

THE
New Testament

OF

OUR LORD AND SAVIOUR JESUS CHRIST

TRANSLATED INTO MALAYALAM

നമ്മുടെ

കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായ

ഓ യേശു ക്രിസ്തു നെ

പുതിയ നിയമം

SECOND EDITION

MANGALORE

PUBLISHED BY PFLEIDERER & RIEHM

PRINTED BY PLEBST & STOLZ, BASEL MISSION PRESS

1868

പുതിയ നിയമത്തിലെ
പുസ്തകവിവരം.

൧. ചരിത്ര പുസ്തകങ്ങൾ.

	അദ്ധ്യയങ്ങൾ.
മത്തായി എഴുതിയ സുവിശേഷം	൨൮
മാർക്കസ് " "	൧൬
ലൂക്കാ " "	൨൪
യോഹന്നാൻ " "	൨൧
അപോസ്തലരുടെ പ്രവൃത്തികൾ	൨൮

൨. ലേഖനങ്ങൾ.

ചെറുത്ത്	അപോസ്തലൻ	രോമർക്ക് എഴുതിയ	൧൬
"	"	കൊരിന്തർക്ക് എഴുതിയ	
		ഒന്നാം ലേഖനം	൧൬
"	"	രണ്ടാം "	൧൩
"	"	ഗലാത്യർക്ക് എഴുതിയ	൬
"	"	എഫെസ്യർക്ക് എഴുതിയ	൬
"	"	ഫിലിപ്പിർക്ക് "	൪
"	"	കൊലസ്സർക്ക് "	൪
"	"	തെസ്സലോണീകർക്ക് എഴുതിയ	
		ഒന്നാം ലേഖനം	൫
"	"	രണ്ടാം "	൩
"	"	തിമോത്ഥ്യന്നു എഴുതിയ	
		ഒന്നാം ലേഖനം	൬
"	"	രണ്ടാം "	൪
"	"	തീതന്നു എഴുതിയ	൩

പുസ്തകവിവരം.

	അദ്ധ്യായങ്ങൾ-
ഫിലിപ്പോസോന്നു എഴുതിയ	൧
എബ്രായർക്കു എഴുതിയ ലേഖനം	൧൩
യാക്കോബി " "	൫
പേത്രൻ എഴുതിയ	
ഒന്നാം ലേഖനം	൫
രണ്ടാം " "	൩
യോഹന്നാൻ എഴുതിയ	
ഒന്നാം ലേഖനം	൫
രണ്ടാം " "	൧
മൂന്നാം " "	൧
യൂദാവിൻറെ " "	൧

൩. പ്രവാചന പുസ്തകം.

യോഹന്നാൻറെ വെളിപ്പാട്	൨൨
-----------------------	----

THE

Gospel of Matthew

മത്തായി എഴുതിയ

സു വി ശേഷം

൧. അദ്ധ്യായം.

യേശുവിന്റെ വംശാവലി, (൧൧) വിശുദ്ധ സാക്ഷരം.

൫൦ ബ്രഹ്മാമിന്റെ പുത്രനായ ദാവീദിൻപുത്രനാകുന്ന യേശു ൧
ക്രിസ്തുന്റെ ഉല്പത്തി പുസ്തകം.

അബ്രഹാം ഇശ്ശാക്കെ ജനിപ്പിച്ചു; ഇശ്ശാക്ക് യാക്കോ ൨
 ബെ ജനിപ്പിച്ചു; യാക്കോബ് യഹൂദാവെയും അവന്റെ സ ൩
 ഹോദരരെയും ജനിപ്പിച്ചു; യഹൂദാ താമരിൽ ഫെരേച് ഒര ൩
 ഹ് എന്നവരെ ജനിപ്പിച്ചു; ഫെരേച് ഹെപ്രോനെ ജനിപ്പി ൪
 ച്ചു; ഹെപ്രോൻ രാമെ ജനിപ്പിച്ചു; രാം അമ്മിനദാബെ ജനി ൪
 പ്പിച്ചു; അമ്മിനദാബ് നഹശ്ശോനെ ജനിപ്പിച്ചു; നഹശ്ശോൻ ൫
 സല്പോനെ ജനിപ്പിച്ചു; സല്പോൻ രാഫബിൽ ബൊവജെ ൫
 ജനിപ്പിച്ചു; ബൊവജ് രൂഥിൽ ഒബെദെ ജനിപ്പിച്ചു; ഒബെദ് ൫
 ഇശായെ ജനിപ്പിച്ചു; ഇശായി ദാവീദ് രാജാവിനെ ജനിപ്പി ൫
 ച്ചു. ദാവീദ് രാജാവ് ഉറിയൂവിൻ ഭായ്യിൽനിന്നു ശലോമൊ ൬
 വെ ജനിപ്പിച്ചു; ശലോമൊ രഹബ്യാമെ ജനിപ്പിച്ചു; രഹ ൭
 ബ്യാം അബിയൂവെ ജനിപ്പിച്ചു; അബിയൂവ് ആസാവെ ൭
 ജനിപ്പിച്ചു; ആസാ യൊശഫാത്തെ ജനിപ്പിച്ചു; യൊശഫാ ൮
 ത്ത് യൊരാമെ ജനിപ്പിച്ചു; യൊരാം ഉജ്ജിയൂവെ ജനിപ്പിച്ചു; ൮
 ഉജ്ജിയൂ യൊഥാമെ ജനിപ്പിച്ചു; യൊഥാം ആഹാജെ ജനിപ്പി ൯
 ച്ചു; ആഹാജ് ഹിജ്ജിയൂവെ ജനിപ്പിച്ചു; ഹിജ്ജിയൂ മന്യൂ ൯
 യെ ജനിപ്പിച്ചു; മന്യൂ ആമൊനെ ജനിപ്പിച്ചു; ആമൊൻ ൧൦
 യൊശിയൂവെ ജനിപ്പിച്ചു; യൊശിയൂ യക്കൊന്യാവെയും അവ ൧൧

൯൨ സഹോദരരെയും ബാബൈൽ പ്രവാസകാലത്തിൽ ജ
 ൯൩ നിപ്പിച്ചു. ബാബൈൽ പ്രവാസത്തിൽ പിന്നെ യക്കൊബ്ബാ
 ശയല്ലിയെലെ ജനിപ്പിച്ചു; ശയല്ലിയെൽ ജരബാബെലെ
 ൯൪ ജനിപ്പിച്ചു; ജരബാബെൽ അബിഹൂദെ ജനിപ്പിച്ചു; അബി
 ൯൫ ഹൂദ് എല്യക്കീമെ ജനിപ്പിച്ചു; എല്യക്കീം ആജോരെ ജനിപ്പി
 ൯൬ ചു; ആജോർ ചാദൊക്കെ ജനിപ്പിച്ചു; ചാദൊക് യാകീനെ ജ
 ൯൭ നിപ്പിച്ചു; യാകീൻ എലിഹൂദെ ജനിപ്പിച്ചു; എലിഹൂദ് എലാ
 ൯൮ ജാരെ ജനിപ്പിച്ചു; എലാജാർ മത്താനെ ജനിപ്പിച്ചു; മത്താൻ
 യാക്കൊബെ ജനിപ്പിച്ചു; യാക്കൊബ് യൊസെഫെ ജനിപ്പി
 ൯൯ ചു; ക്രിസ്തുൻ (അഭിഷിക്തൻ) എന്നുള്ള യേശു ജനിപ്പിച്ചു വന്ന
 ൧൦൦ മറിയെക്ക് അവൻ തന്നെ ഭർത്താവ്. അബ്രഹാം മുതൽ ദാവി
 ദ് വരെയുള്ള തലമുറകൾ ഒക്കയും പതിനാലു തലമുറകൾ ആക
 നു; ദാവിദ് മുതൽ ബാബൈൽ പ്രവാസത്തോളവും തലമുറകൾ
 പതിനാലും; ബാബൈൽ പ്രവാസം മുതൽ ക്രിസ്തുനോളം തലമു
 രകൾ പതിനാലുമത്രെ.

൧൦൧ യേശുക്രിസ്തുന്റെ ഉല്പാദനമൊ ഇവുണ്ണമായതു: അവ
 ൧൦൨ ന്റെ അമ്മയായ മറിയ യൊസെഫിന്നു വിവാഹം നിശ്ചയി
 ക്കപ്പെട്ട ശേഷം അവർ കൂടി വരും മുമ്പെ വിശുദ്ധാത്മാവിൽ
 ൧൦൩ നിന്നു ഗഭിണിയായതു കാണായി. അവളുടെ ഭർത്താവായ
 യൊസെഫ് നീതിമന്ദനും അവൾക്കു ലോകാചവാദം വരുത്തു
 വാൻ മനസ്സില്ലാത്തവനും ആകയാൽ, അവളെ ഗ്രഹമായി ഉ
 ൧൦൪ പേക്ഷിപ്പാൻ ദാവിച്ചു. ഇങ്ങിനെ നിന്നെക്കുമ്പാൾ ഇതാ.
 കർത്താവിൻ ദൂതൻ അവനു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി പ
 ൧൦൫ റഞ്ഞിതു: ദാവിദപുത്രനായ യൊസെഫെ! നിന്റെ ഭാര്യയായ
 മറിയയെചേർത്തുകൊൾവാൻ ദയപ്പെടേണ്ട. കാരണം അവളിൽ
 ൧൦൬ ഉല്പാദിതമായതു വിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിന്നാകുന്നു; അവൾ പുത്ര
 നെ പ്രസവിക്കും ആയവൻ സ്വജനത്തെ അവരുടെ പാപ
 ൧൦൭ ങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പതാകൊണ്ടു അവനു (യഹൊവ രക്ഷ)

൧൦൮ യേശുവെന്ന പേർ വിളിക്ക. (യശ. ൭, ൧൪.) കണ്ടാലും കന്യക
 ൧൦൯ ഗഭിണിയായി പുത്രനെ പ്രസവിക്കും അവനു ദൈവം നമ്മോ
 ൧൧൦ ടു കൂടെ എന്നർത്ഥമുള്ള ഇമ്മാനുവെൽ എന്ന പേർ വിളിക്കും
 ൧൧൧ എന്നു കർത്താവ് പ്രവാചകനെ കൊണ്ടു മൊഴിഞ്ഞതു നിവൃ
 ൧൧൨ ത്തിയാവാൻ ഇത് ഒക്കയും സംഭവിച്ചു. എന്നാറെ യൊസെ
 ൧൧൩ ഫ് നിളുണന്നു കർത്താവിൻ ദൂതൻ നിയോഗിച്ച പ്രകാരം

മത്തായി. ൨. അ.

ചെയ്യും, സ്വഭാവമുള്ള ചേർത്തുകൊണ്ടു: അവർ ആദ്യജാതനാ ൨൫
 യ തന്റെ മകനെ പ്രസവിക്കും വരെ (യൊസെഫ്) അവന്റെ
 അറിയാതെ നിന്നു, അവൻ യേശു എന്ന പേർ വിളിക്കയും
 ചെയ്യും.

൨. അദ്ധ്യായം.

മാഗർ യേശുവെ ചെന്നു വാങ്ങിയതും, (൧൩) ഫെരോദാവിന്റെ ഹിംസ പഴുതി
 ലായതും.

൨൦ റൊമാ രാജാവിന്റെ നാളുകളിൽ യേശു യഹൂദയിലെ ൧
 ബെത്ത്ലഹെമിൽ വെച്ചു ജനിച്ചപ്പോൾ - ഇതാ കിഴക്കുനിന്നു
 മാഗർ യരുശലേമിൽ എത്തി പറഞ്ഞു: യഹൂദരുടെ രാജാവായ ൨
 യി പിറന്നവൻ എവിടെ? ഞങ്ങളല്ലോ അവന്റെ നക്ഷത്രം
 ഉദിച്ചു കണ്ടിട്ട് അവനെ കുന്ദിപ്പവൻ വന്നു എന്നതു ഫെരോ ൩
 ദാ രാജാവ് കേട്ടു സകല യരുശലേമുമായി കലങ്ങിപ്പോയി. ജ ൪
 നത്തിന്റെ മഹാപുരോഹിതരെയും ശാസ്ത്രികളെയും എല്ലാം വരു
 ത്തി കൂട്ടി ക്രിസ്തൻ എവിടെ ജനിക്കുന്നു എന്ന് അവരെടു
 ചോദിച്ചു. ആയവരും അവന്നോടു പറഞ്ഞു യഹൂദയിലെ ബെ ൫
 ത്ത്ലഹെമിൽ തന്നെ. (മി. ൫, ൧-൩) യഹൂദദേശത്തിലെ ൬
 ബെത്ത്ലഹെമമായുള്ളോവേ! എല്ലാ യഹൂദന്മാർക്കുമിടയിലും നീ ഒട്ടും
 ചെറുതായതല്ല; എന്റെ ജനമാകുന്ന ഇസ്രായേലിലെ മേപ്പാനു
 ജ്ജ തലവൻ നിങ്കൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വരുമല്ലോ എന്നു പ്രവാ ൭
 ചകനെക്കൊണ്ട് എഴുതിക്കിടക്കുന്നുപോൽ. എന്നാറെ ഫെരോ
 ദാവ് മാഗരെ രഹസ്യമായി വിളിച്ചു നക്ഷത്രം തേന്നിയ കാല ൮
 ത്തെ ആരാഞ്ഞറിഞ്ഞു; അവരെ ബെത്ത്ലഹെമിലെക്ക് അയ
 ച്ചു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ ചെന്നു കണ്ടതനെ സൂക്ഷ്മമായി ആരാ
 ഞ്ഞു കൊല്ലിൻ, കണ്ടാൽ ഉടനെ അവനെ ഞാനും ചെന്നു ക ൯
 ങ്കിടേണ്ടതിന്നു എന്നു അറിയിപ്പിൻ. ഇങ്ങിനെ രാജാവ് പറ
 ഞ്ഞു കേട്ട് അവർ യാത്രയായാറെ ഇതാ ഉദയത്തിൽ കണ്ട ന ൧൦
 ക്ഷത്രം അവർക്കു മുമ്പിൽ (കാണായി) കുഞ്ഞൻ ഇരിക്കുന്നതി
 ന്റെ മേൽപ്പാശ്ചാത്യ നില്ക്കുവോളം നടന്നു പോന്നു. നക്ഷത്ര ൧൦
 ത്തെ കണ്ടിട്ട് അവർ ഏറ്റവും മഹാസന്തോഷം സന്തോഷിച്ചു.
 ആ വീട്ടിൽ ചെന്നു കണ്ടതനെ അമ്മയായ മറിയമയോടും കൂട ൧൧
 കണ്ട് അവനെ കുന്ദിപ്പു വീണ്ടു തങ്ങളുടെ നിക്ഷേപ (പാത്ര)
 ങ്ങളെ തുറന്നു അവൻ ചെന്നു കണ്ടതുകൊണ്ടും കണ്ടിവെണ്ണയും

൧൨ കാല്പ വെക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ ഫെരോദാവിൻ അടുക്കെ മടങ്ങി പോകരുത് എന്നു സ്വപ്നത്തിൽ അരുളപ്പാട് ഉണ്ടായിട്ട്, അമ്പൻ വേറെ വഴിയായി സ്വദേശത്തേക്കു യാത്രയാകയും ചെയ്തു.

൧൩ അമ്പൻ പോയ ശേഷം ഇതാ കർത്താവിൻ ദൂതൻ സ്വപ്നത്തിൽ യോസെഫിനു കാണായി പറയുന്നു: നീ എഴുന്നീറ്റു കൂത്തനെയും അമ്പൻറെ അമ്മയേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മിസ്രയീലേക്ക് മണ്ടി പോയി, ഞാൻ നിന്നെക്കു ചൊല്ലും വരെ അവിടെ പാർക്കുക; കാരണം ഫെരോദാ കൂത്തനെ മുടിക്കുന്നു എന്നു വെച്ച് അന്വേഷിപ്പാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു. അമ്പനും എഴുന്നീറ്റും കൂത്തനെയും അമ്മയേയും രാത്രിയിൽ തന്നെ ചേർത്തുകൊണ്ടു മിസ്രയീലേക്ക് വാങ്ങി ചെന്നു, ഫെരോദാതീർപ്പോലോ

൧൪ ഉം അവിടെ പാർത്തു. (ഫൊശ. ൧൧, ൧) മിസ്രയീൽനിന്നു എന്തെന്നു വിളിച്ചു (വരുത്തി) എന്നു പ്രവാചകനെ കൊണ്ടു കർത്താവ് മൊഴിഞ്ഞതു നിവൃത്തിയാവാൻ തന്നെ. പിന്നെ ഫെരോദാ മാഗൻ തന്നെ തോല്പിച്ച പ്രകാരം കണ്ടു വളരെ കോപിച്ചു, മാഗരോട് ആരാഞ്ഞു ബോധിച്ച കാലം പോലെ രണ്ടു വയസ്സും താഴയും ഉള്ള കിടാക്കളെ ഒക്കയും ബെബ്ലോഫമിലും ആ പ്രദേശത്തിലും എല്ലാം ആളയച്ചു കൊല്ലിക്കയും ചെയ്തു.

൧൫ രാമയിൽ ഒരു ശബ്ദം കേളായി വിലാപവും കരച്ചലും വലിയ ധ്രുവിയുടേതെന്നു. രാമേൽ തന്റെ മക്കളെ ചൊല്ലി കരഞ്ഞു അമ്പൻ ഇല്ലായ്മയാൽ ആശ്വാസം കൈക്കൊള്ളാൻ മനസ്സില്ലാതെ നിന്നു എന്നു യിറമിയ്യാ പ്രവാചകൻ മുഖേന (൩൧, ൧൫) മൊഴിഞ്ഞത് അന്നു നിവൃത്തിയായി. ഫെരോദാ കഴിഞ്ഞപ്പോഴൊ ഇതാ കർത്താവിൻ ദൂതൻ മിസ്രയീൽ വെച്ച് യോസെഫിനു സ്വപ്നത്തിൽ കാണായി: നീ എഴുന്നീറ്റു കൂത്തനെയും അമ്പൻറെ അമ്മയേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ഇസ്രായേൽ ദേശത്തേക്കു യാത്രയാക കൂത്തൻറെ പ്രാണനെ അന്വേഷിക്കുന്നവൻ

൧൬ മരിച്ചു സത്യം എന്നു പറയുന്നു. അമ്പനും എഴുന്നീറ്റും കൂത്തനെയും അമ്പൻറെ അമ്മയേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ഇസ്രായേൽ ദേശത്തിൽ വന്നു. യഹൂദയിൽ അഹെലാവ് പിതാവായ ഫെരോദാവിൻറെ സ്ഥാനത്തിൽ വാഴുന്നതുകേട്ടിട്ട് അവിടെ പോവാൻ ഭയപ്പെട്ടു; സ്വപ്നത്തിൽ അരുളപ്പാട് ഉണ്ടായിട്ടു ഗലീലാദിക്കു

൧൭ കളിൽ മാറി പോയി. നചറത്ത് എന്ന ഊരിൽ ചെന്നു പാർത്തു,

മത്തായി. ൩. ൧൦.

(യശ. ൧൧, ൧) അവൻ നചറയ്യൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും എന്നു പ്രവാചകരാൽ മൊഴിയപ്പെട്ടത് നിവൃത്തിയാവാൻ (സംഗതി വരികയും ചെയ്തു.)

൩. അദ്ധ്യായം.

സ്താപകനായ യോഹന്നാൻ, (൧൩) യേശുവിന്റെ അടിക്കേകം [മ. ൧. ൮. ൩. യോ. ൧.]

൫൦ കാലത്തിൽ സ്താപകനായ യോഹന്നാൻ ഉദിച്ചു യഹൂദാ ൧
 മരുഭൂമിയിൽ ഘോഷിച്ചു പറയുന്നിതു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപി ൨
 ച്ചിരിക്കുവാൻ മാനസാന്തരപ്പെടുവിൻ; മരുഭൂമിയിൽ കൂക്കുന്നവ ൩
 ന്റെ ശബ്ദമാവിതു: കർത്താവിന്റെ വഴിയെ നിരത്തി അവ
 ന്റെ പാതകളെ നേരെ ആക്കുവിൻ എന്നിപ്രകാരം യശയ്യ ൪
 പ്രവാചകൻ (൪൦, ൩) ചൊല്ലിയവൻ; ഇവനത്രെ പിന്നെ ൪
 ആ യോഹന്നാൻ ഒട്ടകരോമത്താലെ ഉടുപ്പും അരെക്കു തോൽവാ
 ളും ഉണ്ടു; അവന്റെ ആഹാരമോ തുള്ളനും കാട്ടുനേരമത്രെ. ൫
 എന്നാറെ യശശലം ആദിയായി യഹൂദ ഒക്കയും യദൂൻ ഇരു ൫
 കരെയും ഉള്ള നാടും എല്ലാം അവന്റെ അടുക്കെ യാത്രയായി,
 തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റു പറഞ്ഞു, യദൂനിൽ അവനാൽ ൬
 സ്നാനം ഏറ്റുകൊണ്ടു; അവന്റെ സ്നാനത്തിനായി പരിശർ ൭
 ചക്രൻ (ഈ മതക്കാർ) പലരും വരുന്നതു കണ്ടാറെ അവൻ
 അവരോടു പറഞ്ഞു: അണലിസന്തതികളെ! ഭാവികാപത്തിൽ
 നിന്നു മണ്ടിപ്പോകുന്ന പ്രകാരം നിങ്ങളുൾക്കു ആർ കാണിച്ചു?
 എന്നാൽ മാനസാന്തരത്തിന്നു യോഗ്യമായ ഫലത്തെ ഉണ്ടാ ൮
 കുവിൻ. അബ്രഹാമും ഞങ്ങളുൾക്കു പിതാവായിട്ടുണ്ടു എന്നുള്ളതും കൊ ൯
 ന്ദു പറവാൻ തോന്നരുതെ! അബ്രഹാമിന്നു ഈ കല്ലുകളിൽ
 നിന്നു മക്കളെ പുറപ്പെടുവാൻ ദൈവത്തിന്നു കഴിയുമല്ലോ
 എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എങ്കിലും ഇപ്പോൾ തന്നെ ൧൦
 കോടാലി മരങ്ങളുടെ ചുവട്ടിന്നു വെച്ചു കിടക്കുന്നു, നല്ല ഫലം
 ഉണ്ടാക്കാത്ത മരം എല്ലാം വെട്ടപ്പെട്ടു തീയിൽ ഇടപ്പെടുന്നുണ്ടു.
 ഞാൻ നിങ്ങളെ മാനസാന്തരത്തിനായി വെള്ളത്തിലെസ്നാ ൧൧
 നും ഏല്പിക്കുന്നുള്ളു, എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവനോ എ
 ന്നൊക്കൾ ഉറക്കേറിയവൻ; അവന്റെ ചെരിപ്പുകളെ ചുമപ്പാ
 നും ഞാൻ പാത്രമല്ല; ആയവൻ നിങ്ങളെ വിശുദ്ധാത്മാവിലും ൧൨
 രീയിലും സ്നാനം ഏല്പിക്കും. അവനു ചെറുമുറം കയ്യിലുണ്ടായിട്ടു

തന്റെ കളത്തെ തീരെ വെടിപ്പാക്കും തന്റെ കോതമ്പിനെ കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെക്കയും പതിരിനെ കെടാത്ത തീയിൽ ചുട്ടുകളകയും ചെയ്യും.

- ൧൩ അപ്പൊൾ യേശു യോഹന്നാനാൽ സ്നാനപ്പെട്ടവൻ ഗലീലയിൽനിന്നു യർദ്ദൻകര അറവന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു.
- ൧൪ ആയവനെ യോഹന്നാൻ ചെരത്തു: നിന്നാൽ സ്നാനപ്പെട്ടവൻ എനിക്കു ആവശ്യം ഉണ്ടു, പിന്നെ നീ എന്റെ അടുക്കെ വരുന്നവൊ എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: ഈ ഒരിക്കൽ സമ്മതിക്കു ഇപ്രകാരം സകല നീതിയെയും പൂരിക്കുന്നതത്രെ നമുക്കു ഉചിതമാകുന്നു എന്നുത്തരം പറഞ്ഞാറെ അവനെ സമ്മതിച്ചു.
- ൧൫ യേശു സ്നാനം ഏറ്റ ഉടനെ വെള്ളത്തിൽനിന്നു കരേറി വന്നപ്പൊൾ കണ്ടാലും വാനങ്ങളും അവന്നു തുറന്നു അവൻ ദേവാത്മാവു പ്രാവു പോലെ ഇറങ്ങി അവനെൽ വരുന്നതും കണ്ടു.
- ൧൬ പെട്ടന്നു വാനങ്ങളിൽ നിന്ന ഒരു ശബ്ദം: ഇവൻ എന്റെ പ്രിയ പുത്രൻ (സങ്കീ. ൨, ൭.) അവങ്കൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചു (യശ. ൪൨, ൧) എന്നു ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു.

൪. അദ്ധ്യായം.

യേശുവിന്റെ പരീക്ഷയും, (൧൨) ഗലീലയിൽ വേലയുടെ ആരംഭവും 'മം. ൧. ൧൫. ൪.', (൧൫) നാലു ശിഷ്യരെ വിളിച്ചതു [മം. ൧. ൧൫. ൫.], (൨൩) വേലയുടെ വിചാരം.

- ൧ **അപ്പൊൾ** യേശു പിശാചിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവാനാ
- ൨ യി ആത്മാവിനാൽ മരുഭൂമിയിൽ മേലൊട്ടു നടത്തപ്പെട്ടു. ൪൦
- ൩ പടലും ൪൦ രാവും ഉപവസിച്ചു ശേഷം വിശന്നപ്പൊൾ, പരീക്ഷകൻ അന്നൊത്തു വന്നു: നീ ദൈവപുത്രനായാൽ ഈ കല്ലു
- ൪ കൽ അപ്പങ്ങളായി ചമവാൻ ചൊല്ലുക എന്നു പറഞ്ഞു. അവനും ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു (മൊ. ൧൩, ൩.) മനുഷ്യൻ അപ്പത്താൽ തന്നെ അല്ല ദൈവവായുടെ വരുന്ന സകല വചന
- ൫ ത്താലത്രെ ജീവിക്കും എന്നു എഴുതി കിടക്കുന്നു. പിന്നെ പിശാചു അവനെ വിശുദ്ധനഗരത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി ദൈവാലയത്തിന്റെ അഗ്രത്തിന്മേൽ നിറുത്തി അവന്നൊടു പറഞ്ഞു:
- ൬ നീ ദൈവപുത്രനായാൽ താഴൊട്ടു ചാടുക (സങ്കീ. ൯൧, ൧൧) നിന്നെ ചൊല്ലി (അവൻ) സ്വദൂതന്മാരൊടു കല്പിക്കും, അവരും നിന്നെ കാലു കല്പിനൊടു തട്ടാതവണ്ണം കൈകളിൽ താങ്ങിക്കൊള്ളും

എന്ന എഴുതിക്കിടക്കുന്നുവല്ലോ. യേശു അവനൊടു പറഞ്ഞു ൭
 (൫ മോ. ൩, ൧൩.) നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ പരീ
 ക്ഷിക്കല്ലോ എന്നും (കൂടെ) എഴുതിയിരിക്കുന്നു. പിന്നെയും ൮
 പിശാച് അവനെ ഏറ്റവും ഉയർന്നമലമെൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വെ
 ച്ചു ലോകത്തിലെ സർവ്വരാജ്യങ്ങളെയും അവന്റെ തേജസ്സി
 നെയും കാണിച്ചു അവനോട് പറയുന്നു: ഇവ ഒക്കെയും നി
 ന്നു തരാം എന്നെ കുമ്പിട്ടു വീണുവെക്കിൽ. എന്നാറെ യേശു ൧൦
 ശ്രദ്ധിക്കുക! (൫ മോ. ൩, ൧൩.) നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ
 കുമ്പിട്ടു അവനെ മാത്രം ഉപാസിക്ക എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു
 വല്ലോ. അന്നു പിശാച് അവനെ വിട്ടുപോയി പെട്ടെന്നു ദൂത ൧൧
 ന്മാർ എത്തി അവനെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു.

യോഹന്നാൻ തടവിൽ എല്പിക്കപ്പെട്ടതു കേട്ടാറെ (യേശു) ൧൨
 ഗലീലക്കു വാങ്ങിച്ചെന്നു; നചരത്തെ വിട്ടു ജബുലൂൻ നപു ൧൩
 ലി അതിരുകളിൽ കടലുരെയുള്ള കഫർ്നാഥിൽ വന്നു പാത്തു.
 ജബുലൂൻ ദേശവും നപുലി ദേശവും യർദ്ദനക്കര കടലിന്റെ ൧൪
 മാറ്റത്തിലും ജാതികളുള്ള ഗലീല തന്നെ. ഇരുട്ടിൽ ഇരിക്കുന്ന ജ ൧൫
 ന്നു മറ്റൊരു പ്രകാശത്തെ കണ്ടു മരണനിഴലിൻ നാട്ടിൽ ഇരിക്ക
 ന്നവർക്കു വെളിച്ചം ഉദിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നു യശയ്യാ പ്രവാചക ൧൩
 നുവേദന (൮, ൨൩. ൯, ൧.) മൊഴിഞ്ഞതു നിവൃത്തിയാവാൻ സം
 ഗതി വരികയും ചെയ്തു. അന്നു മുതൽ യേശു സർവ്വരാജ്യം സ ൧൭
 മീപിച്ചിരിക്കയാൽ മാനസാന്തരപ്പെട്ടവിൻ (൩, ൨.) എന്നു ചോ
 ഷിച്ചു പറവാൻ തുടങ്ങി.

പിന്നെ ഗലീലക്കുടപ്പുറത്തു നടക്കുമ്പോൾ പെത്രൻ (പാറ) ൧൮
 എന്ന പേരുള്ള ശിമോൻ അവന്റെ കൂട്ടപ്പിറന്ന അന്ത്രയോ
 ഇങ്ങിനെ രണ്ടു സഹോദരന്മാർ മീൻ പിടിക്കാറായി കടലിൽ
 വലവീശുന്നതിനെ കണ്ടു. എന്റെ പിന്നാലെ വരുവിൻ, എ ൧൯
 ന്നാൽ നിങ്ങളെ മനുഷ്യപിടിക്കാറാക്കാം എന്ന് അവരൊടു പറ
 യുന്നു. ഉടനെ അവർ വലകളെ വിട്ടെച്ചു അവന്റെ പിന്നാ ൨൦
 ലെ നടന്നു. അവിടെ നിന്നു അപ്പുറം ചെന്നാറെ ജബദിയ ൨൧
 ടെ മകനായ യാക്കോബ് അവന്റെ കൂട്ടപ്പിറന്ന യോഹന്നാ
 ന്നു ഇങ്ങിനെ വേറെ രണ്ടു സഹോദരന്മാർ പടകിൽ ഇരുന്നു
 അച്ഛനായ ജബദിയോട് ഒന്നിച്ചു തങ്ങളുടെ വലകളെ നന്നാ
 കുന്നത് കണ്ടിട്ട് അവരെയും വിളിച്ചു. അവരും ഉടനെ പട ൨൨

കിനെയും സ്വപിതാവിനെയും വിട്ട് അവനെ പിന്തുടന്നു പോന്നു.

൨൩ പിന്നെ യേശു ഗലീലയിൽ ഒക്കെയും ചുറ്റിനടന്നു അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉപദേശിച്ചും രാജ്യത്തിൻ സുവിശേഷത്തെ പ്രഘോഷിച്ചും ജനത്തിൽ സകല വ്യാധിയെയും എല്ലാ ഉന്നത്തെ വശ്യം ചെയ്തപ്പിച്ച് കൊണ്ടിരുന്നു. അവന്റെ ശ്രുതി സുറിയാനി എങ്ങും പരന്നിട്ടു നാനാ വ്യാധികളാലും വ്യാധകളാലും വലയുന്നവർ ഭൂതഗ്രസ്യർ, ചന്ദ്രരോഗികൾ, പക്ഷിവാതക്കാർ ഇങ്ങിനെ ഭൂസ്ഥന്മാരെ എല്ലാവരെയും അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു അവനും അവരെ സ്വസ്ഥമാക്കി. ഗലീല ദശപുരി യരുശലേം യഹൂദ യർൂസലേമിനെ എന്നുള്ള ദേശങ്ങളിൽ നിന്നു വളരെ പുരുഷന്മാരും അവന്റെ വഴിയെ നടക്കയും ചെയ്തു.

൫. അദ്ധ്യായം.

(—൭ അ. മലപ്രസംഗം) ചൈവരാജ്യത്തിലെ സാധുക്കളുടെ കാവ്യം [ലൂ. ൩, ൨൦], (൧൩) വൈശിഷ്ട്യവും, (൧൭) ഈ രാജ്യത്തിനാൽ ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിന്നു നിവൃത്തി വരുന്നതു.

൧ പിന്നെ സമൂഹങ്ങളെ കണ്ടാറെ മലമെൽ കരേറി ഇരുന്നു
 ൨ കൊണ്ടപ്പൊൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അന്നോത്തു വന്നു. അ
 ൩ വനം വായി തുറന്നു അവരെ ഉപദേശിച്ചതാവിത്: ആത്മാ
 ൪ വിൽ ദരിദ്രരായവർ ധന്യർ: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളതു സത്യം.
 ൫ ദുഃഖിക്കുന്നവർ ധന്യർ: അവരല്ലൊ ആശ്വസിപ്പിക്കപ്പെടും. സൌ
 ൬ മൃതയുള്ളവർ ധന്യർ: അവരല്ലൊ ഭൂമിയെ അടക്കും. (സങ്കീ.
 ൭ ൩൭, ൧൧) നീതിക്കായി വിശന്നദാഹിക്കുന്നവർ ധന്യർ: അ
 ൮ വർ തൃപ്തരാകും. കനിവുള്ളവർ ധന്യർ: അവർക്കു കനിവു ലഭിക്കും.
 ൯ ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ ധന്യർ: അവർ ദൈവത്തെ കാണും. സ
 ൧൦ ന്ൻ മാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ ധന്യർ: അവർ ദൈവപുത്രർ എന്നു
 ൧൧ വിളിക്കപ്പെടും. നീതിനിമിത്തം ഹിംസ അനുഭവിച്ചവർ ധന്യർ:
 ൧൨ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളതു; എന്തുലംനിങ്ങളെ പഴിച്ചു ഹിംസി
 ൧൩ ച്ചു കളവായി നിങ്ങളെ കൊണ്ട് എല്ലാ തിന്മയും പറഞ്ഞു പോ
 ൧൪ യാൽ നിങ്ങൾ ധന്യരത്രേ. വാനങ്ങളിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം
 ൧൫ വലുതാകകൊണ്ടു സന്തോഷിച്ചല്ല സിപ്പിൻ: നിങ്ങൾക്കു മുഖെ
 ൧൬ യുള്ള പ്രവാചകന്മാരെയും അപ്രകാരം തന്നെ ഹിംസിച്ച്
 ൧൭ ഞങ്ങളല്ല. നിങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ ഉപ്പാകുന്നു, ഉപ്പു തന്നെ രസമി

ല്ലാതെപോയാൽ (അതിന്) ഏതിനാൽ രസം കൂട്ടേണ്ടതു? പുറത്തുകൂടാത്ത മനുഷ്യരെകൊണ്ടു ചവിട്ടിപ്പാനല്ലാതെ മരൊന്നിനും ഇനി കൊള്ളാവതല്ല. നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം മാകുന്നു, മലമെൽ കിടക്കുന്ന പട്ടണം മറഞ്ഞിരുന്നു കൂടാ. വിളക്കിനെ കത്തിച്ചു പറയിക്കീഴെ ഇടുവാമില്ല തണ്ടിന്മേൽ ഇടാലത്രെ വീട്ടിലുള്ളവർക്കു എല്ലാം വിളക്കുവെക്കുന്നു. അപ്രകാരം നിങ്ങൾ ഉടെ വെളിച്ചം മനുഷ്യർക്കു മുമ്പിൽ വിളങ്ങിട്ടു അവർ നിങ്ങളുടെ നല്ല ക്രിയകളെ കണ്ടു സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവെ മഹത്വീകരിപ്പാൻ സംഗതി വരുത്തുവിൻ.

ഞാൻ ധർമ്മവെപ്പിനെ എങ്കിലും പ്രവാചകരെ എങ്കിലും നീക്കേണ്ടതിന്നു വന്നു എന്നു നിരൂപിക്കേണ്ടോ; നീക്കമല്ല പൂർത്തിയാക്കുന്നതുവാനത്രെ ഞാൻ വന്നതു. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞു പോകുവരെ ധർമ്മവെപ്പ് ഒക്കെയും ചെയ്തു തീരുവോളവും അതിൽ ഒരു വള്ളി എങ്കിലും പുള്ളി എങ്കിലും ഒഴിഞ്ഞു പോകയില്ല. ആകയാൽ ഈ കല്ലുകൾക്ക് ഏറ്റവും ചെറുതായിട്ടുള്ളത് ഒന്നിനെ എങ്കിലും ആരും നീക്കുകയും മനുഷ്യരെ അപ്രകാരം പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാൻ, അവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവനെന്നു വിളിക്കപ്പെടും; ആരും അവ ചെയ്തു പഠിപ്പിച്ചു എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ വലിയവനെന്നു വിളിക്കപ്പെടും. എങ്ങിനെ എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ നീതി, ശാസ്ത്രികൾ പഠിപ്പിക്കുന്നവരുടെതിൽ ഏറെ വഴിഞ്ഞിട്ടു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കയില്ല നിശ്ചയം എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. (൨ മൊ. ൨൦, ൧൧) നീ കുലചെയ്യരുത് എന്നും, ആരും കൊന്നാൽ ന്യായവിധിക്കു മേതുവാകും എന്നും പുറത്തുനിന്നു മൊഴിഞ്ഞ പ്രകാരം നിങ്ങൾ കേട്ടുവല്ലോ! ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: തന്റെ സഹോദരനോടു (വെറുത്തെ) കോപിക്കുന്നവനെല്ലാം ന്യായവിധിക്കു മേതുവാകും; സഹോദരനോടു (നിസ്സാരം) എന്നു പറഞ്ഞാലൊ (സുനെദിയം എന്ന) ന്യായവിധിപ്രകാരം തന്നെ മേതുവാകും; മൂഢം എന്നു പറഞ്ഞു എങ്കിലൊ അഗ്നിനരകത്തിന്നു മേതുവാകും. അതുകൊണ്ടു നിന്റെ വഴിപാടിനെ വെളിപീഠത്തോട് അടുപ്പിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ നേരെ സഹോദരനെന്നു വല്ലതും ഉണ്ടെന്നു അവിടെ ഓർമ്മ വന്നാൽ—നിന്റെ വഴിപാടിനെ അങ്ങു വെളിപീഠത്തിൻമുമ്പിൽ ഇട്ടേച്ചു, ൨൪

ഒന്നാമത് പോയി സഹോദരനോടു നിരന്നു കൊല്ലൂ; പിന്നെ
 ൨൫ വന്നു നിന്റെ വഴിപാടിനെ കഴിക്ക. നിന്റെ പ്രതിയോഗി
 യോടു വഴിയിൽ വെച്ചിരിക്കുംതോറും അവനോട് ഇണക്കുവാ
 ൨൬ ന് വിരയുക. അല്ലാത്താൽ പ്രതിയോഗി നിന്നെ ന്യായാധി
 പനിലും ന്യായാധിപൻ സേവകനിലും ഏല്പിച്ചിട്ടു നീ തടവിൽ
 ആക്കപ്പെടും; ഒടുക്കത്തെ കാശു വരയും കൊടുത്തു രീതവോളം
 അവിടെനിന്നു പുറത്തു വരികയില്ല; ആമെൻ എന്നു ഞാൻ
 ൨൭ നിന്നോടു പറയുന്നു. (൨ മൊ. ൨൦, ൧൩.) നീ വൃദിച്ചരിക്കരുത്
 ൨൮ എന്നു മൊഴിഞ്ഞ പ്രകാരം കേട്ടുവല്ലോ. ഞാനോ നിങ്ങളോട്
 പറയുന്നിതു: സ്രീയേ മോചിക്കേണ്ടതിന്നു നോക്കുന്നവനെ
 ൨൯ ലും ഹൃദയം കൊണ്ട് അവളോടു വൃദിച്ചരിച്ചുപോയി. എന്നാൽ
 നിന്നെക്കു വലക്കണ്ണു് ഇടച്ചു വരുത്തിയാൽ അതിനെ ചു
 ൩൦ ന്നടുത്തു തള്ളിക്കളക; നിന്റെ അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നു നശി
 ച്ചിട്ടും ശരീരം മുഴുവൻ നശിക്കുന്നതിൽ തള്ളപ്പെടാത്താൽ നിന്നെക്കു
 ൩൧ പ്രയോജനമത്രെ. പിന്നെ വലക്കൈ നിന്നെക്ക് ഇടച്ചു വരു
 ത്തിയാൽ അതിനെ വെട്ടി തള്ളിക്കളക; നിന്റെ അവയവങ്ങളിൽ
 ൩൨ ഒന്നു നശിച്ചിട്ടും ശരീരം മുഴുവൻ നശിക്കുന്നതിൽ പോകാ
 ണ്താൽ നിന്നെക്കു പ്രയോജനമത്രെ. (൫ മൊ. ൨൪, ൧) ഒരുവൻ
 ൩൩ തന്റെ ഭായ്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അവയ്ക്കു് ഉപേക്ഷണച്ചിട്ടു
 ൩൪ കൊടുക്കുക എന്നു മൊഴിഞ്ഞതും ഉണ്ടല്ലോ. ഞാനോ നിങ്ങളോ
 ൩൫ ട് പറയുന്നിതു: പുലയാട്ടിന്റെ സംഗതിക്കല്ലാതെ ആരാനും ത
 ൩൬ ന്റെ ഭായ്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അവളെ വൃദിച്ചരിക്കുമാറാക്ക
 ന്നു; ഉപേക്ഷിച്ചവളെ ആരാനും കെട്ടിയാൽ വൃദിച്ചരിക്കുന്ന
 ൩൭ ണ്ടു. പിന്നെ (൩ മൊ. ൧൯, ൧൨) നീ കള്ളസ്സത്രം ചെയ്യരുത്
 എന്നും (൫ മൊ. ൨൩, ൨൩) കർത്താവിനു സത്യം ചെയ്യുവനെ
 നീ ഒപ്പിക്കെന്നും എന്നും പുറമ്പോട്ടു മൊഴിഞ്ഞ പ്രകാരം നി
 ൩൮ ങ്ങൾ കേട്ടുവല്ലോ. ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: ഒട്ടും
 ആണയിടരുത്; സപ്താത്മാണു അരുത്; ആയതല്ലൊ ദൈവ
 ൩൯ ത്തിന്റെ സിംഹാസനം; ഭ്രമിയാണയും അരുത്; അത് അവ
 ൪൦ ന്റെ പാദങ്ങളു് പീഠം അത്രെ (യശ. ൬൬, ൧) യരുശലൈമാ
 ൪൧ നെയും അരുത്; അത് മഹാരാജാവിന്റെ നഗരമല്ലോ (സങ്കീ.
 ൪൨ ൪൮, ൩) നിന്തലയാണയും അരുത്; ഒരു രോമത്തെയും കറുപ്പി
 ൪൩ പ്പാനും വെളുപ്പിപ്പാനും നിന്നെക്ക് കഴിയുന്നില്ലല്ലോ. നിങ്ങളുടെ
 ൪൪ വാക്ക് അതെ അതെ എന്നും ഇല്ല ഇല്ല എന്നും ആയിരിക്ക;

മത്തായി. ൫. ൬. അ.

ഇവറ്റിനു മീതെയുള്ളതു കഴിഞ്ഞു നിന്നാകുന്നു. (൨മൊ. ൩൮
 ൨൧, ൨൪.) കണ്ണിന്നു പകരം കണ്ണും, പല്ലിന്നു പകരം പല്ലും
 എന്നു മൊഴിഞ്ഞ പ്രകാരം നിങ്ങളും കേട്ടുവല്ലോ. ഞാനോ നി **൩൯**
 ഞങ്ങളോട് പറയുന്നിതു: കഴിഞ്ഞു എഴിരിയായ്; നിന്നെ വല
 ഞെ കവിട്ട് കമക്കുന്നവനു മറെറതിനേയും തിരിച്ചു കൊടുക്ക.
 നിന്നോടു വ്യവഹരിപ്പാനും നിന്റെ വസ്ത്രത്തെ എടുപ്പാനും **൪൦**
 ഇച്ഛിക്കുന്നവനു (൨മൊ. ൨൨, ൨൫.) പുത്തപ്പിന്നെയും വിടുക.
 ഒരു നാഴിക വഴി പോവാൻ (രാജനാമം ചൊല്ലി) നിന്നെ നി **൪൧**
 ബുദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നവനോടു രണ്ടും നടക്കുക. നിന്നോടു യാചിക്ക **൪൨**
 ന്നവനു കൊടുക്ക, വായിപ്പവാങ്ങുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെ
 വിട്ടു, മാറൊല്ല (൨ മൊ. ൨൨, ൨൫.) (൩മൊ. ൧൯, ൧൮) നിന്റെ **൪൩**
 കൂട്ടുകാരനെ സ്നേഹിക്ക എന്നും നിന്റെ ശത്രുവെ പടുക **൪൪**
 എന്നും മൊഴിഞ്ഞ പ്രകാരം നിങ്ങളും കേട്ടുവല്ലോ. ഞാനോ നി **൪൫**
 ഞങ്ങളോട് പറയുന്നിതു: നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ;
 നിങ്ങളെ ശപിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ പടുക
 കുന്നവരിൽ നന്മചെയ്യിൻ; നിങ്ങളെ വലക്കുന്നവർക്കും ഹിം **൪൬**
 സിക്കുന്നവർക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യിൻ. സ്വർ **൪൭**
 സ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിനു പുത്രരായി വരേണ്ടതിന്നത്രെ,
 ആയവൻ കഴുതരിലും നല്ലവരിലും തന്റെ സൂര്യനെ ഉദിപ്പി
 കയും, നീതിമാന്മാരിലും നീതികെട്ടവരിലും വാഴിക്കയും അല്ലോ
 ചെയ്യുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ **൪൮**
 സ്നേഹിച്ചാൽ എന്തു പ്രതിഫലം ഉള്ളു? ചുങ്കക്കാരും അതു തന്നെ
 ചെയ്യുന്നില്ലയോ? പിന്നെ നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരെ മാത്രം **൪൯**
 വന്ദിച്ചാൽ എന്ത് അതിശയം ചെയ്യുന്നു? ജാതികളും അടുത്തും
 ചെയ്യുന്നില്ലയോ? ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവ് **൫൦**
 തികവുള്ളവനാകുമ്പോലെ തികവുള്ളവർ ആയിരിപ്പിൻ.

൬. അദ്ധ്യായം.

ഭിക്ഷാഭാനം, (൫) പ്രാർത്ഥന [ലൂ. ൧൧.], (൧൬) ഉപവാസം ഇവനെ ദൈവത്തി
 ന്നായി ചെയ്യേണ്ടതു, (൧൯) പ്രപഞ്ചസകരിയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെ ഏകായ
 ചിന്തയും [ലൂ. ൧൨, ൨൨ ൧൧, ൩൪.]

മനുഷ്യരാൽ കാണപ്പെടേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ നീതിയെ അ **൧**
 വർക്കു മുമ്പാകെ ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിപ്പിൻ! അല്ലാത്തൊ
 ര് സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിൽ നിന്നു നിങ്ങളുംക

൨ പ്രതിഫലം ഉണ്ടാകയില്ല. എന്നാൽ ദിക്ഷുകൊടുക്കുമ്പോൾ വേ
 ഷഡാരികൾ മനുഷ്യരോടു തേജസ്സു ലഭിച്ചാൻ പള്ളികളിലും വീ
 ഫിഴിലും ചെയ്യുന്നത് പോലെ നിന്റെ മുമ്പിൽ കാവളം ഊതാ
 ല്ല; ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: അവർക്കു പ്രതി
 ൩ ഫലം കിട്ടിപ്പോയി. നീയോ ദിക്ഷുകൊടുക്കുമ്പോൾ നിന്റെ വ
 ലത്തെക്കെ ചെയ്യുന്നത് എന്ത് എന്ന് ഇടക്കെ അറിയാതിരി
 ൪ ക. ഇങ്ങിനെ നിന്റെ ദിക്ഷുമാനം രഹസ്വത്തിൽ ആയിരിക്ക
 ക; രഹസ്വത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവ് താൻ പരസ്വ
 ൫ ത്തിൽ നിന്നെക്കു പകരം തരും. പിന്നെ നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്ക
 മ്പോൾ വേഷഡാരികളെ പോലെ ആകൊല്ല! ആയവർ മനു
 ഷ്യർക്കു വിളങ്ങേണ്ടതിന്നു പള്ളികളിലും തെരുക്കോണുകളിലും നി
 ന്നുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിച്ചാൻ ഇപ്പോഴുണ്ടു; ആമെൻ ഞാൻ
 ൬ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: അവർക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി. നീ
 യോ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ മുമ്പിൽ കടന്നു വാതിൽ അ
 ടെച്ചു രഹസ്വത്തിലുള്ള നിന്റെ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കു;
 രഹസ്വത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവ് പരസ്വത്തിൽ നി
 ൭ നെക്കു പകരം തരും. പിന്നെ നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ജാതി
 കളെ പോലെ ജപജപനം അരുതു; തങ്ങളുടെ അതിദാഷണ
 ൮ ത്താൽ കേൾക്കപ്പെടും എന്ന് അവർക്കു തോന്നുന്നുവല്ലോ. ആക
 യാൽ അവരോടു തുല്യരാകരുതെ; നിങ്ങളുൾക്കുവശ്യമുള്ളവയാചി
 ൯ ന്കും മുമ്പെനിങ്ങളുടെ പിതാവിനുവേണ്ടി ചിലവല്ല. അതുകൊ
 ണ്ടു നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പ്രാർത്ഥിച്ചിൻ: സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞ
 ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ! നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമെ
 ൧൦ (യശ. ൨൯, ൨൩) നിന്റെ രാജ്യം വരേണമെ, നിന്റെ ഇ
 ൧൧ ഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പോലെ ഭൂമിയിലും നടക്കേണമെ. ഞങ്ങ
 ൧൨ ൾ വേണ്ടുന്ന അപ്പം ഇന്നു തരേണമെ. ഞങ്ങളുടെ കടക്ക
 ക്കു ഞങ്ങളും വിടുന്നതു പോലെ ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങളെ വിട്ടു ത
 ൧൩ രേണമെ. ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ കടത്താതെദാഷണത്തിൽനി
 ന്നു ഞങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കേണമെ, (൧നാ. ൨൯, ൧൧) രാജ്യവും
 ൧൪ ശക്തിയും തേജസ്സും യുഗാദികളിലും നിന്നെക്കല്ലെ ആകുന്നു,
 ആമെൻ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ നിങ്ങൾ മനുഷ്യരോട് അവരു
 ടെ പിഴകളെ ക്ഷമിച്ചു വിട്ടാൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പി
 ൧൫ താവ് നിങ്ങളുൾക്കു വിടും. മനുഷ്യർക്കു പിഴകളെവിടാത്താലോ നി
 ഞങ്ങളുടെ പിതാവ് നിങ്ങളുടെ പിഴകളെ വിടുകയും ഇല്ല.

പിന്നെ നിങ്ങൾ ഉപവസിക്കുമ്പോൾ വേഷ്ടധാരികളെ ൧൩
പോലെ മുഷിഞ്ഞ മുഖം എടുക്കരുത്; ആയവർ മനുഷ്യർക്ക്
ഉപവാസികൾ എന്നു വിളിക്കേണ്ടതിന്നു തങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ
വാട്ടികളയുന്നു; ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: അ
വർക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി. നീയൊ ഉപവസിക്കയിൽ ൧൭
മനുഷ്യർക്കു രഹസ്യത്തിലെ നിന്റെ പിതാവിനത്രെ ഉപവാ
സം തെളിയേണ്ടതിന്നു തലേക്കു തേച്ചു മുഖം കഴുകിക്കൊല്ല.
എന്നാൽ രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവ് പരസ്യ ൧൮
ത്തിൽ നിന്നെക്കു പകരം നല്കും.

പുഴവും പുപ്പും കെട്ടുകയും കള്ളന്മാർ തുരന്നു കടക്കുകയും ൧൯
ചെയ്യുന്ന ഈ ഭൂമിമേൽ നിങ്ങൾക്കു നിരക്ഷേപങ്ങളെ സ്വരൂ
പിക്കാതെ - പുഴവും പുപ്പും കെട്ടുകാതെയും കള്ളന്മാർ തുരന്നു ൨൦
കടന്നുതെയും ഇരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിലത്രെ നിങ്ങൾക്കു നിരക്ഷേ
പങ്ങളെ സ്വരൂപിച്ചു കൊടുപ്പിൻ. കാരണം നിങ്ങളുടെ നിരക്ഷേ ൨൧
പം എവിടെ അവിടെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയവും ആകും. ശരീരത്തി ൨൨
ന്റെ വിളക്കു കണ്ണു തന്നെ; എന്നാൽ നിന്റെ കണ്ണു ഏകാ
ഗ്രമായാൽ നിന്റെ ശരീരം എല്ലാം പ്രകാശിതമായിരിക്കും. നി ൨൩
ന്റെ കണ്ണു വിടക്കുകുന്നുവെങ്കിൽ നിന്റെ ശരീരം എല്ലാം അ
സ്വകാരസ്വമായിരിക്കും; എന്നാൽ നിന്നിലുള്ള വെളിച്ചം തന്നെ
ഇരുട്ടായാൽ ആ ഇരുട്ടു എത്ര വലിയത്? രണ്ടു യജമാനന്മാരെ ൨൪
സേവിപ്പാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല; ചെയ്യാൽ ഒരുവനെ പകെ
ച്ചു, മററവനെ സ്നേഹിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ ഒരുത്തനെ മുറുകു പിടി
ച്ചു മററവനെ നിന്ദിക്കും; നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തെയും (ധനമാ
കുന്ന) മാമൊനെയും സേവിച്ചു കൂടാ. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നി ൨൫
ങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: ഏതു തിന്നും ഏതു കുടിക്കും എന്നു നിങ്ങ
ളുടെ പ്രാണനായ്ക്കൊണ്ടും, ഏതുടുക്കും എന്നു ശരീരത്തിന്നായും
ചിന്തപ്പെടരുതു; ആഹാരത്തെക്കാൾ പ്രാണനും ഉടുപ്പിനെ
ക്കാൾ ശരീരവും ഏറെ വലുതല്ലോ! വാനത്തിലെ പറജാതികളെ ൨൬
നോക്കുവിൻ! അവ വിതക്കാതെയും കൊയ്യാതെയും പാണ്ടിശാ
ലകളിൽ കൂട്ടിവെക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നു, എന്നിട്ടും സ്വർഗ്ഗസ്ഥ
നായ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് അവരെ പുലർത്തുന്നു; അവരിലും
നിങ്ങൾക്കു ഏറെ വിശേഷമല്ലോ! പിന്നെ ചിന്തപ്പെട്ടാലും ത ൨൭
ന്റെ ആയുസ്സോട് ഒരു മുളം കൂട്ടിവെപ്പാൻ നിങ്ങളിൽ ആർക്കു
കഴിയും? ശേഷം ഉടുപ്പിനെ ചൊല്ലി ചിന്തപ്പെട്ടവൻ എന്തു? ൨൮

വയലിലെ താമരകൾ വളരുന്ന പ്രകാരം ഗ്രഹിച്ചു കൊൾവിൻ! അവ അഡാനിക്കുന്നില്ല, നൂല്ക്കുന്നതും ഇല്ല. ശലോമൊ തന്റെ സകല ഭരണത്തിലും ഇവറ്റിൽ ഒന്നിനോടും അങ്ങനെയൊന്നും എന്തെങ്കിലും താനും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നുള്ളതും നാളെ അടുപ്പിൽ ഇടുന്നതുമായ വയലിലെ പുല്ലിനെ ദൈവം ഇപ്രകാരം അണിയിച്ചിരിക്കെ, അല്പവിശ്വാസികളെ നിങ്ങളെ ഏതു അധികം! ആകയാൽ നാം ഏതു തിന്മകളും ഏതു കടിക്കും ഏതുടക്കും എന്നു ചിന്തപ്പെടൊല്ല; ഈ വക ഒക്കെയും ജാതികൾ അന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്നു, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് ഇവ എല്ലാം നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യം എന്ന് അറിയുന്നുണ്ടല്ലോ! മുഖ്യ ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യത്തെപ്പറ്റിയും അതിന്റെ നീതിയെയും അന്വേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്, എന്നാൽ ഇവ എല്ലാം നിങ്ങൾക്കു കൂടെ കിട്ടും. അതുകൊണ്ടു നാളെക്കായി ചിന്തപ്പെടേണ്ട; നാളത്തെ ദിവസം തനിക്കായി ചിന്തിക്കുമല്ലോ! (അതു) ദിവസത്തിന്നു തന്റെ ദോഷം മതി.

൭. അദ്ധ്യായം.

അന്ത്യഭാഗം കറിയുന്ന, (൩) വെറുതെ അല്ല വിസ്മരിക്കേണ്ടതു [ലൂ. ൩, ൩൭.], (൪) യാചനയാലും [ലൂ. ൧൧, ൯.], (൧൨) സത്യപ്രയത്നത്താലും [ലൂ. ൧൩, ൨൪.] ദൈവത്തോടു ചേരുക, (൧൫) കള്ളവേഷ്ടകളെ ഒഴിച്ച്, (൨൧) വാക്കല്ല ക്രിയയെ പ്രമാണമാക്കി, (൨൪) കേട്ടതിനെ അനുസരിച്ചു നടക്കണം [ലൂ. ൩, ൧൩.]

൧ നിങ്ങൾക്കു ന്യായവിധി വരാതിരിപ്പാൻ വിധിക്കാതിരിപ്പിൻ!
 ൨ കാരണം നിങ്ങൾ വിധിക്കുന്ന വിധി തന്നെ നിങ്ങൾക്കും വിധിക്കപ്പെടും; നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവിനാലും നിങ്ങൾക്കു അളക്കപ്പെടും. പിന്നെ നിന്റെ സഹോദരന്റെ കണ്ണിലുള്ള കരടുകാണുന്നതും, നിന്റെ കണ്ണിലെ കോലിനെ കരുതാത്തതും എന്തു?
 ൪ അല്ല. നിന്റെ കണ്ണിൽ ഇതാ കോൽ ഇരിക്കവെ നീ സഹോദരനോടു നില്ല നിന്റെ കണ്ണിൽ നിന്നു കരടിനെ എടുത്തു കളയട്ടെ
 ൫ എന്നു പറവ് എങ്ങിനെ? വേഷ്ടധാരിയായുള്ളൊരെവ! മുഖ്യനിന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു കോലെ എടുത്തുകൂക അപ്പോൾ സഹോദരന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു കരടിനെ കളവാൻ നോക്കാമല്ലോ! വിശുദ്ധത്തെ നായ്പ്പാക്കു കൊടുക്കല്ല; നിങ്ങളുടെ മുത്തുകളെ പന്നികളുടെ മുമ്പിൽ എറിയുകയും ഒല്ലാ; അതിനെ അവ കാലുകൾ കൊണ്ടു ചവിട്ടി തിരിഞ്ഞു നിങ്ങളെ ചിന്തിക്കുയാതിരിപ്പാൻ തന്നെ.

യാചിപ്പിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തരപ്പെടും; അന്വേഷിപ്പിൻ എന്നാൽ കണ്ടെത്തും; (യിറു റൻ, ഹു) മുട്ടുവിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തുറക്കപ്പെടും; കാരണം യാചിക്കുന്നവനെല്ലാവരും ലഭിക്കുന്നു; അന്വേഷിക്കുന്നവൻ കണ്ടെത്തുന്നു; മുട്ടുന്നവൻ തുറക്കപ്പെടും. പിന്നെയൊ മകൻ അപ്പം യാചിച്ചാൽ അന്വരം കല്ലു കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യൻ നിങ്ങളിൽ ആർ ഉള്ളു? മീൻ യാചിച്ചാൽ അവൻ പാമ്പു കൊടുക്കുമോ? ആകയാൽ ഒട്ടും കുന്ന നിങ്ങൾക്കു മക്കൾക്കു നല്ല ദാനങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നു എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് തന്നോട് യാചിക്കുന്നവർക്കു നന്മകളെ എത്ര അധികം കൊടുക്കും. എന്നതു കൊണ്ടു മനുഷ്യൻ നിങ്ങൾക്കു ഏതെല്ലാം ചെയ്യുന്നു എന്നു നിങ്ങൾക്കു ഇഷ്ടിച്ചാൽ, അപ്രകാരം തന്നെ നിങ്ങളും അവർക്കു ചെയ്യിൻ! ധർമ്മവും പ്രവാചകരും (ഒക്കത്തക്ക) ഇതത്രെ. ഇടക്കു വാരിയുടെ അകം പുകുവിൻ! കാരണം നാശത്തിലെക്കു ചെയ്യുന്ന വാരിൽ വീതിയുള്ളതും, വഴി വിശാലവും, അതിൽ കൂടി കടക്കുന്നവർ അന്വേഷകരും ആകുന്നു. ജീവിക്കലേക്കു ചെയ്യുന്ന വാരിൽ ഹാ! എത്ര ഇടക്കും, വഴി തെരുക്കുവും ആകുന്നു; അതിനെ കണ്ടെത്തുന്നവർ ചുരുക്കമത്രെ.

൭
വ
൧൦
൧൧
൧൨
൧൩
൧൪

ആടുകളുടെ വേടും പുണ്ടു നിങ്ങളെ അരികിൽ വന്നാലും അകമെ ഇരരെക്കു തേടുന്ന ചെന്നായ്ക്കുളായുള്ള കള്ളുപ്രവാചകന്മാരിൽ നിന്നു സൂക്ഷിച്ചു കൊൾവിൻ! അവരെ ഫലങ്ങളെ കൊണ്ടു തിരിച്ചറിയാം; മുളകളിൽ നിന്ന് മുന്തിരിക്കുയും, ഇറങ്ങുകകളിൽ നിന്ന് അത്തിപ്പഴങ്ങളും പഠിക്കുമാറുണ്ടോ? അപ്രകാരം എല്ലാ നല്ല മരവും ശുഭഫലങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നു; വിടക്കു മരമൊ ആകാത്ത ഫലങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. നല്ല മരത്തിന് ആകാത്ത ഫലങ്ങളെയും, വിടക്കു മരത്തിന്നു ശുഭഫലങ്ങളെയും തരവാൻ കഴികയില്ല. ശുഭഫലം തരാത്ത മരം ഒക്കയും വെട്ടപ്പെട്ടു തീയിൽ ഇടപ്പെടും. എന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു അവരെ ഫലങ്ങളെ കൊണ്ടു തിരിച്ചറിയും. എന്നോട്: കർത്താവേ, കർത്താവേ, എന്നു പറയുന്നവൻ എല്ലാം സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കയില്ല; സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിൻ ഇഷ്ടത്തെ ചെയ്യുന്നവനത്രെ. കർത്താവേ, കർത്താവേ, നിൻ നാമത്താൽ ഞങ്ങൾക്കു പ്രവാചകിയും നിന്നാമത്താൽ ഭ്രതങ്ങളെ ആടുകയും നിന്നാമത്താൽ ഏറിയ ശക്തികളെ പ്രവൃത്തിക്കയും ചെയ്യിട്ടില്ലയോ? എന്നു

൧൫
൧൬
൧൭
൧൮
൧൯
൨൦
൨൧
൨൨

൨൩ പലരും ആ നാളിൽ എന്നൊടു ചൊല്ലും. അന്നു ഞാൻ അവ
 രൊടു: നിങ്ങളെ ഒരു നാളും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല (സങ്കീ. ൬, ൯.)
 അധർമ്മം പ്രവൃത്തിക്കുന്നവരായുള്ളൊരെ! എന്നൊട് അകന്നു
 ൨൪ പോവിൻ എന്ന് ഏറ്റു പറയും. അതുകൊണ്ട് ഈ എന്റെ
 വചനങ്ങളെ കേട്ടും ചെയ്തും നടക്കുന്നവനെ ഒക്കയും തന്റെ
 ഭവനത്തെ പാറമേൽ കെട്ടിയ ബുദ്ധിയുള്ള പുരുഷനൊടു ഞാ
 ൨൫ ന് തുല്യനാക്കും. വന്ദഴ ചൊരിഞ്ഞു പൂഴകൾ ഒഴുകി കാറ്റകൾ
 വീശി ആ ഭവനത്തിൽ അലച്ചു പോയാറെ അത് പാറമേൽ
 ൨൬ അടിസ്ഥാനമുള്ളതായാൽ വീഴാതെ നിന്നു. ഈ എന്റെ വ
 ചനങ്ങളെ കേട്ടും ചെയ്തും പോകാത്തവൻ ഒക്കയും സ്വഭവന
 ൨൭ ന്തെ മണലിന്മേൽ കെട്ടിയ മൂലപ്പുരുഷനൊടു തുല്യനാക്കും. വ
 ന്ദഴ ചൊരിഞ്ഞു പൂഴകൾ ഒഴുകി കാറ്റകൾ വീശി ആ ഭവന
 ത്തിൽ അലച്ചു പോയാറെ അതു വീണു അതിന്റെ വീഴ്ച വ
 ൨൮ ലുതായി. ഈ വചനങ്ങളെ യേശു ചൊല്ലി തികച്ചപ്പൊൾ
 സംഭവിച്ചിതു പുരുഷാരങ്ങൾ അവന്റെ ഉപദേശത്തെക്കൊ
 ൨൯ ണ്ടു സുംഭിച്ചു പോയി. ശാസ്ത്രികളെ പോലെ അല്ലല്ലൊ അ
 ധികാരമുള്ളവനായിട്ടത്രെ അവൻ അവരെ ഉപദേശിച്ചുകൊ
 ണ്ടിരുന്നു.

൮. അദ്ധ്യായം.

കുടുംബം [മാ. ൧, ൧൦. ലൂ. ൫, ൧൨.], (൫) ശതാധിപദാസൻ [ലൂ. ൭.], (൧൪)
 പേത്രന്റെ ശപത്ന [മാ. ൧, ൨൯. ലൂ. ൯, ൩൮.], (൧൮) ശിഷ്യലക്ഷണം [ലൂ.
 ൯, ൫൭, (൨൩) കൊടുങ്കാറ്റിനു ശാന്തി [മാ. ൯, ൩൩. ലൂ. ൮, ൨൩.], (൨൮)
 ദുർഗ്ഗങ്ങളെ നീക്കിയതും [മാ. ൫. ലൂ. ൮.]

൧ **അ**വൻ മലയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിയാറെ വളരെ പുരുഷാര
 ൨ ങ്കൾ അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു. അപ്പോൾ ഇതാ ഒരു
 കുടുംബം അടുത്തു അവനെ കമ്പിട്ടു പറഞ്ഞു: കർത്താവേ, നി
 ന്നേക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ കഴിയും.
 ൩ എന്നാറെ യേശു കൈ നീട്ടി അവനെ തൊട്ടു മനസ്സുണ്ടു, ശു
 ധനാക, എന്നു പറഞ്ഞു ഉടനെ കുടുംബം മാറി ശുദ്ധി വരികയും
 ൪ ചെയ്തു. യേശു അവനോടു പറഞ്ഞു നോക്ക! ആരോടും പറയ
 ത്ത് അവർക്കുള്ള സാക്ഷ്യം നിമിത്തം നീ പോയി നിന്നു
 തന്നെ പുരോഹിതനു കാണിച്ചു മൊഴെ കല്പിച്ചു വഴിപാടു
 കഴിക്ക.

പിന്നെ അവൻ കഫർനൂമിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഒരു ൫
ശത്യാധിപൻ അവനോടുത്തു അപേക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞു: കർത്താ ൩
വെ, എന്റെ ബാല്യക്കാരൻ വാതരോഗിയായി വീട്ടിൽ കിടന്നു ൩
ഭയങ്കരമായി പീഡിച്ചിരിക്കുന്നു. യേശു അവനോടു: ഞാൻ ൭
വന്നു അവനെ സൌഖ്യമാക്കും എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു - ശത്യാ ൮
ധിപൻ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: കർത്താവെ, നീ എന്റെ പുരെ
ക്കകത്തു വരുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; ഒരു വാക്കു കൊണ്ടു
ത്രെ കല്പിക്ക എന്നാൽ എന്റെ ബാല്യക്കാരനു സൌഖ്യം വരും.
ഞാനും കൂടെ അധികാരത്തിങ്കീഴുള്ള മനുഷ്യൻ ആകുന്നവല്ലോ! ൯
ചേവകർ എന്നിക്ക് അടങ്ങുന്നുണ്ടു; (അതിൽ) ഇവനോടു യാത്ര
യാക എന്നു പറഞ്ഞാൽ യാത്രയാകുന്നു, മററവനോടു വാ എ
ന്നാൽ വരുന്നു; എന്റെ ഭാസനോട് ഇതു ചെയ് എന്നാൽ
അവൻ ചെയ്യുന്നു. എന്നതു കേട്ടാറെ യേശു അത്ഭുതപ്പെട്ടു ൧൦
പിഞ്ചെല്ലുന്നവരോടു പറഞ്ഞു: ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നതു: ഇസ്രായേലിൽ കൂടെ ഇത്ര വലിയ വിശ്വാസ
ത്തെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. പിന്നെ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: കിഴക്കു ൧൧
നിന്നും പടിഞ്ഞാറ് നിന്നും അന്യേകർ വന്നു അബ്രാഹാം ഇമ്മോ
ക് യാക്കോബ് എന്നവരോടു കൂടെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ പ
ന്തിയിൽ ചേരും. രാജ്യപുത്രന്മാരെ ഏറ്റവും പുറത്തുള്ള ഇരളി ൧൨
ലേക്ക് തള്ളപ്പെടു; അവുടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും.
പിന്നെ ശത്യാധിപനോടു: പോക, നിന്നെക്കു വിശ്വസിച്ച പ്ര ൧൩
കാരം ഭവിക്കുക എന്നു യേശു പറഞ്ഞു; ആനാഴികയിൽ തന്നെ
ബാല്യക്കാരൻ സൌഖ്യവാനാകയും ചെയ്തു.

യേശു പേത്രന്റെ വീട്ടിൽ വന്നാറെ അവന്റെ ഭായ്യയുടെ ൧൪
അമ്മ പനിപിടിച്ചു കിടക്കുന്നത് കണ്ടു. അവളുടെ കയ്യെ പി ൧൫
ടിച്ചു; ഉടനെ പനി അവളെ വിട്ടു മാറി അവൾ എഴുന്നീറ്റു അ
വനെ ശുശ്രൂഷിക്കയും ചെയ്തു. വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ പ ൧൬
ല ഭൂതഗ്രന്ധരെയും അവനു കൊണ്ടുവന്നു; അവനും വാക്കു
കൊണ്ടു ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കി സകല ഭൂന്മന്മാരെയും സൌ
ഖ്യമാക്കി. താൻ നമ്മുടെ ബലഹീനതകളെ എടുത്തു വ്യാധിക ൧൭
ളെ ചുമന്നു എന്നു യശയ്യ പ്രവാചകനെക്കൊണ്ടു (൫൩, ൪.) മൊ
ഴിഞ്ഞതിന്നു നിവൃത്തിയാവാൻ (സംഗതി വരികയും ചെയ്തു).

പിന്നെ യേശു വളരെ പുരുഷന്മാരോടും തന്നെ ചൂഴ്ന്നതു ൧൮
കണ്ടാറെ അക്കരെ യാത്രയാവാൻ കല്പിച്ചു. അപ്പോൾ ഒരു ൧൯

ശാസ്ത്രി അവനോട് അന്നത്തു : ഗുരോ, നീ എവിടെ പോയാ
 ൨൦ ലും ഞാൻ പിഞ്ചെല്ലും എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു
 രെച്ചു: കുറന്നരികിട്ട് കഴികളും, വാനത്തിലെ പറജാതികിട്ട് പാ
 ൧൧ പ്പിടങ്ങളും ഉണ്ടു; മനുഷ്യപുത്രനോതലചായിപ്പാനും സ്ഥലമില്ല.
 ൨൨ പിന്നെ ശിഷ്യരിൽ വേറൊരുത്തൻ അവനോടു പറഞ്ഞു: ക
 രത്താവെ, ഞാൻ മുഖെ പോയി അച്ഛനെ കഴിച്ചിടങ്ങളെതിന്ന്
 ൨൩ അനുവാദം തരിക. അവനോടു യേശു: എന്റെ പിന്നാലെ
 വാ, മരിച്ചവർ തങ്ങളുടെ മരിച്ചവരെ കഴിച്ചിടവാൻ വിടുക എ
 ൨൪ ന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ പടകിൽ കരേറിയപ്പോൾ അവന്റെ ശി
 ൨൫ ഷ്യന്മാർ കൂടെ ചെന്നു. ഉടനെ കണ്ടാലും കടലിൽ വലിയ ഓളം
 ഉണ്ടായിട്ടു പടകു തിരകളാൽ മൂടി ചമവാരായി; അവനോ ഉറങ്ങി
 ൨൬ യിരിക്കുന്നു. ശിഷ്യന്മാർ അടുത്തു: കത്താവെ, രക്ഷിക്ക ഞങ്ങളും
 ൨൭ നരോടു: അല്ലവിശ്വാസികളെ! നിങ്ങളും ഭീരുക്കളാവാനു എന്തു? എ
 ന്നു ചൊല്ലിയ ശേഷം എഴുന്നീറ്റു കാറുകുളേയും കടലിനേയും
 ൨൮ ശാസിച്ചു, വലിയ ശാന്തത ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു. ആളുകൾ
 അതിശയിച്ചു പറഞ്ഞു: ഇവൻ എങ്ങിനെയുള്ളവൻ! കാറുക
 ൨൯ ൽ കടലും കൂടെ അവനു സ്വാധീനമാകുന്നു പോൽ.
 ൩൦ അവൻ അക്കരെഎത്തി, ഗിൾഗ്രേദേശത്തിൽവന്നാറെ, രണ്ടു
 ഭൂതഗ്രന്ധർ കല്ലറകളിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു അവനെ എതിരേറു;
 ആയവർ അതികൊടുപ്പമുള്ളവരാകയാൽ ആക്കും ആ വഴി നട
 ൩൧ ന്നു കൂടാതെയായി. അവർ ഇതാ കൂക്കി പറഞ്ഞു: ദേവപുത്ര! ഞ
 ൩൨ ങ്ങൾക്കും നിന്നെക്കും എന്തു? സമയത്തിന്നു മുഖെ ഞങ്ങളെ പീ
 ൩൩ ളിപ്പിപ്പാൻ ഇവിടെ വന്നുവെ? (അന്ന്) അവരോട് അകലെ
 ൩൪ വലിയ പന്നിക്കൂട്ടം മേയുന്നുണ്ടു. പിന്നെ ഭൂതങ്ങൾ അവനോ
 ൩൫ ടു: ഞങ്ങളെ പുറത്താക്കിയാൽ പന്നിക്കൂട്ടത്തിലേക്ക് ചെല്ലുവാൻ
 ൩൬ അനുവദിക്കു എന്ന് അപേക്ഷിച്ചാറെ, പോകവിൻ! എന്ന് അ
 ൩൭ വരോടു പറഞ്ഞു; അവരും പുറപ്പെട്ടു, പന്നിക്കൂട്ടത്തിലേക്ക് ചെ
 ൩൮ ന്നു; കണ്ടാലും പന്നിക്കൂട്ടം എല്ലാം തെട്ടികടന്നു കരത്തുടെ കടലിൽ
 ൩൯ പാഞ്ഞു വെള്ളങ്ങളിൽ ചാകയും ചെയ്തു. മേയുന്നവർ പാഞ്ഞു
 ൪൦ പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു, ഭൂതഗ്രന്ധരുടെ വൃത്താന്തം മുതലായത് എ
 ൪൧ ല്ലും അറിയിച്ചു. ഉടനെ പട്ടണം എല്ലാം യേശുവിന്റെ എതിരെ
 ചെല്ലുവാൻ പുറപ്പെട്ടു; അവനെ കണ്ടാറെ, തങ്ങളുടെ അതിരു
 കളിൽനിന്നു വാങ്ങി പോവാൻ അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു.

ന്. അദ്ധ്യായം.

വായശാന്തി [മാ. ൨. ലൂ. ൫. ൧൭], (ന്) മത്തായുടെ വിളിയും ഉപവാസചോദ്യ
വും [മാ. ൨. ലൂ. ൫.], (൧൮) യായിർപ്പുത്രിയും രക്തംവാർത്തയുള്ളവർ [മാ. ൫. ൨൨.
ലൂ. ൮. ൪൧], (൨൭) രണ്ട് കരുടന്മാർ ഭൂതഗ്രന്ഥനം.

വിന്നെ അവൻ പടകിൽ കരേറി ഇക്കരെക്ക് ഓടി തന്റെ
പട്ടണത്തിൽ വന്നു. അവുടെ ഇതാ ശയ്യമേൽ കിടക്കുന്ന ഒ
ര പക്ഷിവാതക്കാരനെ അവൻ കൊണ്ടുവന്നു; അവരുടെ വി
ശ്വാസത്തെ യേശു കണ്ടു പക്ഷിവാതക്കാരനോടു: കുഞ്ഞനെ,
ഡെയ്യുവാനാക! നിന്റെ പാപങ്ങൾ നിന്നെക്കു മോചിക്കപ്പെ
ട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ ശാസ്ത്രികളിൽ ചിലർ ഇവ
ൻ ദേവമുഖം ചൊല്ലുന്നു എന്നുള്ളും കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. യേശു
ശ്രദ്ധാ അവരുടെ നിരൂപണങ്ങളെ കണ്ടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങളു
ടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ദോഷങ്ങളെ നിരൂപിപ്പാൻ എന്തു? അല്ലയോ
നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറവാ
ന്നു; എഴുന്നീറ്റു നടക്ക എന്നു പറയാനോ; എതിനു എഴുപ്പം
ഏറെ ഉണ്ടു. എങ്കിലും ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ മനു
ഷ്യപുത്രൻ അധികാരം ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾക്കു ബോധിക്കേണ്ട
തിന്നു; അവൻ അപ്പോൾ പക്ഷിവാതക്കാരനോടു പറഞ്ഞു:
എഴുന്നീറ്റു നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തു നിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോക.
അവൻ എഴുന്നീറ്റു സ്വഭവനത്തിലേക്ക് പോയി. ആയതു
പുരുഷന്മാർക്കു കണ്ടു ദയപ്പെട്ടു മനുഷ്യൻ ഇങ്ങിനത്തെ അ
ധികാരം കൊടുത്ത ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിക്കയും ചെയ്തു.

യേശു അവുടെ നിന്നു കടന്നു പോകുമ്പോൾ മത്തായി എ
ന്നൊരു മനുഷ്യൻ ചുങ്കസ്ഥലത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു; എ
ന്റെ പിന്നാലെ വാ! എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു; അവൻ
എഴുന്നീറ്റു അവന്റെ പിന്നാലെ പോയി. പിന്നെ അവൻ
വീട്ടിൽ പന്തിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഇതാ പല ചുങ്കക്കാരും പാ
പികളും വന്നു യേശുവോടും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും കൂടി പ
ന്തിയിൽ ഇരുന്നു. ആയത് പഠിശന്മാർ കണ്ട് അവന്റെ ശി
ഷ്യന്മാരോടു: നിങ്ങളുടെ ഗുരു ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടും കൂടി ഭക്ഷി
ക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? എന്നു പറഞ്ഞു. അതു യേശു കേട്ടാ
റെ ചൊല്ലിയതു: സ്വസ്ഥന്മാർക്കു വൈദ്യനേക്കാണ്ട് ആവ
ശ്യം ഇല്ല ദുസ്ഥന്മാർക്കു ഉള്ളു. (മൊ. ൩, ൩) ബലിയിലല്ല ദയ

യിലത്രെ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു എന്ത് എന്നു നിങ്ങൾക്കു പറയാൻ പാടില്ല; ഞാനല്ലാ നീതിമാന്മാരെ അല്ല പാപികളെ (മാനസാന്തരത്തിലേക്ക്) വിളിപ്പാൻ വന്നതു.

൧൪ അപ്പോൾ യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ അടുക്കെ വന്നു പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളും പഠിപ്പിക്കാൻ വളരെ ഉപവസിക്കുന്നതും, നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഉപവസിക്കാത്തതും എന്തുകൊണ്ടു?.

൧൫ അവരോടു യേശു പറഞ്ഞിതു: മണവാളൻ കൂടെയുള്ളെന്നും കല്യാണകൂട്ടക്കു ചേർന്നിട്ടു കഴിയുന്നില്ലല്ലോ! മണവാളൻ അവരിൽ നിന്ന് എടുക്കപ്പെട്ടു എന്നുള്ള നാളുകൾ വരും തന്നും;

൧൬ അന്ന് അവർ ഉപവസിക്കും. അലക്കാത്ത തൂണുകളെ ഒരുത്തരും പഴയ വസ്ത്രത്തിൽ ചേർത്തു തൂണുമാറില്ല; ചെയ്യാൻ നിറപ്പിന്നായി ചേർത്തതു വസ്ത്രത്തെ വലിച്ചെടുക്കുന്നു, ചീന്തൽ

൧൭ ഏറ്റവും വല്ലാതെ ആകും. പുതിയ വീഞ്ഞു പഴയ തൂണുകളിൽ ഇടുവാൻ പാടില്ല; ഇട്ടാൽ തൂണുകളിൽ പൊളിഞ്ഞു വീണു കഴുകി പോകുന്നു, തൂണുകളും കെട്ടു പോകും; പുതിയ വീഞ്ഞിനെ പുതിയ തൂണുകളിൽ പകർന്നു വെക്കേ ഉള്ളൂ, അങ്ങനെയോ വരാതെ നില്ക്കും.

൧൮ ഇവ അവരോടു പറയുമ്പോൾ കണ്ടാലും ഒരു പ്രമാണി അകത്തു വന്ന് അവനെ കണ്ടിട്ടു പറഞ്ഞു: എന്റെ മകൾ ഇപ്പോൾ മരണ കഴിഞ്ഞു, എങ്കിലും നീ വന്ന് അവളുടെ മേൽ കൈ

൧൯ വെക്ക എന്നാൽ ജീവിക്കും. എന്നാറെ യേശു എഴുന്നീറ്റു ശിശുവായി അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു. ഇതാ പന്തീരാണ്ടു

൨൦ രക്തംവാച്ചുയർത്താൻ സ്ത്രീ: ഞാൻ അവന്റെ വസ്ത്രത്തെ മാത്രം തൊട്ടു എങ്കിൽ രക്ഷിക്കപ്പെടും എന്നുള്ളു കൊണ്ടു പറഞ്ഞു; പിന്നിൽ വന്നു അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊക്കലേ പിടിച്ചു.

൨൧ യേശു തിരിഞ്ഞു അവളെ കണ്ടപ്പോൾ: മകളേ, ഡെയ്യുത്തോ ടിരിക്ക! നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു,

൨൨ ആ നാഴിക മുതൽ സ്ത്രീ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നെ യേശു പ്രമാണിയുടെ വീട്ടിൽ കടന്നു കഴലുതുന്നവരെയും ആരവാര സമുഹമത്തെയും കണ്ടിട്ടു: വാങ്ങി പോവിൻ! കുട്ടി ചത്തിട്ടില്ലല്ലോ ഉറങ്ങുന്നത്രെ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു; അവർ അവനെ പ

൨൩ റിഫസിച്ചു. പുരുഷന്മാരെ നീക്കിയപ്പോൾ അവൻ അകമ്പടക്കു അവളുടെ കൈയെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു കുട്ടി ഉണരുകയും ചെയ്തു. ആ യൂദിന്റെ ശ്രുതി ആ ദേശം ഒക്കെയും പരന്നു പോയി.

യേശു അവന്റെ നിന്നു ചെല്ലുമ്പോൾ രണ്ടു കുരടന്മാർ: ദാവീ ൨൭
ദ്പുത്ര, ഞങ്ങളെ കനിഞ്ഞു കൊൾക! എന്നു കൂക്കി കൊണ്ടു പി
ന്ദസന്ന; അവൻ വീട്ടിൽ കടന്നുവെ കുരടർ അന്നുത്തു വന്നു, ൨൮
ഇതിനെ ചെയ്യാൻ എനിക്ക് കഴിയുന്ന പ്രകാരം വിശ്വസിക്ക
ന്നുവൊ? എന്നു യേശു പറഞ്ഞതിന്നു, അതെ, കർത്താവെ! എ
ന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ: നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം പോലെ നിങ്ങൾ ൨൯
ക്കു ഉണ്ടാക എന്നു ചൊല്ലി അവരുടെ കണ്ണുകളെ തൊട്ടു, അവർക്കു
കണ്ണുകൾ തുറക്കയും ചെയ്തു. പിന്നെ യേശു: നോക്കുവിൻ, ആ ൩൦
രും അറിയരുത് എന്ന് അമച്ചയായി അവരെ ശാസിച്ചു. അ ൩൧
വരോ പുറപ്പെട്ടു ആ ദേശം എങ്ങും അവന്റെ ശ്രുതിയെ പ
രത്തി.

അവർ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇതാ ഭൂതഗ്രസ്യനായ ഊമനെ ൩൨
അവന്നു കൊണ്ടുവരുന്നു. ഭൂതത്തെ ആട്ടിക്കളഞ്ഞാറെ ഊമൻ ൩൩
ഉരിയാടി, ഇസ്രായേലിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരുനാളും കാണാത്തതില്ല
എന്നു പുരുഷാരങ്ങൾ അതിശയിക്കയും ചെയ്തു. പരീശരെ: ൩൪
ഇവൻ ഭൂതങ്ങളുടെ തലവനെ കൊണ്ടു ഭൂതങ്ങളെ ആട്ടിക്കളയ
ന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശു പട്ടണംതോറും ഉൾത്തോറും സഞ്ചരിച്ചു അവരുടെ പ ൩൫
ജീകളിൽ ഉപദേശിച്ചും രാജ്യസുവിശേഷത്തെ ഘോഷിച്ചും
സകല വ്യാധിയേയും എല്ലാ ഊനത്തേയും പൊറ്റപ്പിച്ചും കൊ
ണ്ടിരുന്നു (൪, ൨൩) പുരുഷാരങ്ങളെ ഇടയനില്ലാത്ത ആടുകളെ ൩൬
പോലെ കഴഞ്ഞവരും വലഞ്ഞവരും ആയ്ക്കുണ്ട് അവരെ ചൊ
ല്ലി കരളലിഞ്ഞു. അന്നു തന്റെ ശിഷ്യരോടു പറഞ്ഞിതു: കൊ ൩൭
യിത്തു വളരെ ഉണ്ടു സത്യം, പ്രവൃത്തിക്കാരെ ചുരുക്കും; ആക ൩൮
യാൽ കായിത്തിന്റെ യജമാനനോടു തന്റെ കായിത്തിന്നാ
യി പ്രവൃത്തിക്കാരെ അയച്ചുവിടേണ്ടതിന്നു യാചിപ്പിൻ.

൧൦. അദ്ധ്യായം.

(൧൦, ൩൫) ഇസ്രായേലിന്റെ അവസ്ഥ കണ്ടറിഞ്ഞു, (൧) യേശു പന്ത്രണ്ട് അ
പോസ്തലരെ വരിച്ചു [൧൦. ൩, ൧൩. ലൂ. ൬, ൧൩.], (൫) പ്രബോധിപ്പിച്ചു
ചൊല്ലിയതു [൧൦. ൩, ൭. ലൂ. ൯, ൧൦, ൫. ൧൨.]

വിന്നെ തന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യരേയും വിളിച്ചു കൂട്ടി അശു ൧
ദ്ധാരാക്കളെ പുറത്താക്കുവാനും സകല വ്യാധിയേയും എല്ലാ
ഊനത്തേയും പൊറ്റപ്പിപ്പാനും അവറ്റിനേൽ അധികാരം കൊ

൨ ടത്തു ൧൨ (പ്രേരിൻ എന്ന) അപോസ്തലരുടെ പേരുകൾ ഇ വ: ഒന്നാമൻ പേത്രൻ എന്നുള്ള ശിമോൻ, സഹോദരനായ അന്ത്രോയാവും, ജവദിമകനായ യാക്കോബ്, സഹോദരനായ യോഹന്നാനും, ഫിലിപ്പൻ, ബത്ത്യായ്യയും, തോമാ, ചുങ്കക്കാരനായ മത്തായും, ഹല്ലായ്ക്കനായ യാക്കോബ്, തദ്ദായി എന്ന മരണമുള്ള ലബ്ബായ്യയും, എരിവുകാരനായ ശിമോൻ, ഇക്ലിയോ താവായ (പിന്നെതിൽ) അവനെ കാണിച്ചു, കൊടുത്ത യൂദായും എന്നവരത്രെ.

൫ ഈ പന്തിരുവരേയും യേശു അയക്കുമ്പോൾ ആജ്ഞാപിച്ചിതു: ജാതികളിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ പോകാതെയും ശമൗര്യരുടെ നു പട്ടണത്തിൽ കടക്കാതെയും. ഇസ്രായേൽ ഗൃഹത്തിൽ നശിച്ചു പോയ ആടുകളെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം ചെല്ലവിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങൾ പോയി സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചു എന്നു ഘോഷിച്ചിൻ; വെലഹീനരെ സൌഖ്യമാക്കുവിൻ; കുഷ്ഠരോഗികളെ ശുദ്ധീകരിപ്പിൻ; മരിച്ചവരെ ഉണർത്തുവിൻ; ഭ്രാന്തരുടെ പുറത്താക്കുവിൻ; വെറുതെ നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടി, വെറുതെ കൊടുപ്പിൻ. മടിച്ചുപോകാതെ പൊന്നും വെള്ളിയും ചെമ്പും സമ്പാദിച്ചിടായ്ക്കും; വഴിക്ക് പൊക്കണവും രണ്ടു തൂണിയും ചെരിപ്പുകളും വടിയും അരുതു; പ്രവൃത്തിക്കാരൻ തന്റെ അമോച്ചത്തിൽ യോഗ്യനല്ലാ ആകുന്നതു.

൧൧ പിന്നെ ഏതു പട്ടണത്തിലോ ഊരിലോ കടന്നാലും അതിൽ ആർ പാത്രമാകുന്ന എന്നു ആരാഞ്ഞുകൊണ്ടു യാത്രയാകുമ്പോൾ അവിടെ പാപ്പിൻ. വീട്ടിൽ പുകുമ്പോൾ അതിന്നു വന്ദനം ചെയ്യുവിൻ. ആ വീടു പാത്രമായാൽ നിങ്ങളുടെ സമാധാനം അതിന്മേൽ വരിക; പാത്രമല്ല എന്നു വരികിലോ നിങ്ങളുടെ സമാധാനം നിങ്ങളിലേക്ക് തിരികെ ചേരൂ. ആരാനും നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളാതെയും നിങ്ങളുടെ വചനങ്ങളെ കേൾക്കാതെയും പോയാൽ, ആ വീടു താൻ നഗരം താൻ വിട്ടു പോയി; കാലുകളിലെ പൊടിയെ കടത്തുകയുണ്ടാകും. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: ന്യായവിധിനാളിൽ ആ പട്ടണത്തിനേക്കാൾ സദാ ഘമൊദാദിദേശത്തിന്നും സഹിച്ചു കൂടുമായിരിക്കും.

൧൨ കണ്ടാലും ഞാൻ നിങ്ങളെ അയക്കുന്നതു ചെയ്യാത്തവരുടെ നടുവിലെ ആടുകൾ കണ്ടെത്തുന്നതെന്നു; ആകയാൽ പാമ്പുകളെ പോലെ ബുദ്ധിയുള്ളവരും പ്രാവുകൾ പോലെ കൂട്ടില്ലാത്തവരും

ആകവിൻ, എന്നാൽ മനുഷ്യരിൽനിന്നു സൂക്ഷിച്ചുകൊൾപ്പിൻ! ൧൭
 ഞാൻ നിമിത്തം അവർ നിങ്ങളെ സുന്ദരീയങ്ങളിൽ എല്ലി
 ക്കയും, തങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ ചമ്മട്ടി കൊണ്ടടിക്കയും, നാടുവാ ൧൮
 ഴികൾക്കും രാജാക്കൾക്കും മുമ്പിൽ ആക്കുകയും ചെയ്യും; അവർക്കും
 (മര) ജാതികൾക്കും (എന്റെ) സാക്ഷ്യം ഉണ്ടാവാനായിട്ടത്രെ.
 പിന്നെ നിങ്ങളെ എല്ലിക്കുമ്പോൾ എങ്ങിനെയൊ എന്നൊ പറ ൧൯
 യേണ്ടു എന്നു ചിന്തപ്പെടേണ്ട; പറയാനുള്ളതല്ലൊ ആ നാഴി
 കയിൽ തന്നെ നിങ്ങളുടെ തരപ്പെടും. പറയുന്നതു നിങ്ങളല്ല നി ൨൦
 ങ്ങളുടെ പറയുന്ന നിങ്ങളുടെ പിതാവിൻ ആത്മാവത്രെ ആക
 ന്നതു. പിന്നെ സഹോദരൻ സഹോദരനെയും, അച്ഛൻ കുട്ടി ൨൧
 യെയും ചാവിലേക്ക് എല്ലിക്കും; പിതാക്കൾക്കു നേരെ മക്കൾ
 എഴുന്നീറ്റു അവരെ മരിപ്പിക്കും. എന്താമം നിമിത്തം നിങ്ങൾ ൨൨
 എല്ലാവരാരും പങ്കെക്കപ്പെട്ടവരാകും; അവസാനം വരെ സ
 ഘിച്ച നിന്നവൻ രക്ഷപെടും താനും. എന്നാൽ ഈ പട്ടണ ൨൩
 ത്തിൽ നിങ്ങളെ ഹിംസിച്ചാൽ മറ്റൊരിൽ മണ്ടി പോവിൻ;
 ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നതു: മനുഷ്യപുത്രൻ വര
 യോളം നിങ്ങൾ ഇസ്രായേൽ പട്ടണങ്ങളെ സമാപിക്കയില്ല.
 ശിഷ്യൻ ഗുരുവിൻ മീതെയല്ല; ദാസൻ കർത്താവിൻ മീതെയ ൨൪
 മല്ല. തന്റെ ഗുരുവിനെ പോലെ ആകുന്നതു ശിഷ്യനു മതി, ൨൫
 കർത്താവെ പോലെ ആകുന്നതു ദാസനും മതി; വീടുടയവനെ
 വെയലുജഞ്ചൽ എന്നു വിളിച്ചു എങ്കിൽ അവന്റെ വീടുകാരെ
 എത്ര അധികം. അതുകൊണ്ട് അവരെ ഭയപ്പെടാതിൻ, മൂടി ൨൬
 വെച്ചത് ഒന്നും വെളിപ്പെടാതെയും, ഗ്രന്ഥമായത് ഒന്നും അറി
 ണു വരാതെയും ഇരിക്കയില്ല. ഞാൻ ഇരുട്ടത്തു നിങ്ങളോടു ൨൭
 പറയുന്നതു: വെളിച്ചത്തു ചൊല്ലുവിൻ; ചെവിട്ടിൽ (മന്ത്രിച്ചു)
 കേൾക്കുന്നതു മേല്പരകളിൽനിന്നു ഘോഷിപ്പിൻ. പിന്നെ ദേ ൨൮
 ഘത്തെ കൊല്ലുന്നവൻ എങ്കിലും ദേഹിയേ കൊല്ലുവാൻ കഴിയാ
 തെ ഉള്ളവരെ ഭയപ്പെടേണ്ട; ദേഹിയേയും ദേഹത്തേയും അ
 ഗ്നിനരകത്തിൽ നശിപ്പിപ്പാൻ കഴിയുന്നവനെ തന്നെ ഭയ
 പ്പെട്ടവിൻ. കാശിനു രണ്ടു കുരികിൽ മേടിക്കയില്ലയൊ? അതിൽ ൨൯
 ഒന്നുകട്ടെ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് കൂടാതെ കണ്ടു ഭൂമിയിൽ വീഴുക
 യില്ല താനും. നിങ്ങൾക്കൊരു തലയിലെ രോമങ്ങളും എല്ലാം എണ്ണ ൩൦
 പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഭയപ്പെടേണ്ട; ഏറിയ കുരികി ൩൧
 ലിനേക്കാളും നിങ്ങൾക്കു വിശേഷത ഉണ്ടു. ശേഷം ആർ ൩൨

എങ്കിലും മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ എന്നെ സ്വീകരിച്ചാൽ അവനെ ഞാനും സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എൻപിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ സ്വീകരിക്കും. ആരെങ്കിലും മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ എന്നെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞാൽ അവനെ ഞാനും സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എൻപിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ തള്ളിപ്പറയും.

൩൪ ഞാൻ ഭൂമിയിൽ സമാധാനം ഇടുവാൻ വന്നപ്രകാരം നിരൂപിക്കേണ്ടോ; സമാധാനമല്ല വാളിനെ ഇടുവാൻ ഞാൻ വന്നതു. ഞാനാകട്ടെ മനുഷ്യനെ തന്റെ അച്ഛനോടും, മകളെ തന്റെ അമ്മയോടും, മരുമകളെ അമ്മാവിയോടും വേറാക്കുവാൻ വന്നതു. മനുഷ്യന്റെ വീട്ടുകാരും അവനു ശത്രുക്കൾ ആകും (മീ. ൯, ൩.) അച്ഛനിൽ താൻ അമ്മയിൽ താൻ എന്നിക്കു മീതെ പ്രിയം ഭാവിക്കുന്നവൻ എന്നിക്ക് യോഗ്യനല്ല; മകനിൽ താൻ മകളിൽ താൻ എന്നിക്ക് മീതെ പ്രിയം ഭാവിക്കുന്നവൻ എന്നിക്കു യോഗ്യനല്ല. തന്റെ കൂടെയിന്നെ എടുത്തു എന്റെ പിന്നാലെ വന്നു ചെന്നുകൊള്ളാത്തവനും എന്നിക്ക് യോഗ്യനല്ല. തന്റെ പ്രാണനെ കിട്ടിയവൻ അതിനെ കളയും; ഞാൻ നിമിത്തം തന്റെ പ്രാണനെ കളഞ്ഞവൻ അതു കിട്ടും.

൪൦ നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു; എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നു. പ്രവാചകനെ പ്രവാചകന്റെ പേർ കൈക്കൊള്ളുന്നവനു പ്രവാചകന്റെ പ്രതിഫലം ലഭിക്കും; നീതിമാന്റെ പേർ നീതിമാനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവനു നീതിമാന്റെ പ്രതിഫലം ലഭിക്കും. ആരാൻ ശിഷ്യന്റെ പേർ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തനെ ഒരുകിണ്ടി തണ്ണീർ മാത്രം കുടിപ്പിച്ചാലും തന്റെ പ്രതിഫലത്തെ കളകയില്ല; ആമെൻ എന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

൧൧. അദ്ധ്യായം.

(൨) [ലൂ. ൭, ൧൧] സ്തംഭപകന്റെ ദൂതു വന്നാറെ, (൭) യേശു യോഹന്നാനായി സാക്ഷ്യം ചെയ്തി, (൧൩) കേട്ടുനടന്നിരുന്നവരെ ശാസിച്ചും, (൨൦) ശിക്ഷ അറിയിച്ചും കൊണ്ടു, (൨൫) വിശ്വാസികളിൽ ആനന്ദിച്ചുപറഞ്ഞു [ലൂ. ൧൦, ൧൩, ൨൨]

൧ യേശു തന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരോട് ആജ്ഞാപിച്ചു തീർന്നാറെ, അവരുടെ പട്ടണങ്ങളിൽ പഠിപ്പിച്ചും വേലാഞ്ചിച്ചും കൊല്ലാൻ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോയി.

പിന്നെ യോഹന്നാൻ ക്രിസ്തുന്റെ ക്രിയകളെ തടവിൽ വെ
 ച്ചു കേട്ടിട്ടു, തന്റെ ശിഷ്യരെ അയച്ചു: വരുവാനുള്ളവൻ നീ
 യോ; ഞങ്ങൾ മറ്റൊരുവനെ കാത്തിരിക്കയോ? എന്ന് അവ
 നോടു പറയിച്ചു. യേശു അവരോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: നി
 ഞൾ കേട്ടു കാണുന്നവ യോഹന്നാനെ ചെന്ന് അറിയിപ്പിൻ.
 കുരുടൻ കാണുന്നു, മുടന്തൻ നടക്കുന്നു, കഷ്ടദാസികൾ ശുദ്ധരാ
 യുമുണ്ടു, ചെവിടൻ കേൾക്കുന്നു (യശ. ൩൫, ൫.) മരിച്ചവർ
 ഉണർന്നു വരുന്നു, ദരിദ്രരെ സുവിശേഷം കേൾക്കുന്നു. പി
 ന്ന എങ്കൽ ഇടവി പോകാത്തവൻ എല്ലാം ധന്യന്ത്രെ.

എന്നാറെ അവർ യാത്രയായ ശേഷം യേശു പുരുഷന്മാരോട്
 ജോടു യോഹന്നാനെ കൊണ്ടു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു: നിങ്ങൾ
 എന്തു നോക്കുവാൻ മരുഭൂമിയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു പോയി? കാ
 റിനാൽ ഉലയുന്ന ഓടയോ? അല്ല എന്തു കാണ്മാൻ പുറപ്പെട്ടു,
 നേരിയ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച മനുഷ്യനെയോ? കണ്ടാലും നേരി
 യതുടത്തവർ രാജഗൃഹങ്ങളിലത്രെ ആകുന്നു. അല്ല എന്തു കാ
 ന്മാൻ പുറപ്പെട്ടു? പ്രവാചകനെയോ? അതെ ഞാൻ നിങ്ങളോടു
 പറയുന്നു: പ്രവാചകൻ മീതെയുള്ളതും (കണ്ടതു.) (മല. ൧൦
 ൩, ൧) ഇതാ നിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നേക്കു വഴിയെ ഒരുക്കുവാ
 നായി ഞാൻ എന്റെ ദൂതനെ നിന്റുപെത്തിയുന്മാനൊക്കെ അയക്കു
 ന്നു എന്ന് എഴുതിക്കുറിപ്പുവൻ ഇവനാകുന്നു സത്യം. ആമെൻ
 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സ്ത്രീകളിൽ ജനിച്ചവരിൽ സ്നാ
 പകനായ യോഹന്നാനേക്കാൾ വലിയവൻ ആരും ഉദിച്ചിട്ടില്ല;
 സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവെറിയവൻ അവനിലും വലുതാകുന്നു
 തന്നെ പിന്നെ സ്നാപകനായ യോഹന്നാന്റെ നാളുകൾ മുതൽ
 ഇന്നേവരെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അതിക്രമിച്ചു പോരുന്നു; ആക്ര
 മികൾ അതിനെ കൈക്കൽ ആക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എങ്ങിനെ
 എന്നാൽ സകല പ്രവാചകന്മാരും ധർമ്മശാസ്ത്രവും യോഹ
 ന്നാൻ വരെ പ്രവചിച്ചതെ ഉള്ളു. നിങ്ങൾക്ക് പരിഗ്രഹി
 പ്പാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ (മല. ൩, ൨൩.) വരേണ്ടുന്ന എലിയാ
 അവൻ തന്നെ. കേൾ്യാൻ ചെവികൾ ഉള്ളവൻ കേൾക്കുക.
 എന്നാൽ ഞര തലമുറയെ ഏതിനോട് ഉചമിക്കേണ്ടു? കുട്ടികൾ
 ചന്ദനംസ്ഥലങ്ങളിൽ ഇരുന്നു, തങ്ങളുടെ തോഴന്മാരോടു ഞങ്ങൾ
 നിങ്ങൾക്കായി കഴലൂരി നിങ്ങൾ തുളിയതും ഇല്ല; നിങ്ങൾക്കായി
 വിലാപം പാടി നിങ്ങൾ തൊഴിച്ചതും ഇല്ല എന്നു വിളിച്ചു

൧൮ പറയുന്നതിനോട് ഒക്കുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ യോഹന്നാൻ
 തിന്നാത്തവനും കുടിക്കാത്തവനും ആയ്ക്കുന്നിരിക്കെ; അവൻ ഭ്രമം
 ൧൯ ഉണ്ടു് എന്നു പറയുന്നു. മനുഷ്യപുത്രൻ തിന്നും കുടിച്ചും കൊണ്ടു
 വന്നിരിക്കെ: ഇതാ തിന്നിയും കുടിയനും ആകുന്ന ആൾ, ചുങ്ക
 ക്കാക്കും പാപികൾക്കും സ്നേഹിതനത്രെ എന്നു പറയുന്നു; ജ്ഞാ
 ൨൦ നു എന്നവളൊതൻറെ മക്കളിൽ നീരീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു താനും.
 ൨൧ ആപ്പോൾ തൻറെ ശക്തികൾ മിക്കതും നടന്നു വിളങ്ങിയ
 പട്ടണങ്ങളെ മാനസാന്തരം ചെയ്യാത്തുപോൾ പഴിച്ചു പറവാൻ
 ൨൨ തുടങ്ങി: കൊരജീനെ, നിന്നെക്കു ധാ കഷ്ടം! വൈത്തചൈദെ,
 നിന്നെക്കു ധാ കഷ്ടം! നിങ്ങളിൽ കാണിച്ച ശക്തികൾ തൂരിലും
 ചിദോനിലും കാണിച്ചു എങ്കിൽ പണ്ടു തന്നെ രട്ടിലും വെണ്ണീ
 ൨൩ റിലും മന്നു തിരിയുമായിരുന്നു. ദേശം ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറ
 യുന്നതു: ന്യായവിധിനാളിൽ നിങ്ങളേക്കാൾ തൂരിനും ചിദോ
 ൨൪ നും സഹിച്ചു കൂടുമായിരിക്കും. പിന്നെ സപ്റ്റത്തോളം ഉയന്നു
 ചമഞ്ഞ കഫന്നുഹ്രമായുള്ളോവെ! നീ പാതാളം വരെ കിഴി
 ൨൫ ണ്ണു പോകും; നിന്നിൽ കാണിച്ച ശക്തികൾ സദോമിൽ കാ
 ൨൬ ണ്ണിച്ചു എങ്കിൽ ഇന്നേവരെയും നില്ക്കുമായിരുന്നു. ദേശം
 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: ന്യായവിധിനാളിൽ നിന്നേ
 ൨൭ ക്കാൾ സദോ നാട്ടിന്നു സഹിച്ചു കൂടുമായിരിക്കും.
 ൨൮ ആ കാലത്തിൽ യേശു ആരും ചിട്ടു പറഞ്ഞിതു: പിതാവെ! സ്വ
 ള്കത്തിന്നും ഭ്രമിക്കും കർത്താവായുള്ളോവെ! നീ ഇവരെ ജ്ഞാ
 ൨൯ നികൾക്കും വിഭവകികൾക്കും (തോന്നാതെ) മറെച്ചു, ശിശുക്ക
 ൩൦ ൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയതു കൊണ്ടു ഞാൻ വാഴ്ക്കുന്നുണ്ടു. അങ്ങി
 ൩൧ നെ തന്നെ പിതാവെ ഇപ്രകാരമല്ലൊ നിന്നെക്കു പ്രസാദം തോ
 ൩൨ നിയതു. സകലവും എൻ പിതാവിനാൽ എങ്കൽ സമർപ്പിക്കപ്പെ
 ൩൩ ട്ടു, പിതാവല്ലാതെ ആരും പുത്രനെ തിരിച്ചറിയുന്നതും ഇല്ല; പു
 ൩൪ ത്രനും പുത്രൻ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനും അല്ലാതെ
 ൩൫ ആരും പിതാവിനെ തിരിച്ചറിയുന്നതും ഇല്ല. അല്ലയോ! അധ്യാ
 ൩൬ നിച്ചും ഭാരം ചുമന്നും നടക്കുന്നോരെ ഒക്കയും എൻറെ അടുക്കെ
 ൩൭ വൻ വരുവിൻ! ഞാൻ നിങ്ങളെ തന്നുപിടിക്കും. ഞാൻ സൌമ്യതയും
 ൩൮ ഹൃദയതാഴ്മയും ഉള്ളവനാകകൊണ്ടു എൻറെ നരകം നിങ്ങളിൽ
 ൩൯ ഏറ്റുകൊണ്ടു എങ്കൽനിന്നു പഠിപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ദേ
 ൪൦ ഹികൾക്കു വിശ്രാമം കണ്ടെത്തും (യീറ. ൩, ൧൩.) കാരണം എ
 ൪൧ ന്റെ നരകം ഗുണമായും എൻറെ ചുമട്ടു ലഘുവായും ഇരിക്കുന്നു.

൧൨. അദ്ധ്യായം.

[ലൂ. ൩. ൨. ൨൩.] ശബ്ബത്തിൽ കതിരുകൾ പഠിക്കുന്നതും, (൯) കൈവറുപ്പിച്ചു ശബ്ദിക്കുന്നതും, (൨൨) പരീശരുടെ ദൂഷണാദികൾ [മ. ൩, ൨൨. ലൂ. ൧൧, ൧൪], (൧൩) അമ്മയും സഹോദരരും യേശുവെ കാണാൻ വന്നതും [മ. ൩, ൨൦. ലൂ. ൮, ൧൯.]

൩൦ സമയത്തു യേശു ശബ്ബത്തു നാളിൽ വിളഭ്രമിയുടെ ക ൧
 സന്നു പോയി; അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വിശന്നിട്ടു കതിരുകളെ ൨
 പഠിച്ചു തിന്നു തുടങ്ങി. ആയത് പരീശർ കണ്ടു: ഇതാ ശബ്ബ ൩
 ത്തിൽ ചെയ്യാൻ വിധിതമല്ലാത്തതു നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ചെയ് ൪
 യുന്നു എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു. അവനും അവരോടു പറ ൫
 ഞ്ഞിതു: ദാവീദും കൂടെ ഉള്ളവരും വിശക്കുമ്പോൾ ചെയ്യാതെ ൬
 ന് എന്ന് നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? (൧ ശമു. ൨൧) അവൻ ൭
 ദേവഭവനത്തിൽ പുകു പുരോഹിതർക്കു മാത്രമല്ലാതെ തന്നിക്കും ൮
 കൂടെ ഉള്ളവർക്കും തിന്നരുതാതെ ഉള്ള കാഴ്ചപ്പാടുകളെ ഭക്തിച്ച ൯
 പ്രകാരമെന്നു. അല്ല (൧. മൊ. ൨൮, ൯.) ശബ്ബത്തിൽ പുരോഹി ൧൦
 തന്മാർ ആലയത്തിൽ വെച്ച് ശബ്ബത്തിനെ ലംഘിക്കുന്നു എ ൧൧
 കിലും കുറവു ഇല്ലാതെ ഇരിക്കുന്നത് ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ വായിച്ചി ൧൨
 ല്ലയോ? ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: ദേവാലയത്തിലും ൧൩
 വലുതായത് ഇവിടെ ഉണ്ടു. പിന്നെ (൯, ൧൩) വെലിയിലല്ല ൧൪
 ദയയിലത്രെ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് എന്ത് എന്ന് ൧൫
 അറിയുന്നു എങ്കിൽ കുറമില്ലാത്തവർക്കു കുറവു വിധിക്കയില്ലായി ൧൬
 തന്നു. മനുഷ്യപുത്രൻ ശബ്ബത്തിന്നും കർത്താവായ സത്യം ൧൭
 അവിടെനിന്നു പോയി അവരുടെ പള്ളിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ ൧൮
 കണ്ടാലും കൈവറുണ്ടുള്ളൊരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടു. അവരും അവ ൧൯
 നിൽ കുറവു ചുമത്തേണ്ടതിന്നു: ശബ്ബത്തിൽ ചിരിപ്പിക്കു വി ൨൦
 ഹിതമോ? എന്ന് അവനോടു ചോദിച്ചു. അവരോടു അവൻ ൨൧
 പറഞ്ഞു: ഒരാടുള്ള മനുഷ്യന് അതു ശബ്ബത്തിൽ കഴിയിൽ വീ ൨൨
 ണെഎങ്കിൽ അതിനെ പിടിച്ചു കരേറാത്തവൻ നിങ്ങളിൽ ൨൩
 ആർ ഉള്ളു? പിന്നെ മനുഷ്യനും ആടും തമ്മിൽ എത്ര വിദേശ ൨൪
 ഷം! ആകയാൽ ശബ്ബത്തിൽ നന്നായി ചെയ്യുന്നതു വിധിതം ൨൫
 തന്നു. എന്നാറെ മനുഷ്യനോടു: നിന്റെ കൈ നീട്ടുക! എന്നു ൨൬
 പറഞ്ഞപ്പോൾ അതു നീട്ടിയ ഉടനെ മരേറതു പോലെ വഴി ൨൭
 ക്കെ സൌഖ്യമാണ്ണു. പരീശരെ പുറപ്പെട്ടു നാശം വരുത്തു ൨൮
 വാൻ അവനും നേരെ തങ്ങളിൽ നിരൂപിച്ചു മന്ത്രിക്കയും ചെയ്തു. ൨൯

൧൫ ആയതിനെ യേശു അറിഞ്ഞിട്ടു അവടെനിന്നു വാങ്ങിപ്പോയി, വളരെ പുരുഷന്മാരും അവന്റെ പിന്നാലെ നടന്നു; അവരെ ഒക്കയും അവൻ സൗഖ്യമാക്കി. തന്നെ പ്രസിദ്ധമാക്കുവാൻ എന്ന് അവരോട് ശാസിച്ചു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു, യേശു പ്രവാചകന്മാരുമേന (൪൨, ൧-൪.) മൊഴിഞ്ഞതു പൂരിപ്പാൻ സംഗതി വരുത്തുകയും ചെയ്തു. അന്ത്യം: കണ്ടാലും ഞാൻ കൈപിടിച്ചു ഭാസൻ, എന്റെ ഉള്ളം പ്രസാദിക്കുന്ന എന്റെ പ്രിയൻ; അവനേൽ എന്റെ ആത്മാവെ ആക്കിട്ടു അവൻ ജാഹ്നികളിൽ ന്യായത്തെ അറിയിക്കും. അവൻ രക്ഷിക്കയില്ല, നിലവിലുള്ളതും ഇല്ല, തെരുക്കളിൽ അവന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കാമിടമില്ല. ചത്തതെ ഓടയെ അവൻ ഒടിക്കാതെയും പുക്കുന്ന തിരിയെ പൊലിക്കാതെയും ഇരിക്കും; ന്യായത്തെ ജയത്തോളം നടത്തുംവരെ തന്നെ. അവന്റെ നാമത്തിൽ ജാതികൾ ആശ്വസിക്കയും ചെയ്യും എന്നത്രെ.

൨൨ അപ്പോൾ കുരടനും ഊമനും ആയ ഭ്രാന്തന്മാരെ അവന്റെ അടുക്കെ കൊണ്ടുവന്നു, ആയവൻ പറകയും കാണുകയും ചെയ്യാനാക്കുവണ്ണം യേശു സൗഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു.

൨൩ എന്നാറെ പുരുഷന്മാരും ഒക്കയും വിസ്മയിച്ചു: എന്തൊ! ഇവൻ ലാവിദിൻ പുത്രൻ തന്നെയോ? എന്നു പറഞ്ഞു;

൨൪ അതു കേട്ടു പഠിപ്പൻ പറഞ്ഞു: ഇവൻ ഭ്രാന്തന്റെ തലവനായ ബയൽജബൂലെ കൊണ്ടല്ലാതെ ഭ്രാന്തന്റെ ആട്ടിക്കളയുന്നില്ല

൨൫ എന്നു പറഞ്ഞു. അവരുടെ നിരൂപണങ്ങളെ യേശു അറിഞ്ഞ് അവരോട് പറഞ്ഞിതു: എല്ലാ രാജ്യവും തന്നിൽ തന്നെ ചിരിച്ചു എങ്കിൽ പാഴാജ്ഞാക്കും; യാതൊരു പട്ടണവും ഗൃഹവും തന്നിൽ തന്നെ ചിരിച്ചു എങ്കിൽ നിലനില്ക്കുകയും ഇല്ല. സാത്താൻ സാത്താനെ ആട്ടിക്കളഞ്ഞാൽ അവൻ തന്നിൽ തന്നെ ചിരിച്ചു പോയല്ലോ! പിന്നെ അവന്റെ രാജ്യം എങ്ങിനെ നിലനില്ക്കും.

൨൬ ഞാനൊ ബയൽജബൂലെ കൊണ്ടു ഭ്രാന്തന്റെ ആട്ടന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മക്കൾ എത്രകൊണ്ട് ആട്ടന്നു? അതുകൊണ്ട് അവർ നിങ്ങളുടെ ന്യായാധിപരാകും. ദേവാത്മാവിനെ കൊണ്ടൊ ഞാൻ ഭ്രാന്തന്റെ ആട്ടന്നു എങ്കിൽ ദേവരാജ്യം നിങ്ങളോട് എന്തായി വന്നു സ്സഷ്ടം. അല്ലായ്ക്കിൽ ഊക്കനെ കെട്ടിട്ട് ഒഴികെ ഊക്കന്റെ വീട്ടിൽ കടന്ന് അവന്റെ കോപ്പുകളെ കവർന്നു കളവാൻ എങ്ങിനെ കഴിയും (കെട്ടിട്ടത്രെ) അവന്റെ വീട്ടിൽ

കവച്ചു ചെയ്യാം എന്റെ കൂടയില്ലാത്തവൻ എനിക്ക് എതിരാകുന്നു; എങ്ങനാട് ഒന്നിച്ചു ചേർന്നുവെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നു. ആകയാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നതു: എല്ലാപാപവും ഉപേക്ഷിച്ചു മനുഷ്യരോടു ക്ഷമിക്കപ്പെടും; ആത്മാവിന്റെ ഉപേക്ഷണം മനുഷ്യർക്കു ക്ഷമിക്കപ്പെടുകയില്ല താനും. ആരും മനുഷ്യപുത്രനെ വേറെ വാക്കു പറഞ്ഞാൽ അവനോടു ക്ഷമിക്കപ്പെടും; വിശുദ്ധാത്മാവിനെ വേറെ പറഞ്ഞാലോ ഈ യുഗത്തിലും വരുന്നതിലും അവനോട് ക്ഷമിക്കപ്പെടുകയില്ല. ഒന്നുകിൽ മരം നല്ലതാണ് എന്നും അതിന്റെ കാര്യം നന്നെന്നും വെച്ചിൻ; അല്ലായ്കിൽ മരം വിടക്കെന്നും അതിന്റെ കാര്യം വിടക്കെന്നും വെച്ചിൻ; കായിൽ നിന്നല്ലെങ്കിൽ മരം അറിയപ്പെടുന്നതു. അണലിസന്തതികളെ! നിങ്ങൾ ഉഷ്ണരായിരിക്കെ നല്ലവ പറവാൻ എങ്ങിനെ കഴിയും? ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞുവഴിയുന്നതിൽ നിന്നല്ലെങ്കിൽ പറയുന്നു. നല്ല മനുഷ്യൻ നല്ല (ഹൃദയ) നിക്ഷേപത്തിൽ നിന്നു നല്ലവരെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു; ഉഷ്ണമനുഷ്യൻ ഉഷ്ണനിക്ഷേപത്തിൽ നിന്നു തീയവ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. ഞാനോ നിങ്ങളോട് പറയുന്നതു: മനുഷ്യൻ പറയുന്ന ഏതു നിസ്സാരവാക്കിനെ കൊണ്ടും ന്യായവിധിനാളിൽ കണക്ക് ഒപ്പിക്കേണ്ടിവരും; നിന്റെ വാക്കുകളിൽ നിന്നല്ലെങ്കിൽ നീതികരിക്കപ്പെടുകയും നിന്റെ വാക്കുകളിൽനിന്നു കുറ്റം വിധിക്കപ്പെടുകയും ആം.

പിന്നെ ശാസ്ത്രികളിലും പഠിപ്പാരിലും ചിലർ അവനോട് ഉത്തരമായി—ഗുരോ നിങ്കൽനിന്ന് ഒരു അടയാളം കാണാൻ ഞങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവരോട് അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: ലോകവും വൃദിച്ചാലും ഉള്ള തലമുറ അടയാളം തിരയുന്നു. യോനാപ്രവാചകന്റെ അടയാളം ഒഴികെ അതിന്നു; അടയാളം കൊടുക്കപ്പെടുകയും ഇല്ല; യോനാവല്ലെങ്കിൽ കടലാ നയുടെ വയറിൽ മൂന്നു രാപ്പകൽ ഇരുന്ന പ്രകാരം തന്നെ മനുഷ്യപുത്രൻ മൂന്നു രാപ്പകൽ ഭൂമിഹൃദയത്തിൽ ഇരിക്കും. നിന്നവെക്കുൻ ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുറയോട് ഒന്നിച്ചു എഴുന്നീറ്റു യോനാവിൻപോലെത്തന്നെ അന്നുതപിച്ചതിനാൽ അതിനു കുറ്റം വിധിക്കും; യോനാവിലും അധികമായത് ഇവിടെ ഇതാ! തെക്കേരാജ്യം ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുറയോട് ഒന്നിച്ചു ഉണന്നുവന്നു ശ്ലൈമാവിൻപോലെത്തന്നെ കേട്ടാൻ ഭൂമിയുടെ അടുക്കളിൽ നിന്നു വന്നതിനാൽ അതിനു കുറ്റം

൪൩ വിധിക്കും; ശലോമോവിലും അധിപമായത് ഇവിടെ ഇതാ. അശ്രൂഡാത്മാവ് മനുഷ്യനെ വിട്ടു പുറപ്പെട്ടാൽ പിന്നെ നീരില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളുടെ തണുപ്പു തിരഞ്ഞും കാണാതെയും കടന്നു ൪൪ പോരുന്നു. പിന്നെ ഞാൻ പുറപ്പെട്ടു പോന്ന എന്റെ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി ചെല്ലും എന്നു പറയുന്നു; ഉടനെ വന്നു അതു ശ്രീ ൪൫ ന്യമായി അടിച്ചു തളിച്ചും അലങ്കരിച്ചും കാണുന്നു. അപ്പോൾ യാത്രയായി തന്നിലും ഒട്ടുത ഏറിയ വേറെ ഏഴ് ആത്മാക്കളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുന്നു. അവയും അവന്റെ പക്കൽ കുടിയിരിക്കുന്നു; ആ മനുഷ്യന്റെ പിന്മുറുമ്പിനേക്കാൾ വല്ലാതെ ചമയുന്നു; ഈ ഒട്ടുതലമുറകൾക്കും അപ്രകാരം ഉണ്ടാകും.

൪൬ അവൻ പുരുഷന്മാരുളോടു ചൊല്ലി പോരുമ്പോൾ തന്നെ; ൪൭ ഇതാ അവന്റെ അമ്മയും സഹോദരരും അവനോടു സംസാരിപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടു പുറത്തു നിന്നു; ഒരുത്തൻ അവനോടു കണ്ടാലും നിന്റെ അമ്മയും സഹോദരരും നിന്നോട് സംസാരിപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചു പുറത്തു നില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ആ പറയുന്നവനോട് അവൻ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: എന്റെ അമ്മ ആർ ആകുന്നു? എന്റെ സഹോദരരും ആർ? ൪൯ എന്നിട്ടു തന്റെ ശിഷ്യരുടെ മേൽ കൈ നീട്ടി: ഇതാ എന്റെ ൫൦ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും തന്നെ! സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എൻ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ ആരെങ്കിലും എന്നിക്ക് സഹോദരനും സഹോദരിയും അമ്മയും ആകുന്നു സത്യം എന്നു പറകയും ചെയ്തു.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

(൩) വിതെക്കുന്നവൻ മുതലായ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൻ ഉപമകൾക്കു, (൧൦) കാരണവും (൧൧) കണാമതിൻ വ്യാഖ്യാനവും [മാ. ൪, ൮.], (൨൪) മൂന്നുപമകൾ [മാ. ൪, ൩൦-൧൧, ൧൨.], (൩൬) രണ്ടാമതിൻ വ്യാഖ്യാനം, (൪൪) ശേഷം ഉപമകൾ മൂന്നും, (൫൩) നചറത്തിലെ അവിശ്വാസം [മാ. ൩, ൧൧.]

൧ (൫൫) ദിവസം യേശു വീട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കടലരികെ ൨ ഇരുന്നു. വളരെ പുരുഷന്മാരുൾ അവന്റെ ചുറ്റും ചേരുക കൊണ്ട് അവൻ പടകിലേറി ഇരുന്നു; സമൂഹം എല്ലാം കരമേൽ നിന്നിരിക്കെ അവരോട് ഉപമകൾ കൊണ്ട് പലതും പറഞ്ഞിതു: കണ്ടാലും വിതെക്കുന്നവൻ വിതെപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു; ൪ വിതെക്കുമ്പോൾ ചിലതു വഴിയരികെ വീണു, പറജ്ഞാതികൾ

വന്നു അതിനെ തിന്നു കളഞ്ഞു. ചിലതു പാറമേൽ ഏറിയ മ ൫
 സ്തില്ലാഞ്ഞെടത്തു വീണു, മണ്ണിൻതാഴെ ഇല്ലായ്മയാൽ ക്ഷണ ൩
 ത്തിൽ മുളച്ചു വന്നു; ആദിത്യൻ ഉദിച്ചാറെ ചൂടു തട്ടി വേരില്ലാ ൩
 യ്തുകൊണ്ട് ഉണങ്ങി പോകയും ചെയ്തു. മറെറതു മുളകളിൽ ൭
 വീണു, മുളകൾ പൊങ്ങി വന്നു, അതിനെ തെരുകുക്കിക്കളഞ്ഞു.
 മറെറതു നല്ലമണ്ണിൽ വീണു ചിലതു നൂറു ചിലത് അറുപതും ൮
 ചിലത് മുപ്പതും ഫലം തരികയും ചെയ്തു. കേപ്പ്ലാൻ ചെവികൾ ൯
 ഉള്ളവൻ കേൾക്കുക.

എന്നാറെ ശിഷ്യന്മാർ അടുത്തു വന്നു: അവരോടു ഉപമകൾ ൧൦
 കൊണ്ടു പറവാൻ എന്തു? എന്ന് അവനോട് ചൊല്ലിയപ്പൊ ൧൦
 ു - അവരോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ മ ൧൧
 മ്മുഖ്യം അറിവാനുള്ള വരും നിങ്ങൾക്കു നല്ലപ്പൊട്ടിടും അവർക്കു ൧൨
 നല്ലപ്പൊട്ടായ്യാലത്രെ. കാരണം ഉള്ളവനു നിറഞ്ഞു വഴിവോ ൧൨
 ളുകൊടുക്കപ്പെടും; ഇല്ലാത്തവനോടൊള്ളുതുംകൂടെ പഠിച്ചെടുക്ക ൧൩
 പ്പെടും. അതുകൊണ്ടു അവർ കണ്ടിടും കാണാതെയും കേട്ടിടും കേ ൧൩
 ളാതെയും ഗ്രഹിയാതെയും ഇരിക്കുവാൻ ഞാൻ അവരോടു ഉപമ ൧൪
 കൾകൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്നു; (യശ. ൩, ൯.) നിങ്ങൾ ചെവി കേ ൧൪
 ുക്കും ഗ്രഹിക്കയില്ല താനും; കൺ കാണും ദർശിക്കയില്ല താനും.
 കാരണം ഈ ജനത്തിന്റെ ഹൃദയം സമൃദ്ധിച്ചതും അവർ ചെ ൧൪
 വികൾ കൊണ്ടു ദുഃഖേന കേൾക്കുന്നതും കണ്ണുകൾ അടച്ചി ൧൫
 ട്തതും ആയതു. അവർ കൺ കാണാതെയും ചെവി കേളാതെയും ൧൫
 ഹൃദയം കൊണ്ടു ഗ്രഹിയാതെയും തിരിഞ്ഞു കൊള്ളാതെയും ഞാ ൧൬
 ന്ൻ അവരെ സൌഖ്യമാക്കാതെയും ഇരിക്കേണ്ടതിന്നത്രെ; എ ൧൬
 ന്നുള്ള യശയ്യാ പ്രവാചകന്തിന്നു അവരിൽ നിറുത്തി വരുന്ന.
 എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ കാണുന്നതുകൊണ്ടും ചെവികൾ ൧൭
 കേൾക്കുന്നതുകൊണ്ടും ധന്യങ്ങളായവ. ആമെൻ ഞാൻ നി ൧൭
 ങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: നിങ്ങൾ കാണുന്നതു കാണാൻ ഏറിയ ൧൮
 പ്രവാചകരും നീതിമാന്മാരും ആഗ്രഹിച്ചിടും കാണാതെ പോ ൧൮
 യി; നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതു കേൾപാനും (ആഗ്രഹിച്ചിടും) കേ ൧൯
 ളാതെ പോയി. എന്നാൽ നിങ്ങൾ വിതെക്കുന്നവന്റെ ഉപമ ൧൯
 യെ കേട്ടുകൊൾവിൻ. ആരാനും രാജ്യത്തിന്റെ വചനം കേ ൧൯
 ട്ടിട്ടു ഗ്രഹിയാത്താൽ ദുഷ്ടൻ വന്ന് അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ൨൦
 വിതച്ചതിനെ അപഹരിക്കുന്നു; ഇവൻ വഴിയരികെ വിതെക്ക ൨൦
 പ്പെട്ടവൻ. പാറമേൽ വിതെക്കപ്പെട്ടവനോ വചനത്തെ കേട്ട ൨൦

൧൧൩ ഊന്നെ സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എങ്കിലും തന്നിൽ വേരില്ലാതെ ഇരിക്കയാൽ തല്ലാലക്കാരൻ ആകുന്നു. ൧൧൪ വചനം നിമിത്തം ഉപദ്രവമൊ ഹിംസയൊ ഉളവായാൽ ക്ഷി ൧൧൫ ണ്ണത്തിൽ അവൻ ഇടച്ചു തോന്നുന്നു. മുളകളിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടവനെ വചനത്തെ കേൾക്കുന്നവൻ എങ്കിലും ഈ യുഗത്തിലെ ചിന്തയും ധനത്തിന്റെ വഞ്ചനയും വചനത്തെ തെരു ൧൧൬ ക്കിട്ടു നിഷ്ഠലനായ്കീരുന്നു. നല്ലമണ്ണിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടവനെ വചനത്തെ കേട്ടു ഗ്രഹിക്കുന്നവൻ തന്നെ; അവൻ ഫലം കൊടുക്കുന്നു (അതിൽ) ഒരുവൻ നൂറും ഒരുവൻ അറുപതും ഒരു വൻ മുപ്പതും ഉണ്ടാക്കുന്നു.

൧൧൭ അവരിൽ മറ്റൊരു ഉപമയെ എല്ലിച്ചിതു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ നിലത്തിൽ നല്ല വിത്തു വിതെക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനോടു ൧൧൮ സദൃശമായി. പിന്നെ മനുഷ്യൻ ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവന്റെ ശത്രു വന്നു കോതമ്പിന്റെ ഇടയിൽ നായ്ക്കല്ലു വിതച്ചു പോ ൧൧൯ യ്ക്കുളഞ്ഞു. പിന്നെ ഞാൻ വളന്നു വിളയുമ്പോഴേക്കു നായ്ക്കല്ലുക ൧൧൯ ൫ം കടന്നുവന്നു. എന്നാറെ വീടുടയവന്റെ ദാസന്മാർ അവനെ ചെന്നു കണ്ടു: കുത്താവെ, നിന്റെ നിലത്തിൽ നല്ല വിത്തു വിതച്ചിട്ടില്ലയൊ? പിന്നെ നായ്ക്കല്ലുകൾ അതിന്നു എവിടന്നു ൧൧൯ ഉണ്ടായി? എന്നു പറഞ്ഞാറെ: ശത്രുവായവൻ ഇതിനെ ചെയ്തു എന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞു; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ പോയി അവനെ പറിച്ചെടുപ്പാൻ മനസ്സാ? എന്നു ദാസന്മാർ അവൻ ൧൧൯ നോട് പറഞ്ഞതിന്നു ചൊല്ലിയതു: ഇല്ല! പക്ഷെ നായ്ക്കല്ലുക ൧൧൯ ളെ കൂട്ടിയാൽ അതിനോട് ഒരുമിച്ചു കോതമ്പും പറിച്ചു പോകുമെന്നല്ല! രണ്ടും കൂടെ കൊയിത്തോളം വളരട്ടെ; കൊയിത്തുകാലത്തിൽ ഞാൻ മൂരുന്നവരോടു നിങ്ങൾ മുന്പെ നായ്ക്കല്ലു എടുത്തു കൂട്ടിച്ചുടുവാൻ കെട്ടാക്കി കൊൾവിൻ; കോതമ്പൊ എന്റെ കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടി വെപ്പിൻ എന്നു പറയും.

൧൧൯ മറ്റൊരു ഉപമയെ അവരിൽ എല്ലിച്ചിതു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഒരു മനുഷ്യൻ എടുത്തു തന്റെ നിലത്തു വിതച്ചു കടകമണിക്ക് ൧൧൯ സദൃശമാകുന്നു. അത് എല്ലാ വിത്തുകളിലും ചെറിയതെങ്കിലും വളന്നാൽ പിന്നെ സസ്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലുതായി ആകാശപക്ഷികളും വന്നു അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ കുടിപാക്കുംവണ്ണം മ ൧൧൯ രമായ്കീരുന്നു. മറ്റൊരു ഉപമയെ അവരോടു ചൊല്ലിയതു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഒരു സ്ത്രീ പുളിച്ചുമാവിനെ എടുത്തു മൂന്നു പറ

മവിൽ ചേർത്തു എല്ലാം പുളിച്ചു വരുവോളം അടക്കി വെച്ചതിനോടു തുല്യമാകുന്നു.

ഇവ ഒക്കെയും യേശു പുരുഷാരങ്ങളോട് ഉപമകൾ കൊണ്ട് ൩൪ ഉൾപ്പെട്ടു; ഉപമകൾ കൂടാതെ അവരോട് പറഞ്ഞതും ഇല്ല. (സങ്കീ. ൮൮, ൨) ഞാൻ ഉപമകളാൽ വായ്ക്കുകയും ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ ഗ്രന്ഥമായവരെ ഉരിയാടും എന്നു പ്രവാചകനെ കൊണ്ടു മൊഴിഞ്ഞതിന്നു നിവൃത്തിയാവാൻ തന്നെ.

അപ്പോൾ (യേശു) പുരുഷാരങ്ങളെ അയച്ചിട്ടു, വീട്ടിൽ വന്നു ശിഷ്യന്മാർ അവനോട് അണഞ്ഞു - നിലത്തിലെ നായ്ക്കുപുഴുക്കളുടെ ഉപമയെ ഞങ്ങൾക്കു തെളിയിച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു, അവൻ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നല്ല വിത്തു വിതയ്ക്കുന്നവൻ ൩൭ മനുഷ്യപുത്രനെ; നിലം ലോകം തന്നെ; നല്ല വിത്തായതു ൩൮ രാജ്യത്തിന്റെ പുത്രരും, നായ്ക്കുപുഴുക്കൾ ദുഷ്ടന്റെ മക്കളും ആകുന്നു. അവനെ വിതച്ച ശത്രു പിശാച് തന്നെ; കൊയിത്തൊന്നൻ യുഗസമാപ്തിയും, ഭൂതനവർ ഭൂതന്മാരും ആകുന്നു. പിന്നെയും അവൻ നായ്ക്കുപുഴുക്കളെ കൂട്ടി തീയിൽ ചുട്ടുപോകാതെ തന്നെ യുഗസമാപ്തിയിൽ ഭവിക്കും. മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ ഭൂതന്മാരെ അയക്കും; ൪൧ അവരും അവന്റെ രാജ്യത്തിൽനിന്നു എല്ലാ ഇടയ്ക്കുകളെയും അധർമ്മപ്രവൃത്തിക്കുന്നവരെയും ചേർത്തുകൊണ്ടു, രീച്ചുളയിൽ ഇടുകയും; അവിടെ കറച്ചാലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും. അവന്നു ൪൨ നീതിമാന്മാർ തങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ സൂര്യനെ അപോലെ ഉജ്ജ്വലിക്കും; കേൾപാൻ ചെയ്തവർ ഉജ്ജ്വലിക്കും.

പിന്നെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം നിലത്തിൽ ഒളിച്ചു വെച്ചു നിധി ൪൪ യോടു സദൃശമാകുന്നു; ആയതിനെ ഒരു മനുഷ്യൻ കണ്ടു മറെച്ചിട്ടു തന്റെ സന്തോഷത്താൽ ചെന്നു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു, ആ നിലത്തെ വാങ്ങുന്നു. പിന്നെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ൪൫ നല്ല മുത്തുകളെ അന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്നൊരു വ്യാപാരിയോടു സമം. അവൻ വിലയേറിയൊരു മുത്തിനെ കണ്ടെത്തിയാറെ ൪൬ ചെന്നു, തനിക്കുള്ളത് ഒക്കെയും വിറ്റു, അതിനെ കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. പിന്നെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഒരു വല കടലിൽ ഇട്ടിട്ടു ൪൭ എല്ലാവകയിലും (മീനുകളെ) ചേർത്തു കൊള്ളുന്നതിനോട് ഒക്കും നിറഞ്ഞപ്പോൾ അതിനെ വലിച്ചു കരേറ്റി, ഇരുന്നുകൊണ്ടു ൪൮ നല്ലവരെ പാത്രങ്ങളിൽ കൂട്ടിവെച്ചു, ചീത്തയായവ എറിഞ്ഞു

൪൯ കളഞ്ഞു. യുഗസമാപ്തിയിൽ അപ്രകാരം ഉണ്ടാകും; ഭൂതന്മാർ പുറപ്പെട്ടു, നീതിമാന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്നു, ദുഷ്ടന്മാരെ നീക്കി, (10) തീച്ചുളയിൽ ഇട്ടുകളയും. അവുടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും; ഇവ ഒക്കയും ഗ്രഹിച്ചുവെൊ എന്നു യേശു പറഞ്ഞതിന്നു, (11) അവൻ അതെ കർതാവെ, എന്നു പറഞ്ഞു. 'അവനും അവരോടു ചൊല്ലിയതു: അതുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനായി, ശിഷ്യന്മാക്കുപെട്ട ശാസ്ത്രി എല്ലാം തന്റെ നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു, പുതിയവയും പഴയവയും എടുത്തു കൊടുക്കുന്നോരു വീടുടയവനോടു തുല്യനാകുന്നു.

- (12) യേശു ഈ ഉപമകളെ ചൊല്ലി തിരുകച്ചപ്പോലും സംഭവിച്ചിതു; അവൻ അവിടെനിന്നു വാങ്ങി തന്റെ അപ്പന്റെ നഗരത്തിൽ വന്നു, അവരുടെ പള്ളിയിൽ അവക്കു് ഉപദേശിച്ചു.
- (13) എന്നതുകൊണ്ട് അവർ സ്കന്ദിച്ചു: ഇവൻ ഈ ജനതയും ശ
- (14) ക്തികളും എവിടെ നിന്നു? ഇവൻ തച്ചന്റെ മകനല്ലയൊ! അവന്റെ അമ്മക്കു മറിയ എന്നും, സഹോദരക്കു യാക്കോബു്
- (15) യോസെ ശീമോൻ യൂദാ എന്നും പേരുകൾ ഇല്ലയൊ? അവന്റെ സഹോദരികളും എല്ലാം നമ്മോടുള്ളൊ പാർക്കുന്നു; പിന്നെ ഇവൻ ഇതു് ഒക്കയും എവിടെ നിന്നു്? എന്നു ചൊല്ലി, അവ
- (16) കൽ ഇടറി പോയി. എന്നാറെ യേശു പ്രവാചകനു തന്റെ അപ്പന്റെ നഗരത്തിലും ദവനത്തിലും ഒഴികെ മാനു ഇല്ലാതിരി
- (17) ക്കയില്ല എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം അവിടെ വളരെ ശക്തികളെ കാണിച്ചതും ഇല്ല

൧൪. അദ്ധ്യായം.

സ്തംഭകന്റെ മരണം [മാ. ൩, ൧൪. ലൂ. ൩, ൧൯. ൯, ൭.]; (൧൩) ൭൦൦൦ ആളുകൾക്ക് തൃപ്തി വരുത്തിയതും, (൨൨) പൊയ്ക്കുമൽ നടന്നതും [മാ. ൩, ലൂ. ൯, യൊ. ൩.]

൧ (18) സമയത്തിൽ ഇടപ്രഭുവായ ഹെരോദാ യേശുവിന്റെ ശ്രുതിയെ കേട്ടു. ഇവൻ സ്തംഭകനായ യോഹന്നാൻ തന്നെ; അവൻ മരിച്ചുവരിൽനിന്നു് ഉണർന്നു് കൊണ്ടത്രെ, ഈ ശക്തികൾ അവനിൽ പ്രാപരിക്കുന്നു എന്നു തന്റെ ഭൃത്യരോടു പറഞ്ഞു. ഹെരോദാ ആകട്ടെ, തന്റെ സഹോദരനായ ഫിലി

൪ (19) പ്പന്റെ ഭായ്ക്കു ഹെരോദിയ്യ നിമിത്തം, അവളെ വെക്കുന്നതു നിന്നുക്കു വിഹിതമല്ല എന്നു (൩ മൊ. ൧൧, ൧൩) യോഹന്നാൻ

പറകകൊണ്ട് അവനെ പിടിപ്പിച്ചു കെട്ടി തടവിൽ ആക്കിയിരുന്ന അവനെ കൊല്ലുവാൻ മനസ്സ് ഉണ്ടായിട്ടും പുരുഷാരം അവനെ പ്രവാചകൻ എന്നു മാനിക്കയാൽ (പ്രജകളെ) ഭയപ്പെട്ടു നിന്നു. പിന്നെ ഫെരോദാവിന്റെ ജനനോത്സവം കൊണ്ടോ ട്രൂമ്പോൾ ഫെരോദ്രയുടെ മകൾ (ശാലയുടെ) നടുവിൽ നൃത്തം ചെയ്തു. ഫെരോദാവെ പ്രസാദിപ്പിച്ചതു കൊണ്ട്, എന്തു ചോദിച്ചാലും അവർക്കു കൊടുക്കും എന്ന് ആണെയിട്ടും വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. അവർക്കും അമ്മയുടെ ചൊല്ലിടക്കു സ്താപകനായ യോഹന്നാന്റെ തലയെ ഒരു തളികയിൽ ഇങ്ങു തരിക എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാറെ, രാജാവ് ട്രൂമ്പിച്ചിട്ടും, ആണകളെയും, പന്തിക്കാരെയും വിചാരിച്ചു കൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചു. ആളയച്ചു യോഹന്നാനെ തടവിൽ വെച്ച് തല അറുപ്പിച്ചു. അവന്റെ തല തളികയിൽ കൊണ്ടുവന്നു, കണ്ണെക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ടു. അവർക്കും തന്റെ അമ്മയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ചെന്ന് ഉടൽ എടുത്തു കഴിച്ചിട്ടു, പിന്നെ വന്നു യേശുവെ അറിയിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നതു കേട്ടിട്ടു യേശു അവിടെ നിന്നു പടക ഏറി ഏകാന്തസ്ഥലത്തിലേക്കു വേറിട്ടു, വാങ്ങിപ്പോയി; പുരുഷാരങ്ങളും കേട്ടു, ഊരുകളിൽനിന്നു കരവഴിയായി അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു. യേശുവും പുറപ്പെട്ടു വന്നു വലിയ സമൂഹത്തെ കണ്ടു അവരിൽ കരൾ അലിഞ്ഞു; അവരുടെ രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കി വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അന്നെത്തു; ഈ സ്ഥലം ഏകാന്തമായി നേരവും വൈകിപ്പോയി, പുരുഷാരങ്ങൾ ഊരുകളിൽ പോയി, തങ്ങളുടേതൊന്നും കൊള്ളേണ്ടതിന്നു, പറഞ്ഞയക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: അവർക്കു പോവാൻ ആവശ്യമില്ല; നിങ്ങൾക്കും അവർക്കു തിന്മാൻ കൊടുപ്പിൻ. അവർ അവനോട്: അഞ്ചുപ്പവും രണ്ടു മീനും അല്ലാതെ തങ്ങളുടേതു ഇവിടെ ഒന്നും ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അവ ഇങ്ങു കൊണ്ടു വരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു, പുരുഷാരങ്ങളെ പല്ലിന്മേൽ ഇരിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. അഞ്ചുപ്പവും രണ്ടു മീനും എടുത്തു, സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കി വാഴ്ന്നു, അപ്പങ്ങളെ നറുക്കി, ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തു; ശിഷ്യൻ ജനക്കൂട്ടങ്ങളുടേതു കൊടുത്തു. എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി, കഷണങ്ങൾ ശേഷിച്ചതു കൊണ്ടു പന്ത്രണ്ടു കൊട്ടു നിറച്ചെടുക്കയും ചെയ്തു. തിന്നുന്നവരെ സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും ഒഴികെ ഏകദേശം അയ്യായിരം പുരുഷൻ തന്നെ ആയതു.

൨൨ ഉടനെ യേശു താൻ പുരുഷന്മാരുടെ പഠനത്തെയക്കും വരെ,
 തന്റെ ശിഷ്യരെ പടകിലേറി, അക്കരെക്കു മുന്നോട്ടുവാൻ നി
 ൨൩ ബ്ധിച്ചു. താൻ സമൂഹങ്ങളെ അയച്ചിട്ട് ഒരു മലമേൽ പ്ര
 രമിപ്പാൻ തനിയെ ചെന്നു, വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ, ഏകനാ
 ൨൪ യി അവിടെ ഇരുന്നു. പടകൊ കാറ്റു വിരോധമാകകൊണ്ടു
 ൨൫ തിരകളാൽ വലഞ്ഞു, കടലിന്റെ നടുവിൽ ആയിരുന്നു. രാത്രി
 യുടെ നാലാം യാമത്തിൽ യേശു കടലിനേൽ കൂടി നടന്നു, അ
 ൨൬ വരുടെ അടുക്കെ ചെന്നു. അവൻ കടലിനേൽ നടക്കുന്നതു
 കണ്ടിട്ടു, ശിഷ്യർ ഇതു പ്രേതം എന്നു കലങ്ങി, ഭയം വേരുവായി
 ൨൭ കൂക്കലിട്ടു. ഉടനെ യേശു അവരോടു: ഡെയ്യുപ്പെടുവിൻ! ഞാൻ
 ൨൮ തന്നെ ആകുന്നു; ഭയപ്പെടേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. അതിനുപേ
 ൨൯ രൻ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: കർത്താവേ, നീ ആകുന്നു എങ്കിൽ
 ഞാൻ വെള്ളത്തിനേൽ നിന്റെ അടുക്കെ വരേണ്ടതിന്നു കല്പി
 ൩൦ ത്തുക; അവനും വാ എന്നു പറഞ്ഞു. പേരൻ പടകിൽ നിന്നു
 കിഴിഞ്ഞു, യേശുവോട് എത്തുവാൻ വെള്ളങ്ങളിൻ മീതെ നട
 ൩൧ ന്നു. പിന്നെ ഉറക്കുള്ള കാറ്റിനെ കണ്ടിട്ടു പേടിച്ചു മുങ്ങി തുട
 ങ്ങിയാറെ, കർത്താവേ, എന്നെ രക്ഷിക്ക! എന്നു നിലവിളിച്ചു.
 ൩൨ യേശുവും ഉടനെ കൈ നീട്ടി അവനെ പിടിച്ചു: അല്ല വിശ്വാ
 ൩൩ സിയെ! എന്തിന്നു ശങ്കിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ പടകിൽ
 ൩൪ കയറിയപ്പോൾ കാറ്റ് അമർന്നു; പടകിലുള്ളവരൊ വന്നു: നീ
 ദൈവപുത്രൻ സ്വയം എന്ന് അവനെ നമസ്കരിച്ചു.
 ൩൫ എന്നാറെ, അവർ അക്കരെക്കു എത്തി, ഗന്നേസരെത്ത് എ
 ന്നു ദേശത്തിൽ വന്നു. അവിടത്തെ ലോകർ അവനെ അറി
 ണ്ണു, ചുറ്റുമുള്ള നാട്ടിൽ ഒക്കെയും ആളയച്ചു, എല്ലാ ദുസ്ഥന്മാരെ
 ൩൬ യും അവനു കൊണ്ടുവന്നു. തന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊക്കൽ
 മാത്രം അവർ തൊടേണ്ടതിന്ന് അപേക്ഷിച്ചു, തൊട്ടവർ ഒക്കെയും
 രക്ഷപ്രാപിക്കയും ചെയ്തു.

൧൫. അദ്ധ്യായം.

കൈ കഴുകുന്ന സമ്പ്രദായത്തിൻ ആക്ഷേപണം [മാ. ൭-], (൨൧) കന്നുകൂട്ടി
 യുടെ വിശ്വാസം [മാ. ൭, ൨൪-], (൨൯) ൪൦൦൦ ജനങ്ങളെ ഭക്ഷിച്ചതു [മാ. ൮]

൧ (൩൦) പ്പോൾ യരുശലേമുശാസ്ത്രികളും പഠിപ്പാതയും യേശുവോ
 ൨ ട് അടുത്തു വന്നു: നിന്റെ ശിഷ്യർ പുറമ്പുറങ്ങളുടെ സമ്പ്രദ
 യത്തെ ലംഘിക്കുന്നത് എന്തു? അവർ ആഹാരം ഭക്ഷിക്ക
 ൩൬

ഖോൾ, കൈകളെ കഴുകുന്നില്ല പോൽ എന്നു പറഞ്ഞു. അവ ൩
 നും അവരോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായം
 നിമിത്തം നിങ്ങളും ദൈവത്തിന്റെ കല്പനയെ ലംഘിക്കുന്നത് ൪
 എന്തു? (൨ മൊ. ൨൦, ൧൨) അച്ഛനേയും അമ്മയേയും ബഹു ൪
 മാനിക്ക എന്നും, (൨൧, ൧൭) അച്ഛനെ താൻ അമ്മയെ താൻ
 പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മരിക്കേണം നിശ്ചയം എന്നും, ദൈവം കല്പിച്ചു
 വല്ലൊ. നിങ്ങളോ, ഒരത്തൻ അച്ഛനോട് എങ്കിലും, അമ്മയോട് ൫
 എങ്കിലും നിന്നെക്കു എന്നിങ്ങിനെ ഉപകാരമാണ്ണുന്നത് വഴി
 പാട് (ആക) എന്നു പറഞ്ഞാലും (കാര്യം തന്നെ) എന്നു ചൊ
 ല്ലുന്നത് കൊണ്ട് — അവൻ തന്റെ അച്ഛനെ ആകട്ടെ അമ്മയെ ൩
 ആകട്ടെ ബഹുമാനിക്കാതെ പോകുന്നു; ഇപ്രകാരം നിങ്ങളുടെ
 സമ്പ്രദായത്താൽ ദൈവകല്പനയെ ഒടുപ്പമാക്കി. വേഷ്ടയാ ൭
 റികളെ! നിങ്ങളെ തൊട്ടു യശയ്യാ നന്നായി പ്രവചിച്ചിതു. (യശ. ൨൩,
 ൧൨) ഈ ജനം (വായ്പ്പോണ്ട് എന്നോട് അടുത്തു) അധ ൩
 രങ്ങൾക്കൊണ്ട് എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നു എങ്കിലും അവരുടെ
 ഹൃദയം എന്നോടു ദൂരത്ത് അകന്നിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യകല്പനക ൩
 ളായ ഉപദേശങ്ങളെ അവർ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് എന്നെ വൃഥാ
 മായി ഭജിക്കുന്നു എന്നത്രെ.

പിന്നെ പുരുഷാരത്തെ അരികെ വിളിച്ച് അവരോട് പറ ൧൦
 ഞ്ഞു: അല്ലയൊ കേട്ടു ഗ്രഹിച്ചു കൊൾവിൻ! വായ്പ്പുടെ അകത്തു ൧൦
 ചെല്ലുന്നതല്ല, മനുഷ്യനു തീണ്ടൽ വരുത്തുന്നത്; വായിൽനിന്നു ൧൧
 പുറപ്പെടുന്നതത്രെ മനുഷ്യനു തീണ്ടൽ ഉണ്ടാക്കുന്നുള്ളു. എന്നാ ൧൨
 റെ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അടുത്തു വന്നു പറഞ്ഞു: പരീശ
 ന്മാർ ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ട് ഇടറി പോയി എന്ന് അറിയുന്നുവോ? ൧൩
 അവൻ ഉത്തരമായി പറഞ്ഞു: സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പി ൧൩
 താവ് നട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഏതു തെയ്യം വേർ പറഞ്ഞു പോകും
 അവരെ വിട്ടുവിട്ടുവിൻ! അവർക്കുടക്കു വഴികാട്ടുന്ന കുരുടന്മാർ; ൧൪
 പിന്നെ കുരുടൻ കുരുടനെ വഴി നടത്തിയാൽ ഇരുവരും കഴി ൧൫
 യിൽ വീഴും. പേത്രൻ ഉത്തരമായി അവനോട്, ഈ ഉപമയെ ൧൫
 ഞങ്ങൾക്കു തെളിയിച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞാറെ, അവൻ ചൊ
 ല്ലിയതു: ഇന്നും നിങ്ങൾക്കു കൂടെ ബോധം ഇല്ലാതിരിക്കുന്നുവോ? ൧൩
 വായ്പ്പുടെ പുക്കുന്നതു എല്ലാം വയററിൽ ചെന്നു മറപ്പുരയിലേ ൧൭
 ക്ക് തള്ളപ്പെടുന്നു എന്നു ബോധിക്കുന്നില്ലയോ? വായിൽനിന്നു ൧൮
 പുറപ്പെടുന്നവയൊ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു വരുന്നു; മനുഷ്യനു

൧൯ തീണ്ടൽ ഉണ്ടാകുന്നത് ഇവയത്രെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ദൃശ്യി
ന്തകൾ, കലകൾ, വൃദിച്ചാരങ്ങൾ, പുലയാട്ടുകൾ, മോഷണ
ങ്ങൾ, കള്ളസ്സാക്ഷികൾ, ദൂഷണങ്ങൾ ഇവ ഹൃദയത്തിൽനി
൨൦ ന്നു പുറപ്പെട്ടു വരുന്നു. മനുഷ്യനെ തീണ്ടിക്കുന്നത് ഇവയത്രെ.
കഴുക്കാത്ത കൈകൾ കൊണ്ടു ഭക്ഷിക്കുന്നതൊ മനുഷ്യനെ തീ
ണ്ടിക്കുന്നില്ല.

൨൧ അവിടെനിന്നു യേശു പുറപ്പെട്ടു, തൂർ ചിദോൻ അംശങ്ങ
൨൨ ഉൽ വാങ്ങി പോയി. ആ ദിക്കുകളിൽനിന്നു, കണ്ടാലും ഒരു കന്ന
ന്ദ്രസ്ത്രീ പുറപ്പെട്ടു വന്ന് അവനോടു: ദാവിദ് പുത്ര! കർത്താവേ!
എന്നെ കനിഞ്ഞു കൊൾക! എന്റെ മകൾക്കു ഭ്രൂതോപദ്രവ

൨൩ കഠിനമായിട്ട് ഉണ്ടു എന്നു കൂക്കി പറഞ്ഞു. അവളോട് അവൻ
ഉത്തരം ഒന്നു മിണ്ടാഞ്ഞപ്പോൾ, ശിഷ്യന്മാർ അടുക്കെ വന്നു
അവൾ നമ്മുടെ പിന്നാലെ കൂക്കുന്നതു കൊണ്ട് അവൾക്കു്

൨൪ വിട കൊടുക്കു എന്ന് അവനോടു ചോദിച്ചു. അവൻ ഉത്തരം
പറഞ്ഞിതു: ഇസ്രായേൽ ഗൃഹത്തിൽ നടിച്ചു പോയ ആടുക

൨൫ ഉടക്കലേക്കു് ഒഴികെ ഞാൻ അയക്കപ്പെട്ടില്ല. എന്നാറെ അവൾ
വന്നു: കർത്താവേ! എന്നെ തുണയ്ക്കേണമേ! എന്ന് അവനെ

൨൬ നമസ്കരിച്ചു. അവൻ ഉത്തരമായി: മക്കളുടെ അപ്പത്തെ ചെ
൨൭ റന്നായ്ക്കുൾക്കു ചാടുന്നതു നന്നല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അവളോ:

അതെ കർത്താവേ! ചെറുനായ്ക്കുളും ഉടയവരുടെ മേശയിൽനിന്നു
വീഴുന്ന നരക്കുകളെ കൊണ്ടു ഉപജീവിക്കുന്നവല്ലോ എന്നു

൨൮ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ യേശു ഉത്തരമായി: ഹാ, സ്ത്രീയെ! നീ
ന്റെ വിശ്വാസം വലിയത്, നിന്നെക്കു് ഇപ്പോൾ പോലെ ഭവിക്കുക
എന്ന് അവളോടു പറഞ്ഞു; ആ നാഴിക മുതൽ അവളുടെ
മകൾ സുസ്ഥയാകയും ചെയ്തു.

൨൯ യേശു അവിടെനിന്നു യാത്രയായി, ഗലീലക്കുടലരികെ വ
൩൦ ന്നു, മലമേൽ കയറി അവിടെ ഇരുന്നു. അനേകം പുരുഷന്മാര
ങ്ങളും മുടന്തർ, കുരുന്തർ, ഊമർ, കൂനർ മുതലായ പലരേയും കൂട്ടി
കൊണ്ടു അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു, അവരെ അവന്റെ കാ

൩൧ ല്കൽ ഇട്ടു. അവനും അവർക്കു് സൌഖ്യം ഉണ്ടാക്കി. ഊമർ പ
റയുന്നതും, കൂനർ സുസ്ഥരായതും, മുടന്തർ നടക്കുന്നതും, കുരു

൩൨ ന്തർ കാണുന്നതും, പുരുഷന്മാരും കണ്ടിട്ട് ആശ്ചര്യപ്പെട്ട് ഇസ്ര
യേലിൻ ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിക്കയും ചെയ്തു. പിന്നെ യേശു

യേശു തന്റെ ശിഷ്യരെ വിളിച്ചു കൂട്ടി പറഞ്ഞു: ഈ പുരുഷന്മാരും

മൂന്നു നാളും എന്തൊരു കൂടെ പാർത്തിട്ടു, തിന്മാൻ ഒന്നും ഇല്ലായ്മ
 കൊണ്ട്, എനിക്ക് അവിരിൽ കരളിലിയുന്നു; അവരെ പട്ടിണി
 യായി വിട്ടയക്കേണ്ടതിന്നു മനസ്സും ഇല്ല; വഴിയീൽ വെച്ചു തൂ
 ന്നു പോകാത്തവർ തന്നെ. അവരോടു ശിഷ്യന്മാർ: ഇത്ര വലി ൩൩
 യ പുരുഷാരത്തിന്നു തൃപ്തിവരുത്തുവാൻ മതിയാകുന്ന അപ്പ
 ങ്ങൾ ഈ കാട്ടിൽ നമുക്ക് എവിടെനിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാറെ,
 നിങ്ങൾക്ക് എത്ര അപ്പം ഉണ്ടു എന്നു യേശു ചോദിച്ചു. ഏഴും ൩൪
 കൂട്ടു ചെറു മീനുകളും തന്നെ എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. അവൻ ൩൫
 പുരുഷാരങ്ങളെ നിലത്തിൽ ചാരി ഇരിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. ഏഴപ്പ ൩൬
 പും മീനുകളും എടുത്തു വാഴ്ത്തി നരക്കി തന്റെ ശിഷ്യർക്കും ശി
 ഷ്യർ പുരുഷാരത്തിന്നും കൊടുത്തു. എല്ലാവരും തിന്നുതുപുരായി, ൩൭
 കഷണങ്ങൾ ശേഷിച്ചതു കൊണ്ട് ഏഴു വട്ടികളെ നിറച്ചെടു
 ത്തു. ഭക്ഷിക്കുന്നവരെ സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും ഒഴികെ നാലായിരം ൩൮
 പുരുഷരായിരുന്നു. പിന്നെ അവൻ പുരുഷാരങ്ങൾക്കു വിട ൩൯
 കൊടുത്തു, പടകിൽ ഏറി, മഗ്ദലാദിക്കുകളിൽ പോരുകയും ചെയ്തു.

൧൬. അദ്ധ്യായം.

യേശുവോട് അടയാളം ചോദിച്ചതു [൧൦. ൮, ൧൧. ൧൧, ൧൨, ൫൪.], (൫) പരീശാ
 മികളുടെ പുളിച്ചുമാവ് [൧൦. ൮, ൧൪.], (൧൧) ശിഷ്യരെ അധന ചെയ്യിട്ടു, (൨൧)
 സ്വമരണത്തെ അറിയിച്ചു പ്രഘോഷിപ്പിച്ചതു [൧൦. ൮. ൧൧. ൯, ൨൧]

വിന്നെ പരീശരും ചട്ടകൃതം അടുത്തു വന്നു തങ്ങൾക്ക് വാ ൧
 നത്തിൽനിന്ന് അടയാളം കാട്ടേണം എന്നു പരീക്ഷിച്ചു ചോ
 ദിച്ചു. അവരോട് അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: സന്ധ്യയാകു ൨
 ന്നോടും വാനും ചുവക്കുകൊണ്ടു നല്ല തെളിവുകൾ എന്നും, ഉഷ് ൩
 ണ്ണിലൊ വാനും തുടക്കുന്ന ചുവന്നിരിക്കയാൽ ഇന്നു മഴക്കോള
 ത്രെ എന്നും നിങ്ങൾ പറയുന്നു; വേഷധാരികളെ! വാനത്തി
 ന്റെ മുമ്പത്തെ നിങ്ങൾ വിവേചിപ്പാൻ അറിയുന്നു; സമയ
 ങ്ങളുടെ അടയാളങ്ങളെ കഴികയില്ലയൊ? ദോഷവും വ്യഭിചാര ൪
 പും ഉള്ള തലമുറ അടയാളം തിരയുന്നു; യോനാപ്രവാചകന്റെ
 അടയാളം ഒഴികെ അതിന്ന് അടയാളം കൊടുക്കപ്പെടുകയും ഇ
 ല്ല (൧൧, ൩൯) എന്നിട്ട് അവരെ വിട്ടു യാത്രയായി.

ശിഷ്യന്മാർ അക്കരെ കടക്കുമ്പോൾ അപ്പങ്ങളെ കൊണ്ടു ൫
 പോരവാൻ മറന്നിരുന്നു. അന്നു യേശു അവരോടു: പരീശർ ൬
 ചട്ടകൃതർ എന്നവരുടെ പുളിച്ചുമാവിൽനിന്നു സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു

6 നോക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞാറെ—അപ്പുങ്ങളെ കൊള്ളാഞ്ഞത്
 7 കൊണ്ടത്രെ എന്ന് അവർ തങ്ങളിൽ നിരൂപിച്ചുപോയി. ആ
 8 യ്യ യേശു അറിഞ്ഞു പറഞ്ഞിതു: അല്ലവിശ്വാസികളെ! അ
 9 ന് പങ്ങളെ കൊള്ളാഞ്ഞതു കൊണ്ടു നിങ്ങളിൽ നിരൂപിപ്പാൻ എ
 10 ന്തു? ഇന്നും നിങ്ങളുടേ വോധം ഇല്ലയൊ? ആ അയ്യായിരങ്ങ
 11 ൾ ഉടെ അപ്പം അഞ്ചും, എട്ടുത കൊട്ടകളുടെ എണ്ണവും, പിന്നെ
 12 ആ നാലായിരങ്ങളുടെ അപ്പം ഏഴും, എട്ടുത വട്ടികളുടെ എണ്ണ
 13 വും ഓർമ്മ വെക്കുന്നതും ഇല്ലയൊ? പഠിശർ ചട്ടുകർ എന്ന
 14 വരുടെ പുളിച്ചുമാവിൽനിന്നു സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളേണം എന്നു
 15 ചൊല്ലിയത് അപ്പം കൊണ്ടല്ല എന്നു തോന്നാത്തത് എന്തു? എ
 16 ന്നാറെ അവൻ അപ്പത്തിന്റെ പുളിച്ചുമാവിൽ നിന്നല്ല, പഠി
 17 ശർ ചട്ടുകർ എന്നവരുടെ ഉപദേശത്തിൽ നിന്നു സൂക്ഷിച്ചു
 18 കൊള്ളേണ്ടതിന്നു പറഞ്ഞ പ്രകാരം അവർ ഗ്രഹിച്ചു.

19 അന്നന്തരം യേശു ഫിലിപ്പന്റെ കൈസരയ്യയുടെ ഭരം
 20 ങ്ങളിൽ വന്ന ശേഷം തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടേ ചോദിച്ചു: ജനങ്ങൾ
 21 മനുഷ്യപുത്രനായ എന്നെ ആർ എന്നു ചൊല്ലുന്നു? എന്നാറെ
 22 അവർ പറഞ്ഞു: ചിലർ സ്താപകനായ യോഹന്നാൻ എന്നും,
 23 മറ്റേവർ എലീയാവെന്നും, വേറെ ചിലർ യിഥിയായൊ പ്ര
 24 വാചകരിൽ ഒരാളെന്നോ എന്നും (ചൊല്ലുന്നതു) അവരോട്
 25 അവൻ: നിങ്ങളോ എന്നെ ആർ എന്നു ചൊല്ലുന്നു? എന്നു
 26 പറഞ്ഞതിന്നു ശിമോൻ പേത്രൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: നീ ജീ
 27 വനുളള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുൻ തന്നെ; എന്നു
 28 റെ യേശു അവനോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഖേദമോണ്ടു ശി
 29 മോനായുള്ളോവെ! ജഡരക്തങ്ങളല്ല; സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ
 30 പിതാവത്രെ നിന്നെക്ക് (ഇതു) വെളിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു നീ
 31 ധന്യൻ! ഞാനോ നിന്നോടു പറയുന്നു: നീ പാറ (കേമം) ആ
 32 കുന്നു; ഈ പാറമേൽ ഞാൻ എൻ സഭയെ പണിയിക്കും, അ
 33 തിനോടു പാതാളപാറങ്ങളുടേ ഒർ ആവതും വരികയില്ല. വിശ്വ
 34 ഷിച്ച് സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ രാജകാലുകളെയും നിന്നെക്കു തരം
 35 (യശ. ൨൨, ൨൨.) നീ ഭൂമിമേൽ വിലക്കി കെട്ടുന്നത് ഒക്കയും
 36 സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും; നീ ഭൂമിമേൽ സമ്മതിച്ച് അ
 37 ഴിക്കുന്നത് ഒക്കയും സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ അഴിഞ്ഞിരിക്കയും ചെയ്യും.

38 എന്നാറെ താൻ ക്രിസ്തുൻ (അഭിഷിക്തൻ) എന്ന് ആരോടു
 39 പറയാതിരിപ്പാൻ സ്വശിഷ്യന്മാരോട് ചട്ടമാക്കി.

മത്തായി. ൧൬. ൧൭. അ.

അന്നു മുതൽ യേശു താൻ യരുശലേമിലേക്ക് പോയി, കൂപ്പ ൨൧
 ന്നാർ, മഹാപുരോഹിതർ, ശാസ്ത്രികൾ ഇവരാൽ പലവും സഹി
 ച്ചു കൊല്ലപ്പെടുകയും മൂന്നാം നാൾ ഉണന്നു വരികയും വേണ്ട
 ത് എന്നു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു കാണിച്ചു തുടങ്ങി. എന്നാറെ, ൨൨
 പേത്രൻ അവനെ (വേറിട്ടു) കൂട്ടിക്കൊണ്ടു: കത്താവെ, (ദേവകൃ
 പയാൽ) അത് അരുതു; നിന്നുക്ക് അങ്ങിനെ വരികയില്ല! എ
 ന്നു ശാസിച്ചു തുടങ്ങി. അവനും തിരിഞ്ഞു പേത്രനോടു പറ ൨൩
 ഞ്ഞു: സാത്താനെ, എന്റെ പിന്നിൽ പൊയ്ക്കൂ! നീ ദൈവത്തി
 ന്റെ അല്ല, മനുഷ്യരുടേവ കരുതുന്നതു കൊണ്ട് എനിക്ക് ഇ
 ടച്ചു ആകുന്നു. അന്നു യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞി ൨൪
 തു: ഒരുത്തൻ എന്റെ പിന്നാലെ വരുവാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ, ത
 ന്നെതാൻ തള്ളിട്ടു, തന്റെ കൂശിനെ എടുത്തും കൊണ്ടു, എന്നെ
 അനുഗമിച്ചുതാക. ആരാനും തന്റെ ദേഹിയെ രക്ഷിപ്പാൻ ൨൫
 ഇച്ഛിച്ചാൽ അതിനെ കളയും; ഞാൻ നിമിത്തം ആരാനും ത
 ന്റെ ദേഹിയെ കളഞ്ഞാൽ അതിനെ കണ്ടെത്തും. കാരണം ൨൬
 ഒരു മനുഷ്യൻ സമുദ്രലോകം നേടിയായൊയും തന്റെ ദേഹി ചേ
 രം വന്നാൽ അവൻ എന്തു പ്രയോജനം ഉള്ളു? അല്ല, തന്റെ
 ദേഹിയെ വീണ്ടുകൊല്ലാൻ മനുഷ്യൻ എന്തൊരു മരവില കൊ
 ട്ടുക്കും? എങ്ങിനെ എന്നാൽ, മനുഷ്യ പുത്രൻ സ്വപിതാവിന്റെ ൨൭
 തേജസ്സോടെ തന്റെ സകല ദൂതന്മാരുമായി വരുവാൻ ഉണ്ടു;
 അപ്പോൾ അവൻ ഏവനും താന്താന്റെ പ്രവൃത്തിക്ക് തക്ക പ
 കരം നല്കും. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: മനുഷ്യ ൨൮
 പുത്രൻ തന്റെ രാജ്യപതത്തിൽ വരുന്നതു കാണുവോളം, മരണ
 ത്തെ ആസ്വദിക്കാത്തവർ ചിലർ ഈ നില്ക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ടു.

൧൭. അദ്ധ്യായം.

യേശുവിന്റെ രൂപാന്തരവും, (൧൪) ചന്ദ്രബാലയെക്കു ശാന്തിയും, (൨൨) സ്വമര
 ണത്തെ പിന്നെയും അറിയിച്ചതും [മാ. ൯. ൧൧. ൯], (൨൪) ദൈവാലയപ്പണിക്ക
 വണം.

൫൫൫ ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം യേശു പേത്രനെയും യാ ൧
 കോബെയും സഹോദരനായ യോഹന്നാനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
 ൾ ഉയന്നു മലമേൽ അവരുമായി വേറിട്ടു നടന്നു. പിന്നെ ൨
 അവരുടെ മുമ്പാകെ മരുഭൂമിയിലേക്കു, അവന്റെ മുമ്പം സൂര്യനെ
 പോലെ വിളങ്ങി, അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ വെളിച്ചം പോലെ

൩ വെള്ളയായ്ക്കിൻ. ഇതാ മോശയും എലീയായും അവനോടു സംഭാഷിച്ചുകൊണ്ടു്, അവർക്കു കാണായ്ക്കുന്നു; അതിന്നു പേരൻ യേശുവോട്: കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നത് നല്ലതു; നിന്നെക്കു മനസ്സായാൽ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ മൂന്നു കൂടിച്ചേർന്നു ഉണ്ടാക്കട്ടെ! ഒന്നു നിന്നെക്കും, ഒന്ന് മോശക്കും, ഒന്ന് എലീയാവിന്നും എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ പറയുമ്പോൾ തന്നെ കണ്ടാലും പ്രകാശമുള്ളോരു മേഘം അവരിൽ നിഴലിട്ടു, ഉടനെ മേഘത്തിൽ നിന്നു: (൩, ൧൭.) ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; അവനെ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചു; (൫ മൊ. ൧൮, ൧൫.) ഇവനെ ചെവികൊടുപ്പിൻ! എന്നൊരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി. ആയതു ശിഷ്യന്മാർ കേട്ടു, കവിഞ്ഞു വീണ് ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടപ്പോൾ — യേശു അവരോടു വന്നു്, അവരെ തൊട്ടു: എഴുന്നീല്പിൻ! ഭയപ്പെടേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. അവരും കണ്ണുകളെ ഉയർത്തിയാറെ, യേശു അവരെ മാത്രം അല്ലാതെ, ആരെയും കണ്ടതും ഇല്ല. അവർ മലയിൽനിന്നു് ഇറങ്ങുമ്പോൾ യേശു അവരോടു: മനുഷ്യപുത്രൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നു് എഴുന്നീല്ക്കും വരെ, കാഴ്ചയെ ആരെയും കേൾക്കില്ല എന്നു കല്പിച്ചു. പിന്നെ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ: എന്നാൽ എലീയാ മുഖെ വരേണ്ടത് എന്നു ശാസ്ത്രികൾ ചൊല്ലുന്നത് എന്തെന്നു ചോദിച്ചതിന്നു — യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: എലീയാ മുഖെ വന്നു സകലവും യഥാസ്ഥാനത്താക്കുന്നു സത്യം. ഞാനോ എലീയാ വന്നു കഴിഞ്ഞു എന്നും, അവർ അവനെ അറിഞ്ഞു കൊള്ളാതെ, തങ്ങളുടേതോന്നിയത് എല്ലാം അവർക്കു ചെയ്തു എന്നും നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; അവർക്കും മനുഷ്യപുത്രനും അവരിൽ നിന്നു സാക്ഷിപ്പാൻ ഉണ്ടു. എന്നാറെ, സ്കാപകനായ യോഹന്നാനെക്കൊണ്ടു തങ്ങളോടു പറഞ്ഞപ്രകാരം ശിഷ്യന്മാർ ഗ്രഹിച്ചു.

൧൪ അവർ പുരുഷന്മാരുടെപ്പോലേക്കു വന്നാറെ, ഒരു മനുഷ്യൻ അടുത്തു വന്നു്, അവൻ മുഖാകെ മുട്ടുകത്തി: കർത്താവേ, എന്റെ മകനെ കനിഞ്ഞു കൊൾ്ക! അവൻ ചന്ദ്രബാധ പിടിച്ചു, പലപ്പോഴും തീയിലും കൂടക്കൂടെ വെള്ളത്തിലും വീണു വല്ലാതെ പീഡിച്ചിരിക്കുന്നു. അവനെ നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊണ്ടുവന്നു, സൊബ്രം വരുത്തുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല താനും എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു ഉത്തരമായി പറഞ്ഞു: അവിശ്വാസവും കോടും ഉള്ളു തലമുറയെ! എത്രോടും ഞാൻ നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരിക്കും;

എത്രോടും നിങ്ങളെ പൊരുകും? അവനെ എനിക്ക് ഇങ്ങു കൊണ്ടുവരുവിൻ! എന്നാറെ, യേശു അവനെ ശാസിച്ചു; ഭൂതം ധ്വജം അവങ്കൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോയി; ബാലൻ ആ നാഴിക മുതൽ സൌഖ്യമാകയും ചെയ്തു. പിന്നെ ശിഷ്യന്മാർ യേശുവോടുപ്രാർത്ഥനം അണഞ്ഞു വന്നു: ഞങ്ങളുടേതു അതിനെ പുറത്താക്കിക്കൂടാത്തതു എന്ത് എന്നു ചോദിച്ചു. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തമത്രെ; എങ്ങിനെ എന്നാൽ നിങ്ങളുടേതു കഴുകിൻമണിയായാലും വിശ്വാസം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ മലയോട്, ഇവിടുന്ന് അങ്ങോട്ടു നീങ്ങുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു നീങ്ങും; നിങ്ങളുടേതു ഒന്നും അസാധ്യമാകയും ഇല്ല; ആ മെൻ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എങ്കിലും പ്രാർത്ഥനയാലും ഉപവാസത്താലും അല്ലാതെ ഈ ജാതി പുറത്തു പോകുന്നില്ല.

പിന്നെ അവർ ഗലീലയിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ, യേശു അവരോടു പറഞ്ഞിതു: മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടവൻ ഉണ്ടു. അവർ അവനെ കൊന്നുകളയും, മൂന്നാം നാൾ അവൻ ഉണർന്നു വരികയും ചെയ്യും; എന്നിട്ട് അവർ ഏററം ദുഃഖിച്ചു പോയി.

അവർ കഫർനാഥിൽ വന്നാറെ, ദ്വിഭവകളെ (൩ പണം) വാങ്ങുന്നവർ പേത്രനെ ചെന്നു കണ്ടു; നിങ്ങളുടെ ഉപദേശാർത്ഥം ദ്വിഭവയെ ഒപ്പിക്കുന്നില്ലയോ? എന്നു ചോദിച്ചാറെ: ഉവ്വ എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, യേശു അവനെ മുന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: ശിമോനെ, നിന്നെക്കു എന്തു നോക്കുന്നു? ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ ചുങ്കമൊ കരമൊ ആരോടു വാങ്ങുന്നു; സ്വപുത്രരോടൊ അന്യരോടൊ? എന്നതിന്നു പേത്രൻ: അന്യരോടത്രെ എന്നു പറഞ്ഞാറെ, യേശു അവനോടു ചൊല്ലിയതു: എന്നാൽ പുത്രന്മാർ വിടുതൽ ഉള്ളവർ ആകുന്നു സ്വന്തം. എങ്കിലും അവർക്കു നാം ഇടച്ചു വരുത്താതിരിപ്പാൻ നീ കടലിലേക്ക് ചെന്നു ചൂണ്ടൽ ഇട്ടു മുന്പെ കയറി വരുന്ന മീനിനെ പിടിച്ചു അതിന്റെ വായി തുറന്നിട്ട് ഒരു ചതുർഭവ (൩ പണം) കാണും; ആയ്ക്ക് എടുത്ത് എനിക്കും നിന്നെക്കും വേണ്ടി കൊടുക്ക.

൧൮. അദ്ധ്യായം.

ശിശുഭാധത്തിന്റെ സാരവും ഇടയ്ക്കുള്ള സങ്കടവും [൧൦. ന്. ൧൮. ന്.], (൧൨) ന ശിശു ആടിന്റെ ഉപമ [൧൫. ൧൫, ൧൮.], (൧൫) സഭക്കാർ തമ്മിൽ ഇണങ്ങുകയും, (൨൧) വളരെ ക്ഷമിക്കുകയും വേണം; കടക്കാരുടെ ഉപമ

൧ (൧൫) നേരത്തിൽ ശിശു നാർ യേശുവിന്റെ അടുക്കെ വന്നു: എങ്കിലൊ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറെ വലിയവൻ ആർ എന്നു ൨ പറഞ്ഞാറെ, യേശു ഒരു ശിശുവെ വിളിച്ചു വരുത്തി, അവരു ൩ ടെ നടുവിൽ നിറുത്തി: ആരെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു ശിശുക്കളെ പോലെ ആയ്ക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ, ൪ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കയില്ല. ആശയാൽ ഈ ശിശുവെ പോ ലെ തന്നെത്താൻ താഴ്ന്നുവന്നത്രെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറെ ൫ വലിയവൻ ആകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ശിശുവെ എന്റെ നാ മത്തിൽ ആരാനും കൈക്കൊണ്ടാൽ എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു; ൬ എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തന് ആ രാനും ഇടച്ചു വരുത്തുകിലൊ അവന്റെ കഴുത്തിൽ ഒരു കഴുത ത്തിരിക്കല്ല കെട്ടി തൂക്കി, കടലിന്റെ പരപ്പിൽ ആഴ്ത്തിക്കളഞ്ഞാൽ ൭ അവനു കൊള്ളാം. ഇടച്ചുകൾ ദേഹതുവായി, ലോകത്തിന്നു ഹാ കഷ്ടം! ഇടച്ചുകൾ വരുന്നത് ആവശ്യം തന്നെ സത്യം; എങ്കി ലും ഇടച്ചു വരുത്തുന്ന മനുഷ്യനു ഹാ കഷ്ടം!

൮ (൫, ൨൩.) എന്നാൽ നിന്റെ കൈയൊ കാലൊ നിന്നെക്ക ഇടച്ചു വരുത്തിയാൽ അതിനെ വെട്ടി തള്ളിക്കളക! രണ്ടു കൈ യും രണ്ടു കാലും ഉള്ളവനായി നിന്റാഗ്നിയിൽ തള്ളപ്പെടുന്നതി നേക്കാൾ മുടവനായിട്ടൊ ഉന്നനായിട്ടൊ ജീവനിൽ കടക്കുന്ന ന് ത് നിന്നെക്ക നല്ലൂ. പിന്നെ കണ്ണു നിന്നെക്ക് ഇടച്ചു വരുത്തി യാൽ അതിനെ ചൂന്നെടുത്തു തള്ളിക്കളക! രണ്ടു കണ്ണുള്ളവ നായി അഗ്നിനരകത്തിൽ തള്ളപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ ഒരറക്കണ്ണു ൧൦ നായി ജീവനിൽ കടക്കുന്നത് നിന്നെക്ക് നല്ലൂ. ഈ ചെറിയ വരിൽ ഒന്നിനെ തൃശ്ശികരിക്കാതിരിപ്പാൻ നോക്കിക്കൊപ്പിൻ! കാരണം സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ അവരുടെ ദൂതന്മാർ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എൻ പിതാവിന്റെ മുമ്പത്തെ വിടാതെ കാണുന്നു എന്നു ഞാൻ ൧൧ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു; നഷ്ടമായതിനെ രക്ഷിപ്പാനല്ല, മനു ഷ്യപുത്രൻ വന്നതു.

൧൨ നിങ്ങൾക്ക് എന്തു തോന്നുന്നു; ഒരു മനുഷ്യനു നൂറ് ആട്

ഉണ്ടായിരിക്കെ, അതിൽ ഒന്ന് ഉഴന്നു പോയാൽ തൊണ്ണൂറൊമ്പതൊന്നു മലകളിനേക്കാൾ വീട്ട് ആ ഉഴലുന്നതിനെ ചെന്നു തിരയുന്നില്ലയോ? അതിനെ കണ്ടെത്തുക ഉണ്ടായാലോ, ആമെൻ ൧൩ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: തെറ്റിപ്പോകാത്ത തൊണ്ണൂറൊമ്പതൊന്നു മലകളും അധികം ആ ഒന്നിൽ തന്നെ സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇ ൧൪ പ്രകാരം ഈ ചെറിയവരിൽ ഒന്നു നശിച്ചു പോവാൻ സ്വപ്നസ്വപ്നമായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന് ഇഷ്ടം ഇല്ല.

പിന്നെ നിന്റെ സഹോദരൻ നിന്നോട് പിഴച്ചാൽ നീ ൧൫ ചെന്നു അറവുമായിട്ടു തന്നെ കണ്ടു കുറവു അറവു വേദം വരുത്തുക! അവൻ നിന്നെ കേട്ടാൽ നീ സഹോദരനെ നേടി; കേൾക്കാത്താൽ ഇനി ഒന്നു രണ്ടു പേരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെല്ലുക; (൫ മൊ. ൧൯, ൧൫) രണ്ടു മൂന്നു സാക്ഷിമുഖേന സകല കാര്യവും സ്ഥിരമാക്കേണമല്ലോ. അവരേയും കൂട്ടാക്കാതെ ഇത്ര ൧൭ ന്നാൽ സഭയോട് അറിയിക്കുക; സഭയേയും നിരസിച്ചാൽ അവൻ നിന്നെക്കു (പു) ജാതിക്കാരനും ചുങ്കക്കാരനും എന്ന പോലെ ആക. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ ൧൮ ഭൂമിയിൽ എന്തെല്ലാം കെട്ടിയാലും അതു സ്വപ്നത്തിലും കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും; നിങ്ങൾ ഭൂമിമേൽ എന്തെല്ലാം കെട്ടിച്ചാലും അതു ൧൯ സ്വപ്നത്തിലും അഴിഞ്ഞിരിക്കും; പിന്നെയും ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: ഭൂമിമേൽ നിങ്ങളിൽ ഇരുവർ യാചിക്കുന്ന ഏതു കാര്യം കൊണ്ടും ഐക്യമൂലപ്പെട്ടു എങ്കിൽ, അതു സ്വപ്നസ്വപ്നമായ എൻ പിതാവിൽനിന്ന് അവർക്കു ഭവിക്കും. രണ്ടു മൂന്നു പേർ ൨൦ എന്റെ നാമത്തിലേക്ക് എവിടെ ഒരുമിച്ചു കൂടിയാലും അവിടെ ഞാൻ അവരുടെ നടുവിൽ ഉണ്ടു.

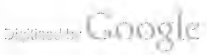
അന്നു പേത്രൻ അവന്റെ അടുക്കെ വന്നു: കർത്താവേ! ൨൧ സഹോദരൻ എന്നോട് എത്ര വട്ടം പിഴച്ചിട്ടു ഞാൻ ക്ഷമിച്ചു വിടേണ്ടു; ഏഴോളമോ? എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു പറയുന്നു: ഏഴോളമല്ല, ഏഴ് എഴുപതോളമത്രെ എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു ചൊല്ലുന്നു. അതുകൊണ്ട് സ്വപ്നരാജ്യം ഒരു രാജാവ് ൨൩ ന്റെ ഭാസരോട് കണക്കു തീപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നതിനോടു സദൃശമാകുന്നു. അവൻ കണക്കു നോക്കി തുടങ്ങിയാറെ, പതിനാ ൨൪ യിരൂ താലൂ (൯ കോടി പണം) കടമ്പെട്ട ഒരുത്തനെ അവനു കൊണ്ടുവന്നു. ആയവനു തീപ്പാൻ (വക) യില്ലായ്മയാൽ ക ൨൫ ത്താവ് അവനേയും ഭായ്പുത്രരേയും, അവനുള്ളത് ഒക്കയും

൨൬ വിറകു കളഞ്ഞു കടം തീപ്പ്യാൻ കല്പിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ആ ദാസൻ വീണ്ടു അവനെ നമസ്കരിച്ചു: കർത്താവേ, എങ്കൽ ഭീഷ്കഷ്ടാന്തി തോന്നേണമെ! എന്നാൽ നിന്നെക്കു സകലവും ഒപ്പി
 ൨൭ ചു, തരാം എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ—ആ ദാസന്റെ കർത്താവ്
 കരളലിഞ്ഞു: അവനെ വിട്ടുവിട്ടു, കടവും ഇളച്ചു കൊടുത്തു.
 ൨൮ ആ ദാസൻ പുറപ്പെട്ടാറെ, തന്റെ കൂട്ടദാസരിൽ വെച്ച് തനി
 ക്ക് നൂറു ദ്രമ (൧൫൦ പണം) കടംപെട്ട ഒരുത്തനെ കണ്ട് അ
 വനെ വേള പിടിച്ചു നെക്കി: കടമുള്ളതു വീട്ടി താ! എന്നു പറ
 ൨൯ ന്നു. എന്നാറെ, ആ കൂട്ടദാസൻ അവന്റെ കാക്കൽ വീണ്ടു:
 എങ്കൽ ഭീഷ്കഷ്ടാന്തി തോന്നേണമെ! എന്നാൽ നിന്നെക്കു സ
 ൩൦ കലവും ഒപ്പിച്ചു തരാം! എന്ന് അവനെ അപേക്ഷിച്ചു. അവ
 നെ മനസ്സില്ലാതെ ഉടനെ ചെന്നു കടമുള്ളത് വീട്ടുവോളം അ
 ൩൧ വനെ തടവിൽ ആക്കിച്ചു. ഈ ഉണ്ടായവ അവന്റെ കൂട്ടദാ
 സൻ കണ്ടു വളരെ ദുഃഖിച്ചു ചെന്നു സംഭവിച്ചത് ഒക്കയും ത
 ൩൨ ങ്ങളുടെ കർത്താവിനെ ഉണർത്തിക്കയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ക
 ത്താവ് അവനെ വിളിച്ചു വരുത്തി പറഞ്ഞു: ഓട്ടു ദാസനെ!
 ആ കടം എല്ലാം നീ എന്നെ അപേക്ഷിക്കയാൽ ഞാൻ നിന്നെ
 ൩൩ ക്ക് ഇളച്ചു തന്നുവല്ലോ! ഞാനും നിന്നെ കനിഞ്ഞ പ്രകാരം
 തന്നെ നിന്റെ കൂട്ടദാസനെ നീയും കനിഞ്ഞു കൊള്ളേണ്ടതാ
 ൩൪ യിരുന്നില്ലയൊ? എന്നിട്ട് അവന്റെ കർത്താവ് ക്രൂഡിച്ചു, അ
 വൻ കടംപെട്ടത് എല്ലാം ഒപ്പിച്ചു തീർക്കുവോളം അവനെ ദണ്ഡി
 ൩൫ പ്പിക്കുന്നവരിൽ എല്പിച്ചു; അപ്രകാരം സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എൻ
 പിതാവ് നിങ്ങളിലും ചെയ്യും; നിങ്ങൾ താന്താന്റെ സഹോദ
 രന് (അവരുടെ പിഴകളെ) ഹൃദയങ്ങളിൽനിന്നു, ക്ഷമിച്ചു വി
 ടാഞ്ഞാൽ ഭന്നെ.

൧൯. അദ്ധ്യായം.

പരായുധാത്രയിൽ വിചാഹചോദ്യം [൧൦. ൧൦-], (൧൩) ശിശുക്കളെ അനുഗ്രഹിച്ച
 ൧൦, (൧൩) ധനധാന്യ യുവാവോടു സംഭാഷണാദികളും [൧൦. ൧൦. ൧൧, ൧൫]

൧ **യേശു** ഈ വചനങ്ങളെ തിരിച്ചപ്പോൾ, സംഭവിച്ചത് എങ്കി
 ൨ ലൊ — അവൻ ഗലീലയിൽനിന്നു യാത്രയായി യർൂസലേമിൽ
 യഹൂദ്യരുമായിരുന്നും വന്നു; അനേക പുരുഷന്മാരും അവനെ
 അനുഗമിച്ചു; അവൻ അവിടെ അവരെ സൌഖ്യമാക്കുകയും
 ചെയ്തു.

പഠിക്കാൻ അവനെ അടുത്തു ചെന്നു: ഒരു മനുഷ്യൻ ഏ
 തു കാരണം ചൊല്ലിയും തന്റെ ഭായ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് വി
 ധിതമോ? എന്നു പറഞ്ഞ് അവനെ പരീക്ഷിച്ചു. അവൻ ഉ
 ഞ്ഞു പറഞ്ഞിതു: ആദിയിൽ പണ്ടുവൻ (൧മൊ. ൧, ൨൭.)
 അവരെ ആണു പെണ്ണുമാക്കി തീർത്തു എന്നുള്ളതു. (൧മൊ. ൨,
 ൨൪.) അതു നിമിത്തം മനുഷ്യൻ പിതാവേയും മാതാവേയും വിട്ടു
 സ്വഭായ്യയോടു പറുവീരിക്കും; ഇരുവരും ഒരു ജഡമാകൂയും
 എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞ പ്രകാരവും നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ല
 യോ? എന്നതുകൊണ്ട് അവർ ഇനി രണ്ടല്ല; ഒരു ജഡമത്രെ
 ആകുന്നു; ആകയാൽ ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ മനുഷ്യ
 ന് വേർതിരിക്കരുതു. അവർ അവനോട്: എന്നാൽ മോശെ
 (൫മൊ. ൨൪, ൧) ഉപേക്ഷണച്ചീട്ട് (എഴുതി) കൊടുത്ത് ഉപേ
 ക്ഷിപ്പാൻ കല്പിച്ചത് എന്തിന്? എന്നു പറഞ്ഞാറെ, അവരോ
 ടു ചൊല്ലിയതു: നിങ്ങളുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം വിചാരിച്ചത്രെ നിങ്ങളു
 ടുടെ ഭായ്യമാരെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോശെ അനുവദിച്ചതുകൊ
 ണ്ട് ആകുന്നു; ആദിയിൽ അപ്രകാരം ആയില്ല താനും. ഞാ
 ന്റെ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: പുലയാടുകൊണ്ടല്ലാതെ, ആരാനും
 തന്റെ ഭായ്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു, മറുവളെ കെട്ടിയായ് വൃദിച്ചരി
 കുന്നു; ഉപേക്ഷിച്ചവളെ കെട്ടിയവനും വൃദിച്ചരിക്കുന്നു. (൫,
 ൩൧) എന്നാറെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: സ്ത്രീയെ സംബ
 ധിച്ചിട്ടു മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥ അങ്ങിനെ എങ്കിൽ കെട്ടുന്ന
 തു നിശ്ചയോജനമത്രെ എന്നു പറഞ്ഞാറെ, അവൻ അവ
 രോടു ചൊല്ലിയതു: ഈ വചനത്തെ വരും കിട്ടിയവർ അല്ലാതെ
 ശേഷമുള്ളവർ പിടിക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ അമ്മയുടെ ഗർഭ
 ഞ്ഞിൽ നിന്ന് അങ്ങിനെ ജനിച്ചിട്ടുള്ള ഷണ്ഡന്മാർ ഉണ്ടു;
 മനുഷ്യരാൽ ഷണ്ഡതപം വന്ന ഷണ്ഡന്മാരും ഉണ്ടു; സ്വർഗ്ഗ
 രാജ്യം നിമിത്തം തങ്ങൾക്ക് തന്നെ ഷണ്ഡതപം വരുത്തിയ ഷ
 ണ്ടരും ഉണ്ടു; പിടിച്ചാൻ കഴിയുന്നവൻ പിടിച്ചതാക.

അപ്പോൾ അവനു ശിശുക്കളെ കൊണ്ടുവന്നു, അവൻ അവ
 രുടെ മേൽ കൈകളെ വെച്ചു, പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെ. ആയ
 വരെ ശിഷ്യന്മാർ വിലക്കി, യേശുവോ: ശിശുക്കളെ വിടുവിൻ!
 അവർ എന്റെ അടുക്കെ വരുന്നത് തടുക്കയും അരുതു; ഇപ്രകാ
 രമുള്ളവർ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഉണ്ടു സത്യം എന്നു ചൊല്ലി അവർ
 മേൽ കൈകളെ വെച്ചു, അവിടെ നിന്നു യാത്രയാകയും ചെയ്തു.

൧൬ ഉടനെ കണ്ടാലും ഒരുത്തൻ വന്ന് അവനോടു: (നല്ല) ഗു
 രോ, നിത്യജീവനെ പ്രാപിപ്പാൻ ഞാൻ എന്തു നന്മ ചെയ്യേ
 ൧൭ ന്നു? എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോട് അവൻ പറഞ്ഞു: എന്നോടു
 നന്മയെ ചൊല്ലി ചോദിക്കുന്നത് എന്തു? നല്ലവൻ ഒരുത്തനെ
 ഉള്ളു! ജീവനിൽ പ്രവേശിക്കേണം എങ്കിലൊ കല്പനകളെ സൂ
 ൧൮ ച്ചിക്കുക! ഏവ? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു യേശു പറഞ്ഞു: (൨ മൊ.
 ൨൦) നീ കലചെയ്യരുതു; വൃദിച്ചരിക്കരുതു; മോഷ്ടിക്കരുതു; ക
 ൧൯ ജ്ജസ്സാക്ഷി പറയരുതു; മാതാപിതാക്കന്മാരെ ബഹുമാനിക്ക എ
 ൨൦ ന്നുള്ളവയും (൨ മൊ. ൧൯, ൧൮) നിന്റെ കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെ
 ൨൦ പ്പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്ക എന്നതും തന്നെ. ബാല്യക്കാരൻ
 അവനോട്: ഇവ ഒക്കെയും ഞാൻ ചെറുപ്പം മുതൽ കാത്തു കൊ
 ൨൧ ണ്ടിരിക്കുന്നു; ഇനി കുറവുള്ളത് എന്ത്? എന്നു പറഞ്ഞാറെ,
 ൨൧ യേശു അവനോട് പറഞ്ഞു: തികഞ്ഞവനാവാനു ഇച്ഛിച്ചാൽ
 നീ ചെന്നു മുതലുള്ളതു വിറുദ ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്ക, എന്നാൽ സ്വ
 ൨൨ ്ഗൃത്തിൽ നിന്നെക്കു് നിരക്ഷേപം ഉണ്ടാകും; പിന്നെ വന്ന് എ
 ൨൨ ന്നെ അനുഗമിക്ക! ഈ വചനം ബാല്യക്കാരൻ കേട്ടപ്പോൾ,
 ൨൩ വളരെ സമ്പത്തുള്ളവനാകകൊണ്ടു ദുഃഖിച്ചു പോയ്ക്കൂളുത്തു. അ
 ൨൪ പ്പോൾ യേശു തന്റെ ശിഷ്യരോടു പറഞ്ഞു, ആമെൻ ഞാൻ
 ൨൪ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ധനവാൻ സ്വഗ്നരാജ്യത്തിൽ പ്രവേ
 ൨൫ ശിപ്പാൻ പ്രയാസം അത്രെ; പിന്നെയും നിങ്ങളോടു പറയുന്നി
 ൨൫ തു: ധനവാൻ ദേവരാജ്യത്തിൽ പൂർണ്ണനിലും ഒട്ടും സൂചിക്ക
 ൨൫ ടയുടെ കടക്കുന്നതിന്നു് എളുപ്പം ഏറെ ഉണ്ടു. എന്നാൽ കേട്ട
 ൨൫ ശിഷ്യന്മാർ ഏറെ സുംഭിച്ചു: എന്നാൽ രക്ഷപെടുവാൻ ആ
 ൨൬ ക്ക് കഴിയും? എന്നു പറഞ്ഞു. യേശുവൊ അവരെ നോക്കി: ഇ
 ൨൬ തു മനുഷ്യരോട് അസാധ്യം എങ്കിലും ദൈവത്തോടു സകലവും
 ൨൬ സാധ്യം ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

൨൭ അപ്പോൾ പേത്രൻ അവനോട് ഉത്തരമായി പറഞ്ഞു: ഇ
 ൨൭ താ ഞങ്ങൾ സകലവും വിട്ടുകളഞ്ഞു, നിന്റെ പിന്നാലെ വ
 ൨൮ ച്ചു ന്നു; എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു് എന്തുണ്ടാകും? യേശു അവരോടു
 ൨൮ ചൊല്ലിയത്, ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: എന്നെ
 ൨൮ അനുഗമിച്ച നിങ്ങൾ പുനജന്മനന്മത്തിൽ തന്നെ മനുഷ്യപ
 ൨൮ ത്രൻ തന്റെ തേജസ്സിൻ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നാൽ പി
 ൨൮ ന്നെ നിങ്ങളും, ഇസ്രായേൽ ഗോത്രങ്ങൾ പത്രണ്ടിന്നു ന്യായം
 ൨൮ വിധിച്ചു കൊണ്ടു പത്രണ്ടു സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരിക്കും

പിന്നെ വീടുകൾ, സഹോദരൻ, സഹോദരികൾ, അച്ഛൻ, അമ്മ, മക്കൾ, നിലങ്ങൾ എന്നിവറിൽ ഒന്നിനെ എന്റെ നാമം നിമിത്തം വിട്ടുകൊടുത്തവൻ എല്ലാം നൂറു മടങ്ങു പ്രാപിച്ചു, നിത്യജീവനെയും അവകാശമായി ലഭിക്കും.

എങ്കിലും മുമ്പായ പലരും പിമ്പരും, പിമ്പരായവർ മുമ്പരും ആരും.

൨൦. അദ്ധ്യായം.

(൧൯, ൩൦) പറമ്പിലെ കൂലിക്കാരടെ ഉപമ, (൧൭) യേശു സ്വമരണത്തെ അറിയിച്ചത് [൧൦-൧൦, ൩൨-൧൧. ൧൧, ൩൧-], (൨൦) ജബദിമക്കളുടെ അപേക്ഷ [൧൦-൧൦], (൨൯) യറിയോവിലെ രണ്ടു കരടന്മാർ [൧൦-൧൦. ൧൧. ൧൧.]

എങ്ങിനെ എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ മുന്തിരിവള്ളി പറമ്പിലേക്കു കൂലിക്കാരെ ആക്കേണ്ടതിന്നു, പുലച്ചെക്കു തന്നെ പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗൃഹസ്ഥനോടു സമുദായം. ആ പ്രവൃത്തിക്കാരോട് അവൻ ദിവസത്തേക്ക് ഓരോ ദ്രവ്യം (൧||പണം) പറഞ്ഞു നിശ്ചയിച്ചിട്ട്, അവരെ തന്റെ പറമ്പിൽ അയച്ചു. മൂന്നും മണിനേരത്തും പുറപ്പെട്ടു, മറ്റുള്ളവർ ചന്തയിൽ മിനക്കേടു നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു: നിങ്ങളും പറമ്പിലേക്ക് ചെല്ലുവിൻ! ന്യായമായുള്ളതിനെ ഞാൻ തരികയും ആരും എന്ന് അവരോടും പറഞ്ഞു, അവർ ചെല്ലുകയും ചെയ്തു. പിന്നെയും ആരമണിക്കും ഒമ്പത മണിക്കും പുറപ്പെട്ടു, അപ്രകാരം തന്നെ ചെയ്തു; പതിനൊന്നും മണിക്കു കൂടെ പുറപ്പെട്ടു ചെന്നു, മറ്റുള്ളവർ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടാറെ: നിങ്ങൾ ഇവിടെ പകൽ എല്ലാം മിനക്കേടു നില്ക്കുവാൻ എന്ത്? എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: ഞങ്ങളെ ആരും കൂലിക്ക് ആക്കിയില്ലായ്കയാൽ അത്രെ എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ - നിങ്ങളും പറമ്പിലേക്കു ചെല്ലുവിൻ! (ന്യായമായുള്ളതു കിട്ടുകയുമാ) എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. പിന്നെ സന്ധ്യയായപ്പോൾ പറമ്പിൻ ഉടയവൻ വിചാരണക്കാരനോടു പറയുന്നു: പ്രവൃത്തിക്കാരെ വിളിച്ച് ഒടുക്കത്തവർ മുതൽ കൊണ്ടു, മുമ്പുള്ളവരോളവും അവർക്കു കൂലി കൊടുത്തു തീർക്കു. എന്നിട്ടു പതിനൊന്നും മണിക്ക (ആയവർ) വന്ന് ഓരോ ദ്രവ്യം വാങ്ങി. മുമ്പന്മാർ വന്നാറെ, അധികം കിട്ടും എന്നു നിരൂപിച്ചു, അവർക്കും ഓരോ ദ്രവ്യം ലഭിച്ചു. ആയത് അവർ വാങ്ങി, ഈ ഒടുക്കത്തവർ ഒരു മണിനേരം മാത്രം കഴിച്ചിട്ടും, ദിവസത്തിന്റെ ഭാരവും വെയിലും ചുമന്ന ഞങ്ങളെ

178 ശോഭ, നീ അവരെ സമ്മാക്കി വെച്ചുവല്ലോ എന്നു ചൊല്ലി,
179 ഈ ഗൃഹസ്ഥനു നേരെ പിറുപിറുത്തു. അവരിൽ ഒരുവനോട് അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: തോഴ, ഞാൻ നിന്നെക്കു ന്യായക്കുറവു ചെയ്യുന്നില്ല; എന്നോട് ഒരു ഭവം തന്നെ സമ്മതിച്ചു പോയല്ലോ? നിന്റെതാ. വാങ്ങി പോയ്ക്കാലം; ഈ ഒടുക്കത്തവനൊ നിന്നെക്ക് എന്ന പോലെ കൊടുപ്പാൻ എനിക്ക് മനസ്സു
180 ഹുണ്ടു; ഞാൻ നല്ലവനാകകൊണ്ടു, നിന്റെ കണ്ണു റുടിച്ചു പോയാലും എനിക്കുള്ളവനിൽ എന്റെ മനസ്സിൻ പ്രകാരം ചെയ്യാൻ എനിക്കു വിഹിതം അല്ലയോ? ഇപ്രകാരം തന്നെ പിമ്പന്മാർ മുമ്പരും, മുമ്പന്മാർ പിമ്പരും ആകും; കാരണം വിളിക്കപ്പെട്ടവർ അനേകർ, തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ ചുരുക്കമത്രെ.

181 യേശു യരുശലേമിനായി യാത്ര നടക്കുമ്പോൾ, വഴിയിൽ
182 വെച്ചു, പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെ പ്രത്യേകം കൂട്ടിക്കൊണ്ടു: കണ്ടാലും, നാം യരുശലേമിലേക്കു കരേറി പോകുന്നു; അവിടെ മനുഷ്യപുത്രൻ മഹാപുരോഹിതർക്കും ശാസ്ത്രികൾക്കും ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടു, അവർ അവനു മരണം വിധിച്ചു. പരിഹാസവും തല്ലും ശൂശ്രോഹണവും നടത്തുവാൻ ജാതികളിൽ സമർപ്പിക്കും, മൂന്നാം നാൾ അവൻ വീണ്ടും എഴുന്നീല്ക്കയും ചെയ്യും എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു.

183 അവരോടും ജവദിച്ചത്രയുടെ അമ്മമക്കളുമായി അവന്റെ
184 അടുക്കെ വന്നു കമ്പിട്ട്, അവനോട് ഒന്നു യാചിച്ചാറെ: എന്തുവേണം? എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു; അവൾ പറയുന്നു: ഈ എന്റെ മക്കൾ ഇരുവരും നിന്റെ രാജ്യത്തിൽ ഒരുത്തൻ നിന്റെ വലത്തും ഒരുത്തൻ ഇടത്തും ഇരിപ്പാൻ അരുളിച്ചെയ്യു.
185 അതിന്നു യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നിങ്ങൾ യാചിക്കുന്നത് ഇന്നത് എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; ഞാൻ കുടിപ്പാനിരിക്കുന്ന പാനപാത്രത്തിൽ കുടിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുമോ?
186 കഴിയും എന്ന് അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ — എന്റെ പാനപാത്രത്തിൽ നിങ്ങൾ കുടിക്കും സ്വന്തം; എങ്കിലും എന്റെ വലത്തും ഇടത്തും ഇരിക്കുന്നതു നല്ലവൻ എങ്കൽ ഇല്ല; അത് എൻ പിതാവിനാൽ ആക്കു ഒരുക്കപ്പെട്ടത് അവർക്കത്രെ (വത്ര) എന്ന് അവരോടു പറയുന്നു. ആയതു പത്തു പേർ കേട്ടിട്ടു, രണ്ടു സഹോദരരിൽ മുടിച്ചത് ഭാവിച്ചു; യേശുവൊ അവരെ അടുക്കെ വി
187 ളിച്ചു പറഞ്ഞിതു: ജാതികളിൽ വാഴുന്നവർ അവരിൽ കർത്തവ്യം

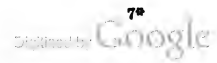
നടത്തുന്നു എന്നും, മറ്റൊരാളുടെ അപരം അധികരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു എന്നും നിങ്ങളുടെ അറിവുണ്ട്. നിങ്ങളിൽ അപ്രകാരം ആരും ഉണ്ടാകരുത്; നിങ്ങളിൽ മറ്റൊരാൾ ആരെയും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവൻ എല്ലാം നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരനാകും; നിങ്ങളിൽ ഒന്നാമൻ ആരും ഉണ്ടാകരുത്, നിങ്ങളുടെ ദാസനുമായി ഭവിക്ക. മനുഷ്യൻ വെറും ശുശ്രൂഷ ചെയ്യിപ്പുന്നല്ല, താൻ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനെ അനേകം വേണ്ടി തന്റെ പ്രാണനെ വീണ്ടെടുപ്പായി കൊടുപ്പാനു വന്ന പ്രകാരമത്രെ.

അവൻ യെരൂശലേമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, വലിയ പുരുഷന്മാരും അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു; അപ്പോൾ കണ്ടാലും വലിയൊരു കൂട്ടം ഇരിക്കുന്ന രണ്ടു കുര്യൻ, യേശു കടന്നു പോകുന്ന പ്രകാരം കേട്ടു: കർത്താവേ, ദാവീദ് പുത്ര! ഞങ്ങളെ കനിഞ്ഞു കൊൾക! എന്നു നിലവിളിച്ചു. പുരുഷന്മാരും അവരെ മിണ്ടാതിരിക്കാൻ ശാസിച്ചപ്പോൾ, അവർ: കർത്താവേ, ദാവീദ് പുത്ര! ഞങ്ങളെ കനിഞ്ഞു കൊൾക! എന്ന് അധികം കൂക്കിപ്പോന്നു. യേശുവും നിന്ന് അവരെ വിളിച്ചു: നിങ്ങളെ എന്തു ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു? എന്നു പറഞ്ഞു. കർത്താവേ, ഞങ്ങളെ കർത്താവേ കർത്താവേ തുറന്നു വരേണം എന്ന് അവർ പറയുന്നു. അപ്പോൾ യേശു കരളലിഞ്ഞു, അവരുടെ കണ്ണുകളെ തൊട്ടു ഉടനെ കണ്ണുകൾ കാഴ്ച തിരികെ വന്നു; അവർ അവനെ പിന്തുടരുകയും ചെയ്തു.

൨൧. അദ്ധ്യായം.

യെരൂശലേമിൽ പ്രവേശം [മാ. ൧൧. ൧൧. ൧൧. ൧൧.], (൧൨) യെരൂശലേമിൽ വ്യാപരിച്ചത [മാ. ൧൧. ൧൧. ൧൧. ൧൧.], (൧൩) അന്തിമരത്തിന്നു ശാപം [മാ. ൧൧. ൧൧. ൧൧. ൧൧.], (൧൪) പരിശോധനയിൽ എതിർചോദ്യം [മാ. ൧൧. ൧൧. ൧൧. ൧൧.], (൧൫) രണ്ടു പുത്രരുടെ ഉപമ, (൧൬) കള്ളകടിയന്മാരുടെ ഉപമയും മറ്റും [മാ. ൧൧. ൧൧. ൧൧. ൧൧.]

അന്നത്തരം അവർ യെരൂശലേമിനോടു സമീപിച്ചു ഒലീവമലയരികെ ബെഥ് ഫഗ്രയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, യേശു രണ്ടു ശിഷ്യരെ നിയോഗിച്ചു: നിങ്ങളുടെ എതിരെ ഉള്ള ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലവിൻ; അവിടെ ഉടനെ കെട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു പെൺകുഴിയെയും അതിനോടു കൂടെ കട്ടിയെയും കാണും; അവ കെട്ടഴിച്ചു കൊണ്ടു വരുവിൻ! നിങ്ങളോട് ആരും വല്ലതും പറഞ്ഞാൽ, കർത്താവിന്നു ഇവ കൊണ്ട് ആവശ്യം ഉണ്ട് എന്നു ചൊല്ലവിൻ; അവനും ക്ഷണം അവനെ അയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. (ജക. ൯, ൯.)

ചിരോപുത്രിയോടു പറവിൻ! കണ്ടാലും നിന്റെ രാജാവ് സൌമ്യതയുള്ളവനായും വാഹനമാകുന്ന കഴുതക്കുട്ടിപ്പുറത്തു കയറിക്കൊണ്ടും നിന്നുവരുന്ന വരുന്ന എന്നു പ്രവാചകന്മാരുടെ മൊഴിഞ്ഞതിന്നു നിവൃത്തി വരുവാൻ ഇതു സംഭവിച്ചത്. എന്നാറെ, ശിഷ്യർ പുറപ്പെട്ടു, യേശു നിയോഗിച്ച പ്രകാരം ചെയ്തു. കഴുതയേയും കുട്ടിയേയും കൊണ്ടുവന്നു, തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ അതിന്മേൽ പരത്തി, അവനും കയറിയെന്നു. പുരുഷന്മാരും മിക്കതും തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ വഴിയരികിൽ വിരിച്ചു, മറ്റുള്ളവർ മരങ്ങളിൽനിന്നു കൊമ്പുകളെ വെട്ടി, വഴിയരികിൽ വിതരണം മൂന്നും പിന്നും ചെയ്യുന്ന സമൂഹങ്ങൾ: ദാവീദ് പുത്രൻ ഹൊശിയന്ന! (സങ്കീ. ൧൧൮, ൨൫) കർത്താവിന്നു മരത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ന്നു പെട്ടവനാക! അത്യന്തതങ്ങളിൽ ഹൊശിയന്ന! എന്ന് ആരും ആരും കൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നെ അവൻ യരുശലേമിൽ ചെന്നപ്പോൾ, നഗരം എല്ലാം കലുങ്ങി: ഇവൻ ആർ? എന്നു ചോദിച്ചു. പുരുഷന്മാരോ: ഇവൻ ഗലീലയിലെ നചരത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രവാചകനായ യേശു എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൨ പിന്നെ യേശു ദേവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ആലയത്തിൽ വില്ലുന്നവരെയും വാങ്ങുന്നവരെയും ഒക്കെയും പുറത്താക്കി, പൊൻവാണിദക്കാരുടെ മേശകളെയും പ്രാവുകൾ വില്ലുന്നവരുടെ പലകകളെയും മറിച്ചുകളഞ്ഞ് അവരോടു പറയുന്നു: ൧൩ എന്റെ ഭവനം പ്രാർത്ഥനാലയം എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് എഴുതി ഇരിക്കുന്നു (യശ. ൫൬, ൭); നിങ്ങളൊ അതിനെ കള്ളന്മാരുടെ ഗൃഹം (യിറ. ൭, ൧൧) ആക്കി തീർത്തു. എന്നാറെ, കുരുടരും മുടന്തരും ആലയത്തിൽ തന്നെ അവന്റെ അടുക്കെ വന്നു; ൧൪ അവനും അവരെ സൌഖ്യമാക്കി. പിന്നെ മഹാപുരോഹിതരും ശാസ്ത്രികളും അവൻ ചെയ്ത അതിശയങ്ങളെയും ദാവീദ് പുത്രൻ ഹൊശിയന്ന എന്ന് ആലയത്തിൽ ആർക്കുന്ന ബാലന്മാരെയും കണ്ടിട്ടു മുഷിഞ്ഞു: ഇവർ പറയുന്നതു കേൾക്കുന്നുവോ? എന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞു; യേശു അവരോട്: അതെ, (സങ്കീ. ൮, ൩) ശിശുക്കളുടെയും മുലകുടിക്കുന്നവരുടെയും വായിൽനിന്നു നീ പുകയെ നിർമ്മിച്ചു എന്നുള്ളതു നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? എന്നു ചൊല്ലി, അവരെ വിട്ടു, പട്ടണത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, ബെത്ത്ലെയെക്കു ചെന്നു അവിടെ രാത്രി പാക്കയും ചെയ്തു.

പുലരുമ്പോൾ നഗരത്തിലേക്ക് മടങ്ങി പോകും സമയം പു
 വിശന്നിട്ടു, വഴിക്കൽ ഒർ അത്തിമരം കണ്ടു, അതിന്റെ നേരെ ൧൯
 ചെന്നു, അതിൽ ഇലകൾ അല്ലാതെ ഒന്നും കാണാത്തയാൽ:
 ഇനി നിന്നിൽ എനേക്കും ഫലം ജനിക്കാത്തു! എന്ന് അതി
 നോട് പറഞ്ഞു: പെട്ടന്ന് അത്തി ഉണക്കുകയും ചെയ്തു. ശി ൨൦
 ശ്യാൻ അതു കണ്ടാറെ: അത്തി എത്ര ക്ഷണത്തിൽ ഉണ
 ങ്കിപ്പോയി! എന്ന് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു; അതിന്നു യേശു ഉത്തരം ൨൧
 ചൊല്ലിയതു: ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾക്കു
 സന്ദേശം വരാതെ വിശ്വാസം ഉണ്ടായാൽ, ഈ അത്തിയിൽ
 കണ്ടതു മാത്രമല്ല നിങ്ങൾ ചെയ്യും; ഈ മലയോട്: അല്ലയൊ
 നീങ്ങി കടലിൽ ചാടിപ്പോ! എന്നു പറഞ്ഞാലും അതു സംഭവി
 ക്കും (൧൭, ൨൦.) നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് ൨൨
 എത്ര യാചിച്ചാലും ലഭിക്കയും ചെയ്യും.

അവൻ ആലയത്തിൽ വന്ന് ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ, മറ്റൊരു ൨൩
 പുരോഹിതരും ജനത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി അവിനോട് അണഞ്ഞു:
 നീ ഏതു വിധമുള്ള അധികാരംകൊണ്ട് ഇവനെ ചെയ്യുന്നു?
 എന്നും, ഈ അധികാരത്തെ നിന്നെക്കു തന്നെ ആർ? എന്നും
 പറഞ്ഞു. അവർക്കു യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഞാനും നിങ്ങളും ൨൪
 ഞോട് ഒരു വാക്കു ചോദിക്കും; അതു നിങ്ങൾ എന്നോടു പറ
 ഞാൽ, ഏത് അധികാരം കൊണ്ടു ഞാൻ ഇവ ചെയ്യുന്നു എ
 ന്നുള്ളതു ഞാനും നിങ്ങളോടു പറയും. യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം ൨൫
 എവിടെനിന്ന് ഉണ്ടായി? സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നോ? മനുഷ്യരിൽ
 നിന്നോ? എന്നാറെ, അവർ തങ്ങളിൽ നിരൂപിച്ചു, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
 നിന്ന് എന്നു പറഞ്ഞാൽ, പിന്നെ നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വ
 സിക്കാത്തത് എന്ത്? എന്ന് നമ്മോടു പറയും; മനുഷ്യരിൽ ൨൬
 നിന്ന് എന്നു പറഞ്ഞാലൊ, എല്ലാവരും യോഹന്നാനെ പ്രവാ
 ചകൻ എന്നു മതിക്കുന്നതു കൊണ്ടു നാം ജനത്തെ ഭയപ്പെ
 ടുന്നു; എന്ന് കണ്ട് അവർ യേശുവോടു: ഞങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞു ൨൭
 കൂടാ എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു; അവനും അവരോടു പറഞ്ഞു:
 എന്നാൽ ഞാൻ ഇവ ചെയ്യുന്നത് ഏത് അധികാരം കൊണ്ട്
 ആകുന്നു എന്നുള്ളതും നിങ്ങളോടു ചൊല്ലുന്നില്ല.

എങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് തോന്നുന്നു: ഒരു മനുഷ്യൻ രണ്ടു ൨൮
 മക്കൾ ഉണ്ടായതിൽ ഒന്നാമനെ ചെന്നു കണ്ടു: മകനെ, ഇന്ന്
 എന്റെ മുതിരിവള്ളിപ്പുറവിൽ പോയി പണി എടുക്ക! എന്നു

൨൯ പറഞ്ഞു. എനിക്ക് മനസ്സില്ല! എന്ന് അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞായും, പിന്നേതിൽ അനന്തരം പെട്ടെന്ന് ചെന്നു; രണ്ടാമത്തെ ചെന്നു കണ്ടു, അപ്രകാരം തന്നെ പറഞ്ഞപ്പോൾ: ഞാൻ (പോകാം) കർത്താവേ! എന്ന് അവൻ ഉത്തരം ചൊല്ലി, പോകാൻ നിന്നു. ഈ ഇരുവരിൽ ഏവൻ അപ്പൻറെ ഇഷ്ടം ചെയ്യും? എന്നാറെ, അവർ ഒന്നാമൻ എന്നു പറഞ്ഞു; യേശു അവരോടു ചൊല്ലിയതു: ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ചുങ്കക്കാരും വേശ്ശ്യന്മാരും നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ തന്നെ ദേവരാജ്യത്തിൽ ചെല്ലും; എങ്ങിനെ എന്നാൽ യോഹന്നാൻ നീതിയുടെ വഴിയിൽ നിങ്ങളുടെ അടുക്കെ വന്നു, നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിച്ചതും ഇല്ല; ചുങ്കക്കാരും വേശ്ശ്യന്മാരും അവനെ വിശ്വസിച്ചു താനും; ആയതു നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടും അവനെ വിശ്വസിക്കാത്തവണ്ണം പിന്നേതിൽ അനന്തരം പിടിച്ചതും ഇല്ല.

൩൦ മറ്റൊരു ഉപമയെ കേൾപ്പിൻ! ഒരു വീടുവെട്ടിയവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ വള്ളിപ്പറമ്പു നട്ടു, അതിന്നു വേലി കെട്ടി, അതിൽ ചുങ്ക കഴിച്ചു നാട്ടി, ഗോപുരവും പണിചെയ്തു (യശ. ൫, ൧) കുടിയാന്മാർക്കു പാട്ടത്തിന്നു കൊടുത്തു, പരദേശത്തു പോയി. ഫലങ്ങളുടെ കാലം സമീപിച്ചപ്പോൾ — അവൻ തന്റെ അനന്തരം വാങ്ങേണ്ടതിന്നു സ്വഭാസന്മാരെ കുടിയേറുവാനുണ്ടു പറഞ്ഞു.

൩൧ കുടിയേറേ അവൻറെ ദാസരെ പിടിച്ചു, ഒരുവനെ തല്ലി, മറ്റൊരുവനെ കൊന്നു, മറ്റൊരുവനെ കല്ലെറിഞ്ഞു കളഞ്ഞു. പിന്നെയും മുമ്പിലേത്തവരേക്കാൾ അധികം ദാസന്മാരെ അയച്ചു; അ

൩൨ വരിലും അപ്രകാരം തന്നെ ചെയ്തു. ഒടുക്കം എന്റെ മകനെ അവർ ശങ്കിക്കും എന്നു ചൊല്ലി, സ്വപുത്രനെ അവരുടെ അടുക്കെ അയച്ചു.

൩൩ പുത്രനെ കണ്ടാറെ, കുടിയേറാൻ: ഇവൻ അവകാശി തന്നെ; വരുവിൻ! നാം അവനെ കൊന്നു, അവൻറെ

൩൪ അവകാശത്തെ അടക്കിക്കൊല്ലും! എന്നു തങ്ങളിൽ പറഞ്ഞു: അവനെ പിടിച്ചു, പറമ്പിൽനിന്നു തള്ളി, കൊന്നുകളഞ്ഞു. എന്നാൽ പറമ്പിനടുവെ വരുമ്പോൾ, ആ കുടിയേറിയൻ എന്തു ചെയ്യും?

൩൫ എന്നാറെ അവർ, ആ വല്ലാത്തവരെ വല്ലാതെ നിശ്ചയിച്ചു, പറമ്പിനെ തല്ലാലത്തു ഫലങ്ങളെ ഒപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്ന, വേറെ കുടിയേറിയൻ (ഏല്പിച്ചു) കൊടുക്കും എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു.

൩൬ യേശു അവരോടു പറയുന്നിതു: (സങ്കീ. ൧൧൮, ൨൨) വീടു പണിയുന്നവർ ആകാ എന്നു തള്ളിയോരു കല്ലു തന്നെ

൩൭

കോണിൻ തലയായ്പ്പന്നു; കർത്താവിൽനിന്നു ഇതുണ്ടായി നമ്മുടെ കണ്ണുകൾക്ക് ആശ്ചര്യമായിരിക്കുന്നു എന്നു തിരുവെഴുത്തുകളിൽ ഒരിക്കലും വായിച്ചില്ലയൊ? അതുകൊണ്ട് ദേവരാജ്യം നിങ്ങൾക്കുള്ളിൽനിന്നു എടുക്കപ്പെട്ട്, അതിന്റെ ഫലങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്ന ജാതിക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ടു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. പിന്നെ ഈ കല്ലിന്റേതല്ലാത്ത വീണവൻ പൊടിയത്തു പോക്കും; അത് ആരുടെമേൽ വീണാലും അവനെ ധൂളിപ്പിക്കും. എന്നിങ്ങനെ അവന്റെ ഉപമകളെ മറ്റൊരുപോലെയുള്ള പരീശരും കേട്ടിട്ടു, തങ്ങളെ കൊണ്ടു പറയുന്നതു് എന്നു ബോധിച്ചു. അവനെ പിടിച്ചാൻ അന്വേഷിച്ചിട്ടും പുരുഷാരം അവനെ പ്രവാചകൻ എന്നു മതിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അവരെ ഭയപ്പെട്ടു നിന്നു.

൨൨. അദ്ധ്യായം.

രാജ്യത്തുന്റെ കല്യാണവിരുന്നും, (൧൫) കൈസർ കരഞ്ഞുകൊണ്ടും, (൨൩) പുനരന്വേഷണത്തെക്കൊണ്ടും ചോദിച്ചതു [൧൦. ൧൧. ൧൨. ൧൩. ൧൪] ധർമ്മവെട്ടിന്റെ സാരം [൧൦. ൧൧.], (൧൫) ദാവിദിന്നു കർത്താവും പുത്രനും ആയവൻ [൧൦. ൧൨. ൧൩. ൧൪.]

യേശു പിന്നെയും അവർക്ക് ഉപമകൾകൊണ്ടു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ പുത്രനു കല്യാണം കഴിക്കുന്ന രാജാവിന്നു സമുദായം; ആയവൻ കല്യാണത്തിന്നു ക്ഷണിച്ചവരെ വിളിക്കേണ്ടതിന്നു തന്റെ ദാസരെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു, അപ്പോൾ വരുവാൻ മനസ്സില്ല. പിന്നെയും മറ്റൊരു ദാസരെ നിയോഗിച്ചു: ഇതാ എന്റെ മുത്താഴം ഒരുക്കി തീർന്നു, എന്റെ കർമ്മങ്ങളും തടിച്ചു ജന്തുക്കളും അടുത്തിട്ടും എല്ലാം ഒരുമ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്നു, കല്യാണത്തിന്നു വരുവിൻ! എന്നു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരോടു പറയിച്ചു. ആയവർ അതു കൂട്ടാക്കാതെ ഒരുവൻ തന്റെ നിലത്തിന്നും ഒരുത്തൻ തന്റെ വ്യാപാരത്തിന്നും ചെന്നു. ശേഷം ചിലർ അവന്റെ ദാസരെ പിടിച്ചു സാഹസം ചെയ്തും കൊന്നും കളഞ്ഞു. ആയതു രാജാവ് കേട്ടു കോപിച്ചു, തന്റെ പടകളെ അയച്ച്, ആ കലപാതകരെ ഒടുക്കി; അവരുടെ പട്ടണത്തെ എരിച്ചു കളഞ്ഞു. അപ്പോൾ സ്വദാസരോടു, കല്യാണം ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു സത്യം, ക്ഷണിച്ചവരോ യോഗ്യരാജ്യത്തു; അതുകൊണ്ടു വഴികളുടെ അടുത്തികളിൽ ചെന്നു പോന്നു, കണ്ടവരും ക്ഷണിയും കല്യാണത്തിന്നു വിളിച്ചിൻ എന്നു പറഞ്ഞാറെ—

൧൦ ആ ദാസന്മാർ (പെരു) വഴികളിൽ പോയി ഒട്ടും നല്ലവരായി കണ്ടവരെ ഒക്കെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു, കല്യാണത്തിന്നു പ
 ൧൧ ണ്ടി ഇരിക്കുന്നവർ നിറകയും ചെയ്തു. പിന്നെ ഇരിക്കുന്നവ
 ൧൨ റെ നോക്കുവാൻ രാജാവ് പ്രവേശിച്ചു, കല്യാണവസ്ത്രം ഉടുക്കാ
 ൧൩ ണ്ടത മനുഷ്യനെ അവിടെ കണ്ടു: തോഴ! നീ കല്യാണവസ്ത്രം
 ൧൪ ഇല്ലാതെ ഇതിൽ അകമ്പുകൂത്ത് എങ്ങിനെ? എന്നു പറഞ്ഞു; അ
 ൧൫ വന്നു വായി മുട്ടി നിന്നു. അപ്പോൾ രാജാവ് ശുശ്രൂഷിക്കാരുടെ:
 ൧൬ ഇവനെ കാലും കൈയും വരിഞ്ഞു കെട്ടി, ഏറ്റവും പുറത്തുള്ള ഇ
 ൧൭ രട്ടിൽ തള്ളിക്കളവിൻ! അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാ
 ൧൮ കും എന്നു പറഞ്ഞു. കാരണം വിളിക്കപ്പെട്ടവർ അനേകർ, തെ
 ൧൯ റിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ ചുരുക്കമത്രെ (൨൦, ൧൩.)

൧൪ അപ്പോൾ പരീശർ ചെന്നു, അവനെ വാക്കിൽ കടുക്കുവാൻ
 ൧൫ മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടു, തങ്ങളുടെ ശിഷ്യരെ ഫെരോദ്വൈതമായി അവ
 ൧൬ നെൻ അടുക്കൽ അയച്ചു: ഗുരോ, നീ സത്യവാനും ദൈവത്തിൻ
 ൧൭ വഴിയെ ഉണ്ടായിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നവനും എന്നും മനുഷ്യമുഖ
 ൧൮ തെ നോക്കാത്തവനാകയാൽ ആരെയും ചിന്തയില്ലാത്തവൻ
 ൧൯ എന്നും ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളെ അറിയി
 ൨൦ ക്കു; നിന്നെക്ക് എന്തു തോന്നുന്നു? കൈസർക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു
 ൨൧ വിഹിതമൊ അല്ലയൊ? എന്നു പറയിച്ചു. യേശു അവരുടെ
 ൨൨ ഒട്ടുംതെയ അറിഞ്ഞു: വേഷ്ടധാരികളെ! എന്നെ പരീക്ഷിക്ക
 ൨൩ ന്നത് എന്തു? കരത്തിന്നുള്ള നാണിയും എനിക്കു കാട്ടുവിൻ! എ
 ൨൪ ന്നു പറഞ്ഞു. അവരും അവന്നു ദ്രവ്യമെ കൊണ്ടുകൊടുത്തു: ഈ
 ൨൫ സ്വരൂപവും എഴുത്തും ആരുടെത് എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞ
 ൨൬ തിന്നു: കൈസരുടേത് എന്ന് അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ - എന്നാ
 ൨൭ ൽ കൈസർക്കുള്ളവ കൈസർക്കും, ദൈവത്തിന്നുള്ളവ ദൈവത്തി
 ൨൮ ന്നും ഒപ്പിച്ചു കൊടുപ്പിൻ എന്ന് അവരോടു പറയുന്നു. അവ
 ൨൯ വരും കേട്ട് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, അവനെ വിട്ടു പോയ്കൂടാത്തു.

൨൯ പുനരത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു പറയുന്ന ചട്ടകൃതം ആ ദിവസം
 ൩൦ അവനോട് അടുത്തു വന്നു ചോദിച്ചിതു: ഗുരോ, (൫ മൊ. ൨൫, ൫)
 ൩൧ ഒരുത്തൻ മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചാൽ, അവന്റെ സഹോദരൻ അ
 ൩൨ വന്റെ ഭായ്യയോടു ദേവരവിവാഹം കഴിച്ചു, തന്റെ സഹോദ
 ൩൩ രൻ സന്തതി ഉണ്ടാക്കേണം എന്നു മോശെ പറഞ്ഞുവല്ലോ

൨൫ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളോട് ഏഴു സഹോദരർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിൽ
 ൨൬ ഒന്നാമൻ വിവാഹം ചെയ്യുശേഷം കഴിഞ്ഞു, സന്തതി ഇല്ലാ

യ്യയാൽ സ്വഭാവമുള്ളവരായ തന്റെ സഹോദരന്മാരും വിട്ടേച്ചു പോയി. രണ്ടാമനും മൂന്നാമനും എഴുവൻ തികവോളവും അപ്രകാരം തന്നെ എല്ലാവരുടെ ശേഷമൊ സ്ത്രീയും മരിച്ചു; എന്നാൽ പത്താമനും നാലാമനത്തിൽ അവർക്കു ആ എഴുവരിൽ ആർക്കു ഭായ്യ ആകും; എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ? എന്നതിന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്കു തിരുവെഴുത്തുകളേയും ദൈവശക്തിയേയും അറിയാത്തതുകൊണ്ടു തെറ്റി ഉഴലുന്നു. പുനരത്ഥമാനത്തിൽ നമുക്കു കെട്ടുകയും കെട്ടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ല; സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവമുഖത്തോടു കൈകെ ഉള്ളു. മരിച്ചവരുടെ പുനരത്ഥമാനം എന്തിലൊ ദൈവം നിങ്ങളോടു (൨ മോ. ൩, ൩) ഞാൻ അബ്രാഹാമോടു ഇഷ്ടമാക്കി യാക്കോബ് എന്നവരുടെ ദൈവം എന്നു മൊഴിഞ്ഞു വായിച്ചില്ലയോ? ദൈവം ചത്തവർക്കു ജീവനുള്ളവർക്കു ദൈവമാകുന്നു. എന്നതു പുരുഷാരങ്ങൾ കേട്ടു അവന്റെ ഉത്തരം നിമിത്തം വിസ്മയിച്ചു നിന്നു.

പുഴുക്കു വായടച്ചു വെച്ചപ്രകാരം പരിശുദ്ധർ കേട്ടാറെ, ഒന്നാമനും കൂടി—അവരിൽ ഒരു വൈദികൻ അവനെ പരീക്ഷിച്ചു, ഗുണമേന്മയോടുകൂടി എങ്ങിനത്തെ കല്പന വലിയതു? എന്നു ചോദിച്ചു. ആയവനോടു അവൻ പറഞ്ഞതു: (൨ മോ. ൩, ൩) നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ നിന്റെ പുഴുക്കു മേൽത്തോടും, പുഴുക്കു മേൽത്തോടും സർവ്വശക്തിയോടും സ്നേഹിക്ക, എന്നുള്ളതു വലിയതും ഒന്നാമതുമായ കല്പന തന്നെ. രണ്ടാമനും ഒന്നാമനോടു സമാകുന്നു (൩ മോ. ൧൯, ൧൫) നിന്റെ കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെ പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്ക എന്നുള്ളതത്രെ. ഈ രണ്ടു കല്പനകളിലും സകലധർമ്മവും പ്രവാചകരും അടങ്ങിക്കിടക്കുന്നു.

പിന്നെ പരിശുദ്ധൻ ഒരുമിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, യേശു അവരോടു: മശിഹാ വിഷയമായി നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്നുന്നു? അവൻ ആരുടെ പുത്രൻ? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ദാവീദിന്റെ എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. അവരോടു അവൻ പറയുന്നു: പിന്നെ ദാവീദ് ആത്മാവിലായി അവനെ കർത്താവ് എന്നു വിളിക്കുന്നതു എങ്ങിനെ? (സങ്കീ. ൧൧൦, ൧) യഹോവ എന്റെ കർത്താവോടു അരുളിച്ചെയ്തിതു; ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാപപീഠമാക്കുവോളത്തേക്കു എന്റെ വലഭാഗത്ത് ഇരിക്ക എന്നുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ടു ദാവീദ് അവനെ കർത്താവ് എന്നു

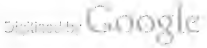
൪൬ ചൊല്ലിയാൽ, അവന്റെ പുത്രൻ ആകുന്നത് എങ്ങിനെ? എന്നാറെ, അവനോട് ഉത്തരം പറവാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല; ആ ദിവസം മുതൽക്കു് ആരും അവനോട് ചോദിച്ചാൻ തുനിഞ്ഞതും ഇല്ല.

൨൩. അദ്ധ്യായം.

പരീശശാസ്ത്രികളെയും ആക്ഷേപിച്ചതും [൧൦. ൧൨, ൩൮. ൧൦, ൪൫], (൧൧) എട്ടു ധിക്കാരങ്ങളാൽ ശപിച്ചതും [൧൧. ൧൧, ൩൩], (൩൭) യരുശലേമെ ചൊല്ലി വിലപിച്ചതും [൧൧. ൧൩, ൩൪.]

൧ **310**നന്തരം യേശു പുരുഷാരങ്ങളോടും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും പറഞ്ഞിതു: മോശെ പീഠത്തിനേൽ ശാസ്ത്രികളും പരീശരും കൂത്തിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് (പ്രമാണിക്കേണം എന്ന്) അവർ നിങ്ങളോടു പറയുന്നത് ഒക്കയും ചെയ്തു പ്രമാണിച്ചു കൊടുപ്പിൻ; അവരുടെ ക്രിയകളിൻപ്രകാരം ചെയ്യാല്ലാതെ അവർ പറകയല്ലാതെ, ചെയ്യുന്നില്ല സ്പഷ്ടം. അവർ എടുപ്പാൻ തൈരക്കമായ ഘനമുള്ള ചുമടുകളെ കെട്ടി, മനുഷ്യരുടെ തോളുകളിൽ വെക്കുന്നു; തങ്ങളുടെ വിരൽ കൊണ്ടെങ്കിലും അവ ഇളക്കുവാൻ മനസ്സും ഇല്ല. പിന്നെ അവരുടെ ക്രിയകളെല്ലാം മനുഷ്യരാൽ കാണപ്പെടേണ്ടതിനത്രെ ചെയ്യുന്നത്; തങ്ങളുടെ മന്ത്രപ്പട്ടകളെ വീതിയാക്കി, വസ്ത്രങ്ങളുടെ തൊക്കലുകൾ ഉള്ള നീട്ടി വെക്കുന്നു. അത്താഴങ്ങളിൽ പ്രധാനസ്ഥലത്തേയും, പള്ളികളിൽ മുഖ്യാസനങ്ങളേയും, അങ്ങാടികളിൽ വന്ദനങ്ങളേയും, മനുഷ്യരാൽ (എൻ ഗുരൊ) റബ്ബീ റബ്ബീ എന്നു വിളിക്കുവു പ്പെടുന്നതിനേയും സ്നേഹിക്കുന്നു. നിങ്ങളോ റബ്ബീ എന്നു നാമം ഏല്ക്കരുത്! കാരണം നിങ്ങളുടെ ഗുരു ഒരുവൻ (ക്രിസ്തുൻ)ൻ അത്രെ; നിങ്ങളോ എല്ലാവരും സഹോദരർ ആകുന്നു. ഭ്രമിയിൽ ആരേയും നിങ്ങളുടെ പിതാവെന്നു വിളിക്കയും അരുതു; ഒരുത്തനല്ലൊ നിങ്ങളുടെ പിതാവ്, സ്വഗ്നസ്ഥൻ തന്നെ. നായകൻ എന്ന പേരിനേയും ഏല്ക്കരുതു; ഏകനായ ക്രിസ്തുനല്ലൊ നിങ്ങളുടെ നായകൻ ആകുന്നു; നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ ൧൨ നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരനാകും (൨൦, ൨൩.) പിന്നെ തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം താഴ്ന്നുപ്പെടും; തന്നെത്താൻ താഴ്ന്നുവൻ എല്ലാം ഉയർത്തപ്പെടും. ൧൩ അല്ലയോ ശാസ്ത്രികളും പരീശരുമായുള്ള വേഷധാരികളെ!

നിങ്ങൾ മനുഷ്യർക്ക് സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെ അടച്ചു വെക്കുന്നതു കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്ക് ഹാ കപ്പോ! നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുന്നില്ലല്ലോ; പ്രവേശിക്കുന്നവരെ അകമ്പുകവാൻ വിടുന്നതും ഇല്ല. ശാസ്ത്രികളും പരീശരുമായുള്ള വേഷധാരികളെ! നിങ്ങൾ വിധവമാരുടെ വീടുകളെ ഉപായത്താൽ നീളെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു മിഴങ്ങുന്നതിനാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഹാ കപ്പോ! ഇതുവേണ്ടുവായി പൂർണ്ണരശിക്ഷാവിധിയും ലഭിക്കും. ശാസ്ത്രികളും പരീശരുമായുള്ള വേഷധാരികളെ! നിങ്ങൾ ഒരുത്തനെ മതക്കാരനാക്കുവാൻ കടലും ഭൂമിയും എങ്ങും സഞ്ചരിക്കുന്നു: അങ്ങിനെ ആയാൽ അവനെ നിങ്ങളിലും ഇരട്ടിച്ചു നരകപുത്രനാക്കുന്നു, എന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്ക് ഹാ കപ്പോ! ആർ (ദേവ) മന്ദിരത്താണു പറഞ്ഞാൽ ഏതും ഇല്ല എന്നും, മന്ദിരസ്വർണ്ണത്താണു സത്യം ചെയ്യാൽ അവൻ കടക്കാരനാക്കുന്നു, എന്നും പറഞ്ഞും കൊള്ളുന്ന കുരുടരായ വഴികാട്ടികളെ നിങ്ങൾക്ക് ഹാ കപ്പോ! മൂഡരും കുരുടരായ യേശോരെ! ഏതുപോൽ വലിയതു? സ്വർണ്ണമൊ സ്വർണ്ണത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന മന്ദിരമൊ? പിന്നെ വെലിപീഠത്താണെങ്കിലും ഏതും ഇല്ല; അതിനേക്കാളുയർന്നു സത്യം ചെയ്യാലൊ, അവൻ കടക്കാരനാക്കുന്നു, എന്നും (പറയുന്നു). മൂഡരും കുരുടരായ യേശോരെ! ഏതുപോൽ വലിയതു? കാഴ്ചയൊ, കാഴ്ചയെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന പീഠമൊ? എന്നാൽ വെലിപീഠത്താണു ആർ ചൊല്ലിയാലും അതിനെയും അതിനേക്കാളുയർന്നു സകലത്തെയും ആണയിടുന്നു. മന്ദിരത്താണു ആർ ചൊല്ലിയാലും അതിനേയും അതിൽ അധിവസിച്ചവനേയും ആണയിടുന്നു; സ്വർണ്ണത്താണു ആർ ചൊല്ലിയാലും ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തെയും അതിൽ ഇരിക്കുന്നവനേയും ആണയിടുന്നു. തുത്താവ് തുളസി ചീരകം ഇവറ്റിൽ പതാരം കൊടുത്തും ന്യായം, കനിവു, വിശ്വാസം ഇങ്ങിനെ ധർമ്മത്തിൽ ഘനം ഏറിയവരെ തൃപ്തിച്ചും കളകയാൽ ശാസ്ത്രികളും പരീശരുമായുള്ള വേഷധാരികളെ നിങ്ങൾക്ക് ഹാ കപ്പോ! ഇവ ചെയ്തതും അവ തൃപ്തിക്കാരെ ഇരിക്കയും വേണ്ടിയതു തന്നെ. കൊതു അരിച്ചെടുത്തും ഒട്ടകം കുടിച്ചും കളയുന്ന കുരുടരായ വഴികാട്ടികളെ! കിണ്ടികിണ്ണങ്ങളുടെ അകത്തു കവച്ചതും പുളുപ്പും നിറഞ്ഞിട്ടും അവറ്റിലേ പുറത്തെ വെടിപ്പാക്കിക്കൊള്ളുന്ന ശാസ്ത്രികളും പരീശരുമായുള്ള വേഷധാരികളെ നിങ്ങൾക്ക് ഹാ കപ്പോ! കുരുടനായ പരീശനെ!

കിണ്ടികിണ്ണങ്ങളുടെ പുറവും വെടിപ്പാകേണ്ടതിന്നു മുമ്പെ അവ
 ൨൭ ററിൻ അകത്തെ വെടിപ്പാക്കുക! പുറമെ അഴകായി ശോഭിച്ചി
 28 ടും അകമെ ചത്തവരുടെ അസ്ഥികളും സകല അശുഭിയും
 നിറഞ്ഞുള്ളവയായി വെള്ള തേച്ചിട്ട ശവക്കുഴികളോടു നിങ്ങൾ
 ഒക്കുന്നതു കൊണ്ടു ശാസ്ത്രികളും പരീശരുമായുള്ള വേഷ്ടധാരി
 ൨൮ കളെ നിങ്ങൾക്കു് ഹാ കഷ്ടം! നിങ്ങളും മനുഷ്യക്കു് പുറമെ നീതി
 മാന്യൻ എന്നു തോന്നീട്ടും അകമെ വ്യാജവും അധർമ്മവും നിറ
 ൨൯ ന്നുളളവർ ആകുന്നു. പ്രവാചകരുടെ കല്ലറകളെ പണിചെ
 ൩൦ ന്നും നീതിമാന്മാരുടെ തറകളെ അലങ്കരിച്ചും കൊണ്ടു: ഞങ്ങൾ
 പിതാക്കന്മാരുടെ നാളുകളിൽ ഇരുന്നു എങ്കിൽ പ്രവാചകരുടെ
 രക്കത്തിൽ അവരോടു കൂട്ടാളികളായിരിക്കുമാറില്ല എന്നു പറയു
 ന്നതുകൊണ്ടു് ശാസ്ത്രികളും പരീശരുമായുള്ള വേഷ്ടധാരികളെ
 ൩൧ നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! എന്നതിനാൽ പ്രവാചകരെ കൊന്നവ
 ക്കു നിങ്ങൾ മക്കൾ എന്നു നിങ്ങൾക്കു തന്നെ സാക്ഷ്യം ചൊ
 ൩൨ ല്ലുന്നുവല്ലോ. നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ അരുവിനെ നിങ്ങളും
 ൩൩ പുരിപ്പിൻ! പാമ്പുകളെ! അണലിസന്തതികളെ! നരകവിധി
 ൩൪ യിൽ: നിന്നു നിങ്ങൾ എങ്ങിനെ തെറ്റിപ്പോകും? അതുകൊണ്ടു്
 ഇതാ! ഞാൻ പ്രവാചകരെയും ജനാനികളെയും ശാസ്ത്രികളെ
 യും നിങ്ങളുടെ അടുക്കെ അയക്കുന്നു: അതിൽ ചിലരെ നിങ്ങൾ
 കൊല്ലുകയും ക്രൂശിക്കുകയും, ചിലരെ നിങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ ച
 മട്ടികൊണ്ടടിക്കുകയും പട്ടണത്തിൽനിന്നു പട്ടണത്തേക്കു് ആട്ട
 ൩൫ കയും ചെയ്യും. നീതിമാനായ ഹബേലിന്റെ രക്തം മുതൽ നി
 ങ്ങൾ മന്ദിരത്തിന്നും ബലിപീഠത്തിന്നും നടുവിൽ കൊന്നിട്ടുള്ള
 ബരക്രൂപുത്രനായ ജകയ്യുടെ രക്തം വരെ (൨ നാള. ൨൪, ൨൫)
 ഭൂമിമേൽ ഒഴിച്ചു കളയുന്ന നീതിയുള്ള രക്തം എല്ലാം നിങ്ങളുടെ
 ൩൬ മേൽ വരുവാനായിട്ടത്രെ. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറ
 യുന്നു: ഇത് ഒക്കയും ഈ തലമുറമേൽ വരും.
 ൩൭ അല്ലയോ യരുശലേമെ! യരുശലേമെ! പ്രവാചകരെ കൊ
 ന്നും നിന്നൊക്കായി അയക്കപ്പെട്ടവരെ കല്ലറിഞ്ഞും കളയുന്നവ
 ൩൮ ളെ! ഒരു കോഴിതന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ചിറകുകളിൻ കീഴിൽ ചേർത്തു
 കൊള്ളുന്നപ്രകാരം തന്നെ നിന്റെ മക്കളെ എത്രവട്ടം ചേർത്തു
 കൊല്ലാൻ എനിക്കു് മനസ്സായി; എങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു മനസ്സാ
 ൩൯ യില്ല. കണ്ടാലും, നിങ്ങളുടെ ഭവനം നിങ്ങൾക്കു് പാഴായി വിട
 പ്പെട്ടു; എങ്ങിനെ എന്നാൽ: കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വര

മത്തായി. ൨൪. അ.

നവൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ, എന്നു (൨൧, ൩.) നിങ്ങൾ പഠവോളത്തേക്കു നിങ്ങൾ ഇനിമേൽ എന്നെ കാണുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

൨൪. അദ്ധ്യായം.

യുഗാവസാനത്തിന്നു മുമ്പെ നടക്കേണ്ടുന്നവയും, (൧൫) യരുശലേമിൽ ന്യായവിധിയും, (൨൯) യേശുവിൻ വരവും അറിയിച്ചതു, (൩൨) ഉണർപ്പാൻ പ്രബോധനം [൧൨. ൧൩. ൧൪. ൨൧.], (൪൫) വിശ്വസുഭാസന്റെ ഉപമ.

വിന്നു യേശു പറഞ്ഞു ആലയത്തിൽനിന്നു യാത്രയാകു
 ന്വോൾ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവൻ ആലയനിർമ്മാണങ്ങളെ
 കണ്ടിരിക്കേണ്ടതിന്നു സമീപിച്ചു വന്നു. അവരോടു യേശു:
 ഇവ എല്ലാം കാണുന്നില്ലയോ? ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു
 പറയുന്നതു: ഇവിടെ കല്ലു കല്ലിന്മേൽ ഇടിയൊരതെ വിടപ്പെടുകയില്ല
 എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ ഒലീവമലമേൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ,
 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പ്രത്യേകം അവനോടു അണഞ്ഞു:
 ഇത് എപ്പോൾ ഉണ്ടാകും എന്നും, നിന്റെ വരവിന്നു
 യുഗസമാപിക്കും അടയാളം എന്തെന്നും ഞങ്ങളോടു പറക;
 എന്നു ചൊല്ലിയതിന്നു, യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ആരും
 നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ! എങ്ങിനെ എന്നാൽ,
 ഞാൻ ക്രിസ്തുൻ എന്നു ചൊല്ലി, അനേകർ എന്റെ നാമം
 എടുത്തിട്ടു വന്നു, പലരേയും തെറ്റിക്കും. നിങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളേയും
 യുദ്ധശ്രുതികളേയും കേൾക്കും ഉണ്ടു; കലങ്ങാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ!
 (അത്) ഒക്കയും ഉണ്ടാകേണ്ടത് സത്യം; അവസാനം ഉടനെ ഇല്ല
 താനും. വംശം വംശത്തിന്നും രാജ്യം രാജ്യത്തിന്നും എതിരേ
 എഴുന്നീല്ക്കും, ക്ഷാമങ്ങളും മഹാപ്രാധികളും ഭൂകമ്പങ്ങളും
 അവിടവിടെ ഉണ്ടാകും. എങ്കിലും ഇവ ഒക്കയും ഇഹരം നോവുകകളുടെ
 ആരംഭമത്രെ. അപ്പോൾ അവർ നിങ്ങളെ ഉപദ്രവത്തിൽ
 എല്പിക്കയും കൊല്ലുകയും ചെയ്യും; നിങ്ങൾ എൻ നാമം
 നിമിത്തം എല്ലാവംശങ്ങളാലും പകെക്കപ്പെട്ടവരാകും. പലരും
 അപ്പോൾ ഇടച്ചു തോന്നിട്ട് അന്വേഷിച്ചു എല്പിച്ചു തങ്ങളിൽ
 പകെച്ചും പോകും. കള്ളപ്രവാചകർ പലരും ഉദിച്ചു അനേകരെ
 തെറ്റിക്കും; അധർമ്മം പെരുകിയതുകൊണ്ടു, അനേകരുടെ
 സ്നേഹം തണുത്തു പോകും. അവസാനം വരെ സമീപിച്ചു നിന്നവൻ
 രക്ഷിക്കപ്പെടും താനും. ഈ രാജ്യസുവിശേഷമൊ

സകല വംശങ്ങൾക്കും സാക്ഷ്യമായി പ്രപഞ്ചം എങ്ങും വേലാ
ടിക്കപ്പെടും; അപ്പോൾ അവസാനം വരികയും ആം.

൧൫ ആകയാൽ പ്രവാചകനായ ദാനിയേൽ (൯, ൨൭. ൧൧, ൩൧)
 മൊഴിഞ്ഞപ്രകാരം പാഴാക്കുന്നതിന്റെ അറപ്പു വിശുദ്ധസ്ഥ
 ലത്തിൽ നില്ക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു കാണുമ്പോൾ, വായിക്കുന്നവൻ
 ൧൬ ചിന്തിച്ചു കൊൾക. എന്നു യഹൂദയിലുള്ളവർ മലകളിലേക്ക് ഓ
 ൧൭ ടുക. വീട്ടുമേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ ഭവനത്തിൽനിന്നുള്ളവ എ
 ൧൮ ടുകേണ്ടതിന്നു ഇറങ്ങി പോകായ്ക. വയലിലുള്ളവൻ തന്റെ
 ൧൯ വസ്ത്രങ്ങളെ എടുപ്പാനും വഴിയോട്ടു തിരികയും ഒല്ലാ. ആ നാള
 ൨൦ കളിൽ ഗഭീണികൾക്കും മുലകുടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും ഹാ കഷ്ടം! എ
 ന്നാൽ നിങ്ങളുടെ മണ്ടിപ്പോക്കു ശീതകാലത്തിലോ ശബ്ദത്തി
 ൨൧ ലോ സംഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ! ലോകാരംഭം മുതൽ
 ഇന്നു വരെയും ഇല്ലാത്തതും ഇനിമേൽ ഭവിക്കാത്തതും ആയ
 ൨൨ ഈ വലിയ ഉപദ്രവം അന്നുണ്ടാകും സത്യം. ആ ദിവസങ്ങളെ
 ചുരുക്കിയില്ല എങ്കിൽ ഒരു ജഡവും രക്ഷപ്പെടുകയില്ല; തെരി
 തെത്തുക്കപ്പെട്ടവർ നിമിത്തമൊ ആ നാളുകൾ ചുരുക്കപ്പെടും.
 ൨൩ അപ്പോൾ ആരാനും നിങ്ങളോട്: ഇതാ മശിഹാ ഇവിടെ എന്നും
 ൨൪ ഇങ്ങു എന്നും പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കരുതു! എങ്ങിനെ എ
 ന്നാൽ, കള്ളമശിഹമാരും കള്ളപ്രവാചകരും എഴുന്നീറ്റു, കഴിയ
 ന്നെങ്കിൽ തെരിത്തെത്തുവരെയും തെറിപ്പാനായി, വലിയ
 ൨൫ അടയാളങ്ങളേയും അത്സരങ്ങളേയും കാട്ടിക്കൊടുക്കും. നോക്ക
 ൨൬ വിൻ! ഞാൻ നിങ്ങളോടു മുൻ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആകയാൽ നി
 ങ്ങളോട്: ഇതാ അവൻ കാട്ടിൽ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ,
 പുറപ്പെടരുതു; ഇതാ അറകളിൽ എന്നു പറഞ്ഞാൽ, വിശ്വസി
 ൨൭ കയും അരുതു; കാരണം മിന്നൽ കിഴക്കുനിന്നു ചെന്നു, പടി
 ഞ്ഞോറോളം വിളങ്ങും പോലെ തന്നെ മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവു
 ൨൮ ഭവിക്കും; പിന്നെ എവിടെ എന്നാലും അവിടെ കഴുകും കൂടു
 മല്ലോ.

൨൯ ആ നാളുകളിലെ ഉപദ്രവത്തിന്റെ ശേഷമൊ ഉടനെ സൂ
 ്യൻ ഇരുണ്ടു പോകയും, ചന്ദ്രൻ നിലാവിനെ തരായ്ക്കയും, ന
 ക്ഷത്രങ്ങൾ വാനത്തിൽനിന്നു വീഴുകയും സ്ഥൂർങ്ങളുടെ സൈ
 ൩൦ ന്യങ്ങൾ കലുങ്ങി പോകയും ആം (യശ. ൩൪, ൪.) അപ്പോൾ
 മനുഷ്യപുത്രന്റെ അടയാളം വാനത്തിൽ വിളങ്ങും; ഭൂമിയിലെ
 സകല ഗോത്രങ്ങളും തൊഴിച്ചും കൊണ്ടു, മനുഷ്യപുത്രൻ വന്ന

ത്തിൻ മേഘങ്ങളിടമൽ വലിയ ശക്തിയോടും തേജസ്സോടും കൂടെ വരുന്നതിനെ കാണും (൧൩. ൭, ൧൩.) അവൻ തന്റെ ദൂതന്മാരെ മഹാ കാഹളധ്വനിയോടും കൂടെ അയക്കും; അവരും അവൻ അരിഞ്ഞെടുത്തവരെ വാനങ്ങളുടെ അടുതിമുതൽ അടുതിവരെയും നാലു കാറ്റുകളിൽനിന്നും കൂട്ടിച്ചേർക്കും.

എന്നാൽ അത്തിയിൽനിന്ന് ഉപമയെ ഗ്രഹിപ്പിൻ; അതിന്റെ കൊമ്പ് ഇളതായി ഇലകളെ തഴെപ്പിക്കുമ്പോൾ, വേനിൽ അടുത്തത് എന്ന് അറിയുന്നുവല്ലോ. അപ്രകാരം നിങ്ങളുടെ ഇവ ഒക്കെയും കാണുമ്പോൾ, (അവൻ) അടുക്കെ വാതുക്കൽ തന്നെ ആകുന്നു എന്ന് അറിഞ്ഞു കൊള്ളിൻ. ആമെൻ. ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നിതു: ഇവ ഒക്കെയും ഉണ്ടാകുമ്പോഴേക്കു തന്നെ ഈ തലമുറ ഒഴിഞ്ഞു പോകയില്ല; വാനവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞു പോകും; എന്റെ വചനങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു പോകയില്ല. ആ നാളും നാഴികയും സംബന്ധിച്ചൊ എൻ പിതാവ് തന്നെ അല്ലാതെ, ആരെങ്കിലും സ്വപ്നങ്ങളിലെ ദൂതരും അറിയുന്നില്ല. എങ്കിലൊ നോഹയുടെ ദിവസങ്ങൾ ഏതുപ്രകാരം അപ്രകാരം തന്നെ മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവും ആകും; എങ്ങിനെ എന്നാൽ ജലപ്രളയത്തിൻ മുമ്പെ ഉള്ള നാളുകളിൽ നോഹ പെട്ടകത്തിൽ കടന്ന നാൾവരെ അവർ തിന്നും കുടിച്ചും കെട്ടിയും കെട്ടിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു. ജലപ്രളയം വന്ന് എല്ലാവരെയും നീക്കുമ്പോഴേക്കുതന്നെ, ബോധിക്കാതെ പാർത്തപ്രകാരം തന്നെ മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവും ആകും. അന്ന് ഇരുവർ വയലിൽ ഇരിക്കും, ഒരുത്തൻ കൈക്കൊള്ളപ്പെടും, ഒരുത്തൻ കൈവിടപ്പെടും ഇരുവർ തിരിക്കല്ലിൽ അരെച്ചു കൊള്ളുന്നതിൽ ഒരുത്തി കൈക്കൊള്ളപ്പെടും, ഒരുത്തി വിടപ്പെടും. ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ കർത്താവ് വരുന്ന ദിവസം ഇന്നത് എന്ന് അറിയായ്ക്കൊണ്ട് ഉണർന്നു കൊള്ളിൻ. കള്ളൻ വരുന്ന യാമം ഇന്നത് എന്നു വിടയവൻ അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ അവൻ ഉണരുകയും തന്റെ വീട്ടിൽ തുരക്കുന്നതിന്ന് ഇടകൊടുക്കായ്ക്കയും ചെയ്യുമായിരുന്നു എന്തെന്ന് അറിവിൻ. ആകയാൽ മനുഷ്യപുത്രൻ നിങ്ങളുടെ തോന്നാത്ത നാഴികയിൽ വരുന്നതു കൊണ്ടു നിങ്ങളും ഒരുങ്ങി പഥവിൻ.

എന്നാൽ യജമാനൻ തന്റെ വീട്ടുകാർക്കു തത്സമയത്തു ഭക്ഷണം കൊടുക്കേണ്ടതിന്ന് ആ കൂട്ടത്തിനുമൽ ആക്കി വെച്ചൊരു

വിശ്വസനം ബുദ്ധിമാനം ആയ ഭാസൻ ആകുന്നത് ആരു
 രന്യ പോൽ? യജമാനൻ വരുമ്പോൾ ഇപ്രകാരം ചെയ്യു കാണുന്ന
 ര്ഭെ ഭാസൻ ധന്യൻ തന്നെ. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയു
 ന്നിതു: അവനെ തന്റെ സകല വസ്തുവിന്മേലും ആക്കി വെ
 രമ്പു ക്കും; എന്നാൽ ആ കൂട്ടാഭാസൻ എന്റെ കർത്താവ് വരുവാൻ
 രൻ താമസിക്കുന്നു എന്നു ഹൃദയം കൊണ്ടു ചൊല്ലി, തന്റെ കൂട്ടാ
 സരെ അടിച്ചു തുടങ്ങി, കുടിയന്മാരോടു കൂടി തിന്നും കുടിച്ചും
 ൫൦ പോയാൽ, ആ ഭാസൻ നിരൂപിക്കാത്ത നാളിലും അറിയാത്ത
 ൫൧ നാഴികെക്കും അവന്റെ യജമാനൻ വന്നു, അവനെ ശകലി
 ച്ച് അവനു വേർപിടിക്കുകയോടു കൂടി പങ്കു കല്പിച്ചാകും; അവി
 ടെ കരച്ചലും പല്ലുകുടിയും ഉണ്ടാകും.

൨൫. അദ്ധ്യായം.

പത്തു കന്യാമാർ, (൧൪) തലത്തുകൾ [൧. ൧൯, ൧൨.], (൩൧) ന്യായവിധി വണ്ണം.

൧ ൫൦പ്പോൾ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം മണവാളനെ എതിരേല്പാൻ തങ്ങ
 ഉടെ ദീപങ്ങളെ എടുത്തും കൊണ്ടു പുറപ്പെടുന്ന പത്തു കന്യാമാ
 ൨ രോടു സമുദ്രമാകും. അതിൽ ഐവർ ബുദ്ധിയുള്ളവരും, ഐ
 ൩ വർ മൂഢരായിരുന്നു; മൂഢരായവർ തങ്ങളുടെ ദീപങ്ങളെ എ
 ൪ ടുക്കുമ്പോൾ, എണ്ണ കൂടെ കൊണ്ടുവന്നില്ല; ബുദ്ധിയുള്ളവരെ
 തങ്ങളുടെ ദീപങ്ങളോടും കൂടെ പാത്രങ്ങളിൽ എണ്ണയും കൊണ്ടു
 ൫ വന്നു. പിന്നെ മണവാളൻ താമസിക്കുമ്പോൾ, എല്ലാവരും നി
 ൬ ദ്രാമയക്കുമുണ്ടായി ഉറങ്ങി. പാതിരാത്രിക്കൊ: ഇതാ മണവാളൻ!
 എന്നും, അവനെ എതിരേല്പാൻ പുറപ്പെട്ടവിൻ! എന്നും കൂക്കൽ
 ൭ ഉണ്ടായി; അപ്പോൾ എല്ലാകന്യാമാരും എഴുന്നീറ്റു, തങ്ങളുടെ ദീപ
 ൮ ങ്ങളെ തെളിയിച്ചു, എന്നാറെ, മൂഢർ ബുദ്ധിയുള്ളവരോടു: ഞ
 ൯ ങ്ങളുടെ ദീപങ്ങൾ കെട്ടുപോകുന്നതു കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ എണ്ണ
 ൧൦ ന് യിൽനിന്നു ഞങ്ങൾക്കു തരുവിൻ എന്ന് പറഞ്ഞു. ബുദ്ധിയു
 ൧൧ ്ളവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: എന്നാൽ പക്ഷെ ഞങ്ങൾക്കും നി
 ൧൨ ങ്ങൾക്കും പോരാതെ ചമയും; അല്ല, വില്ക്കുന്നവരുടെ അടുക്ക
 ൧൩ ലെ ചെന്നു, നിങ്ങൾക്കായി കൊള്ളുവിൻ. എന്നാറെ, അവർ കൊ
 ൧൪ ്ളവൻ പോകുമ്പോൾ മണവാളൻ വന്നു, ഒരങ്ങിയിരുന്ന
 ൧൫ വർ അവനോടു കൂടി കല്യാണത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു, വാതിൽ
 ൧൬ അടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ ശേഷം കന്യാമാരും വന്നു:
 കർത്താവേ! കർത്താവേ! ഞങ്ങൾക്കു തുറക്കുക! എന്നു പറഞ്ഞു.

അതിന്ന് അവൻ: ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചൊല്ലുന്നതു: ധന നിങ്ങളെ അറിയുന്നില്ല. എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു; ആകയാൽ ധന നാളും നാഴികയും അറിയായ്ക്കൊണ്ട് ഉണർന്നിരിപ്പിൻ!

ആയതല്ലൊ ഒരു മനുഷ്യൻ പരദേശത്തു പോകുമ്പോൾ, പര സ്വദാസരെ വിളിച്ചു, തന്റെ വസ്തുക്കൾ അവരിൽ ഏല്പിച്ചതു പോലെ തന്നെ. ഒരുവന് അഞ്ച് തലന്തു, ഒരുവനു രണ്ടു, ഒരു വന് തലന്ത് ഒന്നു (= ൩൦൦൦ ദ്രമപ്പണം) ഇങ്ങിനെ അവനവ ന് താന്താന്റെ പ്രാപ്തി പോലെ കൊടുത്തു, ക്ഷണത്തിൽ യാത്രയാകയും ചെയ്തു. അഞ്ചു തലന്തു ലഭിച്ചവൻ ചെന്നു അവ കൊണ്ട് വ്യാപാരം ചെയ്തു, വേറെ അഞ്ചു തലന്തും സമ്പാദിച്ചു. അപ്രകാരം രണ്ടിനെ ലഭിച്ചവൻ കൂടെ വേറെ രണ്ടു നേടി. ഒന്നിനെ ലഭിച്ചവനൊ ചെന്നു, മണ്ണിൽ കഴിച്ചു, തന്റെ കർത്താവിന്റെ ദ്രവ്യം മറെച്ചിടുകയും ചെയ്തു. വളരെ കാലം കഴിഞ്ഞ ശേഷം ആ ദാസരുടെ കർത്താവ് വന്ന്, അവരോടു കണക്കു നോക്കുന്ന സമയം, അഞ്ചു തലന്തു ലഭിച്ചവൻ അന്നൊത്തു, വേറെ തലന്ത് അഞ്ചും കൊണ്ടുവന്നു: കർത്താവെ! അഞ്ച് തലന്ത് എങ്കൽ ഏല്പിച്ചു തന്നുവല്ലോ; ഇതാ ഞാൻ വേറെ അഞ്ചു തലന്തും കൂടെ നേടി, എന്നു പറഞ്ഞു. അവന്റെ കർത്താവ്: നന്നു, നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ദാസനെ! നീ അല്പത്തിങ്കൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്ന, നിന്നെ പലതിനേറുമ്പും ആക്കി വെക്കും, നിന്റെ കർത്താവിൻ സന്തോഷത്തിൽ അകമ്പുകക! എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു. എന്നാറെ, രണ്ടു തലന്ത് ലഭിച്ചവൻ അന്നൊത്തു വന്നു: കർത്താവെ: രണ്ടു തലന്ത് എങ്കൽ ഏല്പിച്ചു തന്നു വല്ലോ; ഇതാ വേറെ രണ്ടു തലന്തും കൂടെ നേടി എന്നു പറഞ്ഞു. അവന്റെ കർത്താവ്: നന്നു, നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ദാസനെ! നീ അല്പത്തിങ്കൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്ന, നിന്നെ പലതിനേറുമ്പും ആക്കി വെക്കും; നിന്റെ കർത്താവിൻ സന്തോഷത്തിൽ അകമ്പുകക എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു. എന്നാറെ, ഒരു തലന്തു ലഭിച്ചവനും വന്നു പറഞ്ഞിതു: കർത്താവെ! നീ വിതെക്കാരത്തിൽ കൊയ്തും വിതറാത്തതിൽനിന്നു ചേർത്തും കൊള്ളുന്ന കഠിന മനുഷ്യൻ എന്ന് നിന്നെ ഞാൻ അറിഞ്ഞു, ഭയപ്പെട്ടു ചെന്നു, നിന്റെ തലന്ത് മണ്ണിൽ മറെച്ചു വെച്ചു; ഇതാ നിന്റെ നിന്നെക്കണ്ടു എന്നതിന്ന് അവന്റെ കർത്താവ് ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ട്രഷ്ടനും മടിയനും ആയ ദാസനെ! ഞാൻ വിതെ

൨൭ ക്കാത്തതിൽ കൊയ്യും വിതവാത്തതിൽനിന്നു ചേർത്തും കൊള്ളുന്ന
 എന്ന് അറിഞ്ഞുവോ? അതുകൊണ്ട് എന്റെ ഭൂപ്രം പൊൻ
 വാണിദിക്കാക്ക് എല്ലിടേക്കിട്ടിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഞാൻ വന്നിട്ട്,
 ൨൮ എന്തെന്തിനെ പലിശയോടും കൂട പ്രാപിക്കുമായിരുന്നു. ആക
 യാൽ തലന്തിനെ അവനിൽനിന്ന് എടുത്തു, പത്തുതലന്തുളളവ
 ൨൯ ന്നു കൊടുപ്പിൻ! കാരണം (൧൩, ൧൨) ഉള്ളവനൊക്കെയും നിറ
 ൩൦ കൂടെ പഠിച്ചെടുക്കപ്പെടും. ശേഷം നിസ്സാരനായ ഭാസനെ! ഏ
 റം പുറത്തുള്ള ഇരളിലേക്ക് കളവിൻ; അവിടെ കരച്ചലും പല്ല
 കടിയും ഉണ്ടാകും.

൩൧ പിന്നെ മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ തേജസ്സോടെ, സകല ഭൂത
 ൩൨ തായി വന്ന സമയം, അവൻ സ്വതേജസ്സിൻ സിംഹാസന
 ൩൩ ത്തിൽ ഇരുന്നു കൊൾകയും, സകല ജാതികളും അവന്നുവാനെ
 കൂട്ടപ്പെടുകയും, അവരെ അവൻ ഇടയൻ കോലാടുകളിൽനിന്നു
 ൩൪ ആടുകളെ വേദതിരിക്കുമ്പോലെ തങ്ങളിൽ വേദതിരിച്ചു; ആട
 ൩൫ കളെ തന്റെ വലത്തും കോലാടുകളെ ഇടത്തും നിറത്തുകയും ചെയ
 ൩൬ യ്കും. അന്നു രാജാവ് തന്റെ വലത്തുള്ളവരോട്, ഉരചെയ്യും: എ
 ൩൭ ന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരെ വരുവിൻ! ലോക
 സ്ഥാപനം മുതൽ നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയ രാജ്യത്തെ അന്നുഭവി
 ൩൮ ക്കൂ കൊൾവിൻ. കാരണം എനിക്ക് വിശന്നു, നിങ്ങൾ തിന്മാൻ
 ൩൯ ന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ ചേർത്തു കൊണ്ടു; നഗ്നനായി, നിങ്ങൾ എ
 ൪൦ ന്നെ ഉടുപ്പിച്ചു; രോഗിയായി, നിങ്ങൾ എന്നെ വന്നു നോക്കി;
 ൪൧ കാവലിൽ ആയിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കെ വന്നു. അ
 ൪൨ പ്പോൾ, നീതിമാന്മാർ അവനോട് ഉത്തരം പറയും: കർത്താവേ!
 ൪൩ നിന്നെ ഞങ്ങൾ എപ്പോൾ വിശന്നു കണ്ടിട്ട്, ഉറങ്ങുകയോ, ഭ
 ൪൪ ഹിച്ചു കണ്ടിട്ട്, കുടിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുകയോ? നിന്നെ അതിഥിയ
 ൪൫ യി എപ്പോൾ കണ്ടു, ചേർത്തു കൊൾകയോ, നഗ്നനായി (കണ്ടി
 ൪൬ ട്) ഉടുപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുകയോ? നീ രോഗിയോ, കാവലിലോ ഇരി
 ൪൭ ക്കുന്നത് എപ്പോൾ കണ്ടിട്ട് ഞങ്ങൾ നിന്റെ അടുക്കെ വന്നു?
 ൪൮ എന്നതിന് ഉത്തരമായി, രാജാവ് ഉരചെയ്യും: ആമെൻ ഞാൻ
 ൪൯ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഈ എന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയ സഹോദ
 ൫൦ രരിൽ ഒരുത്തന്നു നിങ്ങൾ ചെയ്യൂ, ഇടത്തോളം എനിക്ക് ചെയ്യൂ.
 ൫൧ അപ്പോൾ അവൻ ഇടത്തുള്ളവരോട് ഉരചെയ്യും: ശപിക്കപ്പെ

മത്തായി. ൨൫. ൨൬. അ.

ട്ടവരെ! എന്നെ വിട്ടു, പിശാചിനും അവന്റെ ഭൃതർക്കും ഒരു ക്ഷിയ നിത്യഗ്നിയിലേക്ക് പോകുവിൻ! കാരണം എനിക്ക് വിരമം, നിങ്ങൾക്കും തിന്മാൻ കൊടുത്തതും ഇല്ല; ദാമിച്ച്, നിങ്ങൾക്കും എന്നെ കുടിപ്പിച്ചതും ഇല്ല; അതിഥിയായി, നിങ്ങൾക്കും എന്നെ രക്ഷിച്ചേൽക്കുകയും ചെയ്തു; നഗ്നനായി, നിങ്ങൾക്കും എന്നെ ഉടുപ്പിച്ചതും ഇല്ല; രോഗിയും കാവലിലും ആയി, നിങ്ങൾക്കും എന്നെ വന്നു നോക്കിയതും ഇല്ല. അതിന് അവരും ഉത്തരം പറയും: കർത്താവേ! ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ട്, ദാമിച്ച്, അതിഥി എന്നും, നഗ്നൻ എന്നും, രോഗിയായും, കാവലിലും, എപ്പോഴും കണ്ടു കൂട്ടിയും ചെയ്യാതെ ഇരുന്നോ? എന്നാറെ, അവരോട്: ൪൫ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: ഈ ഏറ്റവും ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തനും നിങ്ങൾക്കും ചെയ്യാതെത്തോളം എനിക്ക് ആകുന്നു ചെയ്യാത്തത് എന്നുത്തരം പറയും. പിന്നെ ഇവർ നിത്യഭണ്ഡം ൪൬ ത്തിലേക്കും, നീതിമാന്മാർ നിത്യജീവനുകൾക്കും ചെന്നു പോകും.

൨൬. അദ്ധ്യായം.

യേശുവെ കൊല്ലുവാൻ കൂടി നിരൂപിച്ചത് [൧൦. ൧൪. ലൂ. ൨൨.], (൬) ബെത്ത്സെയ്യിലെ അഭിഷേകം [൧൦. ൧൪. യോ. ൧൨.], (൧൧) യൂദാവിൻ ഭോഹവും, (൧൧) തിരുവത്താഴവും, (൧൨) ശിമോനാദികളെ പ്രബോധിപ്പിച്ചതും, (൧൩) ഗമഗമനയിലെ പോരാട്ടവും, (൧൪) തോട്ടത്തിൽ പിടിച്ചതും, (൧൫) സുനെദിയത്തിൽനിന്നു വിസ്മയിച്ചതും, (൧൬) ശിമോന്റെ വീഴ്ചയും, [൧൦. ൧൪. ലൂ. ൨൨.]

യേശു ഈ വചനങ്ങളെ ഒക്കെയും തിരഞ്ഞെടുത്തതിന്റെ ശേഷം ൧൩ സംഭവിച്ചിതു — അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട്: രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ ചെസഫെ ആകുന്നു എന്ന് അറിയുന്നുവല്ലോ! അന്നു മനുഷ്യപുത്രൻ കൂശിക്കപ്പെടുവാൻ എല്ലിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തന്നെ മഹാപുരോഹിതരും, (ശാസ്ത്രികളും) ജനത്തിന്റെ മൂപ്പരും, കയമാ എന്നുള്ള മഹാപുരോഹിതന്റെ നടുമുറ്റത്തുവന്നു കൂടി, യേശുവെ ഉപായം കൊണ്ടു പിടിച്ചു, കൊല്ലുവാൻ നിരൂപിച്ചു; എങ്കിലും ജനത്തിൽ കലഹം ഉണ്ടാകാത്തപരി പെരുമാളിൽ മാത്രം അത് എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശു ബെത്ത്സെയ്യിൽ കൂടുതലായ ശിമോന്റെ വീട്ടിൽ ആയപ്പോൾ — ഒരു സ്ത്രീ വിലയേറിയ തൈലമുള്ള ഭരണി എടുത്തു കൊണ്ടു, അവന്റെ അടുക്കെ വന്നു; അവൻ പെരികിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അത് അവന്റെ തലമേൽ ഒഴിച്ചു.

൧൮ ആയതു ശിഷ്യർ കണ്ടിട്ട്: ഈ അഴിച്ചത് എന്തിന്നു? ഈ തൈ
 ൧൯ ന് ലും ഏറിയ വിലെക്കു വിററു ദരിദ്രർക്കു കൊടുപ്പാൻ സംഗതിയാ
 ൧൦ യല്ലോ! എന്നു ചൊല്ലി, മുഷിഞ്ഞിരുന്നു. ആയ്ക് യേശു അറി
 ൧൧ ണ് അവരോടു പറഞ്ഞിതു: സ്ത്രീക്ക് അലമ്പൽ ഉണ്ടാക്കുവാൻ
 ൧൨ എന്തു? അവൾ എന്നിൽ നല്ല പ്രവൃത്തി ചെയ്തുവല്ലോ! എങ്ങി
 ൧൩ നെ എന്നാൽ ദരിദ്രൻ നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പ്പോഴും അടുക്കെ ഉണ്ടു;
 ൧൪ ഞാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും അല്ല താനും ഇവളോ, ഈ തൈലം
 ൧൫ എന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ ആക്കിയത് എന്നെ കഴിച്ചിട്ടുവാൻ
 ൧൬ ചെയ്കത്. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഈ സുവിശേഷ
 ൧൭ ണ് സർവ്വലോകത്തും എവിടെ എല്ലാം പ്രഘോഷിക്കപ്പെട്ടാലും, അ
 ൧൮ വിടെ ഇവൾ ചെയ്കതും അവളുടെ ഓർമ്മയായി പറയപ്പെടും.
 ൧൯ അന്നു പന്തിരവരിൽ ഒരുത്തനായ ഇഷ്ടിയൊതാ യൂദാ എ
 ൨൦ ന്നുള്ളവൻ മഹാ പുരോഹിതരെ ചെന്നു കണ്ടു: എനിക്ക് എ
 ൨൧ ന്തു തരുവാൻ മനസ്സായിരിക്കുന്നു? എന്നാൽ അവനെ നിങ്ങളു
 ൨൨ ൾക്കു കാണിച്ചു തരും എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ അവർ മുപ്പതു
 ൨൩ ശെക്കൽ തൂക്കിക്കൊടുത്തു. അവനും അന്നു മുതൽ അവനെ കാ
 ൨൪ ണിച്ചു കൊടുപ്പാൻ തക്കം അന്വേഷിക്കയും ചെയ്തു.
 ൨൫ പുളിപ്പില്ലാത്തതിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ ശിഷ്യന്മാർ യേശുവി
 ൨൬ ന്റെ അടുക്കെ വന്നു: നിന്നെക്കു ഞങ്ങൾ പെസഹ ദക്ഷി
 ൨൭ ൾപ്പാൻ എവിടെ ഒരുക്കേണ്ടത്? എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോ: നി
 ൨൮ ങ്ങൾ നഗരത്തിൽ ഇന്നവനെ ചെന്നു കണ്ടു പറവിൻ, എ
 ൨൯ ന്റെ സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്റെ ശിഷ്യന്മാ
 ൩൦ യി നിന്നോടു പെസഹയെ കഴിക്കുന്നു എന്നു ഗുരു പറയുന്നു.
 ൩൧ എന്നാറെ, യേശു നിരോധിച്ച പ്രകാരം ശിഷ്യന്മാർ ചെയ്തു,
 ൩൨ പെസഹയെ ഒരുക്കി. സന്ധ്യയായാറെ, അവൻ പന്തിരവ
 ൩൩ രോടും കൂടെ ചാരിക്കൊണ്ടു, അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ: ആമെൻ
 ൩൪ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ എന്നെ കാ
 ൩൫ ണിച്ചു കൊടുക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ അത്ഭുതം ഭ്രമിച്ചു:
 ൩൬ കർത്താവേ, ഞാനല്ലല്ലോ! എന്നു ഓരോരുത്തർ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.
 ൩൭ അവനും ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: എന്നോടു കൂടെ താലത്തിൽ കൈ
 ൩൮ യിട്ടു മുക്കിയവൻ തന്നെ, എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കും. തന്നെ
 ൩൯ കുറിച്ച് എഴുതി കിടക്കുന്ന പ്രകാരം മനുഷ്യപുത്രൻ പോകുന്നു
 ൪൦ സത്യം; മനുഷ്യപുത്രനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യ
 ൪൧ ന്നോ ഹാ കഷ്ടം! ആ മനുഷ്യൻ ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ അവൻ

മത്തായി. ൨൬. ൫൦.

കൊള്ളായിരുന്നു. എന്നാറെ, അവനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ൨൫ യൂദാ: റബ്ബീ, തൊന്നല്ലല്ലോ! എന്നുത്തരം ചൊല്ലിയതിന്നു: നീ പറഞ്ഞുവല്ലോ! എന്നു പറയുന്നു.

അവൻ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ, യേശു അവനെ എടുത്ത്, അവൻ ൨൬ ഗ്രാമം ചൊല്ലി, നറുക്കി, ശിഷ്യർക്കു കൊടുത്തു. പറഞ്ഞിതു: വാങ്ങി ഭക്ഷിപ്പിൻ! ഇത് എന്റെ ശരീരം ആകുന്നു. പിന്നെ പാ ൨൭ നപാത്രം എടുത്തു വാഴ്ന്നു, അവർക്കു കൊടുത്തു, പറഞ്ഞിതു: എല്ലാവരും ഇതിൽ കുടിപ്പിൻ! കാരണം ഇതു പുതു നിയമത്തിന്റെ ൨൮ രക്തമായി അനേകർക്കു വേണ്ടി, പാപമോചനത്തിനായി ഒഴിക്കപ്പെടുന്ന എന്റെ രക്തം ആകുന്നു. ഞാനൊ നിങ്ങളോട് പ ൨൯ പറയുന്നിതു: എന്റെ പിതാവിൻ രാജ്യത്തിൽ നിങ്ങളോടു കൂടെ പുതുതായി കുടിക്കും. നാൾ വരെ, ഞാൻ മൂന്നുവട്ടെ അറുവത്തിൽ നിന്ന് ഇനി കുടിക്കയില്ല.

പിന്നെ (സങ്കീ. ൧൧൫, ൧൧൮) ന്യൂനാത്രം പാടിയ ശേഷം ൩൦ ലീവ് മലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു പോയി. അപ്പോൾ, യേശു അവ ൩൧ രോടു പറഞ്ഞു: ഈ രാത്രിയിൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എങ്കൽ ഇടറി പോകും; (ജക. ൧൩, ൭.) ഞാൻ ഇടയനെ വെട്ടും, കൂട്ടത്തിലെ ആടുകൾ ചിതറി പോകുമെന്നു എന്ന് എഴുതിക്കിടക്കുന്നുവല്ലോ. ഞാൻ ഉണർന്നു വന്ന ശേഷമൊ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ൩൨ ലീവെക്കു ചെല്ലും. എന്നതിന്നു പേരൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: ൩൩ എല്ലാവരും നിങ്ങൾ ഇടറി പോയാൽ, ഞാൻ ഒരു നാളും ഇടറുകയില്ല. യേശു അവനോട്: ആമെൻ ഞാൻ നിന്നോടു ചൊല്ലു ൩൪ ന്നിതു: ഈ രാത്രിയിൽ കോഴി കൂക്കുമ്പോൾ നീ മൂന്നു വട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോട് പേരൻ പ ൩൫ പറയുന്നു: നിന്നോടു കൂടെ മരിക്കേണ്ടി വന്നാലും നിന്നെ തള്ളിപ്പറുകയില്ല; ഇതിന്നൊത്തവണ്ണം എല്ലാ ശിഷ്യരും പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ, യേശു അവരുമായി ഗഥശമന (എണ്ണച്ചുക്ക്) ൩൬ എന്നുള്ള പരമ്പിൽ വന്നു ശിഷ്യരോടു: ഞാൻ പോയി, അവിടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു തീരുമ്പോൾ ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. പേരനേയും ജവദിപുത്രൻ ഇരുവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ദുഖി ൩൭ ചും വലഞ്ഞു പോവാൻ തുടങ്ങിയാറെ: എന്റെ ദേഹി മരണ ൩൮ തോളും അതിലുപേറ്റിരിക്കുന്നു; ഇവിടെ പാത്ത് എന്നോടു കൂടെ ഉണർന്നിരിപ്പിൻ! എന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞു. അപ്പം ൩൯ ന്നോടു ചെന്നു, മുഖം കവിഞ്ഞുവീണു: എൻ പിതാവേ! കഴിയുന്നു

എൻ

എങ്കിൽ ഈ പാനപാത്രം എന്നിൽ നിന്നു നീങ്ങിപ്പോക! എങ്കിലും ഞാൻ ഇച്ഛിക്കും പോലെ അല്ല; നീ (ഇച്ഛിക്കും പോലെ) അത്രെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു പോന്നു. പിന്നെ ശിഷ്യരുടെ വന്നു, അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, പേത്രനോട് പറയുന്നു: ഇങ്ങിനെയാ? എന്നോടു കൂടെ ഒരു നാഴികയും ഉണർന്നിരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ലയോ? പരീക്ഷയിൽ: അകപ്പെടാത്താൻ ഉണർന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊൾവിൻ! ആത്മാവ് മനുഷ്യമുള്ളതു സ്വന്തം; ജഡം ബലഹീനമത്രെ. പിന്നെയും രണ്ടാമതു പോയി: എൻ പിതാവേ! ഇതു ഞാൻ കുടിക്കാതെ നീങ്ങി കൂടാ എങ്കിൽ നിന്റെ ഇഷ്ടം നടക്കണം എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അനന്തരം വന്നു അവർ കണ്ണുകൾക്കു ഭാരം ഏകയാൽ, പിന്നെയും ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു; അവരെ വിട്ടു, മൂന്നാമതും ചെന്നു, ആ വചനത്താൽ തന്നെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. പിന്നെയും തന്റെ ശിഷ്യരുടെ അടുക്കെ വന്നു പറയുന്നു: ശേഷത്തെക്ക് ഇനി ഉറങ്ങി, ആശ്വസിച്ച് കൊൾവിൻ! ഇതാ നാഴിക അടുത്തു, മനുഷ്യപുത്രൻ പാപികളുടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. എഴുന്നീല്പിൻ നു പോക! കണ്ടാലും എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവൻ അണു വന്നു.

എന്ന് അവൻ പറയുമ്പോൾ തന്നെ കണ്ടാലും പന്തിരവരിൽ ഒരുത്തനായ യൂദാവും, മഹാപുരോഹിതൻ, ജനത്തിൻമുപ്പൻ ഇവർ അയച്ചു വലിയ കൂട്ടവും വാളുവടികളുമായി ഒന്നിച്ചു വന്നു. അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ: ഞാൻ ഏവനെ ചൂംബിച്ചാൽ അവൻ തന്നെ ആകുന്നു; ആയവനെ പിടിച്ചു കൊൾവിൻ എന്ന് അവർക്കു ലക്ഷണം കൊടുത്തിരുന്നു. പിന്നെ ക്ഷണത്തിൽ യേശുവിന്നു നേരിട്ടു വന്നു: റബ്ബീ, വാഴുക! എന്നു പറഞ്ഞു, അവനെ ചൂംബിച്ചു കളഞ്ഞു. അവനോട് യേശു: തോഴ്! നീ വന്നുകാര്യം (നടത്തുക) എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവർ അടുത്തു യേശുവിനേതൽ കൈകളെ വെച്ച് അവനെ പിടിച്ചു. ഉടനെ യേശുവോടു കൂടിയവരിൽ ഒരുവൻ ഇതുകൊണ്ടു നീട്ടി. തന്റെ വാളുരി, മഹാപുരോഹിതന്റെ ഭാഗനെ വെട്ടി, അവന്റെ കാത് അടഞ്ഞു. അപ്പോൾ യേശു അവനോട് പറഞ്ഞു: നിന്റെ വാൾ അതിന്റെ സ്ഥലത്തേക്ക് തിരിച്ചിട്ടു; വാൾ എടുക്കുന്നവൻ ഒക്കയും വാളാൽ നശിച്ചു പോകും സ്വന്തം. അല്ല, ഞാൻ തല്ലണം എന്റെ അച്ഛനോടു പത്രണ്ടു

ലഗ്നോൻ ഭൂതരിലും അധികം എനിക്കു നിറുത്തേണ്ടതിന് അപേക്ഷിച്ചു കൂടാ എന്നു തോന്നുന്നുവോ? എന്നാൽ തിരുവെ ഭ്രഷ്ടതകൾക്കു എങ്ങിനെ നിവൃത്തിവരും? ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കേണ്ടുന്നതുണ്ടല്ലോ! ആ നാഴികയിൽ തന്നെ യേശു കൂട്ടങ്ങളെ ഭിന്നോക്കി: ഒരു കള്ളനെക്കൊള്ളു എന്ന പോലെ നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചു വെപ്പാൻ വാളുവടികളുമായി പുറപ്പെട്ടു; ഞാൻ ദിവസേന ദേവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചും കൊണ്ടു, നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചതും ഇല്ല. ഇത് ഒക്കയും ഭിന്നപ്രവാചകരുടെ എഴുത്തുകൾ നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നത്രെ സംഭവിച്ചത് എന്നു പറഞ്ഞു; അപ്പോൾ, എല്ലാശിഷ്യരും അവനെ വിട്ടു, മണ്ടിപ്പോയി.

യേശുവെ പിടിച്ചവരെ ശാസ്ത്രികളും മൂപ്പന്മാരും കൂടി വന്നു ഭിന്നമഹാപുരോഹിതനായ കയഫാവിൻ ഇടത്തിൽ അവനെ കൊണ്ടു പോയി. പിന്നെ പേത്രൻ ഭൂരത്തുനിന്നു, മഹാപുരോഹിതൻറെ നടുമുറ്റത്തോളം പിഞ്ചെന്നു, അകത്തു കടന്നു, അവസാനത്തെ കാഞ്ചാൻ ദൂതന്മാരോടു കൂടി ഇരുന്നുകൊണ്ടു. മഹാപുരോഹിതരും (മൂപ്പന്മാരും) സുനെദിയും ഒക്കയും യേശുവെ മരിപ്പിക്കേണ്ടതിന്, അവന്റെ നേരെ കള്ളസാക്ഷ്യം അവനെപ്പിടിച്ചു പോന്നു, കണ്ടിട്ടില്ല താനും. കള്ളസാക്ഷികൾ പലരും നൂറു എത്തിവന്നപ്പോഴും കണ്ടതും ഇല്ല; ഒടുക്കം രണ്ടു കള്ളസാക്ഷികൾ വന്നു പറഞ്ഞിതു: എനിക്ക് ദേവമന്ദിരത്തെ അഴിച്ചു നശിക്കുന്നു ദിവസംകൊണ്ടു കെട്ടുവാൻ കഴിയും എന്ന് ഇവൻ പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടു മഹാപുരോഹിതൻ എഴുന്നീറ്റു, അവനോട്: നീ നൂറു ഒരുത്തരവും പറയുന്നില്ലയോ? ഇവൻ നിന്റെ നേരെ സാക്ഷ്യം ചെയ്യുന്നത് എങ്ങിനെ? എന്നു പറഞ്ഞാറെ, യേശു മിണ്ടാതെ നിന്നു, മഹാപുരോഹിതൻ അവനോട് ഉത്തരം ചെയ്തി നുനയതു: നീ ദേവപുത്രനായ മശിഹ തന്നെയോ? എന്നു തെങ്ങോടു പറയേണ്ടതിന്നു, ഞാൻ ജീവനുള്ളൊരുവത്താണെ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. അവനോടു യേശു: നീ പറഞ്ഞുവല്ലോ! നൂറു ശേഷം ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചെയ്യുന്നിതു: ഇതു മുതൽ മനുഷ്യപുത്രൻ (സഭ) ശക്തിയുടെ വലഭാഗത്തിരിക്കുന്നതും വാനത്തിൻ മേലുണ്ടുളളി മനുൽ വരുന്നതും നിങ്ങൾ കാണും (൨൪, ൩൦.) എന്നു പറഞ്ഞു - ഇടനെ മഹാപുരോഹിതൻ തന്റെ വസ്ത്രങ്ങളു കൂടീ: ഇവൻ ദ്രോഹിയെന്നു പറഞ്ഞു; ഇനി സാക്ഷികളെ

കൊണ്ടു നമുക്ക് എന്ത് ആവശ്യം? ഇതാ അവന്റെ ദൃഷ്ടി
 ൬൬ ഇപ്പോൾ കേട്ടുവല്ലോ! നിങ്ങളുടെ എങ്ങിനെ തോന്നുന്നു? എന്നു
 പറഞ്ഞതിന് അവർ: മരണയോഗ്യൻ ആകുന്നു എന്നു പറ
 ൬൭ ണ്ടപ്പോൾ - അവന്റെ മുഖത്തു തൂപ്പി, അവനെ കത്തി, ചില
 ൬൮ ൽ: ഓ മശിഹെ! ഞങ്ങളോടു പ്രവചിക്ക; നിന്നെ തല്ലിയത്
 ആർ? എന്നു ചൊല്ലി കമക്കയും ചെയ്തു.

൬൯ പേത്രനൊ പുറമെ നടക്കുന്നതു തന്നെ ഇരുന്നു, അവനോട്
 ഒരു ബാല്യക്കാരത്തി അന്നോട്: നീയും ഗലീലക്കാരനായ
 ൭൦ യേശുവിന്റെ ഒപ്പം ആയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. അവനൊ:
 നീ പറയുന്നതു തിരിച്ചറിയുന്നില്ല എന്ന് എല്ലാവർക്കും മുമ്പാകെ
 ൭൧ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. പിന്നെ പടിപ്പുരയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ,
 അവനെ മറ്റൊരുത്തി കണ്ട്, അവിടെ ഉള്ളവരോട്: ഇവൻ
 നചരക്കാരനായ യേശുവിന്റെ ഒപ്പം ഇരുന്നു എന്നു പറ
 ൭൨ യുന്നു. ആ മനുഷ്യനെ അറിയുന്നില്ല എന്ന് അവൻ രണ്ടാ
 ൭൩ മതും ആണയിടും തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. കുറയ പിന്നെതിൽ അരികെ
 നില്ക്കുന്നവർ അടുത്തു വന്നു, പേത്രനോടു: നീ അവരുടെ കൂട്ട
 ത്തിൽ ആകുന്നു സത്യം; നിന്റെ ഉച്ചാരണം കൂടെ നിന്നെ വെ
 ൭൪ ഉവാക്കുന്നുവല്ലോ! എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവൻ: ആ
 മനുഷ്യനെ അറിയുന്നില്ല എന്നു പ്രാകുവാൻ സത്യം ചെയ്യാ
 ൭൫ ന്നു തുടങ്ങി; ഉടനെ പുറത്തുപോയി കൂടി. പേത്രനും കോഴി കൂക്കു
 വെ നീ മൂന്നു വട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു യേശു തന്നോ
 ടു ചൊല്ലിയ മൊഴിയെ ഓർത്തു പുറപ്പെട്ടു പോയി, കൈപ്പോടെ
 കരകയും ചെയ്തു.

൨൭. അദ്ധ്യായം.

യേശുവിലാതനിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടതു [൧൦. ൧൫. ൧൩], (൩) യൂലാചിന്റെ ഭട
 ൮ [അവ. ൧, ൧൮.], (൧൧) പിലാതന്റെ ന്യായവിസ്താരം [൧൦. ൧൫. ൧൩.
 യൊ. ൧൮, ൨൯.], (൧൭) സേവകരുടെ പരിഹാസം [൧൦. യൊ.], (൩൨) യേശു
 ശ്രീശിക്ഷപ്പെട്ടു മരിച്ചതു [൧൦. ൧൮. യൊ.], (൫൧) അതിശയലക്ഷണങ്ങളും, (൫൪)
 കാണിക്കളുടെ ഭാവവും [൧൦. ൧൮.], (൫൭) ശവസംസ്കാരം [൧൦. ൧൮. യൊ.], (൬൨)
 ശ്മശാനത്തിന്നു കാവൽ.

൧ **ഉ**ഷ്ണമായപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതരും ജനത്തിൻ മൂപ്പരും
 ൨ എല്ലാം യേശുവെ മരിപ്പിപ്പാൻ നിരൂപിച്ചു; അവനെ കെട്ടി
 കൊണ്ടുപോയി, നാടുവാഴിയായ പൊന്ത്രപിലാതനിൽ ഏല്പിച്ചു.

അപ്പോൾ ദണ്ഡവിധി ഉണ്ടായത് അവനെ കാണിച്ചു കൊണ്ടു
 ടത്ത യുദ്ധ കണ്ടു, അന്നുതപിച്ച്, ആ മുപ്പതു ശേഖലിനെ മഹാ
 പുരോഹിതർക്കും മുപ്പനാർക്കും മടക്കി: ഞാൻ കുറുമില്ലാത്ത രക്ത
 റത്തെ ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കയാൽ, പിഴച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു; അതു
 ഞങ്ങൾക്കു എന്തു? നീ തന്നെ നോക്കുക! എന്ന് അവർ പറഞ്ഞാ
 ളു, അവൻ ആ പണക്കുളെ മന്ദിരത്തിൽ എറിഞ്ഞു കളഞ്ഞു. ൫
 വാങ്ങിപ്പോയി, കെട്ടിത്തൂണു മരിച്ചു. മഹാപുരോഹിതർ പണ
 കുളെ എടുത്ത്: ഇതു രക്തവില ആകയാൽ (കൊബ്ബാൻ എന്ന)
 കാങ്കുടന്ധാരത്തിൽ ഇടുന്നത് വിധിതമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. പി
 ണ്ണ കൂടി നിരൂപിച്ചു, അവ കൊണ്ട് പരദേശികളുടെ ശൂശാന്ത
 തിന്നായി കുശവന്റെ നിലത്തെ കൊണ്ടു. ആകയാൽ ആ
 നിലത്തിന് ഇന്നേവരെ, രക്തനില എന്ന പേർ ഉണ്ടായ
 ത്; പ്രവാചകനായ യിരമിയ്യാവെ കൊണ്ടു മൊഴിഞ്ഞതിന് അ
 ന്നു നിവൃത്തി വന്നു. കത്ത്വാവ് എന്നോട് അരുളിച്ചെയ്യേ പ്ര
 ന്ന കാരം ഇസ്രായേൽ പുത്രരിൽ ചിലർ മതിച്ചൊരു മാനയോ
 ള്യാൻ വിലയായി മുപ്പതു ശേഖലിനെ അവർ എടുത്തു. കുശവ ൧൦
 നിലത്തിന്നായി കൊടുത്തു കളഞ്ഞു എന്നത്രെ (ജക. ൧൧, ൧൨)

യേശു നാടുവാഴിയുടെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നപ്പോൾ: നീ യഹൂദരുടെ ൧൧
 രാജാവോ? എന്നു നാടുവാഴി ചോദിച്ചു: നീ പറയുന്നുവല്ലോ!
 എന്നു യേശു അവനോട് പറഞ്ഞു. മഹാപുരോഹിതരും മുപ്പ ൧൨
 രും കുറും ചുമത്തുമ്പോഴൊ അവൻ ഉത്തരം ഒന്നും ചൊല്ലാതിര
 ന്നു. അപ്പോൾ പിലാതൻ അവനോട് പറയുന്നു: നിന്റെ നേ ൧൩
 രെ എത്ര സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നില്ലയൊ? അവ ൧൪
 ന്ണ ഒരു മൊഴിക്കും ഉത്തരം ചൊല്ലാത്തയാൽ, നാടുവാഴി അതു
 ന്നും ആശയ്യപ്പെട്ടു. ഉത്സവംതോറും പുരസ്കാരത്തിന്നു തെളിഞ്ഞ ൧൫
 ഒരു ചങ്ങലക്കാരനെ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതു, നാടുവാഴിക്കു മയ്യാദ
 തന്നെ. അന്നു (യേശു) ചൊല്ലാ എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു ഒരു ച ൧൬
 ങ്ങലക്കാരൻ അവർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾ ൧൭
 കൂടി വന്നപ്പോൾ, പിലാതൻ അവരോടു: ചൊല്ലാ എന്നുവ
 ന്ണ ക്രിസ്തുൻ എന്നുള്ള യേശുവോ ആരെ നിങ്ങൾക്ക് വിട്ടു ത
 രോണ്ടുത്? എന്നു പറഞ്ഞു. അസൂയകൊണ്ട് അവനെ ഏല്പിച്ച ൧൮
 ത് തനിക്ക് വേണ്ടിയിടയാൽ അത്രെ. പിന്നെ ന്യായാധനത്തിൽ ൧൯
 ഇരുന്നപ്പോൾ, അവന്റെ ഭായ്യ ആളയച്ചു: നീയും ആ നീതി
 യാമായി ഇടപ്പെടരുതെ! അവൻ നിമിത്തം ഞാൻ ഇന്നു

സ്വപ്നത്തിൽ വളരെ പാടുപെട്ടു പോയി, സത്യം എന്നു പറ
 ൨൦ യിച്ചു. എന്നാറെ, ബറബ്ബാദെ ചോദിപ്പാനും, യേശുവെ നശി
 പ്പിപ്പാനും, മഹാപുരോഹിതരും, മൂപ്പന്മാരും പുരഷ്കാരങ്ങളെ ഇള
 ൨൧ ക്കി സമ്മതിപ്പിച്ചു. പിന്നെ നാടുവാഴി അവരോട്: ഈ ഇരുവ
 റിൽ ഏവനെ നിങ്ങൾക്കു വിട്ടുവിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു? എന്നു പ
 ൨൨ റഞ്ഞു തുടങ്ങിയാറെ: ബറബ്ബാദെ, എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു.
 ൨൩ പിലാതൻ അവരോട്: എന്നാൽ ക്രിസ്തുൻ എന്നുള്ള യേശുവെ
 എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? എന്നു പറഞ്ഞതിന്ന്: അവൻ ക്രൂശിക്ക
 ൨൪ പ്പെടേണം! എന്ന് എല്ലാവരും പറയുന്നു: അവൻ ചെയ്യു ദോ
 ഷം എന്തു പോൽ? എന്നു നാടുവാഴി പറഞ്ഞാറെ: അവൻ ക്രൂ
 ൨൫ ശിക്കപ്പെടേണം! എന്ന് അത്യന്തം കൂക്കി പറഞ്ഞു. പിന്നെ
 പിലാതൻ താൻ ഏതും സാധിക്കുന്നില്ല എന്നും ആരവാരും അ
 ധികം ആകുന്നു എന്നും കണ്ടു, വെള്ളം വരുത്തി, പുരഷ്കാരത്തി
 നു മുമ്പാകെ കൈകളെ കഴുകി: ഈ നീതിമാന്റെ രക്തത്തിൽ
 എനിക്ക് കുറ്റം ഇല്ല; നിങ്ങൾക്കു തന്നെ നോക്കുവിൻ! എന്നു പ
 ൨൬ റഞ്ഞു. ജനം ഒക്കെയും ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: അവന്റെ രക്തം
 ൨൭ ഞങ്ങളുടെ മേലും ഞങ്ങളെ മക്കളുടെ മേലും (വരിക)! എന്നാറെ,
 അവൻ ബറബ്ബാദെ അവർക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു, യേശുവെ ച
 മട്ടുകൊണ്ടു അടിപ്പിച്ചു, ക്രൂശിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്ന് ഏല്പിച്ചു.
 ൨൮ അപ്പോൾ നാടുവാഴിയുടെ സേവകർ യേശുവെ ആസ്ഥാ
 നത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി, പട്ടാളം എല്ലാം അവനെക്കൊള്ളെ
 ൨൯ വരുത്തി. അവന്റെ വസ്ത്രം നീക്കി, ചുവന്ന പുതപ്പ് ഇട്ടു,
 ൩൦ മുളുകുലുകൊണ്ടു കിരീടം മെടഞ്ഞു അവന്റെ തലയിലും വല
 തെ കൈയിൽ ഒരു ചൂരപ്പോലും ആക്കി, അവനുമുമ്പിൽ മുട്ടുക
 ൩൧ ത്തി: യഹൂദരുടെ രാജാവെ വാഴുക! എന്നു പരിഹസിച്ചു ചൊ
 ൩൨ പ്പി. അവനിൽ തൂപ്പി, ചൂരൽ എടുത്ത്, അവന്റെ തലയിൽ
 ൩൩ അടിച്ചു. അവനെ പരിഹസിച്ചു തീർന്നപ്പോൾ, പുതപ്പിനെ
 നീക്കി, അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ ഉടുപ്പിച്ച്, അവനെ ക്രൂശി
 പ്പാൻ കൊണ്ടുപോയി.
 ൩൪ അവർ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, ശിമോൻ എന്നു പേരുള്ള കറേന
 ക്കാരനെ കണ്ടു, അവന്റെ ക്രൂശിനെ എടുത്തു നടപ്പാൻ (രാജ
 ൩൫ നാമം ചൊല്ലി) നിർബ്ബന്ധിച്ചു. പിന്നെ തലയോടിയും ആകുന്ന
 ൩൬ ഗോല്ലൊഥ എന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ - പിത്തം കല
 ക്കിയ കാടിയെ (സങ്കീ. ൩൯, ൨൨.) അവനു കടിപ്പാൻ കൊടുത്തു;

ആയുസ്സു തപി നോക്കിയാറെ, കുടിപ്പാൻ മനസ്സില്ലാത്തു. പിന്നെ
ന്നു അവനെ ക്രൂശിൽ തറച്ച ശേഷം അവന്റെ വസ്ത്ര
ങ്ങളെ ചീട്ടിട്ടു തങ്ങളിൽ പങ്കുതി ചെയ്തു, [എന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ
തങ്ങളിൽ പങ്കുതു, എൻ പുറപ്പെറുമൽ ചീട്ടിട്ടു കളഞ്ഞു (സങ്കീ.
൨൨, ൧൪.) എന്നു പ്രവാചകൻ മൊഴിഞ്ഞതിന്നു നിവൃത്തി വ
രുത്തി.] അവിടെ ഇരുന്നു കൊണ്ട് അവനെ കാത്തു. അവ
ന്റെ തലക്കു മീതെ: ഇവൻ യഹൂദരുടെ രാജാവായ യേശു ൩൭
എന്ന് അവന്റെ സംഗതിയെ എഴുതി വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.
രണ്ടു കള്ളന്മാരും ഒരുത്തൻ വലത്തും ഒരുത്തൻ ഇടത്തും അവ
നോടു കൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

പിന്നെ കടന്നു പോകുന്നവർ തലകളെ കുലുക്കി, അവനെ ൩൯
ഭൂഷിച്ചു പറഞ്ഞിതു: ഹൊ മന്ദിരത്തെ അഴിച്ചു മൂന്നു നാളു കൊൾ
ണ്ടു പണിയുന്നവനെ! നിന്നെ തന്നെ രക്ഷിക്ക! നീ ദൈവ
പുത്രൻ എങ്കിൽ ക്രൂശിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവാ! എന്നതിന്നു ഒരു
വല്ലോ മഹാപുരോഹിതരും ശാസ്ത്രികൾ മൂപ്പന്മാരുമായി പരി
യസിച്ചു പറഞ്ഞിതു: ഇവൻ മറവരെ രക്ഷിച്ചു, തന്നെ രച
ത്താൻ രക്ഷിപ്പാൻ കഴികയില്ല; അവൻ ഇസ്രായേൽ രാജാ
വെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ക്രൂശിൽനിന്നു ഇറങ്ങി വരട്ടെ! എന്നാൽ ര൩
നാം അവനിൽ വിശ്വസിക്കും; ഞാൻ ദേവപുത്രൻ എന്നു
ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് (സങ്കീ. ൨൨, ൩.) അവൻ ദൈവത്തിൽ ആ
ശ്രയിച്ചുവല്ലോ; ആയവൻ ഇവനെ ഇച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ
ഇപ്പോൾ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ! അപ്രകാരം തന്നെ അവനോടു കൂടെ ര൪
ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട കള്ളന്മാരും അവനെ പഴിച്ചു പറഞ്ഞു. ആറാം ൪൫
മണി മുതൽ ഒമ്പതാമത് വരെയും ആ ദേശത്തിൽ എങ്ങും ഇ
രട്ടുണ്ടായി. ഏകദേശം ഒമ്പതാം മണിക്കു യേശു: ഏലീ, ഏലീ, ശ൩
ലമാ ശബെക്താനി! എന്നു മഹാശബ്ദത്തോടെ വിളിച്ചു; അതു
(സങ്കീ. ൨൨, ൨) എൻ ദൈവമെ! എൻ ദൈവമെ! നീ എന്നെ
കൈവിട്ടത് എന്ത് എന്നാകുന്നു. അവിടെ നില്ക്കുന്നവരിൽ ൪൭
ചിലർ കേട്ടിട്ട്: ഇവൻ എലീയാവെ വിളിക്കുന്നു എന്നു പറ
ഞ്ഞു. ഉടനെ അവരിൽ ഒരുത്തൻ ഒരു സ്റ്റോങ്ങ് എടുത്തു, കാടി ര൩
കൊണ്ടു നിറച്ചു ഓടമേലാക്കി അവനെ കുടിപ്പിച്ചു. ശേഷി ര൯
ച്ചവർ: വിട്ടു, എലീയാ അവനെ രക്ഷിപ്പാൻ വരുന്നുവോ?
എന്നു നാം നോക്കട്ടെ! എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു പിന്നെയും ൫൦
യാശബ്ദത്തോടെ കൂക്കി, ആത്മാവെ വിടുകയും ചെയ്തു.

൫൧ അപ്പോൾ ഇതാ മന്ദിരത്തിലെ തിരശ്ശീല മേലോട് അടിയോ
 ഉപ്പും രണ്ടായി ചീന്തിപ്പോയി, ഭൂമി കലുങ്ങി, പാറകൾ പിളന്നു;
 ൫൨ തറകളും തുറന്നു, നിദ്രപ്രാപിച്ച വിശുദ്ധന്മാരെ ഉടലുകൾ പലതും
 ൫൩ ഉണന്നു വരികയും, അവന്റെ ഉയിർപ്പിൽ പിന്നെ തറകളെ
 വിട്ടു, വിശുദ്ധനഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു, പലക്കും കാനാകയും
 ൫൪ ചെയ്തു. ശതാധിപനും അവനോടു കൂടെ യേശുവെ കാത്തു നി
 ക്കുന്നവരും ഭൂകമ്പം മുതലായി സംഭവിച്ചവ കണ്ടിട്ട്: ഇവൻ
 ൫൫ ദേവപുത്രനായതു സത്യം! എന്നു ചൊല്ലി, ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു ഗലീ
 ലയിൽനിന്നു യേശുവെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടു പിന്തുടന്ന പ
 ൫൬ ല സ്രീകളും ദൂരത്തു നോക്കിക്കൊണ്ടു്, അവുടെ നിന്നിരുന്ന അ
 വരിൽ മഗ്ദലക്കാരത്തിമറിയയും യാക്കോബ് യോസെ എന്ന
 വരുടെ അമ്മയായ മറിയയും ജബദിപുത്രരുടെ അമ്മയും ഉണ്ടു.
 ൫൭ സന്ധ്യയായാറെ, അറിമത്ത്യക്കാരനായ യോസെഫ് എന്ന
 ഒരു ധനവാൻ താനും യേശുവിന്നു ശിഷ്യനാകയാൽ വന്നു,
 പിലാതനെ ചെന്നു കണ്ടു, യേശുവിന്റെ ഉടൽ ചോദിച്ചപ്പോ
 ൫൮ ൾ, പിലാതൻ ശവം ഏല്പിച്ചു കൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചു. യോസെ
 ൫൯ ഫും ഉടൽ എടുത്തു, ശുദ്ധശീലകളെ ചുറ്റി, താൻ മുഖെ തന്നിക്ക്
 ൬൦ പാറയിൽ വെട്ടിച്ചൊരു പുതു കല്ലറയിൽ സ്ഥാപിച്ചു്, അറയുടെ
 ൬൧ വാതിൽക്കു് വലിയ കല്ലു് ഉരുട്ടിവെച്ചിട്ടു പോകയും ചെയ്തു. അ
 വിടെ കുഴിക്ക് എതിരെ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും, മറെറ മറിയ
 യും ഇരുന്നിരിക്കുന്നു.
 ൬൨ വെള്ളിയാഴ്ചക്കു പിറ്റേദിവസം മഹാപുരോഹിതരും പരീ
 ൬൩ ശരും പിലാതന്റെ അടുക്കെ വന്നു കൂടി പറഞ്ഞിതു: കുത്താവെ!
 ആ ചതിയൻ ജീവനോടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ മൂന്നു നാളിലകം
 ൬൪ ഞാൻ ഉണന്നു വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ പ്രകാരം ഞങ്ങളു് കാമു
 ൬൫ വന്നു. അതുകൊണ്ടു് അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വന്ന അവനെ
 മോഷ്ടിച്ചു അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നു് ഉണന്നു വന്നു എന്നു
 ജനത്തോടു പറഞ്ഞാൽ, ഒട്ടക്കത്തെ ചതി മുന്തിലേത്തതിനെ
 കാൾ വിഷമമായിതീരും, എന്നു വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു മൂന്നു
 ൬൬ നാൾ വരെ കുഴിയെ ഉറപ്പാക്കി വെപ്പാൻ കല്പിക്ക. അവരോ
 ടു പിലാതൻ നിങ്ങളു് കാവൽകൂട്ടം ഉണ്ടാക പോവിൻ! അറിയ
 ൬൭ നേന്നടത്തോളം ഉറപ്പു വരുത്തുവിൻ! എന്നു പറഞ്ഞു. അവരും
 ചെന്നു, കല്പിന്നു മുറയിട്ടു, കുഴിയെ കാവൽകൂട്ടം കൊണ്ടു് ഉറപ്പാക്ക
 കയും ചെയ്തു.

൨൮. അദ്ധ്യായം.

യേശുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം [മാ- ൧൬- ലൂ- ൨൪- യൊ- ൨൦.], (൧൧) കാവല്ലൂർ പെരിപ്പിച്ച ഉപന്യാസം, (൧൬) ഗവീലയിൽ പ്രത്യക്ഷതയും അന്ത്യപ്രബോധനവും.

ശബ്ദത്തിന് അനന്തരം ഒന്നാം ആഴ്ച വെള്ളിപ്പിള്ളിയാൾ ൧ രണ്ടാം, മറ്റേകാരത്തി മറിയയും മറ്റൊ മറിയയും കല്ലറയെ കാണാൻ വന്നു. അന്നു ഇതാ വലിയ ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി; കർത്താ ൨ വിന്റെ ദൂതൻ സപ്റ്റത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി വന്നു, കല്ലറയെ ഉരുട്ടി നീക്കി, അതിനുമേൽ ഇരുന്നിരുന്നു. അവന്റെ കാഴ്ച മിന്നു നല്ലൊത്തതും അവന്റെ ഉടുപ്പ ഹിമം പോലെ വെള്ളത്തതും തന്നെ. കാവല്ലൂർ അവകളെയും നിമിത്തം കലുങ്ങി. മരിച്ചവർ ൪ ൽ പോലെ ആയി. ദൂതൻ സ്ത്രീകളോടു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു: ൫ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ട; ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട യേശുവിനെ നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നു സത്യം. അവൻ ഇവിടെ നു ഇല്ല; താൻ പറഞ്ഞ പ്രകാരം ഉണന്നു വന്നവനെത്രെ. അല്ല യേശു വന്നു കർത്താവ് കിടന്ന സ്ഥലം കാണിൻ! ഇനി വേഗം ചെന്ന് അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണന്നു പ്രകാരം അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറവിൻ; ഇതാ അവൻ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ഗവീലയിൽ പോകുന്നു, അവിടെ അവനെ കാണും, കണ്ടാലും ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. എന്നാറെ, അവർ ഭയത്തോടും, മറ്റു മറ്റാരുമോടും കൂടി, കഴിയെ വിരഞ്ഞു വിട്ടു, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു അറിയിപ്പാൻ കാട്ടിപ്പോയി. (അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു അറിയിപ്പാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ) കണ്ടാലും യേശു അവരെ എതിരേറും: വാഴവിൻ! എന്നു പറഞ്ഞു. അവരും അടുത്തു വന്ന് അവന്റെ കാലുകൾ പിടിച്ചു, അവനെ കുന്ദിച്ചു. അപ്പോൾ ൧൦ യേശു അവരോടു: ഭയപ്പെടാതിൻ! ചെന്ന് എന്റെ സമോദരന്മാരോടു, ഗവീലയിൽ പോവാൻ അറിയിപ്പിൻ; അവിടെ അവർ എന്നെ കാണും എന്നു പറയുന്നു.

അവർ പോകുമ്പോൾ, കാവല്ലൂട്ടത്തിൽ ചിലർ ഇതാ നഗ ൧൧ രത്തിൽ വന്ന്, ഉണ്ടായത് എല്ലാം മറ്റൊരുപോലെയോടോടോ യിപ്പിച്ചു. ആയവർ ദൂഷ്യമായി ഒന്നിച്ചു കൂടി നിരൂപിച്ചുകൊ ൧൨ ണ്ടു, സേവകർക്കു ആവോളം പണം കൊടുത്തു പറഞ്ഞിതു: ൧൩ അവന്റെ ശിഷ്യൻ രാത്രിയിൽ വന്നു, ഞങ്ങൾ കിടന്നിരിക്കെ അവനെ കട്ടുകൊണ്ടുപോയി എന്നു പറവിൻ. അതു നാടുവാ ൧൪

൧൮ ആയതു ശിഷ്യർ കണ്ടിട്ട്: ഈ അഴിച്ചത് എന്തിന്നു? ഈ തൈ
 ൧൦ ന് ലം ഏറിയ വിലെക്കു വിറുദ ദരിദ്രർക്കു കൊടുപ്പാൻ സംഗതിയാ
 ൧൧ യല്ലോ! എന്നു ചൊല്ലി, മുഷിഞ്ഞിരുന്നു. ആയ്ക് യേശു അറി
 ൧൨ ണ് അപരോടു പറഞ്ഞിതു: സ്ത്രീക്ക് അലമ്പൽ ഉണ്ടാക്കുവാൻ
 ൧൩ എന്തു? അവൾ എന്നിൽ നല്ല പ്രവൃത്തി ചെയ്തുവല്ലോ! എങ്ങി
 ൧൪ നെ എന്നാൽ ദരിദ്രർ നിങ്ങളുടേക്ക് എല്ലാജ്യേഷും അടുക്കെ ഉണ്ടു;
 ൧൫ ഞാൻ എല്ലാജ്യേഷും അല്ല താനും ഇവളോ, ഈ തൈലം
 ൧൬ എന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ ആക്കിയത് എന്നെ കുഴിച്ചിടുവാൻ
 ൧൭ ചെയ്തു. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഈ സുവിശേഷ
 ൧൮ ൽ സർവ്വലോകത്തും എവിടെ എല്ലാം പേലാപ്പിക്കപ്പെട്ടാലും, അ
 ൧൯ വിടെ ഇവൾ ചെയ്തതും അവളുടെ ഓർമ്മയായി പറയപ്പെടും.
 ൨൦ അന്നു പന്തിരവരിൽ ഒരുത്തനായ ഇഷ്ടിയോതാ യൂദാ എ
 ൨൧ ന്നുള്ളവൻ മഹാ പുരോഹിതരെ ചെന്നു കണ്ടു: എനിക്ക് എ
 ൨൨ ന്തു തരുവാൻ മനസ്സായിരിക്കുന്നു? എന്നാൽ അവനെ നിങ്ങ
 ൨൩ ൾക്കു കാണിച്ചു തരും എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ അവർ മുപ്പതു
 ൨൪ ശെക്കൽ തൂക്കിക്കൊടുത്തു. അവനും അന്നു മുതൽ അവനെ കാ
 ൨൫ ണിച്ചു കൊടുപ്പാൻ തക്കം അന്വേഷിക്കയും ചെയ്തു.
 ൨൬ പുളിപ്പില്ലാത്തതിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ ശിഷ്യന്മാർ യേശുവി
 ൨൭ ന്റെ അടുക്കെ വന്നു: നിന്നെക്കു ഞങ്ങൾ പെസഹ ഭക്ഷി
 ൨൮ ൾപ്പാൻ എവിടെ ഒരുക്കേണ്ടത്? എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോ: നി
 ൨൯ ങ്ങൾ നഗരത്തിൽ ഇന്നവനെ ചെന്നു കണ്ടു പറവിൻ, എ
 ൩൦ ന്റെ സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്റെ ശിഷ്യന്മാ
 ൩൧ യി നിന്നോടു പെസഹയെ കഴിക്കുന്നു എന്നു ഗുരു പറയുന്നു.
 ൩൨ എന്നാറെ, യേശു നിശ്ചയിച്ച പ്രകാരം ശിഷ്യന്മാർ ചെയ്തു,
 ൩൩ പെസഹയെ ഒരുക്കി. സന്ധ്യയായാറെ, അവൻ പന്തിരവ
 ൩൪ റോടും കൂടെ ചാരിക്കൊണ്ടു, അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ: ആമെൻ
 ൩൫ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ എന്നെ കാ
 ൩൬ ണിച്ചു കൊടുക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ അത്യാനന്ദം ഭൂഷിച്ചു:
 ൩൭ കർത്താവേ, ഞാനല്ലല്ലോ! എന്നു ഓരോരുത്തർ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.
 ൩൮ അവനും ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: എന്നോടു കൂടെ താലത്തിൽ കൈ
 ൩൯ യിട്ടു മുക്കിയവൻ തന്നെ, എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കും. തന്നെ
 ൪൦ കുറിച്ച് എഴുതി കിടക്കുന്ന പ്രകാരം മനുഷ്യപുത്രൻ പോകുന്നു
 ൪൧ സ്വന്തം; മനുഷ്യപുത്രനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യ
 ൪൨ ന്നോ ഹാ കഷ്ടം! ആ മനുഷ്യൻ ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ അവൻ

മത്തായി. ൨൬. ൫൪.

കൊള്ളായിരുന്നു. എന്നാറെ, അവനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ൨൫ യൂദാ: റബ്ബീ, ഞാനല്ലല്ലോ! എന്നുത്തരം ചൊല്ലിയതിന്നു: നീ പറഞ്ഞുവല്ലോ! എന്നു പറയുന്നു.

അവൻ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ, യേശു അവനെ എടുത്ത്, അവൻ ൨൬ ഗ്രാമം ചൊല്ലി, നുറുക്കി, ശിഷ്യർക്കു കൊടുത്തു; പറഞ്ഞിതു: വാങ്ങി ഭക്ഷിപ്പിൻ! ഇത് എന്റെ ശരീരം ആകുന്നു. പിന്നെ പാ ൨൭ നപാത്രം എടുത്തു വാഴ്ന്നു, അവർക്കു കൊടുത്തു, പറഞ്ഞിതു: എല്ലാവരും ഇതിൽ കുടിപ്പിൻ! കാരണം ഇതു പുതു നിയമത്തിന്റെ ൨൮ രക്തമായി അനേകർക്കു വേണ്ടി, പാപമോചനത്തിനായി ഒഴിക്കപ്പെടുന്ന എന്റെ രക്തം ആകുന്നു. ഞാനൊ നിങ്ങളോട് പറയുന്നതു: എന്റെ പിതാവിൻ രാജ്യത്തിൽ നിങ്ങളോടു കൂടെ പുതുതായി കുടിക്കും നാൾ വരെ, ഞാൻ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ അമ്പലത്തിൽ നിന്നു ഇനി കുടിക്കയില്ല.

പിന്നെ (സങ്കീ. ൧൧൫, ൧൧൮) ന്യൂനം പാടിയ ശേഷം ൨൦ ഒലീവ് മലയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു പോയി. അപ്പോൾ, യേശു അവൻ ൨൧ രോടു പറഞ്ഞു: ഈ രാത്രിയിൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എങ്കൽ ഇടറി പോകും; (ജക. ൧൩, ൭) ഞാൻ ഇടയനെ വെട്ടും. കൂട്ടത്തിലെ ആടുകൾ ചിതറി പോകുമെന്നു എന്ന് എഴുതിക്കിടക്കുന്നുവല്ലോ. ഞാൻ ഉണർന്നു വന്ന ശേഷമൊ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പേ ൨൨ ലീലയ്ക്കു ചെല്ലും. എന്നതിന്നു പേരൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: ൨൩ എല്ലാവരും നിങ്കൽ ഇടറി പോയാൽ, ഞാൻ ഒരു നാളും ഇടറുകയില്ല. യേശു അവനോട്: ആമെൻ ഞാൻ നിന്നോടു ചൊല്ലുന്നതു: ഈ രാത്രിയിൽ കോഴി കൂകുമുമ്പെ നീ മൂന്നു വട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോട് പേരൻ പറഞ്ഞു: നിന്നോടു കൂടെ മരിക്കേണ്ടി വന്നാലും നിന്നെ തള്ളിപ്പറയുകയില്ല; ഇതിന്നൊത്തവണ്ണം എല്ലാ ശിഷ്യരും പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ, യേശു അവരുമായി ഗഥശമന (എണ്ണച്ചുക്ക്) ൨൪ എന്നുള്ള പറമ്പിൽ വന്നു ശിഷ്യരോടു: ഞാൻ പോയി, അവിടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു തീരുമ്പോൾ ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. പേരനേയും ജവദിപുത്രൻ ഇരുവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ദുഃഖി ൨൫ ചും വലഞ്ഞും മോവാൻ തുടങ്ങിയാറെ: എന്റെ ദേഹി മരണമുണ്ടാകും അതിദുഃഖപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഇവിടെ പാത്ത് എന്നോടു കൂടെ ഉണർന്നിരിപ്പിൻ! എന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ മൂന്നു നോട്ടു ചെന്നു, മുഖം കവിഞ്ഞുവീണു: എൻ പിതാവേ! കഴിയുന്നു

൬൯

എങ്കിൽ ഈ പാനചാരം എന്നിൽ നിന്നു നീങ്ങിപ്പോക! എങ്കിലും ഞാൻ ഇച്ഛിക്കും പോലെ അല്ല; നീ (ഇച്ഛിക്കും പോലെ) ൪൦ അത്രെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു പോന്നു. പിന്നെ ശിഷ്യരുടെക്കുറവന്നു, അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, പേത്രനോട് പറയുന്നു: ഇങ്ങിനെയാ? എന്തോട കൂടെ ഒരു നാഴികയും ഉണർന്നിരിപ്പാൻ ൪൧ കഴിഞ്ഞില്ലയോ? പരീക്ഷയിൽ: അകപ്പെടാത്താൻ ഉണർന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊൾവിൻ! ആത്മാവ് മനുഷ്യമുള്ളതു സത്യം; ൪൨ ജഡം വെലവീണമത്രെ. പിന്നെയും രണ്ടാമതു പോയി: എൻ പിതാവെ! ഇതു ഞാൻ കുടിക്കാതെ നീങ്ങി കൂടാ എങ്കിൽ നി ൪൩ ന്റെ ഇഷ്ടം നടക്കണം എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അന്നന്തരം വന്ന് അവർ കണ്ണുകൾക്കു ഭാരം ഏകയാൽ, പിന്നെയും ഉറങ്ങുന്നതു ൪൪ കണ്ടു; അവരെ വിട്ടു, മൂന്നാമതും ചെന്നു, ആ വചനത്താൽ ൪൫ തന്നെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. പിന്നെയും തന്റെ ശിഷ്യരുടെ അടുക്കു വന്നു പറയുന്നു: ശേഷത്തെക്ക് ഇനി ഉറങ്ങി, ആശപിടിച്ചു കൊൾവിൻ! ഇതാ നാഴിക അടുത്തു, മനുഷ്യപുത്രൻ പാപികളു ൪൬ ടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. എഴുന്നീല്പിൻ നാം പോക! കണ്ടാലും എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവൻ അണഞ്ഞു വന്നു.

൪൭ എന്ന് അവൻ പറയുമ്പോൾ തന്നെ കണ്ടാലും പന്തിരവരിൽ ഒരുത്തനായ യൂദാവും, മഹാപുരോഹിതൻ, ജനത്തിൻമുപ്പർ ഇവർ അയച്ചു വലിയ കൂട്ടവും വാഴ്ചവടികളുമായി ഒന്നിച്ചു ൪൮ വന്നു. അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ: ഞാൻ ഏവനെ ചുംബിച്ചാൽ അവൻ തന്നെ ആകുന്നു; ആയവനെ പിടിച്ചു ൪൯ കൊൾവിൻ എന്ന് അവർക്കു ലക്ഷണം കൊടുത്തിരുന്നു. പിന്നെ ക്ഷണത്തിൽ യേശുവിന്നു നേരിട്ടു വന്നു: റബ്ബീ, വാഴുക! ൫൦ എന്നു പറഞ്ഞു, അവനെ ചുംബിച്ചു കളഞ്ഞു. അവനോട് യേശു: തോഴ! നീ വന്നുകാര്യം (നടത്തുക) എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവർ അടുത്തു, യേശുവിനേൽ കൈകളെ വെച്ച് അവനെ ൫൧ പിടിച്ചു. ഉടനെ യേശുവോടു കൂടിയവരിൽ ഒരുവൻ ഇതാ കൈ നീട്ടി, തന്റെ വാഴ്ചരി, മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ ൫൨ വെട്ടി, അവന്റെ കാത് അടുത്തു. അപ്പോൾ യേശു അവനോട് പറഞ്ഞു: നിന്റെ വാൾ അതിന്റെ സ്ഥലത്തേക്ക് തിരിച്ചിട്ടു; വാൾ എടുക്കുന്നവർ ഒക്കയും വാളാൽ നശിച്ചു പോകും ൫൩ സത്യം. അല്ല, ഞാൻ തല്ലണം എന്റെ അച്ഛനോടു, പന്ത്രണ്ടു

ലഗ്നാൻ ഭൂതരിലും അധികം എനിക്കു നിരന്തരങ്ങളെതിന്ന് അപേക്ഷിച്ചു കൂടാ എന്നു തോന്നുന്നുവോ? എന്നാൽ തിരുവെ ഭദ്ര ഘട്ടകല്പ് എങ്ങിനെ നിവൃത്തിവരും? ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കേണ്ടുന്നതുണ്ടല്ലോ! ആ നാഴികയിൽ തന്നെ യേശു കൂട്ടങ്ങളെ ഭിന്നനോക്കി: ഒരു കള്ളനെക്കൊള്ളു എന്നു പോലെ നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചു വെപ്പാൻ വാളുവടികളുമായി പുറപ്പെട്ടു; ഞാൻ ദിവസേന ദേവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചും കൊണ്ടു, നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചതും ഇല്ല. ഇത് ഒക്കയും ഭിന്നപ്രവാചകരുടെ എഴുത്തുകൾ നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നത്രെ സംഭവിച്ചത് എന്നു പറഞ്ഞു; അപ്പോൾ, എല്ലാശിഷ്യരും അവനെ വിട്ടു, മണ്ടിപ്പോയി.

യേശുവെ പിടിച്ചവരെ ശാസ്ത്രികളും മൂപ്പന്മാരും കൂടി വന്ന ഭിന്നമഹാപുരോഹിതനായ കയഫാവിൻ ഇടത്തിൽ അവനെ കൊണ്ടു പോയി. പിന്നെ പേത്രൻ ഭൂതന്തിന്നു, മഹാപുരോഹിതൻ ഭിന്നന്റെ നടുമുറ്റത്തോളം പിഞ്ചെന്നു, അകത്തു കടന്നു, അവസാനത്തെ കാബാൻ ഭൂതന്മാരോടു കൂടി ഇരുന്നുകൊണ്ടു. മഹാപുരോഹിതരും (മൂപ്പരമായി) സുനെദിയും ഒക്കയും യേശുവെ മരിപ്പിക്കേണ്ടതിന്ന്, അവന്റെ നേരെ കള്ളസാക്ഷ്യം അവെപ്പിച്ചു പോന്നു, കണ്ടിട്ടില്ല തന്നു. കള്ളസാക്ഷികൾ പലരും നമുക്കു എത്തിവന്നപ്പോഴും കണ്ടതും ഇല്ല; ഒടുക്കം രണ്ടു കള്ളസാക്ഷികൾ വന്നു പറഞ്ഞിതു: എനിക്ക് ദേവമന്ദിരത്തെ അഴിച്ചു നശിക്കുന്ന ദിവസംകൊണ്ടു കെട്ടുവാൻ കഴിയും എന്ന് ഇവൻ പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടു മഹാപുരോഹിതൻ എഴുന്നീറ്റു, അവനോട്: നീ നമുക്കു ഒരുത്തരവും പറയുന്നില്ലയോ? ഇവൻ നിന്റെ നേരെ സാക്ഷ്യം ചെയ്യുന്നത് എങ്ങിനെ? എന്നു പറഞ്ഞാറെ, യേശു മിണ്ടാതെ നിന്നു, മഹാപുരോഹിതൻ അവനോട് ഉത്തരം ചൊല്ലി നമുക്കു യതു: നീ ദേവപുത്രനായ മശിഹാ തന്നെയോ? എന്നു തെങ്ങോടു പറയേണ്ടതിന്നു, ഞാൻ ജീവനുള്ള ദൈവത്താണെന്നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. അവനോടു യേശു: നീ പറഞ്ഞുവല്ലോ! നമുക്കു ശേഷം ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചൊല്ലുന്നതു: ഇതു മുതൽ മനുഷ്യപുത്രൻ (സവ്വ). ശക്തിയുടെ വലഭാഗത്തിരിക്കുന്നതും വാനത്തിൻ മേഘങ്ങളിടമൽ വരുന്നതും നിങ്ങൾ കാണും (൨൪, ൩൦.) എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ മഹാപുരോഹിതൻ തന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ കീറി: ഇവൻ ദേവഭൂഷണം പറഞ്ഞു; ഇനി സാക്ഷികളെ

കൊണ്ടു നമുക്ക് എന്ത് ആവശ്യം? ഇതാ അവന്റെ ഭൃഷണം നന്നു ഇപ്പോൾ കേട്ടുവല്ലോ! നിങ്ങളുടേക്ക് എങ്ങിനെ തോന്നുന്നു? എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു അവർ: മരണയോഗ്യൻ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു: അവന്റെ മുഖത്തു തൂപ്പി, അവനെ കുത്തി, ചിലമ്പു തൂങ്ങി: ഹേ മശിഹെ! ഞങ്ങളോടു പ്രവചിക്ക; നിന്നെ തല്ലിയത് ആർ? എന്നു ചൊല്ലി കമക്കയും ചെയ്തു.

നന്നു പേരുന്നൊ പുറമെ നടമുറ്റത്തു തന്നെ ഇരുന്നു, അവനോടു ഒരു ബാല്യക്കാരത്തി അന്നൊരു: നീയും ഗലീലക്കാരനായ യേശുവിന്റെ ഒപ്പം ആയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോ: നീ പറയുന്നതു തിരിയുന്നില്ല എന്ന് എല്ലാവർക്കും മുമ്പാകെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. പിന്നെ പടിപ്പരയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവനെ മരൊരുത്തി കണ്ടു, അവിടെ ഉള്ളവരോട്: ഇവനും നചരക്കാരനായ യേശുവിന്റെ ഒപ്പം ഇരുന്നു എന്നു പറയുന്നു. ആ മനുഷ്യനെ അറിയുന്നില്ല എന്ന് അവൻ രണ്ടാമതും ആണയിട്ടും തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. കറയ പിന്നേത്തിൽ അരികെ നില്ക്കുന്നവർ അടുത്തു വന്നു, പേരുന്നോടു: നീ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആകുന്നു സത്യം; നിന്റെ ഉച്ചാരണം കൂടെ നിന്നെ വെളിവാക്കുന്നുവല്ലോ! എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോ: ആ മനുഷ്യനെ അറിയുന്നില്ല എന്നു പ്രാകുവാൻ സത്യം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി; ഉടനെ പുവകോഴി കൂകി. പേരുന്നോ: കോഴി കൂകുമ്പെ നീ മൂന്നു വട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു യേശു തന്നോടു ചൊല്ലിയ മൊഴിയെ ഓർത്തു പുറപ്പെട്ടു പോയി, കൈപ്പോടെ കരകയും ചെയ്തു.

൨൭. അദ്ധ്യായം.

യേശുപിലാത്തിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടതു [൧൦. ൧൫. ലൂ. ൨൩], (൩) യൂലാചിന്റെ കടുവ [അവ. ൧, ൧൮], (൧൧) പിലാത്തിന്റെ ന്യായവിന്യാസം [൧൦. ൧൫. ലൂ. ൨൩. യൊ. ൧൮, ൨൯], (൨൭) സേവകരുടെ പരിഹാസം [൧൦. യൊ.]; (൩൨) യേശു ശ്രീകൈപ്പട്ടു മരിച്ചതു [൧൦. ലൂ. യൊ.], (൫൧) അതിശയലക്ഷണങ്ങളും, (൫൪) കാണികളുടെ ഭാവവും [൧൦. ലൂ.], (൫൭) ശവസംസ്കാരം [൧൦. ലൂ. യൊ.], (൩൨) ശ്മശാനത്തിന്നു കാവൽ.

൧ ഉഷ്ണയപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതരും ജനത്തിൻ മൂപ്പരും ൨ എല്ലാം യേശുവെ മരിപ്പിപ്പാൻ നിരൂപിച്ചു; അവനെ കെട്ടി കൊണ്ടുപോയി, നാടുവാഴിയായ പൊന്ത്രപിലാത്തിൽ ഏല്പിച്ചു.

അപ്പോൾ ദണ്ഡവിധി ഉണ്ടായത് അവനെ കാണിച്ചു കൊണ്ടു
 ള്ളത യൂദാ കണ്ടു, അന്നുതപിച്ച്, ആ മുപ്പതു ശേഖലിനെ മഹാ
 പുരോഹിതർക്കും മൂപ്പന്മാർക്കും മടക്കി: ഞാൻ കുറുമില്ലാത്ത രക്ത
 തെ ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കയാൽ, പിഴച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു; അതു
 ഞങ്ങൾക്കു എന്തു? നീ തന്നെ നോക്ക! എന്ന് അവർ പറഞ്ഞാ
 റു, അവൻ ആ പണങ്ങളെ മന്ദിരത്തിൽ എറിഞ്ഞു കളഞ്ഞു. (൨)
 വാങ്ങിപ്പോയി, കെട്ടിത്തൂണു മരിച്ചു. മഹാപുരോഹിതർ പണ
 ങ്ങളെ എടുത്ത്: ഇതു രക്തവില ആകയാൽ (കൊബ്ബാൻ എന്ന)
 കാങ്കുടന്ധാരത്തിൽ ഇടുന്നത് വിധിതമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. പി
 ണെ കൂടി നിരൂപിച്ചു, അവ കൊണ്ട് പരദേശികളുടെ ശൂശാന്ത
 തിന്നായി കശവന്റെ നിലത്തെ കൊണ്ടു. ആകയാൽ ആ
 വ നിലത്തിന് ഇന്നേവരെ, രക്തനിലം എന്ന പേർ ഉണ്ടായ
 ത്; പ്രവാചകനായ യിറമിയ്യാവെ കൊണ്ടു മൊഴിഞ്ഞതിന് അ
 ന്നു നിവൃത്തി വന്നു. കർത്താവ് എന്തോട് അരുളിച്ചെയ്തു പ്ര
 ന് കാൾ ഇസ്രായേൽ പുത്രരിൽ ചിലർ മതിച്ചൊരു മാനയോഗ്യ
 ണ്ൻ വിലയായി മുപ്പതു ശേഖലിനെ അവർ എടുത്തു. കശവ ൧൦
 നിലത്തിന്നായി കൊടുത്തു കളഞ്ഞു എന്നത്രെ (ജ.ക. ൧൧, ൧൨)

യേശു നാടുവാഴിയുടെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ: നീ യഹൂദരുടെ ൧൧
 രാജാവോ? എന്നു നാടുവാഴി ചോദിച്ചു: നീ പറയുന്നവല്ലോ!
 എന്നു യേശു അവനോട് പറഞ്ഞു. മഹാപുരോഹിതരും മൂപ്പ ൧൨
 രും കുറും ചുമത്തുമ്പോഴൊ അവൻ ഉത്തരം ഒന്നും ചൊല്ലാതിര
 ന്നു. അപ്പോൾ പിലാതൻ അവനോട് പറയുന്നു: നിന്റെ നേ ൧൩
 രെ എത്ര സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നില്ലയോ? അവ ൧൪
 ന്നു ഒരു മൊഴിക്കും ഉത്തരം ചൊല്ലാത്തയാൽ, നാടുവാഴി അത്
 ന്നു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ഉത്സവംതോറും പുരസ്കാരത്തിന്നു തെളിഞ്ഞ ൧൫
 ഒരു ചങ്ങലക്കാരനെ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതു, നാടുവാഴിക്കു മയ്യാദ
 തന്നു. അന്നു(യേശു) ചൊല്ലാ എന്നു ചൊല്ലൊണ്ട ഒരു ച ൧൮
 ങ്ങലക്കാരൻ അവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾ ൧൭
 കൂടി വന്നപ്പോൾ, പിലാതൻ അവരോടു: ചൊല്ലാ എന്നവ
 ന്നു ക്രിസ്തുൻ എന്നുള്ള യേശുവൊ ആരെ നിങ്ങൾക്ക് വിട്ടു ത
 രോണ്ടത്? എന്നു പറഞ്ഞു. അസൂയകൊണ്ട് അവനെ ഏല്പിച്ച ൧൮
 ത് തനിക്ക് ബോധിക്കയാൽ അത്രെ. പിന്നെ ന്യായസന്നത്തിൽ ൧൯
 ഇരുന്നപ്പോൾ, അവന്റെ ഭായ് ആളയച്ചു: നീയും ആ നീതി
 യനുമായി ഇടപ്പെടരുതെ! അവൻ നിമിത്തം ഞാൻ ഇന്നു

സ്വപ്നത്തിൽ വളരെ പാടുപെട്ടു പോയി, സത്യം എന്നു പറ
 ൨൦ യിച്ചു. എന്നാറെ, ബറബ്ബാദെ ചോദിച്ചാൻ, യേശുവെ നശി
 ൨൧ പ്പിച്ചാൻ, മഹാപുരോഹിതരും, മൂപ്പന്മാരും പുരുഷാരങ്ങളെ ഇ
 ൨൨ ക്കി സമ്മതിപ്പിച്ചു. പിന്നെ നാടുവാഴി അവരോട്: ഈ ഇരുവ
 ൨൩ റിൽ ഏവനെ നിങ്ങൾക്കു വിട്ടുവിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു? എന്നു പ
 ൨൪ റഞ്ഞു തുടങ്ങിയാറെ: ബറബ്ബാദെ, എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു.
 ൨൫ പിലാതൻ അവരോട്: എന്നാൽ ക്രിസ്തുൻ എന്നുള്ള യേശുവെ
 ൨൬ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? എന്നു പറഞ്ഞതിന്ന്: അവൻ ക്രൂശിക്ക
 ൨൭ പ്പെടേണം! എന്ന് എല്ലാവരും പറയുന്നു: അവൻ ചെയ്യേ ഭാ
 ൨൮ ഷം എന്തു പോൽ? എന്നു നാടുവാഴി പറഞ്ഞാറെ: അവൻ ക്രൂ
 ൨൯ ശിക്കപ്പെടേണം! എന്ന് അത്യന്തം കൂക്കി പറഞ്ഞു. പിന്നെ
 ൩൦ പിലാതൻ താൻ ഏതും സാധിക്കുന്നില്ല എന്നും ആരവാരും അ
 ൩൧ ധികം ആകുന്നു എന്നും കണ്ടു, വെള്ളം വരത്തി, പുരുഷാരത്തി
 ൩൨ ന്നു മുമ്പാകെ കൈകളെ കഴുകി: ഈ നീതിമാന്റെ രക്തത്തിൽ
 ൩൩ എനിക്ക് കുറവും ഇല്ല; നിങ്ങൾക്കു തന്നെ നോക്കുവിൻ! എന്നു പ
 ൩൪ റഞ്ഞു. ജനം ഒക്കെയും ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: അവന്റെ രക്തം
 ൩൫ ഞങ്ങളുടെ മേലും ഞങ്ങളെ മക്കളുടെ മേലും (വരിക)! എന്നാറെ,
 ൩൬ അവൻ ബറബ്ബാദെ അവർക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു, യേശുവെ ച
 ൩൭ മട്ടുകൊണ്ടു അടിച്ചു, ക്രൂശിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്ന് ഏല്പിച്ചു.
 ൩൮ അപ്പോൾ നാടുവാഴിയുടെ സേവകർ യേശുവെ ആസ്ഥാ
 ൩൯ നത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, പട്ടാളം എല്ലാം അവനെക്കൊള്ള
 ൪൦ വരത്തി. അവന്റെ വസ്ത്രം നീക്കി, ചുവന്ന പുതപ്പ് ഇട്ടു,
 ൪൧ ന്നു മുളകൾകൊണ്ടു കീരീടം മെടഞ്ഞ് അവന്റെ തലയിലും വല
 ൪൨ തെ കൈയിൽ ഒരു ചൂരളോലും ആക്കി, അവനുവിൽ മുട്ടുക
 ൪൩ ത്തി: യഹൂദരുടെ രാജാവെ വാഴുക! എന്നു പരിഹസിച്ചു ചൊ
 ൪൪ പ്തി. അവനിൽ തൂപ്പി, ചുരൽ എടുത്ത്, അവന്റെ തലയിൽ
 ൪൫ അടിച്ചു. അവനെ പരിഹസിച്ചു തീർന്നപ്പോൾ, പുതപ്പിനെ
 ൪൬ നീക്കി, അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ ഉടുപ്പിച്ചു, അവനെ ക്രൂശി
 ൪൭ പ്റ്റാൻ കൊണ്ടുപോയി.
 ൪൮ അവർ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, ശിമോൻ എന്നു പേരുള്ള കുറേന
 ൪൯ കാരനെ കണ്ടു, അവന്റെ ക്രൂശിനെ എടുത്തു നടപ്പാൻ (രാജ
 ൫൦ നാമം ചൊല്ലി) നിർബ്ബന്ധിച്ചു. പിന്നെ തലയോടിടം ആകുന്ന
 ൫൧ ഗോല്ലാഥ എന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ - പിത്തം കല
 ൫൨ ക്കിയ കാടിയെ (സങ്കീ. ന്നൻ, ൨൨.) അവനു കടിപ്പാൻ കൊടുത്തു;

ആയുസ്സു രചി നോക്കിയാറെ, കുടിപ്പാൻ മനസ്സില്ലാത്തു. പിന്നെ അവനെ ക്രൂശിൽ തറച്ച ശേഷം അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ ചീട്ടിട്ടു തങ്ങളിൽ പങ്കുതി ചെയ്തു, [എന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ തങ്ങളിൽ പങ്കുത്തു, എൻ പുതെപ്പിന്മേൽ ചീട്ടിട്ടു കളഞ്ഞു (സങ്കീ. ൨൨, ൩൯.) എന്നു പ്രവാചകൻ മൊഴിഞ്ഞതിന്നു നിവൃത്തി വരുത്തി.] അവിടെ ഇരുന്നു കൊണ്ട് അവനെ കാത്തു. അവന്റെ തലേക്കു മീതെ: ഇവൻ യഹൂദരുടെ രാജാവായ യേശുവെ എന്ന് അവന്റെ സംഗതിയെ എഴുതി വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടു കള്ളന്മാരും ഒരുത്തൻ വലത്തും ഒരുത്തൻ ഇടത്തും അവനോടു കൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

പിന്നെ കടന്നു പോകുന്നവർ തലമുട്ട കലുക്കി, അവനെ നന്ദിച്ചു പറഞ്ഞിതു: ഹൊ മന്ദിരത്തെ അഴിച്ചു മൂന്നു നാളുകൊണ്ടു പണിയുന്നവനെ! നിന്നെ തന്നെ രക്ഷിക്ക! നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ക്രൂശിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവാ! എന്നതിന്നു ഒത്തു രാമവണ്ണം മഹാപുരോഹിതരും ശാസ്ത്രികൾ മൂപ്പന്മാരുമായി പരിയ്ക്കിച്ചു പറഞ്ഞിതു: ഇവൻ മറവരെ രക്ഷിച്ചു, തന്നെ രക്ഷിക്കാൻ രക്ഷിപ്പാൻ കഴികയില്ല; അവൻ ഇസ്രായേൽ രാജാവെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ക്രൂശിൽനിന്നു ഇറങ്ങി വരട്ടെ! എന്നാൽ രാമനും അവനിൽ വിശ്വസിക്കും; ഞാൻ ദേവപുത്രൻ എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് (സങ്കീ. ൨൨, ൩൯.) അവൻ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ചുവല്ലോ; ആയവൻ ഇവനെ ഇച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ! അപ്രകാരം തന്നെ അവനോടു കൂടെ രാമ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട കള്ളന്മാരും അവനെ പഴിച്ചു പറഞ്ഞു. ആരും രാമിനോടു മുതൽ ഒമ്പതാമത് വരെയും ആ ദേശത്തിൽ എങ്ങും ഇരട്ടുണ്ടായി. ഏകദേശം ഒമ്പതാം മണിക്കു യേശു: ഏലീ, ഏലീ, രാമലമാ ശബെക്താനി! എന്നു മഹാശബ്ദത്തോടെ വിളിച്ചു; അതു (സങ്കീ. ൨൨, ൨) എൻ ദൈവമെ! എൻ ദൈവമെ! നീ എന്നെ കൈവിട്ടത് എന്ത് എന്നാകുന്നു. അവിടെ നില്ക്കുന്നവരിൽ രാമചിലർ കേട്ടിട്ടു: ഇവൻ എലീയാവെ വിളിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ അവരിൽ ഒരുത്തൻ ഒരു സ്റ്റൊങ്ങ് എടുത്തു, കാടി രാമകൊണ്ടു നിറച്ചു ഓടമേലാക്കി അവനെ കുടിപ്പിച്ചു. ശേഷം രാമച്ചവർ: വിടു, എലീയാ അവനെ രക്ഷിപ്പാൻ വരുന്നുവോ? എന്നു നാം നോക്കട്ടെ! എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു പിന്നെയും മറ്റൊരു മഹാശബ്ദത്തോടെ കൂക്കി, ആത്മാവെ വിടുകയും ചെയ്തു.

൫൧ അപ്പോൾ ഇതാ മന്ദിരത്തിലെ തിരുശ്ശീല മേലോട് അടിയോ
 ഉപം രണ്ടായി ചീന്തിപ്പോയി, ഭൂമി കലുങ്ങി, പാറകൾ പിളന്നു;
 ൫൨ തറകളും തുറന്നു, നിദ്രപ്രാപിച്ച വിശുദ്ധരുടെ ഉടലുകൾ പലതും
 ൫൩ ഉണന്നു വരികയും, അവന്റെ ഉയിർപ്പിൽ പിന്നെ തറകളെ
 വിട്ടു, വിശുദ്ധനഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു, പലക്കും കാനാകയും
 ൫൪ ചെയ്തു. ശതാധിപനും അവനോടു കൂടെ യേശുവെ കാത്തു നി
 ക്കുന്നവരും ഭൂകമ്പം മുതലായി സംഭവിച്ചവ കണ്ടിട്ട്: ഇവൻ
 ൫൫ ദേവപുത്രനായതു സത്യം! എന്നു ചൊല്ലി, ഹരംഭയപ്പെട്ടു. ഗലീ
 ലയിൽനിന്നു യേശുവെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടു പിന്തുടരുന്ന പ
 ൫൬ ല സൂര്യകിരണം ഉറഞ്ഞു നോക്കിക്കൊണ്ടു്, അവുടെ നിന്നിരുന്ന. അ
 വരിൽ മഗ്ദലക്കാരത്തിമറിയയും യാക്കോബ് യോസെ എന്ന
 വരുടെ അമ്മയായ മറിയയും ജബദിപുത്രരുടെ അമ്മയും ഉണ്ടു.
 ൫൭ സന്ധ്യയായാറെ, അറിമത്ത്യക്കാരനായ യോസെഫ് എന്ന
 ഒരു ധനവാൻ താനും യേശുവിന്നു ശിഷ്യനാകയാൽ വന്നു,
 പിലാതനെ ചെന്നു കണ്ടു, യേശുവിന്റെ ഉടൽ ചോദിച്ചപ്പോ
 ൫൮ ൾ, പിലാതൻ ശവം എല്പിച്ചു കൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചു. യോസെ
 ൫൯ ഫും ഉടൽ എടുത്തു, ശുദ്ധശീലകളെ ചുറ്റി, താൻ മുന്പെ തന്നിക്ക്
 ൬൦ പായിൽ വെട്ടിച്ചൊരു പുതു കല്ലറയിൽ സ്ഥാപിച്ചു, അറയുടെ
 ൬൧ വാതിൽക്കൽ വലിയ കല്ലു് ഉരുട്ടിവെച്ചിട്ടു പോകയും ചെയ്തു. അ
 വിടെ കുഴിക്ക് എതിരെ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും, മറ്റൊ മറിയ
 യും ഇരുന്നിരിക്കുന്നു.
 ൬൨ വെള്ളിയാഴ്ചക്കു പിറ്റേദിവസം മഹാപുരോഹിതരും പരീ
 ൬൩ ശരും പിലാതന്റെ അടുക്കെ വന്നുകൂടി പറഞ്ഞതു: കർത്താവേ!
 ആ ചതിയൻ ജീവനോട്രിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ മൂന്നു നാളിലകം
 ഞാൻ ഉണന്നു വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു പ്രകാരം ഞങ്ങളുട് ഓർമ്മ
 ൬൪ വന്നു. അതുകൊണ്ടു് അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വന്നു അവനെ
 മോഷ്ടിച്ചു അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നു് ഉണന്നു വന്നു എന്നു
 ജനത്തോടു പറഞ്ഞാൽ, ഒടുക്കത്തെ ചതി മുന്പിലേത്തതിനെ
 കാൾ വിഷമമായിതീരും, എന്നു വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു മൂന്നാം
 ൬൫ നാൾ വരെ കുഴിയെ ഉറപ്പാക്കി വെപ്പാൻ കല്പിക്ക. അവരോ
 ടു പിലാതൻ നിങ്ങളുടേ കാവൽകൂട്ടം ഉണ്ടാക പോവിൻ! അറിയു
 ൬൬ നേണ്ടത്തോളം ഉറപ്പു വരുത്തുവിൻ! എന്നു പറഞ്ഞു. അവരും
 ചെന്നു, കല്പിന്നു മുദ്രയിട്ടു, കുഴിയെ കാവൽകൂട്ടം കൊണ്ടു് ഉറപ്പാക്ക
 കയും ചെയ്തു.

൨൮. അദ്ധ്യായം.

യേശുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം [൧൦. ൧൩. ലൂ. ൨൪. യൊ. ൨൦.], (൧൧) കാവല്ലൂരെ പഠിപ്പിച്ച ഉപന്യാസം, (൧൨) ഗവീലയിൽ പ്രത്യക്ഷതയും അന്ത്യപ്രബോധനവും.

ശബ്ബത്തിന് അനന്തരം ഒന്നാം ആഴ്ച വെളുത്തുവെള്ളം പരന്നു, മശലക്കാരത്തി മറിയയും മറെറ മറിയയും കല്ലറയെ കാണാൻ വന്നു. അന്നു ഇതാ വലിയ ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി; കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി വന്നു, കല്ലിനെ ഉരുട്ടി നീക്കി, അതിനേൽ ഇരുന്നിരുന്നു. അവന്റെ കാഴ്ച മിന്നുന്ന രശ്മിത്തരം അവന്റെ ഉടുപ്പു ഹിമം പോലെ വെളുത്തതും തന്നെ. കാവല്ലൂർ അവസരലഭ്യം നിമിത്തം കലുങ്ങി. മരിച്ചവർക്കു പോലെ ആയി. ദൂതൻ സ്ത്രീകളോടു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു: നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ട; ശ്രീശിക്ഷപ്പെട്ട യേശുവിനെ നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നു സത്യം. അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല; താൻ പറഞ്ഞ പ്രകാരം ഉണന്നു വന്നവനെത്രെ. അല്ല യേശു വന്നു കർത്താവ് കിടന്ന സ്ഥലം കാണിൻ! ഇനി വേഗം ചെന്ന് അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണന്നു പ്രകാരം അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറവിൻ; ഇതാ അവൻ നിങ്ങളുടെ മുമ്പെ ഗലീലയിൽ പോകുന്നു, അവിടെ അവനെ കാണും, കണ്ടാലും ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. എന്നാറെ, അവർ ഭയത്തോടും, മഹാസന്തോഷത്തോടും കൂടി, കഴിയെ വിരഞ്ഞു വിട്ടു, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു അറിയിപ്പാൻ ഓടിപ്പോയി. (അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു അറിയിപ്പാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ) കണ്ടാലും യേശു അവരെ എതിരേറാ: വാഴവിൻ! എന്നു പറഞ്ഞു. അവരും അടുത്തു വന്ന് അവന്റെ കാലുകൾ പിടിച്ചു, അവനെ കുന്തിച്ചു. അപ്പോൾ യേശു അവരോടു: ഭയപ്പെടാതിൻ! ചെന്ന് എന്റെ സഹോദരന്മാരോടു, ഗലീലയിൽ പോവാൻ അറിയിപ്പിൻ; അവിടെ അവർ എന്നെ കാണും എന്നു പറയുന്നു.

അവർ പോകുമ്പോൾ, കാവല്ലൂട്ടത്തിൽ ചിലർ ഇതാ നഗരത്തിൽ വന്ന്, ഉണ്ടായത് എല്ലാം മഹാപുരോഹിതരോടു ബോധിപ്പിച്ചു. ആയവർ മൂപ്പരുമായി ഒന്നിച്ചു കൂടി നിരൂപിച്ചുകൊണ്ടു, സേവകർക്കു ആവോളം പണം കൊടുത്തു പറഞ്ഞിതു: അവന്റെ ശിഷ്യൻ രാത്രിയിൽ വന്നു, ഞങ്ങൾ കിടന്നിരിക്കെ അവനെ കട്ടുകൊണ്ടുപോയി എന്നു പറവിൻ. അതു നാടുവാ

൧൫ ഖിയുടെ സന്നിധാനത്തിൽ ഉണർത്തിച്ചു എങ്കിലൊ, ഞങ്ങൾ അ
 ൧൫ വന്നെ സമ്മതിപ്പിച്ചു, നിങ്ങളെ വേദമില്ലാതാക്കും. എന്നാറെ, അ
 വർ പണം വാങ്ങി, ഉപദേശപ്രകാരം ചെയ്തു; ഈ വാക്ക് ഇ
 ന്നു വരെ യഹൂദരിൽ പരന്നു നടക്കയും ചെയ്തു.

൧൬ പിന്നെ പതിനൊന്നു ശിഷ്യന്മാർ ഗലീലയിൽ യേശു അ
 ൧൭ വക്ക് നിയമിച്ച മലക്ക് യാത്രയായി. അവനെ കണ്ടാറെ, അ
 ൧൮ വന്നെ കുന്ദിട്ടു, ചിലർ ശങ്കിച്ചു നിന്നു. യേശുവൊ അവരോട്
 അണഞ്ഞു അരുളിച്ചെയ്കിതു: സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും സകല
 ൧൯ അധികാരവും എനിക്ക് നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (ആകയാൽ) നി
 ഞങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു, പിതാപുത്രൻ വിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നീനാമത്തി
 ൨൦ ലേക്ക് സ്നാനം ഏല്പിച്ചും, ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചവ ഒക്കയും,
 സൂക്ഷിപ്പാനുതക്കവണ്ണം ഉപദേശിച്ചും, ഇങ്ങിനെ സകല ജാ
 തിടയ്ക്കെയും ശിഷ്യരാക്കിക്കൊല്ലിൻ, ഞാനൊ ഇതാ യുഗസമാ
 പ്തിയോളം എല്ലാന്നാളും നിങ്ങളോടു കൂടെ ഉണ്ടു. (ആമെൻ.)

THE

Gospel of Mark

മാർക്കൻ എഴുതിയ

സുവിശേഷം

൧. അദ്ധ്യായം.

യോഹന്നാൻ സ്നാപകനും, (൯) യേശുവിൻ സ്നാനവും പരീക്ഷയും [മത്താ. ൩. ൧൭. ൩. യൊ. ൧.], (൧൪) യേശു ഉപദേശിച്ച നാലു ശിഷ്യരെ വിളിച്ചത് [മാ. ൪.], (൨൧) കഫനഹൂമിലെ ഭൂതഗന്ധൻ [ലൂ. ൪.], (൨൯) ശിമോൻറെ അമ്മായി മുതലായവർക്കു സൗഖ്യവും, (൪൦) കജുറോശിക്കു ശുദ്ധിയും വന്നതു [മത്താ. ൮. ൧൪. ൧൫.]

ദേവപുത്രനായ യേശു ക്രിസ്തുന്റെ സുവിശേഷത്തിന് ആ ൧൪൦൦ (ആവിതു.) (മല. ൩, ൧) കണ്ടാലും നിന്നെക്കു വഴിയെ യേശുവിനോടു ചേർന്നുവന്നവരുള്ള എന്റെ ഭൂതനെ ഞാൻ അയക്കുന്നുണ്ട് എന്നും, (യശ. ൪൦, ൩) മരുഭൂമിയിൽ കൂക്കുന്നവന്റെ ശബ്ദമാവിത്: കർത്താവിന്റെ വഴിയെ നിരത്തി, അവന്റെ പാതകളെ നേരെ ആക്കുവിൻ എന്നും യേശു പ്രവാചകനിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന പ്രകാരം, യോഹന്നാൻ മരുഭൂമിയിൽ സ്നാനം ഏല്പിച്ചു പാപമോചനത്തിനായുള്ള മാനസാന്തരസ്നാനത്തെ ഘോഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അവന്റെ അടുക്കെ യഹൂദർ ഉദേശം ക്കയും യരുശലേമ്യരും യാത്രയായി, എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു: യദുൻനദിയിൽ അവനാൽ സ്നാനപ്പെടുകയും ചെയ്തു. യോഹന്നാനൊ ഒട്ടകരോമവും അരെക്കുന്നതൊർവാദം ധരിച്ചു, തുള്ളനും കാട്ടുതേനും തിന്നും കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നെക്കാൾ ഉറക്കേറിയവൻ എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നു; എന്നാൽ അവന്റെ ചെരിപ്പുകളുടെ വാദം കുന്നിത്തുറന്നു അഴിപ്പാൻ ഞാൻ യേശുനല്ല. ഞാൻ നിങ്ങളെ വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം ഏല്പിച്ചു വെള്ളത്തിൽ

സത്യം; അവൻ നിങ്ങളെ വിശുദ്ധാത്മാവിൽ സ്നാനം ഏല്പിക്കും എന്നു ഘോഷിച്ചു പോന്നു.

൧൦ ന്ന ആ നാളുകളിൽ സുഭവിച്ചത്, യേശു ഗലീലയിലെ നചറ
൧൧ ണെ വെട്ടി, യോഹന്നാനാൽ യർദ്ദനിൽ സ്നാനപ്പെട്ടു. ഉടനെ വെ
൧൨ ജ്ജത്തിൽനിന്നു കരേറി വന്നിട്ട്, അവൻ വാനങ്ങൾ പിളരുന്ന
൧൩ ത്തും ആത്മാവ് പ്രാവുപോലെ അവകളേക്ക് ഇറങ്ങി വരുന്ന
൧൪ ത്തും കണ്ടു. ഞാൻ പ്രസാദിച്ച എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ നീ ആ
൧൫ കുന്നു എന്നു വാനങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടാകയും ചെയ്
൧൬ യ്തു. അനന്തരം ആത്മാവ് അവനെ മരുഭൂമിയിലേക്ക് ആക്കി;
അവിടെ അവൻ സാന്താനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു, നാല്പതു ദി
൧൭ വസം മരുഭൂമിയിൽ മൃഗങ്ങളോടു കൂടെ ഇരുന്നു, പിന്നെ ദൂതർ
അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു.

൧൮ യോഹന്നാൻ (തടവിൽ) ഏല്പിക്കപ്പെട്ട ശേഷമോ യേശു ഗ
൧൯ ലീലയിൽ വന്നു, ദേവരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷത്തെ ഘോ
൨൦ ഷിച്ചു, കാലം പൂരിച്ചു വന്നു, ദേവരാജ്യം സമീപിച്ചിട്ടും ഉണ്ടു;
മന്നസാന്തരപ്പെട്ട സുവിശേഷത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുവന്നു എന്നു
പറഞ്ഞും കൊണ്ടിരുന്നു.

൨൧ പിന്നെ ഗലീലകടലുറ്റത്തു നടക്കുമ്പോൾ, ശിമോനും അവ
൨൨ ന്റെ സഹോദരനായ അന്ദ്രയാവും മീൻപിടിക്കാറായി, കട
൨൩ ലിൽ വലവീശുന്നതിനെ കണ്ടു. അവരോടു യേശു: എന്റെ
൨൪ പിന്നാലെ വരവിൻ എന്നാൽ നിങ്ങളെ മനുഷ്യപിടിക്കാ
൨൫ രാ! എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ അവർ വലകളെ വിട്ടുപോയി, അവ
൨൬ നെ അനുഗമിച്ചു. അപ്പുറം ചെന്നാറെ, ജബദിയുടെ മകനായ
൨൭ യാക്കോബും അവന്റെ സഹോദരനായ യോഹന്നാനും കൂടെ പ
൨൮ ടകിൽ ഇരുന്നു, വലകളെ നന്നാക്കുന്നതു കണ്ടു ഉടനെ — അവ
൨൯ രെയും വിളിച്ചു, അവർ അച്ഛനായ ജബദിയെ കൂലിക്കാരോടും
൩൦ കൂടെ പടകിൽ വിട്ട്, അവന്റെ പിന്നാലെ നടന്നു പോകയും
ചെയ്തു.

൩൧ അവർ കഫർനാഥിൽ പ്രവേശിച്ചു ഉടനെ, അവൻ ശബ്ദ
൩൨ ത്തിൽ പള്ളിക്കു ചെന്നു് ഉപദേശിച്ചു; അവന്റെ ഉപദേശം
൩൩ നിമിത്തം അവർ സ്തംഭിച്ചു പോയി; ശാസ്ത്രികളെ പോലെ അ
൩൪ ല്ലല്ലൊ, അധികാരമുള്ളവനായിട്ടത്രെ അവൻ ഉപദേശിക്കുന്ന
൩൫ വനായിരുന്നു. അവരുടെ പള്ളിയിൽ അശുദ്ധാത്മാവിൻ വശ
൩൬ ത്തുള്ള മനുഷ്യൻ ഉണ്ടു, ആയവൻ: നചറക്കാരനായ യേശുവെ

വിട്ടു! ഞങ്ങളും നിന്നുക്കും എന്തു? ഞങ്ങളെ നശിപ്പിപ്പാൻ വന്നു, നീ ആർ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധൻ തന്നെ എന്നു നിലവിളിച്ചു. മിണ്ടാതിരു, അവനെ രുദ്ര വിട്ടു പുറപ്പെടുക! എന്നു യേശു അതിനെ ശാസിച്ചു. അ രുദ്രപ്പോലും അശുഭാത്മാവ് അവനെ ഇഴെച്ചു. മഹാ ശബ്ദത്തോടെ കൂക്കി, അവനെ വിട്ടു പോയി. എല്ലാവരും വിസ്മയിച്ചു: രുദ്ര ഇതെന്തു? ഈ പുതിയ ഉപദേശം എന്തു പോൽ? അധികാരത്തോടെ അവൻ അശുഭാത്മാക്കളെയും നിന്ദയാഗിക്കുന്നു; അവ അവനെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ എന്നു തങ്ങളിൽ വാദിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അവന്റെ ശ്രുതി ചെയ്യുന്നു, ഗലീ രുദ്രലാ നാട് എങ്ങും പരന്നു പോയി.

ഉടനെ പള്ളിയെ വിട്ടു, ശിമോൻ അന്ത്രെയായ എന്നവരുടെ മൻ വീട്ടിൽ യാദുക്കുവും യോഹന്നാനുമായി വന്നു, അവരുടെ ശിമോൻ അമ്മായി പണിപിടിച്ചു കിടന്നു, ക്ഷണത്തിൽ അവളെ കൊണ്ട് അവനോട് പറഞ്ഞാറെ, അവൻ സമീപിച്ചു, അ രുദ്രവളുടെ കൈയെ പിടിച്ചുകൊണ്ട്, അവളെ എഴുന്നീല്പിച്ചു, ഉടനെ പണി അവളെ വിട്ടു മാറി, അവൾ അവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്തു. വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ, സൂര്യൻ അസ്തമിച്ച ശേഷം രുദ്ര അവന്റെ അടുക്കെ സകല ഭൃന്ധനാരെയും ഭൂതഗ്രന്ധരെയും കൊണ്ടുവന്നു. പട്ടണം എല്ലാം വാതിൽക്കൽ വന്നു കൂടിയിരുന്നു. രുദ്ര അവനോ, നാനാവ്യധികളാൽ ഭൃന്ധരായ പലരെയും സൗര ബൃഹത്തി, അനേകഭൂതങ്ങളെയും ആട്ടി, ഭൂതങ്ങൾ അവനെ അരികുകൊണ്ട് അവ ഉരിയാടുവാൻ സമ്മതിച്ചതും ഇല്ല. അതി രുദ്രകാലത്ത് ഇരുട്ടോടെ അവൻ എഴുന്നീറ്റു പുറപ്പെട്ടു, നിജ്ജനസ്ഥലത്തിൽ ചെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ശിമോനും കൂടെ ഉള്ളവരും, അവനെ പിന്തുടന്നു കണ്ടെത്തി: എല്ലാവരും നിന്നെ തിരയുന്നു എന്നു രുദ്ര പറയുന്നു. അവരോടു അവൻ: ഞാൻ അടുത്ത ഉരുക്കളിലും ലോ രുദ്രപ്പിടിക്കണ്ടതിന്നു, നാം അവിടെ ചെല്ലുക; ഇതിനായല്ലോ ഞാൻ യാത്രയായത് എന്നു ചൊല്ലി; ഗലീലയിൽ മുഴുവൻ അവരുടെ പള്ളിയിൽ ലോപ്പിച്ചും, ഭൂതങ്ങളെ ആട്ടിയും കൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരു കർമ്മശാലി അവനോട് അങ്ങനെയും, മുട്ടുകത്തി അപേ രുദ്രപ്പിടിച്ചു: നിന്നുക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ കഴിയും എന്നു പറയുന്നു. യേശു കരളലിഞ്ഞു കൈ നീട്ടി, അവ രുദ്രനെ തൊട്ടു പറയുന്നു: മനസ്സുണ്ടു ശുദ്ധനാക! എന്നു ചൊല്ലിയ രുദ്ര

൪൩ ഉടനെ കഷ്ടം മാറി, ശ്രദ്ധി വരികയും ചെയ്തു. യേശു അവനെ
 ൪൪ അമച്ചയായി ശാസിച്ചു: നോക്കൂ, ആരോടും ഒന്നും പറയാതെ
 പുറപ്പെട്ടു, പുരോഹിതൻ നിന്നെത്തന്നെ കാണിച്ചു, നിന്റെ
 ശ്രദ്ധികരണത്തിനായി, മോശെ ആജ്ഞാപിച്ചവ, അവർക്കു
 ഈ സാക്ഷ്യത്തിനായി കഴിച്ചു കൊൾക! എന്നു ചൊല്ലി, അവ
 ൪൫ നെ പുറത്താക്കി. അവനും പുറപ്പെട്ടു, പലതും ചോർച്ചിപ്പാനും
 വിവരത്തെ പരത്തുവാനും തുടങ്ങി, അവൻ പ്രസിദ്ധമായി
 ഉൾരിൽ കടപ്പാൻ കഴിയാതെ ആക്കിവെച്ചു; (അതുകൊണ്ട്) അ
 വൻ പുറത്തു നിജ്ജനസ്ഥലങ്ങളിൽ പാർത്തു, എല്ലാദത്തംനിന്നു
 (ജനങ്ങൾ) അവന്റെ അടുക്കെ വന്നു കൂടുകയും ചെയ്തു.

൨. അദ്ധ്യായം.

വാതശാന്തി [മത്താ. ൯. ൧൫, (൧൩) മത്തായുടെവിളിയും ഉപവാസ ചോദ്യവും
 [മത്താ. ൯. ൧൫, (൨൩) ശബ്ബത്തിൽ കതിരുകളെ പഠിക്കയാലെ വാദം [മത്താ.
 ൧൨. ൧൫. ൩.]

൧ **വി**ല ദിവസങ്ങളിൽ പിന്നെമടങ്ങി, കഫർ്നഹൂമിൽ പ്രവേ
 ൨ ശിച്ചു. അവൻ വീട്ടിലേക്ക് ആയി എന്നു കേട്ടു ഉടനെ, പലരും
 വന്നു കൂടി, വാരില്ലാലും ഇടം ഇല്ലാതാക്കി; അവരോട് അവൻ വ
 ൩ ചനത്തെ പറയുമ്പോൾ, നാലാൾ എടുത്ത ഒരു പക്ഷിവാതക്കാര
 ൪ രനെ അവന്റെ അടുക്കെ കൊണ്ടുവന്നു; പുരുഷാരം നിമിത്തം
 അവനോടു സമീപിച്ചു കൂടായ്യാൽ അവൻ ഇരിക്കുന്നതി
 ൫ ന്റെ മേല്പുരയെ ചൊരിച്ചു, കഴിച്ചു. പക്ഷിവാതക്കാരൻ കിടക്ക
 ൫ ന്നു ശയ്യയെ ഇറക്കി വിടുന്നു. അവരുടെ വിശ്വാസത്തെ യേശു
 ശ്ര കണ്ടു, പക്ഷിവാതക്കാരനോട്: കുഞ്ഞനെ, നിന്റെ പാപങ്ങ
 ൭ ൾ നിന്നുക്ക് മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു! എന്നു പറയുന്നു. അവി
 ൭ ടെ ചില ശാസ്ത്രികൾ ഇരുന്നുകൊണ്ട്: ഇവൻ ഇങ്ങിനെ (ദേവ)
 ൭ ട്ടുടന്നു ചൊല്ലുന്നത് എന്തു? ഏകദൈവമല്ലാതെ പാപങ്ങളെ
 മോചിപ്പാൻ കഴിയുന്നവൻ ആർ? എന്നു ഹൃദയങ്ങളിൽ ചിന്തി
 ൮ ച്ചു നിന്നു. ഇങ്ങിനെ തങ്ങളിൽ ചിന്തിക്കുന്നതു യേശു ചെട്ട
 ൯ ന്നു തന്റെ ആത്മാവിൽ വോധിച്ചിട്ട്, അവരോടു പറഞ്ഞിതു:
 നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഇവ ചിന്തിപ്പാൻ എന്തു? പക്ഷിവാത
 ൯ ക്കാരനോടു, നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പ
 ൯ രവാണൊ; എഴുന്നീറ്റു, നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക എന്നു പറ
 ൧൦ വാണൊ; ഏതിന്നു എഴുപ്പം ഏറെ ഉണ്ടു? എങ്കിലും ഭ്രമിയിൽ പാപ

ഔജമോചിപ്പാൻ മനുഷ്യപുത്രൻ അധികാരം ഉണ്ട് എന്നു നി
ങ്ങളുടേ വോഡിക്കേണ്ടതിന്ന്, അവൻ പക്ഷവാതകാരനോടു ൧൧
പറയുന്നു: ഞാൻ നിന്നോടു ചൊല്ലുന്നു, എഴുന്നീറ്റു നിന്റെ കി
ടക്ക എടുത്തു, നിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോക. ഉടനെ അവൻ എഴ ൧൨
നീറ്റു, തന്റെ കിടക്ക എടുത്തു, എല്ലാവർക്കും മുമ്പാകെ പുറപ്പെട്ടതു
കൊണ്ടു, എല്ലാവരും സുംഭിച്ച്: ഇപ്രകാരം നാം ഒരനാളും ക
ണ്ടിട്ടില്ല എന്നു ചൊല്ലി, ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

അവൻ പിന്നെയും കടലുരെ ചെന്നു, പുരുഷാരം എല്ലാം അ ൧൩
വനോടു ചേർന്നു വന്നു; അവർക്ക് അവൻ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ
യ്തു. അവിടെ കടക്കുമ്പോൾ, ഹല്ലായ്പുത്രനായ ലേവി ചുങ്കസ്ഥ ൧൪
ലത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു കണ്ട്: എന്റെ പിന്നാലെ വാ! എന്ന്
അവനോടു പറയുന്നു; അവൻ എഴുന്നീറ്റ്, അവനെ അനുഗ
മിച്ചു. പിന്നെ അവന്റെ വീട്ടിൽ പന്തിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, ൧൫
സുംഭിച്ചിതു: പല ചുങ്കക്കാരും, പാപികളും, യേശുവോടും, അ
വന്റെ ശിഷ്യരോടും കൂടി പന്തിയിൽ ഇരുന്നു; കാരണം അന്യേ
കർ അവിടെ ഇരുന്നു, യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ വന്നു പാർത്തു.
ശാസ്ത്രികളും പരീശരും അവൻ ചുങ്കക്കാരോടും, പാപികളോടും ൧൬
നിച്ചു ഭക്ഷിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ട്, അവന്റെ ശിഷ്യരോടു പറഞ്ഞു:
ഇവൻ ചുങ്കക്കാരോടും, പാപികളോടും കൂടെ തിന്നു കുടിക്കുന്ന
തു എന്തു? എന്നതു യേശു കേട്ട്, അവരോടു പറയുന്നു: സു ൧൭
സ്ഥന്മാർക്കു് വൈദ്യനെന്നൊണ്ട് ആവശ്യമില്ല, ദുസ്ഥന്മാർക്കു് ഉള്ളു്;
ഞാൻ നീതിമാന്മാരെ അല്ല, പാപികളെ വിളിപ്പാൻ വന്നത്.

യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യരും പരീശരും ഉപവാസം ഭീക്ഷിക്ക ൧൮
ന്നവരായിരുന്നു, (ചിലർ) വന്ന് അവനോടു പറയുന്നു: യോ
ഹന്നാന്റെ ശിഷ്യരും, പരീശർക്കുള്ളവരും ഉപവസിക്കുന്നതും,
നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഉപവസിക്കാത്തതും എന്തു കൊണ്ടു്?
അവരോടു യേശു പറഞ്ഞിതു: മണവാളൻ കൂടെ ഉള്ളനും ക ൧൯
ല്യാണകൂട്ടക്കു് ഉപവസിക്കാൻ കഴിയുമൊ? അവർക്കു മണവാ
ളൻ അരികിൽ ഇരിക്കുകാലത്തോളം ഉപവസിക്കാൻ കഴികയി
ല്ല; മണവാളൻ അവരിൽ നിന്ന് എടുക്കപ്പെട്ടു എന്നുള്ള നാളു ൨൦
കൾ വരും തന്നും; അന്നേദിവസം അവർ ഉപവസിക്കും. പഴ ൨൧
യവസ്യത്തിൽ അലക്കാത്ത തൂണിക്കണ്ടങ്ങൾ ഒരത്തരം ചേ
ർത്തു തൂണുമാറില്ല; ചെയ്യാതെ നിറപ്പിന്നായി ചേർത്ത പുതുക
ണ്ടം പഴുതിൽനിന്നു വലിച്ചിട്ടു ചീന്തൽ ഏറ്റവും വല്ലാതെ

- ൨൨ ആകും. ആരും പുതിയവീഞ്ഞു പഴയ തുരുത്തികളിൽ ഇടുന്നതും ഇല്ല; ഇടാൻ, വീഞ്ഞു തുരുത്തികളെ പൊളിക്കും, വീഞ്ഞ് ഒഴുകി പോകും; തുരുത്തികളും കെട്ടുപോകും; പുതിയ വീഞ്ഞു പുതിയ തുരുത്തികളിൽ അത്രെ പകന്നു വെക്കേണ്ടതു.
- ൨൩ അവൻ ശബ്ബത്തിൽ വിളഭൂമിയുടെ കടന്നു പോകുമ്പോൾ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കതിരുകളെ പഠിച്ചു വഴി ഉണ്ടാക്കുവാൻ
- ൨൪ തുടങ്ങുകയായി. പഠിപ്പൻ അവനോടു: നോക്ക; ഇവർ ശബ്ബത്തിൽ വിഹിതമല്ലാത്തതു ചെയ്യുന്നത് എന്ത്? എന്നു പറഞ്ഞു.
- ൨൫ അവരോട് അവൻ പറഞ്ഞിതു: ദാവിദും കൂടെയുള്ളവരും വിശന്നപ്പോൾ, മുട്ടുണ്ടായിട്ട് ചെയ്തത് എന്തു എന്നു നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും
- ൨൬ ലും വായിച്ചില്ലയോ? അവൻ അബ്ബന്മാർ എന്ന മഹാപുരോഹിതന്റെ കാലത്തു ദേവദവനത്തിൽ പുക, പുരോഹിതർക്കല്ലാതെ തിന്നരുതാതെയുള്ള കായ്പ്പങ്ങളെ ഭക്ഷിച്ചു, കൂടയുള്ളവർക്കും
- ൨൭ കൊടുത്ത പ്രകാരം തന്നെ. പിന്നെ അവരോടു പറഞ്ഞു: ശബ്ബത്തു മനുഷ്യൻ നിമിത്തം ഉണ്ടായത്; മനുഷ്യൻ ശബ്ബത്തിനായിട്ടല്ല; അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യപുത്രൻ ശബ്ബത്തിനുംകർത്താവായെന്നു.

൩. അദ്ധ്യായം.

കൈവര്യയേയും, (൭) മറ്റും ശമിപ്പിച്ചതു [മത്താ. ൧൨, ന്. ലൂ. ൩.], (൧൩) പന്ത്രണ്ട് അപോസ്തലരും [മത്താ. ൧൦, ലൂ. ൩.], (൨൦) പഠിപ്പരുടെ ഒക്കണാദികൾ [മത്താ. ൧൨, ലൂ. ൧൧.], (൩൧) ചേർക്കുവാൻ കാണാൻ വന്നതു [മത്താ. ൧൨, ലൂ. ൧൩.]

൧ **അ**വൻ പിന്നെയും പള്ളിയിൽ പുക, അവുടെ വറണ്ട

൨ കൈയുള്ള മനുഷ്യൻ ഉണ്ടു. ആയവനെ ശബ്ബത്തിൽ സൌഖ്യമാക്കുമൊ എന്ന് അവനെ കുറും ചുമത്തേണ്ടതിന്ന്, (അവർ)

൩ നോക്കിനിന്നു. വറണ്ട കൈയുള്ള മനുഷ്യനോട് അവൻ:

൪ നടുവിൽ നിവിന്നു നില്ക്ക എന്നു പറയുന്നു. പിന്നെ അവരോട്: ശബ്ബത്തിൽ നന്ന ചെയ്യയൊ; തിന്ന ചെയ്യയൊ; ജീവനെ രക്ഷിക്കയൊ; കൊല്ലുകയൊ; ഏതു വിഹിതം? എന്നു പറഞ്ഞാ

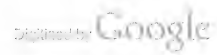
൫ റെ, അവർ മിണ്ടാതിരുന്നു. അവരുടെ ഹൃദയത്തടിപ്പിൻ നിമിത്തം ഒഴുവിച്ചുകൊണ്ടു, കോപത്തോടെ അവരെ ചുറ്റും നോക്കി, മനുഷ്യനോട്: നിന്റെ കൈ നീട്ടുക! എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ,

൬ അവൻ നീട്ടിയ ഉടനെ, അവന്റെ കൈ വഴിക്കെ വന്നു. പഠിപ്പശ്ശര പുറപ്പെട്ടു, അവനെ നശിപ്പിപ്പാൻ ഹെരോദ്യരുമായി അവന്റെ നേരെ നിരൂപിച്ചു മന്ത്രിക്കയും ചെയ്തു.

പിന്നെ യേശു തന്റെ ശിഷ്യരോടും കൂടെ കടലുരുകി വാ
 ഞി പോയി. ഗലീലയിൽനിന്നു വലിയ സമൂഹവും യഹൂദാ വൃ
 യരുശലേമിലും എദോ യദ്ദനക്കരെയും ഉള്ളവരും തുർ ചിദോ
 നടുത്തവരും ആകെ വലിയ കൂട്ടം അവൻ ചെയ്യുന്നത് ഒക്ക
 കേട്ടിട്ട്, അവന്റെ അടുക്കെവന്നു. പിന്നെ പുരുഷാരം തന്നെ ന്
 ഞെരുക്കാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിന്ന്, അവർ നിമിത്തം ഒരു ചെറു
 പടക് അരികിൽ നില്പാൻ ശിഷ്യരോടു പറഞ്ഞു. കാരണം അ ൧൦
 വൻ അനേകരെ സൌഖ്യമാക്കുകയാൽ ബാധകൾ ഉള്ളവർ
 ഒക്കയും അവനെ തൊട്ടുവാൻ അവനോടു തിരക്കി കൂടി. അശു ൧൧
 ഡാത്മാക്കളും അവനെ കാണുന്നോരും, അവന്റുമ്പിൽ വീണ്ടു:
 നീ ദൈവപുത്രനാകുന്നു! എന്നു കൂക്കി പറയുമ്പോൾ — അവ ൧൨
 റെ തന്നെ പ്രസിദ്ധനാക്കുരുത് എന്നിട്ടു, പലവിധേന ശാസി
 ച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

പിന്നെ അവൻ മലമേൽ കരേറി, തന്നിക്കു ബോധിക്കുന്ന ൧൩
 വരെ വിളിച്ചു വരുത്തി; അവരും അവനോട് എത്തിയപ്പോൾ,
 തന്നോടു കൂടെ ഇരിക്കേണം എന്നും, ചോദിച്ചു ചൊല്ലുന്നു. ൧൪
 രോഗങ്ങളെ ശമിപ്പിക്കയും ഭ്രാന്തങ്ങളെ ആട്ടുകയും ചെയ്യേണ്ടതി ൧൫
 ന് അധികാരം ഉണ്ടാകുവാനും അവരെ അയക്കേണം എന്നും
 പന്തിരുവരെ ആക്കി (നിയമിച്ചു). (അവരിൽ) ശിമോന്നു പേ ൧൬
 രൂൻ എന്ന പേർ ഇട്ടു. പിന്നെ ജബദിപുത്രനായ യാക്കോ ൧൭
 ബ്, യാക്കോബിൻ സഹോദരനായ യോഹന്നാൻ, എന്നവർക്കു
 ഇടമകൾ എന്നർത്ഥമുള്ള ബനെറ്റ്സ് എന്ന പേരും ഇട്ടു.
 ശേഷം അന്ത്രയാ, ഫിലിപ്പൻ, ബർത്തൊലൊയി, മത്തായി, ൧൮
 തൊമ്മാ, ഹല്ലായ്യുത്രനായ യാക്കോബ്, തദ്ദായി, എരിപുക്കാരനായ ൧൯
 ശിമോൻ, അവനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ഇഷ്ടയ്യാതാവായ
 യൂദാ എന്നുള്ളവരെ തന്നെ.

അവർ വീട്ടിൽ വരുന്നു (അവിടെ) അവർക്കു ഭക്ഷണം കഴി ൨൦
 പ്പാൻ പോലും വഹിയാതവണ്ണം പുരുഷാരം പിന്നെയും തിങ്ങി
 കൂടിവന്നു. അവന്റെ ചേഷ്ടകൾ അതു കേട്ട്, അവൻ ഭ്രാന്ത ൨൧
 നായി എന്നു ചൊല്ലി, അവനെ പിടിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു പോയി.
 യരുശലേമിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി വന്ന ശാസ്ത്രികളും, ഇവനിൽ ൨൨
 ബയൾജന്യർ ഉറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും, ഭ്രാന്തങ്ങളുടെ തലവനെ
 കൊണ്ടു ഭ്രാന്തങ്ങളെ ആട്ടുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു. അവരെ അവൻ ൨൩
 അടുക്കെ വിളിച്ച്, ഉപമകൾ കൊണ്ട് അവരോട് പറഞ്ഞിതു:

സാത്താനു സാത്താനെ ആട്ടിക്കളവാൻ എങ്ങിനെ കഴിയും? ൨൪ പിന്നെ ഒരു രാജ്യം തന്നിൽ തന്നെ ചരിച്ചു എങ്കിൽ, ആ രാജ്യം ൨൫ ത്തിന്നു നിലനില്പാൻ കഴികയില്ല. ഒരു വീടും തന്നിൽ തന്നെ ചരിച്ചു എങ്കിൽ, ആ വീട്ടിന്നു നിലനില്പാൻ കഴികയില്ല. സാ ൨൬ ത്താൻ തന്നെക്കൊള്ളെ എഴുന്നീറു ചരിച്ചു എങ്കിൽ, അവന്നു ൨൭ നിലനില്പാൻ വഹിയാതെ ഒടുവുണ്ടു (നിശ്ചയം). ഊക്കനെ കെട്ടീട്ട് ഒഴികെ ഊക്കന്റെ വീട്ടിൽ കടന്ന് അവന്റെ കോപ്പകളെ കവന്നു കളവാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല; (കെട്ടീട്ടത്രെ) അവ ൨൮ ന്റെ വീട്ടിൽ കവച്ചു ചെയ്യും. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നതു: മനുഷ്യപുത്രരോട് എല്ലാപാപങ്ങളും അവർ റപ്പിച്ചു പറയുന്ന ഏതു ദുഷ്ടനങ്ങളും ക്ഷമിക്കപ്പെടും. വിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നേരെ ആരാണു റപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു എങ്കിലൊ, അവന്നു യുഗപയ്യന്തവും ക്ഷമ ഉണ്ടാകാതെ, നിത്യ ന്യായവിധിക്കു ൩൦ ഘേതുവാകുന്നു. (എന്നത്) അവന് ഒർ അശുദ്ധാത്മാവ് ഉണ്ടു എന്നു അവർ പറകയാലത്രെ (ചൊല്ലിയതു).

൩൧ അനന്തരം അവന്റെ അമ്മയും സഹോദരരും വന്നു, പുറ ൩൨ ത്തു നിന്നിട്ട്, അവനെ വിളിച്ചാൻ ആളയച്ചു. അപ്പോൾ, പുരുഷാരം അവന്റെ ചുറ്റും ഇരുന്നുകൊണ്ട്: ഇതാ നിന്റെ അമ്മയും സഹോദരരും (സഹോദരിമാരും) പുറത്തുനിന്നു, നി ൩൩ ന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നു എന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞു. അവരോട് അവൻ എന്റെ അമ്മ എങ്കിലും സഹോദരർ എങ്കിലും ൩൪ ആർ ആകുന്നു? എന്ന് ഉത്തരം ചൊല്ലി — തന്റെ ചുറ്റും ഇരിക്കുന്നവരെ നാലു ചുറ്റും നോക്കി കൊണ്ടു: കണ്ടാലും എന്റെ ൩൫ അമ്മയും എന്റെ സഹോദരരും; ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം ആർ ചെയ്യൂ എന്നാലും അവൻ എനിക്ക് സഹോദരനും സഹോദരിയും അമ്മയും ആകുന്നു സത്യം എന്നു പറയുന്നു.

൪. അദ്ധ്യായം.

(൩) വിതെക്കുന്നവൻ മുതലായ ദൈവരാജ്യത്തിൻ ഉപമകൾക്കു, (൧൦) കാരണവും, (൧൩) കന്നാമതിൻ വ്യാഖ്യാനവും [മത്താ. ൧൩. ൧൨. ൧൩. ൧൪. ൧൫. ൧൬. ൧൭. ൧൮. ൧൯. ൨൦. ൨൧. ൨൨. ൨൩. ൨൪. ൨൫. ൨൬. ൨൭. ൨൮. ൨൯. ൩൦. ൩൧. ൩൨. ൩൩. ൩൪. ൩൫. ൩൬. ൩൭. ൩൮. ൩൯. ൪൦. ൪൧. ൪൨. ൪൩. ൪൪. ൪൫. ൪൬. ൪൭. ൪൮. ൪൯. ൫൦. ൫൧. ൫൨. ൫൩. ൫൪. ൫൫. ൫൬. ൫൭. ൫൮. ൫൯. ൬൦. ൬൧. ൬൨. ൬൩. ൬൪. ൬൫. ൬൬. ൬൭. ൬൮. ൬൯. ൭൦. ൭൧. ൭൨. ൭൩. ൭൪. ൭൫. ൭൬. ൭൭. ൭൮. ൭൯. ൮൦. ൮൧. ൮൨. ൮൩. ൮൪. ൮൫. ൮൬. ൮൭. ൮൮. ൮൯. ൯൦. ൯൧. ൯൨. ൯൩. ൯൪. ൯൫. ൯൬. ൯൭. ൯൮. ൯൯. ൧൦൦. ൧൦൧. ൧൦൨. ൧൦൩. ൧൦൪. ൧൦൫. ൧൦൬. ൧൦൭. ൧൦൮. ൧൦൯. ൧൧൦. ൧൧൧. ൧൧൨. ൧൧൩. ൧൧൪. ൧൧൫. ൧൧൬. ൧൧൭. ൧൧൮. ൧൧൯. ൧൨൦. ൧൨൧. ൧൨൨. ൧൨൩. ൧൨൪. ൧൨൫. ൧൨൬. ൧൨൭. ൧൨൮. ൧൨൯. ൧൩൦. ൧൩൧. ൧൩൨. ൧൩൩. ൧൩൪. ൧൩൫. ൧൩൬. ൧൩൭. ൧൩൮. ൧൩൯. ൧൪൦. ൧൪൧. ൧൪൨. ൧൪൩. ൧൪൪. ൧൪൫. ൧൪൬. ൧൪൭. ൧൪൮. ൧൪൯. ൧൫൦. ൧൫൧. ൧൫൨. ൧൫൩. ൧൫൪. ൧൫൫. ൧൫൬. ൧൫൭. ൧൫൮. ൧൫൯. ൧൬൦. ൧൬൧. ൧൬൨. ൧൬൩. ൧൬൪. ൧൬൫. ൧൬൬. ൧൬൭. ൧൬൮. ൧൬൯. ൧൭൦. ൧൭൧. ൧൭൨. ൧൭൩. ൧൭൪. ൧൭൫. ൧൭൬. ൧൭൭. ൧൭൮. ൧൭൯. ൧൮൦. ൧൮൧. ൧൮൨. ൧൮൩. ൧൮൪. ൧൮൫. ൧൮൬. ൧൮൭. ൧൮൮. ൧൮൯. ൧൯൦. ൧൯൧. ൧൯൨. ൧൯൩. ൧൯൪. ൧൯൫. ൧൯൬. ൧൯൭. ൧൯൮. ൧൯൯. ൨൦൦. ൨൦൧. ൨൦൨. ൨൦൩. ൨൦൪. ൨൦൫. ൨൦൬. ൨൦൭. ൨൦൮. ൨൦൯. ൨൧൦. ൨൧൧. ൨൧൨. ൨൧൩. ൨൧൪. ൨൧൫. ൨൧൬. ൨൧൭. ൨൧൮. ൨൧൯. ൨൨൦. ൨൨൧. ൨൨൨. ൨൨൩. ൨൨൪. ൨൨൫. ൨൨൬. ൨൨൭. ൨൨൮. ൨൨൯. ൨൩൦. ൨൩൧. ൨൩൨. ൨൩൩. ൨൩൪. ൨൩൫. ൨൩൬. ൨൩൭. ൨൩൮. ൨൩൯. ൨൪൦. ൨൪൧. ൨൪൨. ൨൪൩. ൨൪൪. ൨൪൫. ൨൪൬. ൨൪൭. ൨൪൮. ൨൪൯. ൨൫൦. ൨൫൧. ൨൫൨. ൨൫൩. ൨൫൪. ൨൫൫. ൨൫൬. ൨൫൭. ൨൫൮. ൨൫൯. ൨൬൦. ൨൬൧. ൨൬൨. ൨൬൩. ൨൬൪. ൨൬൫. ൨൬൬. ൨൬൭. ൨൬൮. ൨൬൯. ൨൭൦. ൨൭൧. ൨൭൨. ൨൭൩. ൨൭൪. ൨൭൫. ൨൭൬. ൨൭൭. ൨൭൮. ൨൭൯. ൨൮൦. ൨൮൧. ൨൮൨. ൨൮൩. ൨൮൪. ൨൮൫. ൨൮൬. ൨൮൭. ൨൮൮. ൨൮൯. ൨൯൦. ൨൯൧. ൨൯൨. ൨൯൩. ൨൯൪. ൨൯൫. ൨൯൬. ൨൯൭. ൨൯൮. ൨൯൯. ൩൦൦. ൩൦൧. ൩൦൨. ൩൦൩. ൩൦൪. ൩൦൫. ൩൦൬. ൩൦൭. ൩൦൮. ൩൦൯. ൩൧൦. ൩൧൧. ൩൧൨. ൩൧൩. ൩൧൪. ൩൧൫. ൩൧൬. ൩൧൭. ൩൧൮. ൩൧൯. ൩൨൦. ൩൨൧. ൩൨൨. ൩൨൩. ൩൨൪. ൩൨൫. ൩൨൬. ൩൨൭. ൩൨൮. ൩൨൯. ൩൩൦. ൩൩൧. ൩൩൨. ൩൩൩. ൩൩൪. ൩൩൫. ൩൩൬. ൩൩൭. ൩൩൮. ൩൩൯. ൩൪൦. ൩൪൧. ൩൪൨. ൩൪൩. ൩൪൪. ൩൪൫. ൩൪൬. ൩൪൭. ൩൪൮. ൩൪൯. ൩൫൦. ൩൫൧. ൩൫൨. ൩൫൩. ൩൫൪. ൩൫൫. ൩൫൬. ൩൫൭. ൩൫൮. ൩൫൯. ൩൬൦. ൩൬൧. ൩൬൨. ൩൬൩. ൩൬൪. ൩൬൫. ൩൬൬. ൩൬൭. ൩൬൮. ൩൬൯. ൩൭൦. ൩൭൧. ൩൭൨. ൩൭൩. ൩൭൪. ൩൭൫. ൩൭൬. ൩൭൭. ൩൭൮. ൩൭൯. ൩൮൦. ൩൮൧. ൩൮൨. ൩൮൩. ൩൮൪. ൩൮൫. ൩൮൬. ൩൮൭. ൩൮൮. ൩൮൯. ൩൯൦. ൩൯൧. ൩൯൨. ൩൯൩. ൩൯൪. ൩൯൫. ൩൯൬. ൩൯൭. ൩൯൮. ൩൯൯. ൪൦൦. ൪൦൧. ൪൦൨. ൪൦൩. ൪൦൪. ൪൦൫. ൪൦൬. ൪൦൭. ൪൦൮. ൪൦൯. ൪൧൦. ൪൧൧. ൪൧൨. ൪൧൩. ൪൧൪. ൪൧൫. ൪൧൬. ൪൧൭. ൪൧൮. ൪൧൯. ൪൨൦. ൪൨൧. ൪൨൨. ൪൨൩. ൪൨൪. ൪൨൫. ൪൨൬. ൪൨൭. ൪൨൮. ൪൨൯. ൪൩൦. ൪൩൧. ൪൩൨. ൪൩൩. ൪൩൪. ൪൩൫. ൪൩൬. ൪൩൭. ൪൩൮. ൪൩൯. ൪൪൦. ൪൪൧. ൪൪൨. ൪൪൩. ൪൪൪. ൪൪൫. ൪൪൬. ൪൪൭. ൪൪൮. ൪൪൯. ൪൫൦. ൪൫൧. ൪൫൨. ൪൫൩. ൪൫൪. ൪൫൫. ൪൫൬. ൪൫൭. ൪൫൮. ൪൫൯. ൪൬൦. ൪൬൧. ൪൬൨. ൪൬൩. ൪൬൪. ൪൬൫. ൪൬൬. ൪൬൭. ൪൬൮. ൪൬൯. ൪൭൦. ൪൭൧. ൪൭൨. ൪൭൩. ൪൭൪. ൪൭൫. ൪൭൬. ൪൭൭. ൪൭൮. ൪൭൯. ൪൮൦. ൪൮൧. ൪൮൨. ൪൮൩. ൪൮൪. ൪൮൫. ൪൮൬. ൪൮൭. ൪൮൮. ൪൮൯. ൪൯൦. ൪൯൧. ൪൯൨. ൪൯൩. ൪൯൪. ൪൯൫. ൪൯൬. ൪൯൭. ൪൯൮. ൪൯൯. ൫൦൦. ൫൦൧. ൫൦൨. ൫൦൩. ൫൦൪. ൫൦൫. ൫൦൬. ൫൦൭. ൫൦൮. ൫൦൯. ൫൧൦. ൫൧൧. ൫൧൨. ൫൧൩. ൫൧൪. ൫൧൫. ൫൧൬. ൫൧൭. ൫൧൮. ൫൧൯. ൫൨൦. ൫൨൧. ൫൨൨. ൫൨൩. ൫൨൪. ൫൨൫. ൫൨൬. ൫൨൭. ൫൨൮. ൫൨൯. ൫൩൦. ൫൩൧. ൫൩൨. ൫൩൩. ൫൩൪. ൫൩൫. ൫൩൬. ൫൩൭. ൫൩൮. ൫൩൯. ൫൪൦. ൫൪൧. ൫൪൨. ൫൪൩. ൫൪൪. ൫൪൫. ൫൪൬. ൫൪൭. ൫൪൮. ൫൪൯. ൫൫൦. ൫൫൧. ൫൫൨. ൫൫൩. ൫൫൪. ൫൫൫. ൫൫൬. ൫൫൭. ൫൫൮. ൫൫൯. ൫൬൦. ൫൬൧. ൫൬൨. ൫൬൩. ൫൬൪. ൫൬൫. ൫൬൬. ൫൬൭. ൫൬൮. ൫൬൯. ൫൭൦. ൫൭൧. ൫൭൨. ൫൭൩. ൫൭൪. ൫൭൫. ൫൭൬. ൫൭൭. ൫൭൮. ൫൭൯. ൫൮൦. ൫൮൧. ൫൮൨. ൫൮൩. ൫൮൪. ൫൮൫. ൫൮൬. ൫൮൭. ൫൮൮. ൫൮൯. ൫൯൦. ൫൯൧. ൫൯൨. ൫൯൩. ൫൯൪. ൫൯൫. ൫൯൬. ൫൯൭. ൫൯൮. ൫൯൯. ൬൦൦. ൬൦൧. ൬൦൨. ൬൦൩. ൬൦൪. ൬൦൫. ൬൦൬. ൬൦൭. ൬൦൮. ൬൦൯. ൬൧൦. ൬൧൧. ൬൧൨. ൬൧൩. ൬൧൪. ൬൧൫. ൬൧൬. ൬൧൭. ൬൧൮. ൬൧൯. ൬൨൦. ൬൨൧. ൬൨൨. ൬൨൩. ൬൨൪. ൬൨൫. ൬൨൬. ൬൨൭. ൬൨൮. ൬൨൯. ൬൩൦. ൬൩൧. ൬൩൨. ൬൩൩. ൬൩൪. ൬൩൫. ൬൩൬. ൬൩൭. ൬൩൮. ൬൩൯. ൬൪൦. ൬൪൧. ൬൪൨. ൬൪൩. ൬൪൪. ൬൪൫. ൬൪൬. ൬൪൭. ൬൪൮. ൬൪൯. ൬൫൦. ൬൫൧. ൬൫൨. ൬൫൩. ൬൫൪. ൬൫൫. ൬൫൬. ൬൫൭. ൬൫൮. ൬൫൯. ൬൬൦. ൬൬൧. ൬൬൨. ൬൬൩. ൬൬൪. ൬൬൫. ൬൬൬. ൬൬൭. ൬൬൮. ൬൬൯. ൬൭൦. ൬൭൧. ൬൭൨. ൬൭൩. ൬൭൪. ൬൭൫. ൬൭൬. ൬൭൭. ൬൭൮. ൬൭൯. ൬൮൦. ൬൮൧. ൬൮൨. ൬൮൩. ൬൮൪. ൬൮൫. ൬൮൬. ൬൮൭. ൬൮൮. ൬൮൯. ൬൯൦. ൬൯൧. ൬൯൨. ൬൯൩. ൬൯൪. ൬൯൫. ൬൯൬. ൬൯൭. ൬൯൮. ൬൯൯. ൭൦൦. ൭൦൧. ൭൦൨. ൭൦൩. ൭൦൪. ൭൦൫. ൭൦൬. ൭൦൭. ൭൦൮. ൭൦൯. ൭൧൦. ൭൧൧. ൭൧൨. ൭൧൩. ൭൧൪. ൭൧൫. ൭൧൬. ൭൧൭. ൭൧൮. ൭൧൯. ൭൨൦. ൭൨൧. ൭൨൨. ൭൨൩. ൭൨൪. ൭൨൫. ൭൨൬. ൭൨൭. ൭൨൮. ൭൨൯. ൭൩൦. ൭൩൧. ൭൩൨. ൭൩൩. ൭൩൪. ൭൩൫. ൭൩൬. ൭൩൭. ൭൩൮. ൭൩൯. ൭൪൦. ൭൪൧. ൭൪൨. ൭൪൩. ൭൪൪. ൭൪൫. ൭൪൬. ൭൪൭. ൭൪൮. ൭൪൯. ൭൫൦. ൭൫൧. ൭൫൨. ൭൫൩. ൭൫൪. ൭൫൫. ൭൫൬. ൭൫൭. ൭൫൮. ൭൫൯. ൭൬൦. ൭൬൧. ൭൬൨. ൭൬൩. ൭൬൪. ൭൬൫. ൭൬൬. ൭൬൭. ൭൬൮. ൭൬൯. ൭൭൦. ൭൭൧. ൭൭൨. ൭൭൩. ൭൭൪. ൭൭൫. ൭൭൬. ൭൭൭. ൭൭൮. ൭൭൯. ൭൮൦. ൭൮൧. ൭൮൨. ൭൮൩. ൭൮൪. ൭൮൫. ൭൮൬. ൭൮൭. ൭൮൮. ൭൮൯. ൭൯൦. ൭൯൧. ൭൯൨. ൭൯൩. ൭൯൪. ൭൯൫. ൭൯൬. ൭൯൭. ൭൯൮. ൭൯൯. ൮൦൦. ൮൦൧. ൮൦൨. ൮൦൩. ൮൦൪. ൮൦൫. ൮൦൬. ൮൦൭. ൮൦൮. ൮൦൯. ൮൧൦. ൮൧൧. ൮൧൨. ൮൧൩. ൮൧൪. ൮൧൫. ൮൧൬. ൮൧൭. ൮൧൮. ൮൧൯, വലിയ പുരുഷാരം അവന്റെ ചുറ്റും ചേരുകകൊണ്ട്,

അവൻ പടകിൽ കരേറി കടലിൽ ഇരുന്നു; സമൃദ്ധം എല്ലാം കടലരികെ കരമേൽത്തെയി. അവനെ ഉപമകൾകൊണ്ടു വളരെ വെച്ചിട്ടു. തന്റെ ഉപദേശത്തിൽ നിന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞിതു: കേൾപ്പിൻ! വിതെക്കുന്നവൻ ഇതാ വിതെപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു; നവിയെക്കുമ്പോൾ സംഭവിച്ചത്, ചിലതു വഴിയരികെ വീണു, പരജാതികൾ വന്ന് അതിനെ തിന്നുകയുണ്ടു. മറ്റേതു പറമേൽ ഉറപ്പിയ മണ്ണില്ലാത്തതടത്തു വീണു; മണ്ണിന്നു താഴെയില്ലായ്മയാൽ, ക്ഷണത്തിൽ മുളച്ചു വന്നു; ആദിത്യൻ ഉദിച്ചാറെ, ചൂടു തട്ടി, നവേരില്ലായ്മകൊണ്ടു ഉണങ്ങി പോകയും ചെയ്തു. മറ്റേതു മുളച്ചു കളിൽ വീണു; മുളച്ചു കൾ പൊങ്ങി വന്ന്, അതിനെ ഫലം തരായവണ്ണം തെരുകക്കിടയുണ്ടു. മറ്റേതു നല്ല മണ്ണിൽ വീണിട്ടു കവുവുന്നതും വളരുന്നതും ആയ ഫലം നല്കി; ഒന്നു മുപ്പതു മേനിയും, ഒന്ന് അറുപതും, ഒന്നു നൂറും വിതയിക്കയും ചെയ്തു. പിന്നെ നൽകേപ്പാൻ ചെയ്യാൻ ഉള്ളവൻ കേൾക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു.

അനന്തരം അവൻ പ്രത്യേകം ആയപ്പോൾ, പന്തിരൂപർ ൧൦ ആദിയായി അവനോടു ചേർന്നവർ ഉപമയെ ചോദിച്ചു. അ ൧൧ വരോട് അവൻ പറഞ്ഞിതു: ദേവരാജ്യത്തിന്റെ മമ്മം നിങ്ങളുൾക്കു കൈപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആ പുറത്തുള്ളവർക്കു, സകലവും ഉപ ൧൨ മകൾ വഴിയായി വരുന്നതു; അവർ മനത്തിരിയാതെയും, ക്ഷമലഭിക്കാതെയും, ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം കൺ നോക്കീടും കാണായ്യാനും ചെയ്യാൻ കേട്ടിടും ഗ്രഹിക്കായ്യാനും തന്നെ. എന്നാറെ, അവ ൧൩ രോടു പറയുന്നു: ഈ ഉപമ തിരിയുന്നില്ലയോ? പിന്നെ എല്ലാ ഉപമകളേയും എങ്ങിനെ അറിയും? വിതെക്കുന്നവൻ വചന ൧൪ ന്റെ വിതെക്കുന്നു. പിന്നെ വഴിയരികെ ഉള്ളവർ ആർ എന്നു ൧൫ ൽ വചനം അകത്തു വിതെക്കപ്പെട്ടിട്ട് അവർ കേട്ടു കൊണ്ടു ഉടനെ, സാത്താൻ വന്നു, ഹൃദയങ്ങളിൽ വിതച്ചു വചനം എടുത്തു കളയുന്നു. അപ്രകാരം പറമേൽ വിതെക്കപ്പെടുന്നവർ ൧൬ ആർ എന്നാൽ, വചനത്തെ കേട്ടു ഉടനെ, സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊള്ളുന്നവർ എങ്കിലും, ഉള്ളിൽ വേരില്ലാതെ തല്ലാല ൧൭ ക്കാർ ആകുന്നവർ; പിന്നെ വചനം നിമിത്തം ഉപദ്രവമോ, ധിംസയോ, ഉണ്ടായാൽ, ക്ഷണത്തിൽ ഇടച്ചു തോന്നുന്നു. മറ്റു ൧൮ മുളച്ചുകളിൽ വിതെക്കപ്പെടുന്നവരോ, വചനത്തെ കേൾക്കുന്നവർ. എങ്കിലും, ഈ യുഗചിന്തകളും ധനവഞ്ചനയും ശേഷം ൧൯ വിഷയമോഹങ്ങളും അകംചൂക്കു, വചനത്തെ തെരുകിട്ട് അതു

൨൦ നിസ്സുലമായിരുന്നു. നല്ല മണ്ണിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടവരോ, വചനത്തെ കേട്ടും അംഗീകരിച്ചും കൊള്ളുന്നവർ തന്നെ; അവർ ഒന്ന് മുപ്പതും, ഒന്ന് അറുപതും, ഒന്നു നൂറുമായി ഫലം തരുന്നു.

൨൧ പിന്നെ അവരോടു പറഞ്ഞു: വിളക്കു വരുന്നതു പറയിൻ കീഴിൽ ആകട്ടെ, കട്ടിപ്പുറംകീഴിലാകട്ടെ, ആക്കേണ്ടതിന്നോ; അല്ല,

൨൨ വിളക്കു തണ്ടിന്മേൽ ഇടേണ്ടതിന്നില്ലയോ? എങ്ങിനെ എന്നാൽ! വെളിപ്പെടാതെ ഗ്രന്ഥമായത് ഒന്നും ഇല്ല; വെളിച്ചത്തു വര

൨൩ വാനല്ലാതെ, ഒന്നും മറവായതും ഇല്ല. കപ്പാൻ ചെവികൾ ഉള്ള

൨൪ വൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ കേൾക്കുക. പിന്നെ അവരോടു പറഞ്ഞതിതു: നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നത് എന്തെന്നു നോക്കവിൻ! നിങ്ങൾ ഏത് അളവു കൊണ്ടു അർത്ഥവും അതിനാൽ നിങ്ങൾക്ക് അളക്ക

൨൫ പ്പെടും; കേൾക്കുന്ന നിങ്ങൾക്ക് കൂട്ടി നല്ലപ്പെടുകയുമാം. എങ്ങിനെ എന്നാൽ, ഏവൻ ഉള്ളവനായാൽ അവൻ കൊടുക്കപ്പെടും; ഏവൻ ഇല്ലാത്തവനായാൽ, ഉള്ളതും കൂടെ അവനോട് എടുക്കപ്പെടും.

൨൬ അനന്തരം പറഞ്ഞതിതു: ദൈവരാജ്യം ഇപ്രകാരം ആകുന്നു. ഒ

൨൭ രു മനുഷ്യൻ മണ്ണിൽ വിതയിനെ എറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം, രാപ്പകലും ഉറങ്ങി, എഴുന്നീറ്റും കൊണ്ടിരിക്കുക, താൻ അറിയാതെ

൨൮ ണ്ണം വിത്തു മുളച്ചു വളരുന്നതു പോലെ തന്നെ. ഭ്രമിയാകട്ടെ, സ്വയമായി തപ്പെട്ടിട്ടു മുഖെ തണ്ടും പിന്നെ കരിതും പിന്നെ

൨൯ ന് കരിരിൽ നിറഞ്ഞ മണിയും ഉണ്ടാക്കുന്നു. വിള സമ്മതിച്ചാൽ കൊയ്തു സമീപിച്ചതു കൊണ്ട് അവൻ ഉടനെ അറിവാളെ അയക്കുന്നു.

൩൦ പിന്നെ പറഞ്ഞതിതു: ദൈവരാജ്യത്തെ ഏതിനോട് ഉപമിക്കേ

൩൧ ന്നു? ഏത് ഉപമയാൽ അതിനെ വണ്ണിക്കേണ്ടു? അത് കടുകി നണിയോട് ഒക്കും; ആയതു മണ്ണിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടവോൾ,

൩൨ ഭ്രമിയിലെ എല്ലാ വിത്തുകളിലും ചെറിയത് എങ്കിലും വിതച്ച ശേഷം വളന്നു സകല സസ്യങ്ങളിലും വലുതായിന്നു, ആകാ

൩൩ ശ പക്ഷിപ്പടും വന്ന് അതിന്റെ നിഴലിൽ കുടിച്ചാൽ വണ്ണം വലുതായ കൊമ്പുകളെ വിടുന്നു. അവൻ ഇങ്ങിനത്തെ ഉപമ

൩൪ കൾ പലതുംകൊണ്ട് അവർ കേൾപ്പാൻ കഴിയുന്ന പ്രകാരം തന്നെ വചനത്തെ അവരോടു പറഞ്ഞു പോന്നു. ഉപമ കൂടാതെ അവരോടു പറഞ്ഞതും ഇല്ല; വേറിട്ടു തന്റെ ശിഷ്യരോടു സകലവും വ്യാഖ്യാനിക്കും താനും.

ആ നാളിൽ സന്ധ്യയായാറെ: നാം അക്കരെ കടക്കുക എന്ന് നമു അവരോടു പറയുന്നു. അവർ പുരുഷാരത്തെ വിട്ട്, അവനെ നന്മ പടകിൽ താൻ ആയപ്രകാരം തന്നെ ചേർത്തുകൊണ്ടു, മറെറ പടകുകളും അവനോടു കൂടെ കൊണ്ടുണ്ടു. അപ്പോൾ, വലിയ നെ ചുഴലിക്കാരാണായി, തിരകൾ പടകിൽ തള്ളി വന്നതുകൊണ്ട് അതു നിറവായായി. അപ്പോൾ താൻ അമരത്തിൽ തലയാണ നമ്പു മേൽ ഉറങ്ങുന്നുണ്ടു; അവനെ അവർ ഉണർത്തി: ഗുരോ! ഞ ങ്ങൾ നശിച്ചു പോകുന്നതിനാൽ നിന്നെക്കു വിചാരം ഇല്ലയോ? എന്നു പറയുന്നു. അവൻ എഴുന്നീറ്റു, കാരറിനെ ശാസിച്ചു, നൻ കടലിനോട്: മിണ്ടാതിരു! അടങ്ങു! എന്നു പറഞ്ഞു; കാരും തള ന്നു വലിയ ശാന്തത ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു. പിന്നെ അവ രം രോടു: നിങ്ങളും ഇങ്ങിനെ ഭീരുക്കൾ ആവാൻ എന്തു? വിശ്വാ സം ഉണ്ടാകാത്തത് എന്തു? എന്നു പറഞ്ഞു. അവരും വള രം മരയപ്പെട്ടു: എന്നാൽ കാരും കടലും അനുസരിക്കുന്നതു കൊ ണ്ട് പിന്നെ ഇവൻ ആരുപോൽ? എന്നു തങ്ങളിൽ പറകയും ചെയ്തു.

൫. അദ്ധ്യായം.

ഗദരയിലെ ഭൂതഗന്ധർവ്വൻ [മത്താ. ൮. ൧൮. ൧൯], യാചിപ്പുതിയും രക്തവാചുജ്ജ്വലം [മത്താ. ൯. ൧൮. ൧൯]

അവൻ അക്കരെ ഗദരദേശത്തിൽ എത്തി, പടകിൽനിന്ന് ഹ ഇറങ്ങിയ ഉടനെ, അശ്രദ്ധാത്മാവുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ കല്ലറകളി ള് നിന്നു (ഓടി) അവനെ എതിരേറു. ആയവൻ തറകളിൽ ന തന്നെ പാപ്പുണ്ടു; പലപ്പോഴും അവനെ ചങ്ങലതളകളും കൊ ര ണ്ടു കെട്ടിയിരെയും, അവൻ ചങ്ങലകളെ വലിച്ചു പൊട്ടിച്ചും തളകളെ ഉരമ്മി ഒടിച്ചും കളഞ്ഞതിനാൽ അവനെ ആക്കും ച ങ്ങലകളാലും കെട്ടി കൂടാതെയും അടക്കുവാൻ വഹിയാതെയും ആയി. രാപ്പകലും തറകളിലും മലകളിലും വിടാതെ കൂക്കി, തന്നെ ൫ ത്താൻ കല്ലുകൊണ്ട് തച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു. ആയവൻ യേശുവെ ന്നു ള്കുന്നിന്നു കണ്ടിട്ട് ഓടിച്ചെന്നു, അവനെ കമ്പിട്ടു. (യേശു): ഐ അശ്രദ്ധാത്മാവെ, ഈ മനുഷ്യനിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോക എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു: മഹോന്നതമൈവത്തിന്റെ പുത്രനാ വു യ യേശുവെ! എനിക്കും നിന്നെക്കും എന്തു? ദൈവത്താണ നീ എന്നെ പീഡിപ്പിക്കാല്ലോ എന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു

൯ വലിയ ശബ്ദത്തോടെ കൂടി പറഞ്ഞു. അവനോടു യേശു:
 നിന്റെ പേര് എന്തു? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഞങ്ങൾ അനേകർ
 ആകയാൽ (പട്ടാളം) ലെഗ്യോൻ എന്ന പേർ ഉണ്ടു എന്നു
 ൧൦ പറഞ്ഞു. ദേശത്തിൽനിന്നു തങ്ങളെ അയച്ചു കളയാതിരിപ്പാൻ
 ൧൧ ഏറിയോന്നു അപേക്ഷിച്ചു. അവുടെ മലയരികെ ഒരു വലിയ
 ൧൨ പന്നിക്കൂട്ടം മേയുന്നുണ്ടു: ഇവരിൽ പ്രവേശിക്കത്തക്കവണ്ണം
 ഞങ്ങളെ പന്നികളിലേക്ക് അയക്കുക എന്നു (ഭ്രതങ്ങൾ) അവ
 ൧൩ നോടു അപേക്ഷിച്ചു: യേശു ഉടനെ അവനവാലം കൊടുത്തു;
 അശുദ്ധാത്മാക്കളും പുറപ്പെട്ടു പന്നികളിൽ കടന്നു, കൂട്ടം തെളി,
 കടുന്തുകുത്തളുടെ കടലിൽ പാഞ്ഞിറങ്ങി, ഈശായിരത്തോളം എ
 ൧൪ ണ്ടും കടലിൽ വീഴ്ചുറ്റി ചാകയും ചെയ്തു. അവ മേയുന്നവർ
 മണ്ടിപോയി പട്ടണത്തിലും നിലങ്ങളിലും അറിയിച്ചു; സംഭ
 വിച്ചത് എന്തെന്നു കാണാൻ (പലരും) യാത്രയായി, യേശുവോ
 ൧൫ ട് എത്തി, ലെഗ്യോൻ ഉണ്ടായ ഭ്രതഗ്രന്ഥൻ വസ്ത്രം ഉടുത്തും
 ൧൬ സുഖോധംചൂണ്ടും ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു, ഭ്രതഗ്രന്ഥ
 ന് ഉണ്ടായതും പന്നികളുടെ വൃത്താന്തവും കാണിച്ചും അവ
 ൧൭ രോടു അറിയിച്ചപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ അതിരുകളെ വിട്ടു പോവാൻ
 ൧൮ അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു തുടങ്ങി. അവൻ പടകേരവോൾ,
 ൧൯ തനോടു കൂടെ ഇരിപ്പാൻ ഭ്രതഗ്രന്ഥൻ അപേക്ഷിച്ചു. അവ
 നെ സമ്മതിയാതെ: നിന്നെക്കള്ളവരെ കാണാൻ നിന്റെ വീ
 ൨൦ ടിൽ ചെന്നു, കർത്താവ് നിന്നിൽ കനിഞ്ഞു ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ഒക്ക
 യും പ്രസ്താപിക്കു എന്ന് അവനോടു പറയുന്നു. അവനും പോ
 യി യേശു തന്നിൽ ചെയ്തത് ഒക്കയും ദശപുരത്തിൽ ഘോഷി
 ൨൧ ച്ചു തുടങ്ങി, എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.
 യേശു പടകിൽ പിന്നെയും ഇക്കരെ കടന്നശേഷം, കടലരി
 ൨൨ കെ ഇരിക്കുമ്പോൾ, വലിയ പുരുഷാരം അവനോടു ചേർന്നു കൂടി.
 അപ്പോൾ (കണ്ടാലും) പള്ളിപ്പുരിൽ യായീർ എന്ന പേരുള്ള
 ൨൩ ഒരുത്തൻ വന്നു അവനെ കണ്ടു കാക്കൽ വീണ്ടു: എന്റെ
 ചെറുമകൾ അത്യാസന്നത്തിൽ ആകുന്നു; അവൾ രക്ഷചെ
 ൨൪ ടേണ്ടതിന്നു നീ വന്നു അവളുടെ മേൽ കൈകളെ വെച്ചാലും എ
 ന്നാൽ അവൾ ജീവിക്കും എന്നു വളരെ അപേക്ഷിച്ചു. അവ
 ൨൫ നോടു അവൻ കൂടിപോയി, വലിയ പുരുഷാരവും പിന്മുറുന്ന്
 അവനെ തിരക്കി പോന്നു. അപ്പോൾ പന്തീരാണ്ടു രക്ഷവാ
 ൨൬ ച്ച യുള്ളോരു സ്ത്രീ, പല വൈദ്യന്മാരായും ഏറിയോന്നു അനേക

വിച്ചു, സകല വസ്തുവും ചെലവഴിച്ചിട്ടും ഒട്ടും ഭേദം വരാതെ, ഏ
 ഞ്കെടുതിയായി പോയ ശേഷം, യേശുവിന്റെ വർത്തമാനം ര
 കേട്ടിട്ടു പുരുഷാരത്തിൽ വഴിയെ വന്നു. ഇവന്റെ വസ്തുക്കൾ ര
 പോലും തൊട്ടു എങ്കിൽ, ഞാൻ രക്ഷപെടും എന്നു ചൊല്ലി, അ
 വന്റെ വസ്ത്രം തൊട്ടു; ക്ഷണത്തിൽ അവളുടെ രക്ഷത്തിൻ ര
 ഉറവ് വന്നി, അവൾ ബാധ മാറി, സൌഖ്യം വന്നു എന്നു ശ
 രീരത്തിൽ അറിയും ചെയ്തു. യേശു തക്കത്നിന്നു ശക്തിപുറ ര
 പ്പെട്ടത് ഉടനെ ഉള്ളിൽ അറിഞ്ഞു, പുരുഷാരത്തിൽ തിരിഞ്ഞു
 (നോക്കി): എന്റെ വസ്തുക്കളെ തൊട്ടത് ആർ? എന്നു പറഞ്ഞു.
 അവനോടു ശിഷ്യന്മാർ പറഞ്ഞു: പുരുഷാരം നിന്നെ തിരക്കു ര
 ന്നതു കണ്ടിട്ടും എന്നെ തൊട്ടത് ആർ എന്നു പറയുന്നുവോ?
 അവനോ അതു ചെയ്യുവളെ കാണാൻ ചുറ്റും നോക്കി കൊ ര
 ണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ, സ്ത്രീ തന്നിൽ ഉണ്ടായത് അറിഞ്ഞിട്ടു ര
 യപ്പെട്ടും വിറച്ചും വന്ന്, അവനുചിത് വീണു വസ്തുത ഒക്ക
 യും പറഞ്ഞു. അവളോട് അവൻ പറഞ്ഞു: മകളേ, നിന്റെ ര
 വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചു. സമാധാനത്തിൽ പോയി നി
 ന്റെ ബാധയിൽനിന്നു സ്വസ്ഥയായിരിക്ക. ഇങ്ങിനെ പറ ര
 യുമ്പോൾ തന്നെ പള്ളിമുപ്പന്റെ വീട്ടിൽനിന്ന് ആളുകൾ
 വന്നു: നിന്റെ മകൾ മരിച്ചു പോയി, ഗൃഹവിനെ ഇനി അ
 സഹ്യപ്പെടുത്തുന്നത് എന്തിന്? എന്ന് പറഞ്ഞു ഉടനെ, യേശു ര
 ആ വാക്കു കേട്ടിട്ടു പള്ളിമുപ്പനോട്: ഭയപ്പെടായ്ക്ക! വിശ്വസ
 ക്ക മാത്രം ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞു. പേത്രനേയും യാക്കോബെ ര
 യും യാക്കോബിൻ സഹോദരനായ യോഹന്നാനെയും അല്ലാതെ,
 മറ്റാരെയും പിന്തുടർന്നു സമ്മതിയാതെ, പള്ളിമുപ്പന്റെ ര
 വീട്ടിൽ വന്ന് ആരവാരത്തെയും വളരെ കരഞ്ഞു വിലപിക്ക
 നവരെയും കണ്ടു, അകമ്പുകു: നിങ്ങളുടെ ആരവാരവും കര ര
 ച്ചലും എന്തിനു? കുട്ടി മരിച്ചിട്ടില്ല, ഉറങ്ങുന്നത്രെ! എന്ന് അവ
 രോടു പറഞ്ഞു; അവർ അവനെ പരിഹസിച്ചു. അവനോ ര
 എല്ലാവരെയും പുറത്താക്കി, കുട്ടിയുടെ അമ്മയപ്പന്മാരെയും ത
 ന്റെ ഒന്നിച്ചുള്ളവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു, കുട്ടി കിടക്കുന്നേടത്തു
 കടന്നു, കുട്ടിയുടെ കൈപിടിച്ചു, ബാലേ, ഞാൻ നിന്നോടു ചല്ലി ര
 ക്കുന്നു എഴുന്നീല്ക്ക എന്നർത്ഥത്തോടെ: തലീ! കൂമി! എന്ന് അവ
 രോടു പറയുന്നു. ബാലയും ഉടനെ എഴുന്നീറ്റു, പത്രണ്ടു വയസ്സു ര
 ഉൾക്കൊണ്ടു നടന്നു; അവരും മറ്റു വിസ്മയത്താലെ

൪൩ സ്കൂംഭിച്ചു പോയി. ഇത് ആരും അറിയരുതെന്ന് അവരോടു വളരെ ആജ്ഞാപിച്ച് അവൾക്കു തിന്മാൻ കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു പറകയും ചെയ്തു.

൬. അദ്ധ്യായം.

ന.ചറ.അഭി.വെ.അവിശ്വാസം [മത്താ. ൧൩.], (൭) അപോസ്തലരെ അയച്ചതു [മത്താ. ൧൦. ലൂ. ൯.], (൧൪) ഹെരോദാ യോഹന്നാനെ കൊന്നതു [മത്താ. ൧൪. ലൂ. ൯.], (൩൦) ൫൦൦൦ങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണം കൊടുത്തു [മത്താ. ൧൪. ലൂ. ൯. യൊ. ൬.], (൨൭) പൊയ്ക്കുയിന്മേൽ നടന്നതു [മത്താ. യൊ.]

൧ **അ**വൻ അവിടെ നിന്നു യാത്രയായി, തന്റെ പിതൃനഗരത്തിൽ വന്ന് അവന്റെ ശിഷ്യരും പിഞ്ചെല്ലുന്നുണ്ടു. ശബ്ബത്തായപ്പോൾ അവൻ പള്ളിയിൽ ഉപദേശിച്ചു തുടങ്ങി; കേൾക്കുന്നവർ പലരും സ്കൂംഭിച്ചു: ഇവൻ ഇവ എവിടെനിന്ന് അവന്നു കൊടുക്കപ്പെട്ട ജ്ഞാനവും ഇങ്ങിനെ അവന്റെ കൈകളാൽ നടക്കുന്ന ശക്തികളും എന്തുപോൽ! ഇവൻ മറിയയുടെ മകനും യാക്കോബ് യോസെ യൂദാ ശിമോൻ എന്നവരുടെ സഹോദരനും ആയ തച്ചനല്ലയൊ? അവന്റെ സഹോദരികളും നമ്മോടല്ലോ പാർക്കുന്നു! എന്നു ചൊല്ലി, അവർക്കു ഇടവി പോയി. എന്നാറെ, യേശു: പ്രവാചകൻ തന്റെ പിതൃനഗരത്തിലും ചേർച്ചക്കാരിലും സ്വഭവനത്തിലും ഒഴികെ മാനും ഇല്ലാതിരിക്കയില്ല എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. അപ്പം ചില വെലവീനരുടെ മേൽ കൈകളെ വെച്ചു സൌഖ്യം വരുത്തുക അല്ലാതെ, അവന്റെ ശക്തി ഒന്നും കാണിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവരുടെ അവിശ്വാസം മേന്മയായി അവൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, ചുറമുളള ഉറുകുകളിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു സഞ്ചരിക്കയും ചെയ്തു.

൭ പിന്നെ പന്തിരവരെയും അടുക്കെ വിളിച്ച്, അവരെ ഈരണ്ടായി അയച്ചു തുടങ്ങി, അവർക്കു അശുദ്ധാത്മാക്കളിൽ അധിവകാരവും കൊടുത്തു: വഴിക്കു വടിയല്ലാതെ ഒന്നും എടുക്കരുത്; പൊക്കണവും അപ്പവും മടിച്ചില്ലയിൽ ചെമ്പു (നാണ്യവും) അരുതു; ന്ൻ ചെരിപ്പുകൾ ഇട്ടത്രെ (നടക്കുക); രണ്ടു വസ്ത്രം ധരിക്കയും അരുത് എന്ന് അവരോടു ആജ്ഞാപിച്ചു. പിന്നെ എങ്ങായാലും ഒരു വീട്ടിൽ കടന്നാൽ, അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടുവോളത്തേക്ക്

൧൧ അതിൽ തന്നെ വസിപ്പിൻ! ആർ എങ്കിലും നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളാതെയും നിങ്ങളെ കേൾക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ, അവിടം വിട്ടു

നിങ്ങളുടെ കാലുകൾക്കു കീഴുള്ള പൂളിയെ അവർക്കു സാക്ഷ്യത്തിനായി കടഞ്ഞു കളവിൻ! (ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: ന്യായവിധിനാളിൽ ആ പട്ടണത്തിനേക്കാൾ സദോമിനും ഘമോറൈക്കും സമിച്ചു കൂടുമായിരിക്കും). അവരും പുറപ്പെട്ടു മാനസാന്തരപ്പെടേണം എന്നു ചോദിച്ചു പോന്നു. പല മന്ത്രങ്ങളെയും ആട്ടിക്കളഞ്ഞ്, അനേകം ബലഹീനരെ എണ്ണുകൊണ്ടു തേച്ചു സൌഖ്യം വരുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഇങ്ങിനെ അവന്റെ നാമം പ്രസിദ്ധമായി വരുമ്പോൾ, മരണരോദാരാജാവും കേട്ടിട്ടു: സ്താപകനായ യോഹന്നാൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉണർന്നു കൊണ്ടത്രെ ഈ ശക്തികൾ ഇവനിൽ പ്രാപിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ എലീയാവ് എന്നു മറു ചിലർ പറഞ്ഞു; പ്രവാചകരിൽ ഒരുവനെ പോലെ പ്രവാചകനാകുന്നു എന്നു മറുവരും പറഞ്ഞു. അതു ഫെരോദാ കേട്ടാറെ: ഞാൻ തല വെട്ടിച്ച യോഹന്നാൻ തന്നെ ആകുന്നു; അവൻ (മരിച്ചവരിൽനിന്ന്) ഉണർന്നു വന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

ഫെരോദാ ആകട്ടെ, തന്റെ സഹോദരനായ ഫിലിപ്പന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു ഫെരോദായെ വേട്ടതു കൊണ്ടു. സഹോദരന്റെ ഭാര്യയെ എടുക്കുന്നതു നിന്നെക്കു വിധിതമല്ല എന്നു യോഹന്നാൻ ഫെരോദായോടു പറയുകൊണ്ട്, അവൻ അവൾ നിമിത്തം ആളയച്ചു, യോഹന്നാനെ പിടിപ്പിച്ചു തടവിൽ കെട്ടിച്ചാക്കിയിരുന്നു.

ഫെരോദാ അവനിൽ ഉൾപ്പെക ഭാവിച്ചു കൊല്ലുവാനും ഇച്ഛിച്ചു, കഴിഞ്ഞില്ല താനും. കാരണം ഫെരോദാ യോഹന്നാനെ നീറിയും വിശുദ്ധിയും ഉള്ള പുരുഷൻ എന്നറിഞ്ഞ്, അവനെ ഭയപ്പെട്ടു, സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചും അവനിൽ നിന്നു കേട്ട പ്രകാരം പലതും ചെയ്തും മനസ്സോടെ അവനെ കേട്ടും കൊണ്ടിരുന്നു. ശേഷം തക്കത്തിൽ ഒരു ദിവസം വന്നാറെ, ഫെരോദാ തന്റെ ജനനോത്സവത്തിൽ തന്റെ മഹത്തുക്കൾക്കും സഹസ്രാധിപന്മാർക്കും ഗലീലയിലെ പ്രമാണികൾക്കും അത്താഴം കഴിച്ചപ്പോൾ - ഫെരോദായുടെ മകൾ അകമ്പുകൾ നൃത്തംചെയ്തു; ഫെരോദാവെ വീരുന്നുകാരെയും പ്രസാദിപ്പിച്ച സമയം: മനസ്സുള്ളത് എന്നോട് ചോദിച്ചുകൊൾക! നിന്നെക്കു തരാം എന്നു രാജാവ് ബാലയോടു പറഞ്ഞു; നീ എന്തു ചോദിച്ചാലും രാജ്യത്തിന്റെ പാരിയോളവും നിന്നെക്കു തരുന്നു എന്നു സത്യവും ചെയ്തു. അവ പുറപ്പെട്ടു, തന്റെ അമ്മയോട് എന്തു ചോദിക്കണം എന്നു

പറഞ്ഞതിന്നു, സ്താപകനായ യോഹന്നാന്റെ തലയെ എന്ന്
 ൨൫ അറവൾ പറഞ്ഞു ഉടനെ — അറവൾ വിരഞ്ഞു രാജാവെ ചെ
 ന്നു കണ്ട്: എനിക്കു തല്പണം സ്താപകനായ യോഹന്നാന്റെ
 ൨൬ തല ഒരു തളികയിൽ തരികെ വേണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചു. രാജാ
 വ് അതിദുഃഖിതൻ എങ്കിലും ആണകളെയും പന്തിക്കാരെയും
 ൨൭ വിചാരിച്ച് അവളെ തോല്പിപ്പാൻ മനസ്സില്ലാത്തു. ഉടനെ, അ
 കമ്പടിയെ അയച്ച് അവന്റെ തലയെ കൊണ്ടു വരുവാൻ
 ൨൮ രാജാവ് കല്പിച്ചു. ആയവൻ പോയി തടവിൽ അവനെ ശിരഃ
 ദേശം ചെയ്തു, തലയെ തളികയിൽ കൊണ്ടുവന്നു ബാലെക്കു
 ൨൯ കൊടുത്തു; ബാല തന്റെ അമ്മെക്കു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. അ
 വന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അതു കേട്ടിട്ടു വന്നു, ശവത്തെ എടുത്തു ക
 ല്ലറയിൽ സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തു.

൩൦ പിന്നെ അപോസ്തലർ യേശുവോടു ചേർന്നു കൂടി, തങ്ങൾ
 ൩൧ ചെയ്തും ഉപദേശിച്ചതും എല്ലാം അറിയിച്ചു. വരുന്നവരും
 പോകുന്നവരും വളരെ ഉണ്ടായിട്ടു ഭക്ഷിപ്പാൻ പോലും സമയം
 ഇല്ലാഞ്ഞിട്ട് അവരോട് അവൻ: നിങ്ങൾ തന്നെ വേറിട്ട് ഏകാ
 ൩൨ ന്ത സ്ഥലത്തിൽ ചെന്നു് അല്പം ആശ്വസിച്ച് കൊൾവിൻ!
 ൩൩ എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാറെ, അവർ തനിച്ച് പടകേറി ഏകാന്ത
 ൩൪ സ്ഥലത്തിൽ ചെന്നു. അവർ പോകുന്നതു (ജനങ്ങൾ) കണ്ടു,
 പലരും (അവനെ) അറിഞ്ഞു; എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നും ക
 ൩൫ രവഴിയായി (ആൾ) അവിടേക്ക് ഓടി, അവർക്കു മുമ്പെ എത്തി,
 ൩൬ അവനോടു ചേരുകയും ചെയ്തു. അവനും പുറപ്പെട്ടു വന്നു, വ
 ലിയ്യ സമുദ്രത്തെ കണ്ട്, അവർ ഇടയൻ ഇല്ലാത്ത ആടുകളെ
 പോലെ ആകുകൊണ്ട് അവരിൽ കരളലിഞ്ഞു പലതും ഉപദേ
 ൩൭ ശിച്ചു തുടങ്ങി. പിന്നെ നേരം നന്നെ വൈകിട്ടു, ശിഷ്യന്മാർ
 അവനോട് അണഞ്ഞു: ഈ സ്ഥലം കാടത്രെ, നേരവും വളരെ
 ൩൮ വൈകി പോയി, തിന്മാൻ ഇവർക്കില്ലായ്മയാൽ ചൂഴ്ന്ന ഉന്മുക
 ഉലും ദേശങ്ങളിലും പോയി തങ്ങൾക്ക് അപ്പങ്ങൾ കൊള്ളുണ്ട
 ൩൯ തിന്ന്, അവരെ പറഞ്ഞയക്ക എന്നു പറയുന്നു. അവരോട്,
 അവൻ: നിങ്ങൾ അവർക്കു തിന്മാൻ കൊടുപ്പിൻ! എന്ന് ഉത്ത
 ൪൦ രം പറഞ്ഞതിന്നു: ഞങ്ങൾ പോയി (൩൦൦ പണമാകുന്ന) ഇരു
 നൂറു ദ്രവെക്ക് അപ്പങ്ങൾ കൊണ്ടിട്ട് അവർക്കു തിന്മാൻ കൊടു
 ൪൧ ക്കണമൊ? എന്ന് അവനോടു പറയുന്നു. അവൻ അവ
 രോടു: നിങ്ങൾക്ക് എത്ര അപ്പം ഉണ്ടു? പോയി നോക്കവിൻ!

എന്നു പറയുന്നു; അവരും അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അഞ്ചരത്ര, രണ്ടു മീനും എന്നു പറയുന്നു. പിന്നെ അവരോട് എല്ലാവരെയും പന്ത്രണ്ടു പച്ചപ്പിത് പന്തിപന്തിയായി ഇരുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. അവർ രംഭരം അമ്പതും ആയിട്ടു നിരന്നിരയായി ചാരിക്കൊണ്ടു ശേഷം, അവൻ അഞ്ച് അപ്പവും രണ്ടു മീനും എടുത്തു സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു രഹസ്യം നോക്കി, വാക്കി, അപ്പങ്ങളെ നോക്കി അവരുടെ മുമ്പിൽ വെപ്പാൻ സ്വശിഷ്ട്യക്ക് കൊടുത്തു; രണ്ടു മീനിയേയും എല്ലാവർക്കും ഭക്ഷണമായി കൊടുത്തു. എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി; കഷ്ടനങ്ങൾക്കും രഹസ്യം കൊണ്ടും മീനിൽനിന്നും പന്ത്രണ്ടു കൊട്ടു നിറച്ചെടുക്കയും ചെയ്തു. അപ്പങ്ങളെ തിന്നവരെ എഴുതിയപ്പോൾ പുരുഷൻ തന്നെ രഹസ്യം ആയതു.

ഉടനെ താൻ പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞയക്കുംവരെ തന്റെ ശിഷ്യരെ പടകിൽ ഏറി, ബെലമചൈദെക്കു നേരെ അക്കരെക്കു മുന്നോട്ടുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. താൻ അവരെ അയച്ചു വിട്ടശേഷം പ്രാർത്ഥിച്ചാൻ മലമേൽ ചെന്നു. പിന്നെ വൈകുന്നേരമാ രഹസ്യം അറിയാൻ പടകു കടലിന്റെ നടുവിലും താൻ ഏകനായി കരമേലും ആയിരുന്നു. കാര്യ വിദ്യാലം ആകുകൊണ്ട് അവർ വലിയ കുന്നിൽ വലയുന്നത് അവൻ കണ്ട്, ഏകദേശം രാത്രിയുടെ നാലു യാമത്തിൽ കടലിനേൽകൂടി നടന്ന് അവരുടെ അടുക്കെ ചെന്ന് അവരെ കടന്നു പിന്നിടാൻ ഭാവിച്ചു. അവരെ രഹസ്യം അവൻ കടലിനേൽ നടക്കുന്നതുകണ്ട് എല്ലാവരും നോക്കിപ്പോയി, കലക്കുമ്പോഴായി പ്രേരണം എന്നു നിരൂപിച്ചു കൂക്കലിട്ടു; ഉടനെ അവൻ അവരോട് ഉരിയാടി: ഡൈയ്യുപ്പെടുവിൻ! ഞാൻ തന്നെ ആകുന്നു; ഭയപ്പെടേണ്ടാ! എന്നു പറയുന്നു. അവനും അവരോട് ചേർന്നുവെന്ന് പടകിൽ കരേറി, കാര്യം അമ്മൻ അവർക്കുള്ളിൽ ഏറ്റവും സൂക്ഷിച്ചു അത്ഭുതം ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കാരണം അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്നു തടിച്ചു വെച്ചതു കൊണ്ട് അപ്പങ്ങളുടെ സംഗതിയാലും ബോധം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

അവർ അക്കരെക്ക് എത്തി ഗണനസരത്ത് എന്ന ദേശത്തിൽ വന്ന് അന്നഭക്ഷണം ചെയ്തു. അവർ പടകിൽനിന്നു കിഴിഞ്ഞു ഉടനെ, (ജനങ്ങൾ) അവനെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു ചുറ്റുമുള്ള നാട്ടിൽ ഒക്കെയും ഓടിച്ചെന്നു, ഭൂസ്ഥലം കിടക്കുകളിൽ എടുത്തുകൊണ്ടു അവൻ ഉണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നേടത്താക്കി തുടങ്ങി. പിന്നെ

അവൻ ഉരുകൾ, പട്ടണങ്ങൾ, ദേശങ്ങൾ, എവിടെ എങ്കിലും കടന്നാലും രോഗികളെ ചന്തകളിൽ ഇട്ട്, അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊടൽ പോലും തൊടേണ്ടതിന് അവർ അപേക്ഷിച്ചു; അവനെ തൊട്ടവർ ഒക്കെയും രക്ഷിപ്രാപിക്കയും ചെയ്തു.

൭. അദ്ധ്യായം.

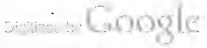
പറീശരോടു വാക്യം, (൨൪) കനാന്യസ്ത്രീയുടെ വിശ്വാസവും [മത്താ ൧൫], (൩൧) എഴുത്തു.

൧ **യ**രുശലേമിൽ നിന്നു വന്നിട്ടുള്ള പരീശരും ചില ശാസ്ത്രികളും
൨ അവനോടു ചേർന്നു കൂടി. ആയവർ ശിഷ്യരിൽ ചിലർ കൈകഴുകാതെ പട്ടകൈകളാൽ തന്നെ ആഹാരം ഭക്ഷിക്കുന്നതു കണ്ടു
൩ (പഴിച്ചു പറഞ്ഞു). പരീശരാകട്ടെ, യഹൂദരും ഒക്കയും പുറമ്പന്മാരുടെ സമ്പ്രദായത്തെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു മുട്ടിയോടു, കൈകളെ
൪ കഴുകിട്ടല്ലാതെ ഭക്ഷിക്കുന്നില്ല; ചന്തയിൽനിന്നു (വന്നാലും) കുളിച്ചിട്ടല്ലാതെ ഭക്ഷിക്കുന്നില്ല. കിണ്ടി, ഭരണി, ചെമ്പു, കിടക്ക എന്നിവ കഴുകുക മുതലായതു പലതും ഉണ്ടു, അവർ പിടിച്ചുകൊ
൫ ടുംവാൻ കൈക്കൊണ്ടതു. അപ്പോൾ പരീശരും ശാസ്ത്രികളും: നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പുറമ്പന്മാരുടെ സമ്പ്രദായപ്രകാരം നടക്കാതെ പട്ടകൈകളാൽ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുന്നത് എന്ത്? എന്ന് അവ
൬ നോടു ചോദിക്കുന്നു. അവൻ അവരോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: വേഷധാരികളായ നിങ്ങളെ തൊട്ടു യശയ്യ, നന്നായി പ്രവചിച്ചിതു: (൨൯, ൧൩.) ഈ ജനം അധരങ്ങൾകൊണ്ട് എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നു എങ്കിലും അവരുടെ ഹൃദയം എന്നോട് ദൂരത്ത് അ
൭ കന്നിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യകല്പനകളായ ഉപദേശങ്ങളെ അവർ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് എന്നെ വ്യർത്ഥമായി ഭജിക്കുന്നു എന്നത്രെ. എ
൮ ങ്ങിനെ എന്നാൽ ദൈവകല്പനയെ വിട്ടുംകളഞ്ഞു, കിണ്ടി ഭരണികളെ കഴുകുക തുടങ്ങിയ മനുഷ്യസമ്പ്രദായങ്ങളെ പ്രമാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു; ഇവറ്റിന്നൊത്തതു പലതും നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു.
൯ പിന്നെ അവരോടു പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായത്തെ സൂക്ഷിപ്പാൻ ദേവകല്പനയെ നന്നായി തള്ളിക്കളയുന്നു. (൨ മോ.
൧൦ ൨൦, ൧൨.) നിന്റെ അച്ഛനേയും അമ്മയേയും ബഹുമാനിക്കുന്നതും (൨൧, ൧൭.) അച്ഛനെ എങ്കിലും അമ്മയെ എങ്കിലും പ്രാകൃ
൧൧ ന്നവൻ മരിക്കണം നിശ്ചയം എന്നും മൊശെ പറഞ്ഞുവെല്ലോ. നിങ്ങളൊരു മനുഷ്യൻ അച്ഛനോടൊന്നിടേയും അമ്മയോട്

എങ്കിലും നിന്നെക്ക് എന്നിൽനിന്ന് ഉപകാരമായ്യാതുന്നതു കൊ
ബ്ബാൻ എന്നുള്ള വഴിപാട് (ആക) എന്നു പറഞ്ഞാൽ (കായ്മ
തന്നെ) എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു്, അവൻ തന്റെ അച്ഛനോടുകൂടെ, മറ്റ
അമ്മക്കൊടുകൂടെ, ഇനി (ഗുണം) ഒന്നും ചെയ്യാൻ സമ്മതിക്കാ
തെ ഇരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ നിങ്ങളും നടത്തുന്ന സമ്പ്രദായ മന്ദ
ത്താൽ ദൈവകല്പനയെ ദുബ്ബലമാക്കുന്നു, ഈ വക പലതും
നീങ്ങളും ചെയ്യുന്നു.

പിന്നെയും പുരുഷാരത്തെ അരികെ വിളിച്ചു്, അവരോടു മര
പറഞ്ഞു: എല്ലാവരും കേട്ടു ഗ്രഹിച്ചുചൊൽവിൻ! പുറത്തുനിന്നു മറ്റ
മനുഷ്യനിൽ ചെയ്യുന്നത് ഒന്നും അവനു രീണ്ടൽ വരുത്തികൂടാ;
അവനിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നവ അത്രെ മനുഷ്യനു രീണ്ടൽ
ഉണ്ടാക്കുന്നുള്ളു. ഒരുത്തനു കേൾപ്പാൻ ചെവികൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ മന്ദ
അവൻ കേൾക്കുക. അവൻ പുരുഷാരത്തെ വിട്ടു, വീട്ടിൽ പുക മറ്
ശേഷം ശിഷ്യന്മാർ: ആ ഉപമയെ അവനോടു ചോദിച്ചു; അ
വരോടു പറഞ്ഞിതു: ഇപ്രകാരം നിങ്ങളും ബോധം ഇല്ലാതിരിക്ക
മവ
ന്നുവൊ? പുറത്തുനിന്നു മനുഷ്യനിൽ അകമ്പുകുന്നത് ഒന്നും
അവനു രീണ്ടൽ വരുത്തികൂടാ എന്നു ബോധിക്കുന്നില്ലയൊ?
അത് അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അല്ലല്ലൊ വയറിൽ അത്രെ മൻ
ചെയ്യുന്നു; പിന്നെ മറപ്പുരയിലേക്ക് പോകുന്നു; ഈ വഴി എല്ലാ
ദോഷങ്ങളുംക്കും ശുദ്ധി വരുത്തുന്നു. പിന്നെ പറഞ്ഞിതു: മനു മ
ഷ്യനിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതത്രെ, മനുഷ്യനു രീണ്ടൽ ഉണ്ടാക്ക
ന്നതു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ, ദൃശ്യവസ്തുക്കൾ തന്നെ അകത്തുനി
മ
ന്നു മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നു. വൃദിച്ചാര മ
ങ്ങൾ, പുലയാട്ടുകൾ, കലകൾ, മോഷണങ്ങൾ, അത്യാഗ്രഹ
ങ്ങൾ, വേണ്ടാതനങ്ങൾ, ചതി ദുഷ്ട്യാമം, വിടക്കുകണ്ണു, ദ്രുഷ്ടണം,
ഗവുർ, ബുദ്ധിഹീനത, ഈ ദോഷങ്ങൾ എല്ലാം അകത്തുനിന്നു മന്ദ
പുറപ്പെട്ടു, മനുഷ്യനെ രീണ്ടിക്കുന്നു.

അവിടെ നിന്ന് എഴുന്നീറ്റു, അവൻ തൂർ (ചിദോൻ) എന്ന മന്ദ
തിന്റെ അതിർനാട്ടിൽ പോയി ഒരു വീട്ടിൽ കടന്ന്, ആരും അ
റിയരുത് എന്ന് ഇച്ഛിച്ചു, മറഞ്ഞിരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല താനും
എങ്ങിനെ എന്നാൽ അശുദ്ധാത്മാവുറഞ്ഞ ചെറുമകൾ ഉള്ളൊ മറ്റ
രു സ്ത്രീ, അവന്റെ വസ്ത്രത കേട്ടിട്ടു വന്ന്, അവന്റെ കാലുൽ
വീണു. അവൾ സുറഹ്മാസ്സീകൃ ജ്ഞാതിയിൽ ഉള്ളൊരു യവന മന്ദ
ക്കാരത്തി തന്നെ; തന്റെ മകളിൽനിന്നു ഭൂതത്തെ പുറത്താക്ക

൨൭ വാൻ അവനെ അപേക്ഷിച്ചു. യേശു അവരോട്: മുമ്പെ മക്കൾക്ക് തൃപ്തി വരുവാൻ സമ്മതിക്കൂ; മക്കളുടെ അപ്പത്തെ എടുത്തു, ചെറുനായ്കൾക്ക് ചാടുന്നത് നന്നല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അവൾ അവനോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: അവനെ കർത്താവെ! ചെറുനായ്കളും മേശക്കു കീഴെ കട്ടികളുടെ നടുക്കുകൾകൊണ്ട് ഉപവാൻ ജീവിക്കുന്നുവല്ലോ! അവരോട് അവൻ: ഈ വാക്കു നിമിത്തം പോക! ഭ്രമം നിന്റെ മകളെ വിട്ടു പോയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൾ തന്റെ ഭവനത്തിൽ വന്നാറെ, ഭ്രമം പുറപ്പെട്ടതും, മകൾ ശയ്യമേൽ കിടക്കുന്നതും കണ്ടു.

൩൧ അവൻ വീണ്ടും തൂർത്തരിരിനെ വിട്ടു, ചിദോനിൽ കൂടി ഗലീലക്കുടല്ലറത്തു (ചെന്നു) ദശപുരനാട്ടിന്റെ നടുവിൽ വന്നു. ൩൨ അവിടെ വായി വരാത്ത ചെവിടനെ അവനു കൊണ്ടുവന്നു, അവന്റെ മേൽ കൈ വെക്കേണം എന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ൩൩ ആയവനെ പുരുഷാരത്തിൽ നിന്നു വേറിട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു തന്റെ വിരലുകളെ അവന്റെ ചെവികളിൽ ഇട്ടു തൃപ്പി, അവന്റെ നാവിനെ തൊട്ടു. പിന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കി, തെരങ്ങി, അവനോടു, തുറന്നു വരിക! എന്നുള്ള എപ്പതെ! എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ അവനു ശ്രവണം തുറന്നു, നാവിന്റെ കെട്ടും അഴിഞ്ഞിട്ട്, അവൻ ശരിയായി പറഞ്ഞു. ഇത് ആരോടും പറയാതെ എന്ന് അവരോട് ആജ്ഞാപിച്ചു എങ്കിലും, അവൻ കല്ലിക്കും തോരും അവർ ഏറ്റവും ചോദിച്ചു പറഞ്ഞു: അവൻ സകലവും നന്നായി ചെയ്യൂ; ചെവിടരെ കേൾപ്പിക്കയും, പറയാത്തവരെ പറയിക്കയും ചെയ്യുന്നു! എന്ന് അവർ അത്യന്തം സ്തംഭിച്ചു പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു.

൮. അദ്ധ്യായം.

അറബുകൾക്ക് ഭക്ഷണം [മത്താ. ൧൫.], (൧൧) പരീശരുടെ പുട്ടിച്ചമവീനെ ആക്ഷേപിച്ചത് [മത്താ. ൧൬.], (൨൨) ഒരു കരുടെ കാഴ്ചകൊടുത്തതു, (൨൭) ശിഷ്യരുടെ പരിശോധനയിൽ പിന്നെ, (൩൦) ക്രൂശിയെ മരണത്തെ പ്രവചിച്ചതു [മത്താ. ൧൬. ൧൪. ന്.]

൧ **ആ** ദിവസങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയ പുരുഷാരം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, തിന്മാൻ ഇല്ലായ്മകൊണ്ട് അവൻ ശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ച് കൂട്ടി പറഞ്ഞു: ഈ പുരുഷാരം മൂന്നു നാളും എന്നോടു കൂട പാർത്തിട്ട്, അവർക്കു തിന്മാൻ ഇല്ലായ്മകൊണ്ട് എനിക്ക് അവരിൽ നിന്നു

കരളലിയുന്നു; ഞാൻ അവരെ പട്ടിണിയായി അവരവരുടെ ന
 വിട്ടിടലക്ക് അയച്ചാലോ, അവർ വഴിയയിൽ വെച്ചു തളന്ന് പോ
 ക്കും; ചിലർ ദൂരത്തുനിന്നു വരുന്നതും ഉണ്ടു. എന്നതിന്ന് അ
 വന്റെ ശിഷ്യർ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: ഇവക്ക് ഇവിടെ മരുവി
 ൽ തന്നെ അപ്പങ്ങൾ കൊണ്ടു തൃപ്തിവരുത്തുവാൻ ആർക്കും എ
 വിടെ നിന്നു കഴിയില്ലേ? എന്നാറെ, അവരോട്: എത്ര അ
 പ്തം ഉണ്ട്? എന്നു ചോദിച്ചതിന്ന് എഴുതുന്ന പറഞ്ഞു. അ
 വൻ അപ്പോൾ, പുരുഷാരത്തെ നിലത്തിൽ ചാരി ഇരിപ്പാൻ
 ക്ഷിച്ചു; എഴുപ്പവും എടുത്തു വാഴ്ന്നു, നരക്കി, തന്റെ ശിഷ്യർ
 വിളമ്പുവാൻ കൊടുത്തു; അവർ പുരുഷാരത്തിന്നു വിളമ്പുകയും
 ചെയ്തു. ചെറുമീനും ചിലതുണ്ടായി, അവയും അനുഗ്രഹിച്ചു
 വിളമ്പുവാൻ പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി, കഷണ
 ങ്ങൾ ശേഷിച്ചത് കൊണ്ട്, എഴുവട്ടി നിറച്ചെടുത്തു. തിന്നവരൊ
 ന് ഏകദേശം നാലായിരം പേർ തന്നെ. അവർക്ക് അവൻ വിട
 ൾ കൊടുത്ത ഉടനെ, തന്റെ ശിഷ്യരോടു കൂട പടകിൽ ഏറി, ദല്ല
 ന്നാൾ അംശങ്ങളിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം പരിശോധന പൂർത്തിയാക്കി, വാനത്തിൽനിന്ന് ഒൻ
 അടയാളം അവനോടു പരീക്ഷിച്ചു, അന്നെപ്പോൾ, അവനുമ
 യി തന്നെ തുടങ്ങി. അവനും തന്റെ ആത്മാവിൽ ദീപ്തശാ
 യി ഇട്ടു: ഈ ജാതി അടയാളം തിരയുന്നത് എന്തു? ആമെൻ
 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഈ ജാതിക്ക്, അടയാളം കൊടുക്ക
 പ്പടാതു എന്നു പറഞ്ഞു; അവരെ വിട്ടു, പിന്നെയും പടകേറി,
 അക്കരെക്ക് കടന്നു. അവർ അപ്പങ്ങൾ കൊണ്ടുചോരവാൻ
 മറന്നിട്ടു, പടകിൽ അവരുടെ പക്കൽ ഒൻ അപ്പം മാത്രം ഉണ്ടു.
 അന്ന് അവൻ അവരോടു: പരിശോധന ചെയ്താവിനും ഹെ
 രോദാവന്റെ ചെയ്താവിനും സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊൾവിൻ!
 എന്നു ക്ഷിച്ചു; എന്നാറെ, നമുക്ക് അപ്പങ്ങൾ ഇല്ലായ്മയാൽ
 എന്നു തങ്ങളിൽ നിരൂപിച്ചുപോയി. ആയതു യേശു അറിഞ്ഞ്,
 അവരോടു പറയുന്നു: അപ്പങ്ങൾ ഇല്ലായ്മയാൽ നിങ്ങളിൽ നി
 രൂപിപ്പാൻ എന്തു? ഇന്നും വോധിക്കുന്നില്ലയോ? ഗ്രഹിക്ക
 ന്നില്ലയോ? ഇന്നും നിങ്ങൾക്ക് ഹൃദയം തടിച്ചു വെച്ചതു തന്നെ
 യോ? കണ്ണുകൾ ഉണ്ടായിട്ടും കാണായ്മയും ചെയ്തികൾ ഉണ്ടായി
 ങ്കേൾക്കായ്മയും. ഓർമ്മ വെക്കായ്മയും ചെയ്യുന്നുവോ? ആ ഐ
 യായിരങ്ങൾക്കു, ഞാൻ അഞ്ചുപത്തെ നരക്കിയപ്പോൾ, എത്ര

കൊട്ട കഷണങ്ങൾ നിറെച്ചുടുത്തു? എന്നതിന്നു പന്ത്രണ്ടു
൨൦ എന്നു പറഞ്ഞു. നാലായിരങ്ങൾക്ക് ഏഴിനെ (നരകിയ) പ്പൊ
൨൧ ഷെക്കൊ, എത്ര വട്ടി കഷണങ്ങൾ എടുത്തു? എന്നതിന്നു ഏഴ്
എന്നു പറഞ്ഞോറെ: പിന്നെ നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാത്തതു് എങ്ങി
നെ? എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു.

൨൨ അവർ വൈചിത്ര്യമായിട്ടു വന്നപ്പോൾ, അവന്നു ഒരു കര
ടനെ കൊണ്ടുവന്നു, അവനെ തൊടുവാൻ അപേക്ഷിച്ചാറെ,

൨൩ അവൻ കരടന്റെ കയ്യെ പിടിച്ചു, അവനെ ഊരിന്നു പുറത്തു
കൊണ്ടുപോയി; അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ തൂപ്പി, കൈകളെ അവ
നേൽവെച്ചു: നീ വല്ലതും കാണുന്നുവൊ? എന്നു ചോദിച്ചു;

൨൪ ആയവൻ മേല്പെട്ടു നോക്കി: മനുഷ്യർ മരങ്ങൾ പോലെ നട

൨൫ ക്കുന്നതു കാണുന്നു എന്നു പറഞ്ഞശേഷം, പിന്നെയും കൈക
ളെ അവന്റെ കണ്ണുകളിനേൽ വെച്ചു, അവനെ മേല്പെട്ടു നോ
ക്കുമാറാക്കി; അവനും വഴിക്കലായി, എല്ലാവരേയും സ്തുതിച്ചുമാ
൨൬ കണ്ടു; അവനെ ഊരിൽ കടക്കയും ഊരിൽ ആരോടും പറകയും
അരുത് എന്നു ചൊല്ലി, സ്വദേശത്തിലേക്ക് പറഞ്ഞയച്ചു.

൨൭ അന്നന്തരം യേശു ശിഷ്യരുമായി, ഫിലിപ്പന്റെ കൈസര
യെക്ക് അടുത്ത ഊരുകളിൽ യാത്രയായി, വഴിയിൽ വെച്ചു, ത

ന്റെ ശിഷ്യരോടു ചോദിച്ചു: മനുഷ്യർ എന്നെ ആർ എന്നു

൨൮ പറയുന്നു? അവർ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ചിലർ സ്താപകനായ
യോഹന്നാൻ എന്നും, ചിലർ എലീയാവെന്നും, മറ്റേവർ പ്രവാ
൨൯ ചകരിൽ ഒരുവൻ എന്നും (പറയുന്നതു). അവരോടു അവൻ:

നിങ്ങളോ എന്നെ ആർ എന്നു ചൊല്ലുന്നു? എന്നു പറഞ്ഞതി
ന്നു: നീ ക്രിസ്തുൻ ആകുന്നു എന്നു പേരത്രൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

൩൦ അവനും തന്റെ വസ്തുത ആരോടും പറയാതിരിപ്പാൻ അവരെ

൩൧ ശാസിച്ചു. മനുഷ്യപുത്രൻ പലതും സഫിച്ചു. മൂപ്പർ, മഹാപ
രോഹിതർ, ശാസ്ത്രികൾ, ഇവരാൽ നിസ്സാരൻ എന്നു തള്ളപ്പെട്ടു,
കൊല്ലപ്പെടുകയും. മൂന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ട്, എഴുന്നീറ്റു വരികയും

൩൨ വേണം എന്ന് അവർക്കു ഉപദേശിച്ചു തുടങ്ങി. പ്രാഗത്ഭ്യത്തോ
ടെ വചനത്തെ ചൊല്ലുമ്പോൾ, പേരത്രൻ അവനെ കൂട്ടിക്കൊ

൩൩ ന്നു ശാസിച്ചു തുടങ്ങി. അവനും തിരിഞ്ഞു നോക്കി, തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരെ കണ്ടിട്ടു. പേരത്രനെ ശാസിച്ചു: സാത്താണെ, എ
ന്റെ പിന്നിൽ പൊയ്ക്കൂ! നീ ദൈവത്തിന്റെവ അല്ല, മനു
ഷ്യരുടേവ കരുതുന്നതു കൊണ്ടത്രെ! എന്നു പറഞ്ഞു.

പിന്നെ തന്റെ ശിഷ്യരോടും കൂടെ പുരുഷാരത്തെ അരികെ നട വിളിച്ച്, അവരോട് പറഞ്ഞിതു: എന്റെ പിന്നാലെ വരുവാൻ ഒരുവൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ, തന്നെത്തന്നെ രജിടും തന്റെ ക്രൂശിനെ എടുത്തുകൊണ്ട് എന്നെ അനുഗമിപ്പേടുക. ആരാനും തന്റെ മറ്റു ദേഹിയെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ, അതിനെ കളയും, ആരാനും എന്നെയും സുവിശേഷത്തെയും ചൊല്ലി, തന്റെ ദേഹിയെ കളഞ്ഞാലോ, അതിനെ രക്ഷിക്കുക കാരണം ഒരു മനുഷ്യൻ നന്നു സമ്പുലോകം നേടിയാറെയും തന്റെ ദേഹിക്കു ചേരും വന്നാൽ അവൻ എന്തു പ്രയാജനം ഉള്ളു? അല്ല, തന്റെ ദേഹിയെ നശിപ്പിച്ചുകൊൾവാൻ മനുഷ്യൻ എന്തൊരു മരവില കൊടുക്കും? ഈ വൃഥിച്ചാരവും, പാപവും ഉള്ള തലമുറയിൽ ആരാനും എന്തു നേയും എന്റെ വചനങ്ങളേയും കുറിച്ചു നാണിച്ചാൽ, ആയവനെ കുറിച്ചു, മനുഷ്യപുത്രനും വിശുദ്ധാത്മാവു കൂടെ, തന്റെ പിതാവിൻ തേജസ്സിൽ വന്നപ്പോൾ നാണിക്കും സത്യം.

ന്. അദ്ധ്യായം.

രൂപാന്തരവും, (൧൪) ചന്ദ്രബാധയെക്കുറിച്ചും, (൩൦) സ്വമരണത്തെ പിന്നെയും അറിയിച്ചതും [മത്താ. ൧൭. ലൂ. ൯.], (൩൩) ശിശുഭാവവും ഉടച്ചുകൊടുക്കുകയും [മത്താ. ൧൮. ലൂ. ൯.]

പിന്നെ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നിതു: ദൈവം പരാജ്യം ശക്തിയിൽ വരുന്നതു കാണുവോളം, മരണത്തെ ആസ്വദിക്കാത്തവർ ചിലർ ഈ നില്ക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ട് എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. ആരു ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം, യേശു മേത്രനേയും, യാക്കോബ് യോഹന്നാമാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട്, ഒരുയന്ന് മലമേൽ അവരോടത്രെ വേറിട്ടു നടന്നു; പിന്നെ അവരുടെ മുമ്പാകെ മരുന്നെടുത്തു, അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ അലക്കുന്നവൻ വെളിപ്പെടുത്തുവണ്ണം ഹിമം പോലെ മിനുങ്ങി, ഏറ്റവും വെളിച്ചമുള്ള ചമഞ്ഞു. എലീയാ മോശെയോടു കൂടെ അവർക്കു കാണാത്തു, യേശുവോടു സംഭാഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അതിന്നു മേത്രൻ യേശുവോടു, രബ്ബീ, നാം ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു നല്ലതു; ഞങ്ങൾക്കു മൂന്നു കുടിലു കളെ ഉണ്ടാക്കട്ടെ! ഒന്നു നിന്നെക്കും, ഒന്നു മോശെക്കും, ഒന്ന് എലീയാവിന്നും എന്നു പറഞ്ഞു. കാരണം അവർ ഭയപരവശരാകുകൊണ്ടു. എന്തു പറയേണ്ടു എന്ന് അവൻ അറിയാത്തു. പിന്നെ അവരിൽ നിഴലി

൧൩ ടന്ന ഒരു മേഘം സംഭവിച്ചു, മേഘത്തിൽ നിന്ന്: ഇവൻ എ
 ൧൪ ന്റെ പ്രിയ പുത്രൻ, ഇവനെ ചെവിക്കൊലംവിൻ എന്നൊരു
 ൧൫ വ ശബ്ദമുണ്ടായി. ക്ഷണത്തിൽ അവർ ചുറ്റും നോക്കി, തങ്ങളോ
 ൧൬ ട കൂട യേശുവെ മാത്രം അല്ലാതെ, മറ്റാരെയും കണ്ടിട്ടില്ല. അ
 ൧൭ വർമലയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുമ്പോൾ, മനുഷ്യപുത്രൻ മരിച്ചവരി
 ൧൮ ൽനിന്ന് എഴുന്നീറ്റു എന്നു വന്നിട്ട് ഒഴികെ ഈ കണ്ടത് ആ
 ൧൯ ൧൦ രോടും അറിയിക്കാതിരിപ്പാൻ നിയോഗിച്ചു. ആ വാക്കിനെ അ
 ൨൦ വർ ഉള്ളിൽ സംഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു, മരിച്ചവരിൽനിന്ന് എഴുന്നീ
 ൨൧ ൧൧ ള്കു എന്നുള്ളത് എന്തെന്നു തന്നിട്ടു പോന്നു. പിന്നെ എലീ
 ൨൨ യാ മുഖെ വരേണ്ടത് എന്നു ശാസ്ത്രികൾ വാദിക്കുന്നത് എ
 ൨൩ ൧൨ ന്തെന്ന്, അവർ ചോദിച്ചതിന്നു, യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു:
 ൨൪ എലീയാ മുഖെ വന്നു സകലവും യഥാസ്ഥാനത്താക്കുന്നു സ
 ൨൫ ൧൩ ത്രം, എന്നാൽ മനുഷ്യപുത്രനേകൊണ്ട് എങ്ങിനെ എഴുന്നീക്കിട
 ൨൬ ൧൪ ന്നു? അവൻ പലതും കഴിഞ്ഞു ധിക്കരിക്കപ്പെട്ടു പോകെ
 ൨൭ ൧൫ ന്നു(എന്നുണ്ടു). ഞാനൊഎലീയാവും വന്നിരിക്കുന്നു, അവനെ
 ൨൮ ൧൬ ചൊല്ലി എഴുന്നീക്കുന്ന പ്രകാരം തന്നെ അവർ തോന്നിയത്
 ൨൯ ൧൭ എല്ലാം അവനോടു ചെയ്തു എന്നു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
 ൩൦ ൧൮ അവൻ ശിഷ്യരുടെ അടുക്കെ വന്നാറെ, വലിയപുരുഷന്മാരും
 ൩൧ ൧൯ അവരെ ചുറ്റി നില്ക്കുന്നതും ശാസ്ത്രികൾ അവരോടു തന്നിട
 ൩൨ ൨൦ ന്നതും കണ്ടു. പുരുഷന്മാരും അവനെ കണ്ടുടനെ സ്തംഭിച്ച്, ഓടി
 ൩൩ ൨൧ വന്നു അവനെ വദിച്ചു. ശാസ്ത്രികളോട്, അവൻ നിങ്ങളും
 ൩൪ ൨൨ തങ്ങളിൽ തന്നിടുന്നത് എന്തെന്നു ചോദിച്ചതിന്നു, പുരുഷന്മാരും
 ൩൫ ൨൩ ത്തിൽ ഒരുത്തൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: ഗുരോ, വാക്കില്ലാത്ത ആ
 ൩൬ ൨൪ ത്താവ് കൂടിയ എന്റെ മകനെ നിന്റെ അടുക്കെ കൊണ്ടുവന്നു
 ൩൭ ൨൫ അത് അവനെ പിടിക്കുതോറും അവനെ വലിക്കുന്നു, പി
 ൩൮ ൨൬ ന്നെ നരച്ചു പല്ലു കടിച്ചു വറണ്ടു പോകുന്നു; അതിനെ പു
 ൩൯ ൨൭ രത്തംകണ്ടതിന്നു നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞിട്ടും അവ
 ൪൦ ൨൮ ന് ക്കു കഴിവില്ലാത്തു. എന്നാറെ, അവരോട്: അവിശ്വാസമുള്ള
 ൪൧ ൨൯ തലമുറയെ! എത്രോടും ഞാൻ നിങ്ങളരികെ ഇരിക്കും? എത്രോടും
 ൪൨ ൩൦ നിങ്ങളെ പൊറുക്കും? അവനെ എനിക്ക് കൊണ്ടുവരുവിൻ!
 ൪൩ ൩൧ എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. അവനെ അവനടുക്കെ കൊണ്ടുവന്നു,
 ൪൪ ൩൨ അവനെ കണ്ടു ഉടനെ, ആത്മാവ് അവനെ ഇഴച്ചു, അവൻ
 ൪൫ ൩൩ നിലത്തു വീണു, നരച്ചുരുണ്ടു വന്നു. ഇത് അവനു സംഭ
 ൪൬ ൩൪ വിച്ചിട്ട് എത്ര കാലമായി? എന്ന് അപ്പനോട്, ചോദിച്ചാറെ,
 ൪൭ ൩൫

അവൻ പറഞ്ഞു: ചെറുപ്പം മുതൽ തന്നെ, അത് പലപ്പോഴും, രണ്ടു അവനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നും, തീയിലും വെള്ളങ്ങളിലും രണ്ടു കളഞ്ഞു; നിന്നാൽ വല്ലതും കഴിയും എങ്കിലൊ, ഞങ്ങളെ കരളപിഞ്ഞു തുണെക്കണമെ! യേശു അവനോടു പറഞ്ഞു: നിന്നാൽ രണ്ടു കഴിയും എങ്കിൽ എന്നോ? വിശ്വസിക്കാൻ (കഴിയും എങ്കിൽ) എന്നത്രെ. വിശ്വസിക്കുന്നവന് എല്ലാം കഴിയും; ബാലന്റെ രണ്ടു അപ്പൻ ഉടനെ പൊട്ടി, കണ്ണീർ വാർത്തു പറഞ്ഞു: (കർത്താവേ!) ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു; എന്റെ അവിശ്വാസത്തിന്നു സഹായിക്കണമെ! എന്നാറെ, പുരുഷാരം ഓടി കൂടുന്നതു, യേശു കരളപിഞ്ഞു, അശ്രുധാരമാവെ ശാസിച്ചു: വാക്കില്ലാതെ ഊമനായ ആത്മാവേ! ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു: ഇവനെ വിട്ടു പോ; ഇനി അകമ്പുകയും അരുത്! എന്നു പറഞ്ഞു. ആയത് ആഴ്ത്തും രണ്ടു അവനെ വളരെ ഇഴെച്ചുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു പോയി; അവൻ മരിച്ചു എന്ന് പലരും പറയാൻ കഴിയാതെ ശവം പോലെ ആയി. അപ്പോൾ യേശു അവനെ കൈയിൽ പിടിച്ച് എഴുന്നേറ്റു നീല്പിച്ചു, അവൻ നിവിരുകയും ചെയ്തു. വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ രണ്ടു പേർ, അവനോടു ശിഷ്യന്മാർ പ്രത്യേകം ചോദിച്ചു: ഞങ്ങൾക്ക് അതിനെ പുറത്താക്കി കൂടാത്തത് എന്ത്? എന്നതിന്നു: പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസത്താലും അല്ലാതെ, ഈ ജാതി ഒന്നിനാലും പുറപ്പെട്ടുകൂടാ എന്നു പറഞ്ഞു.

അവിടെനിന്ന് അവർ യാത്രയായി, ഗലീലയിൽ കൂടി കടക്കുന്ന രണ്ടു പേർ, ആരും അറിയാൻ അവനു മനസ്സായില്ല. കാരണം രണ്ടു അവൻ തന്റെ ശിഷ്യരെ പഠിപ്പിച്ചു: മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ കൈകളിൽ എല്പിക്കപ്പെടുന്നു, അവർ അവനെ കൊന്നു കളയും കൊന്നിട്ടു, മൂന്നാം നാൾ അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കയും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. ആ വാക്ക് അവർ ഗ്രഹിക്കാതെ, അവനോട് ചോദിപ്പാൻ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു.

പിന്നെ അവൻ കഫർ്നാഥത്തിൽ വന്നപ്പോൾ, വീട്ടിൽ ആ രണ്ടു പേരോടും: നിങ്ങൾ വഴിയിൽ വെച്ചു തമ്മിൽ വാദിച്ചത് എന്തെന്ന് അവരോടു ചോദിച്ചു. വഴിയിൽ വെച്ച് അവർ ഏതു കാരണവും, വലുതായവൻ ആർ എന്നു തങ്ങളിൽ വാദിക്കപ്പെട്ടു മിണ്ടാതെ നിന്നു. അവൻ ഇരുന്നൂറു പന്തിരവരെയും വിളിച്ചു കൂട്ടി: ഒരുവൻ മുമ്പനാവാൻ ഇഴുറ്റിച്ചാൽ, എല്ലാവരിലും ഒടുക്കത്തവനും, എല്ലാവർക്കും ശുശ്രൂഷിക്കാൻ ആക, എന്ന് അവരോടു രണ്ടു

ചൊല്ലി, ഒരു ശിശുവെ പിടിച്ച്, അവരുടെ നടുവിൽ നിറുത്തി,
 ൩൭ അതിനെ അണച്ചുകൊണ്ട് അവരോടു പറഞ്ഞിതു: ഇങ്ങി
 നെയുള്ള ശിശുക്കളിൽ ഒന്നിനെ എൻ നാമത്തിൽ ആരാൻ
 കൈക്കൊണ്ടാൽ, എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു; എന്നെ കൈക്കൊ
 ൩൮ള്ളുന്നവനെ, എന്നെ അല്ല; എന്നെ അയച്ചവനെ കൈക്കൊ
 ൩൯ള്ളുന്നു. എന്നതിന്നു യോഹന്നാൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: ഗുരോ,
 ഒരുവൻ നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ ആട്ടുന്നത് ഞങ്ങൾ ക
 ൪൦ണ്ടു, നമ്മെ അനുഗമിക്കാത്തവനാകകൊണ്ട്, അവനെ വിദൂര
 ൪൧ൻ ധിച്ചു. യേശു പറഞ്ഞു: അവനെ വിദൂരധിക്കരുത്! കാരണം
 എൻ നാമത്തിൽ ശക്തി കാട്ടിട്ടു. വേഗത്തിൽ എന്നെ ഓപ്പാക്ക
 ൪൨ പറവാൻ കഴിയുന്നവൻ ആരും ഇല്ല. നമുക്ക് എതിരെയല്ലാ
 ൪൩ത്തവൻ നമുക്കു വേണ്ടിയുള്ളവൻ ആകുന്നുവല്ലോ! എന്തെ
 ന്നാൽ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുനുള്ളവർ എന്നീ (എന്റെ) നാമത്തിൽ
 ആരാൻ ഒരു കിണ്ടി വെള്ളം നിങ്ങളെ കുടിപ്പിച്ചാലും അവൻ
 തന്റെ കൂലിയെ കളകയില്ല സത്യം എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
 ൪൪ പറയുന്നു. പിന്നെ എങ്കൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ ചെറിയവ
 ൪൫രിൽ ഒരുത്തന് ആരാൻ ഇടച്ചു വരുത്തുകിൽ അവന്റെ കഴ
 ൪൬ത്തിന്റെ ചുറ്റും ഒരു കഴുതത്തിരിക്കല്ലാക്കി, കടലിൽ എറിയപ്പെ
 ൪൭ട്ടാലും അവന് ഏറെ നല്ലു. നിന്റെ കൈ നിന്നെക്ക് ഇടച്ചു
 ൪൮വരുത്തിയാൽ, അതിനെ വെട്ടിക്കള; രണ്ടു കൈയും ഉള്ളവനാ
 ൪൯യി കെടാത അഗ്നിയായുന്ന നരകത്തിൽ പോകുന്നതിനേക്കാ
 ൫൦ൾ ഉന്നന്നായി ജീവനിൽ കടക്കുന്നതു നിന്നെക്ക് നല്ലു. അവി
 ൫൧ടെ അവരുടെ പൂഴ ഒടുങ്ങാതെയും, തീ കെടാതെയും ഇരിക്കുന്നു.
 ൫൨ (യശ. ൩൩, ൨൪.) നിന്റെ കാൽ നിന്നെക്ക് ഇടച്ചു വരുത്തിയാ
 ൫൩ലും, അതിനെ വെട്ടിക്കള; രണ്ടു കാലും ഉള്ളവനായി (കെടാത
 ൫൪അഗ്നിയായുന്ന) നരകത്തിൽ തള്ളപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ മുടവ
 ൫൫നായി ജീവനിൽ കടക്കുന്നതു നിന്നെക്കു നല്ലു. അവിടെ അ
 ൫൬വരുടെ പൂഴ ഒടുങ്ങാതെയും, തീ കെടാതെയും ഇരിക്കുന്നു. നിന്റെ
 ൫൭കണ്ണു നിന്നെക്ക് ഇടച്ചു വരുത്തിയാലും, അതിനെ എറിഞ്ഞുകള!
 ൫൮രണ്ടു കണ്ണുള്ളവനായി അഗ്നിനരകത്തിൽ തള്ളപ്പെടുന്നതിനേ
 ൫൯ക്കാൾ ഒറ്റക്കണ്ണനായി ദേവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു നിന്നെ
 ൬൦ക്കു നല്ലു. അവിടെ അവരുടെ പൂഴ ഒടുങ്ങാതെയും തീ കെടാതെ
 ൬൧യും ഇരിക്കുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ എല്ലാവരും തീയാൽ സാ
 ൬൨രമാക്കപ്പെടും; എല്ലാ ബലിയും ഉപ്പിനാൽ സാരമാക്കപ്പെടും,

(൩ മോ. ൨, ൧൩.) ഉപ്പു നല്ലതു തന്നെ. ഉപ്പു സാരമില്ലാതെ ൫൦ പോകിലൊ, നിങ്ങൾ ഏതുകൊണ്ട് അതിനു രുചി വരുത്തും? നിങ്ങളിൽ തന്നെ ഉപ്പുള്ളവരും അന്വേഷണം സമാധാനിക്കുന്നവരും ആയിരിപ്പിൻ.

൧൦. അദ്ധ്യായം.

പരായയിൽ വിവാഹചോദ്യം [മത്താ. ൧൯], (൧൩) ശിശുക്കളെ അനുഗ്രഹിച്ചതും, (൧൭) ധനവാനായ യുവാവും [മത്താ. ൧൯. ൧൧], (൩൨) മരണപ്രവചനം [മത്താ. ൨൦. ൧൧], (൩൫) ജന്മമിക്കളെ അപേക്ഷ [മത്താ. ൨൦.], (൪൩) യറിമോവിലെ കരുടൻ [മത്താ. ൨൦. ൧൧]

അവിടെ നിന്ന് എഴുന്നീറ്റ് അവൻ യദൂനക്കരയിൽ കൂടി ൧ യഹൂദ്യ അതിരോളം വന്നു; പുരുഷാരങ്ങൾ പിന്നെയും അവനോടു ചേർന്നു കൂടി; അവനു ശീലമുള്ളപ്രകാരം അവർക്കു പിന്നെയും ഉപദേശിച്ചു. അപ്പോൾ, പരീശന്മാർ അടുത്തു ചെല്ലുന്ന: പുരുഷൻ ഭായ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു വിധിതമൊ? എന്നു പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അവനോടു ചോദിച്ചു. അവൻ അ ൩. വരോടു: മോശെ നിങ്ങൾക്കു് എന്തു കല്പിച്ചു? എന്നുത്തരം പറഞ്ഞാറെ, ഉപേക്ഷണശ്ലീട്ട് എഴുതി കൊടുത്തു് അവളെ ഉപേക്ഷിച്ചിപ്പാൻ മോശെ അനുവദിച്ചു എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങളുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം ന്യായവിചാരിച്ചത്രെ നിങ്ങൾക്കു് ഈ കല്പന എഴുതിയതു. സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭത്തിങ്കലൊ, ദൈവം അവരെ ആൺ പെണ്ണു ആക്കി തീർത്തു. അതുനിമിത്തം മനുഷ്യൻ തന്റെ പിതാവേയും മാതാവേയും വിട്ടു, സ്വഭായ്യയോടു പറിയിരിക്കും. ഇരുവരും ഒരു പുരുഷനായിത്തീരും (൧ മോ. ൨) എന്നതുകൊണ്ട് അവർ ഇനി രണ്ടല്ല ഒരു പുരുഷനെ ആകുന്നു. ആകയാൽ ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ മനുഷ്യൻ വേർ പിരിക്കരുത്! വീട്ടിൽ ആയപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ പിന്നെയും അതിനെ ചൊല്ലി തന്നെ, അവനോടു ചോദിച്ചാറെ, ആരാണു തന്റെ ഭായ്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു, ൧൧ മരണരത്തിയെ കെട്ടിയാൽ അവൾക്കു നേരെ വ്യഭിചരിക്കുന്നു. സ്ത്രീ തന്റെ ഭർത്താവെ ഉപേക്ഷിച്ചു, മരണരത്തനെ ൧൨ കെട്ടിയാലും, അവൾ വ്യഭിചരിക്കുന്നു എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ, അവൻ തൊടുവാനായി അവനു ശിശുക്കളെ ൧൩

൧൪ കൊണ്ടുവന്നു. വഹിക്കുന്നവരെ ശിഷ്യർ വിലക്കി; യേശു അതു കണ്ടാറെ, മുഷിഞ്ഞ് അവരോടു പറഞ്ഞിതു: ശിശുക്കളെ എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വിടുവിൻ; അവരെ തടക്കരുതു! ദേവ

൧൫ രാജ്യം ഇപ്രകാരമുള്ളവർക്കകന്നു സത്യം. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ദേവരാജ്യത്തെ ശിശുവെന്ന പോലെ കൈ

൧൬ കൊള്ളാത്തവൻ ആരും അതിൽ (ഒരുനാളും) കടക്കയില്ല. എന്നിട്ട് അവരെ പുച്ഛി, അവരുടെ മേൽ കൈകളെ വെച്ചുനഗ്രഹിക്കയും ചെയ്തു.

൧൭ അവൻ പുറപ്പെട്ടു, വഴിയരികിലായപ്പോൾ, ഒരുവൻ ഓടിവന്നു അവനെ മുട്ടുകുത്തി: നല്ല ഗുരൊ, നിത്യ ജീവനെ അവകാശമാക്കു

൧൮ വാൻ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? എന്ന് അവനോടു ചോദിച്ചതിന്നു, യേശു പറഞ്ഞു: എന്നെ നല്ലവൻ എന്നു ചൊലാൻ എന്തു! ദൈവമാകുന്ന ഒരുവനല്ലാതെ, നല്ലവൻ ആരും ഇല്ല! ക

൧൯ ല്ലനുകളെ അറിയുന്നുവല്ലോ. വൃദിച്ചരിക്കല്ല; കുലചെയ്യല്ല; മോഷ്ടിക്കല്ല; കള്ളസാക്ഷിപറയല്ല; ചരിക്കല്ല; (൫ മോ. ൨൪, ൧൪.) നിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ ബഹുമാനിക്ക എന്നുള്ളവ തന്നെ

൨൦ (൨ മോ. ൨൦.) അവനോട് അവൻ ഗുരൊ, ഇവ ഒക്കയും ചെയ്തപ്പോൾ മുതൽ ഞാൻ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നുത്തരം പറഞ്ഞാ

൨൧ റെ, യേശു അവനെ ഒന്നു നോക്കി, അവനെ സ്നേഹിച്ചു: ഒന്നു നിന്നെക്ക് കുറവാകുന്നു; നീ പോയി ഉള്ളത് എല്ലാം വിറ്റു, ദരിദ്രൻ്റെ കൊടുക്ക, എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നെക്ക് നിദ്രക്കുപമ ഉണ്ടാകും; പിന്നെ വന്നു നിന്റെ ക്രൂശ് എടുത്തുകൊണ്ട് എ

൨൨ ന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ വളരെ സമ്പത്തുള്ളവനാകുകൊണ്ടു ആ വചനത്താൽ വിഷാദിച്ചു ദുഃഖിതനായി പൊയ്ക്കൂളഞ്ഞു. യേശു ചുറ്റും നോക്കി, തന്റെ ശിഷ്യരോടു പറയുന്നു: വ്യഭിചാരികളെ ഉള്ളവർ, ദേവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ എത്ര പ്രയാസം! എന്നുള്ള വാക്കുകളാൽ ശിഷ്യന്മാർ അതിശയിച്ചതിന്നു, യേശു പിന്നെയും ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: ഹേ, മക്കളെ! വ്യഭിചാരികളിൽ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നവർ ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ എത്ര പ്രയാസം! ധനവാൻ ദേവരാജ്യത്തിൽ പുകുന്നതിലും ഒട്ടകം സൂചിക്കുഴയുടെ കടക്കുന്നതിന് എ

൨൬ ള്ളപ്പം ഏറെ ഉണ്ടു. എന്നാറെ, അവർ ഏറ്റവും അതിശയിച്ചു: പിന്നെ രക്ഷപ്പെടുവാൻ ആർക്കു കഴിയും? എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. യേശു അവരിൽ നോക്കി: മനുഷ്യരോട് അസാധ്യം

നന്ന ദൈവത്തോടു താനും; ദൈവത്തോട് സകലവും സാ
ധ്യമാകുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.

പേത്രൻ അവനോട്: ഇതാ, ഞങ്ങൾ സകലവും വിട്ടുകള
ഞ്ഞു നിന്റെ പിന്നാലെ വന്നു എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു, യേശു ഉ
ത്തരം ചൊല്ലിയതു: ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു, ഞാൻ
നിമിത്തവും, സുവിശേഷം നിമിത്തവും വീടോ, സഹോദരസ
ഹോദരികളെയൊ, അച്ഛനെയൊ, അമ്മയെയൊ, ഭായ്യയെയൊ,
മക്കളെയൊ, നിലങ്ങളെയൊ, വിട്ടുകളഞ്ഞാൽ, ഈ കാലത്തിൽ ൩൦
രുന്ന നൂറു മടങ്ങു വീടുകളും, സഹോദരസഹോദരികളും, അമ്മ
മാരും, മക്കളും, നിലങ്ങളും, ഉപദ്രവങ്ങളോടും കൂടെ ലഭിച്ചും, വര
വാനുള്ള യുഗത്തിൽ നിത്യജീവനെ പ്രാപിച്ചും കൊള്ളാത്തവ
ൻ ആരും ഇല്ല; എങ്കിലും മുന്പരായ പലരും പിമ്പരും, പിമ്പരാ ൩൧
യവർ മുന്പരും ആകും.

പിന്നെ അവർ യരുശലേമിന്നാകുന്ന വഴിയിൽ കയറി നട ൩൨
ക്കുന്നുണ്ടു; അന്നു യേശു അവരുടെ മുമ്പെ നടന്നു അവരും
സുന്ദിച്ചു, ഭയപ്പെട്ടു പിന്മാറ്റം; അവൻ പിന്നെയും പന്തിരു
വദരയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു, തനിക്ക് സംഭവിപ്പാനുള്ളവ അവരോടു,
പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു: കണ്ടാലും നാം യരുശലേമിലേക്ക് കരേറി ൩൩
പോകുന്നു; അവുടെ മനുഷ്യപുത്രൻ മഹാപുരോഹിതർക്കും, ശാ
സ്ത്രികൾക്കും, ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടു, അവർ അവനെ മരണം വിധി
ച്ചു, ജാതികളിൽ സമർപ്പിക്കും. ആയവർ അവനെ പരിഹസി ൩൪
ക്കയും, തല്ലുകയും, തൂപ്പുകയും, കൊല്ലുകയും, മൂന്നാം നാൾ അവൻ
വീണ്ടും എഴുന്നീൽക്കയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ, ജബദിപുത്രനായ ൩൫
യാക്കോബും യോഹന്നാനും, അവനോട് അണഞ്ഞു വന്നു പ
റഞ്ഞു: ഗുരോ, ഞങ്ങൾ യാചിക്കുന്നത് ചെയ്യു തരേണം എന്നു
ഇച്ഛിക്കുന്നു. അവരോട് അവൻ: നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ എന്തു ൩൬
ചെയ്യാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു? എന്നു പറഞ്ഞാറെ, നിന്റെ തേജ ൩൭
സ്സിൽ (എത്തിയപ്പോൾ) ഞങ്ങൾ ഒരുത്തൻ നിന്റെ വലത്തും
ഒരുത്തൻ നിന്റെ ഇടത്തും ഇരിപ്പാൻ വരും നല്ലക എന്ന് അ
വർ പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു: നിങ്ങൾ യാചിക്കുന്നത് ഇ ൩൮
ന്നതെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; ഞാൻ കുടിക്കുന്ന പാനപാ
ത്രത്തിൽ കുടിക്കാനും ഞാൻ മുഴുകുന്ന സ്നാനത്തിൽ മുഴുകുവാനും നി
ങ്ങൾക്ക് കഴിയുമൊ? എന്നു പറഞ്ഞാറെ, കഴിയും എന്നവർ പ
റഞ്ഞു. യേശു അവരോട്: ഞാൻ കുടിക്കുന്ന പാനപാത്രത്തിൽ ൩൯

നിങ്ങൾ കടിക്കയും, ഞാൻ മുഴുകുന്ന സ്നാനത്തിൽ മുഴുകുകയും
൪൦ ചെയ്യും നിശ്ചയം, എങ്കിലും എന്റെ വലത്തും ഇടത്തും ഇരിക്കുന്നതു നല്ലവൻ എങ്കൽ ഇല്ല; ആർക്കു ഒരുക്കപ്പെട്ടത് അവർക്കു വെറും വെറും എന്നു പറഞ്ഞു.

൪൧ ആയതു പത്തുപേരും കേട്ടിട്ടു, യാക്കോബ് യോഹന്നാമാരിൽ മുഷിച്ചത് ഭാവിച്ചു; യേശുവോ അവരെ അടുക്കെ വിളിച്ച് അവരോട് പറഞ്ഞിതു: ജാതികളിൽ വാണു കാണുന്നവർ അവരിൽ കർത്തൃത്വം നടത്തുന്നു എന്നും അവരിൽ മഹത്തൃകൾ അവരെ അധികരിച്ചു മക്കുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. നിങ്ങളിൽ അപ്രകാരം ആകാ; നിങ്ങളിൽ മഹാനാകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ എല്ലാം നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരനാക! നിങ്ങളിൽ ഒന്നാമനാവാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ, എല്ലാവർക്കും ദാസനുമായുപിടിക്ക! മനുഷ്യപുത്രനും ശുശ്രൂഷചെയ്യിപ്പാനല്ല, രാൻ ശുശ്രൂഷിപ്പാനും, അനേകർക്കു വേണ്ടി തന്റെ ദേഹിയെ വീണ്ടെടുപ്പായി കൊടുപ്പാനും വന്നുവല്ലോ.

൪൩ അവർ യറിയോവിൽ എത്തി; പിന്നെ അവൻ തന്റെ ശിഷ്യരോടും മതിയായ പുരുഷന്മാരോടും ഒന്നിച്ചു, യറിയോവിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, കുരുടനായ ഇരപ്പാളി വെത്തിയായി എന്നതിനെയുത്രൻ തന്നെ വഴിയരികെ കത്തിരുന്നു. നചരയ്യനായ യേശു ആകുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ട് അവൻ: ഭാവിപ്പുത്ര, യേശുവെ! എന്നെ കനിഞ്ഞു കൊൾക! എന്നു നിലവിളിച്ചു തുടങ്ങി. മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ പലരും അവനെ ശാസിച്ചാരെയും: ഭാവിപ്പുത്ര, എന്നെ കനിഞ്ഞു കൊൾക! എന്ന് അവൻ ഏറ്റും അവൻ ധീരം കൂടി പറഞ്ഞു. യേശുവും നിന്നു അവനെ വിളിപ്പാൻ പറഞ്ഞു: ഡെയ്യപ്പെടുക, എഴുന്നീല്ക്ക! നിന്നെ വിളിക്കുന്നു! എന്നു
൫൦ അവർ ചൊല്ലി, കുരുടനെ വിളിച്ചു. ആയവൻ തന്റെ വസ്ത്രം ഇടും കളഞ്ഞു, തൂങ്ങിക്കൊണ്ടും യേശുവിന്റെ അടുക്കെ വന്നു.
൫൧ അവനോടു, യേശു: നിന്നെക്ക് എന്തു ചെയ്യേണ്ടതിന്ന് ഇച്ഛിക്കുന്നു? എന്നുത്തരം പറഞ്ഞതിന്നു: റബ്ബനി, കാഴ്ചവരിക തന്നെ!
൫൨ എന്നു കുരുടൻ പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: പോക, നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ഉടനെ, അവൻ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു, അവന്റെ വഴിയരികിൽ പിന്തുടരുകയും ചെയ്തു.

൧൧. അദ്ധ്യായം.

യരുശലേമിൽ പ്രവേശം [മത്താ. ൨൧. ൧൪. ൧൯.]; (൧൧, ൧൯) അന്തിശാപം [മത്താ. ൨൧.]; (൧൫) ദേവാചയശുദ്ധീകരണവും, (൨൭) ശാസ്ത്രീകളുടെ ചോദ്യത്തിന്നു പ്രതിചോദ്യവും [മത്താ. ൨൧. ൧൪. ൧൯, ൨൦.]

അവർ യരുശലേമിനോടു സമീപിച്ചു ഒലീവ മലയരികെ ൧ ബെത്ഥന്യയിലും ബെത്ഥന്യയിലും എത്തുമ്പോൾ, അവൻ തന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഇരുവരെ നിയോഗിച്ചു: നിങ്ങളുടേതു എതി ൨ റെയുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ! അതിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ ഉടനെ ഒരു മനുഷ്യനും കയറീട്ടില്ലാത്ത (കഴുത)ക്കുട്ടി കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു കാണും; അതിനെ അഴിച്ചു കൊണ്ടുവരുവിൻ! വല്ലവനും നിങ്ങളോട് ഈ ചെയ്യുന്നത് എന്തെന്നു ചോദിച്ചാൽ, കർത്താവിന് ഇതുകൊണ്ട് ആവശ്യം ഉണ്ട് എന്നു ചൊല്ലുവിൻ; അവനും ക്ഷണത്തിൽ അതിനെ ഇങ്ങോട്ടയക്കും എന്നു പറയുന്നു. അവർ പോയി, തെരുവിൽ വാതിൽപുറത്തു കുട്ടി കെട്ടി രനില്ലെന്നതു കണ്ട്, അഴിച്ചു വിടുന്നു. അവിടെ നിന്നവരിൽ ൫ ചിലർ അവരോടു: കുട്ടിയെ അഴിച്ചുകൊണ്ട് എന്തു ചെയ്യുന്നു? എന്നു പറഞ്ഞാറെ, യേശു കല്പിച്ചപ്രകാരം അവരോടു പറഞ്ഞു; ൩ അവർ അവരെ വിട്ടയക്കയും ചെയ്തു. പിന്നെ കുട്ടിയെ യേശു വെട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു, തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ അതിനേൽ പരത്തി അവനും കയറി ഇരുന്നു. പിന്നെ അനേകർ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ വഴിയൽ വിരിച്ചു മറ്റുള്ളവർ പറമ്പുകളിൽ നിന്നും തോൽ കൊത്തി വഴിയൽ വിതരം മൂന്നും പിന്നും ചെൻല്ലുന്നവർ: ഹൊശിയന്ന! കർത്താവിൻ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ന്നുപെട്ടവനാക! നമ്മുടെ പിതാവായ ദാവീദിന്റെ രാജ്യം ൧൦ വരുന്നതു വാഴ്ന്നുപെട്ടതു! അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ഹൊശിയന്ന! എന്ന് ആത്മം കൊണ്ടിരുന്നു.

പിന്നെ അവൻ യരുശലേമിൽ പൂക്കു് ആലയത്തിൽ കടന്നു; സകലവും ചുറ്റും നോക്കിയ ശേഷം, നേരം വൈകിയതു കൊണ്ടു പന്തിരുവരോടും കൂട ബെത്ഥന്യയിൽ പുറപ്പെട്ടു പോയി. പിറ്റേന്നാൾ അവർ ബെത്ഥന്യയെ വിട്ടു പോന്നപ്പോൾ ൧൧ ൽ, അവൻ വിശന്നിട്ടു, ഇലയുള്ളൊരു അത്തിമരം ദൂരത്തുനിന്നു ൧൨ ന്നു കണ്ട്, ഇതിൽ വല്ലതും ലഭിക്കുമൊ എന്നു വെച്ചു ചെന്നു; അതിൽ എത്തിയപ്പോൾ, ഇലകളല്ലാതെ ഒന്നും ചണ്ടില്ല; കാരണം

൧൪ അത്തിപ്പഴങ്ങളുടെ സമയം അപ്പൊൾ ഇല്ലാത്തു. അതിനോട് അവൻ: ഇനി നിങ്കൽനിന്ന് എന്നേക്കും ആരും ഫലം
 ൧൫ തിന്നരുത്! എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞത്, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കേട്ടു. അനന്തരം അവർ യരുശലേമിൽ ചെന്നപ്പോൾ, അവൻ ആലയത്തിൽ കടന്നു വിശുദ്ധസ്ഥലത്തു വില്ലൂന്നവരെയും വാങ്ങുന്നവരെയും പുറത്താക്കി തുടങ്ങി, പൊൻവാണിടക്കാരുടെ മേശകളേയും, പ്രാക്കളെ വില്ലൂന്നവരുടെ പലകക
 ൧൬ ളെയും, മറിച്ചു കളഞ്ഞു. ആരും വിശുദ്ധസ്ഥലത്തുടെ ഒരു പാ
 ൧൭ രുവും കൊണ്ടുപോയി കടപ്പാൻ സമ്മതിച്ചതും ഇല്ല. പിന്നെ അവൻ ഉപദേശിച്ചിതു: എന്റെ ഭവനം സകല ജാതികൾക്കും പ്രാർത്ഥനാലയം എന്നു വിളിക്കപ്പെടും പ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നില്ലയൊ? (യശ. ൫൬, ൭) നിങ്ങളോ അതിനെ കള്ളന്മാരുടെ
 ൧൮ ഗൃഹയാക്കി തീർത്തു. എന്നു കേട്ടിട്ടു, ശാസ്ത്രികളും മഹാപുരോഹിതരും അവനെ നശിപ്പിപ്പാൻ വഴി അന്വേഷിച്ചു; കാരണം പുരുഷാരം എല്ലാം അവന്റെ ഉപദേശത്തിൽ വിസ്മയിക്കുന്ന
 ൧൯ തിനാൽ അവർ അവനെ ഭയപ്പെട്ടു; സന്ധ്യയായപ്പോൾ, അവൻ നഗരത്തെ വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു പോയി.

൨൦ പിന്നെ രാവിലെ അവൻ കടന്നു പോരുമ്പോൾ, അത്തി
 ൨൧ വേരോടെ ഉണങ്ങിപ്പോയതു കണ്ടാറെ, പേത്രൻ ഓർമ്മ ഉണ്ടായി: റബ്ബീ, നീ ശപിച്ചു കളഞ്ഞ അത്തി ഇതാ ഉണങ്ങിപ്പോയി!
 ൨൨ എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു. യേശു അവരോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ദേവവിശ്വാസത്തെ ധരിച്ചു കൊൾ്വിൻ! ആമെൻ
 ൨൩ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ആരാനും ഹൃദയത്തിൽ ശങ്ക വരാതെ, താൻ ചൊല്ലുന്നതുണ്ടാകുന്നു എന്നു വിശ്വസിച്ചും കൊണ്ട് ഈ മലയോട്, അല്ലയോ നീങ്ങി കടലിൽ ചാടിപ്പോ
 ൨൪ എന്നു പറഞ്ഞാൽ, പറഞ്ഞപ്രകാരം അവന് ഉണ്ടാകും. അത് കൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചൊല്ലുന്നതു: നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ, എന്തെല്ലാം യാചിച്ചാലും, ലഭിച്ചു എന്നത്രെ വിശ്വ
 ൨൫ സിപ്പിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങളുടേ ഉണ്ടാകും. പിന്നെ (മത്താ ൬, ൧൪) പ്രാർത്ഥിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ, ആരുടെ നേരെ വല്ലതും ഉണ്ടായാൽ, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് നിങ്ങളുടെ പിഴകളെ ക്ഷ
 ൨൬ മിച്ചു വിടേണ്ടതിന്ന് അവൻ ക്ഷമിച്ചു വിട്ടുവിൻ! നിങ്ങളോ, ക്ഷമിക്കാത്താൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് നിങ്ങളുടെ പിഴകളേയും ക്ഷമിക്കയും ഇല്ല.

അവർ പിന്നെയും യരുശലേമിൽ വരുന്നു; അവൻ ആല ൨ ൭
 യത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ, മറ്റൊ പുരോഹിതരും ശാസ്ത്രികളും
 മൂപ്പരും അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: നീ എത്ര വിധമുള്ള അ രവ്യ
 ധികാരം കൊണ്ട് ഇവരെ ചെയ്യുന്നു എന്നും, ഇവ ചെയ്യാ
 നുള്ള ഈ അധികാരത്തെ നിന്നെക്ക് ഭന്നത് ആർ എന്നും പറ
 യുന്നു. അവർക്കു യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഞാൻ നിങ്ങളു ഡൻ
 ളോട് ഒരു വാക്കു ചോദിക്കും; അതിന് ഉത്തരം പറവിൻ! പി
 നെ ഇന്ന അധികാരം കൊണ്ട് ഇവ ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതും
 നിങ്ങളോട് പറയും. യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം ഉണ്ടായതു, സ്വ ൩ ൦
 ഗ്ഗ്ത്തിൽ നിന്നും, മനുഷ്യരിൽ നിന്നും, എന്നോട് ഉത്തരം പ
 റത്താലും. എന്നാറെ, അവർ തങ്ങളിൽ നിരൂപിച്ചു, സ്വ ൩ ൧
 ത്തിൽനിന്ന് എന്ന് പറഞ്ഞാൽ, പിന്നെ നിങ്ങൾ അവനെ
 വിശ്വസിക്കാത്തത് എന്ത് എന്നു പറയും. അല്ല, മനുഷ്യരിൽ ൩ ൨
 നിന്ന് എന്നു പറകയൊ, എന്നിട്ട് എല്ലാവരും യോഹന്നാനെ
 ഉള്ളവണ്ണം പ്രവാചകൻ എന്ന് എണ്ണുകകൊണ്ട് അവർ ജ
 നത്തെ ഭയപ്പെട്ടു; തങ്ങളുടേ അറിഞ്ഞു കൂടാ എന്നു യേശു ൩ ൩
 വോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഞാൻ ഇവ ചെയ്യുന്നത്
 ഇന്ന അധികാരം കൊണ്ടാകുന്നു എന്നുള്ളതും നിങ്ങളോടും ചൊ
 ല്ലുന്നില്ല എന്നു യേശു അവരോട് പറകയും ചെയ്തു.

൧൨. അദ്ധ്യായം.

(൧) കള്ളക്കുടിയാന്മാരുടെ ഉപമയും [മത്താ. ൨൧. ലൂ. ൨൦-], (൧൩) കൈസർ ക
 രത്തെ കൊണ്ടും (൧൪) പുനരുന്മാനത്തെ കൊണ്ടും ചോദിച്ചതു [മത്താ. ൨൨.
 ലൂ. ൨൦-], (൨൧) ധർമ്മവെച്ചിന്റെ സാരാംശം [മത്താ. ൨൨-], (൩൫) ദാവിദിനു
 കത്താവും പുത്രന്മാരായവൻ [മത്താ. ൨൨. ലൂ. ൨൦-], (൩൮) ശാസ്ത്രികളെ ശാസി
 ക്കുതു [മത്താ. ൨൩. ലൂ. ൨൦-], (൪൧) വിധവയുടെ കാഴ്ച [ലൂ. ൨൧-]

പിന്നെ അവൻ ഉപമകൾ കൊണ്ട് അവരോട് പറഞ്ഞു ൧
 തുടങ്ങി: ഒരു മനുഷ്യൻ വളർപ്പറമ്പു നട്ടു, വേലി കെട്ടി, ചക്ക
 കുഴിച്ചുനാട്ടി, ഗോപുരവും പണിചെയ്തു, കുടിയാന്മാർക്ക് കൊടുത്തു,
 പരദേശത്തു പോയി; സമയമായാറെ, കുടിയാന്മാരോടു, പറമ്പി ൨
 ലെ ഫലങ്ങളിൽ ചിലതു വാങ്ങേണ്ടതിന്ന് ഒരു ദാസനെ കുടി
 യാരടുക്കെ പറഞ്ഞയച്ചു. ആയവൻ അവനെ പിടിച്ചു തല്ലി, ൩
 വെറുതെ അയച്ചു വിടുകയും ചെയ്തു. പിന്നെയും അവരുടെ ൪
 ത്തോടുകൂടി മറ്റെന്നു മറ്റൊരു ദാസനെ പറഞ്ഞയച്ചു, അവനെയും അവർ

൫ കല്ലെറിഞ്ഞു, തലേക്കു മുറിച്ച് അപമാനിച്ചയച്ചു കളഞ്ഞു. അവൻ മരൊരുവനെ പറഞ്ഞയച്ചു; ആയവനെ കൊന്നു; മറ്റ്
 ൬ പലരേയും, അടിക്കയൊ കൊല്ലുകയോ ചെയ്തു. തന്നിക്കു പ്രിയ
 പുത്രൻ ഒരുവൻ ശേഷിച്ചിരിക്കെ, എന്റെ മകനെ അവർ
 ശങ്കിക്കും എന്നു ചൊല്ലി; ഒടുക്കം അവനെയും അവരുടെ അടു
 ൭ ക്കെ പറഞ്ഞയച്ചു. ആ കുടിയാരെ, ഇവൻ അവകാശി ത
 ന്നെ വരുവിൻ; നാം ഇവനെ കൊല്ലുക; എന്നാൽ അവകാശം
 ൮ നമുക്കു എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. അവനെ പിടിച്ചു കൊന്നു
 ന്ൻ പറമ്പിൽനിന്ന് എറിഞ്ഞു കളഞ്ഞു. എന്നാൽ പറമ്പിന്നടു
 ൯ വൻ, എന്തു ചെയ്യും? അവൻ വന്നു കുടിയാരെ നിഗ്രഹിച്ചു
 ൧൦ പറമ്പിനെ അന്വേഷിക്കുകൊടുക്കും. പിന്നെ (സങ്കീ. ൧൧൮, ൨൨.)
 ൧൧ വീടു പണിയുന്നവർ ആകാ എന്നു തള്ളിയോരു കല്ലു തന്നെ
 ൧൨ കോണിത്തലയായ്ക്കുന്നു. കത്താവിൽനിന്ന് ഇതുണ്ടായി നമ്മുടെ
 കണ്ണുകൾക്കു് ആശ്ചര്യമായിരിക്കുന്നു എന്നുണ്ടൊരു തിരുവെഴുത്ത്
 ൧൩ എങ്കിലും നിങ്ങൾ വായിച്ചില്ലയൊ? എന്നീ ഉപമയെ തങ്ങളെ
 കുറിച്ചു ചൊല്ലിയ പ്രകാരം ബോധിക്കയാൽ അവർ അവനെ
 പിടിച്ചാൻ അനെപയിച്ചിട്ടും പുരുഷാരത്തെ ഭയപ്പെട്ട്, അവ
 ൧൪ നെ വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു പോയി.
 ൧൫ അനന്തരം അവനെ വാക്കിനാൽ കടുക്കുവാൻ പഠിശരിലും
 ഫെരോദ്വരിലും ചിലരെ അവന്റെ അടുക്കൽ അയക്കുന്നു.
 ൧൬ ആയവർ വന്നു: ഗൂരൊ, നീ മനുഷ്യമുഖത്തെ നോക്കാതെ,
 ദൈവത്തിൻ വഴിയെ ഉണ്ടയിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
 നീ സത്യവാനും ആരെയും ചിന്തയില്ലാത്തവനും എന്നു ഞ
 ൧൭ ണ്ടുൾ അറിയുന്നു; കൈസർക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു വിഹിതമൊ
 ൧൮ അല്ലയൊ? ഞങ്ങളും കൊടുക്കയൊ, കൊടായ്ക്കയൊ, വേണ്ടതു? എ
 ന്ൻ അവനോടു പറയുന്നു; അവനൊ അവരുടെ വ്യാജത്തെ
 അറിഞ്ഞു: എന്നെ പരീക്ഷിക്കുന്നത് എന്തു? എനിക്കു കാനോ
 ൧൯ ണ്ടതിന്ന് ഒരു ദ്രവമയെ കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു, അ
 ൨൦ വരും കൊണ്ടുവന്നു. ഈ സ്വരൂപവും എഴുത്തും ആരുടെത്?
 ൨൧ എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞതിന്നു, കൈസരുടെത് എന്ന് അ
 ൨൨ വർ പറഞ്ഞപ്പോൾ: കൈസർക്കുള്ളവ കൈസർക്കും, ദൈവത്തി
 നുള്ളവ ദൈവത്തിന്നും ഒപ്പിച്ചു കൊടുപ്പിൻ എന്നു യേശു അവ
 ൨൩ നോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു; അവർ അവർക്കു ആശ്ചര്യപ്പെടുക
 യും ചെയ്തു.

പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു ചൊല്ലുന്ന ചട്ടക്രമം അവനോട് **൧൧** അടുത്തു വന്നു ചോദിച്ചിതു: ഗുരോ, ഒരുത്തന്റെ സഹോദരൻ മരിച്ചു, മക്കളെ അല്ല, ഭായ്യയെ തന്നെ വെച്ചേച്ചു എന്നു വരികിൽ, ആ ഭായ്യയെ അവന്റെ സഹോദരൻ പരിഗ്രഹിച്ചു, തന്റെ സഹോദരനു സന്തതി ഉണ്ടാക്കണം എന്നു മോശ (൫ മോ. ൨൫) നമുക്ക് എഴുതിയല്ലോ. എന്നാൽ ഏഴു സഹോദരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു, അതിൽ മൂത്തവൻ ഭായ്യയെ കൈക്കൊണ്ടു സന്തതി വെച്ചേക്കാതെ മരിച്ചു. രണ്ടാമൻ അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചു, സന്തതി വെച്ചേക്കാതെ മരിച്ചു. മൂന്നാമനും അപ്രകാരം ചെയ്തെന്നു; ഏഴുവരും അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചു, സന്തതി വെച്ചേക്കാതെ പോയി; എല്ലാവർക്കും പിന്നെ സ്ത്രീയും മരിച്ചു. പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവർ ഉയിർത്തെഴുന്നീറ്റു എങ്കിൽ, അവരിൽ ഏവൻ ഭായ്യയാകും? അവൾ ഏഴുവർക്കും ഭായ്യയായിരുന്നുവല്ലോ. എന്നു **൨൪** തിന്ന യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളേയും ദേവശക്തിയേയും അറിയാത്തുകൊണ്ടല്ലയോ തെറ്റി ഉഴലുന്നതു? എങ്ങിനെ എന്നാൽ മരിച്ചവരിൽനിന്നു വീണ്ടും എഴുന്നീറ്റാൽ, കൈകൾ ഇല്ല, കൈപ്പിടങ്ങൾ ഇല്ല; സ്വർഗ്ഗങ്ങളിലെ ദൂതരോട് കൈകെ ഉള്ളു. മരിച്ചവർ ഉണരുന്നത് എങ്കിലൊ **൨൩** മോശ പുസ്തകത്തിൽ മൂലംചെടിഭാഗത്തു തന്നെ ദൈവം അവനോടു: ഞാൻ അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും, ഇസാക്കിന്റെ ദൈവവും, യാക്കോബിന്റെ ദൈവവും എന്നു പറഞ്ഞപ്രകാരം വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? അവൻ ചത്തവർക്കല്ല, ജീവനുള്ളവർക്കത്രെ ദൈവം **൨൪** ആകുന്നു; അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ വളരെ തെറ്റി ചോരുന്നു.

പിന്നെ ശാസ്ത്രീകളിൽ ഒരുത്തൻ അവർ തക്കിക്കുന്നതു കേട്ട്, **൨൫** അവരോടു നല്ല ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്രകാരം ബോധിച്ചിട്ട്, എല്ലാവരിലും മുഖ്യകല്പന ആകുന്നത് ഏത് എന്ന് അവനോടു ചോദിച്ചു. അവനോടു, യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: എല്ലാവരിലും **൨൬** മുഖ്യകല്പനയാവിതു: (൫ മോ. ൩, ൪) ഇസ്രായേലേ കേൾക്ക! നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവ ഏക കർത്താവ് ആകുന്നു. നിന്റെ **൨൭** ദൈവമായ യഹോവയെ നിന്റെ പുണ്യഹൃദയത്താലും, പുണ്യമനസ്സാലും, നിന്റെ സർവ്വ വിചാരത്തോടും, സർവ്വ ശക്തിയോടും സ്നേഹിക്ക എന്നുള്ളത് ഒന്നാം കല്പന തന്നെ. സമമായത് രണ്ടാമ **൨൮** ത്തെ (൩ മോ. ൧൯) നിന്റെ കൂട്ടുകാരനെ നിന്നപ്പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്ക എന്നുള്ളതത്രെ; ഇവനിൽ വലുതായിട്ടു മറ്റൊരു

൩൨ കല്പനയും ഇല്ല. എന്നാറെ, ശാസ്ത്രി അവനോടു പറഞ്ഞു: നന്നു ഗുരൊ, ഒരുത്തനെ ഉള്ളു; അവന്നൊഴികെ മറ്റാരും ഇല്ല.

൩൩ എന്നും, അവനെ പുണ്യഘൃദയത്താലും, സർവ്വ ബുദ്ധിയോടും, പുണ്യമനസ്സാലും, സർവ്വശക്തിയോടും സ്നേഹിക്കുന്നതും, തന്നെ പേപ്പാലെ കൂട്ടുകാരനെ സ്നേഹിക്കുന്നതും, എല്ലാദമനബലിമോ മങ്ങുളിലും: സാരം ഏറിയത് എന്നും, നീ സത്യപ്രകാരം ചൊല്ലിയ

൩൪ തു. അവൻ ബുദ്ധിശാലിയായി ഉത്തരം പറഞ്ഞതു യേശു കണ്ടു: നീ ദേവരാജ്യത്തിന്നു ദൂരസ്ഥനല്ല എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു; പിന്നെ അവനോടു ചോദിച്ചാൻ ആരും തുനിഞ്ഞതും ഇല്ല.

൩൫ യേശു ആലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു: മശിഹ ദാവിദിൻ പുത്രനാകുന്നു എന്നു ശാസ്ത്രികൾ എ

൩൬ ങ്ങിനെ പറയുന്നു? ദാവിദാകളെ, വിശുദ്ധാത്മാവിലായി പറഞ്ഞിതു: കർത്താവ് എന്റെ കർത്താവിനോട് അരുളിച്ചെയ്യുന്നിതു: ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദപീഠമാക്കുവോളത്തി

൩൭ ന് എന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തിരിക്ക (സങ്കീ. ൧൧൨) എന്നതിൽ ദാവിദ് താനും അവനെ കർത്താവ് എന്നു ചൊല്ലുന്നു; പിന്നെ

൩൮ അവന്റെ പുത്രൻ ആകുന്നത് എവിടെനിന്നു? എന്നാറെ, വലിയ പുരുഷാരം ഇപ്പോഴേക്കാൾ അവനെ കേൾക്കുമ്പോൾ, ത

൩൯ ന്റെ ഉപദേശത്തിൽ നിന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞിതു: അങ്ങികളോടെ നടക്കുന്നതും, അങ്ങാടികളിൽ വരുന്നങ്ങളും, പള്ളികളിൽ മുഖ്യാസനങ്ങളും, അത്താഴങ്ങളിൽ പ്രധാനസ്ഥലങ്ങളും ഇച്ഛിക്കുന്ന ശാസ്ത്രികളിൽനിന്നു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുവിൻ! ഉപായ

൪൦ ത്താൽ നീയെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു വിധവമാരുടെ വീടുകളെ വിഴങ്ങുന്നവർ; ആയവർക്ക് ഏറ്റവും വലിയ ശിക്ഷാവിധി വരും.

൪൧ എന്നാറെ, യേശു ശ്രീഭണ്ഡാരത്തിന്നു നേരെ ഇരുന്നു, പുരുഷാരം ഭണ്ഡാരത്തിൽ ദ്രവ്യം ഇടുന്നപ്രകാരം നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു; അതിൽ ധനവാന്മാർ പലരും വളരെ ഇടുന്നതിനിടയിൽ,

൪൨ ദരിദ്രയായ ഒരു വിധവ വന്ന് ഒരു താരമാകുന്ന രണ്ടു കാശ്

൪൩ ഇട്ടപ്പോൾ, അവൻ തന്റെ ശിഷ്യരെ വിളിച്ചു കൂട്ടി: ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട്, പറയുന്നു: ഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇട്ട സകലരേ

൪൪ ക്കാളും ഈ ദരിദ്രയായ വിധവ അധികം ഇട്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ വഴിച്ചിലിൽനിന്ന് (അല്പം) ഇട്ടുവല്ലോ; അവളോ തന്റെ കുറച്ചിലിൽ നിന്ന് എത്ര ഉണ്ടായാലും തന്റെ സമ്പത്ത് ഒക്കെയും ഇട്ടതു എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

യരുശലേമിൻ സംഹാരവും തന്റെ പ്രത്യക്ഷതയും പ്രവചിച്ചതു [മത്ത. ൨൪. ൧൧. ൨൧.]

ദൈവൻ ആലയത്തെ വിട്ടു പോകുമ്പോൾ, ശിഷ്യരിൽ ഒരു പത്തൻ: ഗുരോ, ഇതാ എന്തു കല്ലുകളും ഏതു നിർമ്മാണങ്ങളും എന്ന് അവനോടു പറയുന്നു. അവനോടു യേശു: ഈ വലിയ മെമ്മോറിയൽ കെട്ടിടം കാണുന്നുവോ? കല്ലു കല്ലിന്മേൽ ഇടിയത്തെ വിടപ്പെടുകയില്ല എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ ഒലീവൻ മലയേറി ആലയത്തിന് എതിരെ ഇരുന്നുകൊണ്ടാറെ, ചേരുന്ന യാക്കോബും യോഹന്നാനും അന്വേഷിച്ചു. അവനോടു വേറിട്ടു തന്നെ ചോദിച്ചിതു: ഇവ എപ്പോൾ ഉണ്ടാകും എന്നും, ഇവ എല്ലാം തികഞ്ഞു വരേണ്ടുമ്പോഴെക്കുള്ള ലക്ഷണം ഏത് എന്നും തിരിച്ചറിയേണ്ടതുപോലും, എന്നതിന്നു യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലി തുടങ്ങിയതു: ആരും നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ! എങ്ങിനെ എന്നാൽ തൊന്നാകുന്നു എന്നു ചൊല്ലി, അന്നേകൾ എന്താമം എടുത്തു വന്നു, പലരേയും തെറ്റിക്കും. നിങ്ങളെ യുദ്ധങ്ങളും യുദ്ധശ്രമങ്ങളും കേൾക്കുമ്പോൾ, കലങ്ങിയിരിക്കാൻ! അത് ഉണ്ടാകേണ്ടതു സത്യം; അവസാനം ഉടനെ ഇല്ല തന്നും. വംശം വംശത്തിന്നും, രാജ്യം രാജ്യത്തിന്നും എതിരെ വെട്ടുണ്ടാകും; അവർ വിടവിടെ ഭ്രമിക്കും, ക്ഷാമങ്ങളും, കലഹങ്ങളും ഉണ്ടാകും; ഇവ ഇഹലോകത്തിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതുപോലും; എന്നാൽ നിങ്ങളെ തന്നെ നോക്കുവിൻ! എന്നാമം നിമിത്തം നിങ്ങളുടെ സുനേഹിയങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കയും, പള്ളികളിൽ തല്ലുകയും നാടുവാഴികൾക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും മുൻനിറുത്തുകയും ചെയ്യുമല്ലോ; അവർക്കു സാക്ഷ്യത്തിനായി തന്നെ. സുവിശേഷമൊ, മുൻപെ ൧൦ സകല വംശങ്ങൾക്കും മോചനം വരുത്തേണ്ടതുപോലും. പിന്നെ നിങ്ങളെ ഏല്പിച്ചു കൊണ്ടു പോകുന്നതാമം, ഏതു പറവു എന്നു മുൻകരുതുകയും ധ്യാനിക്കുകയും അരുതു; ആ നാഴികയിൽ തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് എന്തു തരപ്പെട്ടാലും അതു പറവിൻ! ഉരക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കും അല്ല, വിശുദ്ധാത്മാവത്രെ ആകുന്നുവല്ലോ. വിശേഷിച്ചു, ൧൨ സഹോദരൻ സഹോദരനെയും, അപ്പൻ കുട്ടിയെയും, മരണത്തിന് ഏല്പിക്കും; മക്കളും പിതാക്കളുടെ നേരെ എഴുന്നീറ്റ്, അവരെ മരിപ്പിക്കും. എന്താമം നിമിത്തം നിങ്ങൾക്കും എല്ലാവരും ൧൩

പകെക്കപ്പെട്ടവരാകും; അവസാനം വരെ നിന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും താനും.

൧൪ എന്നാൽ പാഴാക്കുന്നതിന്റെ അറുപ്പ് ഇരിക്കരുതാത്ത സ്ഥലത്തു നില്ക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, (വായിക്കുന്നവൻ ചിന്തിച്ചുകൊൾക!) അന്നു യഹൂദ്യയിലുള്ളവർ മലകളിലേക്ക്

൧൫ മണ്ടിപ്പോക. വീട്ടിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ വീട്ടിനകത്തേക്ക് ഇറങ്ങി പോകയും, തന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു വല്ലതും എടുപ്പാൻ പൂ

൧൬ കയും അരുതു. വയലിലെക്കുള്ളവൻ തന്റെ വസ്ത്രം എടുപ്പാൻ

൧൭ വഴിയോട്ടു തിരികയും ഒല്ലാ. ആ നാളുകളിൽ ഗഭീണികൾക്കും മൂല

൧൮ കുടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും ധാ കഷ്ടം! എന്നാൽ അതു ശീതകാലത്തിൽ

൧൯ സംഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ! ദൈവം പടച്ച സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭമുതൽ ഇന്നേവരെ ഇല്ലാത്തതും ഇനിമേൽ ഭവി

൨൦ കാത്തതും ആയുള്ള ഉപദ്രവം തന്നെ ആ നാളുകൾ ആകും സത്യം. കർത്താവ് നാളുകളെ ചുരുക്കിയില്ല എങ്കിൽ, ഒരു ജഡവും രക്ഷപെടുകയില്ല; അവൻ തെരിഞ്ഞെടുത്ത പൂതന്മാർ നിമിത്ത

൨൧ മൊ നാളുകളെ ചുരുക്കി വെച്ചതു. അപ്പോൾ ആരാനും നിങ്ങളോട് ഇതാ മശിഹാ ഇവിടെ എന്നും, ഇതാ അവിടെ എന്നും പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കരുതു! എങ്ങിനെ എന്നാൽ കള്ളമശിഹാ

൨൨ മാതും കള്ളപ്രവാചകരും എഴുന്നീറ്റു, കഴിയുന്നു എങ്കിൽ തെരിഞ്ഞെടുത്തവരേയും തെറ്റിച്ചു കളവാറായി അടയാളങ്ങളും അ

൨൩ തൂതങ്ങളും കാട്ടിക്കൊടുക്കും. നിങ്ങളൊ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കവിൻ! ഇതാ ഞാൻ എല്ലാം നിങ്ങളോടു മുൻപറഞ്ഞുവല്ലോ.

൨൪ എങ്കിലൊ ആ നാളുകളിലെ ഉപദ്രവത്തിന്റെ ദശേഷം, സൂര്യൻ ഇരുണ്ടു പോകയും, ചന്ദ്രൻ നിലവിനെ തരായ്ക്കയും,

൨൫ വാനത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ വീണു വീണിരിക്കയും, സ്വർഗ്ഗങ്ങളുടെ സൈന്യങ്ങൾ കലുങ്ങി പോകയും ആം (യശ. ൩൪. ൪.)

൨൬ അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ വലിയ ശക്തിയോടും, തേജസ്സോടും കൂട മേഘങ്ങളിൽ വരുന്നത് അവർ കാണും. അന്ന് അവൻ തന്റെ ദൂതരെ അയച്ചു, താൻ തെരിഞ്ഞെടുത്തവരെ ഭൂമിയുടെ അറ്റമുതൽ വാനത്തിൻ അറ്റമവരെയും, നാലുകാറ്റുകളിൽ നിന്നും കൂട്ടിപ്പോക്കും.

൨൭ എന്നാൽ അത്തിയിൽനിന്ന് ഉപമയെ ഗ്രഹിപ്പിൻ! അതിന്റെ കൊമ്പ് ഇളതായി ഇലകളെ തഴെപ്പിക്കുമ്പോൾ,

൨൮ വൻ വേനിൽ അടുത്തത് എന്ന് അറിയുന്നുവല്ലോ. അപ്രകാരം

നിങ്ങളും ഇവ ഉണ്ടാകുന്നതു കാണുമ്പോൾ, (അവൻ) അടുക്കെ വരികൾ തന്നെ ആകുന്നു എന്ന് അറിവിൻ! ആമെൻ ഞാൻ ൩൦ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: ഇവ ഒക്കെയും ഉണ്ടാകുവോളത്തിന്ന് ഈ തലമുറ ഒഴിഞ്ഞു പോകയില്ല. വാനവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞു ൩൧ പോകും, എന്റെ വചനങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു പോകയില്ല തന്നെ. ആ നാളെ, നാഴികയൊ, സംബന്ധിച്ചിട്ട് പിതാവ് തന്നെ ൩൨ അല്ലാതെ, ആരെങ്കിലും സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതരും പുത്രനും കൂടെ അറിയുന്നില്ല. സമയം എപ്പോൾ എന്നറിയായ്ക്കൊണ്ടു സൂക്ഷി ൩൩ പിൻ! ഉണർന്നു, പ്രാർത്ഥിച്ചു, കൊണ്ടിരിപ്പിൻ! പരദേശത്തു ൩൪ പോകുന്ന മനുഷ്യൻ തന്റെ വീടു വിട്ടു, ദാസകർ അധികാരവും അവനവൻ തക്ക വേലയും കൊടുത്തിട്ടു, വിദേശാൽ കാവൽക്കാരനോട്, ഉണർന്നിരിപ്പാൻ കല്പിച്ചു പോലെ തന്നെ. നി ൩൫ ങ്ങളും വീടുടയവൻ സന്ധ്യക്കൊ, പാതിരാക്കൊ, പൂവക്കോഴി കൂകുകിലൊ, രാവിലെയൊ എപ്പോൾ വരും എന്നറിയായ്ക്കൊണ്ടു, അവൻ പെട്ടന്നു വന്നു, നിങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, ൩൬ പിടിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്ന് ഉണർന്നു കൊല്ലിൻ. ഞാൻ നിങ്ങളു ൩൭ ളോടു പറയുന്നതൊ എല്ലാവരോടും പറയുന്നു: ഉണർന്നു കൊല്ലിൻ എന്നത്രെ.

൧൪. അദ്ധ്യായം.

കലവിചാരം [മത്ത. ൨൬. ൧൨.], (൩) ബെത്സന്യയിലെ അഭിഷേകം [മത്ത. ൨൬. ൧൨.], (൧൦) യൂദാവിൻ ദോഹവും, (൧൧) തിരുവത്താഴവും, (൨൬) ഗമശൈലനയിലെ പോരാട്ടവും, (൨൭) പിടിപെട്ടതും, (൨൮) ന്യായവിന്യാസവും, (൩൬) ശിമോന്റെ വീഴ്ചയും, [മത്ത. ൨൬. ൧൨.]

വെസഫയും പുളിപ്പില്ലാത്തതും ഉണ്ടാവാനു രണ്ടു നാൾ ൧ ആകുമ്പോൾ, മഹാപുരോഹിതരും ശാസ്ത്രികളും (കൂടി) അവനെ ഉപായം കൊണ്ടു പിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ വഴി അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടിട്ടു, ജനത്തിൽ കലഹം ഉണ്ടാകാത്തു പെരുന്നാളിൽ ൨ അരുത് എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശു ബെത്സന്യയിൽ കഷ്ടരോഗിയായ ശിമോന്റെ വീട്ടിൽ ൩ ആയി പന്തിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, ഒരു സ്ത്രീ സ്വപ്ന ജ്ഞാനം സിദ്ധിച്ചു വിലയേറിയ തൈലമുള്ള ഭരണിയുമായി വന്നു ഭരണിയെ പൊളിച്ച് അവന്റെ തലമേൽ ഒഴിച്ചു. അവിടെ ചിലർ ഉള്ളിൽ മുങ്ങിച്ചൽഭവിച്ചു: ഈ തൈലത്തിൻ അഴിച്ചൽ എന്തിന്നു?

൫ ഇതു മുന്നൂറ്റിൽ ചിലവാനും ഭ്രമെക്കു വിനാ, ദരിദ്രൻ്റെ കൊടുപ്പാൻ സഹതി ഉണ്ടായല്ലോ എന്ന് അവരോടു പഴിച്ചു പറഞ്ഞു. എന്നാറെ, യേശു: ഇവളെ വിടുവിൻ! അവൾ്ക്ക് അവമ്പൽ ഉണ്ടാക്കുവാൻ എന്തു? അവൾ എന്നിൽ നല്ല പ്രവൃത്തി ചെയ്തു വല്ലോ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ദരിദ്രന്മാരിൽ്ക്കു് എല്ലാജ്യോഴും അടുക്കെ ഉണ്ടു; ഇഷ്ടിക്കുന്നതൊന്നും, അവർ്ക്ക് നന്മ ചെയ്യാമല്ലോ; ഞാൻ എല്ലാജ്യോഴും അല്ല താനും. ഇവൾ ആവതോളം ചെയ്തു; എന്റെ ദേഹത്തെ കുഴിച്ചിടുവാൻ മുമ്പിൽ കൂട്ടി തൈലം തേച്ചിട്ടുണ്ട്. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഈ സുവിശേഷം സർവ്വലോകത്തും എവിടെ എല്ലാം പേലാഷിക്കപ്പെട്ടാലും, അവിടെ ഇവൾ ചെയ്തതും അവളുടെ ഓർമ്മയായി പറയപ്പെടും.

൧൦ പിന്നെ പന്തിരവരിൽ ഒരുത്തനായ ഇഷ്ടിയോത്ത യൂദാ അവനെ മറാപുരോധിതർക്കു കാണിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു്
൧൧ അവരുടെ അടുക്കലേക്കു് ചെന്നു. ആയ്ക്കു് അവർ കേട്ടു, സന്തോഷിച്ചു്, അവന്നു ഭൂവു കൊടുപ്പാൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു; അവന്നു തക്കത്തിൽ അവനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നു എങ്ങിനെ എന്ന് അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

൧൨ പെസഹയെ അറക്കുന്ന കാലമായി പുളിപ്പില്ലാത്തതിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു്: നീ പെസഹ ഭക്ഷിച്ചാൻ ഞങ്ങൾ എവിടെ പോയി ഒരുക്കേണ്ടതു് എന്നു പറയുന്നു. അവന്നു തന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഇരുവരെ അയച്ചു, നിങ്ങൾ പട്ടണത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ! അവിടെ ഒരു കുടം വെള്ളം

൧൪ ചുമക്കുന്ന മനുഷ്യൻ നിങ്ങളെ എതിരേല്ക്കും. ആയവനെ പിഞ്ചെന്നു അവൻ എവിടെ പ്രവേശിച്ചാലും ആ വീടുടയവനോടു പറവിൻ: ഞാൻ ശിഷ്യരുമായി പെസഹ ഭക്ഷിച്ചിട്ടു

൧൫ നുള്ള ശാല എവിടെ എന്നു ഗൂഢു പറയുന്നു. എന്നാൽ അവൻ ചാഴ്വണവിരിച്ചു് ഒരുക്കിയൊരു വന്മാളിക നിങ്ങളു് കാണിക്കും;

൧൬ അവിടെ നമുക്കായി ഒരുക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പുറപ്പെട്ടു പട്ടണത്തിൽ വന്നു, തങ്ങളോടു പറഞ്ഞ പ്രകാരം കണ്ടു, പെസഹ ഒരുക്കുകയും ചെയ്തു.

൧൭ സന്ധ്യയായപ്പോൾ, അവൻ പന്തിരവരോടും കൂട വരുന്നു.

൧൮ അവർ ചാരികൊണ്ടു ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ: ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ എന്നോടു കൂട ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ തന്നെ, എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കും എന്നു യേശു

പറഞ്ഞു. ആയവർ ഭൂഖിച്ഛ: പക്ഷെ ഞാനൊ, ഞാനൊ? ൧൯
 എന്നു വെച്ചൊരു അവനോടു ചൊല്ലി തുടങ്ങി. അവരോട് ൨൦
 അവൻ പറഞ്ഞിതു: പന്തിരവരിൽ ഒരുവൻ എന്നോടു കൂടെ
 താലത്തിൽ കൈയിട്ടു മുക്കുന്നവൻ തന്നെ. മനുഷ്യപുത്രൻ ൨൧
 തന്നെ കുറിച്ച് എഴുതികിടക്കുന്ന പ്രകാരം പോകുന്നു സത്യം,
 മനുഷ്യപുത്രനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നമനുഷ്യനൊ യാകപ്പും!
 ആ മനുഷ്യൻ ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ അവനു കൊള്ളായിരുന്നു.
 അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ, യേശു അവനെ എടുത്ത്, അവൻ ൨൨
 ഗ്രാമം ചൊല്ലി, നറുക്കി, അവർക്കു കൊടുത്തു പറഞ്ഞിതു: വാങ്ങു
 വിൻ! ഇതെന്റെ ശരീരം ആകുന്നു; പിന്നെ പാനപാത്രം ൨൩
 എടുത്തു വാങ്ങി അവർക്കു കൊടുത്തു, എല്ലാവരും അതിൽ കുടിച്ചു:
 ഇതു (പുതു) നിയമത്തിന്റെ രക്തമായി അനേകർക്കു വേണ്ടി ൨൪
 ഒഴിക്കപ്പെടുന്ന എന്റെ രക്തം ആകുന്നു. ആമെൻ ഞാൻ ൨൫
 നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: മൂന്നിരട്ടി വളിയുടെ അനുഭവത്തെ
 ദേവരാജ്യത്തിൽ പുതുതായി കുടിക്കും നാൾവരെ, ഞാൻ ഇതിൽ
 നിന്ന് ഇനി കുടിക്കയില്ല എന്ന് അവരോട് പറയും ചെയ്യും.

പിന്നെ അവർ സ്വോത്രം പാടിയശേഷം, ഒലീവമലയ്ക്കു പുറത്തു
 നടപ്പട്ടു പോയി. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: ഞാൻ ഇടയനെ ൨൭
 വെട്ടു, ആടുകൾ ചിതറി പോകയും ചെയ്യും എന്നെഴുതിയിരിക്കു
 യാൽ (ഈ രാത്രിയിൽ) നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എങ്കൽ ഇടറി
 പോകും. ഞാൻ ഉണർന്നു വന്നശേഷമൊ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ൨൮
 ഗലീലയ്ക്കു ചെല്ലും. പേത്രൻ അവനോട്: എല്ലാവരും ഇടറി ൨൯
 പോയാലും ഞാനല്ല താനും എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോടു യേശു: ൩൦
 ആമെൻ ഞാൻ നിന്നോടു ചൊല്ലുന്നിതു: ഇന്ന് ഈ രാത്രി
 യിൽ കോഴി രണ്ടു കുറി കൂകുമ്പോൾ നീ മൂന്നു വട്ടം എന്നെ തള്ളി
 പറ്റയും എന്നു പറയുന്നു. അവനോ: നിന്നോട് ഒന്നിച്ചു മരി ൩൧
 കേണ്ടി വന്നാലും നിന്നെ തള്ളിപ്പറകയില്ല എന്ന് ഏറ്റവും അ
 ധികം പറഞ്ഞു; അപ്രകാരം തന്നെ എല്ലാവരും പറഞ്ഞുവന്നു.

അവർ ഗമശൈമന എന്ന പേരുള്ള പാമ്പിൽ വന്നാറെ, ൩൨
 അവൻ തന്റെ ശിഷ്യരോടു: ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു തീരുവോളം ഇ
 വിടെ ഇരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. പേത്രനേയും യാക്കോബ് ൩൩
 യോഹന്നാൻ എന്നവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു സ്വന്ദിച്ചു വലഞ്ഞും
 പോവാൻ തുടങ്ങി: എന്റെ ദേഹി മരണത്തോളം അതിദുഃഖ ൩൪
 പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ഇവിടെ പാർത്തുണർന്നു കൊൾവിൻ എന്ന്

൧൫ അവന്റെ പാശു, അല്പമുറങ്ങു വന്നു നിലത്തുവീണു: കഴിയുന്ന മുറിക്കു ആ നാഴിക നീക്കിപ്പോകുന്നു എന്നു പ്രാ ൧൩, യിട്ടു, അഞ്ചുപിറാവിന്നിന്നു മുക്കും കഴിയും: ഈ പാന പാത്രം എന്നു മനിക്കു നീക്കിക്കൊള്ളണമെ: മുക്കിലും ഞാൻ ഇഴുക്കുന്നല്ല: നീ ഇഴുക്കുന്നേ, അത്രെ (ആവ) എന്നു ൧൪, പാശു പിന്നെ വന്നു അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, ചേരുന്നോ ടു പാശു: ശിശുവനെ ഉറങ്ങുന്നുവെ: ഒരു നാഴികയും ഉണ തട്ടു നിന്നിപ്പോൾ കഴിഞ്ഞില്ലെ: പീ ക്കുവിൻ അകപ്പെടാത്താൻ ഉണന്നു: പ്രാ യിട്ടും കൊൽവിൻ: ആ അവർ മനഃപൂർവ്വമുള്ളതു ൧൫, സർ, ജഡം ബലഹീനമത്രെ പിന്നെയും ചേരി ആ വാ ൧൦ കിന്നു തന്നെ പ്രാ യിട്ടുദേയം മടങ്ങി വന്നു അവർ കണ്ണു കൾക്കു് അം ഹൃദയം പിന്നെയും ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, അ ൧൧ വർ ഹൃദയം ചൊല്ലേണ്ടു: എന്നിങ്ങനെയും ഇല്ല മൂന്നാമതും വന്നു അവന്റെ പായുന്ന: ദേഹംതൊക്കു് ഇനി ഉറങ്ങി, ആ ശേഷിച്ചുകൊൽവിൻ! മറി: നാഴിക വന്നു; ഇതാ മനുഷ്യപു ൧൨, രൂൻ പാപികളുടെ കൈകളിൽ ഹൃദയംപ്പെടുന്നു എഴുന്നീല്പിൻ! നന്നു ചേക: കണ്ടാലും എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവൻ അ ന്നാശു വന്നു

൧൩ എന്ന് അവൻ പായുചേരും തന്നെ, ചെട്ടന്നു പന്തിരവ റിൽ ഒരുത്തനായ യൂദാക, മഹാപുരോഹിതൻ, മൂപ്പൻ ഇവർ നി യോഗിച്ചു വലിയ കൂട്ടവും വാളുകളും വടികളുമായി ഒന്നിച്ചു ൧൪ വന്നു കൂടി: അവനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവനൊ, ഞാൻ ഹൃ ദയനെ ചൂബിച്ചാലും അവൻ തന്നെ ആകുന്നു; ആയവനെ പിടിച്ചുപ്പാക്കി കൊണ്ടുചോവിൻ എന്ന് അവർക്കു ലക്ഷണം ൧൫ കൊടുത്തു. പിന്നെ വന്നു ഉടനെ അവന്നു നേരിട്ടു: ഞച്ചീ! ൧൬, ഞച്ചീ! എന്നു പറഞ്ഞ് അവനെ ചൂബിച്ചു. അവരും അവ ൧൭, ദേഹം കൈകളെ വെച്ച് അവനെ പിടിച്ചു; അരികെ നില്ക്കുന്ന വദിയ അവൻ വാളരി, മഹാപുരോഹിതൻറെ ദാസനെ വെട്ടി, ൧൮ അവൻറെ കാതടത്തു അതിന്നു യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു: ഒരു കള്ളനെക്കൊള്ളു എന്നുചോലെ നിങ്ങൾ എന്നെ ൧൯ പിടിച്ചു വെപ്പാൻ വാളുവടികളുമായി പുറപ്പെട്ടതു; ഞാൻ ദിവ സ്വനെ ആലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചും കൊണ്ടു നിങ്ങളോടു കൂട ഇരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചില്ല; തിരുവെഴുത്തുകൾക്കു ൨൦ നിമുത്തി വരുത്തേണ്ടിയിരുന്നു തന്നു. അപ്പോൾ, എല്ലാവരും

അവനെ വിട്ടു മണ്ടിപ്പോയി, അവനെ ഒരു യുവാവ് വെറു ഒരു
മുഖ്യയിൽ പൂടവ പുതെച്ചുകൊണ്ട് അനുഗമിക്കുന്നുണ്ട്; ആയ ഒരു
വനെ (ബാല്യക്കാരൻ) പിടിക്കുന്നേരം അവൻ പൂടവ വിട്ടു, ന
ന്നായി അവർക്കു തെറ്റി മണ്ടിപ്പോയി.

യേശുവെ മഹാപുരോഹിതന്റെ അടുക്കെ കൊണ്ടുപോയ ഒരു
പ്പോൾ, മഹാപുരോഹിതരും മൂപ്പന്മാരും ശാസ്ത്രികളും അവന്റെ
കൂടെ വരുന്നു. പിന്നെ പേത്രൻ ദൂരത്തുനിന്നു മഹാപുരോഹി
തന്റെ അരമനക്കകത്തോളവും അവനെ പിഞ്ചെന്നു, ഭൂത
രോടു ചേർന്നു തീക്കുഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. മഹാപുരോഹിതരും സു
മനോഹരവും ക്ഷയം യേശുവെ മരിപ്പിക്കേണം എന്നു വെച്ച് അ
വന്റെ നേരെ സാക്ഷ്യം അന്വേഷിച്ചു പോന്നു കണ്ടിട്ടില്ല
തന്നും; കാരണം അനേകർ അവന്റെ നേരെ കള്ളസാക്ഷ്യം
ചൊല്ലിട്ടും സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഒത്തില്ല. ചിലർ എഴുന്നീറ്റി, കള്ളസാ
ക്ഷ്യം പറഞ്ഞിതു: ഈ കൈപ്പണിയായ മന്ദിരത്തെ ഞാൻ
അഴിച്ചു മൂന്നു ദിവസം കൊണ്ടു കൈപ്പണിയല്ലാത്ത മറ്റൊരു
നിന്നെ എടുപ്പിക്കും എന്ന് ഇവൻ പറയുന്നതു ഞങ്ങൾ കേട്ടു;
എന്നിപ്രകാരവും അവരുടെ സാക്ഷ്യം ഒത്തതും ഇല്ല. എന്നാ
ൽ, മഹാപുരോഹിതൻ നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു, യേശുവോടു: നീ
ഒരുത്തരവും പറയുന്നില്ലയോ? ഇവർ നിന്റെ നേരെ
സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്നത് എങ്ങിനെ? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു, യേശു
ഉത്തരം പറയാതെ അടങ്ങി പാഞ്ഞു. മഹാ പുരോഹിതൻ പി
ന്നെയും അവനോടു: നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവന്റെ പുത്രനാ
യമരീച തന്നെയോ? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഞാൻ ആകുന്നു! നീ
മനുഷ്യപുത്രൻ ശക്തിയുടെ വലഭാഗത്തിരിക്കുന്നതും, വാന
ത്തിൻമേലേക്കുയരുന്നതും നിങ്ങൾക്കു കാരണം എന്ന് യേശു
പറഞ്ഞു. മഹാ പുരോഹിതൻ തന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ കീറി: ഇനി നീ
സാക്ഷികളെ കൊണ്ടു നമുക്ക് എന്താവട്ടെ! ദേവദൂഷണത്തെ നീ
നിങ്ങൾ കേട്ടുവല്ലോ! നിങ്ങൾക്കു എങ്ങിനെ തോന്നുന്നു? എന്നു
പറഞ്ഞപ്പോൾ, എല്ലാവരും അവനെ മരണയോഗ്യൻ എന്നു
വിധിച്ചുകളഞ്ഞു. ചിലർ അവനേർക്കു തുപ്പുകയും, അവന്റെ നെ
ടുമുടി കത്തുകയും, അവനോടു പ്രവചിക്കു എന്നു ചൊല്ലുക
യും ചെയ്തു തുടങ്ങി, ഭൂതന്മാർ കുമെച്ചും തച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു.

പേത്രൻ താഴെ നടുമുറ്റത്തിരിക്കുമ്പോൾ, മഹാപുരോഹിത നീ
ന്റെ ബാല്യക്കാരത്തികളിൽ ഒരാളായി വന്നു. പേത്രൻ തീക്കായ നീ

പകെക്കപ്പെട്ടവരാകും; അവസാനം വരെ നിന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും താനും.

൧൪ എന്നാൽ പാഴാക്കുന്നതിന്റെ അറുപ്പ് ഇരിക്കരുതാത്ത സ്ഥലത്തു നില്ക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, (വായിക്കുന്നവൻ ചിന്തിച്ചുകൊൾക!) അന്നു യഹൂദ്യയിലുള്ളവർ മലകളിലേക്ക്

൧൫ മണ്ടിപോക. വീട്ടിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ വീട്ടിനകത്തേക്ക് ഇറങ്ങി പോകയും, തന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു വല്ലതും എടുപ്പാൻ പു

൧൬ കയും അരുതു. വയലിലെക്കുള്ളവൻ തന്റെ വസ്ത്രം എടുപ്പാൻ

൧൭ വഴിയോട്ടു തിരികയും ഒല്ലാ. ആ നാളുകളിൽ ഗഭിണികൾക്കും മൂല

൧൮ കുടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും ഹാ കഷ്ടം! എന്നാൽ അതു ശീതകാലത്തിൽ

൧൯ സംഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ! ദൈവം പടെച്ച സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭമുതൽ ഇന്നേവരെ ഇല്ലാത്തതും ഇനിമേൽ ഭവി

൨൦ ക്കാത്തതും ആയുള്ള ഉപദ്രവം തന്നെ ആ നാളുകൾ ആകും സത്യം. കർത്താവ് നാളുകളെ ചുരുക്കിയില്ല എങ്കിൽ, ഒരു ജഡവും രക്ഷപ്പെടുകയില്ല; അവൻ തെരിഞ്ഞെടുത്ത പൂതന്മാർ നിമിത്ത

൨൧ മൊ നാളുകളെ ചുരുക്കി വെച്ചതു. അപ്പോൾ ആരാനും നിങ്ങളോട് ഇതാ മശിഹ ഇവിടെ എന്നും, ഇതാ അവിടെ എന്നും പ

൨൨ റഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കരുതു! എങ്ങിനെ എന്നാൽ കള്ളമശിഹാമാരും കള്ളപ്രവാചകരും എഴുന്നീറ്റും, കഴിയുന്ന എങ്കിൽ തെരി

൨൩ഞ്ഞെടുത്തവരേയും തെറ്റിച്ചു കളവാനായി അടയാളങ്ങളും അ

൨൪ തൂതങ്ങളും കാട്ടിക്കൊടുക്കും. നിങ്ങളൊ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുവിൻ! ഇതാ ഞാൻ എല്ലാം നിങ്ങളോടു മുൻപറഞ്ഞുവല്ലോ.

൨൫ എങ്കിലൊ ആ നാളുകളിലെ ഉപദ്രവത്തിന്റെ ശേഷം, സൂര്യൻ ഇരുണ്ടു പോകയും, ചന്ദ്രൻ നിലവിനെ തരായ്ക്കയും,

൨൬ വാനത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ വീണു വീണിരിക്കയും, സ്ഥലങ്ങളുടെ സൈന്യങ്ങൾ കലുങ്ങി പോകയും ആരും (യശ. ൩൪. ൪.)

൨൭ അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ വലിയ ശക്തിയോടും, തേജസ്സോടും കൂട

൨൮ മേഘങ്ങളിൽ വരുന്നത് അവർ കാണും. അന്ന് അവൻ തന്റെ ദൂതരെ അയച്ചു, താൻ തെരിഞ്ഞെടുത്തവരെ ഭൂമിയുടെ അറ്റമുതൽ വാനത്തിൽ അറുതിവരെയും, നാലുകാറ്റുകളിൽ നിന്നും കൂട്ടിപ്പോക്കും.

൨൯ എന്നാൽ അത്തിയിൽനിന്ന് ഉപമയെ ഗ്രഹിപ്പിൻ! അതിന്റെ കൊമ്പ് ഇളതായി ഇലകളെ തഴെപ്പിക്കുമ്പോൾ,

൩൦ വൻ വേനിൽ അടുത്തത് എന്ന് അറിയുന്നവല്ലോ. അപ്രകാരം

നിങ്ങളും ഇവ ഉണ്ടാകുന്നതു കാണുമ്പോൾ, (അവൻ) അടുക്കെ
 വരികൾ തന്നെ ആകുന്നു എന്ന് അറിവിൻ! ആമെൻ ഞാൻ ൩൦
 നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: ഇവ ഒക്കെയും ഉണ്ടാകുമ്പോഴുതീർന്നിട്ട്
 ഈ തലമുറ ഒഴിഞ്ഞു പോകയില്ല. വാനവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞു ൩൧
 പോകും, എന്റെ വചനങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു പോകയില്ല താനും.
 ആ നാളെ, നാഴികയൊ, സംബന്ധിച്ചിട്ട് പിതാവ് തന്നെ ൩൨
 അല്ലാതെ, ആരെങ്കിലും സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഭൂതരും പുത്രനും കൂടെ അ
 റിയുന്നില്ല. സമയം എപ്പോൾ എന്നറിയാത്തുകൊണ്ടു സൂക്ഷി ൩൩
 ള്ളിൻ! ഉണർന്നു, പ്രാർത്ഥിച്ചു, കൊണ്ടിരിപ്പിൻ! പരദേശത്തു ൩൪
 പോകുന്ന മനുഷ്യൻ തന്റെ വീടു വിട്ടു, ദാസർക്കു അധികാരവും
 അവനവനു തക്ക വേലയും കൊടുത്തിട്ടു, വിദേശത്തു കാവ
 ല്ലാരുനോട്, ഉണർന്നിരിപ്പാൻ കല്പിച്ചു പോലെ തന്നെ നി ൩൫
 ങ്ങളും വീടുടയവൻ സന്ധ്യക്കൊ, പാതിരാക്കൊ, പൂവുകോഴി
 കൂകിലൊ, രാവിലെയൊ എപ്പോൾ വരും എന്നറിയാത്തുകൊ
 ങ്ങ്, അവൻ പെട്ടെന്നു വന്നു, നിങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, ൩൬
 പിടിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്ന് ഉണർന്നു കൊള്ളിൻ. ഞാൻ നിങ്ങളു ൩൭
 ളോടു പറയുന്നതൊ എല്ലാവരോടും പറയുന്നു: ഉണർന്നു കൊ
 ള്ളിൻ എന്നത്രെ.

൧൪. അദ്ധ്യായം.

കലവിചാരം [൧൯൯൦. ൨൬. ൧൨.], (൩) ബൈബിളിലെ അടിക്കേൾക്കം
 [൧൯൯൦. ൨൬. ൧൨.], (൧൦) യൂദാവിൻ ദോഹവും, (൧൭) തിരുവത്താഴവും,
 (൨൬) ഗമഗൈനയിലെ പോരാട്ടവും, (൪൩) പിടിപെട്ടതും, (൫൩) ന്യായവി
 സ്മാരവും, (൬൬) ശിമോന്റെ വീഴ്ചയും, [൧൯൯൦. ൨൬. ൧൨.]

വെസുമായും പുളിപ്പില്ലാത്തതും ഉണ്ടാവാനു രണ്ടു നാൾ ൧
 ആകുമ്പോൾ, മഹാപുരോഹിതരും ശാസ്ത്രികളും (കൂടി) അവനെ
 ഉപായം കൊണ്ടു പിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ വഴി അന്വേഷിച്ചു
 കൊണ്ടിട്ടു, ജനത്തിൽ കലഹം ഉണ്ടാകാത്തുപെടാൻ പെരുന്നാളിൽ ൨
 അരുത് എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശു ബൈബിളിൽ കർത്താവിനായി ശിമോന്റെ വീട്ടിൽ ൩
 ആയി പന്തിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, ഒരു സ്ത്രീ സ്വപ്നം ജാമാംസി
 യാലെ വിലയേറിയ തൈലമുള്ള ഭരണിയുമായി വന്നു ഭരണി
 യെ പൊളിച്ച് അവന്റെ തലമേൽ ഒഴിച്ചു. അവിടെ ചിലർ ഉ ൪
 ജിൽ മുഖിച്ചുപോയില്ല; ഈ തൈലത്തിൻ അഴിച്ചുപോയില്ല!

⑥ ഇതു മുന്നൂറ്റിൽ ചിലപാനും ഭ്രമെക്കു വിറു, ദരിദ്രർക്ക് കൊടുപ്പാൻ സംഗതി ഉണ്ടായല്ലോ എന്ന് അവരോടു പഴിച്ചു പറഞ്ഞു. എന്നാറെ, യേശു: ഇവളെ വിടുവിൻ! അവൾക്ക് അലമ്പൽ ഉണ്ടാക്കുവാൻ എന്തു? അവൾ എന്നിൽ നല്ല പ്രവൃത്തി ചെയ്തുവല്ലോ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ദരിദ്രന്മാർക്കു എല്ലാത്തൊന്നും അടുക്കെ ഉണ്ടു; ഇഷ്ടിക്കുന്നതൊന്നും, അവർക്കു നന്നു ചെയ്യാമല്ലോ; ഞാൻ എല്ലാത്തൊന്നും അല്ല തന്നു. ഇവൾ ആവതോളം ചെയ്തു; എന്റെ ദേഹത്തെ കുഴിച്ചിടുവാൻ മുമ്പിൽ കൂട്ടി തൈലം തേച്ചിട്ടുണ്ടു. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഈ സുവിശേഷം സർവ്വലോകത്തും എവിടെ എല്ലാം വേലാക്കിക്കപ്പെട്ടാലും, അവിടെ ഇവൾ ചെയ്തതും അവളുടെ കാമുകിയായി പറയപ്പെടും.

൧൦ പിന്നെ പന്തിരവരിൽ ഒരുത്തനായ ഇഷ്ടിയൊത്ത യൂദാ അവനെ മഹാപുരോഹിതർക്കു കാണിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു
 ൧൧ അവരുടെ അടുക്കലേക്കു ചെന്നു. ആയ്ക്കു അവർ കേട്ടു, സന്തോഷിച്ചു, അവന്നു ഭൂവും കൊടുപ്പാൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു; അവന്നു തക്കത്തിൽ അവനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നു എങ്ങിനെ എന്ന് അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

൧൨ പെസഹയെ അറുക്കുന്ന കാലമായി പുളിപ്പില്ലാത്തതിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ ശിഷ്യന്മാർ അവനോട്: നീ പെസഹ ഭക്ഷിച്ചാൻ ഞങ്ങൾ എവിടെ പോയി ഒരുക്കേണ്ടത് എന്നു പറയുന്നു. അവന്നു തന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഇരുവരെ അയച്ചു, നിങ്ങൾ പട്ടണത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ! അവിടെ ഒരു കുടം വെള്ളം
 ൧൪ ചുമക്കുന്ന മനുഷ്യൻ നിങ്ങളെ എതിരേല്ക്കും. ആയവനെ പിന്തുടരുന്ന അവൻ എവിടെ പ്രവേശിച്ചാലും ആ വീടുടയവനോടു പറവിൻ: ഞാൻ ശിഷ്യനായി പെസഹ ഭക്ഷിച്ചാനുള്ള ശാല എവിടെ എന്നു ഗൂഢു പറയുന്നു. എന്നാൽ അവൻ ചാഴിണവിരിച്ച് ഒരുക്കിയൊരു വന്മാളിക നിങ്ങളുടേതു കാണിക്കും;
 ൧൩ അവിടെ നമുക്കായി ഒരുക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പുറപ്പെട്ടു പട്ടണത്തിൽ വന്നു, തങ്ങളോടു പറഞ്ഞ പ്രകാരം കണ്ടു, പെസഹ ഒരുക്കുകയും ചെയ്തു.

൧൭ സന്ധ്യയായപ്പോൾ, അവൻ പന്തിരവരോടും കൂടുവരുന്നു.
 ൧൮ അവർ ചാരിക്കൊണ്ടു ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ: ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ എന്നോടു കൂട ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ തന്നെ, എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കും എന്നു യേശു

പറഞ്ഞു. ആയവർ ദുഃഖിച്ചു: പക്ഷെ ഞാനോ, ഞാനോ? ൧൯ എന്നു വെച്ചെന്റെ അവനോടു ചൊല്ലി തുടങ്ങി. അവരോട് ൨൦ അവൻ പറഞ്ഞിതു: പന്തിരവരിൽ ഒരുവൻ എന്നോടു കൂടെ താലത്തിൽ കൈയിട്ടു മുക്കുന്നവൻ തന്നെ. മനുഷ്യപുത്രൻ ൨൧ തന്നെ കുറിച്ച് എഴുതികിടക്കുന്ന പ്രകാരം പോകുന്നു സത്യം. മനുഷ്യപുത്രനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നമനുഷ്യനൊരാൾക്കും! ആ മനുഷ്യൻ ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ അവനു കൊള്ളായിരുന്നു. അവർ ഭക്തിക്കുമൊപ്പം, യേശു അവനെ എടുത്ത്, അവൻ ൨൨ ഗ്രഹം ചൊല്ലി, നരകം, അവർക്കു കൊടുത്തു പറഞ്ഞിതു: വാങ്ങുവിൻ! ഇതെന്റെ ശരീരം ആകുന്നു; പിന്നെ പാനപാത്രം ൨൩ എടുത്തു വാങ്ങി അവർക്കു കൊടുത്തു, എല്ലാവരും അതിൽ കുടിച്ചു: ഇതു (പുതു) നിയമത്തിന്റെ രക്തമായി അനേകർക്കു വേണ്ടി ൨൪ ഒഴിക്കപ്പെടുന്ന എന്റെ രക്തം ആകുന്നു. ആമെൻ ഞാൻ ൨൫ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: മുന്തിരി വള്ളിയുടെ അനുഭവത്തെ ദേവരാജ്യത്തിൽ പുതുതായി കുടിക്കും നാൾവരെ, ഞാൻ ഇതിൽ നിന്ന് ഇനി കുടിക്കയില്ല എന്ന് അവരോട് പറയും ചെയ്തു.

പിന്നെ അവർ സ്വയം പാടിയശേഷം, ഒലീവമലയ്ക്ക് ൨൬ പുറപ്പെട്ടു പോയി. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: ഞാൻ ഇടയനെ ൨൭ വെട്ടും, ആടുകൾ ചിതറി പോകയും ചെയ്യും എന്നുഴതിയിരിക്കയാൽ (ഈ രാത്രിയിൽ) നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എങ്കൽ ഇടറി പോകും. ഞാൻ ഉണർന്നു വന്നശേഷം നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ൨൮ ഗലീലയ്ക്കു ചെല്ലും. പേത്രൻ അവനോട്: എല്ലാവരും ഇടറി ൨൯ പോയാലും ഞാനല്ല താനും എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോടു യേശു: ൩൦ ആമെൻ ഞാൻ നിന്നോടു ചൊല്ലുന്നിതു: ഇന്ന് ഈ രാത്രിയിൽ കോഴി രണ്ടു കുറി കൂടുമുമ്പെ നീ മൂന്നു വട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു പറയുന്നു. അവനോ: നിന്നോട് ഒന്നിച്ചു മരി ൩൧ കേണ്ടി വന്നാലും നിന്നെ തള്ളിപ്പറകയില്ല എന്ന് ഏതൊരു ശിക്ഷ പറഞ്ഞു; അപ്രകാരം തന്നെ എല്ലാവരും പറഞ്ഞുവന്നു.

അവർ ഗമശമന എന്ന പേരുള്ള പറമ്പിൽ വന്നാറെ, ൩൨ അവൻ തന്റെ ശിഷ്യരോടു: ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു തീരുവോളം ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. പേത്രനേയും യാക്കോബ് ൩൩ യോഹന്നാൻ എന്നവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗം വലഞ്ഞു പോവാൻ തുടങ്ങി: എന്റെ ദേഹി മരണത്തോളം അതിദുഃഖ ൩൪ പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ഇവിടെ പാർത്തുണർന്നു കൊൾവിൻ എന്ന്

൩൫ അവരോടു പറഞ്ഞു. അല്പം മുന്നോട്ടു ചെന്നു, നിലത്തുവീണു: കഴിയുന്നു എങ്കിൽ ആ നാഴിക നീങ്ങിപ്പോകെണം എന്നു പ്രാ
 ൩൬ ത്ഥിച്ചു. അബ്ബാ പിതാവെ! നിന്നാൽ എല്ലാം കഴിയും; ഈ പാന
 പാത്രം എന്നിൽനിന്നു നീക്കിക്കൊള്ളേണമെ! എങ്കിലും ഞാൻ
 ഇച്ഛിക്കുന്നതല്ല; നീ (ഇച്ഛിക്കുന്നത്) അത്രെ (ആവു) എന്നു
 ൩൭ പറഞ്ഞു. പിന്നെ വന്നു അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, ചേരുന്നോ
 ടു പറഞ്ഞു: ശിമോനെ, ഉറങ്ങുന്നുവോ? ഒരു നാഴികയും ഉണ
 ൩൮ ന്നിരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ലയോ? പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാത്താൻ
 ഉണന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊൾവിൻ! ആത്മാവ് മനഃപൂർവ്വമുള്ളതു
 ൩൯ സത്യം ജഡം ബലഹീനമത്രെ. പിന്നെയും പോയി ആ വാ
 ൪൦ ക്കിന്നാൽ തന്നെ പ്രാർത്ഥിച്ചുശേഷം, മടങ്ങിവന്നു അവർ കണ്ണു
 കൾക്ക് ഭാരം ഏകയാൽ പിന്നെയും ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, അ
 ൪൧ വർ എന്തുതരം ചൊല്ലേണ്ടു: എന്നറിഞ്ഞതും ഇല്ല. മൂന്നാമതും
 വന്ന് അവരോടു പറയുന്നു: ശേഷത്തെക്ക് ഇനി ഉറങ്ങി, ആ
 ശപഥം ചെയ്തുകൊൾവിൻ! മതി; നാഴിക വന്നു; ഇതാ മനഃപൂ
 ൪൨ രൂപം പാചികളുടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നു. എഴുന്നീല്പിൻ!
 നാം പോക; കണ്ടാലും എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവൻ അ
 ണഞ്ഞു വന്നു.

൪൩ എന്ന് അവൻ പറയുമ്പോൾ തന്നെ, പെട്ടെന്നു പന്തിരവ
 റിൽ ഒരുത്തനായ യൂദാവും, മഹാപുരോഹിതൻ, മൂപ്പർ ഇവർ നി
 യോഗിച്ചു വലിയ കൂട്ടവും, വാളുകളും വടികളുമായി ഒന്നിച്ചു
 ൪൪ വന്നു കൂടി; അവനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവനോ, ഞാൻ ഏ
 വനെ ചുംബിച്ചാലും അവൻ തന്നെ ആകുന്നു; ആയവനെ
 പിടിച്ചുറപ്പാക്കി കൊണ്ടുപോവിൻ എന്ന് അവർക്കു ലക്ഷണം
 ൪൫ കൊടുത്തിരുന്നു. പിന്നെ വന്ന ഉടനെ അവനു നേരിട്ടു: റബ്ബീ!
 ൪൬ റബ്ബീ! എന്നു പറഞ്ഞ് അവനെ ചുംബിച്ചു. അവരും അവ
 ൪൭ നേൽ കൈകളെ വെച്ച് അവനെ പിടിച്ചു; അരികെ നില്ക്കുന്ന
 വരിൽ ഒരുവൻ വാളുരി, മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ വെട്ടി,
 ൪൮ അവന്റെറകാരമുത്തു. അതിന്നു യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു തുട
 ങ്ങിയതു: ഒരു കള്ളനെക്കൊള്ളെ എന്നപോലെ നിങ്ങൾ എന്നെ
 ൪൯ പിടിച്ചു വെപ്പാൻ വാളുവടികളുമായി പുറപ്പെട്ടതു; ഞാൻ ദിവ
 സേന ആലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചും കൊണ്ടു നിങ്ങളോടു കൂട
 ഇരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചില്ല; തിരുവെഴുത്തുകൾക്കു
 ൫൦ നിവൃത്തി വരുത്തേണ്ടിയിരുന്നു താനും. അപ്പോൾ, എല്ലാവരും

അവനെ വിട്ടു മണ്ടിപ്പോയി, അവനെ ഒരു യുവാവ് വെറു മൂല
മെയ്യിൽ പുടവ പുതച്ചുകൊണ്ട് അനുഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടു; ആയ മൂല
വനെ (ബാല്യക്കാരൻ) പിടിക്കുന്നേരം അവൻ പുടവ വിട്ടു, ന
ഗ്നനായി അവർക്കു തെറ്റി മണ്ടിപ്പോയി.

യേശുവെ മഹാപുരോഹിതന്റെ അടുക്കെ കൊണ്ടുപോയ മൂല
പ്പോൾ, മഹാപുരോഹിതരും മൂലപ്പന്മാരും ശാസ്ത്രികളും അവന്റെ
കൂടെ വരുന്നു. പിന്നെ പേത്രൻ ദൂരത്തുനിന്നു മഹാപുരോഹി
തന്റെ അരമനക്കകത്തോളവും അവനെ പിഞ്ചെന്നു, ഭൂത
രോടു ചേർന്നു തീക്കുഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. മഹാപുരോഹിതരും സൂ
മനേദിയും ഒക്കെയും യേശുവെ മരിപ്പിക്കേണം എന്നു വെച്ച് അ
വന്റെ നേരെ സാക്ഷ്യം അന്വേഷിച്ചു പോന്നു കണ്ടിട്ടില്ല
തന്നും; കാരണം അനേകർ അവന്റെ നേരെ കള്ളസാക്ഷ്യം മൂല
ചൊല്ലിപ്പോയി സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഒത്തല്ല. ചിലർ ഏഴുനീറും, കള്ളസാ
ക്ഷ്യം പറഞ്ഞിതു: ഈ കൈപ്പണിയായ മന്ദിരത്തെ ഞാൻ
അഴിച്ചു മൂന്നു ദിവസം കൊണ്ടു കൈപ്പണിയല്ലാത്ത മറ്റൊരു മൂല
നിന്നെ എടുപ്പിക്കും എന്ന് ഇവൻ പറയുന്നതു ഞങ്ങൾ കേട്ടു;
എന്നിപ്രകാരവും അവരുടെ സാക്ഷ്യം ഒത്തതും ഇല്ല. എന്നാ
മിൻറെ, മഹാപുരോഹിതൻ നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു, യേശുവോടു: നൂ
ന്നീ ഒരുത്തരവും പറയുന്നില്ലയൊ? ഇവർ നിന്റെ നേരെ
സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്നത് എങ്ങിനെ? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു, യേശു
ശ്രദ്ധയോടെ പറയാതെ അടങ്ങി പാർത്തു. മഹാ പുരോഹിതൻ പി
ന്നെയും അവനോടു: നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവന്റെ പുത്രനാ
യ മാതൃമതനെയൊ? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഞാൻ ആകുന്നു! നൂ
മനുഷ്യപുത്രൻ ശക്തിയുടെ വലഭാഗത്തിരിക്കുന്നതും, വന്ന
ത്തിൻമേലേക്കുളോടെ വരുന്നതും നിങ്ങൾക്കു കാരണം എന്ന് യേശു
പറഞ്ഞു. മഹാ പുരോഹിതൻ തന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ കീറി: ഇനി നൂ
സാക്ഷികളെ കൊണ്ടു നമുക്ക് എന്താവശ്യം! ദേവദൂഷണത്തെ നൂ
നിങ്ങൾ കേട്ടുവല്ലോ! നിങ്ങൾക്കു എങ്ങിനെ തോന്നുന്നു? എന്നു
പറഞ്ഞപ്പോൾ, എല്ലാവരും അവനെ മരണയോഗ്യൻ എന്നു
വിധിച്ചുകളഞ്ഞു. ചിലർ അവനേർക്കു തുല്യകളും, അവന്റെ നൂ
മുഖം മൂടി കുത്തുകളയും, അവനോടു പ്രവചിക്കു എന്നു ചൊല്ലുക
യും ചെയ്തു തുടങ്ങി, ഭൂതന്മാർ കുറുമെച്ചം തുടങ്ങി കൊണ്ടിരുന്നു.

പേത്രൻ താഴെ നടുമുറ്റത്തിരിക്കുമ്പോൾ, മഹാപുരോഹിത നൂ
ന്റെ ബാല്യക്കാരന്മാരിൽ ഒരുത്തി വന്നു. പേത്രൻ തീക്കായ നൂ

നതു കണ്ടു, അവനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു: നീയും ആ നചരയ്ക്കു നാ
 ന്യവ യയേശുവിനോടു കൂട ഇരുന്നു എന്നു പറയുന്നു. നീ പറയുന്ന
 തു തിരിയുന്നില്ല. ബോധിക്കുന്നതും ഇല്ല എന്നു ചൊല്ലി, അവൻ
 തള്ളിപ്പറഞ്ഞു; പടിപ്പരയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, കോഴി ഒന്നു
 ന്നൻ കൂകി. ആ ബാല്യക്കാരത്തി അവനെ പിന്നെയും കണ്ടു, സമീ
 പത്തു നില്ക്കുന്നവരോട്: ഇവൻ ആ കൂട്ടരിൽ ഉള്ളവനത്രെ
 ൭൦ എന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അവൻ പിന്നെയും തള്ളിപ്പറഞ്ഞു:
 കുറയ പിന്നേതിൽ സമീപസ്ഥർ പേത്രനോടു: നീ ആ കൂട്ടരിൽ
 ഉള്ളവൻ സത്യം; നീ ഗലീലക്കാരനല്ലയൊ? (നിന്റെ ഉച്ചാ
 ൭൧ രണം കൂടെ ഒക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ: നിങ്ങൾ പറയു
 ന്ന മനുഷ്യനെ അറിയുന്നില്ല എന്നു ചൊല്ലി, അവൻ പ്രാക
 ൭൨ വാനും സത്യം ചെയ്യാനും തുടങ്ങി. ഉടനെ കോഴി രണ്ടാമതും
 കൂകി; പേത്രനും കോഴി രണ്ടു കുറി കൂകുമ്പോൾ നീ മൂന്നു വട്ടം
 എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു യേശു തന്നോടു ചൊല്ലിയ മൊഴി
 യെ ഓർത്തു കരാത്തു കൊൾകയും ചെയ്തു.

൧൫. അദ്ധ്യായം.

യേശു പിയാത്തറയിൽ നിന്നതു [മത്താ. ൨൭. ൧. ൨൩. യോ. ൧൧], (൧൬) താ
 ഡനശിക്ഷ [മത്താ. ൨൭.], (൨൧) ക്രൂശാരോഹണവും, (൩൭) മരണവും, (൪൨)
 ശവസംസ്കാരവും [മത്താ. ൨൭. ൧. ൨൩. യോ. ൧൯]

൧ **൫൦** തികാലത്തു മഹാപുരോഹിതരും മൂപ്പന്മാരും ശാസ്ത്രികളുമാ
 യി സുനേദിയും ഒക്കെയും കൂടി നിരൂപിച്ചു, യേശുവെ കെട്ടിക്കൊ
 ൨ ണ്ടുപോയി, പിയാത്തറിൽ ഏല്പിച്ചു. പിയാത്തൻ അവനോടു: നീ
 യഹൂദരുടെ രാജാവോ? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: നീ പറയുന്നു
 ൩ വല്ലൊ എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. മഹാപുരോഹിതർ അവനിൽ ഏ
 റിയോന്നു ചുമത്തുമ്പോൾ, പിയാത്തൻ പിന്നെയും അവനോടു
 ൪ ചോദിച്ചിതു: നീ ഒരുത്തരവും ചൊല്ലുന്നില്ലയൊ? നോക്ക, ഇ
 ൫ വർ നിന്നിൽ എത്ര ചുമത്തുന്നു! അപ്പൊഴും യേശു ഉത്തരം ഒ
 ൬ ന്നും പറയാതെ നില്ക്കയാൽ, പിയാത്തൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ആ
 യവൻ ഉത്സവം തോറും അവർ ചോദിക്കുന്നൊരു ചങ്ങലക്കു
 ൭ രനെ അവർക്കു വിട്ടു കൊടുക്കും. അന്നു ബെൻയാ എന്നുള്ളവൻ
 മറുത്തുവരമായി കലഹിച്ചു, കലചെയ്യതിനാൽ സഹമത്സരിക
 ൮ ലോടു കൂടെ ബദ്ധനായിരിക്കുന്നു. പിന്നെ പുരഷ്കാരം കരേറി
 ൯ വന്ന് അവൻ തങ്ങളോടു നിത്യം ചെയ്യുമ്പോലെ (ചെയ്യേണം)

എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു തുടങ്ങി. പുരോഹിതന്മാർ അസൂയകൊണ്ട് ന് .
 അവനെ ഏല്പിച്ചതു ബോധിക്കയാൽ, പിലാതൻ കൂട്ടത്തോട്
 ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: യഹൂദരുടെ രാജാവായവനെ നിങ്ങൾക്കു ൧൦
 വിട്ടു തരുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ? മഹാപുരോഹിതരെല്ലാ ഖേദ ൧൧
 ബ്യാവെ തന്നെ തങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരേണം എന്നു പുരുഷ്യാരത്തെ
 ഇളക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നെയും പിലാതൻ അവരോട് ഉരി ൧൨
 യാടി: എന്നാൽ നിങ്ങൾ യഹൂദരുടെ രാജാവ് എന്നു ചൊല്ലു
 ന്നവനെ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? എന്നു പറഞ്ഞാറെ: അ
 വനെ ക്രൂശിക്ക എന്ന് അവർ വീണ്ടും ആർത്തു. അവരോടു ൧൩
 പിലാതൻ അവൻ ചെയ്യു ദോഷം എന്തു പോൽ? എന്നു പറ ൧൪
 ഞ്ഞാറെ: അവനെ ക്രൂശിക്ക! എന്ന് ഏറ്റവും അധികം ആർത്തു.
 പിലാതനും പുരുഷ്യാരത്തിന് അലമ്മതി വരുത്തുവാൻ ഭാവിച്ചു, ൧൫
 ബെബ്ബാവെ അവർക്കു വിട്ടുവിട്ടു, യേശുവെ ചമ്മട്ടിക്കൊണ്ട്
 അടിച്ചു ക്രൂശിപ്പാൻ ഏല്പിക്കയും ചെയ്തു.

സേവകർ അവനെ ആസ്ഥാനം ആക്കുന്ന നടുറ്റുറത്തിന്ന ൧൬
 കത്തു കൊണ്ടുപോയി പട്ടാളം എല്ലാം കൂടെ വിളിച്ചു. അവനെ ൧൭
 രക്ഷാംബരം ഉടുപ്പിച്ചു മുളളു കൊണ്ടു കിരീടം മെടഞ്ഞ് അവനേ
 ൾ ഇട്ടു: യഹൂദരുടെ രാജാവെ, വാഴുക! എന്നു വന്ദിച്ചു തുടങ്ങി. ൧൮
 ചൂരല്ലോൽകൊണ്ട് അവന്റെ തലയിലടിച്ചു, അവനേൽ തു ൧൯
 പ്പി മുട്ടുകുത്തി, അവനെ നമസ്കരിക്കയും ചെയ്തു.

അവനെ പരിഹസിച്ച് കളഞ്ഞുദോഷം, രക്ഷാംബരത്തെ ൨൦
 നീക്കി, സ്വന്തവസ്ത്രങ്ങളെ ഉടുപ്പിച്ച്, അവനെ ക്രൂശിപ്പാൻ
 കൊണ്ടുപോകുന്നു. നാട്ടിൽനിന്നു വന്നു, കടന്നു പോരുന്ന കു ൨൧
 റന്നയിലെ ശിമോൻ എന്ന അലക്ഷത്രൻ രൂഫൻ എന്നവ
 രുടെ അച്ഛനെ അവന്റെ ക്രൂശിനെ ചുമപ്പാൻ നിർബ്ബന്ധി
 ച്ചു. അവനെ തലയോടിക്കു എന്നതുമുള്ള ഗൊല്ലൊമാ സ്ഥല ൨൨
 ത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി, കണ്ടിവെണ്ണയിട്ടു വീഞ്ഞ് അവനെ ൨൩
 കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു; അവൻ വാങ്ങിയില്ല താനും. അവനെ ക്രൂ ൨൪
 ശിച്ചുദോഷം, അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങളിൽ ഇന്നവൻ ഇന്നത് എ
 ടുക്കട്ടെ എന്നു വെച്ചു ചീട്ടിട്ടു, പകുതി ചെയ്യുന്നു. ക്രൂശിക്കുമ്പോ ൨൫
 ൾ, മൂന്നും മണിനേരമായി, അവന്റെ കുറുത്തിന്റെ സംഗതി
 യായി “യഹൂദരുടെ രാജാവ്” എന്നത് മീതെ എഴുതി വെച്ചി ൨൬
 തന്നു. അവനോടു കൂട രണ്ടു കള്ളരെ ഒരുത്തനെ വലത്തും ഒരു ൨൭
 ത്തനെ ഇടത്തും ക്രൂശിക്കുന്നു. (യശ. ൫൩, ൧൨.) ദ്രോഹിക ൨൮

ശോഭം എണ്ണപ്പെട്ടു എന്നുള്ള വേദവാക്യം നിവൃത്തിയാകയും ചെയ്യൂ.

൨൯ കടന്നു പോകുന്നവരോ: ധാ! ധാ! മന്ദിരത്തെ അഴിച്ചു മൂന്നു
൩൦ നാളുകൊണ്ടു പണിയുന്നവനെ! നിന്നെ തന്നെ രക്ഷിച്ചു,
ശ്രീശിൽനിന്നിറങ്ങിവാ! എന്നു തലകളെ കുലുക്കി, അവനെ
൩൧ ഭുഷിച്ചു പറഞ്ഞു. സമപ്രകാരത്തിൽ മഹാപുരോഹിതരും മൂപ്പ
ന്മാരോടു കൂട: ഇവൻ മറാവനെ രക്ഷിച്ചു, തന്നെത്താൻ രക്ഷി
൩൨ച്ചു കൂട! മശിഹാ എന്ന ഇസ്രായേൽ രാജാവായവൻ നാം കണ്ടു
വിശ്വസിക്കുമാറ് ഇപ്പോൾ ശ്രീശിൽനിന്നിറങ്ങി വരട്ടെ! എ
ന്നു തങ്ങളിൽ പരിഹസിച്ചു; അവനോടു കൂട ശ്രീശിക്കപ്പെട്ട
വരും അവനെ പഴിച്ചു പറഞ്ഞു.

൩൩ ആറാം മണിയായാറെ, ഒമ്പതാം മണിയോളം ആ ദേശത്തിൽ
൩൪ എങ്ങും ഇരുട്ടുണ്ടായി. ഒമ്പതാം മണിക്കു യേശു: എൻ ദൈവ
മെ! എൻ ദൈവമെ! നീ എന്നെ കൈവിട്ടത് എന്ത്? എന്നുള്ള
അർത്ഥത്തോടെ (സങ്കീ. ൨൨, ൧.) എലോഹി! എലോഹി! ലമ്മ

൩൫ ശബ്ദമുതന്നി! എന്നു മഹാ ശബ്ദത്തോടെ വിളിച്ചു. സമീപ
സ്ഥരിൽ ചിലർ കേട്ടിട്ട്: ഇതാ എലീയാവെ വിളിക്കുന്നു! എ
൩൬ന്നു പറഞ്ഞു. ഒരുവൻ ഓടി ഒരു സ്തോഭത്തിൽ കാടി നിറുത്ത്
ഓടമേലാക്കി: വിടുവിൻ! എലീയാ അവനെ ഇറക്കുവാൻ വര
ന്നുവെ എന്നു നോക്കട്ടെ! എന്നു ചൊല്ലി, അവനെ കുടിപ്പിച്ചു.

൩൭ യേശു മഹാശബ്ദം കേട്ടപ്പിച്ച്, പ്രാണനെ വിട്ടുകയും ചെയ്യൂ.

൩൮ (ഉടനെ) മന്ദിരത്തിലെ തിരുശ്ശീല മേലോട് അടിയോളവും
൩൯ രണ്ടായി ചീന്തിപ്പോയി. അവന്റെ എതിരെ നില്ക്കുന്ന ശതാ
ധിപൻ അവൻ ഇങ്ങിനെ നിലവിളിച്ചും കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞതു
കണ്ടിട്ട്: ഈ മനുഷ്യൻ ദൈവപുത്രനായതു സത്യം! എന്നു പ
൪൦റഞ്ഞു. (യേശു) ഗലീലയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, അവനെ അ
നുഗമിച്ചു, ശുശ്രൂഷിച്ചുള്ള മദലക്കാരത്തി മറിയ; ചെറിയ യാ
൪൧ക്കോവെന്നും യോസെക്കും അമ്മയായ മറിയ; ശലോമ ഇവർ
കൂടയുള്ള സ്ത്രീകളും അവനോട് ഒരുമിച്ചു യരുശലേമിലേക്ക് ക
രേറി വന്ന മറ്റനേകരും ഒരത്തുനിന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

൪൨ സന്ധ്യയായപ്പോൾ തന്നെ, ശബ്ദത്തിൻ തലനാൾ ആ
൪൩കുന്ന വെള്ളിയാഴ്ചയാക കൊണ്ടു, തന്നിക്കുതാൻപോരുന്ന മന്ത്രി
യും ദേവരാജ്യത്തെ കാത്തു കൊള്ളുന്നവനും ആയ അറിമത്ത്യ
യിലെ യോസേഫ് വന്നു, പിലാതൻ ഉള്ളതിൽ ഡെയ്യത്തോടെ

കടന്നു, യേശുവിന്റെ ഉടൽ ചോദിച്ചു; അവൻ അപ്പൊഴെ രം മരിച്ചുവെന്ന് എന്നു ചിലന്തൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, ശതാധിപനെ വിളിപ്പിച്ചു: അവൻ മരിച്ചിട്ട് അധികം നേരമായോ? എന്നു ചോദിച്ചു. ശതാധിപനോടു വസൂത അറിഞ്ഞു ഉടൽ യോസേ രം മിന്നു സമ്മാനിച്ചു. ആയവൻ ശീല വാങ്ങി, അവനെ ഇറ രം ക്കി, ശീലയിൽ ചുറ്റിപ്പുറപ്പെട്ടു, പാറയിൽ വെട്ടിട്ടുള്ള കല്ലറയിൽ സ്ഥാപിച്ചു, അറവാതിൽക്കൽ കല്ലിനെ ഉരുട്ടി വെക്കയും ചെയ്തു. മദലക്കാരത്തി മറിയയും യോസയുടെ മറിയയും അവൻ വെ രം ക്കപ്പെട്ട ഇടത്തെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

൧൬. അദ്ധ്യായം.

യേശുവിൻ പുനരുത്ഥാനം സ്രീകരോട് അറിയിച്ചത് [മത്താ. ൨൮. ൧൪. ൨൪.], (൯) മറിയക്കും രണ്ടു പ്രയാണികൾക്കും അപോസ്തലർക്കും പ്രത്യക്ഷനായതു [മത്താ. ൨൮. ൧൪. യോ. ൨൦.], (൧൯) സ്വർഗാരോഹണം [ലൂ. ൨൪. അപ. ൧.]

ശബ്ദത്തു കഴിഞ്ഞ ശേഷം മദലക്കാരത്തി മറിയയും യാ ൧ കോബിൻ മറിയയും ശലോമയും അവനെ വന്നു അഭ്യംഗം ചെയ്യുണ്ടതിന്നു സുഗന്ധവസ്തുക്കളെ വാങ്ങി. പിന്നെ ഒന്നാം ര ആഴ്ചയിൽ അരികാലത്തു (പുറപ്പെട്ടു) സൂര്യൻ ഉദിച്ചാറെ, കല്ല റെക്കു വരുന്ന: ഏറം വലുതായിട്ടുള്ള കല്ലിനെ അറവാതിൽക്കൽ ന നിന്നു നമുക്ക് ആർ ഉരുട്ടിക്കളയും? എന്നു തങ്ങളിൽ പറയു ര ന്വോൾ, അവർ നോക്കിക്കൊണ്ടു കല്ലുരുണ്ടു പോയതു കണ്ടു; ൫ അറയകത്തു കടന്നു വെള്ളയങ്കി ധരിച്ചൊരു യുവാവ് വല ഭാഗത്തിരിക്കുന്നതു കണ്ടു സ്മരിച്ചു പോയി. അവരോട് അ വൻ പറയുന്നു: സ്മരിച്ചു പോകേണ്ടോ! ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട നമു ന്ന യുനായ യേശുവെ നിങ്ങൾ അനെപഠിക്കുന്നു; അവൻ ഉണ ന്നു വന്നു, ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നില്ല; അവനെ വെച്ച സ്ഥലം െ ഇതാ! എന്നാൽ പോയി, അവന്റെ ശിഷ്യരോടും പേത്രനോടും അവൻ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ഗലീലെക്ക് പോകുന്നു എന്നു പറ വിൻ: അവൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞപ്രകാരം, അവിടെ അവ നെ കാണും. എന്നാറെ, അവർ അറയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു മ വ്യ ണ്ടിപോയി, വിറയലും വിഭ്രമവും പിടിച്ചിട്ട്, അവർ ആരോടും ഒന്നും പറയാത്തു ഭയപ്പെട്ടതെ ഉള്ളു.

അവന്നൊ ഒന്നാം ആഴ്ചയിൽ രാവിലെ എഴുന്നീറിട്ടു താൻ ന്നു ഏഴു ഭൂതങ്ങളെ ആട്ടിട്ടുള്ള മദലക്കാരത്തി മറിയക്കു മുമ്പെ

൧൦ കാണാത്തു. അവൾ ചെന്നു അവനോടു കൂടെ ഇരുന്നവരായി ശേഷം വേദിച്ചും കരഞ്ഞും കൊള്ളുന്നവരോട് അറിയിച്ചു.
 ൧൧ അവൻ ജീവനോട് അറിയിക്കുന്നു എന്നും ഇവളാൽ കാണപ്പെട്ടു എ
 ൧൨ ന്നും അവർ കേട്ടാറെ, വിശ്വസിച്ചില്ല. അതിൽ പിന്നെ അവരിൽനിന്നു രണ്ടു പേർ നാട്ടിലേക്കു നടന്നു പോകുമ്പോൾ.
 ൧൩ അന്യരൂപത്തിൽ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി. ആയവരും പോയി, ശേഷമുള്ളവരോട് അറിയിച്ചു; അവരെ വിശ്വസിച്ചതും
 ൧൪ ഇല്ല. പിന്നെതിൽ പതിനൊന്നു പേർ അത്ഭാഷത്തിന്നു ചാരികൊണ്ടിരിക്കെ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി. രാൻ ഉണർന്നവന്നതിനെ കണ്ടിട്ടുള്ളവരെ വിശ്വസിക്കാത്തതുകൊണ്ടു അവരുടെ അവിശ്വാസവും ഹൃദയകാഠിന്യവും പഴിച്ചു പറഞ്ഞുരെയ്ചിതു;
 ൧൫ (ഭൂ)ലോകത്തിൽ ഒക്കെയും പോയി, സകല സൃഷ്ടിക്കും സുവി
 ൧൬ ശേഷത്തെ ഘോഷിച്ചിൻ! വിശ്വസിച്ചും സ്നാനപ്പെട്ടും ഉള്ളവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും; വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ശിക്ഷാവിധിയിൽ
 ൧൭ അകപ്പെടും. വിശ്വസിച്ചവരോടൊ ഈ അടയാളങ്ങൾ കൂടെ പോരും; എന്റെ നാമത്തിൽ അവർ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കും,
 ൧൮ പുതു ഭാഷകളാൽ പറയും, സ്പഷ്ടങ്ങളെ പിടിച്ചെടുക്കും, ചാവുള്ളതൊന്നു കുടിച്ചാലും അവർക്കു ഹാനി വരികയില്ല; രോഗികളുടെ മേൽ കൈകളെ വെക്കും, അവർ സൗഖ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും.
 ൧൯ കർത്താവായ യേശു അവരോട് അരുളിച്ചെയ്തു ശേഷം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു എഴുന്നേറ്റു. ദൈവത്തിന്റെ വലഭാഗത്ത് ഇര
 ൨൦ ന്നുകൊണ്ടു; അവരും പുറപ്പെട്ടു കർത്താവ് കൂടെ പ്രവൃത്തിച്ചും പിന്തുടരുന്ന അടയാളങ്ങളാൽ വചനത്തെ ഉറപ്പിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കെ എല്ലാദത്തും ഘോഷിച്ചു പോരുകയും ചെയ്തു.

THE
Gospel of Luke

ലൂക്ക എഴുതിയ

സു വി ശേഷം

൧. അദ്ധ്യായം.

മുഖപുര, (൫) ദൈവദൂതൻ ജകയാപിൻ യോഹന്നാന്റെ ജനനത്തെയും, (൨൩) മറിയംകുട്ടി മരീചാപതാരത്തെയും വാശത്തം ചെയ്യുന്ന, (൩൩) മറിയ ജകയാപിൻ ജായ്ഞെ സന്ദർശിച്ചതു, (൫൭) യോഹന്നാന്റെ ജനനവും, (൩൭) അമ്മുന്റെ ന്യോ തുവും.

൫൫) മി മുതൽ കാണിക്കളും വചനത്തിന്റെ ഭൂതന്മാരും ആ ൧ യവൻ നമുക്കു ദരമേല്പിച്ചപ്രകാരം, നമ്മിൽ നിറവടിയായി പ്ര ൨ മണിച്ചു വരുന്ന അവസ്ഥകളെ വിവരിക്കുന്നൊരു ചരിത്രത്തെ ചമെപ്പാൻ പലരും തുനിഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു. വെള്ളമാന ൩ പ്പെട്ട തെയൊഫിലനെ! നീ പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട വചനങ്ങളുടെ നി സ്സ്യം അറിയേണ്ടതിന്നു്, ആരംഭത്തോടെ സകലവും സൂക്ഷ്മ ൪ മായി ആരാഞ്ഞിട്ടു, യഥാക്രമം നിന്നെക്കു് എഴുതുക നന്നു് എന്ന് എനിക്കും തോന്നി ഇരിക്കുന്നു.

യഹൂദരാജാവായ ഹെരോദാവിന്റെ നാളുകളിൽ അബിയോ ൫ കൂറിൽ ജകയാപിൻ എന്നു പേരുള്ള ഒരു പുരോഹിതനും, അവൻ അഹരോൻ പുത്രികളിൽ എലീശബെത്ത് എന്ന പേരുള്ളൊരു ഭായ്യയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇരുവരും ദൈവത്തിനുന്മാകെ നീതി ൩ യുള്ളവരും കർത്താവിൻ കല്പനാനുസൃതങ്ങളിൽ എല്ലാം നിർദ്ദാഷി കളായി നടക്കുന്നവരും തന്നെ. എലീശബെത്ത് മച്ചിയാക ൭ കൊണ്ടു് അവർക്കു സന്തതി ഇല്ല; ഇരുവരും പ്രായം നന്ന ചെ ന്നവർ തന്നെ. അവൻ കൂറിന്റെ ക്രമത്തിൽ ദൈവസന്നിധി ൮

൯ യിൽ പുരോഹിതനായി സേവിക്കയിൽ സംഭവിച്ചതു. കത്താ
 വിൻമന്ദിരത്തിൽ പുക, ധൂപം കാട്ടുവാൻ പെരോഹിതൃമയ്യാദ
 ൧൦ പ്രകാരം അവൻ ഉഴും വന്നു. ധൂപം കാട്ടുന്ന നാഴികയിൽ ജ
 ൧൧ നസമൂഹം ഒക്കയും പുറത്തു പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോ
 ൧൨ ൽ, കത്താവിൻ ഭൃതൻ ധൂപപീഠത്തിൻ വലത്തുനിന്നും കൊണ്ടു
 ൧൩ അവനു കാണാത്തു. ജകയ്യാവും കണ്ടു കലങ്ങി, ഭയം പിടിച്ചു,
 ൧൪ അവനോടു ഭൃതൻ പറഞ്ഞിതു: ജകയ്യാവെ, ഭയപ്പെടല്ല! നിന്റെ
 യാചന കേൾക്കപ്പെട്ടിട്ടു നിന്റെ ഭായ് എലീശബെത്ത് നി
 ൧൫ ന്നക്കു പുത്രനെ പ്രസവിക്കും അവനു യോഹന്നാൻ എന്നു
 ൧൬ പേരിടുക. നിന്നെക്കു സന്തോഷവും, ഉല്ലാസവും, ഉണ്ടാകും; അ
 ൧൭ വന്റെ ജനനത്താൽ അനേകർ ആനന്ദിക്കും. കാരണം അ
 വൻ കത്താവിൻ സന്നിധിയിൽ വലിയവനാകയും, വീഞ്ഞും
 ൧൮ മദ്യവും കുടിക്കായ്കയും, അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽ തന്നെ വിശുദ്ധാ
 ൧൯ ത്വമായി നീറുകയും, ഇസ്രായേൽ പുത്രരിൽ അനേകരെ അ
 ൨൦ വരുടെ ദൈവമായ കത്താവിലേക്ക് തിരിക്കയും ചെയ്യും. താൻ
 അശൂന്യാരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ മക്കളിലേക്കും (മല. ൪, ൩.) വഴങ്ങാ
 ത്തവരെ നീതിയുള്ളവരുടെ ബോധത്തിലേക്കും തിരിയിച്ചും
 കൊണ്ടു, കത്താവിനായി ഒരുമ്പെടുത്തോരും ജനത്തെ ഒരുക്കുവാ
 ൨൧ ന് താൻ എലീയാവിൻ ആത്മാവിലും ശക്തിയിലും അവന്റെ
 ൨൨ മുന്പാകെ നടന്നു വരും. ജകയ്യാ ഭൃതനോടു പറഞ്ഞു: ഇതു ഞാൻ
 ൨൩ എന്തുകൊണ്ട് അറിയും? ഞാൻ പൂർണ്ണം ഭായ് പ്രായം ചെയ്ത
 ൨൪ ന് വളം ആകുന്നുവല്ലോ! അവനോടു ഭൃതൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു:
 ൨൫ ഞാൻ ദൈവമുമ്പിൽ നില്ക്കുന്ന ഗബ്രിയേൽ തന്നെ; നിന്നോ
 ൨൬ ടു പറവാൻ, ഇവ നിന്നോടു സുവിശേഷിപ്പാനും, ഞാൻ അയ
 ൨൭ ക്കപ്പെട്ടതു. തല്ലാലത്തു പൂർത്തി വരുവാനുള്ള ഈ എന്റെ വാ
 ൨൮ ക്കകളെ നീ വിശ്വസിക്കായ്കൊണ്ട്, ഇതാ ഇവ സംഭവിക്കും
 ൨൯ ന്നാൾ വരെയും നീ പറവാൻ കഴിയാത്തവനായി, മിണ്ടാതെ
 ൩൦ ഇരിക്കും (ഇങ്ങിനെ) ജകയ്യാവ് മന്ദിരത്തിൽ താമസിക്കയിൽ
 ൩൧ ജനം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, അവനെ കാത്തിരുന്നു. അവനൊ പു
 ൩൨ ര്പ്പെട്ടു അവരോടു, പറവാൻ കഴിയാതെ നിന്നപ്പോൾ, മന്ദിര
 ൩൩ ത്തിൽ ദർശനം കണ്ടു എന്നവർ അറിഞ്ഞു: അവർക്ക് അവൻ
 ൩൪ ആംഗ്യം കാട്ടി ഉറമനായ്യാത്തു. അവന്റെ സേവാദിവസങ്ങൾ
 ൩൫ തികഞ്ഞശേഷമൊ, അവൻ സ്വഭവനത്തിലേക്ക് പോയി.
 ൩൬ ആ നാളുകളിൽ പിന്നെ അവന്റെ ഭായ് എലീശബെത്ത് ഗർഭം

ധരിച്ചു: മനുഷ്യരിൽ എന്റെ നിന്ദയെ നീക്കുവാൻ കർത്താവ് ൨൫ എന്ന കടാക്ഷിച്ച നാളുകളിൽ ഇപ്രകാരം എനിക്കു വരുത്തി എന്നു ചൊല്ലി, അഞ്ചു മാസം ഒളിച്ചു പാക്കും ചെയ്തു.

. ആറാം മാസത്തിലൊ, ഗബ്രിയേൽ എന്ന ദൈവദൂതൻ, ൨൬ ദാവിദ് ഗൃഹത്തിലുള്ള യോസേഫ് എന്നൊരു പുരുഷനോടു വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചു കന്യയുടെ അടുക്കലേക്ക്, നചരത്ത് ൨൭ എന്ന ഗലീലചട്ടണത്തിൽ ദൈവത്താൽ അയക്കപ്പെട്ടു. കന്യ ൨൮ യുടെ പേർ മറിയ എന്നത്രെ; അവളുടെ ഭൂതൻ അശമ്പൂക്ക്: അല്ലയോ കൃപ ലഭിച്ചവളെ വാഴുക! കർത്താവ് നിന്നോടു കൂടെ ഉണ്ടു; സ്ത്രീകളിൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവളെ! എന്ന വചനത്താ ൨൯ ൽ അവൾ കണ്ടു കലങ്ങി: ഇത് എങ്ങിനത്തെ വന്ദനം എന്നു വിചാരിക്കുമ്പോൾ, ഭൂതൻ അവളോട് പറഞ്ഞിതു: മറിയെ, ഭയ ൩൦ പ്പെടേണ്ടാ! നിന്നെക്കു ദൈവത്തോടു കൃപ ലഭിച്ചു. കണ്ടാലും നീ ൩൧ ഗർഭം ധരിച്ചു, പുത്രനെ പ്രസവിക്കും; അവനു യേശു എന്ന പേർ വിളിക്ക. ആയവൻ വലിയവനാകയും അത്യുന്നതന്റെ ൩൨ പുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുകയും, കർത്താവായ ദൈവം അവനു പിതാവായ ദാവിദിൻ സിംഹാസനത്തെ കൊടുപ്പതാൽ, യാ ൩൩ കോബ് ഗൃഹത്തിന്മേൽ യുഗാദികളോളം വാഴുകയും, അവന്റെ രാജ്യത്തിന്ന് അവസാനം വരാതിരിക്കയും ചെയ്യും. മറിയ ഭൂത ൩൪ നോട്: എനിക്കു പുരുഷൻ അറിയാത്തതാൽ ഇത് എങ്ങിനെ ഉണ്ടാകും? എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു ഭൂതൻ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ൩൫ വിശുദ്ധാത്മാവ് നിന്റെ മേൽ വരും, അത്യുന്നതന്റെ ശക്തി നിന്മേൽ ആശ്ചര്യമുണ്ടാകും; അതുകൊണ്ട് ആ ഉത്ഭവിക്കുന്ന വിശു ൩൬ ഡരൂപം ദേവപുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. കണ്ടാലും നിന്റെ ൩൭ ചാച്ചുക്കാരത്തി എലീശബെത്ത് തന്നെ വാല്യകൃത്തിൽ മകനെ ഗർഭം ധരിച്ചിട്ടു, മച്ചി എന്നു പേരുള്ളവൾക്ക് ഇത് ആറാം മാസം ആകുന്നു. ദൈവത്തോട് ഏതു മൊഴിയും അസാധ്യമ ൩൮ ല്ലല്ലോ (൧മോ. ൧൮, ൧൪.) മറിയ: ഇതാ കർത്താവിൻ ദാസി; ൩൯ നിന്റെ മൊഴിയിൻപ്രകാരം എനിക്കുണ്ടാവുന്നതാക എന്നു പറഞ്ഞു, ഭൂതൻ അവളെ വിട്ടു പോകയും ചെയ്തു.

ആ നാളുകളിൽ മറിയ എഴുന്നീറ്റു, മലപ്രദേശത്തിലേക്ക്, യ ൪൦ ൽ പട്ടണത്തിന്നു ബദ്ധപ്പെട്ടു ചെന്നു, ജകയാവിൻ ഭവന ൪൧ ൽ കടന്ന് എലീശബെത്തെ വന്ദിച്ചു. മറിയയുടെ വന്ദന ൪൨ ൽ അതെ എലീശബെത്ത് കേട്ടപ്പോൾ, പിള്ള അവളുടെ ഗർഭത്തിൽ

൪൨ തുളി. എലീശബെത്ത് വിശുദ്ധാത്മാവ് നിറഞ്ഞവളായി മഹാ
 ശബ്ദത്തോടെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞിതു: സ്രീകളിൽ നീ അനുഗ്രഹി
 ൪൩ ക്കപ്പെട്ടവൾ; നിന്റെ ഗർഭഫലവും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതു! എ
 ൪൪ ന്റെ കർത്താവിൻ അമ്മയായവൾ എന്റെ അടുക്കെ വരുന്ന
 ൪൫ യെ, എനിക്ക് എവിടുന്നു? എങ്ങിനെ എന്നാൽ, നീ വന്ദിച്ചതി
 ൪൬ ന്റെ ശബ്ദം എന്റെ ചെവികളിൽ ആയപ്പൊൾ, ഇതാ എൻ
 ൪൭ ന്റെ ഗർഭത്തിലെ പിള്ള ഉല്പസിച്ചു തുളി. കർത്താവിൽ നിന്നു നി
 ൪൮ ന്നോട്, ഉരച്ചുവറ്റിന്നു നിവൃത്തി ഉണ്ടാകും എന്നു വിശ്വസിച്ചി
 ൪൯ ന്നു ധന്യനാൽ നീ ധന്യയത്രെ. എന്നാറെ, മറിയ പറഞ്ഞിതു: എ
 ൫൦ ന്റെ ദേഹി, കർത്താവെ മഹിമപ്പെടുത്തുന്നതും; എന്റെ ആ
 ൫൧ രവ്യത്വം, എൻ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിൽ ഉല്പസിച്ചതും; അ
 ൫൨ വൻ സ്വഭാവങ്ങളുടെ താഴ്ന്നു കോക്കിക്കൊണ്ടു മേന്മവാലത്രെ
 ൫൩ (൧ ശമു. ൧, ൧൧) കണ്ടാലും ഇതു മുതൽ സകല തലമുറകളും എ
 ൫൪ ന്നു ധന്യ എന്നു വാഴ്ത്തും. ശക്കനായവൻ എന്നോടു വലിയ
 ൫൫ വ ചെയ്യുവല്ലോ; അവന്റെ നാമം വിശുദ്ധം. അവന്റെ ക
 ൫൬ നിവൃത്തി, തന്നെ ഭയപ്പെടുന്നവരിൽ തലമുറതലമുറകളോളവും ആ
 ൫൭ കുന്നു. സ്വഭാവംകൊണ്ടു അവൻ ഊക്കു പ്രവൃത്തിച്ചു ഹൃദയ
 ൫൮ വിചാരത്താൽ അഹങ്കരിക്കുന്നവരെ ചിതറി; മന്നവന്മാരെ
 ൫൯ സിംഹാസനങ്ങളിൽ നിന്നു തള്ളി, താനെവരെ ഉയർത്തി; വിശ
 ൬൦ ന്നുവരെ നന്മകളാൽ നിറച്ചു, സമ്പന്നരെ വെറുത്തെ അയച്ചു
 ൬൧ വിട്ടു. നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോട് അരുളിച്ചെയ്യു പ്രകാരം, അബ്ര
 ൬൨ ഹാമിലും, അവന്റെ സന്തതിയിലും എന്നേക്കും കനിവ് കാക്കു
 ൬൩ ണ്ടതിന്നു, സ്വഭാവസനായ ഇസ്രായേലിലെ തുണെച്ചു കൊൾക
 ൬൪ യും ചെയ്യൂ. ശേഷം മറിയ ഏകദേശം മൂന്നു മാസം അവളോ
 ൬൫ ടു കൂട പാത്തു, തന്റെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.
 ൬൬ എലീശബെത്തിന്നു ഉല്പാദനകാലം തികഞ്ഞപ്പൊൾ, അ
 ൬൭ വൾ ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു. കർത്താവ് അവളിൽ തന്റെ
 ൬൮ കനിവു മഹിമപ്പെടുത്തി എന്ന് അയക്ക്കാരും ചാച്ചുക്കാരും കേ
 ൬൯ ടിട്ടു്, അവളോട് കൂടി സന്തോഷിച്ചു; എട്ടു നാളിൽ പൈതല
 ൭൦ പരിശുദ്ധനെ ചെയ്യാൻ വന്നു, അപ്പന്റെ പേർ കൊണ്ടു അ
 ൭൧ വനെ ജകയാവെന്നു വിളിക്കുമ്പൊൾ, അമ്മ ഉത്തരം പറഞ്ഞി
 ൭൨ തു: അല്ല, യോഹന്നാൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. അവർ അവളോ
 ൭൩ ടു: നിന്റെ ചാച്ചയിൽ ഈ പേർ ഇട്ടവർ ആരും ഇല്ലല്ലോ
 ൭൪ എന്നു പറഞ്ഞു, അവന്റെ അപ്പൻ എന്തു പേർ വേണം

എന്ന് ആഗ്രഹം കാട്ടി (ചോദിച്ചു). ആയവൻ ചെറു പലക നൂറു വാങ്ങി, അവന്റെ പേർ യോഹന്നാൻ എന്ന് എഴുതി; എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. രാജ്യം അവന്റെ വായുവും നാവും തുറക്കപ്പെട്ടു, അവൻ ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തി, സംസാരിച്ചു. ചുറ്റും വസിക്കുന്നവർക്കു എല്ലാം ഭയം സംഭവിച്ചു, യേശു ക്രിസ്തുവുമായ പ്രദേശത്തേക്കും ആ വാത്കൾക്കും എല്ലാം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കേട്ടവർ എല്ലാവരും അതു ഹൃദയത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചു എന്നാൽ ഈ പൈതൽ എന്തുപോൽ ആകും എന്നു പറഞ്ഞു; കർത്താവിൻ കൈ അവനോടു കൂടെ ആയിരുന്നു സ്പഷ്ടം.

അവന്റെ പിതാവായ ജകബ്ബിന്റെ വിശുദ്ധാത്മാവ് നിറഞ്ഞവനായി പ്രവചിച്ചിതു: ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവ് നൂറു വയസ്സുകാലം മുതൽ തന്റെ വിശുദ്ധപ്രവാചകന്മാരുടെ വായികൊണ്ട് അരുളിച്ചെയ്ത പ്രകാരം സ്വപ്നംവെളിപ്പെടുത്തി സന്ദർശിച്ചു വീണ്ടെടുത്തു വരുന്നതിൽ സന്തോഷിച്ചു. സ്വപ്നസനായ ദാവീദിൻ ഗൃഹത്തിൽ നൂറു നൂറുകൾ രക്ഷാകരകൊമ്പിനെ എഴുന്നീല്പിച്ചു. നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ ഉൾക്കൊണ്ടു നമ്മെ പകർക്കുന്ന സകലരുടെ കൈയിൽനിന്നും നമ്മുടെ ഉണ്ടാക്കിയതു കൊണ്ട് അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവനാക! നമ്മുടെ ശത്രുക്കളുടെ കൈയിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടു, നാം ഭയപ്പെടാതെ ആയുസ്സുപയുക്തം തന്റെ മുമ്പിലുള്ള നീതിയിലും, പവിത്രതയിലും തന്നെ ഉപാസിക്കാൻ സംഗതി വരുത്താം എന്ന് നമ്മുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാമോട് ആണു ചെയ്ത സത്യവും, തന്റെ വിശുദ്ധനിയമവും ഓർത്തുകൊണ്ടു, നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടു, കനിവ് പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടതിന് (ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുക). നീയൊ പൈതലേ അത്യുന്നതന്റെ പ്രവാചകൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും; കാരണം കർത്താവിന്റെ വഴികളെ ഒരുകൊണ്ടു, അവന്റെ വംശത്തിന്നു പാപമോചനത്തിൽ രക്ഷയുടെ ഒരു അറിവു കൊടുപ്പാനുതകുവണ്ണം നീ അവന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു കൈ മുറുത്തു. ഇതുമൂലം മരണനിഴലിലും ഇരുന്നവർക്ക് പ്രകാശിച്ചു, നമ്മുടെ കാലുകളെ സമാധാനവഴിയിൽ നടത്തേണ്ടതിന്നു, ഉയരത്തിൽനിന്ന് ഒരു ഉദയം നമ്മെ സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ കരൾക്കുനിവൃത്താലത്രെ. ആ പൈതലും ലോകത്തിന് ആത്മാവിൽ വെളിപ്പെട്ടു, താൻ ഇസ്രായേലിന്നു വെളിവാകേണ്ടു നാൾ വരെ കാഴ്ചകളിൽ വസിച്ചിരുന്നു.

൨. അദ്ധ്യായം.

ബെത്ത്സെഹയിൽ യേശു ജനിച്ചതു [മത്താ. ൧]; (൨) ദൂതർ ഇടയരോട് അറിയിക്കുന്നു, (൨൧) പരിശോധനയും അപ്പൂണയും, (൨൭) ബാലന്റെ ചട്ടം.

൧ (൨൦) നാളുകളിൽ സംഭവിച്ചിതു: പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഒക്കെയും പേർവഴി ചാത്തിവെക്കേണ്ടത് എന്ന് ഒരുഗൂസ്യൻ കൈസരിൽനിന്നു ഒൻ ആഴ്ച പുറപ്പെട്ടു. കിരീനൻ സൂറിയനാടു വാഴുമ്പോൾ, ഈ ഒന്നാമത് ചാത്തിൽ നടന്നു. എല്ലാവരും തങ്ങളെ ചാത്തിൽത്തന്നെ, താന്താന്റെ ഊരിലേക്കു യാത്രയാകുമ്പോൾ, യോസേഫും ദാവിദ് ഗൃഹത്തിലും കുലത്തിലും ഉള്ളവനാകകൊണ്ടു ഗലീലയിൽ നചറത്തൂരെ വിട്ടു, തന്നോടു വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചുള്ള മറിയ എന്ന ഗർഭിണിയായ ഭാര്യയോടും കൂട ചാത്തിൽപ്പെടേണ്ടതിന്നു, യഹൂദയിൽ ബെത്ത്സെഹം എന്നുള്ള ലാവിറ്റരിൽ ലേക്ക് കരേറിച്ചായി. അവർ അവിടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, അവൾക്ക് പ്രസവത്തിനുള്ള നാളുകൾ തികഞ്ഞു. അവൾ ആദ്യജാതനായ മകനെ പ്രസവിച്ചു. ജിണ്ണുവസ്യങ്ങളെ ചുറ്റി, വഴിയമ്പലത്തിൽ അവർക്ക് സ്ഥലം ഇല്ലായ്കയാൽ, പശുതൊട്ടിയിൽ കിടത്തുകയും ചെയ്തു.

൨ അവർ ആ പ്രദേശത്തിൽ ഇടയന്മാർ തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തെ രാത്രിയിൽ കാവൽ കാത്തു, വെളിയെ ചാത്തിരിക്കുമ്പോൾ, ഇതാ കത്താവിൻ ദൂതൻ അവർക്കു കൈ നിന്നു, കത്താവിന്റെ തേജസ്സ് അവരെ ചുറ്റി, മിന്നി, അവർ മഹാഭയത്തിൽ ആകയും ചെയ്തു. ദൂതൻ അവരോട് പറഞ്ഞിതു: ഭയപ്പെടാതിൻ! കണ്ടാലും വംശത്തിന് എല്ലാം ഉണ്ടാവാനുള്ളൊരു മഹാസന്തോഷം

൧൦ ഞാൻ നിങ്ങളോടു സുവിദേശിക്കുന്നു; ഇന്നല്ലൊ കത്താവകുന്ന ക്രിസ്മസ് എന്ന രക്ഷിതാവ് ലാവിറ്റരിൽ നിങ്ങളുടെക്കായി

൧൧ ജനിച്ചു. നിങ്ങളുടെക്കു അടയാളം ആകുന്നതൊ, ജിണ്ണുക്കൾ ചുറ്റിത്തുളളൊരു ശിശു തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്നതു കണ്ടെത്തും എന്ന

൧൨ ത്രെ. പെട്ടെന്നു ദൂതനോടു സ്വഗ്നിയ സൈന്യത്തിന്റെ സമൂഹം ചേർന്നു, ദൈവത്തെ പുഴുക്കി ചൊല്ലിയതു: അത്യന്തങ്ങളിൽ

൧൩ ദൈവത്തിന്നു തേജസ്സും, ഭൂമിയിൽ സമഃധാനവും, മനുഷ്യരിൽ പ്രസാദവും (ഉണ്ടു). എന്നാറെ, ദൂതന്മാർ അവരെ വിട്ടു, സ്വ

൧൪ ഗ്നത്തിൽ പോയ ശേഷം. മനുഷ്യരായ ഇടയന്മാർ, നാം ബെത്ത്സെഹമിനോളം പോയി, കത്താവ് നമ്മോട് അറിയിച്ച ഈ

വർത്തമാനം ഉണ്ടായതു കാണട്ടെ എന്നു തങ്ങളിൽ പറഞ്ഞു. വിര മന്യ
ന്തര ചെന്നു മറിയ, യോശുവ് എന്നവരെയും തൊട്ടിയിൽ
കിടക്കുന്ന ശിശുവെയും കണ്ടെത്തി, ലഭിച്ച ശേഷം. ഈ ചൈ മന്യ
തല കൊണ്ടു തങ്ങളോട് അരുളിച്ചെയ്തു മൊഴിയെ ബോധിപ്പി
ച്ചു. കേട്ടവർ എല്ലാവരും ഇടയന്മാർ പാഞ്ഞുവരൊ വിചാരി മന്യ
ച്ചു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. മറിയ ആ വാർത്തകളെ ക്ഷയം സംഗ്രഹി മൻ
ച്ചു ഹൃദയത്തിൽ ആടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇടയന്മാർ തങ്ങളോ ൨൦
ടൂറുചുവപ്പാറം കണ്ടും കേട്ടും ഉള്ളത് എല്ലാം വിചാരിച്ചു, ദൈവ
ത്തെ തേജസ്സുരിച്ചും പുഴണ്ണും കൊണ്ടു, മടങ്ങി പോകയും ചെയ്തു.

പരിചരണങ്ങൾ എട്ടു ദിവസം തികഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ ൨൧
ഗർഭസ്ഥനായുമുഖമുഖെ ദൂതൻ വിളിച്ചുപ്രകാരം തന്നെ, അ
വൻ, യേശു എന്ന പേർ ഇടപ്പെട്ടു.

പിന്നെ അവർക്കു മോശയ്ക്കുപ്രകാരം ശുദ്ധീകരണനാളുകൾ ൨൨
തികഞ്ഞപ്പോൾ, (൨ മോ. ൧൩, ൨) ഗർഭപാത്രം തുറക്കുന്ന ൨൩
ആൺ എല്ലാം യഹോവയെക്കു വിശുദ്ധമായി വിളിക്കപ്പെടും
എന്നു കർത്താവിൻ ധർമ്മത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന പ്രകാരം, അ ൨൪
വനെ കർത്താവിന് അർപ്പിച്ചുനും, (൩ മോ. ൧൨, ൮) ഒർ ഇണ
കുറുപ്രാവാകട്ടെ, രണ്ടു പ്രാക്കുഞ്ഞുക്കൾ ആകട്ടെ, എന്നു യഹോ
വയ്ക്കു ധർമ്മത്തിൽ കല്പിച്ച പ്രകാരം. വെലികഴിഞ്ഞു. അവനെ യ
രുശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. യരുശലേമിൽ അതാ! ശി ൨൫
ബ്രോൻ എന്നൊരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടു: ആ മനുഷ്യൻ നീതിമാനും
ദക്ഷിണനും ഇസ്രായേലിൻ ആശ്വാസത്തെ കാത്തുനില്ക്കുന്നവ
നുംതന്നെ; വിശുദ്ധാത്മാവും അവന്റേതും ഉണ്ടു. കർത്താവിന്റെ ൨൬
മാർഗ്ഗവെ കാണുമുഖെ മരണം കാണുകയില്ല എന്നു വിശു
ദ്ധാത്മാവിനാൽ അവന് അരുളിച്ചുണ്ടായി. ആയവൻ ആ ൨൭
ത്താവിലായി ദേവാലയത്തേക്കു വന്നു; പിന്നെ യേശു എന്ന
ചൈതലേ പിതാക്കൾ അകത്തു കൊണ്ടുവന്നു ധർമ്മയാലപ്രകാ
രം അവന് വേണ്ടി ചെയ്യാൻ ഭാവിക്കുമ്പോൾ, അവൻ അതി ൨൮
നെ ഭുജിക്കുതിൽ ഏന്തികൊണ്ടു. ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തി പറഞ്ഞിതു:
ഇപ്പോൾ നാഥ! നിന്മൊഴി പ്രകാരം നിന്റെ ദാസനെ സമാ
ധാനത്തിൽ വിട്ടയക്കുന്നു. ജാതികൾക്കു വെളിപ്പാടിനുള്ള പ്ര ൨൯
കാരവും, നിന്റെ ജനമായ ഇസ്രായേലിന്റെ തേജസ്സുമായിട്ടു
(യശ. ൪൯, ൩) നീ സകല രംഗങ്ങളുടെ മുഖത്തിനും മുമ്പാ ൩൦
കെ ഒരുക്കിയിട്ടുള്ള നിന്റെ ത്രാണനും എന്റെ കണ്ണുകൾ കണ്ടു ൩൧

൩൨ വല്ലോ! എന്നിങ്ങിനെ അവനെ കുറിച്ചു ചൊല്ലുന്നവനിൽ,
 ൩൩ അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ശി
 ൩൪ മ്യോൻ അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു, അവന്റെ അമ്മയായ മറിയ
 ൩൫ യോടു പറഞ്ഞിതു: കണ്ടാലും ഇവൻ ഇസ്രായേലിൽ പലക്കും
 ൩൬ വീഴ്ചയും എഴുന്നീല്പും (വരുത്തുവാനും) മരത്തുപറയപ്പെടുന്ന അ
 ൩൭ ടയാളവും ആയി കിടക്കുന്നു. അനേക ഹൃദയങ്ങളിലെ വിചാര
 ൩൮ ങ്ങൾ വെളിപ്പെടുവാൻ കഴിഞ്ഞു നിന്നെക്കും കൂടെ ഒരു വാൾ
 ൩൯ ദേവിയിൽ കടക്കും. അത്രയുമല്ല; അശേർഗോത്രത്തിൽ ഫന്ന
 ൪൦ വേലിൻ പുത്രിയായ ഫന്ന എന്ന പ്രവാദിനി ഉണ്ടായിരുന്നു.
 ൪൧ അവൾ കന്യാകാലത്തിൽ പിന്നെ ഭർത്താവോടു കൂടി ഏഴുവർഷം
 ൪൨ കഴിച്ചശേഷം, വിധവയായി എണ്ണത്തൂണാലു സംവത്സരത്തോ
 ൪൩ ളവും വയസ്സു നന്നെ ചെന്നവളും, ദേവാലയത്തോടു പിരിയാ
 ൪൪ തെ, രാവു പകലും നോറും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ട്, ഉപാസിക്ക
 ൪൫ ന്നവളും തന്നെ. ആ നാഴികയിൽ അവളും അടുത്തുനിന്നു, കർത്താ
 ൪൬ വെ കീർത്തിച്ചു, വീണ്ടെടുപ്പിനെ കാത്തുനില്ക്കുന്ന എല്ലാ യരുശ
 ൪൭ ലേമ്യരോടും, അവന്റെ വസ്തുത പറയും ചെയ്തു. അവരെ
 ൪൮ കർത്താവിൻ ധർമ്മത്തിലുള്ള പ്രകാരം എല്ലാം അനുഷ്ഠിച്ചപ്പോൾ,
 ൪൯ ഗലീലയിൽ തങ്ങളുടെ ഊരായ നചരത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.
 ൫൦ ബാലൻ വളന്നു ജ്ഞാനത്താൽ നിറഞ്ഞു, ആത്മാവിൽ ബ
 ൫൧ ലപ്പെട്ടുപോന്നു, ദൈവഭക്തനെ തന്നെ അവനേതൽ ഇരുന്നു.
 ൫൨ അവന്റെ പിതാക്കൾ ആണ്ടുതോറും പെസഹ പെരുന്നാളേക്കു
 ൫൩ യരുശലേമിന്നു യാത്രയാക്കും. അവൻ പത്രണ്ടു വയസ്സ് ആ
 ൫൪ യാറെ, അവർ ഉത്സവമയ്യാദപ്രകാരം കരേറി പോയി. ആ
 ൫൫ ദിവസങ്ങളെ കഴിച്ചശേഷം മടങ്ങി വരുമ്പോൾ, ബാലനായ
 ൫൬ യേശു യരുശലേമിൽ തന്നെ താമസിച്ചു; അവന്റെ പിതാക്കൾ
 ൫൭ അറിഞ്ഞതും ഇല്ല; യാത്രാക്കൂട്ടത്തിൽ ആകും എന്ന് അവർ ഊ
 ൫൮ ഹിച്ചു, ഒരു ദിവസത്തെ വഴി നടന്ന് അവനെ ബന്ധുക്കളിലും
 ൫൯ പരിചയക്കാരിലും തിരഞ്ഞു കൊണ്ടു - കാണാഞ്ഞിട്ട് അവനെ
 ൬൦ അന്വേഷിപ്പാൻ യരുശലേമിലേക്കു തിരിച്ചു പോയി. മൂന്നു
 ൬൧ നാളിൽ പിന്നെ സംഭവിച്ചിതു: അവൻ ദേവാലയത്തിൽ ഉപ
 ൬൨ ദേഷ്ടാക്കളുടെ നടുവിൽ ഇരിക്കുന്നതും അവരെ കേട്ടും ചോദി
 ൬൩ ച്ചും കൊള്ളുന്നതും അവർ കണ്ടു; അവനെ കേൾക്കുന്നവർക്കു
 ൬൪ എല്ലാവർക്കും അവന്റെ വിവേകത്തിലും, ഉത്തരങ്ങളിലും, വിസ്മ
 ൬൫ യം തോന്നി. ആയവരോ, അവനെ കണ്ടിട്ട് അതിശയിച്ചു,

അമ്മ അവനോട്: മക്കനെ, ഇങ്ങിനെ ഞങ്ങളോട് ചെയ്യേത എന്തു? ഇതാ നിന്റെ അപ്പനും ഞാനും നൊന്തുംകൊണ്ടു നിന്നെ തിരഞ്ഞു നടന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവരോട് അവൻ ഭൻ പറഞ്ഞിതു: എന്നെ തിരഞ്ഞത് എന്തുകൊണ്ടു? എന്റെ പിതാ ൫൦ വിനുജ്ജവഹരിൽ ഞാൻ ഇരിക്കേണ്ടത് എന്നറിഞ്ഞില്ലയോ? ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞ മൊഴി അവർ ഗ്രഹിക്കാതെ ഇരുന്നു. പിന്നെ ൫൧ അവൻ അവരോടു കൂടെ നചറത്തിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോന്നു, അവർ കീഴടങ്ങി പാത്തു; ഈ വാർത്തകൾ എല്ലാം അവന്റെ അമ്മ ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. വിശേഷി ൫൨ ചു. യേശു ജനനത്തിലും വളച്ചയിലും ദൈവത്തോടും, മനുഷ്യരോടും, കൃപയുള്ളതിലും മുതിന്നു വന്നു. (൧ ശമു ൨, ൨൩)

൩. അദ്ധ്യായം.

യോഹന്നാന്റെ വേലയും, (൧൫) സാക്ഷ്യവും [മത്താ. ൩. ൧. യോ. ൧, ൧൯.], (൧൯) അവൻ തടവിലാക്കുമ്പെ [മത്താ. ൧൪. ൧൩. ൩.], (൨൧) യേശുവെ സ്നാനം ഏല്പിച്ചത് [മത്താ. ൩. ൧. യോ. ൧.], (൨൩) യേശുവിന്റെ വംശാവലി.

തിവെച്ചുൻ കൈസർവാഴുന്നതിന്റെ പതിനഞ്ചാം ആണ്ടി ൧ ൽ പൊന്ത്രപിലാതൻ യഹൂദനോടു വാഴുമ്പോൾ, ഫെരോദാ ഗലീലയിലും, അവന്റെ സഹോദരനായ ഫിലിപ്പൻ ഇതുറിയത്രുഖാനിതി ദേശത്തിലും, ലൂസന്യാ അബീലയിലും ഇടപ്രളക്ഷായം, ഹന്നാൻ, കയഫാ എന്നുള്ളവർ മഹാപുരോഹിതരായും, ൨ ഇരിക്കും കാലം, ജകയ്യാവിൻ പുത്രനായ യോഹന്നാനു മരുഭൂമിയിൽ തന്നെ ദൈവത്തിൻ മൊഴി ഉണ്ടായിട്ടു, അവൻ യദ്നെ ൩ ചുറുന്ന നാട്ടിൽ ഒക്കയും വന്നു, പാപമോചനത്തിനായുള്ള മാനസാന്തരസ്നാനത്തെ ഘോഷിച്ചു പോന്നു; മരുഭൂമിയിൽ കൂടുന്നവന്റെ ശബ്ദമാവിതു: കർത്താവിന്റെ വഴിയെ നിരത്തി, അവന്റെ പാതകളെ നേരെ ആക്കുവിൻ; എല്ലാ താഴ്മയും നി ൫ കന്നും എല്ലാ മലയും കുന്നും താണം വരികയും വളഞ്ഞവ ചൊല്ലായും, കടുമയുള്ളവ സമവഴികളായും തീരുകയും, സകല ജഡ ൩ ൽ ദൈവത്തിൻ ത്രാണനും കാണുകയും ചെയ്യും എന്നു പ്രവാചകനായ യശയ്യാവിൻ വചനപുസ്തകത്തിൽ (൪൦, ൩.) എഴുതിയിരിക്കുന്ന പ്രകാരം തന്നെ.

ആകൊണ്ട് അവനാൽ സ്നാനം ഏല്പാൻ പുറപ്പെട്ടു വരുന്ന പുരുഷന്മാരോടോട് അവൻ പറഞ്ഞിതു: അണലിസന്ത

തിടയ്ക്കെ! ഭാവികോപത്തിൽ നിന്നു മണ്ടിപ്പോകുന്ന പ്രകാരം നി
 ൮ ഞങ്ങൾക്ക് ആർ ചാനിച്ചു? എന്നാൽ മാന്യസാത്തരത്തിന്നു യോ
 ഗ്യമായ ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവിൻ! അബ്രാഹാം നമുക്കു പിതാവായ
 യിദൂണ്ടു എന്ന് ഉള്ളും കൊണ്ടു പറവാൻ തുടങ്ങുതെ; അബ്രാ
 ഹാമിന് ഈ കല്ലുകൾ നിന്നു മക്കളെ എഴുന്നീല്പിച്ചാൻ ദൈവ
 ൯ ന് തിന്നു കഴിച്ചു മല്ലോ! എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു. എങ്കി
 ലും ഇപ്പോൾ കൂടെ, കോടാലി മരങ്ങളുടെ ചുവട്ടിന്നു വെച്ചുകിട
 കുന്നു; നല്ലഫലം ഉണ്ടാക്കാത്ത മരം എല്ലാം വെട്ടപ്പെട്ടു, രീയി
 ൧൦ ൽ ഇടപ്പെടുന്നുണ്ടു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എ
 ൧൧ ന്നു പുരുഷന്മാർക്കും അവനോടു ചോദിച്ചതിന്നു: രണ്ടു വസ്ത്ര
 മുളുവൻ ഇല്ലാത്തവൻ ചൊടുകുക; കോടാലി ഉള്ളവന്നും അ
 ൧൨ പ്രകാരം ചെയ്യു എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. ചുങ്കക്കാരും സ്നാനപ്പെ
 ടുവാൻ വന്നു: ഗുരൊ, ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? എന്ന് അ
 ൧൩ വദനോടു പറഞ്ഞാറെ, നിങ്ങളോട് ആജ്ഞാപിച്ചതിൽ പുറമെ
 ൧൪ ഒന്നും പിരിക്കരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. പടജ്ജനങ്ങളും ഞങ്ങളോ
 എന്തു ചെയ്യു? എന്ന് അവനോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ, ആരെങ്കിലും
 വെലാപ്കാരം ചെയ്യാതെയും, തോല്പിക്കാതെയും, നിങ്ങളുടെ ശമ്പ
 ൧൫ ൽ മതി എന്നു വെച്ചിരിപ്പിൻ എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു.

൧൫ പിന്നെ ജനം കാത്തുനിന്നു ഇവൻ മശിഹാവൊ എന്ന് എ
 ൧൬ ല്ലാവരും ഹൃദയങ്ങളിൽ യോഹന്നാനെ ചൊല്ലി ചോദിക്കുമ്പോ
 യും, അവൻ സകലദോഷം ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: ഞാൻ നിങ്ങളെ
 വെള്ളത്തിലെ സ്നാനം ഏല്പിക്കുന്നുള്ളു, എന്തെന്നാൽ ഊക്കേറി
 യവൻ വരുന്നണ്ടു തന്നും; അവന്റെ ചെരിപ്പുകളുടെ വാട്
 അഴിപ്പാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; അവൻ നിങ്ങളെ വിശുദ്ധ
 ൧൭ ത്വാലിലും രീയിലും സ്നാനം ഏല്പിക്കും. അവൻ ചേരുന്നതും കൈ
 യിൽ ഉണ്ടായിട്ടു തന്റെ കളഞ്ഞ രീരെ വെടിപ്പാക്കി, കോത
 ന്റ് തന്റെ കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെക്കയും, പതിരിനെ കെടാത്ത
 ൧൮ രീയിൽ ചുട്ടുകളയും ചെയ്യും. മറ്റു പലതും അവൻ പ്രബോ
 ധിച്ചു, ജനത്തോടു സുവിശേഷിച്ചു ചൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ,
 ൧൯ ഇടപ്രദവായ ഹെരോദാ തന്റെ സദാചാരന്റെ ഭാഷ്യ ഹെ
 രോദ്യ, നിമിത്തവും, ഹെരോദാ താൻ ചെയ്ത സകല ദോഷ
 ൨൦ ങ്കൾ നിമിത്തവും അവനാൽ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിട്ടു, ശേഷം
 എല്ലാം മതിയാക്കാതെ യോഹന്നാനെ തടവിൽ ആക്കി വെക്കയും
 ചെയ്തു.

ലൂക്ക. ൩. ൪. അ.

(നടേതിലൊ) എല്ലാ ജനവും സ്നാനപ്പെട്ടാറെ, യേശുവും സ്നാനം ചെയ്തു. പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ, വാനത്തുറക്കയും വിശുദ്ധാത്മാവ് ദേഹരൂപത്തിൽ പ്രാവു പോലെ അവർക്കുപേർക്ക് ഇറങ്ങിവരികയും ചെയ്തു: ഞാൻ പ്രസാദിച്ച എന്റെ പ്രിയ പുത്രൻ നീ ആകുന്നു എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു.

യേശു എന്നവനൊ (പ്രവൃത്തി) ആരംഭിക്കുമ്പോൾ, ഏകദേശം മൂപ്പതുവയസ്സുള്ളവനായി, (ലോകക്കു) തോന്നും പോലെ യോസേഫിന്റെ പുത്രൻ തന്നെ. ആയവൻ അശ്ശൂരനാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി, മത്തായ്, ലേവി, മക്കി, യന്നാ, യോസേഫ്. മത്തത്യാ, മരിയ, അമ്മോഷ്, നഹൂം, ഫെസ്സി, നഗ്ഗായി. മഫെത്, മത്തത്യാ, ശിമയി, യോസേഫ്, യഹൂദാ. യോഫന്നാൻ, ദേസാ, ജരബാബെൽ, ശെയ്ലിയെൽ, നേരി. മക്കി, അദി, കൊസാ, അലോയാദാ, ഏർ. മരിയ (മരിയ) യോസ, എലിയേജർ, യൊറാ, മത്തത്, ലേവി. ശിമയൊന്നു മരിയയുടെ പുത്രൻ, യഹൂദാ, യോസേഫ്, യൊന്നാൻ, എല്യക്കീ. മല്യാ, മരിയ നഹൂമൻ, മത്തഥാ, നാഥാൻ, ദാവീദ്. ഇശ്ശായി, ഒബെദ്, ബോവജ്, സലോമോൻ, നഹശോൻ. അമ്മിനാദാബ്, അറാ, ഫെഫ്രോൻ, മഫെരെഷ്, യഹൂദാ. യാക്കോബ്, ഇശ്ശാക്, അബ്രഹാമ, തെരേ, നഹൂമൻ, നഹോർ. (൩൫) സരൂഗ്, റാഖ, ഫെലഗ്, ഏബർ, ശലം. കസ്സാ നഹൂമൻ, അഹ്കിഷാദ്, ദേശം, നോഹ, ലാമെക്. മതുശലേ, ഹനോ മരിയ, യാർദ്, മഫലയ്യെൽ, കൈനാൻ. എനോശ്, ശെല്, ആ മരിയയും, ദൈവം എന്നത്രെ.

൪. അദ്ധ്യായം.

യേശുവിൻ പരീക്ഷ [മത്ത. ൪. ൧൦-൧൧], (൧൪) യേശു ശലീലയിലും നഹശത്തിലും ഉപദേശിച്ചതു [മത്ത. ൧൩, ൨൪. ൧൦-൧൧], (൩൧) മ.ഫന്നാലിൽ ഭൂതഗന്ധനെയും [മ. ൧.], (൩൨) ചേത്രന്റെ അമ്മായിയെയും മറ്റും സൌഖ്യമാക്കിയതു [മത്ത. ൨൩. ൧൦-൧൧]

വിന്നെ യേശു വിശുദ്ധാത്മാവുണ്ടായി യദുനെ വിട്ടു വാങ്ങി, പിശാചിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടു മരുഭൂമിയിൽ നാലുതു ദിവസം ആത്മാവിനാൽ നടത്തപ്പെട്ടു. ആ ദിവസങ്ങളിൽ അവൻ ഒന്നും ഭക്ഷിക്കാതെ ഇരുന്നു; അവ തികഞ്ഞശേഷം, വിശക്കയും ചെയ്തു. പിശാച് അവനോടു: നീ ദൈവപുത്രനായാൽ, ഈ കല്ലിനോട് അപ്പമായ്യാമവാൻ കല്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: മനുഷ്യൻ ൪

അപ്പത്താൽ തന്നെ അല്ല, ദൈവത്തിന്റെ സകല വചനത്താലത്രെ ജീവിക്കും (൫മോ. ൮, ൩.) എന്ന് എഴുതികിടക്കുന്നു.

൫ പിന്നെ പിശാച് അവനെ ഉയർന്ന മലമേൽ നടത്തി, പ്രപഞ്ചരാജ്യങ്ങളെ ഒക്കയും ഒരു ക്ഷണനേരത്തിൽ കാണിച്ചു: ൬ ഈ സമ്പ്യാധികാരവും ഇവരിലെ തേജസ്സും നിന്നെക്കു തരാം; കാരണം അത് എനിക്ക് ദരമേല്പിച്ചു കിടക്കുന്നു, തെളിഞ്ഞവനു ഞാൻ കൊടുക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ നീ എന്റെ മുമ്പിൽ കുമ്പിട്ടു എങ്കിൽ, ഇതെല്ലാം നിന്റേതാകും എന്ന് പിശാച് അവനു വന്നോട് പറഞ്ഞു. യേശു അവനോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ കുമ്പിട്ടു, അവനെ മാത്രം ഉപാസിക്കാമു (൫മോ. ൬, ൧൩.) എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

൯ അവനെ യരുശലേമിലും നടത്തി, ദേവാലയത്തിന്റെ അഗ്രത്തിനേൽ നിറുത്തി, അവനോടു പറഞ്ഞു: നീ ആ ദേവപുത്രനായാൽ, ഇവിടെനിന്നു താഴോട്ടു ചാടുക (സങ്കീ. ൯൧, ൧൧.) ൧൦ നിന്നെ ചൊല്ലി, അവൻ സ്വപ്നതന്മാരോടു നിന്നെ കാപ്പാൻ ൧൧ കല്പിക്കും; അവരും നിന്നെ കാലു കല്പിനോടു തട്ടാതവണ്ണം കൈ ൧൨ കളിൽ താങ്ങിക്കൊള്ളും എന്ന് എഴുതികിടക്കുന്നുവല്ലോ! യേശു അവനോട്, ഉത്തരം പറഞ്ഞു: (൫മോ. ൬, ൧൩.) നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ പരീക്ഷിക്കൊല്ല എന്നു ചൊല്ലി ഇരിക്കുന്നു. പിന്നെ പിശാച് സകല പരീക്ഷയും തികെച്ചു ഒരു സമയം വരെ അവനെ വിട്ടു മാറി.

൧൪ യേശു ആത്മാവിൻ ശക്തിയിൽ ഗലീലയിലേക്കു മടങ്ങി ചെന്നു, അവനെ കൊണ്ടൊരു ശ്രുതി ചുറമുള്ള നാട്ടിൽ ഒക്കെ ൧൫ യും പരക്കയും ചെയ്തു. അവൻ എല്ലാവരും മഹത്വപ്പെട്ടും ൧൬ കൊണ്ട് അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉപദേശിക്കും. അവൻ വളർന്ന നചരത്തിൽ വന്നപ്പോൾ, തനിക്കു ശീലമുള്ള പ്രകാരം, ശബ്ബത്തുനാളിൽ പള്ളിയിൽ ചെന്നു, വായിപ്പാൻ എഴുന്നീറ്റു നിന്നു. ൧൭ യശയ്യാ പ്രവാചകന്റെ പുസ്തകം അവനു കൊടുക്കപ്പെട്ടു, അ ൧൮ വന്നു പുസ്തകം വിടർത്തി, (യശ. ൬൧, ൧.) യഹോവയുടെ ആത്മാവ് എന്മേൽ അത്രെ; ദരിദ്രോട് സുവിശേഷിപ്പാൻ അവൻ എന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തു (ഏദയം നരങ്ങിയവരെ ൧൯ ചൊല്ലിപ്പറന്നു), ബലന്മാരോടു വിട്ടുതലും കുരുടരോടു കാജ്യയും, ഘോഷിപ്പാനും (യശ. ൫൮, ൯.) ചത്തവരെ ഒഴിച്ചു വിട്ടവനും, കർത്താവിന്റെ പ്രസാദവഷം ഘോഷിപ്പാനും എന്നെ

അയച്ചു മേതുവാൽതന്നെ, എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലം ക ൨ ൦
 ണ്ടു; പിന്നെ പുസ്തകം മടക്കി ഭൂതനതിരികെ കൊടുത്തു, താൻ ഇ
 രന്നു പള്ളിയിലുള്ള സകലരുടെ കണ്ണുകളും അവനെ ഉറ്റു
 നോക്കിയിരുന്നു. അവരോട് അവൻ: ഈ എഴുത്തിന് ഇന്നു ൨൧
 തന്നെ നിങ്ങളുടെ ചെവികളിൽ നിവൃത്തി വന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
 തുടങ്ങി. അവന്റെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ലാവണ്യവാ ൨൨
 ക്കകൾ നിമിത്തം എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, അവനായി സാ
 ക്ഷ്യം ചൊല്ലിയശേഷം: ഇവൻ യേശുവിന്റെ മകനല്ല
 യോ എന്നു പറഞ്ഞു. അവരോട് അവൻ പറഞ്ഞിതു: വൈദ്യ! ൨൩
 നിന്നെക്കു തന്നെ ചികിത്സിക്ക എന്നുള്ള പഴയൊല്ലും, കഫൻ
 ഹ്രമിൽ ഉണ്ടായി കേട്ടത് എല്ലാം ഈ നിന്റെ പിതൃനഗരത്തി
 ലും ചെയ്തു എന്നും, നിങ്ങൾ എന്നോടു പറയുമല്ലോ! ആമെൻ ൨൪
 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: ഒരു പ്രവാചകനും സ്വന്തഗര
 ത്തിൽ ഗ്രാഹ്യനാകയില്ല, ഞാൻ ഉണ്ടായിട്ട് നിങ്ങളോടു ചൊല്ലു ൨൫
 ന്നിതു: എലിയാവിൻ നാളുകളിൽ വാനും മൂവാണ്ടും ആരും മാസ
 ങ്കം അടയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടു, ദേശത്തിൽ എങ്ങും മഹാക്ഷാമം ഉണ്ടായ
 പ്പോൾ, ഇസ്രായേലിൽ പല വിധവമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു; ചി ൨൬
 ദേഹ്യയിലെ ചപ്പത്തിൽ ഒരു വിധവാസ്ത്രീയടക്കലേക്കല്ലാതെ,
 അവരിൽ ആർക്കും എലിയാ അയക്കപ്പെട്ടതും ഇല്ല. എലീശാ ൨൭
 പ്രവാചകന്റെ കാലത്ത് ഇസ്രായേലിൽ പല കുഷ്ഠികളും ഉണ്ടാ
 യിരുന്നു; സുറിയാണി നയമാനല്ലാതെ, അവരാരും ശുദ്ധരായി
 ചമഞ്ഞതും ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. പള്ളിയിൽ ഉള്ളവർ ഇവ ൨൮
 കേട്ടാറെ, എല്ലാവരും ക്രോധത്താൽ നിറഞ്ഞു. എഴുന്നീറ്റു, അവൻ
 വന്നു പട്ടണത്തിന്നു പുറത്താക്കി, അവരുടെ ഉൾ തീർത്തിട്ടുള്ള
 മലയുടെ അരുവിനോളവും കൊണ്ടുപോയി, അവനെ തല കീഴാ
 യി തള്ളി വിട്ടുവാൻ ഭാവിച്ചു; അവനോ അവരുടെ നടുവിൽ ൨൯
 കൂടി കടന്നുപോയി.

അവൻ ഗലീലനഗരമായ കഫൻഹ്രമിലേക്ക് ഇറങ്ങി ൩൦
 പോയി, ശബ്ബത്തുകളിൽ അവർക്ക് ഉപദേശിച്ചു, പോന്നു. അവൻ ൩൧
 ന്റെ വചനം അധികാരത്തിൽ ഉള്ളതാകയാൽ അവന്റെ ഉപ
 ദേശം നിമിത്തം അവർ സുംഭിച്ചുപോയി. (അന്നു) പള്ളിയിൽ ൩൨
 അശുദ്ധ ഭൂതത്തിൻ ആത്മാവുള്ള മനുഷ്യൻ ഉണ്ടു; ആയവൻ
 യാ നചരക്കാരനായ യേശുവെ! ഞങ്ങൾക്കും നിന്നെക്കും എന്തു! ൩൪
 ഞങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചാൻ വന്നു; നീ ആർ എന്നു ഞാനറിയുന്നു;

ദൈവത്തിൻവിശുദ്ധൻ തന്നെ എന്നു മഹാശബ്ദത്തോടെ നി
 ൩൫ ലവിളിച്ചു. മിണ്ടാതിരൂ, ഇവനെ വിട്ടു പുറപ്പെടുക! എന്നു യേശു
 അതിനെ ശാസിച്ചപ്പോൾ, ഭൂതം അവനെ നടുവിലേക്കുനിര
 ജ്ജി, ചേതം ഒന്നും വരുത്താതെ അവനിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോ
 ൩൬ യി, എല്ലാവർക്കും വിസ്മയം ഉണ്ടായി: ഈ വചനം എന്തു? അധി
 കാരത്തിലും ശക്തിയിലും അവൻ അശുഭാത്മാക്കളെയും നി
 യോഗിക്കുന്നു; അവ പുറപ്പെട്ടു പോകയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ

൩൭ എന്നു തങ്ങളിൽ സംഭാഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന: അവനെക്കൊണ്ടു
 കീർത്തി, ചുറ്റുമുള്ള നാട് എങ്ങും പരന്നു പോയി.
 ൩൮ അവൻ പള്ളിയിൽ നിന്ന് എഴുന്നീറ്റ, ശിമോന്റെ വീട്ടിൽ ക
 ടന്നു; അവിടത്തവർ ശിമോന്റെ അമ്മായി വലിയ പനി കൊ
 ണ്ടു വലഞ്ഞിരിക്കയാൽ, അവൾക്കു വേണ്ടി അവനോട് അപേ
 ൩൯ ന്ന ക്ഷിച്ചു, അവനും അവളുടെ മേൽ കന്നി:ത്തു നിന്നു, പനിയെ
 ശാസിച്ചു, അത് അവളെ വിട്ടു മാറി, അവളും പെട്ടന്ന് എഴുന്നീ
 ൪൦ റ്റ്, അവരെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുമ്പോൾ, നാനാ
 വ്യാധികളാൽ ബലഹീനരായവരെ ഒക്കയും, ബന്ധുക്കൾ അവ
 നു കൊണ്ടുവന്നു, അവനും ഓരോരുത്തന്റെ മേൽ കൈകളെ
 ൪൧ വെച്ചു, അവരെ സൗഖ്യമാക്കി. പലരിൽനിന്നും ഭൂതങ്ങൾ: നീ
 ദേവപുത്രനായ മശിഹ എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടുപോ
 യി; താൻ മശിഹ ആകുന്നപ്രകാരം അവ അറികൊണ്ടു അവ
 ഉരിയാടുവാൻ അവൻ സമ്മതിക്കാതെ, ശാസിക്കു അത്രെ ചെയ്തു.
 ൪൨ പകലായപ്പോൾ, അവൻ പുറപ്പെട്ടു, നിജ്ജനദേശത്തിൽ ചെ
 ന്നു; പുരുഷന്മാർക്കും അവനെ തിരഞ്ഞു പോന്ന്, അവനോളം
 ൪൩ വന്നു തങ്ങളെ വിട്ടു പോകുന്നതു തടുത്ത് അവനെ നിറുത്തി. അ
 വരോട് അവൻ: ഞാൻ മറ്റുള്ള ഊരുകളോടും, ദേവരാജ്യത്തെ
 സുവിദേശങ്ങളേക്കുണ്ടു, ഇതിനായല്ലോ ഞാൻ അയക്കപ്പെട്ടത്
 ൪൪ എന്നു ചൊല്ലി, ഗലീലപള്ളികളിൽ ചോഷിച്ചുവന്നു.

൫. അദ്ധ്യായം.

ശിമോനാദി മിൻപിടിക്കാർ യേശുവെ അനുഗമിച്ചതു [മത്താ. ൪. ൧൧-൧൨], (൧൨)
 കഷ്ടശാന്തി [മത്താ. ൮. ൧൩-൧൪], (൧൫) വാതശാന്തിയും (൨൭) മത്തായുടെ വിളി
 യും ഉപവാസചോദ്യവും [മത്താ. ൮. ൨൦.]

൧ വിന്നെ പുരുഷന്മാരും ദേവവചനം കേൾക്കേണ്ടതിന്ന് അവ
 നെ തിരക്കി വരുമ്പോൾ, ഗണസമരത്ത് ചെയ്യുന്ന കരയിൽ

അവൻ നിന്നുകൊണ്ടു, രണ്ടു പടകു കരക്കണത്തു നിന്നു കാ
 നായി, അതിൽനിന്നു മീൻപിടിക്കാൻ ഇറങ്ങി, വലകളെ കഴുകി
 കഴഞ്ഞു. ആ പടകുകളിൽ ശിമോനുള്ളത് ഒന്നിൽ അവൻ ക
 റേരി, അവനോട് കരയിൽനിന്ന് അല്പം നീക്കവാൻ ചോദിച്ചു;
 പിന്നെ പടകിൽ ഇരുന്നു, പുരുഷാരങ്ങൾക്കുപദേശിച്ചു. പറ
 ഞ്ഞു തീർന്നപ്പോൾ, അവൻ ശിമോനോട്: ആഴത്തിലേക്കു
 നീക്കു, നിങ്ങളുടെ വലകളെ പിടിത്തത്തിന്നു വീശൂവിൻ എന്നു
 പറഞ്ഞതിന്നു, ശിമോൻ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നായക, രാത്രി ൫
 എല്ലാം ഞങ്ങൾ അഡാനിച്ചിട്ടും ഒന്നും ലഭിച്ചില്ല; നിന്റെ ന
 മൊഴിക്കൊ ഞാൻ വല വീശാം. ആയ്ക്ക് അവർ ചെയ്തു, പെ
 രുത്ത മീൻകൂട്ടം ചേർത്തു. അവരുടെ വല കീറുമ്പോൾ, വേറെ ൭
 പടകിലെ കൂട്ടാളികൾ തങ്ങൾക്കു വന്നു സഹായിപ്പാൻ മാടിവി
 ളിച്ചു, അവരും വന്നു പടകു രണ്ടും ആഴം വണ്ണം നിറക്കയും
 ചെയ്തു. ശിമോൻ പേത്രൻ യേശുവിന്റെ മുഴക്കാൽ പിടിച്ചു വ
 കുവിട്ടു: കർത്താവേ, ഞാൻ പാപിയായ പുരുഷൻ ആകുകൊ
 ണ്ട് എന്നെ വിട്ടുപോക! എന്നു പറഞ്ഞു. എന്തെന്നാൽ അവർ ന്
 കൈക്കലാക്കിയ മീൻപിടിയായ് അവനും അവന്റെ ഒപ്പരം
 ഉള്ളവർക്കു എല്ലാവർക്കും, ശിമോനും കൂട്ടാളികളായ യാക്കോബ് ൧൦
 യോഹന്നാൻ എന്ന ജബദിപുത്രർക്കും; ഒരുപോലെ സ്നാനം അ
 കപ്പെട്ടിരുന്നു; യേശു ശിമോനോടു: ഭയപ്പെടൊല്ല, ഇതു മുതൽ
 നീ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവനാകും എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ പ ൧൧
 ടകളെ കരമേലാക്കി, സകലവും വിട്ട്, അവനെ അനുഗമിക്ക
 യും ചെയ്തു.

അവൻ പട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, കഷ്ടം നിറ ൧൨
 ണ്ണ മനുഷ്യൻ കാണായി; അവൻ യേശുവെ കണ്ടു കവിണ്ണു
 വീണു: കർത്താവേ, നിന്നെക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധീക
 രിപ്പാൻ കഴിയും! എന്ന് അവനോട് അപേക്ഷിച്ചു. എന്നാറെ, ൧൩
 കൈനീട്ടി അവനെ തൊട്ടു: മനസ്സുണ്ടു, ശുദ്ധനാക! എന്നു പറ
 ഞ്ഞു; ഉടനെ കഷ്ടം അവനെ വിട്ടു മാറുകയും ചെയ്തു. അത് ആ ൧൪
 രോദം പറയരുത്, അവർക്കുള്ള സാക്ഷ്യം നിമിത്തം നീ പോയി,
 നിന്നെ തന്നെ പുരോഹിതനു കാണിച്ചു, മോശെ കല്പിച്ച പ്ര
 കാശു നിന്റെ ശുദ്ധീകരണത്തിനായി ബലി കഴിച്ചുകൊൾക
 എന്ന് അവനെ പ്രബോധിപ്പിച്ചാരെയും, അവനെകൊണ്ടു ൧൫
 ജീ വാത്ത് അധികം പറന്നു, വളരെ പുരുഷാരങ്ങളും കേൾക്കും

ണ്ടതിന്നും, താന്താന്റെ വ്യാധികൾക്കു ശാന്തി വരേണ്ടതിന്നും
൧൩ കൂടി വന്നു. അവനോ കാടുകളിൽ വാങ്ങിപ്പോയി, പ്രാർത്ഥിച്ചു
കൊണ്ടിരുന്നു

൧൪ ഒരു ദിവസം അവൻ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ, ഗലീലയിലെ
സകല ഗ്രാമത്തിൽനിന്നും യഹൂദായരുശേലേമിൽനിന്നും വന്നി
ട്ടുള്ള പരീശരും, വൈദികരും, ഇരുന്നിരുന്നു; സൌഖ്യമാക്കുവാ

൧൫ നും അവുടെ കർത്താവിന്റെ ശക്തി ഉണ്ടായി. ഇതാ ചില
ആളുകൾ വാടം പിടിച്ചവനായ മനുഷ്യനെ കിടക്കയിൽ എടു
ത്തു കൊണ്ടുവന്നു; ആയവനെ അകത്താക്കി, അവന്റുമ്പിൽ

൧൬ പെപ്പാൻ വക അണുപെട്ടു. പുരുഷാരം ഹേതുവായി അവ
നെ കടത്തുവാൻ വഴി കാണാത്തു, പുരമേൽ കരേറി, ഓടുകളിൽ
കൂടി അവനെ കിടക്കയോടുകൂടെ നടവിലേക്ക് ഇറക്കി. യേശു

൧൭ വിന്റുമ്പിൽ വിടുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ വിശ്വാസം കണ്ടിട്ട്,
അവൻ പറഞ്ഞു: മനുഷ്യ, നിന്റെ പാപങ്ങൾ നിന്നെക്ക് മോ
൧൮ ചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു! എന്നാറെ, ശാസ്ത്രികളും പരീശരും: (ദേവ)

൧൯ ഭൂഷണങ്ങൾ ചൊല്ലുന്ന ഇവൻ ആർ? ഏകദൈവമല്ലാതെ,
പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ കഴിയുന്നവൻ ആർ? എന്നു ചിന്തി
൨൦ ച്ചതുടങ്ങി. അവരുടെ ചിന്തകളെയേശു അറിഞ്ഞു, അവരോട്

൨൧ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ചിന്തിക്കുന്നത്
൨൨ എന്തു? നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറവാ
ന്നോ; എഴുന്നീറ്റു നടക്ക എന്നു പറവാണോ; ഏതിന്നു എളുപ്പം

൨൩ ഏറ ഉണ്ടു? എങ്കിലും ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ മനു
ഷ്യപുത്രൻ അധികാരം ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾക്കു ബോധിക്കേണ്ട
തിന്നു, അവൻ വാതക്കാരനോടു പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിന്നോടു

൨൪ ചൊല്ലുന്നു, എഴുന്നീറ്റു നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തുകൊണ്ടു, നിന്റെ
൨൫ വീട്ടിലേക്ക് പോക! തൽക്ഷണം അവൻ അവരുടെ മുമ്പാകെ

൨൬ എഴുന്നീറ്റു, താൻ കിടന്നതിനെ എടുത്തു, ദൈവത്തെ മഹത്വീക
൨൭ രിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. എല്ലാവരും വിസ്മ
യം പുണ്ടു: ഇന്നു നാം അപൂർവ്വങ്ങൾ കണ്ടു എന്നു ചൊല്ലി, അ

൨൮ വർ ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിച്ചു ഭയംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു വരിക
യും ചെയ്തു.
൨൯ അതിൽ പിന്നെ അവൻ പുറപ്പെട്ടു, ലേവി എന്ന പേരുള്ള
൩൦ ചുങ്കക്കാരൻ ചുങ്കസ്ഥലത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു: എന്റെ പി
൩൧ ന്നാലെ വാ! എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു. അവനും സകലവും

ലൂക്ക. ൫. ൬. അ.

വിട്ടു കളഞ്ഞ്, അവന്റെ പിന്നാലെ പോയി. ശേഷം ലേവി രൻ തന്റെ വീട്ടിൽ അവനെ വലിയ വിരുന്നു് ഉണ്ടാക്കി; ചുങ്കക്കാരും മറ്റുമുള്ളോരും മഹാസമൂഹം അവരോടു കൂട പന്തിയിൽ ഇരുന്നു. അവരുടെ ശാസ്ത്രികളും പഠിശരതം അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും ൩൦ നിങ്ങൾ ചുങ്കക്കാരോടും, പാപികളോടും, കൂടെ ഭക്ഷിച്ചു കുടിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടു്? എന്ന് പിറുപിറുത്തു. അവരോടു യേശു ൩൧ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: സൌഖ്യ വാനാക്കു വൈദ്യനെ കൊണ്ടു് ആവശ്യമില്ല, ദുസ്ഥന്മാക്കു് ഉള്ളു; ഞാൻ നീതിമാന്മാരെ അല്ല, ൩൨ പാപികളെ മാനസാന്തരത്തിലേക്കു് വിളിപ്പാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. അവനോടു് അവർ, യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കൂടുകൂടെ ഉപ ൩൩ വസിച്ചു യാചനകൾ ചെയ്യുന്നു, പഠിശനാക്കുള്ള വരും അപ്രകാരം തന്നെ; നിന്റെ വരവെ ഭക്ഷിച്ചു കുടിക്കുന്നു; അത് എന്തുകൊണ്ടു് എന്നു ചൊല്ലിയതിന്നു, അവരോടു പറഞ്ഞു: മന ൩൪ വാളൻ കൂടെ ഉള്ളെന്നു നിങ്ങൾക്കു കല്യാണങ്ങളുടെ ഉപവസിപ്പിക്കാമൊ? മനവാളൻ അവരിൽ നിന്നു് എടുക്കപ്പെട്ടു എന്നു ൩൫ ഉള്ള നാളുകൾ വരും താനും; അന്നു് അവർ ഉപവസിക്കും; ആ നാളുകളിൽ തന്നെ ഒരു ഉപമയും അവരോടു പറഞ്ഞിതു: ഒരു ൩൬ തന്നും പുതിയ വസ്ത്രത്തിൽനിന്നു കണ്ടു മുറിച്ചു, പഴയ വസ്ത്രത്തോടു ചേർത്തു തൂണുമാറില്ല; ചെയ്യാൽ പുതിയതിനെ ഖണ്ഡിക്കും, പുതിയതിൽനിന്നുള്ളതു പഴയതിനോടു ചൊരുന്നുന്നതും ഇല്ല. ആരും പുതിയ വീഞ്ഞു പഴയ തുരുത്തികളിൽ ഇടുന്നതും ൩൭ ഇല്ല; ഇട്ടാൽ, പുതു വീഞ്ഞു തുരുത്തികളെ പൊളിച്ചു് ഒഴുകിപ്പോകും, തുരുത്തികളും കെട്ടുപോകും. പുതു വീഞ്ഞു പുതിയ തുരുത്തികൾ ൩൮ ഉള്ളിൽ അത്രെ പകർന്നു വെക്കേണ്ടതു, എന്നാൽ രണ്ടും കുറയാതെ നില്ക്കും. പിന്നെ പഴയതു കുടിച്ചിട്ടു് ആർക്കും പുതിയതു ഉടനെ ൩൯ രുചിക്കയില്ല; പഴയത് ഏറ നല്ലത് എന്നു പറകെള്ളു.

൬. അദ്ധ്യായം.

ശബ്ബത്തിൽ കതിർ പഠിക്കുന്നതും, (൬) കൈവറൾ ച മാറിയതും [മത്താ. ൧൨. ൧൦. ൨.], (൧൨) അദ്ധോസ്യലരെ വരിച്ചതു [മത്താ. ൧൦. ൧൦. ൬.], (൨൦) ചെമ്പ്രസംഗം പുരജാരത്തോടു സംക്ഷേപിച്ചു ചൊല്ലിയതു [മത്താ. ൫, ൭.]

പിന്നെ ലിതിയായുദ്യമായ ശബ്ബത്തിൽ ഉണ്ടായിതു: അവൻ ൧ വിളഭ്രമിയുടെ, കടന്നുപോകയിൽ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കതിരുകളെ പഠിച്ചു, കൈകൾകൊണ്ടു തിരുമ്പി തിന്നുമ്പോൾ, പഠി ൨

ശരിൽ ചിലർ അവരോടു; ശബ്ബത്തുകളിൽ വിഹിതമല്ലാത്ത നൂ തു നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് എന്ത്? എന്നു പറഞ്ഞു. അവരോടു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: ദാവിദും കൂടയുള്ളവരും വിശന്നര പ്പോൾ, ചെയ്തത് എന്ത് എന്നുള്ളതും നിങ്ങൾ വായിച്ചില്ലയോ? അവൻ ദേവഭവനത്തിൽ പൂക്കു, പുരോഹിതർക്കു മാത്രമല്ലാതെ ആർക്കും തിന്നരുതായുള്ള കാഴ്ചയപ്പങ്ങളെ വാങ്ങി തിന്ന, ൫ കൂടയുള്ളവർക്കും കൊടുത്ത പ്രകാരം തന്നെ. പിന്നെ അവരോടു: മനുഷ്യപുത്രൻ ശബ്ബത്തിന്നും കർത്താവായെന്നു പറഞ്ഞു.

൬ മറെറ ശബ്ബത്തിൽ അവൻ പള്ളിയിൽ പൂക്കു ഉപദേശിക്കു വൊൾ, വലത്തു കൈ വറണ്ടുള്ള മനുഷ്യൻ അവിടെ ഉണ്ടു. ൭ ശബ്ബത്തിൽ സൌഖ്യമാക്കുമൊ എന്നു ശാസ്ത്രികളും പഠിശരും നോക്കി നിന്നു, അവനെ കുറുചുമത്തുന്ന സംഗതി കിട്ടുവാൻ വൃ അനേപിപ്പിച്ചു. അവരുടെ വിചാരങ്ങളെ അറിഞ്ഞിട്ട്, അവൻ വറണ്ട കൈയുള്ള മനുഷ്യനോട്: എഴുന്നീറ്റു നടുവിൽനിന്നു പൂക്കു! എന്നു പറഞ്ഞു; അവനും എഴുന്നീറ്റു നിന്നു. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിങ്ങളോട് (ഒന്നു) ചോദിക്കട്ടെ; ശബ്ബത്തുകളിൽ നന്നു ചെയ്യയൊ, തിന്ന ചെയ്യയൊ, ജീവനെ രക്ഷിക്കയൊ, നശിപ്പിക്കയൊ, എന്തു വിഹിതം? എന്നിട്ട് അവരെ എല്ലാം ചുറ്റും നോക്കി: നിന്റെ കൈ നീട്ടുക! എന്ന് ആ മനുഷ്യനോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ അപ്രകാരം ചെയ്തു; അവൻറെ കൈ മറ്റതു പോലെ വഴിക്കെ വന്നു. അവരെ ഭ്രാന്തു കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു, യേശുവെ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു തങ്ങളിൽ സംഭാഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

൧൨ ആ നാളുകളിൽ അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതിന്നു, ഒരു മലമേൽ ൧൩ ചെന്നു, ദേവപ്രാർത്ഥനയിൽ രാത്രികഴിച്ചിരുന്നു. പകലായാറെ, തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ചു കൂട്ടി, അവരിൽനിന്നു പന്തിരുവരെ തെരിഞ്ഞെടുത്തു, അപോസ്തലർ (പ്രേരിതർ) എന്നു പേരും ൧൪ ഇട്ടിതു, അവൻ (പാറ) പേത്രൻ എന്നു വിളിച്ച ശിമോനും, അവൻറെ സഹോദരനായ അന്ദ്രയാവും, യാക്കോബ്, യോഹന്നാൻ, എന്നവരും, ഹിലിപ്പൻ, ബർത്തൊലൂമായും, മത്തായി, ൧൫ തോമാവും ഹല്ലായ്ക്കത്രനായ യാക്കോബ്, എരിവുകാരനായ ശിമോനും, യാക്കോബിൻ യൂദാ, ഭ്രാഹ്മിയായ്ക്കീൻ ഇക്ലയ്യാതാവായ യൂദാവും എന്നവരെ തന്നെ.

പിന്നെ അവരോടു കൂടെ ഇറങ്ങി, സമഭ്രമിയിൽനിന്നു, അവൻറെ ശിഷ്യന്മാരുടെ സമൂഹവും സകല യഹൂദാ യരുശലേമിൽനിന്നും തുർ, ചിദോൻ എന്ന തീരദേശത്തിൽനിന്നും അവനെ കേൾപാനും തങ്ങളുടെ രോഗങ്ങൾക്കു ശാന്തി ഉണ്ടാവാനും വന്നിട്ടുള്ള വെള്ള പുരുഷാരവും കൂടെ (നില്ക്കയും.) അശ്രദ്ധാത്മാവു ക്കാൽ പീഡിതർ സ്വസ്ഥരാക്കപ്പെടുകയും, ശക്തി അവനിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു എല്ലാവരെയും, സൌഖ്യമാക്കുകകൊണ്ടു, സമൂഹം ഒക്കയും അവനെ തൊടുവാൻ ശ്രമിക്കയും ആയി. അവൻ ശിഷ്യരെ നോക്കി, കണ്ണുകളെ ഉയർത്തി പറഞ്ഞിതു: ദരിദ്രരായ നിങ്ങൾ ധന്യർ; ദേവരാജ്യം നിങ്ങൾക്കത്രെ. ഇപ്പൊൾ, വിശന്നിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ ധന്യർ; നിങ്ങൾ തൃപ്തരാകും. ഇപ്പൊൾ കരയുന്ന നിങ്ങൾ ധന്യർ; നിങ്ങൾ ചിരിക്കും. മനുഷ്യപുത്രൻ നിമിത്തം മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ ദേഹിച്ചു നിങ്ങളെ ശ്മശാനത്തിൽ നിന്നിട്ടു, നിങ്ങളുടെ നാമം വിടക്കു എന്നു തള്ളി എങ്കിൽ നിങ്ങൾ ധന്യർ. ആ നാളിൽ സന്തോഷിച്ചു തുള്ളി വരിൻ! കാരണം നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇതാവലിയതു; അതിന്നൊത്തവണ്ണം അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ പ്രവാചകരോടും ചെയ്തുവല്ലോ. എങ്കിലൊ, സമ്പന്നരായ നിങ്ങൾക്കു മരണ കഷ്ടം! നിങ്ങളുടെ ആശ്വാസം ലഭിച്ചു തീർന്നുവല്ലോ. നിറവു വന്ന നിങ്ങൾക്കു മരണ കഷ്ടം! നിങ്ങൾക്കു വിശക്കെ ഉള്ളു; ഇപ്പൊൾ ചിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു മരണ കഷ്ടം! നിങ്ങൾ വേദിച്ചു കരയും. എല്ലാമനുഷ്യരും നിങ്ങളെകൊണ്ടു നന്മപറയുമ്പോൾ, മരണ കഷ്ടം! അതിന്നൊത്തവണ്ണം അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ കള്ളപ്രവാചകരോടും ചെയ്തുവല്ലോ. വിശേഷിച്ചു കേൾക്കുന്ന നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നു: നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ പകെക്കുന്നവർക്കു ഗുണം ചെയ്യിൻ; നിങ്ങളെ ശപിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ പ്രാകുന്നവർക്കായി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. നിന്നെ കവിൾക്കു അടിക്കുന്നവൻ മരണത്തോളം കാട്ടിക്കൊടുക്കു; നിന്റെ വസ്ത്രം എടുത്തുകൊടുക്കുന്നവനോടു ശീലയും തടുക്കായ്ക്ക. നിന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നവൻ എല്ലാം കൊടുക്കു; നിന്റെ വസ്ത്രം എടുത്തു കൊള്ളുന്നവനോടു തിരികെ ചോദിക്കായ്ക്ക. മനുഷ്യർ നിങ്ങൾക്കു ഏതുപ്രകാരം ചെയ്യേണം എന്നു നിങ്ങൾ ഇച്ഛിച്ചാൽ അപ്രകാരം അവർക്കു ചെയ്യിൻ! പിന്നെ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിച്ചാൽ, നിങ്ങൾക്കു

എന്തു ഉപചാരം ഉള്ളൂ? പാപികളും തങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ
 ൩൩ സ്നേഹിക്കുന്നുവല്ലോ! പിന്നെ നിങ്ങൾക്കു് നന്മചെയ്യുന്നവരിൽ
 നന്മചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്കു് എന്തുപചാരം ഉള്ളൂ? പാപികളും അ
 ൩൪ തു തന്നെ ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. ഇന്നവരോടു തിരികെ കിട്ടും എന്ന്
 ആശിച്ചു കടം കൊടുത്താലും നിങ്ങൾക്കു് എന്തുപചാരം ഉള്ളൂ?
 പാപികളും ശരി വരെ തിരികെ കിട്ടേണ്ടതിന്നു പാപികൾക്കു് കടം
 ൩൫ കൊടുക്കുന്നുവല്ലോ. എങ്കിലൊ നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹി
 ച്ചും, നിരാശരായി ഒന്നും വിട്ടുകളയാതെ നന്മചെയ്യും കടം കൊ
 ടുത്തും കൊൾവിൻ! എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലുതാകും;
 നിങ്ങൾ അത്യുന്നതന്റെ മക്കൾ ആകയും ചെയ്യും; ആയവൻ
 ൩൬ കൃതഘ്നരിലും ഓഷ്ടരിലും ദയാവാൻ ആകുന്നുവല്ലോ. അതുകൊ
 ണ്ടു നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്നു് അയ്യോദാവമുള്ളതു പോലെ അ
 ൩൭ യ്യോദാവമുള്ളവരാകവിൻ! (നൂറായം) വിധിക്കയും ഒല്ലാ, എന്നാൽ
 നിങ്ങൾക്കും വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല; ശിക്ഷ നിർണ്ണയിക്കൊല്ലാ;
 എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു് ശിക്ഷാനിർണ്ണയം ഇല്ല; വിട്ടയപ്പിൻ! നി
 ൩൮ ങ്ങളും വിട്ടയക്കപ്പെടും. കൊടുപ്പിൻ, എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്കു് തര
 പ്പെടും; അമൻ കലുങ്ങി വഴിയുന്നൊരു നല്ല അളവു നിങ്ങളു
 ൩൯ ടെ മടിയിൽ തരും; കാരണം നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവിനാൽ
 നിങ്ങൾക്കും അളക്കപ്പെടും.

൩൯ ഒരുപമയും അവരോടു പറഞ്ഞിതു: കുരുടൻ കുരുടനു വഴി
 ൪൦ കാട്ടുവാൻ മതിയൊ; ഇരുവരും കഴിയിൽ വീഴുകയില്ലയൊ? ശി
 ഷ്ട്രൻ തന്റെ ഗുരുവിനു മീതെയല്ല, അദ്ദ്രാസം തികഞ്ഞിട്ടു് എ
 ൪൧ ല്ലാവനും സ്വഗുരുവിന്നു് ഒത്തുവരികേ ഉള്ളൂ. എന്നാൽ നിന്റെ
 സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരടു കണ്ടിട്ടും സ്വന്ത കണ്ണിലെ
 ൪൨ കോൽ വിചാരിക്കാത്തതു് എന്തു? അല്ല, നിന്റെ കണ്ണിലെ
 കോൽ നോക്കാതെ, സഹോദര, നില്ല, നിന്റെ കണ്ണിലെ കരടു്
 എടുത്തു കളയട്ടെ! എന്നു സഹോദരനോടു് എങ്ങിനെ പറഞ്ഞു
 കൂടും? വേഷ്ടധാരിയെ, മുന്മെ നിന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു കോൽ
 കളക! അപ്പൊൾ സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരടും കളവാൻ
 ൪൩ നോക്കാമല്ലോ. എന്തെന്നാൽ ആകാശത ഫലം ഉണ്ടാക്കുന്ന
 ൪൪ നല്ല മരം (ഒന്നും) ഇല്ല. പിന്നെ നല്ല ഫലം ഉണ്ടാക്കുന്ന ആ
 കാശത മരവും ഇല്ല; എല്ലാമരവും അതതിന്റെ ഫലംകൊണ്ടു്
 അറിയപ്പെടുന്നു; മുളകളിൽനിന്നു് അത്തിപ്പഴങ്ങൾ ചേക്കയും
 ൪൫ റുംകളിൽനിന്നു മുന്തിരിങ്ങ പഠിക്കയും ഇല്ലല്ലോ! നല്ല മര

പ്പിൻ സ്വഹൃദയത്തിലെ നല്ല നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു നല്ലതു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു, ദുഷ്ട മനുഷ്യൻ സ്വഹൃദയത്തിലെ ദുർന്നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു ദോഷം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു; ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞു വഴിയുന്നതിൽ നിന്നല്ലൊ തന്റെ വായി ഉറിയട്ട നന്നു.

എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കർത്താവെ, കർത്താവെ, എന്നു രസം വിളിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ ചൊല്ലുന്നതു ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത് എന്തു? എന്റെ അടുക്കെ വന്ന്, എൻവചനങ്ങളെ കേട്ടുചെയ്യുന്ന രാവൻ എല്ലാം ഇന്നവനോടു, തുല്യൻ എന്ന് കാട്ടിത്തരാം. വീടു രവു പണിയുന്നതിൽ ആഴക്കുഴിച്ചു പാറമേൽ അടിസ്ഥാനം ഇട്ട മനുഷ്യനോടു തുല്യനാകുന്നു. പിന്നെ നീക്കുവിച്ചു ഉണ്ടായിട്ടു പുഴയും വീട്ടിനോടു തട്ടിയാറേയും അതു പാറമേൽ സ്ഥാപിച്ചു താകുകൊണ്ടു കലുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കേട്ടിട്ടും ചെയ്യാത്തവ രാൻ ന്നാ, അടിസ്ഥാനം കൂടാതെ നിലത്തിന്മേൽ വീടു പണിയുന്ന മനുഷ്യനോടു തുല്യനത്രെ; ആയതു പുഴ തട്ടിയ ഉടനെ വീണു, ആ വീട്ടിൻ ഇടിവു വലുതായും തീർന്നു.

൭. അദ്ധ്യായം.

ശത്യാധിപന്റെ വിശ്വാസം [മത്താ. ൮.], (൧൧) വിധവാപുത്രനെ ജീവിപ്പിച്ചു [൧൨] സ്തംഭപുത്രന്റെ ദൂതം ഗുണവർണ്ണനയും [മത്താ. ൧൧.]; (൩൭) പാപിയായ സ്ത്രീയാൽ അഭിഷേകം.

ഇന്നങ്ങൾ കേൾക്കെ തന്റെ മൊഴികളെ ഒക്കെയും തികച്ചപ്പോൾ അവൻ കഫർസാര്യയിൽ കടന്നു. അവിടെ ഒരു ശത്യാധിപൻ പ്രിയനായ ദാസൻ നന്നു വലഞ്ഞു, കഴിവാറായി, അവൻ യേശുവിന്റെ വസ്തുത കേട്ടു, അവന്റെ അടുക്കെ യഹൂദരുടെ മൂപ്പന്മാരെ അയച്ചു, താൻ വന്ന് ആ ദാസനെ രക്ഷിപ്പിക്കേണമേന്ന്, അവനോടു ചോദിച്ചു; ആയവൻ യേശുവോടടുത്തു, അവൻ നമ്മുടെ ജനം സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ പള്ളിയെ താൻ തീർപ്പിച്ചതുകൊണ്ട്, നീ ഇതു ചെയ്യുകൊടുപ്പാൻ പാത്രം ആകുന്നു. എന്നു താല്പര്യത്തോടെ അവനെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു. യേശു അവരോടുകൂടെ നടന്നു വീട്ടിന് ഒട്ടും ദൂരമല്ലായ്യാപ്പോൾ, ശത്യാധിപൻ അവനു ചങ്ങാതികളെ അയച്ചു പറഞ്ഞിതു: കർത്താവെ, അസഹ്യപ്പെടൊല്ലാ; നീ എന്റെ പരക്കുകത്തു വരുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ലല്ലൊ. അതുകൊണ്ടു

നിന്റെ അടുക്കെ ചെല്ലുവാൻ ഞാൻ തന്നെ പാത്രം എന്നു തോന്നിയിട്ടില്ല; ഒരു വാക്കുകൊണ്ടത്രെ കല്പിക്ക എന്നാൽ എന്റെ വ്യഖ്യാലുക്കാരൻ സ്വസ്ഥനാകും. ഞാനുംകൂടെ അധികാരത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ട മനുഷ്യനാകുന്നുവല്ലോ; ചേവകൻ എനിക്കടുത്തുണ്ടുണ്ടു, (അതിൽ) ഇവനോടു യാത്രയാക എന്നു പറഞ്ഞാൽ യാത്രയാകുന്നു, മറ്റവനോടു വാ എന്നാൽ വരണം, എന്റെ ദാസനോടു ന് ഇതു ചെയ്യി എന്നാൽ അവൻ ചെയ്യുന്നു. എന്നതു യേശു കേട്ട്, അവകൾ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടു, തന്റെ പിന്നാലെ വരുന്ന കൂട്ടത്തോട്: ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: ഇസ്രായേലിൽ കൂടെ ഇത്ര വലിയ വിശ്വാസത്തെ ഞാൻ ക

൧൦ ണ്ടിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അയക്കപ്പെട്ടവർ വീട്ടിൽ മടങ്ങി വന്നാറെ, രോഗിയായ ദാസനെ സൌഖ്യത്തോടെ കണ്ടു.

൧൧ പിറെറ (ദിവസത്തിൽ) ഉണ്ടായിതു: അവൻ നയിൻ എന്ന ഊരിലേക്ക് യാത്രയാകുമ്പോൾ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പലരും

൧൨ വളരെ പുരുഷന്മാരും കൂടെ പോയി. ഊരിന്റെ വാതിലോട് അണഞ്ഞപ്പോൾ, കണ്ടാലും വിധവയാകുന്ന അമ്മെക്ക്, ഏക ജാതനായ മകൻ ചത്തിട്ടു പുറത്തു കൊണ്ടുപോകപ്പെടുന്നു, ഊ

൧൩ ൽക്കാരടെ വലിയ സമൂഹവും അവളോടു കൂട ഉണ്ടു. അവളെ കണ്ടിട്ടു കർത്താവ് കരളലിഞ്ഞു, അവളോടു: കരയല്ല എന്നു പറഞ്ഞു, അടുത്തു വന്നു മഞ്ചത്തെ തൊട്ടു, ചുമക്കുന്നവരും നിന്നു

൧൪ ഖ്യാലുക്കാര, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നിതു: ഉണർന്നു വാ എ

൧൫ ന് അവൻ പറഞ്ഞാറെ, ചത്തവൻ ഇരുന്നു കൊണ്ട് ഉരി

൧൬ യാടി തുടങ്ങി; അവനെ അമ്മെക്ക് കൊടുക്കയും ചെയ്തു. എല്ലാവരും ഭയം പിടിച്ചിട്ട്, ഒരു വലിയ പ്രവാചകൻ നമ്മിൽ ഉദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും, ദൈവം സ്വജനത്തെ സന്ദർശിച്ചു എന്നും

൧൭ ചൊല്ലി, ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിച്ചു. അവനെ കൊണ്ടുള്ള ഈ വാക്കു സകല യഹൂദയിലും ചുറ്റുമുള്ള നാടുകളും പരക്കയും ചെയ്തു.

൧൮ ഇവ ഒക്കയും യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനെ കേൾ

൧൯ പിച്ചാറെ, യോഹന്നാൻ സ്വശിഷ്യരിൽ ഇരുവരെ വിളിച്ചു, യേശുവിന്റെ അടുക്കെ അയച്ചു: വരുവാനുള്ളവൻ നീയൊ, ൨൦ ഞങ്ങൾ മറ്റൊരവനെ കാത്തിരിക്കയൊ എന്നു പറയിച്ചു. ആ പുരുഷൻ അവനോടു എത്തി പറഞ്ഞിതു: യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ ഞങ്ങളെ നിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു വരുന്നവൻ

നീയോ മറ്റൊരാൾക്കോ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചോ എന്തെങ്കിലും കാര്യം അറിയില്ല. ആ മഹത്വത്തിൽ അവൻ പലകുറിയും, പ്രാധാന്യവും, ഭയത്തെയും, ഭയത്തെയും മാറ്റി, പല കരുത്താകാം കാഴ്ച സമ്മാനിച്ചു. പിന്നെ മറ്റൊരാൾക്ക് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നിങ്ങൾ കേട്ട കണ്ടവയോ മറ്റൊരാൾക്കു പറയാൻ അറിയില്ല; കൂടെ കാണുന്നു, മൂന്നു നടുക്കുന്നു, രോഗികൾ ശുദ്ധരായ്മയെന്നും, ചെവിടർ കേൾക്കുന്നു, മരിച്ചവർ ഉണർന്നു വരുന്നു, ദരിദ്രരെ സുവിശേഷം കേൾക്കുന്നു; പിന്നെ എങ്കൽ ഇടറി പോകാത്തവൻ എല്ലാം ധന്യൻ എന്നത്രെ.

യോഹന്നാന്റെ ഭയം പോയശേഷം, അവൻ പുരുഷന്മാരെ മറ്റേതോ യോഹന്നാനെക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു: നിങ്ങൾ എന്തു നോക്കുവാൻ മരുഭൂമിയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു പോയി? കാരണമെന്തല്ലെന്നു ചോദിച്ചു? അല്ല, എന്തു കാരണം പുറപ്പെട്ടു? നേരി മറ്റൊരാളെ വെട്ടിക്കൊല്ലാൻ പോയില്ലെന്നു ചോദിച്ചു? കണ്ടാലും മോടിയിൽ ഉടുത്തും, പുല്ലുവെട്ടിയും, നടക്കുന്നവർ രാജധാനിയിലേക്കു ആകുന്നു. അല്ല എന്തു കാരണം പുറപ്പെട്ടു? പ്രവാചകനെക്കൊണ്ടോ? മറ്റൊരാളെ നോക്കി നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: പ്രവാചകൻ മരിക്കുന്നതു (കണ്ടതു) (മല. ൩, ൧.) ഇതാ നിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു വന്നു വന്നുവെന്ന് ഒരുകാരനായി, എന്റെ ഭയം നിന്നുമുപേക്ഷിച്ചു മുമ്പേ അവനെ എന്ന് എഴുതിക്കൊടുത്തുവെന്ന് ഇവനാണെന്നു നോക്കി നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സ്ത്രീകളിൽ ജനിച്ചവരിൽ യോഹന്നാന്റെ സ്തംഭിതമാകുന്നവർ വലിയ പ്രവാചകൻ ആരും ഇല്ല; ദേവരാജ്യത്തിൽ ഏതൊരു ചെറിയവൻ അവനിലും വലുതാകുന്നു എന്നു. പിന്നെ സകല ജനങ്ങളും ചുക്കുന്നതും യോഹന്നാന്റെ മുമ്പാകെ സ്നാനത്തിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടു, ദൈവത്തെ നീർകൊണ്ടു വെടിയാക്കുന്നതും അവനാൽ സ്നാനം എല്ലാത്തും ദൈവത്തിൽ ആലോചനയെ തങ്ങൾക്ക് പറയാതെ പ്രമാണമായിട്ടെ ഉള്ളു. ആകയാൽ ഈ തലമുറയുടെ മുമ്പേ എന്തിനോടു ഉപമിക്കേണ്ടു; അവൻ ആരോട് ഒക്കുന്നു? കട്ടികൾ ചന്ദ്രസ്ഥലത്ത് ഇരിക്കുന്നു അന്യോന്യം വിളിച്ചു: ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി കഴിച്ചു, നിങ്ങൾ തുടങ്ങിയതും ഇല്ല, നിങ്ങൾക്കായി വിലാപം പാടി, നിങ്ങൾ കരഞ്ഞതും ഇല്ല; എന്നു പറയുന്നതിനോട് ഒക്കുന്നു. എങ്ങനെ എന്നാൽ യോഹന്നാൻ സ്തംഭിതമാകുന്നതും ദൈവത്തെ വെട്ടിക്കൊന്നതും, വീഞ്ഞ് കുടിക്കുന്നതും വന്നിരിക്കെ, അവൻ ഭയം

൩൪ ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു; മനുഷ്യപുത്രൻ തിന്നും കുടിച്ചും കൊണ്ടുവന്നിരിക്കെ, ഇതാ തിന്നിയും കുടിയനും ആകുന്ന ആൾ, ചുങ്കക്കാക്കും പാപികൾക്കും സ്നേഹിതനത്രെ എന്നു പറയുന്നു.

൩൫ ജ്ഞാനം എന്നവളൊരൻറെ എല്ലാമക്കളിലും നീതീകരിക്കപ്പെട്ടു.

൩൬ പഠിശനാരിൽ ഒരുത്തൻ തന്നോടുകൂട ഭക്ഷിച്ചാൻ അവനെ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ. അവൻ പഠിശന്റെ വീട്ടിൽ കടന്നു ചാരിക്കൊണ്ടു. ആ ഊരിൽ പാപിയായ ഒരു സ്ത്രീ, അവൻ പഠിശന്റെ വീട്ടിൽ ചാരിക്കൊള്ളുന്നത് അറിഞ്ഞു, തൈലഭരണി കൊണ്ടുവന്നു. പിറകിൽ അവന്റെ കാൽക്കൽ കരഞ്ഞു നിന്നു, കണ്ണുനീർ കൊണ്ട് അവന്റെ കാലുകളെ നന്നെച്ചു തുടങ്ങി, തന്റെ തലമുടികൊണ്ടു തുടച്ചു, കാലുകളെ ചുംബിച്ചു, തൈലം കൊണ്ടു പൂശി. അവനെ വിളിച്ചു പഠിശൻ അതു കണ്ടു, തന്നിൽ തന്നെ പറഞ്ഞിതു: ഇവൻ പ്രവാചകനായെങ്കിൽ, തന്നെ തൊടുന്ന സ്ത്രീ ആർ എന്നും ഇന്നവളെന്നും പാപി അൾത്രെ എന്നും അറിയുമായിരുന്നു. അതിന്നു യേശു: ശിമോനെ നിന്നോട് ഒന്നു പറവാനുണ്ടു എന്നുരച്ചപ്പോൾ: ഗുരൊ, പറഞ്ഞാലും എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. എങ്കിലൊ ഒരു പട്ടണക്കാരൻ രണ്ടു കടക്കാർ ഉണ്ടായതിൽ, ഒരുത്തൻ അഞ്ഞൂറു ദ്രവയും, രണ്ടാമൻ അമ്പതു ദ്രവയും കൊടുപ്പാനുണ്ടു. വീട്ടുവാൻ അവർക്കു വക ഇല്ലായ്കയാൽ, അവൻ ഇരുവർക്കും ഇളച്ചു കൊടുത്തു എന്നാൽ ഇവരിൽ ആർ അവനെ അധികം സ്നേഹിക്കും? എന്നതിന്നു ശിമോൻ പറഞ്ഞു: അധികം ഇളച്ചു കിട്ടിയവൻ എന്ന് ഊഹിക്കുന്നു; എന്നാറെ, അവനോട്: നീ നേരായി വിധിച്ചു എന്നു ചൊല്ലി, സ്ത്രീയെ നോക്കി തിരിഞ്ഞു, ശിമോനോടു പറഞ്ഞു: ഈ സ്ത്രീയെ കാണുന്നുവോ? ഞാൻ നിന്റെ വീട്ടിൽ കടന്നു, നീ എൻ കാലുകൾക്ക് വെള്ളം തന്നില്ല; ഇവളോ കണ്ണുനീർകൊണ്ട് എൻ കാലുകളെ നന്നെച്ചു, തന്റെ മുടി കൊണ്ടു തുടച്ചു. നീ എനിക്ക് ചുംബനം തന്നില്ല; ഇവളോ ഞാൻ പ്രവേശിച്ചതു മുതൽ എന്റെ കാലുകളെ വിടാതെ, ചുംബിച്ചു. നീ നെയികൊണ്ട് എന്റെ തലയെ തേച്ചിട്ടില്ല; ഇവളോ തൈലം കൊണ്ട് എൻ കാലുകളെ പൂശി. ആകയാൽ, ഇവൾ വളരെ സ്നേഹിച്ചതു കൊണ്ട് അവളുടെ അനേകപാപങ്ങളും മോചിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: അല്ല മോചിക്കപ്പെട്ടുള്ളവൻ അല്ല സ്നേഹിക്കുന്നു. പിന്നെ അവളോടു:

ലൂക്ക. ൮. ൧൪.

നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. പന്തിയിൽ കൂടിയിരിക്കുന്നവർ പാപങ്ങളും മോചിക്കുന്നോരി രക്തവൻ ആരുപോൽ എന്നു തങ്ങളിൽ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അവനും ൫൦ സ്ത്രീയോട്: നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; സമാധാനത്തിൽ പോക എന്നു പറഞ്ഞു.

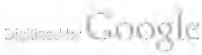
൮. അദ്ധ്യായം.

യേശുവെ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ, (൪) വിതെക്കുന്നവന്റെ ഉപമയും മറ്റും [മത്താ. ൧൩. ൧൨. ൧൨. ൧൨.], (൧൯) യേശുവിൻ ബന്ധുക്കൾ ആർ എന്നതു [മത്താ. ൧൨. ൧൨. ൧൨.], (൨൨) കൊടുങ്കാറ്റും, ഭൂതോപദ്രവവും ശമിപ്പിച്ചതു [മത്താ. ൮. ൧൨. ൧൨.], (൨൩) രക്തവാച്ചുകാരത്തിയും യായിർപ്പുത്രിയും [മത്താ. ൯. ൧൨. ൧൨.]

ശേഷത്തിങ്കൽ ഉണ്ടായിതു: അവൻ ദേവരാജ്യത്തെ രേഖാ ൧ ഷിപ്പും, സുവിശേഷിപ്പുംകൊണ്ടു, പട്ടണവും ഊരുംതോറും പെരുമാറി നടന്നു. അവനോടു കൂടെ പന്തിരവരമല്ലാതെ, ഏഴു രക്തങ്ങൾ വിട്ടുപോയ മദലക്കാരത്തി എന്ന മറിയയും, ഹെരോ ൩ ദാവിൻ വിചാരണക്കാരനായ കൂജാവിൻ ഭായ്യ യോഹന്നയും ശ്രവണയും ഇവരും മറ്റും അവൻ ഭൂതമാക്കിയതും, വ്യാധികളെയും നീക്കി, സൌഖ്യം വരുത്തിയ പല സ്ത്രീകളും തങ്ങൾക്കുള്ളതിന്നിന്നിന് അവനു ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടു കൂട നടന്നു.

ഈ തോറും വസിക്കുന്നവർ അവനടുക്കലേക്ക് യാത്രയാക ര കൊണ്ടു, വളരെ പുരുഷാരം കൂടിവരുമ്പോൾ, അവൻ ഉപമയാൽ പറഞ്ഞിതു: വിതെക്കുന്നവൻ തന്റെ വിത്തു വിതെപ്പാൻ ൫ പുറപ്പെട്ടു; വിതെക്കുമ്പോൾ, ചിലതു വഴിയരികെ വീണു, ചവിട്ടപ്പെട്ടു, ആകാശത്തിലെ പറജാതികളും അതിനെ തിന്നു കളഞ്ഞു. മറ്റൊരു പാറമേൽ വീണു മുളച്ചു, പിന്നെ നനവില്ലാ ന്യായാൽ ഉണങ്ങിപോയി. മറ്റൊരു മുളകളുടെ നടുവിൽ വീണു, മുളകളും കൂടെ ചൊടിച്ച് അതിനെ തെരക്കിക്കളഞ്ഞു. മറ്റൊരു നല്ല ഭൂമിയിൽ വീണു മുളച്ചു, നൂറു വീതം ഫലം ഉണ്ടാക്കിയു ചെയ്തു; എന്നു ചൊല്ലിയാറെ, കേൾപാൻ ചെവികൾ ഉള്ളവൻ കേൾക്കുക എന്നു വിളിച്ചു.

പിന്നെ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ: ഈ ഉപമ എന്ത് എന്ന് അവനോടു, ചോദിച്ചതിന്നു പറഞ്ഞിതു: ദേവരാജ്യത്തിന്റെ ൧൦ മ്മങ്ങളെ അറിവാനുള്ള വരും നിങ്ങൾക്കു നല്ലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ശേഷമുള്ളവർക്കു ഉപമകളിലത്രെ (വന്നതു); അവർ കണ്ടിട്ടു

൧൧ കാണാത്തവർ, കേട്ടിട്ടും ഗ്രഹിക്കാത്തവർ തന്നെ. ഉപമയൊ എ
 ൧൨ ന്നൊന്നാൽ, വിത്തു ദേവവചനം ആകുന്നു; വഴിയരികെ ഉള്ള
 വർ കേൾക്കുന്നവരത്രെ; പിന്നെ അവർ വിശ്വസിച്ചു രക്ഷ
 പെടാതിരിപ്പാൻ പിശാച് വന്ന്, അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽനി
 ൧൩ ന്നു വചനം എടുത്തു കളയുന്നു. പാറമേലുള്ളവരൊ, കേട്ടിട്ടു വ
 ചനം സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊള്ളുന്നവരെങ്കിലും തല്ലാല
 ത്തിൽ വിശ്വസിച്ചും പരീക്ഷാസമയത്തിൽ ദ്രുശിച്ചു പോയും
 ൧൪ കൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ വേരില്ലാത്തവരത്രെ. മുളകളിൽ വീണ
 തൊ, കേട്ടിട്ടും പോയ്ക്കൊണ്ടു, ചിന്തകളാലും ധനത്താലും സംസാ
 രഭോഗങ്ങളാലും തെരുങ്ങി, ഫലം കായ്ക്കാതെ ഇരിക്കുന്നവർ.
 ൧൫ നല്ല മണ്ണിൽ ഉള്ളതൊ, വചനം കേട്ടു, ഗുണമുള്ള നല്ല ഹൃദയ
 ത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു, ക്ഷാന്തിയോടെ ഫലം തരുന്നവർ ആക
 ൧൬ ന്നു. വിളക്കു കൊളുത്തിട്ട് ആരും പാത്രംകൊണ്ടു മൂടുകയൊ, കട്ടി
 ക്ലീശെ ആക്കുകയൊ, ചെയ്യാതെ, പ്രവേശിക്കുന്നവർ വെളിച്ചം
 ൧൭ കാണേണ്ടതിന്നു വിളക്കു തണ്ടിന്മേൽ അവനെ ഇടുന്നു. എങ്ങി
 നെ എന്നാൽ വെളിച്ചപ്പൊതു ഗ്രന്ഥമായത് ഒന്നും ഇല്ല; തിരി
 ൧൮ ണ്ണു വന്നു വെളിച്ചത്താകാതെ മറവായതും ഒന്നും ഇല്ല. ആ
 കയാൽ, നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നപ്രകാരം നോക്കുവിൻ! ഏവൻ
 ഉള്ളവനായാലും അവൻ കൊടുക്കപ്പെടും; ഏവൻ ഇല്ലാത്തവ
 നായാൽ, ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നതും കൂടെ അവനോട് എടുക്ക
 പ്പെടും.

൧൯ അവന്റെ അമ്മയും സഹോദരരും എത്തിയാറെ, പുരുഷാ
 ൨൦ രും നിമിത്തം അവനോടു ചേരുവാൻ കഴിയാതിരുന്നു. അവപ്പൊ
 ൨൧ ൾ, നിന്റെ അമ്മയും, സഹോദരരും, നിന്നെ കാണാൻ ഇച്ഛി
 ൨൨ ച്ചു, പുറത്തു നില്ക്കുന്നു എന്ന് അവനെ അറിയിച്ചുവരോട്: എ
 ന്ന്റെ അമ്മയും എന്റെ സഹോദരരും എങ്കിലൊ, ദേവവചന
 തെ കേട്ടും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നവരത്രെ എന്ന് അവൻ ഉത്തര
 മായി പറഞ്ഞു.

൨൩ ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ അവൻ ശിഷ്യരുമായി പടകി
 ൨൪ ൾ കരേറി: നാം പൊയ്ക്കയുടെ അക്കരെ കടന്നു പോക എന്ന്
 ൨൫ അവരോടു പറഞ്ഞു. അവർ നീക്കി ഓടുമ്പൊൾ, അവൻ ഉറ
 ങ്ങിപ്പോയി; പിന്നെ ചുഴലിക്കാറ്റു പൊയ്ക്കമേൽ ഇറങ്ങി. തട്ടി
 ൨൬ അവർ (വെള്ളം) നിറഞ്ഞിട്ടു പ്രാണദയത്തിലായി, അടുക്ക
 ചെന്നു: നായക, നായക, ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നു എന്ന്

അവനെ ഉണർത്തി, അവനും എഴുന്നീറ്റു, കാറ്റിനേയും വെള്ളത്തിൻ മോതയേയും ശാസിച്ചു; അവയും അമന്റും, ശാന്തത ഉണ്ടായും ചെയ്തു. പിന്നെ അവരോട്: നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം എവിടെ? എന്നു പറഞ്ഞു; എന്നാൽ കാറ്റുകളും വെള്ളവും അന്വേശിക്കമാറ് ആജ്ഞാപിക്കുന്നതു കൊണ്ട്, ഇവൻ ആരുവോൽ എന്ന് അവർ തങ്ങളിൽ ചൊല്ലി പേടിച്ചു, ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

അവർ ഓടി, ഗലീലേക്ക് നേരെയുള്ള ഗദരദേശത്തിൽ അറുനാളെത്തി, അവൻ കരയ്ക്ക് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ, ആ പട്ടണത്തിൽ നിന്ന് ഒരാൾ അവനെ എതിരേറ്റു; ആയവൻ ബഹു കാലം ഭ്രാന്തനായി ഉറങ്ങിയിട്ടു, വസ്ത്രം ഉടുക്കാതെ, വീട്ടിലല്ല; തറകളിൽ തന്നെ വസിക്കുന്നവൻ. പിന്നെ യേശുവെ കണ്ടു നില്ക്കുമ്പോൾ, അവനുമുമ്പിൽ വീണു; ആയവൻ അശുഭധാരാലോലനം ആ മനുഷ്യനിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചതുകൊണ്ടു; മഹോന്നതദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ യേശുവേ! എനിക്കും നിനക്കും എന്തു? നീ എന്നെ ചീഡിപ്പിക്കാതിരിപ്പാൻ യാചിക്കുന്നു എന്നു മഹാശബ്ദത്തോടെ പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം വളരെ കാലമായി അവനെ പഠിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു; പിന്നെ അവൻ ചങ്ങലകളാലും തൂണുകളാലും കെട്ടി, സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടാലും, ബന്ധനങ്ങളെ തകർത്തു ഭ്രാന്തനായി കാടുകളിൽ തെളിക്കപ്പെട്ടു പോകും. യേശു അവനോട്: നിന്റെ പേർ എന്ത്? എന്നു ചോദിച്ചതിന്ന്, അനേകം ഭ്രാന്തനായി പ്രവേശിച്ചതുകൊണ്ടു ലെഗ്യോൻ എന്നു പറഞ്ഞു. തങ്ങളെ അഗാധത്തിൽ ലേക്ക് ചൊഴുത്തവൻ നിന്ദയാഗിക്കരുത് എന്ന് അവനോട് അവൻ അപേക്ഷിച്ചു. അവിടെ മലയിൽ പെരുത്ത പന്നിക്കൂട്ടം മേയുന്നുണ്ടു; ഇവരിൽ പ്രവേശിക്കത്തക്കവണ്ണം തങ്ങളുടെ അനുവാദം തരേണ്ടതിന്ന് അവനോട് അപേക്ഷിച്ചു; അവനും അനുവാദം കൊടുത്തു. അപ്പോൾ, ഭ്രാന്തനായി മനുഷ്യനിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, പന്നികളിൽ കടന്നപ്പോൾ, കൂട്ടം തെളിയിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പൊയ്ക്കയൽ പാഞ്ഞിറങ്ങി, കുടിച്ചു ചാകയും ചെയ്തു. ഈ ഉണ്ടായതു മേയുന്നവർ കണ്ടു, മണ്ടിപോയി, പട്ടണത്തിൽ നിന്നു നിലങ്ങളിലും അറിയിച്ചു. ഉണ്ടായതു കാണാൻ (പലരും) പുറപ്പെട്ടു, യേശുവോട് എത്തി, ഭ്രാന്തനായി നീക്കിപ്പോയ മനുഷ്യൻ വസ്ത്രം ഉടുത്തും സുഖോദത്തോടും, യേശുവിൻ കാലുകൾ

൩൬ ഇരിക്കുന്നതും കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു. ഭൂതഗ്രന്ധൻ രക്ഷപെട്ട പ്ര
 ൩൭ കാരം കാണികൾ അവരോട് അറിയിച്ചപ്പോൾ, ഗദരപ്രദേശ
 ത്തിലെ ജനക്കൂട്ടം എല്ലാം വലിയ ഭയം അകപ്പെടുകകൊണ്ടു,
 തങ്ങളെ വിട്ടുപോവാൻ അവനോട് ചോദിച്ചു; അവനും പട
 ൩൮ കേറി മടങ്ങിപ്പോയി. ഭൂതങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു പോയ ആൾ, അവ
 ൩൯ നോടു കൂട ഇരിപ്പാൻ യാചിച്ചാരെയും: നിന്റെ വീട്ടിൽ തി
 റികെ ചെന്നു, ദൈവം നിന്നെക്ക് ചെയ്തത് എല്ലാം കഥിക്കു എ
 ൪൦ ന്നു ചൊല്ലി അവനെ അയച്ചു; അവനും പോയി, യേശു ത
 നിക്ക് ചെയ്തത് ഒക്കയും പട്ടണത്തിൽ എല്ലാവരും ചോദിച്ചു
 നടന്നു.

൪൦ യേശു മടങ്ങി വരുമ്പോൾ, എല്ലാവരും അവനെ കാത്തു നി
 ൪൧ ൾന്നു കൊണ്ടു പുരുഷാരം അവനെ കൈക്കൊണ്ടു. കണ്ടാ
 ൪൨ ലും പള്ളിക്കു മുമ്പനായ യായിർ എന്നു പേരുള്ള പുരുഷൻ വ
 ൪൩ ന്നു, യേശുവിന്റെ കാൽക്കൽ വീണു: തനിക്കു പന്ത്രണ്ടു വയ
 ൪൪ സ്സുള്ള ഒരു മകളായവൾ മരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു, തന്റെ വീട്ടിൽ
 ൪൫ വരേണം എന്ന് അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. അവൻ ചെല്ല
 ൪൬ ന്നു പോൾ, പുരുഷാരങ്ങൾ അവനെ തിരിക്കി വന്നു. അപ്പോൾ,
 ൪൭ പന്തിരണ്ടു രക്തവാച്ചയുള്ളൊരു സ്ത്രീ, വൈദ്യന്മാർക്കായി മുത
 ൪൮ ലും എല്ലാം അഴിച്ചു കളഞ്ഞിട്ടും, ദേഹം ആരാലും വന്നുകൂടാത്തതി
 ൪൯ ന്റെ ശേഷം, പിറകിൽ അടുത്തു ചെന്ന്, അവന്റെ വസ്ത്ര
 ൫൦ ത്തിൻ തൊക്കലേ ഞൊട്ടു; അവളിൽ രക്തവാച്ച പെട്ടെന്നു നിന്നു
 ൫൧ പോകയും ചെയ്തു. യേശു: എന്നെ ഞൊട്ടത് ആർ? എന്നു ചോ
 ൫൨ ദിച്ചതിന്ന്, എല്ലാവരും ഇല്ല എന്നു പറയുമ്പോൾ, പേരൻ മു
 ൫൩ തലായവർ പറഞ്ഞു: നായക, പുരുഷാരങ്ങൾ നിന്നെ തിരിക്കി
 ൫൪ തിരക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ എന്നെ ഞൊട്ടത് ആർ എന്നു നീ പറയ
 ൫൫ ന്നുവാ? എന്നിട്ടും യേശു: എന്നെ ആരാനും ഞൊട്ടു; എങ്കൽ നി
 ൫൬ ന്നു ശക്തി പുറപ്പെട്ടതു ബോധിച്ചുവല്ലോ. പിന്നെ സ്ത്രീ താൻ
 ൫൭ മറയാത്തതു കണ്ടു, വിറൊച്ചും വന്നു അവന്റുപിൽ വീണ്, അ
 ൫൮ വനെ ഞൊട്ട സംഗതിയും പെട്ടെന്നു സൌഖ്യമായതും സകല
 ൫൯ ജനത്തിനും മുമ്പാകെ അറിയിച്ചു. അവരോട് അവൻ പറ
 ൬൦ ണ്തു: മകളേ, ഡെയ്യുത്തോടിരിക്കു; നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ
 ൬൧ ന്നു രക്ഷിച്ചു, സമാധാനത്തിൽ പോക. ഇങ്ങിനെ പറയുമ്പോൾ
 ൬൨ തന്നെ, പള്ളിമുമ്പന്റെ ഒരാൾ വന്നു: നിന്റെ മകൾ മരിച്ചു
 ൬൩ പോയി, ഗൃഹവിനെ അസഹ്യപ്പെടുത്താല്ല എന്നു പറഞ്ഞതു

ലൂക്ക. ൮. ൯. അ.

യേശു കേട്ടാറെ: ഭയപ്പെടായ്ക്ക, വിശ്വസിക്കെ ആവൂ, എന്നാൽ ൨൦
 അവൾ രക്ഷപെടും എന്ന് അവനോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
 വീട്ടിൽ എത്തിയാറെ, പേത്രൻ, യോഹന്നാൻ, യാക്കോബ് എ ൨൧
 ന്നവരെയും കൂട്ടിയുടെ അമ്മയപ്പന്മാരെയും അല്ലാതെ, ആരെ
 യും അടുത്തു വരുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. അവുടെ എല്ലാവരും ൨൨
 അവളെ ചൊല്ലി കരഞ്ഞും തൊഴിച്ചും കൊള്ളുമ്പോൾ: കരയല്ല,
 അവൾ മരിച്ചില്ല; ഉറങ്ങുന്നത്രെ എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. അ ൨൩
 വൾ മരിച്ചു എന്ന് അവർ അറിഞ്ഞ്, അവനെ പരിഹസി ൨൪
 ച്ചു, അവനോ എല്ലാവരെയും പുറത്താക്കി, അവളുടെ കൈയെ
 പിടിച്ചു: കുട്ടി എഴുന്നീല്ക്ക! എന്ന് അവളോടു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. ൨൫
 അവളുടെ ആത്മാവ് തിരികെ വന്നിട്ട് അവൾ പെട്ടെന്നു എഴ
 ന്നീറു, അവൾക്കു തിന്മാൻ കൊടുക്കേണം എന്ന് അവൻ ക
 ല്ലിക്കയും ചെയ്തു. അവളുടെ പിതാക്കൾ വിസ്മയിച്ചു; ഉണ്ടായത് ൨൬
 ആരോടും പറയാതിരിപ്പാൻ താൻ അവനോട് ആജ്ഞാപി
 ക്കയും ചെയ്തു.

൯. അദ്ധ്യായം.

അപോസ്തലരെ നിയോഗിച്ചതു [മത്താ. ൧൦. ൧൦. ൩.], (൭) ൨൦൦൦ആൾക്കു ഭോജ
 നം [മത്താ. ൧൪. ൧൦. ൩. യോ. ൩.], (൧൧) ശിമോന്റെ സ്വീകാരവും മരണപ്ര
 വചനവും [മത്താ. ൧൩. ൧൦. ൮.], (൨൮) രൂപാന്തരവും (൩൭) അപസ്താശാന്തി
 യും [മത്താ. ൧൭. ൧൦. ൯.], (൪൩) കട്ടിപ്രായമായ ഭാവം [മത്താ. ൧൮. ൧൦. ൯.],
 (൫൧) ശമൗയിൽ കടപ്പു, (൫൭) മൂന്നു ശിഷ്യരോടു കല്പിച്ചതു [മത്താ. ൧൮.]

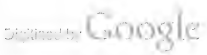
വിന്നെ അവൻ പന്തിരവരെ കൂടെ വിളിച്ചു, എല്ലാ ഭ്രാന്തന്മാ ൧
 രുടെ മേലും വ്യാധികളെ മാറ്റുവാനും അവർക്കു ശക്തിയും അധി
 കാര്യവും കൊടുത്തു. ദേവരാജ്യം ഘോഷിപ്പാനും രോഗികളെ സ്വ ൨
 സ്ഥരാക്കുവാനും അയച്ചു പറഞ്ഞിതു: വഴിക്കായിട്ടു വടികളും ൩
 പൊക്കണവും അപ്പവും പണവും എടുത്തുകൊള്ളരുത്; ഇവരുടെ
 ഉടുപ്പും അരുതു. ഏതു വീട്ടിൽ കടന്നാലും, അവിടെ പാപ്പിൻ; ര ൪
 പിന്നെ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യിൻ. ആർ എങ്കി ൫
 ലും നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളാതിരുന്നാൽ, ആ പട്ടണം വിട്ടു, നിങ്ങ
 രുടെ കാലുകളിൽനിന്നു ധൂളിയെ അവരുടെ നേരെ സാക്ഷ്യ
 ത്തിനായി കടഞ്ഞു കളവിൻ. അവരും പുറപ്പെട്ട്, എങ്ങും ൬
 സുവിശേഷിച്ചും സൌഖ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു ഊർത്തോരും കടന്നു
 പോന്നു.

൭ അവനാൽ സംഭവിക്കുന്നത് എല്ലാം ഇടപ്രഭവായ ഫെരോ
 ൮ ങ്കേട്ടു. യോഹന്നാൻ മരിച്ചുവരിൽനിന്ന് ഉന്നന്നു വന്നു എ
 ൯ ന്നു ചിലരും, എലീയാ വിളങ്ങി വന്നു എന്നു ചിലരും, പുരാണ
 ൧൦ പ്രവാചകരിൽ ഒരുത്തൻ എഴുന്നീറ്റു എന്നു മറ്റൊരവരും പറ
 ൧൧ ന്നു കൊണ്ടു ഫെരോയ്ക്കു ചഞ്ചലിച്ചതിന്റെ ശേഷം: യോഹന്നാനെ
 ൧൨ ഞാൻ ശിരശ്ശാലം ചെയ്തുകൊടുത്തു; ഈ വക ചെയ്തു കേൾക്ക
 ൧൩ ന്നു ഒരുവനോ ആരാകുന്നു എന്നു ചൊല്ലി, അവനെ കാണാൻ
 ൧൪ ഹൃദയം കൊണ്ടു അപോസ്തലർ മടങ്ങിവന്നാറെ, തങ്ങൾ ചെയ്തത്
 ൧൫ ക്കെയ്യും അവനോടു ബോധിപ്പിച്ചു; അവരെ അവൻ കൂട്ടിക്കൊ
 ൧൬ ണ്ടു, പൈഥമൈദ എന്ന പട്ടണത്തിലുള്ള കാട്ടുസ്ഥലത്തു, വേ
 ൧൭ റിട്ടു വാങ്ങിപ്പോയി. ആയതു പുരുഷന്മാർക്കും അറിഞ്ഞ് അവ
 ൧൮ നെ പിന്തുടന്നു; അവരെ അവൻ കൈക്കൊണ്ടു, ദേവരാജ്യത്തെ
 ൧൯ കുറിച്ചു അവരോടു പറഞ്ഞു; ചിഹിതങ്ങൾ മുട്ടിച്ചവരെ സൌ
 ൨൦ ഖ്യമാക്കി വന്നു. പകൽ കഴിവാറായപ്പോൾ, പന്തിരവരും അ
 ൨൧ ടുത്തുവന്ന് അവനോട്: ഇവിടെ നാം കാട്ടുസ്ഥലത്ത് ആക
 ൨൨ കൊണ്ട് അവർ ചൂഴ്ന്നു ഊരുകകളിലും നിലങ്ങളിലും പോയി, രാ
 ൨൩ ത്രിപാതത്ത് ആഹാരം കാണേണ്ടതിന്നു, പുരുഷന്മാരെ പറഞ്ഞ
 ൨൪ യക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോട്: നിങ്ങൾക്കും തന്നെ
 ൨൫ അവർക്കും തിന്മാൻ കൊടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: ഞങ്ങൾ
 ൨൬ ചെന്ന് ഈ സകല ജനത്തിന്നും, ദോഷങ്ങൾ കൊണ്ടാൽ ഒഴി
 ൨൭ കെ അഞ്ച് അപ്പവും രണ്ടു മീനും ഉള്ളതിന്നു പുറമെ ഞങ്ങൾക്ക്
 ൨൮ ഇല്ല. ആ പുരുഷന്മാരെ ഐയായിരത്തോളം ആയതു; പി
 ൨൯ ന്നെ തന്റെ ശിഷ്യരോട്: അവരെ അവന്തിരു പഴുതികളിൽ
 ൩൦ ഇരുത്തുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്രകാരം അവർ ചെയ്തു എ
 ൩൧ ന്നു പല്ലാവരെയും ഇരുത്തി. അവൻ അഞ്ചപ്പവും രണ്ടു മീനും എടു
 ൩൨ ത്തുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തേക്ക് നോക്കി, അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു
 ൩൩ നുറുക്കി, പുരുഷന്മാരുടെ മുമ്പിൽ വെപ്പാൻ ശിഷ്യർക്കു കൊടുത്തു.
 ൩൪ എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി, കഷണങ്ങൾ അവർക്കു ശേഷിച്ചു
 ൩൫ ഈതു പറഞ്ഞു കൊടുത്തിൽ നിറച്ചെടുക്കപ്പെട്ടു.
 ൩൬ അവൻ തന്നിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ശിഷ്യ
 ൩൭ ന്മാർ കൂടെ നിന്നു; അവരോട് അവൻ ചോദിച്ചു: പുരുഷന്മാ
 ൩൮ ണ്മാർക്കും എന്നു ആർ എന്നു ചൊല്ലുന്നു? അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞി
 ൩൯ തു: യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ എന്നും, എലീയാവെന്നും, പുരാ
 ൪൦ ണെ പ്രവാചകരിൽ ഒരുത്തൻ എഴുന്നീറ്റു എന്നും ഇങ്ങിനെ

ലൂക്ക. ന്. അ.

വെച്ചുപറയുന്നു. അവരോട് അവൻ പറഞ്ഞു: നിങ്ങളോ ൨൦ എന്ന ആൻ എന്നു ചൊല്ലുന്നു? എന്നതിന്നു പേത്രൻ: ദൈവത്തിന്റെ മരീചിയാവെന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഇത് ആ ൨൦ രോടും പറയാത്താൻ അവൻ അവരെ ശാസിച്ചു ചട്ടമാക്കി. മനുഷ്യപുത്രൻ പലതും സഹിച്ചു, മൂപ്പർ, മഹാപുരോഹിതർ, ശാസ്ത്രീകൾ ഇവരാൽ നിസ്സാരൻ എന്നു തള്ളപ്പെട്ടു, കൊല്ലപ്പെടുകയും, മൂന്നാം നാൾ ഉണർന്നു വരികയും വേണം എന്നു ചൊല്ലി. എല്ലാവരോടും പറഞ്ഞിതു: എന്റെ പിന്നാലെ വരവാൻ മരണഭയം ഇല്ലാതെ, തന്നെത്താൻ തള്ളിപ്പോകാൻ, നാൾനോടും തന്റെ ക്രൂശ് എടുത്തുകൊണ്ട്, എന്നെ അനുഗമിപ്പതുക. ആരാനും തന്റെ ദേഹിയെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇല്ലാതെ, അതിനെ രക്ഷിക്കുകയും, എന്തിനാൽ ആരാനും തന്റെ ദേഹിയെ കഴുത്താലൊ, അതിനെ രക്ഷിക്കുക. കാരണം ഒരു മനുഷ്യൻ സർവ്വലോകം നേടിയെടുക്കുകയും, തന്നെത്താൻ കളയുകയും ചെയ്താൽ വരുത്തുകയൊ ചെയ്യാൻ അവൻ എന്തു പ്രയോജനം ഉള്ളൂ? ആരാനും എന്നെ രക്ഷിക്കുകയും എന്റെ വചനങ്ങളെയും കുറിച്ചു നാണിച്ചാൽ ആയവനെ കുറിച്ചു മനുഷ്യപുത്രൻ തന്നെ പിതാവിനും വിശുദ്ധാത്മാക്കും ഉള്ള തേജസ്സിൽ വന്നപ്പോൾ, നാണിക്കും; എങ്കിലും ൨൭ ദൈവരാജ്യത്തെ കാണുവോളം മരണം ആസ്വദിക്കാത്തവർ ചിലർ ഇവിടെ നില്ക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ടു സത്യം എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

ഈ വാക്കുകളുടെ ശേഷം ഏകദേശം എട്ടു നാൾ കഴിഞ്ഞു ൨൮ പ്പോൾ ഉണ്ടായിതു: അവൻ പേത്രൻ, യോഹന്നാൻ, യാക്കോബ് എന്നവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു, പ്രാത്ഥിപ്പാൻ മലമേൽ കരേറി പോയി. അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ, മൂലത്തിന്റെ ഭാവം വേറെ ആയി; ഉടുപ്പു മിന്നുന്ന വെള്ളയായും ചമഞ്ഞു. ഇതാ രണ്ടു ൩൦ പുരുഷന്മാർ അവനോടു സംഭാഷിച്ചു വന്നു; ആയവർ മോശയും എലീയാവും തന്നെ. ഇവർ തേജസ്സിൽ കാണാത്തവർ, ൩൧ അവൻ യരുശലേമിൽ നില്ക്കുന്നവർക്കുണ്ടായി പുറപ്പെട്ടിനെ പറഞ്ഞു. പേത്രൻ മുതലായവരൊ, ഉറക്കത്താൽ ഭാരപ്പെട്ടിരുന്നു; ൩൨ ഉണച്ചയായ ശേഷമൊ അവന്റെ തേജസ്സും കൂടി നില്ക്കുന്നവരോടു പുരുഷന്മാരും കണ്ടു. ആയവർ അവനെ വിട്ടു പിരിയുന്നവരായി, പേത്രൻ യേശുവോടു: നായക, നാം ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു നല്ലതു; ഞങ്ങൾ മൂന്നു കുടിലുകളെ ഉണ്ടാക്കട്ടെ; ഒന്നു

നിന്നു ക്കും ഒന്നു മോശക്കും ഒന്ന് എലീയാവിനും എന്നു താൻ
 ൩൪ ചൊല്ലുന്നത് അറിയാതെ പറഞ്ഞു. ഇതു പറയുമ്പോൾ, ഒരു
 മേഘം സംഭവിച്ച് അവരിൽ നിഴലിട്ടു; അവർ മേഘം പ്രവേ
 ൩൫ ശിക്കയിൽ, ഇവർ പേടിച്ചുപോയി. മേഘത്തിൽ നിന്ന്: ഇ
 വൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; ഇവനെ ചെവികൊൾവിൻ
 ൩൬ എന്ന് ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി. ശബ്ദം ഉണ്ടായ നേരത്തിൽ,
 യേശു തനിയെ കാണപ്പെട്ടു; അവർ കണ്ടത് ഒന്നും ആ നാളു
 കളിൽ ആരോടും അറിയിക്കാതെ അടങ്ങി പാർത്തു.

൩൭ പിറെറ നാൾ അവൻ മലയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി വന്ന ശേഷം,
 ൩൮ ബഹു പുരുഷാരം അവനെ എതിരേറ്റു, കൂട്ടത്തിൽനിന്ന് ഒരാൾ
 നിലവിളിച്ചു: ഗുരോ, എന്റെ മകൻ എനിക്ക് ഏകജാതനാക
 കൊണ്ട് അവനെ നോക്കേണ്ടതിന്നു നിന്നോടു യാചിക്കുന്നു.
 ൩൯ കണ്ടാലും ഒരാത്മാവ് അവനെ പിടിച്ചിട്ട്, അവൻ പൊടുന്നന
 വെ ആർക്കുന്നു; അത് അവനെ നരപ്പിച്ച് ഇഴെക്കുന്നു; അവ
 ൪൦ നെ തെരിച്ചിട്ടത്രെ ദുഃഖേന വിട്ടുമാറുന്നു. അതിനെ പുറത്താ
 ക്കുവാൻ നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് യാചിച്ചിട്ടും, അവർ കഴി
 ൪൧ഞ്ഞില്ല എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു, യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: അ
 വിശ്വാസവും ഭക്തിയും ഉള്ള തലമുറയെ! എത്രോടും ഞാൻ നി
 ൪൨ങ്ങുരികെ ഇരുന്നു നിങ്ങളെ പൊരുകും? നിന്റെ മകനെ ഇ
 ൪൩ങ്ങോടു കൊണ്ടുപോ! വരുമ്പോൾ തന്നെ, ഭൂതം അവനെ വലി
 ച്ചിഴിച്ചു കളഞ്ഞു; യേശു അശുഭധാർമ്മാവെ ശാസിച്ചു, കുട്ടിയെ
 സൌഖ്യമാക്കി, അച്ഛനെ കൊടുത്തു വിട്ടു; ദൈവത്തിന്റെ മഹി
 ൪൪മയിങ്കൽ എല്ലാവരും വിസ്മയിക്കയും ചെയ്തു. യേശു ചെയ്യ
 ന്നതിൽ ഒക്കയും എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെടുമ്പോൾ, അവൻ
 ൪൫ തന്റെ ശിഷ്യരോടും നിങ്ങൾ ഈ വാക്കുകളെ ചെവികൊണ്ടു
 വെപ്പിൻ! മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്ക
 ൪൬പ്പെടുവാനുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. ആ മൊഴി അവർ ഗ്രഹിയാ
 തെ ഇരുന്നു; അതു ബോധിക്കാതെവണ്ണം അവരിൽനിന്നു മാ
 ഞ്ഞിരുന്നു; ആ മൊഴി സംബന്ധിച്ച് അവനോട് ചോദിച്ചാ
 നും ഭയപ്പെട്ടു.

൪൭ അനന്തരം അവരിൽ ഏറ്റം വലുതായവൻ ആർ എന്ന്
 ൪൮ ഒരു വിചാരം അവരിൽ പ്രവേശിച്ചാറെ, യേശു അവരുടെ
 ഹൃദയവിചാരം കണ്ടു, ശിശുവെ കൈപിടിച്ചു, തന്റെ അരികെ
 ൪൯ നിറുത്തി: ഈ ശിശുവെ എൻ്നാമത്തിൽ ആരാനും കൈക്കൊ

ങ്ങാൽ എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു; എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നവ
ന്നു എന്നെ അയച്ചുവന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു; എങ്ങിനെ എ
ന്നാൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരിലും ചെറുതായവൻ വലിയവൻ ആ
ക്കുന്നു എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. യോഹന്നാൻ ഉത്തരം ചൊ രൻ
ല്ലിയതു: നായക, ഒരുത്തൻ നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ ആ
ട്ടുന്നതെങ്ങു കണ്ടു, നമോട് അനുഗമിക്കായ്ക്കയാൽ അവ
നെ വിരോധിച്ചു. അവനോടു യേശു പറഞ്ഞു: വിരോധിക്ക ൫൦
ആ, കാരണം നിങ്ങൾക്കു് എതിരെ അല്ലാത്തവൻ നിങ്ങൾക്കു്
വേണ്ടിയവനാകുന്നു.

അവൻ മേലോട്ട് എടുത്തുകൊള്ളപ്പെടുന്നതിന്റെ നാളുകൾ ൫൧
തികയുന്വേൾ സംഭവിച്ചിതു: അവൻ യരുശലേമിലേക്കു് യാ
ത്രയാവാൻ തന്റെ മൂലം ഉറപ്പിച്ചു, തന്റെ സന്നിധിക്കു മുമ്പാ ൫൨
കെ, ഭൂതന്മാരെ അയച്ചു; ആയവർ യാത്രയായി, ഒരു ശമയ്ക്കു
ഗ്രാമത്തിൽ അവനായി ഒരുക്കേണ്ടതിന്നു പ്രവേശിച്ചാറെ, അ ൫൩
വന്റെ മൂലം യരുശലേമിലേക്കു ചെല്ലുന്നതാകൊണ്ടു്, അ
വനെ കൈക്കൊണ്ടില്ല. അത് അവന്റെ ശിഷ്യരായ യാ ൫൪
ക്കോബും യോഹന്നാനും കണ്ടു പറഞ്ഞിതു: കർത്താവേ, എലീയാ,
ചെയ്യതു പോലെ ഞങ്ങൾ ആകാശത്തിൽനിന്നു തീ ഇറങ്ങി,
അവരെ നിഗ്രഹിച്ചാൻ പറയേണമോ? അവനൊ തിരിഞ്ഞു: ൫൫
നിങ്ങൾ ഇന്നു ആത്മാവിന്നുള്ളവർ എന്നറിയുന്നില്ലയോ?
(മനുഷ്യരുടെ ദേഹികളെ നശിപ്പിപ്പാനല്ല, രക്ഷിപ്പാനത്രെ മ ൫൬
നുഷ്ടപുത്രൻ വന്നതു) എന്ന് അവരെ ശാസിച്ചു അവർ
വേറെ ഗ്രാമത്തിൽ പോകയും ചെയ്തു.

അവർ വഴിയിൽ നടക്കുമ്പോൾ, സംഭവിച്ചിതു: ഒരുത്തൻ ൫൭
അവനോടു: (കർത്താവേ,) നീ എവിടെ പോയാലും ഞാൻ പി
ഞ്ചെല്ലാം എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു ഉരച്ചു: കുറന്ന ൫൮
രികൾക്കു കഴികളും വാനത്തിലെ പറജാതികൾക്കു് പാപ്പിടങ്ങ
ളും ഉണ്ടു; മനുഷ്ടപുത്രനൊ, തലചായിപ്പാനും സ്ഥലം ഇല്ല.
വേറൊരുത്തനോട് അവൻ എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു പറ ൫൯
ഞ്ഞാറെ: കർത്താവേ, ഞാൻ മുമ്പെ പോയി എന്റെ അച്ഛനെ
കുഴിച്ചിട്ടുവാൻ അനുവാദം തരിക എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.
അവനോടു യേശു ചൊല്ലിയതു: മരിച്ചവർ തങ്ങളുടെ മരിച്ച ൬൦
വരെ കുഴിച്ചിട്ടുവാൻ സമ്മതിക്കു; നീ പോയി, ദേവരാജ്യത്തെ
അറിയിക്ക. മറൊരുവൻ പറഞ്ഞു: കർത്താവേ, നിന്നെ ൬൧

അനുഗമിക്കാം; എന്റെ വീട്ടിലുള്ളവരോടു വിടവാങ്ങുവാൻ മാത്രം എനിക്ക് മുമ്പെ അനുവാദം തരേണം. അവനോടു യേശു: കരിവിക്കു കൈയിട്ട ശേഷം വഴിയോട്ടു നോക്കുന്നവൻ ആരും ദേവരാജ്യത്തിന്നു ഹിതനാകുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൦. അദ്ധ്യായം.

൭൦ ശിഷ്യരേയും നിയോഗിച്ചതും ഗലീലയിലെ പട്ടണങ്ങളെ ശാസിച്ചതും [മത്താ. ൧൦. ൧൧-], (൧൭) സ്വശിഷ്യരിലെ സന്തോഷം [മത്താ. ൧൧-], (൨൫) കനിവുള്ള ശമൂئേന്റെ ഉപമ, (൩൮) ബെത്സന്യയിലെ സഹോദരിമാർ.

൧ **അ**ന്നത്തരം കർത്താവ് മറ്റ് ഏഴുപത് ആളുകളെ നിയമിച്ചു, താൻ ചെല്ലുവാനുള്ള ഓരോ നഗരഗ്രാമങ്ങളിലും തന്റെ മുമ്പെത്തിൻ മുമ്പാകെ ഇറങ്ങിയായി അയച്ച്, അവരോടു പറഞ്ഞിതു: കൊഴ്സായ് വളരെ ഉണ്ടു സത്വം; പ്രവൃത്തിക്കാരെ ചുരുക്കം, ആകയാൽ കൊഴ്സായ്ക്കു യജമാനനോടു തന്റെ കൊഴ്സായ്ക്കിന്നായി ൩ പ്രവൃത്തിക്കാരെ അയക്കേണ്ടതിന്നു യാചിപ്പിൻ! ചെല്ലുവിൻ, കണ്ടാലും ഞാൻ നിങ്ങളെ അയക്കുന്നതു, ചെന്നായ്ക്കുളുടെ നടുവിലെ ആട്ടിക്കൂട്ടികൾ കണക്കെ തന്നെ. സഞ്ചിയും പൊക്കണവും ചെരിപ്പുകളും എടുത്തു നടക്കരുതു; വഴിയിൽ വെച്ച് ൫ ആരെയും വന്ദിക്കയും അരുതു. പിന്നെ ഏതു വീട്ടിൽ കടന്നാലും ഈ വീട്ടിന്നു സമാധാനം എന്നു മുമ്പെ പറവിൻ; അവിടെ സമാധാനപുത്രൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ സമാധാനം അവനേൽ അമർന്നിരിക്കും; ഇല്ലെന്നു വരികിലൊ, നിങ്ങളിലേക്കു ൭ മടങ്ങി പോരും. ശേഷം ആ വീട്ടിൽ തന്നെ അവരുടെ പക്കൽ ഉള്ളതു തിന്നും കുടിച്ചും കൊണ്ടു വസിപ്പിൻ! പ്രവൃത്തിക്കാരൻ തന്റെ കൂലിക്കു യോഗ്യനല്ലൊ ആകുന്നതു; വീട്ടിൽനിന്നു വീട്ടിലേക്ക് മാറി പോകാതിൻ! ഏതു നഗരത്തിൽ കടന്നാലും അവർ നിങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടാൽ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ വെക്കുന്നതു ഭക്ഷിച്ചു, അതിലെ രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കി, ദേവരാജ്യം നിങ്ങൾക്കു സമീപമാണെന്നു എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു ൧൦ കൊണ്ടിരിപ്പിൻ! പിന്നെ ഏതു നഗരത്തിൽ കടന്നാലും അവർ നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളാത്താൽ, അതിന്റെ തെരുക്കളിൽ ൧൧ പുറപ്പെട്ടു ചൊല്ലേണ്ടിയതു: നിങ്ങളുടെ പട്ടണത്തിലെ പുഴിയും ഞങ്ങളുടെ കാലുകളിൽ പററിയതു ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു കടത്തേച്ചു പോകുന്നു; എന്നാലും ദേവരാജ്യം സമീപിച്ചു വന്നി

തന്നു എന്നറിവിൻ. എന്നാൽ ആ നഗരത്തേക്കാൾ സദാ ൧൨ മിന്നും അന്നു സഹിച്ച കൂട്ടമായിരിക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു.

കൊരങ്ങിനെ, നിന്നെക്ക ധാ കഷ്ടം! ബെഥ്ലൈമെ, നിന്നെക്ക ധാ കഷ്ടം! നിങ്ങളിൽ കാണിച്ച ശക്തികൾ തുരിച്ചും ചിദോനിലും കാണിച്ചു എങ്കിൽ പണ്ടു തന്നെ രട്ടിലും വെണ്ണിരിലും ഇരുന്ന മനന്തിരിയുമായിരുന്നു. ശേഷം ന്യായവിധിയിൽ നിങ്ങളേക്കാൾ തുരിന്നും ചിദോനും സഹിച്ചകൂട്ടമായിരിക്കും. പിന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തോളം ഉയർന്ന ചമഞ്ഞ കമനംഗ്രമെ! നീയും പാതാളം വരെ കിഴിഞ്ഞു പോകും. നിങ്ങളെ കേൾക്കുന്നവൻ എന്നെ കേൾക്കുന്നു; നിങ്ങളെ തള്ളുന്നവൻ എന്നെ തള്ളുന്നു; എന്നെ തള്ളുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ തള്ളുന്നു.

ആ ഏഴുപതു പേർ സന്തോഷത്തോടെ മടങ്ങിവന്നു: കർത്താവേ, നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭ്രമങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവരോട് അവൻ: സാത്താൻ മിന്നൽ പോലെ സ്വർഗ്ഗത്തുനിന്നു വീഴുന്നതു ഞാനും കണ്ടു. ഇതാ പാമ്പു തേളുകളിലും മെതിപ്പാനും ശത്രുവിന്റെ സപ്പു ബലത്തിനുമേലും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു് അധികാരം തന്നിരിക്കുന്നു; ഒന്നും നിങ്ങളെ ചേരും വരുത്തുകയും ഇല്ല. എന്നിട്ടും ഭ്രമങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കാല്ല; നിങ്ങളുടെ നാമങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ എഴുതിവെച്ചതിൽ സന്തോഷിക്കെ ചെയ്യിൻ. ആ നാഴികയിൽ യേശു ആത്മാവിൽ ഉല്ലസിച്ച് പറഞ്ഞിതു: പിതാവേ, സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭ്രമിക്കും കർത്താവായുള്ളോവേ! നീ ഇവനെ ജ്ഞാനികൾക്കും വിവേകികൾക്കും (അന്നാതെ) മറെച്ചു ശിശുക്കൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു ഞാൻ വാഴുന്നുണ്ടു; അങ്ങിനെ തന്നെ പിതാവേ, ഇപ്രകാരം നിന്നെക്കു പ്രസാദം തോന്നിയതു. പിന്നെ ശിഷ്യന്മാരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു, സകലവും എൻപിതാവിനാൽ എങ്കൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു; പുത്രൻ ഇന്നത് എന്നു പിതാവല്ലാതെ ആരും അറിയുന്നതും ഇല്ല; പിതാവ് ഇന്നത് എന്നു പുത്രനും പുത്രൻ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനും അല്ലാതെ ആരും അറിയുന്നതും ഇല്ല. എന്നാൽ, ശിഷ്യന്മാരുടെ നേരെ പ്രത്യേകം തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങൾ കാണുന്നതു കാണുന്ന കണ്ണുകൾ ധന്യങ്ങളായവ! നിങ്ങൾ കാണുന്നതു കാണാൻ ഏറിയ പ്രവാചകരും രാജാക്കന്മാരും

ന്മാരും ഇച്ഛിച്ചിട്ടും കാണാതെ പോയി; നിങ്ങൾക്കേകാം കേൾക്കുന്നതു കേൾപാനും (ഇച്ഛിച്ചിട്ടും) കേളാതെ പോയി, എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു സത്യം.

൨൫ അനന്തരം കണ്ടാലും ഒരു വൈദികൻ എഴുന്നീറ്റു: ഗുരോ, ഞാൻ നിത്യജീവൻ അവകാശി ആവാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു?
 ൨൬ എന്ന് അവനെ പരീക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞു. അവനോട് അവൻ: ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ എന്ത് എഴുതിക്കിടക്കുന്നു; എങ്ങിനെ വായിക്കുന്നു?
 ൨൭ എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: (൫മോ. ൬, ൫.) നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ നിന്റെ പൂർണ്ണമായ ദയത്തോടും, പൂർണ്ണമനസ്സോടും, സർവ്വശക്തിയോടും, സർവ്വവിചാരത്തോടും, സ്നേഹിക്ക എന്നും, (൩മോ ൧൯, ൧൮.) നിന്റെ കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെ പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്ക എന്നും ഉള്ളതത്രെ.
 ൨൮ ആയവനോട് അവൻ പറഞ്ഞു: നീ നേരായ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു; ഇപ്രകാരം ചെയ്തു എന്നാൽ നീ ജീവിക്കും. എന്നാറെ, അവൻ തന്നെത്താൻ നീതീകരിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചു, യേശുവോടു പറഞ്ഞു: എന്നാൽ എന്റെ കൂട്ടുകാരൻ ആർ? എന്നതിന്നു? യേശു ആരുംടിച്ചു പറഞ്ഞിതു: ഒരു മനുഷ്യൻ യരുശലേമിൽ നിന്നു യരിമോവിലേക്ക് ഇറങ്ങുമ്പോൾ, കള്ളന്മാരിൽ അകപ്പെട്ടു പോയി; ആയവൻ അവനെ പിടിച്ചു പഠിച്ചു, മുറിയും എല്ലിച്ച്, അല്പപ്രാണനോടെ വിട്ടുപോയി. ആ വഴിക്കെ യെരൂശലായ, ഒരു പുരോഹിതൻ ഇറങ്ങിപ്പോയി, അവനെ കണ്ടിട്ട്, ഒഴിഞ്ഞു മാറിപ്പോയി. അപ്രകാരം ഒരു ലേവ്യനും ആ സ്ഥലത്തിൽ ആയിവന്നു കണ്ട്, ഒഴിഞ്ഞു മാറിപ്പോയി. വഴിപോക്കനായ ഒരു ശമയ്യനൊ, അവൻ ഉള്ളേടത്ത് എത്തി, അവനെ കണ്ടു കരളലിഞ്ഞു, അരികെ ചെന്നു, എണ്ണയും വീ.ത്തും പകർന്നു, അവന്റെ മുറികളെ കെട്ടിക്കളഞ്ഞു, തന്റെ വാഹനത്തിൽ അവനെ കരോറി, വഴിയമ്പലത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, അവിടെ വന്നു ചൊല്ലിപ്പിച്ചു നിന്നു. പിറ്റേ നാൾ അവൻ പുറപ്പെട്ടു പോയി, രണ്ടു ദിവസം എടുത്തു, വഴിയമ്പലക്കാരനും കൊടുത്തു: ഇവിടെ വന്നു ചൊല്ലിക്ക; ഇനി ഏതാനും ചെലവിട്ടാൽ ഞാൻ മടങ്ങി വരുമ്പോൾ, നിന്നെക്കു തീർത്തുതരാം. എന്ന് അവനോട് പറകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ കള്ളന്മാരിൽ അകപ്പെട്ടുപോയവൻ ഈ മൂവരിൽ ഏവൻ കൂട്ടുകാരനായി വന്ന പ്രകാരം തോന്നുന്നു?
 ൨൯ അവനിൽ കനിവു കാണിച്ചവൻ എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു;

ലൂക്ക. ൧൦. ൧൧. അ.

യേശു അവനോട്: നീയും പോയി, അപ്രകാരം തന്നെ ചെയ്യേണു പറഞ്ഞു.

അവൻ യാത്രയായിരിക്കയിൽ ഉണ്ടായിതു: അവൻ ഒരു ഗ്രാമ്പൂ മത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാറെ, മത്ത എന്ന പേരുള്ള സ്ത്രീ തന്റെ വീട്ടിൽ അവനെ കൈക്കൊണ്ടു. അവൾക്കു മറിയ എന്നുള്ള പേർ സഹോദരി ഉണ്ടു; ആയവൾ യേശുവിന്റെ കാൽക്കൽ ഇരുന്നു കൊണ്ട് അവന്റെ വചനം കേട്ടു പാർത്തു. മത്ത പല ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്യാലും കഴങ്ങിട്ട്, അടുക്കെ നിന്നു: കത്താവെ, സഹോദരി എന്ന മാത്രം ശുശ്രൂഷ ചെയ്യിച്ചു വിട്ടുപോയതു നിന്നെക്കു വിചാരിച്ചൊരാൾ? അതുകൊണ്ട് അവളോട് എനിക്കു തുണ നില്പാൻ കല്പിച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞു. അവളോട് യേശു ഉത്തരം പറിച്ചൊല്ലിയതു: മത്ത, മത്ത, നീ പലതും ചെയ്തി, ചിന്തപ്പെട്ടും, മുഷിഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു; ആവശ്യമായിട്ട് ഒന്നെള്ളു, മറിയ നല്ല ശുശ്രൂഷയെ അറിഞ്ഞെടുത്തു; ആയ്ക്കു അവളോട് അപഹരിക്കപ്പെടുകയും ഇല്ല.

൧൧. അദ്ധ്യായം.

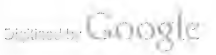
പ്രാർത്ഥനാർ ഉപദേശിച്ചതു [മത്ത. ൩, ൯, ൧൨]; (൧൪) പരിശുദ്ധൻ ഉപദേശിക്കുന്നതിന്നു മത്ത. ൧൨, ൨൨. മാ. ൩, ൨൨.]; (൨൯) യോനാവിൻ അടയാളം [മത്ത. ൧൨.]; (൩൭) മുത്താഴത്തിങ്കൽ പരിശുദ്ധൻ ആക്ഷേപിച്ചതു [മത്ത. ൨൩.]

അവൻ ഒരു സ്ഥലത്തിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ സംഭവിച്ചതു (പ്രാർത്ഥന) തീർന്നാറെ, ശിഷ്യരിൽ ഒരുത്തൻ അവനോടു: കത്താവെ, യോഹന്നാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് ഉപദേശിച്ചതു പോലെ പ്രാർത്ഥനാർ ഞങ്ങൾക്കും ഉപദേശിക്കണമെന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ, ചൊല്ലേണ്ടിയതു: സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ! നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടണമേ! നിന്റെ രാജ്യം വരണമേ! നിന്റെ ഇഷ്ടം (സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പോലെ ഭൂമിയിലും) നടക്കണമേ! ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന അപ്പം ദിവസപ്രതി തരണമേ! ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ വിട്ടു തരണമേ; ഞങ്ങൾക്കു കടംപെട്ടവന്നു എല്ലാവന്നും ഞങ്ങളും വിട്ടു കൊടുക്കണമല്ലോ; ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ കടത്താല്ല (ഭോഷത്തിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കണമേ). പിന്നെ അവരോടു പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങളിൽ ആർക്കും ഒരു സ്കന്ധമിതൻ ഉണ്ടായിരിക്ക

൩൩ അവൻ! പാതിരാവിൽ അവിടെ ചെന്നു: സ്നേഹിത! എനിക്കു
 ചങ്ങാതിയായുള്ളവൻ യാത്രയാസ്സന്ന് എന്നോട് എത്തി, അവ
 നു വിളമ്പുവാൻ കൈകൾ ഏതും ഇല്ലായ്ക്കൊണ്ടു മുന്നപ്തം വാ
 ൩൪ യ്ക്കുതന്നാലും, എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞാൽ, എനിക്കു് അലമ്പൽ
 ചെയ്യേണ്ട; കരകു പൂട്ടിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എന്റെ പൈതൃക്കൾ
 എന്നോടു കിടക്കയിൽ ആയി കിടക്കുന്നു; എഴുന്നീറ്റു നിന്നെക്ക
 ൩൫ തരുവാൻ എനിക്കു് കഴികയില്ല എന്ന് അകത്തുനിന്നു് ഉത്തര
 ൩൬ വ്വ ചൊല്ലുമോ? അവൻ സ്നേഹിതനാകകൊണ്ടു് എഴുന്നീറ്റു് അവ
 നു കൊടുക്കും എന്നു വരാത്തുപോലും അവന്റെ നില്പുജ്ജ്വലയാൽ പോ
 ൩൭ ലും ഉണന്നു് അവനെ വേണ്ടുന്നതത്രെയും കൊടുക്കും എന്നു
 ൩൮ ന് തൊൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. പിന്നെ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറ
 യുന്നതു: യാചിപ്പിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തരപ്പെടും; അന്വേ
 ൩൯ ഷിപ്പിൻ, എന്നാൽ കണ്ടെത്തും; മുട്ടുവിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു
 ൪൦ തുറക്കപ്പെടും; കാരണം യാചിക്കുന്നവൻ എല്ലാവനും ലഭിക്കു
 ന്നു; അന്വേഷിക്കുന്നവൻ കണ്ടെത്തുന്നു; മുട്ടുന്നവനു തുറക്ക
 ൪൧ പ്പെടും. പിന്നെയൊ, നിങ്ങളിൽ അപ്പനായുള്ളവനോടു മകൻ
 ൪൨ അപ്പം യാചിച്ചാൽ, ആരും അവനു കല്ലു കൊടുക്കുമോ? മീനു
 യാചിച്ചാൽ, മീനിനു പകരം പാമ്പു കൊടുക്കുമോ? മുട്ടു യാചിച്ചു
 ൪൩ എങ്കിലൊ തേളു കൊടുക്കുമോ? ആകയാൽ ദുഷ്ടൻ എങ്കിലും നിങ്ങ
 ൪൪ ൾ മക്കൾക്കു നല്ല ദാനങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നു എങ്കിൽ,
 സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പിതാവു് തന്നോടു യാചിക്കുന്നവർക്കു വിശു
 ൪൫ ഡാത്മാവിനെ എത്ര അധികം കൊടുക്കും.
 ൪൬ പിന്നെ അവൻ ഊമയായൊരു ഭ്രാന്തം പുറത്താക്കി; ഭ്രാന്തം പു
 ൪൭ റപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഊമൻ ഉരിയാടി, പുരുഷന്മാർക്കുൾ ആശ്ചര്യപ്പെ
 ൪൮ ടുകയും ചെയ്തു. അവരിൽ ചിലരെ: ഇവൻ ഭ്രാന്തങ്ങളുടെ രഥ
 ൪൯ വനായ ബയൽജബൂലെ കൊണ്ടാകുന്നു ഭ്രാന്തങ്ങളെ ആട്ടിക്കള
 ൫൦ യുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു, വേറെ ചിലർ പരീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു
 ൫൧ വാനത്തിൽനിന്നു് ഒര അടയാളം അവനോടു ചോദിച്ചു. അവ
 ൫൨ രുടെ വിചാരങ്ങളെ അവൻ അറിഞ്ഞ് അവരോടു പറഞ്ഞതു:
 എല്ലാ രാജ്യവും തന്നിൽ തന്നെ ചിരിച്ചുഎങ്കിൽ പാഴായിപോകും;
 ൫൩ വീടു വീട്ടുമേൽ വീഴുകയും ചെയ്യും; സാത്താനും തന്നിൽതന്നെ
 ൫൪ ചിരിച്ചു എങ്കിൽ അവന്റെ രാജ്യം എങ്ങിനെ നില്ക്കില്ലും?
 ൫൫ ബയൽജബൂലെ കൊണ്ടു ഞാൻ ഭ്രാന്തങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്ന പ്ര
 ൫൬ കാരം നിങ്ങൾക്കു പറയുന്നുവല്ലോ; ഞാനൊ ബയൽജബൂലെ

കൊണ്ടു ഭൂതങ്ങളെ ആട്ടുന്നു എങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ മക്കൾ ആരെ കൊണ്ട് ആട്ടുന്നു? അതുകൊണ്ട് അവരെത്ര നിങ്ങളുടെ ന്യായവിധി ആകും. ദേവവിരൽ കൊണ്ടെന്തൊരു ഭൂതങ്ങളെ ൨൦ ആട്ടുന്നു എങ്കിൽ, ദേവരാജ്യം നിങ്ങളോട് എത്തി വന്നു സ്വപ്നം ഉറക്കൻ ആയുധം ധരിച്ചു; തന്റെ വളപ്പിന്നെ കാക്കുമ്പോൾ, ൨൧ അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ സമാധാനത്തോടൊരിക്കലും; അവനി ൨൨ ലും ഉറക്കുന്നവൻ മുതിർന്നവൻ, അവനെ ജയിച്ചു എങ്കിലും, അവൻ ആശ്രയിച്ചിരുന്ന ആയുധവർഗ്ഗത്തെ പഠിച്ചു കൊണ്ട്, അവന്റെ കൊള്ളയെ പകർത്തുകൊടുക്കുന്നു. എന്റെ ൨൩ കൂടെ ഇല്ലാത്തവൻ എനിക്ക് എതിരാകുന്നു; എന്നോട് ഒന്നിച്ചു ചേർന്നവൻ ചിരരിക്കുന്നു. അശുഭമായി മനുഷ്യ ൨൪ നെ വിട്ടു പുറപ്പെട്ടാൽ, പിന്നെ നീരില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളുടെ തണുപ്പു തിരഞ്ഞു കടന്നു പോരുന്നു; അതു കാണാഞ്ഞിട്ടു: ഞാൻ പുറപ്പെട്ടു പോന്ന എന്റെ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി ചെല്ലും എ ൨൫ ന്നു പറഞ്ഞ്, ഉടനെ വന്നു, അത് അടിച്ചു തളിച്ചു അലക്കി ചുറ്റും കാണുന്നു. അപ്പോൾ യാത്രയായി തന്നിലും ദുഷ്ടത ഏറിയ ൨൬ ഏഴ് ആത്മാക്കളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുന്നു; അവയും അവിടെ പുക കടിയിരിക്കുന്നു; ആ മനുഷ്യന്റെ പിമ്പു മുഖിനേക്കാൾ വല്ലാതെ ചമയുന്നു

ഇവ പറയുമ്പോൾ, പുരുഷാരത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീ ശബ്ദം ഉ ൨൭ യർത്തി, അവനോടു പറഞ്ഞു: നിന്നെ ചുമന്ന ഉദരവും, നീ കടിച്ചു മുലകളും ധന്യം തന്നെ; അവനോ: ആകട്ടെ ദൈവത്തി ൨൮ ന്റെ വചനം കേട്ടും കാത്തും കൊള്ളുന്നവർ ധന്യർ താനും എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ സമൂഹങ്ങൾ തിങ്ങി കൂടുമ്പോൾ, അവൻ പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു: ഈ തലമുറ ദോഷമുള്ളതാകുന്നു; അത് അടയാളം അന്വേഷിക്കുന്നു; യോനാവിന്റെ അടയാളം ഒഴികെ അതിന് അടയാളം കൊടുക്കപ്പെടുകയും ഇല്ല. യോനാ ൨൯ വല്ലാ നിനവക്കാർക്കു അടയാളം ആയതുപോലെ തന്നെ, മനുഷ്യപുത്രൻ ഈ തലമുറക്കൊക്കും. ഞെക്കൊഴിഞ്ഞി ന്യായവിധി ൩൦ യിൽ ഈ തലമുറയുടെ ആളുകളോട് ഒന്നിച്ചു ഉണർന്നു വന്നു, ശബോമോവിൻ ജീവനത്തെ കേൾപ്പാൻ ഭ്രമിയുടെ അർത്ഥത്തിൽനിന്നു വന്നതിനാൽ, അവർക്കു കുറവു വിധിക്കും; ശബോമോവിലും അധികമായത് ഇവിടെ കണ്ടാലും! നിനവക്കാ ൩൧ ൽ ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുറയോട് ഒന്നിച്ചു എഴുന്നീറ്റു,

യോനാവിൻ ഘോഷണത്തിന് അനുതപിച്ചതിനാൽ അതിന്നു കുറും വിധിക്കും; യോനാവിലും അധികമായത് ഇവിടെ കന്യ ഞാലും! (൧൧, ൧൩.) വിളക്കു കൊളുത്തുവീട്ട് ആരും നിലയറയിലൊ പറക്കീഴിലൊ വെക്കാതെ, പ്രവേശിക്കുന്നവർ വെളിച്ചം കന്യ ഞേണ്ടതിന്നു വിളക്കു തണ്ടിനേൽ അത്രെ ഇടുന്നു. (മത്ത. ൩, ൨൨.) ശരീരത്തിന്റെ വിളക്കു കണ്ണു തന്നെ; എന്നാൽ നിന്റെ കണ്ണു ഏകാഗ്രമായാൽ, നിന്റെ ശരീരം എല്ലാം പ്രകാശിതമായിരിക്കും; വിടക്കാകിലൊ നിന്റെ ശരീരവും ഇരുട്ടുള്ളതു ൨൫ തന്നെ. ആകയാൽ, നിന്നിലുള്ള വെളിച്ചം ഇരുളായിരിക്കാതെ ൨൩ ണ്ണം നോക്കുക! എന്നാൽ നിന്റെ ശരീരം അന്ധകാരമുള്ള അംശം ഒന്നും കൂടാതെ മുഴുവൻ പ്രകാശിതമായിരുന്നാൽ, വിളക്കു തന്റെ ഞെളക്കും കൊണ്ടു നിന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കുമ്പോലെ അശേഷം പ്രകാശിതമായിരിക്കും.

൨൭ പറയുമ്പോൾ തന്നെ, ഒരു പഠിശൻ അവനെ തന്നോടു കൂടെ മുത്താഴം കുഴിപ്പാൻ ക്ഷണിച്ചു; അവനും അകമ്പുകു ചാ ൨൮ റിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മുത്താഴത്തിന്നു മുഖെ കുളിക്കാത്തതു കണ്ടിട്ടു പഠിശൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടാറെ, കത്ത്വാവ് അവന്നോടു പറഞ്ഞിതു: ൨൯ ഇപ്പൊൾ പഠിശരായ നിങ്ങൾ കിണ്ടികിണ്ണങ്ങളുടെ പുറത്തെ വെടിപ്പാക്കിക്കൊള്ളുന്നു; നിങ്ങളുടെ അകത്തൊ, കവച്ചയും ദ ൪൦ ഷ്ടതയും നിറയുന്നു. മൂലമറെ, പുറത്തെ ഉണ്ടാക്കിയവൻ അക ൪൧ തെയും ഉണ്ടാക്കിയില്ലയൊ? എങ്കിലും അകത്തുള്ളവ ഭിക്ഷുകൊ ട്ടപ്പിൻ എന്നാൽ കണ്ടാലും സകലവും നിങ്ങൾക്കു ശുദ്ധമാക ൪൨ ന്നു; എങ്കിലൊ തുത്താവിലും അത്രയയിലും എല്ലാ ചീരയിലും പ ൪൩ താരം കൊടുത്തു ന്യായവും ദേവസ്നേഹവും വിട്ടു കളകയാൽ, പഠിശരായ് നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! ഇവചെയ്യയും അവത്രജിക്കാ ൪൪ തിരിക്കയും വേണ്ടിയതു താനും. പള്ളികളിൽ മുഖ്യാസനവും അ ഞാടികളിൽ വന്ദനങ്ങളും, സ്നേഹിക്കയാൽ പഠിശരായ നിങ്ങ ൪൫ ൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! മനുഷ്യർ മീതെ നടക്കുമ്പോൾ, അറിയാതെ ൪൬ ണ്ണം അസ്സപ്പുങ്ങളായ ശവക്കുഴികളോടു നിങ്ങൾ ഒക്കുകൊ ൪൭ ണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! എന്നാറെ, വൈദികരിൽ ഒരുത്തൻ അവന്നോടു: ഗുരൊ, ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതു കൊണ്ടു നീ ഞ ൪൮ ങ്ങളോടും അഹങ്കരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതിന്നു, അവ ൪൯ ന് പറഞ്ഞിതു: എടുപ്പാൻ തെരുക്കുമുള്ള ചുമട്ടുകളെ നിങ്ങൾ മ ൫൦ നുഷ്ടിരുകൊണ്ടു ചുമപ്പിച്ചു, നിങ്ങളുടെ വിരലുകൾ ഒന്നിനാലും

ലൂക്ക. ൧൧. ൧൨. അ.

ചുമടുകളെ തൊടാതെ പോകയാൽ, വൈദികരായ നിങ്ങൾക്കു ധാ കഷ്ടം! നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ കൊന്നിട്ടുള്ള പ്രവാചകരുടെ തറകളെ പണി ചെയ്തയാൽ നിങ്ങൾക്കു ധാ കഷ്ടം! എന്നതിനാൽ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ക്രിയകൾക്കു നിങ്ങളും കൂടെ സാക്ഷ്യവും, പ്രസാദസമ്മതിയും നല്കുന്നു. എങ്ങി രഹ്യനെ എന്നാൽ, ആയവർ അവരെ കൊന്നു, നിങ്ങൾ (അവർക്കു തറകളെ) പണികയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിൻ രൻ ജ്ഞാനമായതു പറയുന്നിതു: ഞാൻ അവരുടെ ഇടയിലേക്കു പ്രവാചകരെയും അപോസ്തലരെയും അയക്കുന്നു; അവരിൽ ചിലരെ കൊല്ലുകയും ധിംസിക്കുകയും ചെയ്യും. ഹബെലിന്റെ ൫൦ രശ്മം തുടങ്ങി, ബലിപീഠത്തിന്നും ഭവനത്തിന്നും നടുവിൽ നശിച്ചു പോയ ജകയ്യുടെ രശ്മം വരെ, ലോകസ്ഥാപനം മു ൫൧൧ തൽ ഒഴിച്ചു കളയുന്ന സകല പ്രവാചകരുടെ രശ്മവും ഈ തലമുറയോടു ചോദിക്കപ്പെടുവാനായിട്ടത്രെ; അതെ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: ഈ തലമുറയോടു ചോദിക്കപ്പെടും നി ൫൨ങ്ങൾ അറിവിന്റെ താഴ്ക്കാൽ എടുത്തു കളഞ്ഞതിനാൽ, വൈദികരായ നിങ്ങൾക്കു ധാ കഷ്ടം! നിങ്ങൾ തന്നെ പ്രവേശിച്ചില്ല, പ്രവേശിക്കുന്നവരെ വിലക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവ അ ൫൩വരോടു പറയുമ്പോൾ, ശാസ്ത്രികളും പരീശരും അവനിൽ അത്യന്തം സിദ്ധാന്തിച്ചു, കുററം ചുമത്തേണ്ടതിന്നു, അവന്റെ വായിൽനിന്നു വല്ലതും പിടികൂടുവാൻ പതിയിരുന്നു. തേടി ൫൪കൊണ്ടു പലവും ചോദിച്ചു അവനെ കുടുക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും.

൧൨. അദ്ധ്യായം.

പരിശുദ്ധാത്മാവു മനുഷ്യഭയവും ഒഴിപ്പാൻ ഉപദേശം [മത്താ. ൧൦.], (൧൩) യോജ്ഞ ശാസിക്കുന്ന ഉപമ, (൨൨) ദേവാശ്രയവും [മത്താ. ൩.], (൩൫) ശുശ്രൂഷയിൽ ജാഗ്രതയും [മത്താ. ൨൪.] പഠിപ്പിച്ചതു, (൪൯) യേശുവിൻ വരവിന്റെ ഫലവും [മത്താ. ൧൦, ൩൪.], (൫൪) കാലത്തിൻ അടയാളങ്ങളും സൂചിപ്പിച്ചതു [മത്താ. ൧൩, ൫.]

ഇതിന്നിടയിൽ പുരുഷാരം തങ്ങളിൽ ചവിട്ടും വണ്ണം ആയി ൧ രണ്ടുപേരും തിങ്ങി കൂടി വന്നപ്പോൾ, അവൻ തന്റെ ശിഷ്യരോടു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി: വ്യാജമാകുന്ന പരീശരുടെ പുളിച്ചുമാവിൽനിന്നു മുഖം സൂക്ഷിച്ചു കൊൾവിൻ! മൂടി വെച്ചത് ൨ ൧൩൭

ഒന്നും വെളിപ്പെടാതെയും ഗ്രഹമായത് ഒന്നും അറിഞ്ഞു വരാ
 ന്നതെയും ഇരിക്കുകയല്ല താനും. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ ഇത്രത്തു പറ
 ഞ്ഞത് എല്ലാം വെളിച്ചത്തു കേൾക്കപ്പെടും, അറകളിൽ ചെവി
 രട്ടിൽ മന്ത്രിച്ചതു മേല്പുരകളിൽ ഘോഷിക്കപ്പെടും. എന്നാൽ എ
 ന്റെറുപേക്കു മുമ്പായി നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ പറയുന്നതു: ദേവത്തെ
 കൊല്ലുന്നവർ എങ്കിലും അതിൽ പിന്നെ അധികമായിട്ട് ഒന്നും
 ചെയ്യു കൂടാത്തവരെ ഭയപ്പെടേണ്ട. നിങ്ങൾക്കു ഭയപ്പെടേണ്ട
 നവനെ കാണിക്കും; കൊന്നതിൽ പിന്നെ നരകത്തിൽ തള്ളി
 കളവാൻ അധികാരമുള്ളവനെ ഭയപ്പെടുവിൻ; അതെ ഞാൻ
 നിങ്ങൾക്കു പറയുന്നു: അവനെ ഭയപ്പെടുവിൻ! രണ്ടു കാര്യം
 അർത്ഥം കുറിക്കിൽ വില്ലുന്നില്ലയോ? അവരിൽ ഒന്നാകട്ടെ
 ദൈവമുമ്പാകെ മരണം പോയതും അല്ല; നിങ്ങൾക്കൊ, തലയി
 ലെ രോമങ്ങളും എല്ലാം എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ, ഭയ
 പ്പെടേണ്ട, ഏറിയ കുറിയെക്കൊണ്ടും നിങ്ങൾക്കു വിശേഷത
 ഉണ്ടു. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു പറയുന്നതു: മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ
 ആർ എങ്കിലും എന്നെ സ്വീകരിച്ചാൽ, അവനെ മനുഷ്യപുത്ര
 നും, ദേവദൂതർ മുമ്പാകെ സ്വീകരിക്കും; മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ
 എന്നെ തള്ളിപ്പറയുന്നവനോ, ദേവദൂതർ മുമ്പാകെ തള്ളിപ്പറയ
 പ്പെടും. (മാ. ൩, ൨൮.) പിന്നെ മനുഷ്യപുത്രന്റെ നേരെ വാക്കു
 പറയുന്നവനു ക്ഷമ ഉണ്ടാകും; വിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നേരെ
 ദൂഷണം ചെയ്തവനോ, ക്ഷമ ഉണ്ടാകയില്ല. പിന്നെ നി
 ഞ്ങളെ പള്ളികൾ, വാഴ്ചകൾ, അധികാരങ്ങൾ ഇവറ്റിന്നടുക്കെ
 കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ, എങ്ങിനെയോ എന്നോ, പ്രതിവാദിക്ക്
 എങ്കിലും, പറക എങ്കിലും ചെയ്യു എന്നു ചിന്തപ്പെടേണ്ട; പ
 റയേണ്ടതാകട്ടെ, വിശുദ്ധാത്മാവ് ആ നാഴികയിൽ തന്നെ നി
 ഞ്ങൾക്ക് ഉപദേശിക്കും.

എന്നാറെ, കൂട്ടത്തിൽനിന്ന് ഒരുത്തൻ അവനോട്: ഗുരോ,
 എനോട് അവകാശത്തെ പകുതിചെയ്യാൻ എന്റെ സഹോ
 ദരനോട് കല്പിച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: മനുഷ്യ, എന്നെ
 നിങ്ങൾക്കു ന്യായകർത്താവോ, പകുതിക്കാരനോ ആക്കിയത്
 ആരു പോൽ? പിന്നെ അവരോടു പറഞ്ഞു: സകല ലോഭത്തി
 ൽനിന്നും സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊല്ലിൻ! കാരണം തനിക്കു വഴി
 യുന്നതു കൊണ്ടു തന്റെ വസ്തുക്കളിൽനിന്ന് ആർക്കും ജീവൻ ഉ
 ണ്ടാകുന്നതല്ല. ഒർ ഉപമയും അവരോടു പറഞ്ഞിതു: ഒരു ധന

ലൂക്ക. ൧൨. ൫൦.

യാന്റെ ഭ്രമി നന്നായി വിളയിച്ചു; അപനും ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണമെന്നു ചോദിച്ചു; എന്റെ എഴുപതും കൂട്ടിവെപ്പാൻ സ്ഥലം പോരാ എന്നു തന്നിൽ വിചാരിച്ചു കൊണ്ടുശേഷം: ഇതിനെ ചെയ്യും; എന്റെ പാണ്ടിശാലകളെ പൊളിച്ചു, അധികം വലിയവ എടുത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ വിളവും മുതലും എല്ലാം അതിൽ കൂട്ടിവെക്കും പിന്നെ എന്റെ ദേഹിയോടു: ദേഹിയെ, ഏറിയ ആണ്ടു മുൻകാലം വളരെ മുതലും നിന്നെക്കുറിച്ചു കിടക്കുന്നു; ഇനി ആശ്വസിക്ക്, തിന്നു കുടിക്കു, കളിക്കു എന്നു പറയും. ദൈവമൊ അന്വേഷിക്കുക: ദൂരം, ഈ രാത്രിയിൽ നിന്റെ ദേഹി നിന്നോടു ചോദിക്കപ്പെടും; പിന്നെ നീ ഒരുക്കിയവ ആർക്കു? എന്നു പറയും. ദൈവത്തിനായി സമ്പന്നനാകാതെ തന്നിരിക്കുന്നു നിന്നെക്കുറിച്ചുപിടിക്കുന്നവൻ ഇപ്രകാരമത്രെ!

എന്നാറെ, തന്റെ ശിഷ്യരോടു പറഞ്ഞിതു: അതുകൊണ്ട് ഞാനും ഏതു തിന്നും എന്നും നിങ്ങളുടെ പ്രാണനായ്ക്കൊണ്ടും, ഏതു ഉടുക്കും എന്നും ശരീരത്തിനായും ചിന്തപ്പെടരുത് എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. ആഹാരത്തേക്കാൾ പ്രാണനും, ഉടുപ്പിനേക്കാൾ ശരീരവും ഏറെ വലുതല്ലോ. കാക്കകളെ കൂട്ടാക്കുവിൻ; അവ അവ വിതെക്കുന്നില്ല, കൊയ്യുന്നതും ഇല്ല; അറയും പാണ്ടിശാലയും ഇല്ല; എന്നിട്ടും ദൈവം അവരെ പുലർത്തുന്നു; പറജാതികളിലും നിങ്ങൾക്കു എത്ര വിശേഷം ഉണ്ടു! പിന്നെ ചിന്തപ്പെടാതെ തന്റെ വയസ്സോടു ഒരു മുളം കൂട്ടിവെപ്പാൻ നിങ്ങളിൽ ആർക്കു കഴിയും? എന്നാൽ ഏറെ ചെയ്തിന്നു നിങ്ങൾ പോരുന്നവർ എങ്കിൽ, ശേഷം തിന്നു ചിന്തപ്പെടുവാൻ എന്തു? താമരകൾ വളരുന്ന പ്രകാരം കൂട്ടാക്കുവിൻ; അവ അധ്വാനിക്കുന്നില്ല, നൂലുക്കുന്നതും ഇല്ല; ശലോമോവും തന്റെ സകലത്തേക്കു ഇവറ്റിൽ ഒന്നിനോളം അണിഞ്ഞവനല്ല താനും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നുള്ളതും നാളെ ആടുപ്പിൽ ഇടുന്നതുമായ വയലിലെ പുല്ലിനെ ദൈവം ഇപ്രകാരം അണിയിച്ചിരിക്കെ അല്പവിശ്വാസികളെ, നിങ്ങളെ എത്ര അധികം! ഏതു തിന്നും ഏതു കുടിക്കും എന്നു നിങ്ങളും അന്വേഷിക്കുകയും, ഏതെ ചൊങ്ങി പോകയും അത്ര. ഈ വക ഒന്നും ലോകജാതികൾ അന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാവൊ ഇവ നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യം എന്നറിയുന്നുണ്ടല്ലോ. അല്ല, ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യത്തെ അന്വേഷിച്ചിപ്പിൻ; എന്നാൽ

പണ്യാൻ

൩൨ ഇവ എല്ലാം നിങ്ങൾക്കു കൂടെ കിട്ടും; രാജ്യത്തെ നിങ്ങൾക്കു നല്കുവാൻ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് പ്രസാദിച്ചുതരിയതുകൊണ്ടു, ൩൩ ചെറിയ ആട്ടികളുടെ ദയപ്പെടായ്ക്ക! നിങ്ങൾക്കുള്ള വ വിറു, ഭിക്ഷ കൊടുപ്പിൻ! കള്ളൻ അടുക്കായും, പാറ കെട്ടക്കായും ഉള്ളേടത്തു പഴുപ്പായ മടിച്ചിലകളും ആന്നു പോകാത്ത നിക്ഷേപവും സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ തന്നെ നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാക്ക ൩൪ വിൻ; കാരണം നിങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം എവിടെ, അവിടെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയവും ആകും.

൩൫ നിങ്ങളുടെ അരകൾ കെട്ടീടും, വിളക്കുകൾ കത്തിടും കൊണ്ടി ൩൬ റിക്കു. തങ്ങളുടെ യജമാനൻ കല്യാണത്തിൽനിന്ന് എപ്പോൾ തിരികെ വരും എന്നും അവൻ വന്നു മുട്ടിയ ഉടനെ, അവനായി തുറക്കണം എന്നും കാത്തു നില്ക്കുന്ന ആളുകളോടു നിങ്ങൾ തു ൩൭ ല്യരായും ഇരിപ്പിൻ! യജമാനൻ വന്നു നേരം ഉണർന്നു കാണുന്ന ദാസന്മാർ ധന്യൻ; ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നിതു: അവൻ അര കെട്ടിക്കൊണ്ടു് അവരെ പന്തിയിൽ ഇരുത്തു ൩൮ കയും താൻ വന്ന് അവർക്കു ശുശ്രൂഷിക്കയും ചെയ്യും. അവൻ രണ്ടാം യാമത്തിൽ വന്നാലും, മൂന്നാമതിൽ വന്നാലും ഇപ്രകാരം ൩൯ കണ്ടു എങ്കിൽ ആ ദാസന്മാർ ധന്യൻ ആകുന്നു. (മത്താ. ൨൪, ൪൩.) കള്ളൻ ഇന്നു നാഴികെക്ക് വരുന്നു എന്നു വീടുടയവൻ വോധിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ അവൻ ഉണർന്നു കൊൾകയും ത ൪൦ ന്റെ വീടു തുറക്കാതെ വെക്കയും ചെയ്യും എന്നറിവിൻ: ആകയാൽ നിങ്ങൾക്കു തോന്നാത്ത നാഴികെക്കു മനുഷ്യപുത്രൻ വരുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും ഒരങ്ങി ചമവിൻ!

൪൧ പേത്രൻ അവനോടു: കർത്താവേ, ഈ ഉപമ പറയുന്നതു ഞങ്ങളോടൊ സകലരോടും കൂടയോ? എന്നു പറഞ്ഞാറെ, ക ൪൨ ന്താവ് ചൊല്ലിയതു: എന്നാൽ തത്സമയത്തു വല്ലിയെ കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു യജമാനൻ തന്റെ വീടുകാരുടെ മേൽ ആക്കുവാനുള്ള വിശ്വസ്തൻ ബുദ്ധിമാനമായ വീടുവിചാരകൻ ആരു ൪൩ പോൽ? യജമാനൻ വന്നാൽ ഇപ്രകാരം ചെയ്യു കാണുന്ന ൪൪ ദാസൻ ധന്യൻ; തന്റെ എല്ലാമുതലിനേറലും അവനെ ആക്കി ൪൫ വെക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിങ്ങളോട് പറയുന്നു; എന്നാൽ ആ ദാസൻ എന്റെ യജമാനൻ വരുവാൻ താമസിക്കുന്നു എന്നു തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ചൊല്ലി, ബാല്യക്കാരെയും, ബാല്യക്കാരന്മാരികളേയും, തല്ലുവാനും, തിന്നു കുടിച്ചു മരിപ്പാനും

തുടങ്ങിയാൽ, ആ ദാസന്റെ യജമാനൻ അവൻ പ്രതീക്ഷി രക്ത
ക്കാൽ നാളിലും തിരിയാത്ത നാഴികയിലും വന്ന്, അവനെ തു
ടങ്ങിക്കൊല്ലും, അവന്റെ അംശം അവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ
നിയമിക്കുകയും ചെയ്യും; അന്റെ യജമാനന്റെ ഇപ്പോൾ അറി ര
ത്തേടും ഒരുമ്പെടാതെയും ആ ഇപ്പോൾ പ്രകാരം ചെയ്യാതെയും ഉള്ള
ദാസനോ വളരെ അടിക്കൊള്ളും. അറിയാതെ കണ്ട് അടിക്കും രവ
കു യോഗ്യമായവ ചെയ്യുവാനോ കുറയ അടിക്കൊള്ളും; ആ
കൊല്ലും വളരെ കൊടുക്കപ്പെടുവാനോ അവനോടു വളരെ അനേക
പ്പിക്കപ്പെടും; ആരുടെ പക്കൽ വളരെ സമർപ്പിച്ചുവാനോ അവ
നോട് അധികം ചോദിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഭൂമിയിൽ അഹി ഇടുവാൻ ഞാൻ വന്നു; പിന്നെ ഞാൻ രൻ
എന്നു ഇച്ഛിക്കുന്നു; അതു കത്തീട്ട് എങ്കിൽ കൊള്ളാം; എങ്കിലും ൫൦
ഞാൻ മൂഴകുവാനുള്ള സ്നാനം ഉണ്ടു; അതു തികഞ്ഞു വരുവോളം
എനിക്ക് എന്ത് ആവേദം ഉണ്ടു! ഞാൻ വന്നതു ഭൂമിയിൽ ൫൧
സമാധാനം ആക്കുവാൻ എന്നു തോന്നുന്നുവോ? അല്ല, ചിത്രം
അത്രെ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എങ്ങിനെ എ ൫൨
ന്നാൽ ഇനിമേൽ, ഒരു വീട്ടിൽ ഇരുവരോടു മൂവരും, മൂവരോടു
ഇരുവരും ഇങ്ങിനെ ഐവർ തങ്ങളിൽ ഇടഞ്ഞിരിക്കും. അ ൫൩
പ്പൻ മകനോടും, മകൻ അപ്പനോടും, അമ്മ മകളോടും, മകൾ
അമ്മയോടും, അമ്മാവി മരുമകളോടും, മരുമകൾ അമ്മാവിയാ
ടും ഇടഞ്ഞു ചിരിച്ചിരിക്കും.

പിന്നെ സമൂഹങ്ങളോട് പറഞ്ഞിതു: പടിഞ്ഞാറുനിന്നു മേ ൫൪
ലും പൊങ്ങുന്നതു കണ്ടാൽ നിങ്ങൾ പെരുമഴ വരുന്നു എന്നു
ഉടനെ പറയുന്നു, അപ്രകാരവും സംഭവിക്കുന്നു. ഞങ്ങളിന്നു ൫൫
വീശുന്നതു കണ്ടാലോ വിഷക്കാരം ഉണ്ടാം എന്നു പറയുന്നു, ൫൬
അപ്രകാരവും സംഭവിക്കുന്നു; വേഷ്ടധാരികളെ ഭൂമിവാസങ്ങളു
ടെ മുഖം ശോധനചെയ്യാൻ നിങ്ങൾ അറിയുന്നു; പിന്നെ
ഈ സമയത്തെ ശോധന ചെയ്യാത്തത് എങ്ങിനെ? ന്യായമാ ൫൭
യതു നിങ്ങൾ സ്വന്തം വിസ്മരിക്കാത്തതും എന്തു? എങ്ങിനെ ൫൮
എന്നാൽ നിന്റെ പ്രതിയോഗിയോടു, കൂടെ പ്രമാണിയുടെ
അടുക്കലേക്ക് ചെല്ലുമ്പോൾ, വഴിയിൽ വെച്ച് അവനോട്
നിന്നു വരുവാൻ വട്ടം കൂട്ടുക; അല്ലാത്താൽ അവൻ നിന്നെ
ന്യായാധിപന്റെ മുഖിലേക്ക് ഇഴെക്കയും, ന്യായാധിപൻ നി
ന്നെ കോപ്താരിൽ എല്പിക്കയും, കോപ്താരിൽ തടവിൽ ആക്ക

മിൻ കയ്യും ചെയ്യും; ഒട്ടക്കത്തെ കാശ്രുവരെയും കൊടുത്തു തീരവോ
 ഉം നീ അവിടെനിന്നു പുറത്തു വരികയില്ല എന്നു ഞാൻ നി
 ന്നോടു പറയുന്നു.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

അനുരാഗത്തിനായി വിളിക്കുമ്പോൾ, (൬) കായ്കാത്ത മരത്തിന്റെ ഉപമ,
 (൧൦) ശബ്ബത്തിൽ അബ്രാഹാം പുത്രിയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു; (൧൧) രണ്ടുവെടികൾ [മത്താ
 ൧൩. മാ. ൯.], (൨൨) രക്ഷപ്പെടുവാൻ പോരാടേണം, (൩൧) ഹെരോദാദായം
 യരുശലൈമെയും ആക്ഷേപിച്ചതു.

൧ **൫൫** സമയത്തിൽ തന്നെ ചിലർ കൂടി നിന്ന് ഇന്ന ഗലീ
 ലക്കാരടെ ചോരയെ പിലാതൻ അവരുടെ ബലിരക്ഷത്തിൽ
 ൨ കലർത്തിയ വർത്തമാനം അവനോട് അറിയിച്ചതിന്നു. യേശു
 ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: ആ ഗലീലക്കർ ഇവ അനുഭവിക്കയാൽ
 എല്ലാഗലീലക്കാരിലും പാപിപ്പം ആയപ്രകാരം തോന്നുന്നു
 ൩ വൊ? അതരതു. നിങ്ങൾ മനംതിരിയാത്താൽ എല്ലാവരും ഒ
 ത്തവണ്ണം നശിച്ചുപോകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയ
 ൪ ന്നു. അല്ല, ശിലോഹയിലെ ഗോപുരം വീണു കൊന്നു കള
 ഞ്ഞ പതിനെഞ്ചു യരുശലേമിൽ പാർക്കുന്ന എല്ലാ മനുഷ്യരി
 ൫ ലും, കടക്കർ ആയ പ്രകാരം തോന്നുന്നുവൊ? അതരതു! നി
 ൬ ങ്ങൾ മനംതിരിയാത്താൽ എല്ലാവരും ഒത്തവണ്ണം നശിച്ചു
 ൭ പോകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. ഈ ഉപമയും
 പറഞ്ഞു, ഒരുത്തന്നു തന്റെ പറമ്പിൽ നട്ടിട്ടുള്ള അത്തി ഉണ്ടാ
 ൮ യി. അവൻ അതിൽ കായി തിരഞ്ഞു വന്നു കാണാത്തു, ത
 ൯ ന്റെ തോട്ടക്കാരനോട്: ഇതാ ഈ അത്തിയിൽ ഞാൻ മൂന്നു
 ൧൦ വഷം കായിതിരഞ്ഞു വരുന്നു കാണുന്നതും ഇല്ല; അതു വെട്ടി
 ൧൧ ക്കൂ; അതു നിലവും നിന്നുലമാക്കുന്നത് എന്തിന്? എന്നു പ
 ൧൨ റഞ്ഞാറെ, അവൻ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: കർത്താവേ, ഞാൻ
 അതിന്നു ചുറ്റും കിട്ടിച്ചു വളം ഇടുവോളം ഈ ആണ്ടും കൂടെ
 ൧൩ ന് അതു നിലക്കൂട്ടി; പിന്നെ കാച്ചു എങ്കിൽ (കൊള്ളാം) അല്ലാത്താ
 ൧൪ ൽ മേലാൽ അതിനെ വെട്ടിക്കളക.

൧൦ ശബ്ബത്തുനാളിൽ അവൻ ഒരു പള്ളിയിൽ ഉപദേശിക്ക
 ൧൧ മ്പോൾ, കുണ്ടാലും ഒരു സ്ത്രീ പതിനെട്ടു വഷം ഒരു ബലക്ഷ
 ൧൨ യത്തിൻ ആത്മാവ് ഉണ്ടായിട്ടു നിവിരവാൻ, ഒട്ടം കഴിയാതെ,
 ൧൩ കൂനിയായിരുന്നു. അവളെ യേശു കണ്ട് അടുക്കെ വിളിച്ചു:

സ്രീയെ, നിന്റെ ബലക്ഷയത്തിൽ നിന്നു നീ അഴിഞ്ഞു വന്നു എന്നു ചൊല്ലി, അവളുടെ മേൽ കൈകളെ വെച്ചു; അവളും ക്ഷണത്തിൽ നിവിൻ വന്നു, ദൈവത്തെ തേജസ്കരിക്കയും ചെയ്തു. യേശു ശബ്ബത്തിൽ സൌഖ്യമാക്കിയതിന്നു പൗലോസ് കോപിച്ചു പുരുഷാരത്തോട്: പ്രവൃത്തിപ്പാൻ ആർക്കുപോലും ആമുഖമില്ല (൫ മോ ൫, ൧൩) അതിലകം വന്നു സൌഖ്യപ്പെടുവിൻ ശബ്ബത്തുനാളിൽ അത്ത് എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ വന്നോട് കർത്താവ് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: വേഷധാരികളെ! നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തനും ശബ്ബത്തിൽ തന്റെ കാളയോ, കഴുതയോ, തൊട്ടിയിൽനിന്ന് അഴിച്ചു കൊണ്ടുപോയി കുടിപ്പിക്കുന്നില്ലയോ? എന്നാൽ സാത്താൻ ഇതാ പതിനെട്ടു വർഷം കെട്ടിവെച്ചുള്ള ഈ അബ്രാഹാമിൻമകളായവളെ ശബ്ബത്തുനാളിൽ ആ കെട്ടിൽനിന്ന് അഴിച്ചു വിടേണ്ടതല്ലയോ! എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, വിദേശികൾ എല്ലാവരും നാണിച്ചു, അവനാൽ ഉണ്ടാകുന്ന മഹിമകളാൽ പുരുഷാരം ഒക്കയും സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞിതു: ദേവരാജ്യം ഏതിനോട് സമമം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു; ഏതിനോട് അതിനെ ഉപമിക്കേണ്ട? ഒരു മനുഷ്യൻ എടുത്തു, തന്റെ തോട്ടത്തിൽ ഇട്ട കടുകിൻമണിക്കു സമമം മാകുന്നു. അതു വളർന്നു വലിയ മരമായി, ആകാശപക്ഷികളും വന്നു അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ കുടിപാർന്നു. പിന്നെയും പറഞ്ഞിതു, ദേവരാജ്യത്തെ ഏതിനോട് ഉപമിക്കേണ്ട? ഒരു സ്രീ പുളിച്ചുമാവ് എടുത്തു മൂന്നു പറമാവിൽ ചേർത്ത്, എല്ലാം പുളിച്ചു വരുമ്പോൾ അടക്കി വെച്ചതിനോട് അതു തുല്യമാകുന്നു.

അവൻ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു യരുശലേമിനായി യാത്ര ചെയ്തപ്പോൾ പട്ടണങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും തോറും കടന്നു പോരുമ്പോൾ, ഒരുകാരൻ അവനോട്: കർത്താവേ, രക്ഷപ്പെടുന്നവർ ചുരുക്കമോ? എന്നു ചോദിച്ചാറെ, അവനോട് പറഞ്ഞിതു: ഇടക്കുവാൻ മറ്റുള്ളവരുടെ അകമ്പുകവാൻ പോരാടുവിൻ! കാരണം പലരും പുകവാൻ അനേകപ്പിടിക്കും കഴിയും ഇല്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു. വീടുടയവൻ എഴുന്നീറ്റു, കരകു പുട്ടിക്കളകയാൽ, നിങ്ങൾ പുറത്തുനിന്നു: കർത്താവേ, കർത്താവേ, ഞങ്ങൾക്കു തുറക്കുക! എന്നു ചൊല്ലി, കരകു മുട്ടിതുടങ്ങിയശേഷവും, അവൻ

നിങ്ങൾ എവിടെനിന്ന് എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു
 ൨൬ നിങ്ങളോട് ഉത്തരം പറയുംനേരം മുതൽ: നിന്റെ മുമ്പിൽ
 ഞങ്ങൾ തിന്നു കൂടിച്ചും ഞങ്ങളുടെ തെരുക്കളിൽ നീ പഠിപ്പിച്ചും
 ൨൭ കൊണ്ടിരുന്നവല്ലോ എന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു തുടങ്ങും. അവ
 ന്നാ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: നിങ്ങൾ എവിടെ നി
 ന്ന്ന് എന്നു നിങ്ങളെ അറിയുന്നില്ല; അനീടി പ്രവൃത്തിക്കുന്ന
 സകലരുമായുള്ളോരെ, എന്നെ വിട്ടുപോവിൻ! എന്നു പറയും.
 ൨൮ (മത്താ. ൮, ൧൧) അവുടെ നിങ്ങൾ അബ്രഹാം, ഇഷ്ടാക്, യാ
 കോബ് എന്നവരും എല്ലാ പ്രവാചകരും ദേവരാജ്യത്തിൽ ഇ
 റിക്കുന്നതും നിങ്ങൾ പുറത്തു തള്ളപ്പെടുന്നതും കാരണമായും,
 ൨൯ കർച്ചയും പല്ലകടിയും ഉണ്ടാകും. കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറുനിന്നും തെ
 ക്കുവടക്കുനിന്നും, (അവരവർ) വന്നു ദേവരാജ്യത്തിന്റെ പ
 ൩൦ ന്തിയിൽ ചേരും. കണ്ടാലും മുമ്പർ ആവാനുള്ള പിമ്പരും, പി
 മ്പർ ആവാനുള്ള മുമ്പരും ഉണ്ടു.

൩൧ ആ നാളിൽ ചില പഠിശരും അടുത്തു വന്നു: ഫെരോദാ നി
 ന്നെ കൊല്ലുവാൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ഇവിടുന്നു പുറപ്പെട്ടു
 യാത്രയാക എന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞാറെ, അവരോടു ചൊ
 ൩൨ ല്ലിയതു: നിങ്ങൾ പോയി, ആ കുറുക്കനോടു പറവിൻ! ഇതാ
 ഇന്നും നാളയും ഞാൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കി, രോഗശാന്തികൾ
 വരുത്തി നടക്കുന്നു; മൂന്നാം നാളിൽ തികച്ചു കൊൾകയും ചെയ
 യുന്നു; എങ്കിലും ഇന്നും നാളയും മരണനാളും ഞാൻ യാത്ര ചെയ
 ൩൩ യേണ്ടതു, യരുശലേമിന്നു പുറത്തു വെച്ചു പ്രവാചകൻ നശി
 ൩൪ ച്ചുപോകുന്നതു പറയുന്നതല്ലല്ലോ, (മത്താ. ൨൩, ൩൭.) അല്ല
 യൊ? യരുശലേമെ! യരുശലേമെ! പ്രവാചകരെ കൊന്നും
 നിന്നെക്കായി അയക്കപ്പെട്ടവരെ കല്ലെറിഞ്ഞും കളയുന്നവളെ!
 ഒരു കോഴി തന്റെ കൂത്തുകൂട്ടം ചിറകുകളിൻകീഴിൽ ചേർത്തു
 കൊള്ളുന്ന പ്രകാരം തന്നെ നിന്റെ മക്കളെ എത്ര വട്ടം ചേർത്തു
 കൊൾവാൻ എനിക്ക് മനസ്സായി. എങ്കിലും, നിങ്ങൾക്കു മന
 ൩൫ സ്സായില്ല. കണ്ടാലും നിങ്ങളുടെ ഭവനം നിങ്ങൾക്കു കൈവിട
 പ്പെട്ടു; കുത്യാവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ അനുഗ്രഹിക്ക
 പ്പെട്ടവൻ എന്നു നിങ്ങൾ ചൊല്ലും കാലം വരുവോളത്തേക്കു
 നിങ്ങൾ എന്നെ കാരണക ഇല്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
 പറയുന്നു.

൧൪. ൩൪. ൧൪. ൧൪. ൧൪. ൧൪.

ശബ്ദത്തിൽ മഹോദരശാന്തിയുടെ ശേഷം, (൭) മേധാദരശാന്തിവെവിനയം, (൧൨) പക്ഷഃഭേദമില്ലാത്ത; (൧൫) ക്ഷണിക്കുന്ന ക്രമം [മത്താ. ൨൨.] ഇവ മൂന്ന് ഉപമകളാൽ വർണ്ണിച്ചതു, (൨൫) ശിഷ്യന്മാർക്കു വേണ്ടുന്ന ഭാവം.

വീശപ്രമാണികളിൽ ഒരുത്തന്റെ വീട്ടിൽ അവൻ അപ്പം ൧ ഭക്ഷിച്ചാൻ ശബ്ദത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ, ഉണ്ടായിതു: അവർ ൨ അവനെ കാത്തുനിന്നിരിക്കെ, മഹോദരമുളോരു മനുഷ്യൻ അതു അവന്റെ മുമ്പിൽ ഉണ്ടു. അതിന്നു യേശു വൈദികരോ ൩ ങ്ങു പഠിപ്പിച്ചു. ഉരിയാടി, ശബ്ദത്തിൽ സൗഖ്യമാക്കുന്നതു ന്യായമൊ? എന്നു ചൊല്ലിയാറെ, അവർ മിണ്ടാതിരുന്നു. അ ൪ വന്നു അവനെ കൈപിടിച്ചു, സ്വസ്ഥനാക്കി വിട്ടയച്ചു അവരോടു ചൊല്ലിയതു: നിങ്ങളിൽ ആർക്കു കഴുതയൊ, കാളയൊ, കി ൫ ന്നാറിൽ വീണാൽ, ശബ്ദത്തുനാളിലും ക്ഷണത്തിൽ അതു വലിച്ചെടുക്കയില്ലയൊ? എന്നതിന്നു അവർ ഉത്തരം ഒന്നും പറഞ്ഞു കൂടാതെ ആയി.

പിന്നെ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ മുഖ്യാസനങ്ങളെ തെരിഞ്ഞെ ൭ ട്ടുകുന്ന പ്രകാരം കുറിക്കൊണ്ടു അവരോടു ഉപമ പറഞ്ഞിതു: നീ ഒരുത്തനാൽ കല്യാണത്തിന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, മുഖ്യാ ൮ സനത്തിൽ ചാരിക്കൊള്ളരുതു; പക്ഷെ നിന്നിലും മാനം ഏറിയവൻ അവനാൽ വിളിക്കപ്പെട്ടിട്ടു, നിന്നെയും അവനെയും ൯ ക്ഷണിച്ചവൻ വന്നു: ഇവൻ ഇടം കൊടുക്ക! എന്നു നിന്നോടു പറയുമ്പോൾ, നീ നാനേത്തോടെ ഒടുക്കത്തെ സ്ഥലം എടുക്കേണ്ടിവരും. അല്ല, നീ വിളിക്കപ്പെട്ടാൽ, ചെന്ന് ഒടുക്കത്തെ ൧൦ സ്ഥലത്തു ചാരിക്കൊൾക; നിന്നെ ക്ഷണിച്ചവൻ വന്ന ശേഷം നിന്നോടു: സ്നേഹിത! മേലോട്ടു പോയിരിക്ക എന്നു പറയാനാകുമല്ലോ തന്നെ; അപ്പോൾ ആ പന്തിയിൽ ചേരുന്ന ൧൧ വരുടെ മുമ്പാകെ നിന്നാക്കു മാനം ഉണ്ടാക്കു. കാരണം തന്നെ ൧൨ ത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം താഴ്ന്നപ്പോൾ; തന്നെത്താൻ താഴ്ന്നവൻ ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും (മത്താ. ൨൩, ൧൨.)

പിന്നെ തന്നെ ക്ഷണിച്ചവനോടു പറഞ്ഞിതു: നീ മുത്താ ൧൩ ഴമൊ അത്താഴമൊ കഴിക്കുമ്പോൾ, നിന്റെ സ്നേഹിതരെയും, സഹോദരരെയും, ചാച്ചുക്കാരെയും, സമ്പത്തുള്ള അയല്ക്കാരെയും വിളിക്കൊല്ല; അല്ലാത്താൽ അവർ നിന്നെ അങ്ങോട്ടും

ക്ഷണിക്കയും, നിന്നെക്ക് പ്രത്യപകാരം വരികയും ആമല്ലോ. ൧൩ നീ വിരുന്നുകഴിക്കുമ്പോൾ, ദരിദ്രൻ, ഉന്നക്കാർ, മുടന്തൻ, കുരടൻ ൧൪ ഇവരെ ക്ഷണിക്ക; എന്നാൽ അവർക്കു പ്രത്യപകാരം ചെയ്യാൻ ഇല്ലായ്കയാൽ നീതിമാന്മാരുടെ പുനരത്ഥാനത്തിങ്കൽ നിന്നെക്കു പകരം ലഭിപ്പാനുള്ളതുകൊണ്ടു നീ ധന്യനാകും.

൧൫ എന്നതു പന്തിയിൽ ചേർന്നവരിൽ ഒരുത്തൻ കേട്ടിട്ടു: ദേവരാജ്യത്തിൽ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ ധന്യൻ എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു. ആയവനോട് അവൻ ചൊല്ലിയതു: ഒരു മനുഷ്യൻ വലിയ അത്താഴംകഴിച്ചു പലരേയും ക്ഷണിച്ചു ശേഷം, ൧൭ അത്താഴനാഴികെക്കു തന്റെ ദാസനെ അയച്ചു, ആ ക്ഷണിച്ചവരോട്: ഇപ്പോൾ, എല്ലാം ഒരുങ്ങിത്തീർന്നുകൊണ്ടു വരുവിൻ! എന്നു പറയിച്ചു. എല്ലാവരും ഏകമനസ്സോടെ കഴിച്ചൽ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി; ഒന്നാമൻ അവനോടു: ഞാൻ ഒരു നിലംകൊണ്ടതിനാൽ, അതിനെ പോയി കാണാൻ മുട്ടുണ്ടു; ഞാൻ നിന്നെ അപേക്ഷിക്കുന്നു: എന്റെ അവിധ ബോധിച്ചിരിപ്പതാക ൧൯ ന്ക എന്നു പറഞ്ഞു. മറ്റൊരുവൻ: അഞ്ചുവർകളെ കൊണ്ടതിനാൽ അവ ശോധനചെയ്യാൻ പോകുന്നു, ഞാൻ നിന്നെ അപേക്ഷിക്കുന്നു: എന്റെ അവിധ ബോധിച്ചിരിപ്പതാക എന്നു പറഞ്ഞു. മറ്റൊരുവൻ: ചെറുതു കെട്ടിയതുകൊണ്ടു വന്നുകൂടാ എന്നു പറഞ്ഞു. ആ ദാസൻ മടങ്ങിവന്നു, തന്റെ യജമാനനോട് ഇവ അറിയിച്ചപ്പോൾ, വീടുടയവൻ കോപിച്ചു, തന്റെ ദാസനോട് നീ വേഗം പട്ടണത്തിലേ വീഥികളിലും ഇടത്തരക്കളിലും ചെന്നു, ദരിദ്രൻ, ഉന്നക്കാർ, മുടന്തൻ, കുരടൻ ഇവരെ ഇങ്ങു വരുത്തുക എന്നു കല്പിച്ചു. ദാസൻ പറഞ്ഞു: കർത്താവേ, നിന്നു യോഗിച്ച പ്രകാരം ചെയ്യുതീർന്നു; ഇനിയും സ്ഥലം ഉണ്ടു. എന്നാറെ, യജമാനൻ ദാസനോട് പറഞ്ഞു: നീ പുറപ്പെട്ടു പെരുവഴികളിലും, വേലികളിലും (പോയി) എന്റെ വീടു നിറയേണ്ടതിന്നു (കണ്ടവരെ) പ്രവേശിപ്പാൻ നിബ്ബന്ധിക്ക. ആ ക്ഷണിച്ചിട്ടുള്ള പുരുഷൻ ആരും എന്റെ അത്താഴം ആസ്വദിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

൨൫ ഏറിയ സമൂഹങ്ങൾ അവനോട് ഒന്നിച്ചു നടക്കുമ്പോൾ, അവൻ തിരിഞ്ഞു അവരോടു പറഞ്ഞിതു: ഒരുവൻ എന്നോടു ചേർന്നാൽ തന്റെ അപ്പനേയും, അമ്മയേയും, ഭൗതികയേയും, മക്കളേയും, സഹോദരരേയും, സഹോദരികളേയും, തന്റെ

ലൂക്ക. ൧൪. ൧൫. അ.

ദേഹിയായും കൂട പകെക്കുന്നിപ്പു എങ്കിൽ, എന്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല. പിന്നെ തന്റെ ശിഷ്യനെ എടുത്തു എന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നുകൊള്ളാത്തവനും എന്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല (മത്ത. ൧൦, ൩൮.) എങ്ങിനെ എന്നാൽ ൨൮ നിക്കൂളിൽ ആർ ഒരു ഗോപുരം പണി ചെയ്യാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ; മുഖെ ഇരുന്നൂ അതു തീർപ്പാൻ തന്നിരിക്കു വക ഉണ്ടോ എന്നു വെച്ചു ചെല്ലും, ചെലവു കണക്കുനോക്കുന്നില്ലയോ? അല്ലാ ൨൯ യിൽ പകെക്കു അടിസ്ഥാനം ഇട്ട ശേഷം, തിപ്പെപ്പാൻ പോരാ യ്കൊണ്ടു, കാണുന്നവൻ എല്ലാം ഈ മനുഷ്യൻ പണിചെ ൩൦ യ്യാൻ ആരും ചെയ്തു. തിപ്പെപ്പാൻ കഴിഞ്ഞതും ഇല്ല എന്നു പരിമ സിച്ച് തുടങ്ങുമല്ലോ. അല്ല രാജാവ് രാജാവിനോടു പടയൊട്ടാൻ ൩൧ പുറപ്പെട്ടമുമ്പെ ഇരുന്നുകൊണ്ട് ഇരുപതിനായിരവുമായി എ തിത്തുവരുന്നവനെതാൻ പതിനായിരവുമായി ഏറ്റു ചെറുപ്പാൻ മതിയോ എന്നു വെച്ചു മന്ത്രിക്കുന്നില്ലയോ? പോര എന്നു ൩൨ റികിൽ, മറ്റാവൻ ദൂരത്തിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, മന്ത്രിയ്ക്കു അയച്ചു, സമാധാനം സംബന്ധിച്ചവ അപേക്ഷിക്കുന്നവല്ലോ. അപ്രകാരം തന്നെ നിക്കൂളിൽ ആരും തന്നിരിക്കുവരോട് ആ ൩൩ കെ വിട വാങ്ങുന്നില്ല എങ്കിൽ, എന്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല. (മാ. ൯, ൫൦.) ഉപ്പു നല്ലതു തന്നെ; ഉപ്പുകൂടെ രസ ൩൪ മില്ലാതെ പോകിലോ (അതിന്) ഏതുകൊണ്ടു രുചി വരുത്തും? ഇനി നിലത്തിന്നും, വളത്തിന്നും, കൊള്ളുതു; അതു പുറത്തു ൩൫ കഴയുന്നു; കേപ്പാൻ ചെവികൾ ഉള്ളവൻ കേൾക്കുക.

൧൫. അദ്ധ്യായം.

പാപികളോടുള്ള ചേർച്ചക്കു കാരണമായതു, (൩) നല്ലമായ ആടു [മത്ത. ൧൮, ൧൨], (൪) കാണാതെ പോയ ദാമ, (൧൧) ദുടിയനായ മകൻ ഈ മൂന്നു ഉപമകളാൽ വണ്ണിച്ച ദേവകരണ.

൧) പാപികളോടുകൂടും, അവനെ കേൾപ്പാൻ അടുത്തു വരുന്നതുകൊണ്ടു, പഠിശരം ശാസ്ത്രികളും: ഇവൻ പാപികളെ ചേർത്തുകൊണ്ട്, അവരോടു കൂടി ഭക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പിറപ്പിടത്തു. അവരോട് അവൻ ഈ ഉപമ പറഞ്ഞു: നിക്കൂളിൽ ഏതു മനുഷ്യൻ നൂറ് ആടുണ്ടായിരിക്കെ, അതിൽ ഒന്നു രു കളാത്തു പോയാൽ, തൊണ്ണൂറ്റൊന്നുവതിനെ മരുഭൂമിയിൽ വിട്ടു ചുട്ടു, ആ കാണാതെ പോയതിനെ കണ്ടെത്തും വരെ, നോക്കി

൫ നടക്കാതിരിക്കുമൊ? കണ്ടു കിട്ടിയപ്പോൾ സന്തോഷിച്ചുകൊ
ന്നുണ്ടു, തന്റെ ചുമലുകളിൽ എടുത്തു, വീട്ടിൽവന്നു സ്തംഭിതരേ
യും, അയല്ക്കാരെയും, വിളിച്ചുകൂട്ടി: ഞാൻ കളഞ്ഞിട്ടുള്ള ആടു
കണ്ടു കിട്ടുകകൊണ്ട് എന്നോടു കൂടെ സന്തോഷിപ്പിൻ! എന്ന്
൭ അവരോട് പറയുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ മാനസാന്തരം കൊ
ണ്ട് ആവശ്യമില്ലാത്ത തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതു നീതിമാന്മാരിലും മനം
തിരിയുന്ന ഏക പാപിയെ ചൊല്ലി, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സന്തോഷം
ഉണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

൮ അല്ല, ഏതു സ്ത്രീ പത്തു ദ്രവമുണ്ടായിരിക്കെ, ഒരു ദ്രവമു
ത്തൊൽ, വിളക്കു കത്തിച്ചു ഭവനം അടിച്ചു വാരി, അതു കണ്ടു കിട്ടു
ന്നു വരെ, സൂക്ഷ്മത്തോടെ അന്വേഷിക്കാതിരിക്കുമൊ? കണ്ടു കിട്ടി
യപ്പോൾ, തോഴിമാരെയും, അയല്ക്കാരന്മാരെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി:
൧൦ സന്തോഷിപ്പിൻ! എന്നു പറയുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ മനം
തിരിയുന്ന ഏക പാപിയെ ചൊല്ലി, ദേവദൂതന്മാരുടെ മുമ്പാകെ
സന്തോഷം ഉണ്ടാകുന്നു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

൧൧ പിന്നെ പറഞ്ഞിതു: ഒരു മനുഷ്യൻ രണ്ടു മക്കൾ ഉണ്ടു. അ
൧൨ തിൽ ഇളയവൻ അപ്പനോട്: അപ്പനെ, വസ്തുവിൽ എനിക്ക്
വരുന്ന പങ്കു തരണമെ എന്നു പറഞ്ഞു; അവനും മുതലി
൧൩ നെ അവർക്കു പങ്കു ചെയ്തു. കുറയ്ക്കു നാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ,
ഇളയ മകൻ സകലവും സ്വരൂപിച്ചുകൊണ്ടു, ദൂരദേശത്തേ
ക്കു യാത്രപോയി, അവിടെ ഭുക്തനായി ആചരിച്ചുകൊണ്ടു, ത
൧൪ ന്റെ വസ്തു നാനാവിധമാക്കിക്കളഞ്ഞു. എല്ലാം ചെലവഴിച്ചു
ശേഷം, ആ ദേശത്തിൽ കനത്ത ക്ഷാമം ഉണ്ടായി; അവനും

൧൫ മുട്ടു വന്നുതുടങ്ങി. പിന്നെ പോയി, ആ ദേശത്തിലെ പൌര
ന്മാരിൽ ഒരുത്തനെ പറിക്കൊണ്ടു, ആയവൻ അവനെ ത
൧൬ ന്റെ നിലങ്ങളിൽ അയച്ചു, പന്നികളെ മേയ്ക്കാനാക്കി. പന്നി
കൾ തിന്നുന്ന മരപ്പയറു കൊണ്ടു തന്റെ വയറു നിറപ്പാൻ
൧൭ എത്ര കൊതിച്ചാലും ആരും അവനു കൊടുത്തില്ല. അപ്പോൾ,
അവൻ തന്നിലേക്കു തന്നെ വന്നു പറഞ്ഞു: എന്റെ അപ്പ
നോട് എത്ര കൂലിക്കാക്ക് അപ്പം വഴിയുന്നുണ്ടു; ഞാനൊ വി
൧൮ ശപ്പുകൊണ്ട് ഇവിടെ നശിച്ചു പോകുന്നു. ഞാൻ എഴുന്നീറ്
എന്റെ അപ്പന്റെ അടുക്കെ പോയി അവനോട്: അപ്പ
൧൯ നെ, ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തോടും, നിന്നോടും, പാപം ചെയ്തു; ഇനി

നിന്റെ മകനെന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടവൻ യോഗ്യനല്ല; നിന്റെ കൂലിക്കാരിൽ ഒരാളെന്ന് പോലെ എന്നെ ആക്കിക്കൊള്ളണമെന്നു പറയൂ. എന്നിട്ട് എഴുന്നീറ്റു, തന്റെ അപ്പന്റെ അടുത്തു കൈപോയി; അവൻ ദൂരത്തുള്ളപ്പോൾ തന്നെ, അപ്പൻ അവനെ കണ്ടു കരളലിഞ്ഞ്, ഓടി വന്നു അവന്റെ കഴുത്തു കെട്ടിപ്പിടിച്ച് അവനെ ചുംബിച്ചു. മകൻ അവനോട്: അപ്പൻ, ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തോടും, നിന്നോടും, പാപചെയ്തു; ഇനി നിന്റെ മകൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടവൻ യോഗ്യനല്ല എന്നു പറഞ്ഞാറെ, അപ്പൻ തന്റെ ദാസനോട് വേഗം മേല്ക്കുമായ അങ്കിയെ കൊണ്ടുവന്ന്, ഇവനെ ഉടുപ്പിപ്പിൻ! കൈക്കു മോതിരവും, കാലുകൾക്കു ചെരിപ്പുകളും ഇടുവിപ്പിൻ! പുഷ്ടിപ്പെട്ട കന്നുകുട്ടിയെ കൊണ്ടുവന്ന് അരുപ്പിൻ! ഇനി നാം ഭക്ഷിച്ചു ഭരണത്തിൽ! ഈ എന്റെ മകൻ ചത്തവനായിരുന്നു, തിരികെ ഉയിർത്തു; കാനോതെ പോയവനായിരുന്നു, കണ്ടുകിട്ടുകയും ചെയ്തുവല്ലോ! എന്നു പറഞ്ഞു; അവരും ആനന്ദിച്ചുതുടങ്ങി. അപ്പൻ അവന്റെ മൂത്ത മകൻ വയലിൽ ഉണ്ടു; ആയവൻ വന്നു വീട്ടിനോട് അടുത്തപ്പോൾ, വാട്ടുവൃത്തമേലാപ്പവും കേട്ടു, ബാല്യക്കാരിൽ ഒരാളെന്ന് വിളിച്ചു: ഇതെന്ത്? എന്നു ചോദിച്ചു. നിന്റെ സഹോദരൻ വന്നു, പിന്നെ നിന്റെ അപ്പൻ അവനെ സൗഖ്യത്തോടെ കിട്ടിയതുകൊണ്ട്, പുഷ്ടിപ്പെട്ട കന്നുകുട്ടിയെ അരുപ്പിച്ചു എന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ കോപിച്ച് അകമ്പുകവാൻ മനസ്സില്ലാഞ്ഞു. എന്നിട്ട് അപ്പൻ പുറത്തു വന്നു അവനെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു പോരുമ്പോൾ, അവൻ അവനോട്: കണ്ടാലും ഇത്ര വഷം ഞാൻ നിന്നെ സേവിക്കുന്നു, നിന്റെ കല്പന ഒരു നാളും ലംഘിച്ചതും ഇല്ല; ഞാൻ ചങ്ങാതികളുമായി ആനന്ദിക്കേണ്ടതിന്നു, നീ ഒരിക്കലും ഒർ ആടുക്കുട്ടി തന്നില്ല താനും. വേഗമാരോടുകൂടി നിന്റെ മൂത്ത തിന്നുകള്ളത്തുള്ള ഈ നിന്റെ മകൻ വന്നപ്പോഴെക്കൊ, പുഷ്ടിപ്പെട്ട കന്നുകുട്ടിയും അവൻ അടുത്തു കൊടുത്തു എന്നുത്തരം ചൊല്ലിയാറെ, അവനോടു പറഞ്ഞിതു: കുഞ്ഞനെ, നന്മ നീ എപ്പോഴും എനോടു കൂടെ ഉണ്ടല്ലോ; എന്നിരിക്കളത് എല്ലാം നിന്റെത് ആകുന്നു; ഈ നിന്റെ സഹോദരൻ ചത്തവനായിരുന്നു, തിരികെ ഉയിർത്തു; കാനോതെ പോയവനായിരുന്നു, കണ്ടുകിട്ടിയതുകൊണ്ട് ആനന്ദിച്ചു സന്തോഷിക്കേണ്ടിയിരുന്നുതാനും.

൧൬. അദ്ധ്യായം.

മാമോന്റെ അനീതിയുള്ള വീട്ടുവിചാരകന്റെ ഉപമ, (൧൪) പവീശരെ ആക്ഷേപിച്ചു. (൧൯) ധനവാദം ലാജരിനും സംഭവിച്ചത് ഉപമയിൽ കാട്ടിയതു.

൧ വിന്നെ അവൻ ശിഷ്യരോട് പറഞ്ഞിതു: ധനവാദിയായ ഒരു മനുഷ്യനു വീട്ടുവിചാരകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; ആയവൻ അവന്റെ വസ്തു നാനാവിധമാക്കുന്ന പ്രകാരം കുററുംചുമത്തപ്പെട്ടാറെ, അവനെ വിളിച്ചു വരുത്തി: നിന്നെ കൊണ്ട് ഈ കേൾക്കുന്നത് എന്തു? നിന്നെക്ക് ഇനി വീട്ടുവിചാരിപ്പാൻ കഴിയായ്ക്കൊണ്ട്, നിന്റെ വിചാരണക്കണക്ക് ഏല്പിച്ചു തരിക.

൨ എന്നു പറഞ്ഞു. വീട്ടുവിചാരകൻ ഉള്ളുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: എന്റെ യജമാനൻ വിചാരണയെ എനോട് എടുത്തു കൊള്ളുന്നതുകൊണ്ട് എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? കൊത്തുവാൻ പ്രാപിയല്ല; ൪ ഇരപ്പാൻ നാനിക്കുന്നു; എന്നെ വിചാരണയിൽനിന്നു നീക്കിയാൽ പിന്നെ തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ എന്നെ ചേർത്തു കൊൾവാൻതക്കവണ്ണം ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടത് ഇന്നത് എന്നു ബോധിച്ചു. എന്നിട്ടു തന്റെ യജമാനനുള്ളോരോരോ കടക്കാരെ വരുത്തി, മുമ്പിലത്തവനോട്: എന്റെ യജമാനനോട് എത്ര കടയുണ്ടുണ്ടിരിക്കുന്നു? എന്നു ചോദിച്ചു. നൂറു കടം എണ്ണു എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞാറെ: നിന്റെ കൈച്ചീട്ട് ഇതാ വാങ്ങി വേഗം ഇരുന്നൂർ അമ്പത് എന്ന് എഴുതുക എന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞു.

൭ പിന്നെ മറ്റൊരുത്തനോട്: നീയൊ എത്ര കടംപെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചാറെ: നൂറു പെ കോതമ്പ് എന്നു പറഞ്ഞു; അവനോട്: നിന്റെ കൈച്ചീട്ടു വാങ്ങി, എണ്ണൂറ് എന്ന് എഴുതുക എന്നു പറഞ്ഞു. ശേഷം ഈ നീതികേടുള്ള വീട്ടു വിചാരകൻ ബുദ്ധിപ്രകാരം ചെയ്തുകൊണ്ടു, യജമാനൻ അവനെ പുകഴ്ത്തി; എങ്ങിനെ എന്നാൽ വെളിച്ചമകളേക്കാൾ, ഈ യുഗത്തിന്റെ മക്കൾ താന്തങ്ങളുടെ തലമുറയോടു ബുദ്ധി ഏറിയവർ ആകുന്നു. ഞാനും നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: നീതികേടുള്ള (ധന) മാമോനെകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു സ്നേഹിതരെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊൾവിൻ! അത് ഒടുങ്ങി പോയാൽ, അവർ നിത്യകൂടാരങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ ചേർത്തുകൊള്ളേണ്ടതിന്നു തന്നെ. ഏറ്റവും ചെറിയതിൽ വിശ്വസ്യനായവൻ അധികത്തിലും വിശ്വസ്യൻ ആകുന്നു; ഏറ്റവും ചെറിയതിൽ നീതികേടുള്ളവൻ അധികത്തിലും നീതി

കെട്ടവനെത്ര. ആകയാൽ, അനീതിയുള്ള മാമോനിൽ വിശ്വസിച്ചു എങ്കിൽ, സത്യമായുള്ളതു നിങ്ങളിൽ ആർ ഭരമല്ലിക്കും? അന്യന്റെ മുഖിൽ വിശ്വസിച്ചു എങ്കിൽ, നിങ്ങളും പരമസ്വന്തമായത് ആർ തരും? രണ്ടു യജമാനന്മാരെ സേവിപ്പാൻ ഒരു ദൂതനും കഴികയില്ല; ചെയ്യാൻ ഒരുവനെ പകെക്കും, മറുവനെ സ്നേഹിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ ഒരുത്തനെ മുറുകു പിടിക്കും, മറുവനെ നിന്ദിക്കും; നിങ്ങളുംക്കു ദൈവത്തെയും മാമോനെയും സേവിച്ചുകൂടാ. (മത്താ. ൩, ൨൪.)

എന്നിവ എല്ലാം ദ്രോഹിതയായ പരിശോധനകൾ കേട്ട് അവർ പരസ്പരം ഇളിച്ചു കാട്ടി. അവരോട് പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങളെ തന്നെ മറ്റു മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ, നിങ്ങളും നീതീകരിക്കുന്നവർ എങ്കിലും, ദൈവം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അറിയുന്നു; കാരണം മനുഷ്യരിൽ ഉന്നതമായതു, ദൈവത്തിൻമുമ്പാകെ അറുപ്പത്രെ. ധർമ്മശാസ്ത്രവും പ്രവാചകരും, യോഹന്നാൻ വരെ (ഉള്ളതു); അന്നു മുതൽ ദേവരാജ്യം സുവിശേഷിക്കപ്പെടുന്നു; എല്ലാവരും അതിനെ ആക്രമിക്കുന്നു (മത്താ. ൧൧, ൧൨.) ധർമ്മത്തിൽ ഒരു പുഴു മറുവീണ്ടു പോകുന്നതിനേക്കാൾ, സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞു പോകുന്നത് എളുപ്പം തന്നെ (മത്താ. ൫, ൧൮.) തന്റെ ഭായ്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു മറുവനെ കെട്ടുന്നവൻ എല്ലാം വ്യഭിചരിക്കുന്നു; പുരുഷൻ ഉപേക്ഷിച്ചു പോയവനെ കെട്ടുന്നവനും എല്ലാം വ്യഭിചരിക്കുന്നു (മത്താ. ൧൯, ൯.)

ധനവാന്മാരായ മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ ധൂമ്ര വസ്ത്രമുള്ളതും, നേരിയ ശീലയും ഉടുത്തുകൊണ്ടു, ദിനപ്രതി കൌതുകത്തോടെ രമിക്കുന്നവൻ തന്നെ. ലാജർ എന്നു പേരുള്ള ഒരു ദരിദ്രനും ഉണ്ടു; അവന്റെ പടിപ്പുരകൾ ഇവൻ പരവും മുടി ഇടപ്പെട്ടിരുന്നു; ധനവാന്റെ മേശയിൽനിന്നു വീഴുന്ന കഷണങ്ങൾകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെട്ടുവാനും, ആഗ്രഹിച്ചുപാർത്തു; നായ്ക്കുളം വന്ന് അവന്റെ പരക്കളെ നന്നാക്കി. ആ ദരിദ്രൻ മരണം സംഭവിച്ചു; ദൂതന്മാർ അവനെ കൊണ്ടു വന്നുപോയി, അബ്രാഹാമിൻ മടിയിലാക്കി. ധനവാൻ മരിച്ചു കഴിഞ്ഞുപോയി; അവൻ പാതാളത്തിൽ ദണ്ഡങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടു കണ്ണുകളെ ഉയർത്തി, ദൂരത്തുനിന്ന് അബ്രാഹാമെയും, അവന്റെ മടിയിൽ ലാജരെയും കണ്ടു, വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: പിതാവായ അബ്രാഹാമേ! എന്നിൽ കനിഞ്ഞു കൊണ്ടാലും ഈ ജ്വാലയിൽ

ഞാൻ വേദനപ്പെടുകൊണ്ടു, ലാജൻ തന്റെ വിരലിന്റെ അ
 റം വെള്ളത്തിൽ മുക്കി, എന്റെ നാവിനെ തണുപ്പിക്കേണ്ടതി
 ൨൫ ന്നു നിയോഗിക്ക! എന്നാറെ, അബ്രഹാം പറഞ്ഞു: മകനെ!
 നിന്റെ ആയുസ്സിൽ നിന്റെ നന്മകളും ലാജരിന് അപ്രകാ
 രം തിന്മകളും കിട്ടി പോയ പ്രകാരം ഓക്ക്! ഇപ്പോഴൊ ഇവന്
 ൨൬ ഇവിടെ ആശ്വാസവും നിന്നെക്കു വേദനയും ഉണ്ടു. അത്രയും
 മല്ല; ഇവിടെനിന്നു നിങ്ങളുടെ കടപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവർക്കു
 കഴിവില്ലാതെയും, അങ്ങയവർ ഞങ്ങളുടെ കടന്നു വരാതെ
 യും ഇരിപ്പാനുക്കവണ്ണം ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും നടുവെ വ
 ൨൭ ലിയ പിള്ളപ്പ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടു. പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞു;
 എന്നാൽ പിതാവേ! ആയവനെ എന്റെ അപ്പന്റെ വീട്ടിൽ
 അയപ്പാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു; കാരണം എനിക്ക് അഞ്ചു സ
 ൨൮ ഹോദരന്മാർ ഉണ്ടു; അവരും ഈ ദണ്ഡസ്ഥലത്തു വരാതിരി
 പ്പാൻ അവൻ അവർക്കു (ആണയിട്ടും) സാക്ഷ്യം ചെയ്യാക!
 ൨൯ അബ്രഹാം അവനോട്: അവർക്കു മോശയും പ്രവാചകരും ഉ
 ൩൦ ണ്ടല്ലെ; ആയവനെ കേൾക്കേണ്ടത് എന്നു പറഞ്ഞാറെ: അല്ല,
 പിതാവായ അബ്രഹാമേ! മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഒരുത്തൻ അ
 ൩൧ വരരിക്കെ പോയി എങ്കിൽ മനന്തിരിയും എന്ന് അവൻ പറ
 ഞ്ഞതിന്നു: അവൻ മോശയേയും പ്രവാചകരേയും കേൾക്കാ
 ഞ്ഞാൽ, മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഒരുത്തൻ എഴുന്നീറ്റു വന്നു എങ്കി
 ലും, അവരെ അനുസരിപ്പിക്കയും ഇല്ല എന്ന് അവനോട്
 പറഞ്ഞു.

൧൭. അദ്ധ്യായം.

ഇടവകകളും തമ്മിൽ ക്ഷമിക്കുന്നതും വിശ്വാസവചനവും ചെയ്തി ഉപദേശിച്ച
 ത്തു, (൧൧) ൧൦ കഷ്ടികൾക്കു ശുദ്ധി വന്നതിന്റെ അനുഭവം, (൨൦) ദേവരാജ്യം
 വളരുകയും പേരുകേട്ടതോടും വരുന്ന പ്രകാരം [മത്താ. ൨൪, ൧൭-൪൧]

൧ **അ**വൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടേയ്ക്കു ചെയ്തിയതു: ഇടവകകൾ വര
 തിരിക്കുന്നത് അസാധ്യം തന്നെ; എങ്കിലും അവ വരുത്തുന്ന
 ൨ വന്നു ഹാ കഷ്ടം! ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തന് ഇടവക വരുത്ത
 ന്നതിനേക്കാൾ അവന്റെ കഴുത്തിൽ ഒരു തിരിക്കല്ലു ചുറ്റിട്ടു
 കടലിൽ എറിഞ്ഞു കളഞ്ഞാൽ, അവനു പ്രയോജനമായിരിക്ക
 ൩ ന്നു. (മത്താ. ൧൮, ൩.) നിങ്ങളെ തന്നെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾ
 വിൻ! നിന്റെ സഹോദരൻ നിന്നോട് പിഴച്ചാൽ അവനെ

ആക്ഷേപിക്കുക; അവൻ മനന്തിരിഞ്ഞാൽ അവനെ വിട്ടുകൊടുക്ക. ദിവസത്തിൽ ഏഴു വട്ടം നിന്നോട് പിഴച്ചാലും (ദിവസ രാത്രിയിൽ) ഏഴു വട്ടം നിങ്കലേക്ക് തിരിഞ്ഞു: എനിക്ക് അവനോട് ഉണ്ടെന്ന് എന്നു പറഞ്ഞു എങ്കിൽ, അവനോടു ക്ഷമിക്ക. അവനെ വിട്ടുപോകാൻ കർത്താവിനോട്: ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം കൂട്ടിത്തരണം എന്നു പറഞ്ഞാറെ, കർത്താവ് ചൊല്ലിയതു: നിങ്ങളുടെ കഴുകിനണിയോളം വിശ്വാസം ഉണ്ടായാൽ, ഈ ഭൂമിയിൽ യാതൊരു കടലിനോടും പഠിഞ്ഞു കടലിൽ നട്ടിരിക്കുന്ന എന്നു പറകയും, അതു നിങ്ങളുടെ ചെവികൊടുക്കയും ആം. (മത്ത. ൧൭, ൨൦.) എങ്കിലും നിങ്ങളിൽ ആർക്ക് ഒരു ദാസൻ ഉണ്ടായാൽ അവൻ ഉഴുക എങ്കിലും മേയ്ക്കു എങ്കിലും ചെയ്തിട്ട് വയലിൽനിന്നു പോകുമ്പോൾ: നീ ക്ഷണത്തിൽ വന്ന് ഊണിന് ഇരിക്ക എന്ന് അവനോട് പറയുമോ? അല്ല എന്റെ അത്താഴത്തിന് ഒരു വെളിച്ചം; പിന്നെ അരക്കെട്ടിക്കൊണ്ടു ഞാൻ തിന്നു കഴിച്ചു തീരുന്നോളം എന്റെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യൂ; ശേഷം നീയും തിന്നു കഴിച്ചു കൊൾക എന്നു പറകയില്ലയോ? ആ ദാസൻ നിന്നോട് പ്രകാരം ചെയ്തതിന്നു കൃതജ്ഞത കാട്ടുമോ? അങ്ങിനെ തോന്നുന്നില്ല. അപ്പോൾ നിങ്ങളും നിന്നോട് പ്രകാരം എല്ലാം ചെയ്യപ്പെടാതെ പഠിക്കുക: ഞങ്ങളും നിന്നോട് പ്രകാരം; ചെയ്യപ്പെടാത്തതൊന്നും ചെയ്യൂ എന്നു പറവിൻ.

അവൻ യരുശലേമിലേക്കു യാത്രയാകുമ്പോൾ, സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതു: ശമര്യക്കും ഗലീലക്കും നടുവിൽ കൂടിക്കടക്കയിൽ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലും നേരം, കഷ്ടം പിടിച്ചു പത്തു പുരുഷന്മാർ അവനെ എതിരേറു അവകലെ, നിന്നുകൊണ്ടു: യേശു നായക! ഞങ്ങളെ കനിഞ്ഞുകൊണ്ടാലും! എന്നു ശബ്ദം ഉയർത്തി പറഞ്ഞു. ആയവരെ അവൻ കണ്ടു: നിങ്ങളും പോയി, പുരോഹിതന്മാർക്കു നിങ്ങളെ തന്നെ കാട്ടുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ ചെല്ലുകയിൽ തന്നെ ശുദ്ധരായി വരികയും ചെയ്തു. അവരിൽ ഒരുവൻ സൗഖ്യപ്പെട്ടതു കണ്ടു, മഹാശബ്ദത്തോടെ ദൈവത്തെ തേജസ്കരിച്ചുകൊണ്ടു മടങ്ങിവന്നു, അവന്റെ കാൽ കവിട്ടു വീണ്ടു ഉപചാരം പറഞ്ഞു; അവനോ ശമര്യൻ തന്നെ. യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: പത്തു പേരും ശുദ്ധരായില്ലയോ? ഒമ്പതൊരാളുടെ? ഈ മരണാതികാരനല്ലാതെ തിരിഞ്ഞു വന്നു ദൈവത്തിന്നു തേജസ്സു കൊടുപ്പവർ കാണായില്ലയോ? എന്നാറെ

അവനോട്: എഴുന്നീറ്റു പോക; നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു.

൨൦ ദേവരാജ്യം എപ്പോൾ, വരുന്നു എന്നു പഠിശർ ചോദിച്ചതി
 ൨൧ ന്, അവൻ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ദേവരാജ്യം നോക്കിക്കൊ
 ജ്ജംപണ്ണം അല്പ വരുന്നതു; ഇതാ ഇവിടെ എന്നും അതാ അ
 വിടെ എന്നും പറയുമാറും ഇല്ല; കണ്ടാലും ദേവരാജ്യം നിങ്ങളു
 ൨൨ ടെ ഇടയിൽ അത്രെ ആകുന്നതു. പിന്നെ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
 പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ ദിവസങ്ങളിൽ ഒന്നു
 കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കയും കാണായ്കയും ചെയ്യുന്ന നാളുകൾ
 ൨൩ വരും അന്നു നിങ്ങളോട് ഇതാ ഇവിടെ എന്നും അതാ അവി
 ടെ എന്നും പറയും; നിങ്ങൾ പോകരുതു; പിഞ്ചെല്ലുകയും അരു
 ൨൪ തു; കാരണം മിന്നൽ വാനത്തിങ്കീഴേദിക്കിന്തിന്നു ദിക്കോളവും
 തെളങ്ങി മിന്നുന്ന പോലെ തന്നെ മനുഷ്യപുത്രനും തന്റെ
 ൨൫ ദിവസത്തിൽ ആകും. മുഖെ അവൻ വളരെ കഷ്ടപ്പെടുകയും
 ൨൬ ഇതു തലമുറയാൽ തള്ളപ്പെടുകയും വേണ്ടിയതു. പിന്നെ നോ
 ൨൭ ന്റെ ദിവസങ്ങളിലും ഉണ്ടാകും. അവർ തിന്നും കുടിച്ചും കെട്ടി
 യും കെട്ടിച്ചും വന്നതു നോഹ പെട്ടകത്തിൽ കടന്നിട്ടു, ജലപ്ര
 ൨൮ ത്യം വന്നു, എല്ലാവരെയും മുടിക്കുന്ന നാൾ വരെയത്രെ. ലോ
 ത്തിന്റെ നാളുകളിൽ സംഭവിച്ചപ്രകാരവും തന്നെ; അവരും
 തിന്നും കുടിച്ചുംകൊണ്ടും, വിററും നട്ടും പണി ചെയ്തും പോന്നും,
 ൨൯ ലോത്ത് സഭോമെ വിട്ടു പോയ നാളുകളൊ, വാനത്തിൽനിന്ന്
 അഗ്നിയും ഗന്ധകവും ചെയ്ത് എല്ലാവരെയും മുടിച്ചുകളഞ്ഞു.
 ൩൦ മനുഷ്യപുത്രൻ വെളിപ്പെടുന്ന നാളിൽ അപ്പോഴും തന്നെ ആ
 ൩൧ കും. അന്നു വീട്ടിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ ഭവനത്തിൽ ഉള്ള
 കോപ്പകളെ എടുക്കേണ്ടതിന്ന്, ഇറങ്ങി പോകായ്ക! വയലിൽ
 ൩൨ ഉള്ളവനും അപ്രകാരം പിന്നോക്കം തിരികയും ഒല്ലാ! ലോത്തി
 ൩൩ ന്റെ ഭായ്യയെ ഓത്തുകൊൾവിൻ! ആരാനും തന്റെ ദേവിയെ
 രക്ഷിപ്പാൻ നോക്കിയാൽ, അതിനെ കളയും; അതിനെ കള
 ൩൪ ണ്യാൽ, ഉയർപ്പിക്കു അത്രെ ചെയ്യും. (൯, ൨൪.) ഞാൻ നിങ്ങളോടു
 പറയുന്നതു: ആ രാത്രിയിൽ ഇരുവർ ഒരു കിടക്കമേൽ ഇരിക്കും;
 ൩൫ ഒരുത്തൻ കൈക്കൊള്ളപ്പെടും; മററവൻ കൈവിടപ്പെടും. ഇരു
 വർ ഒന്നിച്ച് അരച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും; ഒരുത്തി കൈക്കൊള്ളപ്പെ
 ൩൬ ടും, മററവൾ വിടപ്പെടും. (ഇരുവർ വയലിൽ ഇരിക്കും, ഒരു

ലൂക്ക. ൧൮. ൧൦.

ത്തൻ കൈകൊള്ളപ്പെടും, മറാവൻ വിടപ്പെടും.) അവൻ ഉത്തരമായി അറുപതോടുകൂടി പറഞ്ഞു: കർത്താവേ! എവിടെ? എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: ഉടൻ എവിടെ അവിടെ കഴുകും കൂടും എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൮. അദ്ധ്യായം.

പ്രാർത്ഥനയെ വഴ്തിക്കുന്ന ഉപമകൾ രണ്ടു, (൧൫) ശിശുക്കളെ അനുഗ്രഹിച്ചതും, (൧൮) ധനവാനായ യുവാവും [മത്താ. ൧൯. ൧൦. ൧൧.], (൧൯) മരണപ്രവചനവും, (൨൦) യറിമോയിലെ അന്ധനും [മത്താ. ൨൦. ൧൦. ൧൧.]

വിന്നെ മടുത്തു പോകാതെ എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കണം എന്നു പഠിപ്പിച്ചു കൊടുത്തു, അവരോട് ഉപമ പറഞ്ഞിതു: ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവരും മനുഷ്യരെ ശങ്കയും ഇല്ലാത്തൊരു ന്യായാധിപൻ ഒരു പട്ടണത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ പട്ടണത്തിൽ ഒരു വിധവയും ഇല്ലാത്തവൻ എങ്കിലും, ഈ വിധവ എനിക്ക് അലമ്പൽ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതും; അല്ലാത്തവൻ അന്വേഷിച്ചു വന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നവർക്കും ആരും എന്ന് ഉള്ളു കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. കർത്താവേ പറഞ്ഞിതു: അന്വേഷിച്ചു ന്യായാധിപൻ ചെയ്യുന്നതു കേൾപ്പിൻ! ദൈവമോ തനിക്ക് തെറ്റിക്കൊടുത്തവർ രാപ്പകൽ തന്നോട് നിലവിളിക്കയിൽ അവരുടെ മേൽ ദീർഘക്ഷാന്തിയുള്ളവൻ എങ്കിലും, അവർക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതല്ലേ? വേഗത്തിൽ അവർക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതല്ലേ? എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; എന്നാലും മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നാൽ പിന്നെ ഭൂമിയിൽ വിശ്വാസത്തെ കണ്ടെത്തുമോ?

ചിലർ നീതിമാന്മാർ എന്നു തങ്ങളിൽ തന്നെ ആശ്രയിച്ചും, നന്മയുള്ളവരെ ധിക്കരിച്ചും കൊള്ളുന്നതിനെ ചെയ്തി, ഈ ഉപമ പറഞ്ഞിതു: രണ്ടു മനുഷ്യർ പ്രാർത്ഥിച്ചാൻ ദേവാലയത്തിൽ കർത്തവ്യമായി; ഒരുത്തൻ പരിശൻ, മറ്റൊരുവൻ ചുക്കാരൻ തന്നെ. പരിശൻ നിന്നുകൊണ്ടു തന്നോടു തന്നെ പ്രാർത്ഥിച്ചിതു: ദൈവമേ! പിടിച്ചുപറിക്കാൻ, നീതികെട്ടവർ, വ്യഭിചാരികൾ മുതലായ ശേഷം മനുഷ്യരെ പോലെയാ, ഈ ചുക്കാരനെ പോലെയാ, ഞാനല്ലാത്തവനാകയാൽ നിന്നെക്കു സഹായം

൧൨ ചെയ്യുന്നു. ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു വട്ടം ഉപോഷിക്കുന്നു; നേടുന്ന
 ൧൩ തിൽ ഒക്കയും പതാരം കൊടുത്തു വരുന്നു. ചുങ്കക്കാരനോ, ദൂരത്തു
 നിന്നുകൊണ്ട് കണ്ണുകൾ സ്വർഗ്ഗത്തേക്ക് ഉയർത്തുവാനും മന
 സ്സില്ലാതെ, തന്റെ മറുത്ത് അടിച്ചുകൊണ്ട്, ദൈവമെ പാപി
 യായ എന്നെ കടാക്ഷിച്ചു കൊള്ളണമെ എന്നു പറഞ്ഞു.
 ൧൪ അവനേക്കാൾ ഇവൻ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവനായി തന്റെ ദ
 വനത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിയോയി എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറ
 യുന്നു; കാരണം തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം താഴ്ന്നു
 പ്പെടും; തന്നെത്താൻ താഴ്ന്നവൻ ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും
 (൧൪, ൧൧.)
 ൧൫ അവൻ തൊട്ടുവാനായി, ചിലർ കുട്ടികളെയും അവനു കൊ
 ൧൬ ണ്ടുവരുന്നതു ശിഷ്യന്മാർ കണ്ട്, അവരെ ശാസിച്ചു. യേശു
 വൊ ആ കുട്ടികളെ വിളിച്ചു വരുത്തി പറഞ്ഞിതു: ശിശുക്കളെ
 എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വിടുവിൻ; അവരെ തടയരുതു;
 ൧൭ ദേവരാജ്യം ഇപ്രകാരമുള്ളവർക്കു ആകുന്നു സത്യം. ആമൻ
 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: ദേവരാജ്യത്തെ ശിശുവെന്ന
 പോലെ കൈക്കൊള്ളാത്തവൻ ആരും അതിൽ കടക്കയില്ല.
 ൧൮ പിന്നെ ഒരു പ്രമാണി അവനോട്: നല്ല ഗൃഹം, എന്തു ചെ
 യ്കിട്ടു ഞാൻ നിത്യജീവനെ അവകാശമാക്കൂ? എന്നു ചോദിച്ചു
 ൧൯ തിന്നു യേശു പറഞ്ഞു: എന്നെ നല്ലവൻ എന്നു ചൊല്ലാൻ
 എന്തു? ദൈവമാകുന്ന ഒരുവനല്ലാതെ, നല്ലവൻ ആരും ഇല്ല.
 ൨൦ കല്ലനകളെ അറിയുന്നുവല്ലോ; വൃദിച്ചരിക്കല്ല, കലചെയ്യല്ല,
 മോഷ്ടിക്കല്ല, കള്ളസ്സാക്ഷി പറയല്ല, നിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാ
 ൨൧ റെ ബഹുമാനിക്ക (൨മോ, ൨൦.) എന്നുള്ളവ തന്നെ. അവൻ
 പറഞ്ഞു: ഇവ ഒക്കയും ഞാൻ ചെറുപ്പം മുതൽ കാത്തു കൊണ്ടി
 ൨൨ രിക്കുന്നു. എന്നതു യേശു കേട്ട് ഇനി നിന്നെക്ക് ഇല്ലാത്തത്
 ഒന്ന് ഉണ്ടു; ഉള്ളത് എല്ലാം വിറു, ദുരിദ്രകർ പകുത്തു കൊടുക്ക
 എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നെക്ക് നിഷ്കർഷം ഉണ്ടാകും; പി
 ൨൩ ന്ന വന്ന് എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ
 എത്രയും ധനവാനാകകൊണ്ട് ആയതു കേട്ടിട്ട് അതിദുഃഖിത
 ൨൪ നായി ചമഞ്ഞു. അതിദുഃഖിയായതു യേശു കണ്ടു: ഭ്രൂഷാൾ
 ഉള്ളവർ ദേവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ എത്ര പ്രയാസം!
 ൨൫ ധനവാൻ ദേവരാജ്യത്തിൽ പുകുന്നതിലും ഒട്ടകം സൂചിക്കുകയു
 ടെ കടക്കുന്നതിന് എളുപ്പം ഏറെ ഉണ്ടു സത്യം എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൧൬

പിന്നെ രക്ഷപ്പെടുവാൻ ആർക്കു കഴിയും? എന്നു കേട്ടവർ ൨൬ പഠത്തുപോൾ: മനുഷ്യരോട് അസാധ്യമായവ ദൈവത്തോ ൨൭ ട്സാധ്യമാകുന്നു എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.

പേത്രൻ ഇതാ തെങ്ങുൾ (സ്വന്തമായത്) എല്ലാം വിട്ടു കളഞ്ഞു ൨൮ നിന്റെ പിന്നാലെ വന്നു എന്നു പറഞ്ഞാറെ, യേശു അവരോട് ചൊല്ലിയതു: ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: ദേവൻ രാജ്യം നിമിത്തം വീടൊ, പിതാക്കളെയൊ, സഹോദരരെയൊ, ഭയ്യ്യെയൊ, മക്കളെയൊ, വിട്ടുകളഞ്ഞാൽ, ഈ കാലത്തിൽ ൩൦ ന്ന പലമടങ്ങായിട്ടും വരുവാനുള്ള യുഗത്തിൽ നിത്യജീവനെയും, പ്രാപിക്കാത്തവൻ ആരും ഇല്ല.

പിന്നെ പന്തിരവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അവരോട് പറഞ്ഞു: കണ്ടാലും നാം യരുശലേമിലേക്ക് കരേറി പോകുന്നു; മനുഷ്യപുത്രൻ പ്രവാചകരാൽ എഴുതപ്പെട്ടുള്ളതിന്ന് എല്ലാം അവിടെ നിവൃത്തി വരും. അവർ അവനെ ജാതികളിൽ എല്ലിച്ചു ൩൨ ശേഷം പരിവർത്തിക്കയും, അഹങ്കരിക്കയും, തല്ലുകയും, തല്ലിട്ടു ൩൩ കൊല്ലുകയും, മൂന്നാം നാൾ അവൻ വീണ്ടും എഴുന്നീൽക്കയും ചെയ്യും എന്നത് ഒന്നും അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല; ഈ മൊഴി അവർക്കു ൩൪ മറഞ്ഞിരുന്നു; പറഞ്ഞവ ബോധിച്ചതും ഇല്ല.

അവർ യറീമോവിലേക്ക് അടുക്കുമ്പോൾ, ഒരു കുരുടൻ വന്നു ൩൫ ഴിയരികെ ഇരുന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ പുരുഷാരം കടന്നു ൩൬ പോകുന്നതു കേട്ട്: ഇതെന്ത്? എന്നു ചോദിച്ചു: നചരയ്ക്കു ൩൭ യ യേശു കൂടിക്കടക്കുന്നു എന്ന് അവനോട് അറിയിച്ചപ്പോൾ, അവൻ: ദാവീദ് പുത്ര, യേശുവേ! എന്നെ കനിഞ്ഞു കൊൾക! ൩൮ എന്നു നിലവിളിച്ചു. മുന്നടക്കുന്നവർ അവനെ മിണ്ടാതിരി ൩൯ പ്പാൻ ശാസിച്ചാരെയും: ദാവീദ് പുത്ര, എന്നെ കനിഞ്ഞു കൊൾക! എന്ന് അവൻ ഏറ്റം അധികം കൂക്കി പോന്നു. യേശു ൪൦ പ്പുനിന്ന് അവനെ അടുക്കെ വരുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. അവൻ സമീപിച്ചപ്പോൾ: നിന്നെക്ക് എന്തു ചെയ്യേണ്ട? എന്നു ചോ ൪൧ ദിച്ചു. കർത്താവേ, കാജ്വലിക തന്നെ! എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. യേശു അവനോട്: കാജ്വലിപ്രാപിക്ക! നിന്റെ വിശ്വാ ൪൨ സം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു! എന്നു പറഞ്ഞു. ക്ഷണത്തിൽ ൪൩ അവൻ കാജ്വലിപ്രാപിച്ചു ദൈവത്തെ തേജസ്കൂരിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ പിന്തുടർന്നു വന്നു കണ്ട ജനങ്ങൾ എല്ലാം ദൈവത്തിന്നു പുകജ്വ കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

൧൯. അദ്ധ്യായം.

ചുങ്കക്കാരനായ ജക്കായി, (൧൧) ദ്ലാക്കളുടെ ഉപമ [മത്താ. ൨൫.], (൨൯) യരുശലെ
രിലെപ്രവേശം [മത്താ. ൨൧. മാ. ൧൧. യോ. ൧൨.], (൪൧) പട്ടണത്തെ കരിച്ച
കരഞ്ഞു വിചഛിച്ചതു, (൪൫) ദേവാലയത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ചതു [മത്താ. ൨൧. മാ. ൧൧.]

൧ **൫൦** വൻ യറിമോവിൽ പുക്ക കൂടിക്കടക്കുമ്പോൾ, കണ്ടാലും
൨ ചുങ്കപ്രമാണിയും, ധനവാദും ആയ ജക്കായി എന്ന് പേരുള്ള
൩ പുരുഷൻ, യേശു ഇന്നവൻ എന്നു കാണാൻ ശ്രമിച്ചാറെ
൪ യും, വളച്ചയിൽ കള്ളനാകകൊണ്ട് പുരുഷാരം നിമിത്തം കഴി
൪ വില്ലാതെയായ ശേഷം, അവൻ ഇന്ന ദിക്കിനൂടെ പോക്കു എ
ന്നു ഗ്രഹിച്ചു മുന്നോട്ട് ഓടി, അവനെ കാണേണ്ടതിന് ഒർ
൫ അമാറത്തിയിൽ കയറി. ആ സ്ഥലത്തു യേശു എത്തിയപ്പോ
ൾ മേല്പെട്ടു നോക്കി, അവനെ കണ്ടു: ജക്കായെ! വിരഞ്ച് ഇ
റങ്ങി വാ! എനിക്ക് ഇന്നു നിന്റെ വീട്ടിൽ പാക്കേണ്ടതാകുന്നു
൬ എന്നു പറഞ്ഞു. അവനും വിരഞ്ച് ഇറങ്ങി വന്നു, സന്തോ
൭ ഷത്തോടെ, അവനെ കൈക്കൊണ്ടു. കണ്ടവർ എല്ലാം; ഇവ
൯ പാപിയായ പുരുഷനോടു വസിപ്പാൻ അകമ്പുക്കു എന്നു
൧൦ വിദ്വേഷിച്ചു. എന്നാറെ, ജക്കായി നിന്നുകൊണ്ടു കർത്താവി
നോടു പറഞ്ഞിതു: കണ്ടാലും കർത്താവെ, എന്റെ വസ്തുക്കളിൽ
പാതിയെ ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കുന്നുണ്ടു; ആരോടും വല്ലതും തോല്പി
൯ ന്നു വാങ്ങി എങ്കിൽ, നാലു മടങ്ങു തിരികെ കൊടുക്കുന്നു. അവ
നോടു യേശു ചൊല്ലിയതു: അവനും അബ്രാഹാം പുത്രനാക
൧൦ യാൽ, ഇന്ന് ഈ വീട്ടിന്നു രക്ഷ ഉണ്ടായി; നഷ്ടമായതിനെ
തിരഞ്ഞു രക്ഷിപ്പാനല്ലൊ മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നതു (മത്താ.
൧൧, ൧൧.)

൧൧ എന്നത് അവർ കേട്ടുകൊള്ളുമ്പോൾ, അവൻ യരുശലേമി
നു സമീപിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടും ദേവരാജ്യം ക്ഷണത്തിൽ വിളങ്ങി
൧൨ വരും എന്ന് അവർക്കു തോന്നുകൊണ്ടും ഒർ ഉപമ കൂട്ടി പറ
൧൩ഞ്ഞു. അത് എന്തെന്നാൽ: കലശ്രേഷ്ഠനായ ഒരുത്തൻ രാജ
൧൪ തപം പ്രാപിച്ചു മടങ്ങിവരണം എന്നു വെച്ചു, ദൂരദേശത്തേക്കു
൧൫ യാത്രയാകുമ്പോൾ, തന്റെ പത്തു ദാസരെ വരുത്തി, അവർക്കു
൧൬ പത്തു ദ്ലാക്കളെ കൊടുത്തു (ദ്ലാ ഒന്നിന്നു ൩൫ രൂപിക): ഞാൻ
൧൭ വരുന്നതിന്നകത്തു വ്യാപാരം ചെയ്യുകൊൾവിൻ എന്ന് അവ
൧൮ രോട് പറഞ്ഞു (പോയി). അവന്റെ പൌരന്മാരെ, അവനെ

൧൯

പക്ഷെ അവന്റെ പിന്നാലെ മന്ത്രികളെ അയച്ച് ഇവൻ
 ഞങ്ങളിൽ വാഴുന്നതിന്നു, ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലു എന്ന് ഉണ
 ത്തിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാറെ, അവൻ രാജ്യം പ്രാപിച്ചിട്ടു ൧൫
 തിരികെ വന്നപ്പോൾ, ആ ദ്രവ്യം കൊടുത്ത ദാസരിൽ ഇന്ന
 വൻ ഇന്നതു പ്രാപിച്ചു നേടി എന്ന് അറിവേണ്ടതിന്നു,
 അവരെ വിളിച്ചു വരുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. ഒന്നാമൻ വന്നു: ക ൧൩
 ത്താവെ, നിന്റെ ദാ പത്തു ദാക്കൾ സമ്പാദിച്ചു എന്നു പറ ൧൪
 ഞ്ഞു. അവനോട് അവൻ: നന്നു, നല്ല ദാസനെ, നീ ഏറ്റം
 ചെറിയതിൽ വിശ്വസ്യനായതുകൊണ്ടു പത്തു പട്ടണങ്ങളിൽ
 അധികാരമുള്ളവനായിരിക്ക! എന്നു പറഞ്ഞു. രണ്ടാമൻ വ ൧൫
 ന്നു: കത്താവെ, നിന്റെ ദാ അഞ്ചു ദാക്കളെ ഉണ്ടാക്കി എ
 ന്നു പറഞ്ഞു. നീയും അഞ്ചു പട്ടണങ്ങൾക്കു മേല്പട്ടവനാക ൧൯
 എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു. മറ്റൊരുവൻ വന്നു: കത്താവെ, ൨൦
 ഞാൻ രൂമാലിൽ കെട്ടിവെച്ചിട്ടുള്ള നിന്റെ ദാവ് ഇതാ! കാര ൨൧
 ണു നീ ഇടാത്തത് എടുത്തും, പിതെക്കാത്തതു കൊയ്തുകൊണ്ടു
 കടുപ്പമുള്ള മനുഷ്യനാകുകൊണ്ടു, ഞാൻ നിന്നെ ഭയപ്പെട്ടു എ
 ന്നു പറഞ്ഞു. അവനോട് അവൻ പറയുന്നിതു: ഒട്ടുദാസ ൨൨
 നെ! നിന്റെ വായിൽനിന്നു നിന്നെക്കു ന്യായം വിധിക്കും! ഞാ
 ന് ഇടാത്തത് എടുത്തും പിതെക്കാത്തതു കൊയ്തുകൊണ്ടു കടുപ്പ
 മുള്ള മനുഷ്യൻ ആകുന്നപ്രകാരം അറിഞ്ഞുവല്ലോ. പിന്നെ ൨൩
 ഞാൻ വന്നിട്ട് എന്റെ ദ്രവ്യം പലിശയോടും കൂട ശേഖരിക്കേ
 ണ്ടതിന്ന് അതു നാബ്രെപ്പീംത്തിൽ വെക്കാത്തത് എന്തു? എ ൨൪
 ന്നിട്ടു ചുറ്റും നില്ക്കുന്നവരോട്: ആ ദാവ് അവനോട് എടു
 ത്തു പത്തു ദാവുളളവനു കൊടുപ്പിൻ എന്നും: കത്താവെ, അ ൨൫
 വനു പത്തു ദാവുളളവനു എന്ന് അവർ ചൊല്ലുമ്പോൾ: ഞാ ൨൬
 നല്ലൊ നിങ്ങളോട് പറയുന്നിതു: ഉള്ളവന്ന് എല്ലാവനും കൊ
 ട്ടുക്കപ്പെടും; ഇല്ലാത്തവനോട് ഉള്ളതും കൂടെ എടുക്കപ്പെടും (൧,
 ൧൧). ശേഷം ഞാൻ അവരിൽ വാഴുന്നതിന്നു മനസ്സിലാത്ത ൨൭
 എന്റെ ശത്രുക്കളായവരെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന് എന്റെ മൂ
 ഘിൽ വെച്ച് അടുത്തുകൂട്ടിയിൻ എന്നും കല്പിച്ചു.

ഇവ പറഞ്ഞശേഷം, അവൻ യരുശലേമിലേക്കു യാത്രയാ ൨൮
 യി മുന്നോട്ടു നടന്നു. പിന്നെ ഒലീവമരങ്ങളാൽ ചേർകൊണ്ടു ൨൯
 മലയരികെ ബെഥമ്മഗ്ര ബെത്ത്ഥന്യ എന്നവരോടു സമീപി
 ച്ചപ്പോൾ, ഉണ്ടായിതു: അവൻ തന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഇരുവരെ

൩൦ നിയോഗിച്ചു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്ക് എതിരെ ഉള്ള ഗ്രാമത്തിൽ
 പോകവിൻ; അതിൽ പ്രവേശിക്കയിൽ മനുഷ്യർ ആരും കയ
 റീട്ടില്ലാത്ത കഴുതക്കുട്ടി കെട്ടി നില്ക്കുന്നതു കാണും; അത് അഴി
 ൩൧ ച്ചു കൊണ്ടുവരവിൻ! ആരും നിങ്ങളോട്: ഇത് അഴിപ്പാൻ എ
 ന്തു? എന്നു ചോദിച്ചാൽ: കർത്താവിന് ഇതുകൊണ്ട് ആവശ്യം
 ൩൨ ഉണ്ട് എന്ന് അവനോട് ചൊല്ലുവിൻ. അയച്ചവർ പോയി
 ൩൩ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞപ്രകാരം കണ്ടെത്തി, കഴുതക്കുട്ടിയെ അഴിക്ക
 ന്നോടും, അതിനടുത്തു കൂട്ടിയെ അഴിക്കുന്നത് എന്ത് എന്നു
 ൩൪ പറഞ്ഞാറെ: കർത്താവിന് അതുകൊണ്ട് ആവശ്യം ഉണ്ടെന്നു
 ൩൫ അവർ പറഞ്ഞു. അതിനെ യേശുവിനടുക്കെ കൊണ്ടുവന്നു
 തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ കഴുതക്കുട്ടിയോട് ഇട്ടു, യേശുവെ ഇരുത്തു
 ൩൬ കയും ചെയ്തു. അവൻ ചെല്ലുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ
 ൩൭ വഴിയ്ക്കി വിരിച്ചു പോന്നു. പിന്നെ അവൻ ഒലീവ് മലയു
 ടെ ഇറക്കത്തിൽ തന്നെ അടുക്കുമ്പോൾ, ശിഷ്യങ്ങളും എല്ലാം
 കണ്ട ശക്തികളെ ഒക്കയും ഓത്തു സന്തോഷിച്ചു, മഹാശബ്ദ
 ൩൮ തോടെ ദൈവത്തെ സ്മരിച്ചു തുടങ്ങിയത് ഇവണ്ണം: കർത്താ
 വിൻ നാമത്തിൽ വരുന്ന രാജാവ് വാഴ്ന്നു പെട്ടവനാക! സ്വർഗ്ഗ
 ത്തിൽ സമാധാനവും, അത്യന്തങ്ങളിൽ തേജസ്സും (ഉണ്ടു). എ
 ൩൯ ന്നാറെ, പുരുഷാരത്തിൽനിന്നു ചില പഠിപ്പർ അവനോടു: ക
 ്ർത്താവേ, നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ വിലക്കുക! എന്നു പറഞ്ഞതി
 ൪൦ നു ചൊല്ലിയ ഉത്തരമാവിതു: ഇവർ മിണ്ടാതിരുന്ന എങ്കിൽ,
 കല്ലുകൾ ആർത്തു പോകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
 ൪൧ പിന്നെ സമീപിച്ചപ്പോൾ നഗരത്തെ കണ്ട്, അതിനെ
 ൪൨ കുറിച്ചു കരുത്തു പറഞ്ഞിതു: അല്ലയോ, നിന്റെ സമാധാന
 ത്തിനുള്ളവ നീയും ഈ നിന്റെ നാളിൽ എങ്കിലും, അറിഞ്ഞു
 ൪൩ എങ്കിൽ (കൊള്ളാം)! ഇപ്പൊഴൊ, അവ നിന്റെ കണ്ണുകൾക്കു
 മറഞ്ഞു കിടക്കുന്നു; എന്തെന്നാൽ നിന്റെ ശത്രുക്കൾ നിന്നെ
 ൪൪ ക്കു ചുറ്റും കിടങ്ങു കിളിച്ചു, നിന്നെ വളഞ്ഞ് എല്ലാടത്തും ഞെ
 രുക്കിക്കൊണ്ടു, നിന്നെയും നിന്നിലുള്ള മക്കളെയും നിലത്താക്കി
 കളഞ്ഞു, നിങ്കൽ കല്ലിന്റേൽ കല്ലു ശേഷിയാതാക്കി വെക്കുന്ന
 നാളുകൾ നിന്റെ മേൽ വരും; നിന്നെ സന്ദർശിച്ചതിന്റെ
 സമയം നീ അറിയാഞ്ഞതുകൊണ്ടത്രെ.

൪൫ എന്നാറെ, അവൻ ദേവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു: എന്റെ
 ൪൬ ഭവനം പ്രാർത്ഥനാലയം ആകും എന്ന് (യശ. ൫൬, ൭) എഴുതി
 ഹൻ

ലൂക്ക. ൧൯. ൨൦. അ.

യിരിക്കുന്നു! നിങ്ങളോ അതിനെ കള്ളന്മാരുടെ ഗൃഹ ആക്കി നീ
 ത്തു എന്നു അവരോട് പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, അതിൽ വില്പനവ
 രെയും വാങ്ങുന്നവരെയും പുറത്താക്കിത്തുടങ്ങി. പിന്നെ ദിവ ര്
 സേന ദേവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; അന്നു മ
 യാപുരോഹിതരും ശാസ്ത്രികളും ജനത്തിലെപ്രധാനികളും, അ
 വനെ നശിപ്പിപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചാരെയും, ജനം ഒക്കെയും അ ര്വ
 വനെ കേട്ടു കൊണ്ട് അവർക്കു രണ്ടിച്ചു പോകയാൽ എന്തു
 ചെയ്യേണ്ടു എന്ന് കണ്ടതും ഇല്ല.

൨൦. അദ്ധ്യായം.

പരിശോധിച്ചതിന് എതിർചോദ്യവും, (൯) കള്ളക്കടിയന്മാരുടെ ഉപമയും
 [മത്താ. ൨൧. മാ. ൧൧.], (൨൦) കൈസർകരത്തെ കൊണ്ടും, (൨൭) പുനരുത്ഥാന
 ത്തെ കൊണ്ടും, (൨൧) ദാവിദിനു കർത്താവും പുത്രനും ആയതിനെ കൊണ്ടും പറ
 ഞ്ഞു [മത്താ. ൨൨. മാ. ൧൨.], (൨൭) പരീശരെ ആക്ഷേപിച്ചതു [മത്താ. ൨൩.
 മാ. ൧൨.]

൫൦) ദിവസങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ ഉണ്ടായിതു: അവൻ ദേവാല ൧
 യത്തിൽ ജനത്തിന് ഉപദേശിച്ചു സുവിശേഷിക്കുമ്പോൾ,
 മയാപുരോഹിതരും ശാസ്ത്രികളും മൂപ്പന്മാരുമായി അന്നൊക്കെ
 ന് അവനോടു പറഞ്ഞു: നീ ഏതു വിധമുള്ള അധികാരംകൊ ൨
 ണ്ട് ഇവനെ ചെയ്യുന്നു? അല്ല, ഈ അധികാരത്തെ നിന്ന
 ക്ക് തന്നത് ആർ എന്നു ഞങ്ങളോട് പറഞ്ഞാലും! അതിന് ന
 അവൻ; ഞാനും നിങ്ങളോട് ഒരു വാക്കു ചോദിക്കും; അത എ ര്
 നോട് പറഞ്ഞാലും; യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനി
 ന്നൊ മനുഷ്യരിൽനിന്നൊ ഉണ്ടായതു? എന്നുത്തരം പറഞ്ഞാ ൩
 ളെ, അവർ തങ്ങളിൽ നിരൂപിച്ചു: സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് എന്നു
 പറഞ്ഞാൽ, പിന്നെ നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിക്കാത്തത് ന്ന
 എന്ത്? എന്നു പറയും; മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് എന്നു പറഞ്ഞാ
 ലെ, ജനം ഒക്കെയും യോഹന്നാൻ പ്രവാചകൻ എന്നു തേറിയി ൪
 റിക്കുകൊണ്ടു നമ്മെ കല്ലെറിഞ്ഞുടയ്യും എന്നു കണ്ടിട്ട്, എവി
 ടെന്നിന്നു എന്നതു തിരിയാ എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. യേശുവും ൫
 അവരോടു പറഞ്ഞു: ഞാൻ ഇവ ചെയ്യുന്നത് ഇന്ന അധികാ
 രം കൊണ്ടാകുന്നു എന്നുള്ളതും നിങ്ങളോടു ചൊല്ലുന്നില്ല.

അന്നതരം ജനത്തോട് ഈ ഉപമ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി: ഒരു ന്
 മനുഷ്യൻ മുഹൂർത്തപ്പറമ്പു നട്ടു, കുടിയന്മാർക്കു കൊടുത്തു വിട്ടു,
 ൧൯൧

൧൦ ഏറിയ കാലം പരദേശത്തുപോയി പാർത്തശേഷം, കുടിയന്മാർ
 പറമ്പിന്റെ അന്തഃപുരത്തിൽനിന്നു കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു തക്ക
 ൧൧ ത്തിൽ അവരടുക്കെ, ദാസനെ പറഞ്ഞയച്ചു; ആയവനെ കു
 ൧൨ ടിയൻ തല്ലി, വെറുതെ അയച്ചുടക്കയും ചെയ്തു. അവൻ മറ്റൊ
 ൧൩ രു ദാസനെയും നിയോഗിച്ചു; അവനെയും അവർ തല്ലി, അ
 ൧൪ പമാനിച്ചു, വെറുതെ അയച്ചുടക്കയും ചെയ്തു. മൂന്നാമനെയും
 ൧൫ നിയോഗിച്ചയച്ചപ്പോൾ, അവനെ മുറി ഏല്പിച്ചു പുറത്താക്കി
 ൧൬ കളഞ്ഞു. പിന്നെ പറമ്പിന്നുടയവൻ പറഞ്ഞു: ഞാൻ എന്തു
 ൧൭ ചെയ്യു? എന്റെ പ്രിയപുത്രനെ നിയോഗിക്കും; പക്ഷെ ഇ
 ൧൮ വനെ കണ്ടു ശങ്കിക്കും. എന്നിട്ടു കുടിയൻ അവനെ കണ്ടു: ഇ
 ൧൯ വൻ അവകാശിയാകുന്നു; അവകാശം ഇങ്ങാവൻ നാം അ
 ൨൦ വനെ കൊന്നുകളക! എന്നു തങ്ങളിൽ നിരൂപിച്ചുചൊല്ലി, അ
 ൨൧ വനെ പറമ്പിൽനിന്നു തള്ളിക്കൊന്നുകളഞ്ഞു. എന്നാൽ പറ
 ൨൨മ്പിന്നുടയവൻ അവരിൽ എന്തു ചെയ്യും? ആ കുടിയനെ വ
 ൨൩ന്നു നിഗ്രഹിച്ചു, പറമ്പിനെ അന്ത്യരിൽ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കും; എ
 ൨൪ന്നു അവർ കേട്ടാറെ, അതരത്! എന്നു പറഞ്ഞു. അവനെ
 ൨൫ അവരെ നോക്കി (സങ്കീ ൧൧൮, ൨൨.) എന്നാൽ വീടു പണി
 ൨൬യുന്നവർ ആകാ എന്നു തള്ളിയോരു കല്ലു തന്നെ കോണിൻ ത
 ൨൭ലയാഴ്ചന്നു എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നത് എന്തു പോൽ? ആ ക
 ൨൮ല്ലിന്മേൽ വീണവൻ എല്ലാം പൊടിയത്തുപോകും; അത് ആരു
 ൨൯ടെ മേൽ വീണാലും അവനെ ധൂളിപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
 ൩൦ ഈ ഉപമ തങ്ങളെ കുറിച്ച് ചൊല്ലിയപ്രകാരം മഹാപുരോഹി
 ൩൧തരും, ശാസ്ത്രികളും ബോധിച്ചിട്ട് ആ നാഴികയിൽ തന്നെ, അ
 ൩൨വന്മേൽ കൈകളെ വെപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചാറെയും, ജനത്തെ
 ൩൩ഭയപ്പെട്ടു നിന്നു.
 ൩൪ പിന്നെ അവനെ കാത്തിരുന്നു, നാടുവാഴിയുടെ അധികാര
 ൩൫ത്തിലും, കോയ്മയിലും ഏല്പിപ്പാനുതക്കവണ്ണം വാക്കുകൊണ്ട് അ
 ൩൬വനെ പിടികൂട്ടേണ്ടതിന്നു, നീതിമാന്മാർ എന്നു നടിക്കുന്ന ഒരു
 ൩൭കാരനെ നിയോഗിച്ചു. ആയവൻ ഗൂഢം, നീ നേരായി പറഞ്ഞു
 ൩൮പദേശിക്കുന്നു എന്നും മുഖപക്ഷം തോന്നാതെ, ദൈവത്തിൻ
 ൩൯വഴിയെ ഉണ്ടെയിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നു എന്നും, ഞങ്ങൾ അറിയ
 ൪൦ന്നു. നാം കൈസർക്കു കപ്പം കൊടുക്കുന്നതു വിവിതമൊ അല്ല
 ൪൧യോ? എന്ന് അവനോട് ചോദിച്ചു. അവരുടെ കൌശലം
 ൪൨അവൻ ഗ്രഹിച്ചു (എന്നെ പരീക്ഷിക്കുന്നത് എന്തു?) ദ്രവയെ

കാട്ടുവിൻ! ആരുടെ സ്വരപ്രാപവും എഴുത്തും ഉള്ളതാകുന്നു? എ
ന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞതിന്നു: കൈസരരുടെ എന്ന് ഉത്തരം പ
റഞ്ഞു. എന്നാൽ കൈസർക്കുള്ളവ കൈസർക്കും, ദൈവത്തിന്നു ൨൫
ള്ളവ ദൈവത്തിന്നും ഒപ്പിച്ചുകൊടുപ്പിൻ! എന്ന് അവരോട് പ
റഞ്ഞു. അവർ ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അവന്റെ മൊഴിയെ പി
ടിച്ചു കൂടാതെ, ഉത്തരം ഘോരമായി ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, മിണ്ടാതെ
നില്ക്കയും ചെയ്തു.

പുനരത്മാനം ഇല്ല എന്നു തർക്കിക്കുന്ന ചട്ടുകൃതിൽ ചിലർ ൨൭
അടുത്തു വന്ന് അവനോട് ചോദിച്ചിതു: ഗുരോ, ഒരുത്തന്റെ ൨൮
സഹോദരൻ ഭായ്യയെ കെട്ടി, മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചു എങ്കിൽ, ആ
ഭായ്യയെ സഹോദരൻ പരിഗ്രഹിച്ചു, തന്റെ സഹോദരനു
സന്തതി ഉണ്ടാക്കേണം എന്നു മോശ (൫മോ. ൨൫, ൫.) നമുക്ക്
എഴുതിയല്ലോ. എന്നാൽ ഏഴു സഹോദരർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അ
വർ തന്റെ ഒന്നാമൻ ഭായ്യയെ കെട്ടി, മക്കൾ ഇല്ലാതെ മരിച്ചു; രണ്ടാ
മൻ ആ സ്ത്രീയെ ചേർത്തുകൊണ്ടു, മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചു; മൂന്നാ ൩൦
മനും അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചു. അവർക്കും എഴുവരും മക്കളെ വെ
ണ്ടുപോകാതെ മരിച്ചു. ഒട്ടക്കും സ്ത്രീയും മരിച്ചു പോയി; എന്നാൽ ൩൨
പുനരത്മാനത്തിൽ അവരിൽ ഏവനു ഭായ്യ ആകും? അവൾ ൩൩
എഴുവർക്കും ഭായ്യയായിരുന്നുവല്ലോ! എന്നതിന്നു യേശു ഉത്തരം ൩൪
ചൊല്ലിയതു: ഈ യുഗത്തിൻമക്കൾ കെട്ടുകയും കെട്ടിക്കയുംചെ
യ്യുന്നു; എങ്കിലും ആ യുഗത്തിന്നു മരിച്ചവരിൽ നിന്നുയിർത്തെ ൩൫
ഴന്നീലതിന്നും, യോഗ്യരായി തോന്നിയവർ, ഇനി മരിപ്പാനും കഴി
യായ്ക്കുകൊണ്ടു, കെട്ടുകയും കെട്ടിക്കയും ഇല്ല. കാരണം അവർ പു ൩൬
നരത്മാനത്തിൻ മക്കളാകയാൽ ദൂതരുപ്രകാരം ദേവപുത്രരും ആകു
ന്നു. മരിച്ചവർ എഴുന്നീല്ക്കുന്നു എന്നതൊ, മോശയും മൂലംചെ ൩൭
ടികഥയിൽ (൨ മോ. ൩, ൬.) യഹോവ അബ്രാഹാമിൻ ദൈവ
വും, ഇശ്ശാക്കിൻ ദൈവവും, യാക്കോബിൻ ദൈവവും, എന്നു
ചൊല്ലുമ്പോൾ, സൂചിപ്പിച്ചു തന്നു. ദൈവമാകട്ടെ, ചത്തവർക്കു ൩൮
ല്ല, ജീവനുള്ളവർക്കത്രെ ആകുന്നത്. അവനായിട്ട് എല്ലാവരും ജീ
വിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ! എന്നാറെ, ശാസ്ത്രീകളിൽ ചിലർ: ഗുരോ, ൩൯
നീ നന്നായി പറഞ്ഞു എന്ന് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതല്ലാതെ, അ ൪൦
വർ പിന്നെ അവനോട് ഒന്നും ചോദിച്ചാൻ തുനിഞ്ഞതും ഇല്ല.

അവരോട് അവൻ പറഞ്ഞിതു: മശിഹാ ദാവീദിൻപുത്രൻ ൪൧
എന്നു ചൊല്ലുന്നത് എങ്ങിനെ? യഹോവ എന്റെ കർത്താവോട് ൪൨

അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദ
രന്ധ്ര പീഠമാക്കുവോളത്തിന്ന് എന്റെ വലഭാഗത്തിരിക്ക എന്നു സ
ങ്കീർത്തനപുസ്തകത്തിൽ (൧൧൦) ദാവിദ് തന്നെ ചൊല്ലുന്നുവല്ലോ;
രൗ ദാവിദ് അവനെ കർത്താവ് എന്നു വിളിക്കുന്നു, എന്നാൽ അവ
ന്റെ പുത്രനാകുന്നത് എങ്ങിനെ?

രഭി പിന്നെ ജനം ഒക്കെയും കേൾക്കെ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പറ
രഗ്ന ണ്ണിതു: അങ്ങനെയോടെ നടക്കുന്നതും, അങ്ങാടികളിൽ വന്ദനങ്ങ
ളും, പള്ളികളിൽ മുഖ്യാസനങ്ങളും, അത്താഴങ്ങളിൽ പ്രധാനസ്ഥ
ലങ്ങളും ഇഷ്ടിക്കുന്ന ശാസ്ത്രികളിൽനിന്നു സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവി
രഭി ന്! അവർ ഉപായത്താൽ നീളെ പ്രാർത്ഥിച്ചുചൊണ്ടു വിധവ
മാരുടെ വീടുകളെ വിഴുങ്ങുന്നു; ആയവർക്കു ഏറ്റവും വലിയ ശി
ക്ഷാവിധി വരും.

൨൧. അദ്ധ്യായം.

വിധവയുടെ കാഴ്ച [൧൦. ൧൧.], (൫) യുഗാചസാനത്തിന്നു മുമ്പെ നടക്കേണ്ടുന്ന
വയും, (൨൦) യരുശലേമിൻ സംഹാരവും, (൨൫) കർത്താവിൻ പ്രത്യക്ഷതയും അ
റിയിച്ചു, (൨൯) ഉണർച്ചാൻ പ്രബോധിപ്പിച്ചതു [൧൯൯൦. ൨൪. ൧൩.]

൧ **എ**ന്നാറെ, അവൻ മേല്പെട്ടു നോക്കി, ധനവാന്മാർ തങ്ങളുടെ
൨ കാഴ്ചകളെ ഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇടുന്നതു കണ്ടു. ദരിദ്രയായാരു വിധ
൩ വ അതിൽ രണ്ടു കാൾ ഇടുന്നതും കണ്ടു പറഞ്ഞിതു: ഈ ദരിദ്ര
യായ വിധവ എല്ലാവരെക്കാളും അധികം ഇട്ടു എന്നു ഞാൻ സ
൪ ത്ര്യമായി, നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ വഴിച്ചിലിൽ
നിന്നല്ലൊ ദേവക്കാഴ്ചകളിലേക്ക് ഇട്ടിരിക്കുന്നു; ഇവളൊ തന്റെ
കറച്ചിലിൽനിന്നത്രെ തനിക്കുള്ള സമ്പത്ത് ഒക്കയും ഇട്ടതു!

൫ പിന്നെ ചിലർ ദേവാലയത്തെ കാട്ടി, അതു മനോഹരകല്ലു
കളാലും, നേച്ചുഭാഗങ്ങളാലും, അലങ്കരിച്ചു നില്ക്കുന്നതു ചൊല്ലു
൬ ന്നോൾ: ഈ കാരണത്തിൽ ഒക്കയും കല്ലുകളിനേൽ ഇടിയ
൭ തെ കണ്ടു വിടപ്പെടുകയില്ല എന്നുള്ള ദിവസങ്ങൾ വരും എന്നു
൮ പറഞ്ഞാറെ: ഗുരേ, ഇവ എപ്പോൾ ഉണ്ടാകും എന്നും ഇവ
൯ സംഭവിക്കേണ്ടുന്നപ്പൊഴെക്കുള്ള ലക്ഷണം ഏതു എന്നും അ
൧൦ വർ അവനോടു ചോദിച്ചതിന്നു പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങളെ തെറ്റി
ക്കാതിരിപ്പാൻ തന്നെ നോക്കുവിൻ! എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഞാൻ
ആകുന്നു എന്നും സമയം അണഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും ചൊല്ലി,
അനേകർ എന്റെ നാമം എടുത്തു വരും; അവരുടെ പിന്നാലെ

നടക്കുന്നു! നിങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളും കലഹങ്ങളും കേൾക്കുമ്പോൾ, ന്
 ഞെട്ടിപ്പോകാതിൻ! അവ എല്ലാം ഉണ്ടാകേണ്ടതു സത്യം; അവ
 വസാനം തൽക്ഷണം ഇല്ല താനും. പിന്നെ അവരോട് പറ ൧൦
 ണ്തിതു: ജാതി ജാതിക്കും, രാജ്യം രാജ്യത്തിനും എതിരെ എഴുന്നീ
 ള്കും; വലിയ ഭൂകമ്പങ്ങളും ക്ഷാമങ്ങളും മഹാപ്രാധികളും അവ ൧൧
 ടവിടെ ഉണ്ടാകും; ഉല്ലാസങ്ങളും വാനത്തിങ്കൽനിന്നു മഹാലക്ഷ
 ണങ്ങളും ഉണ്ടാകും. ഇവ എല്ലാറ്റിനും മുമ്പെ എൻ്നാമം നിമി ൧൨
 തം നിങ്ങളുടെ മേൽ കൈകളെ വെച്ചു, പള്ളികളിലും തടവുകളിലും
 ഏല്പിച്ച രാജാക്കൾക്കും നാടുവാഴികൾക്കും മുമ്പിലാക്കി ഹിംസി
 ക്കും. അതൊ നിങ്ങൾക്കു സാക്ഷ്യത്തിന്നു സംഗതി ആകും. ആ ൧൩
 കയാൽ, വാദിക്കേണ്ടതു മുമ്പിൽ കൂട്ടി ധ്യാനിക്കരുത് എന്നു ഹൃദ ൧൪
 യങ്ങളിൽ ഉറപ്പിച്ചുകൊള്ളിൻ! നിങ്ങളുടെ എതിരികൾ എല്ലാം എ ൧൫
 തിർ പറവാനും ചെറുപ്പാനും, കഴിയാത്ത വായും, ജ്ഞാനവും, ഞാ
 ന് നിങ്ങൾക്കു തരും നിശ്ചയം. എന്നാൽ, പിതാക്കളും സഹോ ൧൬
 ദരരും, ചാച്ചക്കാരും ചങ്ങാതികളും നിങ്ങളെ ഏല്പിച്ച കൊടുക്ക
 യും, നിങ്ങളിൽ (ചിലരെ) മരിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. എൻ്നാമം നി
 മിതം നിങ്ങൾ എല്ലാവരായും പകെക്കപ്പെട്ടവർ ആകും. നിങ്ങ ൧൭
 ളുടെ തലയിൽനിന്നു രോമവും (വെറുത്തെ) കെട്ടു പോകയില്ല. നി ൧൮
 ങ്ങളുടെ ക്ഷാന്തിയെ കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ ദേഹികളെ നേടുവിൻ. ൧൯
 എന്നാൽ, യരുശലേം പടകളാൽ വളയപ്പെടുന്നതു കാണു ൨൦
 മ്പോൾ, അതു പാഴാക്കുന്നത് അടുത്തുവന്നു എന്നു ബോധിച്ചു
 കൊൾവിൻ! അന്നു യഹൂദയിലുള്ളവർ മലകളിലേക്കു മണ്ടി ൨൧
 പ്പോക! അതിൻ നടുവിലുള്ളവർ പുറപ്പെട്ടുപോക; നാടുകളിൽ
 ഉള്ളവർ അതിൽ കടക്കായ്ക! ആ നാളുകളാകട്ടെ, എഴുതിക്കിടക്ക ൨൨
 ന്ത് എല്ലാം നിവൃത്തിക്കേണ്ടുന്ന പ്രതിക്രിയാദിവസങ്ങൾ ആ
 കുന്നു. ആ നാളുകളിൽ ഗർഭിണികൾക്കും മുലകുടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും ൨൩
 യാ കഷ്ടം! കാരണം ഭൂമിയിൽ വലിയ ഞെരുക്കവും, ഈ ജന
 ത്തിങ്കൽ ക്രോധവും ഉണ്ടാകും. അവർ വാളൻവായാൽ പടുക ൨൪
 യും ബദ്ധരായി എല്ലാജാതികളിലേക്കും, കൊണ്ടുപോകപ്പെടുക
 യും ജാതികളുടെ സമയങ്ങൾ തികവോളം യരുശലേം ജാതികളാ
 ൽ ചവിട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ശേഷം സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രങ്ങ ൨൫
 ളിൽ ലക്ഷണങ്ങളും ടടലും ഓളവും മുഴങ്ങിയിരിക്കെ ഭൂമിയിലെ
 ജാതികൾക്ക് അഴിനിലയോടെ കഴെക്കും ഉണ്ടാകും. സ്വർ്ങ ൨൬
 ളുടെ സൈന്യങ്ങൾ കലുങ്ങിപ്പോകുന്നതിനാൽ മനുഷ്യർ ഭയ

പ്പെട്ടും, പ്രപഞ്ചത്തിനു തട്ടുന്നവ പാർത്തു നിന്നും വീഴ്ന്നു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, മനുഷ്യപുത്രൻ വലിയ ശക്തിയോടും അജ്ഞാതം, കൂടെ മേഘത്തിൽ വരുന്നത് അവർ കാണും. ഇവ സംഭവിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ വീടുകളെപ്പറ്റി സമീപിക്കുന്നതിനാൽ, നിവിൻ കൊണ്ടു, തലകളെ ഉയർത്തുവിൻ!

൨൯ അവരോട് ഉപമയും പറഞ്ഞിതു: അത്തി മുതലായ മരങ്ങൾ ൩൦ ഉള്ള എല്ലാം കാണിൻ! അവ തളിർത്തു കാണുമ്പോൾ, വേനിൽ ൩൧ അടുത്തു വന്നു എന്നു സ്വന്തം അറിയുന്നവല്ലോ! അപ്രകാരം നിങ്ങളും ഇവ ഉണ്ടാകുന്നതു കാണുമ്പോൾ, ദേവരാജ്യം സമീപമാകുന്നു, എന്നു ഗ്രഹിപ്പിൻ! ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നിതു: എല്ലാം ഉണ്ടാകുമ്പോഴേക്കു തന്നെ ഈ തലമുറ ഒഴിഞ്ഞു ൩൩ പോകയില്ല; വാനവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും; എന്റെ വചനം ൩൪ നങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു പോകയില്ല താനും. ശേഷം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ലഹരിപ്രമാദത്താലും, ഉപജീവനചിന്തകളാലും ദൂരപ്പെട്ടിട്ട് ആ ദിവസം പെട്ടെന്നു നിങ്ങളിൽ തട്ടാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ! കാരണം സർവ്വഭൂമിയുടെ മുഖത്തിലും ഇരിക്കുന്നവർ എല്ലാവർക്കും അതു കണ്ണിപോലെ വരും. ആകയാൽ ഈ സംഭവിക്കുന്നതിന് ഒക്കെക്കും നിങ്ങൾ ഞെററിയോ, മനുഷ്യപുത്രന്റെ മുമ്പിൽ നില്പാൻ, യോഗ്യരായി തോന്നേണ്ടതിന് എല്ലാസമയത്തിലും, പ്രാർത്ഥിച്ചും ജാഗ്രിച്ചും കൊണ്ടിരിപ്പിൻ (എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു.)

൩൭ പകൽ തോറും അവൻ ദേവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചും രാത്രികളിൽ ഒലീവ് എന്ന് പേരുള്ള മലയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു, പാർത്തും കൊല്ലയും, ജനം എല്ലാം അവനെ കേൾക്കേണ്ടതിന് അതികാലത്തു ദേവാലയത്തിൽ അവനെ നോക്കി നടക്കയും ചെയ്തു.

൨൨. അദ്ധ്യായം.

യേശുവെ കൊല്ലുവാൻ നിശ്ചയിച്ചതു, (൭) പെസഹാഭക്ഷണവും തിരുവത്തുഴവും [മത്താ. ൨൬. ൧൭-൧൯.], (൨൪) അപോസ്തലരിൽ തർക്കം ഉണ്ടായതു, (൩൧) ശിമോന്റെ വീഴ്ച അറിയിച്ചതു [മ. മ. യോ. ൧൩.], (൩൯) ഗാമഗമനയിലെ പേരടച്ചും, (൪൭) തോട്ടത്തിൽ പിടിപെട്ടതും [മ. മ.], (൫൪) ശിമോന്റെ വീഴ്ചയും, (൬൩) സന്ദേശത്തിൽനിന്നു വിസ്മരിച്ചതും [മ. മ. യോ. ൧൮.]

൧ വിന്നെ പെസഹാ എന്ന പേരുള്ള പുളിപ്പില്ലാത്തതിന്റെ പേരുന്നാൾ അടുക്കുമ്പോൾ, മഹാപുരോഹിതരും, ശാസ്ത്രികളും, ൧൯൬

ജനത്തെ ഭയപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് അവനെ ഒട്ടക്കവാൻ വഴി അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്നു പന്തിരവരുടെ സംഖ്യ ൩൩ യിൽ കൂടിയ ഇക്ലൂയോതാവ് എന്നുള്ള യൂദാവിൽ സാത്താൻ പ്രവേശിച്ചിട്ടു, അവൻ പോയി മഹാചുരോഹിതരോടും പടന്നാ രായകരോടും, അവനെ ഇന്നപ്രകാരം അവർക്കു കാണിച്ചു തരാം എന്നു സംഭാഷണം ചെയ്തു. ആയവൻ സന്തോഷിച്ചു ദ്രവ്യം ൫ കൊടുപ്പാൻ പറഞ്ഞാത്തു; അവനും കൈ കൊടുത്ത ശേഷം നൂ കൂട്ടം കൂടാതെകണ്ട് അവനെ ഏല്പിച്ചുകൊടുപ്പാൻ തക്കം അന്വേഷിച്ചു വന്നു.

പെസഹയെ അറക്കേണ്ടുന്ന കാലമായി പുളിപ്പില്ലാത്തതി ന്റെ നാൾ ആയപ്പോൾ, അവൻ പേത്രനെയും യോഹന്നാ വൃ നെയും നിയോഗിച്ചു; നിങ്ങൾ പോയി, നമുക്കു പെസഹ ദ ക്ഷിപ്പാൻ ഒരുക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: എവിടെ ഒരു ന് കേണ്ടു? എന്നു ചൊല്ലിയാറെ: നിങ്ങൾ പട്ടണത്തിൽ ചെല്ലു മ ൦ ന്വേൾ. അതാ ഒരു കടംവെള്ളം ചുമക്കുന്ന മനുഷ്യൻ നിങ്ങ ളെ എതിരേല്ക്കും; ആയവൻ കടക്കുന്ന വീട്ടിലേക്കു പിഞ്ചെന്ന് ആ വീടുടയവനോടു പറവിൻ; ഞാൻ ശിഷ്യരുമായി പെസ മ ൧ മ ദക്ഷിപ്പാനുള്ള ശാല എവിടെ? എന്നു ഗൂഢ നിന്നോടു പറ മ ൨ യുന്നു എന്നു ചൊല്ലുവിൻ; എന്നാൽ അവൻ ചാഴ്ചനെ വിരി ച്ചുള്ള വന്മാളിക നിങ്ങൾക്കു കാണിക്കും; അവിടെ ഒരുക്കുവിൻ! എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. അവർ പോയി തങ്ങളോടു പറ മ ൩ ണ്ണ പ്രകാരം കണ്ടു പെസഹ ഒരുക്കുകയും ചെയ്തു.

നാഴിക ആയപ്പോൾ, അവനും അപോസ്തലരും കൂടെ, ചാ മ ൪ റിക്കൊണ്ടു ശേഷം, അവരോടു പറഞ്ഞിതു: കഷ്ടപ്പെട്ടു മുന്വെ മ ൫ ഈ പെസഹ നിങ്ങളോടു കൂടെ ദക്ഷിപ്പാൻ ഞാൻ വാങ്ങാ യോടെ ആഗ്രഹിച്ചു; എങ്ങിനെ എന്നാൽ, അതു ദേവരാജ്യ മ ൩ ണ്ണത്തിൽ പുണ്യമാകുവോളം ഞാൻ ഇനി അതിൽനിന്നു ദക്ഷി ക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എന്നിട്ടു പാന മ ൭ പത്രം എടുത്തു വാഴ്കി പറഞ്ഞു: ഇതു വാങ്ങി നിങ്ങളിൽ ത മ ൮ ന്ണെ പങ്കിട്ടുകൊൾവിൻ! എന്തെന്നാൽ ദേവരാജ്യം വരുവോളം ഞാൻ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ പിറപ്പിൽനിന്നു കുടിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. പിന്നെ അപ്പം എടുത്തു വാഴ്കി മ ൯ നറുക്കി, അവർക്കു കൊടുത്തു പറഞ്ഞിതു: ഇതു നിങ്ങൾക്കു വേ ണ്ടി കൊടുക്കപ്പെടുന്ന എന്റെ ശരീരം ആകുന്നു; എന്റെ

൨൦ ഓരോക്കായി ഇതിനെ ചെയ്തിൻ. അപ്രകാരം തന്നെ അത്ഭുതത്തിൽ പിന്നെ പാനപാത്രവും (കൊടുത്തു) പറഞ്ഞിതു: ഈ പാനപാത്രം നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഒഴിക്കപ്പെടുന്ന എന്റെ രക്തത്തിൽ പുതിയ നിയമമാകുന്നു (൧ കൊ. ൧൧, ൨൩), എങ്കിലും കണ്ടാലും എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവന്റെ കൈ എനോടു കൂടെ മേശെയിൽ ഉണ്ടു. വിധിച്ചു കിടക്കുന്ന പ്രകാരം തന്നെ മനുഷ്യപുത്രൻ പോകുന്നു സത്യം; എങ്കിലും അവനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യനു ധാ കഷ്ടം! എന്നാറെ, ഇതു ചെയ്യാനുള്ളവൻ തങ്ങളിൽ ആരു പോൽ എന്ന് അവർ അന്വേഷം നിരൂപിച്ചു തുടങ്ങി.

൨൧ അവരിൽ ഏറും വലിയവനായി തോന്നുന്നവൻ ആർ എന്നതിനെ ചൊല്ലി, ഒരു തക്കവും അവരിൽ ഉണ്ടായി; അവരോട് അവൻ പറഞ്ഞിതു: (മത്താ. ൨൦, ൨൫.) ജാതികളുടെ രാജാക്കന്മാർ അവരിൽ കർത്തൃത്വം നടത്തുന്നു; അവരിൽ അധികരിക്കുന്നവർ ഉപകാരികൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. നിങ്ങളോ അപ്രകാരം അല്ല; നിങ്ങളിൽ ഏറെ വലുതായവൻ ഇളയവനെ പോലെയും, നടത്തുന്നവൻ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനെ പോലെയും ആക! ഏറെ വലുതായത് ആരു പോൽ? ചാരിക്കൊണ്ടവനോ, ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനോ? ചാരിക്കൊണ്ടവനല്ലയോ; ഞാനോ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനെ പോലെ ആകുന്നു (യോ. ൧൩, ൧൪.) എങ്കിലും എന്റെ പരീക്ഷകളിൽ എനോടു കൂടെ പാർത്തു നിന്നവർ നിങ്ങളത്രെ. ഞാനും എൻപിതാവ് എന്നിക്ക് നിയമിച്ചതു പോലെ രാജ്യത്തെ നിങ്ങൾക്കു നിയമിച്ചു തരുന്നണ്ടു. നിങ്ങൾ എന്റെ രാജ്യത്തിൽ എൻമേശെയിൽ ഭക്ഷിച്ചുകടിക്കയും, ഇസ്രായേൽഗോത്രങ്ങൾ പത്രങ്ങളിന്നും ന്യായം വിധിച്ചു. സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരിക്കയും ചെയ്യാനാക്കവണ്ണമെ!

൨൧ പിന്നെ കർത്താവ് പറഞ്ഞിതു: ശിമോനെ, ശിമോനെ! കണ്ടാലും സാത്താൻ നിങ്ങളെ കോതമ്പു പോലെ ചേറുവാൻ ക്കവണ്ണം ചോദിച്ചുപോയി. ഞാനോ നിന്റെ വിശ്വാസം ഒടുങ്ങിപ്പോകാപ്പൊൻ നിന്നെക്കു വേണ്ടി യാചിച്ചു; പിന്നെ നീ ഒരിക്കൽ തിരിഞ്ഞു വന്നാൽ നിന്റെ സഹോദരന്മാരെ ഉറപ്പിച്ചു കൊൾക! എന്നതിന്ന് അവൻ: കർത്താവേ! നിന്നോടു കൂടെ തടവിലും ചാവിലും ചെല്ലുവാൻ ഞാൻ ഒരുങ്ങി നില്ക്കുന്നു!

൧൯൮

എന്നു പറഞ്ഞാറെ ചൊല്ലിയതു: പേത്ര, നീ എന്നെ അറിയു നുര
 നില്ല എന്നു മൂന്നുവട്ടം തള്ളിപ്പറയും മുഖെ, പൂവുകോഴി ഇന്നു
 കൂവുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിന്നോട് പറയുന്നു. പിന്നെ അ ൩൫
 വരോട് പറഞ്ഞു: നിങ്ങളെ മടിച്ചുപിടിക്കും, ചൊല്ലും, ചെരിപ്പുകൾ
 ഇവ കൂടാതെ അയച്ചപ്പോൾ, ഒട്ടു കുറവുണ്ടായൊ? എന്നതി
 ന് ഒട്ടും ഇല്ല എന്നു ചൊല്ലിയാറെ, അവരോടു പറഞ്ഞിതു: എ നു
 കിലൊ ഇപ്പോൾ, മടിച്ചുപിടിക്കുമ്പോൾ അത് എടുക്കുക! ചൊ
 ക്കുന്നവർ അറുത്തു തന്നെ. ഇല്ലാത്തവൻ തന്റെ വസ്ത്രം ൩൭
 വിറ്റു, വാൾ കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. (യശ. ൫൩, ൧൨) ദ്രോഹി
 കളോടും എണ്ണപ്പെട്ട എന്ന് എഴുതിക്കിടക്കുന്നതും കൂടെ എന്നി
 ക്കിടക്കുന്നവരേണമെന്നും എന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു സ
 ത്രം. കാരണം എന്റെ അവസ്ഥകൾക്കു തികവ് എത്തിയിരി നുവ
 കുന്നു; അവർ: കർത്താവെ, ഇവിടെ രണ്ടു വാൾ ഇതാ! എന്നു
 ചൊല്ലിയാറെ: മതി! എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു.

പിന്നെ മയ്യാദപ്രകാരം ഒലീവമലക്കു പുറപ്പെട്ടു ചെന്നു, ൩൯
 ശിഷ്യരും അവനെ അനുഗമിച്ചു. ആ സ്ഥലത്ത് എത്തിയ ശ
 പ്പോൾ: നിങ്ങൾ പരീക്ഷയിൽ കടക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിപ്പി
 ന്! എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. താൻ അവരെ വിട്ട് ഒരു ക രു
 ല്ലോ ദൂരത്തോളം വാങ്ങി മുട്ടുകുത്തി: പിതാവെ, ഈ പാപവാ രു
 ത്രം എന്നെ വിട്ടു നീക്കുമാറാക്കുവാൻ നിന്നെക്കു തോന്നിയാ
 ലൊ? എങ്കിലും എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, നിന്റെതത്രെ ആക എന്നു രു
 പ്രാർത്ഥിച്ചു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ദൂതനും ഉറക്ക കൂട്ടുവാൻ അ രു
 വനു കാണാഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ അത്യാസനത്തിലായി
 അതിശ്രദ്ധയോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു; അവന്റെ വിയപ്പു നിലത്തു
 വീഴുന്ന വലിയ ചോരത്തുള്ളികൾ കണക്കു ആയുമഞ്ഞു.
 പ്രാർത്ഥനയിൽനിന്നു എഴുന്നീറ്റു, അവൻ ശിഷ്യരുടെ ചെ രു
 നു, വിഷ്യാദത്താൽ നിദ്രിതൻ എന്നു കണ്ട് അവരോടു പറഞ്ഞി
 തു: നിങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നത് എന്തു? പരീക്ഷയിൽ കടക്കാതിരിപ്പാ രു
 ന് എഴുന്നീറ്റു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ!

എന്നു പറയുമ്പോൾ തന്നെ, ഇതാ ഒരു പുരുഷാരം അവ രു
 രോടു പന്തിരൂപരിൽ കൂടിയ യൂദാ എന്നവൻ മൂന്നുനൂറു, യേശു
 വെ ചുംബിപ്പാൻ അടുത്തു വന്നു. യേശു അവനോടു: യൂദാ രു
 വെ! മനുഷ്യപുത്രനെ ചുംബനംകൊണ്ടൊ കാണിച്ചു കൊടുക്ക
 ന്നു? എന്നു പറഞ്ഞു. അവന്റെ കൂടെയുള്ളവരോ വരുന്നതു രു
 ന്

കണ്ടു: കർത്താവെ ഞങ്ങൾ വാളാൽ വെട്ടുകയോ? എന്നു ചൊ
 ൨൦ ല്ലി. അവരിൽ ഒരുത്തൻ മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ, വെ
 ൨൧ ട്ടി. വലഞ്ഞ ചെവി അറുത്തു. അതിന്നു യേശു: ഇത്രോളം വി
 ൨൨ ട്ടവിൻ! എന്നു ചൊല്ലി, ആയവന്റെ ചെവി തൊട്ടു സൌഖ്യം
 ൨൩ വരുത്തി. തന്റെ നേരെ വന്ന മഹാപുരോഹിതരോടും ദേവാ
 ലയത്തിലെ പടനായകരോടും മൂപ്പരോടും യേശു പറഞ്ഞിതു:
 ഒരു കള്ളനെക്കൊള്ളെ എന്ന പോലെ നിങ്ങൾ വാളുവടികളു
 ൨൪ മായി പുറപ്പെട്ടു വന്നു. ഞാൻ ദിവസേന ദേവാലയത്തിൽ
 നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരുന്നിട്ടും എന്റെ നേരെ കൈകളെ നീട്ടിട്ടി
 ൨൫ ല്ല എങ്കിലും, ഇതു നിങ്ങളുടെ നാഴികയും, ഇരളിന്റെ അധികാ
 രവും ആകുന്നു.

൨൬ അവരോ, അവനെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി, മഹാപുരോഹി
 തന്റെ വീട്ടിൽ കടത്തി; പേത്രൻ ഒരത്തു കൂടി പിഞ്ചെല്ലുമ്പോ
 ൨൭ ൾ, അവർ നടുമുറ്റത്തിൽമദ്ധ്യേ തീകത്തിച്ച് ഒന്നിച്ചിരുന്ന
 ൨൮ ശേഷം, പേത്രനും അവരുടെ ഇടയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു, അ
 വൻ വെളിച്ചത്തോടു ചേർന്നിരിക്കുന്നത് ഒരു ബാല്യക്കാരത്തി
 കണ്ടു, അവനെ ഉറു നോക്കി: ഇവനും അവനോടു കൂടെ ഇ
 ൨൯ രുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാറെ: സ്രീയെ, ഞാൻ അവനെ അറിയുന്നി
 ൩൦ ല്ല! എന്ന് അവൻ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. കുറയ പിന്നെ മറെറാവൻ
 അവനെ കണ്ടു: നീയും അവരിലുള്ളവൻ തന്നെ എന്നു പറ
 ൩൧ ന്തു. പേത്രനോ: മനുഷ്യ, ഞാനല്ല! എന്നു പറഞ്ഞു. ഏകദേ
 ശം ഒരു മന്നിനേരം കഴിഞ്ഞ ശേഷം വേറൊരുവൻ: ഉണ്ടയിൽ
 ഇവൻ അവനോടു കൂടെ ഇരുന്നു; ഗലീലക്കാരനല്ലോ ആക
 ൩൨ ന്നു! എന്നു നിഷ്കർഷിച്ചു ചൊല്ലിയാറെ: മനുഷ്യ, നീ പറയുന്ന
 ൩൩ തു തിരിയുന്നില്ല! എന്നു പേത്രൻ പറഞ്ഞു; ഉരിയാടുമ്പോൾ ത
 ൩൪ ന്നെ, പെട്ടന്നു പൂവുകോഴി കൂകി. കർത്താവ് തിരിഞ്ഞു പേത്ര
 ൩൫ നെ ഒന്നു നോക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്നു കോഴികൂകുമുമ്പെ മൂന്നു
 ൩൬ വട്ടം എന്നു തള്ളിപ്പറയും എന്നു കർത്താവ് തന്നോട് ചൊല്ലിയ
 ൩൭ വാക്കിനെ പേത്രൻ ഓർത്തു പുറപ്പെട്ടുപോയി, കൈപ്പോടെ കര
 കയും ചെയ്തു.

൩൮ യേശുവെ പിടിച്ചുകൊള്ളുന്ന പുരുഷന്മാരോ അവനെ പ
 ൩൯ റിഹസിച്ച്, തല്ലി, കണ്ണു മുടിക്കട്ടി മുഖത്തടിച്ചു: നിന്നെ കമച്ച
 ൪൦ വൻ ആർ എന്നു പ്രവചിക്ക! എന്നു ചോദിക്കയല്ലാതെ, മറെ
 ൪൧ രു പല ഭൂഷണവും അവന്റെ നേരെ പറഞ്ഞു പോകും. നേരം

വെള്ളത്തപ്പോൾ, മഹാപുരോഹിതർ, ശാസ്ത്രികൾ മുതലായ ജന
മുപ്പന്മാർ വന്നു കൂടി, അവനെ തങ്ങളുടെ സുനേദിയത്തിൽ
വരുത്തി: നീ മശിഹയെങ്കിൽ ഞങ്ങളോടു പറ! എന്നു ചൊല്ലി ന്യ
യാറെ: നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കയില്ല; ന്യ
ഞാൻ ചോദിച്ചാലും എന്നോട് ഉത്തരം ചൊല്ലുകയില്ല; വിട്ടയ
ക്കയും ഇല്ല; എങ്കിലൊ ഇതു മുതൽ മനുഷ്യപുത്രൻ ദേവശക്തി ന്യൻ
യുടെ വലഭാഗത്ത് ഇരുന്നിരിക്കും എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു.
എന്നാൽ: നീ ദേവപുത്രനോ? എന്ന് എല്ലാവരും ചോദിച്ചതി ൭൦
ന്നു: നിങ്ങൾ പറയുന്നവല്ലോ; ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു ചൊല്ലി ൭൧
യപ്പോൾ: ഇനി സാക്ഷ്യംകൊണ്ട് നമുക്ക് എന്ത് ആവശ്യം?
നമു തന്നെ അവന്റെ വായിൽനിന്നു കേട്ടുവല്ലോ എന്ന് അ
വർ പറഞ്ഞു.

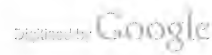
൨൩. അദ്ധ്യായം.

യേശു വിലാതനും, (൬) ഫെരോദാവിനും മുഖിൽനിന്നു, (൧൩) നിദ്ദോഷൻ
എന്നു തോന്നിട്ടും മരണവിധി ഉണ്ടായതു [മത്താ. ൨൭. ൧൧. ൧൫. യോ. ൧൮],
(൨൬) നഗരത്തിങ്കന്നു പുറപ്പാടു, (൩൩) ക്രൂശാരോഹണവും, (൪൪) മരണവും,
(൫൦) ശവസംസ്കാരവും [മമ. യോ. ൧൯.]

൫൦ നന്തരം അവർ എല്ലാവരും കൂട്ടമെ എഴുന്നീറ്റ്, അവനെ ൧
പിലാതനടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി. ഇവൻ താൻ ക്രിസ്തുനാക ൨
ന്ന ഒരു രാജാവ് എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു, ജാതിയെ മറിച്ചുകളക
യും കൈസർക്കു കരംകൊടുക്കുന്നതു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
പ്രകാരം ഞങ്ങൾ കണ്ടു എന്നു കുറും ചുമത്തിതുടങ്ങി. എന്നാ ൩
റെ, പിലാതൻ അവനോടു: നീ യഹൂദരുടെ രാജാവായവനോ?
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: നീ ചൊല്ലുന്നുണ്ടു എന്നു അവനോട്
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. പിലാതൻ മഹാപുരോഹിതരോടും, പുരുഷ്യാ ൪
രങ്ങളോടും: ഈ മനുഷ്യനിൽ കുറും ഒന്നും കാണുന്നില്ല എന്നു
പറഞ്ഞാറെയും: അവൻ ഗലീലയിൽ തുടങ്ങി, യഹൂദയിൽ എ ൫
ങ്ങും ഇവിടത്തോളവും പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ജനത്തെ ഇളക്കുന്നു
എന്നു മുട്ടിച്ചു ചൊല്ലിയപ്പോൾ, പിലാതൻ ഗലീല എന്നതു ൬
കേട്ടിട്ടു: മനുഷ്യൻ ഗലീലക്കാരനോ? എന്നു ചോദിച്ചു. ഫെ ൭
രോദാവിന്റെ അധികാരത്തിൽ ഉൾപെട്ടവൻ എന്നറിഞ്ഞു ഉ
ടനെ, ആ നാളുകളിൽ യരുശലേമിൽ വന്നു പാർക്കുന്ന ഫെരോ
ദാവിന്റെ അടുക്കൽ അവനെ അയച്ചുകളഞ്ഞു. ഫെരോദാ ൮

യേശുവേകൊണ്ടു വളരെ കേൾക്കയാൽ അവനെ കാണാൻ
 പണ്ടേ ഇച്ഛിച്ചുതല്ലാതെ, അവനാൽ വല്ല അടയാളവും ഉണ്ടാ
 കുന്നതു കാണും എന്ന് ആശിച്ചുകൊണ്ടു, യേശുവെ കണ്ടിട്ട്
 ൧൦ ന് അത്ഭുതം സന്തോഷപ്പെട്ടു, ഏറിയ വാക്കുകളാൽ ചോദിച്ചാറെ
 ൧൧ യും അവൻ അവനോട് ഒരു ഉത്തരം പറഞ്ഞതും ഇല്ല. അവ
 ൧൨ നിൽ മഹാ പുരോഹിതരും ശാസ്ത്രികളും കടുമയോടെ കുറും ചുമ
 ൧൩ ത്തി നില്ക്കുമ്പോൾ, ഫെരോദാ തന്റെ പടയാളികളുമായി അവ
 ൧൪ നെ പരിഹസിച്ച് നിസ്സാരനാക്കി, ശുഭ്രവസ്ത്രം ഉടുപ്പിച്ചു, പി
 ൧൫ ലാതനു തിരികെ അയച്ചു വിട്ടു. പിലാതനും ഫെരോദാവും മുഖെ
 തമിൽ സിദ്ധാന്തമായ ശേഷം, അന്ന് ഇണങ്ങി, സ്നേഹിതരാ
 യ്ക്കീനും.

൧൬ പിലാതനൊ, മഹാപുരോഹിതരെയും, ശാസ്ത്രികളെയും, ജന
 ൧൭ ന്തെയും, കൂടെ വരുത്തി: നിങ്ങൾ ഈ മനുഷ്യനെ ജാതിയെ
 മത്സരിപ്പിച്ചു വെക്കുന്നവൻ എന്നിട്ട് ഇങ്ങു കൊണ്ടുവന്നു;
 ൧൮ ഞാനൊ ഇതാ നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ വിസ്തരിച്ചിട്ടും നിങ്ങൾ
 ൧൯ ചുമത്തിയ കുറ്റങ്ങൾ ഒന്നും ഇവനിൽ കണ്ടിട്ടില്ല; ഫെരോദാ
 ൨൦ വും (കണ്ടു) ഇല്ല; അവനടുക്കെ നിങ്ങളെ അയച്ചു എന്നിട്ടും,
 ൨൧ മരണയാഗ്രമായത് ഒന്നും ഇവൻ പ്രവൃത്തിച്ചു എന്നു വന്നി
 ൨൨ ല്ലല്ലൊ; അതുകൊണ്ട് അവനെ ശിക്ഷിച്ചു വിട്ടുതരാം എന്നു
 ൨൩ പറഞ്ഞു. (എന്നതിന്റെ കാരണമൊ ഉത്സവത്തോടും, അവർക്ക്
 ൨൪ ഒരുത്തനെ വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിയതത്രെ). എന്നാറെ, അവർ: ഇ
 ൨൫ വനെ നീക്കികളുക; ഞങ്ങൾക്കു ബറബ്ബാവെ വിട്ടുതരേണം
 ൨൬ എന്ന് ഒക്കത്തക്ക ആത്മവിളിച്ചു. ആയവനൊ നഗരത്തിൽ
 ൨൭ ഉണ്ടായ വല്ല കലഹവും, കലയും മേതുവായിട്ടു, തടവിൽ ആ
 ൨൮ ക്കപ്പെട്ടവൻ തന്നെ. പിലാതൻ യേശുവെ വിട്ടുവിപ്പാൻ മന
 ൨൯ സ്സാകുകൊണ്ടു പിന്നെയും അവരോടു വിളിച്ചു പറഞ്ഞാറെ:
 ൩൦ അവനെ ക്രൂശിക്ക! ക്രൂശിക്ക! എന്ന് അവർ എതിരെ വിളിച്ചു.
 ൩൧ മൂന്നാമതും, അവരോട്: അവൻ ചെയ്ത ദോഷം എന്തുപോൽ;
 ൩൨ മരണയാഗ്രമായത് ഒന്നും അവനിൽ കണ്ടിട്ടില്ല; അതുകൊ
 ൩൩ ണ്ട് അവനെ ശിക്ഷിച്ചു വിട്ടുതരട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞാറെ,
 ൩൪ അവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്ന് അവർ ചോദിച്ച് ഉറക്കെ
 ൩൫ ശബ്ദിച്ചുപോന്നു; അവരും മഹാപുരോഹിതരും ശബ്ദിക്കുന്ന
 ൩൬ ത് ഏറെ കടുതായി വന്നു. പിലാതൻ അവരുടെ ചോദ്യംചോ
 ൩൭ ലെ ആക എന്നു വിധിച്ചുകഴഞ്ഞു. കലഹവും കലയും മേതു

വായി തടവിലായവനെ അവർ അപേക്ഷിക്കയാൽ വിട്ടുകൊടുത്തു; യേശുവെ അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിൽ ഏല്പിച്ചു വിടുകയും ചെയ്തു.

അവനെ കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ, നാട്ടിൽനിന്നു വരുന്ന ശിരശ്ശാലക്കാരൻ എന്ന് ഒരു കരണക്കാരനെ അവർ പിടിച്ചു, യേശുവിന്റെ കൂടെ ചുമത്തിവെച്ച് അവനെ യേശുവിന്റെ വഴിയെ നടക്കുമാറാക്കി. അതു കൂടാതെ, വലിയ ജനസമൂഹവും, അവനെ ചൊല്ലി, തൊഴിച്ചു മുറയിടുന്ന സ്ത്രീകളും അവന്റെ പിന്നാലെ നടന്നു. ആയവരുടെ നേരെ യേശു തിരിഞ്ഞു: യരുശലേം ഹൃദയമന്ദിരം! എന്നെ അല്ല; നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ മക്കളെയും ചൊല്ലി കരവിൻ! എന്തിന് എന്നാൽ, മച്ചിമാരും പെരാത്തവരും ഉദരങ്ങളും കുടിപ്പിക്കാത്തമൂലകളും ധന്യന്മാർ തന്നെ എന്നു ചൊല്ലുന്ന നാളുകൾ ഇതാ വരുന്നു! അന്നു മലകളോട് ഞങ്ങളുടെ നേർമേൽ വീഴുവിൻ എന്നും കുന്നുകളോടു ഞങ്ങളെ മറുപ്പിൻ എന്നും പറഞ്ഞു തുടങ്ങും (ഐസ. ൧൦, ൧൨) കാരണം പച്ചമരങ്ങൾ ഇതിൽ ഈ വക ചെയ്യാൽ ഉണങ്ങിയതിൽ എന്ത് ഉണ്ടാകും? എന്നു പറഞ്ഞു. മറ്റു രണ്ടു ദുഷ്ടവൃത്തിക്കാരും അവനോട് കൂടെ പ്രാണൻ എടുപ്പാൻ കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടു.

പിന്നെ തലയോടീടം എന്നുള്ള സ്ഥലത്തേക്കു ചെന്നപ്പോൾ, അവിടെ അവനെയും ദുഷ്ടവൃത്തിക്കാരെയും ഒരുത്തനെ വലത്തും, ഒരുത്തനെ ഇടത്തും കൂശിച്ചു. യേശുപറഞ്ഞു: പിന്നെ താവെ, ഇവർ ചെയ്യുന്നത് ഇന്നത് എന്നറിയായ്കൊണ്ട് അവർക്കു ക്ഷമിച്ചുവീടേണമെ! അവരൊ, അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ പങ്കാക്കി ചീട്ട് ഇടുകയും ചെയ്തു. ജനം നോക്കി നില്ക്കയല്ലാതെ, പ്രധാനികളും കൂടി ഇവൻ: മറ്റാവരെ രക്ഷിച്ചു, തന്നെത്താൻ രക്ഷിക്കട്ടെ! ദൈവം തെരിഞ്ഞെടുത്ത മശിഹാ എങ്കിൽ, എന്ന് ഇളിച്ചു പറഞ്ഞു. പടജനങ്ങളും അടുത്തു വന്നു, കാടിനെ കൊണ്ടുമാറി: നീ യഹൂദരുടെ രാജാവായാൽ നിന്നെ തന്നെ രക്ഷിക്ക! എന്ന് അവനെ പരിഹസിച്ചു. “ഇവൻ യഹൂദരുടെ രാജാവ്” എന്നു യവനരോമാ എബ്രായ ഈ (മൂന്നു വക) അക്ഷരങ്ങൾകൊണ്ട് ഒരു മേലെഴുത്തും വരെച്ചിട്ടിരുന്നു. തൂക്കിവിട്ട ദുഷ്ടവൃത്തിക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ: നീ മശിഹാ അല്ല എന്നു! നിന്നെയും ഞങ്ങളെയും രക്ഷിക്ക! എന്ന് അവനെ ദൂഷിച്ചപ്പോൾ, മറ്റാവൻ അവനെ ശാസിച്ചു: നീ ഈ ശിക്ഷാ

വിധിയിൽ തന്നെ ആയിട്ടും ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടാതിരിക്കുന്നു
൪൧ വെ? നാമൊ ന്യായപ്രകാരം സ്വന്തം; നാം വ്യാപരിച്ചതിന്നു
യോഗ്യമായതു കിട്ടിപ്പോയല്ലോ! ഇവനൊ പറയാത്തത് ഒന്നും
൪൨ വ്യാപരിച്ചില്ല എന്ന് ഉത്തരം ചൊല്ലി: കർത്താവേ, നിന്റെ
രാജ്യത്തിൽ നീ വരുമ്പോൾ, എന്നെ ഓക്കേണമെ! എന്നു
൪൩ യേശുവോടു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോട്: ആമെൻ ഞാൻ
നിന്നോടു ചൊല്ലുന്നതു: ഇന്നു നീ എന്നോടു കൂടെ പരദീസ
യിൽ ഇരിക്കും എന്നു പറകയും ചെയ്തു.

൪൪ ഏകദേശം ആറാം മണിനേരമായപ്പോൾ, ഒമ്പതാം മണിവ
രെയും ആ ദേശത്തിൽ ഒക്കെയും അന്ധകാരം ഉണ്ടായി; സൂര്യൻ
൪൫ ഇരുണ്ടു, മന്ദിരത്തിലെ തിരുശ്ശീല നടുവെ ചീന്തിപ്പോയി. യേശു
൪൬ ശ്രീ (സങ്കീ. ൩൧, ൬.) പിതാവേ! നിന്റെ കൈകളിൽ എൻ
ആത്മാവെ ഏല്പിക്കുന്നു! എന്നു മഹാശബ്ദത്തോടെ വിളിച്ചു
൪൭ പറഞ്ഞ ഉടനെ പ്രാണനെവിട്ടു. ഈ ഉണ്ടായതു ശതാധിപ
ൻ കണ്ടിട്ട്: ഈ മനുഷ്യൻ ഉള്ളവണ്ണം നീതിമാനായിരുന്നു!
൪൮ എന്നു ചൊല്ലി, ദൈവത്തെ തേജസ്കൂരിച്ചു. ആ കാഴ്ചക്കു കൂ
ടിയ പുരുഷന്മാരും എല്ലാം സംഭവിച്ചവ നോക്കിക്കൊണ്ടു മാ
൪൯ ത്തടിച്ചു മടങ്ങി പോയി. അവന്റെ പരിചയക്കാരും എല്ലാം
ഗലീലയിൽനിന്നു പിഞ്ചെന്നു വന്ന സ്ത്രീകളും ഇവ കണ്ടു
കൊണ്ടു ദൂരത്തുനില്ക്കുന്നു.

൫൦ അപ്പോൾ കണ്ടാലും, നീതിയുള്ള നല്ലൊരു പുരുഷനായ
യോസേഫ് എന്ന മന്ത്രി യഹൂദരുടെ ഊരായ അരിമത്യയിൽ

൫൧ നിന്ന് (അവിടെ ഉണ്ടു). അവൻ താനും ദേവരാജ്യത്തെ കാ
ത്തു കൊള്ളുന്നവനും അവർ മന്ത്രിച്ചതും പ്രവൃത്തിച്ചതും സമ്മ

൫൨ തിക്കാതെ നിന്നവനും, ആയതല്ലാതെ, പിലാതനെ ചെന്നുക

൫൩ ങ്ങു, യേശുവിന്റെ ഉടൽ ചോദിച്ചു. അത് ഇറക്കി ശീല ചു
ററി, താൻ വെട്ടിച്ച കല്ലറയിൽ ആരും ഒരിക്കലും കിടന്നിട്ടില്ലാ

൫൪ ത്ത സ്ഥലത്തു സ്ഥാപിച്ചു; അന്ന് ഒരുമ്പാടാക്കിയും ശബ്ദത്തു
ഉദിക്കുന്നേരവും ആയി.

൫൫ ഗലീലയിൽനിന്ന് അവനോടു കൂടെ പോന്ന സ്ത്രീകളും പി
ഞ്ചെന്നു വന്നു കല്ലറയും, അവന്റെ ഉടൽ വെച്ചു പ്രകാരവും;

൫൬ നോക്കിയശേഷം മടങ്ങിപോയി. സുഗന്ധവസ്തുക്കളും ഞെ
ലങ്ങളും ഒരുക്കി, ശബ്ദത്തിൽ കല്ലറപ്രകാരം സ്ഥലമായി
പാർത്തു.

൨൪. അദ്ധ്യായം.

സ്രീകൾ ഉയർപ്പിന്റെ വാങ്മുഖം [മത്ത. ൨൮. ൧൦. ൧൧.], (൮) അറിയിച്ചിട്ടു
ശിമോൻ വന്നതു [യോ. ൨൦.], (൧൩) എമ്മവസ്സ് യാത്രയിലെപ്രത്യക്ഷത [മ. ൧൧.], (൨൩) ശിഷ്യർക്കു കാണാത്തതു പ്രബോധിപ്പിച്ചതു [മ. ൧൧. യോ. ൨൦.],
(൨൪) സ്വർഗ്ഗാരോഹണം [മ. ൧൧. അപ. ൧.]

എങ്കിലും ഒന്നാം ആഴ്ചയിൽ നന്ന രാവിലെ അവർ ഒരുക്കി ഹ
യ സുഗന്ധവസ്തുക്കളെ കൊണ്ടുവന്നു, മറ്റ് ചിലരുമായി കല്ലു ൨
റെക്കൽ എത്തി. കല്ലറയിൽനിന്ന് കല്ലു ഉരുട്ടിക്കളഞ്ഞതു ക
ണ്ടു് അകമ്പുകൾ, കർത്താവായ യേശുവിന്റെ ഉടൽ കാണാത്തു
യാൽ, ബുദ്ധിമുട്ടി നില്ക്കുമ്പോൾ സംഭവിച്ചിതു: മിന്നുന്ന ഉടു
പ്പുകൾക്കു രണ്ടു പുരുഷന്മാർ ഇതാ അവരരികത്തുനിന്നു. അ
വർ ഭയപ്പെട്ടു, മുഖം നിലത്തേക്കു നോക്കി, കുനിഞ്ഞിരിക്ക
ുമ്പോൾ: നിങ്ങൾ ജീവനുള്ളവനെ മരിച്ചവരോടു് അന്വേഷി
ക്കുന്നത് എന്തു്? അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല; ഉണർന്നു വന്നു; മ
ന്നു വെ ഗലീലയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, അവൻ നിങ്ങളോ
ടു്: മനുഷ്യ പുത്രൻ പാപികളായ മനുഷ്യരുടെ കൈകളിൽ ഏ
ല്പിക്കപ്പെട്ടു, ശ്രീശിക്ഷപ്പെടുകയും മൂന്നാം നാൾ വീണ്ടും എഴുന്നീ
ല്പയും ചെയ്യേണ്ടതു് എന്നു ചൊല്ലിയപ്രകാരം കാത്തുകൊൾവി
ൻ! എന്ന് അവരോടു് പറഞ്ഞു. അവന്റെ മൊഴികൾ അ
വർ കാത്തു കല്ലറയെ വിട്ടു മടങ്ങിപ്പോന്നു. പതിനൊമ്പതാം മുത
ലായവരോടു് എല്ലാം ഇതു് ഒക്കയും അറിയിച്ചു. അപോസ്തല
ന്മാരോടു് ഇതു പറഞ്ഞവർ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയ, യോഹന്ന, യാ
ക്കോബിൻ (അമ്മ) മറിയ തുടങ്ങിയുള്ളവർ അത്രെ. ഈ മൊ
ഴികൾ അവർക്കു വെറുതെ പോലെ തോന്നി, ആയവരെ വി
ശ്വസിച്ചതും ഇല്ല. പേത്രനോ എഴുന്നീറുക കല്ലറയിരികിൽ കാ
ടി കുനിഞ്ഞു നോക്കി, തൂണികൾ മാത്രമെ കിടക്കുന്നതു കണ്ടു
പ്പോൾ, ഉണ്ടായതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, തിരിച്ചു പോരുകയും
ചെയ്തു.

അന്നു തന്നെ കണ്ടാലും അവരിൽ ഇരുവർ യരുശലേമിൽ
നിന്ന് അറുപതു സ്വാമി (൩ നാഴിക) വഴി ദൂരമുള്ള എമ്മവസ്സ്
എന്ന ഗ്രാമത്തേക്കു യാത്രയായി ചെല്ലുമ്പോൾ, ഈ സംഭവി
ച്ചവ കൊണ്ടു് ഒക്കയും തമ്മിൽ സംസാരിച്ചുപോന്നു. സംസാ
രിച്ചു തർക്കിക്കയിൽ ഉണ്ടായിതു: യേശു താൻ അണഞ്ഞു് അവ

൧൩ രോട് ചേന്നു സഞ്ചരിച്ചു; അവനെ അറിയാതിരിപ്പാൻ അവ
 ൧൪ രുടെ കണ്ണുകൾ അടക്കിപ്പിടിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരോട് അവൻ
 നിങ്ങൾ മുഖം മുച്ഛിഞ്ഞു വഴി നടന്നു തമ്മിൽ വാദിച്ചു കൊള്ളു
 ൧൫ ന്ന ഈ വാക്കുകൾ എന്ത്? എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: ഒക്കെയൊ
 എന്നു പേരുള്ളൊരുവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: യരുശലേമിൽ
 പരവാസം ചെയ്യുന്നവരിൽ നീ മാത്രം ഈ നാളുകളിൽ അവി
 ൧൬ ടെ ഉണ്ടായവ അറിയാതിരിക്കുന്നവനോ? ഏവ? എന്ന് അവ
 രോട് പറഞ്ഞാറെ, അവനോട് ചൊല്ലിയതു: നചരയന്നായ
 യേശുവിന്റെറവ തന്നെ; ആയവൻ ദൈവത്തിന്നും സകല
 ജനത്തിന്നും മുമ്പാകെ, പ്രവൃത്തിയിലും, വചനത്തിലും ശക്തി
 ൨൦ യുള്ള പ്രവാചകനായി വന്നതു. നമ്മുടെ മഹാപുരോഹിതരും,
 പ്രമാണികളും, അവനെ മരണവിധിയിൽ ഏല്പിച്ചു. ക്രൂശിച്ചു
 ൨൧ പ്രകാരവും അത്രെ. ഞങ്ങളൊ, ഇസ്രായേലിലെ വീണ്ടെടുപ്പാ
 ന്നുവൻ അവൻ എന്ന് ആശിച്ചിരുന്നു; എന്ന് എല്ലാം കൂടാതെ
 ൨൨ അവ ഉണ്ടായിട്ട്, ഇന്ന് മൂന്നാം നാൾ ചെല്ലുന്നുണ്ടു; അത്രയ
 ല്ല ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചില സ്ത്രീകൾ രാവിലെ കല്ലറക്ക
 ൨൩ പോയി, അവന്റെ ഉടൽ കാണാഞ്ഞു. അവർ വന്നു അവൻ
 ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ചൊല്ലുന്ന ഭൃതന്മാരുടെ ദർശനം കണ്ടു
 ൨൪ പ്രകാരം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ ഭ്രമിപ്പിച്ചു. ഞങ്ങളോടുള്ള
 വരിൽ ചിലർ കല്ലറക്കു പോയി, സ്ത്രീകൾ പറഞ്ഞപ്രകാരം
 ൨൫ തന്നെ കണ്ടു, അവനെ കണ്ടില്ല താനും. എന്നാറെ, അവൻ
 അവരോടു: അല്ലയോ പ്രവാചകന്മാർ ഉരച്ചത് എല്ലാം വിശ്വ
 ൨൬ സിക്കുന്നതിന്നു ഹൃദയമാന്വ്രവും ബുദ്ധിക്കുടും ഉള്ളോരെ! മശി
 ഹ ഈ വക കഴുപ്പെട്ടിട്ടെ തന്റെ തേജസ്സിൽ പ്രവേശിക്കു
 ൨൭ ണ്ടതായില്ലയോ? എന്നു ചൊല്ലി. മോശ തുടങ്ങി സകല പ്രവാ
 ചകന്മാരെയും എടുത്തു, എല്ലാ എഴുത്തുകളിലും തന്നെ കുറിച്ചുള്ളവ
 ൨൮ അവർക്കു പ്രാപ്തമാക്കുകൊടുത്തു. അവർ പോകുന്ന ഗ്രാമത്തോ
 ൨൯ ൽ അടുത്തപ്പോൾ, അവൻ അപ്പുറത്തേക്കു പോകുന്ന ദാവകാ
 ൩൦ ടി. അവരൊ: സന്ധ്യയായി, നേരം വൈകിപോയതു കൊണ്ടു,
 ഞങ്ങളോടു കൂട പാക്കുക എന്ന് അവനെ മുട്ടിച്ചിരുത്തി; അ
 ൩൧ വനും അവരോടു പാപ്പാൻ അകമ്പുക; അവരുമായി ചാരികൊ
 ൩൨ ൽ ഉണ്ടായിതു: അവൻ അപ്പം എടുത്ത് അന്നുഗ്രഹിച്ചു
 ൩൩ ന്നുറക്കി അവർക്കു കൊടുത്തു. ഉടനെ അവർ കണ്ണുകൾ തുറന്നു
 വന്നു, അവനെ അറിഞ്ഞു, അവൻ അവരിൽനിന്നു മറുകയും

ചെയ്യും. അവൻ വഴിയ്യിൽ നമ്മോടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തിരുവെ നമു
ഴ്ത്തുകളെ തെളിയിക്കുമ്പോൾ, നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ഹൃദയംകത്തിവ
ന്നില്ലയോ? എന്നു തമ്മിൽ ചൊല്ലി, ആ നാഴികകെക്ക് എഴുന്നീ നമു
റു, യരുശലേമിലേക്കു തിരികെ പോന്നു. പതിനൊരുവരെയും നമു
കൂടെ ഉള്ളവരെയും ഒക്കത്തക്ക കണ്ടെത്തി: ഉള്ളവണ്ണം കന്താ
വ് ഉണെൻ ശിമോന്നു കാണായി വന്നു എന്നു പറഞ്ഞു (കേട്ടു).
തങ്ങളും വഴിയ്യിൽ സംഭവിച്ചതും അവൻ അപ്പം നമുക്കയിൽ നമു
അറിയാത്തു നമ്പ്രകാരവും വിവരിച്ചു പറകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ അവൻ പറയുമ്പോൾ, യേശു താൻ അവരുടെ നന്മ
നടുവിൽ നിന്നു: നിങ്ങളുൾക്കു സമാധാനം (ഉണ്ടാക) എന്നു പ
റഞ്ഞു. ആയവർ തെളി ഭയപ്പെട്ടു, പ്രേതാത്മാവിനെ കാണു നമു
നമ്പ്രകാരം നിരൂപിക്കുമ്പോൾ: നിങ്ങളും കലങ്ങിയിരിക്കുന്നത് നമു
എന്തു? നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ വിചാരങ്ങൾ പൊങ്ങുവാൻ
എന്തു! എന്റെ കൈകളെയും കാലുകളെയും നോക്കി, ഞാൻ ത നമു
ന്നെ ആകുന്നു എന്നറിവിൻ! എന്നെ തൊട്ടുകാണിൻ! എന്നിൽ
കാണുന്നമ്പ്രകാരം പ്രേതാത്മാവിന്നു മാസവും അസ്ഥികളും ഇ
ല്ലല്ലോ എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. കൈകളെയും കാലുകളെയും ര ൦
കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അവർ സന്തോഷത്താൽ വിശ്വസിക്കാ ര ൧
തെ, അതിശയിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ: തിന്മാൻ വല്ലതും നിങ്ങളുൾക്കു
ഇങ്ങുണ്ടോ? എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. അവരും ഒരു ഖണ്ഡം ര ൨
വരുന്ന മീനും ഒട്ടു തേക്കുടയും അവന്നു കൊടുത്തു. അത് അവൻ ര ൩
വാങ്ങി അവർ കാണുക തിന്നു. പിന്നെ അവരോടു പറഞ്ഞിതു: ര ൪
ഞാൻ നിങ്ങളോട് ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, ചൊല്ലിത്തന്ന വാക്കു
കൾ ഇവ അത്രെ; മോശെയ്ക്കു മുമ്പിലും പ്രവാചകരിലും സങ്കീ
ർത്തങ്ങളിലും എന്നെകൊണ്ട് എഴുതിയത് ഒക്കയും നിവൃത്തി
യാകേണം എന്നു തന്നെ. അപ്പോൾ തിരുവെഴുത്തുകളെ തിരി ര ൫
ച്ചറിയേണ്ടതിനായി അവർക്കു ബുദ്ധിയെ തുറന്നു. ഇന്ന പ്ര ര ൬
കാരം മശിഹ കഴിഞ്ഞുപോകയും മൂന്നാം നാൾ മരിച്ചവരിൽനിന്നു
വീണ്ടും എഴുന്നീല്ക്കയും, അവന്റെ നാമത്തിൽ മാനസാന്തരവും ര ൭
പാപമോചനവും യരുശലേമിൽ തുടങ്ങി, സകലജാതികളിലും
ഘോഷിക്കപ്പെടുകയും വേണ്ടുന്നത് എന്ന് എഴുതിക്കിടക്കുന്നു.
ഇവറ്റിന്നു നിങ്ങളും സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. കണ്ടാലും എ ര ൮
ന്റെ പിതാവ്, വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നതിനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേ ര ൯
ലെ അയക്കുന്നു; നിങ്ങളോ ഉയരത്തിൽനിന്നു ശക്തി ധരിക്കും

THE GOSPEL OF LUKE. XXIV.

വരെ, പട്ടണത്തിൽ വസിച്ചുകൊൾവിൻ എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു.

- ൫൦ പിന്നെ അവരെ ബെത്ഥന്യയോളം പുറത്തുകൊണ്ടുപോയി.
- ൫൧ തന്റെ കൈകളെ ഉയർത്തി അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. അവൻ അനുഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഉണ്ടായിതു: അവൻ അവരിൽ
- ൫൨ നിന്ന് അകന്നു സ്വർഗ്ഗത്തേക്ക് എടുത്തുകൊള്ളപ്പെട്ട അവരോടു അവനെ കമ്പിട്ടു, മഹാസന്തോഷത്തോടെ യരുശലേമി
- ൫൩ ലേക്ക് തിരിച്ചുപോന്നു; ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തുവാക്കുകൊണ്ടു എപ്പോഴും ദൈവാലയത്തിൽ ഇരിക്കയും ചെയ്യു (ആമെൻ).

THE
Gospel of John

യോഹന്നാൻ എഴുതിയ

സു വി ശേഷം

൧. അദ്ധ്യായം.

ഭോവചനമായവൻ ജഡിഭവിച്ച മേമ്പലഭേശം, (൧൯) സ്താപകന്റെ സാക്ഷ്യം,
(൩൫) അഞ്ചു ശിഷ്യന്മാർ കൂടിയതു.

ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു; ആ വചനം ദൈവ ൧
ത്തോട് ആയിരുന്നു, വചനം ദൈവമായും ഇരുന്നു. ആയവ ൨
ൻ ആദിയിൽ ദൈവത്തോട് ആയിരുന്നു. സകലവും അവ ൩
നാൽ ഉണ്ടായി; ഉണ്ടായത് ഒന്നും അവനെ കൂടാതെ ഉണ്ടായ
തും ഇല്ല. അവനിൽ ജീവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; ജീവൻ മനുഷ്യ ൪
രുടെ വെളിച്ചമായും ഇരുന്നു. ആ വെളിച്ചമായത് ഇരുളിൽ ൫
വിളങ്ങുന്നു ഇരുളോ അതിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടില്ല. യോഹന്നാൻ ൬
എന്ന പേരോടെ ദൈവത്തിൽനിന്ന് അയക്കപ്പെട്ട ഒരു മനു
ഷ്യൻ ഉണ്ടായി. ആയവൻ സാക്ഷിക്കായി വന്നതു താൻ ൭
ലമായി എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു വെളിച്ചത്തെ കൊ
ണ്ടു സാക്ഷ്യം പറവാൻ തന്നെ. താൻ വെളിച്ചമായിരുന്നില്ല; ൮
വെളിച്ചത്തിന്നു സാക്ഷിയാകേണ്ടിവന്നത്രെ. എല്ലാമനുഷ്യ ൯
നേയും, പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സത്യവെളിച്ചം ലോകത്തിലേക്ക്
വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ ലോകത്തിലായി; ലോകം അവ ൧൦
നാൽ ഉണ്ടായി; ലോകം അവനെ അറിഞ്ഞതും ഇല്ല. തന്റെ ൧൧
വഹിയിൽ വന്നു; തന്റെവർ അവനെ കൈക്കൊണ്ടതും ഇല്ല.
ആർ അവനെ കൈക്കൊണ്ടിട്ടും അവന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വ ൧൨
സിക്കുന്നവർക്ക് ഏവർക്കും ദേവമക്കൾ ആവാൻ അധികാരം

൧൩ കൊടുത്തു. ആയവർ രക്തങ്ങളിൽനിന്നും ജഡത്തിൻ ഇപ്പു
 രതിൽനിന്നും പുരപ്പുറം ഇപ്പുരതിൽനിന്നും അല്ല, ദൈവ
 ൧൪ രതിൽനിന്നത്രെ ജനിച്ചവർ. വചനം ജഡമായി ചമഞ്ഞു
 കൃപയും സത്യവും കൊണ്ടു പുണ്യനായി നമ്മിൽ കടിപാത്തു,
 അവന്റെ തേജസ്സു പിതാവിൽ നിന്ന് ഏകജാതനായവ
 ൧൫ ന്റെ തേജസ്സായിട്ടു ഞങ്ങൾ കാണുകയും ചെയ്തു. യോഹന്നാൻ
 അവനെ കുറിച്ചു വിളിച്ചു സാക്ഷി ചൊല്ലുന്നതു: എന്റെ പി
 ന്നാലെ വരുന്നവൻ എനിക്ക് മുമ്പനായതുകൊണ്ട് എന്റെ
 മുമ്പിലായി ചമഞ്ഞു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞവൻ ഇവനെത്രെ.
 ൧൬ അവന്റെ നിറവിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കൃപയ്ക്കു
 ൧൭ വേണ്ടി കൃപയും ലഭിച്ചു സത്യം. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ധർമ്മം
 മോശയാൽ തരപ്പെട്ടു, കൃപയും സത്യവും യേശുക്രിസ്തുനാൽ ഉ
 ൧൮ ണ്ടായി. ദൈവത്തെ ഒരുത്തനും ഒരു നാളും കണ്ടിട്ടില്ല; പിതാവി
 ന്റെ മടിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഏകജാതനായ പുത്രൻ (അവനെ)
 തെളിയിച്ചു.
 ൧൯ എങ്കിലൊ നീ ആരാകുന്നു എന്നു യോഹന്നാനോടു ചോദി
 ക്കേണ്ടതിന്നു, യഹൂദന്മാർ യരുശലേമിൽനിന്നു പുരോഹിതരെ
 യും ലെവ്യരെയും അയച്ചപ്പോൾ, അവന്റെ സാക്ഷ്യം ആ
 ൨൦ വിതു: അവൻ മരണത്തെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു: ഞാൻ മശിഹ അല്ല
 ൨൧ എന്ന് ഏറ്റുപറഞ്ഞു: എന്നാൽ എന്തു? നീ എലീയാവോ? എ
 ന്ൻ അവനോട് ചോദിച്ചാറെ: അല്ല എന്നു പറയുന്നു: ആ
 പ്രവാചകനോ? എന്നതിന്ന്: അല്ല എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
 ൨൨ അതുകൊണ്ടു നീ ആരുപോൽ? ഞങ്ങളെ അയച്ചവരോട് ഉ
 ത്തരം ചൊല്ലേണ്ടതല്ലേ? നിന്നെകൊണ്ടു നീ എന്തു പറയുന്നു?
 ൨൩ എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞാറെ: യശായ പ്രവാചകൻ (൪൦, ൩)
 ഉരച്ചു പ്രകാശം കർത്താവിന്റെ വഴിയെ നേരെ ആക്കുവിൻ
 എന്നു മരുഭൂമിയിൽ കൂക്കുന്നവന്റെ ശബ്ദം ഞാൻ ആകുന്നു
 ൨൪ എന്നു പറഞ്ഞു. ആ അയക്കപ്പെട്ടവർ പരീശക്കൂട്ടത്തിൽ ഉ
 ൨൫ ജ്ജവർ തന്നെ: പിന്നെ നീ മശിഹയും അല്ല, എലീയാവും
 അല്ല, ആ പ്രവാചകനും അല്ല, എന്നു വരികിൽ, സ്നാനം ഏ
 ൨൬ ലിക്കുന്നത് എന്ത്? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: യോഹന്നാൻ ഉത്ത
 രം പറഞ്ഞിതു: ഞാൻ വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം ഏല്പിക്കുന്നു; നി
 ങ്ങൾ അറിയാത്തവനെ നീങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നില്ക്കുന്നുണ്ടു.
 ൨൭ എന്റെ മുമ്പിൽ ആയി എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ

യോഹന്നാൻ. ൧. അ.

അവൻ തന്നെ; അവന്റെ ചെരിപ്പിൻവാറഴിപ്പാനും ഞാൻ പാത്രമല്ല. എന്നതു യുക്തം അക്കരെ യോഹന്നാൻ സ്നാനം ഏല്പി വച്ചു ക്കുന്ന വൈജ്ഞേയത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ടായതു. പിറേ ദിവസം വൻ യേശു തന്റെ അടുക്കെ വരുന്നതു കണ്ടു; അവൻ പറയുന്നു: ഇതാ ലോകത്തിന്റെ പാപത്തെ ചുമന്നെടുക്കുന്ന ദൈവത്തിൻ കഞ്ഞാടു (യശ. ൫൩, ൪) എന്നിങ്ങ മുമ്പനായതുകൊണ്ട് എ ന്റെ മുമ്പിലായൊരു പുരുഷൻ എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്ന എന്നു ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചവൻ ഇവൻ തന്നെ. ഞാനോ അ ന്ന വനെ അറിഞ്ഞില്ല; എങ്കിലും അവൻ ഇസ്രായേലിന്നു വെളിപ്പെടുത്തേണമെന്നു ഞാൻ വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം ഏല്പിപ്പാൻ വന്നതു. ശേഷം യോഹന്നാൻ സാക്ഷ്യം ചെയ്തതു: ആത്മാ ന്നവൻ ഒരു പ്രാവു പോലെ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങി വരുന്നതും അവന്റെ മേൽ വസിക്കുന്നതും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു. ഞാനോ അവനെ അറിഞ്ഞില്ല; എങ്കിലും വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം ഏല്പിപ്പാൻ എന്നെ അയച്ചവൻ ആരുടെ മേൽ ആത്മാവ് ഇറങ്ങി വസിക്കുന്നതു നീ കണ്ടാൽ, ആയവൻ വിശുദ്ധാത്മാവിൽ സ്നാനം ഏല്പിക്കുന്നവൻ ആകുന്നു എന്ന് എന്നോട് പറഞ്ഞു. (ആയതു) ഞാൻ കണ്ടും ഇവൻ ദൈവപുത്രൻ തന്നെ ന്നെന്നു സാക്ഷ്യം ചെയ്തിട്ടും ഉണ്ടു.

പിറേന്നാൾ യോഹന്നാൻ പിന്നെയും തന്റെ ശിഷ്യരിൽ ന്ന ഇരുവരുമായി നിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, യേശു നടക്കുന്നതു ന്ന നോക്കിട്ട്: ഇതാ ദൈവത്തിൻകഞ്ഞാടു! എന്നു പറയുന്നു. അ ന്നവൻ ചൊല്ലുന്നതു രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരും കേട്ടു യേശുവെ അനുഗമിച്ചു. യേശു തിരിഞ്ഞ് അവർ പിന്തുടരുന്നതു കണ്ടു: നീ ന്നവൻ എന്ത് അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു അവർ ചൊല്ലിയതു: (ഗുരോ, എന്നർത്ഥമുള്ള) റബ്ബീ, നീ എവിടെ വരുന്നെ? അവൻ അവരോടു: വന്നു കാണിൻ! എന്നു പറയുന്നു. അവൻ വസിക്കുന്നത് അവർ വന്നു കണ്ടു ഏകദേശം പത്താം മണിക്കേരമായിട്ട് ആ ദിവസം അവനോടു പാർത്തു. യോഹന്നാനിൽനിന്നു കേട്ടു അവനെ അനുഗമിച്ച ഇരു ന്നവരിൽ ശിമോൻ, പത്രോസിന്റെ സഹോദരനായ അന്ത്രോയാ, ഒരു അൻ തന്നെ; ആയവൻ സ്വന്തം സഹോദരനായ ശിമോനെ ന്ന മുമ്പെ തന്നെ കണ്ടു: അഭിഷിക്തൻ എന്ന് അർത്ഥമുള്ള മശി ഹയെ ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തീട്ടുണ്ടു! എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു.

൪൩ അവനെ യേശുവിനടുക്കെ കൊണ്ടുവന്നു. യേശു അവനെ നോക്കി: നീ യോനാവിൻപുത്രനായ ശിമോൻ ആകുന്നു: നീ (പാറ എന്നർത്ഥമുള്ള) കെഫാ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും എന്നു പറഞ്ഞു.

൪൪ പിറ്റേന്നാൾ (അവൻ) ഗലീലെയെക്കു പുറപ്പെട്ടവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ, ഫിലിപ്പനെ കണ്ടെത്തി: എന്റെ പിന്നാലെ വര എന്നു അവനോടു പറയുന്നു. ഫിലിപ്പനൊ, അന്ത്രോ, പേത്രൻ എന്നവരുടെ ഉരായ ബെഥചൈദയിൽ നിന്നുള്ളവനെ

൪൫ ഏതു. ഫിലിപ്പൻ നഥനെ്യെലെ കണ്ട് അവനോടു പറയുന്നു: ധർമ്മത്തിൽ മോശയും പ്രവാചകരും എഴുതിട്ടുള്ളവനെ ഞങ്ങൾ

൪൬ കണ്ടെത്തി; നചരത്തിൽനിന്നു യേശു എന്ന യോസെഫിൻ പുത്രനെ തന്നെ. നഥനെ്യെൽ അവനോടു: നചരത്തിൽനിന്നു വല്ല നന്മയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? എന്നു പറഞ്ഞു. ഫിലിപ്പൻ

൪൭ അവനോട്: വന്നു കാണുക എന്നു പറയുന്നു. നഥനെ്യെൽ തന്റെ അടുക്കെ വരുന്നതു യേശു കണ്ട്: ഇതാ കപടം ഇല്ലാതെ ഉണ്ടായിൽ ഇസ്രായേൽക്കാരനായവൻ എന്ന് അവനെ കൊണ്ടു പറയുന്നു. നഥനെ്യെൽ അവനോട്: എന്തെ എവിടെനിന്നു അറിയുന്നു? എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഫിലിപ്പൻ നിന്നെ വിളിക്കുമ്പോൾ അത്തിയുടെ ചുവട്ടിൽ നിന്നെ കണ്ടു. നഥനെ്യെൽ അവനോടു: രബ്ബീ, നീ ദൈവപുത്രൻ; നീ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവു തന്നെ എന്ന് ഉരെച്ചാറെ, യേശു അവനോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: അത്തിച്ചുവട്ടിൽ നിന്നെ കണ്ടു എന്നു നിന്നോടു പറകകൊണ്ടു നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? ഇതിനെക്കാൾ വലിയവ നീ കാണും; പിന്നെ ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു ഇനിമേൽ സ്വർഗ്ഗം തുറന്നിരിക്കുന്നതും ദേവദൂതന്മാർ മനുഷ്യപുത്രന്മാർ ഇറങ്ങുകയും കയറുകയും ചെയ്യുന്നതും നിങ്ങൾ കാണും എന്ന് അവനോടു പറയുന്നു.

൨. അദ്ധ്യായം.

കന്നം അതിശയം, (൧൩) ഖെസഹായത്രയും ദേവാലയശുദ്ധീകരണവും, (൨൩) അതിശയഫലമായ വിശ്വാസവും.

൧ മൂന്നാം നാൾ ഗലീലയിലെ കാനാവിൽ ഒരു കല്യാണം ഉണ്ടായി. യേശുവിന്റെ അമ്മയും അവിടെ ഉള്ളതല്ലാതെ, യേശുവും

൧൮ യൂന്നു എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്ന പ്രകാരം കാത്തു. ആകയാൽ യ
 ഹൂദന്മാർ അവനോടു: നീ ഇവ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ
 ക്ക് ഏത് അടയാളം കാണിക്കുന്നു എന്നു ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിയാറെ,
 ൧൯ യേശു അവരോടു: ഈ മന്ദിരത്തെ അഴിപ്പിൻ എന്നാൽ ഞാൻ
 മൂന്നുദിവസത്തിന്നകം അതിനെ ഉയർത്തും എന്ന് ഉത്തരം പറ
 ൨൦ ണ്തു. എന്നിട്ടു യഹൂദന്മാർ ഈ മന്ദിരം നാല്പത്താറു വർഷംകൊ
 ൨൧ ണ്ടു പണിയിക്കപ്പെട്ടു നീ മൂന്നുനാൾകൊണ്ട് അതിനെ ഉയ
 ൨൨ രുത്തുമൊ? എന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞു. അവനോ രണ്ടു ശരീ
 ൨൩ രമാകുന്ന മന്ദിരത്തെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞതു. ആകയാൽ അവൻ
 മരിച്ചുവരിൽനിന്ന് ഉണർന്നപ്പോൾ, ഇതു പറഞ്ഞപ്രകാരം
 ശിഷ്യന്മാർ കാത്തു തിരുവെഴുത്തും യേശു പറഞ്ഞവചനവും
 വിശ്വസിച്ചു.

൨൩ പെസഹപെരുന്നാൾക്ക് യരുശലേമിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ത
 ന്നെ അവൻ ചെയ്യുപോരുന്ന അടയാളങ്ങൾ കണ്ടിട്ടു പലരും
 ൨൪ അവന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു. യേശുവൊ എല്ലാവരൊ
 യും അറികകൊണ്ടും (ഇന്ന) മനുഷ്യനിൽ ഉള്ളത് ഇന്നത് എ
 ൨൫ ന് സ്വന്തം ബോധിക്കയാൽ തനിക്കു മനുഷ്യനെ കുറിച്ച് ഒരു
 രത്നമുണ്ടെ സാക്ഷ്യവും വെണ്ടായ്കൊണ്ടും തന്നെത്താൻ അവ
 രിൽ വിശ്വസിച്ചു ഏല്പിച്ചില്ല.

൩. അദ്ധ്യായം.

നീക്കൊദേമനോടു സംഭാഷണം, (൨൨) യേശു യഹൂദയിൽ സ്നാനം ഏല്പിക്ക
 മ്പോൾ, യോഹന്നാന്റെ സാക്ഷ്യസമുച്ചണം.

൧ യഹൂദരുടെ പ്രമാണിയായി നീക്കൊദേമൻ എന്നു പേരു
 ൨ ഉള്ളൊരു മനുഷ്യൻ പഠിശരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആയവൻ രാ
 ത്രിയിൽ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞിതു;
 റബ്ബീ, നീ ദൈവത്തിൽനിന്ന് ഉപദേശിച്ചുവായി വന്നിരിക്ക
 ന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. കാരണം ദൈവം തന്നോടു കൂ
 ടിയില്ലെങ്കിൽ, നീ ചെയ്യുന്ന ഈ അടയാളങ്ങളെ ആർക്കും ചെ
 ൩ യ്യാൻ കഴികയില്ല. എന്നതിന്നു യേശു: ആമെൻ ആമെൻ
 ഞാൻ നിന്നോട് പറയുന്നതു മേലിൽ നിന്നു ജനിച്ചില്ല എങ്കി
 ൪ ല് ഒരുത്തനും ദൈവരാജ്യത്തെ കാണാൻ കഴികയില്ല എന്ന്
 ഉത്തരം പറഞ്ഞു. നീക്കൊദേമൻ അവനോടു: മനുഷ്യൻ പൃഥ
 നായാൽ എങ്ങിനെ ജനിച്ചു കൂടും? രണ്ടാമതു രണ്ടുപേരും

യുടെ ഉദരത്തിൽ കടന്നു പിറപ്പാൻ കഴിയുമോ? എന്നു പറഞ്ഞ
 രിന്നു യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ ൫
 നിന്നോടു പറയുന്നു, വെള്ളത്തിൽനിന്നും ആത്മാവിൽനിന്നും,
 ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ ഒരുത്തനും ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടപ്പാൻ ക
 ഴികയില്ല; ജഡത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചത് ജഡമാകുന്നു; ആത്മാ ന്ന
 വിൽനിന്ന് ജനിച്ചത് ആത്മാവ് ആകുന്നു. നിങ്ങൾ മേലിൽ ൭
 നിന്നു ജനിക്കേണം എന്നു നിന്നോടു പറയായത് ആശ്ചര്യ
 പ്പെടാല്ല. കാൻ ഇഷ്ടമുള്ളേടത്ത് ഉറുതുന്നു; അതിന്റെ ശബ്ദം ൮
 നീ കേൾക്കുന്നു എങ്കിലും എവിടെനിന്നു വരുന്നു എന്നും എ
 വിടെക്ക് പോകുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ല; ആത്മാവിൽനിന്നു
 ജനിച്ചവൻ എല്ലാം ഇപ്രകാരം ആകുന്നു. നീക്കോദേമൻ അ
 വനോട്: ഇവ എങ്ങിനെ സംഭവിച്ചുകൂടും? എന്നു ചൊല്ലിയാ
 റെ: യേശു അവനോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു, നീ ഇസ്രായേലി ൧൦
 ന്റെ ഉപദേശ്യാവ് എങ്കിലും, ഇവ അറിയാതിരിക്കുന്നുവോ?
 ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നിതു, ഞങ്ങൾ ൧൧
 അറിയുന്നത് ഉരൈക്കയ്യം ഞങ്ങൾ കണ്ടതിന്നു സാക്ഷ്യം ചൊ
 ല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു; ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം നിങ്ങൾ കൈക്കൊ
 ജ്ജുന്നില്ല താനും. ഭ്രമമേലേവ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞിട്ടു, നിങ്ങൾ ൧൨
 വിശ്വസിക്കാത്താൽ, സ്വർഗ്ഗത്തിലേവ, നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞു
 എങ്കിൽ എങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കും? സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി ൧൩
 വന്നു, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന മനുഷ്യ പുത്രൻ ഒഴികെ ആരും
 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കരളീട്ടും ഇല്ല. പിന്നെ മോശ മരുഭൂമിയിൽ ൧൪
 സപ്പത്തെ ഉയർത്തിയപ്രകാരം മനുഷ്യ പുത്രൻ ഉയർത്തപ്പെട്ടേ
 ണ്ടുന്നത് അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എല്ലാം നശിച്ചു ൧൫
 പോകാതെ നിത്യജീവനുണ്ടാവാനായി തന്നെ. കാരണം ദൈ ൧൬
 വം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചവിധമാവിതു തന്റെ ഏകജാതനാ
 യ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എല്ലാം നശിക്കാതെ നിത്യ
 ജീവനുജ്ജവൻ ആകെണ്ടതിന്ന് അവനെ തരവോളം തന്നെ
 (സ്നേഹിച്ചതു). ലോകത്തിന്നു ന്യായവിധിപ്പാനല്ലല്ലോ, ദൈ ൧൭
 വം തന്റെ പുത്രനെ ലോകത്തിൽ അയച്ചതു; ലോകം അവ
 നാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനത്രെ. അവങ്കൽ വിശ്വസിക്കുന്നവ ൧൮
 നു ന്യായവിധി ഇല്ല; വിശ്വസിക്കാത്തവനോ, ദൈവത്തിൻ
 ഏകജാതനായ പുത്രന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതിന്നാ
 ത്ത് ന്യായവിധിവന്നു കഴിഞ്ഞു. ന്യായവിധി എങ്കിലൊ, വെളിച്ചം ൧൯

ലോകത്തിൽ വന്നിട്ടും മനുഷ്യരുടെ ക്രിയകൾ ദോഷമുള്ളവ
 ആകയാൽ അവർ വെളിച്ചത്തിലും ഏറും ഇരളിനെ സ്നേഹി
 ൨൦ ചതു തന്നെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ തിന്മകൾ പ്രവൃത്തിക്കുന്ന
 വൻ എല്ലാം വെളിച്ചത്തെ പകെക്കുന്നു; തന്റെ ക്രിയകൾ
 ആക്ഷേപിക്കപ്പെടാതിരിപ്പാൻ വെളിച്ചത്തിലേക്കു വരുന്നതും
 ൨൧ ഇല്ല. സത്യത്തെ നടത്തുന്നവനോ, തന്റെ ക്രിയകൾ ദൈവ
 ത്തിൽ ചെയ്തവ ആകകൊണ്ട് അവ വെളിച്ചപ്പെടേണ്ടതിന്നു
 വെളിച്ചത്തിലേക്കു വരുന്നു.
 ൨൨ എന്നതിൽ പിന്നെ യേശു തന്റെ ശിഷ്യരുമായി, യഹൂദ
 നാട്ടിൽ വന്ന് അവരോടു കൂടെ സ്നാനം ഏല്പിച്ചുകൊണ്ടു പാത്തു.
 ൨൩ അപ്പോൾ, യോഹന്നാൻ താനും സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു പോന്നതു
 ശലേമരികിൽ വളരെ വെള്ളമുള്ള ഐനാനിൽ തന്നെ. അ
 ൨൪ വിടെ (ആളുകൾ) വന്നു കൂടി സ്നാനപ്പെടും. യോഹന്നാൻ ആ
 ൨൫ കട്ടെ, അതുവരെയും തടവിൽ ആക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അപ്പോൾ,
 യോഹന്നാനെൻറെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലർക്കു ഒരു യഹൂദനോടു ശു
 ഡീകരണത്തെചൊല്ലി, വാദം ഉണ്ടായിട്ട് അവൻ യോഹന്നാ
 ൨൬ നെൻറെ അടുക്കൽ വന്ന് അവനോടു: റബ്ബീ, യദുനക്കരെ നി
 ന്നോടു കൂടെ ഇരുന്നവൻ ആരൊ? നീ സാക്ഷ്യംചൊല്ലിക്കൊ
 ട്തവൻ ആരൊ? ആയവൻ ഇതാ സ്നാനം ഏല്പിച്ചവരന്നു
 എല്ലാവരും അവനോടു ചേർന്നുപോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
 ൨൭ യോഹന്നാൻ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു തര
 പ്പെട്ടിട്ട് ഒഴികെ മനുഷ്യന് ഒന്നും പ്രാപിപ്പാൻ കഴികയില്ല.
 ൨൮ ഞാൻ മശിഹാ അല്ല, ആയവനു മുന്പെ അയക്കപ്പെട്ടവന
 റത്ര എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്നു നിങ്ങൾ തന്നെ എനിക്കു
 ൨൯ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. കാര്യം ഉള്ളവൻ മണവാളനാകുന്നു;
 മണവാളനെൻറെ സ്നേഹിതനൊ നിന്നും അവനെ കേട്ടുകൊണ്ടു
 മണവാളനെൻറെ ഒച്ചനിമിത്തം സന്തോഷിച്ചു് ആനന്ദിക്കുന്നു.
 ൩൦ ഈ എന്റെ സന്തോഷം നിറഞ്ഞുവന്നു. ആയവൻ വളര
 ൩൧ കയും ഞാൻ കുറുകയും തന്നെ വേണ്ടതു. മേലിൽ നിന്നു വര
 ന്നവൻ എല്ലാവർക്കും മീതെ ആകുന്നു; ഭൂമിയിൽ നിന്നുള്ളവൻ
 ഭൂമിയിൽനിന്ന് ആകുന്നു ഭൂമിക്കുള്ളവ പറകയും ചെയ്യുന്നു.
 ൩൨ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വരുന്നവൻ എല്ലാവർക്കും മീതെ ആയി,
 ൩൩ താൻ കണ്ടതും കേട്ടതും സാക്ഷിയായി പറയുന്നു. അവ
 നെൻറെ സാക്ഷ്യം ആരും കൈക്കൊള്ളുന്നതും ഇല്ല. അവനെൻ

യോഹന്നാൻ. ൩. ൪. അ.

സാക്ഷ്യം കൈക്കൊണ്ടുവന്നോ, ദൈവം സത്യവാൻ എന്നു ജൂതന്മാർ മുദ്രയിട്ടു, ഞാനും ദൈവം അയച്ചവൻ ദൈവം ആ ൩൪ ആയിട്ടെ അദ്ദേഹം കൂടാതെ കൊടുക്കുന്നതിനാൽ ദൈവമൊഴി കളെ പറയുന്നുള്ളു. പിതാവു പുത്രനെ സ്നേഹിക്കുന്നു, സകല ൩൫ ലും അവന്റെ കൈയിൽ കൊടുത്തും ഇരിക്കുന്നു. പുത്രനിൽ ൩൬ വിശ്വസിക്കുന്നവന് നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു; പുത്രനെ അനുസരിക്കാത്തവൻ ജീവനെ കാണുക ഇല്ല; ദൈവഭക്തൃധം അവന്റെ മേൽ വസിക്കുന്നു.

൪. അദ്ധ്യായം.

ശിക്ഷിതവെ സ്ത്രീയോടു സംഭാഷണവും, (൨൮) ശബ്ദത്തിൽ വ്യാഖ്യാനവും, (൨൯) കാണാതിലേ രണ്ടാം അതിശയം.

എന്നാറെ, യോഹന്നാനിലും അധികം ശിഷ്യന്മാരെ യേശു മേൽത്തു സ്നാനം ഏല്പിക്കുന്ന പ്രകാരം പഠിപ്പേണ്ടാൻ കേട്ടു എന്നു കർത്താവ് അറിഞ്ഞു. തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അല്ലാതെ യേശു തന്നെ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുമാറില്ല താനും. ആയത് അറിഞ്ഞിട്ട് അവൻ യഹൂദയെ വിട്ടു, പിന്നെയും ഗലീലയ്ക്കുമാറ്റം പുറപ്പെട്ടു. അപ്പൊൾ, ശമര്യയിൽ കൂടി കടക്കേണ്ടിവന്നു; യാക്കോബ് തന്റെ പുത്രനായ യോസേഫിനു കൊടുത്ത പഠനത്തിനിടയിൽ ൫ സുകാർ എന്ന ശമര്യനഗരത്തിൽ അവൻ വരുന്നു. അവിടെ ന്യായക്കോബിൻ ഉറവ് ഉണ്ടു, യേശുവൊ വഴിനടപ്പിനാൽ തളന്നു പോയിട്ട് ഏകദേശം ആറാം മണിക്കു് ഉറവിന്നരികിൽ വെറുതെ ഇരുന്നു. ഒരു ശമര്യക്കാരത്തി വെള്ളം കോരുവാൻ വരുന്നു, അവളോടു യേശു: എനിക്ക് കുടിപ്പാൻ തരിക എന്നു പറയുന്നു. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഭക്ത്യങ്ങൾ കൊള്ളുവാൻ ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ പോയിരുന്നു. യഹൂദക്കൊ, ശമര്യരോടു കൊള്ളിക്കൊടുക്കുന്നില്ലായാൽ, ശമര്യസ്ത്രീ അവനോടു: നീ യഹൂദൻ എങ്കിലും, ശമര്യയായ എനോടു കുടിപ്പാൻ ചോദിക്കുന്നത് എങ്ങിനെ? എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു, യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയത്: നീ ദൈവത്തിന്റെ ദാനത്തെയും, നിന്നോടു കുടിപ്പാൻ തരിക എന്നു ചോദിക്കുന്നവൻ ഇന്നവൻ എന്നതിനെയും അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ നീ അവനോടു ചോദിക്കയും അവൻ ജീവനുള്ള വെള്ളം നിന്നു തരികയും ആയിരുന്നു. സ്ത്രീ അവനോടു പറയുന്നു: കർത്താവേ, നിന്നു പാലും ഇല്ല കിന്നും ആഴമുള്ളതല്ലൊ: പിന്നെ

ജീവനുള്ള വെള്ളം നിന്നു എവിടെനിന്നു? ഞങ്ങൾക്ക് ഈ കിണറു തന്നവനായി താൻ മക്കളോടും മൃഗങ്ങളോടും അതിൽനിന്നു കുടിച്ചിട്ടുള്ള ഞങ്ങളുടെ അപ്പനായ യാക്കോബിനെ കാൾ നീ വലിയവനോ? യേശു അവളോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഈ വെള്ളത്തിൽ കുടിക്കുന്നവനെല്ലാം പിന്നെയും ദാഹിക്കും; ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽനിന്നു ആരാണു കുടിച്ചു എങ്കിലൊ, എന്നേക്കും ദാഹിക്കയില്ല; ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന വെള്ളം അവനിൽ നിത്യജീവനോടും പൊങ്ങിവരുന്ന നീരുവായിതീരും. സ്രീ അവനോടു: കുത്താവെ ഇനി ദാഹിക്കയും ഇങ്ങുകോരുവാൻ വരികയും ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ ആ വെള്ളം എനിക്ക് തരിക എന്നു പറയുന്നു. യേശു അവളോടു: നിന്റെ ഭർത്താവിനെ ചെന്നു വിളിച്ചു കൊണ്ടു ഇങ്ങു വരിക എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: എനിക്ക് ഭർത്താവ് ഇല്ല എന്നു സ്രീ ഉത്തരം ചൊല്ലിയാറെ, യേശു പറഞ്ഞു: എനിക്ക് ഭർത്താവ് ഇല്ല എന്നു ചൊല്ലിയതു നന്നു; നിന്നുക്ക് അഞ്ചു ഭർത്താക്കന്മാർ ഉണ്ടായല്ലോ; ഇപ്പോൾ, ഉള്ളവൻ നിന്റെ ഭർത്താവും അല്ല. ഇതു സത്യമായി ചൊല്ലിയതു. സ്രീ അവനോടു പറഞ്ഞു: കുത്താവെ നീ പ്രവാചകൻ എന്നു ഞാൻ കാണുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ ഈ മലയിൽ കുന്ദിപ്പവന്നു; കുന്ദിപ്പേണ്ടുന്ന സ്ഥലം യരൂശലേമിൽ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നു. എന്നാറെ, യേശു പറയുന്നു: സ്രീയെ എന്നെ വിശ്വസിക്ക, നിങ്ങൾ ഈ മലമേലും അല്ല യരൂശലേമിലും അല്ല പിതാവെ കുന്ദിപ്പുന്ന നാഴിക വരുന്നു. നിങ്ങളാകട്ടെ അറിയാത്തതിനെ കുന്ദിപ്പുന്നു; ഞങ്ങളോ അറിയുന്നതിനെ കുന്ദിപ്പുന്നു; രക്ഷ എന്നതു യഹൂദരിൽനിന്ന് ആകുന്നുവല്ലോ. എങ്കിലും സത്യനമസ്കാരികൾ പിതാവിനെ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും കുന്ദിപ്പുന്ന നാഴികവരുന്ന ഇപ്പോഴും ആകുന്നു. കാരണം പിതാവും ഇങ്ങിനെത്തന്നെ നമസ്കാരികളെ അന്വേഷിക്കുന്നു ദൈവം ആത്മാവ് (ആകുന്നു) അവനെ കുന്ദിപ്പുന്നവർ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും കുന്ദിപ്പുകയും വേണം. സ്രീ അവനോട് അഭിഷിക്തൻ എന്നുള്ള മശിഹ വരുന്നപ്രകാരം ഞാൻ അറിയുന്നു; ആയവൻ വരുമ്പോൾ, നമ്മോടു സങ്കലവും അറിയിക്കും എന്നു പറഞ്ഞാറെ: നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന ഞാൻ (അവൻ) ആകുന്നു എന്നു യേശു അവളോടു പറയുന്ന ഇടയിൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വന്നു സ്രീയോടു സംസാരിക്കയാൽ

ആശ്ചര്യപ്പെട്ടിട്ടും അവളോട് എത്ര ചോദിക്കുന്നു, എത്ര സംസാരിക്കുന്നു എന്ന് ആരും പറഞ്ഞില്ല.

അന്നന്തരം സ്ത്രീ തന്റെ പാത്രം വെച്ചിട്ട്, ഊരിൽ ചെന്നു: രവ ഹോ, ഞാൻ ചെയ്യേൻ ഒക്കെയും എന്നോട് പറഞ്ഞ മനുഷ്യനെ റൻ വന്നു കാണിൻ! പക്ഷെ ഇവൻ മശിഹ ആല്ലയോ? എന്ന് ആ മനുഷ്യരോടു പറഞ്ഞു. അവർ ഊരിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട് അവ നെറൻ അടുക്കെ വരികയും ചെയ്തു. അതിന്നിടയിൽ ശിഷ്യന്മാർ: ര. മ രഞ്ചി, ഭക്ഷിക്ക എന്ന് അവനോട് അപേക്ഷിച്ചാറെ: നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ആഹാരം ഭക്ഷിപ്പാൻ എനിക്ക് ഉണ്ട് എന്ന് അവ നരോടു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, ആരും അവനു തിന്മാൻ കൊണ്ടു വന്നു നെ വൊ എന്നു ശിഷ്യന്മാർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു ചൊ രപ്ലന്നിതു: എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യു അവന്റെ വേലയെ തികെക്കുക അത്രെ എന്റെ ആഹാരം ആകുന്നു. ഇ നെ നിന്നാലും മാസത്തിൽ കൊയ്തവരുന്ന എന്നു നിങ്ങൾ ചൊല്ലു ന്നില്ലയോ? ഞാനൊ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു കണ്ണുകളെ ഉയ ര്ത്തി നിലങ്ങൾ ഇതാ കൊയ്തിന്നായി വിളഞ്ഞു പോയതു കാണി ന്. കൊയ്യുന്നവൻ കൂലി സമ്പാദിച്ചു, നിത്യജീവകലേക്ക് വിള നന്നയെ ചേർത്തുവെക്കുന്നതു വിതെക്കുന്നവനും കൊയ്യുന്നവനും ഒരു മിച്ച സന്തോഷിപ്പാൻ തന്നെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ വിതെക്കു നെ ന്നവൻ വേറെ, കൊയ്യുന്നവൻ വേറെ എന്നുള്ള ചൊൽ ഇതിൽ സത്യമുള്ളതാകുന്നു. നിങ്ങൾ അഡ്വാനിക്കാഞ്ഞതു കൊസ്താൻ രവ ഞാൻ നിങ്ങളെ അയച്ചു; മറെറവർ അഡ്വാനിച്ചിട്ടുണ്ടു; അവ രടെ അഡ്വാനത്തിൽ നിങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാ റൻ റെ, ആ സ്ത്രീ ഞാൻ ചെയ്യേൻ ഒക്കെയും ഇവൻ എന്നോടു പറ ണ്ണു എന്നു സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്ന വചനം ഹേതുവായി ആ ഊ രിൽ പലശമയ്ക്കും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു: പിന്നെ ശമയ്ക്കർ ര റ അവനോട് എത്തിയപ്പോൾ, തങ്ങളോട് വസിപ്പാൻ അപേ ക്ഷിച്ചു, അവൻ രണ്ടുനാൾ പാക്കയും ചെയ്തു. ഹെറവും അധി ര. മ കും ആളുകൾ അവന്റെ വചനം നിമിത്തം വിശ്വസിച്ചു. സ്ത്രീ ര. മ യോടു പറഞ്ഞു: ഇനി നിന്റെ വാക്കുകൊണ്ടല്ല ഞങ്ങൾ വിശ്വ സിക്കുന്നതു; ഞങ്ങൾ തന്നെ കേട്ടും ഇവൻ ലോകരക്ഷിതാ വായ മശിഹ ആകുന്നു സത്യം എന്ന് അറിഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു.

രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ട് അവൻ അവിടം വിട്ടു ഗലീലക്ക ര. ന പോയി. യേശു ആകട്ടെ പ്രവാചകന്മാരുടെ പിതൃദേശത്തിൽ ര. ര

൪൫ ഖെഹുമാനം ഇല്ല എന്നു താൻ സാക്ഷി പഠഞ്ഞു. അന്നു ഗലീലയിൽ വന്നപ്പൊഴെക്കൊ തങ്ങളും ഉത്സവത്തിന്നു പോയിട്ടുള്ള ഗലീലക്കാർ അവൻ യരുശലേമിൽ പെരുന്നാളിനകം ചെയ്യുത് ഒക്കയും കണ്ടുമേതുവാൽ അവനെ കൈക്കൊണ്ടു
 ൪൬ എന്നാറെ, അവൻ വെള്ളത്തെ വീഞ്ഞാക്കിയ ഗാലീല്യകാന്താവിൽ പിന്നെയും വന്നു. അന്നു മകൻ രോഗിയായിരിക്കുന്ന ഒ
 ൪൭ ര രാജദൂതൻ കഫർ്നാഥിൽ ഉണ്ടു. യേശു യഹൂദയിൽനിന്നു ഗലീലയിൽ വന്നത് അവൻ കേട്ട് അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവൻ ഇറങ്ങിവന്നു മരിപ്പാറാകുന്ന മകനെ സൗ
 ൪൮ പ്തമാക്കേണം എന്ന് അപേക്ഷിച്ചാറെ, യേശു അവനോടു: നിങ്ങൾ അടയാളങ്ങളും, അത്ഭുതങ്ങളും, കണ്ടിട്ടൊഴികെ വിശ്വ
 ൪൯ സിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. രാജദൂതൻ അവനോട്: കർത്താവേ എന്റെ കുഞ്ഞൻ മരിക്കുമ്പോളെ ഇറങ്ങിവരിക എന്നു പ
 ൫൦ റയുന്നു. യേശു അവനോട് ചൊല്ലുന്നു: യാത്രയാക, നിന്റെ മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നു യേശു പറഞ്ഞവാക്കിനെ ആ
 ൫൧ മനുഷ്യൻ വിശ്വസിച്ചു, യാത്രയായി. ഇറങ്ങി പോകുമ്പോൾ തന്നെ, അവന്റെ ദാസന്മാർ എതിരേറാമ മകൻ ജീവിച്ചിരിക്ക
 ൫൨ ന്നു എന്നറിയിച്ചു. ആകയാൽ ദേഹം വന്നനാഴികയെ അവരോടു ചോദിച്ചാറെ, ഇന്നലെ ഏഴുമണിക്ക പനിവിട്ടുമാറി എ
 ൫൩ ന്ൻ അവനോട് പറയാൽ, നിന്റെ മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു യേശു തന്നോടു ചൊല്ലിയ നാഴികെക്കു തന്നെ എ
 ൫൪ ന്ൻ അപ്പൻ അറിഞ്ഞു. താൻ സകല കുടുംബത്തോടും കൂടെ വിശ്വസിക്കയും ചെയ്തു. യേശു യഹൂദയിൽനിന്നു ഗലീലയിൽ വന്ന ശേഷം, ഈ രണ്ടാം അടയാളം ചെയ്യുത്.

൫. അദ്ധ്യായം.

യേശു ശബ്ബത്തിൽ നോശശാന്തി ചെയ്യശേഷം, (൧൬) വിരോധിക്കുന്നവരോടു, (൧൯) തന്റെ ദിവ്യശക്തിയും, (൨൫) ഉയിർപ്പിക്കു വിധിക്കു എന്നുള്ളതൊഴിവും, (൩൧) ദൈവം വേദം മുതലായ പ്രമാണങ്ങളും ചൊല്ലി, (൪൧) അവിശ്വാസത്തെ ആക്ഷേപിച്ചതു.

൧ ൫൦തിൽ പിന്നെ യഹൂദരുടെ പെരുന്നാൾ ഉണ്ടായിട്ടു, യേശു യരുശലേമിലെക്കു കരേറിയോയി. യരുശലേമിലൊ, ആട്ടുവാതിൽക്കൽ ബെത്ത്സൈദ് എന്ന എബ്രായ നാമമുള്ളോരു കുളം ഉണ്ടു. ൩ അതിന്ന് അഞ്ച് മണ്ഡപങ്ങളും ഉണ്ടു. ആയവനിൽ പൃഥ്വി

യോഹന്നാൻ. ൫. അ.

കാർ കരുടൻ മൂടനൻ ക്ഷയരോഗിപ്പോ ഉള്ള ജനസമൂഹം കിടന്നിരുന്ന (വെള്ളത്തിന്റെ ഇളക്കം കാത്തുകൊണ്ടു; എന്നെന്നാൽ രചിലപ്പോൾ, ഒരു ഭൂതൻ കളത്തിൽ ഇറങ്ങി വെള്ളത്തെ കലുക്കും; പിന്നെ വെള്ളം കലുങ്ങിയശേഷം മുല്ലപ്പട്ട് ഇറങ്ങിയവൻ എത്ര വ്യധിയിൽ അകപ്പെട്ടാലും, സൌഖ്യവാൻ ആണ്മുഖം). അന്നു ൫ മുപ്പത്തെട്ടാണ്ടു രോഗത്തോടെ, കഴിച്ചിട്ടുള്ള മനുഷ്യൻ അവിടെ ഉണ്ടു; അവൻ കിടക്കുന്നതിനെ യേശു കണ്ട് ഏറിയ കാലം ചെന്നുപ്രകാരം അറിഞ്ഞു: സ്വസ്ഥനാവാനു മനസ്സുണ്ടോ? എന്ന് അവനോട് പറയുന്നു. രോഗി അവനോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: കർത്താവേ, വെള്ളം കലുക്കുമ്പോൾ എന്നെ കളത്തിൽ ആക്കുവാൻ ആരും ഇല്ല; ഞാൻ തന്നെ ചെല്ലുകയിൽ മറ്റവൻ എന്റെ മുമ്പിൽ ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നു. യേശു അവനോട്: എഴുന്നീറ്റു വന്നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക എന്നു പറയുന്നു. ആ മനുഷ്യൻ പെട്ടെന്നു സൌഖ്യമായി തന്റെ കിടക്ക എടുത്തും കൊണ്ടു നടന്നു.

അന്നു ശബ്ബത്താകുകൊണ്ടു യഹൂദന്മാർ ആ സൌഖ്യപ്പെട്ടവനെ ഉദ്വേഗിപ്പിച്ചു: ശബ്ബത്താകുന്നു; നിന്നെക്കു കിടക്ക എടുക്കരുത്! എന്നു പറഞ്ഞു. അവരോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയത്: എന്നെ സ്വസ്ഥനാക്കിയവൻ തന്നെ നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക എന്ന് എന്നോടു കല്പിച്ചു. എന്നതു കൊണ്ട് അവനോട്: നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക എന്നു പറഞ്ഞ മനുഷ്യൻ ആർ? എന്നു ചോദിച്ചു. ആ സ്ഥലത്തു പുരുഷാരം ഉള്ളതുകൊണ്ടു യേശു മാറിപോയതിനാൽ സ്വസ്ഥനായവൻ അവൻ ഇന്നവൻ എന്നു തിരിഞ്ഞില്ല. അന്നന്തരം യേശു അവനെ ദൈവാലയത്തിൽ കണ്ടെത്തി, അവനോടു: നോക്കുന്നീ സ്വസ്ഥനായുന്നു; അധികം വിടക്കായതു നിന്നെക്കു സംഭവിക്കാത്താൻ ഇനി പാപം ചെയ്യല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. ആയാൾ പോയി തന്നെ സൌഖ്യമാക്കിയതു യേശു എന്നു യഹൂദരെടു ബോധിപ്പിച്ചു. ആകയാൽ യേശു ശബ്ബത്തിൽ ഇവ ചെയ്തുകൊണ്ടു യഹൂദന്മാർ അവനെ ഹിംസിച്ചു വന്നു. യേശുവാ: എന്റെ പിതാവ് ഇതു വരെയും, പ്രവൃത്തിക്കുന്നു ഞാനും പ്രവൃത്തിക്കുന്നു എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ആകയാൽ ശബ്ബത്തിനെ തള്ളുന്നതു ശ്വകൂടാതെ, ദൈവം സ്വപിതാവ് എന്നു ചൊല്ലി തന്നെത്താൻ ദൈവത്തോടു സമനാക്കുകകൊണ്ടും യഹൂദർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ ഏറും അന്വേഷിച്ചു പോന്നു.

൧൯ ആയതുകൊണ്ടു യേശു അവരോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ആ
 ൨൦ മെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നതു: പിതാവു ചെയ്യ
 യ്തു കാണുന്നത് എന്നിയെ പുത്രൻ സ്വതഃ ഒന്നും ചെയ്യാൻ ക
 ഴികയില്ല. കാരണം ആയവൻ എന്തു ചെയ്യാലും പുത്രൻ അത്
 ൨൧ ഒത്തുവണ്ണം ചെയ്യുന്നു. കാരണം പിതാവ് പുത്രനിൽ പ്രിയം ഭാ
 വിച്ചും ഞാൻ ചെയ്യുന്നവ അവൻ കാണിച്ചും വരുന്നു. നിങ്ങൾ
 ആശ്ചര്യപ്പെടുംവണ്ണം ഇവരിൽ വലിയ ക്രിയകളെയും അവ
 ൨൨ നു കാണിക്കും. എന്തെന്നാൽ പിതാവ് മരിച്ചവരെ ഉണർത്തിജീ
 വിപ്പിക്കുന്നതു പോലെ തന്നെ പുത്രൻ വോധിച്ചവരെ ജീവി
 ൨൩ പ്പിക്കുന്നു. കാരണം പിതാവും ആർക്കും ന്യായം വിധിക്കാതെ ന്യായ
 വിധിയേയും എല്ലാം പുത്രൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു. എല്ലാവ
 ൨൪ രും പിതാവിനെ ബഹുമാനിക്കും പ്രകാരം പുത്രനെ ബഹുമാനി
 കേണ്ടതിന്നു തന്നെ. പുത്രനെ മാറിക്കാത്തവൻ അവനെ അ
 ൨൫ യച്ചു പിതാവിനേയും മാറിക്കുന്നില്ല. ആമെൻ ആമെൻ ഞാ
 ൨൬ ന് നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: എന്റെ വചനം കേട്ട് എന്നെ അ
 യച്ചവനെ വിശ്വസിക്കുന്നവന് നിയമജീവൻ ഉണ്ടു; അവൻ
 ന്യായവിധിയിൽ വരാതെ മരണത്തിൽനിന്നു ജീവങ്കലേക്ക് കട
 ൨൭ ന്നിരിക്കുന്നു. ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
 മരിച്ചവർ ദേവപുത്രന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കയും കേട്ടു കൊണ്ടു
 ൨൮ വർ ജീവിക്കയും ചെയ്യുന്ന നാഴിക വരുന്ന ഇപ്പോഴും ഉണ്ടു. കാര
 ൨൯ ന്ണം പിതാവിനു തന്നിൽ തന്നെ ജീവൻ ഉള്ള പ്രകാരമേ അവ
 ൩൦ ന് പുത്രൻ തന്നിൽ തന്നെ ജീവനുള്ളവൻ ആകമാറ് നഷ്ടി
 ൩൧ അവൻ മനുഷ്യ പുത്രനായാൽ ന്യായവിധിയും ചെയ്യാൻ
 ൩൨ അധികാരവും തന്നു. ഇതിങ്കൽ ആശ്ചര്യപ്പെടാത്തവൻ കല്ലറകളി
 ൩൩ ൽ ഉള്ളവർ എല്ലാം അവന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു, നന്നുചെയ്തു
 ൩൪ വർ ജീവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനായും തിരുക്കൾ ചെയ്തവർ
 ന്യായവിധിയുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിനായും പുറപ്പെട്ടവരുള്ള
 ൩൫ നാഴിക വരുന്നു. എനിക്ക് ഒന്നും സ്വതഃ ചെയ്യു കൂടാ; ഞാൻ
 കേൾക്കുന്ന പ്രകാരം ന്യായം വിധിക്കുന്നു പിന്നെ എന്റെ ഇ
 ൩൬ ണ്ടുമല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടമത്രെ അന്വേഷിക്കുന്ന
 ത് കൊണ്ടു എന്റെ വിധി, നീതിയുള്ളതാകുന്നു.

൩൭ എന്നെ കുറിച്ചു ഞാൻ തന്നെ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞാൽ എന്റെ
 ൩൮ സാക്ഷ്യം സത്യമുള്ളതല്ല. എന്നെ കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്ന
 ൩൯ വൻ മറ്റൊരാളെ ഉണ്ടു; അവൻ എന്നെ കൊണ്ടു പറയുന്ന

യോഹന്നാൻ. ൫. അ.

സാക്ഷ്യം സത്യമുള്ളത് എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. നിങ്ങൾ യോഹന്നാന്റെ അടുക്കൽ ആയുച്ചും, അവൻ സത്യത്തിന്നു സാക്ഷ്യം കൊടുത്തു ഇരിക്കുന്നു ഞാനൊ മനുഷ്യനിൽനിന്നു സാക്ഷ്യം വാങ്ങുന്നില്ല; നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിനത്രെ ഇവ പറയുന്നു. ആയവൻ ജപലിച്ചു വിളങ്ങുന്ന വിളക്കായിരുന്നു; ൩൫ നിങ്ങളൊ തത്സമയത്തേക്ക് അവന്റെ വെളിച്ചത്ത് ഉല്ലസിച്ച് കൊൾവാൻ ഇച്ഛിച്ചു. യോഹന്നാനെക്കാളും വലിയസാക്ഷി എന്താണിത് ഉണ്ടു; ഞാൻ തികെപ്പാൻ പിതാവ് തന്ന ക്രിയകളല്ലൊ പിതാവ് എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഞാൻ ചെയ്യുന്ന ക്രിയകൾ തന്നെ എന്നെ കൊണ്ട് സാക്ഷ്യം ചെയ്യുന്നു. എന്നെ അയച്ചു പിതാവ് താനും എന്നെ കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. നിങ്ങൾ അവന്റെ ശബ്ദം ഒരുനാളും കേട്ടിട്ടും ഇല്ല; അവന്റെ രൂപം കണ്ടിട്ടും ഇല്ല; അവന്റെ വചനം നിങ്ങൾക്ക് ഉള്ളിൽ വസിച്ചു നില്ക്കുന്നതും ഇല്ല; ആയവൻ അയച്ചവനെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലല്ലോ; തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നിങ്ങൾക്കു നിത്യജീവൻ ഉള്ള പ്രകാരം തോന്നുകയാൽ നിങ്ങൾ അവ ആരാധിക്കുന്നുവല്ലോ; അവയും എനിക്കു സാക്ഷികളായി നില്ക്കുന്നു. എങ്കിൽ രാജാജീവൻ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്ന് എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സില്ല.

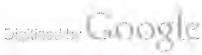
മനുഷ്യരോടുള്ള തേജസ്സു ഞാൻ വാങ്ങുന്നില്ല; നിങ്ങൾ രാജാക്കോ ദേവസ്തോമം ഉള്ളിൽ ഇല്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എന്റെ പിതാവിൻ നാമത്തിൽ ഞാൻ വന്നിട്ടും സാക്ഷ്യം എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല; മറ്റൊരാൾ തൻ സ്വന്തം നാമത്തിൽ വന്നു എങ്കിൽ അവനെ നിങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളും. തമ്മിൽ രാജാ തമ്മിൽ തേജസ്സു വാങ്ങിക്കൊണ്ട് ഏകദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള തേജസ്സിനെ അന്വേഷിക്കാതെ നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കാം? ഞാൻ പിതാവിനുമുമ്പിൽ നിങ്ങളെ കുറും ചുമത്തും എന്തെന്നു തോന്നരുത് നിങ്ങളിൽ കുറും ചുമത്തുന്നവൻ ഉണ്ടു; നിങ്ങൾ ആശവെച്ചു മോശ തന്നെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ നിങ്ങൾ മോശയുടെ പിതാവായിട്ടു എങ്കിൽ എന്നിലും വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു; ആയവൻ എന്നെ കുറിച്ചല്ലൊ എഴുതിയതു; അവന്റെ എഴുത്തുകളിൽ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസം ഇല്ല എങ്കിലൊ, എന്റെ മൊഴികളെ എങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കും.

൬. അദ്ധ്യായം.

൫൦൦൦ തിന്നു ഭക്ഷണം കൊടുത്തശേഷം [മത്താ. ൧൪. മാ. ൩. ൧൪. ൧൪.], (൧൪) യേശു തനിയെ പൊയ്ക്കുമേൽ നടന്നതു [മത്താ. ൧൪. മാ. ൧൪. ൧൪.], (൨൨) താൻ സത്യമായുള്ള ആഹാരം എന്ന് പുരുഷന്മാരോടൊന്നും, (൨൧) പള്ളിയിലും വാടിച്ചു, (൫൨) കഠിനമായ ഉപദേശം കൊണ്ടു; (൬൦) ശിഷ്യരെ അറിയിച്ചുതന്നതു.

൧ **൫൦** നന്നരും യേശു ഗലീലക്കടലാകുന്ന തിബെച്ച് പൊയ്ക്കുമേൽ
 ൨ ടെ അക്കരെക്ക് യാത്രയായി. അവൻ പ്രാധിത്യത്തിൽ ചെയ്യുന്ന
 അടയാളങ്ങളെ കാണുകൊണ്ടു വലിയ പുരുഷന്മാരും അവനെ
 ൩ അനുഗമിച്ചു; യേശു മലയിൽ കരേറി ശിഷ്യന്മാരും കൂടെ അ
 ൪ വിടെ ഇരുന്നിരുന്നു. അന്നു യഹൂദരുടെ പെരുന്നാൾ ആക
 ൫ ന്ന പെസഹ അടുത്തിരുന്നു. എന്നാറെ, യേശു കണ്ണുകളെ ഉ
 യർത്തി വലിയ പുരുഷന്മാരും തന്നോടു ചേരുന്ന പ്രകാരം കണ്ടി
 ൬ ന്നു ഫിലിപ്പനോട് പറയുന്നു: ഇവൻ തിന്മാൻ നാം എവിടെനി
 ൭ ന്നു അപ്പങ്ങളും കൊൾവൂ? എന്നതു താൻ ചെയ്യാൻ പോകുന്ന
 ൮ ത് അറിഞ്ഞു കൊണ്ട് അവനെ പരീക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞു. ഫി
 ൯ ലിപ്പൻ അവനോട്: ഇവരിൽ ഓരൊരുത്തന് അല്പം ചിലതു
 ൧൦ ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു (൩൦൦ പണമാകുന്ന) ഇരുനൂറ്റു ദ്രവെക്കുള്ള അ
 ൧൧ പ്പവും പോരാ എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ശിമോൻ ചേരന്റെ
 സഹോദരനായ അന്ദ്രയാ എന്ന ഒരു ശിഷ്യൻ അവനോട്
 ൧൨ ന്നു പറയുന്നിതു: അഞ്ചുവെണ്ണ അപ്പവും രണ്ടു ചെറുമീനും ഉള്ള
 ൧൩ ഒരു കുഞ്ഞൻ മാത്രം ഇവിടെ ഉണ്ടു എങ്കിലും, ഇത്രപേക്ക് അ
 ൧൪ ത് എന്തുളളു? എന്നാറെ, യേശു: ആളുകളെ ചാരിക്കൊള്ളുമാറാ
 ൧൫ ക്കവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. വളരെ പുല്ലുള്ള ആ സ്ഥലത്ത് ഐ
 ൧൬ യ്യായിരത്തോളം പുരുഷന്മാർ ചാരി കൊൾകയും ചെയ്തു. യേശു
 ൧൭ വൊ അപ്പങ്ങളെ എടുത്തു വാഴ്ത്തി (ശിഷ്യന്മാർക്കും ശിഷ്യന്മാർ)
 ൧൮ ഇരുന്നുകൊണ്ടവർക്കും പങ്കിട്ടു കൊടുത്തു, അപ്രകാരം മീനുക
 ൧൯ ലിൽ ഇപ്പുറത്തുത്രയും (കൊടുത്തു). അവർക്കു തൃപ്തിപ്പെട്ടപ്പോൾ,
 ൨൦ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട്: ഒന്നു കെട്ടു പോകാത്താൻ ശേഷിച്ചുള്ള
 ൨൧ കഷണങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊൾവിൻ എന്നു പറയുന്നു. അവരും കൂ
 ൨൨ ടിയവത്തപ്പങ്ങളും അഞ്ചും തിന്നവർക്കു മിഞ്ചിയ കഷണങ്ങളും
 കൊണ്ടു പത്രണ്ടു കൊട്ടയും നിറച്ചു.

൨൩ അതുകൊണ്ട് യേശു ചെയ്ത അടയാളത്തെ കണ്ട മനുഷ്യ
 ൨൪ ൾ, ലോകത്തിൽ വരുന്ന പ്രവാചകൻ ഇവനാകുന്നു സത്യം

യോഹന്നാൻ. ൬. അ.

എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവനെ രാജാവു കേൾക്കുന്നതിന്നു വന്നു മറ്റു പിടിച്ചു പോകും എന്നു യേശു അറിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും തന്നിച്ചു മലയിലേക്കു വാങ്ങി പോയി. സന്ധ്യയായപ്പോൾ, അവന്റെ മന്ത്രി ശിഷ്യന്മാർ കടൽപ്പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങി, പടകിൽ കയറി കടലു കര കരകൾക്കുമുമ്പിലേക്ക് ഓടി; ഇരിട്ടായ ശേഷവും, യേശു അവരോടു ചേർന്നില്ല. കൊടുങ്കാറ്റ് അടിച്ചിട്ടു കടൽ പൊങ്ങി വന്നു എന്നിട്ട് ഇരുപത്തഞ്ചോ മൂപ്പതോ സ്കാദി (മൂന്നു നാലു മൻ നാഴിക) ദൂരത്തോളം വലിച്ചുശേഷം കടലിന്റെ മെൽ യേശു നടന്നു, പടകിനോട് സമീപിക്കുന്നതു കണ്ടു. ഭയപ്പെട്ടു. അവനെ: ഞാനാകുന്നു, ഭയപ്പെടേണ്ട എന്ന് അവരോട് പറയുന്നു. അപ്പോൾ അവനെ പടകിൽ കരേറുവാൻ ഇളുപ്പിച്ചു പടകിന്റെ അമ്പൽ കടന്നു ദേശത്തിൽ പെട്ടന്ന് എത്തി പോകയും ചെയ്തു.

പിന്നൊന്നു കടലുകൾ നില്ക്കുന്ന പുരുഷാരം അവിടെ ആരും പടകു കഴിയില്ല (മറ്റ്) കണ്ടു ഉണ്ടായില്ല എന്നും യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കൂടെ പടകിൽ ഏറാതെ, ഇരുന്നു ശിഷ്യൻമാരും (കയറി) പോയി എന്നും കണ്ടു. കർത്താവ് വാങ്ങിയ ശേഷം അവർ അപ്പോൾ ഭക്ഷിച്ച സ്ഥലത്തിന്നരികെ തിരിച്ചുവന്നിരിക്കുന്ന അവനെ പടകുകൾ എത്തിയപ്പോൾ, യേശുവും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരും അവിടെ ഇല്ലാത്ത പ്രകാരം പുരുഷാരം കണ്ടു തങ്ങളും പടകുകളിൽ കയറി യേശുവെ തിരഞ്ഞു കൊണ്ടു കരകൾക്കുമുമ്പിൽ വന്നു. കടലിന്റെ അവനെ കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ: രണ്ടി, നീ എപ്പോൾ, ഇവിടെ വന്നു എന്നു ചോദിച്ചുതന്നു, യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ആരെൻ ആരെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: നിങ്ങൾ അടയാളങ്ങളെ കണ്ടതിനാൽ അല്ല അപ്പോഴുതന്നെ ഭക്ഷിച്ചു, തൃപ്തനായതു കൊണ്ടു ഞാനെന്നു അറിയേണ്ടുന്നതു. കെട്ടു പോകുന്ന ആഹാരം മല്ല, നിത്യജീവനുള്ളേക്കു വസിക്കുന്ന ആഹാരമായി, മനുഷ്യപുത്രൻ നിങ്ങൾക്ക് തരുവതിനെ (പ്രവൃത്തിച്ചു) നേടുവിൻ; ആ യവനെ ദൈവമായ പിതാവ് മുറയിട്ടുവല്ലോ. എന്നതുകൊണ്ടു അവനോട്: ഞങ്ങൾ ദേവകൃത്യങ്ങളെ പ്രവൃത്തിപ്പാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: ദേവകൃത്യമായിട്ടു അവൻ അയച്ചവനിൽ വിശ്വസിക്കുകയാണെന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു അവനോട് പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ കണ്ടു

൩൧ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവരായി എന്ത് അടയാളം ചെയ്യുന്നു? നീ എന്തു പ്രവൃത്തിക്കുന്നു? നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ മരുഭൂമിയിൽ മന്ന തിന്നുവല്ലോ—(സങ്കീ. ൧൮, ൨൪.) സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് അപ്പം അവർക്കു തിന്നാൻ കൊടുത്തു എന്ന് എഴുതിയ പ്രകാരം ൩൨ തന്നെ. എന്നതുകൊണ്ടു യേശു അവരോടു ചൊല്ലിയതു: ആ മെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള അപ്പം മോശെ നിങ്ങൾക്കു തന്നില്ല സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു സത്യമായുള്ള അപ്പത്തെ എന്റെ പിതാവെ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നുള്ളു. ദൈവത്തിൻ അപ്പം എന്നതൊ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി വന്നു, ലോകത്തിന്നു ജീവനെ കൊടുക്കുന്നതു ആകുന്നു. അവൻ അവനോട്: കർത്താവെ ആ അപ്പം എപ്പോഴും ൩൫ ഞങ്ങൾക്കു തരിക എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു ചൊല്ലിയതു: ജീവന്റെ അപ്പം ഞാൻ ആകുന്നു; എന്നെ അടുക്കുന്നവന് ഒര നാളും വിശക്കയും ഇല്ല എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ൩൬ വന് ഭാധിക്കയും ഇല്ല. എങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു എന്നെ കണ്ടിട്ടും ൩൭ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എന്നു നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. പിതാവ് എനിക്ക് തരുന്നത് ഒക്കയും എന്റെ അടുക്കെ വരും എന്റെ അടുക്കെ വരുന്നവനെ ഞാൻ പുറത്തുതള്ളിക്കളയും ഇ ൩൮ ല്ല. കാരണം ഞാൻ എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാനത്രെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി വന്നു നിരിക്കുന്നത്. എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടമാവിതു: അവൻ എനിക്കു തന്നത് ഒന്നും ഞാൻ കളയാതെ എല്ലാം ഒടുക്കത്തെ ൪൦ നാളിൽ വീണ്ടും എഴുന്നീല്പിക്ക എന്നുള്ളതു തന്നെ. കാരണം എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടമാവിതു: പുത്രനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു വിശ്വസിക്കുന്നവന് എല്ലാം നിത്യജീവനാണ്ടാകയും ഞാൻ അവനെ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ വീണ്ടും എഴുന്നീല്പിക്കയും വേണം എന്നത്രെ.

൪൧ ആതുകൊണ്ട് അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി വന്ന അപ്പം ഞാനാകുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞതിനാൽ യഹൂദർ അവ ൪൨ നെ കുറിച്ചു പിറപിറഞ്ഞു പറഞ്ഞിതു: ഇവനാകട്ടെ നാം അപ്പനെയും അമ്മയെയും അറിയുന്ന യേശു എന്ന യോസേഫിൻ പുത്രനല്ലയൊ! പിന്നെ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി വന്നു എന്ന് ഇവൻ ചൊല്ലുന്നത് എങ്ങിനെ? അവ ൪൪ രോട് യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങളിൽ പിറപിറഞ്ഞു

പോകാല്ല! എന്നെ അയച്ചപിതാവ് വലിച്ചിട്ടല്ലാതെ ആർക്കും എന്റെ അടുക്കെ വരുവാൻ കഴികയില്ല; ആയവനെ ഞാൻ ഒട്ടകത്തെ നാളിൽ എഴുന്നീല്പിക്കും. (യശ. ൫൪, ൧൩.) എല്ലാവരും ൪൫ ദേവോപദിഷ്ടരാകും എന്നു പ്രവാചകരിൽ എഴുതിക്കിടക്കുന്നു. പിതാവിൽനിന്നു കേട്ടുപഠിച്ചവൻ എല്ലാം എന്റെ അടുക്കൽവരുന്നു. ആരും പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നല്ല, ദൈവ ൪൩ത്തിൻപക്കൽ നിന്നുള്ളവനേ പിതാവിനെ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ. ആമെ ൪൭ൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: എങ്കൽ വിശ്വസിച്ചുവന്നവന് നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു. ഞാൻ ജീവന്റെ അപ്പം ൪൯ൻ ആകുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ മരുഭൂമിയിൽ മന്ന ഭക്ഷിച്ചുമരിച്ചു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങുന്ന അപ്പമൊ വല്ലവനും ൫൦ അതിൽനിന്നു ഭക്ഷിച്ചാൽ മരിക്കാതിരിപ്പാനുള്ളത് ആകുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിയ ജീവനുള്ള അപ്പം ഞാനാകുന്നു. ൫൧ ആരാനും ഈ അപ്പത്തിൽനിന്നു ഭക്ഷിച്ചാൽ അവൻ എന്നേക്കും ജീവിക്കും. ഞാൻ കൊടുപ്പാനിരിക്കുന്ന അപ്പമൊ ലോകജീവനും വേണ്ടി കൊടുപ്പാനുള്ള എന്റെ മാംസം ആകുന്നു.

ആകയാൽ യഹൂദന്മാർ: ഇവൻ എങ്ങിനെ നമുക്കു (൯൯ൻ) ൫൨ മാംസത്തെ തിന്നാൻ തന്നുകൂടും? എന്നു തങ്ങളിൽ ഇടഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ, യേശു അവരോട് ചൊല്ലിയതു: ആമെൻ ആമെൻ ൫൩ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ മാംസം ഭക്ഷിയാതെയും രക്തം കുടിച്ചാതെയും, ഇരുന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ൫൪ ഉള്ളിൽ ജീവൻ ഇല്ല. എന്റെ മാംസം തിന്ന് എന്റെ ര ൫൫ കും കുടിക്കുന്നവന് നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു; ഞാൻ ഒട്ടകത്തെനാളിൽ അവനെ എഴുന്നീല്പിക്കയും, ചെയ്യും. കാരണം എന്റെ മാ ൫൬ സം മെയ്യായ ഭക്ഷ്യം ആകുന്നു; എൻരക്തം മെയ്യായ പാനീയവും ആകുന്നു. എന്റെ മാംസം തിന്നു എൻ രക്തം കുടിക്കുന്ന ൫൭വൻ എന്നിലും, ഞാൻ അവനിലും, വസിക്കുന്നു. ജീവനുള്ള ൫൮ പിതാവ് അയച്ചിട്ടു ഞാൻ പിതാവിൻമൂലം ജീവിക്കുന്നതുപോലെ എന്നെ തിന്നുന്നവനും എൻമൂലം ജീവിക്കും. സ്വർഗ്ഗത്തി ൫൯ൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്ന അപ്പം ഇതത്രെ. നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ മന്നഭക്ഷിച്ചു മരിച്ചതുപോലെ അല്ല; ഈ അപ്പംതിന്നുന്നവൻ എന്തേക്കും ജീവിക്കും. എന്നത് അവൻ കഫർന്നഹ്ര ൫൯ മിലെ പള്ളിയിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

അതുകൊണ്ട് അവന്റെ ശിഷ്യരിൽ പലരും കേട്ടിട്ട്: ഇത് ൩൦
൨൨൭

൬൧ കഠിനവാക്ക്; ഇതാക്കു കേൾക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. ആകയാൽ ശിഷ്യന്മാർ അതിനെ ചൊല്ലി, പിറവിറ്റുകൊണ്ടു യേശു തന്നിൽ ബോധിച്ചു അവരോട് പറഞ്ഞു: ഇതു നിങ്ങളെ ഇടിക്കുന്നവരോ? പിന്നെ മനുഷ്യപുത്രൻ പൂർവ്വത്തിൽ ഇരുന്നതിലേക്ക് കരേറിയോകുന്നതു നിങ്ങൾക്കും കാരണം എങ്കിലൊ (എങ്ങിനെ)?
 ൬൨ ജീവിപ്പിക്കുന്നത് ആത്മാവാകുന്നു, മൗസം ഒന്നിന്നും കൊള്ളരുതു. ഞാൻ നിങ്ങളോട് ഉരച്ചമൊഴികൾ ആത്മാവാകുന്നു ജീവനും ആകുന്നു. എങ്കിലും, വിശ്വസിക്കാത്തവർ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടു. എന്നതിൻ കാരണമൊ വിശ്വസിക്കാത്തവർ ഇന്നവർ എന്നും, തന്നെ കാണിച്ചു കൊടുപ്പവൻ ഇന്നവൻ എന്നും യേശു ആദി
 ൬൩ മുതൽ അറിഞ്ഞിരുന്നു. പിന്നെയും പറഞ്ഞു: ഇതു മേതുമായി ഞാൻ നിങ്ങളോട്: പിതാവിൽനിന്നു നല്ലപ്പെട്ടിട്ട്, ഒഴികെ ആർക്കും എന്റെ അടുക്കെ വരവാൻ കഴികയില്ല എന്നു ചൊല്ലിയതു.
 ൬൪ ഇതു മുതലായി അവന്റെ ശിഷ്യരിൽ പലരും അവനോട് കൂടെ
 ൬൫ ഇനി സഞ്ചരിക്കാതെ പിന്നോക്കം വാങ്ങിയോ. ആകയാൽ, യേശു പന്തിരുവരോട്: (പക്ഷെ) നിങ്ങൾക്കും ചൊല്ലുമ്പോൾ
 ൬൬ ന് മനസ്സുണ്ടോ? എന്നു പറഞ്ഞാറെ, ശിമോൻ ചേത്രൻ അവനോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ ആരെ ചേർന്നു പോകേണ്ട? നിത്യജീവന്റെ മൊഴികൾ നിന്നെ ഉന്തൻ ഞ. നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രൻ ആയ മശിഹ
 ൭൦ എന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചും അറിഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു. യേശു അവരോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: പന്തിരുവരായ നിങ്ങളെ ഞാൻ തെരിഞ്ഞെടുത്തില്ലയോ? എന്നാലും, നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ
 ൭൧ പിശാചാകുന്നു, എന്നത് ഇഷ്ടമല്ലാത്താ ശിമോന്റെ പുത്രനായ യൂദാവെ ഉദ്ദേശിച്ചു ചൊല്ലിയതു. പന്തിരുവരിൽ ഉള്ള ഒരിവനല്ലൊ പിന്നെതിൽ അവനെ കാണിച്ചു കൊടുത്തു.

൭. അദ്ധ്യായം.

യേശു കൂടാരപ്പെരുന്നാളിൽ, (൧൪) തന്റെ ഉപദേശത്തിനും ക്രിയയ്ക്കും പ്രാർത്ഥനയും വിവരിച്ചും, (൩൭) നല്ലമരവിനെ പ്രശംസിച്ചും പുരുഷാരത്തോട് വാദിച്ചു, (൪൪) അവരെ പോലെ സുന്നേദിയക്കാരും ചരിച്ചതു.

൧ ഇവരിൽ പിന്നെ യേശു ഗലീലയിൽ സഞ്ചരിച്ചു, യഹൂദർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിക്കുന്നതിനാൽ, യഹൂദരിൽ സഞ്ചരിപ്പാൻ മനസ്സില്ലാതിരുന്നശേഷം, യഹൂദരുടെ

യോഹന്നാൻ. ൭. അ.

പെരുന്നാളാകുന്ന കൂടാരനാൾ അടുത്തിരുന്നു എന്നാറെ, അവൻ സഭോദരന്മാർ അവനോട്: ഇവിടെ വിട്ടു യഹൂദയിലും നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ നീ ചെയ്യുന്ന ക്രിയകളെ കാണാത്തവർക്കു വെണ്ടി അവിടെ പോക! പ്രസിദ്ധനാവാൻ അന്വേഷിക്കുന്നവൻ ആരും രഹസ്യത്തിൽ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ! നീ ഇവ ചെയ്യുന്നവൻ ആയാൽ, ലോകത്തിന്നു നിന്നെ തന്നെ വെളിവാക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. കാരണം അവന്റെ സഭോദരന്മാരും, അവർക്കു വിശ്വസിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ടു, യേശു അവരോടു പറയുന്നതു: എന്റെ സമയം ഇതുവരെയും വന്നിട്ടില്ല; നിങ്ങളുടെ സമയം എല്ലാത്തോഴും മുതിർന്നിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിന്നു നിങ്ങളെ പങ്കെപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല; ഞാനൊരേ അതിന്റെ ക്രിയകൾ ആകാ എന്ന് അതിന്നു സാക്ഷി ചെയ്യുന്നതു കൊണ്ട് അത് എന്നെ പങ്കെക്കുന്നു. നിങ്ങൾ പെരുന്നാളിന് കയറിയോവിൻ! എന്റെ സമയത്തിന് ഇന്നു നിവൃത്തിവരായ്കയാൽ ഞാൻ ഈ പെരുന്നാളിന് കയറിയോക്കുന്നില്ല. എന്നത് അവരോട് ചൊല്ലി, ഗലീലയിൽ തന്നെ പാർത്തു. പിന്നെ അവന്റെ സഭോദരന്മാർ കയറി പോയശേഷം, തന്നെ പരസ്യമായിട്ടല്ല, രഹസ്യത്തിൽ എന്നപോലെ പെരുന്നാളിന്നു പോയി. യഹൂദരും, പെരുന്നാളിൽ അവനെ അന്വേഷിച്ചു: ആയവൻ എവിടെ? എന്നു ചൊല്ലി വന്നു. പുരോഹിതന്മാരിൽ അവനെ കൊണ്ടു വളരെ പിറുപിറുപ്പു ഉണ്ടായി; ചിലർ അവൻ നല്ലവൻ എന്നും, മറെറവർ അല്ല പുരോഹിതനെ ഉഴലിക്കുന്നു എന്നും ചൊല്ലുന്നതല്ലാതെ, യഹൂദരെയും നിമിത്തം ആരും പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ അവനെ കൊണ്ട് ഉരിയാടാറില്ല.

ശേഷം പെരുന്നാൾ പാതിയായപ്പോൾ, യേശു ദേവാലയത്തിലേക്ക് കയറി ചെന്ന് ഉപദേശിച്ചു: ഇവൻ പറിക്കാത്തവൻ എങ്കിലും വിദ്വകൾ എങ്ങിനെ അറിയുന്നു? എന്നു ചൊല്ലി, യഹൂദർ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, യേശു അവരോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: എന്റെ ഉപദേശം എന്റെതല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റെതത്രെ; അവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാൻ ഒരത്തൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഈ ഉപദേശം ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതൊ ഞാൻ സ്വയമായി പറയുന്നതൊ എന്ന് അവന് ബോധിക്കും. സ്വയമായി പറയുന്നവൻ സ്വതേജസ്സിനെ അന്വേഷിക്കുന്നു; മറ്റു

തന്നെ അയച്ചവന്റെ തേജസ്സ് അന്വേഷിക്കുന്നവൻ
 ൧൯ സത്യവാനാകുന്നു, നീതികേട് അവനിൽ ഇല്ല. മോശ നിങ്ങളു
 ൧൦ ൾക്ക് ധർമ്മശാസ്ത്രം തന്നിട്ടില്ലയൊ; എന്നിട്ടും നിങ്ങളിൽ ആരും
 ൧൧ ധർമ്മത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നില്ല. എന്നെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷ
 ൧൨ ൾക്കിക്കുന്നവൻ എന്തു? പുരുഷാരം ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നിന്നെ
 ൧൩ ക്കു ഭദ്രതം ഉണ്ടു ആൻ നിന്നെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിക്കുന്നു?
 ൧൪ യേശു അവരോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ഞാൻ ഒരു ക്രിയ ചെയ്യു
 ൧൫ ആയതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. മോ
 ൧൬ ശ നിങ്ങളുൾക്കു പരിഷ്കരണയെ നഷ്ടിയിരിക്കുന്നു; അതൊ മോ
 ൧൭ ശയിൽനിന്നു എന്നല്ല പിതാക്കന്മാരിൽ നിന്നുതന്നെ; എന്നിട്ടു
 ൧൮ നിങ്ങളും ശബ്ബത്തിൽ ആളെ പരിഷ്കരിക്കുന്നുവല്ലോ! മോശ
 ൧൯ ധർമ്മത്തിന്നു നീക്കം വരാത്താൻ ശബ്ബത്തിലും മനുഷ്യൻ പരി
 ൨൦ ഷ്കരണ ലഭിച്ചാൽ ഞാൻ ശബ്ബത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യനെ അശേഷം
 ൨൧ ഷം, സൌഖ്യമാക്കിയതിനാൽ എങ്കൽ ഹൃദയം ഉണ്ടോ? കഷ്ട
 ൨൨ പ്രകാരം വിധിക്കാതെ നീതിയുള്ള ന്യായം വിധിപ്പിൻ! എന്നാ
 ൨൩ റെ, യരുശലേമിൽ ചിലർ പറഞ്ഞു: (അവർ) കൊല്ലുവാൻ
 ൨൪ അന്വേഷിക്കുന്ന ആൾ ഇവനല്ലയൊ? കണ്ടാലും അവൻ
 ൨൫ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ ഉരച്ചാലും അവനോട് ഒന്നും പറയുന്നില്ല;
 ൨൬ പക്ഷെ ഇവൻ മശിഹാ ആകുന്നപ്രകാരം പ്രമാണിക
 ൨൭ ൾക്ക് ഉണ്ടയിൽ ബോധിച്ചുവൊ? എങ്കിലും ഇവൻ എവിടെ
 ൨൮ നിന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നു; മശിഹാ വരുമ്പോൾ അവൻ
 ൨൯ എവിടെനിന്നു എന്ന് ആർക്കും അറിയില്ല.
 ൩൦ എന്നാറെ യേശു ദേവാലയത്തിൽ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ, വി
 ൩൧ ളിച്ചു പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങളും എന്നെയും അറിയുന്നു, ഞാൻ എവി
 ൩൨ ടെനിന്നു എന്നും അറിയുന്നു; ഞാനൊ സ്വയമായല്ല വന്നതു;
 ൩൩ നിങ്ങളും അറിയാത്ത ഒരുത്തൻ ഉണ്ടയിൽ എന്നെ അയച്ചവ
 ൩൪ ന്നു നായിട്ടുണ്ടു. അവന്റെ പക്കൽനിന്നു ആകുകൊണ്ടും, അവൻ
 ൩൫ എന്നെ അയച്ചതുകൊണ്ടും ഞാൻ അവനെ അറിയുന്നു. എ
 ൩൬ ന്നാറെ, അവനെ പിടിച്ചാൻ തേടിക്കൊണ്ടിട്ടും അവന്റെ നാ
 ൩൭ ഷിക അന്നു വരാത്തതിനാൽ, ആരും അവനേൽ കൈകളെ
 ൩൮ വെച്ചിട്ടില്ല. പുരുഷാരത്തിൽ പലരും മശിഹാ വരുമ്പോൾ, ഇവ
 ൩൯ ന്നു ചെയ്യുതിൽ അധികം അടയാളങ്ങളെ ചെയ്യുമൊ? എന്നു ചൊ
 ൪൦ ല്ലി അവർക്കു വിശ്വസിച്ചുവന്നു. പുരുഷാരം അവനെ കൊ
 ൪൧ ട്ടു, ഇവ പിറുപിറുക്കുന്നത് പരീശന്മാർ കേട്ടാറെ, അവനെ

പിടിക്കേണ്ടതിന്നു പരീശരും മഹാപുരോഹിതരും സേവകന്മാരെ അയച്ചു. അതുകൊണ്ടു യേശു: ഞാൻ ഇനിക്കുറയകാലം നന്നു നിങ്ങളോട് കൂടെ ഇരിക്കുന്നു; പിന്നെ എന്നെ അയച്ചവന്റെ അടുക്കെ ചെല്ലുന്നു. നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും; കണ്ടു നശിപ്പിക്കയും ഇല്ല; ഞാൻ ഇരിക്കുന്നേടത്തു നിങ്ങൾക്കു വന്നുകൂടാ എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു യഹൂദന്മാർ: നാം കണ്ടുപിടി നമുക്കുയില്ല എന്നതിനാൽ ഇവൻ എവിടേക്ക് യാത്രയാവാൻ ഭാവിച്ചു? യവനരിൽ ചിതറിപാകുന്നവരുടെ അടുക്കെ യാത്രയായി, യവനർക്ക് ഉപദേശിപ്പാൻ ഭാവമോ? നിങ്ങൾ എന്നെ നന്നു അന്വേഷിക്കും, കണ്ടുപിടിക്കയും ഇല്ല; ഞാൻ ഇരിക്കുന്നേടത്തു നിങ്ങൾക്കു വന്നുകൂടാ എന്ന് ഈ ചൊല്ലിയവാക്ക് എന്ത്? എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.

ഉത്സവത്തിന്റെ മഹാദിനമായ ഒട്ടക്കത്തൊന്നായി, യേശു നന്നു നിന്നുകൊണ്ടു വിളിച്ചു പറഞ്ഞിതു: ആർക്കു ഭാവിച്ചാലും അവൻ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു കുടിക്ക! എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എങ്കിലൊ (യശ. ൪൪, ൩. ൫൮, ൧൧.) തിരുവെഴുത്തു പറഞ്ഞപ്രകാരം, ജീവനുള്ള വെള്ളത്തിൻ പുഴകൾ അവന്റെ വയറിൽനിന്ന് ഒഴുകും. എന്നതിനെ തക്കൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ വെള്ളം ലഭിച്ചാനുള്ള ആത്മാവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞു. അന്നു കണ്ട, യേശുവിന് തേജസ്കരണം വരായ്കയാൽ വിശുദ്ധാത്മാവ് (നക്വപ്പെട്ടിട്ട്) ഇല്ല. പുരുഷാരത്തിൽവെച്ച് ആ വാക്കു ൪൦ കേട്ടവർ: ഇവൻ ഉള്ളവണ്ണം ആ പ്രവാചകനാകുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞു. മറ്റുള്ളവർ ഇവൻ മശിഹ തന്നെ എന്നും മറ്റേവ ൪൧ ൽ പിന്നെ ഗലീലയിൽനിന്നു മശിഹാവരുന്നു എന്നോ? ഭാവി ദ്വന്ദ്വത്തിലും ഭാവികളുള്ള ബൈബിളിന്റെ ഗ്രാമത്തിൽനിന്നും മശിഹാവരുന്നു എന്നത് (മീ. ൫, ൧.) വേദത്തിൻ അരുളപ്പാടുല്ലയോ? എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോഴും പുരുഷാരത്തിൽ അവനെ ൪൨ ചൊല്ലി ഇടച്ചത് ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു. അവരിൽ ചിലർ അവനെ ൪൩ പിടിച്ചാൻ ഇച്ഛിച്ചുവെന്നും ആരും അവനേൽ കൈകളെ വെച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു സേവകന്മാർ മഹാപുരോഹിതരെ ൪൫ യും പരീശന്മാരെയും, ചെന്നുകണ്ടാറെ, അവനെ കൊണ്ടു വരണമേ എന്ത്? എന്ന് ഇവർ ചോദിച്ചു. ഇയാളെ പോലെ ൪൬ മനുഷ്യൻ ഒരനാളും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല എന്നു സേവകന്മാർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. പരീശന്മാർ അവരോട്: നിങ്ങളും ഭ്രമിച്ചു ൪൭

രവ്യ പോയോ? പ്രമാണികളിലാകട്ടെ, പരീശരിലാകട്ടെ, ഒരുത്തരും
 രൻ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചുവോ? ധർമ്മത്തെ അറിയാത്ത ആ ജന
 ൫൦ സമൂഹം ശപിക്കപ്പെട്ടവരത്രെ എന്നു പറഞ്ഞു. അവരിൽ ഒരു
 തന്നായി രാത്രിയിൽ അവന്റെ അടുക്കെ വന്ന നീക്കോദമ
 ൫൧ ന് അവരോട് (൫൧൧. ൧, ൧൩.) നമ്മുടെ ധർമ്മം മനുഷ്യനെ മു
 ണെ കേട്ടിട്ടും അവൻ ചെയ്യുന്നത് ഇന്നത് എന്ന് അറിഞ്ഞും
 കൊണ്ടല്ലാതെ അവൻ സ്രായം വിധിക്കുന്നുവോ? എന്നു പറ
 ൫൨ യുന്നു. അവർ അവനോട്; നീയും പക്ഷെ ഗലീലക്കാരനോ?
 നീ ആരാഞ്ഞുകൊണ്ടു പ്രവാചകൻ ഗലീലയിൽനിന്ന് ഉദി
 ൫൩ ച്ചിട്ടില്ലാത്ത പ്രകാരം കാണുക! എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവര
 വർ താന്താന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി; യേശു ഒലിവ് മലയ്ക്കു
 വാങ്ങി പോകയും ചെയ്തു.

൮. അദ്ധ്യായം.

വ്യഭിചാരിണിക്കുള്ള വിധി, (൧൨) യേശു ചോരചെലിച്ചുവും മാറ്റം, (൨൧) ഇസ
 യൻ ആകുന്നു എന്നും, (൨൦) ഇന്നവർക്കു ഇന്നവൻ പിതാവ് എന്നും, (൧൮) തൻ
 അബ്രാഹാമിന് ദമ്പനം മേലേട്ടവനും എന്നും ചൊല്ലിയതു.

൧ വ്യഭിചാരന്മാരും, അവൻ പിന്നെയും ദേവാലയത്തിൽ എത്തി
 ൨ യാറെ, ജനം ഒക്കെയും അവനോട് ചേർന്നുകൂടി, അവനും ഇരു
 ൩ ന് അവർക്കു ഉപദേശിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, ശാസ്ത്രികളും പരീശ
 ൪ ൽ വ്യഭിചാരത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീയെ അവന്റെ അടുക്കെ
 ൫ കൊണ്ടുവന്നു, നടുവിൽ നിർത്തി പറയുന്നു: ഗുരോ, ഈ സ്ത്രീ
 ൫൫ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്ന നേരത്തിൽ തന്നെ പിടിച്ചെടുത്തു. (൫
 ൫൫. ൨൨, ൨൪.) ഇങ്ങനെയൊരു കല്ലെറിവേണം എന്നു മേ
 ൫൬ ശ്വേതത്തിൽ നമ്മോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു, എന്നാൽ നീ എന്തു
 ൫൭ പറയുന്നു? എന്നത് അവനിൽ കുറച്ചുമത്തുവാൻ സംഗതി
 ൫൮ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. യേശുവാ
 ൫൯ രാഴെ കുനിഞ്ഞു വിരൽ കൊണ്ടു നിലത്തിൽ എഴുതിക്കൊണ്ടിര
 ൬൦ ന്നു. അവർ തിരക്കി ചോദിച്ചു ചോരചെലിച്ചു, അവൻ നിവി
 ൬൧ ന്നു: നിങ്ങളിൽ പാപമില്ലാത്തവൻ അവളിൽ ഒന്നാമത് കല്ലു
 ൬൨ വു എറിക എന്ന് അവരോട് ചൊല്ലി. പിന്നെയും രാജാക്കന്മാ
 ൬൩ ന്നു നിലത്തിൽ എഴുതിവന്നു; അവർ കേട്ടു മനസ്സാക്ഷിയായ്
 ൬൪ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിട്ടു, വലിയവർ മുതൽ എളിയവർ വരെയും,
 ൬൫ ഒന്നൊന്നായി പുറപ്പെട്ടുപോയി; യേശു മാത്രവും നടുവിൽ

നില്ക്കുന്ന സ്ത്രീയും ശേഷിച്ചിരുന്നു. എന്നാറെ, യേശു നിവിൻ ൧൦
 സ്ത്രീയല്ലാതെ ആരെയും കാണാത്ത അവളോടു: സ്ത്രീയെ, നി
 ന്നിൽ ആ കുറും ചുമത്തുന്നവൻ എവിടെ? നിന്നെക്ക് ആരും
 ശിക്ഷിപ്പിച്ചിട്ടില്ലയോ? എന്നു പറഞ്ഞു: കർത്താവേ, ആരും ൧൧
 ഇല്ല എന്ന് അവൾ പറഞ്ഞാറെ: ഞാനും നിന്നെക്ക് ശിക്ഷി
 വിപ്പിക്കുന്നില്ല; പോക, ഇനി പാപം ചെയ്യായ്ക്കു എന്നു യേശു
 അവളോട് പറഞ്ഞു.

പിന്നെയും, യേശു അവരോടു സംസാരിച്ചു: ഞാൻ ലോക ൧൨
 ത്തിന്റെ വെളിച്ചമാകുന്നു; എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ ഇരുളി
 ക്കുമാകാതെ, ജീവവെളിച്ചമുള്ളവൻ ആയിരിക്കും എന്നു പറക
 കൊണ്ടു, പഠിപ്പിച്ചവർ അവരോട്: നീനിന്നു തന്നെ സാക്ഷി ൧൩
 ചെയ്യുന്നു; നിന്റെ സാക്ഷ്യം നേരല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു
 അവരോട് ഉത്തരം ചെയ്തപ്പോൾ: ഞാൻ എനിക്കു തന്നെ സാ ൧൪
 ക്ഷി ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു നേർ തന്നെ. കാരണം
 ഞാൻ എവിടെനിന്നു വന്നു എന്നും എവിടെയ്ക്ക് പോകുന്നു എ
 ന്നും അറിയുന്നു; നിങ്ങളോ ഞാൻ വരുന്ന ഇടം എങ്കിലും പോകു
 ന്ന ഇടം എങ്കിലും അറിയുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ജഡപ്രകാരം വിധിക്ക ൧൫
 ന്നു; ഞാൻ ആർക്കും ന്യായം വിധിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ വിധിച്ചാലും ൧൬
 എങ്കനായല്ല; ഞാനും എന്നെ അയച്ച പിതാവും (കൂടി) ഇരിക്ക
 കൊണ്ട് എന്റെ ന്യായവിധി നേരുകുന്നു. (൫ മോ. ൧൯, ൧൫.) ൧൭
 ന്റെ മനുഷ്യരുടെ സാക്ഷ്യം സത്യമുള്ളത് എന്നു നിങ്ങളുടെ ധർമ്മ ൧൮
 ത്തിലും എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ; എനിക്കു സാക്ഷി നില്ക്കുന്നതു
 ഞാൻ തന്നെ; എന്നെ അയച്ച പിതാവും എനിക്കു സാക്ഷി നി ൧൯
 ല്ലുന്നു. എന്നാറെ, അവരോട്: നിന്റെ പിതാവ് എവിടെ ആ ൨൦
 കുന്നു? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു, യേശു ഉത്തരം ചെയ്തപ്പോൾ: നി
 ങ്ങൾ എന്നെയും, എന്റെ പിതാവിനെയും അറിയുന്നില്ല; എ
 ന്നെ അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ, എന്റെ പിതാവിനെയും അറിയുമായി ൨൦
 കുന്നു. ദേവാലയത്തിൽ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ, ഈ മൊഴികളെ
 ദണ്ഡാസ്ഥലത്തിൽ വെച്ചുപറഞ്ഞു; അവന്റെ നാഴിക അ
 ന്നു വരായ്ക്കൊണ്ട് ആരും അവനെ പിടിച്ചതും ഇല്ല.

ആകയാൽ യേശു പിന്നെയും അവരോട്: ഞാൻ പോകുന്നു, ൨൧
 നിങ്ങളും എന്നെ അനുഗമിക്കും, നിങ്ങളുടെ പാപത്തിൽ മ
 രിക്കയും ചെയ്യും. ഞാൻ പോകുന്നതിനുമുമ്പ് നിങ്ങളുടെ വ
 ന്നുകൂടാ എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു യഹൂദന്മാർ: ഞാൻ ൨൨

൧൨ പോകുന്നതിലേക്ക് നിങ്ങൾക്കു വന്നുകൂടാ എന്ന് അവൻ ചൊ
 ൧൩ ല്ലുന്നതിനാൽ, പക്ഷെ മരിച്ചു കളയുമോ? എന്നു പറഞ്ഞു. അ
 ൧൪ വരോട് അവൻ പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങൾ കീഴേതിൽ നിന്നുകന്നു;
 ൧൫ ഞാൻ മേലേതിൽ നിന്നാകുന്നു; നിങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിൽ
 ൧൬ ന്നാകുന്നു; ഞാൻ ഈലോകത്തിന്നല്ല. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ
 ൧൭ പാപങ്ങളിൽ മരിക്കും എന്നു നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞുവല്ലോ. കാര
 ൧൮ ന്നു ഞാൻ (ഇന്നവൻ) ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചി
 ൧൯ രാകാത്താൽ, നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ മരിക്കും. അവർ അവനോ
 ൨൦ ട്: നീ എന്തൊരുവൻ? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു, യേശു പറഞ്ഞി
 ൨൧ ത്തു: ആദിമുതൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കുന്നതൊ (ചോദി
 ൨൨ ക്കുന്നു.) നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു വളരെ പറവാൻ വിധിപ്പാനു എനി
 ൨൩ ക്കണ്ടു. എങ്കിലും എന്നെ അയച്ചവൻ സത്യവാന്നാകുന്നു, അ
 ൨൪ വനോട് ഞാൻ കേട്ടവ തന്നെ ലോകത്തിലേക്കു പറയുന്നു
 ൨൫ എന്നതു തങ്ങളോട് പിതാവിനെ കുറിച്ചു ചൊല്ലിയത് എന്ന്
 ൨൬ അവർക്കു തിരിഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ടു യേശു അവരോട്: നിങ്ങ
 ൨൭ ൾ മനുഷ്യപുത്രനെ ഉയർത്തിയപ്പോൾ അത്രെ, ഞാൻ ഇന്ന
 ൨൮ വൻ ആകുന്നു എന്നും, സ്വയമായി ഒന്നും ചെയ്യാതെ, എൻപി
 ൨൯ താവ് എനിക്ക് ഉപദേശിച്ചപോലെ തന്നെ ഉരുകുന്നു എ
 ൩൦ ന്നും, എന്നെ അയച്ചവൻ എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു എന്നും അ
 ൩൧ റിയും ഞാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും അവൻ ബോധിച്ചുവ ചെയ്യുന്നതു
 ൩൨ കൊണ്ടു, പിതാവ് എന്നെ ഏകനായി വിട്ടിട്ടില്ല.

൩൩ എന്നത് അവൻ ഉരുകുന്നപോൾ, പലരും അവനിൽ വി
 ൩൪ ശ്വസിച്ചു. തങ്കൽ വിശ്വസിച്ചു യഹൂദരോടു, യേശു പറഞ്ഞി
 ൩൫ ത്തു: നിങ്ങൾ എന്റെ വചനത്തിൽ വസിച്ചു എങ്കിൽ ഉണ്ടയി
 ൩൬ രു എന്റെ ശിഷ്യരാകുന്നു, സത്യത്തെ അറിയും സത്യം നി
 ൩൭ ങ്ങളെ വിട്ടുവിടുകയും ചെയ്യും. (ചിലർ) ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു:
 ൩൮ ഞങ്ങൾ അബ്രാഹാമിൻ സന്തതി ആകുന്നു; ആർക്കു ഒരുനാളും
 ൩൯ ദാസരായി പോയവരല്ല; നിങ്ങൾ വിട്ടുതൽ ഉള്ളവരാകു എന്നു
 ൪൦ പറയുന്നത് എങ്ങിനെ? എന്നതിന്നു യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയ
 ൪൧ ത്തു: ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: പാപ
 ൪൨ തെ ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം പാപത്തിന്റെ ദാസനാകുന്നു.
 ൪൩ ദാസനൊ എന്നേക്കും വീട്ടിൽ വസിക്കുന്നില്ല; പുത്രൻ എന്നും
 ൪൪ വസിക്കുന്നു. ആകയാൽ പുത്രൻ നിങ്ങളെ വിട്ടുവിട്ടു എങ്കിൽ
 ൪൫ നിങ്ങൾ ഉള്ളവണ്ണം വിട്ടുതലുള്ളവരാകും. നിങ്ങൾ അബ്രാഹാ

യോഹന്നാൻ. ൮. അ.

മിൻസന്തതി എന്നു ബോധിച്ചു എങ്കിലും, എന്റെ വചനം നിങ്ങളിൽ ചെല്ലാത്തതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ എന്നെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിക്കുന്നു. എൻ പിതാവിനോട് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളതിനെ രച്യപറയുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാവിനോട് കേട്ടിട്ടുള്ളതു നിങ്ങളും ചെയ്യുന്നു. അവൻ അവനോട്: അബ്രാഹാം ഞങ്ങളുടെ പിതാവായിരുന്നു എന്ന് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതിന്നു യേശു പറയുന്നതു: നിങ്ങൾ അബ്രാഹാമിൻ മക്കൾ ആയാൽ അബ്രാഹാമിൻ ക്രിയകളെ ചെയ്യും; ഇപ്പോഴൊ എന്നെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിക്കുന്നു. ദൈവത്തോടു കേട്ട സത്യത്തെ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞൊരു രച്യമനുഷ്ഠിക്കുന്നതെന്നു. ആയാൽ അബ്രാഹാം ചെയ്തിട്ടില്ല. നിങ്ങളുടെ പിതാവിൻ ക്രിയകളത്രെ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു. എന്നാറെ, അവനോട്: ഞങ്ങൾ പുലയാട്ടിൽനിന്ന് ഉണ്ടായവരല്ല; ദൈവം ഞങ്ങൾക്ക് ഏകപിതാവായിട്ടുള്ളു എന്നു പറഞ്ഞൊരു, യേശു അവനോടു ചൊല്ലിയതു: ദൈവം നിങ്ങൾക്കു പിതാവായിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു; കാരണം ഞാൻ ദൈവത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വന്നിരിക്കുന്നു, സ്വയമായിട്ടു മല്ലു വന്നത്; അവൻ തന്നെ അയക്ക അത്രെ ചെയ്യാതെ. എന്റെ ഭാഷണം നിങ്ങൾക്ക് എന്തുകൊണ്ടു ബോധിക്കാതു? എന്റെ വചനം കേൾപ്പാൻ കഴിയായ്തുകൊണ്ടത്രെ. നിങ്ങൾ രച്യപിശാചാകുന്ന പിതാവിൽ നിന്നാകുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാവിൻ മോഹങ്ങളെ ചെയ്യാനും ഇച്ഛിക്കുന്നു. ആയാൽ ആഭിമുഖ്യം ആളുകൊല്ലി ആയി; അവനിൽ സത്യം ഇല്ലായ്തുകൊണ്ടു, സത്യമായതിൽ നിലനില്ക്കുന്നതും ഇല്ല. അവൻ പൊളിപറയുമ്പോൾ, സ്വന്തത്തിൽനിന്ന് (എടുത്തു) പറയുന്നു. കാരണം അവൻ പൊള്ളനും അവന്റെ പിതാവും ആകുന്നു. ഞാനൊ, രച്യസത്യത്തെ പറയുന്നതുകൊണ്ടു തന്നെ നിങ്ങൾ എന്നെ വിശ്വസിക്കാതു. നിങ്ങളിൽ ആർ എന്നെ പാപം ചൊല്ലി ബോധം വരുത്തുന്നു? എന്നാൽ ഞാൻ സത്യം പറയുന്നു എങ്കിൽ, രച്യനിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടു എന്നെ വിശ്വസിക്കാതു? ദൈവത്തിൽ രച്യനിന്നുള്ളവൻ ദൈവമൊഴികളെ കേൾക്കുന്നു, ആകയാൽ നിങ്ങൾ കേൾക്കാത്തതു ദൈവത്തിൽ നിന്നല്ലായ്തുകൊണ്ടു ആകുന്നു.

എന്നതിന്നു യഹൂദർ അവനോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നീ രച്യശമയ്ക്കും ഭൂതം ഉറങ്ങാത്തവനാകുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ നിന്നായി പറയുന്നില്ലയോ? യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: എനിക്കു രൻ

ഭൂതം ഇല്ല; എൻപിതാവിനെ ഞാൻ മാറിക്കയും നിങ്ങൾ എ
 ൨൦ ന്ന അപമാനിക്കയും അത്രെ ചെയ്യുന്നത്. എന്റെ തേജസ്സ്
 ഞാൻ തേടുന്നു എന്നല്ല (അതു) തേടി ന്യായം വിധിക്കുന്നവ
 ൨൧ ന് (ഒരുവൻ) ഉണ്ടു. ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു
 പറയുന്നു: ഒരുത്തൻ എന്റെ വചനം കാത്തുകൊണ്ടാൽ അ
 ൨൨ വൻ എന്നേക്കും മരണം കാണുകയില്ല. എന്നാറെ, യഹൂദർ
 പറഞ്ഞു: നീ ഭൂതമുള്ളവൻ എന്ന് ഇപ്പോൾ ബോധിച്ചു; അ
 ബ്രഹ്മാദും പ്രവാചകരും മരിച്ചു; നീയൊ എന്റെ വചനത്തെ
 ഒരുത്തൻ കാത്തുകൊണ്ടാൽ എന്നേക്കും മരണം ആസ്വദിക്ക
 ൨൩ യില്ല എന്നു പറയുന്നു. നമ്മുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാമിലും
 നീ വലിയവനോ? അവനും മരിച്ചു, പ്രവാചകരും മരിച്ചുവ
 ൨൪ ല്ലോ; നിന്നെ തന്നെ നീ എന്താക്കുന്നു? യേശു ഉത്തരം പറ
 ഞ്ഞിതു: ഞാൻ എന്നെ തന്നെ തേജസ്കൂരിച്ചാൽ എന്റെ തേ
 ജസ്സ് ഏതും ഇല്ല. എന്നെ തേജസ്കൂരിക്കുന്നതു നിങ്ങളുടെ
 ദൈവം എന്നു നിങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടും അറിയാതിരിക്കുന്ന
 ൨൫ എന്റെ പിതാവു തന്നെ; അവനെ ഞാൻ അറിയുന്നു. അറി
 യുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു എങ്കിൽ, നിങ്ങളെ പോലെ പൊള്ളൻ
 ആകും എങ്കിലൊ അവനെ ഞാൻ അറിയുന്നു; അവന്റെ വ
 ൨൬ ചനവും കാത്തുകൊള്ളുന്നു. നിങ്ങളുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാം
 (൧മോ. ൨൨, ൧൮.) എന്റെ ദിവസം കാണും എന്നുള്ളതുകൊ
 ൨൭ ള്ള ഉല്ലസിച്ചു അവനും കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു. എന്നാറെ, യ
 ഹൂദർ അവനോടു പറഞ്ഞു: നിന്നെക്ക് അമ്പതു വയസ്സും ആ
 ൨൮ യില്ല എന്നിട്ടും അബ്രാഹാമിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നോ? യേശു
 അവരോട്: ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയ
 ൨൯ ന്നു: അബ്രാഹാം ഉണ്ടായതിനു മുമ്പെ ഞാൻ ഉണ്ടു. എന്നു പ
 രഞ്ഞാറെ, അവർ അവങ്കൽ എറിവാൻ കല്പകൾ എടുത്തു. യേശു
 ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു, ദേവാലയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വെ
 ദത്തെ കടന്നു പോകയും ചെയ്തു.

൯. അദ്ധ്യായം.

പിറവിക്കുടന്നു കാഴ്ചകൊടുക്കയാൽ, (൧൩) പരീശരായ് ന്യായവിന്യാസവും,
 (൩൫) ഭക്തനായ ശേഷം വിശ്വാസവും ഉണ്ടായതു.

൧ **൩൦** വൻ കടക്കുമ്പോൾ, പിറവിമുതൽ കരുടനായ മനുഷ്യ
 ൨ നെ കണ്ടാറെ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ: റബ്ബീ, ഇവൻ കരുട

യോഹന്നാൻ. ന്. അ.

നായിപിറക്കുംവണ്ണം താനൊ അമ്മയപ്പനാരൊ ആർ പാപം ചെയ്തത്? എന്ന് അവനോടു ചോദിച്ചു. യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഇവനും ഇവന്റെ അമ്മയപ്പനാരും പാപം ചെയ്തിട്ടില്ല, ഇവർക്കു ദേവക്രിയകൾ വെളിവാക്കേണ്ടിയതത്രെ. എന്നെ അയച്ചവന്റെ ക്രിയകളെ പകൽ ഉള്ളിന്നും നാം പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടത്; ആർക്കും പ്രവൃത്തിച്ചു കൂടാത്ത രാത്രിവരുന്ന. ഞാൻ ലോകത്തിൽ ഉള്ളപ്പോൾ, ലോകത്തിൻ വെളിച്ചമായിരിക്കുന്നു എന്നതു പറഞ്ഞു നിലത്തു തൂപ്പി, ഉമിനീർകൊണ്ടു ചേർന്നുണ്ടാക്കി, കുരുടന്റെ കണ്ണുകളിന്മേൽ ചേർന്നു പൂശി: നീ പോയി (അയക്കപ്പെട്ടവൻ എന്ന അർത്ഥമുള്ള) ശിലോഹക്കളത്തിൽ കഴുകിക്കൊൾക എന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞു. അവനും പോയി കഴുകി, കൺ കാണുന്നവനായി വരികയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് വ്യത്യസ്തമായും അവനെ മുന്പെ ദിക്ഷിക്കാരുൻ എന്നു കണ്ടു വരുന്നവരും: ഇരുന്നൂ ഇരക്കുന്നവൻ ഇവനല്ലയോ? എന്നും, ചിലർ: അവൻ തന്നെ എന്നും, മറ്റുള്ളവർ: അവനെ സമ്യസനത്രെന്നും പറഞ്ഞു. ആയവൻ: ഞാൻ തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു നിന്റെ കണ്ണുകൾ എങ്ങിനെ തുറന്നുവന്നു? എന്ന് അവനോട് ചോദിച്ചാറെ: യേശു എന്നുള്ള മനുഷ്യൻ ചേർന്നുണ്ടാക്കി, എന്റെ കണ്ണുകളിന്മേൽ പൂശി, നീ ശിലോഹയിൽ പോയി കഴുകുക എന്ന് എന്നോട് പറഞ്ഞു, ഞാനും പോയി കഴുകി കാഴ്ചപ്രാപിച്ചു. എന്നാറെ: ആയവൻ എവിടെ? എന്ന് അവനോട് ചോദിച്ചതിന്നു: അറിയുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

പണ്ടു കുരുടനായവനെ പഠിപ്പാനുണ്ടെടുത്തു കൊണ്ടു ചെന്നു പോകുന്നു; കാരണം യേശു ചേർന്നുണ്ടാക്കി, അവന്റെ കണ്ണുകളെ തുറന്നതു ശബ്ബത്തുനാളായതു, ആകയാൽ പഠിപ്പാനുപിന്നെയും അവനോടു: കാഴ്ചപ്രാപിച്ചത് എങ്ങിനെ? എന്നു ചോദിച്ചു; അവൻ അവനോട്: എന്റെ കണ്ണുകളിന്മേൽ അവൻ ചേർന്നു ഞാനും കഴുകിക്കൊണ്ടു കാണുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. പഠിപ്പാനു ശരിൽ ചിലർ: ആ മനുഷ്യൻ ശബ്ബത്തിനെ സൂക്ഷിക്കാത്തു കൊണ്ടു ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള വനല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. മറ്റു ചിലർ പാപിയായ മനുഷ്യൻ ഇപ്രകാരം അടയാളങ്ങളെ ചെയ്യാൻ എങ്ങിനെ കഴിയും? എന്നു പറഞ്ഞു. തങ്ങളിൽ ഇടച്ചൽ ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു. അവർ ചിന്നെയും കുരുടനോട് പറഞ്ഞിതു:

കുന്നു, ആടുകളും അവന്റെ ശബ്ദം അറികൊണ്ട് അവ
 ൫ ന്റെ പിന്നാലെ ചെല്ലുന്നു. അന്യനെ പിന്തുടരുന്നവർക്കും;
 അന്യരുടെ ശബ്ദം അറിയായ്കൊണ്ട്, അവനെ വിട്ടു മണ്ടി
 ൬ പോകും. ഈ സദൃശം യേശു അവരോട് പറഞ്ഞു: തങ്ങളോട്
 അരുളിച്ചെയ്യുവാൻ ഇന്നത് എന്ന് അവർക്കു തിരിഞ്ഞതും ഇല്ല.
 ൭ ആകയാൽ യേശു പിന്നെയും അവരോട് പറഞ്ഞു: ആ
 ൮ മെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചൊല്ലുന്നിതു: ആടുകളിലേ
 ക്ക് വാതിൽ ഞാൻ ആകുന്നു; എനിക്കു മുമ്പെ വന്നവർ ഒക്കെയും
 ൯ ന് കള്ളരും കവച്ചുകാരും ആകുന്നു; ആടുകൾ അവരെ ചെവി
 കൊണ്ടില്ല താനും. ഞാനെ വാതിൽ ആകുന്നു; ആരാനും എ
 ന്നിലൂടെ കടന്നുപോകാൻ രക്ഷപ്പെടും, അവൻ അകന്നുകയും
 ൧൦ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യും. കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യും. കർമ്മങ്ങൾ അറിയു
 ന്നു കെട്ടുപറയും അല്ലാതെ, കള്ളൻ വരുന്നില്ല; ഞാൻ വന്നത്
 അവർക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാവാൻ വെച്ചത് ഉണ്ടാവാൻ അത്രെ.
 ൧൧ നല്ല ഇടയൻ ഞാൻ ആകുന്നു; നല്ല ഇടയൻ ആടുകൾക്കുവേ
 ൧൨ ണ്ടി തന്റെ പ്രാണനെ വെക്കുന്നു. ഇടയൻ അല്ല കൂലിക്കാര
 നായുള്ളവൻ ആടുകൾ തന്നിരിക്കു സ്വന്തം. അല്ലായ്മയാൽ, ചെ
 ന്നായി വരുന്നതു കണ്ടിട്ട്, ആടുകളെ വിട്ടു മണ്ടിപോകുന്നു.
 ൧൩ ചെന്നായി അവ പഠിച്ചു, ആടുകളെ ചിന്നിക്കുന്നു. കൂലിക്കാരൻ
 മണ്ടുന്നതൊ കൂലിക്കാരനും ആടുകളെ വിചാരിച്ചാൽത്തന്നെ
 ൧൪ ആകുകൊണ്ടത്രെ. ഞാൻ നല്ല ഇടയൻ ആകുന്നു, പിതാവ്
 എന്നെ അറിയും. ഞാൻ പിതാവിനെ അറിയും ചെയ്യുന്നവ
 ലെ, എന്റെവ ഞാൻ അറിയുന്നവനും എന്റെവരാൽ അറി
 ൧൫ യപ്പെടുന്നവനും ആകുന്നു. ആടുകൾക്കുവേണ്ടി, എന്റെ പ്രാ
 ൧൬ ണനെയും വെക്കുന്നുണ്ടു. ഈ ആലയിൽനിന്നല്ലാത്ത, വേ
 ൧൭ റെ ആടുകളും എനിക്കുണ്ടു; അവയും ഞാൻ വരുത്തേണ്ടത്,
 എന്റെ ശബ്ദം അവ ചെവിക്കൊള്ളും. ഒരുകൂട്ടം ഒൻ ഇടയൻ എ
 ൧൮ ന് ആകയും ചെയ്യും. എന്റെ പ്രാണനെ പിന്നെയും എടുക്കേ
 ണ്ടതിന്നു ഞാൻ അതുവെക്കുന്നതുകൊണ്ടത്രെ പിതാവ് എ
 ൧൯ ന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ആരും അതിനെ എന്തൊടു പഠിച്ചെടുക്ക
 ന്നില്ല; ഞാനായിട്ടു തന്നെ അതുവെക്കുന്നു. അതുവെപ്പാൻ
 എനിക്കു അധികാരമുണ്ടു; വീണ്ടും എടുപ്പാനും അധികാരം ഉണ്ടു.
 ൨൦ ഈ കല്ലു എന്റെ പിതാവിൽനിന്നു ലഭിച്ചു. ഈ വചന
 കൾ നിമിത്തം യഹൂദരിൽ പിന്നെയും ഇടച്ചത് ഉണ്ടായി.

അവരിൽ പലരും: അവൻ ഭൂതം ഉറഞ്ഞവനും ഭ്രാന്തനും അത്രെ; ൨൦ അവനെ കേൾക്കുന്നത് എന്ത്? എന്നു പറഞ്ഞു. മറെറവർ: ൨൧ ഈ മൊഴികൾ ഭൂതഗ്രന്ഥങ്ങളുവെങ്കിലും; കുരുടരുടെ കണ്ണുകളെ ഭൂതത്തിന്നു തുറന്നു കൂട്ടുമോ? എന്നു പറയും.

ശേഷം ശീതകാലമായപ്പോൾ, യരുശലേമിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചുവെ ൨൨ രുന്നാൾ ആയി, യേശു ദേവാലയത്തിൽ ശലോമോ മണ്ഡപ ൨൩ ത്തിൽ നടക്കുമ്പോൾ, യഹൂദന്മാർ അവനെ വളഞ്ഞു: നീ എന്തെന്തൊക്കെ ഞങ്ങളുടെ ദേവിയെ താമസിപ്പിക്കുന്നു? നീ മശി ഹി എങ്കിൽ, പ്രാഗത്ഭ്യമായി ഞങ്ങളോടു പറക എന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞു. യേശു അവരോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഞാൻ ൨൪ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതും ഇല്ല. എന്റെ പിതാവിൻ നാമത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്യുന്ന ക്രിയകളായവ എനിക്ക് സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്നു; നിങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. കാരണം ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞപ്രകാരം നിങ്ങൾ എന്റെ ൨൫ ആടുകളിൽ കൂടിയവരല്ല. എന്റെ ആടുകൾ എന്റെ ശബ്ദം ൨൬ കേൾക്കുന്നു; ഞാൻ അവ അറികയും അവ എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അവരറിന്നു ഞാൻ നിന്ദിക്കീവനെ കൊടു ൨൭ കുന്നു; അവ എന്നേക്കും നശിച്ചുപോകയില്ല; ആരും എന്റെ കയ്യിൽനിന്ന് അവരെ പറിച്ചുകളയുകയും ഇല്ല. എനിക്കു തന്നെ ൨൮ നിരിക്കുന്ന എൻപിതാവ് എല്ലാവരിലും വലുത് ആകുന്നു. എൻപിതാവിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു പറിച്ചുകളവാൻ ആർക്കു കഴിയുന്നതും അല്ല. ഞാനും പിതാവും ഒന്നായിരിക്കുന്നു. എന്നാ ൨൯ റെ, യഹൂദർ പിന്നെയും അവനെ എറിഞ്ഞുകളവാൻ കല്പകൾ ൩൦ എടുത്തു. അതിന്നു യേശു അവരോട് പറഞ്ഞതു: എന്റെ പിതാവ് ൩൧ താവിൽനിന്ന് പല സൽക്രിയകളേയും നിങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചു, അതിൽ ഏതു ക്രിയനിമിത്തം എന്നെ കല്ലെറിയുന്നു. യഹൂദർ ൩൨ അവനോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: സൽക്രിയകൊണ്ടല്ല, നിന്നെ കല്ലെറിയുന്നത്; ദേവദൂഷണം നിമിത്തവും, നീ മനുഷ്യനായിരിക്കേ നിന്നെ തന്നെ ദൈവമാക്കുന്നതു നിമിത്തവും അത്രെ. യേശു അവരോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു (സങ്കീ. ൮൨, ൩.) ൩൩ ഞാൻ പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ ദേവന്മാർ എന്നതു നിങ്ങളുടെ വേദത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നില്ലയോ? ദേവവചനം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ൩൪ ആ കൂട്ടരെ ദേവന്മാർ എന്നു (വേദം) ചൊല്ലി എങ്കിൽ, തിരുവെഴുത്തിന്നു നീക്കം ഇല്ലെന്നുവന്നാൽ, പിതാവ് വിശുദ്ധീക ൩൫

രിച്ചു, ലോകത്തിൽ അയച്ചവൻ ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രൻ എന്നു പറകയാൽ, ദേവദൂഷകൻ എന്നു നിങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നതു എങ്ങിനെ? എൻ പിതാവിന്റെ ക്രിയകളെ ചെയ്യാത്തവൻ എന്നു വിശ്വസിക്കേണ്ടോ; ചെയ്യുന്നു എങ്കിലൊ, എന്നു വിശ്വസിക്കാതെ പോയാലും, പിതാവ് എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും എന്നു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു, വേദാധികാരക്കവണ്ണം ക്രിയകളെ വിശ്വസിച്ചിൻ.

൩൯ എന്നാറെ, അവനെ പിന്നെയും പിടികൂട്ടുവാൻ അന്വേഷിച്ചപ്പോഴും, അവരുടെ കയ്യിൽനിന്ന് അവൻ തെറ്റി. യദൃച്ഛയെ യോഹന്നാൻ ആദിയിൽ സ്നാനം നടത്തിയ സ്ഥലത്തേക്ക് വാങ്ങിപ്പോയി, അവിടെ പാർത്തു. പലരും അവന്റെ അടുക്കെ വന്നു, യോഹന്നാൻ അടയാളം ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എങ്കിലും, ഇവനെ കുറിച്ച് യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞത് ഒക്കെയും സത്യമായി എന്നു ചൊല്ലി, അവിടെ പലരും അവർക്കു വിശ്വസിക്കയും ചെയ്തു.

൧൧. അദ്ധ്യായം.

ബെത്ത്സെയിലെ ലാജരിനെ, (൧൭) യേശു ഉയിർപ്പിച്ചതിന്റെ, (൨൭) ഫലങ്ങൾ മറിയവും സഹോദരിയായ മർത്ത്യയും ഉള്ള ബെത്ത്സെയിലിലെ ലാജർ എന്ന് ഒരുത്തൻ രോഗിയായിരുന്നു. ലാജർ എന്ന രോഗിയായ സഹോദരൻ ഉള്ള മറിയ എന്നവളോ (പിന്നേതിൽ) കത്താവെ, നെലം കൊണ്ട് അഭിഷേകം ചെയ്തു; തലമുടികൊണ്ട് അവന്റെ കാലുകളെ തുടച്ചുകൊണ്ടുവരും തന്നെ (൧൨, ൨.) ആ സഹോദരിമാർ അവന്റെ അടുക്കെ ആളയച്ചു: കത്താവെ, കണ്ടാലും നിന്നെക്കു പ്രിയനായവൻ രോഗിയായി എന്നു പറയിച്ചു. യേശു കേട്ടിട്ട്: ഈ രോഗം മരണത്തിലേക്കല്ല; ദേവതേജസ്സിന്നത്രെ ആകുന്നതു, ദേവപുത്രന് അതിനാൽ തേജസ്സ് വരുവാൻതന്നെ എന്ന് പറഞ്ഞു. യേശുവൊ, മർത്യയും സഹോദരിയേയും ലാജരേയും സ്നേഹിക്കുന്നവൻ തന്നെ. അതുകൊണ്ട് അവൻ രോഗിയായതു കേട്ടിട്ട് അന്നിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിൽ രണ്ടു നാൾ പാർത്താറെയും, അതിൽ പിന്നെ ശിഷ്യരോട്: നാം തിരികെ യഹൂദയിലേക്ക് ചെല്ലുക എന്നു പറയുന്നു. ശിഷ്യന്മാർ അവനോട്: റബ്ബീ, യഹൂദർ നിന്നെ ഇപ്പോൾ തന്നെ കല്ലെറിവാൻ ഭാവിച്ചിട്ടും, നീ തിരികെ അവിടെ

പോകുന്നുവോ? എന്നു പറയുന്നു. യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയ ന്നു: പകലിന്നു പന്ത്രണ്ടു മണിനേരം ഇല്ലയോ? താൻ പകലിൽ നടന്നാൽ ഈ ലോകത്തിൻ വെളിച്ചം കാണുന്നതു കൊണ്ട് ഇടറുന്നില്ല; രാത്രിയിൽ നടക്കുന്നു എങ്കിലൊ തന്നോട് വെളിച്ചം ഇല്ലായ്കൊണ്ട് ഇടറുന്നുണ്ടു. എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു: നമ്മുടെ പ്രിയനായ ലാജൻ നിദ്രപ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിലും, അവന്റെ ഉറക്കം ഒഴിപ്പാൻ ഞാൻ യാത്രയാകുന്നു എന്ന് അവരോടു പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ: കർത്താവേ, നിദ്രപ്രാപിച്ചു എങ്കിൽ, അവൻ രക്ഷപെടും എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവന്റെ മരണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞതൊ, ഉറക്കിന്റെ നിദ്രയെ സൂചിപ്പിച്ചുപ്രകാരം അവർക്കു തോന്നിപ്പോയി. അപ്പോൾ, യേശു അവരോട് സ്നേഹമായി പറഞ്ഞു: ലാജൻ മരിച്ചു; ഞാൻ അവിടെ ഇല്ലായ്കൊണ്ടു, നിങ്ങളുടെ നിമിത്തം നിങ്ങളുൾക്കു വിശ്വസിക്കും എന്നു വെച്ചത്രെ. ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു എന്നാൽ നാം അവന്റെ അടുക്കെ ചെല്ലുക. എന്നാറെ, ഇരട്ട എന്നർത്ഥമുള്ള തോമാ കൂട്ടു ശിഷ്യന്മാർ: നാമു അവനോട് ഒന്നിച്ചു മരിപ്പാൻ പോക എന്നു പറഞ്ഞു.

പിന്നെ യേശു എത്തിയപ്പോൾ, അവനെ കല്ലറയിൽ ആക്കിയതു നാലു നാളായി എന്നു കേട്ടു. വൈത്ഥന്യയൊ, യരുശലേമിന്നരികെ ഏകദേശം പതിനഞ്ചു സ്വാദി (൨ നാഴിക) ദൂരത്തിലത്രെ. ആ യഹൂദരിൽ പലരും മരണം മറിയ എന്നവരെ സഹോദരനെ ചൊല്ലി, സാന്ത്വനം ചെയ്യേണ്ടതിന്ന് അവരുടെ സമീപം വന്നിരുന്നു. യേശു വരുന്നപ്രകാരം മരണം കേട്ടു ഉടനെ അവനെ എതിരേററു; മറിയ വീട്ടിൽ തന്നെ ഇരുന്നു. മരണം യേശുവോടു പറഞ്ഞു: കർത്താവേ, നീ ഇവിടെ ആയി എങ്കിൽ, എന്റെ സഹോദരൻ മരിക്കയില്ലായിരുന്നു; ഇപ്പോഴും നീ ദൈവത്തോട് എന്തെല്ലാം ചോദിച്ചാലും ദൈവം നിന്നെക്കുതരും എന്നറിയുന്നു. യേശു അവരോട് പറയുന്നു: നിന്റെ സഹോദരൻ വീണ്ടും എഴുന്നീല്ക്കും മരണം അവനോട് പറയുന്നു: അവൻ ഒടുക്കത്തെ നാളിലെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ എഴുന്നീല്ക്കും എന്ന് അറിയുന്നു. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: ഞാനേ പുനരുത്ഥാനവും, ജീവനും ആകുന്നു; എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ മരിച്ചാലും ജീവിക്കും. ജീവിച്ചിരുന്നു, എങ്കൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എല്ലാം എഴുന്നേക്കും മരിക്കയും ഇല്ല; ഇതിനെ വിശ്വ

൨൭ സിങ്കുന്നുവോ? അവനോട് അവൾ പറയുന്നു: അതെ ക
 ര്ത്താവെ, ലോകത്തിൽ വരേണ്ടുന്ന ദേവപുത്രനായ മശിഹ
 ൨൮ നീ എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നു ചൊല്ലിപ്പോ
 യി, തന്റെ സഹോദരിയായ മറിയയെ ഗ്രസമായി വിളിച്ചു,
 ൨൯ ഗൃഹ വന്നു നിന്നെ വിളിക്കുന്നു എന്ന് അറിയിച്ചു. അവൾ
 കേട്ട ഉടനെ വേഗം എഴുന്നീറ്റ് അവന്റെ അടുക്കെ വരുന്നു,
 ൩൦ യേശുവോ, ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലാതെ, മരമ് അവനെ എതിരേറ
 ൩൧ സ്ഥലത്തിൽ തന്നെ നിന്നിരുന്നു. വീട്ടിൽ അവളെ സാന്ത്വ
 നം ചെയ്തു, കൂടെ പാർക്കുന്ന യഹൂദന്മാർ മറിയ വേഗം എഴുന്നീ
 ൩൨ ററ പുറപ്പെടുന്നത് കണ്ടിട്ട്, അവൾ കല്ലറക്കു കരവാൻ പോ
 കുന്നു എന്നു ചൊല്ലി പിന്മുറുക്കുന്നു. മറിയയോ, യേശു ഉള്ളട
 രത്ത് എത്തി, അവനെ കണ്ടിട്ട്, അവന്റെ കാൽ വീണു: ക
 ര്ത്താവെ, നീ ഇവിടെ ആയി എങ്കിൽ, എന്റെ സഹോദരൻ
 ൩൩ മരിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് അവൾ
 കരയുന്നതും അവളോട് ഒന്നിച്ചു വന്ന യഹൂദന്മാർ കരയുന്ന
 തും യേശു കണ്ടാറെ, ആത്മാവിൽ റഹിക്കൊണ്ടു കലങ്ങിപ്പോ: അ
 ൩൪ വനെ എവിടെ വെച്ചു? എന്നു ചോദിച്ചു: കർത്താവെ, വന്നു
 ൩൫ കാണുക എന്നു അവർ അവനോട് പറയുന്നു. യേശു കണ്ണീർ
 വാർത്തു. ആകയാൽ, യഹൂദന്മാർ: കണ്ടോ അവനിൽ എത്ര പ്രീ
 ൩൬ യംഭാവിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. അതിൽ ചിലർ: കുരുടന്റെ കണ്ണു
 ൩൭ കളെ തുറന്നവന് ഇവനെ മരിക്കാതാക്കുവാനും കഴിഞ്ഞില്ല
 ൩൮ യോ? എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു പിന്നെയും ഉള്ളിൽ റഹിക്കൊ
 ൩൯ ണ്ടു, കല്ലറക്കു ചെന്നു; അതൊ കല്ല് മുഖത്ത് അടച്ചു കിടക്കി
 ൪൦ ന്ന ഗൃഹം തന്നെ. യേശു പറയുന്നു: കല്ലിനെ നീക്കുവിൻ! എ
 ന്നതിന്, കഴിഞ്ഞവന്റെ സഹോദരിയായ മരമ്: കർത്താവെ,
 ൪൧ നാരും വെച്ചു തുടങ്ങി; നാലാം നാളായല്ലോ! എന്നു പറയുന്നു
 ൪൨ അവളോട് യേശു പറയുന്നു: നീ വിശ്വസിച്ചു എങ്കിൽ, ദൈ
 വത്തിൻ തേജസ്സുകാണം എന്നു നിന്നോടു ചൊല്ലിയില്ലയോ?
 ൪൩ എന്നാറെ, മരിച്ചവനെ കിടത്തിയതിൽനിന്നു കല്ലിനെ നീക്കി
 യപ്പോൾ, യേശു കണ്ണുകളെ ഉയർത്തി: പിതാവെ, നീ എന്നെ
 ൪൪ കേട്ടതുകൊണ്ടു നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. നീ എപ്പോഴും എന്നെ കേ
 ളിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞു എങ്കിലും നീ എന്നെ അയച്ചത് ഇവർ
 വിശ്വസിക്കാതെ നിന്നു ചുറ്റും നില്ക്കുന്ന പുരുഷന്മാരുടെ നി
 ൪൫ മിത്തം ഞാൻ പറഞ്ഞു. എന്നു ചൊല്ലിയശേഷം: ലാജരം!
 ൪൬

പുറത്തുവാ! എന്നു മഹാശബ്ദത്തോടെ വിളിച്ചു. ഉടനെ മരിച്ച രശവൻ കൈകാലുകളും ശീലകളാൽ കെട്ടപ്പെട്ടും, മുഖം മൂർച്ഛിതം കൊണ്ടു മുട്ടിപ്പോയി പുറത്തുവന്നു: അവനെ കെട്ടഴിച്ചു പോകുവാൻ വിട്ടുവിൻ! എന്നു യേശു അവരോടു കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

അതുകൊണ്ടു മറിയയടുക്കെ വന്ന യഹൂദരിൽ പലരും അവരോടു ചെന്നു ചെന്നു കണ്ടിട്ട് അവർക്കു വിശ്വസിച്ചു. ചിലരെ, പഠിപ്പിച്ച ശബ്ദങ്ങളെ അടുക്കെ പോയി, യേശുചെയ്തത് അവരോടു ബോധിപ്പിച്ചു. ആകയാൽ, മഹാപുരോഹിതരും പഠിപ്പിച്ചവരും സംഘം രൂപപ്പെട്ടു: ആ മനുഷ്യൻ വളരെ അടയാളങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു, നാം എന്തു വേണ്ടു? അവനെ ഇങ്ങിനെ വിട്ടുപോയാൽ, എന്തു പലരും അവർക്കു വിശ്വസിക്കും രോമക്കാരും വന്നു, നമ്മുടെ സ്ഥലവും വംശവും മുടിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. അവരിൽ ഒരുത്തരായ കയ്യോ എന്ന ആ വർഷത്തെ മഹാപുരോഹിതനൊ, അവരോടു ചൊല്ലിയതു: നിങ്ങൾക്കു ഒന്നും അറിയാനില്ല; വംശം മറ്റൊന്നും നശിച്ചു പോകാതെത്തന്നെ ഒരു മനുഷ്യൻ ജനത്തിന്നു വേണ്ടി മരിക്കുന്നതു നമുക്ക് ഉപകാരം എന്നു വിചാരിക്കുന്നതു ഇല്ല. എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞതു: സ്വമേധയാലല്ല; ആ വർഷത്തെ മഹാപുരോഹിതനായത്രെ; അവൻ യേശു ജനത്തിന്നു വേണ്ടി മരിക്കുന്നതു പ്രവചിച്ചു. ജനത്തിന്നു വേണ്ടി മരണമടയും അല്ല; ചിന്തിച്ചിരിക്കുന്ന ദേവമക്കളെ ഒന്നിലേക്ക് ചേർത്തുകൊണ്ടു (മരിക്കുന്നതു) തന്നെ. എന്നാറെ, അവനോടു ചെന്നു അവനെ കൊല്ലുവാൻ തങ്ങളിൽ നിരൂപിച്ചു. അതുകൊണ്ടു അവരോടു യഹൂദരുടെ ഇടയിൽ പിന്നെ പ്രസിദ്ധനായി നടക്കാതെ, അവിടം വിട്ടു; മരുഭൂമിക്കരികിൽ എത്രയും എന്ന ദേശത്തിൽ വാങ്ങി, ശിഷ്യരുമായി അവിടെ പാർത്തു. യഹൂദരുടെ പെരുമാറ്റം അടുത്തിരിക്കയാൽ പലരും തങ്ങളുടേ ശുദ്ധിവരുത്തുവാൻ പെസഹെക്കു മുമ്പെ നാടുവിട്ടു, യരുശലേമിലേക്ക് കരേറി. യേശുവെ അന്വേഷിച്ചും ദേവാലയത്തിൽ നില്ക്കുവോൾ: നിങ്ങൾക്കു എങ്ങിനെ തോന്നുന്നു? അവൻ പെരുമാറ്റം വരിക ഇല്ലയോ? എന്നു തങ്ങളിൽ പറഞ്ഞും കൊണ്ടിരുന്നു. മഹാപുരോഹിതരും പഠിപ്പിച്ചവരും: ആകട്ടെ, അവൻ ഉള്ളസ്ഥലം ആർ അറിഞ്ഞാലും, അവനെ പിടികൂടേണ്ടതിന്നു ബോധിപ്പിക്കേണം എന്നു കല്പന കൊടുത്തിരുന്നു.

൧൨. അദ്ധ്യായം.

ബെത്ഥന്യയിലെ അഭിഷേകം [മത്ത. ൨൬. ൧൦-൧൪.], (൯) യരുശലേമിലെ പ്രവേശനം [മത്ത. ൨൧. ൧൦-൧൧. ലൂ. ൧൯.], (൨൦) യവനന്മാരുടെ സന്ദർശനവും അന്ത്യപ്രസംഗവും, (൨൧) യഹൂദരുടെ മനോഹീന്ദ്രം.

൧ **ച**ത്തുകിടന്ന ശേഷം യേശു മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർത്തിയ ലാജർ ഉള്ള ബെത്ഥന്യയിൽ (യേശു) പെസഹെക്കു ആറു

൨ നാൾ മുൻപെ വന്നാറെ, അവൻ അവിടെ അത്താഴം ഉണ്ടാക്കി. മതം ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു; അവനോടുകൂടെ ചാരിക്കൊണ്ടവരിൽ

൩ ലാജരും ചേർന്നിരുന്നു. അപ്പോൾ, മറിയ വിലയേറിയ ജടാമാസിതൈലം ഒരു റാത്തൽ എടുത്തു, യേശുവിന്റെ കാലുകളിൽ പൂശി, കാലുകളെ തന്റെ തലമുടികൊണ്ടു തുവർത്തി; തൈലത്തിന്റെ സൌന്ദര്യം വീട്ടിൽ നിറകയും ചെയ്തു. അതിന്ന് അവന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഒരുത്തനായി, അവനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാനുള്ള യൂദാ, ഇഷ്ടയോദാ എന്ന ശിരോമുഖൻ മകൻ പറയുന്നു:

൫ ഈ തൈലം മൂന്നു ദിവസം മുമ്പെ കൊടുക്കാത്തത് എന്തിന്നു? എന്നു ദരിദ്രൻ വിചാരിച്ചു. ഇങ്ങനെയിട്ടല്ല; കള്ളനായി പണപ്പെട്ടിയെ സൂക്ഷിച്ചു, അതിൽ ഇടുന്നത് എടുത്തു കൊണ്ടിട്ടത്രെ പറഞ്ഞതു. ആകയാൽ യേശു: ഇവളെ വിട്ടു; എന്തെന്നു കഴിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു നാശമായിട്ട് ഇതിനെ സംഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ദരിദ്രനിങ്ങൾക്കു എല്ലാത്തൊന്നും അടുക്കെ ഉണ്ടെല്ലോ; ഞാൻ എല്ലാത്തൊന്നും അല്ല താനും എന്നു പറഞ്ഞു.

൯ എന്നാറെ, അവൻ അവിടെ ഉള്ളപ്രകാരം അറിഞ്ഞിട്ടു, യഹൂദരുടെ വലിയ കൂട്ടം യേശുവെ തന്നെ അല്ല: അവൻ മരിച്ച

൧൦ വരിൽനിന്ന് ഉണർത്തിയ ലാജരെയും കാണാൻ വന്നു. അവൻ ഹേതുവായിട്ട്, അനേകം യഹൂദന്മാർ പോയി, യേശുവിൽ

൧൧ വിശ്വസിക്കുവാൻ, ലാജരെയും കൊല്ലേണം എന്നു മറുപുത്രൻ

൧൨ മരിച്ച നിരൂപിക്കയും ചെയ്തു. പെരുന്നാൾക്കു വന്നൊരു വലിയ പുരുഷനും യേശു യരുശലേമിൽ വരുന്നത് അറിഞ്ഞു; പിറ്റേന്നാൾക്കു

൧൩ യേശു യരുശലേമിൽ വരുന്നത് അറിഞ്ഞു; പിറ്റേന്നാൾക്കു വന്നൊരു വലിയ പുരുഷനും യേശു യരുശലേമിൽ വരുന്നത് അറിഞ്ഞു; പിറ്റേന്നാൾക്കു

൧൪ എതിരേല്ലാൻ പുറപ്പെട്ടുപോയി: ഹൊശന്ന ഇസ്രായേലിൻ രാജാവായി (സങ്കീ. ൧൧൮, ൨൫.) കർത്താവിൻ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാക! എന്ന് ആർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. യേശു ചെറിയകഴുതയെ കണ്ടിട്ട് അതിനേൽ കയറി ഇരുന്നു.

(ജക. ൯, ൯.) ചിയോൻപുത്രി, ഭയപ്പെടായ്ക്കൂ! കണ്ടാലും നിന്റെ ൧൫ രാജാവ് കഴുതക്കുട്ടിപ്പറഞ്ഞു കയറിക്കൊണ്ടു വരുന്നു എന്ന് എഴുതി യിരിക്കുന്നപ്രകാരം തന്നെ. ആയത് അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ൧൬ ആദിയിൽ അറിയാത്തു; യേശുവിന്നു തേജസ്കരണം ആയ ശേഷം അവനെ കുറിച്ച് ഇത് എഴുതിക്കിടന്നു എന്നും തങ്ങൾ അവനോട് ഇന്നത് ചെയ്യൂ എന്നും ഓർമ്മ ഉണ്ടായി. അന്ന് അ ൧൭ വനോട് കൂടി വന്ന സമൂഹമൊ, അവൻ ലാജരെ കല്ലറയിൽനിന്നു വിളിച്ചു, മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർത്തി എന്നു സാക്ഷ്യം ചെയ്തിരിക്കാണിരുന്ന. അതുകൊണ്ട് ഈ അടയാളം ചെയ്ത ൧൮ പ്രകാരം പുരുഷാരം കേട്ടിട്ടു, അവനെ എതിരേറ്റുകൂടി. പീഠ ൧൯ ൽ: നമുക്ക് ഏതും ഫലിക്കുന്നില്ല എന്നു കണ്ടുവോ? ഇതാ ലോകം അവന്റെ പിന്നാലെ ആയ്ക്കൊയി! എന്നു തങ്ങളിൽ പറകയും ചെയ്തു.

പെരുന്നാളിൽ കുന്ദിട്ടവൻ കയറിവരുന്നവരിൽ (അന്നു) ൨൦. ചിലയവനന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആയവർ ഗലീലയിലെ ബെ ൨൧ ഫചൈദക്കാരനായ ഫിലിപ്പനെ ചെന്നുകണ്ടു: യജമാന, ഞങ്ങൾക്കു യേശുവിനെ കാണാൻ മനസ്സുണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചു. ൨൨ ഫിലിപ്പൻ വന്ന് അന്വേഷിച്ചുപോയിട്ടു പറയുന്നു: പിന്നെ അന്വേഷിച്ചും, ഫിലിപ്പനും യേശുവിനോടു പറയുന്നു: അതിന് യേശു ഉത്തരം ചെയ്തിയതു: മനുഷ്യപുത്രനു തേജസ്കരണം ൨൩ ഉണ്ടാവാനുള്ള നാഴികവന്നു. ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളു ൨൪ റോടു പറയുന്നു, കോതമ്പമണി ഭൂമിയിൽ വീണു ചത്താൽ ഒഴികെ തനിയെ വസിക്കുന്നുള്ളു; ചത്തു എങ്കിലൊ വളരെ ഫലം ഉണ്ടാകുന്നു. തന്റെ ദേഹിയെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ അതിനെ ൨൫ കളയും; ഇഹദലാകത്തിൽ തന്റെ ദേഹിയെ പകെക്കുന്നവൻ അതിനെ നിത്യജീവനോളം സ്വർത്തിക്കും (ലൂക്ക. ൯, ൨൪.) ആരാനും എന്നെ ശുശ്രൂഷിച്ചെങ്കിൽ അവൻ എന്നെ അനു ൨൬ ഗമിക്ക! പിന്നെ ഞാൻ എവിടെ ആയാലും, അവിടെ എന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാരനും ഇരിക്കും; ആർ എന്നെ ശുശ്രൂഷിച്ചെങ്കിൽ അവനെ പിതാവ് മാനിക്കും. ഇപ്പോൾ, എൻദേഹി, കലങ്ങിഇ ൨൭ റിക്കുന്നു; പിന്നെ ഞാൻ എന്തുപറവു? പിതാവെ, ഈ നാഴികയിൽനിന്ന് എന്നെ രക്ഷിക്കണമെ! എങ്കിലും ഇതിൻനിമിത്തം ഈ നാഴികയിൽ വന്നുവല്ലോ. പിതാവെ, നിൻനാമത്തെ ൨൮ തേജസ്കരിക്കണമെ! എന്നതുകൊണ്ടു, ഞാൻ തേജസ്കരിച്ചു,

THE GOSPEL OF JOHN. XII.

൧൧൦ തേജസ്കരിക്കയും ചെയ്യും എന്നു വാനത്തിൽനിന്ന് ഒരു ശബ്ദം
 ൧൧൧ റൻ ഉണ്ടായി. അതുകേട്ടിട്ടു, നില്ക്കുന്നപുരുഷാരും, ഇടി ഉണ്ടായി എ
 ൧൧൨ ന്നു പറഞ്ഞു; മറെറവർ ഒരു ഭൂതൻ അവനോട് അരുളിച്ചെയ്യ
 ൧൧൩ എന്ന് പറഞ്ഞു; യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഈ ശബ്ദം എൻ
 ൧൧൪ നിമിത്തമല്ല, നിങ്ങൾക്കു നിമിത്തമത്രെ ഉണ്ടായതു: ഇപ്പോൾ ഈ
 ൧൧൫ ലോകത്തിന്റെ ന്യായവിധി ആകുന്നു; ഇപ്പോൾ ഈ ലോകപ്ര
 ൧൧൬ ത്വം പുറത്തു കളയപ്പെടും. ഞാനും ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഉയർത്തപ്പെട്ടു
 ൧൧൭ എങ്കിൽ, എല്ലാവരെയും എങ്കിലേക്കു വലിച്ചുകൊള്ളും. എന്നത്
 ൧൧൮ കൊണ്ട് താൻ ചാവാനുള്ള മരണവിധം ഇന്നത് എന്ന് സൂചി
 ൧൧൯ പ്പിച്ചതു. പുരുഷാരും അവനോട്: മശിഹാ എന്നേക്കും വസി
 ൧൨൦ കുന്നപ്രകാരം ഞങ്ങൾ വേദത്തിൽനിന്നു (ലൂക്കി ൧൧, ൧൪.)
 ൧൨൧ കേട്ടു; പിന്നെ മനുഷ്യപുത്രൻ ഉയർത്തപ്പെടേണ്ടത് എന്നു നീ
 ൧൨൨ എങ്ങിനെ പറയുന്നു? ആ മനുഷ്യപുത്രൻ ആരുപോത്? എന്ന്
 ൧൨൩ ഉത്തരം പറഞ്ഞാറെ, യേശു അവരോട് ചൊല്ലിയതു: ഇനി കു
 ൧൨൪ റയ കാലം വെളിച്ചം നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു; ഇരുൾ നിങ്ങളെ
 ൧൨൫ പിടിച്ചുകളയാതവണ്ണം നിങ്ങൾക്കു വെളിച്ചം ഉള്ളുവെ നന്നു
 ൧൨൬ കൊൾവിൻ! ഇരുളിൽ നടക്കുന്നവൻ എവിടെ പോകുന്നു എ
 ൧൨൭ ന്നറിയുന്നില്ലല്ലോ! നിങ്ങൾക്കു വെളിച്ചം ഉള്ളെടം വെളിച്ചത്തി
 ൧൨൮ ന് മക്കൾ ആരേകേണ്ടതിന്നു, വെളിച്ചത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിൻ!
 ൧൨൯ എന്നു യേശു അരുളിച്ചെയ്തു വാങ്ങിപ്പോയി; അവരിൽനിന്ന്
 ൧൩൦ ഒളിച്ചുകൊൾകയും ചെയ്തു.

൧൩൧ ഇത്ര അടയാളങ്ങളെ അവർ കാണുക, ചെയ്യാനെയും അവ
 ൧൩൨ ന്നിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതു: യശയ്യാപ്രവാചകൻ (൫൩, ൧.)
 ൧൩൩ കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ കേൾക്കുന്നത് ആർവിശ്വസിച്ചു? യ
 ൧൩൪ റോവാദുക്കും ആർക്കു വെളിപ്പെട്ടു എന്നു പറഞ്ഞു വചനം പുരി
 ൧൩൫ സ്കാൻ തന്നെ. യശയ്യാ പിന്നെയും: (൩൩, ൯.) അവരുടെ കണ്ണു
 ൧൩൬ കളെ അവൻ കുരുമാക്കി, ഹൃദയത്തെ തടിച്ചിരിയ്ക്കുന്നത് അ
 ൧൩൭ വർ കണ്ണുകൊണ്ടു കാണാതെയും, ഹൃദയംകൊണ്ടു ബോധിക്കാ
 ൧൩൮ തെയും, മനം തിരിയാതെയും, ഞാൻ അവരെ സൌഖ്യമാക്കാതെ
 ൧൩൯ യും ഇരിപ്പാൻ തന്നെ. എന്നു പറഞ്ഞതിനാൽ അവർക്കു വ
 ൧൪൦ ശ്വസിച്ചുകൂടാത്തതു. ആയതു യശയ്യാ അവന്റെ തേജസ്സ്
 ൧൪൧ കണ്ടിട്ടു അവനെകൊണ്ട് ഉരച്ചപ്പോൾ തന്നെ പറഞ്ഞതു.
 ൧൪൨ എന്നിട്ടും പ്രമാണികളിലും അനേകർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു
 ൧൪൩ എങ്കിലും, പള്ളിഭൃഷ്ടർ ആകാപ്പാൻ പഠിക്കാൻ മേതുവായി ഏറെ

യോഹന്നാൻ. ൧൨. ൧൩. അ.

പറഞ്ഞിട്ടില്ല; കാരണം അവർ ദേവതജ്ഞിപ്പിലും മനുഷ്യതേജ രഹിതരും ആയിത്തീർന്നു. യേശു വിളിച്ചുപറഞ്ഞത്: എങ്കിലൊ രാജ്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എന്നിലല്ല, എന്നെ അയച്ചവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നെ കാണുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ കാണുന്നു. ഞാൻ വെളിച്ചമായി ലോകത്തിൽ വന്ന രാത്രി, എങ്കൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ആരും ഇരുളിൽ വസിക്കാത്തതല്ല. എന്റെ മൊഴികൾ ആർ കേട്ടു വിശ്വസിക്കാതെ രാജ്യം പോയാൽ, ഞാൻ അവനെ ന്യായം വിധിക്കുന്നില്ല; കാരണം ലോകത്തിന്നു വിധിപ്പാനല്ല, ലോകത്തെ രക്ഷിപ്പാനത്രെ; ഞാൻ വന്നതു, എന്റെ മൊഴികളെ കൈക്കൊള്ളാതെ, എന്നെ തള്ളിക്കൊടുക്കുന്നവൻ ന്യായം വിധിക്കുന്നവൻ ഉണ്ടു; ഞാൻ പറഞ്ഞുപോകുന്നു. ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ അവൻ ന്യായം വിധിക്കും. എങ്ങിനെ രാജ്യം എന്നാൽ, ഞാൻ സ്വയമായി ഉരിയാടാതെ, എന്നെ അയച്ച പിതാവായവൻ ഇന്നതു പറയാൻ ഇന്നത് സംസാരിപ്പാനും എനിക്ക് കല്പന തന്നു. അവൻ കല്പിച്ചതു നിത്യ ജീവൻ എന്നു തന്നെ. ഞാൻ അറിയുന്നു, ആകയാൽ ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നവൻ പിതാവ് എന്നോട് ഉരച്ചുപ്രകാരമത്രെ സംസാരിക്കുന്നു.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

യേശു ശിഷ്യർക്കു കാൽകഴുകി, (൧൨) ഉപദേശിച്ചു, (൨൧) യൂദാവിൻ ഭോഹവും, (൩൧) സ്വമരണത്തോടെ പുതിയ കല്പനയും, (൩൩) പേത്രന്റെ വീഴ്ചയും അറിയിച്ചതു [മത്താ. ൨൩. ൧൦. ൧൧. ൧൨.]

വെസാലിയിൽ പെരുന്നാൾക്കു മുമ്പെ യേശു ലോകത്തിൽ തന്നിരിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിച്ചശേഷം ഈ ലോകം വിട്ടു, പിതാവിന്നരികിൽ പോകുവാനുള്ള നാഴികവന്നു എന്നറിഞ്ഞു; അവസാനത്തേക്കും അവരെ സ്നേഹിച്ചു. അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതല്ല എന്നതു ശിമോനായ യൂദാഇഷ്ടയ്ക്കുതാവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പിശാച് തോന്നിച്ചതിൽ പിന്നെ അത്താഴം തുടങ്ങുന്നേരം, പിതാവ് തന്നിക്കു സകലവും കൊടുക്കൽ തന്നു എന്നും, നന്ദി വെളിച്ചത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വന്നു എന്നും, ദൈവത്തിന്നടുക്കെ ചെല്ലുന്നു എന്നും യേശു അറിഞ്ഞിട്ടും, അത്താഴത്തിൽ തന്നിന്ന് എഴുന്നീറ്റു, വസ്ത്രങ്ങളെ ഉരിവെച്ചു, ശീല എടുത്തു, തന്റെ അരക്കെട്ടെടുത്തു, പാത്രത്തിൽ വെള്ളം ഒഴിച്ചു ശിഷ്യരുടെ കൈകളെ കഴുകുവാനും അരക്കെട്ടെടുത്തു ശീലകൊണ്ടു തുവർത്തു

വരൻ

൬ വാനം തുടങ്ങി. പിന്നെ ശിമോൻപേത്രനടുക്കെ വരുമ്പോൾ: കർത്താവേ, നീ എന്റെ കാലുകൾ കഴുകയൊ? എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞതിന്നു: ഞാൻ ചെയ്യുന്നതിനെ നീ ഇന്ന് അറിയുന്നില്ല; ഇതിൽ പിന്നെ അറിയും താനും എന്ന് ഉത്തരം ചൊല്ലിയപ്പോൾ: നീ എന്നും എന്റെ കാലുകൾ കഴുകയില്ല എന്നു പേത്രൻ പറയുന്നു. യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഞാൻ നിന്നെ കഴുകാത്താൽ നിന്നെ എന്തിൽ പങ്ക് ഇല്ല. എന്നാറെ, ശിമോൻപേത്രൻ: കർത്താവേ, എൻ കാലുകൾ മാത്രമല്ല, കൈകളും തലയും കൂടെ എന്നു പറയുന്നു. യേശു അവനോടു: കളിച്ചിരിക്കുന്നവൻ കാലുകൾ അല്ലാതെ, കഴുകുവാൻ ആവശ്യം ഇല്ല; സപ്പാഗം ശുദ്ധനാകുന്നു: നിങ്ങളും ശുദ്ധരാകുന്നു; എല്ലാവരും അല്ലതാനും എന്നു പറയുന്നു. തന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവനെ അറികകൊണ്ടത്രെ എല്ലാവരും ശുദ്ധരാല്ല എന്നു പറഞ്ഞതു.

൧൨ അവരുടെ കാലുകൾ കഴുകിട്ടു, തന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ ധരിച്ചപ്പോൾ: അവൻ പിന്നെയും ചാരികൊണ്ടു അവരോട് പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളോട് ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവോ? നിങ്ങൾ എന്നെ ഗുരുവെന്നും കർത്താവെന്നും വിളിക്കുന്നു; ഞാൻ അപ്രകാരം ആകയാൽ, നന്നായി ചൊല്ലുന്നു. കർത്താവും ഗുരുവുമായ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കാലുകൾ കഴുകി എങ്കിൽ, നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ കാലുകൾ കഴുകേണ്ടതു. ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചെയ്യാൻ കാര്യം നിങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതിന്നല്ല, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തം തന്നതു. ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചൊല്ലുന്നതു: തന്റെ കർത്താവിനേക്കാൾ ദാസൻ വലിയതല്ല; തന്നെ അയച്ചവനേക്കാൾ ദൂതനും വലിയതല്ല (മത്താ. ൧൦, ൨൪.) ഇവ നിങ്ങൾ അറിയുന്നു എങ്കിൽ, ചെയ്യാൻ ധന്യൻ ആകുന്നു. ൧൩ നിങ്ങളെ എല്ലാവരേയും ചൊല്ലുന്നില്ല; ഞാൻ തെരിഞ്ഞെടുത്തവരെ അറിയുന്നു എന്നാൽ (സങ്കീ. ൪൧, ൧൦.) എന്നോടു കൂടെ അപ്പം തിന്നുന്നവൻ എന്റെ നേരെ മടമ്പ് ഉയർത്തി എന്നു ൧൪ ഉള്ള തിരുവെഴുത്തിന്നു പൂർത്തിയുണ്ടായിരുന്നു. അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഇന്നു നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സംഭവിച്ചാൽ ഞാൻ തന്നെ ആകുന്നു, എന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന ൧൫ യി തന്നെ. ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചൊല്ലുന്നതു: ഞാൻ വല്ലപ്പോഴും അയച്ചവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ

എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു: എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ
അയച്ചവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നു (മത്ത. ൧൦. ൪൦.)

ഇവ പറഞ്ഞിട്ടു യേശു ആത്മാവിൽ കലങ്ങി: ആമെൻ ൨൧
ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചെയ്തുന്നിതു: നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ
എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കും എന്നു സാക്ഷിപറഞ്ഞു. ഇത് ൨൨
ആരെക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു എന്നു ശിഷ്യർ മെറിണ്ടു തമ്മിൽ തമ്മി
ൽ നോക്കിനിന്നു. ശിഷ്യരിൽ വെച്ച് യേശു സ്നേഹിക്കുന്ന ൨൩
ഒരാൾ യേശുവിൻ മടിയാടു ചാരിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, ശിമോ ൨൪
ൻ പേത്രൻ ആംഗിക് കൂട്ടി, ഈ ചെയ്തിയത് ആരെക്കൊണ്ട്
പറക എന്ന് അവനോട് ചോദിക്കുന്നു. ആയവൻ യേശു ൨൫
വിൻ മാപ്പിടത്തിൽ (തല) ചരിച്ചു: കർത്താവേ, ആർ ആകുന്നു?
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു യേശു: ഞാൻ അപ്പഖണ്ഡം മുക്കിക്കൊ ൨൬
ടുക്കുന്നവൻ തന്നെ എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഖണ്ഡത്തെ
മുക്കിട്ടു ശിമോനൻ യൂദാഇഷ്കര്യോത്മാവിനു കൊടുക്കുന്നു. ൨൭
ണ്ഡം വാങ്ങിയശേഷം സാത്താൻ ഉടനെ അവനിൽ പ്രവേ
ശിച്ചു; യേശു അവനോട്: നീ ചെയ്യുന്നത് അതിവേഗത്തിൽ
ചെയ്യ എന്നു പറകയും ചെയ്തു. ആയത് ഇന്നതിനെ ചൊല്ലി ൨൮
ടുള്ളപ്രകാരം ചാരിഇരുന്നവരിൽ ആരും അറിഞ്ഞില്ല. പണ ൨൯
പ്പെട്ടി യൂദാവോടുള്ളതുകയാൽ, പെരുന്നാൾക്കു നമുക്കു വേണ്ട
ന്നത് മേടിക്ക എന്നൊ, ദരിദ്രർക്കു ഏതാനും കൊടുക്ക എന്നൊ,
യേശു അവനോട്: കല്പിക്കുന്നപ്രകാരം ചിലർക്കു തോന്നി. ൩൦
വന്നൊ ഖണ്ഡം വാങ്ങി ക്ഷണത്തിൽ പുറപ്പെട്ടുപോയി, അ
പ്പോൾ രാത്രി ആയിരുന്നു.

അവൻ പുറപ്പെട്ടു പോയപ്പോൾ, യേശു പറയുന്നിതു: ഇ ൩൧
പ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ തേജസ്കരിക്കപ്പെട്ടു; അവനിൽ ദൈവ
വും തേജസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. ദൈവം അവനിൽ തേജസ്കരിക്കപ്പെ ൩൨
ട്ടു എങ്കിൽ, ദൈവം അവനെ തന്നിൽതന്നെ തേജസ്കരിക്കും
പെട്ടന്നു തേജസ്കരിക്കയും ചെയ്യും. പൈതൃക്കളെ ഇനി അസാ ൩൩
രമെ നിങ്ങളോട് ഇരിക്കുന്നുള്ളു: നിങ്ങൾ എന്നെ അനേപച്ഛി
ക്കും, പിന്നെ ഞാൻ പോകുന്ന എടുത്തു നിങ്ങൾക്കു വന്നുകൂടാ
എന്നു (൭, ൩൪.) യഹൂദരോട്: പറഞ്ഞപ്രകാരം ഇന്നു നിങ്ങ
ളോട് ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേണം എന്ന് ഒരു ൩൪
പുതിയ കല്പന നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു, ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ച
ത് പോലെ നിങ്ങളും തമ്മിൽ സ്നേഹിക്ക എന്നത്രെ. നിങ്ങൾക്കു ൩൫

അന്ത്യോന്ത്യം സ്നേഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ, അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു എന്ന് എല്ലാവർക്കും ബോധിപ്പിക്കും. ശിശ്യൻ ചേരുന്ന അറവനോട്: കർത്താവേ, നീ എവിടെ പോകുന്നു? എന്നു പറയുന്നതിന്നു: ഞാൻ പോകുന്നതിലേക്ക് നിന്നെക്കൂടെ ഇല്ലാത്തപോൾ, അനുഗമിച്ചുകൂടാ; പിന്നീട് നീ എന്നെ അനുഗമിക്കും താനും എന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ചേരുന്ന അറവനോട്: കർത്താവേ, ഇന്നു നിന്നെ അനുഗമിച്ചു കൂടാത്തത് എന്തുകൊണ്ടു? നിന്നെക്കുറേയേറെ എൻപ്രാണനെ വെച്ചുകൊടുക്കും എന്നു പറഞ്ഞാറെ, യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നിൻപ്രാണനെ എന്തിനുകുറേയേറെ വെക്കുമോ? ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: നീ മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടു എന്നു വരുവോളത്തിന്നു കോഴിക്കൂട്ടുകയില്ല.

൧൪. അദ്ധ്യായം.

യേശു ശിഷ്യരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു തന്റെ യാത്രയും, (൮) പിതാവോടുള്ള ഐക്യവും, (൧൨) ശിഷ്യർ പൂർവ്വപരിപാഠനങ്ങളും, (൧൫) ആത്മാവെ പ്രാപിച്ചതും, (൨൨) തന്റെ പ്രത്യക്ഷതയും അറിയിച്ചു, (൨൫) സമാധാനം പറയുന്നതു.

൧ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങിപ്പോകാതെ! ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കൂ! എന്തിനും വിശ്വസിക്കൂ! എന്റെ പിതാവിൻ ദൈവത്തിൽ പല പാപങ്ങളും ഉണ്ടു, അല്ലാത്തതാണു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുമായിരുന്ന; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കുവാൻ പോകുന്നു സത്യം. ഞാൻ പോയി നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കി എങ്കിൽ, ഞാൻ ഇരിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങളും ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു പിന്നെയും വന്നു, നിങ്ങളെ എന്നോടു ചേർത്തുകൊള്ളും.

൨ ഞാൻ പോകുന്ന ഇടത്തെ നിങ്ങൾ അറിയുന്നു, വഴിയും അറിയുന്നു. തോമാ അറവനോട്: കർത്താവേ, നീ പോകുന്ന ഇടം ഞങ്ങൾക്കു അറിയാ; പിന്നെ വഴി എങ്ങിനെ അറിയാ എന്നു പറയുന്നു. യേശു അറവനോട് ചൊല്ലുന്നതു: ഞാൻ തന്നെ വഴിയും, സത്യവും, ജീവനും ആകുന്നു. എന്തിലൂടെ അല്ലാത്ത ആരും പിതാവിനോട് ചേരുന്നില്ല. നിങ്ങൾ എന്നെ അറിയുന്നു എങ്കിൽ എൻ പിതാവിനേയും അറിയുമായിരുന്നു. വിശ്വസിച്ചു ഇന്നുമുതൽ നിങ്ങൾ അറിയുന്ന അറിയുന്ന കണ്ടും ഇരിക്കുന്നു.

൩ ഫിലിപ്പൻ അറവനോട്: കർത്താവേ, പിതാവിനെ കാണിച്ചു

തരണം എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു മതിയായി എന്ന് പറയുന്നതിന് യേശു ചൊല്ലുന്നതു: ഇത്രകാലവും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നിട്ടു നീ എന്നെ അറിഞ്ഞില്ലയോ മിലിപ്പ എന്നെ കണ്ടവൻ പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു പിന്നെ പിതാവിനെ കാണിക്കണം എന്നു ചൊല്ലുന്നത് എങ്ങിനെ? ഞാൻ പിതാവിലും പിതാവ് എന്നിലും എന്ന് നീ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലയോ? ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചൊല്ലുന്ന മൊഴികളെ സ്വയമായി ചൊല്ലുന്നില്ല; എന്നിൽ വസിക്കുന്ന പിതാവ് തന്നെ ക്രിയകളെ ചെയ്യുന്നത്. ഞാൻ പിതാവിലും പിതാവ് എന്നിലും എന്ന് എന്നെ വിശ്വസിച്ചിൻ! അല്ലെങ്കിൽ, ക്രിയകൾ നിമിത്തമത്രെ എന്നെ വിശ്വസിച്ചിൻ. ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചൊല്ലുന്നതു: ആൻ എന്നെ വിശ്വസിച്ചാൽ, ഞാൻ ചെയ്യുന്ന ക്രിയകളെ അവനും ചെയ്യും, ഇവറ്റിലും വലിയവ ചെയ്യും. കാരണം ഞാൻ എൻപിതാവിനടുക്കെ പോകുന്നതുകൊണ്ടും, നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ എന്നു യാചിച്ചാലും പിതാവ് പുത്രനിൽ തേജസ്കരിക്കപ്പെട്ടുണ്ടതിന്ന് ഞാൻ ചെയ്യാനുള്ളതുകൊണ്ടും (ആകുന്നു). നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ വല്ലതും യാചിച്ചാൽ ഞാൻ ചെയ്യും.

നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിച്ചാൽ, എന്റെ കല്പനകളെ കാത്തുകൊൾവിൻ! എന്നാൽ ഞാൻ പിതാവിനോടു ചോദിക്കും; അവൻ എന്നേക്കും നിങ്ങളോടു കൂടെ വസിപ്പാനുള്ള മറ്റൊരു കാര്യം സ്ഥാനെ നിങ്ങൾക്കു തരും; സത്യാത്മാവിനെ തന്നെ. ആയവനെ ലോകം കാണാത്തതും അറിയാത്തതും ആകകൊണ്ട് കൈക്കൊൾവാൻ കഴികയില്ല; നിങ്ങളോടൊ അവൻ വസിക്കുന്നു നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കും എന്നതുകൊണ്ടത്രെ; നിങ്ങൾ അവനെ അറിയുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളെ അന്യാമരാക്കി വിടുകയില്ല; നിങ്ങളുടെ അടുക്കെ ഞാൻ (തിരികെ) വരും. കുറയ നേരം (കഴിഞ്ഞാൽ) ലോകം ഇനി എന്നെ കാണുന്നില്ല; നിങ്ങളോ എന്നെ കാണുന്നു; ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ, പിന്നെ നിങ്ങളും ജീവിച്ചിരിക്കും. ഞാൻ എൻ പിതാവിലും, നിങ്ങൾ എന്നിലും, ഞാൻ നിങ്ങളിലും എന്നതു നിങ്ങൾ അന്നറിയും. എന്റെ കല്പനകളെ ധരിച്ചു കാത്തുകൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ആകുന്നു. എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവനോ, എൻപിതാവിനാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടും, ഞാനും അവനെ സ്നേഹിച്ച് അവൻ എന്നെ തന്നെ പ്രസിദ്ധനാക്കും.

൨൨ ഇക്കൂയ്യാതാവ് അല്ലാത്ത യൂദാ അവനോട് പറയുന്നിതു:
 കർത്താവേ, നീ ലോകത്തിന്നല്ല ഞങ്ങൾക്കത്രെ നിന്നെ പ്ര
 ൨൩ സിദ്ധനാക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നത്, എന്തുണ്ടായിട്ടാകുന്നു? യേശു
 അവനോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ആരാനും എന്നെ സ്നേഹിച്ചാ
 ര്ത് അവൻ എന്റെ വചനം കാത്തുകൊള്ളും. എൻപിതാവ്, അ
 ൨൪ വനെ സ്നേഹിക്കും. ഞങ്ങളും അവന്നടുക്കെ വന്നു അവനോ
 ൨൫ ട്വാസം ചെയ്യും. എന്നെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ എന്റെ വച
 ൨൬ നങ്ങളേയും കാക്കുന്നില്ല; നിങ്ങൾക്കേകേൾക്കുന്ന വചനമൊ, എ
 ൨൭ ന്റെതല്ല; എന്നെ അയച്ച പിതാവിന്റെതത്രെ. നിങ്ങളോടു
 ൨൮ വസിപ്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ ഇവ നിങ്ങളോട് ഉരച്ചിരിക്കുന്നു.
 ൨൯ എങ്കിലും പിതാവ് എൻനാമത്തിൽ അയപ്പാനുള്ള വിശുദ്ധാ
 ൩൦ ത്വാവ് എന്ന കായ്സ്ഥനായവൻ നിങ്ങൾക്കു സകലവും ഉപ
 ൩൧ ദേശിച്ചും, ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞത് ഒക്കെയും ഓപ്പിച്ചും തരും.
 ൩൨ സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിട്ടേക്കുന്നു; എന്റെ സമാ
 ൩൩ ധാനത്തെ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നൂട്ടു; ലോകം തരുംപോലെ അ
 ൩൪ ള്ല, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നതു. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങുക
 ൩൫ യും അഞ്ചുകയും അരുതു. ഞാൻ (൩.) പോകുന്നു പിന്നെ നി
 ൩൬ ങ്ങളുടെ അടുക്കെ വരുന്ന എന്നു നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞതു കേട്ടു
 ൩൭ വല്ലോ; എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ, ഞാൻ പിതാവിന്നരി
 ൩൮ കിലേക്ക് പോകുന്നതിനാൽ, നിങ്ങൾക്കു സന്തോഷിക്കുമായിരുന്നു;
 ൩൯ കാരണം പിതാവ് എന്നേക്കാൾ വലിയവനാകുന്നു. ഇപ്പോ
 ൪൦ ൾ ഞാൻ അതു സംഭവിക്കുംമുമ്പെ, നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന
 ൪൧ തു സംഭവിച്ചാൽ പിന്നെ, നിങ്ങൾക്കു വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന
 ൪൨ (൧൩, ൧൪.) ഞാൻ ഇനി നിങ്ങളോടു വളരെ സംസാരിക്കയി
 ൪൩ ള്ല; കാരണം ലോകത്തിൻപ്രഭു വരുന്ന, അവൻ എന്നിൽ എത്രും
 ൪൪ ഇല്ല. എങ്കിലും ഞാൻ പിതാവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നും, പിതാ
 ൪൫ വ് എന്നോട് കല്പിച്ചപ്രകാരം ചെയ്യുന്നു എന്നും ലോകം അറിയേ
 ൪൬ ണ്ടതിന്ന് (അല്ലയൊ) എഴുന്നീല്പിൻ നാം ഇവിടെനിന്ന് പോക

൧൫. അദ്ധ്യായം.

മുന്തിരിവള്ളിയുടെ ഉപമ, (൯) തന്റെ സ്നേഹത്തിലും അന്യോന്യസ്നേഹത്തിലും
 നില്പാനും, (൧൮, ൧൯, ൨൦) ലോകമേകത്തര സഹിപ്പാനും പ്രബോധനം

൧ ഞാൻ സത്യമായുള്ള മുന്തിരിവള്ളിയും (സങ്കീ. ൮൦. ൯)
 ൨ എൻ പിതാവ് തോട്ടക്കാരനും ആകുന്നു. എന്നിൽ കായ്യാത്ത

കൊമ്പ് കക്കയും അവൻ ചെത്തിക്കളയുന്നു; കായ്ക്കുന്നത് അധി
കം ഫലം തരേണ്ടതിന്നു ചെത്തി ശുദ്ധമാക്കുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളെ
യോഹന്നാൻ ഉൾപ്പെടെ വചനം നിമിത്തം നിങ്ങളും ശുദ്ധരാക്കുന്നു. എ
ന്നിൽ വസിക്കുന്നവർ, ഞാൻ നിങ്ങളിൽ (വസിക്കുകയും ചെയ്യും)
കൊമ്പു വളർത്തിയിൽ നിന്നിട്ടല്ലാതെ, തന്നാൽതന്നെ കായ്ക്കാൻ ക
ഴിയാത്ത പ്രകാരം എന്നിൽ വസിച്ചിട്ടല്ലാതെ നിങ്ങളും തന്നെ.
ഞാൻ മുതിരിവളർത്തിയും നിങ്ങളും കൊമ്പുകളും ആകുന്നു; ഞാൻ
കൂടാതെ, നിങ്ങളും ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതായാൽ, ഒരുത്തൻ
എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ, അവൻ വള
രെ ഫലം തരും. ആർ എന്നിൽ വസിക്കാത്താൽ കൊമ്പു പോലെ
പുറത്തുകളയപ്പെട്ട് ഉണങ്ങിപ്പോയി; ആ വക ചേർത്തു തീയിൽ
എറിയും, വെറും പോകുന്നു. നിങ്ങളും എന്നിലും എന്റെ മൊഴി
കൾ നിങ്ങളിലും വസിച്ചു എന്നുവന്നാൽ എന്തൊരു ഇഷ്ടി
ച്ചാലും, യാചിക്കുന്ന നിങ്ങളുടേ ഉണ്ടാകയും ചെയ്യും. നിങ്ങളും വ
ളരെ (ഫലം) കായ്ക്കുന്നതിനാൽതന്നെ എന്റെ പിതാവിന് തേജ
സ്സരണം ആയി, ഇങ്ങിനെ നിങ്ങളും എന്റെ ശിഷ്യർ ആകും.

പിതാവ് എന്നെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹി
ച്ചു, എന്റെ സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കുന്നവർ! എൻപിതാവിന്റെ
കല്പനകളെ ഞാൻ കാത്തുകൊണ്ട്, അവന്റെ സ്നേഹത്തിൽ
വസിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും എൻ കല്പനകളെ കാത്തുനി
ൽ എൻ സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കും. എന്റെ സന്തോഷം നി
ങ്ങളിൽ വസിച്ചാൽ നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം നിറവാനും ഞാ
ൻ ഇവ നിങ്ങളോട് സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളെ ഞാൻ സ്നേ
ഹിച്ചപ്രകാരം നിങ്ങളും തമ്മിലും സ്നേഹിക്ക എന്നതു എന്റെ
കല്പന ആകുന്നു. തന്റെ സ്നേഹിതർക്കു വേണ്ടി, തന്റെ പ്രാ
ർത്ഥന വെക്കുന്നതിലും അധികമുള്ള സ്നേഹം ആർക്കും ഇല്ല.
ഞാൻ നിങ്ങളോട് കല്പിക്കുന്നതിനെ ചെയ്യാൻ, നിങ്ങളും എ
ന്റെ സ്നേഹിതർ ആകുന്നു. ഭാസൻ തന്റെ കർത്താവ് ചെ
യ്ക്കുന്നത് അറിയാതെ കൊണ്ട് നിങ്ങളെ ഭാസൻ എന്ന് ഇനി വി
ളിക്കുന്നില്ല; എന്റെ പിതാവിനോട് കേട്ടത് എല്ലാം ഞാൻ നി
ങ്ങളെ കേൾച്ചിട്ടുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ സ്നേഹിതർ എന്നു ചൊല്ലി
ഇരിക്കുന്നു. നിങ്ങളും എന്നെ തെരിഞ്ഞെടുത്തു എന്നല്ല; ഞാ
ൻ നിങ്ങളെ തെരിഞ്ഞെടുത്തു നിങ്ങളും പോയി, ഫലം തരേണ്ട
തിന്നും നിങ്ങളുടെ ഫലം വസിക്കേണ്ടതിന്നും നിങ്ങളെ ആക്കി

വെച്ചും ഇരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ പിതാവിനോട് എന്തു യാചിച്ചാലും അവൻ നിങ്ങൾക്കു തരുവാനായി തന്നെ. ഇവ നിങ്ങളോട് കല്പിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിപ്പാൻ തന്നെ.

൧൧ ലോകം നിങ്ങളെ പകെച്ചാൽ, നിങ്ങൾക്കു് മുമ്പെ എന്നെ പഠൻ കെച്ചിരിക്കുന്നത് അറിവിൻ. നിങ്ങൾ ലോകക്കാർ ആയാൽ ലോകം തനിക്കു സ്വന്തമായതു സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു; ലോകക്കാരുല്ലാത്തവരായി, ഞാൻ നിങ്ങളെ ലോകത്തിൽനിന്നു തെരി
 ൨൦ ണ്ണെടുത്താൽ ആകയാൽ, ലോകം നിങ്ങളെ പകെക്കുന്നു. തന്റെ കർത്താവിനേക്കാൾ ദാസൻ വലിയതല്ല എന്നു ഞാൻ (൧൩, ൧൩) നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞ വചനം ഓപ്പിൻ; എന്നെ ഹിംസിച്ചു എങ്കിൽ, നിങ്ങളുടേയും ഹിംസിക്കും; എന്റെ വചനം
 ൨൧ കാത്തു എങ്കിൽ, നിങ്ങളുടേതും കാക്കും. എങ്കിലും ഇവ അവർ നിങ്ങളിൽ ചെയ്യാനുള്ളത് എന്റെ നാമം നിമിത്തം ആകുന്നു,
 ൨൨ എന്നെ അയച്ചവനെ അറിയായ്ക്കയാലത്രെ. ഞാൻ വന്നു അവരോട് സംസാരിച്ചില്ല എങ്കിൽ, പാപം ഇല്ലാത്തവരായിരുന്നു; ഇപ്പോഴൊ, അവർക്കു പാപത്തിന്നു് ഒരു വേദതു പറവാൻ
 ൨൩ ഇല്ല. എന്നെ പകെക്കുന്നവൻ എൻപിതാവിനേയും പകെക്കുന്നു. മറ്റാരും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ക്രിയകളെ ഞാൻ അവരിൽ ചെയ്തില്ല എങ്കിൽ, അവർക്കു പാപം ഇല്ല; ഇപ്പോഴൊ, കണ്ടിട്ടും
 ൨൪ എന്നെയും എൻപിതാവിനേയും പകെച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാലും (സങ്കീ. ൩൯, ൨.) അവർ വെറുതെ എന്നെ പകെച്ചു എന്ന് അവരുടെ വേദത്തിൽ എഴുതിക്കിടക്കുന്ന വചനം പൂരിക്കേണ്ടി
 ൨൫ യിരുന്നു. എങ്കിലും, ഞാൻ പിതാവിൻപക്കൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു് അയപ്പാനുള്ള കാര്യം സ്ഥാനായി, പിതാവിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന സത്യാത്മാവായവൻ വന്നപ്പോഴേക്കു്, അവൻ എനിക്കു സാക്ഷ്യം ചെയ്യും; നിങ്ങളും ആദിമുതൽ എന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സാക്ഷ്യം ചെയ്യും താനും.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

(൫) താൻ പോയാൽപിന്നെ, ആത്മാവ് വ്യാപരിപ്പാനുള്ളതും, (൧൩) തന്റെ നാമം അറിയിക്കയാൽ, (൨൯) ശിഷ്യന്മാരെ ഇടക്കി ഉറപ്പിച്ചു.

൧ നിങ്ങൾക്കു് ഇടച്ചു വരാതിരിപ്പാൻ ഇവ നിങ്ങളോട് ഉറെ
 ൨ ച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളെ പള്ളിദ്രപ്പുരാക്കുക അല്ലാതെ, നിങ്ങളെ
 ൨൫൩

യോഹന്നാൻ. ൧൬. അ.

കൊന്നവൻ എല്ലാം ദൈവത്തിന്നു പുഷ്പ കഴിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്ന നാഴികയും വരുന്നു. അവൻ എന്റെ പിതാവിനേ നയും എന്നെയും അറിയാത്തുയാൽ ഈ വക ചെയ്യും. ഇവ നിങ്ങളോട് ഉരച്ചൊരാ, നാഴിക വന്നപ്പോഴെക്കു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞപ്രകാരം ഓടിക്കണ്ടതിന്നു തന്നെ. ആദിയിൽ ഇവ നിങ്ങളോട് പറയാത്തത് ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടി ഇരിക്കുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഇപ്പോഴൊ എന്നെ അയച്ചവന്റെ അടുക്കലേക്കു പോകുന്നു; എവിടെ പോകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾക്കു അർത്ഥം എന്തിനാടു ചോദിക്കുന്നതും ഇല്ല. ഇവ നിങ്ങളോട് ഉരച്ചുകൊണ്ടു, ദുഃഖം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം നിറച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാലും ഞാൻ നിങ്ങളോട് സത്യം ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ പോകുന്നതു നിങ്ങൾക്കു പ്രയോജനം തന്നെ, കാരണം ഞാൻ പോകാത്താൽ, കായ്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലു വരികയില്ല; ഞാൻ യാത്രയായശേഷമൊ അവനെ നിങ്ങൾക്കു അയക്കും. ആയവൻ വന്നു പാപം നീ വൃത്തിയാക്കിയിട്ടു എന്നിവ ചെയ്തിട്ടു, ലോകത്തെ ആകർഷിക്കും. അവൻ എന്നിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതുകൊണ്ടു, പാപബോധവും, എന്റെ പിതാവിന്നടുക്കു ഞാൻ പോയി, ഇനി നിങ്ങൾക്കു കാണാതെ ഇരിക്കും എന്നതുകൊണ്ടു നീതിബോധവും, ഇഹലോകത്തിൽ പ്രളയിക്കുന്ന ന്യായവിധി ഉണ്ടായതുകൊണ്ടു, വിധിബോധവും (വരുത്തും). ഇനി വളരെ നിങ്ങളോട് പറയാനുണ്ടു; ഇവ ഇന്നു നിങ്ങൾക്കു ചുമപ്പാൻ കഴികയില്ലതന്നെ. എങ്കിലും സത്യം അന്വയവൻ വന്നപ്പോൾ, അവൻ നിങ്ങളെ സകല സത്യത്തിലും വഴിനടത്തും, കാരണം അവൻ സ്വയമായി പറയാതെ, താൻ കേട്ടവ അത്രെ ഉരക്കയും വരുന്നവ നിങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. ആയവൻ എന്തിന്റെതിന്നു എടുത്തു, നിങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിപ്പാൻ പോകുന്നതുകൊണ്ടു എന്നെ തേജസ്കരിക്കും. പിതാവിനുള്ളവ ഒക്കയും എന്തിന്റെ ആകുന്നു. അതുകൊണ്ടു എന്തിന്റെതിന്നു എടുത്തു നിങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞതു.

ഞാൻ പിതാവിന്നടുക്കലേക്കു പോകുന്നതുകൊണ്ടു കുറേക്കാലത്തോന്നു (കഴിഞ്ഞിട്ടു) നിങ്ങൾക്കു എന്നെ ഭയപ്പെടുന്നില്ല, പിന്നെയും കുറേത്തോന്നു (കഴിഞ്ഞിട്ടു) എന്നെ കാണും. എന്നാറെ, അവന്റെ ശിഷ്യരിൽ ചിലർ: കുറേത്തോന്നു (കഴിഞ്ഞിട്ടു)

എന്നെ ദർശിക്കുന്നില്ല, പിന്നെയും കുറഞ്ഞൊന്നു (കഴിഞ്ഞിട്ട്) എന്നെ കാണും എന്നും പിതാവിന്നടുക്കലേക്ക് പോകുന്നു എന്നും നമ്മോടു ചൊല്ലുന്നത് എന്താ? എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു ശേഷം:

൧൧ കുറഞ്ഞൊന്നു എന്നു ചൊല്ലുന്നത് എന്തു? അവൻ ഉരുകുന്ന പാത്രം ഇന്നത് എന്നു തിരിയാ എന്നും പറഞ്ഞു. തന്നോടു ചോദിച്ചാൽ മനസ്സാകുന്നപ്രകാരം യേശു അറിഞ്ഞ് അവരോട് പറഞ്ഞിതു: കുറഞ്ഞൊന്നു (കഴിഞ്ഞിട്ട്) എന്നെ ദർശിക്കുന്നില്ല, പിന്നെയും കുറഞ്ഞൊന്നു (കഴിഞ്ഞിട്ട്) എന്നെ കാണും എന്നു ചൊല്ലുകയാൽ, നിങ്ങൾക്കും തങ്ങളിൽ വിചാരിക്കുന്നുവോ? ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: നിങ്ങൾക്കും കരഞ്ഞു ഞാൻ കഴിക്കും, ലോകമൊ സന്തോഷിക്കും; നിങ്ങൾക്കും ദുഃഖിച്ചു പോകും;

൧൧ നിങ്ങളുടെ ദുഃഖം സന്തോഷമായി തീരും താനും. സ്ത്രീ പ്രസവിക്കുമ്പോൾ, തന്റെ നാഴിക വന്നതുകൊണ്ട് ദുഃഖിത ആകുന്നു; കുഞ്ഞനെ പെററപ്പോഴെക്കൊ, മനുഷ്യൻ ലോകത്തിലേക്കു പിറന്നിട്ടുള്ള സന്തോഷം നിമിത്തം കഷ്ടത്തെ പിന്നെ കാണുന്നില്ല. ഇപ്പോഴാകട്ടെ, നിങ്ങൾക്കും ദുഃഖം ഉണ്ടാകും ഞാനൊ പിന്നെയും നിങ്ങളെ കാണുകയും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ആ സന്തോഷത്തെ ആരും നിങ്ങളോടു പറിച്ചെടുക്കയും, അന്നു നിങ്ങൾക്കും എന്നോട് ഒന്നും ചോദിക്കുകയും ഇല്ല. ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: നിങ്ങൾക്കും എന്റെ നാമത്തിൽ പിതാവിനോട് എന്തെല്ലാം യാചിച്ചാലും അവൻ നിങ്ങൾക്കും തരും. ഇന്നേവരെ നിങ്ങൾക്കും എൻ നാമത്തിൽ ഒന്നും യാചിച്ചില്ല; യാചിച്ചിട്ട് എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം നിറവാകുംവണ്ണം ലഭിക്കും.

൧൨ ഇവ നിങ്ങളോട് സമുദയങ്ങളായി ചൊല്ലിട്ടുണ്ടു, എങ്കിലും ഞാൻ സമുദയങ്ങളായിട്ട് ഇനി ചൊല്ലാതെ, പിതാവെ സംബന്ധിച്ചു നിങ്ങളെ സ്പഷ്ടമായി ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നൊഴികെ വരുന്നില്ല. അന്നു നിങ്ങൾക്കും എൻ നാമത്തിൽ യാചിക്കും; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കും വേണ്ടി പിതാവിനോടു ചോദിക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതും ഇല്ല; കാരണം നിങ്ങൾക്കും എന്നിൽ പ്രിയം ഭാവിച്ചു, ഞാൻ പിതാവിൻ പക്കൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വന്നപ്രകാരം വിശ്വസിച്ചിരിക്കുകയാൽ, പിതാവ് താനും നിങ്ങളിൽ പ്രിയം ഭാവിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ പിതാവിൻ പക്കൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, ലോകത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു, പിന്നെയും ലോകത്തെ വിട്ടു, പിതാവിന്നടുക്കു

യോഹന്നാൻ. ൧൬. ൧൭. അ.

ലേക്ക് പോകുന്നു. എന്നാറെ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ: ഇതാ റൻ ഇപ്പോൾ. നീ സമുദ്രം ഒന്നും ചൊല്ലാതെ, സ്നേഹമായി പറയുന്നു; നീ സകലവും അറിയുന്നു എന്നും ആരും നിന്നോടു ചോദിച്ചാൽ വിപ്ലവൻ നിന്നെക്ക് ആവശ്യം ഇല്ലെന്നും ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ, അറിയുന്നു, അതുകൊണ്ടു നീ ദൈവത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വന്നപ്രകാരം ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്ന് അവനോട് പറയുന്നു. യേശു അവനോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയത്: ഇപ്പോൾ ഞാനെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു. കണ്ടാലും നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തർ അറവനവന്റെ സ്വന്തത്തിലേക്കു ചിതറിപ്പോയി, എന്നെ ഏകനായി വിട്ടുനന്നാഴിക വരുന്നു: വന്നു ഇരിക്കുന്നു; പിതാവ് എങ്ങനാട് കൂടെ ഇരിക്കുകൊണ്ടു, ഞാൻ ഏകനല്ലതാനും. നിങ്ങൾക്കു എന്തിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്, ഇവ നിങ്ങളോട് ചൊല്ലിയിട്ടുണ്ടു; ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകും എങ്കിലും, ഡൈയ്യപ്പെട്ടവിൻ! ഞാൻ ലോകത്തെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു.

൧൭. അദ്ധ്യായം.

യേശു തനിക്കും വേവെക്കും, (൯) ശിഷ്യന്മാർ, (൨൦) വിശ്വാസികൾക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചതു.

എന്നിവ യേശു ചൊല്ലിത്തീർത്തു തന്റെ കണ്ണുകളെ വാനത്തേക്ക് ഉയർത്തി പറഞ്ഞിതു: പിതാവേ, നാഴിക വന്നിരിക്കുന്നു; പുത്രൻ നിന്നെ തേജസ്കരിക്കേണ്ടതിന്നു, നിന്റെ പുത്രനെ തേജസ്കരിക്കണമെ! നീ അവനെ തന്നവകെല്ലാവർക്കും അവൻ നിത്യജീവനെ കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു നീ സകല ജഡത്തിനേയും അവൻ അധികാരം നൽകിയപ്രകാരമേ; നിത്യജീവൻ എന്നതൊ, സത്യമായുള്ള ഏക ദൈവമാകുന്ന നിന്നെയും നീ അയച്ച യേശു തന്നെ ക്രിസ്തുൻ എന്നും അറിയുന്നതു തന്നെ. ഞാൻ ഭ്രമിമേൽ നിന്നെ തേജസ്കരിച്ചു, എനിക്കു ചെയ്യാൻ തന്നിട്ടുള്ള വേലയെ തികച്ചു; ഇപ്പോൾ, ഫേ പിതാവേ, ലോകം ഉണ്ടാകും മുൻപെ എനിക്കു നിന്റെ കൂടെ ഉള്ളതേജസ്സ് കൊണ്ടു എന്നെ നിന്റെ പക്കൽ തന്നെ തേജസ്കരിക്കണമെ! നീ ലോകത്തിൽ നിന്നു എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ള മനുഷ്യൻ എന്തിൽ നിന്നു പ്രത്യക്ഷമാക്കി; അവൻ നിന്റെ വരയായിരുന്നു; നീ അവനെ എനിക്കു തന്നും നിന്റെ വചനത്തെ അവർ കാത്തു

൭ ഇരിക്കുന്നു. നീ എനിക്കു തന്ന മൊഴികളെ ഞാൻ അവർക്കു കൊടുത്തിട്ട് അവർ കൈകൊണ്ടു, ഞാൻ നിന്റെ പക്കൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു എന്നു സത്യമായി അറിഞ്ഞു; നീ എന്നെ അയച്ചു പ്രകാശം വിശ്വസിച്ചു; എന്നതുകൊണ്ടു നീ എനിക്കു തന്ന എല്ലാം നിന്റെ പക്കൽനിന്നു ആകുന്നു എന്ന് അവർ ഇപ്പോൾ, ബോധിച്ചിരിക്കുന്നു.

൯ അവർ നിമിത്തം ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു; ലോകം നിമിത്തം അല്ല; നീ എനിക്കു തന്നവർ നിമിത്തമത്രെ, ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത് അവർ നിന്റെവർ ആകുകൊണ്ടത്രെ. പിന്നെ എന്റെ എല്ലാം നിന്റെതും, നിന്റെവ എന്റെവയും, ഞാൻ അവരിൽ തേജസ്സുരിക്കപ്പെട്ടവൻ ആകുന്നു. ഇനി ഞാൻ ലോകത്തിൽ ഇല്ല; ഇവരെ ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കെ വരുന്നു. വിശുദ്ധ പിതാവേ, അവർ നമ്മെ പോലെ ഒന്നാകേണ്ടതിന്നു നീ എനിക്കു തന്നിരിക്കുന്ന നിന്റെ നാമത്തിൽ അവരെ കാത്തുകൊൾക. (ലോകത്തിൽ) അവരോടു കൂടെ ഉള്ളപ്പോൾ, ഞാൻ അവരെ നിന്റെ നാമത്തിൽ കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. നീ എനിക്കു തന്നവരെ ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചു; തിരുവെഴുത്തിന്നു നിവൃത്തി വരേണ്ടതിന്നു നാശപുത്രനെ ഒഴികെ അവരിൽ ഒരതന്നും നശിച്ചു പോയതും ഇല്ല. ഇപ്പോഴൊ, ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കെ വരുന്നു; എന്റെ സന്തോഷം അവർക്കു ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതിന്നു, ഇവ ലോകത്തിൽ തന്നെ പറകയും ചെയ്യുന്നു. നിന്റെ വചനത്തെ അവർക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ലോകത്തിൽനിന്നു അല്ലാത്തതുപോലെ അവർ ലോകക്കാർ അല്ലായ്ക്കൊണ്ടു ലോകം അവരെ പകെച്ചു. അവരെ ലോകത്തിൽ നിന്നടുക്കണം എന്നല്ല; ഓട്ടുനിൽനിന്നു അവരെ കാത്തുകൊള്ളണം എന്നത്രെ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഞാൻ ലോകത്തിൽ നിന്നല്ലാത്തതു പോലെ അവരും ലോകത്തിൽ നിന്നുള്ളവർ അല്ല. (നിന്റെ) സത്യത്തിൽ അവരെ വിശുദ്ധീകരിക്ക! നിന്റെ വചനം സത്യം തന്നെ. നീ എന്നെ ലോകത്തിൽ അയച്ചുപ്രകാശം ഞാൻ അവരേയും, ലോകത്തിലേക്കു അയച്ചു; അവരും സത്യത്തിൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവർ ആകേണ്ടതിന്നു അവർക്കു വേണ്ടി എന്നെ തന്നെ ഞാൻ വിശുദ്ധീകരിച്ച് ഏല്പിക്കുന്നു.

൨൦ ശേഷം ഇവർക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല; ഇവരുടെ വചനത്താൽ

യോഹന്നാൻ. ൧൭. ൧൮. അ.

എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടിയും അപേക്ഷിക്കുന്നതു. പിതാവെ, നീ എന്നിലും ഞാൻ നിന്നിലും ഉള്ളപോലെ ൨൧ എല്ലാവരും ഒന്നാകട്ടെതിന്നു തന്നെ, നീ എന്നെ അയച്ചപ്രകാരം ലോകം വിശ്വസിക്കുന്നതായിട്ട്, അവരും നമ്മിൽ ആകട്ടെതിന്നത്രെ. പിന്നെ നീ എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ള തേജസ്സിനെ ൨൨ അവർക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു നാം ഒന്നായിരിക്കുന്ന പ്രകാരം അവരും ഒന്നാവാൻ തന്നെ. ഞാൻ അവരിലും നീ എന്നിലും ൨൩ എന്നിട്ട് അവർ ഒന്നിച്ചുകൂടി തിരികെത്തിരിപ്പാൻ. നീ തന്നെ എന്നെ അയച്ചു എന്നും, നീ എന്നെ സ്നേഹിച്ചപ്രകാരം അവരേയും, സ്നേഹിച്ചു എന്നും ലോകം അറിവാനും തന്നെ. പിതാ ൨൪ വെ, നീ ലോകസ്ഥാപനത്തിന്നു മുമ്പെ എന്നെ സ്നേഹിച്ചിട്ട് എനിക്കു നഷ്ടിയ എന്റെ തേജസ്സിനെ നീ എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ളവർ കാണാനാക്കുവണ്ണം ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടത്ത് ആയവരും എന്റെ കൂടെ ഇരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. നീതിയുള്ള പിതാവെ, ലോകം നിന്നെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; ഞാനൊ ൨൫ നിന്നെ അറിഞ്ഞു; നീ എന്നെ അയച്ചപ്രകാരം ഇവരും അറിഞ്ഞു. നീ എന്നെ സ്നേഹിച്ചു സ്നേഹം അവരിൽ ആവാൻ ൨൬ ഞാൻ അവരിൽ ആവാൻ നിന്റെ നാമത്തെ ഞാൻ അവർക്കു അറിയിച്ചു; ഇനി അറിയിക്കയും ചെയ്യും.

൧൮. അദ്ധ്യായം.

യൂദ്ധിൻ ദോഹവും ചേരുന്നവർ വെട്ടും, (൧൧) ഹന്നാവും കയമാവും വിസ്മരിക്കുന്നവരും ചേരുന്നവർ വീഴ്ചയും [മത്താ. ൨൬. ൧൦. ൧൧. ൧൨. ൧൩. ൧൪. ൧൫. ൧൬. ൧൭. ൧൮. ൧൯. ൨൦.], (൨൧) വിചാരനോടു സംഭാഷണം [ലൂ. ൨൩. ൪.]

എന്നിവ യേശു പറഞ്ഞശേഷം തന്റെ ശിഷ്യരോടു കൂടെ ൧ പുറപ്പെട്ടു, കിര്യോൻ തോടിന് അക്കരെ തോട്ടം ഉള്ളതിൽ താൻ ശിഷ്യരുമായി കടന്നു. അവിടെ യേശു പലപ്പോഴും, തന്റെ ൨ ശിഷ്യരോടു ചേർന്നിരിക്കയാൽ, അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന യൂദ്ധവും, സ്ഥലത്തെ അറിഞ്ഞു. എന്നാറെ, യൂദ്ധ (രോമാ) ൩ പട്ടാളത്തേയും മഹാപുരോഹിതർക്കും, പരീശർക്കും, ഉള്ള ഭൂതന്മാരേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ഭീഷ്ടി പറഞ്ഞുപോന്നു, ആയുധങ്ങളോടും കൂടെ അവിടെ വരുന്നേ. തന്റെ മേൽ വരുന്നവ എല്ലാം യേശു അറിഞ്ഞിട്ടു പുറത്തു വന്ന്: ആരെ തിരയുന്നു? എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു: നചരയനായ യേശുവെ എന്ന് അവർ ഉത്തരം ൫

ചൊല്ലിയാറെ: ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു യേശു പറയുന്നു. അപ്പോൾ അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന യൂദാവും അവരോടു ന്നു നില്ക്കുന്നുണ്ടു. ഞാൻ ആകുന്നു എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു ഉടനെ, അവർ പിൻവാങ്ങി. നിലത്തുവീണു: ആരെ തിരയുന്നു? എന്നു പിന്നെയും അവരോടു ചോദിച്ചതിന്നു: നചറയുനായ യേശുവെ എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: വൃ ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവല്ലോ, ആകയാൽ എന്നെ തിരയുന്നു എങ്കിൽ, ഇവരെ പോകുവാൻ വിടുവിൻ. ന്ൻ എന്നതിനാൽ നീ എന്നിക്കു തന്നവരിൽ ആരേയും ഞാൻ നഷ്ടമാക്കിയിട്ടില്ല എന്നു (൧൭. ൧൨) ചൊല്ലിയ വചനത്തിന്നു നി ൧൦ വൃത്തി വരേണ്ടിയിരുന്നു. ശിമോൻപേത്രനോ, തനിക്കുള്ളവരളെ ഉൗരി, മഹാപുരോഹിതന്റെ ഭാസനെ വെട്ടി, അവന്റെ വലത്തു കാതെ അറുത്തു കളഞ്ഞു; ആ ഭാസനെ മച്ചൻ എന്നു പേ ൧൧ ൽ ഉണ്ടു. എന്നാറെ, യേശു പേത്രനോടു; വാൾ ഉറയിൽ ഇടു; പിതാവ് എന്നിക്കു തന്ന പാനപാത്രത്തെ ഞാൻ കുടിക്കാതിരിക്കു യൊ! എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൨ പട്ടുവും സഹസ്രാധിപനും. യഹൂദ്യ ഭൃത്യരും, യേശുവെ ൧൩ പിടിച്ചുകെട്ടി. ആ വഷ്ടത്തെ മഹാപുരോഹിതനായ കയഫാവിനു ഹന്നാശെക്കുറൻ ആകുകൊണ്ട് മുമ്പെ അവനടുക്കു ൧൪ കൊണ്ടുപോയി. കയഫാ എന്നവനോ, ജനത്തിന്നുവേണ്ടി ഒരു മനുഷ്യൻ നശിച്ചുപോകുന്നത് ഉപകാരം എന്നു (൧൧. ൫൦) ൧൫ യഹൂദരോടു മന്ത്രിച്ചവൻ തന്നെ. ശിമോൻപേത്രനും മറെറശിഷ്യനും യേശുവിൻ പിന്നാലെ ചെല്ലുമ്പോൾ, ആ ശിഷ്യൻ മഹാപുരോഹിതനോടു പരിചയമുള്ളവനാകയാൽ യേശുവോടു ൧൬ കൂടെ മഹാപുരോഹിതന്റെ നടുമുററത്തു കടന്നു. പേത്രൻ വാതിലിൽ പുറത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ, മഹാപുരോഹിതനോടു പരിചയമുള്ള മറെറ ശിഷ്യൻ പുറപ്പെട്ടു, വാതിലുടരത്തിയോടു പറ ൧൭ ൈത്തു, പേത്രനെ അകത്തു വരുത്തി. എന്നാറെ, വാതിൽ കാക്കുന്ന ബാല്യക്കാരത്തി പേത്രനോടു: പക്ഷെ നീയും അയാളുടെ ശിഷ്യരിൽ കൂടിയവനോ? എന്നു പറയുന്നു. അല്ല എന്ന് അ ൧൮ വൻ പറയുന്നു. അന്നു കളിർ ആകുകൊണ്ടു ഭാസരും ഭൃത്യരും കന്നൽകൂട്ടി, തീക്കോത്തുകൊണ്ടു നിന്നിരിക്കെ. പേത്രനും അവ ൧൯ രോടു കൂടെ നിന്നു, തീകാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാറെ. മഹാപുരോഹിതൻ യേശുവിനോട് അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരേയും

യോഹന്നാൻ. ൧൮. അ.

ഉപദേശത്തെയും കുറിച്ചു ചോദിച്ചപ്പോൾ. യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഞാൻ ലോകത്തോടു പറസ്യത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ൨൦ പള്ളിയിലും, എല്ലാ യഹൂദന്മാരും കൂടുന്ന ദേവാലയത്തിലും, ഞാൻ എപ്പോഴും ഉപദേശിച്ചു. രഹസ്യത്തിൽ ഒന്നും ഉരച്ചതും ഇല്ല. നീ എന്നോടു ചോദിക്കുന്നത് എന്തു? കേട്ടവരോടു ഞാൻ ൨൧ അവരെ കേൾപ്പിച്ചത് എന്തു എന്നു ചോദിക്ക; കണ്ടാലും ഞാൻ പറഞ്ഞവ അവർ അറിയുന്നു. എന്നു പറഞ്ഞാറെ, ഭൃത്യരി ൨൨ൽ അരികെ നില്ക്കുന്ന ഒരുത്തൻ: മഹാപുരോഹിതനോട് ഇങ്ങിനെ ഉത്തരം ചൊല്ലുന്നുവോ? എന്നു പറഞ്ഞു, യേശുവിന് കമകൊടുത്തു. അതിന്നു യേശു: ഞാൻ ദോഷമായി സംസാരിച്ചു ൨൩ എങ്കിൽ, ദോഷം എന്നതിന്നു തൃപ്തനാക; നല്ലവണ്ണം എങ്കിൽ, എന്നെ തല്ലുന്നത് എന്ത്! എന്നു പറഞ്ഞു. ധന്ന അവനെ ൨൪ കെട്ടപ്പെട്ടവനായി, മഹാപുരോഹിതനായ കയമാവിന്നടുക്കെ അയച്ചു. ശിമോൻ, പത്രോസ്, തീക്കായത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ: നീ ൨൫യും അവന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഒരുത്തനല്ലയൊ! എന്നു (ചിലർ) അവനോടു പറഞ്ഞു: അല്ല എന്ന് അവൻ മറുത്തു പറഞ്ഞു. പത്രോസ് കാര്യത്തവന്റെ ചാച്ചുക്കാരനായി മഹാപുരോഹിത ൨൬ന്റെ ദാസന്മാരിൽവെച്ച് ഒരുത്തൻ: നിന്നെ അവനോടുകൂടെ തോട്ടത്തിൽ കണ്ടിട്ടില്ലയൊ? എന്നു പറയുന്നു. പത്രോസ് പി ൨൭ന്നെയും മറുത്തു പറഞ്ഞു ഉടനെ, പൂവങ്കോഴി കൂകി.

പുലച്ചെക്കൊ, അവർ യേശുവിനെ കയമാവിൻ പോക്കു ൨൮ൽനിന്ന് ആസ്ഥാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി, തങ്ങൾ തീണ്ടിപ്പോകാതെ, പെസഹതിന്മാന്തക്കുവണ്ണം. ആസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതെ നിന്നു. അതുകൊണ്ടു ചിലാതൻ അവരുടെ അ ൨൯ടുക്കു പുറത്തു വന്നു: ഈ മനുഷ്യന്റെ നേരെ എന്തു കുറ്റം ബോധിപ്പിക്കുന്നു? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഇവൻ ഭൂഷ്ട്രവൃത്തി ൩൦ക്കാരൻ അല്ല എങ്കിൽ, അവനെ നിങ്കൽ ഏല്പിക്കുമാറില്ലല്ലോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ചിലാതൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ അ ൩൧വനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു, നിങ്ങളുടെ ധർമ്മപ്രകാരം വിധിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞാറെ, യഹൂദർ അവനോട്: ആരെയും കൊല്ലുന്നത് ഞങ്ങൾക്കു വിഹിതമല്ലല്ലൊ! എന്നു പറഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ താൻ ൩൨ഇന്നു മരണം മരിക്കും എന്നു യേശു (൩, ൧൪, ൧൨, ൩൨) സൂചിപ്പിച്ചു വചനത്തിന്നു, നിവൃത്തി വരികയും ചെയ്തു. ആകയാ ൩൩ൽ, ചിലാതൻ പിന്നെയും ആസ്ഥാനത്തിൽ പുക്കു, യേശുവെ

വിളിച്ചു: നീ യഹൂദരുടെ രാജാവോ? എന്നു ചോദിച്ചാറെ,
 യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഇതു നീ സ്വയമായി പറയുന്ന
 ൩൪ വോ? മറുത്തവർ എന്നെക്കൊണ്ടു നിന്നോടു ബോധിപ്പിച്ചി
 ൩൫ ട്ടോ? പിലാതൻ: ഞാൻ യഹൂദനോ? നിന്റെ ജനവും മന്ദ
 പുരോഹിതരും നിന്നെ എങ്കൽ ഏല്പിച്ചു; നീ എന്തു ചെയ്യും?
 ൩൬ എന്ന് എതിരെ പറഞ്ഞപ്പോൾ, യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു:
 എന്റെ രാജ്യം ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നുള്ളതല്ല; എന്റെ രാജ്യം
 ഇഹലോകത്തിൽനിന്ന് എന്നുവരികിൽ, എന്റെ ഭൃത്യന്മാർ
 ഞാൻ യഹൂദരിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടാതെവെട്ടുന്നോ പോരാടുകയായിര
 ൩൭ നുവല്ലോ, എന്നിട്ട് എന്റെ രാജ്യം ഇവിടുന്നല്ല സ്പഷ്ടം! പി
 ലാതൻ അവനോട്: പിന്നെ നീ രാജാവല്ലോ! എന്നു പറഞ്ഞാ
 റെ, യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നീ പറയുന്നു; ഞാൻ രാജാ
 വാകുന്നു സത്യം; സത്യത്തിന്നു സാക്ഷി നില്ക്കേണ്ടതിന്നു
 ഞാൻ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു; ഇതിനായി, ലോകത്തിൽ വന്നു ഇരി
 കുന്നു; സത്യത്തിൽനിന്നുള്ളവൻ എല്ലാം എന്റെ ശബ്ദം കേ
 ൩൮ ളിക്കുന്നു. പിലാതൻ അവനോട്: സത്യം എന്ത് എന്നു പറ
 ഞ്ഞു (വെച്ചു) പിന്നെയും യഹൂദരുടെ അടുക്കെ പുറത്തുപോയി,
 അവരോടു പറഞ്ഞിതു: അവനിൽ ഞാൻ കുറവു ഒന്നും കാണ
 ൩൯ ന്നില്ല. എന്നാൽ പെസഹയിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരുത്തനെ വെട്ടു
 കൊടുക്കുന്നതു, നിങ്ങളിൽ മയ്യാദയാകുന്നുവല്ലോ; അതുചൊന്നു
 യഹൂദ രാജാവിനെ നിങ്ങൾക്ക് അഴിച്ചു തരുവാൻ ഇച്ഛിക്ക
 ൪൦ നുവോ? എന്നാറെ, അവർ എല്ലാവരും: ഇവനെ അല്ല, ബാ
 ബ്ബാദെവ തന്നെ! എന്ന് ആവർത്തിച്ചു വിളിച്ചു; ബാബ്ബെ എന്ന
 വന്നൊ കവച്ചുകാരൻ തന്നെ.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

യേശു അടിക്കപ്പെട്ടശേഷം മരണവിധിയും, (൧൭) ക്രൂശാരോഹണാദികളും,
 (൩൧) മരിച്ചവന്റെ നെഞ്ചിലെ കണ്ണും, (൩൨) ശവസംസ്കാരവും [മത്ത. ൨൭
 മാ. ൧൫. ലൂ. ൨൩.]

൧ **൩൦**പ്പോൾ, പിലാതൻ യേശുവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വാടി
 ൨ ഏല്പിക്കയും ചെയ്തു. സേവകർ മുളുകൾ കൊണ്ടു കിരീടം മെട
 ൩ഞ്ഞു, അവന്റെ തലയിൽ ആക്കി, ധൂമ്രവർണ്ണമുള്ള പുതെപ്പം
 ഇട്ട്, അവനെ ചെന്നുകണ്ടു: യഹൂദരാജാവെ, വാഴ്! എന്നു
 ൪ പറഞ്ഞും കമകൊടുത്തും കൊണ്ടിരുന്നു. പിലാതൻ പിന്നെയും

പുറത്തുവന്നു: ഞാൻ അവനിൽ കുറും കാണുന്നില്ല എന്നു നി
 ങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്ന്, അവനെ നിങ്ങളുടേക്ക് ഇതാ പുറത്തു
 കൊണ്ടു വരുന്നു എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. ഉടനെ യേശു ൫
 മുങ്ങിൻ കിരീടവും ധൂമ്രവർണ്ണപ്പുതെപ്പും പൂണ്ടു, പുറത്തുവന്ന
 പ്പോൾ: ആ മനുഷ്യൻ ഇതാ! എന്ന് അവരോട് പറയുന്നു.
 എന്നാറെ, മഹാപുരോഹിതരും ഭൂതന്മാരും അവനെ കണ്ടപ്പോ ൩
 ്: ക്രൂശിക്ക! അവനെ ക്രൂശിക്ക! എന്ന് ആത്തു പോയി. പി
 ലാതൻ, അവരോടു: നിങ്ങളും അവനെ കൊണ്ടുപോയി, ക്രൂശി
 പ്പിൻ! ഞാനൊ കുറും അവനിൽ കാണുന്നില്ല എന്നു പറയു
 ന്നു. യഹൂദർ അവനോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഞങ്ങളുടേക്കു ൭
 ഒരു ധർമ്മം ഉണ്ടു; അവൻ തന്നെത്താൻ ദേവപുത്രൻ ആക്കി
 യതുകൊണ്ടു, ഞങ്ങളുടെ ധർമ്മപ്രകാരം അവൻ മരിക്കേണ്ടതു.
 എന്നുള്ള വാക്കു പിലാതൻ കേട്ട് ഏറും ഭയപ്പെട്ടു, പിന്നെയും ൮
 ആസ്ഥാനത്തിൽ ചെന്നു: നീ എവിടെനിന്ന് ആകുന്നു? എ
 ന്ൻ യേശുവിനോടു പറയുന്നു; യേശു അവന് ഉത്തരം കൊ
 ട്തല്ല. പിലാതൻ അവനോടു പറയുന്നു: നീ എന്നോടു സം ൧൦
 സാരിക്കുന്നില്ലയൊ? നിന്നെ ക്രൂശിപ്പാൻ അധികാരവും, നി
 ന്നെ അഴിച്ചുവിടുവാൻ അധികാരവും എനിക്ക് ഉണ്ടു എന്നു
 അറിയുന്നില്ലയൊ! യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: മേലിൽനിന്നു ൧൧
 നിന്നുക്കു തരപ്പെട്ടിട്ടില്ല എങ്കിൽ, എന്റെ നേരെ നിന്നുക്ക് ഒർ
 അധികാരവും ഇല്ല, ആയതുകൊണ്ടു, നിന്നിൽ എന്നെ ഏല്പിച്ചു
 വന്ന് അധികം പാപം ഉണ്ടു. എന്നതു നിമിത്തം പിലാതൻ ൧൨
 അവനെ വിടുവിപ്പാൻ അനേപഷിച്ചു; യഹൂദരോ: നീ ഇവ
 നെ വിടുവിച്ചാൽ കൈസരരുടെ സഖിയല്ല; തന്നെത്താൻ രാ
 ജാവർക്കുന്നവൻ എല്ലാം കൈസരോടു മറക്കുന്നുവല്ലൊ! എന്ന്
 ആത്തു പറഞ്ഞു. ആ വചനം പിലാതൻ കേട്ടു, യേശുവെ ൧൩
 പുറത്തു വരുത്തി, എബ്രായഭാഷയിൽ ഗബ്ബത എന്നു ചൊല്ലു
 ന്ന കൽത്തളമാകുന്ന സ്ഥലത്തു ന്യായാസ്ഥാനത്തിൽ ഇരുന്നു
 കൊണ്ടു, പെസഹയുടെ ഒരുമ്പാടാളു ഏകദേശം ആറു മണിക്കു ൧൪
 യഹൂദരോട്: ഇതാ നിങ്ങളുടെ രാജാവെന്നു പറയുന്നു; നീക്കി
 കള! അവനെ നീക്കിക്കളക! ക്രൂശിക്ക! എന്ന് അവർ ആ
 ത്തു കൂക്കിയപ്പോൾ: നിങ്ങളുടെ രാജാവിനെ ഞാൻ ക്രൂശിക്ക ൧൫
 യൊ! എന്നു പിലാതൻ അവരോടു പറയുന്നു; മഹാപുരോ
 ഹിതന്മാർ: ഞങ്ങളുടേക്കു കൈസർ ഒഴികെ രാജാവില്ല! എന്ന്

THE GOSPEL OF JOHN. XIX.

ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവനെ ക്രൂശിക്കേണ്ടതിന് അവർക്കു നല്കി

൧൩ ആയവർ യേശുവിനെ കൈക്കൊണ്ടു നടത്തുമ്പോൾ, അ

൧൪ വൻ തന്റെ ക്രൂശിനെ ചുമന്നുകൊണ്ടു, എബ്രയൻ ഗൊല്ലഥ

൧൫ എന്നു ചൊല്ലുന്ന തലയോടിയത്തേക്കു പുറത്തുപോയി. അവിടെ അവനെയും, അവൻ നടവിൽ ഇരിക്കെ, ഇടക്കും അടക്കും

൧൬ വേറെ രണ്ടാളുകളെയും, അവനോടു കൂട ക്രൂശിച്ചു. ശേഷം പിലാതൻ ഒരു ശാസനം എഴുതി ക്രൂശിനേൽ പതിപ്പിച്ചു; അതിൽ: നചരയ്യനായ യേശു യഹൂദരുടെ രാജാവ് എന്നു വരെ

൧൭ ചിട്ടുണ്ടു. യേശുവെ ക്രൂശിച്ച സ്ഥലം നഗരത്തിന്നു സമീപമാകയാൽ, എബ്രയ, യവന, രോമ ഈ (മൂന്നുവക) അക്ഷരങ്ങൾ കൊണ്ടും എഴുതിട്ടുള്ള ശാസനത്തെ അനേക യഹൂദന്മാർ വായിച്ചു; പിന്നെ യഹൂദന്മാരുടെ മഹാപുരോഹിതന്മാർ പിലാതനോടു പറഞ്ഞു: യഹൂദരാജാവ് എന്നല്ല; ഞാൻ യഹൂദരാജാവ് എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞത് എന്നത്രെ എഴുതേണ്ടത്; എന്നാറെ, പിലാതൻ: ഞാൻ എഴുതിയത് എഴുതിട്ടുണ്ടു എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. സേവകർ യേശുവെ ക്രൂശിച്ചശേഷം അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ എടുത്തു, ഓരൊ സേവകന് ഓരൊ പങ്കായിട്ടു നാലുപേർക്കു ആക്കി; ഉള്ളുകിയെ എടുത്തു, മീത്തലോട് അടിയോളം മുട്ടാതെ മുറുവം നെയ്തുപണിയായതു കണ്ടു: ഇതു നാം കീറല്ല; ആർക്കു വരും എന്നു ചീട്ട് ഇടുക! എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. (സങ്കീ. ൨൨, ൧൪.) തങ്ങളിൽ എന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ പകർത്തു, എന്റെ തൂണിമേൽ ചീട്ടും ഇട്ടു എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തിന്നു നിവൃത്തിവരുവാൻ, സേവകർ ഇവ ചെയ്തു. യേശുവിൻ ക്രൂശിനരികെ അവന്റെ അമ്മയും, അമ്മയുടെ സഹോദരിയും, ഹല്ലായുടെ മറിയയും, മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും നിന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ,

൨൩ യേശു അമ്മയും, താൻ സ്നേഹിക്കുന്ന ശിഷ്യനും, നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു: സ്ത്രീയെ, കണ്ടാലും നിന്റെ മകൻ! എന്നു തന്റെ അമ്മയോടു പറഞ്ഞു. അന്നത്തരം ശിഷ്യനോട്: കണ്ടാലും, നിന്റെ അമ്മ എന്നു പറയുന്നു. ആ നാഴികമുതൽ ശിഷ്യൻ അവളെ തന്റെ കുടിയിൽ ചേർത്തുകൊണ്ടു. അതിൽ പിന്നെ തിരുവെഴുത്തിന്നു നിവൃത്തിയാവാൻ സകലവും തികഞ്ഞു വന്നു എന്നു, യേശു അറിഞ്ഞിട്ട് എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു എന്നു പറയുവാൻ നൂ. അവിടെ കാടിനിറഞ്ഞ പാത്രം ഉണ്ടു; അവരും ഒരു സ്സാജു

യോഹന്നാൻ. ൧൯. അ.

കാടികൊണ്ടു നിറച്ചു, ഈസൊപ്പിൻ (രണ്ടിൻ) മേൽ ആക്കി, അവന്റെ വായോട് അടുപ്പിച്ചു. യേശു കാടി സേവിച്ചി ൩൦ ട്ടു: നിവൃത്തിയായി! എന്നു ചൊല്ലി, തല ചാച്ച് ആത്മാവിനെ ഏല്പിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാറെ, അന്ന് ഒരുമ്പാടാജിയും വരുന്ന ശബ്ബത്തു നാൾ ൩൧ വലിയതും, ആകകൊണ്ട് ആ ഉടലുകൾ ശബ്ബത്തിൽ ക്രൂശിന്മേൽ ഇരിക്കരുത് എന്നുവെച്ച്, അവരുടെ തുടകളെ ഒടിച്ച് (ഉടലുകൾ) എടുപ്പിക്കേണം എന്നു യഹൂദർ പിലാതനോടു ചോദിച്ചു. അതുകൊണ്ടു സേവകർ വന്ന്, ഒന്നാമന്നും അവനോടു ൩൨ കൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട മറ്റെവനും തുടകളെ ഒടിച്ച്, പിന്നെ യേശുവിന്നടുക്കെ വന്ന്, അവൻ മരിച്ചു കഴഞ്ഞപ്രകാരം കണ്ടു, ൩൩ തുടകളെ ഒടിച്ചില്ല; സേവകരിൽ ഒരുത്തൻ കുറുകൊണ്ട് അ ൩൪ വന്റെ വിലാപ്പറത്തു കുത്തി, ഉടനെ രക്തവും വെള്ളവും പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്നു കണ്ടിട്ടുള്ളവൻ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമുള്ളതു തന്നെ; നിങ്ങളും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു താൻ ഉള്ളവതന്നെ പറയുന്നു എന്ന് അവൻ അറിഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു. കാരണം അവന്റെ ൩൩ അസ്ഥി ഒടികയും ഇല്ല, (൨ മോ. ൧൨, രൗ. സങ്കീ. ൩൪, ൨൧) എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തു പൂരിക്കേണ്ടതിന്ന് ഇവ സംഭവിച്ചു; പിന്നെ (ജക. ൧൨, ൩൭, ൧൦.) അവർ കുത്തിയവങ്കലേക്ക് നോക്കിക്കും എന്നു മറ്റെവർ എഴുത്തും പറയുന്നു.

അന്നത്തരം യേശുവിൻ ശിഷ്യൻ എങ്കിലും, യഹൂദരെ ഭയം ൩൪ മേതുവായി മറഞ്ഞിരുന്ന അറിമത്ത്യയിലെ യോസേഫ് പിലാതനോട് യേശുവിൻ ഉടൽ എടുപ്പാൻ ചോദിച്ചു, പിലാതൻ അനുവദിക്കയാൽ, അവൻ വന്നു, യേശുവിൻ ഉടൽ എടുത്തു. ആദ്യം രാത്രിയിൽ യേശുവിന്നടുക്കെ വന്ന നീക്കോദമനും ൩൯ കൂടെ കണ്ടിവെണ്ണയും, അകിലും, വിരകിയകൂട്ടു നൂററാത്തലോളം കൊണ്ടുവന്ന് എത്തി. ആയവൻ യേശുവിൻ ഉടൽ കൈ ൪൦ കൊണ്ടു, യഹൂദർ കഴിച്ചിട്ടന്ന മയ്യാദപ്രകാരം അതിനെ സുഗന്ധങ്ങൾ ചേർത്തു, തൂണികൾ ചുറ്റി കെട്ടി, അവനെ ക്രൂശി ൪൧ ചു പ്രദേശത്തു തന്നെ, ഒരു തോട്ടവും തോട്ടത്തിൽ മുഖെ ആരെയും വെച്ചിട്ടില്ലാത്ത പുതിയ കല്ലറയും ഉണ്ടു. ആ കല്ലറ ൪൨ മീം ആകകൊണ്ട് അവർ യഹൂദരുടെ ഒരുമ്പാടാജി വിചാരിച്ചു, യേശുവിനെ അവിടെ വെച്ചു.

൨൪. അദ്ധ്യായം.

മശലക്കാരത്തി യേശുവിൻ ഉടൽ കാണാതെ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെ വരുത്തി, (൧൧) താൻ യേശുവിനെ കണ്ടശേഷം, (൧൯) പത്ത് ശിഷ്യരും യേശു പ്രത്യക്ഷനായ ത്തും [മത്താ. ൨൮. ൧൦. ൧൩. ൧൪. ൨൦.], (൨൪) തോമാവിൻ കാണായതു, (൩൦) സുവിശേഷത്തിൻ താല്പര്യം.

൧ **ആ**ദ്യപട്ടത്തിൽ ഒന്നാം നാൾ മശലക്കാരത്തി മറിയ, രാവി
 ലെ ഇരുട്ടുള്ളപ്പോൾ തന്നെ കല്ലറയിരികെ വന്നു, കല്ലറയിൽ
 ൨ നിന്നു കല്ല നീങ്ങിപ്പോയതു കണ്ടിട്ട്; ഓടി ശിമോൻപേത്ര
 നോക്കും യേശുവിന് പ്രിയനായ മറെറ ശിഷ്യനോടും എത്തി:
 (ആരെ) കർത്താവിനെ കല്ലറയിൽനിന്ന് എടുത്തു കൊണ്ടുപോ
 യി, എവിടെ ആക്കി എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നതും ഇല്ല എ
 ൩ ന് അവരോടു പറയുന്നു. അതുകൊണ്ടു പേത്രനും, മറ്റേ ശി
 ഷ്യനും പുറപ്പെട്ടു, കല്ലറക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ, ഇരുവരും ഒന്നി
 ൪ ൽ ഓടി; മറ്റേ ശിഷ്യനോ, പേത്രനിലും വിരങ്ങു പാഞ്ഞു
 ൫ മുഖെ കല്ലറക്കൽ എത്തി, കുനിഞ്ഞു നോക്കി, തൂണിപ്പുറം കി
 ൬ ടക്കുന്നപ്രകാരം കണ്ടു പാത്തും അകമ്പുക്കതും ഇല്ല. അവന്റെ
 പിന്നാലെ ശിമോൻ പേത്രൻ വന്നു കല്ലറയിൽ പുകു, തൂണി
 ൭ കൾ കിടക്കുന്നതും, അവന്റെ തല ചുറ്റിയ ശീല തൂണികളോ
 ൮ ടു കിടക്കാതെ, വേറിട്ട് ഒരിടത്തു ചുറ്റി വെച്ചിരിക്കുന്നതും കണ്ടു
 ൯ പാത്തു. അപ്പോൾ തന്നെ, കല്ലറക്കൽ മുഖെ എത്തിയ മറെ
 ൧൦ ന് ശിഷ്യനും അകമ്പുക്കു, കണ്ടു വിശ്വസിക്കയും ചെയ്തു. കാര
 ന്നും അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നു വീണ്ടും എഴുന്നീല്ക്കുണ്ടിയത്
 ൧൧ എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തിനെ അവർ അന്ന് അറിഞ്ഞില്ല; പി
 ന്നെ ശിഷ്യന്മാർ തിരികെ വീട്ടിലേക്കു പോയി.

൧൨ എന്നാറെയും, മറിയ കല്ലറക്കൽ പുറത്തു കരഞ്ഞുനിന്നിര
 ൧൩ ന്നു; കരയുമ്പോൾ തന്നെ, കല്ലറയിൽ കുനിഞ്ഞു നോക്കി, യേശു
 ൧൪ ശുവിൻ ഉടൽ കിടന്നിരുന്ന ഇടത്തു വെള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചു ര
 ൧൫ ണ്ടു ദൂതന്മാർ, ഒരുത്തൻ തലക്കല്ലും ഒരുത്തൻ കാലുക്കല്ലും ഇരിക്ക
 ൧൬ ന്നതു കാണുന്നു; അവർ അവരോടു: സ്ത്രീയെ, നീ കരയുന്നത്
 എന്ത്? എന്നു പറഞ്ഞാറെ: എന്റെ കർത്താവിനെ എടുത്തു
 ൧൭ പോകയാലും, അവർ അവനെ വെച്ചു സ്ഥലം അറിയാതായാ
 ൧൮ ലും എന്ന് അവരോടു പറയുന്നു. ഇവ ചൊല്ലിട്ടു, പിന്നോക്കു
 തിരിഞ്ഞു, യേശു നില്ക്കുന്നതു കാണുന്നു; യേശു എന്നു തിരി

൨൩൮

ഞാനും ഇല്ല. യേശു അവരോട്: സ്രീയെ, കരയുന്നത എന്താ? എന്താ തിരയുന്നു? എന്ന് അവരോട് പറയുന്നു; ഇവൻ തോട്ടക്കാർ എന്ന് അവർ നിരൂപിച്ചു: യജമാന, അവനെ ചുമന്നു പോയതു നീ എന്നുവരികിൽ, അവനെ വെച്ചു സ്ഥലം പറഞ്ഞു തരിക, ഞാൻ അവനെ എടുത്തു കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും എന്ന് അവനോട് പറയുന്നു. യേശു അവരോട്: മറിയെ! എന്നു പറയുന്നു. അവർ തിരിഞ്ഞ് അവനോട് എബ്രയവാ ൧൩ ക്കിൽ (എൻ) ഗുരോ എന്നുള്ള: റബ്ബനി എന്നു പറയുന്നു. യേശു അവരോട് പറയുന്നിതു: എന്നെ പിടിച്ചുകൊള്ളല്ല; കാരണം ഞാൻ ഇതുവരെ എന്റെ പിതാവിന്നടുക്കെ കരേറി പോയില്ല, എങ്കിലും, എന്റെ സഹോദരന്മാരെ ചെന്നു കണ്ടു, എൻ പിതാവും നിങ്ങളുടെ പിതാവും എൻ ദൈവവും നിങ്ങളുടെ ദൈവവും ആയവന്നടുക്കെ ഞാൻ കരേറി പോകുന്നു എന്നു പറക. മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയ വന്നു കത്താവെ കണ്ടതും അവൻ ഇവ തന്നോട് പറഞ്ഞപ്രകാരവും ശിഷ്യന്മാർ അറിയിക്കയും ചെയ്തു.

ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ആ ഒന്നാം നാൾ വൈകുന്നേരത്തു, ശിഷ്യന്മാർ കൂടി വന്ന സ്ഥലത്തിൽ യഹൂദരെ ഭയം വേരുവായി വാതിലുകൾ പൂട്ടിയിരിക്കെ, യേശു വന്നു നടുവിൽനിന്നുകൊണ്ട് അവരോട് പറയുന്നു; നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം. (ഉണ്ടാക!) ൨൦ എന്നതു ചൊല്ലി, തന്റെ കൈകളേയും വിലാപ്പറവും അവർക്കു കാണിച്ചു കത്താവിനെ കണ്ടിട്ടു, ശിഷ്യൻ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു. യേശു പിന്നെയും അവരോട് പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങൾക്കു ൨൧ സമാധാനം! പിതാവ് എന്നെ അയച്ചപ്രകാരം ഞാനും നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു! എന്നു ചൊല്ലി, അവരുടെമേൽ ഊതി പറയ ൨൨ ന്നിതു: വിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൈക്കൊള്ളിൻ! ആക്കെങ്കിലും ൨൩ നിങ്ങൾ പാപങ്ങളെ മോചിച്ചാൽ, അവർക്കു മോചിക്കപ്പെടുന്നു: ആക്കെങ്കിലും പിടിപ്പിച്ചാൽ, അവർക്കു പിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അന്നു യേശു വന്നപ്പോൾ, പന്തിരവരിൽ ഒരുവനായ ഇ ൨൪ റ്റു എന്നുള്ള തോമാ അവരോട് കൂടിയിരുന്നില്ല. പിന്നെ ൨൫ റെ ശിഷ്യന്മാർ: ഞങ്ങൾ കത്താവിനെ കണ്ടു എന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞാറെ: അവന്റെ കൈകളിൽ ഞാൻ ആണികളുടെ പഴുതു കണ്ടും, ആണിപ്പഴുതിൽ എന്റെ വിരൽ ഇട്ടും, അവന്റെ വിലാപ്പറത്തു എൻ കൈയിട്ടും കൊണ്ടല്ലാതെ, വിശ്വ ൨൬ൻ

൨൩ സിക്കയില്ല എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. എട്ടു നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ട്, ശിഷ്യന്മാർ പിന്നെയും തോമാവുമായി അകത്തുകൂടി ഇരുന്നു, വാതിലുകൾ പൂട്ടിയിരിക്കെ, യേശു വന്നു നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു: നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം! എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ തോമാവിനോടു: നിന്റെ വിരൽ ഇങ്ങോട്ടു നീട്ടി, എന്റെ കൈകളെ കാണുക; നിന്റെ കൈയും നീട്ടി എന്റെ വിലാപ്പറത്ത് ഇടുക! അവിശ്വാസിയല്ല വിശ്വാസിയായിരിക്കുക! എന്നു പറഞ്ഞു. തോമാ അവനോടു: എൻകർത്താവും എൻദൈവവും ആവണമേ! എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു പറഞ്ഞു: നീ എന്നെ കാണുകൊണ്ടു വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു (വൊ); കാണാതെ വിശ്വസിച്ചവർ ധന്യന്മാർ.

൨൪ വിശേഷിച്ചു ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയതല്ലാതെ, മറ്റു നേരം അടയാളങ്ങളേയും, യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കാണുക ചെയ്ത സത്യം ഇവയൊ യേശു ദൈവത്തിൻ, പുത്രനായ മശിഹാ എന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചാൻ വിശ്വസിച്ചിട്ടു അവന്റെ നാമത്തിൽ ജീവൻ ഉണ്ടാവാനും തന്നെ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു.

൨൧. അദ്ധ്യായം.

ഗലീലയിലെ ഒന്നാം പ്രത്യക്ഷത, (൧൫) ശിമോൻ യോഹന്നാൻ എന്നവരോടു യേശു പ്രവചിച്ചതു. (൨൪) സുവിശേഷത്തിന്നു എഫെസു സഭയുടെ സാക്ഷ്യം.

൧ ഇവരിൽശേഷം, യേശു പിന്നെയും തിബെര്യൂ പൊയ്കവക്കത്തു ശിഷ്യന്മാർക്കു പ്രത്യക്ഷനായുന്നു; പ്രത്യക്ഷതാ വിവരം ആവിതു. ശിമോൻ പേത്രനും ഇരട്ട എന്നുള്ള തോമാവും. ഗാലീലൂ കാനാവിലെ നഥനയെലും ജബദിമക്കളും അവന്റെ ശിഷ്യരിൽ വേറെ രണ്ടാളും ഒരമിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, ശിമോൻ പേത്രൻ, അവരോടു: ഞാൻ മീൻപിടിപ്പാൻ പോകുന്നു എന്നു പറയുന്നു: ഞങ്ങളും നിന്നോടു കൂടി പോകുന്നു എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു, ഉടനെ പടകിൽ കയറിപോയി, ആ രാത്രിയിൽ ഒന്നും പിടിച്ചില്ല. പുലച്ചയായപ്പോൾ, യേശു കരയിൽ നിന്നിരുന്നു; യേശു എന്നു ശിഷ്യന്മാർ അറിഞ്ഞില്ല താനും

൨ യേശു അവരോടു: കുഞ്ഞങ്ങളെ കൂട്ടുവാൻ ഏതാനും ഉണ്ടോ? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഇല്ലെന്നു അവർ ഉത്തരം ചൊല്ലിയാറെ: പടകിന്റെ വലഭാഗത്തു വല വീശുവിൻ എന്നാൽ കിട്ടു

യോഹന്നാൻ. ൨൧. അ.

എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. അവർ വീശി, മീനുകളുടെ പെരുകൾ
 ഘോരമായി, വലിപ്പാൻ പിന്നെ കഴിഞ്ഞതും ഇല്ല. അ
 തുകൊണ്ടു യേശു സ്നേഹിക്കുന്ന ശിഷ്യനായവൻ, പേത്രനോ
 ടു: കർത്താവേ എന്നു പറയുന്നു; കർത്താവേ എന്ന് ശിമോ
 ന് കേട്ടു നഗ്നനായാൽ, അങ്ങിയെ ഉടുത്ത് അരെക്ക കെട്ടി, ക
 ടലിൽപാടി. ശേഷം ശിഷ്യന്മാർ കരെക്ക, ദൂരത്തല്ല ഏകദേശ
 മൂന്നു ഇരട്ടമുഴ അകലെ ആകുകൊണ്ടു, മീൻ നിറഞ്ഞ വല
 ഇഴെച്ചുകൊണ്ടു, പടകു വലിച്ചു വന്നു. നിലത്ത് ഇറങ്ങിയ
 ന് പ്പോൾ, തീക്കരൽ ഉള്ളതല്ലാതെ, അതിനേൽ മീൻ കിടക്കുന്നതും
 അപ്പവും കാണുന്നു. യേശു അവരോട്: ഇപ്പോൾ പിടിച്ച മീൻ
 ൧൦
 കൾ ചിലതു കൊണ്ടുവരുവിൻ! എന്നു പറഞ്ഞാറെ, ശിമോ ൧൧
 ന്, പേത്രൻ, കയറി നൂററമ്പത്തുമൂന്നു വലിയ മീനും നിറഞ്ഞി
 ടുള്ള വലയെ കരമേൽ വലിച്ചു. അത്ര ഉണ്ടായിട്ടും വല കീറിയ
 തും ഇല്ല. യേശു അവരോട്: ഇങ്ങു വന്നു മുത്താഴം കഴിച്ചു ൧൨
 കൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. ഇവൻ കർത്താവേ, എന്ന് അറി
 ണ്ണിട്ടു, ശിഷ്യരിൽ ഒരത്തനും നീ ആർ എന്ന് അവനോട് ആ
 രാജ്യാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. യേശു വന്ന് അപ്പം എടുത്തു, അവർക്കു ൧൩
 കൊടുത്തു; മീനും അപ്രകാരം തന്നെ; യേശു മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ൧൪
 ഉണർന്നശേഷം ഇങ്ങിനെ മൂന്നാമതും തന്റെ ശിഷ്യർക്കു പ്ര
 ത്യാകുന്നതായതു.

അവർ മുത്താഴം കഴിച്ചശേഷം യേശു ശിമോൻ പേത്രനോ ൧൫
 ടു: യോഹന്നാവിൻ ശിമോനെ! എന്നെ നീ ഇവരേക്കാൾ അ
 ധികം സ്നേഹിക്കുന്നുവോ? (മാ. ൧൪, ൨൯.) എന്നു പറഞ്ഞാറെ:
 ഉച്ച കർത്താവേ, എനിക്കു നിന്നിൽ പ്രേമം ഉള്ളപ്രകാരം നീ
 അറിയുന്നു എന്നു പറയുന്നു: എന്റെ കുഞ്ഞാടുകളെ മേയ്ക്കു!
 എന്ന് അവനോടു പറയുന്നു. രണ്ടാമതും അവനോടു: യോഹ ൧൮
 ന്നാവിൻ ശിമോനെ! നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ? എന്നു
 ചോദിച്ചാറെ: ഉച്ച കർത്താവേ, എനിക്കു നിന്നിൽ പ്രേമം ഉള്ള
 പ്രകാരം നീ അറിയുന്നു: എന്റെ ആടുകളെ പാലിക്ക! എന്ന്
 അവനോടു പറയുന്നു. മൂന്നാമതും അവനോടു: യോഹന്നാവി ൧൯
 ന് ശിമോനെ! നിന്നെക്ക് എന്നിൽ പ്രേമം ഉണ്ടോ? എന്നു
 ചോദിച്ചാറെ, എന്നിൽ പ്രേമം ഉണ്ടോ എന്നു മൂന്നാമതും ത
 ന്നോടു പറയയാൽ, പേത്രൻ ദുഃഖിച്ചു: കർത്താവേ, നീ സക
 ലവും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എനിക്കു നിന്നിൽ പ്രേമം ഉള്ളതു

വേദാധികാരികൾ! എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു; യേശു
 അവനോടു: എന്റെ ആടുകളെ മേയ്ക്കൂ! എന്നു പറയുന്നു.
 ൧൮ ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിന്നോടു ചൊല്ലുന്നതു: നിന്നെ
 വയസ്സ് കുറഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ, നീ തന്നെ അരക്കെട്ടിക്കൊണ്ട്
 ഇപ്പോഴുള്ളതതു നടന്നുവന്നു; നീ മൂത്തശേഷമൊ, നിന്റെ
 കൈകളെ നീട്ടും, മരണാവസ്ഥ നിന്നെ അരക്കെട്ടി, ഇപ്പോൾ
 ൧൯ ന് ത ഇടത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകും. എന്നതിനാൽ അവൻ ഇ
 ന്ന മരണം കൊണ്ടു ദൈവത്തെ തേജസ്കരിക്കും എന്നു സൂചി
 പ്പിച്ചു; ആയതു ചൊല്ലിയാറെ: എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്ന്
 ൨൦ അവനോടു പറയുന്നു. പേത്രൻ തിരിഞ്ഞു, യേശു സ്നേഹി
 ക്കുന്ന ശിഷ്യൻ പിഞ്ചെല്ലുന്നതു കാണുന്നു (അത്താഴത്തിൽ
 അവന്റെ മാറിടത്തോടു ചാരിക്കൊണ്ടു, കർത്താവെ, നിന്നെ
 കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചവൻ തന്നെ.)
 ൨൧ ആയവനെ പേത്രൻ കണ്ടു: കർത്താവെ, ഇവനൊ എന്ത്
 ൨൨ (ആക്കു)? എന്നു യേശുവിനോടു പറയുന്നു. യേശു അവനോ
 ടു: ഞാൻ വരുവോളം ഇവനെ വസിപ്പിപ്പാൻ തോന്നിയാൽ
 അതു നിന്നെക്കു ഏന്തു? നീ എന്നെ അനുഗമിക്ക! എന്നു പറ
 ൨൩ യുന്നു. ആകയാൽ, ആ ശിഷ്യൻ മരിക്കയില്ല എന്നുള്ള ശ്രുതി
 സമോദരരിൽ പരന്നുപോയി; യേശുവൊ അവൻ മരിക്കയില്ല
 എന്നല്ല; ഞാൻ വരുവോളം ഇവനെ വസിപ്പിപ്പാൻ തോന്നി
 യാൽ, അതു നിന്നെക്കു എന്ത് എന്നത്രെ അവനോടു പറഞ്ഞു.
 ൨൪ ഇവ എഴുതിയതല്ലാതെ, ഇവറ്റിന്നു സാക്ഷിനില്ക്കുന്ന ശി
 ഷ്യൻ അവൻ തന്നെ ആകുന്നു; അവന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യ
 ൨൫ മുജ്ജത് എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. യേശു ചെയ്യവ മറ്റു പ
 ലവും എല്ലാം ഉണ്ടു; ആയത് ഓരൊന്നും, എഴുതപ്പെട്ടാൽ എഴുതേ
 ന്നീയ പുസ്തകങ്ങളെ ലോകം തന്നെ കൊള്ളുകയും ഇല്ല എന്നു
 ഞാൻ ഉറപ്പിക്കുന്നു. ആമെൻ.

THE
Acts of the Apostles

അപോസ്തലരുടെ
പ്രവൃത്തികൾ

൧. അദ്ധ്യായം.

കർത്താവ് സ്വർഗാരോഹണമായി ഭൂമിയിൽ വ്യാപരിപ്പാൻ പോകുന്നതു ലൂക്കാ വിവരിപ്പാൻ തുടങ്ങിയതു, (൧൨) അപോസ്തലർ ആത്മാഭിമാനത്തിന് കരുവെടുവന്നതു.

പ്രിയ തെയോഫിലനെ! യേശു തെരിഞ്ഞെടുത്ത അപോസ്തലന്മാർക്കു വിശുദ്ധാത്മാമൂലം കല്പന കൊടുത്തു, മേലോട്ട് എടുക്കപ്പെട്ടനാൾവരെ, അവൻ ചെയ്യാനും ഉപദേശിപ്പാനും ആരും ദിച്ച സകലവും വെട്ടിക്കുന്ന, ഒന്നാം പ്രബന്ധം ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിയല്ലോ. എങ്കിലൊ, അവൻ കയ്യെടുത്തശേഷം നാല്പതു ദിവസം കൊണ്ട് അവർക്കു കാണായ്പ്പനും ദേവരാജ്യം സംബന്ധിച്ചുവ പറഞ്ഞും കൊണ്ടു, താൻ ജീവിക്കുന്നവൻ എന്ന് അന്വേഷം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാൽ അവർക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അന്നന്തരം അവൻ അവരോടു ചേർന്നു യരുശലേമിൽനിന്നു വാങ്ങാതെ (ലൂ. ൨൪, ൪൯.) എങ്കൽനിന്നു കേട്ട പിതാവിൻ വാഗ്ദത്തത്തെ പാർത്തിരിക്കേണം; കാരണം (ലൂ. ൩, ൧൩.) യോഹന്നാൻ വെള്ളത്താൽ സ്നാനം ഏല്പിച്ചു; നിങ്ങളോ ഇനി കുറയ നാൾ ചെയ്യാൻ, വിശുദ്ധാത്മാവിൽ സ്നാനപ്പെടും എന്നു പ്രബോധിപ്പിച്ചു. ആ കൂടിവന്നവർ: കർത്താവേ, നീ ഇസ്രായേലിന് ഇതു കാലം എത്തിൽ രാജ്യത്തെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നുവോ? എന്ന് അവനോടു ചോദിച്ചതിന്നു പറഞ്ഞിതു: പിതാവ് തന്റെ അധികാരത്തിൽ വെച്ചു കാലങ്ങളെയൊ സമയങ്ങളെയൊ

൧൮ ഉള്ളൊ അറിയുന്നതു നിങ്ങൾക്കുള്ളതല്ല; വിശുദ്ധാത്മാവ് നി
 ങ്ങളുടെ മേൽ വന്നപ്പോൾ, ശക്തിലഭിച്ചിട്ടു നിങ്ങൾ യരുശലേ
 മാദി സകല യഹൂദയിലും ശമൗയ്യിലും ഭൂമിയുടെ അറുത്തോള
 ൧൯ ന് പും എനിക്കു സാക്ഷികൾ ആകും താനും. എന്നിവ ചൊല്ലി, അ
 വൻ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, അവൻ മേലോട്ട് ഉയന്നു, മേഘം
 അവനെ അവരുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്നു മറെച്ചെടുക്കയും ചെയ്
 ൧൦ യ്തു. അവൻ പോകുന്നേരം അവർ വാനത്തേക്ക് ഉററുനോക്കി
 നോക്കി, ഇതാ വെള്ള വസ്ത്രത്തോടെ രണ്ടു പുരുഷന്മാർ അവ
 ൧൧ രുടെ അടുക്കെ നിന്നു: ഗലീലയ്ക്കു പുരുഷന്മാരെ, നിങ്ങൾ വാന
 തത്തേക്ക് നോക്കിനില്ക്കുന്നത് എന്തു? നിങ്ങളിൽനിന്നു സ്വർഗ്ഗ
 തത്തേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ട ഈ യേശു ഇങ്ങിനെ വരും, അവൻ
 സ്വർഗ്ഗത്തേക്ക് പോകുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ടപ്രകാരം തന്നെ
 എന്നു പറകയും ചെയ്തു.

൧൨ അവൻ അവർ യരുശലേമിനോട് ഒരു ശബ്ദത്തു വഴിമാ
 ത്രം ദൂരമുള്ള ഒലീവമലയെ വിട്ടു, യരുശലേമിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോ
 ൧൩ ന്നു; അകത്തു വന്നപ്പോൾ, അവർ വസിക്കുന്ന മാളികക്കുറിയി
 ൽ കയറിപ്പോയി; പേത്രൻ, യോഹന്നൻ, യാക്കോബ്, അ
 റെന്ദ്രയാവു, ഫിലിപ്പൻ, തോമാപ്പും, ബേത്ത്താല്പായി, മത്തായും,
 ഹല്ലായുടെ യാക്കോബ്, എരിവുകാരൻ ശിമോൻ, യാക്കോബി
 ൧൪ ന് യൂദാവും, ഇവർ എല്ലാവരും സ്ത്രീകളോടും യേശുവിന്റെ
 അമ്മയായ മറിയമയോടും അവന്റെ സഹോദരന്മാരോടും കൂടെ
 ഒരുമനപ്പെട്ടു, പ്രാർത്ഥനയിൽ [യാചനയിലും] ഉററുകൊണ്ടിര
 ൧൫ ന്നു. ആ നാളുകളിൽ ശിഷ്യന്മാർ നൂറ്റിരുപതിനോളം പേരുക
 ൾ കൂട്ടമായി, ഒരുമിച്ചപ്പോൾ, പേത്രൻ അവരുടെ നടുവിൽ എ
 ഴുന്നിററുന്നിന്നു പറഞ്ഞിതു: സഹോദരന്മാരായ പുരുഷന്മാരെ!
 ൧൬ യേശുവിനെ പിടിച്ചവർക്കു വഴികാട്ടിയായി, ചോയ യൂദാവിനെ
 ചൊല്ലി, വിശുദ്ധാത്മാവ് ദാവിദിൻ വായികൊണ്ടു, മുൻപറ
 ൧൭ ത്തെ എഴുത്തിന്നു നിവൃത്തിവരേണ്ടി ഇരുന്നു. അവനാകട്ടെ
 ഞങ്ങളിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവനായി, ഈ ശുശ്രൂഷയുടെ ചീട്ടിനെ
 ൧൮ ലഭിച്ചിരുന്നവല്ലോ. പിന്നെ അനീതിയുടെ കൂലികൊണ്ട് അ
 വൻ പറമ്പു വാങ്ങിയശേഷം തല കീഴായി വീണു നടുവെ
 ൧൯ പിച്ചു, അവന്റെ കടലും എല്ലാം തുറിച്ചുപോയി. ആയതു യ
 രുശലേമിൽ പാർക്കുന്നവർക്കു എല്ലാം അറിയാത്തതിനാൽ, ആ
 പറമ്പിന്നു അവരുടെ ഭാഷാഭേദത്തിൽ ഹക്കൽദമ എന്നുള്ള

അപോ. പ്രവൃ. ൧. ൨. അ.

ചോരണിൾ ആകുന്ന പേർ ഉണ്ടായി. കാരണം സങ്കീർ്ത ൨൦ നപുസ്യകത്തിൽ (൬൯, ൨൬.) അവന്റെ പാപ്പിടം പാഴായ്യാക; അതിൽ വസിക്കുന്നവൻ ഇല്ലാതിരിക്ക എന്നും, (൧൦൯, ൮) അവന്റെ സ്ഥാനം മറ്റൊരാൾക്കു ലഭിക്ക എന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു കർത്താവായ യേശു യോഹന്നാന്റെ സ്മാ ൨൧ നും തുടങ്ങി, അവൻ നമ്മിൽനിന്നു മേലോട്ട് എടുക്കപ്പെട്ട നാൾ വരെ, നമ്മോടു വരികയും പോകയും ചെയ്തപോന്ന കാലത്തെല്ലാം നമ്മോടു കൂടെ നടന്ന പുരുഷന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ ഞങ്ങളോ ൨൨ ടു കൂടെ അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്നു സാക്ഷിയായി തീരേണം. എന്നാറെ: അവർ യൂസ്യൻ എന്ന മരണമപ്പം ഉള്ള വെ ൨൩ ൽശബ്ദം യോസേഫിനെയും മരയിയാവിനെയും (കണ്ടു) നിരത്തി: എല്ലാവരുടെയും ഹൃദയജ്വലനമായ കർത്തവെ! യൂദാവ് ൨൪ തന്റെ സ്ഥലത്തേക്ക് പോവാൻ തെറ്റി വിട്ട ഈ ശുശ്രൂഷയും ദൂതും ആകുന്ന സ്ഥാനം ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു; ഈ ഇരുവരിൽ ൨൫ നീ തെരിഞ്ഞെടുത്ത ഒരുത്തനെ കാട്ടിത്തരേണമെ! എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു, അവർക്കു ചീട്ടുകളെ ഇട്ടു. ചീട്ടു മരയിയാവിന്നു വന്നു ൨൬ അവൻ പതിനെന്ന് അപോസ്തലന്മാരുടെ എണ്ണത്തിൽ ചേർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

൨. അദ്ധ്യായം.

പെന്തക്കൊസ്തനാളിൽ സഭയുടെ സ്ഥാപനവും, (൧൪) അപോസ്തലന്മാരുടെ കണക്കും, (൩൭) സഭാചലനയുടെ ആരംഭവും.

പെന്തെകൊസ്ത എന്ന (അമ്പതാം) നാൾ തികഞ്ഞുവന്ന ൧ പ്പോൾ, എല്ലാവരും ഒരുമനപ്പെട്ടു ഒന്നിച്ചു കൂടി ഇരുന്നു. പെട്ടെന്നു തകർത്ത ഊത്തു തള്ളിവരുന്നപോലെ, വാനത്തിങ്കന്ന്; ൨ ഒരു മുഴക്കം ഉണ്ടായി, അവർ ഇരുന്നിരിക്കുന്ന വീടെല്ലാം നിറൊച്ചു, അഗ്നിപോലെ വിടന്ന് പോകുന്ന നാവുകളും, അവർക്കു ൩ കാണായ്കുന്നു; അവനവന്റെ മേൽ ഓരൊന്നിരുന്നു പാർത്തു എല്ലാവരും വിശുദ്ധാത്മാവ് നിറഞ്ഞുവന്നിട്ട് ആത്മാവ് അവ ൪ ക്കു ഉച്ചരിപ്പാൻ കൊടുക്കുംപ്രകാരം മറ്റൊരുകൾ പഠിത്തു തുടങ്ങി. അന്നു വാനത്തിങ്കീഴുള്ള സർവ്വ ജാതിയിൽനിന്നും (വന്നു) ൫ യരുശലേമിൽ കുടിയിരിക്കുന്ന യഹൂദരായ ഭക്തിയുള്ള പുരുഷന്മാർ ഉണ്ടു. ആ ശബ്ദം ഉണ്ടായാറെ, ഈ കൂട്ടം ചേർന്നു വന്നു ൬ ഓരൊരുവർ താന്താന്റെ ഭാഷാഭേദത്താൽ അവർ ചൊല്ലുന്നതു

൭ കേട്ടിട്ട് അമ്പരന്നുപോയി. ഭൂമിച്ച് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു തങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിതു: ഈ ഉരചെയ്യുന്നവർ എല്ലാവരും കണ്ടാലും ഗലീവ്യ ലക്കാരല്ലയൊ! പിന്നെ നാം ജനിച്ച ഓരൊ ഭാഷ നാം കേൾക്കുൻ നന്ത് എങ്ങിനെ? പത്മർ, മേദർ, എലാമ്യരും, മെസപൊത്തമ്യ, ൧൦ യഹൂദ, കല്പദൊക്രയിലും, പൊന്ത, ആസ്യയിലും, ട്രൂഗ്ര, പംഫ്യല്യയിലും, മിസ്രയോടു കരണെക്കടുത്ത ലിബ്യയാശങ്ങളിലും കുടിയിരിക്കുന്നവരും, രോമയിൽനിന്നു വന്നു പാർക്കുന്നവരും, യ ൧൧ ഹൂദരും, മതാവലംബികളും, ക്രൂരർ, അറബരമായി ഈ നമ്മുടെ ഭാഷകളാൽ എല്ലാം അവർ ദൈവത്തിൻ വൻക്രിയകളെ ഉ ൧൨ രെക്കുന്നതു കേൾക്കുന്നു (എങ്ങിനെ)? എന്നിട്ടു ഭൂമിച്ച് ബുദ്ധി മുട്ടിട്ട്, ഇതാകുന്നത് എന്തുപോൽ? എന്നു തങ്ങളിൽ പറയും. ൧൩ മററവർ ഇവർ മധുര മദ്യം നിറഞ്ഞവരത്രെ എന്നു പരിമസിച്ച് പോകയും ചെയ്തു. ൧൪ ഉടനെ പേത്രൻ പതിനൊരുവരോടും കൂടെ നിന്നുകൊണ്ടു, തന്റെ ശബ്ദം ഉയർത്തി, അവരോടു ഉരചെയ്തിതു: യഹൂദ പുരുഷന്മാരും യരുശലേമിൽ പാർക്കുന്ന എല്ലാവരും ആയുജ്ജോര! ഇതു നിങ്ങൾക്കു് അറിയാത്തുപോയി, എന്റെ മൊഴികളെ ചെവി ൧൫ കൊൾകയും ചെയ്തിൻ! നിങ്ങൾ ഉറമിക്കുംപോലെ ഇവർക്കു് ലഹരി ഉള്ളതല്ല; പകലിൽ മൂന്നാം മണിനേരമെ ഉള്ളുവല്ലോ! ൧൬ യോദവൽ പ്രവാചകനാൽ (൩, ൧, ൫.) മൊഴിയപ്പെട്ടതത്രെ ഇ ൧൭ താകുന്നതു. ദൈവത്തിൻ അരുളപ്പാടാവിതു: ഒടുക്കത്തെ നാളുകളിൽ ഞാൻ എല്ലാജഡത്തിനേലും എന്റെ ആത്മാവിനെ പകരും, നിങ്ങളുടെ പുത്രരും പുത്രീമാരും പ്രവചിക്കയും, നിങ്ങളുടെ ബാല്യക്കാർ, ദർശനങ്ങളെ കാണുകയും, നിങ്ങളുടെ മൂത്തവർ, ൧൮ സ്വപ്നങ്ങളെ സ്വപിക്കയും ചെയ്യും; എന്റെ ദാസർ ദാസിമാരുടെ മേലും ഞാൻ ആ നാളുകളിൽ എന്റെ ആത്മാവിനെ പകരും ൧൯ അവരും പ്രവചിക്കും. മീത്തൽ വാനത്തിൽ അത്ഭുതങ്ങളും താഴെ ഭൂമിയിൽ രക്തം അശ്നിധൂമസ്സുംകൊ എന്നുള്ള അടയാളങ്ങളും ൨൦ ഞാൻ വെക്കും; കർത്താവിന്റെ വലുതും പ്രശ്നക്ഷപ്തം ആയ നാൾ വരുമുവെ സൂയ്മൻ ഇരുളായും ചന്ദ്രൻ രക്തമായും മാ ൨൧ പ്പെടും എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചവൻ എല്ലാം ൨൨ രക്ഷപെടും എന്നത്രെ! ഇസ്രയേല്യപുരുഷന്മാരേ! ഈ വചനങ്ങളെ കേൾപ്പിൻ! നചറയുന്നായ യേശു നിങ്ങളും തന്നെ അറിയുന്നപ്രകാരം ദൈവം അവനെ കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ നടു

വിൽ ചെയ്യശക്തികളും, അതുതങ്ങളും, അടയാളങ്ങളും കൊണ്ടു,
 ദൈവം നിങ്ങൾക്കായി, ഞളിവു വരുത്തിയോരു പുരുഷനായി
 സ്വന്തം! ആയവൻ ദൈവത്തിന്റെ നിർണ്ണയാലോചനയാലും ൨൩
 മുന്നറിവിനാലും ഏല്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അവനെ പിടി
 ച്ച് അധർമ്മങ്ങളുടെ കൈയാൽ തറപ്പിച്ചു ഒടുക്കി. ദൈവമൊ, ൨൪
 മരണപാശങ്ങളെ അഴിച്ചിട്ട്, അവനെ എഴുന്നീല്പിച്ചു; കാരണം
 ആയവനെ അത് അടക്കിവെക്കുന്നത് കഴിയാത്തത് എന്നു ൨൫
 വിദ് അവനെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറയുന്നതിനാൽ സ്വപ്നം; എങ്കി
 ലൊ (സങ്കീ. ൧൩, ൧.) ഞാൻ കർത്താവിനെ എപ്പോഴും എന്റെ
 മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ എന്റെ വലത്തിരിക്കയാൽ,
 ഞാൻ കലുഷകയില്ല. അതുകൊണ്ട്, എന്റെ ഹൃദയം സന്തോ ൨൩
 ഷിച്ചു, എന്റെ നാവു ആനന്ദിച്ചു, എന്റെ ജഡവും പ്രത്യാ
 ശയോടെ വസിക്കും; കാരണം നീ എന്റെ ദേഹിയെ പാതാള ൨൭
 ത്തിന്നു വിടുകയില്ല; നിന്റെ പവിത്രനെ കേടുകാണാൻ ഏല്പി
 ക്കയും ഇല്ല; നീ ജീവമാർഗ്ഗങ്ങളെ എന്നെ അറിയിച്ചു, നിൻമു ൨൮
 ഖത്തോട് എന്നിക്കു ഭോഗ്യപു വരുത്തും എന്നുണ്ടല്ലോ! സ ൨൯
 മോദരായ പുരുഷന്മാരെ! ഗോത്രപിതാവായ ദാവിദിനെ
 കൊണ്ട്, അവൻ മരിച്ചു എന്നും, കുഴിച്ചിടപ്പെട്ടു എന്നും നിങ്ങൾ
 ജോടു പ്രാഗത്ഭ്യമായി പറയാമല്ലോ; അവന്റെ കല്ലറ ഇന്നേ
 വരെ നമോട് ഉണ്ടല്ലോ! എന്നാൽ അവൻ പ്രവാചകൻ ൩൦
 ആകയാൽ (സങ്കീ. ൧൩൨, ൧൧.) ദൈവം അവന്റെ അരയുടെ
 ഘലത്തിൽനിന്ന് ഒരുവനെ അവന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ
 ഇരുത്തും എന്ന് അവൻ ആണെയിട്ട് ഉറപ്പിച്ചപ്രകാരം അറി
 ണ്ണിട്ടു, മശിഹായുടെ പുനരുത്ഥാനത്തെ മുക്കുണ്ട് ആയവൻ ൩൧
 പാതാളത്തിന്നു വിടപ്പെട്ടില്ല; അവന്റെ ജഡം കേടുകണ്ടിട്ടും
 ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞതു. ഈ യേശുവിനെ ദൈവം എഴുന്നീല്പി ൩൨
 ച്ചു; അതിന്നു ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും സാക്ഷികൾ ആകുന്നു.
 അതുകൊണ്ട് അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുകൈക്കൽ ഉയ ൩൩
 ന്നിന്നു വിശുദ്ധാത്മാവാകുന്ന വാദത്തെ പിതാവോടു വാ
 ങ്ങി, ഇന്നു നിങ്ങൾ ഈ കണ്ടു കേൾക്കുന്നതിനെ പകർത്ത
 നു. ദാവിദ് ആകട്ടെ വാനങ്ങളിൽ കരേറിയപോയില്ല, (സങ്കീ. ൩൪
 ൧൧, ൧) യഥോവ എന്റെ കർത്താവിനോട് അരുളിച്ചെയ്തു:
 ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്നെക്കു പാദപീഠമാക്കുവോളത്തി ൩൫
 ന് എന്റെ വലഭാഗത്തിരിക്ക എന്ന് അവൻ പറയുന്നു

൩൬ താനും ആകയാൽ നിങ്ങൾക്കു ക്രൂശിച്ച യേശുവിനെ തന്നെ ദൈവം കർത്താവും ക്രിസ്തുനും ആക്കിവെച്ചു എന്ന് ഇസ്രായേൽ ഗൃഹം ഒക്കെയും നിശ്ചയമായി അറിവുതാക!

൩൭ എന്നതു കേട്ടവർ ഹൃദയത്തിൽ കത്തുകൊണ്ടു, പേത്രൻ മുതലായ അപോസ്തലരോടു: സഹോദരരായ പുരുഷന്മാരെ! ഞങ്ങൾക്കു ഞങ്ങൾക്കു എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? എന്നു ചോദിച്ചാറെ, പേത്രൻ അവരോടു പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങൾക്കു മനന്തിരിഞ്ഞു ഓരൊരുത്തൻ പാപമോചനത്തിനായി യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു, എന്നാൽ വിശുദ്ധാത്മാവാകുന്ന ദാനം ലഭിക്കും. കാരണം ഈ വാഗ്ദത്തം നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കും നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവ് വിളിച്ചുടുപ്പിക്കുന്ന എണ്ണത്തോളം

൪൦ സകല ദൂരസ്ഥന്മാർക്കും ഉള്ളതാകുന്നു. എന്നല്ലാതെ, ഈ വചനത്തെയുള്ള തലമുറയിൽനിന്നു നീങ്ങി രക്ഷപ്പെടവിൻ! എന്നും മറ്റും പല വാക്കുകളാലും സാക്ഷ്യം ചെയ്തിട്ടു പ്രബോധിച്ചു

൪൧ വന്നു. അതുകൊണ്ട് അവന്റെ വാക്കു മനസ്സാടെ കൈക്കൊണ്ടു, സ്നാനം ചെയ്തു, അന്നാൾ മൂവായിരത്തോളം ദേഹികൾ

൪൨ ൾ ചേർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആയവർ അപോസ്തലരുടെ ഉപദേശത്തിലും കൂട്ടായ്മയിലും അപ്പം നമുക്കുന്നതിലും പ്രാർത്ഥനകളിലും ഉറുകൊണ്ടിരുന്നു. സകല ദേഹിക്കും ഭയം ജനിച്ച്, അപോസ്തലരാൽ ഏറിയ അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും ഉണ്ടായി

൪൪ നടന്നു. വിശ്വാസികൾ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചു കൂടുകയും, സകലവും പൊതുവിൽ അനുഭവിക്കുകയും, ജനദ്രമികളേയും, വസൂക്കളേയും വിറ്റു, അവനവന് ആവശ്യം ഉള്ളപ്രകാരം എല്ലാവർക്കും പങ്കിടുകയും, ദിനപ്രതി ഒരുമനപ്പെട്ടു, ദൈവാലയത്തിൽ ഉററിരുന്നു. വീട്ടിൽ അപ്പം നമുക്കിക്കൊണ്ടും, ഉല്ലാസവും, ഹൃദയസാമാന്യവും പുണ്ട് ആഹാരം ഭക്ഷിക്കുകയും, ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും, സകല ജനത്തോടും കൂടെ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തുകർത്താവാെ രക്ഷപ്പെടുന്നവരെ ദിനപ്രതി സഭയോടു ചേർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

൩. അദ്ധ്യായം.

(പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഒന്നാം അതിശയത്തെ, (൧൨) പേത്രൻ വ്യാഖ്യാനിച്ചതു.

൧ വേദം മനിക്കു പ്രാർത്ഥനാനേരത്തു, പേത്രനും, യോഹന്നാനും ഒന്നിച്ചു, ദൈവാലയത്തിലേക്കു കയറുമ്പോൾ, അമ്മയുടെ

ഗർഭത്തിലെ മുടന്തനായൊർ ആളെ (ചിലർ) കൊണ്ടുവന്നു; ആയവനെ ആലയം പ്രവേശിക്കുന്നവരോടു ഭിക്ഷു ഇരപ്പാൻ അഴകിയത് എന്നുള്ള ആലയ വാതിൽക്കൽ ദിനസ്രുതി ഇരത്തു അന്ന് അവൻ ചേരുന്ന, യോഹന്നാനും, ആലയത്തിൽ നടപ്പാൻ പോകുന്നതു കണ്ടാറെ, ഭിക്ഷു ചോദിച്ചു. ചേരുന്ന ര യോഹന്നാനോടു കൂടെ അവനെ ഉററുനോക്കി: ഞങ്ങളെ നോക്കി! എന്നു പറഞ്ഞു. ആയവൻ ഇവരോടു വല്ലതും കിട്ടും എ എന്നു കാത്തിരുന്നു, അവരെ കുറിക്കൊള്ളുമ്പോൾ, ചേരുന്ന: വെ ന്നുള്ളിയും പറഞ്ഞു എന്നിരിക്കിലും ഉള്ളതിനെ നിന്നെക്കു തരുന്ന താനും; നചരയ്യനായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാമത്തിൽ എഴുന്നീറു നടക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. അവനെ വലക്കയ്യിൽ പിടിച്ച് എഴുന്നീ റെല്ലിച്ചു; ക്ഷണത്തിൽ അവന്റെ കഴലുകളും നരിയാണികളും ഉ വെച്ചുവന്നു. അവൻ ചാടിനിന്നു നടന്നു കൊണ്ടുശേഷം അ വരോടു കൂടി നടന്നു, തുള്ളിയും, ദൈവത്തെ പുകണ്ണുകൊണ്ടു, ദേവാലയത്തിൽ കടന്നു ജനം ഒക്കയും അവൻ നടന്നു ദൈ വത്തെ പുകഴുന്നതുകണ്ട്, ഇവൻ ആലയത്തിൽ അഴകിയ ൧൦ വാതിൽക്കൽ ഭിക്ഷു ഇരുന്നിരുന്നവൻ എന്ന് അറിഞ്ഞു അവനു സംഭവിച്ചതിനാൽ, വിസ്മയവും, സ്തംഭനവും നിറഞ്ഞു വരിക യും ചെയ്തു. അവൻ ചേരുന്നെയും യോഹന്നാനെയും പിടിച്ചു ൧൧ കൊള്ളുമ്പോൾ, ജനം എല്ലാം വിസ്മിതരായി ശലോമൊ ചേരുള്ള മണ്ഡപത്തിലേക്ക് ഓടി കൂടി.

എന്നതു ചേരുന്ന കണ്ടു, ജനത്തോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: ൧൨ ഇസ്രായേല്യപുരുഷന്മാരെ ഇതിങ്കൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നത് എ ന്തു? സ്വശക്തികൊണ്ടോ, ഭക്തികൊണ്ടോ ഇവനെ നടപ്പിച്ചവൻ എന്നുള്ളപ്രകാരം ഞങ്ങളെ ഉററുനോക്കുന്നതും എന്തു? അബ്രഹാം, ഇശ്ശാക്, യാക്കോബ് എന്നവരുടെ ദൈവമായി ൧൩ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായവൻ (യശ. ൪൯, ൩) തന്റെ ദാസനായ യേശുവിനെ തേജസ്കൂരിച്ചു; അവനെ നിങ്ങളും എല്ലിച്ചും വിട്ടുവിട്ടാൻ വിധിച്ചിട്ടുള്ള പിതാക്കന്മാർ മു ണ്ടിൽ അവനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു ഇരുന്നു. വിശുദ്ധനും നീതിമാ ൧൪ നും ആയവനെ നിങ്ങളും തള്ളി, കലപാതകനായ ആളെ നിങ്ങ ള്ക്കായി സമ്മാനിക്കേണം എന്നു ചോദിച്ചു, ജീവനായകനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. അവനെ ദൈവം മരിച്ചവരിൽനിന്ന് എഴുന്നീ ൧൫ ളിച്ചു എന്നതിന്നു ഞങ്ങളും സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. അവന്റെ ൧൩

നാമത്തിലെ വിശ്വാസം നിമിത്തം നിങ്ങൾ ഈ കണ്ട
 100 വിയന്നവന്ന് അവന്റെ നാമം തന്നെ ഉറപ്പു വരുത്തി; അ
 വനാലുള്ള വിശ്വാസം ഇവന് നിങ്ങൾ എല്ലാവരും കണ്ടെ
 101 ൽ ഈ ആരോഗ്യം കൊടുത്തു. ഇപ്പോൾ സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങൾ
 102 ഉണ്ടുവന്നവരെ പോലെ നിങ്ങളും അറിയാതുകൊണ്ടു പ്രവൃത്തി
 103 ചെയ്തു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; ദൈവമൊ മരണിപ്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
 104 എന്നു തന്റെ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെ വായിനാലും മുൻ അ
 105 ന്നിൽ വിളിച്ചതിനെ ഇപ്രകാരം നിവൃത്തിച്ചു. ആകയാൽ, നിങ്ങളു
 106 ടെ പാപങ്ങൾ മാച്ചുപോകേണ്ടതിന്നു മാനസാന്തരപ്പെട്ടു തി
 107 രിഞ്ഞുകൊൾവിൻ! എന്നാൽ, കർത്താവിന്റെ സമ്മുഖത്തിൽ
 108 നിന്നു തണുപ്പിന്റെ സമയങ്ങൾ വരുവാനും നിങ്ങൾക്കു മ
 109 ന്നിയമിക്കപ്പെട്ടുള്ള യേശുക്രിസ്തുനെ അവൻ അയപ്പാനും
 110 സംഗതി വരും. ദൈവമൊ തന്റെ വിശുദ്ധ പ്രവാചകന്മാ
 111 രുടെ വായിനാൽ യുഗാദിമുതൽ അരുളിച്ചെയ്ത ഒക്കെയും വഴി
 112 ക്കാക്കുന്ന കാലങ്ങൾ വരുവോളം ആയവനെ സ്വർഗ്ഗം കൈ
 113 114 കൊള്ളേണ്ടതു. മോശെ ആകട്ടെ (പിതാക്കന്മാരോടു) പറഞ്ഞി
 115 ത്തു: നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങൾക്ക് സഹോദരരി
 116 ൽനിന്ന് എന്നെ പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ എഴുന്നീല്പിക്കും;
 117 ആയവൻ നിങ്ങളോട് എന്തെല്ലാം പറഞ്ഞാലും അവനെ നി
 118 119 ങ്ങൾ കേൾക്കേണം. പിന്നെ ആ പ്രവാചകനെ കേൾക്കാ
 120 ത്ത ഏത് ആത്മാവും ജനത്തിൽനിന്ന് അറുതിപ്പെട്ടു (൫ മോ.
 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

ര. അദ്ധ്യായം.

ഒന്നാം ശതകത്തെ അപോസ്തലർ അനുഭവിച്ചശേഷം, (൨൩) പ്രാർത്ഥനയാലും, (൨൨) വിശ്വാസനടപ്പിനാലും സഭജയിച്ചു പോന്നതു.

ദൈവൻ ജനത്തോടു പറയുമ്പോൾ തന്നെ, പുരോഹിതന്മാരും പദവലയത്തിലെ പടനായകനും, ചട്ടകൃതം ഇവർ ജനത്തിന് ഉപദേശിക്കുകയും, മരിച്ചവരിൽനിന്നുള്ള എഴുന്നീല്പിനെ രേഖപ്പെടുത്തുകയും അറിയിക്കുകയും, അഴൽ പിടിച്ച് അന്നോടുകൂടി നിന്ന്, അവരിൽ കൈകളെ ഇട്ടു, വൈകുന്നേരം ആകകൊണ്ടു, പിറ്റേന്നാളിന്നായി തടവിലാക്കി. വചനത്തെ കേട്ടവരെ പരലതം വിശ്വസിച്ചു, ആ പുരുഷന്മാരുടെ എണ്ണം എഴുതിയെഴുതിയെഴുതി വർദ്ധിച്ചു. രാവിലെ അവരുടെ പ്രമാണികളും, മൂപ്പന്മാരും, ശാസ്ത്രീകളും, മഹാപുരോഹിതനായ ഹന്നാ, കയഹാ, നയോഹന്നാൻ, അലക്സന്ദർ ആദിയായി മഹാപുരോഹിതകലത്തിൽ ഉള്ളവരും എല്ലാം, യരുശലേമിലേക്ക് ഒന്നിച്ചുകൂടിയാറെ ഉണ്ടായിതു: അവരെ നടുവിൽ നിറുത്തി: ഏതുശക്തികൊണ്ടോ, ഏതു നാമത്തിലോ, നിങ്ങൾ ഇതു ചെയ്തു? എന്നു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ പേത്രൻ വിശുദ്ധാത്മാപ്പുണ്ണനായി, അവരോടു പറഞ്ഞിതു: ജനപ്രമാണികളും, ഇസ്രായേൽ മൂപ്പന്മാരും ആയുരോദാരം! ബലഹീനമനുഷ്ടികളെ സൽക്രിയനിമിത്തം, ഇവന് ഏതിങ്കൽ രക്ഷ ഉണ്ടായി എന്നു ഞങ്ങൾക്ക് ഇന്നു വിസ്മയം ഉണ്ടായാൽ, നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവർക്കും ഇസ്രായേൽ ജനത്തിന് ഒക്കെക്കും അറിയാപ്പറേണ്ടുന്നിതു; നിങ്ങൾക്കു ശിക്ഷയും മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർത്തിയും ഉള്ള നചരയനായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാമത്തിൽതന്നെ, ഇവൻ നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ സ്വസ്ഥനായി നില്ക്കുന്നത് എന്നത്രെ. വീടുചണി വന്ന നിങ്ങൾ നികൃഷ്ടമാക്കിത്തള്ളിട്ടും, കോണിൻ തലയായി വന്നൊരുകല്ല് (മത്താ. ൨൧, ൪൨) ഇവനെത്രെ! വിശേഷിച്ച് മരമരൊരുത്തനിലും രക്ഷ ഇല്ല; നാം രക്ഷപ്പെടുവാൻ മനുഷ്യരിൽ കൊടുക്കപ്പെട്ട വെറൊരു നാമവും വാനത്തിൻ കീഴിൽ ഇല്ല.

എന്നാറെ, അവർ പേത്രൻ യോഹന്നാൻ എന്നവരുടെ പ്രാർത്ഥനകളെ, അവർ അശാസ്ത്രം സാമാന്യം ആയ മനുഷ്യർ എന്നു ഗ്രഹിച്ചിട്ട്, അവർ യേശുവിനോടു കൂടെ ഇരുന്നവർ എന്ന് അറിഞ്ഞും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടും കൊണ്ടുതല്ലാതെ,

സൌഖ്യം വന്ന മനുഷ്യൻ അവരോടു കൂട നില്ക്കുന്നതു നോക്കി
 ൧൫ നോന്നു, എതിർ പാപാൻ അവർക്കു ഒന്നു ഇല്ലാത്തു. പിന്നെ
 അവർ സുനേദിയത്തിന്നു പുറത്തു പോവാൻ കല്പിച്ചു, തങ്ങളി
 ൧൬ ത്തുമന്ത്രിച്ചു പറഞ്ഞിതു: ഈ മനുഷ്യരെ എത്രുചെയ്യേണ്ടു? അവ
 രാൽ ഉണ്ടായ അടയാളം അറിയാകുന്നതും യരുശലേം നിവാ
 സികൾക്കു എല്ലാവർക്കും സ്പഷ്ടവും ആകുന്നവല്ലോ; നമുക്കു ഇ
 ൧൭ ഒല്ലെന്നു പറഞ്ഞു കൂടാ; എങ്കിലും അതു ജനത്തിലേക്കു അധിഷ
 ്ഠിച്ചുപിച്ച് പോകാത്താൻ മനുഷ്യൻ ആരോടും ഈ നാമം ആശ്ര
 യിച്ചു ഇനി പറയരുത് എന്നു നാം അവരെ ഭീഷണിചൊല്ലി
 ൧൮ അമരേത്ത ആവു. എന്നിട്ടു അവരെ വരുത്തി യേശുനാമം ആ
 ശ്രയിച്ചു ഒട്ടും ഉരിയാടുകയും, ഉപദേശിക്കയും അരുത് എന്ന്
 ൧൯ ആജ്ഞാപിച്ചു. അതിന്നു പേരുന്നും, യോഹന്നാനും ഉത്തരം
 ചൊല്ലിയതു: ദൈവത്തേക്കാൾ അധിഷം നിങ്ങളെ ചെവികൊ
 ജ്ജുന്നതു ദൈവത്തിൻ മുമ്പാകെ ന്യായമൊ? എന്നു വിസ്മരി
 ൨൦ പ്പിൻ! ഞങ്ങളൊ കണ്ടും കേട്ടും ഉള്ളവ പറയാതിരിപ്പാൻ, കഴി
 ൨൧ യുന്നതല്ല. എന്നാറെ, അവരെ ഭീഷണിവാക്ക കൂട്ടി, അഴിപ്പി
 ച്ചു വിട്ടു, കാരണം ഈ സൌഖ്യം വരുത്തുന്ന അടയാളം സംഭ
 വിച്ച മനുഷ്യൻ നാല്പതിൽ അധിഷം വയസ്സുള്ളവനായാൽ,
 എല്ലാവരും ഈ ഉണ്ടായതുകൊണ്ടു ദൈവത്തെ തേജസ്കരിച്ചു
 ൨൨ കൊണ്ടിരിക്കെ അവരെ ശിക്ഷിപ്പാനുള്ള വഴി ഒന്നും ജനം മേ
 തുവായി കണ്ടിട്ടില്ല.
 ൨൩ ആയവർ, വിട്ടയക്കപ്പെട്ടു കൂട്ടരുടെ അടുക്കെ പോയി, മറ്റൊ
 പുരോഹിതരും മൂപ്പന്മാരും തങ്ങളോടു പറഞ്ഞത് എല്ലാം അറിയി
 ൨൪ ചുത്. അവർ കേട്ടു ഒരുമനപ്പെട്ടു ദൈവത്തെ നോക്കി, ശബ്ദം
 ഉയർത്തി പറഞ്ഞിതു: സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും സമുദ്രവും അവന്റ
 ൨൫ ൽ സകലവും ഉണ്ടാക്കിയ ദൈവമായ നാഥനെ! ജാതികൾ മു
 ഴങ്ങിയും കുലങ്ങൾ പ്രശസ്തമായവ ചിന്തിച്ചും പോവാൻ എത്ര!
 ൨൬ ഭൂമിയുടെ രാജാക്കൾ നിലനിന്നും മന്നവർ ഒക്കത്തക്ക മന്ത്രിച്ചും
 കൊള്ളുന്നതു യദോവാവെക്കും അവന്റെ അഭിഷിക്തനും എതി
 ൨൭ റെ തന്നെ (സങ്കീ. ൨, ൧) എന്നു നിന്റെ ദാസനായ ദാവീദി
 ന്റെ വാസ്തവം പറയിച്ചവനെ! നീ അഭിഷിക്തം ചെയ്ത
 യേശു എന്ന നിന്റെ വിശുദ്ധനായ ദാസന് എതിരെ മേ
 രോദാവും പൊന്ത്രപിലാതനും ജാതികളോടും ഇസ്രായേൽ കു
 ലങ്ങളോടും കൂടി, ഈ നഗരത്തിൽ മന്ത്രിച്ചു കൊണ്ടതു സത്യം

അപോ. പ്രവൃ. ര. ൫. അ.

സംഭവിക്കേണം എന്നു നിന്റെ കൈയും നിന്റെ ആലോചനയും മറന്നു മുന്നിയമിച്ചത് ഒക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നത്രെ! ഇപ്പോൾ ഡൻഷെ, കർത്താവെ! അവരുടെ ഭീഷണികളെ വിചാരിച്ച് അടിയടാൻ നിന്റെ വചനം എല്ലാപ്രാഗത്ഭ്യത്തോടും കൂടെ പറവാൻ നമുക്കു നഷ്ടമേ! സൌഖ്യം ആക്കുവാൻ തുറന്നു നീട്ടുന്നതിനാലും നിന്റെ വിശുദ്ധാസനായ യേശുവിന്റെ നാമത്താൽ, അടയാളങ്ങളും, അത്ഭുതങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നതിനാലും തന്നെ. എന്ന് ഇങ്ങിനെ യാചിച്ചപ്പോൾ, അവർ കൂടിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലം കലുങ്ങി, എല്ലാവരും വിശുദ്ധാത്മാവ് നിറഞ്ഞവരായി ദൈവവചനത്തെ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ ഉൾച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

വിശ്വസിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിന്നൊ, ഹൃദയവും മനസ്സും ഒന്നു നൂറുതരം; തനിക്കുള്ളത് ഒന്നും സ്വന്തമെന്നു ആരും പറയാതെല്ല, സകലവും അവർക്കു സുധാരണമായിരുന്നതെ ഉള്ളു. അപോസ്തലന്മാർ മഹാശക്തിയോടെ കർത്താവായ യേശുവിൻ പുനരുത്ഥാനത്തിന്നു സാക്ഷ്യം ഒപ്പിക്കും എല്ലാവരുടെ മേലും വലിയ കരുണയും ഉണ്ടു. മുട്ടുവൻ ആരും അവരിൽ ഇല്ല സത്യം നമുക്കു (൫മോ. ൧൫, ൪.) എങ്ങിനെ എന്നാൽ, നിലങ്ങൾക്കൊ, വീടുകൾക്കൊ, ഉടയവർ ആയുരത്തോർ ഒക്കെയും, അവ വിറു, വിക്രമവിലയെ കൊണ്ടുവന്ന്, അപോസ്തലന്മാരുടെ കാലുൽ വെക്കും. പിന്നെ അവനവന് ആവശ്യമുള്ളതിൻവണ്ണം പങ്കിടുന്നില്ലെങ്കിലും. അതിൽ ക്രിസ്തുവിനെ ലെവ്യനായ യോസഫ് അപോസ്തലന്മാർ പ്രബോധനപുത്രൻ എന്ന് അർത്ഥമുള്ള ബൻവാ എന്നുള്ള പേർ ലഭിച്ചവൻ തനിക്കു നിലം ഉണ്ടായതു വിറു, ഭൂവും കൊണ്ടു വന്ന് അപോസ്തലരുടെ കാലുൽ വെക്കുകയും ചെയ്യും.

൫. അദ്ധ്യായം.

സഭയുടെ ഉള്ളിൽനിന്ന് ഒന്നാം അപകടം, (൧൭) അപോസ്തലരുടെ ഒന്നാം കഷ്ടം.

എന്നാറെ, ഹന്നൂ എന്നു പേരുള്ളൊരു പുരുഷൻ ഭായ്യയാ ൧൧ യ ശഘീരയോട് ഒത്തു, ഒൻ അപകാരം വിറു; ഭായ്യയും ബോധിച്ചിരിക്കേ വിലയിൽനിന്നു വറ്റിച്ചിട്ട്, ഒരംശം കൊണ്ടുവന്ന് അപോസ്തലരുടെ കാൽക്കൽ വെച്ചു. പേത്രൻ പറഞ്ഞിതു: നമ്മെ എന്നുവെ, നീ വിശുദ്ധാത്മാവിനോട് ദോഷപാത്തു, നില

ത്തിൻവിലയിൽനിന്നു വഴിപ്പെട്ടവനായി സാത്താൻ നിന്റെ
 ൪ ഹൃദയം നിറച്ചത് എന്തിന്നു? അതു വിച്ഛിന്നമാകുന്നതു നിന്നെ
 ക്കു ഇരുന്നവല്ലോ; വിററുവേണ്ടും നിന്റെ കൈവശത്തിലാ
 യല്ലോ! നീ ഈ പണി നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വെച്ചത് എന്തു?
 ൫ മനുഷ്യരോടല്ല ദൈവത്തോടത്രെ, ഭയപ്പെടേണ്ടതത്രെ! എന്നുള്ള
 വാക്കുകളെ ഹനന്ത്യാ കേട്ടിട്ടു വീണ്ടു വീഴ്ചമുട്ടി, ഇവ കേൾക്കു
 ൬ ന്നവർക്കു എല്ലാവർക്കും മഹാഭയം സംഭവിക്കയും ചെയ്തു. ബാ
 ല്യുക്കുൻ എഴുന്നീറ്റ് ശവം വഴിക്കാക്കി, പുറത്തു കൊണ്ടുപോയി
 ൭ കുഴിച്ചിട്ടു. ഏകദേശം മൂന്നു മണി നേരത്തിൻ ഇടയിൽ അവ
 ന്റെ ഭായ്യ, സംഭവിച്ചത് അറിയാതെ അകമ്പുകുപ്പോൾ, പേ
 ൮ വ്യക്രമം അവളോട്: ഇത്രെക്കൊ നിങ്ങൾ നിലം കൊടുത്തുകളഞ്ഞു?
 എന്നോടു പറക! എന്നു ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിയാറെ: അതെ ഇത്രെ
 ൯ ന്കു എന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു. പേത്രൻ അവളോടു: കർത്താവി
 ന്നു അത്മാവിനെ പരീക്ഷിപ്പാൻ നിങ്ങൾ ഉള്ളൊത്തത് എന്തു?
 ഇതാ നിന്റെ ഭർത്താവിനെ കുഴിച്ചിട്ടവരുടെ കാലുകൾ വാതി
 ൧൦ ല്ലുൽ എത്തി, നിന്നെയും പുറത്തു കൊണ്ടു പോകും. എന്നു പ
 റഞ്ഞ ഉടനെ അവൾ അവന്റെ കാലുകൾ വീണ്ടു വീഴ്ചമുട്ടി:
 ൧൧ ബാല്യുക്കുൻ പുകു, അവൾ മരിച്ചതിനെ കണ്ടു പുറത്തു കൊണ്ടു
 പോയി, ഭർത്താവിന്നരികെ കുഴിച്ചിട്ടു. സഭയ്ക്കു ഒക്കയും ഇവ
 കേൾക്കുന്നവർക്കു എല്ലാവർക്കും മഹാഭയം സംഭവിക്കയും ചെയ്തു.
 ൧൨ അപോസ്തലരുടെ കൈകളാൽ ജനത്തിൽ പല അടയാളങ്ങളും
 ൧൩, അത്ഭുതങ്ങളും, ഉണ്ടായി, എല്ലാവരും ശലോമൊന്ത്യാ, മസ്സ
 ൧൪ പത്തിൽ ഒരുമനപ്പെട്ടു കൂടും. മറ്റുള്ളവരിൽ ആരും അവരോടു
 പറ്റിക്കൊൾവാൻ തുറിയുമാറില്ല; ജനം അവരെ മഹാപ്രീതി
 ൧൫ ക്കും താനും: വിശ്വസിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും കൂട്ടമെ
 ൧൬ കർത്താവിനോടു പേരും ചേർന്നുവരികയാൽ, പേത്രൻ നടക്കു
 ന്നുപോൾ, അവന്റെ നിഴൽ പോലും വല്ലവരിലും പറ്റേണ്ടതി
 ൧൭ ന്നു രോഗികളെ വീഥി തോറും പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു, വിരിച്ച
 കളിലും കട്ടിലുകളിലും കിടത്തും; ചുറ്റുമുള്ള ഊരുകളിലെ പുരുഷന്മാ
 ൧൮ രും രോഗികളെയും അശ്രദ്ധാത്മാക്കളുടെ പീഡയുള്ളവരെയും
 കൊണ്ടുവന്നു, യരുശലേമിൽ കൂടുകയും ആയവർ എപ്പോൾ
 സ്വസ്ഥരാകയും ചെയ്യും.
 ൧൯ പിന്നെ മഹാപുരോഹിതനും, ചട്ടുകൃതരുടെ മതഭേദത്തിൽ അ
 വനോടു കൂടെ ഉള്ളവരും എല്ലാം എഴുന്നീറ്റ്, എരിവു നിറഞ്ഞവ

രായി, അപോസ്തലന്മാരിൽ കൈകളെ ഇട്ട്, അവരെ നടപ്പുള്ള പവ കാരാഗൃഹത്തിൽ ആക്കി. രാത്രിയിലൊ കർത്താവിൻ ദൂതൻ തട മൻ വിന്റെ വാതിലുകളെ തുറന്ന് അവരെ പുറത്തേക്കു നടത്തി: നിങ്ങൾ പോയി, ദേവാലയത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഈ ജീവ ൨൦ മൊഴികൾ എല്ലാം ജനത്തോടു ചൊല്ലുവിൻ! എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ കേട്ടു പുലച്ചെക്കു ദേവാലയത്തിൽ കടന്ന് ഉപദേശി ൨൧ ച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; മഹാ പുരോഹിതനും കൂടയുള്ളവരും എത്തി സുനേദ്രിയത്തോട് ഒക്കത്തക്ക ഇസ്രായേൽ പുത്രരുടെ മൂപ്പക്കു ടവും എല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടി ആയവരെ വരുത്തുവാൻ കാരാഗൃഹ ത്തിലേക്ക് ആളയച്ചു. ഭൃത്യന്മാർ ചെന്നപ്പോൾ, അവരെ തട ൨൨ വിൽ കാണാതെ മടങ്ങിപ്പോന്നു: കാരാഗൃഹം നല്ല സൂക്ഷ്മത്തോ ൨൩ ടെ പുട്ടിയും, കാവലക്കാർ വാതിലുകൾക്കു മുന്നെ നിന്നും കണ്ടു സ്ത്രീ, തുറന്നപ്പോൾ ആരും അകത്തു കാണായില്ല താനും എ ന്നു ഉണർത്തിച്ചു. ഈ വാക്കുകളെ പുരോഹിതനും ദേവാലയ ൨൪ ത്തിലെ പടനായകനും മഹാപുരോഹിതനും കേട്ടാറെ: ഇത് എ ന്നായ്ക്കീരും? എന്ന് അവരെ കുറിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടി നില്ക്കുമ്പോൾ, ഒരത്തൻ വന്നു; നിങ്ങൾ തടവിലാക്കിയ പുരുഷന്മാർ അതാ ൨൫ ദേവാലയത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു, ജനത്തിന് ഉപദേശിക്കുന്നു എന്ന് അവരോടു ബോധിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ പടനായകൻ ൨൬ ഭൃത്യരുമായി പോയി, അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു, ജനത്തെ ദയപ്പെടുകയാൽ, കല്ലെറിഞ്ഞു പോകാത്താൻ നിർബന്ധത്തോ ടെ അല്ല താനും. ശേഷം അവരെ കൊണ്ടുവന്നു സുനേദ്രിയ ൨൭ ത്തിൽ നിറുത്തിയാറെ, മഹാപുരോഹിതൻ അവരോടു ചോദി ച്ചു: ഈ നാമം ആശ്രയിച്ച് ഇനി ഉപദേശിക്കരുത് എന്നു ൨൮ നിങ്ങളോട് അമച്ചയായി ആജ്ഞാപിച്ചുവല്ലോ! നിങ്ങളോ ക ണ്ടാലും യരുശലേമിനെ നിങ്ങളുടെ ഉപദേശംകൊണ്ടു നിറെ ച്ചിരിക്കുന്നു; ആ മനുഷ്യന്റെ രക്ഷം ഞങ്ങളുടെ മേൽ വരുത്തു വാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ? എന്നതിന്നു പേത്രൻ മുതലായ അ ൨൯ പോസ്തലന്മാർ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: മനുഷ്യരെക്കാൾ ഏററു ദൈവത്തെ വഴിപ്പെട്ടേണ്ടതു. നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈ ൩൦ വം നിങ്ങൾ മരത്തിൽ തൂക്കി വധിച്ച യേശുവിനെ ഉണർത്തി. ആയവനെ ദൈവം നായകനും രക്ഷിതാവും ആയിട്ട് തന്റെ ൩൧ വലത്തുകൈകൾ ഉയർത്തി, ഇസ്രായേലിന്നു മാനസാന്തരവും പാപമോചനവും കൊടുപ്പിച്ചു. ഞങ്ങളോ ഈ വസ്തുതകൾക്ക് ൩൨

അവന്റെ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. ദൈവം തന്നെ വഴിപ്പെടുന്നവർക്ക് നഷ്ടമായ വിശുദ്ധാത്മാവും കൂടെ (സാക്ഷി).

൩൩ എന്നതു കേട്ട് അവർ ഉള്ളു. പിത്രൻ അവരെ ഒടുക്കിക്കളവാൻ മന്ത്രിക്കുമ്പോൾ, സമുദായത്തോടും ബഹുമാനം ഹരിയധർമ്മോപദേശകനായ ഗമല്യേൽ എന്നൊരു പഠിപ്പൻ സുന്നേദിയത്തിൽ എഴുന്നീറ്റി, ആ മനുഷ്യരെ തെല്ലു നേരം പുറത്തു

൩൪ കടവാൻ കല്പിച്ചുനന്തരം: ഇസ്രായേല്യ പുരുഷന്മാരെ! ഈ മനുഷ്യരിൽ നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യാൻ പോകുന്നു എന്നു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുവിൻ! എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഈ നാളുകളിൽക്കുമുമ്പെ

൩൫ തുദാസ് എന്നവൻ എഴുന്നീറ്റി, താൻ വല്ലതും ആകുന്നു എന്നു നടിച്ചു, നാനൂറോളം പുരുഷന്മാർ അവനെ ആശ്രയിച്ചുപോയാരെയും, അവൻ ഹാനി വന്നു, അവനെ തേറിയവർ ഒക്കയും

൩൬ നാനാവിധമായി ഇല്ലാതെ പോകയും ചെയ്തു. അവന്റെ ശേഷം ഗലീലക്കാരൻ യൂദാ ചാത്തലിന്റെ നാളുകളിൽ (ലൂ. ൨, ൨.) എഴുന്നീറ്റി ജനങ്ങളെ മത്സരിച്ചു പിന്തുടരുന്നവരായി; പിന്നെ താനും നടിച്ചു; അവനെ തേറിയവരും ഒക്കയും ചിരദിവസം പോയി. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചൊല്ലുന്നതു: ഈ മനുഷ്യരെ തൊടാതെ വിടുവിൻ! കാരണം ഈ ആലോചനയൊ, കായ്മമൊ മനുഷ്യരിൽനിന്ന് എന്നു വരികിൽ

൩൭ അവർ അഴിഞ്ഞുപോകും; ദൈവത്തിൽനിന്ന് എങ്കിലൊ അതു നിങ്ങൾക്കു് അഴിച്ചു കൂടാ; ദേവമാറ്റാനാമായി കാണരുതല്ലോ! എന്നാറെ, അവനെ അനുസരിച്ച് അപോസ്തലരെ വരുത്തി

൩൮ രല്ലിച്ചു; യേശുനാമത്തെ ആശ്രയിച്ച് ഇനി പറയരുത് എന്ന് ആജ്ഞാപിച്ചു വിട്ടയച്ചു. അവരും ആ നാമത്തിന്നു വേണ്ടി അപമാനം സഹിപ്പാൻ പാത്രങ്ങളായത് കൊണ്ടു, സന്തോഷിച്ചു, സുന്നേദിയത്തിൽ മുന്പിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോയി. പിന്നെ നാൾതോറും ദേവാലയത്തിലും വീട്ടിലും വിടാതെ, ഉപദേശിച്ചും മശിഹായാകുന്ന യേശുവെ സുവിശേഷിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു.

൬. അദ്ധ്യായം.

സഭയിൽ ഒന്നാം ഇടപുൽ ഉഷാച്ചതിനാൽ ശുശ്രൂഷക്കാരെ നിയമിച്ചതു. (൮) അതിൽ സ്നേഹനന്റെ ചൈഭവം.

൧ (൧൦) നാളുകളിൽ ശിഷ്യന്മാർ പെരുകുമ്പോൾ, യവനഭാഷക്കാരുടെ വിധവമാരെ ദിനപ്രതിയുള്ള ശുശ്രൂഷയിൽ ഉപേ

അപോ. പ്രവൃ. ൩. അ.

ക്ഷാമം കാനിച്ചു പോകുകൊണ്ടു, ആ കൂട്ടക്ക് എബ്രയക്കാരുടെ നേരെ പിറുപിറുപ്പുണ്ടായി. എന്നാറെ, പന്തിരവരും ശിഷ്യരുടെ കൂട്ടത്തെ വരുത്തി പറഞ്ഞിതു: ഞങ്ങൾ ദൈവവചനത്തെ വിട്ടുംകളഞ്ഞു; മേശകളെ ശുശ്രൂഷിക്കു തെളിയുന്നതല്ല; ആകയാൽ സഹോദരന്മാരെ, ദേവാത്മാവും ജീവനവും നിറഞ്ഞു, നല്ല സാക്ഷ്യം കൊണ്ടുള്ള ഏഴു പുരുഷന്മാരെ നിങ്ങളിൽ തന്നെ കണ്ടുകൊൾവിൻ; അവരെ ഈ വേലക്ക് ആക്കാം; ഞങ്ങളോ പ്രാർത്ഥനയിലും വചന ശുശ്രൂഷയിലും ഉറവിരിക്കും. എന്നീവചനം കൂട്ടത്തിന് ഒക്കയും തെളിഞ്ഞു; വിശ്വാസവും വിശുദ്ധാത്മാവും നിറഞ്ഞ പുരുഷനായ സന്യസ്തനും, ഫിലിപ്പൻ, പ്രൊഖരൻ, നിക്കാനോൻ, തീമോൻ, പത്മനാഭൻ, അന്ത്യോഹ്യയിലെ മതാവലംബിയായ നിക്കോലാസ് എന്നിവരെ തെരിഞ്ഞെടുത്ത് അപോസ്തലരുടെ മുമ്പാകെ നിർത്തി ഇവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു അവരുടെ മേൽ കൈകളെ വെച്ചു. പിന്നെ ദൈവവചനം വർദ്ധിച്ചു; യരുശലേമിൽ ശിഷ്യന്മാരുടെ എണ്ണം ഏറും ചെറുകി പോന്നു; പുരോഹിതരിയും വലിയ സമൂഹം വിശ്വാസത്തിന്നു സ്വാധീനമാണ്ണുന്നു.

അനന്തരം സന്യസ്തനും കരണയും, ശക്തിയും നിറഞ്ഞവരായി, ജനത്തിൽ വലിയ അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും ചെയ്തു നടക്കുമ്പോൾ, (രോമാ ദാസ്യത്തിൽനിന്നു വിടുതൽ കിട്ടിയ) ലിബർത്തിനരുടെ പള്ളിയിൽനിന്നും കുറേനേരം അലക്ഷൻദ്രോക്കാരും ആസ്യുകിലിക്യകളിൽ നിന്നുള്ളവരും ചിലർ ഏഴുനീറം, സന്യസ്തനോടു തക്കിച്ചു. അവൻ പറയുന്ന ജീവനും മറ്റേതോടും ആത്മാവോടും എതിർത്തു നില്പാൻ കഴിയാത്തപ്പോൾ, അവൻ ചില പുരുഷന്മാരെ വശീകരിച്ച്: ഇവൻ മോശക്കും മറ്റും ദൈവത്തിന്നും നേരെ ദൂഷണമൊഴികൾ പറയുന്നതു ഞങ്ങൾ കേട്ടു എന്നു പറയിച്ചതല്ലാതെ, ജനത്തെയും, ദൂഷണന്മാരെയും, പരാശാസ്യികളേയും ഇളക്കിയ ശേഷം അടുത്തു ചെന്ന് അവനെ പിടിച്ചുവെച്ചു സുനേദിയത്തിലേക്കു കൊണ്ടു പോയി, കള്ളസ്സാക്ഷികളെ നിർത്തി പറയിച്ചിതു: ഈ മനുഷ്യൻ വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തിന്നും, ധർമ്മത്തിന്നും, എതിരേയുള്ള മൊഴികളെ വിടാതെ ചൊല്ലി വരുന്നു. ആ നചര്യനായ യേശു ഈ സ്ഥലത്തെ അഴിച്ചു, മോശ നമ്മിൽ ഏല്പിച്ച മയ്യാദകളെ മാറിക്കളയും എന്ന് അവൻ പറയുന്നതു ഞങ്ങൾ കേട്ടു സത്യം

൧൫ എന്നാറെ, സുനേദ്രിയത്തിൽ ഇരുന്നവർ എല്ലാവരും അവനെ ഉറുമ്പോക്കി, അവന്റെ മുഖം ഭൂതന്റെ മുഖം പോലെ കണ്ടു.

൭. അദ്ധ്യായം.

സ്നേഹനന്റെ പ്രതിവാദവും, (൫൪) ഒന്നാം സാക്ഷി മരണവും.

൧ **വി**ന്നെ മഹാപുരോഹിതൻ: ഇവ ഉള്ളതു തന്നെയോ? എ
 ൨ ന്നു പറഞ്ഞാറെ, അവൻ ചൊല്ലിയതു: സഹോദരരും പിതാക്ക
 ൩ ൾ ആയ പുരുഷന്മാരെ, കേട്ടിൻ! നമ്മുടെ പിതാവായ അ
 ൪ ബ്രഹ്മാ ഹറാനിൽ കുടിയേറുമ്പോൾ മെസൊപൊട്ടമ്യയിൽ ഉള്ള
 ൫ പ്പോൾ തന്നെ തേജസ്സിന്റെ ദൈവമായവൻ അവന്നു കാണാ
 ൬ യി (൧മോ. ൧൨, ൧) നിന്റെ ദേശത്തെയും നിന്റെ സംബ
 ൭ ഡ്ധക്കാരെയും വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു, ഞാൻ നിന്നെക്കു കാണിക്കു ന്നു
 ൮ ട്ടിലേക്കു വരിക. എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, കല്പയുടെ ദേശം വി
 ൯ ട്ടു പുറപ്പെട്ടു ഹറാനിൽ കുടിയേറി; അവിടെ നിന്ന് അവന്റെ
 ൧൦ അപ്പൻ മരിച്ചപ്പോൾ, (ദൈവം) അവനെ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ
 ൧൧ കുടിയിരിക്കുന്ന ഈ ദേശത്തിലേക്കു പ്രവാസം ചെയ്യിച്ചു.
 ൧൨ അവിടെ അതിൽ കാലടി നിലം പോലും അവകാശം കൊടുക്കാ
 ൧൩ തെ (൧മോ. ൧൩, ൧൫) കുട്ടിയല്ലാത്ത സമയം അവന്നു അവ
 ൧൪ ന്റെ പിന്നിൽ സന്തതിക്കും അത് ഉടമയായി നല്കും എന്ന്
 ൧൫ അവന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. ശേഷം ദൈവം പറഞ്ഞതിവണ്ണം
 ൧൬ (൧മോ. ൧൫, ൧൩) അവന്റെ സന്തതി അന്യദേശത്തിൽ കുടി
 ൧൭ യിരിക്കും ആയവർ അവരെ അടിമയാക്കി നാനൂറു വർഷം താ
 ൧൮ ള്ളിവെക്കും; അവർ സേവിക്കും ജാതിക്കൊ, ഞാൻ ന്യായം വി
 ൧൯ ഡിക്കും എന്നും, (൨മോ. ൩, ൧൨) പിന്നെതിൽ അവർ പുറപ്പെ
 ൨൦ ട്ട്, ഈ സ്ഥലത്തിൽ എന്നെ ഉപാസിക്കും എന്നും ദൈവം അ
 ൨൧ വ്യ രളിച്ചെയ്തു. പിന്നെ അവന്നു പരിമോദനയാകുന്ന നിയമം
 ൨൨ കൊടുത്തു, അതിൻവണ്ണം ഇച്ഛിക്കുന്നെ ജനിപ്പിച്ചു, എട്ടാം നാൾ
 ൨൩ പരിമോദനചെയ്തു. ഇച്ഛാക് യാക്കോബിനേയും യാക്കോബ്
 ൨൪ ന് പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രപിതാക്കന്മാരേയും, (അപ്രകാരം തന്നെ). ഗോ
 ൨൫ ത്രപിതാക്കളൊ യോസേഫെ അസൂയപ്പെട്ടു മിസ്രയീലേക്കു
 ൨൬ വിവരമുള്ളതു. എന്നാറെ, ദൈവം അവനോടു കൂടെ ഇരുന്ന
 ൨൭ സകല ശ്ലേഷങ്ങളിൽനിന്നും അവനെ വിട്ടുവിട്ടു, മിസ്രാജാ
 ൨൮ വായ ഹരവാ മുമ്പാകെ അവന്നു കൃപയും ഭക്തിയും കൊടുത്തു:

ഇവൻ അവനെ മിസ്രെക്കും തന്റെ സകല ഭവനത്തിനും നായകനാക്കി വെച്ചു. പിന്നെ മിസ്രയേദേശത്തിലും കന്നട നിലും ഒക്കെയും ക്ഷാമവും മഹാക്ഷേമവും അകപ്പെട്ടാറെ, നമ്മുടെ പിതാക്കൾ ഭക്ഷ്യങ്ങളും കാണാഞ്ഞിരുന്നു. മിസ്രയയിൽ ധാന്യങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു യാക്കോബ് കേട്ടു നമ്മുടെ പിതാക്കളെ ഒന്നാമത് അയച്ചു. രണ്ടാമതിൽ യോസേഫ് തന്റെ സഹോദരന്മാർക്ക് അറിയാതെനിന്നാൽ, യോസേഫിന്റെ വംശം ഫരവോവിന്നു സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. അപ്പോൾ, യോസേഫ് ആളയച്ചു, തന്റെ അപ്പനായ യാക്കോബിനോടു കൂടുംബം ഒക്കെയും ആകെ എഴുപത്തഞ്ചു ദേഹികളേയും വരുത്തി. യാക്കോബ് മിസ്രയയിലേക്ക് ഇറങ്ങി പോയി താനും നമ്മുടെ പിതാക്കളും അന്തരിച്ച ശിശുക്കളേയും കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. ശിശുക്കൾ അപ്പനായ ഫരവോവിൻ മക്കളോട് അബ്രാഹാം വില്പിക്കുവാൻ കല്പനയിൽ ഇടപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

പിന്നെ ദൈവം അബ്രാഹാമിനോട് സത്യം ചെയ്തു വാഗ്ദത്തകാലം അനുയന്തോരും ജനം മിസ്രയയിൽ വർദ്ധിച്ചു പെരുകി വന്നു. യോസേഫിനെ അറിയാത്ത അന്ത്യരാജാവ് ഉദിക്കുംവരെ തന്നെ; ആയവൻ നമ്മുടെ വംശത്തിൽ കൌശലം പ്രയോഗിച്ചു, നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരെ ദബയിപ്പിച്ചു; അവരുടെ ശിശുക്കൾ ജീവനോടിരിക്കാതെവണ്ണം അവരെ പുറത്തിട്ടുകഴിയുമാറാക്കി. ആ സമയത്തിൽ മോശെ ജനിച്ചു ദൈവത്തിന്നു സുന്ദരനായിരുന്നു. അവനെ അപ്പന്റെ വീട്ടിൽ മൂന്നു മാസം പോറ്റിയ ശേഷം, പുറത്തിട്ടപ്പോൾ ഫരവോപുത്രി എടുത്തു, തന്നിരിക്കു മകനാവാൻ വളർത്തി. മോശെ മിസ്രയക്കാരുടെ സകല ജ്ഞാനവും ശീലിച്ചു വാക്കുകളിലും ക്രിയകളിലും സമർത്ഥനായി. അവനെ നാല്പതു വയസ്സു തികയുമ്പോൾ, ഇസ്രയേൽ പുത്രരാകുന്ന സഹോദരന്മാരെ ചെന്നു ലഭിപ്പാൻ തോന്നിയാറെ, ഒരുത്തൻ സാഹസം അനുഭവിക്കുന്നതു കണ്ടു പിന്തുണയ്ക്കുന്നു മിസ്രയക്കാരനെ വെട്ടി പീഡിതനു വേണ്ടി പ്രതികരിച്ചു ചെയ്തു. ദൈവം ഈ കൈകൊണ്ട് അവർക്കു രക്ഷകൊടുക്കുന്നതു സഹോദരന്മാർ ഗ്രഹിക്കും എന്നു നിരൂപിച്ചു കൊണ്ടത്രെ; അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല താനും. പിറ്റേന്നാൾ അവർ പിണങ്ങിയിരിക്കെ, അവൻ കാണാത്ത പുരുഷന്മാരെ: നിങ്ങൾ സഹോദരൻ തന്നെ; തമ്മിൽ സാഹസം ചെയ്യുന്നത് എന്തു? എന്നു

൨൭ ചൊല്ലി, അവരെ സമാധാനത്തിലേക്ക് തെളിച്ചു കൂട്ടിയാറെ,
 ൨൮ കൂട്ടക്കാരനിൽ സാമസം ചെയ്യുന്നവൻ അവനെ ഉന്തിക്കൂ
 ണ്ണു: നിന്നെ ഞങ്ങളിൽ പ്രഭുവും ന്യായകർത്താവും ആക്കിയത്
 ൨൯ ആർ? ഇന്നലെ മിസ്രക്കാരനെ ഒടുക്കിയ കണക്കെ എന്നെയും
 ൩൦ റൻ ഒടുക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നുവോ? എന്നു പറഞ്ഞു. ആ വാക്കിനാ
 രിൽ മോശെ മണ്ടിപോയി, മിസ്രാൻ ദേശത്തിൽ പ്രവാസിയായി,
 ൩൧ അവിടെ രണ്ടു മക്കളെ ജനിച്ചിട്ടു. നാല്പത്താണ്ടു തികഞ്ഞ
 പ്പോൾ, സിനായ്കയുടെ മരുവിൽ കർത്താവിൻ ഭൃതൻ പടപ്പി
 ൩൨ ലെ അഗ്നിജ്വാലയിൽ അവനെ പ്രത്യക്ഷനായ ദർശനത്തെ:
 ൩൩ മോശെ കണ്ട് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു വിചാരിച്ചു നോക്കുവാൻ അടു
 ത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ, കർത്താവിന്റെ ശബ്ദം അവനോട് ഉണ്ടാ
 ൩൪ യിതു: അബ്രാഹാമിൻ ദൈവം ഇപ്പോഴാക്കിൻ ദൈവം യാക്കോ
 ബിൻ ദൈവം എന്നു നിന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായതു
 ഞാൻ തന്നെ. എന്നിട്ടു മോശെ കമ്പിതനായി ചമഞ്ഞു നോ
 ൩൫ ക്കുവാൻ തുനിയാതെ നിന്നു. കർത്താവ് അവനോടു: നീ നില്ക്കു
 ന്ന സ്ഥലം വിശുദ്ധഭൂമിയായതുകൊണ്ട്, കാലുകളിൽ നിന്നു ചെരി
 ൩൬ പ്പ് ഉഴരിക്കുക എന്നും, മിസ്രയീൽ എന്റെ ജനത്തിൻ പീഡ
 യെ ഞാൻ കണ്ടു കണ്ടു, അവരുടെ തെരക്കവും കേട്ടു. അവരെ
 വിടുവിപ്പാൻ ഇറങ്ങി വന്നു ഇപ്പോൾ വാ, നിന്നെ മിസ്രയീ
 ൩൭ ലേക്ക് അയക്കട്ടെ എന്നും പറഞ്ഞു. നിന്നെ പ്രഭുവും ന്യായ
 കർത്താവും ആക്കിയത് ആർ എന്ന് അവർ തള്ളിപ്പറഞ്ഞമേ
 ശയെ തന്നെ ദൈവം മുൻപടപ്പിൽ കാണായ ഭൃതന്റെ കൈ
 തുണയായിട്ട്, പ്രഭുവും വീണ്ടെടുപ്പുകാരനും ആക്കി അയച്ചു.
 ൩൮ ഇവൻ മിസ്രദേശത്തിലും ചെങ്കടലിലും മരുവിലും നാല്പതു സം
 വത്സരം കൊണ്ട് അതിശയങ്ങളും അടയാളങ്ങളും ചെയ്തു വന്ന്
 ൩൯ അവരെ പുറപ്പെടുവിച്ചു. (൩, ൨൨.) ദൈവമായ യഹോവ നി
 ങ്ങൾക്കു സഹോദരരിൽനിന്ന് എന്നെ പോലെ ഒരു പ്രവാച
 കനെ എഴുന്നീല്പിക്കും; ആയവനെ നിങ്ങൾ കേൾപ്പു എന്ന്
 ഇസ്രായേൽ പുത്രന്മാരോടു പറഞ്ഞ മോശെ ഇവൻ തന്നെ.
 ൪൦ സിനായ്കയുമേൽ അവനോടു സംസാരിക്കുന്ന ഭൃതനോടു നമ്മു
 ടെ പിതാക്കന്മാരോടും കൂടെ മരുഭൂമിയിലെ സഭക്കൂട്ടത്തിൽ ഇര
 ന്നവനും, ജീവനുള്ള അരുളപ്പാടുകളെ നമുക്കു തരുവാൻ കൈ
 ൪൧ കൊണ്ടുവന്നും, നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ അധീനരാകുവാൻ മന
 സ്സിലാതെ, ഹൃദയം കൊണ്ടു മിസ്രയീലേക്കു തിരിഞ്ഞു അഹരേ

അപോ. പ്രവൃ. ൭. അ.

നോട്ടം: ഞങ്ങൾക്കു മുന്നടക്കുന്ന ദേവകളെ ഉണ്ടാക്കി തരിക; ൪൦ നമ്മെ മിസ്രദേശത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു, ആ മോശക്കൊക്കെ എന്തു സംഭവിച്ചു എന്നറിയുന്നില്ലല്ലോ! എന്നിങ്ങിനെ ചൊല്ലി, നിരസിച്ചു കളഞ്ഞവനും ആയത് ഇവൻ തന്നെ. ആ നാളുകളിൽ അവൻ കന്നുകൂട്ടി ഉണ്ടാക്കി ബിംബത്തിന്നു രൂപം വെലിപ്പിച്ചു, തങ്ങളുടെ കൈക്രിയകളാൽ രമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ദൈവമൊ വാങ്ങിപ്പോയി, അവരെ വന്നസൈന്യം പുജിപ്പാ രാമൻ ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തു, (അമോ. ൫, ൨൫) ഇസ്രായേൽ ഗൃഹമെ, നിങ്ങൾ നാല്പത്തൊന്നും കൊണ്ടു മരുവിൽ വെച്ച് എനിക്കു വെലികളും വഴിപാടുകളും കഴിച്ചുവോ? നിങ്ങൾ കമ്പിടുവാൻ ഉണ്ടോ രാമക്കിയ സ്വരൂപങ്ങളായ മൊലക്കിന്റെ കൂടാരവും രഥാൻ ദേവന്റെ നക്ഷത്രവും നിങ്ങൾ എടുത്തു നടന്നതെ ഉള്ള; ഞാനൊ ബാബലിന്നപ്പുറത്തേക്കു നിങ്ങളെ പ്രവസിപ്പിക്കും എന്നു പ്രവാചകരുടെ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം തന്നെ. മോശെയോടു സംസാരിക്കുന്നവൻ: നീ കണ്ട മാതിരി രാമക്കൊത്തവണ്ണം തീക്കു എന്നു നിയോഗിച്ചപ്രകാരം സാക്ഷ്യകൂടാരം മരുഭൂമിയിൽ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ ൪൫ യതിനെ കൈക്കൊണ്ടുള്ള നമ്മുടെ പിതാക്കൾ ദൈവം അവരുടെ മുമ്പിൽനിന്നു, നീക്കിക്കളഞ്ഞ ജാതികളെ അടക്കുമ്പോൾ യേശുവിനോടു കൂടെ (കന്നാനിൽ) പുകിച്ചു, ദാവീദിൻ നാളുകൾവരെ, (സേവിച്ചുപോന്നു) ആയവൻ ദൈവത്തിൻ മുമ്പു നാലു കരണകണ്ടു, യാക്കോബിൻ ദൈവത്തിന്നു പാപ്പിടം കണ്ടെത്തണം എന്നു ചോദിച്ചു, (സങ്കീ. ൧൩൨, ൨) എന്നാറെ, ൪൭ ശലോമൊ അവനു ഭവനം പണിതു. അത്യുന്നതൻ കൈപ്പ ൪൮ ണിയായവനിൽ വസിക്കുന്നില്ല താനും, (യശ. ൩൩, ൧) സ്വർഗ്ഗം എനിക്കു സിംഹാസനം ഭൂമി എൻ കാലുകൾക്കു പീഠമത്രെ. കർത്താവു ചൊല്ലുന്നതു: നിങ്ങൾ എനിക്കു പണിവാൻ ഉള്ള ഭവനം ഏതുപോൽ? അല്ല ഞാൻ ആവസിപ്പാനുള്ള സ്ഥലം എന്തു? എന്റെ കൈ ഇവ ഒക്കയും ഉണ്ടാക്കിയില്ലയൊ? എന്നു ൫൦ പ്രവാചകൻ പറയും പോലെ; കഠിന കഠോക്കാരം ഹൃദയത്തി ൫൧ ന്നും ചെവികൾക്കും പരിശുദ്ധന ഇല്ലാത്തവരുമായോരെ, നിങ്ങൾ എല്ലാത്തൊഴും വിശുദ്ധാത്മാവിനോടു ചെറുത്തു നില്ക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ അച്ഛന്മാർ എങ്ങിനെ, അങ്ങിനെ നിങ്ങളും പ്രവാ ൫൨ ചകരിൽ ഏവനെ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ ഹിംസിക്കാഞ്ഞതു!

നീതിമാനായവന്റെ വരവിനെ കുറിച്ചു, മുൻ അറിയിച്ചവരെ
 അവർ കൊന്നു. അവൻ ഇപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഭ്രാന്തരികളും കല
 ൫൩ പാതകരും ആയ് ചമഞ്ഞു. നിങ്ങളാകട്ടെ, ദൂതരുടെ നിരയാഗ
 ങ്ങളാൽ ധർമ്മത്തെ പ്രാപിച്ചാരെയും സൂക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിട്ടു.
 ൫൪ എന്നിവ കേട്ടാറെ, അവർ ഹൃദയങ്ങൾ പിളർന്നു, അവന്റെ
 ൫൫ നേരെ പല്ലുകടിച്ചു. അവനൊ വിശുദ്ധാത്മപുണ്ണനായി സ്വ
 ്യംഗത്തേക്ക് ഉററുനോക്കി, ദേവതേജസ്സും, ദൈവത്തിൻ വലദാ
 ൫൬ ഗത്തു യേശു നില്ക്കുന്നതും, കണ്ട്: ഇതാ, സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ തുറന്നി
 റിക്കുന്നതും മനുഷ്യ പുത്രൻ ദൈവത്തിൻ വലത്തു നില്ക്കുന്നതും
 ൫൭ ഞാൻ കാണുന്നു! എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ മഹാശബ്ദത്തോടെ
 കൂക്കി ചെവികൾ പൊത്തിക്കൊണ്ട്, ഒരുമനപ്പെട്ട്, അവന്റെ
 ൫൮ നേരെ തള്ളിപ്പാഞ്ഞു. നഗരത്തിന്നു പുറത്താക്കിക്കളഞ്ഞു, കല്ലെ
 റിവാൻ തുടങ്ങി, സാക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ ശൌൽ
 ൫൯ എന്നു പേരുള്ള ബാല്യക്കാരന്റെ കാക്കൽ വെച്ചു. സ്വേഫന
 ന്: കർത്താവായ യേശുവേ! എന്റെ ആത്മാവിനെ കൈക്കൊ
 ങ്ങേണം! എന്നു വിളിച്ചു ചോദിച്ചിരിക്കെ അവനെ കല്ലെറി
 ൬൦ഞ്ഞുകളഞ്ഞു. അവനും മുട്ടുകത്തി: കർത്താവേ, അവക്ക് ഈ
 പാപം നില്പിക്കാല്ലാ! എന്നു മഹാശബ്ദത്തോടെ വിളിച്ചു.
 ഇതു ചൊല്ലിയ ഉടനെ നിരൂപ്രാപിച്ചു. ശൌലിന്നൊ അവ
 ന്റെ വധത്തിൽ പ്രസാദസമ്മതി ഉണ്ടു.

൮. അദ്ധ്യായം.

ഹിംസയാൽ ചിതറിയവർ യേശുവെ അറിയിക്കുന്നതിൽ, (൫) ശുശ്രൂഷക്കാരനാ
 യ ഹിലിപ്പൻ ശമയ്യാരെയും, (൨൫) ക്രൂശു മന്ത്രിയേയും സ്നാനം ഏല്പിച്ചത്.

൧ ൫൦ ന്നാളിൽ യരുശലേമിലെ സഭയുടെ നേരെ വലിയ ഹിം
 സ ഉണ്ടായി. അപോസ്തലന്മാർ ഒഴികെ എല്ലാവരും യഹൂദ
 ൨ ശമയ്യാ നാടുകളിൽ ചിതറിപ്പോയി. സ്വേഫനനെ ഭക്തിയുള്ള
 പുരുഷന്മാർ ശവസംസ്കാരം ചെയ്തു, അവന്റെ മേൽ വലിയ
 ൩ തൊഴികഴിച്ചു. എന്നാറെ, ശൌൽ വീടുതോറും കടന്നു പുരുഷന്മാ
 യും സ്ത്രീകളേയും പിടിച്ചിടിച്ചും തടവിൽ ഏല്പിച്ചുകൊണ്ടു സ
 ൪ ഭയെ സംഹരിച്ചു പോന്നു. അതുകൊണ്ടു ചിതറിയവർ വച
 നത്തെ സുവിശേഷിച്ചു കൊണ്ട് അവിടവിടെ സഞ്ചരിച്ചു.
 ൫ അതിൽ ഹിലിപ്പൻ ഒരു ശമയ്യാ പട്ടണത്തിൽ കടന്നു മശി
 ൬ ഹയെ അവരോടു ചേരാപ്പിച്ചു. പുരുഷന്മാർക്കും കേട്ടും ഹിലി
 ൨൯൨

പ്പൻ ചെയ്യുന്ന അടയാളങ്ങളെ കണ്ടുകൊണ്ട്, അവൻ പറയുന്നവ ഒരതനപ്പെട്ടു. ശ്രദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അശ്രദ്ധാത്മാക്കളാകട്ടെ. ഉറഞ്ഞ പലരിൽനിന്നും മറ്റു ശബ്ദത്തോടെ ആത്മകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു, അനേകം വാതരോഗികൾക്കും മൃതർക്കും സൗഖ്യം വന്നു. ആ പട്ടണത്തിൽ വലിയ സന്തോഷം വൃശ്ചികമാസം ചെയ്തു. ശിമോൻ എന്നു പേരുള്ളൊരു പുരുഷനൊന്നു താൻ വലിയൊന്ന് എന്നു ചൊല്ലി, ആ പട്ടണത്തിൽ ആദിചാരം ചെയ്തും ശമയ്ക്കു ജാതിയെ ഭ്രമിപ്പിച്ചും പാത്തിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവൻ ദൈവത്തിന്റെ മറ്റു ശക്തി എന്നുവെച്ച് ആബാലപുരുഷം എപ്പോൾ അവനെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊള്ളും. അവൻ ആദിചാരങ്ങൾകൊണ്ട് ഏറിയകാലം അവരെ ഭ്രമിപ്പിക്കയാലത്രെ ശ്രദ്ധിച്ചതു. പിന്നെ ദേവരാജ്യവും യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാമവും സംബന്ധിച്ചവ ഫിലിപ്പൻ സുവിശേഷിക്കുന്നത് അവർ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ, പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും സ്നാനം ഏറ്റു വന്നു. ശിമോൻ താനും വിശ്വസിച്ചു സ്നാനം ഏറ്റുകൊണ്ടു ഫിലിപ്പനോടും ഉററിരുന്നു പാർക്കുമ്പോൾ, വലിയ ശക്തികളും അടയാളങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നതു കണ്ടു ഭ്രമിച്ചു. അന്നു യരുശലേമിലെ അപോസ്തലന്മാർ ശമയ്ക്കു ദേവവചനത്തെ കൈക്കൊണ്ടപ്രകാരം കേട്ടാറെ, പേത്രനേയും യോഹന്നാനേയും, അവരുടെ അടുക്കെ അയച്ചു. ആയവർ ഇറങ്ങി ചെന്നു അവർക്കു വിശ്രദ്ധാത്മാവ് ലഭിക്കേണ്ടതിന്ന്, അവർക്കായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആയതൊ അന്നേവരെ അവരിൽ ആരുടെ മേലും വീണിരുന്നില്ല; അവർ കർത്താവായ യേശുവിൻ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏറ്റിരുന്നതെ ഉള്ളു. അപ്പോൾ, അവരുടെ മേൽ കൈകളെ വെക്കുകയാൽ, വിശ്രദ്ധാത്മാവ് ലഭിച്ചു വന്നു. അപോസ്തലൻ കൈകൾ വെക്കുന്നതിനാൽ, വിശ്രദ്ധാത്മാവ് നല്ലപ്പെടുന്നതു ശിമോൻ നോക്കിക്കണ്ട്, അവർക്കു ഭ്രമ്യം കൊണ്ടു വന്നു: ഞാനും ആരുടെ മേൽ കൈകളെ വെച്ചാലും അവൻ വിശ്രദ്ധാത്മാവ്, കിട്ടുവാനുള്ള അധികാരം നിങ്ങൾ തരികെ വേണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞാറെ, പേത്രൻ അവനോടു ചൊല്ലിയതു: ദൈവത്തിന്റെ സമ്മാനം ഭ്രമ്യം കൊടുത്തു വാങ്ങുവാൻ തോന്നുകകൊണ്ടു നീയുമായി നിന്റെ പണം നാശത്തിൽ ആശ്ലോക! നിന്റെ ഹൃദയം ദൈവത്തിൻ മുമ്പാകെ നേരത്തല്ലാതെ സ്തംഭിക്കാൻ ഈ കാര്യത്തിൽ നിന്നെക്കു പങ്കും ചീട്ടും ഇല്ല.

൨൨ ആകയാൽ ഈ നിന്റെ വേണ്ടാതനത്തിൽ നിന്നു മനത്തിരിഞ്ഞു കർത്താവോടു യാചിക്ക, പക്ഷെ നിന്റെ ഹൃദയത്തിലെ നിന്ന
 ൨൩ വു ക്ഷമിക്കപ്പെടുമായിരിക്കും. ഇപ്പോഴൊ നീ കൈപ്പിൻ പി
 ൨൪ ത്തത്തിലും (൫ മോ. ൨൯, ൧൭) അനീതിയുടെ തളയിലും (യശ. ൨൮, ൩) അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കാണുന്നു. ശിമോൻ ഉത്തരമായി, നിങ്ങൾ ചൊല്ലിയത് ഒന്നു എനിക്ക് പിണയാ തിരിപ്പാൻ കർത്താവിനോട് എനിക്ക് വേണ്ടി യാചിപ്പിൻ എ
 ൨൫ ന്നു പറഞ്ഞു. അവരൊ കർത്താവിൻ വചനത്തെ പറഞ്ഞു സാക്ഷ്യം ഉറപ്പിച്ച ശേഷം ശമയ്യുടെ പല ഊരുകളിലും സു വിശേഷിച്ചു കൊണ്ടു യരുശലേമിലേക്കു തിരിച്ചു പോകയും ചെയ്തു.
 ൨൬ പിന്നെ കർത്താവിൻ ദൂതൻ ഫിലിപ്പനോടു സംസാരിച്ചു: നീ എഴുന്നീറ്റ, യരുശലേമിൽ നിന്നു ചെന്നെക്കുന്ന് ഇറങ്ങുന്ന നിജ്ജനമായുള്ള വഴിയീലേക്ക് തെക്കോട്ടു യാത്രയാക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ എഴുന്നീറ്റ യാത്രയായി; അവുടെ ഇതാ കന്ദക്ക എന്ന ഐഥിയൊപ്യ രാജ്യത്തിയുടെ ഒരധിപതി, അവളുടെ സകല ഭണ്ഡാരത്തിന്നും അദ്ധ്യക്ഷയുള്ള ഷണ്ഡാനായൊ
 ൨൭ ൽ ഐഥിയൊപ്യൻ (കാനോയി). അവൻ യരുശലേമിൽ കമ്പിടുവാൻ ചെന്നശേഷം തിരിച്ചുപോന്നു തേരിൽ ഇരുന്നു
 ൨൮ യശയ്യാ പ്രവാചകനെ വായിക്കുമ്പോൾ, ആത്മാവ് ഫിലിപ്പനോട്: നീ അരികെ ചെന്നു ഈ തേരിനോടു പററിക്കൊൾ
 ൨൯ ക എന്നു പറഞ്ഞു. ഫിലിപ്പൻ ഓടി ചേർന്നു യശയ്യാപ്രവാചകനെ വായിച്ചു കേട്ടാറെ: ഈ വായിക്കുന്നവ വേണ്ടി
 ൩൦ നുവൊ? എന്നു ചോദിച്ചു: ഒരത്തരം വഴികാട്ടാത്താൽ അത് എനിക്ക് എങ്ങിനെ കഴിയും? എന്ന് അവൻ ചൊല്ലി, ഫിലിപ്പൻ കയറിവന്നു തന്നോട് ഇരിക്കേണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചു. അവൻ വായിക്കുന്ന തിരുവെഴുത്തിൻ അടക്കം ആവിതു (യശ. ൫൩, ൭) കലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന കത്തോടു പോലെയും കത്തിരിക്കുന്നവന്റെ മുമ്പാകെ മിണ്ടാത്ത ആടു പോലെയും വായ്ക്കുന്നതെ ഇരുന്നു. താഴ്വയിൽ അവന്റെ ന്യായവിധി എടുക്കപ്പെട്ടു, അവന്റെ തലമുറയെ ആർ വിവരിക്കും? ഭൂമിയിൽ നിന്ന് അവന്റെ ജീവൻ എടുക്കപ്പെടുന്നുവല്ലോ: എന്നിതു പ്രവാചകൻ ആരെക്കൊണ്ടു പറയുന്നു? തന്നെക്കൊണ്ടോ മറ്റൊരാളെക്കൊണ്ടോ? ഞാൻ നിന്നോടു യാചിക്കുന്നു

അപോ. പ്രവൃ. വൃ. ന്. അ.

എന്നു, ഷണ്ഡൻ ഫിലിപ്പനോട് ആരംഭിച്ചു പറഞ്ഞാറെ, ഫി ന്ന
 ലിപ്പൻ രണ്ടൻ വായ് തുറന്ന് ഈ തിരുവെഴുത്തിൽനിന്നു തു
 ട്ടി അവനോടു യേശുവെ സുവിശേഷിച്ചു. അവൻ വഴി ന്ന
 പോകുമ്പോൾ രന്നെ ഒരു വെള്ളത്തിൽ എത്തി ഷണ്ഡൻ:
 ഇതാ വെള്ളം! ഞാൻ സ്നാനം ഏല്ക്കുന്നതിന് എന്തു മുടക്കം? എ
 ന്ന പറയുന്നു. [ഫിലിപ്പൻ പറഞ്ഞു: നീ പുണ്യ ഹൃദയത്തോ ന്ന
 ട്ടം വിശ്വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ, ന്യായം ഉണ്ടു. അവൻ ഉത്തരം
 പറഞ്ഞിതു: യേശുക്രിസ്തുൻ ദൈവപുത്രൻ എന്നു ഞാൻ വി
 ശ്വസിക്കുന്നു]. ഉടനെ തേർ നിറഞ്ഞുവാൻ കല്പിച്ചു ഫിലിപ്പ ന്ന
 ഷണ്ഡനും ഇരുവരും വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങി, അവൻ അ
 വനെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു; വെള്ളത്തിൽനിന്നു കരേറിയപ്പോ
 ൽ കത്താവിൻ ആത്മാവ് ഫിലിപ്പനെ പഠിച്ചെടുത്തു. ഷണ്ഡ
 ന് അവനെ പിന്നെ കാണാഞ്ഞിടും സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടു
 രണ്ടൻ വഴിക്കു പോയി. ഫിലിപ്പനൊ അപ്പോദിയിൽ കാണു ന്ന
 പ്പെട്ടു, പിന്നെ കൈസര്യയിൽ എത്തുമ്പോഴും എല്ലാ പട്ടണങ്ങ
 ഉലും സുവിശേഷിച്ചുകൊണ്ടു കടന്നു പോരുകയും ചെയ്തു.

ന്. അദ്ധ്യായം.

ശൌലിന്റെ അരുതമായ വിചിത്രം [അ. ൨൨, ൨൩]; (൧൦) സ്നാനവും, (൨൦) വ
 ഉച്ചയും, (൩൧) യഥാസ്വഭാവമുള്ള വർണ്ണനയും അതിൽ ചേരുന്ന നട്ടപ്പും.

അന്നു കൂടെ ശൌൽ കത്താവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ നേരെ ഭീ മ
 ഷണ്ഡിയും കലയും നിശ്ചയിച്ചു കൊള്ളുന്നവനായി, മഹാപു ന്ന
 രോഹിതനെ ചെന്നു കണ്ടു, ദമസ്കിൽ വെച്ച് ആ മാഗ്റ്റിക്കാരിൽ
 ആണുങ്ങളാകട്ടെ, പെണ്ണുങ്ങളാകട്ടെ വല്ലവരെയും കണ്ടുവെങ്കി
 ല് അവരെ കെട്ടിവെച്ചു, യരുശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുവരുവാ
 ന്നവണ്ണം അവിടത്തെ പള്ളികൾക്കു പത്രങ്ങളെ ചോദിച്ചു
 (വാങ്ങി). പിന്നെ പ്രയാണം ചെയ്യുകൊണ്ടു ദമസ്കിനോടു സ ന്ന
 മീപിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടായിതു. പെട്ടെന്നു വാനത്തിൽനിന്നു വെ ര
 ഉച്ചം അവന്റെ ചുറ്റും മിന്നി, അവൻ നിലത്തു വീണു: ശൌ
 ലെ, ശൌലെ നീ എന്നെ ഹിംസിക്കുന്നത് എന്ത്? എന്നു ത
 ന്നോടു പറയുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു: കത്താവെ! നീ ആർ? എന്നു ത
 ചോദിച്ചാറെ: നീ ഹിംസിക്കുന്ന യേശു ഞാൻ ആകുന്നു, (ദോ
 ട്ടിയുടെ നേരെ ഉന്തെക്കുന്നതു നിന്നെക്കു കടിയുതരത്ര) എങ്കിലും
 എഴുന്നീറ്റു പട്ടണത്തിൽ ചെല്ലു; നീ ചെയ്യേണ്ടത് അവിടെ ന്ന

9 നിന്നോടു ചൊല്ലപ്പെട്ടും എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. പ്രയാണത്തിൽ കൂടെ ഉള്ള പുരുഷന്മാർ ശബ്ദത്തെ കേൾക്കുകയല്ലാതെ, വ്യ ആരെയും ദർശിക്കാതെ നിജ്ജീവരായി നിന്നിരുന്നു. പിന്നെ ശബ്ദം നിലത്തു നിന്ന് എഴുന്നീറ്റു. കണ്ണുകളെ തുറന്നാരെയും ഒന്നും കണ്ടില്ല. അവൻ കൈ താങ്ങി, അവനെ ദമസ്കിൽ കൂട്ടിൻ കൊണ്ടുപോയി. അവൻ മൂന്നുദിവസം കൺ കാണാതെയും തിന്നുകടിക്കാതെയും പാർത്തു.

- ൧൦ ദമസ്കിലോ ഹന്നന്യ എന്നൊരു ശിഷ്യൻ ഉണ്ടു; അവനോടു കൺതാവ് ഒരു ദർശനത്തിൽ: ഹന്നന്യേ! എന്നു പറഞ്ഞാറെ:
- ൧൧ കൺതാവെ! ഞാൻ ഇതാ! എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. കൺതാവ് അവനോടു ചൊല്ലിയതു: നീ എഴുന്നീറ്റു "നേരെ വീഥി" എന്നതിലേക്കു പോയി യൂദാവിൻ വീട്ടിൽ തസ്സുകാരൻ ശബ്ദം എന്ന് പേരുള്ളവനെ അന്വേഷിക്ക; കണ്ടാലും അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
- ൧൨ അത്രയല്ല അവൻ ഹന്നന്യ എന്ന ഒരു പുരുഷൻ അകമ്പുകൾ, താൻ കാഴ്ചപ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു തന്റെ മേൽ കൈവെക്കുന്നതു കണ്ടു. എന്നതിന്നു ഹന്നന്യ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: കൺതാവെ! അയ്യോ! യരുശലേമിൽ നിന്റെ വിശുദ്ധൻ എത്ര തിന്മകൾ പിന്നെച്ചു എന്നു പലരിൽനിന്നും കേട്ടിരിക്കുന്നു.
- ൧൪ ഇവിടെയും നിന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചു ചോദിക്കുന്നവരെ ഒക്കയും കെട്ടുവാൻ മഹാപുരോഹിതരുടെ അധികാരം അവൻ ഉണ്ടു. കൺതാവ് അവനോടു പറഞ്ഞു: ഇവൻ എന്റെ നാമജാതികൾക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും ഇസ്രായേൽ പുത്രന്മാർക്കും മുമ്പിൽ വെച്ചുവെക്കുന്നതെന്തെന്തൊരു പാത്രമായി, എനിക്കുണ്ടാക
- ൧൩ യാൽ പോയ്ക്കൊള്ളുക! എൻനാമത്തിന്നു വേണ്ടി അവൻ എന്തെല്ലാം അനുഭവിക്കേണ്ടത് എന്നു ഞാൻ അവനെ കാണിക്കും സത്യം. എന്നാറെ, ഹന്നന്യ പോയി വീടും പൂക്കു, അവന്റെ മേൽ കൈകളെ വെച്ചു: സഹോദര ശബ്ദമെ! നീ വന്ന വഴിയിൽ നിന്നേക്കു കാണായ യേശു എന്ന കൺതാവ് നീ കാഴ്ചപ്രാപിച്ചു വിശുദ്ധാത്മപുണ്ണനാകേണ്ടതിന്ന് എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ഉടനെ, അവന്റെ കണ്ണുകളിൽനിന്നു ചെതുവുപോലെ വീണു, അവൻ കാഴ്ചപ്രാപിച്ചു എഴുന്നീറ്റു സ്നാനം ഏറ്റശേഷം ആഹാരം കൈക്കൊണ്ടു ഉറങ്ങുകയും ചെയ്തു.

അപോ. പ്രവൃ. ന്. അ.

പിന്നെ അവൻ ദമസ്കിലുള്ള ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ ചിലദിവസം പാത്തദേശം, ഉടനെ പള്ളികളിൽ വെച്ചു, യേശു ദേവൻ പുത്രൻ എന്നു ഘോഷിച്ചു. കേൾക്കുന്നവർ എല്ലാവരും ഭ്രമിച്ചു: യരുശലേമിൽ ഈ നാമം വിളിച്ചു ചോദിക്കുന്നവരെ പാഴാക്കിയവൻ ഇവനല്ലയോ? ഇവിടെയും അവരെ കെട്ടിവെച്ചു മഹാപുരോഹിതരുടെ മുമ്പിലാക്കുവാൻ വന്നില്ലയോ? എന്നു പറയും; ശൌലൊ ഏറം ശക്തിപ്പെട്ടു "ഇവൻ മശിഹ ആകുന്നു" എന്നു തുമ്പുണ്ടാക്കി, ദമസ്കിൽ കുടിയിരിക്കുന്ന യഹൂദന്മാരെ കലക്കിത്തുടങ്ങി. ഇപ്രകാരം ബഹു ദിവസം തികയുമ്പോൾ, യഹൂദന്മാർ അവനെ ഒടുക്കുവാൻ മന്ത്രിച്ചുകൂടി. ശൌലിന്റേ അവരുടെ കൂട്ടുകെട്ട് അറിഞ്ഞു വന്നു; അവനെ ഒടുക്കുവാൻ രാവും പകലും നഗരവാതിലുകളെ കാത്തുനില്ക്കുമ്പോൾ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ രാത്രിയിൽ അവനെ എടുത്തു ഒരു കൊട്ടയിലാക്കി, മതിൽവഴിയായി ഇറക്കിവിടുകയും ചെയ്തു. അവൻ യരുശലേമിൽ എത്തിയാറെ, ശിഷ്യന്മാരുടെ പരമാവധി ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, അവൻ ശിഷ്യൻ എന്നു വിശ്വസിക്കാതെ, എല്ലാവരും അവനെ പേടിച്ചു നിന്നു. ബന്റൊ മാത്രം അവനെ കൈപിടിപ്പിച്ചു അപോസ്തലരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു ചെന്നു, ഇവൻ വഴിയിൽ വെച്ചു കർത്താവിനെ കണ്ടപ്രകാരവും, ആയവൻ ഇവനോട് അരുളിച്ചെയ്യേതും, ദമസ്കിൽ ഇവൻ യേശു നാമത്തിൽ പ്രാഗത്ഭ്യം കാട്ടിയവാരും അവരോടു വിവരിച്ചറിയിച്ചു. പിന്നെ അവൻ യരുശലേമിൽ അവരോട് ഒന്നിച്ചു വന്നു വെച്ചു ചോയും കൊണ്ടു, കർത്താവായ യേശുവിൻനാമത്തിൽ പ്രാഗത്ഭ്യം കാട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. യവനഭാഷക്കാരോടും സംസാരിച്ചു വന്നു തന്നിട്ടു പോരുമ്പോൾ, അവർ അവനെ ഒടുക്കുവാൻ വട്ടംകൂട്ടി. ആയതു സമോദരന്മാർ അറിഞ്ഞ് അവനെ കൈസ്യൂസിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി, പിന്നെ തസ്തിലേക്ക് അയച്ചു വിടുകയും ചെയ്തു.

ആയതു കൊണ്ട് യഹൂദഗലീലശമയ്യ് ഈനാട്ടിൽ ഒക്കയും നല്ല സഭ സമാധാനത്തോടെ പാർത്തു വീട്ടുവരുന്ന ചെയ്യും, കർത്താവിൻ ഭയത്തിൽ നടന്നു, വിശുദ്ധാത്മാവിൻ പ്രബോധനത്താൽ ചെറുകിയും കൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നെ പേത്രൻ എല്ലാ വരെയും കാണാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ, ലോദിൽ പാർക്കുന്ന വിശുദ്ധൻ അടുക്കെയും ഇറങ്ങിപ്പോയി. അവിടെ ചെന്നയാ എന്നൊരു നന്മ

മനുഷ്യൻ പക്ഷിവാതം പിടിച്ച് എട്ടു വർഷം ശയ്യമേൽ കിടക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ, പേത്രൻ അവനോട്: ഐനയാവെ, യേശു ക്രിസ്തുൻ നിന്നെ സ്വസ്ഥനാക്കുന്നു! എഴുന്നീറ്റു നിന്നുകൊണ്ടിരിക്ക! എന്നു പറഞ്ഞു, ഉടനെ അവൻ എഴുന്നീറ്റു വന്നു. ലൊദിലും ശരോനിലും ഉള്ള സകല നിവാസികളും അവനെ കണ്ടു, കർത്താവിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു വരികയും ചെയ്തു.

അന്നു യാഥൊവിൽ പേടമാൻ എന്നർത്ഥമുള്ള തബീഥ എന്ന പേരോടെ ഒരു ശിഷ്യൻ ഉണ്ടു, അവൻ ചെയ്തപോലെയുള്ള ഒരു കാര്യം കണ്ടു. അദ്ദേഹം സഭയിൽ നിന്നു തന്നെ. ആ നാളുകളിൽ അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു മരണം സംഭവിക്കയും ചെയ്തു. അവനെ കണ്ടു കൈകൾ കിടത്തിയ ശേഷം, ലൊദി യാഥൊവിന്നു സമീപമാകയാൽ, പേത്രൻ അവന്റെ ഉള്ളപ്രകാരം ശിഷ്യന്മാർ കേട്ടു: വൈകാതെ ഞങ്ങളോടും വരണം. എന്നു പ്രബോധിച്ചുകൊണ്ടു, രണ്ടു പുരുഷന്മാരെ അവനടുക്കൽ കൂട്ടി. പേത്രൻ എഴുന്നീറ്റു അവരോടു കൂടെ ചെന്നു എത്തിയപ്പോൾ തന്നെ, അവനെ മാളികമുറിയിൽ കരേറ്റി, അവിടെ എല്ലാവിധവമാരും ചുറ്റിവന്നു കരഞ്ഞു, ആ പേടമാൻ എന്നവൻ കൂടെ ഉള്ളപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കിയ കപ്പായങ്ങളും വസ്തുക്കളും എല്ലാം കാണിച്ചു കൊണ്ടുനിന്നു. പേത്രൻ അവരെ ഒക്കയും പുറത്താക്കി, മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു ഉടലിനെ നോക്കി തിരിഞ്ഞു: തബീഥെ, എഴുന്നീല്ക്ക! എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ കൈകളെ തുറന്നു പേത്രനെ കണ്ടു നിവർന്നു. അവൻ കൈകൊടുത്ത് അവനെ എഴുന്നീല്പിച്ചു, വിശുദ്ധരെയും വിധവമാരെയും വിളിച്ച് അവനെ ജീവനുള്ളവളായി നിറുത്തി കാണിച്ചു. ആയതു യാഥൊവിൽ എങ്ങും പ്രസിദ്ധമായി പലരും കർത്താവിൽ വിശ്വസിച്ചു. അവന്നു രോമൊളൊല്ലനായ ശിഷ്യൻ എന്നവന്റെ പേർ വെച്ചു ദിവസം യാഥൊവിൽ വസിക്കയും ആയി.

൧൦. അദ്ധ്യായം.

പുറജാതികളിലെ ആദ്യഫലത്തെ പേത്രൻ ചേർത്തു.

അന്നുതന്നെ കൈസര്യയിൽ കൊറനേല്യൻ എന്നൊരു പുരുഷൻ ഇതല്ല, പട്ടാളത്തിൽ ശത്യാധിപനായി, തന്റെ സകല ഹൃദയത്തോടും കൂടെ ദൈവഭയവും ഭക്തിയും പുണ്ടു (യഹൂദ) ജ

൨൩൮

നത്തിന്നു വളരെ ഭിക്ഷകൾ ചെയ്തു, നിത്യം ദൈവത്തോടു യാചിച്ചും പോരുമ്പോൾ, ഏകദേശം പകലത്തെ ഒമ്പതും മണി വരെ ലഭണം സംഭവിച്ചതിൽ ദേവദൂതൻ അരികത്തു വന്നു, തന്നോടു: കൊന്റേല്യ! എന്നു പറയുന്നതു സ്തുത്യമായി കണ്ടു. ആയവനെ ഉറവു നോക്കി ഭയവശമായ് ചമഞ്ഞു: കന്താ രവെ! എന്നാകുന്നു? എന്നു ചൊല്ലിയാറെ, അവനോടു പറഞ്ഞിതു: നിന്റെ പ്രാർത്ഥനകളും ഭിക്ഷകളും ഓർപ്പെടുവാൻ ദൈവത്തിൻമുമ്പിൽ കയറി വന്നു. ഇപ്പോഴൊ യാഥാവിധി ആളു കളെ അയച്ചു, പേത്രൻ എന്ന മറ്റു നാമമുള്ളൊരു ശിമോനെ വരുത്തുക; അവൻ കടപ്പാറത്തു വീടുള്ള തോക്കൊല്ലനായ ശിമോൻ എന്നവനോട് അതിഥിയാശ്വാക്കുന്നു [നീ ചെയ്യേണ്ടതു് അവൻ നിന്നോട് ഉരക്കുക]. എന്നു ചൊല്ലി ദൂതൻ യോദ്ധായ്പോൾ, അവൻ ഭൃത്യന്മാരിൽ ഇരുവരെയും, തന്നോട് ഉറവുവന്നു പാർക്കുന്നവരിൽ ദേവദൂതന്മാരുള്ളൊരു സേവകനെയും വിളിച്ചു, അവരെ എല്ലാം വിവരിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു, യാഥാവിധി ലേക്ക് അയക്കയും ചെയ്തു. പിന്നെ നാൾ അവൻ യാത്രപോന്നു യിപട്ടണത്തോട് അണയുമ്പോൾ, പേത്രൻ ആറും മണിക്കു പുറമേൽ പ്രാർത്ഥിച്ചാൻ കരേറി. പിന്നെ വിശപ്പു വന്നു കരഞ്ഞു. അവൻ ഭാവമെടുത്തു; അങ്ങേയോർ ഒരുകൊമ്പോൾ തന്നെ അവൻ ഒരു പാരവശ്യം സംഭവിച്ചിട്ടു; വാനും തുറന്നിരിക്കുന്നതും വലിയൊരു തുപ്പട്ടി പോലെ ഒരു പാത്രം നാല് അറക്കുണ്ടുണ്ടു കെട്ടിട്ട് ഇറക്കിവിട്ടു ഭ്രമിയിൽ കിഴിഞ്ഞു വരുന്നതും കാണുന്നു. ആയതിൽ ഭ്രമിയിലെയെല്ലാ നാല്കാലികളും ഉൾക്കൊള്ളും ഇഴജാതികളും വാനത്തിലെ പറജാതികളും (കാണാൻ) ഉണ്ടു. ഒരു ശബ്ദം അവനോടു: പേത്ര, എഴുന്നീറ്റ് അടുത്തു തിന്നുകൊൾക എന്ന് ഉണ്ടായാറെ, പേത്രൻ പറഞ്ഞു: അരുതല്ലെങ്കിൽ കന്താവെ! തീണ്ടലൊ അശുദ്ധിയൊ ഉള്ളതൊന്നും ഞാൻ ഒരനാളും തിന്നിട്ടില്ലല്ലൊ! ആ ശബ്ദം പിന്നെയും അവനോടു: ദൈവം ശുദ്ധീകരിച്ചവ നീ തീണ്ടലാക്കൊല്ല. എന്നുള്ളതു മൂന്നുക്കുറി സംഭവിച്ചു, പാത്രം പെട്ടന്നു വാനത്തിലേക്ക് എടുത്തുകൊള്ളപ്പെട്ടു.

ഈ കണ്ട ലഭണം എന്തുപോൽ, എന്നു പേത്രൻ തന്നിൽ തന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടി നോക്കുമ്പോൾ, കൊന്റേല്യൻ അയച്ചു വന്ന പുരസ്കാരൻ ഇതാ ശിമോന്റെ വീടു ചോദിച്ചറിഞ്ഞു, പടിപ്പുവൻൻ

൧൮ രക്ഷൻനീന്നു: പേത്രൻ എന്ന മരണമുള്ള ശിമോൻ ഇവിടെ
 ൧൯ പാർക്കുന്നുവോ? എന്നു വിളിച്ചു ചോദിച്ചിരുന്നു. പിന്നെ പേ
 ൨൦ ത്രൻ ദർശനത്തെ വിചാരിച്ച് ഉന്നിപാർക്കുമ്പോൾ, ആത്മാവാ
 യവൻ അവനോട്: കാണെ, പുരുഷന്മാർ നിന്നെ തിരയുന്നു!
 ൨൧ നീയൊ എഴുന്നീറ്റു ഇറങ്ങി ചെല്ല; അവരെ ഞാൻ അയച്ച
 ൨൨ താകുകൊണ്ട് ഒന്നു സംശയിക്കാതെ അവരോടുകൂട യാത്രയും
 ൨൩ ആക. എന്നു പറഞ്ഞാറെ, പേത്രൻ ഇറങ്ങി, ആ പുരുഷന്മാ
 ൨൪ രെ കണ്ടു: നിങ്ങൾ തിരയുന്നവൻ ഇതാ ഞാൻ തന്നെ; നി
 ൨൫ ങ്ങൾ വന്ന സംഗതി എന്തെന്നു? പറഞ്ഞാറെ, ശത്യാധിപന്മാ
 ൨൬ യ കൊറന്തേലൻ എന്ന നീതിയും ദൈവഭയവും ഉള്ളൊരു പു
 ൨൭ രുഷൻ യഹൂദരുടെ സകല ജാതിയാലും നല്ല സാക്ഷ്യം കൊ
 ൨൮ ണ്ടുള്ളവൻ തന്നെ; നിന്നെ ഭവനത്തിൽ വരുത്തുവാൻ നി
 ൨൯ ന്നോടു മൊഴികൾ കേൾപാനും വിശുദ്ധമൂലകാന്ത അരുളപ്പാടു
 ൩൦ ണ്ടായി, എന്ന് അവർ പറയുന്നു. അവൻ അവരെ അക
 ൩൧ തേക്ക വിളിച്ചു അതിഥിസല്ലാഹവും ചെയ്തു; പിന്നെ നാൾ
 ൩൨ എഴുന്നീറ്റു, അവരോടുകൂടെ പുറപ്പെട്ടു (യാഫൊവിലെ); സ
 ൩൩ ഫോദർ ചിലരും അവനോടുകൂടെ പോയി. മരണമുള്ള കൈ
 ൩൪ സയ്യയിൽ ചേർന്നു; അവിടെ കൊറന്തേലൻ തന്റെ ചായ്
 ൩൫ കാരെയും വേണ്ടപ്പെട്ട ചങ്ങാതികളേയും കൂട്ടിവരുത്തി അവ
 ൩൬ രെ കാത്തു കൊണ്ടിരുന്നു.
 ൩൭ പേത്രൻ പ്രവേശിച്ചാറെ, കൊറന്തേലൻ എതിരേറ്റ് അവ
 ൩൮ ന്റെ കാലുകൾ കുമ്പിട്ടു വീണു. പേത്രനോ: എഴുന്നീല്ക്ക! ഞാനും
 ൩൯ മനുഷ്യനത്രെ! എന്നു ചൊല്ലി അവനെ എഴുന്നീല്പിച്ചു. അവ
 ൪൦ നോടു സംഭാഷിച്ചുകൊണ്ട് അകമ്പുകൾ, അനേകർ വന്നു കൂ
 ൪൧ ടിയതിനെ കണ്ട് അവരോടു ചൊല്ലിയതു: അന്യവകക്കാരനോ
 ൪൨ ടു ചെച്ചയൊ ഇടപാടൊ യഹൂദന് എത്രയും അധർമ്മമുള്ള
 ൪൩ പ്രകാരം നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ! എനിക്കൊ ദൈവം ഒരു
 ൪൪ മനുഷ്യനെയും തീണ്ടലൊ അശുദ്ധിയൊ ഉള്ളവൻ എന്നു ചൊ
 ൪൫ ല്ലാതിരിപ്പാൻ തോന്നിച്ചു. ആകയാൽ ആളയച്ചു വരുത്തിയ
 ൪൬ പ്പോൾ, ഞാൻ എതിർ പറയാതെ വന്നു. എന്നിട്ട് എന്നെ വ
 ൪൭ രുത്തിയ സംഗതി എന്തെന്നു ചോദിക്കുന്നു. എന്നാറെ, കൊ
 ൪൮ രന്തേലൻ പറഞ്ഞിതു: നാലു നാളായിട്ടു ഞാൻ ഈ നാഴികവ
 ൪൯ രെ ഉപവാസം ചെയ്യുശേഷം ഒമ്പതാം മണിക്ക് എന്റെ വീ
 ൫൦ ടിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, ശുഭ്രവസ്ത്രത്തോടെ ഒരു പുരുഷൻ

ഇതാ എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നുകൊണ്ടു: കൊടുന്ന്പ്ര, നിന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കപ്പെട്ടു; നിന്റെ ഭിക്ഷുകൾ ദൈവത്തിന്മുമ്പിൽ കാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു യാഹൊവിലേക്ക് നമു ആളയച്ചു. പേത്രൻ എന്ന മരണമുള്ള ശിമോനെ വിളിപ്പിക്കുക; അവൻ കടലുറത്തു തോളെങ്കാലുമായ ശിമോന്റെ വീട്ടിൽ പാർക്കുന്നു; അവൻ വന്നു നിന്നോട് ഉരചെയ്യും എന്നു പറകയാൽ, ഞാൻ ക്ഷണത്തിൽ നിന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു; നമു നീ വന്നതിനാൽ നന്നായി ചെയ്തു; ഇപ്പോഴൊ ഞങ്ങൾക്കു എല്ലാവരും കർത്താവിൻ പക്കൽനിന്നു നിന്നേക്കു നിരോധമായി വന്നത് ഒക്കയും കേൾപാനായി ദൈവത്തിൻമുമ്പാകെ (ഒരുങ്ങി)യിരിക്കുന്നു.

അനന്തരം പേത്രൻ വായ്ക്കുന്നു പറഞ്ഞിതു: ദൈവം മുമ്പെ പക്ഷിക്കാരനല്ല; ഏതു ജാതിയിലും അവനെ ഭയപ്പെട്ടു നീതി നമു ചെയ്യേ പ്രവൃത്തിക്കുന്നവൻ അവൻ ഗ്രാഹ്യൻ എന്നു ഞാൻ ഉണ്ടായിട്ട് ഗ്രഹിക്കുന്നു. അവൻ യേശുക്രിസ്തുനെ കൊണ്ട് സ നമു മധാനം സുവിശേഷിച്ച് ഇസ്രായേൽ പുത്രന്മാക്ക് അയച്ചു വചനം തന്നെ; ആയവനാകട്ടെ, എല്ലാവർക്കും കർത്താവ് തന്നെ. യോഹന്നാൻ ഘോഷിച്ച സ്നാനത്തിൽ പിന്നെ ഗലീല നമു യിൽ തുടങ്ങി യഹൂദയിൽ ഒക്കയും ഉണ്ടായ വർത്തമാനം (നിങ്ങൾ അറിയുന്നവല്ലൊ) നചറത്തിൽ നിന്നുള്ള യേശുവെ തന്നെ അറിയാമല്ലൊ. അവനെ ദൈവം വിശുദ്ധാത്മാവിനാലും നമു ശക്തിയാലും അഭിഷേകം ചെയ്തുപ്രകാരവും, ദൈവം കൂടയുള്ളതു കൊണ്ട് അവൻ സത്ക്രിയകൾ ചെയ്തും, പിശാചിനാൽ വേദിക്കപ്പെട്ടവരെ ഒക്കയും സ്വസ്ഥമാക്കിക്കൊണ്ടും നടന്നുവന്നതും (അറിയുന്നു). യഹൂദരുടെ നാട്ടിലും യരുശലേമിലും അവൻ ചെ നമു യ്ക്കു സകലത്തിന്നും ഞങ്ങൾക്കും സാക്ഷികൾ; ആയവനെ അവർ മരത്തിന്മേൽ തൂക്കി ഒടുക്കിക്കളഞ്ഞു. ദൈവമൊ മൂന്നാം നാൾ രാമ ഉണർത്തി പ്രത്യക്ഷനാകുവാൻ (അന്നുവാരം) കൊടുത്തു. അ രാമ ഞൊ സകല ജനത്തിന്നുമല്ല, ദൈവം മുമ്പിൽകൂട്ടി വരിച്ചെടുത്ത സാക്ഷികൾക്കത്രെ; അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് എഴുന്നീറ്റ ശേഷം ഒന്നിച്ചു ഭക്ഷിച്ചു കുടിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു തന്നെ (പ്രത്യക്ഷനായതു). ജീവികൾക്കും മരിച്ചവർക്കും ന്യായാധിപതിയാ രാമ യി ദൈവത്താൽ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടതു താൻതന്നെ എന്ന് ജനത്തോടു ഘോഷിച്ചു സാക്ഷ്യം ഉറപ്പിപ്പാൻ അവൻ ഞങ്ങൾ

൪൩ തോട് ആജ്ഞാപിച്ചു. ഇവകൾ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും അവൻ നാമമൂലം പാപങ്ങളുടെ മോചനം ലഭിക്കുന്നു എന്നു സകല പ്രവാചകന്മാരും ആയവനു സാക്ഷി ചെയ്തല്ലെന്നു.
 ൪൪ എന്നീ മൊഴികൾ പേത്രൻ ഉരുകുകയോടുകൂടി തന്നെ വചനം കേൾക്കുന്ന എല്ലാവരുടെ മേലും വിശുദ്ധാത്മാവ് വീണു വ
 ൪൫ ന്നു. അവർ ഭാഷകളാൽ ഉരച്ചു ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിക്കു
 ൪൬ ന്നതു കേൾക്കയാൽ, പേത്രനോടു കൂടിവന്നു പരിശുദ്ധദനയി
 ലെ വിശ്വസിക്കായവർ വിശുദ്ധാത്മാവാകുന്ന ദാനം ജാതി
 ൪൭ കളുടെ മേലും പകരപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു വിസ്തരിച്ചു പോയി. അ
 പ്തോടുകൂടി പേത്രൻ: നമുക്ക് എന്നപോലെ ഇവർക്കും വിശുദ്ധാ
 ത്മാവ് കിട്ടിയശേഷം സ്നാനം വരാതെവണ്ണം വെള്ളത്തെ വില
 ൪൮ ക്കുവാൻ കഴിയുന്നവൻ ആൻ? എന്ന് ഉത്തരം ചെയ്തി. അ
 വരെ കർത്താവിൻ നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പാൻ നിരോധിച്ചു;
 അപ്തോടുകൂടി അവൻ ചില ദിവസം വ്സിച്ചു കൊൾവാൻ അ
 വർ ചോദിക്കയും ചെയ്തു.

൧൧ അദ്ധ്യായം

യരുശലേമിലെ സഹോദരരോടു പേത്രന്റെ പ്രതിവാക്കം, (൧൯) അന്ത്യോഘൃതി
 ൽ പുറജാതികളിൽനിന്ന് ഒന്നാം സഭ ചേർന്നു വന്നതു.

൧ **ഇ**തികളും ദേവവചനം കൈക്കൊണ്ടപ്രകാരം അപോസ്ത
 ൨ ലന്മാരും യഹൂദയിലുള്ള സഹോദരന്മാരും കേട്ടാറെ, പേത്രൻ
 ൩ യരുശലേമിൽ കരേറിവന്നപ്പോൾ, പരിശുദ്ധദനക്കാർ; നീ അ
 ഗ്രഹമുള്ള പുരുഷന്മാർ ഇടത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് അവരോടു
 ൪ കൂടെ ഭക്ഷിച്ചു എന്ന് അവനോടു വാദിച്ചു. എന്നാറെ, പേത്ര
 ന്ൻ ആരംഭിച്ച ക്രമപ്രകാരം അവരോടു വിവരിച്ചു ചെയ്തിയതു:
 ൫ ഞാൻ യാഹൊപുരിയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ, പാരവശ്യം സം
 ഭവിച്ചതിൽ ഒരു ദർശനം കണ്ടു; വാനത്തിൽനിന്നു നാല് അറ
 ൬ ങ്ങളിലും (കെട്ടി) ഇറക്കിവിടുന്ന തുപ്പട്ടി പോലെ ഒരു പാത്രം
 ൭ കിഴിഞ്ഞ് എന്നോളം വന്നതു തന്നെ. അതിന്നുള്ളിൽ നോക്കിവി
 ചാരിക്കുമ്പോൾ, ഭൂമിയിലെ നാല്കാലികളെയും മൃഗങ്ങളെയും ഇ
 ൮ ഴജാതികളെയും വാനത്തിലെ പറജാതികളെയും കണ്ടു: പേത്ര
 ൯ എഴുന്നീറ്റ് അവരതു തിന്നുകൊൾക! എന്ന് എന്നോടു പറയുന്ന
 ൧൦ വ ശബ്ദവും കേട്ടാറെ: അരുതല്ലോ കർത്താവേ! തീണ്ടലും അശു
 ഡിയും ഉള്ളത് ഒരിക്കലും എന്റെ വായിൽ ചെന്നില്ലല്ലോ!

എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു, വാനത്തിൽനിന്ന് ആ ശബ്ദം പിന്നെ ന്നു (വന്നു): ദൈവം ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. നീ തീണ്ടലാക്കൊല്ലാ എന്നു തരം പറഞ്ഞു. ആയതു മൂന്നുകുറി സംഭവിച്ചു; പിന്നെ എ ൧൦ ല്ലും വാനത്തേക്കു തിരികെ വലിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ, ക ൧൧ ണ്ടാലും, കൈസയ്യയിൽനിന്ന് എനിക്കായിട്ട് അയക്കപ്പെട്ട മൂന്നു പുരുഷന്മാർ പെട്ടെന്നു ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന വീട്ടിന്നരികെ നിന്നിരുന്നു: ഇവരോട് ഒന്നും സംശയിക്കാതെ കൂടെ പോകേണം ൧൨ എന്ന് ആത്മാവ് എന്നോട് കല്പിച്ചു. ഈ ആരസഹോദരന്മാരും എന്നോടു കൂടെ പോന്നു, ഞങ്ങൾ പുരുഷന്റെ വീട്ടിൽ അകപ്പെടുക. ആയവൻ തന്റെ വീട്ടിൽ ഭൂതൻ നിന്നുകൊണ്ടു കണ്ടു ൧൩ തും, നീ യാഥാവിധി ആയുഷ്യം പേരൻ എന്നു മരണമുണ്ടു ശിമോനെ വരുത്തുക. നീയും നിന്റെ ഗൃഹവും എല്ലാം രക്ഷ ൧൪ ചെയ്തന്നു മൊഴികളെ അവൻ നിന്നോട് ഉരുകും എന്നു തന്നോടു പത്തുപ്രകാരവും ഞങ്ങളോട് അറിയിച്ചു. പിന്നെ ഞാൻ ൧൫ ഉരചെയ്തു തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കു വിശുദ്ധാത്മാവ് അവരുടെ മേൽ വീണത് ആദിയിൽ നമ്മുടെ മേൽ വന്നപ്രകാരം തന്നെ. എന്നാറെ, (൧, ൫.) യോഹന്നാൻ വെള്ളത്താൽ സ്നാനം എല്പിച്ചു ൧൬ നിങ്ങളെ വിശുദ്ധാത്മാവിൽ സ്നാനപ്പെടും എന്നു കർത്താവ് പറഞ്ഞു മൊഴിയെ ഞാൻ ഓർത്തു. അതുകൊണ്ട് കർത്താവായ ൧൭ യേശുക്രിസ്തുക്കൽ വിശ്വസിച്ചവരായ നമുക്കൊത്തപ്രകാരം അവർക്കും ഒരു ദാനത്തെ തന്നെ ദൈവം കൊടുത്തു എങ്കിൽ, ദൈവത്തെ വിലക്കുവാൻ കഴിവോളം ഞാൻ ആരുപോൽ? എന്ന് അവർ കേട്ട് അടങ്ങി: എന്നിട്ടു ദൈവം ജാതികൾക്കും ൧൮ ജീവകലശൽ മാനസാന്തരത്തെ നല്കിവെച്ചു എന്നു ചൊല്ലി, ദൈവത്തെ തേജസ്കരിച്ചിരുന്നു.

അനന്തരം സ്പെഫനൻ മേതുവായി ഉണ്ടായ ക്ലേശത്തിൽ ൧൯ നിന്നു ചിതറിപോയവർ ഹൊയിനീക്കു, കുപ്ര, അന്ത്യോഹ്യ, ഈ ദേശങ്ങളോളവും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടു യഹൂദന്മാരുടെ അടുത്തു വചനത്തെ പറയാതെ കണ്ടു നടന്നു. അവരിൽ ചി ൨൦ ലർ കുപ്രക്കാരും കുറേനക്കാരും; ആയവർ അന്ത്യോഹ്യയിൽ എത്തിയശേഷം കർത്താവായ യേശുവിനെ സുവിശേഷിച്ചു കൊണ്ടു, യവനക്കാരോടു സംസാരിച്ചു പോന്നു. കർത്താവിൻ ൨൧ കൈ അവരോടു കൂടെ ആകയാൽ വലിയൊരു കൂട്ടം വിശ്വസിച്ചു, കർത്താവിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു വന്നു. അവരുടെ വർത്തമാനം ൨൨

യരുശലേമിലെ സഭയുടെ ചെവികൾക്ക് എത്തിയപ്പോൾ
 അവർ ബെൻബാവെ അന്ത്യോഹ്യവരെ സഞ്ചരിച്ചുകൊൾ
 ൨൨ വാൻ പറഞ്ഞയച്ചു. ആയവൻ ചേന്നർപ്പാൾ, ദേവകരണ
 യെകണ്ടു സന്തോഷിച്ച് എല്ലാവരും ഹൃദയനിർണ്ണയത്തോടെ
 കർത്താവിൽ ചേന്നു നില്പാത്തക്കവണ്ണം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊ
 ൨൪ ണ്ടിരുന്നു. അവനുകളെ നല്ല പുരുഷന്മാരും വിശുദ്ധന്മാരും
 വിശ്വാസവുംനിറഞ്ഞവന്മാരും തന്നെ; മതിയായുള്ള പുരുഷന്മാരും
 ൨൫ കർത്താവിനോടു ചേന്നു വരികയും ചെയ്തു. പിന്നെ അവൻ
 ശൌലിനെ തിരവാൻ തസ്സിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു കണ്ടെത്തിട്ട്, അ
 ൨൬ ന്ത്യോഹ്യയിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു. അവർ ഒരു വർഷം
 എല്ലാം സഭയിൽ കൂടിവരികയും തിങ്ങിയ കൂട്ടത്തിന് ഉപദേശി
 ക്കയും ശിഷ്യന്മാർക്കു ആദ്യം അന്ത്യോഹ്യയിൽ വെച്ച് ക്രിസ്തു
 ൨൭ ന്നു എന്ന ചേർ വരികയും ആയി. ആ നാളുകളിൽ യരുശല
 മിൽനിന്നു പ്രവാചകന്മാർ അന്ത്യോഹ്യയിലേക്ക് ഇറങ്ങി ചെ
 ൨൮ ന്നാറെ, അവരിൽ ആഗാബ് എന്ന് പേരുള്ളൊരുവൻ ഏഴു
 നീറു പ്രപഞ്ചം എങ്ങും മഹാ ക്ഷാമം ഉണ്ടാകും എന്ന് ആത്മാ
 വിനാൽ സൂചിപ്പിച്ചു; ആയത് ക്ലൌട്ടൻ വാഴുംകാലത്തിൽ
 ൨൯ ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു. ശിഷ്യന്മാരോ അവനവനും മുതൽ പോര
 ന്നടത്തോളം യഹൂദയിൽ പാർക്കുന്ന സഹോദരന്മാർക്കു ശുശ്രൂ
 ൩൦ ഷെക്കായി അയക്കേണം എന്നു നിർണ്ണയിച്ചു. ആയത് അവർ
 അനുകൂലിച്ചു ബെൻബാവെ ശൌൽ എന്നവരുടെ കൈയിൽ കൈ
 ന്മാർക്കു കൊടുത്തയക്കയും ചെയ്തു.

൧൨. അദ്ധ്യായം.

യഹൂദയിൽ ദേവശത്രുത്വം തിടഞ്ഞു വന്നതും, (൨൦) മൂന്നാം ഹേരോദാവിന്റെ
 ശിക്ഷയും.

൧ (൫) സമയത്തു ഹേരോദാജാവ് സഭക്കാരിൽ ചിലരെ
 ൨ സ്ഥിപ്പിപ്പാനുക്കവണ്ണം കൈയേറ്ററം ചെയ്തു. യോഹന്നാന്റെ
 സഹോദരനായ യാക്കോബിനെ വാൾ കൊണ്ട് ഒടുക്കിപ്പോ
 ൩ പിന്നെ യഹൂദർക്കു പ്രസാദം വന്നതുകണ്ടു പുളിപ്പില്ലാത്തനാളി
 ൪ കളായപ്പോൾ, പേത്രനെയും കൂട പിടിച്ചേല്പിച്ചു. കൈക്കലാ
 ക്കിയശേഷം ചെസഫെക്കു പിന്നെ ജനത്തിൻ മുമ്പിൽ നിറ
 ത്തുവാൻ ഭാവിച്ചുകൊണ്ടു തടവിൽ ഇട്ടു, നന്നാലു സേവകന്മാ
 ൫ റെ കാപ്പാൻ എല്പിച്ചു. ഇങ്ങിനെ പേത്രനെ തടവിൽ സൂക്ഷിച്ചു

നോക്കുമ്പോൾ, സഭയാൽ അവനുവേണ്ടി ദൈവത്തോടു ശ്രദ്ധയേറിയ പ്രാർത്ഥന ഉണ്ടായിരുന്നു. ഫെരോദാ അവനെ നവരത്തി കാണിപ്പാൻ ഓങ്ങുമ്പോൾ, രാത്രിയിൽ പേത്രൻ രണ്ടു ചങ്ങലകളാൽ കെട്ടപ്പെട്ടു, രണ്ടു സേവകരുടെ നടുവിൽ കിടന്നുറങ്ങുന്നു വാതിൽക്കുമുമ്പെ തടവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്ന കാവൽക്കാരും ഉണ്ടു. അന്നു കണ്ടാലും കർത്താവിൻ ദൂതൻ എത്തിനിന്നു വെളിച്ചം അറയിൽ പ്രകാശിച്ചു അവൻ പേത്രനെ ഭാഗത്തുതട്ടി: വേഗത്തിൽ എഴുന്നീല്ക്ക! എന്നുണർത്തി, ഉടനെ അവന്റെ ചങ്ങലകൾ കൈകളിൽനിന്നു വീണു പോയി. ദൂതൻ അവനോടു പറഞ്ഞു: അര കെട്ടി ചെരിപ്പുകളെ ഇട്ടുമാറ്റുക, എന്നു പറഞ്ഞപ്രകാരവും അവൻ ചെയ്തു. പിന്നെ: നിന്റെ വസ്ത്രം പുതുച്ചു, എന്റെ പിന്നാലെ വാ! എന്നു പറഞ്ഞു. അവനും പിന്തുടന്നു പുറപ്പെട്ടു, ദൂതനാൽ ഉണ്ടാകുന്നതു സത്യം എന്നറിയാതെ, ദർശനം കാണുന്നപ്രകാരം നിരൂപിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നു. അവർ ഒന്നാം കാവലിലും രണ്ടാമതിലും കൂടിക്കൂടുന്നു പട്ടണത്തിൽ ചെല്ലുന്ന ഇരിമ്പുവാതിൽക്കൽ എത്തി; അതും അവർക്ക് സ്വതന്ത്രമെന്നു കൂടി, അവർ പുറപ്പെട്ട് ഒരു തെരുവിനെ പിന്നിട്ടു പോയ ഉടനെ ദൂതൻ അവനെ വിട്ടു പിരികയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, പേത്രൻ മൂന്നിലായ്ക്കുന്നു പറഞ്ഞു: കർത്താവ് തന്റെ ദൂതനെ അയച്ചു, ഫെരോദാവിൻ കയ്യിൽനിന്നും, യഹൂദവംശത്തിന്റെ സകല പ്രതീക്ഷയിൽനിന്നും എന്തൊരു പഠിച്ചെടുത്തു എന്ന് ഇപ്പോൾ സത്യമായി അറിയുന്നു. എന്നു ബോധിച്ചു മാർക്സ് എന്ന് മറ്റൊരു മറ്റുള്ള യോഹന്നാന്റെ അമ്മയായ മറിയയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു അവിടെ അനേകർ ഒരുമിച്ചു കൂടി പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, അവൻ പടിപ്പുരക്കൽ മുട്ടിയാറെ, റോദ എന്നൊരു ബാലക്കാരത്തി കേൾപ്പാൻ അന്നോടടുത്തുവന്നു. പേത്രന്റെ ചുറ്റും തിരിഞ്ഞു വന്നു സന്തോഷത്താൽ പടിപ്പുരയെ തുറക്കാതെ അകത്ത് ഓടി പേത്രൻ പടിപ്പുരമുനീൽ നില്ക്കുന്നപ്രകാരം അറിയിച്ചു. അവർ അവളോടു ഭ്രാന്തിയാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാറെ, അവൾ ഉള്ളതെന്നു നിശ്ചയിച്ചു ചൊല്ലുമ്പോൾ, അവന്റെ ദൂതനാകുന്നു എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു പോയി. പേത്രൻ മുട്ടി മുട്ടി നില്ക്കുന്നതിനാൽ അവർ തുറന്ന് അവനെ കണ്ടു വിസ്മയിച്ചു. എന്നാറെ, അവർ മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ അവൻ കൈപൊങ്ങിച്ചു, കർത്താവ് തടവിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചുപ്ര

കാരം വിവരിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു; ഇത് യാക്കോബ് മുതലായ സ
 ഹോദരന്മാർക്കു് അറിയിപ്പിൻ എന്നു ചൊല്ലി പുറപ്പെട്ടു വേറെ
 ൧൮ രസുലത്തേക്കു യാത്രയായി. പകലായപ്പോൾ, പേത്രൻ എ
 ന്തായിപ്പോയി എന്നു സേവകർ കലങ്ങിപ്പോയത് അല്പമു
 ൧൯ ഹൻ ഹെരോദാ അവനെ ചോദിച്ചു. കാനോത്തു് കാവല്ലാറെ വി
 സ്മരിച്ചു വധിപ്പാൻ കല്പിച്ചു: പിന്നെ യഹൂദയെ വിട്ടു. കൈ
 സയ്യയിൽ ഇറങ്ങിപ്പോയി പാത്തു.

൨൦ അന്നു തൂയ്ൻ ചിദന്യാരോടും അവന്നു് ഉൾപോർ ഉണ്ടാക
 യാൽ തങ്ങളുടെ നാട്ടിനെ രാജാവിന്റെതു പുലർത്തുന്നതാകൊ
 ണ്ടു് അവർ ഒരുമനപ്പെട്ടു വന്നുകണ്ടു രാജാവിൻ പള്ളിയറക്കു
 രന്നായ ബ്ലാസുനെ സമ്മതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സന്ധിപ്പാൻ അ

൨൧ പേക്ഷിച്ചു. നിശ്ചയിച്ചു ദിവസത്തിൽ ഹെരോദാ രാജമയവ
 സ്രം ഉടുത്തു ഭദ്രാസനത്തിൽ ഇരുന്നു ജനസംഘത്തിൽ അവ

൨൨ രോടു പ്രസംഗിച്ചുതുളി. ജനസംഘമൊ: അല്ലയോ ദേവന്റെ

൨൩ ശബ്ദം മനുഷ്യന്റെതല്ല! എന്നു ആപ്പുകൂട്ടി. അവൻ ദൈവ
 ത്തിന്നു തേജസ്സു് കൊടാത്തുയാൽ കർത്താവിൻ ദൂതൻ പെട്ടന്നു്
 അവനെ തച്ചു. അവൻ കൃമികൾക്കു് ഇരയായി വീഴ്ന്നു മുട്ടി

൨൪ പോകയും ചെയ്തു. പിന്നെ ദേവവചനം വർദ്ധിച്ചു പെര

൨൫ കി പോന്നു. ബെൻബാവും ശൌലും ആ ശുശ്രൂഷ നിവൃത്തി
 ചുടേക്കും മാക്കു എന്ന യോഹന്നാനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു യരുശലേ
 മിൽ നിന്നു മടങ്ങി പോന്നു.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

പുറജാതികൾക്കു് സുവിശേഷം അയപ്പാൻ അന്ത്യോഹൃസഭ മുതിർന്നതു, (൧) കപ്ര,
 (൧൩) പിസിദ്യ നാടുകളിലെ പ്രയാണം.

൧ **അന്ത്യോഹൃയിൽ** ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന സഭയിൽ ബെൻബാ
 വും, നിഗർ എന്നുള്ള ശിദോനും, കുദേനക്കാരനായ ലൂക്നും
 ഇടപ്രദവായ ഹെരോദാവോടു് ഒന്നിച്ചു വളന്നു മനഹെമു
 ശൌലും ഇവർ പ്രവാചകരും ഉപദേശാക്കളും ആയിട്ടുണ്ടു
 ൨ അവർ കർത്താവിനെ ഉപാസിച്ചും ഉപോഷിച്ചും കൊള്ളുമ്പോ
 ളും, വിശുദ്ധാത്മാവു് പറഞ്ഞു: ഞാൻ ബെൻബാ ശൌൽ എ
 ന്നവരെ വിളിച്ചാക്കിയ പണിക്കായിട്ടു് അവരെ എനിക്ക് വേ
 ൩ ത്തിരിപ്പിൻ! എന്നാറെ (സദക്കാർ) ഉപോഷിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു
 അവരിൽ കൈകൾ വെച്ചു് അവരെ പറഞ്ഞയക്കയും ചെയ്തു.

ആയവർ വിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അയക്കപ്പെട്ട, സെലൂക്യ ര
 യിലേക്ക് ഇറങ്ങിചെന്ന് അവിടെനിന്നു കുപ്രദീപിലേക്ക്
 കപ്പൽകയറി ഓടി. സലമിയിൽ അണഞ്ഞദോഷം യഹൂദരു ൫
 ടെ പള്ളികളിൽ ദേവവചനത്തെ അറിയിച്ചു. യോഹന്നാൻ ൩
 അവർക്കു ഭൃത്യനായുണ്ടു; പിന്നെ പാഫിനോളം ദീപിനൂടെ
 കടന്നപ്പോൾ വെർയേശൂ എന്ന ആദിചാരക്കാരനും കള്ളപ്ര
 വാചകനും ആയ യഹൂദൻ ഉപരാജാവായ സേക്ര്യപൌൽ
 എന്ന ഒരു ബുദ്ധിയുള്ള പുരുഷന്റെ കൂട് ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു.
 ആയവൻ വെൻബാ ശൌൽ എന്നവരെ വിളിച്ചു വരുത്തി ൭
 ദേവവചനത്തെ കേൾപാൻ അനേപഷിച്ചു. മദഭാഷയിൽ ൮
 എലീം എന്ന നാമമുള്ള ആദിചാരക്കാരനോ, അവരോട് എതി
 ര്ത്തുനിന്ന്, ഉപരാജാവിനെ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു മറിച്ചുകു
 വാൻ ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അന്നു ചൌൽ എന്നും ചൊ ൯
 ല്ലുന്ന ശൌൽ വിശുദ്ധാത്മാവ് നിറഞ്ഞുവന്നിട്ട് അവനെ ഉ
 ററുന്നാക്കി പറഞ്ഞിതു: സകല കപടവും എല്ലാ ധൂർത്തരയും ൧൦
 നിറഞ്ഞ പിശാചിൻ മകനെ! സപ്പനീതിക്കും ശത്രുവായുള്ളോ
 വെ! കർത്താവിന്റെ നേർവഴിപ്പെട്ട നീ മറിച്ചുകൂടുന്നതു നി
 ള്കയില്ലയൊ? ഇപ്പോൾ കർത്താവിൻറെ നീന്റെ മേൽ; ഇ ൧൧
 യാ നീ ഒരു സമയത്തേക്ക് ആദിത്യനെ കാണാതെ കരുടനാ
 യിരിക്കും; എന്നപ്പോൾ ഉടനെ തിമിരവും ഇരട്ടും അവന്റെ
 മേൽ വീണു, അവൻ ചുറ്റും തപ്പികൊണ്ടു, കൈക്കാരെ തിര
 ഞ്ഞു നടന്നു. അന്ന് ഉണ്ടായതു ഉപരാജാവ് കണ്ടിട്ടു കർത്താ ൧൨
 വിൻ ഉപദേശത്തിൽ അത്തുതപ്പെട്ടു വിശ്വസിക്കയും ചെയ്തു.

ചൌലാദികൾ പാഫിനെ വിട്ടു നീക്കി, പംഫ്യയിലെ ചെ ൧൩
 റ്റ്റ്ക്ക് അണഞ്ഞു വന്നപ്പോൾ, യോഹന്നാൻ അവരോടു പി
 രിഞ്ഞു യരുശലേമിലേക്ക് മടങ്ങി പോയി. അവരെ ചെറ്റ് ൧൪
 യെ വിട്ടു (നാട്ടിൽ) കൂടി സഞ്ചരിച്ചു പിസിദ്യ അന്ത്രോപ്പയി
 ൽ എത്തി, ശബ്ബത്തു നാളിൽ പള്ളിയിൽ ചെന്നിരുന്നു. ധർമ്മ ൧൫
 വും പ്രവാചകപുസ്തകവും വായിച്ചു തീർന്നപ്പോൾ, പള്ളിപ്പു
 ന്മാൻ അവർക്കു ആളയച്ചു: സമോദരന്മാരെ നിങ്ങൾക്കു ഈ
 ജനത്തോട് പ്രബോധനവചനം വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ പറ
 വിൻ എന്നു പറയിച്ചു. അപ്പോൾ ചൌൽ എഴുന്നീറ്റു കൈ ൧൩
 പൊങ്ങിച്ചു പറഞ്ഞിതു:

ഇസ്രായേലു പുരുഷന്മാരും ദേവദയമുള്ള (ജാതിക്കാരും) ൧൭

ആയുജ്ഞോരെ കേൾപ്പിൻ! ഈ ജനത്തിന്റെ ദൈവമായവൻ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരെ തെരിഞ്ഞെടുത്തു, മിസ്രദേശത്തിൽ പ്രവസിപ്പിക്കുവാനും, ജനത്തെ ഉയർത്തി; അതിൽനിന്നു അവരെ ഉപ്രയന്നം ഭൂജം കൊണ്ടു പുറപ്പെടുവിച്ചു. മരുഭൂമിയിൽ നാല്പത്താണ്ടും പാർ കൊണ്ടു പോരുന്നവനെ പോലെ അവരെ ചുമന്നു (മി. ൧൩. ൧൩) കനാൻ ദേശത്ത് എഴു ജാതികളെയും ഒടുക്കി, അവരുടെ ൨൦ ദേശം ഇവർക്ക് അവകാശമാക്കി വിടാറില്ല. പിന്നെ ഏകദേശം നാനൂറ്റൊമ്പതു വർഷം പ്രവാചകനായ ശമൂവേൽ വരേക്കും ൨൧ ന്യായാധിപന്മാരെ കൊടുത്തു. അന്നത്തരം അവർ രാജാവിനെ ചോദിച്ചപ്പോൾ, ദൈവം അവർക്ക് കീഴിറക്കുന്നതായ ശൌൽ എന്ന ബിസ്രയീൽ ഗോത്രക്കാരനെ നാല്പത്താണ്ടേക്കു കൊടുത്തു. അവനെ നീക്കി ദാവീദിനെ രാജാവായി ഉദിപ്പിച്ചു (സങ്കീ. ൧൩, ൨൧, ൧൨൧, ൧൪.) യിശ്ശായിപുത്രനായ ദാവീദിനെ ഞാൻ കണ്ടെത്തി, എന്റെ ഹൃദയപ്രകാരമുള്ള പുരുഷനെ തന്നെ; ആയവൻ എന്റെ ഹിതങ്ങളെ എല്ലാം ചെയ്യും എന്ന് അവ ൨൨ നായി സാക്ഷ്യം ചെയ്തുകൊടുത്തു. അവന്റെ സന്തതിയിൽനിന്നു ദൈവം വാശത്തപ്രകാരം യേശു എന്ന രക്ഷിതാവിനെ ൨൪ നെ ഇസ്രായേലിന്നു വരുത്തിയതു. അവന്റെ പ്രവേശത്തിന്നു മുമ്പെ യോഹന്നാൻ ഇസ്രായേൽ ജനത്തിന്നു ഒക്കെക്കും മാനസാന്തരത്തിന്റെ സ്നാനം ചേർത്തിട്ടു തന്ന ശേഷമത്രെ ൨൫ യോഹന്നാനോ തന്റെ ഓട്ടം തിടയ്ക്കുന്നതും: നിങ്ങൾ എന്നെ ആർ എന്ന് ഊഹിക്കുന്നു? ഞാനല്ല; കണ്ടാലും ഞാൻ കാലകളുടെ ചെരിപ്പും അഴിപ്പാൻ യോഗ്യനല്ലാത്തവൻ; എന്റെ ൨൬ ശേഷം വരുന്നു താനും എന്നു പറയും. സഹോദരരായ പുരുഷന്മാരെ! അബ്രഹാം വംശത്തിലെ മക്കളും ദേവഭയം മേതുവായി കൂടിയവരും ആയുജ്ഞോരെ! ഈ രക്ഷാവാചനം നിങ്ങൾ ൨൭ ൾക്ക് അയക്കപ്പെട്ടു! എങ്ങിനെ എന്നാൽ യരുശലേംനിവാസികളും അവരുടെ പ്രമാണികളും ആയവനെ അറിയാത്തു വിസ്മയിച്ചു വിധിച്ചു കൊണ്ടു ശബ്ബത്തുതോറും വായിക്കുന്ന ൨൮ പ്രവാചക ശബ്ദങ്ങളെ പുരിപ്പിച്ചു. മരണമേതു ഒന്നും കാണാത്തതും പിലാത്തനോട് അവനെ ഒടുക്കേണം എന്നു യാചിച്ചു. ൨൯ (ഇപ്രകാരം) അവനെ കുറിച്ച് എഴുതിയവ ഒക്കെയും തിരഞ്ഞു ൩൦ പ്പോൾ, അവനെ മരത്തിൽനിന്നു ഇറക്കിക്കല്ലറയിൽ ഇട്ടു. ദൈവം ൩൧ വരും അവനെ മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉണർത്തി. ആയവൻ

ഗവീലയിൽനിന്ന് യരശലേമിലേക്കു കൂടി കരേറി പോയ വക്ക് ഏറിയ ദിവസംകൊണ്ടും കാണായി വന്നു; ജനത്തോട് ഇന്ന് അവന്റെ സാക്ഷികളായത് അവർ തന്നെ. പിതാക്കന്മാർക്ക് ഉണ്ടായ വാഗ്ദത്തത്തെകൊണ്ടു ഞങ്ങളും നിങ്ങളോട് സുവിദശാഷിക്കുന്നിതു; ദൈവം യേശുവിനെ വീണ്ടും എഴുന്നീല്പിച്ചതിനാൽ അവരുടെ മക്കളായ നമുക്ക് അതിനെ തീരെ നിവൃത്തിച്ചു കിടക്കുന്നു എന്നത്രെ. അപ്രകാരം നീ എന്റെ പുത്രൻ; ഞാൻ ഇന്നു നിന്നെ ജനീപ്പിച്ചു എന്നു രണ്ടാം സജീർത്തനത്തിലും (സ. ൨. ൭.) എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അവനെ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് എഴുന്നീല്പിച്ചത് ഇനി നാശത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു പോകാതെവണ്ണം തന്നെ എന്നുള്ളതു (തെളിവാണ്) ഞാൻ ദാവിദിന്റെ ഉറപ്പുള്ള കൃപകളെ നിങ്ങൾക്കു നല്കും എന്നു (യശ. ൫൫, ൩.) ചൊല്ലിയത് ഉണ്ടു. (൨, ൨൭.) നിന്റെ വിശുദ്ധ ൩൫ നെ കേട്ടു കാണാൻ നീ ഏല്പിക്കയില്ല എന്നു മറ്റൊരു സജീർത്തനത്തിൽ (൧൩. ൧൦.) പറയുന്നതും അതിനായിട്ടത്രെ. ദാവിദുകളെ തന്റെ രചമുറക്കു ദേവലോചനയെക്കു ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതും നിദ്രപ്രാപിച്ചു, തന്റെ പിതാക്കളോട് ചേർന്നു പ്പെട്ടു കേട്ടുകണ്ടു. ദൈവം ഉണർത്തിയവനോ കേട്ടു കാണാതില്ലെന്നു. ആകയാൽ സഹോദരരായ പുരുഷന്മാരെ! ഇവക്കുത്തന്നെ പാപങ്ങളുടെ മോചനം നിങ്ങൾക്കുറയിക്കപ്പെടുന്നു എന്നും, മോശയ്ക്കുതീർത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു നീതീകരണം വന്നുകൂടാത്ത സകലത്തിൽനിന്നും വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഏവനും ഇവക്കു നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നും നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞിരിക്ക! ആയത്കൊണ്ടു ധേ നിന്ദകന്മാരെ നോക്കി, ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, മാഴ്സിപോവിൻ! നിങ്ങളുടെ നാളുകളിൽ ഞാൻ ഒരു ക്രിയ പ്രവൃത്തിക്കുന്നു സത്യം, നിങ്ങളോടു വിവരിച്ചാലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാതെ ഉള്ള ക്രിയ തന്നെ എന്നു. (മറബ. ൧, ൫.) രചപ്രവാചകരിൽ മൊഴിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതു നിങ്ങളുടെ മേൽ വരാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ!

എന്നാറെ അവർ പുറപ്പെട്ടുപോൾ വരുന്ന ശബ്ദത്തിലും ഈ വർത്തമാനങ്ങൾ തങ്ങളോട് ഉരപ്പാൻ അപേക്ഷിക്കുന്ന രല്ലാതെ, പള്ളിവിട്ടു പിരിഞ്ഞാറെ, യഹൂദരിലും ഭക്തിയുള്ള മതാ വലംബികളിലും പലരും പൌൽ ബെൻബാ എന്നവരെ അനുഗമിച്ചു; അവരും സല്ലാപിച്ചുകൊണ്ടു ദേവകരണയിൽ

൪൪ പാത്രിയർക്കീസുകളിൽനിന്നു അവരെ സമ്മതിപ്പിച്ചു. പിന്നെ ശബ്ബത്തിൽ പട്ടണം എല്ലാം ദേവവചനം കേൾക്കാൻ വന്നുകൂടി
 ൪൫ അന്നു യഹൂദന്മാർ പുരുഷന്മാരുടെ കണ്ട് എരിവു നിറഞ്ഞവരായി എതിർ പറഞ്ഞും കൂടിച്ചുംകൊണ്ടു പൌൽ പറയുന്നവ
 ൪൬ റോടു വിരോധിച്ചുനിന്നു. എന്നാറെ പൌലും ബെർണബായും പ്രാഗത്ഭ്യം പൂണ്ടു പറഞ്ഞിതു: ദേവവചനം മുമ്പെ നിങ്ങളോടു ചൊല്ലുന്നത് ആവശ്യമായിരുന്നു, എന്നാൽ അതിനെ നിങ്ങൾക്കു തള്ളിക്കളഞ്ഞു നിങ്ങളെ തന്നെ നിത്യജീവൻ അപായം എന്നു വിധിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ കണ്ടാലും ഞങ്ങൾ ജാതികളിലേക്കു ക്ഷമിക്കാതെ കൊള്ളുന്നു. കർത്താവാകട്ടെ (യശ. ൪൯, ൩) നീ ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളവും രക്ഷ ആകേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിന്നെ ജാതികളുടെ വെളിച്ചമാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഞങ്ങളോടു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു. എന്നിട്ടു ജാതികൾ കേട്ടു സന്തോഷിച്ചു കർത്താവിൻ വചനം തേജസ്കരിച്ചു ഇരുന്നു; നിത്യജീവൻ കർത്താവിൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടവർ എപ്പേരും വിശ്വസിച്ചു. കർത്താവിൻ വചനം ആ നാട് എങ്ങും പ്രചരിക്കയും ചെയ്തു. യഹൂദന്മാരെ ഘനമേറിയ ഭക്തിക്കാരന്മാരുടെയും പട്ടണത്തിൽ മുതലാളികളേയും ഇളക്കിവിട്ടു, പൌൽ ബെർണബായെ എന്നവരുടെ നേരെ ഹിംസജനിപ്പിച്ചു അവരെ രണ്ടുളുടെ അതിർ കടത്തിക്കളകയും ചെയ്തു. ആയവർ കാലുകളിലെ പുഴിയെ അവരുടെ നേരെ കടത്തുകൾക്കു ഇക്കൊമ്പ്രയിലേക്കു പോന്നു. ശിഷ്യന്മാരെ സന്തോഷവും വിശുദ്ധാത്മാവും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞുവന്നു.

൧൪. അദ്ധ്യായം.

ലൂക്കൊസ് നാട്ടിലുള്ള ഇക്കൊമ്പ്ര, (൮) ലൂസ്, (൨൧) ഒപ്പു തുടങ്ങിയുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽ പ്രചരിച്ചതു.

൧ ഇക്കൊമ്പ്രയിൽ അവർ ഒരുമിച്ചു യഹൂദരുടെ പള്ളി പ്രവേശിച്ചു സംസാരിക്കയാൽ, യഹൂദരിലും യവനരിലും വലിയ പുരുഷന്മാരും വിശ്വസിച്ചു. വഴിപ്പെടാത്ത യഹൂദന്മാരും, ജാതികളുടെ മനസ്സിനെ സഹോദരന്മാർക്കു നേരെ പൊങ്ങിച്ചു വെച്ചാക്കി.

൩ എന്നിട്ടു രണ്ടുളുടെ കൈകളാൽ അടയാളങ്ങളും അത്തുരങ്ങളും നടത്തികൊടുത്തു സ്വകൃപയുടെ വചനത്തിന്നു സാക്ഷിനികളാകുന്ന കർത്താവിൽ ഊന്നി അവർ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ ചൊല്ലി

ക്കൊണ്ടു വളരെ കാലം അവിടെ പാർത്തു. പട്ടണത്തിലെ സർ
മുഹം മരിച്ചു പോയി; ചിലർ യഹൂദരുടെ പക്ഷത്തിലും ചി
ലർ അപോസ്തലരുടെ പക്ഷത്തിലും ആയി. പിന്നെ അവർ
ര സാഹസംചെയ്തു കല്ലെറിവാനായി, ജാതിക്കാരും യഹൂദരും
അവിടത്തെ പ്രമാണികളോട് കൂട്ടുകെട്ട് ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ, അ
വർ ഗ്രഹിച്ചു ലുസ്യ, ദബ്യ, എന്ന ലുക്കുവൊസ്യയിലെ ഊരക
ളിലും ചുറ്റുമുള്ള ദേശത്തിലും മണ്ടി വാങ്ങിപ്പോയി, അവിടെ
സുവിശേഷിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു.

ലുസ്യയിൽ അമ്മയുടെ ഗർഭമുതൽ മുടന്തനായി ഒരിക്കലും ന
ടക്കാതെ കാലുകൾക്ക് ശേഷിയില്ലാത്തൊരു പുരുഷൻ ഇരുന്നി
രുന്നു. ചെറുപ്പം സംസാരിക്കുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ, ഇവൻ
അവനെ ഉററുനോക്കി, രക്ഷവരം എന്നു വിശ്വാസമുള്ള പ്ര
കാരം കണ്ടു: നിന്റെ കാലുകളിൽ നിവിൻ എഴുന്നീല്ക്ക! എന്നു
മഹാശബ്ദത്തോടെ പറഞ്ഞു; അവൻ തുള്ളിനടന്നു പോരുക
യുചെയ്തു. ചെറുപ്പം ചെയ്തതു പുരുഷാരങ്ങൾ കണ്ടു: ദേവന്മാ
ർ മനുഷ്യർക്കു തുല്യരായി ഇങ്ങി ഇറങ്ങിവന്നു! എന്നു ലുക്കുവൊ
സ്യദാഷയിൽ ശബ്ദം ഉയർത്തി പറഞ്ഞു. ബെൻബാവെ ഇ
സ്രാൻ എന്നും, ചെറുപ്പം വചനത്തിൽ മുപ്പുള്ളവനാകയാൽ, ബു
ധൻ (ഹെമ്മാ) എന്നും സങ്കല്പിച്ചു. ഊർക്കു മുഖിലുള്ള ഇസ്ര
യേലി (സ്ഥാനത്തിന്റെ) പുജാരി കാളകളേയും പൂമാലകളേയും വാതി
ലുകളോളം കൊണ്ടുവന്നു, പുരുഷാരങ്ങളോട് കൂട് വെലികഴിപ്പാ
ൻ ഭാവിച്ചു. എന്നതു ബെൻബാവെ ചെറുപ്പം എന്ന അപോസ്ത
ലർ കേട്ടു, തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ കീറിക്കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു, പുരു
ഷാരത്തിൻ ഉള്ളിൽ ചാടി കൂക്കിപറഞ്ഞിതു: പുരുഷന്മാരെ! ഈ
ചെയ്യുന്നത് എന്തു? ഞങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു ഒത്ത പിണിപ്പാടുള്ള
മനുഷ്യരാകുന്നതല്ലാതെ, ഈ മായങ്ങളെ നിങ്ങൾ വിട്ടു ജീവനു
ള്ള ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് തിരിയണം എന്നു നിങ്ങളോടു സുവി
ശേഷിക്കുന്നു. ആയവനാകട്ടെ സ്വർഗ്ഗഭ്രമിസമുദ്രങ്ങളേയും
അവറിലുള്ള സകലത്തെയും ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ
തലമുറകളിൽ അവൻ എല്ലാ ജാതികളേയും താന്താങ്ങളുടെ വഴിക
ളിൽ നടപ്പാൻ സമ്മതിച്ചു എങ്കിലും, വാനത്തിൽനിന്നു മഴകളും
ഫലപുഷ്പിയുള്ള സമയങ്ങളും തന്നും ആഹാരം മുതലായ ഭോ
ഗങ്ങളാൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ മൂഷ്മാക്കി കൊണ്ടും നന്മ
ചെയ്യുന്നതിനാൽ തന്നെത്താൻ സാക്ഷി കൂടാതെ വിട്ടിട്ടില്ല.

൧൮ എന്നവ ചൊല്ലി, തങ്ങൾക്കു വെലികഴിക്കാതവണ്ണം പുരുഷാ
 ൧൯ മൻ രണ്ടുളെ ദുഃഖേന നിറുത്തിവെച്ചു. പിന്നെ അന്ത്രോഫ്രയിൽ
 നിന്നും ഇക്കൊന്ത്യയിൽനിന്നും യഹൂദന്മാർ വന്നുകൂടി സമൂഹ
 ങ്ങളെ സമ്മതിപ്പിക്കയാൽ, പൌലിനെ കല്ലെറിഞ്ഞുകൊണ്ടു മ
 ൨൦ ളിച്ചു എന്നു തോന്നിയപ്പോൾ, പട്ടണത്തിന്നു പുറത്തേക്ക് ഇ
 ഘ്രൂനീറു നഗരത്തിൽ ചെന്നു പിറൈന്നാൾ ബെൻബായോ
 ടു കൂടെ ദർബ്ദുകക്കു പോകയും ചെയ്തു.

൨൧ ആ ഊരിലും സുവിശേഷിച്ചുകൊണ്ടു പലരേയും ശിഷ്യര
 ക്കിയശേഷം അവർ ലൂസ്യ. ഇക്കോന്ത്യ, അന്ത്രോഫ്ര എന്ന
 ൨൨ ഊരുകളിലേക്കു മടങ്ങി ചെന്നു. വിശ്വാസത്തിൽ പാർത്തുനി
 ശ്ലേണം എന്നും, നാം അനേകം ക്ലേശങ്ങളിൽ കൂടി ദേവരാജ്യം
 പുക്കേണ്ടു എന്നും പ്രബോധിപ്പിച്ചു; ശിഷ്യന്മാരുടെ ഉള്ളങ്ങളെ
 ൨൩ സ്ഥിരീകരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നെ സഭതോറും അവർക്കു
 മൂപ്പന്മാരെ വരിപ്പിച്ചശേഷം അവർ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്ന ക
 രന്താവിനെ ഉപവാസങ്ങളോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു അവരെ ദ
 ൨൪ രമേലിച്ചു. അന്നന്തരം പിസിദ്യയിൽ കൂടി കടന്നും, പംഫുല്യ
 ൨൫ യിൽ എത്തി; പെറ്റുയിലും വചനം ഉരെച്ച ശേഷം അത്തല്യ
 ൨൬ യോളം ഇറങ്ങി പോയി. അവിടെ നിന്നു (പടക) നീക്കീട്ടുത
 ങ്ങൾ നിവൃത്തിച്ച ക്രിയയ്ക്കായി ദേവകരുണയിൽ ഏല്പിച്ചു
 ൨൭ വിടപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അന്ത്രോഫ്രയിലേക്ക് വന്നു. അവിടെ ചേ
 ന്നാറെ, സഭയെ കൂട്ടിച്ചു കൊണ്ടു ദൈവം രണ്ടുളോട് ചെയ്തത്
 ഇന്നത് എല്ലാം എന്നും, ജാതികൾക്കു വിശ്വാസവാതിൽ തുറ
 ൨൮ ന്നപ്രകാരവും കേൾപ്പിച്ചു. ശിഷ്യന്മാർ കൂടെ അല്പമല്ലാത്ത
 കാലം പാർത്തുകൊൾകയും ചെയ്തു.

൧൫. അദ്ധ്യായം.

ജാതികളിൽ നിന്നുള്ള സഭയ്ക്കു മോശെയുടെ നീക്കിപ്പോയതു, (൨൬) ഹെബ്രി
 ന്റെ രണ്ടാം വേഷമാണയാത്ര.

൧ യഹൂദയിൽനിന്നു ചിലർ ഇറങ്ങി വന്നു: നിങ്ങൾക്കു മോശ
 യുടെ വെപ്പിൻപ്രകാരം പരിഷ്കരണ വന്നിട്ടില്ലാതെ രക്ഷപെ
 ൨ ട്ടു കൂടാ എന്ന് സഭോദരന്മാർ ഉപദേശിച്ചു പോന്നു. അതു
 കൊണ്ടു ഇടച്ചലും പൌൽ ബെൻബായ എന്നവർക്കു അവരോടു
 അല്പമല്ലാത്ത വിവാദവും ഉണ്ടായശേഷം (സഭക്കാർ) പൌൽ

ബന്നബാ മുതലായ ചിലരെ ഈ ചോദ്യം ഹേതുവായി യരു ശലേമിലേക്ക് കരേറി, അപോസ്തലരേയും മൂപ്പന്മാരേയും കാണാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ആയവർ സഭയാൽ യാത്ര അയക്കപ്പെട്ട ശേഷം ഹൊയിനീക്കയിലും ശമയ്യയിലും കൂടി സഞ്ചരിച്ചു ജാതികളുടെ മനത്തിരിവിനെ വിവരിച്ചു ചൊല്ലി, എല്ലാ സഭോദരന്മാർക്കും മഹാ സന്തോഷം ഉണ്ടാക്കി പോന്നു. അവർ യരുശലേമിൽ എത്തിയാറെ, സഭയാലും അപോസ്തലമൂപ്പന്മാരായും കൈക്കൊള്ളപ്പെട്ടു, ദൈവം തങ്ങളോട് ചെയ്തത് എല്ലാം കേൾപ്പിച്ചു; എന്നാറെ, പരീശരുടെ മതത്തിൽനിന്നു വിശ്വസിച്ചവർ ചിലർ എഴുന്നീറ്റ് അവരെ പരിഭ്രമദന കഴിപ്പിച്ചു. മോശി ശഡമത്തെ സൂക്ഷിപ്പാൻ ആജ്ഞാപിക്കണം എന്നു പറഞ്ഞു.

ഈ സംഗതി വിചാരിച്ചു നോക്കുവാൻ അപോസ്തലരും മൂപ്പന്മാരും കൂടി വന്നാറെ, വളരെ തർക്കമായശേഷം പേത്രൻ എഴുന്നീറ്റ് അവരോട് പറഞ്ഞിതു: സഭോദരരായ പുരുഷന്മാരെ! ദൈവം പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെട്ടവരുടെ തുടങ്ങി ജാതികൾ എന്റെ വായ്ക്കും സുവിശേഷവചനം കേട്ടു വിശ്വസിച്ചവർക്കു വേണ്ടി നിങ്ങളിൽ തെരിഞ്ഞെടുത്ത പ്രകാരം നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ! പിന്നെ ഹൃദയജ്ഞാതാവായ ദൈവം നമുക്ക് എന്നു വേദപോലെ അവർക്കും വിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൊടുത്തുകൊണ്ട് അവർക്കു സാക്ഷിനിന്നു. വിശ്വാസത്താൽ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ഉള്ള ശുദ്ധീകരിച്ചിട്ട്, നമുക്കും അവർക്കും പ്രത്യാസം ഒന്നും വേർതിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ, നമ്മുടെ പിതാക്കളും നാമും ചുമന്നു കൂടാതെ ൧൦൦൦൦൦ത്തൊരു നരകം ശിഷ്യരുടെ കഴുത്തിൽ വെപ്പാൻ ഭാവികയാൽ, നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ പരീക്ഷിക്കുന്നത് എന്തു? അല്ല കർമ്മത്താവായ യേശുവിന്റെ കൃപയാൽ അവർ എന്നപോലെ നാമും രക്ഷപെടുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ ഹേതു, കൂട്ടം എല്ലാം മിണ്ടാതിരുന്നു ബന്നബാവും പൌലും ദൈവം തങ്ങളെക്കൊണ്ടു ജാതികളിൽ ചെയ്ത അടയാളങ്ങളേയും അത്തുളങ്ങളേയും എല്ലാം വിവരിക്കുന്നതു കേട്ടു കൊണ്ടിരുന്നു. അവർ അടങ്ങി നിന്നശേഷം യാക്കോബ് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: സഭോദരരായ പുരുഷന്മാരെ! എന്നെ കേൾപ്പിൻ! ദൈവം തന്റെ കർമ്മത്തിനായി ജാതികളിൽനിന്ന് ഒരു വംശത്തെ എടുത്തു കൊൾവാൻ ആദിയിൽ കടാക്ഷിച്ചപ്രകാരം ശിമോൻ കഥിച്ചു

൧൫ വല്ലൊ. അതിനോടു പ്രവാചകന്മാരുടെ വാക്യങ്ങളും ഒത്ത
 ൧൬ വരുന്ന (അമൊ. ൯, ൧൧.) അപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നത്:
 അനന്തരം ഞാൻ തിരിഞ്ഞു ഭാവിദിന്റെ വീണ്ടുപോയ കൂടാര
 ഞെ പിന്നെയും കെട്ടും, അതിൻകേടുകളെ വീണ്ടും തീർത്തു, അ
 ൧൭ തിനെ എടുപ്പിക്കും. മനുഷ്യരിൽ ശേഷിച്ചവരും എന്റെ പേർ
 വിളിക്കപ്പെടുള്ള ജാതികളും എല്ലാം കർത്താവിനെ അന്വേഷി
 ൧൮ പ്താൻ തന്നെ എന്ന് കർത്താവ് പറയുന്നു. യുഗം മുതൽക്കൊ
 ണ്ട് (തന്നിക്ക്) അറിയാകുന്ന ഇവന്റെ ചെയ്യുന്നവൻ തന്നെ.
 ൧൯ അതുകൊണ്ടു, ജാതികളിൽനിന്നു ദൈവത്തിലേക്കു തിരിയുന്ന
 വരെ അലമ്പലാക്കാതെ, അവർ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ എച്ചിലുകളെ
 യും പുലയാട്ടും, ശ്വാസം മുട്ടിച്ചതും രക്തവും വെട്ടിച്ചു നില്പാൻ
 ൨൦ കല്പിച്ചു മതിയാവു. മോശ ശബ്ദത്തുതോറും പള്ളികളിൽ വാ
 ൨൧ യിക്കപ്പെടുകയാൽ പൂർവ്വതലമുറകളിൽനിന്നു പട്ടണം തോറും
 അവനെ ചേർക്കുന്നവർ ഉണ്ടെല്ലൊ.

൨൨ അപ്പോൾ, സകല സഭയോടും കൂടെ അപോസ്തലന്മാർക്കും
 മൂപ്പന്മാർക്കും തോന്നിയത് എന്തെന്നാൽ: നമ്മിൽനിന്നു ചില പു
 രുഷന്മാരെ തെരിഞ്ഞെടുത്തു ചൌത് ബെൻബൊ എന്നവരോടു
 കൂടെ അന്ത്രോഹ്യയിലേക്ക് അയക്കണം; എന്നിട്ടു സമോശ
 ൨൩ രരിൽ മുഖ്യപുരുഷന്മാരാകുന്ന ബെൻബൊ എന്നുള്ള യൂദാവി
 നെയും സീലാവിനെയും (നിശ്ചയിച്ചു) അവരുടെ കൈകൾ
 കൊടുത്ത എഴുത്താവിതു: അപോസ്തലരും മൂപ്പന്മാരും സമോശ
 ൨൪ രും അന്ത്രോഹ്യയിലും സുറിയയിലും കിലിക്യയിലും ജാതികളിൽ
 നിന്നു ചേർന്നുള്ള സമോശന്മാർക്കു വന്ദനം (ചൊല്ലുന്നു) ഞ
 ൨൫ ണ്കളിൽനിന്നു ചിലർ പുറപ്പെട്ട് ഇങ്ങേനിശ്ചയാഗം ഒന്നും ലഭി
 ക്കാതെ, നിങ്ങളെ വാക്കുകൾകൊണ്ടു കലക്കി പരിമുഖനായും
 ധർമ്മം പ്രമാണിക്കയും വേണം എന്നു ചൊല്ലി, നിങ്ങളുടെ മന
 ൨൬ സ്സുകളെ നാനാവിധമാക്കിയപ്രകാരം കേൾക്കുകൊണ്ടു, ഞങ്ങ
 ൾ ഒരുമനപ്പെട്ടപ്പോൾ, പുരുഷന്മാരെ തെരിഞ്ഞെടുക്കയും ന
 മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാമത്തിന്നു വേണ്ടി
 പ്രാണങ്ങളെയും ഏല്പിച്ചു കളഞ്ഞ മനുഷ്യരാകുന്ന ബെൻബൊ,
 ൨൭ ചൌത് എന്ന നമ്മുടെ പ്രിയരോടു കൂട അയക്കയും നല്ലത്
 എന്നു തോന്നി; അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ യൂദാവെയും സീലാവെ
 ൨൮ യും അയച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ വായ്ക്കാഴിയായും അറിയിക്കുന്നത്
 ആവിതു: വിഗ്രഹാർപ്പിതങ്ങളെയും രക്തവും ശ്വാസം മുട്ടിച്ചതും

അവോ. പ്രവൃ. ൧൫. ൧൬. അ.

പുലയാട്ടം ഇവ വെട്ടിക്കു തൊട്ടുമായുള്ളതല്ലാതെ, അധി വെട്ടു കമായ ഭാരം ഒന്നും നിങ്ങളുടെ മേൽ ചുമത്തരുത് എന്നു വിശുദ്ധ ഡാത്താവിനും ഞങ്ങൾക്കും തോന്നി. അതിൻവണ്ണം നിങ്ങൾ റൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാൽ (നിങ്ങൾക്കു) ഗുണംവരും കുശലം ഉണ്ടാ വൂതാക.

എന്നാറെ അവർ വിടവാങ്ങി, അന്ത്രോഹൃയിലേക്കു വന്നു ൩൦ സമൂഹത്തെ കൂട്ടിവരുത്തി ലേഖനത്തെ കൊണ്ടുകൊടുത്തു. ആ ൩൧ യത് വായിച്ചിട്ട് അവർ ആശ്വാസവാക്കിനാൽ സന്തോഷിച്ചു. യൂദാവും സീലാവുംകൂടെ പ്രവാചകരാകകൊണ്ടു പല വ ൩൨ ചനത്താലും സഹോദരന്മാരെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു സ്ഥിരീകരിച്ചു. ചില സമയം കഴിച്ചപ്പോൾ, സഹോദരന്മാരാൽ സമാധാനം നേടാതെ തങ്ങളെ നിരയാഗിച്ചവരുടെ അടുക്കെ അയക്കപ്പെട്ടുപോയി. [സീലാവിന് അവിടെ വസിക്കണം എന്നു ബോധിച്ചു താനും]. പൌൽ ബെൻബാ എന്നവരെ അന്ത്രോഹൃ ൩൫യിൽ പാർത്തു മറ്റു പലരോടുകൂടി കത്താവിൻവചനം ഉപദേശിച്ചും സുവിശേഷിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു.

ചില ദിവസങ്ങളുടെ ശേഷം പൌൽ ബെൻബാവാടു പ ൩൬ റത്തു: നാം കത്താവിൻവചനം പ്രസ്താപിച്ചുപോയ ഊരുകൾത്തോറും പിന്നെയും ചെന്നു, സഹോദരന്മാരെ സന്ദർശിച്ചു എങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്നു (എന്നറിവാറാക). എന്നാറെ, മാക്ക എന്ന ൩൭ യോഹന്നാനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോരുവാൻ ബെൻബാ ഇച്ഛിച്ചു. പൌലൊ ഇവൻ പംഫ്യലയിൽനിന്ന് നമ്മെ വിട്ടൊഴി ൩൮ഞ്ഞു പ്രവൃത്തിക്കു കൂടി വരാതെ പോയവനാകയാൽ ചേർത്തു കൊള്ളുന്നത് യോഗ്യമല്ല എന്നു നിരൂപിച്ചു. അതുകൊണ്ടു വ ൩൯ക്കാനും ഉണ്ടാകയാൽ അവർ തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞുപോയി; ബെൻബാ മാക്കനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു കപ്രദീപിലേക്ക് ഓടി. പൌൽ ൪൦ സീലാവെ തെരിഞ്ഞുകൊണ്ടു സഹോദരന്മാൽ കത്താവിൻ കരുണയിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടശേഷം പുറപ്പെട്ടു. സുറിയ കിലിക്യ നാടു ൪൧ കളിൽകൂടി സഞ്ചരിച്ചു സഭകളെ സ്ഥിരീകരിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നു.

൧൬. അദ്ധ്യായം.

ആസ്യയിലും, (൧൧) മക്കൊന്ത്യയിലെ ഫിലിപ്പിയോയും യാത്ര ചെയ്തു.

അവൻ ദർബ്യയിലും ലൂസ്രയിലും എത്തിയാറെ, തിമോത്ഥൻ ൧ എന്നൊരു ശിഷ്യനെ അവിടെ കണ്ടു. അവൻ വിശ്വാസമുള്ള

൨ യഹൂദന്മാർക്കും, യവനനായ പിതാവിനും മകനായി, പുത്ര്യയിലും ഇക്കോന്ത്യയിലും ഉള്ള സഹോദരന്മാർക്കും, നല്ല സാക്ഷ്യം കൊണ്ടുവന്നു തന്നെ. ആയവൻ കൂടിവരേണം എന്നു പൊതു ഇച്ഛിച്ചുകൊണ്ട് ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉള്ള യഹൂദന്മാർ എല്ലാവരും അപ്പൻ യവനൻ എന്ന് അറികയാൽ, അവരെ വിചാരിച്ചു അറവനെ പരിമോദന ചെയ്തു. പിന്നെ ഉറുരുകളിൽ കടന്നു പോകുമ്പോൾ, യരുശലേമിൽ അപോസ്തലരും മൂപ്പന്മാരും വിധിച്ചുവെച്ചു വെപ്പുകളെ എല്ലിച്ചു പ്രമാണിപ്പിച്ചു കൊടുക്കയും, ൫ സഭകൾ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചു വരികയും, എണ്ണം ദിവസേന ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

൬ അന്നത്തരം ഭൂഗൃഹങ്ങളുടെയും ഗലാത്യ നാട്ടിൽ കൂടിയും സഞ്ചരിച്ചാറെ, ആസ്യയിൽ വചനം ഉരുകാതവണ്ണം വിശുദ്ധാത്മാവ് വിലക്കിയപ്പോൾ, മൂസിയയിൽ എത്തി; ബിഥുന്യെക്ക യത്രയാവാൻ പരീക്ഷിച്ചു; (ദേശ്രൂവിൻ) ആത്മാവ് അവരെ വിട്ടില്ലതാനും. അവർ മൂസിയയുടെ ഭാഗത്തുണ്ടെ ചെന്നു ശ്രോതാവസ്ഥയിൽ ഇറങ്ങി പോയി; അവിടെ രാത്രിയിൽ പൌലിന് ഒരു ദർശനം കാണായി, മക്കൊദൊന്ത്യനായ ഒരു പുരുഷൻ അരികെനിന്നു: നീ മക്കൊദൊന്ത്യക്ക് കടന്നുവന്നു ഞങ്ങൾക്ക് സഹായിക്ക! എന്നു പ്രബോധിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുപ്രകാരം; ദർശനങ്ങളെ ഉടനെ അവരോടു സുവിശേഷിക്കേണ്ടതിന്നു കർത്താവ് നമ്മെ വിളിച്ചു കിടക്കുന്നു എന്നു രെളിഞ്ഞിട്ടു, നാം മക്കൊദൊന്ത്യക്കായി പുറപ്പെടുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

൧൧ ആകയാൽ ശ്രോതാക്കൾനിന്നും, കപ്പൽനീക്കി, നേരെ സഹായം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ പിറ്റേന്നാൾ നവപൊലിക്കും, അവിടെ നിന്ന് ഫിലിപ്പിയിലും ഓടി (ചേർന്നു). ആയത് ആ മക്കൊദൊന്ത്യ ഭാഗത്തിൽ ഒന്നാമത് കൊലോന്ത്യപട്ടണം (അഥർ ക്ഷീയേറിയത്) ആകുന്നു. ആ പട്ടണത്തിൽ നാം ചില ദിവസം പാർത്തിരുന്നു; ശബ്ദത്തുനാളിൽ നാം പട്ടണ വാതിൽക്കൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പ്രാർത്ഥന നടപ്പാക്കുന്ന പുഴവക്കത്തു ചെന്നിരുന്നു, അവിടെ കൂടിവന്ന സ്ത്രീകളോടു സംസാരിക്കും. അതിൽ ധൂയത്തെ രപുരിയിൽനിന്നു രക്തംബരപ്രാപാരിണിയായ ലൂദിയ എന്ന പേരോടെ ദേവദക്ഷിണയുള്ളൊരു സ്ത്രീ കേൾക്കുമ്പോൾ, കർത്താവ് അവളുടെ ഹൃദയം തുറന്നു, പൊതു ഉരുകുന്നവ കൂട്ടിക്കുമാറാക്കി. അവൾ ഗൃഹക്കാരുമായി സ്നാനം ഏറ്റാറെ: നിങ്ങൾ

എന്നെ കത്താവിന് വിശ്വസ്യ എന്നു വിധിച്ചു കഴിഞ്ഞാ
ൽ, എന്റെ ഭവനത്തിൽ വന്നു പാപ്പിൻ എന്ന് അപേക്ഷി
ച്ചു നമ്മെ നിബ്ബന്ധിച്ചുകഴ്ത്തു.

ശേഷം നാം പ്രാർത്ഥനാസ്ഥലത്തേക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ, വെളി ൧൬
ച്ചപ്പാടാത്മാവുള്ളവളായി, ലക്ഷണം പറഞ്ഞുകൊടുത്തു, തന്റെ
യജമാനന്മാർക്കു വളരെ ലാഭം വരുത്തുന്നൊരു ബാല്യക്കാരത്തി
നമ്മെ എതിരേറ്റു ഉണ്ടായി, പൌലിനെയും നമ്മെയും അന്നു ൧൭
ഗമിച്ചു: ഈ മനുഷ്യർ അത്യന്തത ദൈവത്തിന്റെ ഭാസരായി
രക്ഷാവഴിയെ നിങ്ങളോട് പ്രസൂാപിക്കുന്നവർ ആകുന്നു! എ
ന്നു കൂടി പറഞ്ഞു. പല നാളും അപ്രകാരം ചെയ്തുവന്നപ്പോ ൧൮
ൾ പൌൽ അഴൽപിടിച്ചു തിരിഞ്ഞു നോക്കി, ആത്മാവോട്:
യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ നിന്നോട് ആജ്ഞാപി
ക്കുന്നു: അവളെ വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു പോ! എന്നു പറഞ്ഞു; ആ നാ .
ഴികെക്ക് അത് അവളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോയി. അവളുടെ ൧൯
യജമാനന്മാർ ലാഭത്തിന്റെ പ്രത്യാശ പോയ്ക്കോയപ്രകാരം ക
ണ്ടു; പൌൽ സീലാ എന്നവരെ പിടിച്ചു, ചന്ദ്രസ്ഥലത്തേക്കു
പ്രമാണികളുടെ അടുക്കെ വലിച്ചുകൊണ്ടു, നായകന്മാരുടെ മൂ ൨൦
മ്പിൽ ആക്കി: യഹൂദരായ ഈ മനുഷ്യർ നമ്മുടെ പട്ടണത്തെ
കലക്കിവെച്ചു, ദോമരായ നമുക്കു അംഗീകരിക്കയും ചെയ്തയും
അരുതാത്ത മയ്യാദകളെ അറിയിച്ചു നടത്തുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ൨൧
പുരുഷാരവും കൂടെ അവരുടെ മേരെ പൊങ്ങിവന്നു നായകന്മാ ൨൨
ർ അവരെ വസ്രുങ്ങളെ കീറിക്കളഞ്ഞു കോലുകളാൽ തല്ലുവാൻ
കല്പിച്ചു. അവരെ ഏറിയതല്ലും ഏല്പിച്ചിട്ടു തടവിൽആക്കി, കാ ൨൩
രാഗ്രഹരക്ഷിയോട് അവരെ സൂക്ഷ്മത്തോടെ കാപ്പാൻ ആ
ജ്ഞാപിച്ചു. ആയവൻ ആജ്ഞയെ കൈക്കൊണ്ടു അവരെ ൨൪
അകത്തെ തടവിൽ ആക്കി, കാലുകളെ ആമത്തിൽ ഇട്ടു പുട്ടി.
പാതിരാക്കു പൌലും സീലാവും പ്രാർത്ഥിച്ചു, ദൈവത്തെ കൊ ൨൫
ണ്ടാടുന്നതു തടവുകാർ ചെയ്യികൊള്ളു മ്പോൾ, പൊടുന്നന മഥാ ൨൬
ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായിട്ടു, കാരാഗ്രഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളും കു
ലുങ്ങി; ക്ഷണത്തിൽ വാതിലുകൾ ഒക്കയും തുറന്നു എല്ലാവർക്കും
ചങ്ങലകൾ അഴിഞ്ഞുവീണു, കാരാഗ്രഹരക്ഷി ഉറക്കണന്നു
തടവിന്റെ വാതിലുകൾ തുറന്നതുകണ്ടു ചങ്ങലക്കാർ മണ്ടി ൨൭
പോയ്ക്കുളഞ്ഞു എന്നുവരിച്ചു, വാഴ്ത്തീ തന്നെത്താൻ ഒടുക്കുവാൻ
ഭാവിച്ചു. അപ്പോൾ പൌൽ: നിന്നെക്ക് ഒരു തിന്മയും പിന്നെ ൨൮

ക്ഷേത്രം! ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇവിടെ ഉണ്ടല്ലോ! എന്നു മറ്റു
 ൨൦ റൻ ശബ്ദത്തോടെ വിളിച്ചു. അവനും വിളിക്കു ചോദിച്ചു് അക
 ത്തേക്കു് ചാടി വിറച്ചുകൊണ്ടു പൌലിനും സീലാവിനും ൫
 ൨൦ ന്നിൽ വീണശേഷം അവരെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു: കർത്താ
 ക്കന്മാരെ, രക്ഷപ്പെടുവാൻ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണം? എന്നു
 ൨൧ പറഞ്ഞു. അവരും കർത്താവായ യേശുവിൽ വിശ്വസിക്ക, എ
 ൨൨ ന്നാൽ നീയും നിന്റെ ഗൃഹവും രക്ഷപ്പെടും എന്നു പറഞ്ഞു.
 കർത്താവിൻവചനം അവനോടും അവന്റെ വീട്ടിൽ ഉള്ള ഏ
 ൨൩ വരോടും ഉറച്ചു. അവനും രാത്രിയിൽ ആ നാഴികകൾ തന്നെ
 അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് അരികൾ പൊറുപ്പാൻ കൂളിപ്പിച്ചു. താനും
 തനിക്കുള്ളവരും എല്ലാം ക്ഷണത്തിൽ സ്നാനം ഏല്ക്കയും ചെയ്തു.
 ൨൪ പിന്നെ അവരെ തന്റെ വീട്ടിൽ കരേറിക്കൊണ്ടു മേശ ഒരു
 ക്കിവെച്ചു: താൻ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചതിനാൽ. സമുദ്ര
 ൨൫ ഹവുമായി ഉല്ലസിച്ചിരുന്നു. നേരം പുലർന്നപ്പോൾ, നായക
 ന്മാർ കോല്ലാറെ അയച്ചു്: ആ മനുഷ്യരെ അഴിച്ചു വിടുക!
 എന്നു പറയിച്ചു. ആ വാക്കുകളെ കാരാഗൃഹരക്ഷി പൌലോ
 ൨൬ ടു ബോധിപ്പിച്ചു: നായകന്മാർ ആളയച്ചു നിങ്ങളെ വിടുവിക്ക
 ന്നു; അതുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു സമാധാനത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ.
 ൨൭ എന്നതിന്നു പൌൽ അവരോടു: രോമക്കാരാകുന്ന ഞങ്ങളെ അ
 വർ കുറും ഞളിയിക്കാതെ വെളിവിൽത്തച്ചു. തടവിലാക്കി കളഞ്ഞു
 വെല്ലോ; ഇപ്പോൾ സപകായ്മമായി ഞങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു:
 അങ്ങിനെയല്ല തങ്ങൾ വന്നു ഞങ്ങളെ പുറത്തുകൊണ്ടു ചോ
 ൨൮ ക എന്നു പറഞ്ഞു. ആ മൊഴികളെ കോല്ലാർ നായകന്മാരോടു
 ബോധിപ്പിച്ചാറെ, അവർ രോമക്കാർ എന്നു കേട്ടു ഭയപ്പെട്ടു.
 ൨൯ ന്ൻ തങ്ങൾ ചെന്ന് അവരെ അപേക്ഷിച്ചു. പുറത്തു കൊണ്ടുവ
 ൩൦ ന്നു പട്ടണത്തെ വിട്ടുപോവാൻ ചോദിച്ചു. ആയവർ തടവി
 നെ വിട്ടു, ലൂദിയ ഉള്ളതിൽ പ്രവേശിച്ചു, സഹോദരന്മാരെ ക
 ണ്ടു പ്രബോധിപ്പിച്ച ശേഷം പുറപ്പെട്ടു പോകയും ചെയ്തു.

൧൭. അദ്ധ്യായം.

പൌൽ തെസ്സലോനിക്കു, (൧൦) ബരോയ, (൧൬) അഥേന ഇവ യവനപട്ടണങ്ങളിൽ വ്യാപരിച്ചത്.

൧ പിന്നെ അവർ അംഫിപൊലിയും അപൊല്ലൊനിയും കട
 ൨ ന്നു പോയി, തെസ്സലോനിക്കയിൽ എത്തി. അവിടെ മാത്രം

യഹൂദരുടെ പള്ളി ഉണ്ടാകയാൽ, ചെറുത് ശീലമുള്ള പ്രകാരം അവരെ ചെന്നു കണ്ടു, മൂന്നു ശബ്ബത്തുകളെ കൊണ്ടും (തിരു) എഴുത്തുകളെ പഠി വാദിച്ചു. മശിഹ കഷ്ടപ്പെടുകയും മരിച്ചവരിൽ നിന്നു എഴുന്നീല്ക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയത് എന്നും, ഞാൻ നിങ്ങളോട് അറിയിക്കുന്ന ഈ യേശു തന്നെ മശിഹ എന്നും തുറന്നു കാട്ടി വിവരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അവരിൽ ചിലരും ഭക്തിയുള്ള യവനരിൽ വലിയ കൂട്ടവും മുഖ്യസ്ത്രീകളിൽ അല്പമല്ലാത്ത എണ്ണവും സമ്മതി വന്നു, ചെറുത് സീലാ എന്നവർക്ക് ഓഹരിയായിപ്പുക. എന്നാറെ, യഹൂദന്മാർ എരിവുപെടുകൊണ്ടു, മിന ക്ഷേത്രനില്ക്കുന്നവരിൽ ചില ഭക്തന്മാരെ ചേർത്തു പുരുഷാരത്തെ ഇളക്കി പട്ടണത്തിൽ ആരവാരം ഉണ്ടാക്കി, യാദസാന്റെ ഭവനത്തോടു കയർത്തുനിന്നു അവരെ കൂട്ടത്തിൽ നടത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു. അവരെ കാണാത്തതിട്ടു യാസൊന്നെയും ചില സഹോദരന്മാരെയും നഗരാധ്യന്മാരുടെ അടുക്കലേക്ക് ഇഴെച്ച് ആർത്തു. പ്രപഞ്ചത്തെ കലഹിപ്പിച്ചു കൂട്ടർ ഇവിടയും എത്തി യാദസാന്റെ അവരെ കൈക്കൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നു; ഇവർ എല്ലാം യേശു എന്ന മഹോദയൻ രാജാവെന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു, കൈസരുടെ വെപ്പുകൾക്ക് പ്രതികൂലമായി പ്രാചരിക്കുന്നു! എന്നിവ വുകേറ്റിപ്പു. പുരുഷാരത്തെയും നഗരാധ്യന്മാരെയും കലക്കി വെച്ചുദേഷം അവർ യാദസാൻ മുതലായവരോടു ജാഗ്രം വാൻ ക്കി അവരെ വിട്ടയച്ചു.

സഹോദരന്മാർ ഉടനെ രാത്രിയിൽ ചെറുത് സീലാവെന്നവ ൧൦ ൽ പുറപ്പെട്ടുപിടിച്ചു, ബെരെയെയ്ക്കുയച്ചു; അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, അവർ യഹൂദരുടെ പള്ളിയിൽ പോയി. ആയവർ ൧൧ തെസ്സലനീക്കയിലുള്ളവരെക്കാൾ സാരന്മാരായി വചനത്തെ എല്ലാമുതിച്ചുയോടാ, കൈക്കൊണ്ടുതല്ലാതെ, ഇവ ഇങ്ങിനെതന്നെയൊ എന്നറിവാൻ ദിനസ്രുതി എഴുത്തുകളെ വിസ്മരിച്ചു നോക്കും. അതുകൊണ്ട് അവരിൽ പലരും ഘനമുള്ള യവന ൧൨ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരിലും അല്പമല്ലാത്ത എണ്ണവും വിശ്വസിച്ചു. ചെറുത് ബെരെയയിലും ദേവവചനത്തെ പ്രസാദിച്ചപ്രകാ ൧൩ രം തെസ്സലനീക്കയിലെ യഹൂദർ അറിഞ്ഞാറെ, അവിടെയും പുരുഷാരങ്ങളെ കലക്കിക്കളവാൻ വന്നു. അപ്പോൾ, സഹോ ൧൪ ദരന്മാർ ഉടനെ ചെറുതിനെ സമുദ്രം വരെ പോകുവാൻ അയച്ചു; സീലാവും തിദമാത്സ്യനും അവിടെ വസിച്ചുപോയി താനും.

ആയവനും കുറയ മുഖെ ഇതല്യയിൽനിന്നു വന്നവനെത്രെ. അദ്ദേഹം അദ്ദേഹം ചേർന്നു തൊഴിൽ ഒന്നാകുകൊണ്ട് ഒന്നിച്ചു പാർത്തു വേലചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു. തൊഴിൽകൊണ്ട് അവർ കൂടാരപ്പണിക്കാരത്രെ; ശേഷം ശബ്ബത്തുതോറും അവൻ പള്ളിയിൽ ഭാഷിച്ചും, യഹൂദരെയും, യവനന്മാരെയും അനുസരിപ്പിച്ചും വന്നു. പിന്നെ സീലാവും തിമോത്യനും മക്കൊന്ത്യയിൽനിന്നു വന്നാറെ, പൗൽ വചനത്താൽ തിരക്കുണ്ടായിട്ടു യഹൂദർക്ക് മശിഹയാകുന്ന യേശുവെ ചൊല്ലി, സാക്ഷ്യം ഉറപ്പിച്ചു കൊടുത്തു. ആയവർ എതിർ പറഞ്ഞും, ഭൂഷിച്ചും പോകുമ്പോൾ, അവൻ വസ്ത്രങ്ങളെ കടഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ രക്ഷ നിങ്ങളുടെ തലമേലാക! ഞാൻ ശുദ്ധൻ; ഇനിമേൽ ജാതികളുടെ അടുക്കെ പോകും എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അവിടെനിന്നു മാറി യൂസ്തൻ എന്ന ഒരു ദൈവഭക്തന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു; അവന്റെ വീടു പള്ളിയോടു ചേർന്നതത്രെ. പിന്നെ പള്ളിപ്പുനായ ക്രിസ്തൻ തന്റെ സകല ഗൃഹത്തോടും കൂടെ കർത്താവിൽ വിശ്വസിച്ചു; കൊരിന്തരിൽ അനേകരും വിശ്വസിച്ചു. സ്നാനം ഏറ്റുവന്നു. രാത്രിയിൽ കർത്താവ് പൗലിനോട് ദർശനത്താൽ പറഞ്ഞിതു: നീ ഭയപ്പെടാതെ പറക; മിണ്ടാതിരിക്കൊല്ല! ഞാനല്ലെ നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു; നിന്നെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചാൻ ആരും കയ്യേറും ചെയ്യയും ഇല്ല; കാരണം ഈ നഗരത്തിൽ എനിക്കു വളരെ ജനം ഉണ്ടു. എന്നാറെ, അവൻ ഒന്നും ആരും മാസവും അവരിൽ ദേവവചനം ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ വസിച്ചിരുന്നു. ഗല്ലിയോസ് അപായയിൽ ഉപരാജാവായ്യാഴുമ്പോൾ, യഹൂദന്മാർ ഒരുമനപ്പെട്ടു, പൗലിന്റെ നേരെ എഴുന്നീറ്റുകൊണ്ട് അവനെ ന്യായാസനത്തിന്നു നാകെ കൊണ്ടുവന്നു: ഇവൻ ധർമ്മത്തിന്നു വിരോധമായി ദൈവത്തെ ഭജിപ്പാൻ മനുഷ്യരെ ഇളക്കി സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. പൗൽ വായുറപ്പാൻ ഭാവികളുമ്പോൾ, ഗല്ലിയോസ് യഹൂദരോടു പറഞ്ഞിതു: ഘേ യഹൂദന്മാരെ! വല്ല അന്യരെയും, വല്ലാത്തപാതകമൊ ആയെങ്കിൽ മൊഴിവഴിച്ചോലെ നിങ്ങളെ പൊടുകുകമായിരുന്നു; വചനവും നാമങ്ങളും നിങ്ങളിലെ ധർമ്മവും തൊട്ടു വാദംആയി, എങ്കിലൊ നിങ്ങളും തന്നെ നോക്കുവിൻ; ഈ വകെക്കു ന്യായാധിപതിയാവാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ല! എന്നിട്ട് അവരെ ന്യായാസനത്തിൽനിന്നു നീക്കി.

(യവനർ) എല്ലാവരും പള്ളിമുപ്പനായ സോസ്ഥനാവെ പിടി ൧൭
ച്ച ന്യായാസനത്തിനുമ്പിൽ അടിച്ചു; അവ ഒന്നും ഗല്ലിയോ
നു ചിന്ത ഉണ്ടായതും ഇല്ല.

പെൺ പിന്നെയും വളരെ ദിവസം പാർത്തശേഷം സമോ ൧൮
ദരരോടു വിടവാങ്ങിയതല്ലാതെ, നേച്ചു ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു കെ
ര്യയിൽ തലകെട്ടുരും ചെയ്തിട്ടു പ്രിസ്കില്ല അകിലാ എന്ന
വരുമായി സുറിയയിലേക്കുമാറ്റ കപ്പൽ കയറി പുറപ്പെട്ടു, എ
ഫെസിൽ വന്ന് അവരെ അവിടെ വിട്ടുപോയി. താൻ പള്ളി ൧൯
യിൽ ചെന്നു യഹൂദരോട് സംഭാഷിച്ചു. അവർ അധികം കാ ൨൦
ലും തങ്ങളോടു കൂടെ പാർക്കണം എന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ, മൂളാ
ത്തു: എനിക്കു വരുന്ന പെരുന്നാളിനെ എങ്ങിനെ എങ്കിലും യ
രുശലേമിൽ കഴിക്കണം; പിന്നെ ദേവവിതം എങ്കിൽ നിങ്ങളു ൨൧
ടെ അടുക്കെ മടങ്ങിവരും എന്നു പറഞ്ഞ് എഫെസിൽനിന്നു
കപ്പൽ നീങ്ങിപ്പോയി. കൈസർ്യയിൽ വന്നിറങ്ങി (യരുശലേ ൨൨
മിലേക്കു) കരേറിച്ചെന്നു സഭയെ വന്ദിച്ചിട്ടു അന്ത്രോഫ്യയി
ലേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോയി. ചില സമയം താമസിച്ചു പുറപ്പെട്ടു ൨൩
കൂമത്താലെ ഗലാത്യനാടും ഭൂഗ്രയും കടന്നുകൊണ്ട് എല്ലാശി
ഷ്യന്മാരെയും സ്ഥിരീകരിച്ചു നടന്നു.

അനന്തരം അലക്സാന്ദ്രയിൽ ഉത്ഭവിച്ച യഹൂദനായി അ ൨൪
പൊല്ലാൻ എന്ന വൈദഗ്ദ്ധ്യവും തിരുവെഴുത്തുകളിൽ പ്രാപ്തി
യുമുള്ള ഒരുപുരുഷൻ എഫെസിൽ എത്തി: ആയവൻ കർത്താ ൨൫
വിൻ വഴിയെ പഠിച്ചവനും ആത്മാവിൽ വേവുന്നവനും ആ
കകൊണ്ടു യോഹന്നാന്റെ സ്നാനമാത്രം അറിഞ്ഞിട്ടും കർത്താവി
ന്റെവ സൂക്ഷ്മമായി പറഞ്ഞും, ഉപദേശിച്ചും, കൊണ്ടിരുന്നു
പള്ളിയിൽ പ്രഗത്ഭിച്ചു, ചൊൽവാനും തുടങ്ങി. ആയവനെ ൨൬
അകിലാവും പ്രിസ്കില്ലയും കേട്ടാറെ, ചേർത്തുകൊണ്ടു ദേവവഴി
യെ ഏറ്റ സ്പഷ്ടമായി തെളിയിച്ചു കൊടുത്തു. പിന്നെ അവൻ ൨൭
അപായയിലേക്കു കടപ്പാൻ മനസ്സായാറെ, ശിഷ്യന്മാർ അവ
നെ കൈക്കൊള്ളേണ്ടതിന്നു, സമോദരന്മാർ അവരെ എഴുതി ഉ
ത്സാഹിപ്പിച്ചു. അവനും എത്തിയപ്പോൾ, വിശ്വസിച്ചവർക്കു ൨൮
(ദേവ) കൃപയാൽ വളരെ ഉതകിനിന്നു; കാരണം യേശു മശി
ഹ ആകുന്നു എന്ന് അവൻ എഴുത്തുകളാൽ കാണിച്ചുകൊ
ണ്ടു യഹൂദരോടു പരസ്യമായി വാദിച്ചു കടുമയോടെ മടക്കിക്ക
ളയും.

൧൯. അദ്ധ്യായം.

ആസ്യയിലെ മൂലസ്ഥാനമാകുന്ന എഫെസിൽ വ്യാപരിച്ചു.

൧ **൫൦**നന്തരം അപൊസ്തലൻ കൊരിന്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
 ൨ പൗൽ മീത്തലെ അംശങ്ങളുടെ കടന്നിട്ട് എഫെസിൽ എ
 ൩ രത്തിയാറെ, ചില ശിഷ്യന്മാരെ കണ്ടു: നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിട്ടു
 ൪ വിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിച്ചുവോ? എന്ന് അവരോട് ചോ
 ൫ ണ്ഞതിന്നു: വിശുദ്ധാത്മാവ് ഉള്ളപ്രകാരം കൂടെ കേട്ടിട്ടില്ല എ
 ൬ ന്ൻ അവർ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഏതിലേക്കു സ്നാനം ഏറു?
 ൭ എന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞാറെ: യോഹന്നാന്റെ സ്നാനത്തിൽ
 ൮ എന്നു ചൊല്ലിയപ്പോൾ, പൗൽ പറഞ്ഞു: യോഹന്നാൻ ത
 ൯ ന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവനായ യേശുവിൽ തന്നെ വിശ്വ
 ൧൦ സിക്കേണ്ടതിന്നു ജനത്തോടു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു മാനസാന്തര
 ൧൧ സ്നാനം മുക്കിയതു സത്യം. എന്നതു കേട്ടാറെ, അവർ കർത്താവാ
 ൧൨ യ യേശുവിൻ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏറു. പൗൽ അവരുടെ
 ൧൩ മേൽ കൈകളെ വെച്ചപ്പോൾ, വിശുദ്ധാത്മാവ് അവരിൽ വ
 ൧൪ ന്നിട്ട് അവർ ഭാഷകളാൽ ഉരചെയ്തു പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
 ൧൫ അവർ ഒക്കെയും ഏകദേശം പന്ത്രണ്ടു പുരുഷന്മാരായിരുന്നു.
 ൧൬ ശേഷം അവൻ പള്ളിയിൽ ചെന്നു മൂന്നു മാസത്തോളം
 ൧൭ ദേവരാജ്യം സംബന്ധിച്ചുവ വാദിച്ചും ബോധ്യം വരുത്തിക്കൊ
 ൧൮ ന്നും പ്രഗത്ഭിച്ചു പോന്നു. പിന്നെ ചിലർ കഠിനപ്പെട്ടു വി
 ൧൯ ശ്വസിക്കാത്തു പുരുഷന്മാരുടെ മുമ്പാകെ മാറ്റത്തെ ദുഷി
 ൨൦ ച്ചു കൊള്ളുമ്പോൾ, അവരോട് അകന്നു ശിഷ്യന്മാരെ വോ
 ൨൧ ക്കിക്കൊണ്ടു തിരുന്നൻ എന്നൊരുത്തന്റെ പാഠശാലയിൽ മിന
 ൨൨ **൦** ബ്രതി വാദിച്ചുവന്നു. ആയതു രണ്ടു വർഷം കൊണ്ടു നടക്കയാ
 ൨൩ ൽ ആസ്യയിൽ കുടിയിരിക്കുന്ന യഹൂദരും യവനരും എല്ലാം
 ൨൪ കർത്താവിന്റെ വചനം കേട്ടു. ദൈവം പൗലിന്റെ കൈക
 ൨൫ ളെക്കൊണ്ടു നടപ്പല്ലാത്ത ശക്തികളെ കാണിക്കയാൽ, അവ
 ൨൬ ന്റെ തോലോടു പററിയ മൂലകളും മേലാടകളും രോഗികളുടെ
 ൨൭ മേൽ ഇടുകയും വ്യാധികൾ അവരെ വിട്ടു മാറുകയും ദുരാത്മാക്ക
 ൨൮ ൾ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുന്ന ഭ്രാന്ത
 ൨൯ മാറുകാരായ യഹൂദരിലും ചിലർ ദുരാത്മാക്കളുള്ളവരുടെ മേൽ
 ൩൦ കർത്താവായ യേശുവിൻ നാമത്തെ ചൊല്ലുവാൻ തുനിഞ്ഞു:
 ൩൧ പൗൽ ഘോഷിക്കുന്ന യേശുവാണെന്നു നിങ്ങളോടു ചൊല്ലുന്നു!

അപോ. പ്രവൃ. ൧൯. അ.

എന്നു പറഞ്ഞു. ആയതു ചെയ്യുന്നവർ സ്നേഹം എന്ന മഹാ മൗലിക പുരോഹിതനായ യഹൂദന്മാർ മക്കൾ എഴുവരും തന്നെ. എ മറ്റിന്നാറെ ഓരോത്താവ്: യേശുവിനെ ഞാൻ അറിയുന്നു; ചെറുലിനേയും ബോധിക്കുന്നു; നിങ്ങളോ ആരുപോൽ? എന്ന് ഉത്തരം ചൊല്ലിയിട്ടു, ഓരോത്താവുള്ള മനുഷ്യൻ അവരെക്കൊള്ളെ ചാടി മന്യവന്ന്, ഇരുവരേയും കീഴടക്കി മിടുമ കാട്ടുകയാൽ അവർ നഗ്നരായും മുറിയേററും അവന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു മണ്ടിപ്പോയി. ആ മരയത്ത് എഫെസിൽ പാർക്കുന്ന സകല യഹൂദർക്കും യവനർക്കും അറിയാത്തു, അവരിൽ ഒക്കെയും ഭയംതട്ടി, കർത്താവായ യേശുവിൻനാമം മറുപടിപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വിശ്വസിച്ചവരിൽ അ മദ്ധ്യേ നേകരംവന്നു തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു ബോധിപ്പിക്കും ക്ഷമയുള്ള പ്രവൃത്തികളുള്ള പലരും പുസ്തകങ്ങളെ മൗലികം കൊണ്ടുവന്ന് എല്ലാവരും കാണുക ചുട്ടുകഴിയും; അവരിൽ വിചകനേക്കു കൂട്ടിയാറെ, അന്വതിനായിരം ഭവന (൨൦,൦൦൦ ഉറപ്പിക) എന്നു കണ്ടു ഇങ്ങിനെ കർത്താവിൻ വചനം ശക്തിയോടെ ൨൦ വർഷിച്ചു ബലത്തുവന്നു.

ആയവ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പൗൽ മക്കേദോന്യയിലും അ ൨൧ വായയിലും കൂടിക്കടന്നു, യരുശലേമിലേക്ക് യാത്രയാകേണം എന്ന് ആത്മാവിൽ വെച്ചിട്ടു: ഞാൻ അവിടെ ആയാൽ പിന്നെ രോമാപുരിയേയും കാണേണം എന്നു പറഞ്ഞു. തന്റെ ൨൨ ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നവരിൽ തിമോത്ഥൻ എരസ്തസ് എന്ന ഇരുവരെ മക്കേദോന്യയിലേക്ക് അയച്ചിട്ടു, താൻ ചില കാലം ആസ്യയിൽ നിന്നിരുന്നു. ആ സമയത്തു മാറ്റത്തെ ചൊല്ലി ൨൩ അല്ലമല്ലാത്ത കലഹം ഉണ്ടായത് എങ്ങിനെ എന്നാൽ. അത്ത ൨൪ മി ദേവിയുടെ കേന്ദ്രം (രൂപ)ങ്ങളെ വെള്ളികൊണ്ടു രീക്ഷുന്ന ദേവമേത്രിയൻ എന്ന് ഒരു തട്ടാൻ തൊഴിലുകാർക്ക് അനല്ലലാഭം വരുത്തുന്നവൻ ആകയാൽ, അവരേയും ആവക പണികൾ ൨൫ ചെയ്യുന്നവരേയും കൂട്ടിച്ചേർത്തു പറഞ്ഞിതു: പുരുഷന്മാരെ! ഈ അഹോവൃത്തിയിൽനിന്നു നമ്മുടെ പ്രാപ്തി ഉണ്ടാകുന്നപ്രകാരം ബോധിക്കുന്നുവല്ലോ! ഈ പൗൽ എന്നവനോ കൈകളാൽ ൨൬ ഉണ്ടായവർ ദേവന്മാരല്ല എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു, എഫെസിൽ മാത്രമല്ല ആസ്യയിലും മിക്കവാറും വലിയ സമൂഹത്തെ ബോധ്യം വരുത്തി മറിച്ചുകൊണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ കണ്ടും കേട്ടും ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നാൽ ഈ നമ്മുടെ കാര്യം ആകേഴുന്നപത്തിൽ ൨൭

ആയോവാൻ അടുത്തതുമല്ലാതെ, അത്തമി എന്ന മഹാദേവിയുടെ സ്ഥാനം ഏതുമില്ല എന്ന് എണ്ണുകയും, ആസ്യ അശേഷവും പ്രപഞ്ചവും ഭജിക്കുന്നവളുടെ മാഹാത്മ്യം ഒട്ടങ്ങിപ്പോകയും വെച്ചു ചെയ്തും എന്നതു കേട്ടാറെ, ക്രോധപൂർണ്ണരായി ചമഞ്ഞു: എഫെസ്യരുടെ അത്തമി വലിയവൾ! എന്നാൽ കൊണ്ടിരുന്നവൻ നഗരത്തിൽ എങ്ങും തട്ടുകേടനിറഞ്ഞു. അവർ പൗലിന്റെ കൂട്ടയാത്രക്കാരായ ഗായൻ അരിസ്കുപൻ എന്ന മക്കദോസ്യരെ പിടിച്ചു കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ഒരുമനപ്പെട്ടു, രോഗസ്ഥലത്തേക്ക് തിരിച്ചുവിട്ടു. പൗൽ ജനക്കൂട്ടത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാറെ, ശിഷ്യന്മാർ അവനെ വിട്ടിട്ടില്ല (രോഗനായകരായ) ആസ്യസ്യാരിൽ ചിലർ അവന്റെ സ്നേഹിതരാകയാൽ, രോഗമിയിൽ ചെന്നു പോകരുത് എന്ന് ആജ്ഞിച്ചു. അശേഷം രോഗക്കൂട്ടത്തിന്നു തട്ടുകേടങ്ങായി വന്നുകൂടിയ സുഗതിമിക്കപേരും അറിയാത്തയാൽ അവരവർ വെറുപ്പോടെ ആക്ഷേപിനെ യഹൂദന്മാർ അലക്ഷ്യരെന്നു മുന്നോട്ട് ഉന്തുകൊണ്ട് പുരുഷാരത്തിൽനിന്ന് അവനെ വലിച്ചെടുത്തു; അപ്പോൾ അലക്ഷ്യരൻ കൈകൊണ്ട് അനക്കി ജനക്കൂട്ടത്തോടു പ്രതിവാദിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു. അവൻ യഹൂദൻ എന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോഴേക്കൊ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചു കൂടി: എഫെസ്യരുടെ അത്തമി വലിയവൾ എന്ന് രണ്ടു മണിനേരത്തോളം ആത്മകൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നെ (നഗര) മേനോനായവൻ പുരുഷാരത്തെ അമർത്തി പറഞ്ഞിതു: എഫെസ്യരായ പുരുഷന്മാരെ! അത്തമി മഹാദേവിക്കും ദ്രോവിൽനിന്നു വീണു ബിംബത്തിന്നും എഫെസ്യ നഗരം അമ്പലവാസിനിയാണില്ലെന്ന് എന്നു അറിയാത്തവർക്കു മറുപടി ആരുപോൽ? എന്നാൽ ഇവ എതിർമൊഴിയില്ലാത്തത് ആകയാൽ, നിങ്ങൾ ധാർമ്മ്യമുള്ളത് ഒന്നും ചെയ്യാതെ അമ്മർദ്ദം പാക്കേണ്ടതാകുന്നു. കേൾക്കുകവെച്ചയും ദേവി ഭൂഷണവും ചെയ്യാഞ്ഞിട്ടും ഈ പുരുഷന്മാരെ നിങ്ങൾ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ ദേമെത്രിയന്നും കൂടെയുള്ള തൊഴിക്കാക്കും ആരുടെ നേരെയും ഒരു സംഗതി ഉണ്ടെങ്കിൽ നടുക്കൂട്ടത്തിന്നു നാളുകളും നടക്കുന്നു ഉപരാജാക്കളും ഉണ്ടു; തമ്മിൽ വ്യവഹരിക്കുവെട്ടു വേദകായ്മങ്ങളെ ചൊല്ലി അനേപഷണം ഉണ്ടെങ്കിലൊ ധർമ്മസഭ കൂടുന്നതിൽ തെളിയിക്കാമല്ലോ! ഇന്നു മേതുവായിട്ടൊ നമ്മിൽ കലഹം ചുമത്തുവാൻ ഇടമുണ്ടു സ്പഷ്ടം:

ഈ അമളിക്കു നാം ഉത്തരംപറവാൻ തക്ക സംഗതികനും ഇല്ല രാമല്ലോ! എന്നിവ ചൊല്ലി സഭയെ പറഞ്ഞയച്ചു.

൨൦. അദ്ധ്യായം.

അഖായ മക്കളോന്നു നാടകമേയും വിട്ടു, (൭) ത്രോവസ്സിലും മറ്റും, (൧൭) എഫെസ്യൂ മൂപ്പന്മാരോടും വിടവാങ്ങി പോയതു.

ശിലയെ ശമിച്ചശേഷം ചൌൽ ശിഷ്യന്മാരെ കൂട്ടിവരുത്തി ൧ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു മക്കളോന്നെക്കു യാത്രയാവാൻ പുറപ്പെട്ടു. ആ അംശങ്ങളുടെ സഞ്ചരിച്ചു അങ്ങോരെ ഏറിയ വചനത്താ ൨ൽ പ്രബോധിപ്പിച്ചിട്ടു യവന നാട്ടിൽ വന്നു. മൂന്നു മാസം കഴിച്ച് സുറിയെക്കാമാറു കപ്പൽ കയറിപ്പോവാൻ ഭാവിക്കുമ്പോൾ യഹൂദർ അവനെക്കൊള്ളെ ചതിമന്ത്രിച്ചാറെ, മക്കളോന്നുയിൽകൂടി മടങ്ങിപ്പോവാൻ അഭിപ്രായം ഉണ്ടായി. ആസ്യ രാജ്യം പിച്ചെന്നു കൂടിയതോ ബെദോയയിലെ (പുറന്റെ പുത്രൻ) സോപത്രൻ, തെസ്സലനീക്രൂരിൽ അരിസ്തർഷൻ, സെക്കന്തൻ, ദബ്ബയിലെ ഗായൻ, തിമോത്ത്യൻ, ആസ്യക്കാരായ തുകിക്കൻ, ത്രോഫിമൻ എന്നവർ. ഇവർ മുന്നേ പോയി ത്രോ ൩ വസ്സിൽ നമ്മെ കാത്തുനിന്നു; നാമൊ പുളിപ്പില്ലാത്ത നാളികൾക്ക് പിന്നെ ഫിലിപ്പിയെ വിട്ടു കപ്പലോടി, അഞ്ചു ദിവസം നൂക്കൊണ്ടു ത്രോവസ്സിൽ അവരോട് എത്തി, ഏഴു ദിവസം അവിടെ പാർത്തിരുന്നു.

ഒന്നാം ആഴ്ചയിൽ നാം അപ്പം നറുക്കുവാൻ കൂടിവന്നപ്പോൾ ചൌൽ രാവിലെ പുറപ്പെട്ടുവാൻ ഒരുങ്ങി, അവരോടും സംഭാഷിച്ചുനിന്നു, പാതിരാവരേയും വചനത്തെ നീട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നാം കൂടിയിരിക്കുന്ന മാളികയിൽ വളരെ വിളക്കുകൾ ഉണ്ടാ വായിരുന്നു. അവിടെ യൂതുക്ൻ എന്നൊരു യുവാവ് കിളിവാതിൽക്കൽ ഇരുന്നു; ചൌൽ വളരെ നേരം ഭാഷിച്ചു കൊള്ളുകയിൽ ഗാഡനീദ്രപിടിച്ച്, ഉറക്കത്താൽ തോറു, മൂന്നാംതട്ടിൽനിന്നു താഴെ വീണു ചത്തവനായി എടുക്കപ്പെട്ടു. ചൌൽ ഇറങ്ങിച്ചെ ൧൦ ന് അവന്മേൽ കവിഞ്ഞു പുണൻകൊണ്ടു കൂറുവേണ്ടോ; അവന്റെ ദേഹി അവനിൽ ഉണ്ടല്ലോ! എന്നു പറഞ്ഞു. മീത്ത ൧൧ ൽ ചെന്ന് അപ്പം നറുക്കി ആസ്വദിച്ചു പുലരുംവരെ വേണ്ടുവോളം സംസാരിച്ചിട്ടത്രെ പുറപ്പെട്ടു പോയി. അവരെ ബാ ൧൨ ലനെ ജീവനോടെ കൊണ്ടുപോന്ന്, അളവില്ലാതെ ആശംസി

൧൩ ചുവന്നു. അന്നന്തരം നാം മുഖെതന്നെ കപ്പലിൽ പോയി അ
 സ്സിലേക്ക് ഓടി; പെൺ കാല്പടയായി പോവാൻ ഭാവിച്ച്, അ
 ങ്ങിനെ നിരയാഗിക്കയാൽ അവിടെ അവനെ കയറ്റിക്കൊല്ലാ
 ൧൪ ൻ അണുണ്ടു. അവനും അസ്സിൽ നമ്മോട് എത്തിയപ്പോൾ
 അവനെ കയറ്റിക്കൊണ്ടു മിതുലേണെക്കു വന്നു. അവിടെനി
 ന്നു നീക്കി, പിറ്റേന്നാൾ വിചാരിച്ചിന്റെ തുക്കിൽ എത്തി.
 ൧൫ മരണാൾ സാമദീചിൽ അണുണ്ടു ത്രോഗുലൂയിൽ (൨൦) പാ
 ൧൬ ത്തു, പിറ്റേന്നു മിദലത്തിൽ എത്തി. പെൺ ആകട്ടെ കഴിയ
 ന്നു എങ്കിൽ പെന്തക്കൊസ്ത, നാളേക്കു യരുശലേമിൽ ആകേ
 ണ്ടതിന്നു വെഡപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ആസ്സയിൽ കാലദക്ഷിണം ഉ
 ണ്ടാകാപ്പാൻ എഫെസിൽ അണുണ്ടാതെ, ഓടേണം എന്നു വി
 ധിച്ചിരുന്നതു.
 ൧൭ മിദലത്തിൽനിന്ന് അവൻ എഫെസിലേക്ക് ആളയച്ചു
 ൧൮ സഭയിലെ മൂപ്പന്മാരെ വരുത്തി. ആയവർ അവനോട് എ
 ത്തിയാറെ, അവരോടു പറഞ്ഞിതു: ഞാൻ ആസ്സയിൽ പുക്ക
 ഒന്നാം നാൾമുതൽ ആ കാലം എല്ലാം നിങ്ങളോട് എങ്ങിനെ
 ൧൯ ഇരുന്നെന്നും, സകല മനത്താഴ്ചയാടും വെച്ചു കണ്ണീരുകളോടും
 യഹൂദന്മാരുടെ ചതിപ്രയോഗങ്ങളാൽ എനിക്കുണ്ടായ (പല)
 പരീക്ഷകളോടും കൂടെ കർത്താവിനെ സേവിച്ചുവന്നു എന്നും,
 ൨൦ പ്രയോജനമുള്ളവ ഒന്നും മറെച്ചുവെക്കാതെ, പരസ്യമായും വി
 ടുകൾ തോറും നിങ്ങളുടെ പ്രസ്താപിച്ച പദദരിച്ച പ്രകാരം ഇ
 ൨൧ ന്നതെന്നും; ദൈവത്തിലേക്ക് മനന്തിരിപ്പും നമ്മുടെ കർത്താവാ
 കുന്ന യേശുക്രിസ്തുക്കുലേ വിശ്വാസവും ചൊല്ലി, യഹൂദന്മാർക്കും
 യവനന്മാർക്കും സാക്ഷ്യം ഉറപ്പിച്ചുകൊടുത്തു എന്നും, നിങ്ങൾ
 ൨൨ വോധിക്കുന്നുവല്ലോ. ഇപ്പോഴൊ, കണ്ടാലും ഞാൻ ആത്മാ
 വിനാൽ കെട്ടപ്പെട്ടവനായി യരുശലേമിലേക്കു യാത്രയാകുന്ന
 ൨൩ തു; ചങ്ങലകളും ഉപദ്രവങ്ങളും എന്നെ കാത്തിരിക്കുന്നു എന്നു
 വിശ്രദ്ധാത്മാവ് നഗരം തോറും സാക്ഷ്യം തന്നുതല്ലാതെ, അ
 ൨൪ വിടെ എനിക്കു രട്ടുവാനുള്ളവ അറിയാതെ കണ്ടാകുന്നു. എങ്കി
 ലും ഞാൻ ഒന്നും കൂട്ടാക്കുന്നില്ല; പ്രാണനും എനിക്കു വിലയു
 ജ്ജതമല്ല; ദേവകരുണയുടെ സുവിശേഷത്തിന്നു സാക്ഷിനി
 ല്ലുന്ന ശുശ്രൂഷ കർത്താവായ യേശുവിൽനിന്നു കിട്ടിയതിനെ
 യും എന്റെ ഓട്ടത്തെയും സന്തോഷത്തോടെ തിരക്കെയത്രെ
 ൨൫ വേണ്ടതു. ഇപ്പോഴൊ കണ്ടാലും ഞാൻ (ദേവ) രാജ്യത്തെ

യോജിച്ചു നടന്നുപോന്നു നിങ്ങളും എല്ലാവരും എന്റെ മുഖം
 ഇനി കാക്കെയില്ല എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. അതുകൊണ്ടു ൨൩
 ദേവാലോചനയെ ഒട്ടും മറെച്ചുവെക്കാതെ മുറുപും നിങ്ങളോട്
 പ്രസൂാപിച്ചിരിക്കയാൽ, എല്ലാവരുടെ രക്ഷത്തിൽനിന്നും ഞാ ൨൪
 ന് ശുദ്ധനാകുന്നു എന്ന് ഇന്നേ ദിവസത്തിൽ നിങ്ങളോട്
 സാക്ഷിചൊല്ലുന്നു. ആകയാൽ നിങ്ങളെത്തന്നെയും കർത്താവ് ൨൫
 സ്വന്തരക്ഷത്താൽ സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ട് രന്റെ സഭയെ മേ
 യ്യാൻ വിശുദ്ധാത്മാവ് നിങ്ങളെ അപ്രകൃഷ്ടരാക്കിവെച്ച് ആട്ടി
 കൂട്ടത്തെയും എല്ലാം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുവിൻ. ഞാൻ നീങ്ങിയാ ൨൬
 ൽ പിന്നെ ആട്ടികൂട്ടത്തെ ആദരിയാത്ത കൊടിയ ചെന്നായ്മ
 ൽ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രവേശിക്കും എന്നു ഞാൻ അറിയു
 ന്നു. ശിഷ്യന്മാരെ തങ്ങളുടെ പിന്നാലെ വലിച്ചുകളവാൻ മറി ൩൦
 മായങ്ങളെ പറയുന്ന പുരുഷന്മാർ നിങ്ങളിൽനിന്നും എഴുന്നീട്ടുപോ
 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ മൂന്നുവർഷംകൊണ്ടു രാപ്പകൽ ഇടവിടാതെ ൩൧
 കണ്ണുനീരുകൾക്കും ഓരോരത്തനെ വഴിക്കാക്കി പോന്നത് ഓ
 ത്തുകൊണ്ട് ഉണർന്നിരിപ്പിൻ! ഇനി സഭോദാരന്മാരെ! നിങ്ങളു ൩൨
 ളിൽ വീട്ടുവടം നടുവിലും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവരോട്
 ഒക്കെയും അവകാശം തരുവാനും കഴിയുന്ന ദൈവത്തിലും അവ
 ന്റെ കരുണയുടെ വചനത്തിലും ഞാൻ നിങ്ങളെ ഭരമല്ലി
 കുന്നു. ആരുടെ ചൊന്നൊ വെള്ളിയൊ വസ്ത്രമൊ ഞാൻ ൩൩
 കൊതിച്ചില്ല. എന്റെ മുട്ടുകൾക്കും എങ്ങനാടു കൂടിയിരുന്നവർക്കും ൩൪
 ഈ കൈകൾ പണിചെയ്യുപ്രകാരം നിങ്ങൾ തന്നെ അറിയു
 ന്നുവല്ലോ! ഇങ്ങിനെ പ്രയത്നം ചെയ്തു പ്രാപിച്ചില്ലാത്തവർക്കു ൩൫
 തുണെക്കയും വാങ്ങുന്നതിനേക്കാൾ കൊടുക്കുന്നത് ഏറെ ധ
 ന്നും എന്നു കർത്താവായ യേശു ചൊല്ലിയ വചനങ്ങളെ ഓർത്തു
 കൊൾകയും വേണ്ടുന്നത എന്ന് ഞാൻ എല്ലാകൊണ്ടും നിങ്ങ
 ൾക്കു കാണിച്ചു. എന്നിവ ചൊല്ലിട്ടു മുട്ടുകത്തി അവർ എല്ലാ ൩൬
 വരോടും കൂടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. എല്ലാവരും ആദ്യം കരച്ചൽ ൩൭
 ഉണ്ടായി. ഇന്നിമേൽ അവന്റെ മുഖം കാക്കെയില്ല എന്നു ൩൮
 പറഞ്ഞ വാക്കിനാൽ അവർ ഏറ്റവും നൊന്തുകൊണ്ടു പെരു
 ന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിപിടിച്ച് അവനെ ചുംബിച്ചു കപ്പലോളം
 കൂടിപോന്നു അവനെ യാത്രയയച്ചു.

൨൧. അദ്ധ്യായം.

പൌൽ, (൮) കൈസര്യൂപ്പയിൽ, (൧൭) യരുശലേമിൽ പോയി, (൨൭) അതു കൈവശത്തിലായി രോമ്യസഹസ്രാധിപനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു.

൧ **൫൦** വരോടു പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു പോയശേഷം നാം നേരെ ഓടി കോസിനും പിറൊന്നാൾ രോദിനും അവിടെനിന്നു പര
 ൨ രെക്കും വന്നു. ഫൊയിനീക്കയിലേക്ക് പോകുന്നൊരു കപ്പൽ
 ൩ കണ്ടിട്ടു കയറിപ്പുറപ്പെട്ട് ഓടി; കുപ്രദീപ് തോന്നിയാറെ, അ
 തിനെ ഇടത്തോട്ട് ഇട്ടേച്ചു സുറിയയിലേക്ക് ഓടി തുറിൽ അ
 ൪ ന്നാത്തു; അവിടെ കപ്പൽ ചരക്കിനെ ഇറക്കുവാനുള്ളതായി.
 ൫ നാമൊ ശിഷ്യന്മാരെ, (തിരഞ്ഞു) കണ്ടശേഷം ഏഴു നാൾ അ
 ൬ വിടെ പാർത്തു; ആയവർ പൌൽ: യരുശലേമിൽ കരേറിയോ
 ൭ കൊല്ല എന്ന് ആത്മമൂലമായി പറഞ്ഞു. ആ നാളുകളെ കഴി
 ൮ ച്ചപ്പോൾ എല്ലാവരും സ്ത്രീകളും മക്കളുമായി പട്ടണത്തിന്നു പു
 ൯ രത്താകുവോളം നമ്മെ യാത്രയയച്ചു ചെല്ലുമ്പോൾ, നാം പുറ
 ൧൦ പ്പെട്ടുപോയി, കരമേൽ മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു. പിന്നെ നമ്മിൽ
 ൧൧ അഭിവാദ്യം ചെയ്തിട്ടു കപ്പലിൽ കയറി അവർ വീട്ടിലേക്കു തി
 ൧൨ റിച്ചുപോയി. തുറിനെ വിട്ടു നാം കപ്പലോടും തികെച്ചു പൊല
 ൧൩ മായിൽ എത്തിട്ടു, സഹോദരരെ വന്ദിച്ചു ഒരു ദിവസം അവ
 ൧൪ രോടു കൂടെ പാർത്തു.

൧൫ പിറൊന്നാൾ നാം പുറപ്പെട്ടു കൈസര്യൂയിൽ ചേർന്നു എഴുവ
 ൧൬ റിൽ ഒരുവനായ ഫിലിപ്പൻ എന്ന സുവിദഗ്ദ്ധനൊന്നു വീ
 ൧൭ ൽ ദിൽ കടന്ന് അവനോട് കൂടെ പാർത്തു. ആയവനുള്ള നാലു പു
 ൧൮ ൦ ത്രിമാർ കന്യാകുമാരും പ്രവചിക്കുന്നവരും ആയിരുന്നു. നാം
 ൧൯ പല ദിവസങ്ങളും പാർക്കുമ്പോൾ, അഗാബ് എന്നുള്ള പ്രവാച
 ൨൦ ൧ കൻ യഹൂദയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്നു. നമ്മെക്കണ്ടു പൌലി
 ൨൧ ൧ റ്റെ അരക്കെട്ടിനെ എടുത്തു തന്റെ കൈകാലുകളെയും കെട്ടി
 ൨൨ ൧ കൊണ്ടു പറഞ്ഞിതു: ഈ അരക്കെട്ടുടയവനെ യരുശലേമിൽ
 ൨൩ യഹൂദന്മാർ ഇപ്രകാരം കെട്ടി, ജാതികളുടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കും
 ൨൪ എന്നു വിശുദ്ധാത്മാവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; ഇവ കേട്ടാറെ നാം
 ൨൫ അവിടെയോരും യരുശലേമിലേക്ക് കരേറിയോകാഴ്ചയ്ക്കുൻ അ
 ൨൬ പേക്ഷിച്ചു പോകുമ്പോൾ, പൌൽ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു:
 ൨൭ ൧ നിങ്ങൾക്കു കരഞ്ഞും എൻ്റെ ദയം തെരിച്ചുംകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നത്
 ൨൮ എന്തു? കർത്താവായ യേശുവിൻ നാമത്തിന്നു വേണ്ടി ഒഴി
 ൨൯

പ്പെട്ടവാനല്ലാതെ, യരുശലേമിൽ മരിപ്പാനും ഞാൻ ഒരുങ്ങിനി
ല്ക്കുന്നുവല്ലോ. എന്നാറെ, അവനെ സമ്മതിപ്പിച്ചു കൂടാത്തേ ൧൪
പ്പോൾ: കർത്താവിൻ ഇഷ്ടം നടക്കട്ടെ! എന്നു ചൊല്ലി നാം അ
ടങ്ങിനിന്നു. ആ ദിവസങ്ങളിൽ പിന്നെ നാം കോപ്പകൂട്ടി യരു ൧൫
ശലേമിലേക്കു കയറിപ്പോയി. കൈസര്യയിലെ ശിഷ്യന്മാർ ൧൬
ചിലരും നമ്മോട് കൂടപോന്നു, നാം അതിഥികളായി പാക്കേണ്ട
ന്ന പഴയ ശിഷ്യനായ ത്ലാസോൻ എന്നൊരു കുപ്രക്കാരന്റെ
വീട്ടിൽ കടത്തി.

യരുശലേമിൽ ആയപ്പോൾ, സഹോദരന്മാർ നമ്മെ പ്ര ൧൭
സാദത്തോടെ കൈക്കൊണ്ടു. പിറ്റേന്നു ചെറുത് നമ്മോടുകൂടി ൧൮
യാക്കോബിനെ കാണാൻ ചെന്നു; എല്ലാമുപ്പന്മാരും അവുടെ
വന്നുകൂടി. ആയവരെ അവൻ വന്ദിച്ചു, ദൈവം തന്റെ ശു ൧൯
ശ്രേഷ്ഠനെക്കൊണ്ടു ജാതികളിൽ ചെയ്യുവ ഓരോന്നു വിവരിച്ചു
പറഞ്ഞു. ആയവർ കേട്ടിട്ടു കർത്താവിനെ തേജസ്കൂരിച്ചു, പി ൨൦
ന്നെ അവനോട് പറഞ്ഞിതു: സഹോദര, വിശ്വസിച്ചിരിക്കു
ന്ന യഹൂദന്മാർ എത്ര ആയിരങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു കാണുന്നവ
ല്ലോ; അവർ എല്ലാം ധർമ്മത്തെചൊല്ലി, എരിവുകാർ ആകുന്നു.
വിദേശിപ്പിച്ചു ജാതികളുടെയിലുള്ള സകല യഹൂദന്മാരോടും നീ ൨൧
മക്കളെ പരിശുദ്ധനചെയ്യരുത് എന്നും വെപ്പുകളെ കരുതിനട
ക്കരുത് എന്നും ചൊല്ലി, മോശധർമ്മഗ്രന്ഥം ഉപദേശിക്കുന്നു
എന്നുള്ളപ്രകാരം നിന്നെക്കൊണ്ടു പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നെ ൨൨
എത്ര? നീ വന്നപ്രകാരം അവർ കേൾക്കും; എന്നതുകൊണ്ടു
കൂട്ടം കൂടാതിരിക്കയില്ല; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നോട് ഈ പറ
യുന്നത് ചെയ്യും. നേച്ചു എടുത്തിട്ടുള്ള നാലു പുരുഷന്മാർ നമു ൨൩
ക്കുണ്ടു. ആയവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അവരോട് ഒന്നിച്ചു, നിന്നെ ൨൪
നിർമ്മലീകരിക്കയും (൪ മോ. ൬, ൩.) അവരുടെ തലകെടുത്തുരത്തി
ന്നു ചെലവഴിക്കയും ചെയ്യും, എന്നാൽ നിന്നെക്കൊണ്ടു പഠിപ്പി
ച്ചത് ഏതുമില്ല എന്നും, നീയും ധർമ്മത്തെ സൂക്ഷിച്ചു പെരുമാ
റുന്നവൻ എന്നും, എല്ലാവർക്കും വോധിക്കും വിശ്വസിച്ചിരി ൨൫
ക്കുന്ന ജാതികളെ തൊട്ടോ, ഈവക ഒന്നും കരുതാതെ വിഗ്രഹാ
ല്പിതവും രക്തവും ശ്വാസംമുട്ടിച്ചതും വേശ്യാദോഷവും മാത്രം
സൂക്ഷിച്ചുനോക്കേണ്ടത് എന്നും, നാം വിധിച്ചു എഴുതിയയച്ചു
വല്ലോ. എന്നപ്പോൾ ചെറുത് ആ പുരുഷന്മാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ൨൬
പിറ്റേന്നാൾ അവരോട് ഒന്നിച്ചു വെടിപ്പു വരുത്തി, ദേവാല

യത്തിൽ ചെന്നു, അവരിൽ ഓരോരുത്തന്നു വേണ്ടി വഴിപാടു വെക്കേണ്ടുന്ന നിമ്നലീകരണദിവസങ്ങളുടെ തിടച്ചലിനെ (പുരോഹിതരോടു) ബോധിപ്പിച്ചു.

൨൭ ആ ഏഴു ദിവസങ്ങൾ തീരവാനാകുമ്പോൾ, ആസ്രയിൽനിന്നുള്ള യഹൂദന്മാർ അവനെ ദേവാലയത്തിൽ കണ്ടിട്ടു പുരുഷ്യാരത്തെ ഒക്കയും കലക്കിവെച്ച് അവന്റെമേൽ കൈകളെ വെച്ചു കൂക്കിക്കൊണ്ടിതു: ഇസ്രായേൽ പുരുഷന്മാരെ! സഹായിപ്പിൻ! ജനത്തെയും ധർമ്മത്തെയും ഈ സ്ഥാനത്തെയും എല്ലാടത്തും താഴ്ന്നിപ്പറഞ്ഞു എല്ലാവർക്കും ഉപദേശിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഇവൻ തന്നെ! ഇപ്പോൾ, ദേവാലയത്തിൽ യവനന്മാരെയും ൨൯ കടത്തി, ഈ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തെ തീണ്ടിച്ചും കഴുത്തു. എന്നതിന്റെ കാരണം ദൂരത്തുനിന്നു എഫെസ്യനായ ത്രോഫിമനെ അവനോടു കൂടെ നഗരത്തിൽ കാണുകൊണ്ടു പെൺ അവനെ ൩൦ നെ ദേവാലയത്തിൽ കടത്തി എന്നു നിരൂപിച്ചതത്രെ. നഗരം എല്ലാം ഇളകിപ്പോയിട്ടു ജനങ്ങൾ ഓടിക്കൂടി, പെൺലിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു ദേവാലയത്തിന്നു പുറത്തേക്ക് ഇഴെച്ചുവന്നു; ഉടനെ ൩൧ വാതിലുകൾ അടച്ചു പോകയും ചെയ്തു. അവനെ കെല്ലുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, പട്ടാളത്തിന്റെ സഹസ്രാധിപനായ തശലോം ഒക്കയും കലക്കത്തിൽ ആയി എന്നുള്ളകേൾവി വന്നു ൩൨ അവനും ക്ഷണത്തിൽ സേവകരെയും ശത്രുധിപരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അവരോടൊക്കെ പാഞ്ഞുവന്നു; അവൻ സഹസ്രാധിപനെയും സേവകരെയും കണ്ടു, പെൺലിനെ അടിക്കുന്നതു ൩൩ മതിയാക്കി. അപ്പോൾ, സഹസ്രാധിപൻ അടുത്തുവന്നു അവനെ പിടിച്ചു, രണ്ടു ചങ്ങലകൊണ്ടു കെട്ടുവാൻ കല്പിച്ചു ആർ ൩൪ എന്നും, ചെയ്യൂത് എന്ത് എന്നും ചോദിക്കുന്നേരം പുരുഷ്യാരത്തിൽനിന്നു അത്തിനെ വിളിച്ചുചോന്നിട്ടും ആരവാരം മേതുവായി, നിശ്ചയം ഒന്നും അറിഞ്ഞു കൂടായ്കയാൽ അവനെ കൈ ൩൫ നിലെക്കു കൊണ്ടുപോവാൻ കല്പിച്ചു. പടിക്കെട്ടിൽ ആയാറെ ജനസമൂഹം: അവനെ കളുക! എന്ന് ആത്തുകൊണ്ടു പിഞ്ചെ ൩൬ ല്ലുകയാൽ, പുരുഷ്യാരത്തിന്റെ വെലാച്ഛാരംകൊണ്ടു സേവക ൩൭ ന്മാർ അവനെ എടുക്കേണ്ടിവന്നു. കൈനിലയിൽ കടത്തുവായപ്പോൾ, പെൺ സഹസ്രാധിപനോടു: നിന്നോടു പറയുന്നതു എനിക്ക് വിഹിതമോ? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: നിന്നെക്കുറവു ൩൮ വന്നുവന്നിയാമോ? എന്നാൽ ഈ നാളുകൾക്കു മുമ്പെ കലാഹം

ഉണ്ടാക്കി, നാലായിരം കട്ടാരക്കാരെ മരുഭൂമിയിലേക്ക് കൂട്ടിച്ചു കൊണ്ടുപോയ മിസ്രക്കാരനല്ല എന്നു വരുന്നുവോ? എന്നു പറഞ്ഞാറെ, പൌൽ ചൊല്ലിയതു: ഞാൻ കിലിക്രിയയിലെ പട്ട റൻ നെങ്ങളിൽ നികൃഷ്ടമല്ലാത്ത തസ് എന്നതിൽ പൌരനായ യ ഹ്രദനാകുന്നു; ജനത്തോടുരിയാടുവാൻ അനുവദിക്കേണം എ ന്ൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാറെ, അനുവദിച്ചപ്പോൾ പൌൽ ൪൦ പടികളുടെ മീനെ നിന്നുകൊണ്ടു ജനം കാണുക കൈകൊണ്ട് അ നക്കി വളരെ മൌനം ആയശേഷം എബ്രയഭാഷയാൽ വിളി ച്ചു ചൊല്ലിയതു.

൨൨. അദ്ധ്യായം.

പൌൽ പ്രതിവാദം ചൊല്ലിയതു, (൨൨) പഴുതിലായശേഷം രോമപാരത്വം തു ണചാസ്സനതു.

സഭോദരരും പിതാക്കളുമായ പുരുഷന്മാരെ! എനിക്ക് ഇന്നു ൧ നിങ്ങളോടുള്ള പ്രതിവാദം കേട്ടുകൊണ്ടാലും! എന്നാറെ, എബ്ര ൨ യഭാഷയാൽ വിളിച്ചു പറയുന്നത് അവർ കേട്ട്, ഏറിയോരു സാധനം കാട്ടി അവനും പറഞ്ഞിതു: ഞാനൊ യഹൂദനായി ൩ കിലിക്രിയയിലെ തസ്സിൽ ജനിച്ചവനും, ഈ നഗരത്തിൽ വളർന്ന ഗമല്യേലിന്റെ കാൽക്കൽ പൈത്ര്യധർമ്മത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മപ്ര കാരം പഠിച്ചുശീലിച്ചവനും ആകയാൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇന്ന് ആകുന്നപ്രകാരം ദൈവത്തിന്ന് എരിവുള്ളവനായി ച മഞ്ഞു. ഈ മാഗ്ഗത്തെ മരണംവരെ ഹിംസിച്ചു, പുരുഷനെയും ൪ സ്ത്രീകളെയും തളച്ചും തടവുകിൽ ഏല്പിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു. അതിന്നു മഹാപുരോഹിതനും മൂപ്പന്മാരുടേയും എല്ലാം എനിക്കു സാ. ൫ ക്ഷി; അവരിൽനിന്ന് സഭോദരന്മാർക്കായി ലേഖനം വാങ്ങി കൊണ്ടു, ദമസ്കിൽ ഇരിക്കുന്നവരെയും കെട്ടിട്ടു, ദണ്ഡനത്തി ന്നായി, യരുശലേമിലേക്ക് കൊണ്ടുവരേണം എന്നുവെച്ചു ഞാൻ അവിടെക്കു യാത്രയായി. പിന്നെ ചെന്നുകൊണ്ടു ദമ ന്ന ക്ഷിനോട് അടുക്കുമ്പോൾ, ഏകദേശം ഉച്ചയ്ക്കു, പെട്ടെന്നു വാന ത്തിൽനിന്നു തിങ്ങിയ വെളിച്ചം എന്റെ ചുറ്റും മിന്നി ഞാൻ നിലത്തുവീണു: ശൌലെ! ശൌലെ! നീ എന്നെ ഹിംസിക്കു ന്നത് എന്ത്? എന്ന് എന്നോടു പറയുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു: കർത്താ വെ, നീ ആർ? എന്ന് ഉത്തരം ചൊല്ലിയാറെ: നീ ഹിംസിക്കു വു ന്ന നചര്യനായ യേശു ഞാൻ ആകുന്നു എന്ന് അവൻ

൯ എന്നോടു പറഞ്ഞു. എന്റെ ഒപ്പരമുള്ളവരൊ, വെളിച്ചത്തെ ക
 ൧൦ ണ്ടു ഭയപരവശരായത് ഒഴികെ എന്നോട് പറയുന്നവന്റെ
 ൧൧ ശബ്ദത്തെ കേട്ടിട്ടില്ല. പിന്നെ: കർത്താവേ, ഞാൻ എന്തുചെ
 യ്യേണ്ടു? എന്നു പറഞ്ഞാറെ, കർത്താവ് എന്നോട് ചൊല്ലിയതു:
 ൧൨ എഴുന്നീറ്റു ദമസ്കിലേക്ക് പോക! നീ ചെയ്യേണം എന്നു നി
 ൧൩ സ്കയിക്കപ്പെട്ടതെല്ലാം അവിടെ നിന്നോട് ഉരെക്കപ്പെടും
 ൧൪ എന്നാറെ, ആ വെളിച്ചത്തിന്റെ തേജസ്സ് ഹേതുവായിട്ടു
 ൧൫ ഞാൻ നോക്കാഞ്ഞപ്പോൾ, കൂടെ ഉള്ളവർ കൈതാങ്ങി നടത്തുക
 ൧൬ യാൽ ഞാൻ ദമസ്കിൽ എത്തി. പിന്നെ കുടിയേറുന്ന സകല
 ൧൭ യഹൂദന്മാരും നല്ല സാക്ഷ്യം കൊണ്ടുള്ളവനായി ധർമ്മപ്രകാശ
 ൧൮ ഭക്തിയുള്ള പുരുഷനായ ഹന്നന്യ എന്നവൻ എന്നെ വന്നുക
 ൧൯ ണ്ട് അരികെനിന്നു: സഹോദര ശൌലെ! കാഴ്ചപ്രാപിക്ക! എ
 ൨൦ ന്നു പറഞ്ഞു; ഞാൻ ആ നാഴികെക്ക് അവനെ നോക്കിക്കണ്ടു.
 ൨൧ അവനും ചൊല്ലിയതു: നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായവ
 ൨൨ ന് നീ കണ്ടും, കേട്ടും ഉള്ളവനിന്ന് എല്ലാമനുഷ്ട്യരോടും അവ
 ൨൩ ന്റെ സാക്ഷിയായി തീരേണ്ടതാകകൊണ്ടു, സ്വചിത്തത്തെ
 ൨൪ നീ അറികയും ആ നീതിമാനെ കാണുകയും അവന്റെ വായി
 ൨൫ ൽനിന്നു ശബ്ദം കേൾക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു, നിന്നെ ഒരുക്കി
 ൨൬ യരുളി. ഇനി താമസിക്കുന്നത് എന്തു? നീ എഴുന്നീറ്റു, അവ
 ൨൭ ന്റെ നാമം വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു സ്നാനം ഏറ്റു, നിൻപാപങ്ങ
 ൨൮ ളെ കഴുകിക്കളക. ശേഷം ഞാൻ യരുശലേമിലേക്കു മടങ്ങി
 ൨൯ ചെന്നിട്ടു ദേവാലയത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നേരം സംഭവിച്ചിതു:
 ൩൦ ഞാൻ പാരവശ്യത്തിൽ ആയി അവനെക്കണ്ടു: നീ ബദ്ധ
 ൩൧ പ്പെട്ടു, വിരവോട് യരുശലേമിൽനിന്നു പുറപ്പെടുക; എന്നേ
 ൩൨ കൊണ്ടു നീ സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്നത് അവർ കൈക്കൊൾകയി
 ൩൩ ൽ നിശ്ചയം എന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടു: കർത്താവേ, നിങ്കൽ വിശ്വ
 ൩൪ സിക്കുന്നവരെ ഞാൻ തടവിൽ ആക്കിവെച്ചും പള്ളിതോരം,
 ൩൫ അടിപ്പിച്ചും പോന്നപ്രകാരവും നിന്റെ സാക്ഷിയായ സേ
 ൩൬ റ്റു ഹന്നന്റെ രക്ഷം ചിന്നുമ്പോൾ, ഞാനും പ്രസാദസമ്മതിപ്പുണ്ട്
 ൩൭ അരികെനിന്ന് അവനെ ഒടുക്കുന്നവരുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ കാത്തു
 ൩൮ കൊണ്ടിരുന്നു എന്നതും അവർ അറിയുന്നുവല്ലോ. എന്നു പ
 ൩൯ രഞ്ഞാറെ, അവൻ എന്നോടു ചൊല്ലിയതു: ഞാൻ നിന്നെ ദൂര
 ൪൦ ത്തു ജാതികളിലേക്ക് അയപ്പാനുള്ളതുകൊണ്ടു യാത്രയാക!
 ൪൧ എന്ന വാക്കിനോളം അവനെ കേട്ടു; പിന്നെ: ഇങ്ങിനത്ത

വനെ ഭ്രമിയിൽനിന്നു കളക! അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതു പ
റാതു! എന്നു ശബ്ദം ഉയർത്തി പറഞ്ഞു. പിന്നെ കൂക്കലിട്ടും ൨൩
വസ്യങ്ങളെ ചാടി തള്ളി ആകാശത്തിൽ പൂഴി എറിഞ്ഞുംകൊ
ള്ളുമ്പോൾ, സഹസ്രാധിപൻ അവർ ഇങ്ങിനെ അവന്റെ ൨൪
നേരെ ശബ്ദിക്കുന്ന സംഗതി അറിയേണ്ടതിന്നു ചമ്മട്ടികൊ
ണ്ടു നിർദ്വന്ദ്യിച്ചു വിസ്മരിക്കേണം എന്നു ചൊല്ലി അവനെ
കൈനിലയകത്തു കടത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. പിന്നെ അവനെ ൨൫
വാദകപ്ലോയി നീട്ടിവെച്ചപ്പോൾ, പൌൽ (അരികെ) നില്ക്കുന്ന
ശതാധിപനോട്: രോമക്കാരനും ദണ്ഡവിധി തട്ടാത്തവനും ആ
യാൽ, ചമ്മട്ടിപ്രയോഗം നിങ്ങൾക്കു വിധിതമൊ? എന്നു പറ
ഞ്ഞു. ശതാധിപൻ കേട്ടു സഹസ്രാധിപനെ ചെന്നുകണ്ടു: ൨൬
നീ എന്തു ചെയ്യാൻ പോകുന്നു? ഈ മനുഷ്യൻ രോമനാകുന്നു
പോൽ! എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. സഹസ്രാധിപൻ വന്നു: എ ൨൭
നോടു പറക, നീ രോമൻ തന്നെയൊ? എന്നു പറഞ്ഞാറെ:
അതെ എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. സഹസ്രാധിപൻ ഉത്തരം ൨൮
ചൊല്ലിയതു: ഞാൻ ഏറിയ മുതൽ കൊടുത്ത് ആ പൌരത്വം
മേടിച്ചു; എന്നതിന്നു പൌൽ പറഞ്ഞു: ഞാനൊ ജനിച്ചുംകിട
ക്കുന്നു. എന്നാറെ, ഭേദം ചെയ്യാൻ ഭാവിക്കുന്നവർ ഉടനെ അ ൨൯
വനെ വിട്ടു നീങ്ങി; സഹസ്രാധിപൻ അവൻ രോമൻ എ
ന്നറിഞ്ഞും, അവനെ കെട്ടിവെച്ചതു വിചാരിച്ചും ദയപ്പെട്ടു
പോയി.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ അവൻ യഹൂദന്മാർ ചുമത്തുന്ന കുററ ൩൦
ത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മം അറിവാൻ മനസ്സായി, അവനെ അഴിച്ചു
വിട്ടു മഹാപുരോഹിതർ മുതലായ സുനേദിയും ഒക്കയും വരുവാ
ൻ കല്പിച്ചു. പൌലിനെ താഴെ കൂട്ടികൊണ്ടുവന്ന് അവരുടെ
മുമ്പിൽ നിറുത്തി.

൨൩. അദ്ധ്യായം.

പൌൽ സുനേദിയത്തിൽ പ്രതിവാദം തുടന്നുശേഷം, (൧൧) കൈസർ്യയിലുള്ള
നാടുവാഴിയുടെ അടുക്കെ അയക്കപ്പെട്ടതു.

പൌൽ സുനേദിയത്തെ ഉറുദുനോക്കി പറഞ്ഞിതു: സ ൧
മോദരരായ പുരുഷന്മാരെ! ഞാൻ ഇന്നെദിവസത്തോളവും
സകല നല്ല മനോബോധത്തോടും ദൈവത്തിന്നു പെരുമാറി
വന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാറെ, മഹാപുരോഹിതനായ ഹന്നസ്ത്ര ൨
൩൩൫

അവനെ വായിൽ അടിക്കേണം എന്നു കൂടെ നില്ക്കുന്നവരോടു
 ൩ കല്പിച്ചു. അപ്പോൾ ചൌത് അവനോട്: അല്ലയോ വെള്ളത്തേ
 ചിട്ടുള്ള ചുവരെ! ദൈവം നിന്നെ അടിപ്പാൻ പോകുന്നു! നീ
 യൊ ധർമ്മപ്രകാരം എനിക്കു ന്യായം വിധിപ്പാൻ ഇരുന്നിരി
 ക്കെ, ധർമ്മത്തെ അതിക്രമിച്ച് എന്നെ അടിപ്പിക്കുന്നുവോ? എ
 ൪ ന്നു പറഞ്ഞു. ചുവരും നില്ക്കുന്നവർ: നീ ദൈവത്തിന്റെ മഹാ
 പുരോഹിതനെ വാവിടുന്നുണ്ടോ ചൊല്ലുന്നുവോ? എന്നു പറഞ്ഞു.
 ൫ അപ്പോൾ ചൌത്: സഭോദരന്മാരെ, മഹാപുരോഹിതനാകുന്ന
 പ്രകാരം അറിഞ്ഞില്ല (൨മോ. ൨൨, ൧൮) നിന്റെ ജനത്തി
 ലെ പ്രഭുവിനെ പ്രാവോല്ല എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ
 ൬ എന്നു പറഞ്ഞു. അനന്തരം ഒരു പക്ഷം ചട്ടപ്പത്രം ഒരു പക്ഷം
 പഠിശരം ആകുന്നു എന്നു ചൌത് അറിഞ്ഞു, സുനേദ്രിയത്തി
 ൽ വിളിച്ചുകൊണ്ടു: സഭോദരരായ പുരുഷന്മാരെ! ഞാൻ പ
 റീശരൻ! പഠിശരരുടെ മകൻ തന്നെ! പ്രത്യാശയും മരിച്ചവരുടെ
 ഉത്ഥാനവും ചൊല്ലി, എനിക്കു വിസ്മയം നടക്കുന്നു! എന്നു പ
 ൭ റഞ്ഞപ്പോൾ, പഠിശരർ ചട്ടക്കൂട് തമ്മിൽ ഇടച്ചൽ ഉണ്ടാ
 ൮ വി, കൂട്ടം ചിട്ടിച്ചുപോകയും ചെയ്തു. ചട്ടക്കൂർ ആകട്ടെ പുന
 രുത്ഥാനവും ഇല്ല ഭൂത (ഭൂത)ാത്ഥവും ഇല്ല എന്നു ചൊല്ലുന്നു;
 ൯ പഠിശരരെ രണ്ടിനേയും സമ്മതിക്കുന്നു. പിന്നെ വലിയ കൂ
 ക്കൽ ഉണ്ടായി; പഠിശരപക്ഷത്തിലെ ശാസ്ത്രികൾ എഴുന്നീറ്റ
 പൊരുതുകൊണ്ടു: ഈ മനുഷ്യനിൽ നാം ഒരു ദോഷവും കാണ
 ന്നില്ല; ഒർ ആത്മാവെങ്കിലും ഭൂതൻ എങ്കിലും അവനോട് ഉരി
 യാടി എന്നു വരികിലൊ (നാം ദേവമാറ്റാനാവാതെയൊക്കെല്ല) എ
 ൧൦ ന്നു പറയും. പിന്നെ വലിയ ഇടച്ചൽ ആയദേശം സഹ
 സ്രാധിപൻ ഇവരാൽ ചൌത് വലിച്ചു ചീന്തിപ്പോകും എന്നു
 വേടിച്ച് പട ഇറങ്ങിച്ചെന്നു അവരുടെ നടുവിൽനിന്ന് അവ
 ൧൧ നെ പഠിച്ചെടുത്തു കൈനിലയിൽ കടത്തേണ്ടതിന്നു കല്പിച്ചു.
 ൧൨ പിറെറ രാത്രിയിൽ കർത്താവ് അവന്റെ അടുക്കലിന്നു: ഡെ
 യ്ക്കത്തോടിക്ക! നീ എന്റെവ ചൊല്ലിയരുശലേമിൽ സാക്ഷ്യം
 ഉറപ്പിച്ചു വന്നപ്രകാരം തന്നെ; രോമയിലും സാക്ഷിനില്ക്കേ
 ണ്ടതാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
 ൧൩ പുലർന്നപ്പോൾ യഹൂദന്മാർ തമ്മിൽ യോജിച്ചു, ചൌലിനെ
 കൊന്നുകളവോളം തിന്നുകയും ഇല്ല കുടിക്കുകയും ഇല്ല എന്നു ചൊ
 ൧൪ ല്ലി, തങ്ങളെ തന്നെ ശപിച്ചു. ഈ സഹശപഥം ചെയ്യുവാൻ
 ൨൨൬

നാല്പതിലധികം ചേർ ആയി. അവർ മഹാപുരോഹിതരേയും ൧൪
 ഭൂപന്മാരേയും ചെന്നു കണ്ടു പറഞ്ഞതു: ഞങ്ങൾ പൌലിനെ
 കൊന്നുകളവോളം ഒന്നും ആസ്വദിക്കയില്ല എന്നു ശപഥംചെ
 യ്തു, ഞങ്ങളെ തന്നെ ശപിച്ചു. അതുകൊണ്ടു സുനേദ്രിയത്തോ ൧൫
 ട് ഒന്നിച്ചു നിങ്ങൾ സഹസ്രാധിപനെ ഉണർത്തിച്ചു, ആയാ
 ളുടെ സുഗതി അധികം സൂക്ഷ്മത്തോടെ വിവേചിക്കേണ്ടതി
 ന്നു അവനെ നിങ്ങളുടെ ഭരട്ടക്കെ താഴെ കൊണ്ടുപോരെണം
 എന്നു പറവിൻ, എന്നാൽ അവൻ സമീപിക്കുമുമ്പെ ഞങ്ങ
 ൾ അവനെ ഒടുക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കും. എന്നീ പതിയിരി ൧൬
 പ്പിനെ പൌലിന്റെ ചെങ്ങളെ മകൻ കേട്ടു ചെന്നു, കൈനില
 യിൽ കടന്നു പൌലിനെ കേല്പിച്ചു. പൌൽ ശത്യാധിപന്മാരി ൧൭
 ൾ ഒരുത്തനെ വിളിച്ചു: ഈ യുവാവിന് സഹസ്രാധിപനെ
 ഒന്നു കേല്പിപ്പാൻ ഉണ്ടാകയാൽ അവനെ അങ്ങോട്ടു കൊണ്ടു
 പോക എന്നു പറഞ്ഞു. ആയവൻ അവനെ കൂട്ടികൊണ്ടു, ൧൮
 സഹസ്രാധിപനടുക്കുലേക്കുക്കി: ചങ്ങലക്കാരനായ പൌൽ എ
 ന്നെ വിളിച്ചു. നിന്നോടു വല്ലതും പറവാൻ ഈ യുവാവി
 നെ നിന്നെക്കു കൊണ്ടു പോരുവാൻ അപേക്ഷിച്ചു എന്നു പ
 റഞ്ഞു. സഹസ്രാധിപൻ അവന്റെ കൈ പിടിച്ചു വേറിട്ടു ൧൯
 വാങ്ങിപ്പോയി: എന്നോടു ബോധിപ്പിപ്പാനുള്ളത് എന്ത്? എ
 ന്നു ചോദിച്ചാറെ ആയവൻ ചൊല്ലിയതു: യഹൂദന്മാർ പൌ ൨൦
 ലിനെ കുറിച്ച് അധികം സൂക്ഷ്മത്തോടെ ചോദിച്ചറിയണം
 എന്നു ചൊല്ലി, നീ നാളെ അവനെ സുനേദ്രിയത്തിലേക്ക് കൊ
 ണ്ടു പോരേണ്ടതിന് അപേക്ഷിപ്പാൻ ഒന്നാത്തിരിക്കുന്നു.
 നീയൊ അവരെ തേറിപ്പോകൊല്ല! അവരിൽ നാല്പതിലധികം ൨൧
 ആളുകൾ അവനെ ഒടുക്കുവോളം തിന്നുകയും ഇല്ല, കുടിക്കുകയും
 ഇല്ല എന്നു തങ്ങളെതന്നെ ശപിച്ചു കളഞ്ഞിട്ട്, അവനായി പ
 തിയിരിക്കുന്നു; ആയവർ നിന്റെ വാഗ്ദത്തം കാത്തുകൊണ്ട്
 ഇന്നും ഒരുങ്ങി നില്ക്കുന്നു. എന്നാറെ സഹസ്രാധിപൻ: ഇത് ൨൨
 എന്തോട് ഉണർത്തിച്ചപ്രകാരം ആരോടും മിണ്ടായ്ക എന്ന് ആ
 ഞ്ഞോപിച്ചു യുവാവിനെ വിട്ടയച്ചു.

അനന്തരം ശത്യാധിപരിൽ ഇരുവരെ വരുത്തി പറഞ്ഞതു: ൨൩
 അസ്മമിച്ചിട്ടു മൂന്നും മണിക്കൂറിൽ കൈസയ്ക്കു പോവാൻ
 ഇരുന്നൂറു സേവകരെയും എഴുപതു കുതിരയാളുകളെയും ഇരുന്നൂ
 റു കവണക്കാരെയും ഒരുക്കുവിൻ! വാഹനങ്ങളെയും സംഭരിച്ചു ൨൪

പൌലിനെ കയറി, നാടുവാഴിയായ ഫേലിക്കിന്റെ അടുക്ക
 ൨൫ ലേക്കു കുറവെന്നി, എത്തിക്കേണം. എന്നിട്ട് ഈ മാതിരിയൊ
 ൨൬ ത്ത ലേഖനം എഴുതി: ക്ലൌദ്യൻ ലൂസിയായ ബഹുമാനപ്പെട്ട നാ
 ൨൭ ടുവാഴിയായ ഫേലിക്കിന്നു വന്ദനം. ഈ പുരുഷനെ യഹൂദ
 നാർ പിടിച്ചിട്ട് ഒടുക്കുവാനായപ്പോൾ, രോമൻ എന്നറിഞ്ഞു
 ൨൮ ഞാൻ പടയോട്ടംകൂട നേരിട്ട് അവനെ പഠിച്ചെടുത്തു; പിന്നെ
 അവനിൽ കുറവു ചുമത്തുന്ന സംഗതിയെ ഗ്രഹിപ്പാൻ മന
 സ്സായി, അവരുടെ സുനെദ്രിയത്തിലേക്ക് അവനെ കൊണ്ടു
 ൨൯ ന് പായാറെ, അവരുടെ ധർമ്മത്തെത്തൊട്ടുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ മേതു
 വായി ചുമത്തുന്നതല്ലാതെ, മരണത്തിന്നൊ, ചങ്ങലകൾക്കൊ
 ൩൦ യോഗ്യമുള്ളകുറവു ഒന്നു ഇല്ലാത്തപ്രകാരം ബോധിച്ചു. അന
 ന്തരം പുരുഷന്റെ നേരെ ചതിപ്രയോഗം ഭാവിക്കുന്നു എന്ന
 തൃപ്തനായപ്പോൾ, ഞാൻ മടിച്ചാതെ നിന്റെ അടുക്കലേക്ക്
 അയച്ചു; വാദികളോട് അവന്റെ നേരെ ഉള്ളവ നിന്തിരുമു
 ൩൧ വിൽ ബോധിപ്പിപ്പാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു, സുഖമായിരിക്ക!
 ൩൨ എന്നിട്ടു സേവകന്മാർ നിയോഗപ്രകാരം പൌലിനെ കൂട്ടിക്കൊ
 ൩൩ ന്ദു, രാത്രിയിൽ അന്തിപത്രിയോളം എത്തിച്ചു. പിറൊ നാൾ,
 കതിരയാളുകളെ അവന്റെ ഒപ്പരം യാത്രയാവാൻ വിട്ടു, തങ്ങൾ
 ൩൪ കൈനിലേക്കു തിരിച്ചുപോന്നു. മറെറാവർ കൈസയ്യയിൽ കട
 ന്നു നാടുവാഴിക്കു ലേഖനത്തെക്കൊടുത്തു, പൌലിനെയും അവ
 ൩൫ ന്നു ന്നിൽ നിറുത്തി. നാടുവാഴി വായിച്ചശേഷം: ജനിച്ചു നാട്
 ൩൬ എന്ത? എന്നു ചോദിച്ചു കിലിക്യ, എന്നു കേട്ടാറെ, നിന്റെ വാ
 ദികൾ എത്തിയാൽ പിന്നെ നിന്നെ വിസ്മരിക്കും എന്നു പാ
 ണ്തു, ഫേരോദാവിൻ ആസ്ഥാനത്തിൽ അവനെ കാത്തുകൊ
 ൩൭ ടുവാൻ കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

൨൪. അദ്ധ്യായം.

ഫേലിക്കിന്റേയിൽ യഹൂദർ വാദിച്ചതിന്നു, (൧൦) പൌലിന്റെ പ്രത്യുത്തരവും,
 (൨൨) ഫേലിക്കിനോട് വ്യാപരിച്ചതും.

൧ **൫൦** ബു നാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം മഹാപുരോഹിതനായ മന
 ൨ **൬** മൂപ്പന്മാരോടും തെത്തുല്ലൻ എന്നൊരു വാചാലനോടും കൂടി
 ൩ **൭** ഇറങ്ങിവന്നു, പൌലിന്നു വിരോധമായി നാടുവാഴിയുടെ മുമ്പി
 ൪ **൮** ൽ ഉന്നതമായി നിന്നു. ആയവനെ വരുത്തിയാറെ, തെത്തു
 ൫ **൯** ള്ളൻ അന്യായപ്പെട്ടു തുടങ്ങി: ബഹുമാനപ്പെട്ട ഫേലിക്കി!
 ൬ **൧൦**

നിന്നാൽ ഞങ്ങളുടേ വളരെ സമാധാനവും നീ മുൻ കരുതിക്കൊ
 ഡുകയാൽ ഈ ജാതിക്ക് ഏറിയ അഭ്യുദയങ്ങളും സാധിച്ചതു, ഞ
 ഞങ്ങൾ എപ്പോഴും എല്ലാദത്തും സകല കൃതജ്ഞതയോടും അംഗീ
 കരിക്കുന്നു. എങ്കിലും നിന്നെ അധികം ആയാസപ്പെടുത്തരു
 രെന്നുവെച്ചു, നിന്റെ സൌമ്യതയാലെ ചുരുക്കത്തിൽ ഞങ്ങ
 ഞളേ കേൾക്കേണ്ടതിന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഈ പുരുഷൻ ആ ൫
 കണ്ട പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള സകല യഹൂദന്മാർക്കും ഇടച്ചൽ വരു
 ത്തുന്നൊരു ചേട്ടയും നചറയുരുടെ മരദേദത്തിന്നു മുന്പും എ
 ന്നു ഞങ്ങൾ കണ്ടതല്ലാതെ, അവൻ ദേവാലയത്തെ തീണ്ടിച്ച
 ത്തും ഉണ്ടു; ഞങ്ങളോ അവനെ പിടിച്ചു [ഞങ്ങളുടെ ധർമ്മപ്ര
 കാരം വിസ്മയിപ്പാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ, സഹസ്രാധിപനായ ലു
 സിയാ വളരെ വലത്തോടു കൂടവന്ന് അവനെ ഞങ്ങളുടെ
 കൈകളിൽനിന്ന് എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി. അവന്റെ വാദി
 വകൾ നിന്തിരുമുഖിൽ വരേണം എന്നു കല്പിച്ചു അവനെ നീ
 വിസ്മയിച്ചു ചോദിച്ചാൽ ഞങ്ങൾ കുററ ചുമത്തുന്ന സകല
 സംഗതികളുടെ വിവരത്തെ താൻ അറിഞ്ഞു കൊല്ലാൻ ഇടയ
 ണ്ടു. എന്നു ചൊല്ലിയത് ഉള്ളത് എന്നു യഹൂദന്മാരും കൂടി വാ
 ന് ദിച്ചു.

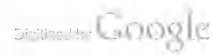
നാടുവാഴി അവൻ പറവാൻ ആംഗീകം കാട്ടിയാറെ, പൌ ൧൦
 ൽ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഈ ജാതിക്കു നീ ഏറിയ വഷവും ന്യൂ
 യാധിപതിയാകുന്നത് അറികകൊണ്ടു എന്റെ കായ്ത്തിൽ ഞാ
 ന് സുഖമനസ്സോടെ പ്രതിവാദം ചൊല്ലുന്നു. കാരണം ഞാൻ ൧൧
 യരുശലേമിൽ തൊഴണം എന്നുവെച്ചു കരേറി പോയിട്ടു, പ
 റത്തുണ്ടു നാളിൽ പരമായില്ല എന്ന് നിന്നെക്കു (ചോദിച്ചു) അറി
 യാം. ദേവാലയത്തിൽ വെച്ചും ആരോടും സംഭാഷിക്കയൊ പ ൧൨
 ഉള്ളികളിൽ എങ്കിലും നഗരത്തിൽ എങ്കിലും പുരുഷാരത്തിന്റെ
 കോലാഹലം ഉണ്ടാകയൊ ചെയ്യുന്നവനായിട്ടല്ല എന്നെക്കണ്ടു
 പിടിച്ചതു. ഇന്ന് എന്മേൽ കുററ ചുമത്തുന്നവ തെളിയിച്ചു ൧൩
 തരുവാനും അവർക്കു വഹിയാ. ഞാനൊ നിന്നോട് ഏറ്റു പറ ൧൪
 യുന്നിതു: ഇവർ മരദേദം എന്നു ചൊല്ലുന്ന ആ മാറ്റത്തിൽ
 നന്നെ ഞാൻ പൈത്ര്യനായ ദൈവത്തെ ഉപാസിക്കുന്നത്; ധ
 മ്മത്തിലും പ്രവാചകരാലും എഴുതികിടക്കുന്നത് ഒക്കെയും വിശ്വ
 സിക്കയും. ഇവരും കൂടെ കാത്തിരിക്കുന്ന പോലെ നീതിമാന്മാ ൧൫
 രുടെയും നീതി കെട്ടവരുടേയും പുനരുത്ഥാനം ഉണ്ടായിരിക്കും

എന്നു ദൈവത്തിങ്കൽ ആശ വെച്ചിരിക്കയും ചെയ്തയിൽ ത
 ൧൬ ന്ന. എങ്കിൽ ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടും എല്ലാം കൊണ്ടും
 ഇടച്ചു വരാത്ത മനസ്സാക്കി ഉണ്ടാവാനു ഞാനും ശ്രമിക്കുന്നു.
 ൧൭ ഇപ്പോൾ പല വർഷങ്ങൾക്ക് പിമ്പെ ഞാൻ (അവിടേക്ക്) എ
 ത്തിയതൊ എന്റെ ജനത്തിന്നു ഭിക്ഷകളും വഴിപാടുകളും അ
 ൧൮ നഷ്ടിപ്പാനത്രെ. ആയതിൽ ഇടപ്പെടുമ്പോൾ ദൈവാലയത്തി
 ൽ ശുദ്ധി വരുത്തിയവനായി, പുരുഷാരത്തോടും കോലാഹല.
 ത്തോടും കൂടെ അല്ല എന്നെ കണ്ടത്, ആസ്രയിൽനിന്നു ചില
 ൧൯ യഹൂദന്മാർ മാത്രം. ആയവർക്ക് എന്റെ നേരേ വല്ലതും ഉണ്ടെ
 ൨൦ ക്കിൽ നിന്തിരുമുഖിൽവന്ന് അന്യായപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു. അ
 ല്ല ഞാൻ സുനേദിയമുഖിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ എന്നിൽ എത്ര
 ൨൧ ന്യായക്കുറവു കണ്ടു എന്ന് ഇവർ തന്നെ പറയട്ടെ! പക്ഷെ
 ഇന്ന് നിങ്ങളാൽ എനിക്കു വിസ്മയം നടക്കുന്നതു മരിച്ചവരു
 ടെ ഉത്ഥാനം ചെയ്തിട്ടത്രെ എന്നു ഞാൻ അവരിൽനിന്നു കൊ
 ണ്ടു വിളിച്ചൊരു ശബ്ദം ഒഴികെ തന്നെ.
 ൨൨ എന്നാറെ മേലിക്ക് ആ മാറ്റം സംബന്ധിച്ചുവ സൂക്ഷ്മാ
 യിഅറിഞ്ഞിട്ടും അവർക്ക് അവധിവെച്ചു, സഹസ്രാധിപനായ
 ൨൩ ലൂസിയ വന്നാൽ പിന്നെ നിങ്ങളുടെ കാര്യം വിധിപ്പാൻ നേ
 ങ്കും എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ ശത്യാധിപനോട് അവനെ സൂ
 ക്ഷിച്ചു കൊള്ളുകയും വേണ്ടപ്പെട്ടവർ ആരും ശുശ്രൂഷിപ്പ
 ൨൪ തൊ, വന്നു കാണതൊ, വിലക്കാരെ സ്വാസ്ഥ്യം കൊടുക്കുകയും
 വേണമെന്നു കല്പിച്ചു. ചില ദിവസങ്ങളുടെ ശേഷം മേലി
 ക്ക് തന്നിക്കുള്ള ഭൂസില്ല എന്ന യഹൂദസ്രീയുമായി എത്തി. പൌ
 ൨൫ ലിനെ വരുത്തി ക്രിസ്തുകലെ വിശ്വാസം ചെയ്തിട്ടു അവനെ
 കേട്ടു. ആയവൻ നീതി, ഇന്ദ്രിയജയം. വരുവാനുള്ള ന്യായ
 വിധി, എന്നിവകൊണ്ട് ഭാഷിക്കുമ്പോൾ മേലിക്ക് ഭീതനായി:
 തല്ലാലത്തേക്ക് പോക! തക്കം കിട്ടിയാൽ നിന്നെ വിളിപ്പിക്കും
 ൨൬ എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. പൌലിനാൽ തന്നിക്കു ഭൂവും തരപ്പെ
 ട്ടു എന്നുള്ള ആശങ്ക ഉണ്ടാകയാൽ പലപ്പോഴും അവനെ വ
 ൨൭ രുത്തി സംസാരിക്കും. ഇതൊണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു മേലിക്ക് നിന്നു
 നന്തരവനായി പൊക്രൂസ് മേസ്യൻ വന്നാറെ, യഹൂദരോട്
 ഓരൊ കൃതജ്ഞത സമ്പാദിക്കേണം എന്നു വെച്ചു മേലിക്ക്
 പൌലിനെ കെട്ടപ്പെട്ടവനായി വിട്ടേച്ചു പോകയും ചെയ്തു.

൨൫. അദ്ധ്യായം.

പൊൻ ഫേസ്യൻറ മുഖിൽ കൈസരെ അഭയം ചെയ്തശേഷം, (൧൩) ഫേസ്യൻ അഗ്രിപ്പാ രാജാജ്വാഴ സംഭാഷിച്ചതു.

എന്നാറെ ഫേസ്യൻ തന്റെ നാട്ടിൽ എത്തീട്ടു, മൂന്നാം നാൾ കൈസര്യ്യയെ വിട്ടു, യരൂശലേമിലേക്ക് കയറി പോയി. അപ്പോൾ മഹാചരോഹിതർ മുതലായ യഹൂദന്മാർ പൌലിൻ നിമിത്തം അവന്റെ സന്നിധിയിൽ വന്നു വഴിയിൽ വെച്ച് അവനെ ഒടുക്കുവാൻ പതിയിരിപ്പിനെ ഒരുകൊണ്ടു ആയവന്റെ കായ്ത്തിൽ ദയചെയ്തു അവനെ യരൂശലേമിലേക്കു വരുത്തേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു പോന്നു. ആയതിന്നു ഫേസ്യൻ ഉത്തരമായിട്ടു, പൌലിനെ കൈസര്യ്യയിൽ തന്നെ സൂക്ഷിച്ചുശേഷം എന്നും, താൻ വേഗത്തിൽ പുറപ്പെട്ടുവാൻ ഉണ്ടെന്നും. എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ അധികാരമുള്ളവർ കൂടെ വന്ന് ആയാളോടു വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവനിൽ കുറച്ചുമത്തട്ടെ എന്നും പറഞ്ഞു. എട്ടു പത്തു നാളിലധികം അവരിൽ കഴിക്കാതെ കൈസര്യ്യയ്ക്കു ഇറങ്ങി, പിറ്റേന്നു ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു പൌലിനെ വരുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. അവൻ എത്തിയാറെ യരൂശലേമിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്ന യഹൂദന്മാർ ചുറ്റുംനിന്നു പൌലിന്റെ നേരെ കഠിനസംഗതികൾ ചെയ്തും ബോധിപ്പിച്ചു. യഹൂദരുടെ ധർമ്മത്തോട് എങ്കിലും, ദേവാലയത്തോടുകിലും, കൈസരോട് എങ്കിലും ഞാൻ ഏതും പിഴച്ചില്ല എന്ന അവൻ പ്രതിവാദിക്കുമ്പോൾ, ആ (സംഗതികളെ) ഞെളിയിപ്പാൻ അവർക്കു വഹിയാഞ്ഞു, ഫേസ്യൻ യഹൂദന്മാരോട് കൃത്യമായ സമ്പാദിപ്പാൻ ഇഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടു പൌലോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: യരൂശലേമിലേക്കു യാത്രയായി, അവിടെ എന്റെ മുഖിൽ ഈ സംഗതികളിൽ നിന്നെക്കു വിസ്കാരം നടപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടോ? എന്നാറെ, പൌൽ എനിക്കു വിസ്കാരം വരേണ്ടെന്ന കൈസരുടെ ന്യായാസനത്തിന്നു മുഖിൽ ഞാൻ നില്ക്കുന്നു; യഹൂദരിൽ ന്യായക്കുറവ് ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നതു നിന്നെക്കും നല്ലവണ്ണം അറിയാം. ഞാനൊ ന്യായക്കുറവുള്ളവനോ മരണയോഗ്യമായതൊന്നു പ്രവൃത്തിച്ചവനോ എങ്കിൽ, മരിക്കാതെ എന്നില്ല സത്യം; ഇവർ എന്നിൽ കുറച്ചുമത്തുന്നത് ഒന്നും ഇല്ലെങ്കിലൊ എന്നെ അവർക്കു സമ്മാനിച്ചു കള

൧൨ വാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല. ഞാൻ കൈസരെ അഭയം ചൊല്ലുന്നു. എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഫേസ്യൂസ് കൂട്ടമന്ത്രികളോട് സംഭാഷിച്ചിട്ടു: നീ കൈസരെ അഭയം ചൊല്ലിട്ടുണ്ടു; കൈസരടുക്കലേക്കു യാത്രപോകും! എന്നു ഉത്തരം കല്പിച്ചു.

൧൩ ചില നാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം അഗ്രിപ്പാ രാജാവും ബെരനീക്കയും ഫേസ്യൂനെ വന്ദിപ്പാനായി കൈസര്യയിൽ എത്തിട്ടു.

൧൪ ഏറിയ ദിവസം അവിടെ പാർക്കുമ്പോൾ, ഫേസ്യൂസ് പൌലി

൧൫ ന്റെ സംഗതി രാജാവിന്നു വിവരിച്ചിതു: ഫേലിക്സ് ബന്ധനത്തിൽ വിട്ടൊരു പുരുഷൻ ഉണ്ടു; ആയവന്റെ നേരെ ശിക്ഷാവിധി ചോദിച്ചുകൊണ്ടു യഹൂദരുടെ മറ്റു പുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും ഞാൻ യരുശലേമിൽ ആയപ്പോൾ എന്നെ വന്നു

൧൬ കണ്ടു. അവർക്കു ഞാൻ ഉത്തരം കല്പിച്ചിതു, കുറുകാരൻ അന്യായക്കാരെ മുഖതാവിൽ കണ്ടു, അന്യായ സംഗതിക്കു പ്രതിവാദിപ്പാൻ ഇടകിട്ടിട്ട് എന്നിയെ യാതൊരു മനുഷ്യനെ സമ്മു

൧൭ നിച്ചു കളയുന്നതു രോമർക്കു മര്യാദയായതല്ല എന്നത്രെ. പിന്നെ അവർ ഇവിടെ വന്നുകൂടിയാറെ, ഞാൻ ഒട്ടും താമസിയാ

൧൮ ണ്ടെ, പിറ്റേന്നു ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു, പുരുഷനെ കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു. ആയവന്റെ ചുറ്റും അന്യായക്കാർ നിന്നുകൊണ്ടു, ഞാൻ നിരൂപിച്ച സംഗതികൾ ഒന്നും ബോ

൧൯ ഡിപ്പിക്കാതെ സ്വന്തം ദേവാരത്തേയും മരിച്ചൊരു യേശുവിനെ ജീവിക്കുന്നു എന്നു പൌൽ പറയുന്നതിനേയും കുറിച്ചത്രെ, ഓ

൨൦ രൊ ചോദ്യങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്നു. ഇവ സംബന്ധിച്ചുള്ള രക്തത്തിൽ ഞാൻ കരകാണാഞ്ഞു. നിന്നേക്കു യരുശലേമിലേക്കു യാത്രയായി, അവിടെ ഈ സംഗതികളിൽ വിസ്മയം നടപ്പാൻ മ

൨൧ നസ്സുണ്ടോ എന്നു പറഞ്ഞു. എങ്കിലും പൌൽ തിരുമനസ്സിലെ വിസ്മയത്തിനായി തന്നെ കാക്കണം എന്ന് അഭയം പ്രാപിച്ചാറെ, കൈസരടുക്കെ അയക്കുവോളം അവനെ കാപ്പാൻ ക

൨൨ ല്പിച്ചു. എന്നതിന്നു അഗ്രിപ്പാ: ആ മനുഷ്യനെ കേൾപാൻ എനിക്കും മനസ്സുണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഫേസ്യൂനോട് ചൊല്ലിയാറെ; നാളെ അവനെ കേൾക്കും എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.

൨൩ പിറ്റേന്ന് അഗ്രിപ്പാ ബെരനീക്കയുമായി വളരെ ആശോ

൨൪ പത്തോടെ വന്നു, സഹസ്രാധിപതികളോടും നഗരത്തിലെ പ്രധാനികളോടും കൂടെ ആസ്ഥാനമന്യേപം പുക്കാറെ, ഫേസ്യൂ

ത്തിതു: അഗ്രിപ്പാ രാജാവെ ഇങ്ങു കൂടിവന്ന സകല പുരുഷന്മാരും ആയുജ്ഞാറെ! യഹൂദരുടെ സമൂഹം എല്ലാം യരുശലേമിലും ഇവിടെയും എനോട് അപേക്ഷിച്ച്, ഇവൻ ഇനി ജീവനോടെ ഇരിക്കരുത് എന്ന് എതിരെ വിളിച്ചിട്ടുള്ളൊരിവനെ കാണുന്നുവല്ലോ! അവൻ മരണയോഗ്യമായത് ഒന്നും ചെ ൨൫ യിട്ടില്ല എന്നു ഗ്രഹിച്ചിട്ട്, ഇവൻ താനും തിരുമനസ്സിലെ അഭയം ചൊല്ലിയതിനാൽ അവനെ അയക്കേണം എന്നു വിധിച്ചു. അവനെകൊണ്ട് നിശ്ചയമായത് ഒന്നും രഹസ്യം എഴു ൨൬ തുവാൻ എനിക്ക് ഇല്ലായ്കൊണ്ട്, നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വരുത്തി. വിശേഷാൽ അഗ്രിപ്പാ രാജാവെ! നിന്തിരുമുമ്പിൽ (ആ ൨൭ ക്കിയതു) വിവേചനം കഴിച്ചിട്ട്, ഇന്നത് ഞാൻ എഴുതേണം എന്നു വോധിപ്പിച്ചാൻ രന്നെ; തടവുകാരനെ അയക്കുമ്പോഴേക്ക് അവന്റെ നേരെ ഉള്ള സംഗതികളെ സൂചിപ്പിക്കാത്തതൊ കായ്മല്ല എന്നു എനിക്ക് തോന്നുന്നു സത്യം.

൨൬. അദ്ധ്യായം.

അഗ്രിപ്പാവിന്മുമ്പിൽ പൊൽ പ്രതിവാദിച്ചതും, (൨൪) കേട്ടവരുടെ ഭാവങ്ങളും.

അഗ്രിപ്പാ പൌലിനോട്: നിന്നെക്കുറേണ്ടി പറവാൻ നിന്നെക്കുറേ അനുവാദം ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, പൌൽ കൈനീട്ടി പ്രതിവാദിച്ചതു: അഗ്രിപ്പാ രാജാവെ! യഹൂദന്മാർ എ ൨ ന്നിൽ ദൂഷ്യം കാണുന്ന സകലവും കൊണ്ട്, ഇന്നു നിന്തിരുമുമ്പിൽ പ്രതിവാദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുമ്പോൾ, പ്രത്യേകം നീ യഹൂദരിലെ മയ്യാദകളും ചോദ്യങ്ങളും എല്ലാം തിരിച്ചറിയുന്നവനാകയാൽ ഞാൻ, ഭാഗ്യവാൻ എന്നു നിരൂപിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ദീപ്തമാനിയോടെ എന്നെ കേൾപാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. എങ്കിലൊ എന്റെ ജനത്തിൽ യരുശലേമിൽവെച്ച് ആദിമതരൽ ഉണ്ടായ എന്റെ നടപ്പു ബാല്യം തുടങ്ങിയുള്ള പ്രകാരം എല്ലാ യഹൂദന്മാരും അറിയുന്നു. അവർക്കു സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുവാൻ മനസ്സായാൽ, നമ്മുടെ ആരാധനയിൽ സൂക്ഷ്മത ഏർപ്പിച്ചു മതഭേദപ്രകാരം ഞാൻ പഠിപ്പനായി ജീവിച്ചു എന്ന് അവർ ആരും അറിയുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ വിസ്മരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നീക്കുന്നതൊ, ദൈവത്തിൽ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർക്കു ഉണ്ടായതും, നമ്മുടെ പന്തിരു ഗോത്രവും രാപ്പകൽ ശ്രദ്ധയോടെ ഉപാസിച്ചുകൊണ്ട് എത്തി പിടിച്ചാൻ ആശിക്കുന്നതും

പൌലിനെ കയറി, നാടുവാഴിയായ ഫേലിക്കിന്റെ അടുക്ക
 ൨൫ ലേക്കു കുറവെന്നി, എത്തിക്കേണം. എന്നിട്ട് ഈ മാതിരിക്കൊ
 ൨൬ ത്ത ലേഖനം എഴുതി: ക്ലൌദ്യൻ ലൂസിയായ ബഹുമാനപ്പെട്ട നാ
 ൨൭ ടുവാഴിയായ ഫേലിക്കിന്നു വന്ദനം. ഈ പുരുഷനെ യഹൂദ
 ന്മാർ പിടിച്ചിട്ട് ഒടുക്കുവാനായപ്പോൾ, രോമൻ എന്നറിഞ്ഞു
 ൨൮ ഞാൻ പടയോടുകൂട നേരിട്ട് അവനെ പഠിച്ചെടുത്തു; പിന്നെ
 അവനിൽ കുറവു ചുമത്തുന്ന സംഗതിയെ ഗ്രഹിപ്പാൻ മന
 സ്സായി, അവരുടെ സുനെദ്രിയത്തിലേക്ക് അവനെ കൊണ്ടു
 ൨൯ ന് പൊയാറെ, അവരുടെ ധർമ്മത്തെത്തൊട്ടുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ ഹേതു
 വായി ചുമത്തുന്നതല്ലാതെ, മരണത്തിന്നോ, ചങ്ങലകൾക്കോ
 ൩൦ യോഗ്യമുള്ളകുറവു ഒന്നു ഇല്ലാത്തപ്രകാരം ബോധിച്ചു. അന്ന
 ന്തരം പുരുഷന്റെ നേരെ ചതിപ്രയോഗം ഭാവിക്കുന്നു എന്ന
 തുമ്പുണ്ടായപ്പോൾ, ഞാൻ മടിച്ചാതെ നിന്റെ അടുക്കലേക്ക്
 അയച്ചു; വാദികളോട് അവന്റെ നേരെ ഉള്ളവ നിന്തിരുമു
 ൩൧ വിൽ ബോധിപ്പിപ്പാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു, സുഖമായിരിക്ക!
 ൩൨ എന്നിട്ടു സേവകന്മാർ നിയോഗപ്രകാരം പൌലിനെ കൂട്ടിക്കൊ
 ൩൩ ണ്ടു, രാത്രിയിൽ അന്തിപത്രിയോളം എത്തിച്ചു. പിറ്റേ നാൾ,
 കുതിരയാളുകളെ അവന്റെ ഒപ്പം യാത്രയാവാൻ വിട്ടു, തങ്ങൾ
 ൩൪ കൈനിലേക്കു തിരിച്ചുപോന്നു. മറ്റൊരാൾ കൈസ്യൂയിൽ കട
 ന്നു നാടുവാഴിക്കു ലേഖനത്തെ കൊടുത്തു, പൌലിനെയും അവ
 ൩൫ ന് നുമ്പിൽ നിറുത്തി. നാടുവാഴി വായിച്ചശേഷം: ജനിച്ച നാട്
 ൩൬ എന്ത? എന്നു ചോദിച്ചു കിലിക്രി എന്നു കേട്ടാറെ, നിന്റെ വാ
 ദികൾ എത്തിയാൽ പിന്നെ നിന്നെ വിസ്മരിക്കും എന്നു പറ
 ഞ്ഞു. ഹേരോദാവിൻ ആസ്ഥാനത്തിൽ അവനെ കാത്തുകൊ
 ഡംവാൻ കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

൨൪. അദ്ധ്യായം.

ഫേലിക്കിനുമ്പിൽ യഹൂദർ വാദിച്ചതിന്നു, (൧൦) പൌലിന്റെ പ്രത്യുത്തരവും,
 (൨൨) ഫേലിക്കിനോട് വ്യാഖ്യാനിച്ചതു.

൧ **൩൦** യെ നാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം മഹാപുരോഹിതനായ ഹന്ന
 ന്യ മൂപ്പന്മാരോടും തെന്തുല്ലൻ എന്നൊരു വാചാലനോടും കൂടി
 ഇറങ്ങിവന്നു, പൌലിന്നു വിരോധമായി നാടുവാഴിയുടെ മുമ്പി
 ൨ ൽ ഉന്നതമായി നിന്നു. ആയവനെ വരുത്തിയാറെ, തെന്തു
 ല്ലൻ അന്യായപ്പെട്ടു തുടങ്ങി: ബഹുമാനപ്പെട്ട ഫേലിക്കെ!

നിന്നാൽ ഞങ്ങളുൾക്കു വളരെ സമാധാനവും നീ മുൻ കരുതിക്കൊ
 ഡകയാൽ ഈ ജാതിക്ക് ഏറിയ അഭ്യുദയങ്ങളും സാധിച്ചതു, ഞ
 ങ്ങൾക്കു എപ്പോഴും എല്ലാടത്തും സകല കൃതജ്ഞതയോടും അംഗീ
 കരിക്കുന്നു. എങ്കിലും നിന്നെ അധികം ആയാസപ്പെടുത്തരു
 ഞ്ഞുവെച്ചു, നിന്റെ സൌമ്യതയാലെ ചുരുക്കത്തിൽ ഞങ്ങ
 ളെ കേൾക്കേണ്ടതിന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഈ പുരുഷൻ ആ ൫
 കളെ പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള സകല യഹൂദന്മാർക്കും ഇടച്ചൽ വരു
 ത്തുന്നൊരു ചേട്ടയും നചറയുരുടെ മതഭേദത്തിന്നു മുമ്പന്നും എ
 ന്നു ഞങ്ങൾ കണ്ടതല്ലാതെ, അവൻ ദേവാലയത്തെ തീണ്ടിച്ച
 തും ഉണ്ടു; ഞങ്ങളോ അവനെ പിടിച്ചു [ഞങ്ങളുടെ ധർമ്മപ്ര
 കാശം വിസ്മരിപ്പാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ, സഹസ്രാധിപനായ ലൂ
 സിയാ വളരെ ബലത്തോടു കൂടവന്ന് അവനെ ഞങ്ങളുടെ
 കൈകളിൽനിന്ന് എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി. അവന്റെ വാദി പൃ
 കൾ നിന്നിരുന്നപ്പോൾ വരേണം എന്നു കല്പിച്ചു] അവനെ നീ
 വിസ്മരിച്ചു ചോദിച്ചാൽ ഞങ്ങൾ കുററു ചുമത്തുന്ന സകല
 സംഗതികളുടെ വിവരത്തെ താൻ അറിഞ്ഞു കൊല്ലാൻ ഇടയു
 ണ്ടു. എന്നു ചൊല്ലിയത് ഉള്ളത് എന്നു യഹൂദന്മാരും കൂടി വാ
 ന്നിട്ടു.

നാടുവാഴി അവൻ പറവാൻ ആംഗീകം കാട്ടിയാറെ, പൌ ൧൦
 ൽ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഈ ജാതിക്കു നീ ഏറിയ വഷവും സ്രാ
 യാധിപതിയാകുന്നത് അറികകൊണ്ടു എന്റെ കാര്യത്തിൽ ഞാ
 ന് സുഖമനസ്സോടെ പ്രതിവാദം ചൊല്ലുന്നു. കാരണം ഞാൻ ൧൧
 യരുശലേമിൽ തൊഴണം എന്നുവെച്ചു കരേറി പോയിട്ടു, പ
 റത്രണ്ടു നാളിൽ പരമായില്ല എന്ന് നിന്നെക്കു (ചോദിച്ചു) അറി
 യാം. ദേവാലയത്തിൽ വെച്ചും ആരോടും സംഭാഷിക്കയൊ പ ൧൨
 ജ്ജികളിൽ എങ്കിലും നഗരത്തിൽ എങ്കിലും പുരുഷാരത്തിന്റെ
 കോലാഹലം ഉണ്ടാകയൊ ചെയ്യുന്നവനായിട്ടല്ല എന്നെക്കണ്ടു
 പിടിച്ചതു. ഇന്ന് എന്മേൽ കുററു ചുമത്തുന്നവ തെളിയിച്ചു ൧൩
 തരവാനും അവർക്കു വഹിയാ. ഞാനൊ നിന്നോട് ഏറ്റു പറ ൧൪
 യുന്നിതു: ഇവർ മതഭേദം എന്നു ചൊല്ലുന്ന ആ മാറ്റത്തിൽത
 ന്നെ ഞാൻ പൈത്ര്യനായ ദൈവത്തെ ഉപാസിക്കുന്നത്; ധ
 മ്മത്തിലും പ്രവാചകരാലും എഴുതികിടക്കുന്നത് ഒക്കെയും വിശ്വ
 സിക്കയും, ഇവരും കൂടെ കാത്തിരിക്കുന്ന പോലെ നീതിമാന്മാ ൧൫
 രുടെയും നീതി കെട്ടുവരുടേയും പുനരുത്ഥാനം ഉണ്ടായിരിക്കും

എന്നു ദൈവത്തിങ്കൽ ആശ വെച്ചിരിക്കയും ചെയ്തയിൽ ത
 ൧൩ ന്ന. എങ്കിൽ ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടും എല്ലാം കൊണ്ടും
 ഇടച്ച വരാത്ത മനസ്സാക്ഷി ഉണ്ടാവാനു ഞാനും ശ്രമിക്കുന്നു.
 ൧൪ ഇപ്പോൾ പല വർഷങ്ങൾക്ക് പിമ്പെ ഞാൻ (അവിടേക്ക്) എ
 ത്തിയതൊ എന്റെ ജനത്തിന്നു ഭിക്ഷകളും വഴിപാടുകളും അ
 ൧൫ നഷ്ടിപ്പാനത്രെ. ആയതിൽ ഇടപ്പെടുമ്പോൾ ദൈവാലയത്തി
 ൽ ശ്രദ്ധി വരുത്തിയവനായി, പുരുഷാരത്തോടും ചോലാഫല.
 തത്തോടും കൂടെ അല്ല എന്നെ കണ്ടത്, ആസ്രയിൽനിന്നു ചില
 ൧൬ ന്ന യഹൂദന്മാർ മാത്രം. ആയവർക്ക് എന്റെ നേരേ വല്ലതും ഉണ്ടെ
 ൨൦ ൽ നിന്നിരുന്നില്ലെന്ന് അന്യായപ്പെട്ടേണ്ടതായിരുന്നു. അ
 ൧൭ ല്ല ഞാൻ സുനേദിയമുഖിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ എന്നിൽ എന്തു
 ൨൧ ന്യായക്കുറവു കണ്ടു എന്ന് ഇവർ തന്നെ പറയട്ടെ! പക്ഷെ
 ഇന്ന് നിങ്ങളാൽ എനിക്കു വിസ്മയം നടക്കുന്നതു മരിച്ചവരു
 ൨൨ ൽ ഉത്തമം ചൊല്ലിയിട്ടത്രെ എന്നു ഞാൻ അവരിൽനിന്നുകൊ
 ണ്ടു വിളിച്ചൊരു ശബ്ദം ഒഴികെ തന്നെ.
 ൨൩ എന്നാറെ മേലിക്ക് ആ മാറ്റം സംബന്ധിച്ചവ സൂക്ഷ്മാ
 യിരവിഞ്ഞിട്ടും അവർക്ക് അവധിവെച്ചു, സഹസ്രാധിപനായ
 ൨൪ ലുസിയ വന്നാൽ പിന്നെ നിങ്ങളുടെ കാര്യം വിധിപ്പാൻ നോ
 ൨൫ ക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ ശത്യാധിപനോട് അവനെ സൂ
 ക്ഷിച്ചു കൊള്ളുകയും വേണ്ടപ്പെട്ടവർ ആരും ശ്രദ്ധിക്കിപ്പ
 തൊ, വന്നു കാണതൊ, വിലക്കാരെ സ്വാസ്ഥ്യം കൊടുക്കയും
 ൨൬ വേണമെന്നു കല്പിച്ചു. ചില ദിവസങ്ങളുടെ ശേഷം മേലി
 ക്ക് തനിക്കുള്ള ഭൂസിദ്ധി എന്ന യഹൂദസ്രീയുമായി എത്തി. പൌ
 ലിനെ വരുത്തി ക്രിസ്തുക്കലെ വിശ്വാസം ചൊല്ലി അവനെ
 ൨൭ കേട്ടു. ആയവൻ നീതി, ഇന്ദ്രിയജയം. വരുവാനുള്ള ന്യായ
 വിധി, എന്നിവകൊണ്ട് ഭാഷിക്കുമ്പോൾ മേലിക്ക് ഭീതനായി:
 തല്ലാലത്തേക്ക് പോക! തക്കം കിട്ടിയാൽ നിന്നെ വിളിപ്പിക്കും
 ൨൮ എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. പൌലിനാൽ തനിക്കു ഭൂവ്വം തരപ്പെ
 ട്ടു എന്നുള്ള ആശങ്ക ഉണ്ടാകയാൽ പലപ്പോഴും അവനെ വ
 ൨൯ രുത്തി സംസാരിക്കും. ഈരാണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു മേലിക്ക് നിന്ന് അ
 നന്തരവനായി പൊക്രസ് മേസ്യൻ വന്നാറെ, യഹൂദരോട്
 ഓരോ കൃതജ്ഞത സമ്പാദിക്കേണം എന്നു വെച്ചു മേലിക്ക്
 പൌലിനെ കെട്ടപ്പെട്ടവനായി വിട്ടേച്ചു പോകയും ചെയ്തു.

൨൫. അദ്ധ്യായം.

പൊൽ ഫേസ്യൻ മുമ്പിൽ കൈസര അഭയം ചെന്നശേഷം, (൧൩) ഫേസ്യൻ അഗ്രിപ്പാ രാജാവോടു സംഭാഷിച്ചതു.

എന്നാറെ ഫേസ്യൻ തന്റെ നാട്ടിൽ എത്തിട്ടു, മൂന്നാം നാൾ കൈസര്യയെ വിട്ടു, യരൂശലേമിലേക്ക് കയറി പോയി. അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതർ മുതലായ യഹൂദന്മാർ പൗലിൻ നിമിത്തം അവന്റെ സന്നിധിയിൽ വന്നു വഴിയിൽ വെച്ച് അവനെ ഒടുക്കുവാൻ പതിയിരിപ്പിനെ ഒരുക്കിക്കൊണ്ട് ആയവന്റെ കാര്യത്തിൽ ദയചെയ്ത് അവനെ യരൂശലേമിലേക്കു വരുത്തേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു പോന്നു. ആയതിന്നു ഫേസ്യൻ ഉത്തരമായിട്ടു, പൗലിനെ കൈസര്യയിൽ തന്നെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളും എന്നും, താൻ വേഗത്തിൽ പുറപ്പെടുവാൻ ഉണ്ടെന്നും എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ അധികാരമുള്ളവർ കൂടെ വന്ന് ആയാളോടു വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവനിൽ കുറവു ചെയ്താൽ എന്നും പറഞ്ഞു. എട്ടു പത്തു നാളിലധികം അവരിൽ കഴിക്കാതെ കൈസര്യയ്ക്കു ഇറങ്ങി, പിറന്നു ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു പൗലിനെ വരുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. അവൻ എത്തിയാറെ യരൂശലേമിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്ന യഹൂദന്മാർ ചുറ്റുമിന്നു പൗലിന്റെ നേരെ കഠിനസംഗതികൾ ചെയ്തും ബോധിപ്പിച്ചു. യഹൂദരുടെ ധർമ്മത്തോട് എങ്കിലും, ദേവാലയത്തോടുകൂടിയും, കൈസരോട് എങ്കിലും ഞാൻ ഏതും പിഴച്ചില്ല എന്ന അവൻ പ്രതിവാദിക്കുമ്പോൾ, ആ (സംഗതികളെ) നെളിയിപ്പാൻ അവർക്കു വഹിയാത്തു, ഫേസ്യൻ യഹൂദന്മാരോട് കൃത്യമായ സമ്പാദിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചുകൊണ്ടു പൗലോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: യരൂശലേമിലേക്കു യാത്രയായി, അവിടെ എന്റെ മുമ്പിൽ ഈ സംഗതികളിൽ നിന്നെക്കു വിസ്മയം നടപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടോ? എന്നാറെ, പൗൽ എന്നിരിക്കു വിസ്മയം വരേണ്ടുന്ന കൈസര്യയുടെ ന്യായാസനത്തിന്നു മുമ്പിൽ ഞാൻ നില്ക്കുന്നു; യഹൂദരിൽ ന്യായക്കുറവ് ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നതു നിന്നെക്കും നല്ലവണ്ണം അറിയാം. ഞാനൊ ന്യായക്കുറവുള്ളവനോ മരണയോഗ്യമായതൊന്നു പ്രവൃത്തിച്ചവനോ എങ്കിൽ, മരിക്കേണമെന്നല്ല സത്യം; ഇവർ എന്നിൽ കുറവു ചെയ്തെന്നത് ഒന്നും ഇല്ലെങ്കിലൊ എന്നു അവർക്കു സമ്മാനിച്ചു കള

- ൧൨ വാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല. ഞാൻ കൈസരെ അഭയം ചൊല്ലുന്നു. എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഫേസ്യൻ കൂട്ടമന്ത്രികളോട് സംഭാഷിച്ചിട്ടു: നീ കൈസരെ അഭയം ചൊല്ലിയിട്ടുണ്ടു; കൈസരടക്കം ലേക്കു യാത്രപോകും! എന്നു ഉത്തരം കല്പിച്ചു.
- ൧൩ ചില നാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം അഗ്രിപ്പാ രാജാവു ബെരന്റീക്കയും ഫേസ്യനെ വന്ദിപ്പാനായി കൈസര്യയിൽ എത്തീട്ടു,
- ൧൪ ഏറിയ ദിവസം അവിടെ പാർക്കുമ്പോൾ, ഫേസ്യൻ പൌലി
- ൧൫ ന്റെ സംഗതി രാജാവിന്നു വിവരിച്ചിതു: ഫേലിക്സ് ബദ്ധനാക്കി വിട്ടൊരു പുരുഷൻ ഉണ്ടു; ആയവന്റെ നേരെ ശിക്ഷാവിധി ചോദിച്ചുകൊണ്ടു യഹൂദരുടെ മഹാ പുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും ഞാൻ യരുശലേമിൽ ആയപ്പോൾ എന്നെ വന്നു
- ൧൬ കണ്ടു. അവർക്കു ഞാൻ ഉത്തരം കല്പിച്ചിതു, കുറ്റക്കാരൻ അന്യായക്കാരെ മുഖതാവിൽ കണ്ടു്, അന്യായ സംഗതിക്കു പ്രതിവാദിപ്പാൻ ഇടകിട്ടീട്ട് ഏനിയെ യാതൊരു മനുഷ്യനെ സമ്മാനിച്ചു കളയുന്നതു രോമർക്കു മയ്യാദയായതല്ല എന്നത്രെ. പിന്നെ അവർ ഇവിടെ വന്നുകൂടിയാറെ, ഞാൻ ഒട്ടും താമസിയാതെ, പിറേറന്നു ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു, പുരുഷനെ കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു. ആയവന്റെ ചുറ്റും അന്യായക്കാരനിന്നുകൊണ്ടു, ഞാൻ നിരൂപിച്ച സംഗതികൾ ഒന്നും ബോധിപ്പിക്കാതെ സ്വന്ത ദേവാരത്തേയും മരിച്ചൊരു യേശുവിനെ ജീവിക്കുന്നു എന്നു പൌൽ പറയുന്നതിനേയും കുറിച്ചത്രെ, ഓ
- ൨൦ രൊ ചോദ്യങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്നു. ഇവ സംബന്ധിച്ചുള്ള തർക്കത്തിൽ ഞാൻ കരകാണാഞ്ഞു, നിന്നെക്കു യരുശലേമിലേക്കു യാത്രയായി, അവിടെ ഈ സംഗതികളിൽ വിസ്മയം നടപ്പാൻ മ
- ൨൧ നസ്സുണ്ടോ എന്നു പറഞ്ഞു. ഏങ്കിലും പൌൽ തിരുമനസ്സിലെ വിസ്മയത്തിന്നായി തന്നെ കാക്കെണം എന്ന് അഭയം പ്രാപിച്ചാറെ, കൈസരടക്കെ അയക്കുവോളം അവനെ കാപ്പാൻ ക
- ൨൨ ലിച്ചു. എന്നതിന്നു അഗ്രിപ്പാ: ആ മനുഷ്യനെ കേൾപാൻ എനിക്കും മനസ്സുണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഫേസ്യനോട് ചൊല്ലിയാറെ; നാളെ അവനെ കേൾക്കും എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.
- ൨൩ പിറേറന്ന് അഗ്രിപ്പാ ബെരന്റീക്കയുമായി വളരെ ആടോപത്തോടെ വന്നു, സമന്യാധിപതികളോടും നഗരത്തിലെ പ്രധാനികളോടും കൂടെ ആസ്ഥാനമന്യേപം പുക്കാറെ, ഫേസ്യൻ
- ൨൪ ന് കല്പിക്കയാൽ പൌൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. ഫേസ്യൻ പറ

ഞ്ഞിതു: അഗ്രിപ്പാ രാജാവെ ഇങ്ങു കൂടിവന്ന സകല പുരുഷന്മാരും ആയുജ്ഞാരെ! യഹൂദരുടെ സമൂഹം എല്ലാം യരുശലേമിലും ഇവിടെയും എന്നോട് അപേക്ഷിച്ച്, ഇവൻ ഇനി ജീവനോടെ ഇരിക്കരുത് എന്ന് എതിരെ വിളിച്ചിട്ടുള്ളൊരിവനെ കാണുന്നുവല്ലോ! അവൻ മരണയാഗ്രമയത് ഒന്നും ചെയ്യാൻ യിട്ടില്ല എന്നു ഗ്രഹിച്ചിട്ട്, ഇവൻ താനും തിരുമനസ്സിലെ അഭയം ചൊല്ലിയതിനാൽ അവനെ അയക്കേണം എന്നു വിധിച്ചു. അവനെക്കൊണ്ട് നിശ്ചയമായത് ഒന്നും തമ്പുരാന് എഴുതുവാൻ എനിക്ക് ഇല്ലായ്കൊണ്ട്, നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വരുത്തി വിശേഷാൽ അഗ്രിപ്പാ രാജാവെ! നിന്തിരുമുമ്പിൽ (ആക്കിയതു) വിവേചനം കഴിച്ചിട്ട്, ഇന്നത് ഞാൻ എഴുതേണം എന്നു ബോധിപ്പിപ്പാൻ തന്നെ; തടവുകാരനെ അയക്കുമ്പോഴേക്ക് അവന്റെ നേരെ ഉള്ള സംഗതികളെ സൂചിപ്പിക്കാത്തതൊ കായ്മല്ല എന്നു എനിക്ക് തോന്നുന്നു സത്യം.

൨൬. അദ്ധ്യായം.

അഗ്രിപ്പാവിന്മുമ്പിൽ പൗൽ പ്രതിവാദിച്ചതും, (൨൭) കേട്ടവരുടെ ഭാഷയ്ക്കും.

അഗ്രിപ്പാ പൗലിനോട്: നിന്നെക്കുറേണ്ടി പറവാൻ നിന്നെക്കുറേ അനുവാദം ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, പൗൽ കൈനീട്ടി പ്രതിവാദിച്ചിതു: അഗ്രിപ്പാ രാജാവെ! യഹൂദന്മാർ എന്നിൽ ദുഷ്ടം കാണുന്ന സകലവും കൊണ്ട്, ഇന്നു നിന്തിരുമുമ്പിൽ പ്രതിവാദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുമ്പോൾ, പ്രത്യേകം നീ യഹൂദരിലെ മയ്യാദകളും ചോദ്യങ്ങളും എല്ലാം തിരിച്ചറിയുന്നവനായാൽ ഞാൻ, ഭാഗ്യവാൻ എന്നു നിരൂപിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ഭീഷ്മകുമാന്തിയോടെ എന്നെ കേൾപ്പാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. എങ്കിലൊ എന്റെ ജനത്തിൽ യരുശലേമിൽവെച്ച് ആദിമുതൽ ഉണ്ടായ എന്റെ നടപ്പു ബാല്യം തുടങ്ങിയുള്ള പ്രകാരം എല്ലാ യഹൂദന്മാരും അറിയുന്നു. അവർക്കു സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുവാൻ മനസ്സായാൽ, നമ്മുടെ ആരാധനയിൽ സൂക്ഷ്മത കൂട്ടിയുള്ള മതഭേദപ്രകാരം ഞാൻ പഠിപ്പനായി ജീവിച്ചു എന്ന് അവർ ആരുംതോഴവും മുന്നറിയുന്നുവല്ലോ. ഇപ്പോൾ വിസ്മയിക്കപ്പെട്ടു നില്ക്കുന്നതൊ, ദൈവത്തിൽ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ ഉണ്ടായതും, നമ്മുടെ പന്തിരു ഗോത്രവും രാപ്പകൽ ശ്രദ്ധയോടെ ഉപാസിച്ചുകൊണ്ട് എത്തി പിടിച്ചാൻ ആശിക്കുന്നതും

ആയുള്ള വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ പ്രത്യാശമേതുവായിട്ടത്രെ; അഗ്രി
 പ്റ്റാരാജാവെ! ആ പ്രത്യാശയെ ചൊല്ലി, ആകുന്നതു യഹൂദ
 ൮ ഡർ എന്നോട് അന്യായപ്പെടുന്നതു. ദൈവം മരിച്ചവരെ ഉ
 ന്ണത്തുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ അവിശ്വാസ്യം എന്നു വിധിക്ക
 ൯ ന് ന്നത് എന്തുകൊണ്ടു? എന്നിക്കൊ നചര്യനായ യേശുവിൻ
 നാമത്തിന്നു പല വിദേശാധങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടിയപ്രകാരം തോ
 ൧൦ ന്നിയിരുന്ന സത്യം. ആയതു ഞാൻ യരുശലേമിൽ ചെയ്ത
 മഹാപുരോഹിതരോട് അധികാരം വാങ്ങി, വിശുദ്ധരിൽ പല
 ൧൧ രേയും തടവുകളിൽ അടച്ചുവെച്ച്, അവരെ നിഗ്രഹിക്കുന്ന
 സമയം ഞാനും വിധിക്കല്പ് ഇട്ടുകളഞ്ഞു. എല്ലാപള്ളികളിലും
 അവരെ പലപ്പോഴും ദണ്ഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഭൂഷണം പറവാ
 ൧൨ ന് നിബ്ബന്ധിച്ചു അവരെ കൊള്ളെ അത്യന്തം ദ്രോഹു പിടിച്ചു
 പുറമെ, പട്ടണങ്ങളോളവും ഹിംസിച്ച് പോയി നടന്നു. ആയ
 ൧൩ തിൽ ഇടപ്പെട്ടു, ഞാൻ മഹാപുരോഹിതരോട് അധികാരവും അ
 നുജ്ഞയും വേണ്ടിച്ചു ദമസ്കീദലക് യാത്രയാകുമ്പോൾ, നടുപ്പ
 കലിൽ ഞാൻ വഴിക്കൽ കണ്ടതു രാജാവെ! സൂര്യന്റെ പ്രതാ
 പത്തിലും ഏറിയൊരു വെളിച്ചം വാനത്തിൽനിന്ന് എന്നെയും,
 ൧൪ കൂടെ യാത്ര പോരുന്നവരേയും ചുറ്റി പ്രകാശിച്ചതു. ഞങ്ങൾ
 എല്ലാവരും നിലത്തു വീണൊറെ, എബ്രയഭാഷയിൽ എന്നോ
 ൧൫ ടു പറയുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു: ശൌലെ! ശൌലെ! നീ എന്നെ
 ഹിംസിക്കുന്നത് എന്തു? തോട്ടിയുടെ നേരെ ഉന്തെക്കുന്നതു നി
 ൧൬ ന്നാക്കു കടിയത് എന്നത്രെ! കർത്താവെ, നീ യാർ? എന്നു ഞാൻ
 ചോദിച്ചൊറെ, അവൻ പറഞ്ഞിതു: നീ ഹിംസിക്കുന്ന യേശു
 ൧൭ ഞാൻ ആകുന്നു! എങ്കിലും എഴുന്നീറ്റു കാലു നി നില്ക്കു; ഞാൻ
 നിന്നെക്കു പ്രത്യക്ഷനായതൊ, നീ കണ്ടതിന്നും ഇനി ഞാൻ നി
 ൧൮ ന്നാക്ക് കാണാകുന്നതിന്നും സാക്ഷിയും ഭൂതനുമായി നിന്നെ ഒ
 ൧൯ രുക്കി അരുളുവാൻ തന്നെ. ഞാനും ഇന്നു നിന്നെ ജാതികളിൽ
 ൨൦ അയക്കുന്നത് അവരുടെ കണ്ണുകളെ നീ തുറന്നിട്ട് അവർ ഇ
 രളിൽനിന്നു വെളിച്ചത്തേക്കും സാന്താനെൻ അധികാരം വിട്ടു,
 ദൈവത്തിലേക്കും തിരിഞ്ഞു, പാപമോചനവും, എങ്കിലെ വി
 ശ്വാസത്താൽ വിശുദ്ധി വന്നവരിൽ ഒർ അവകാശവും ലഭി
 ൨൧ പ്പാനായി തന്നെ; ആ ജാതികളിൽനിന്നും (സ്വ) ജനത്തിൽ
 ൨൨ നിന്നും ഞാൻ നിന്നെ വിട്ടുവിടയും ചെയ്യുന്നു. എന്നതുകൊ
 ണ്ട് അഗ്രിപ്പാ രാജാവെ! ഞാൻ സ്വർഗ്ഗീയദർശനത്തിന്ന്

അപോ. പ്രവൃ. ൨൬. അ.

അന്ധനായി പോകാതെ മുഖഭാഗം മറയ്ക്കിയവരോടും യേശു
ലേമിനും യഹൂദന്മാർക്കും എങ്ങും പിന്നെ ജാതികളോടും മാനസാ ൨൦
ന്തരപ്പെട്ടു, ദൈവത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു മാനസാന്തരത്തിന്നു
യോഗ്യമായ ക്രിയകൾ ചെയ്തു കൊള്ളേണം എന്ന് അറിയിച്ചു
പോന്നു. ആ കാരണത്താൽ യഹൂദന്മാർ ദൈവാലയത്തിൽ ൨൧
വെച്ച് എന്നെ പിടിച്ചു വധിച്ചാൻ നോക്കി. എന്നാൽ ദൈവ ൨൨
വത്തിന്റെ സഖ്യം ലഭിച്ചിട്ടു ഞാൻ ഇന്നെന്തായാലും നിഷ്കലം
ചെറിയവനാലും വലിയവനാലും (നല്ല) സാക്ഷ്യം ലഭിക്കയും
ചെയ്യുന്നു. മരണ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിയവനോ മരിച്ചവരുടെ ഉ ൨൩
ന്തരത്തിൽനിന്നു മുമ്പനായി ജനത്തിനോടും ജാതികളോടും
വെളിച്ചം പ്രസാദിച്ചാണുളവനോ ഇത്യാദി ഉണ്ടാവാനുള്ള
പ്രകാരം പ്രവാചകന്മാരും മോശയും ഉൾപ്പെടെ ഒഴികെ ഒന്നും
ചൊല്ലുന്നതും ഇല്ലല്ലോ.

എന്നിവ പ്രതിവാദിക്കയിൽ ഫേസ്യൻ മഹാശബ്ദത്തോ ൨൪
ടെ: ചെറുലേ, നിന്നെക്കു ഭ്രാന്തായി! ശാസ്ത്രചെരിപ്പ് നിന്നെ
ബുദ്ധിമുട്ടിക്കൊള്ളുന്നു! എന്നു പറയുന്നു. അവനോ പറഞ്ഞി ൨൫
തു: ഉത്തമ ഫേസ്യൻ! എനിക്കു ഭ്രാന്തില്ല; സത്യവും സുബോധ
വും ഉള്ള മൊഴികളെ ഉച്ചരിക്കെ ഉള്ളു. രാജാവ് താനും ഇവ ബോ ൨൬
ധിക്കുന്നവനാകയാൽ അവനോട് ഞാൻ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ
ഉരിയാടുന്നു; ഇവ ഒട്ടും അവൻ മറഞ്ഞു കിടക്കുന്ന പ്രകാരം
തോന്നു നില്ല; ആയതു കോണത്തു വ്യാപരിച്ചിട്ടുള്ളതല്ല. അ ൨൭
ഗ്രിപ്പാശാജാവാ! പ്രവാചകന്മാരെ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? നീ
വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നു. എന്നപ്പോൾ അഗ്രിപ്പാ ചെറു ൨൮
ലിനോട്: ചുരുക്കം (വാക്കു) കൊണ്ടു ക്രിസ്ത്യാനന്മാർ എന്ന
സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാറെ: നീ മാത്രമല്ല, ഇന്ന് എ ൨൯
ന്നെ കേൾക്കുന്നവരും ഒക്കയും ഈ ചങ്ങലകൾ എന്നിയെ
ഞാനാകുന്നപ്രകാരം ചുരുക്കം കൊണ്ടോ അധികം കൊണ്ടോ
ആകേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നു എ
ന്നു ചെറുൽ പറഞ്ഞു.

അതു ചൊല്ലിയാറെ രാജാവ് നാടുവാഴി വെരനീക്ക ഇവർ ൩൦
കൂടെ ഇരുന്നവരുമായി എഴുന്നീറ്റു വാങ്ങിപ്പോയി: ഈ മനു
ഷ്യൻ മരണത്തിനാകട്ടെ ചങ്ങലകൾക്കകളെ, യോഗ്യമായ ൩൧
ൽ ഒന്നും ചെയ്യാതെ എന്നു തങ്ങളിൽ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

൩൨ കൈസരെ അഭയം ചൊല്ലിയില്ലെങ്കിൽ അഴിച്ചു വിടുവാൻ സുഗതി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് അഗ്രിപ്പാ മേന്യനോടു പറകയും ചെയ്തു.

൨൭. അദ്ധ്യായം.

രോമയിലേക്ക് കപ്പൽ യാത്രയും, (൧൪) കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ ഭയം, (൨൭) കപ്പൽ ചേതത്തിൽനിന്നു രക്ഷയും.

൧ **അ**ന്നന്തരം ഞങ്ങൾ ഇതല്ലെങ്കാമാറ് ഓടേണം എന്നു കല്പനയായപ്പോൾ, പൌൽ മുതലായ ചില തടവുകാരെ ഒഴുക്കിപ്പോയി പട്ടാളത്തിലെ ശത്യാധിപനായ യൂല്യനിൽ ഭരമേല്പിച്ചു. ഞങ്ങൾ മക്കെദോന്യയിലെ തെസ്സലോനിക്കക്കാരനായ അരിസ്തർഷനുമായി അദ്ദേഹം കപ്പൽ ഏറിട്ട് ആസ്ട്രയിലുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ

൨ പോയി അണുവാൻ ഭാവിച്ചു പായിച്ചു. പിറ്റേന്നു ചിദോനിൽ എത്തിയാറെ, യൂല്യൻ പൌലിൽ മാനുഷഭാവം കാട്ടി, സ്നേഹിതരെ പോയിക്കണ്ടു. സഖ്യാരം ലഭിച്ചാൻ അനുവദിച്ചു. അവിടുന്ന് നീക്കി കാരാകുൾ പ്രതികൂലമാകയാൽ, കപ്രദീപി

൩ നെ ഇടത്തിട്ട് ഓടി; കിലിക്യ, പംഫുല്യത്തുകളുള്ള സമുദ്രത്തുടെ ചെന്നു, ലൂക്കിയയിലെ മുരക്കൽ എത്തി. അവിടെ ശത്യാധിപൻ ഒർ അലക്സന്ദ്രകപ്പൽ ഇതല്ലെക്ക് ഓടുമാറായതു കണ്ടു. ഞങ്ങളെ അതിൽ കരോറിയ ശേഷം, ബഹു ദിവസംകൊണ്ടു പതുക്കെ ഓടി ക്ലിദത്തുകളിൽ ദുഃഖേന എത്തിട്ടു കാരാകുൾ തുവായി അടുത്തു കൂടായ്ക്കയാൽ ശല്യാനെക്കു നേരെ കേതയോടു എത്തി, പണിപ്പെട്ടു കരക്കു ചാരി മുല്ലക്ക, ലസയ്യപ്പുരി സൻ മീപമുള്ള ശുഭതുറമുഖം എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു വന്നു. ഇങ്ങിനെ വളരെ കാലം ചെന്നുശേഷം (പരിമാരനാളിലെ) നോമ്പും കഴിഞ്ഞിരിക്കെ കപ്പലോട്ടത്തിന്നു വൈഷമ്യം നേരിടുക

൪ കൊണ്ടു പൌൽ അവരോട് ഉണർത്തി ചൊല്ലിയതു: പുരുഷന്മാരെ! ഈ യാത്ര ചെന്നാൽ അഹങ്കാരമുള്ളതും ചരക്കിന്നും കപ്പലിന്നും മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ പ്രാണങ്ങൾക്കും ഏറിയ ഹാനി

൫ വരുത്തുന്നതുമായി കാണുന്നു. എന്നു പൌൽ പറഞ്ഞതേക്കാൾ ശത്യാധിപൻ മാലുമിയേയും കപ്പലാളിയേയും അധികം വിശ്വസിച്ചു പോയി. പിന്നെ ആ തുറമുഖം ഹിമകാലം പാപ്പാൻ ഹിതമല്ലായ്ക്കയാൽ മിക്കപേരും ആലോചിച്ചു: ഇവിടെനിന്നും ഓടി തെക്കുപടിഞ്ഞാറും വടക്കുപടിഞ്ഞാറും തുറന്നുള്ള

ഹൊസ്തിക എന്ന കേന്ദ്രബന്ധിത എത്തി ഹിമകാലം പാപ്പാൻ
 നോക്കുക എന്നു വെച്ചു. തന്നെ കാറു മന്ദമായി ഊതുകയാ
 മന്ദ
 ത്, ഭാവിച്ചതു സാധിച്ച കൂടി എന്നു തോന്നി (ഇരിമ്പ്) എടു
 ത്തു കേന്ദ്രയോട് അധികം സമീപത്തിൽ ഓടി. ഏറ നേരം ക
 മൺ
 ഴിയാതെ ഹൃദയമൂല എന്നുള്ളതിൽനിന്നു വിശദ കാറ്റ് അ
 തിന്മേൽ തട്ടി. അന്നു പടകു കാറ്റിന്റെ നേരെ നില്പാൻ കഴി
 മ
 യാതെ പരിക്കുമ്പോലെ പോയാറെ, ഞങ്ങളും വെറുതെയിരുന്ന
 പാറിപ്പോയി. ക്ലേശം തുല്യമായിത്തീർന്നു അരികെ ഓടിട്ട് തോന്നി
 മ
 യെ പ്രയാസത്തോടെ കൈകൾക്കി വലിച്ചു കയറിയപ്പോ
 ഡം, അവർ പടകു ചുറ്റിക്കെട്ടിക്കൊണ്ടും മറ്റും ഉറപ്പുകൾ വര
 മ
 ത്തി; പിന്നെ മനോരമിട്ടുമേൽ അകപ്പെടുമൊ എന്നു പേടിച്ചു,
 പായി ഇറക്കി പാറിപ്പോയി; ശേഷം ഞങ്ങളും കൊടുങ്കാറ്റിനാ
 മ
 ത് അത്രയും വലയുന്നതുകൊണ്ട്. പിന്നെ അവർ ചരക്ക്
 പുറത്ത് എറിഞ്ഞു. മൂന്നാലും ഞങ്ങളും കൈയിട്ടു കപ്പൽ
 മ
 കോപ്പകളെ കടലിൽ ഇടുകുളഞ്ഞു. പല നാളും ആദിത്യനും ന
 ൨൦
 ക്ഷിത്രങ്ങളും കാണാതെ, ചെറുതല്ലാത്ത കൊടുങ്കാറ്റ് അടിച്ചു
 പോരുമ്പോൾ ഞങ്ങളും രക്ഷപെടും എന്നുള്ള പ്രത്യാശ ഒക്ക
 യും മറഞ്ഞുപോയി. മിക്കതും ഭക്ഷണം വേണ്ടാതെ ഇരിക്ക
 ൨൧
 ന്നാലും, പെൺ അവരുടെ നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു പറഞ്ഞി
 ത്തു: പുരുഷന്മാരെ, എന്റെ ചൊൽ കേട്ടു കേന്ദ്രയിൽനിന്നു നീ
 ക്കാതെ ഈ കഴക്കും ധാന്യവും വിലക്കി നില്ക്കേണ്ടതായിരുന്നു.
 ഇപ്പോഴൊ സുഖമനസ്സോടെ ഇരിപ്പാൻ നിങ്ങളെ ഉണർത്തു
 ൨൨
 ന്നു; കപ്പലിനല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ പ്രാണൻ ഒന്നിന്നും ചേരം
 വരികയില്ല പോൽ. എന്നോടുകൂടി, ഈ രാത്രിയിൽ ഞാൻ ഉ
 ൨൩
 ടയതും ഉപാസിക്കുന്നതും ആയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ എ
 ത്തിനിന്നു: പെൺലേ, ഭയപ്പെടായ്ക്ക! നീ കൈസരരുടെ മുമ്പിൽ
 ൨൪
 നില്ക്കേണ്ടതു! കണ്ടാലും നിന്നോടുകൂടെ ഓടുന്നവരെ ഒക്കയും
 ദൈവം നിന്നെക്കു സമ്മാനിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. അതു
 ൨൫
 കൊണ്ടു പുരുഷന്മാരെ! സുഖമനസ്സോടെ ഇരിപ്പിൻ! എന്നോ
 ട് അരുളിച്ചെയ്യപ്രകാരം തന്നെ ആകും എന്നു ഞാൻ ദൈവ
 ത്തിങ്കൽ വിശ്വസിക്കുന്നു സത്യം. പിന്നെ നാം വല്ല തുരത്തി ൨൬
 മേൽ തട്ടേണ്ടുന്നതാകുന്നു. എന്നിട്ടു പതിനാലാം രാത്രിയായാ ൨൭
 റെ, അദ്വിയ കടലുടെ അലയുമ്പോൾ, നടുരാക്കു കപ്പൽക്കാക്കു
 വല്ല ഭ്രമിയും അണയുന്നപ്രകാരം തോന്നി ഹൃദയം ഇട്ട് ഇരു ൨൮

പതു മാർ എന്നു കണ്ടു; കുറയ അപ്പുറം പോയി എറിഞ്ഞാറെ
 ൨൯ പതിനഞ്ചു മാർ കണ്ടു. രണ്ടുപം പാറസ്ഥലങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ടു
 എന്നു ചേർപ്പിച്ചു അമരത്തു നിന്നു നാല് നക്ഷത്രം ഇട്ടു പകലാ
 ൩൦ യാൽ കൊള്ളാം എന്നിരുന്നു. അന്നന്തരം കപ്പലുമാർ പടകവിട്ടു
 പാഞ്ഞു പോവാൻ ഭാവിച്ചു അണിയത്തികുന്നു നക്ഷത്രങ്ങൾ
 ഇടുവാനുണ്ടു എന്നൊരു മേതു ചൊല്ലി, തോണിയെ കടലിൽ
 ൩൧ ഇറക്കി വിട്ടാറെ, പെൺ ശത്യാധിപനോടും സേവകരോടും: ഇ
 വർ പടകിൽ വസിച്ചിട്ടല്ലാതെ, നിങ്ങൾക്കു രക്ഷപ്പെടുവാൻ
 ൩൨ കഴികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു ഉടനെ, സേവകർ തോണിയുടെ ക
 ൩൩ യരുകയെ അടുത്തു ആയതിനെ വീഴിച്ചു വിട്ടു. പുലരുവാൻ
 ആകുന്നവരെക്കു എല്ലാവരും ആഹാരം ചെരുമാറേണ്ടതിന്നു
 പെൺ പ്രഭുവോധിപ്പിച്ചു: ഇന്നു പതിനാലാം ദിവസം ആ
 യി, നിങ്ങൾ ഒന്നും വാങ്ങാതെ, പട്ടിണിയായ്കാത്തുകൊണ്ടു പാ
 ൩൪ ക്കുന്നതു. ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കു ഉരകുന്നതാകുകൊ
 ണ്ടു ആഹാരം കൈക്കൊൾവാൻ നിങ്ങളോട് അപേക്ഷിക്ക
 ന്നു; നിങ്ങൾ ആർക്കും തലയിലെ ഒരു രോമവും കെട്ടു പോകാതു
 ൩൫ നിശ്ചയം. എന്നു ചൊല്ലി അപ്പം എടുത്തുകൊണ്ടു എല്ലാവരും
 ൩൬ കാണെ ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തിട്ടു നമുക്കി തിന്നു തുടങ്ങി. എല്ലാവ
 ൩൭ രും മന്നു തെളിഞ്ഞു ആഹാരം കൈക്കൊണ്ടു. ഞങ്ങൾ ആക
 ൩൮ ട്ടു, കപ്പലിൽ ഇരുന്നതു ആകെ ഇരുന്നൂറെപ്പുപത്താറു ദേഹി
 ൩൯ കൾ തന്നെ. ഭക്ഷണം അവർ മതിയാക്കിയ ശേഷം ധാന്യ
 ൪൦ നെ കടലിൽ കളഞ്ഞു പടകിന്റെ ഭാരം കുറച്ചു. പുലർന്ന
 േപ്പോൾ ദേശത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല എങ്കിലും (നല്ല) കരയുള്ളൊ
 ൪൧ രു മൂലയെ കണ്ടു കഴിവെങ്കിൽ പടകിനെ ഇതിലേക്കു ചെലു
 ൪൨ തേണം എന്നു ഭാവിച്ചു. നക്ഷത്രങ്ങളെ മുറിച്ചു കടലിൽ വിട്ടു
 ചുക്കാനെറു കെട്ടുകയേയും അഴിച്ചു, പിമ്പായെ കാരാത്തുന്നതി
 ൪൩ നെറു നേരെ വിരിച്ചു കരയ്ക്കു പിടിച്ചുവെട്ടി. എന്നാറെ മാടുള്ള
 സ്ഥലത്തു അകപ്പെട്ടു കപ്പലിനെ മുട്ടിച്ചപ്പോൾ അണിയം
 ഉറന്നിപ്പോയി, കലുങ്ങാതെ നിന്നു; അമരം തിരകളുടെ കേമത്താ
 ൪൪ ൽ അഴിഞ്ഞുപിഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഒരു തടവുകാരനും നീന്തികൊ
 ണ്ടു തെറ്റി പോകാപ്പാൻ അവരെ കൊല്ലേണം എന്നു സേവ
 ൪൫ കന്മാർ രണ്ടുളിൽ നിരൂപണം തുടങ്ങിയാറെ, ശത്യാധിപൻ പെൺ
 ലിനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇഴുപ്പിച്ചു അമ്പലത്തെ നിരൂപണം തടുത്തു.
 നീന്തുവാൻ കഴിയുന്നവർ മുഖെ തന്നെ ചാടി കരയ്ക്കു ചെല്ലുക,
 ൪൬

അപോ. പ്രവൃ. ൨൮. അ.

ശേഷമുള്ളവർ പലകകളുടെ മേലും ചിലർ കപ്പലുടെ വരൾ
സ്വയംമേലും മേലും തെറ്റിപ്പോക എന്നു കല്പിച്ചു. അപ്രകാരം
എല്ലാവരും കരമേൽ എത്തി, രക്ഷപെടുവാൻ സംഗതി വന്നു.

൨൮. അദ്ധ്യായം.

പെൺ മലിതയിൽ വ്യാപരിച്ചതും, (൧൧) യാത്രയുടെ അവസാനവും, (൧൩) രോഗം
മയിൽ സുവിശേഷിച്ചതും.

രക്ഷപെട്ട ശേഷം തുരുത്തിയുടെ പേർ മലിത എന്നു ഞങ്ങൾ
പ്രാർത്ഥിച്ചു. അതിലെ മറ്റൊരുവൻ നടപ്പല്ലാത്ത മാനുഷഭാവം
കാട്ടിക്കൊണ്ടു തടിക്കത്തിച്ച ശേഷം തട്ടുന്ന മഴയും ശീതവും വിചാ
രിച്ചു ഞങ്ങളെ ഒക്കയും കൈക്കൊണ്ടു (പാടിപ്പിച്ചു). അന്നു പെൺ
വീരകു പെരുകി കൂട്ടി തടിമേൽ ഇട്ടാറെ, ഒർ അണലി ചൂടു
മേതുവായി പുറപ്പെട്ട് അവന്റെ കൈക്കു പറ്റി. ആ ജന്തു
അവന്റെ കൈമേൽ തൂങ്ങുന്നതു മറ്റൊരുവൻ കണ്ടാറെ: ഈ
മനുഷ്യൻ എല്ലാകൊണ്ടും കലപാതകൻ ആകുന്നു; കടലിൽ
നിന്നു രക്ഷവന്നിട്ടും നീതിദേവി അവനെ ജീവനോടെ വെ
ക്കുന്നില്ല പോൽ, എന്നു തങ്ങളില്ലാത്തു. അവനോ ജന്തുവി
നെ തീയിൽ കടത്തു കളഞ്ഞു തിന്മ ഒന്നും പറ്റാതെ ഇരുന്നു.
ആയവൻ അവൻ വീർക്കുന്നതെങ്കിലും. പെട്ടന്നു ചത്തുവീഴുന്ന
തെങ്കിലും കാത്തുനിന്നു വളരെ നോക്കി പാർത്തശേഷം വല്ലാ
ത്തത് ഒന്നും സംഭവിക്കാത്തപ്രകാരം കണ്ടിട്ടു മനസ്സു ദേദിച്ചു
അവൻ ദേവൻ എന്നു പറഞ്ഞു പോയി ആ സ്ഥലത്തിന്റെ
പുറം ഉള്ളതിൽ പുണ്ഡ്രിയൻ എന്ന ദീപ് പ്രധാനിക്ക് ഒരു
പറമ്പുണ്ടു; ആയവൻ ഞങ്ങളെ ചേർത്തുകൊണ്ടു മൂന്നു ദിവ
സം മമതയോടെ അതിഥിസല്ക്കാരം ചെയ്തു. അന്നു പുണ്ഡ്രി
യന്റെ അപ്പൻ പനികളും അതിസാരവും പിടിച്ചു കിടക്കുന്ന
ണ്ടു, അവന്റെ അടുക്കലേക്ക് പെൺ അകമ്പുകു പ്രാർത്ഥിച്ചു
കൈകളെ അവന്മേൽ വെച്ചു സൗഖ്യം വരുത്തുകയും ചെയ്തു.
ആയ്തു സംഭവിച്ചാറെ: ദീപിൽ രോഗമുള്ള മറ്റൊരു കളും
വന്നു ചേർന്നു സ്വസ്ഥത പ്രാപിച്ചു. അതിന്ന് ഏറിയ ബഹു
ഹുമാനങ്ങളാൽ ഞങ്ങളെ മാറിപ്പിച്ചു; ഞങ്ങൾ കപ്പലേറുന്ന സ
മയം ആവശ്യമുള്ളവ വെച്ചു തരികയും ചെയ്തു.

മൂന്നു മാസം കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞങ്ങൾ മിഥുനക്കുറിയുള്ള ഒർ അ
ലക്ഷന്ത്ര കപ്പലിൽ കയറി; ആയത് ദീപിൽ ശീതകാലം
നരൻ

൧൨ പാർത്തിട്ടിരുന്നു. അതിൽ സുറക്കൂസെക്ക് ഓടി മൂന്നു നാൾ പാ
 ര്ത്തശേഷം, അവിടുന്നു ഞങ്ങൾ ചുറ്റി ഓടി റെഗ്യൂത്തിൽ എ
 ൧൩ ത്തി ഒരു ദിവസം പിന്നെ തെക്കുകാറ്റുണ്ടായിട്ടു പിറന്നു
 ൧൪ പുണ്യാലിയിൽ അണുത്തു. അവിടെ സഹോദരന്മാരെ കണ്ടാ
 റെ, അവരോടുകൂടെ ഏഴു നാൾ പാർക്കണം എന്ന് അപേക്ഷ
 ൧൫ ഉണ്ടായി. അപ്രകാരം ഞങ്ങൾ രോമയിൽ എത്തി. അവിട
 ത്തെ സഹോദരന്മാരൊ ഞങ്ങളുടെ വർത്തമാനം കേട്ടാറെ അ
 വ്വഹാരം മുക്കുടിലുംവരെയും ഞങ്ങളെ എതിരേല്ലാൻ പുറത്തു
 വന്നു; ആയവരെ കണ്ടിട്ടു പൌൽ ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തി ഡൈ
 യും പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു.
 ൧൬ രോമയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, ശത്യാധിപൻ തടവുകാരെ പട
 നായകനിൽ എല്ലിച്ചു കൊടുത്തു; പൌലിനൊ കാവലുള്ള ഒരു
 സേവകനോടു കൂടെ വേറിട്ടു വസിപ്പാൻ അനുവാദം ഉണ്ടായി.
 ൧൭ മൂന്നു ദിവസത്തിന്റെ ശേഷം അവൻ യഹൂദരിൽ മുതലാളി
 കൾ ആയവരെ വരുത്തി കൂട്ടി അവർ ഒന്നിച്ചു വന്നപ്പോൾ
 അവരോട് പറഞ്ഞിതു: സഹോദരരായ പുരുഷന്മാരെ! ഞാൻ
 ജനത്തിന് എങ്കിലും പൈത്ര്യമയ്യാദകൾക്ക് എങ്കിലും വിരോ
 ധം ഒന്നും ചെയ്യാഞ്ഞിട്ടു; യരുശലേമിൽനിന്നു ബദ്ധനായി
 ൧൮ രോമരുടെ കൈയിൽ എല്പിക്കപ്പെട്ടു. ആയവർ വിസ്മയിച്ചാറെ,
 മരണസംഗതി ഒന്നും എന്നിൽ ഇല്ലായ്കയാൽ, എന്നെ അഴി
 ൧൯ ച്ചു വിടുവാൻ മനസ്സായി. യഹൂദർ എതിർ പറയുമ്പോൾ ഞാ
 ന് കൈസരെ അഭയം ചൊല്ലേണ്ടി വന്നു; എന്റെ ജനത്തി
 ന്റെ നേരെ വല്ല അന്യായവും ബോധിപ്പിച്ചാൻ ഉണ്ടെന്നി
 ൨൦ ല്ലതന്നും. ഇതു മേതുവായി നിങ്ങളെ കണ്ടു സംഭാഷിക്കേണം
 എന്ന് വെച്ച് അപേക്ഷിച്ചു കൊണ്ടുതു; ഞാൻ ഈ ചങ്ങല
 പുണ്ടു നില്ക്കുന്നതൊ ഇസ്രായേലിന്റെ പ്രത്യാശനിമിത്തം
 ൨൧ ആകുന്നു സ്ത്രീ. ആയവർ അവനോട് പറഞ്ഞു: നിന്റെ
 സംഗതിക്കു യഹൂദയിൽനിന്നു ഞങ്ങൾക്ക് എഴുത്തു വന്നിട്ടില്ല;
 സഹോദരരിൽ ആരും വന്നു നിന്നുകൊണ്ടു വല്ല തിന്മയും
 ൨൨ അറിയിച്ചതും ഇല്ല. എങ്കിലും ഈ മതഭേദത്തിന് എല്ലാവരും
 എതിർ പറയുന്നപ്രകാരം ഞങ്ങൾക്ക് അറിയാത്തതിനാൽ
 നീ കരുതുന്നത് ഇന്നത് എന്നു നിന്നിൽനിന്നു കേൾ്യാൻ കാ
 ൨൩ ക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാറെ അവൻ ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിച്ച ശേ
 ഷം പലരും അതിഥിദവനത്തിൽ അവന്റെ അടുക്കെ വന്നു:

ആയവരോട് അവൻ ദേവരാജ്യത്തിന്നു സാക്ഷ്യം ചൊല്ലി മോശധർമ്മത്തിന്നിന്നും പ്രവാചകരിൽനിന്നും യേശുവിന്റെ വർത്തമാനങ്ങളെ തെളിയിച്ചുകൊണ്ടു പുലച്ചമുതൽ സന്ധ്യയോളം വിവരിച്ചു പോന്നു. പറയുന്നതിനാൽ ചിലർക്ക് സമ്മതം ഉണ്ടായിരുന്നു; ചിലർ വിശ്വസിക്കാതെ പോയി. എന്നിട്ടു തങ്ങളിൽ ഒന്നു വരാതെ പിരിഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ പെരുന്തൻ പറഞ്ഞൊരു മൊഴി ആവിതു: വിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടു യേശുപ്രവാചകന്റെ മുഖേന നന്നായി ചൊല്ലിയതു (യശ. ൩, ൩) ഈ ജനത്തിന്റെ അടുക്കെ പോയി പറക: നിങ്ങൾ ൨൩ ചെവികൾക്കും ഗ്രഹിക്കയില്ല; കൺ കാണും ദർശിക്കയില്ല; കാരണം ഈ ജനത്തിന്റെ ഹൃദയം സമൃദ്ധിച്ചതും അവർ ചെവികൾകൊണ്ടു ദുഃഖേന കേൾക്കുന്നതും, കണ്ണുകൾ അവർക്കു മൂടിയതും തന്നെ. അവർ കൺ കാണാതെയും, ചെവി കേൾക്കാതെയും, ഹൃദയംകൊണ്ടു ഗ്രഹിയാതെയും തിരിഞ്ഞു കൊള്ളാതെയും, ഞാൻ അവരെ സൗഖ്യമാക്കാതെയും, ഇരിക്കേണ്ടതിന്നത്രെ. എന്നതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ ഈ ശ്രമം പരാജയപ്പെടും. ജാതികൾക്ക് അയക്കപ്പെട്ടു; അവർ കേൾക്കയും ചെയ്യും എന്നു നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞിരിക്ക! എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ, യഹൂദന്മാർ തങ്ങളിൽ വളരെ തക്കം ചെയ്തുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു.

അവനെ കൂലിക്കു വാങ്ങിയ വീട്ടിൽ ഞാനാണ്ടു മുഴുവൻ പാഞ്ഞു, തന്നെ കാണാൻ വരുന്നവരെ ഒക്കയും കൈക്കൊണ്ടു, എല്ലാ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടുകൂടെ ദേവരാജ്യത്തെ ഘോഷിച്ചു, കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനെ കുറിച്ചുള്ള വാർത്ത വരാതെ ഉപദേശിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

THE EPISTLE OF PAUL

The Apostle to the Romans

ചെറുത അപോസ്തലൻ

രോമൻ

എഴുതിയ ലേഖനം

പ. അദ്ധ്യായം.

ഔഗുസ്റ്റിൻ വി. (വ്യസ്യവിശേഷത്തിൽ ചെങ്കിപ്പെട്ട വിശ്വാസത്തായെ നീതി,
(പവ. ൩, ൨൦-) കോവത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ജാതികൾക്കു പേണം എന്നുള്ളതു.

൧ **ദൈവം** മുഖേന വിശുദ്ധ എഴുത്തുകളിൽ തന്റെ പ്രവാചക
 രെകൊണ്ടു വാദം ചെയ്യുതായി സ്വപുത്രനും നമ്മുടെ ക
 ൨ ത്താവും ആയ യേശുക്രിസ്തുനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സുവിശേഷ
 ഷത്തിനായി വേദത്തിരിച്ചു, വിളിക്കപ്പെട്ട അപോസ്തലൻ
 ൩ യേശുക്രിസ്തുന്റെ ദാസനുമായ ചെറുത. രോമയിൽ ദേവപ്രിയ
 യരും വിളിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധരും ആയവർക്കു എല്ലാം. (എഴുത്തു
 തു.) നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും കത്താവായ യേശു
 ക്രിസ്തുനിൽനിന്നും നിങ്ങളുടെ കരുണയും സമാധാനവും
 ൪ ഉണ്ടാക. ജഡപ്രകാരം ദാവീദിൻ മുമ്പിൽ നിന്നുണ്ടായ
 ൫ മരിച്ചവരിൽനിന്നു എഴുന്നീൽക്കുവാൻ വിശുദ്ധിയുടെ ആത്മപ്ര
 കാരം ദേവപുത്രൻ എന്നു ശക്തിയോടെ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടു ഉ
 ൬ ജ്ജവനാൽ, ഞങ്ങൾ അവന്റെ നാമത്തിനായി എല്ലാജാതിക
 ളിലും വിശ്വാസത്തിന്നു അനുസരണം വരുത്തേണ്ടതിന്നു ക
 ൭ രുണയെയും അപോസ്തലന്മാരെയും പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആയവ
 നിൽ നിങ്ങളും യേശുക്രിസ്തുനായി വിളിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നവ
 ൮ ള്ളോ. ഒന്നാമത് നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം സർവ്വലോകത്തിലും

പ്രസ്താപിക്കപ്പെടുന്നതാൽ എന്റെ ദൈവത്തിന്നു നിങ്ങൾക്കു
 എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി, യേശുക്രിസ്തുനൂലും സ്പോത്രം ചെയ്യുന്നു.
 ഞാൻ ഇടവിടാതെ നിങ്ങളെ ഓർത്തുകൊണ്ട് എപ്പോൾ എങ്കിൽ
 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വരുവാൻ, ദൈവവേഷ്ടത്താൽ സാധി
 ക്കുമൊ എന്ന് എന്റെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ എപ്പോഴും യാചിക്കുന്നു
 എന്നുള്ളതിന്നു; അവന്റെ പുത്രനെകൊണ്ടുള്ള സുവിശേഷം ൧൦
 ത്തിങ്കൽ ഞാൻ എൻ്റെത്താവിൽ ഉപാസിക്കുന്ന ദൈവം എ
 നിക്കു സാക്ഷി. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സ്ഥിരീകരണത്തിനായി ൧൧
 ആത്മികവരം വല്ലതിനേയും നിങ്ങൾക്കു നല്കേണ്ടതിന്നല്ലൊ
 നിങ്ങളെ കാണാൻ വാണമിക്കുന്നു. അതോ നിങ്ങൾക്കും എനി ൧൨
 ക്കും തമ്മിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ നിങ്ങളോടു കൂട പ്രബോധ
 നം എനിക്കും വരുവാൻ തന്നെ. എന്നാൽ സഹോദരന്മാരെ ൧൩
 എനിക്കു ശേഷം ജാതികളിൽ ഉള്ളപോലെ നിങ്ങളിലും വല്ലവ
 ലവും ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്ന് അങ്ങു വരുവാൻ പലപ്പോഴും ഭാവി
 ച്ചു എന്നും, ഇതുവരെ മുടക്കംവന്നു എന്നും നിങ്ങൾക്കു വോധി
 ക്കാതിരിക്കുതത് എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. യവനർക്കും മറ്റും ൧൪
 ജനാനികൾക്കും ബുദ്ധിമുട്ടിനർക്കും ഞാൻ കടക്കാരനാകുന്നു.
 അപ്രകാരം രോമയിലുള്ള നിങ്ങളോടും സുവിശേഷിപ്പാൻ എ ൧൫
 ന്നാൽ ആകുംവണ്ണം മുതിച്ചു ഉണ്ടു. സുവിശേഷത്തിൽ എനി ൧൬
 ക്കു ലജ്ജയില്ലല്ലോ! കാരണം അതു വിശ്വസിക്കുന്നവന് ഒ
 ക്കയും മുഖ്യ യഹൂദന്മാരും പിന്നെ യവനന്മാരും രക്ഷകരായ
 ദേവശക്തി ആകുന്നു. അതിൽ ആകട്ടെ, വിശ്വാസത്തിൽനി ൧൭
 ന്നു വിശ്വാസത്തിനുള്ള ദേവനീതിവെളിപ്പെടുന്നത്; (ഫലം.
 ൨, ൪.) വിശ്വാസത്താലെ നീതിമാൻ ജീവിക്കും എന്ന് എഴുതി
 യിരിക്കുന്നപ്രകാരം തന്നെ.

എങ്ങിനെ എന്നാൽ നീതിക്കേടുകൊണ്ടു സത്യത്തെ തടുക്ക ൧൮
 ന്ന മനുഷ്യരുടെ സകല അടക്കിയിലും നീതിക്കേടിലും ദൈവ
 കോപം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വെളിപ്പെട്ടു വരുന്നു. അവർക്കു ൧൯
 ദൈവം പ്രകാശിപ്പിച്ചതിനാലല്ലൊ, ദൈവത്തിങ്കൽ അറിയാ
 സ്സുന്നത് അവരിൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നതു കൊണ്ടത്രെ. എന്നെന്താൽ ൨൦
 അവന്റെ ശാപശക്തിയും ദിവ്യത്വവും ആയി, അവന്റെ
 കാണാത്ത (ഗുണങ്ങൾ) ലോകസൃഷ്ടിമുതൽ പണികളാൽ ബു
 ഡിക്കു തിരിഞ്ഞു കാണാത്തതാൽ അവർ പ്രതിവാദം ഇല്ലാതെ
 ആവാതെന്നു. കാരണം ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടും ദൈവം ൨൧

എന്നു മഹത്വീകരിക്കയും കൃതജ്ഞരായും ചെയ്യാതെ, തങ്ങളുടെ നിരൂപണങ്ങളിൽ വ്യക്തമായിത്തീർന്നു വോധമില്ലാത്ത അവരുടെ ഹൃദയം ഇരുണ്ടു പോകയും ചെയ്തു. ജ്ഞാനികൾ എന്നു ചൊല്ലുകൊണ്ടു അവർ മൂഢരായിപ്പോയി, കെടാത്തദൈവത്തിൽ തേജസ്സിനെ കേടുള്ള മനുഷ്യൻ, പക്ഷി, പശു, ഇഴജാതി ഇവരിൽ രൂപസാദൃശ്യത്തോടു പകർന്നു കളകയും ചെയ്തു. ആയ്തുകൊണ്ടത്രെ ദൈവം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെ മോഹങ്ങളിൽ സ്വരശീരങ്ങളെ തങ്ങളിൽ അപമാനിക്കേണ്ടതിന്നു അവരെ അശുദ്ധിയിൽ ഏല്പിച്ചതു. അവർ ദേവതത്വത്തെ കള്ളത്തോടു പകർന്നുകളഞ്ഞു, സൃഷ്ടിച്ചവനേക്കാൾ സൃഷ്ടിയെ ഭജിച്ചു ഉപാസിച്ചു പോകയാൽ തന്നെ; ആയവനെ യുഗങ്ങളോളം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ ആമെൻ. അതുകൊണ്ടു ദൈവം അവരെ അപമാനരാഗങ്ങളിൽ ഏല്പിച്ചു; അവരുടെ പെണ്ണുങ്ങൾ ആകട്ടെ, സ്വാഭാവികമായ അനുഭോഗത്തെ സ്വാഭാവവിരുദ്ധമായ താക്കിമാറി. അപ്പൂണ്ണും ആണുങ്ങളും പെണ്ണിന്റെ സ്വാഭാവാനുഭോഗത്തെ വിട്ടു, തങ്ങളിൽ തന്നെ കാമത്തികത്തി, ആണോട് ആൺ ശീലക്കേടു നടത്തി, ഇങ്ങിനെ തങ്ങളുടെ ഭ്രമത്തിനു യോഗ്യമായ പ്രതിഫലത്തെ തങ്ങളിൽ തന്നെ പ്രാപിച്ചു. പല പല ദൈവത്തെ പരിജ്ഞാനത്തിൽ ധരിപ്പാൻ തോന്നാത്തതിന്നു തക്കവണ്ണം ദൈവം അവരെ പറ്റാത്തവ ചെയ്യാൻ കൊള്ളരുതാത്ത ബുദ്ധിയിൽ ഏല്പിച്ചു കളഞ്ഞു. എല്ലാ അനീതി, ദുഷ്ടത, ലോഭം, വേണ്ടാതനവും നിറഞ്ഞും; അസൂയ, കല, പിണക്കം, കപടം, ദുഷ്ടീലം ഇവ തിങ്ങിവന്നും; മുതൽചക്കാർ, കുരളക്കാർ, ദേവകുത്സിതർ, സാഹസക്കാർ, ഗവ്വീകൾ, ചൊങ്ങച്ചക്കാർ, പുതുദോഷങ്ങളെ സങ്കല്പിക്കുന്നവർ, പെറ്റവരെ അനുസരിയാത്തവർ. ബുദ്ധിമീനർ, സബ്രഹ്മാണികൾ, അവസലർ, ഇണങ്ങാത്തവർ, കനിവറ്റവർ, തന്നെ. അവരാകട്ടെ ഈവക പ്രവൃത്തിക്കുന്നവർ മരണത്തിന്നു പാത്രം എന്നുള്ള ദേവന്ത്രായത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടും അവ ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ പ്രവൃത്തിക്കുന്നവരെ രസിച്ച് സമ്മതിക്കുന്നു.

൨. അദ്ധ്യായം.

യഹൂദന്മാർ, (൧൨)സമമായ കോപത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടു, (൧൫) ജന്മവിശ്വാസത്താൽ നിസ്സാരർ എന്നുള്ളതു.

൩൫ കയാൽ ന്യായം വിധിക്കുന്ന ഏതു മനുഷ്യനും ആയു മ
 ജ്ഞോവെ! നിന്നെക്ക് പ്രതിവാദം ചൊല്ലാൻ ഇല്ല; എങ്ങിനെ
 എന്നാൽ അന്യനും വിസ്മരിക്കുന്നതിൽ തന്നെ നിന്നെ നീ
 താൻ വിധിച്ചു കളയുന്നു; വിസ്മരിക്കുന്ന നീയും അവ തന്നെ
 പ്രവൃത്തിക്കുന്നുവല്ലോ. ആ വക പ്രവൃത്തിക്കുന്നവരിൽ ദേ ൨
 വവിധി സത്യപ്രകാരം തട്ടുന്നു എന്നും നാമറിയുന്നു. അല്ല ന
 യൊ, ആ വക പ്രവൃത്തിക്കുന്നവർക്കു വിസ്മരിച്ചും, താനും അ
 വ ചെയ്യും കൊള്ളുന്ന മനുഷ്യനായുള്ളോവേ! നീ ദേവവി
 ധിക്കു തെറ്റി ഒഴിയും എന്നു നിന്നെക്കുന്നുവോ? അല്ല ദൈവ
 ത്തിന്റെ ദയ നിന്നെ മാനസാന്തരത്തിലേക്കു നടത്തുന്നു എ
 ന്നു വേദാധികാരം, അവന്റെ ദയ, പൊരതി, ദീപ്തകൃപാത്തി
 ഇവറ്റിൻ ധനത്തെ നിരസിക്കുന്നുവോ? എന്നാൽ നിന്റെ ൫
 കാരിന്ദ്രത്താലും അനുരൂപിക്കാത്ത ഹൃദയത്തിനാലും നീ ദൈവ
 ത്തിൻ ന്യായവിധി വെളിപ്പെടുന്ന കോപദിവസത്തിൽ നി
 ന്നാൽ തന്നെ കോപത്തെ ചരതിക്കുന്നു. ആയവൻ ഓരോരു
 ത്തന്മാർ അവനവന്റെ ക്രിയകൾക്കു തക്ക പകരം ചെയ്യും.
 നല്ല ക്രിയയിലെ ക്ഷാന്തി പുണ്ടു, തേജസ്സും മാനവും അക്ഷയ
 യതയും അന്വേഷിക്കുന്നവർക്കു നിത്യജീവനേയും; ശാസ്ത്രം പു
 ണ്ടു സത്യത്തെ വഴിപ്പെടാതെ, അനീതിയെ അനുസരിക്കുന്ന
 വർക്കു കോപകോപങ്ങളേയും (കൊടുക്കും). തിന്മയെ പ്രവൃത്തി
 ക്കുന്ന ഏതു മനുഷ്യാത്മാവിനേയും സങ്കടവും ഇടുക്കും മുഖേ
 യഹൂദന്മാരും പിന്നെ യവനന്മാരും; നന്മയെ പ്രവൃത്തിക്കുന്ന ഏ ൧൦
 വനും തേജസ്സും മാനവും സമാധാനവും മുഖേ യഹൂദന്മാരും
 പിന്നെ യവനന്മാരും തന്നെ. ദൈവത്തിൻ പക്കൽ മുഖപക്ഷം ൧൧
 ഇല്ലല്ലോ. ധർമ്മവെപ്പ് എന്നിയെ പിഴച്ചവർ ഒക്കയും ധർമ്മ ൧൨
 എന്നിയെ നശിച്ചു പോക്കും. ധർമ്മത്തിങ്കീഴ് പിഴച്ചവർ ഒക്കയും ൧൩
 ധർമ്മത്താൽ വിധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. (ധർമ്മത്തെ കേൾക്കു ൧൪
 നവരല്ലല്ലോ ദൈവത്തോടു നീതിമാന്മാർ, ധർമ്മത്തെ ചെയ്യു
 നവരത്രെ നീതികരിക്കപ്പെടും. ധർമ്മില്ലാത്ത ജാതികളും ധർമ്മ ൧൫
 ത്തിൽ കല്പിച്ചവ സ്വഭാവത്താൽ ചെയ്യുന്നതാദം ഇങ്ങിനെ

ധർമ്മില്ലാതിരിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ തന്നെ ധർമ്മമാകുന്നു; ധർമ്മത്തിൻ ക്രിയ തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ എഴുതി കിടക്കുന്നപ്രകാരം കാട്ടി ഒപ്പിക്കുന്നുവല്ലോ; അവരുടെ മനോബോധവും കൂടസാക്ഷ്യം കൊടുക്കുന്നു അവർക്കു തമ്മിൽ വിചാരങ്ങൾ കറുപ്പായ ചുമത്തുകയും പ്രതിവാദം ചൊല്ലുകയും ചെയ്യും. ദൈവം യേശു ക്രിസ്തുനെകൊണ്ടു മനുഷ്യരുടെ രഹസ്യങ്ങൾക്കു എന്റെ സുവിശേഷപ്രകാരം ന്യായം വിധിക്കും നാളിൽ തന്നെ.

൧൭ നീയൊ യഹൂദൻ എന്ന പേർകൊണ്ടും, ധർമ്മത്തിൽ ഉന്നി
 ൧൮ ആശ്രയിച്ചും, ദൈവത്തിൽ പ്രശംസിച്ചും, ധർമ്മത്തിൽനിന്നു
 പഠിക്കയാൽ (അവന്റെ) ഇഷ്ടത്തെ അറിഞ്ഞും വിശിഷ്ടങ്ങളു
 ൧൯ ന്റെ സമ്മതിച്ചും, നീ തന്നെ കുരുടക്കു വഴി കാട്ടുന്നവൻ, ഇരിട്ടി
 ൨൦ ലുള്ളവർക്കു വെളിച്ചം, മൂഢരെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നവൻ, ശിശു
 കൾക്കു ഉപദേശ്യൻ എന്നും, സത്യത്തിന്റെയും ജ്ഞാനത്തി
 ൨൧ ന്റെയും രൂപത്തെ ധർമ്മത്തിൽ ഗ്രഹിച്ചുള്ളവൻ എന്നും തേ
 ൨൨ റിക്കൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നു എങ്കിൽ, ഹേ അന്യനെ ഉപദേശിക്ക
 ന്നവനെ! നിന്നെ തന്നെ ഉപദേശിക്കാതിരിപ്പാൻ എന്തു?
 ൨൩ മോഷ്ടികൾക്ക് എന്നു ചോദിക്കുന്ന നീ മോഷ്ടികളെയോ? വ്യഭി
 ൨൪ ചാരം അരുത് എന്നു പറയുന്ന നീ വ്യഭിചരിക്കുകയോ? വിഗ്രഹ
 ൨൫ ങ്ങളെ അറക്കുന്ന നീ ക്ഷേത്രകവച്ചു ചെയ്യുകയോ? ധർമ്മത്തിൽ
 പ്രശംസിക്കുന്ന നീ ധർമ്മലംഘനത്താൽ ദൈവത്തെ അപമാ
 ൨൬ നിക്കു അത്രെ ചെയ്യുന്നു. (യശ. ൫൨, ൫.) ദേവനാമം നിങ്ങൾ
 നിമിത്തം ജാതികളിൽ ഒഴിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് എഴുതിയപ്രകാരം
 ൨൭ തന്നെ. പരിഷേദനയൊ നീ ധർമ്മത്തെ പ്രവൃത്തിച്ചാൽ ഉപക
 ൨൮ രിക്കുന്നു സത്യം; ധർമ്മലംഘി ആയാൽ, നിന്റെ പരിഷേദന
 ൨൯ അഗ്രചർമ്മായി പോയി. അഗ്രചർമ്മാക്കാരനോ ധർമ്മന്യായ
 ൩൦ ങ്ങളെ കാണുകൊണ്ടാൽ അവന്റെ അഗ്രചർമ്മം പരിഷേദന
 ൩൧ എന്ന് എണ്ണപ്പെടുകയില്ലയോ? അതെ; സ്വഭാവത്താൽ അഗ്ര
 ൩൨ ചർമ്മായവർ ധർമ്മത്തെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നു എങ്കിൽ, എഴുത്തും പ
 ൩൩ റിഷേദനയുമായി ധർമ്മലംഘിയായ നിന്നെക്ക് അവർ ന്യായം
 ൩൪ വിധിക്കുകയും ചെയ്യും. കാരണം പുറമെ യഹൂദനായവൻ യഹൂ
 ൩൫ ദനല്ല; പുറമെ ജഡത്തിലുള്ളതു പരിഷേദനയും അല്ല. രഹസ്യ
 ൩൬ ത്തിലെയഹൂദനത്രെ (യഹൂദൻ) എഴുത്തിലല്ല ആത്മാവിലത്രെ
 ഉള്ളതു, ഹൃദയപരിഷേദന (പരിഷേദനയും ആകുന്നു). ആയ
 തിന്നു പുഴു മനുഷ്യരിൽനിന്നല്ല, ദൈവത്തിൽ നിന്നെ വരും.

൩. അദ്ധ്യായം.

യഹൂദർക്കുള്ള ദമ്പ്യ പോരായ്മയാൽ, (൯) അവരും ജാതികളെ പോലെ നീതിഹീനരായി, (൨൧) വിശ്വാസത്താലത്രെ നീതികരിക്കപ്പെടും.

എന്നാൽ യഹൂദന് എന്തു വിശേഷം ഉണ്ടു? അല്ല പരിമേദനയാൽ എന്ത് ഉപകാരം? എല്ലാവിധത്തിലും വലിയോന്നും ഒന്നാമത്, ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുകൾ അവരിൽ സംമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നെയൊ അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല എങ്കിൽ, അവരുടെ അവിശ്വാസം ദൈവത്തിൻ വിശ്വാസത്തെ നീക്കമൊ? അതതതെ! ദൈവം സ്തുവാൻ; എല്ലാ മനുഷ്യനും രക്ഷക്കുൻ എന്നെ വരികയാവൂ (സങ്കീ. ൫൧, ൩.) നിന്റെ വചനങ്ങളിൽ നീ നീതികരിക്കപ്പെടുവാനും, നിന്റെ ന്യായവിധിയിൽ ജയിപ്പാനും എന്ന് എഴുതിയപ്രകാരമത്രെ. എന്നാൽ നീ ൫൫യുടെ നീതി ദേവനീതിക്കു തന്നെ തുന്വ വരുത്തിയാൽ നാം എന്തു പറയും? ദൈവം കോപത്തെ പിന്നെക്കുന്നതിനാൽ പക്ഷെ നീതികെട്ടവൻ എന്നൊ? (ഞാൻ മാനുഷമായി പറയുന്നു). അതതതെ! അല്ലായ്യിൽ ദൈവം; ലോകത്തിന് എങ്ങിനെയെന്നെ ന്യായം വിധിക്കും? എന്തെന്നാൽ ദൈവത്തിൻ സ്തുതം എന്റെ കള്ളത്തിനാൽ അവന്റെ തേജസ്സിനായി വഴിത്തു വന്നു എങ്കിൽ, എനിക്ക് പാപി എന്നുള്ള വിധി വരുവാൻ എന്തു? (അല്ല ഞങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു എന്നു ചിലർ ഭൂഷിച്ചു പറയുന്നപ്രകാരം) നല്ലതു വരേണ്ടതിന്നു നാം തീയതിനെ ചെയ്തു കൊള്ളുകയില്ലയൊ? എന്നവരുടെ ശിക്ഷാവിധി ന്യായമുള്ളതു തന്നെ. പിന്നെ എന്തു? തടുപ്പാൻ നമുക്ക് എന്തുണ്ടു? ന് ഒട്ടും ഇല്ല; യഹൂദരും യവനരും എല്ലാവരും പാപത്തിങ്കിഴെ ആകുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ മുൻപെ കുറും തെളിയിച്ചുവല്ലോ. എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം: നീതിമാൻ ആരുമില്ല, ഒരുത്തൻ പോലും ഇല്ല; ബോധിക്കുന്നവനുമില്ല, ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നവനുമില്ല. എല്ലാവരും വഴി തെറ്റി, ഒരുപോലെ നിസ്സാരമാകുകയായി പോയി; ഗുണം ചെയ്യുന്നവൻ ഇല്ല ഒരുത്തൻ ആകിലും ഇല്ല (സങ്കീ. ൧൪, ൧, ൨). അവരുടെ ഞങ്ങളു തുറന്ന ശവക്കല്ലറകൾ, നാവുകൾ അവർ ചതിച്ചു (സങ്കീ. ൫, ൧൦.) സർപ്പവിഷം അവരുടെ ചുണ്ടുകളിൽ കീഴെ (സങ്കീ. ൧൪൦, ൪); അവരുടെ വായിൽ ശാപവും കൈപ്പും നിറയുന്നു (സങ്കീ. ൧൦, ൭). അവ ൧൪

൧൫ രുടെ കാലുകൾ രക്ഷം ചൊരിവാൻ ഉഴറുന്നു. സംഹാരവും ഇ
 ൧൬ ടിയും അവരുടെ വഴികളിൽ ഉണ്ടു. സമാധാനവഴി അവർക്കു
 ൧൭ ബോധിച്ചതും ഇല്ല (യശ. ൫൯, ൭). അവരുടെ കണ്ണുകൾക്കു
 ൧൮ മുമ്പാകെ ദേവദയം ഇല്ല (സങ്കീ. ൩൩) എന്നാൽ ധർമ്മശാസ്ത്രം
 പറയുന്നത് എല്ലാം ധർമ്മത്തിൽ ഉള്ളവരോടു ചൊല്ലുന്നത് എ
 ൧൯ ന്നു നാം അറിയുന്നു. എല്ലാവരും അടച്ചു പോയി, സർവ്വ
 ലോകവും ദൈവത്തിന്നു ദണ്ഡയോഗ്യമായി നീരോണ്ടതിന്നു
 ൨൦ ഒരു കാരണം ധർമ്മക്രിയകളാൽ ജഡം ഒന്നും അവൻ മുമ്പാ
 കെ നീതീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല (സങ്കീ; ൧൪൩, ൨.) ധർമ്മത്താലോ
 പാപത്തിൻ പരിജ്ഞാനമെ ഉള്ളു.

൨൧ ഇപ്പോഴൊ ദേവനീതി ധർമ്മം കൂടാതെ വിളങ്ങി വന്നിരിക്കു
 ന്നു; അതിന്നു ധർമ്മവും പ്രവാചകരും സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്നു താ
 ൨൨ ന്നു. വിശ്വസിക്കുന്ന എല്ലാവരിലും എല്ലാവരുടെ മേലും യേശു
 ൨൩ ക്രിസ്തുക്കലെ വിശ്വാസത്താലുള്ള ദൈവനീതിരന്നെ വ്യക്താ
 സം ഒട്ടും ഇല്ലല്ലോ! കാരണം എല്ലാവരും പാപം ചെയ്തു, ദേവ
 ൨൪ തേജസ്സില്ലാതെ ചമഞ്ഞു. അവന്റെ കരുണയാൽ ക്രിസ്തുയേശു
 ക്രിസ്തുവിൽ വീണ്ടെടുപ്പിനെകൊണ്ടു സൌജന്യമായത്രെ, നീ

൨൫ തീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ആയവനെ ദൈവം അവന്റെ രക്ഷത്താ
 ഞ്ഞാൻ നീതിയെ ഒപ്പിച്ചു കാട്ടേണ്ടതിന്നു, വിശ്വാസമൂലം
 ൨൬ പ്രായശ്ചിത്തബലിയായി മുന്നിറുത്തിയതു. ദൈവം തന്റെ
 പൊരട്ടിയിൽ മുൻകഴിഞ്ഞ പാപങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കാതെ വിട്ട
 നിമിത്തമായി, ഇപ്പോഴത്തെ സമയത്തിൽ തന്റെ നീതിയെ
 ഒപ്പിപ്പാനും ഇങ്ങിനെ താൻ നീതിമാനും യേശുവിൽ വിശ്വാ
 സമുള്ളവനെ നീതീകരിക്കുന്നവനും ആയി കാണാനും തന്നെ.

൨൭ എന്നാൽ പ്രശംസ എവിടെ? പുറത്തു നീങ്ങി പോയി; ഏതു
 ധർമ്മത്താൽ (നീങ്ങിയതു)? ക്രിയകളുടെതിനാലോ? അല്ല വിശ്വാ
 ൨൮ സധർമ്മത്താലത്രെ. മനുഷ്യൻ ധർമ്മക്രിയകൾ കൂടാതെ, വി
 ശ്വാസത്താൽ തന്നെ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു നാം പ്രശ
 ൨൯ നിക്കുന്നു സത്യം. അല്ല ദൈവം യഹൂദർക്കു മാത്രം ആകുന്നു
 വൊ? ജാതികൾക്കുംകൂടെ അല്ലയോ? അതെ ജാതികൾക്കും ആ
 ൩൦ കുന്നു. വിശ്വാസമൂലം പരിമേദനയേയും വിശ്വാസത്താൽ
 അഗ്രധർമ്മത്തേയും നീതീകരിപ്പൊരു ദൈവം ഏകൻ ആകുന്നു

൩൧ പോൽ. അതുകൊണ്ടു വിശ്വാസത്താൽ നാം ധർമ്മത്തെ നീക്കം
 ചെയ്യുന്നുവോ? അതരതെ; നാം ധർമ്മത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ടു.

൪. അദ്ധ്യായം.

വിശ്വാസനീതി പഴയ നിയമത്തോടും ചേരുന്നതു.

എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാം ജഡപ്രകാരം ൧ എന്തു സാധിച്ചു എന്നു പറയേണ്ടു. അബ്രാഹാം ക്രിയകളാൽ ൨ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടു എങ്കിൽ, അവനു പ്രശംസിപ്പാൻ ഉണ്ടു സ്വയം ദൈവത്തിങ്കൽ അല്ല താനും; വേദമൊ എന്തു പറയുന്നു ൩ (൧ മോ. ൧൫, ൬) അബ്രാഹാം ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചു അതും അവന്നു നീതിയായി എണ്ണപ്പെട്ടു എന്നു തന്നെ. പ്രവൃത്തി ൪ ക്കന്നവനൊ കൂലി എണ്ണപ്പെടുന്നതു കരുണപ്രകാരമല്ല; കട പ്രകാരമത്രെ. പ്രവൃത്തിക്കാരാവാൻ എങ്കിലും അഭക്തനെ നീ ൫ തീകരിക്കുന്നവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനൊ, തന്റെ വിശ്വാസം നീതിയായി എണ്ണപ്പെടുന്നു. ദൈവം ക്രിയകൾ കൂടാതെ ൬ നീതിയെ എണ്ണുന്ന മനുഷ്യന്റെ ധന്യവാദത്തെ ദാവീദും പറയുന്നു (സങ്കീ. ൩൨, ൧) അധർമ്മങ്ങൾ മോചിച്ചും പാപങ്ങൾ ൭ മറച്ചും കിട്ടിയവർ ധന്യർ. കർത്താവ് പാപത്തെ ഒട്ടും എണ്ണാ ൮ ത്ത അൾ ധന്യൻ എന്നു തന്നെ. എന്നാൽ ഈ ധന്യവാദൻ ചൊല്ലിയതു പരിശോദനയെക്കു തന്നെയൊ? അഗ്രചർമ്മത്തിന്നു കൂടയൊ? അബ്രാഹാമിന്നല്ലൊ വിശ്വാസം നീതിയായി എണ്ണ ൯ പ്പെട്ടു എന്നു നാം പറയുന്നു. എങ്ങിനെ എണ്ണപ്പെട്ടു? പരിശോ ൧൦ ദനയിൽ ആയപ്പോഴൊ? അഗ്രചർമ്മത്തിൽ തന്നെയൊ? പരി ശോദനയിൽ അല്ല അഗ്രചർമ്മത്തിലത്രെ. പിന്നെ (൧ മോ. ൧൧ ൧൧, ൧൧) പരിശോദനയാൽ ഓർ അടയാളം അഗ്രചർമ്മത്തിൽ സാധിച്ച വിശ്വാസനീതിക്കു മുദ്രയായി ലഭിച്ചതു തങ്ങൾക്കും കൂടെ നീതി എണ്ണപ്പെട്ടവൻ അഗ്രചർമ്മത്തോടുംകൂടെ വിശ്വ ൧൨ സിക്കുന്നവർ എല്ലാവർക്കും (തന്നെ). പിന്നെ പരിശോദന ൧൩ ഉള്ളവരല്ലാതെ, നമ്മുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാം അഗ്രചർമ്മത്തിൽ കാട്ടിയ വിശ്വാസത്തിൻ ചുവടുക്കളെ നോക്കി നടക്കുന്ന പരിശോദനക്കാർക്കും പിതാവായിരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെ. ലോ ൧൪ കാവകാശി ആകുവാനുള്ള വാഗ്ദത്തം അബ്രാഹാമിന്നും അവന്റെ സന്തതിക്കും ധർമ്മത്താൽ അല്ലല്ലൊ, വിശ്വാസനീതിയാ ൧൫ ലത്രെ വന്നതു. കാരണം ധർമ്മത്തിലുള്ളവർ അവകാശികൾ ൧൬ എങ്കിൽ, വിശ്വാ. സം പൂഥാവായി വാഗ്ദത്തവും നീക്കം വന്നു; ധർമ്മമാകട്ടെ കോപത്തെ സാധിപ്പിക്കുന്നു. ധർമ്മം ഇല്ലാത്തതെത്തു ൧൭ ൩൫ൻ

൧൩ ലംഘനവും ഇല്ല സ്പഷ്ടം. അതുകൊണ്ടു വിശ്വാസത്താൽ
 (അവകാശികൾ ആകുന്നത്) അവർ കരുണപ്രകാരം ആ
 കേണ്ടതിന്നത്രെ; ഇങ്ങിനെ ധർമ്മമുള്ളവന്നു മാത്രമല്ല അബ്ര
 ഹാമിൻ വിശ്വാസം ഉള്ളവനുമായി സകല സന്തതിക്കും വാ
 ൧൪ ദേശം ഉറപ്പാകേണ്ടതിന്നു തന്നെ. (൧ മോ. ൧൪, ൨.) ഞാൻ
 നിന്നെ വെട്ടു ജാതികൾക്ക് അച്ഛനാക്കി വെട്ടു എന്ന് എഴ
 തിയപ്രകാരം അവൻ മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിച്ചും, ഇല്ലാത്തവ
 റെ ഉള്ളവ കണക്കെ വിളിച്ചും കൊള്ളുന്നവനെന്നു വിശ്വ
 സിച്ചുള്ള ദൈവത്തിൻ മുമ്പാകെ, നമുക്ക് എല്ലാവർക്കും പിതാ
 ൧൫ വാകുന്നു. (൧ മോ. ൧൫, ൨.) ഇതെ പ്രകാരം നിന്റെ സന്ത
 തിയും ആകും എന്നുള്ള മൊഴിപ്രകാരം അവൻ വെട്ടു ജാതിക
 ്കൾക്കു പിതാവുവാൻ ആരെക്കു വിശ്വസിച്ചായി ആശയിൽ ഈ
 ൧൬ ന്നി വിശ്വസിച്ചും, വിശ്വാസത്തിൽ ക്ഷീണിക്കാത്തും ഏക
 ദേശം നൂറു വയസ്സായിട്ടു നിജ്ജീവമായി പോയ തന്റെ ശരീ
 രത്തെയും സാറയുടെ ഗർഭാത്രത്തിൻ നിജ്ജീവതപത്തെയും
 ൨൦ കൂട്ടാക്കിയതും, ദേവവാദത്തത്തെ നോക്കി, അവിശ്വാസത്താ
 ര്ക്കു സംശയം തോന്നാതെയും വിശ്വാസത്തിൽ ശക്തിപ്പെട്ടു, ദൈ
 ൨൧ വത്തിന്നു തേജസ്സു കൊടുത്തു, അവൻ വാദത്തം ചെയ്യുതിനെ
 ൨൨ വരുത്തുവാൻ ശക്തൻ എന്നു നിറുപടിയായി ഉറപ്പിച്ചു. അ
 ൨൩ തുകൊണ്ടത്രെ ഇത് അവന്നു നീതിയായി എണ്ണപ്പെട്ടതു. അ
 വന്നു എണ്ണപ്പെട്ടു എന്നതൊ, അവൻ നിമിത്തം തന്നെ അല്ല,
 ൨൪ ന്നും നിമിത്തം കൂടെ എഴുതപ്പെട്ടതു. നമ്മുടെ പിഴകൾ നിമിത്തം
 ഏല്പിക്കപ്പെട്ടും, നമ്മുടെ നീതീകരണത്തിനായി ഉണർത്തപ്പെട്ടും
 ഉള്ള നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവെ മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉയി
 ൨൫ ള്പിച്ചവർക്കു വിശ്വസിച്ചാൽ അതു നമുക്കും എണ്ണപ്പെട്ടും എ
 ന്നെ വേണ്ടു.

൫. അദ്ധ്യായം.

നീതീകരണത്തിൻ ഫലങ്ങൾ, (൧൨) ആദാമിനാൽ വന്ന പാപഫലങ്ങൾ; (൨൦) ധർമ്മത്തിൻ ഫലത്തോടും ഉപരിച്ചത്.

൧ (൨൦) കയാൽ വിശ്വാസംമൂലം നീതീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടു, നമ്മുടെ
 കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനാൽ നമുക്കു ദൈവത്തോടു സമാ
 ൨ ധാനം ഉണ്ടു. നാം നിലനില്ക്കുന്ന കരുണയിൽ അടുപ്പിച്ച് അ
 വനാൽ അത്രെ വിശ്വാസമൂലം ലഭിച്ചതു; ദേവതേജസ്സിൻ

ആശയിക്കൽ നാം പ്രശംസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അതു തന്നെ ന
 അല്ല; സങ്കടം ക്ഷാന്തിയേയും, ക്ഷാന്തി സിദ്ധതയേയും, സി
 ഡത ആശയേയും സമ്പാദിക്കുന്നത് അറിഞ്ഞു. നാം സങ്കട ര
 ണങ്ങളിലും പ്രശംസിക്കുന്നു. ആശ എന്നതൊ ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നി ൫
 ല്ല; ദേവദൂതന്മാരുടെ നമുക്കു നഷ്ടമായ വിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ
 നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പകർന്നിരിക്കുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ, ന
 നാം ബലഹീനർ ആകുമ്പോഴെ ക്രിസ്തുൻ തക്കത്തിൽ അഭക്ത
 ക്കു വേണ്ടി മരിച്ചു. നീതിമാനു വേണ്ടിയും ആരാനും മരിക്ക ൭
 നതു കൃപയുമില്ല; ഉത്തമനു വേണ്ടി പക്ഷെ മരിപ്പാൻ തുനി
 കിലുമാം. ക്രിസ്തുനൊ, നാം പാപികളായിരിക്കുമ്പോഴേക്കു, നമു വ
 ക്കു വേണ്ടി മരിക്കയാൽ, ദൈവം തനിക്ക് നമ്മിലുള്ള സ്നേഹ
 തിന്നു തുറന്നു വെക്കുന്നു. എന്നാൽ അവന്റെ രക്തത്താൽ ന
 നീതീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടു, നാം ഇപ്പോൾ അവനാൽ കോപത്തിൽ
 നിന്ന് എത്ര അധികം രക്ഷിക്കപ്പെടും. ശത്രുക്കളായ നമുക്കെ ൧൦
 ല്ല അവന്റെ പുത്രമരണത്താൽ ദൈവത്തോടു നിരപ്പു വ
 നു എങ്കിൽ, നിരന്നശേഷം നാം അവന്റെ ജീവനാൽ എത്ര
 അധികം രക്ഷിക്കപ്പെടും. അത്രയല്ല; നമുക്കു ഇപ്പോൾ നിര ൧൧
 പ്പു ലഭിച്ചതിൻ കാരണമായ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു ക്രി
 സ്തുനാൽ ദൈവത്തിൽ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടു (രക്ഷപെടുവതു).

അതുകൊണ്ടു ഇത് ആകുന്നത്: ഏകമനുഷ്യനാൽ പാപവും ൧൨
 പാപത്താൽ മരണവും ലോകത്തിൽ പുകു; ഇങ്ങിനെ എല്ലാ
 വരും പാപം ചെയ്യയാൽ, മരണം സകല മനുഷ്യരോടുവും പ
 രന്നതു പോലെ തന്നെ. പാപമൊ ധർമ്മവരെ ലോകത്തിൽ ൧൩
 ഇരുന്ന സത്യം ധർമ്മം ഇല്ലാത്താൽ പാപം (ലംഘനമായി)
 എണ്ണപ്പെടുന്നില്ല താനും. എങ്കിലും മരണം ആദാം മുതൽ മോ ൧൪
 ശ്വരെയും വാണത് ആദാമിന്റെ ലംഘനസാമ്രാജ്യത്തിൽ
 അല്ലാതെ, പാപം ചെയ്യുവരിലും തന്നെ. അവനെ വരുവാനു ൧൫
 ജ്ജ ആദാമിന്നു ദുഷ്ടാന്തം അത്രെ. എന്നാൽ പിഴപോലെ കൃ
 പാവരവും എന്നുവര, എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഒരുവന്റെ പിഴ
 യാൽ അനേകർ മരിച്ചു എങ്കിൽ, ദേവകൃപയും ദാനവും എത്ര
 അധികം; ഏകമനുഷ്യനായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ കരുണയാൽ
 അനേകരിലേക്കു വഴിഞ്ഞു. ഏകപാപിയാൽ ഉണ്ടായതുപോലെ ൧൩
 ദാനം എന്നു വര; ന്യായവിധിയാകട്ടെ, ഒരുവകൽ നിന്ന് (അ
 നേകർക്കു) ശിക്ഷാവിധിയായിത്തീർന്നു; കൃപാവരമോ, അനേകം

൧൭ പിഴകളിൽ നിന്നു നീതീകരണവിധി അത്രെ. ഒരുവന്റെ പിഴയാൽ മരണം ഏകനാൽ വാണു എങ്കിൽ, കൃപയും നീതിയാനവും വഴിഞ്ഞവണ്ണം ലഭിക്കുന്നവർ എത്ര അധികം ഏകനായ ൧൮ യേശുക്രിസ്തുനാൽ ജീവനിൽ വാഴും എന്നതുകൊണ്ട് ഒരു പിഴയാൽ എല്ലാമനുഷ്യരിലും ശിക്ഷാവിധി വന്നപോലെ നീതിവിധി ഒന്നിനാൽ എല്ലാമനുഷ്യരിലും ജീവന്റെ നീതീകരണ ൧൯ വും (വരുന്നതു). ഏകമനുഷ്യന്റെ അനുസരണക്കേടിനാൽ അനേകർ പാപികളായി തീർന്നപ്രകാരം ഏകന്റെ അനുസരണത്താൽ അനേകർ നീതിമാന്മാരായി തീരുകയും ചെയ്യും ൨൦ സത്യം. ധർമ്മമാ പിഴ പെരുകേണ്ടതിന്നു ചേർന്നു പുകുതു ൨൧ എങ്കിലും പാപം വർദ്ധിച്ചുടത്തു കരുണ അത്യന്തം വഴിഞ്ഞു വന്നതു: പാപം മരണത്താൽ വാണപ്രകാരം തന്നെ; നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനാൽ കരുണയും നീതിയും നിത്യജീവനായി വാഴേണ്ടതിന്നത്രെ.

൬. അദ്ധ്യായം.

കരുണയാൽ ഉൾപുതുക്കും വരികയാൽ പാപത്തിൽ വസിച്ചാനും, (൧൫) അതിനെ സേവിച്ചാനും ഇനി കഴികയില്ല.

൧ എന്താൽ നാം എന്തു പറയും? കരുണ പെരുമകേണ്ടതിന്നു ൨ പാപത്തിൽ വസിക്ക എന്നൊ? അതരതെ! പാപത്തിന്നു മരിക്ക ൩ ചൂപോയ നാം ഇനി എങ്ങിനെ അതിൽ ജീവിക്കും? അല്ലാത്തതിൽ യേശുക്രിസ്തുക്കൽ സ്നാനം ഏറ്റവും നാം എല്ലാവരും അവന്റെ മരണത്തിൽ സ്നാനപ്പെട്ടു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയൊ? ൪ എന്നതുകൊണ്ടു നാം അവന്റെ മരണത്തിലെ സ്നാനത്താൽ അവനോടു കൂടെ കുഴിച്ചിടപ്പെട്ടതു: ക്രിസ്തുൻ പിതാവിൻ തേജസ്സിനാൽ മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉണർന്നുവന്നതു പോലെ നാമു ൫ ജീവന്റെ പുതുക്കത്തിൽ നടക്കേണ്ടതിന്നത്രെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ അവന്റെ മരണത്തിൻ സാമ്യശ്രേണോടു നാം ഏകീഭവിച്ചവർ ആയെങ്കിൽ, പുനരുത്ഥാനത്തോടും ആകും. നാം ഇനി പാപത്തെ സേവിക്കാതെവണ്ണം പാപശരീരത്തിന്നു നീക്കം വരേണ്ടതിന്നു, നമ്മുടെ പഴയ മനുഷ്യൻ കൂടി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു ൭ എന്നറിയാമല്ലൊ! ചത്തവനല്ലൊ പാപത്തിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ. എന്നാൽ നാം ക്രിസ്തുനോടു ഒന്നിച്ചു ചത്തു എങ്കിൽ അവനോടു ഒന്നിച്ചു ജീവിക്കും എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർന്നശേഷം ഇനി ചാകാ; ന്
 മരണം അവനേൽ ഇനി അധികരിക്കുന്നില്ല എന്നു നമുക്കറി
 ണ്ടുവല്ലോ, അവൻ ചത്തതൊ, പാപത്തിന് ഒരിക്കൽ ചത്തു;
 (൧൦) ജീവിക്കുന്നതൊ, ദൈവത്തിനു ജീവിക്കുന്നു. അവന്റെ ൧൧
 നിങ്ങളും പാപത്തിനു മരിച്ചവർ എന്നും, ക്രിസ്തുവേഗ്രഹിക്കൽ
 ദൈവത്തിനു ജീവിക്കുന്നവർ എന്നും നിങ്ങളെ തന്നെ എണ്ണ
 വിൻ! ആകയാൽ, പാപം നിങ്ങളുടെ ചാകുന്ന ശരീരത്തിൽ അ ൧൨
 തിന്റെ മോഹങ്ങളെ അനുസരിക്കമാറ് ഇനി വാഴരുത്; നിങ്ങ
 ളുടെ അവയവങ്ങളെ അനീതിയുടെ ആയുധങ്ങളായി പാപ
 ത്തിനു സമർപ്പിക്കയും ആരുത്. ദൈവത്തിനു നിങ്ങളെ തന്നെ ൧൩
 മരിച്ചവരിൽനിന്നു ജീവിക്കുന്നവർ എന്നും, നിങ്ങളുടെ അവ
 യവങ്ങളെ ദൈവത്തിനു നീതിയുടെ ആയുധങ്ങൾ എന്നും സ
 മർപ്പിച്ചുയരുവു. പാപമൊ നിങ്ങൾ ധർമ്മത്തിങ്കീഴല്ല കരുണക്കീ ൧൪
 ഴ ആകയാൽ, നിങ്ങളിൽ അധികരിക്കയില്ലല്ലോ.

എന്നാൽ എന്തു? ധർമ്മത്തിങ്കീഴല്ല കരുണക്കീഴ ആകയാൽ ൧൫
 പാപംചെയ്യ എന്താ? അതതതെ! ആരിൽ നിങ്ങളെ തന്നെ ൧൬
 അനുസരണത്തിനു ദാസർ എന്നു സമർപ്പിച്ചാലും, നിങ്ങൾ
 അനുസരിക്കുന്നവന്നു തന്നെ ദാസർ ആകുന്നു എന്നറിയുന്നി
 ല്ലയൊ? മരണത്തിനായി പാപത്തിന് എങ്കിലും, നീതിക്കായി
 അനുസരണത്തിനെങ്കിലും (ദാസരത്രം). നിങ്ങളോ പാപ ൧൭
 ത്തിനു ദാസരായിരുന്നതുകൊണ്ടും, യാതൊര് ഉപദേശരൂപ
 ത്തിൽ എല്പിക്കപ്പെട്ടു, അതിനെതന്നെ ഹൃദയത്തോടെ അനുസ
 രിച്ചതുകൊണ്ടും ദൈവത്തിനു സ്നേഹം! പാപത്തിൽനിന്നു ൧൮
 വിടുവിക്കപ്പെട്ടു, നിങ്ങൾ നീതിക്ക് അടിമപ്പെട്ടതേള്ളു. നിങ്ങ ൧൯
 ളുടെ ജഡത്തിൻ വെലവീനതനിമിത്തം ഞാൻ മാനുഷമായി
 പറയുന്നു. നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ അധർമ്മത്തിനായി
 അശുദ്ധിക്കും അധർമ്മത്തിനും അടിമകളാക്കി സമർപ്പിച്ചപ്രകാ
 രം തന്നെ; ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ വിശുദ്ധീകര
 ണത്തിനായി നീതിക്ക് അടിമകളാക്കി സമർപ്പിപ്പിൻ! എങ്ങി ൨൦
 നെ എന്നാൽ: നിങ്ങൾ പാപദാസരായിരിക്കുമ്പോൾ, നീതിയി
 ൽനിന്നു വിടുതലുള്ളവരായല്ലോ, നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ ലജ്ജ ൨൧
 തോന്നുന്നവരാൽ അന്ന് എന്തൊരു ഫലം ഉണ്ടായി? അവ
 റിൻ ഒടുവു മരണം തന്നെയല്ലോ. ഇപ്പോഴൊ പാപത്തിൽ ൨൨
 നിന്നു വിടുവിക്കപ്പെട്ടും ദൈവത്തിന് അടിമപ്പെട്ടും വന്നതു

മുതൽ വിശുദ്ധിയായി ഫലവും ഒടുവായി നിത്യ ജീവനും നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടു. പാപത്തിൻ ശമ്പളമല്ലൊ മരണമത്രെ, ദൈവത്തിൻ കൃപാവരമൊ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിൽ നിത്യജീവൻ തന്നെ.

൭. അദ്ധ്യായം.

വിശ്വാസി ധർമ്മത്തിന്നു ചത്തതു, (൭) ധർമ്മം ശുദ്ധം എങ്കിലും, (൧൪) ജ്വലിക്കുക പാപപലനമായ്ക്കിൻ, (൨൪) കരുണയിങ്കൽ ദാഹത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നു.

൧ **സ**ഹോദരന്മാരെ (ധർമ്മത്തെ അറിയുന്നവരോടു ഞാൻ പറയുന്നവല്ലൊ): ധർമ്മമായതു മനുഷ്യനിൽ അവൻ ജീവിപ്പോളും നേരം എല്ലാം അധികരിക്കുന്നു എന്നു വേദാധികാരിരിക്കുന്നുവോ? പുരുഷന്റെ വശത്തുള്ള സ്ത്രീയാകട്ടെ, ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന പുരുഷനോടു ധർമ്മത്താൽ കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പുരുഷൻ മരിച്ചാൽ അവൾ പുരുഷധർമ്മത്തിന്നു നീങ്ങിപ്പോയി എന്നാൽ ഭർത്താവ് ജീവിക്കയിൽ അവൾ വേറെ ആൾക്ക് ആയാൽ, വ്യഭിചാരിണി എന്നു പേർ കൊള്ളും, ഭർത്താവ് മരിച്ചു എങ്കിലൊ അവൾ വേറെ ആൾക്ക് ആയതിനാൽ വ്യഭിചാരിണി എന്നു വരാതെ, ധർമ്മത്തിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രയാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് എന്റെ സഹോദരന്മാരെ! നിങ്ങളും ക്രിസ്തുന്റെ ശരീരത്താൽ ധർമ്മത്തിന്നു കൊല്ലപ്പെട്ടതു: നാം ദൈവത്തിന്നു ഫലം കായ്ക്കുമാറു വേറൊരുവന്നു മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർന്നവൻ തന്നെ ആകേണ്ടതിന്നത്രെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ നാം

൨ ജഡത്തിൽ ആയിരിക്കും കാലം ധർമ്മത്താൽ വരുന്ന പാപശാപങ്ങൾ മരണത്തിന്നു ഫലം കായ്ക്കുംവണ്ണം നമ്മുടെ അവയ

൩ വങ്ങളിൽ വ്യാപരിച്ചു പോന്നു. ഇപ്പോഴൊ നാം കടുങ്ങി പാപത്തിന്നു മരിച്ചിട്ടു, ധർമ്മത്തിൽനിന്നു നീങ്ങിപ്പോയതിനാൽ അക്ഷരപഴക്കത്തിലല്ല; ആത്മാവിൻ പുത്രക്കത്തിൽ തന്നെ സേവിച്ചു വരുന്നതു.

൭ എന്നാൽ നാം എന്തു പറയും? ധർമ്മം പാപം എന്നോ? അതത്രെ! എങ്കിലും ധർമ്മത്താൽ അല്ലാതെ ഞാൻ പാപത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല (൨ ശ്ലോ. ൨൦, ൧൪.) മോഹിക്കരുത് എന്നു ധർമ്മം പറഞ്ഞ് ഒഴികെ, ഞാൻ മോഹത്തേയും അറിയാതിരുന്ന സ്വപ്നപാപമൊ അവസരം ലഭിച്ചിട്ടു കല്പനയെകൊണ്ട് എന്നിൽ എല്ലാ മോഹത്തേയും പ്രവൃത്തിച്ചു. ധർമ്മം എന്നിയെ പാപം

ചത്തപ്രായം ആകുന്നുവല്ലോ; ഞാനൊ പണ്ടു ധർമ്മം എന്നി
 യെ ജീവിച്ചിരുന്നു. പിന്നെ കല്പന വന്നാറെ, പാപം പുന ൧൦
 ജ്ഞിവിച്ചു, ഞാനും മരിച്ചു; ഇങ്ങിനെ ജീവനായുള്ള കല്പന
 എന്നിരിക്കെ മരണത്തിനായുള്ളത് എന്നു കാണായ്കുന്നു. പാപമെ ൧൧
 ല്ലോ, അവസരം ലഭിച്ചിട്ടു, കല്പനയെകൊണ്ട് എന്നെ ചതിച്ചു
 അതിനാലും കൊന്നു. ആകയാൽ, ധർമ്മം വിശുദ്ധം, കല്പന വി ൧൨
 ശുദ്ധവും ന്യായവും നല്ലതും ആകുന്നു. എന്നിട്ടു നല്ലതു തന്നെ ൧൩
 എന്നിരിക്കെ മരണമായ്കുന്നു എന്നൊ? അതത്ര! പാപമത്രെ (മരണ
 മായ്കുന്നു). അതു നല്ലതിനെകൊണ്ട് എന്നിരിക്കെ മരണത്തെ പ്രവൃ
 ത്തിക്കുന്നതിനാൽ പാപമായി തോന്നുവാനും പാപം കല്പനയാ
 ൽ അനവധി പാപമായിചമവാനും തന്നെ. കാരണം ധർമ്മം ൧൪
 ആത്മീയം എന്നു നാം അറിയുന്നു; ഞാനൊ ജഡമയൻ, പാ
 പത്തിങ്കിഴ് വില്ക്കപ്പെട്ടവൻ. ഞാൻ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതാകട്ടെ, ൧൫
 എന്നിരിക്കെ തിരിയാ; ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതിനെ തന്നെ ചെയ്യാ
 തെ പകെക്കുന്നതിനെ ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ ഞാൻ ഇ ൧൩
 ഛിക്കാത്തതിനെ തന്നെ ചെയ്തിൽ, ധർമ്മംനല്ലത് എന്നു ഞാനും
 അതിനോട് അനുവദിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിനെ ഞാനല്ല എ ൧൭
 ന്നിൽ വസിക്കുന്ന പാപം അത്രെ, പ്രവൃത്തിക്കുന്നു എന്നു വ
 രും. എന്നിലല്ലോ എന്റെ ജഡത്തിൽ പോലും നല്ലതു വസി ൧൮
 ക്കുന്നില്ല എന്നു വേദാധിച്ഛ; നല്ലതിനെ ഇച്ഛിക്കുന്നത്, എ
 ന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടു; പ്രവൃത്തിക്കുന്നതു മാത്രം കാണാം. ഞാൻ ൧൯
 ഇച്ഛിക്കുന്ന നന്മയെ ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ, ഇച്ഛിക്കാത്ത തിന്മ
 യെ നടത്തുന്നു താനും. ഞാൻ ഇച്ഛിക്കാത്തതിനെ ചെയ്തിലൊ ൨൦
 അതിനെ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതു ഞാനല്ല, എന്നിൽ വസിക്കുന്ന
 പാപമത്രെ സ്സഷ്ടം. എന്നതിനാൽ നന്മ ചെയ്യാൻ ഇച്ഛിക്ക ൨൧
 ന്ന എന്റെ പക്കൽ തിന്മ ഉണ്ടു എന്നുള്ള ധർമ്മം എന്നിരിക്കെ വെ
 ച്ചു കാണുന്നു. ഞാനാകട്ടെ അകമെ മനുഷ്യപ്രകാരം ദേവധ ൨൨
 മ്മത്തെ രസിക്കുന്നു എങ്കിലും എന്റെ ബുദ്ധിയുടെ ധർമ്മത്തോ ൨൩
 ടു പടകൂട്ടുന്ന വേറൊരു ധർമ്മത്തെ എന്റെ അവയവങ്ങളിൽ
 കാണുന്നു; ആയ്ക് എന്റെ അവയവങ്ങളിൽ ഉള്ള പാപധ
 മ്മത്തിന് എന്നെ ബദ്ധനാക്കിക്കളയുന്നു. ഞാൻ അറിയാമു ൨൪
 ൽ മനുഷ്യൻ! ഈ മരണത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്ന് എ
 ന്നെ ഉദ്ധരിപ്പുന് ആർ? നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനൂ ൨൫
 ലും ദൈവത്തിന്നു സ്വോത്രം എന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്നാൽ ൨൩

ആംവണ്ണം ബുദ്ധി കൊണ്ടു ദേവധർമ്മത്തെയും, ജഡം കൊണ്ടു പാപധർമ്മത്തെയും സേവിക്കുന്നു.

൮. അദ്ധ്യായം.

ക്രിസ്തുനിലുള്ളവർ ശിക്ഷാവിധി വരാതെ, (൭) ജഡനിഗ്രഹവും ദേവപുത്രത്വവും പ്രാപിച്ചു, (൧൧) തേജസ്സിൻ ആശയിൽ വേരുന്നി, (൩൧) ഭയഹീനർ ആകുന്നതു.

൧ **൫** ആകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഉള്ളവർക്ക് ശിക്ഷാ

൨ വിധി ഒന്നും ഇല്ല. (ജഡപ്രകാരമല്ല ആത്മപ്രകാരം നടക്കുന്നവർക്ക് തന്നെ) ജീവനാത്മാവിന്റെ ധർമ്മമല്ലെല്ലാ, എന്നെ പാപ മരണങ്ങളുടെ ധർമ്മത്തിൽനിന്നു ക്രിസ്തു യേശുവിൽ വി

൩ ട്ടുവിട്ടു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ, ധർമ്മത്തിന്നു ജഡത്താലുള്ള ബലഹീനതനിമിത്തം കഴിയാത്തതു (വരുത്തുവാൻ) ദൈവം സ്വപുത്രനെ പാപം നിമിത്തം പാപജഡത്തിൻ സാദൃശ്യത്തിൽ അയച്ചു; പാപത്തിന്നു ജഡത്തിൽ ശിക്ഷാവിധിയെ നടത്തി

൪ യതു. ജഡപ്രകാരമല്ല ആത്മപ്രകാരം നടക്കുന്ന നമ്മിൽ ധർമ്മത്തിൻ ന്യായം പൂരിച്ചു വരേണ്ടതിന്നത്രെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ജഡപ്രകാരം ഉള്ളവർ ജഡത്തിന്റേറവയും. ആത്മപ്രകാരമുള്ളവർ ആത്മാവിന്റേറവയും ഭാവിക്കുന്നു ജഡഭാവമല്ലെല്ലാ

൫ മരണം; ആത്മഭാവമൊ, ജീവനും സമാധാനവും തന്നെ. കാരണം ജഡഭാവം ദൈവത്തോടു ശത്രുതപം ആകുന്നു; അതു ദേവധർമ്മത്തിന്നു കീഴെടുക്കുന്നില്ലെല്ലാ (കീഴെടുവാൻ) കഴിവും ഇല്ല സ്വപുത്രം എന്നാൽ ജഡത്തിലുള്ളവർക്ക് ദേവപ്രസാദം വരുത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ നിങ്ങളൊ ദേവാത്മാവ് നിങ്ങളിൽ വസിപ്പാൻ ജഡത്തിൽ അല്ല; ആത്മാവിലത്രെ ആകുന്നു. ഒരുത്തന്നു ക്രിസ്താത്മാവ് ഇല്ലാ

൧൦ ഞ്ഞാൽ അവൻ ഇവന്നുള്ളവനും അല്ല. ക്രിസ്തുൻ നിങ്ങളിൽ ആകിലൊ ശരീരം പാപം നിമിത്തം മരിച്ചു എന്ന് നിങ്ങളും ആത്മാവ്

൧൧ നീതിനിമിത്തം ജീവനാകുന്നു. എന്നാൽ യേശുവെ മരിച്ചവരിൽനിന്നുണർത്തിയവന്റെ ആത്മാവ് നിങ്ങളിൽ വസിപ്പാൻ ക്രിസ്തുനെ മരിച്ചവരിൽനിന്നുണർത്തിയവൻ നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നതന്റെ ആത്മാവിനെ കൊണ്ടു, നിങ്ങളുടെ മന്ത്ര ശരീരങ്ങളെ

൧൨ യും ജീവിപ്പിക്കും. ആകയാൽ സഹോദരന്മാരെ! നാം ജഡപ്രകാരം ജീവിപ്പാൻ ജഡത്തിന്നല്ല കടക്കാരാകുന്നതു. കാരണം നിങ്ങളും ജഡപ്രകാരം ജീവിച്ചാൽ ചാകേളുള്ളു; ആത്മാവിനെ കൊണ്ടു

ശരീരത്തിൻ നടപ്പുകളെ കൊല്ലുകിലൊ നിങ്ങൾ ജീവിക്കും എങ്ങിനെ എന്നാൽ, ദേവത്തോടൊന്നിനാൽ നടത്തപ്പെടുന്നവർ അത്രയും ദേവപുത്രന്മാർ ആകുന്നു. നിങ്ങളല്ലൊ പിന്നെയും മറ്റു ദയപ്പെടുവാൻ ദാസ്യത്തിൻ ആത്മാവെ അല്ല പ്രാപിച്ചു; നാം "അബ്ബാ പിതാവെ!" എന്നു വിളിക്കുന്ന പുത്രത്വത്തിൻ ആത്മാവെ അത്രെ പ്രാപിച്ചത്. നാം ദേവമക്കൾ എന്ന് ആത്മാവു നമ്മുടെ നമ്മുടെ ആത്മാവോടു കൂടെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. നാം മറ്റു മക്കളെങ്കിലൊ, അവകാശികളെന്നും ഉണ്ടു; ദൈവത്തിൻ അവകാശികളും ക്രിസ്തുനും കൂട്ടവകാശികളും തന്നെ; നാം തേജസ്സിൻ കൂടെണ്ടതിന്നു കഷ്ടതയിലും കൂടിയാൽ അത്രെ.

കാരണം ഈ കാലത്തിലെ കഷ്ടങ്ങൾ നമ്മിൽ വെളിപ്പെടുത്തുവാനുള്ള തേജസ്സോട് ഒക്കാൽ എന്നു ഞാൻ മതിക്കുന്നു. ദേവ പുത്രരുടെ വെളിപ്പാടിനെ അല്ലൊ, സൃഷ്ടിയുടെ പ്രതീക്ഷ കാത്തിരിക്കുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ, സൃഷ്ടി മനഃപൂർവ്വമായല്ല, മറ്റു കീഴാക്കിയവൻ നിമിത്തമത്രെ മായെക്ക് കീഴെത്തു. സൃഷ്ടിയും മറ്റു കേടിന്റെ ദാസ്യത്തിൽനിന്നു വിടുവിക്കപ്പെട്ടു, ദേവമക്കളുടെ തേജസ്സാകുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തോട് എന്തും എന്നുള്ള ആശയെ മുന്നിട്ടു തന്നെ. സൃഷ്ടി എല്ലാം ഇന്നുവരെയും കൂടെ ഞങ്ങളെ മറ്റു ഈശ്വരനോടൊന്നിരിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നു പോൽ. അത്രെ മറ്റു മറ്റു കൃത്യല്ല, ആത്മാവിൻ ആശ്രയിച്ചു ലഭിച്ചുള്ള നാമും, നമ്മുടെ ശരീരത്തിൻ വീണ്ടെടുപ്പാകുന്ന (പുണ്യം) പുത്രത്വത്തെ കാത്തിരിക്കുന്നു, നമ്മിൽ തന്നെ ഞങ്ങളുണ്ടു. ആശയയിൽ അല്ലൊ നാം മറ്റു കഷ്ടപ്പെട്ടു; കാരണം ആശയൊ ആശയല്ല; താൻ കാരണത്തിനെ ഇനി ആശിപ്പാൻ എന്തുപോൽ? നാം കാരണത്തിനെ മറ്റു ആശിക്കിലൊ ക്ഷാന്തിയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു. അപ്പോഴൊന്നു മറ്റു നന്നെ ആത്മാവും നമ്മുടെ വെലയിനതെക്കു തുണന്നില്ലെന്നും, എങ്ങിനെ എന്നാൽ, വേണ്ടുപോലെ നാം പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടത് ഇന്നത് എന്നറിയാ; ആത്മാവു തന്നെ ഉച്ചരിച്ചാത്ത ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ പക്ഷം എടുക്കുന്നു താനും. എന്നാൽ മറ്റു ആത്മാവിൻ ഭാവം ഇന്നതെന്നും, അതു വിശുദ്ധർക്കായി ദേവപ്രകാശം പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്നു എന്നും ഹൃദയങ്ങളെ ആരാധനവൻ തന്നെ അറിയുന്നു. പിന്നെ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുവാനുവൻ മുന്നിട്ടുണ്ടായത്താൽ വിളിക്കപ്പെട്ടവർ ആകുകൊണ്ട് അവർക്കു സകലവും നമെക്കായി സഹായിക്കുന്നു എന്നു നാം

൨൯ അറിയുന്നു. കാരണം അവൻ മുന്നറിഞ്ഞവരെ സ്വപുത്രൻ അനേകം സഹോദരരിൽ ആദ്യജാതൻ ആകേണ്ടതിന്ന്, അവൻ ഞന്റെ പ്രതിമയോട് അനുരൂപരാവാൻ മുന്നിയമിച്ചു. മുന്നിയമിച്ചവരെ വിളിക്കയും, വിളിച്ചവരെ നീതീകരിക്കയും, നീതീകരിച്ചവരെ തേജസ്കരിക്കയും ചെയ്യും.

൩൧ ഇവരെക്കൊണ്ടു നാം എന്തു പറയും? ദൈവം നമുക്ക് വേദത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടു, നമുക്ക് എതിർ ആർ? സ്വന്തപുത്രനെ ആദരിച്ചാൽ, നമുക്ക് എല്ലാവർക്കായിട്ടും ഏല്പിച്ചവൻ ഇവനോടു കൂടെ സകലവും നമുക്ക് സമ്മാനിച്ചാൽ ഇരിപ്പത്തെങ്ങിനെ?

൩൨ ദൈവം തെരിഞ്ഞെടുത്തവരിൽ ആർ കുറവും ചുമത്തും? നീതീകരിക്കുന്നവൻ ദൈവം തന്നെ. ശിക്ഷ വിധിക്കുന്നവൻ ആർ ക്രിസ്തുനോ, മരിച്ചും എന്നെ അല്ല; ഉണർന്നു വന്നു, ദൈവത്തിൻ വലഭാഗത്ത് ഇരുന്നും നമുക്കുവേണ്ടി പക്ഷിവാദം ചെയ്യും.

൩൩ കൊള്ളുന്നവൻ തന്നെ. ക്രിസ്തുന്റെ സ്നേഹത്തോടു നമ്മെ വേർപ്പെടുപ്പിച്ച് ആർ? സങ്കടമോ? ഇടക്കോ? ഹിംസയോ? വിരോധം? നഗ്നതയോ? കടുക്കോ? വാളോ? (സങ്കീ. ൪൪, ൨൨) നിന്ദിതം ഞങ്ങൾ എല്ലാന്നാളും കൊല്ലപ്പെടുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ ആടുകളെപ്പോലെ എണ്ണപ്പെട്ടു എന്ന് എഴുതിയപ്രകാരം തന്നെ.

൩൪ നാമോ നമ്മെ സ്നേഹിച്ചവനാൽ ഇവരിൽ ഒക്കെയും ഏറെ ജയിക്കുന്നു. മരണവും ജീവനും ദൂതർവാജ്യാകൾ, അധികാരികളും വർത്തമാനവും ഭാവിയും ഉയരവും ആഴവും മറെററു? സൃഷ്ടിയായതിനും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിലുള്ള ദൈവസ്നേഹത്തോടു നമ്മെ വേർപ്പെടുപ്പാൻ കഴികയില്ല എന്നു ഞാൻ തേറിഇരിക്കുന്നു സത്യം.

൯. അദ്ധ്യായം.

ഈ രക്ഷയിൽ യഹൂദർ എന്തൊത്തതു സങ്കടം എങ്കിലും, (൩) വാഗ്ദത്തംഗം ഉണ്ടായില്ല; (൧൪, ൨൯) തെരിഞ്ഞെടുപ്പിന്നു കുറവും ഇല്ല.

൧ ഞാൻ ക്രിസ്തുനിൽ സത്യം ചെയ്യുന്നു എൻമനോഭാവം എന്നോടു കൂടെ വിശുദ്ധാത്മാവിൽ സാക്ഷി ആയി നില്ക്കും. ഞാൻ കളവില്ലാതെ പറയുന്നിതു: എനിക്കു വലിയ ദുഃഖവും ഹൃദയത്തിൽ ഇടവിടാത്ത നോവും ഉണ്ടു. ജഡപ്രകാരം എന്റെയേ ചുക്കാറായ എൻസഹോദരർക്കു വേണ്ടി, ഞാൻ തന്നെ ക്രിസ്തുനോടു വേർപിട്ടു, ശാപം ആവാൻ എനിക്ക് ആഗ്രഹിക്കും.

രോമർ ന്. അ.

അവർ ഇസ്രായേലരല്ലാ ആകുന്നു, പുത്രപവും, (ദേവ) തേജസ്സും നിയമങ്ങളും, ധർമ്മവസ്ഥയും, ഉപാസനയും, വാഗ്ദത്തങ്ങളും ഉള്ളവർ തന്നെ. പിതാക്കന്മാരും അവർക്കു ഉണ്ടു; ജഡം പ്രകാരം ക്രിസ്തനും അവരിൽ നിന്നാകുന്നു, യുഗാദികളോളം വാഴ്ന്നു. സർവ്വത്തിന്മേലും ദൈവമായവൻ തന്നെ ആമെൻ. ദേവവചനം ചൊട്ടിപ്പോയി എന്നല്ലതാനും. കാരണം ഇസ്രായേലിൽ ഉള്ളവായവർ എല്ലാം ഇസ്രായേൽ എന്നും, അബ്രാഹാം സന്തതിയാകയാൽ, എല്ലാവരും മക്കൾ എന്നും വരികയില്ല. (൧ മോ. ൨൧, ൧൨.) ഇപ്പോഴിൽ നിന്നേക്കു സന്തതിവിളിക്കപ്പെടും എന്നു ഭയപ്പെടുന്നു. അതൊ ജഡത്തിൻ മക്കളല്ല, ദേവമക്കൾ ആകുന്നതു; വാഗ്ദത്തമക്കൾ അത്രെ, സന്തതി എന്ന് എണ്ണപ്പെടുന്നു എന്ന് അർത്ഥമുള്ളതു. (൧ മോ. ൧൮, ൧൦.) ഈ സമയത്തേക്കു ഞാൻ വരും, സാദൈക്കു പുത്രൻ ഉണ്ടാകയും ചെയ്യും എന്നുതല്ല, വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ വചനം ആകുന്നു. എന്നതെ അല്ല; ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ ഇപ്പോഴു എന്ന് ഒരവനാൽ ഗർഭം ധരിച്ചു റിബക്ക (യം) ഉണ്ടു. കുട്ടികൾ ജനിക്കാതെയും, ഗുണദോഷം ഒന്നും ചെയ്യാതെയും ഉള്ളകാലത്തിൽ അല്ല, തെരിഞ്ഞെടുപ്പിനാലുള്ള ദേവനിശ്ചയം ക്രിയകൾ മേതുവായല്ല; വിളിച്ചവൻ മേതുവായി തന്നെ നിശ്ചയിച്ചുണ്ടതിന്നു. (൧ മോ. ൨൫, ൨൩.) മൂത്തവൻ ഇളയവനെ സേവിക്കും എന്ന് അവളോടു ചൊല്ലപ്പെട്ടു. (മല. ൧൩, ൧൨.) ഞാൻ യാക്കോബിനെ സ്നേഹിച്ചു, എസാവിനെ പെരുപ്പിച്ചു എന്ന് എഴുതിയപ്രകാരം തന്നെ. എന്നാൽ നാം എന്തു പറയും? ദൈവത്തിൻ പക്കൽ അനീതി ഇല്ലയോ? അതരത്. എങ്ങിനെ എന്നാൽ (൨ മോ. ൩൩, ൧൯.) ഞാൻ കനിഞ്ഞു കൊള്ളുന്നവനെ കനിഞ്ഞും, അലിവു തോന്നുന്നവനെ അലിഞ്ഞും കൊള്ളും എന്ന് അവൻ മോശയോടു പറയുന്നു. ആകയാൽ ഇപ്പോഴുള്ളവനാലും അല്ല; ഓടുന്നവനാലും അല്ല; കനിയുന്ന ദൈവത്താലെ വരൂ. പിന്നെ ഫറവോവിനോടു എഴുത്തു ചൊല്ലുന്നിതു: നിന്നിൽ എന്റെ ശക്തിയെ കാട്ടിട്ട് എന്റെ നാമം ഭ്രമി എങ്ങും പ്രസ്താപിക്കപ്പെട്ടുണ്ടതിന്നു തന്നെ; ഞാൻ നിന്നെ നിറുത്തിയതു (൨ മോ. ൯, ൧൩.) എന്നതുകൊണ്ട് അവൻ തോന്നുന്നവനെ കനിയുന്നു, തോന്നുന്നവനെ കഠിനനാക്കുന്നു. എന്നാൽ നീ എന്നോടു പറയും: അവൻ പിന്നെ ഭയപ്പെടുന്നതു എന്തു? അവന്റെ ഇഷ്ടത്തോടു ആരു പോൽ

- ൨൦ എതിർത്തു? അല്ലയോ മനുഷ്യ! ആകട്ടെ, ദൈവത്തോട് വാമിപ്പാൻ നീ ആർ? മനഞ്ഞവനോടു മനഞ്ഞതു, നീ എന്നെ ഇങ്ങിനെ ആക്കിയത് എന്തെന്നു ചൊല്ലുമൊ? അല്ല കുശവൻ ഒരു പിണ്ഡത്തിൽനിന്നു മാത്രവും അപമാനപാത്രവും രണ്ടും ഉണ്ടാക്കുവാൻ മണ്ണിന്മേൽ അധികാരമുള്ളവനല്ലയോ? ദൈവമൊ, തന്റെ കോപത്തെ തെളിയിച്ചും, ശക്തിയെ അറിയിച്ചും കൊടുപ്പാൻ മനസ്സായിട്ടും നാശത്തിനായി ചമഞ്ഞ കോപപാത്രങ്ങളെ വളരെ ദീപ്തമാക്കിയോടെ ചുമന്നു. തേജസ്സിനായി മുന്നൊരുക്കിയ കനിവിൻ പാത്രങ്ങളിൽ സ്വതേജസ്സിൻപറഞ്ഞ അറിയിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു എങ്കിൽ (എന്തു.) അപ്പോഴും അവൻ നമ്മെയും വിളിച്ചത് യഹൂദരിൽനിന്ന് മാത്രമല്ല; ജാതികളിൽനിന്നും തന്നെ. (രോ. ൨, ൨൩.) എൻ ജനമല്ലാത്തവരെ എൻജനം എന്നും, പ്രിയയല്ലാത്തവരെ പ്രിയ എന്നും ഞാൻ വിളിക്കും. നിങ്ങൾക്കു എന്റെ ജനമല്ല എന്ന് അവരോടു ചൊല്ലിയവിടത്തിൽ അവർ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിൻ പുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും, എന്നു ഹോശേയയിൽ (൨, ൧.) പറയുന്നപ്രകാരം തന്നെ. ഇസ്രായേലുകൊണ്ടു യശായ (൧൦, ൨൨.) കൂർക്കുന്നിതു: ഇസ്രായേൽ പുത്രരുടെ എണ്ണം കടലിൽ മണലോളം ആയാലും, ശേഷിപ്പു രക്ഷപ്പെട്ടു. നീതിയെ പൊഴിയുന്ന സംഹാരം വിധിച്ചിരിക്കുന്നു സത്യം; കർത്താവല്ലാ ഭൂമിമേൽ മുടിക്കുന്ന ഭംഗം വിധിയെ നടത്തും എന്നല്ലാതെ, സൈന്യങ്ങളുടെയ കർത്താവ് നമുക്ക് സന്തതിയെ ശേഷിപ്പിച്ചില്ല എങ്കിൽ, നാം സെബാബേലിലെ ആയി, ഘമൊറയോട് ഒത്തുവരികയായിരുന്നു എന്നു യശായ (൧, ൯.) മുൻചൊല്ലിയപ്രകാരം തന്നെ.
- ൨൦ ആകയാൽ നാം എന്തു പറയും? നീതിയെ പിന്തുടരാത്ത ജാതികൾ നീതിയെ പ്രാപിച്ചു. അതോ, വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതി തന്നെ എന്നും, നീതിയെ വരുത്തുന്നൊരു ധർമ്മത്തെ പിന്തുടരുന്ന ഇസ്രായേൽ നീതിധർമ്മത്തോട് എതിരില്ല എന്നും (പറയേണ്ടു.) ഇത് എന്തുകൊണ്ടു? വിശ്വാസം ഹേതുവായല്ല, ധർമ്മക്രിയകളാൽ എന്തുവാൻ തോന്നുകയാൽ തന്നെ; ഇടച്ചയുള്ള കല്ലിനോടല്ലാ അവർ മുട്ടിപ്പോയതു. (യശ. ൨൮, ൧൩, ൧൪, ൧൫.) ഇതാ, ഞാൻ ചിന്താനിൽ ഇടച്ചുക്കല്ലും, തടങ്ങൽ പായും വെക്കുന്നു; അതിന്മേൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഏവനും ലജ്ജപ്പെടുകയില്ല എന്ന് എഴുതിയപ്രകാരം തന്നെ.

൧൦. അദ്ധ്യായം.

(൯, ൩൦) ജാതികൾക്കു ബോധിച്ച വിശ്വാസനീതിയെ, (൧൦, ൧) യഹൂദർ വെ
റുത്തു, (൧൪) കേട്ടതിനോടു മറുക്കയാൽ കുററു അപകേ ഉള്ളു.

സഹോദരന്മാരെ, അവർ രക്ഷപ്പെടേണം എന്ന് എന്റെ ൧
ഘോരപ്രസാദവും ദൈവത്തോടു യാചനയും അവർക്കു വേ
ണ്ടി ആകുന്നു. കാരണം അവർക്കു ദൈവത്തിനായി എരിച്ചു മ
ൽ ഉണ്ടു, പരിജ്ഞാനത്തിൻ പ്രകാരമല്ല താനും; എന്നതിന്നു ഞാ
ൻ സാക്ഷി. അവർ ദൈവത്തിൻ നീതിയെ അറിയാതെ, സ്വ ൩
നീതിയെ സ്ഥാപിപ്പാൻ അനേകിച്ചുകൊണ്ടു, ദൈവനീതി
ക്കു കീഴെടുത്തു വന്നില്ലല്ലോ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ വിശ്വസിക്കു ര
ന്നവന് ഏവനും നീതി വരുവാനായി, ക്രിസ്തുൻ ധർമ്മത്തി
ന്റെ അവസാനം ആകുന്നു. മോശയല്ലോ ധർമ്മത്താലെ നീ ൫
തിയെ (൩ മോ. ൧൮, ൨൨) അവനെ ചെയ്യുകൊണ്ടു, മനുഷ്യൻ
അവനാൽ ജീവിക്കും എന്നു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. വിശ്വാസ (ത്താ ൩
ലെ) നീതിയൊ ഇവർക്കു പറയുന്നു (൫ മോ. ൩൦, ൧൧, ൧൪.)
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആർ കരേറും? അർത്ഥാൽ ക്രിസ്തുനെ ഇറക്കേണ്ട
തിന്ന് എന്നോ? പാതാളത്തിൽ ആർ ഇറങ്ങും? അർത്ഥാൽ ക്രി ൭
സ്തുനെ മരിച്ചവരിൽനിന്നു കരേറേണ്ടതിന്ന് എന്നോ, നി
ന്റെ ഘോരത്തിൽ പറയരുതു. പിന്നെ എന്തു പറയുന്നു? വ ൮
ചനും നിന്നെക്കു സമീപമായി നിന്റെ വായിലും ഘോരത്തി
ലും ഉണ്ടു, അതായതു ഞങ്ങൾ ചോദിക്കുന്ന വിശ്വാസവ
ചനും തന്നെ. വായികൊണ്ടല്ലോ, നീ യേശു കർത്താവെന്നു ൯
സ്വീകരിക്കുകയും, ഘോരംകൊണ്ടൊ, ദൈവം അവനെ മരിച്ചവ
രിൽനിന്ന് ഉണർത്തിയതു, വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യാൻ, രക്ഷിക്ക
പ്പെടും ഘോരം കൊണ്ടു നീതിക്കായി വിശ്വസിക്കുകയും, വായി ൧൦
കൊണ്ടു രക്ഷിക്കുകയും സ്വീകരിക്കുകയും ആകുന്നു സ്പഷ്ടം. പി ൧൧
ന്നെ (൯, ൩൩.) അവനേൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഏവനും ല
ജ്ജപ്പെടുകയില്ല എന്ന് എഴുത്തു പറവാൻ കാരണം. ഏകൻ ൧൨
തന്നെ എല്ലാവർക്കും കർത്താവും, തന്നോടു വിളിച്ചു ചോദിക്കുന്ന
എല്ലാവരിലും സമ്പന്നനായി കാട്ടുന്നവനും ആകയാൽ യഹൂദ
നും യവനനും വ്യത്യസം ഇല്ല സ്പഷ്ടം. (യോവേ ൩, ൨.) കർത്താ ൧൩
വിൻ നാമത്തെ വിളിച്ചെടുക്കുന്ന ഏവനും രക്ഷപ്പെടും എന്നു
ണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ അവർ വിശ്വസിക്കാത്തവനെ എങ്ങിനെ ൧൪

വിളിക്കും? കേൾക്കാത്തവനെ എങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കും? **൧൫** ഷകൻ കൂടാതെ, എങ്ങിനെ കേൾക്കും? അയക്കപ്പെട്ടല്ലാതെ എങ്ങിനെ ചോദിക്കും? (യശ. ൫൨, ൭) സമാധാനത്തെസുവിശേഷിച്ചു, നന്മകളെ കേൾപ്പിക്കുന്നവരുടെ പാദങ്ങൾ എത്ര **൧൬** മനോഹരം എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം തന്നെ എനിടും സുവിശേഷത്തെ എല്ലാവരും അനുസരിച്ചു എന്നുവന്നില്ല **൧൭** കർത്താവെ, ഞങ്ങൾ കേൾപ്പിക്കുന്നതിനെ ആർ വിശ്വസിച്ചു എന്നു യശയ്യാ (൫൩, ൧) പറയുന്നുവല്ലോ! എന്നതുകൊണ്ടു വിശ്വാസം കേൾവിയിൽ നിന്നുളത; കേൾവിയൊ ദൈവനി **൧൮** യോഗത്തിൽനിന്ന് ആകുന്നു. പക്ഷെ അവർ ചേട്ടില്ല എന്നു ചൊല്ലാമൊ? (സങ്കീ. ൧൯, ൫.) അവരുടെ നാദം സർവ്വഭൂമിയിലും അവരുടെ വചനങ്ങൾ പ്രപഞ്ചത്തിൻ അറുതികളോ **൧൯** വും പുറപ്പെട്ടു എന്നു സ്തംഭം. (ഈ പുറപ്പെട്ടേണ്ടതു) പക്ഷെ ഇസ്രായേൽ അറിയാതിരുന്നവൊ? (൫ മോ. ൩൨, ൨൧) ജനമല്ലാത്തവരെകൊണ്ടു, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എരിവും മൂഡജാതിയാൽ കോപവും ജനിപ്പിക്കും എന്നു മോശെ മുഖനായി തന്നെ പറയ **൨൦** ന്നു പിന്നെ യശയ്യാ (൬൫, ൧) എന്നെ അന്വേഷിക്കാത്തവരാൽ ഞാൻ കാണപ്പെട്ടു; തേടാത്തവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായിവന്നു എന്നു ചൊലാൻ തുനിയുന്നതല്ലാതെ. (൬൫, ൨) ദിവസം മൂപ്പ **൨൧** ന്ൻ ഞാൻ വഴിപ്പെടാതെ, മറ്റൊരു പറയുന്ന ജാതിയെകൊള്ളു എൻകൈകളെ നീട്ടി എന്ന് ഇസ്രായേലെക്കൊണ്ടുപറയുന്നു

൧൧. അദ്ധ്യായം.

ഇസ്രായേലിൽ ശേഷിച്ചിന്നു രക്ഷയും, (൧൧) അവരുടെ വീഴ്ചയാൽ ജാതികൾക്ക് ഉയർച്ചയും വന്നതെന്നി, (൨൫) ജാതികളിൽ പിന്നെ ഇസ്രായേൽ അശേഷം കൂടേണ്ടുകയാൽ, (൩൩) ആശ്വാസവും സ്മൃതവും.

൧ **൧൧** എന്നാൽ ഞാൻ പറയുന്നു: ദൈവം സ്വ ജനത്തെ തള്ളിക്കളഞ്ഞുവൊ? അതരത്; ഞാനുമല്ലാ ഇസ്രായേലൻ അബ്രാഹാം സന്തതിയിലും ബിസ്മിൻ ഗോത്രത്തിലും ഉള്ളവൻ ത **൨**ന്നെ. ദൈവം മുന്നറിഞ്ഞുള്ള സ്വ ജാതിയെ തള്ളിട്ടില്ല; ഏലീയാ (കാബഡത്തിൽ) വേദം ചൊല്ലുന്നത് അറിയുന്നില്ലയൊ? **൩** അവൻ ഇസ്രായേൽക്കു് എതിരെ ദൈവത്തോടു വാദിക്കുന്നതു (൧ രാ. ൧൯, ൧൦.): കർത്താവെ അവർ നിന്റെ പ്രവാചകരെ കൊന്നു, നിന്റെ ബലിപീഠങ്ങളെ ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു; ഞാൻ

തന്നിയെ ശേഷിച്ചു; എന്റെ പ്രാണനേയും അന്വേഷിക്കുന്നു. എന്നതിന് അരുളപ്പാടു ചൊല്ലുന്നതെന്തു? വെറുക്കേണ്ട കൃത്യം, ഏഴായിരം ആളുകളെ ഞാൻ എനിക്കായി ശേഷിപ്പിച്ചു. എന്നിപ്രകാരം ഈ കാലത്തിലും കരുണയാലുള്ള ഒരു ദൈവത്തെടുപ്പിനാൽ ഒരു ശേഷിപ്പിച്ചു. അതു കരുണയാൽ എങ്കിൽ ക്രിയകളാലല്ല സ്പഷ്ടം, അല്ലാത്തതിൽ കരുണ ഇനി കരുണ എന്നാണല്ല. അതുകൊണ്ടെന്തു? താൻ തിരയുന്നതിനെ ഇസ്രായേൽ പ്രാപിച്ചില്ല. ദൈവത്തെടുപ്പു പ്രാപിച്ചു താനും; ശേഷിച്ചവർക്കും, തിരിച്ച സംഭവിച്ചു. (൫ മോ. ൨൯, ൩൨) ദൈവം വെറുക്കേണ്ട സുഹൃത്തുമാരെ കൊടുത്തു (യശ. ൨൯, ൧൦) ഇന്നേവരെ കാണാത്ത കണ്ണുകളും കേൾക്കാത്ത ചെവികളും തന്നെ എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം പിന്നെ (സങ്കീ ൩൯, ൯, ൨൩) അവരുടെ മേലേ അവർക്കു കണിയും നായാട്ടും ഇടച്ചുയും പ്രതികൂലിയും ആക! അവരുടെ കണ്ണുകൾ കാണാതെത്തന്നും ൧൦ ഇരുണ്ടുപോക! അവരുടെ മുതുകിനെ നിത്യം കൂനാക്കുക! എന്നു ദാവീദ് പറയുന്നു. എന്നാൽ അവർ വീഴേണ്ടതിന് ഇടവിട്ടു എന്താണു? അതുകൊണ്ട് അവരുടെ പിഴയാൽ ജാതികൾക്കു രക്ഷ വന്നത് അവർക്കു ചൂടു ജനിപ്പിച്ചാൻ തന്നെ. എന്നാൽ അവരുടെ ൧൨ പിഴ ലോകത്തിന്നു ധനവും, അവരുടെ തോലും ജാതികളുടെ സമ്പത്തും ആയെങ്കിൽ, അവരുടെ തികച്ചത് എത്ര അധികം! ഞാനല്ലെങ്കിൽ ജാതികളായ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: ഞാൻ ൧൩ ജാതികൾക്കു അപോസ്തലൻ ആകുന്ന അവസരം എന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു തേജസ്സ് കൂട്ടുന്നു സത്യം. അതിനാൽ എന്റെ ൧൪ ജഡമാകുന്നവർക്കു എരിച്ചത് ജനിപ്പിച്ചു, അവരിൽ ചിലരെ രക്ഷിപ്പാൻ നോക്കിട്ടു താനും. കാരണം അവരുടെ ദ്രോഹം ലോകത്തിൽ നിരപ്പായി എങ്കിൽ, അവരുടെ ചേച്ചു മരിച്ചതിൽനിന്നുയിപ്പി ഇന്നല്ലാതെ എന്താകും? ആദ്യമാവു (൪ മോ. ൧൫, ൧൩, ൨൦) വിശുദ്ധമാകിലൊ, പിന്മാറ്റം അതെ; വേർ വിശുദ്ധം ആയാൽ, കൊമ്പുകളും അറുത്തും. കൊമ്പുകൾ ചിലത് ഒടിഞ്ഞു പോയി, കാട്ടാലിവിൽ നിന്നുള്ള നീ അന്വേഷിക്കുന്നതിൽ ഒട്ടിച്ചു ചേർക്കപ്പെട്ടു; ഒലീവിൻ വേർക്കും നെയ്യും കൂട്ടാളിയാണെന്നു എങ്കിലൊ ആ കൊമ്പുകളെ നിന്ദിച്ചു പ്രശംസിക്കല്ലെ! പ്രശംസിച്ചാലൊ, നീ വേറിനെ അല്ല വേർ നിന്നെ ചുമക്കുന്നത് (ഓക്ക). എന്നാൽ ഞാൻ ഒട്ടിക്കപ്പെട്ടവൻ കൊമ്പുകൾ ഒട്ടിച്ചു പോയി ൧൯

൨൦ എന്നു നീ ചൊല്ലും. ശരി, അവിശ്വാസത്താൽ അവ ഒടിഞ്ഞു
 ൨൧ പോയി, വിശ്വാസത്താൽ നീ നില്ക്കുന്നു; തെളിഞ്ഞുപോകാതെ
 ദയപ്പെടുക! സ്വാഭാവികകൊമ്പുകളെ ദൈവം ആദരിയാതെ
 പോയെങ്കിൽ, നിന്നെയും പക്ഷെ ആദരിയാതെ ഇരിക്കില്ലമാം.
 ൨൨ ആകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ ദയയും ഖണ്ഡിതവും കാണുക! വി
 ന്നവരിൽ ഖണ്ഡിതവും, നിന്നിൽ ദയയും ഉണ്ടു; ദയയിൽ നീ
 ൨൩ പാർത്തു കൊണ്ടാലത്രെ, അല്ലായ്യിൽ നീയും അറുക്കപ്പെടും. അവ
 രും കൂടെ അവിശ്വാസത്തിൽ പാർത്തു കൊള്ളാത്താൽ ഒട്ടിക്കപ്പെ
 ൨൪ ടും, അവരെ പിന്നെയും ഒട്ടിപ്പാൻ ദൈവം ശക്തനാകുന്നു പോ
 ടും. നീയാകട്ടെ, സ്വാഭാവത്താൽ കാട്ടുമരമായതിൽനിന്ന് അറുക്ക
 പ്പെട്ടു; സ്വാഭാവത്തിനു വിരോധമായി, നല്ല ഒലീവിൽ ഒട്ടിക്ക
 പ്പെട്ടു എങ്കിൽ, ഈ സ്വാഭാവികകൊമ്പുകളെ സ്വന്തമായ ഒലീ
 ൨൫ വിൽ എത്ര അധികം ഒട്ടിക്കപ്പെടും. എങ്ങിനെ എന്നാൽ സമോ
 ദരന്മാരെ, നിങ്ങൾക്കു തന്നെ നിങ്ങൾ വ്യഭിചിതന്മാരായി തോ
 ന്നാപ്പാൻ ഈ മരം വേദാധികാരികൾക്ക് എന്ന് ആഗ്രഹിക്ക
 ന്നു; തടിപ്പ് ഇസ്രായേലിന് ഏകദേശം സംഭവിച്ചതു ജാതികളു
 ൨൬ ടെ നിറവു പ്രവേശിച്ചപ്പോളും അത്രെ. ഇപ്രകാരം ഇസ്രായേൽ എ
 ല്ലാം രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യും; (യശ. ൫൯, ൨൦.) ഉദ്ധരിപ്പവൻ
 ചീയോനിൽനിന്നു വന്നു യാക്കോബിൽനിന്ന് അഭക്തിയെടു
 ൨൭ റും. (യശ. ൨൭, ൯.) അവരുടെ പാപങ്ങളെ ഞാൻ എടുത്തു കള
 ഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവരോട് എന്റെ നിയമം ഇതു തന്നെ എന്ന്
 ൨൮ എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം. സുവിശേഷത്തെ നോക്കിയാൽ അ
 വർ നിങ്ങൾ നിമിത്തം അനിഷ്ടർ; തെരിഞ്ഞെടുപ്പിനെ നോക്കി
 ൨൯ യാലൊ, പിതാക്കന്മാർ നിമിത്തം പ്രിയമുള്ളവർ. കാരണം ദൈവ
 ത്തിൻ കൃപാവരങ്ങളും വിളിയും അന്യതാപം വരാത്തവ അത്രെ.
 ൩൦ എങ്ങിനെ എന്നാൽ നിങ്ങളും പണ്ടു ദൈവത്തിന് അടങ്ങാ
 ണ്ണ ശേഷം, ഇപ്പോൾ അവരുടെ അനധീനതയാൽ കനിവു
 ൩൧ ലഭിച്ചപ്രകാരം ഇവരും ഇപ്പോൾ അടങ്ങാത്തതു നിങ്ങൾക്കു
 ൩൨ ുളു കനിവിനാൽ അവർക്കു കനിവു ലഭിക്കേണ്ടതിനെത്രെ. ഞെ
 വമല്ലൊ എല്ലാവരേയും കനിഞ്ഞു കൊള്ളേണ്ടതിന്ന്, എല്ലാവ
 ൩൩ രേയും അവിശ്വാസത്തിൽ അടച്ചു കളഞ്ഞു. ഹാ ദൈവത്തി
 ന് (കൃപാ)ധനം ജ്ഞാനം അറിവ് ഇവറിൻ ആഴം എത്ര!
 അവന്റെ ന്യായവിധികൾ എത്ര അപ്രമേയവും, വഴികൾ
 ൩൪ അഗോചരവും ആകുന്നു! (യശ. ൪൦, ൩൨) കർത്താവിൻ മനസ്സു

രോമർ ൧൨. അ.

ആരു പോൽ അറിഞ്ഞു? അവൻ ആരു പോൽ മന്ത്രിയാ
യി കൂടി? (യോബ്. ൪൧, ൩.) അല്ല അവനു വല്ലതും മുമ്പിൽ ൩൫
കൊടുത്തിട്ടു പകരം മേടിപ്പത് ആർ? കാരണം അവനിൽനിന്നും ൩൩
അവനാലും അവങ്കലേക്കും സകലവും ആകുന്നു, അവനു യു
ഗാദികളോളം തേജസ്സ് (ഉണ്ടാക)! ആമെൻ.

൧൨. അദ്ധ്യായം.

കൃതജ്ഞതയൽ തന്നെ ദൈവത്തിനു ബധികഴിച്ചു, (൩) താഴ്മയോടും, (൪) നാനാ
ധിധന്യോഹത്തോടും നടന്നു, (൧൭) സമാധാനത്തെ പരത്തുവാൻ പ്രബോധനം.

എന്നതു കൊണ്ടു! സഹോദരന്മാരെ! ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ ൧
മനസ്സിലിപ്പുകൾ കാഴ്ചിച്ചു, നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു:
നിങ്ങൾ ബുദ്ധിയുള്ള ഉപാസനയായി നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ
ജീവിക്കുന്നതും വിശുദ്ധവും ദൈവത്തിന്നു പ്രസാദം വരുത്തു
ന്നതും ആയ ബലിയാക്കി കഴിക്ക. ഈ യുഗത്തെ മാതിരി ആ ൨
ക്കാതെ, മനസ്സിനെ പുതുക്കുകയാൽ രൂപാന്തരപ്പെട്ടിട്ടു, ദൈവ
ത്തിന് ഇഷ്ടമായി നന്മയും പ്രസാദവും തികവു മുളുത് ഇന്ന
ത് എന്നു ശോധന ചെയ്യുമാറാക. എങ്ങിനെ എന്നാൽ എനി ൩
ക്കു നല്ലപ്പെട്ട കൃപനിമിത്തം ഞാൻ നിങ്ങളിലുള്ള എല്ലാവനോ
ടും ചൊല്ലുന്നതു: ദാവിക്കേണ്ടതിന്നു മീതെ ദാവിച്ചയരാതെ,
ദൈവം അവനവന്നു വിശ്വാസത്തിൻ അളവിനെ പകരത
തു പോലെ സുബോധമാകുംവണ്ണം ദാവിക്ക! ഏകശരീരത്തിൽ ൪
അല്ലെല്ലാ, നമുക്ക് അനേകം അവയവങ്ങളും, അവയവങ്ങൾക്ക്
ഒക്കയും ഒരുപോലെ അല്ല, പ്രവൃത്തിയും ഉള്ളപ്രകാരം തന്നെ.
അനേകരായ നാം ക്രിസ്തനിൽ ഏകശരീരവും, അവനവൻ ത ൫
ങ്ങളിൽ അവയവങ്ങളും ആകുന്നു. വിശേഷിച്ചു നമുക്കു നല്ലി ന്ന
യ കൃപെക്കു തക്കവണ്ണം വിവിധങ്ങളായ വരങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊ
ണ്ടു, പ്രവചനമായാൽ, വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രമാണപ്രകാരം
ആക; ശുശ്രൂഷ എങ്കിൽ, ശുശ്രൂഷയിൽ നാം ഇരിക്ക; ഉപ ൭
ദേശിക്കുന്നവൻ എങ്കിൽ, ഉപദേശത്തിൽ ആക; പ്രബോധി
പ്പിക്കുന്നവൻ ആയാൽ, പ്രബോധനത്തിൽ ആക. വിദാഗി ൮
ച്ച കൊടുക്കുന്നവൻ ഏകാഗ്രതയോടെ, മുമ്പുള്ളവൻ ഉത്സാഹ
ത്തോടെ, കനിയുന്നവൻ പ്രസന്നതയോടെ, സ്നേഹം നില്പ്യാൻ
ജം, (ആക) തീയതിനെ അറച്ചും നല്ലതെ സജ്ജിച്ചുകൊണ്ടു
(അമ. ൫, ൧൫.) സഹോദരപ്രീതിയിൽ തമ്മിൽ സ്ഥായിപ്പുണ്ടു ൧൦

൧൧ വെള്ളമാനത്തിൽ തമ്മിൽ മുന്പിട്ടുകൊണ്ടു, ഉത്സാഹത്തിൽ മ
 ടിപ്പില്ലാതെ, ആത്മാവിൽ വെറു സമയത്തെ സേവിച്ചു,
 ൧൨ ആശയാൽ സന്തോഷിച്ചു, ക്ലേശത്തിൽ സഹിച്ചുനിന്നു.
 ൧൩ പ്രായ്ക്കുന്നയിൽ അഭിനിവേശിച്ചു, വിശുദ്ധരുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽ കൂട്ടായ്മ കാണിച്ചു, ആതിര്യം പിന്തുടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുക!
 ൧൪ നിങ്ങളെ ഹിംസിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിപ്പിൻ; ശപിക്കരുതെ.
 ൧൫ സന്തോഷിക്കുന്നവരോടു കൂടെ സന്തോഷിക്കയും, കരയുന്നവ
 ൧൬ രോടുകൂടെ കരകയും, തമ്മിൽ ഐക്യമത്വം ഭാവിച്ചു, ഉയരമുള്ളവ
 ചിന്തിക്കാതെ, താണവനിൽ ഉൾപെടും കൊൾക. താന്തനിക്കു
 ൧൭ ബുദ്ധിമാൻ എന്നു തോന്നായ്ക്ക. ഒരുത്തന്നും തിന്മയ്ക്കു പകരം
 തിന്മ കൊടുക്കാതെ, എല്ലാമനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെയും നല്ലവനെ
 ൧൮ മുക്കരുതി. കഴിയും എങ്കിൽ, നിങ്ങളാൽ ആവോളം എല്ലാമനുഷ്യ
 ൧൯ രോടും സമാധാനം കോലുക. പ്രിയമുള്ളവരെ തങ്ങളും തന്നെ
 പകവീട്ടാതെ, (ദേവ) കോപത്തിന്നു ഇടം കൊടുപ്പിൻ, കാരണം
 (൫ മോ. ൩൨, ൩൫.) പ്രതിക്രിയ എനിക്കുള്ളതു, ഞാൻ പകരം
 ൨൦ ചെയ്യും എന്നു കർത്താവ് പറയുന്നു. ആകയാൽ (സൂ. ൨൫,
 ൨൧) നിന്റെ ശത്രുവിന്നു വിശക്കിൽ അവനെ ഉറപ്പുക, ദാമി
 ക്കിൽ കൂടിപ്പിക്കുക; ഇതു ചെയ്യാൽ തീർന്നുലുകൾ അവന്റെ ത
 ലമേൽ കുന്നിക്കും എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്; തിന്മയോടു തോ
 ള്കാതെ, നന്മയാൽ തിന്മയെ ജയിക്കുക!

൧൩. അദ്ധ്യായം.

കൊച്ചുക്കു കീഴ്പ്പടുവാനും, (൮) സ്നേഹത്തെ പ്രമാണമാക്കി, (൧൧) സുഖാധം ആചരിപ്പാനും പ്രബോധനം.

൧ **മറ്റു** ദേഹിയും ശുശ്രൂഷാധികാരങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങുക; കാര
 ൨ ണം ദൈവത്തിൽ നിന്നല്ലാതെ അധികാരം ഒന്നും ഇല്ല; ഉള്ള
 ൩ അധികാരങ്ങളെ ദൈവത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടവ, ആകയാൽ
 അധികാരത്തോടു മറുക്കുന്നവൻ ദൈവവ്യവസ്ഥയോടു മറുക്കു
 ൪ ന്നു; മറുക്കുന്നവരോ, തങ്ങളുടേ തന്നെ ന്യായവിധിയെ പ്രാ
 ൫ പിടിക്കും. പിന്നെ വാഴുന്നവർ സൽക്രിയയെക്കല്ല; ഭക്തിയെക്ക
 ൬ റെ ഭയമായിരിക്കുന്നു; അധികാരസ്ഥനെ ഭയപ്പെടാതിരിപ്പാ
 ൭ ന് ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ? നല്ലതിനെ ചെയ്തു എന്നാൽ, അവനോടു
 ൮ പുക്കളു ലഭിക്കും. നിന്നെക്കു നന്മയ്ക്കായിട്ടല്ല, അവൻ ദൈവ
 ൯ ശുശ്രൂഷക്കാരനാകുന്നു, തീയതിനെ നീ ചെയ്തിലോ ഭയപ്പെടുക

വെറുതെ അല്ലല്ലോ, അവൻ വാളെ വഹിക്കുന്നതു; ദോഷം പ്രവൃത്തിക്കുന്നവനിൽ കോപം നടത്തിപ്പാൻ ഉത്തരം ചെയ്യുകൊണ്ടു, അവൻ ദൈവത്തിൻ ശുശ്രൂഷക്കാരനാകുന്നു സത്യം എന്നതുകൊണ്ടു കോപത്തെ അല്ല, മനസ്സാക്ഷിയേയും വിചാരിച്ചത്രെ, കീഴടങ്ങുക തന്നെ ആവശ്യമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടത്രെ നിങ്ങൾ നികിരിയും കൊടുക്കുന്നു; അവർ ദേവസേവകളായവരും അതിൽ തന്നെ അഭിനിവേശിക്കുന്നവരും ആകുന്നതിനാൽ തന്നെ. അതുകൊണ്ടു കടമായുള്ളത് എല്ലാവർക്കും ഒപ്പിപ്പിൻ, നികിരി (മേടിക്കുന്നവന്നു) നികിരി, ചൂഷം (മേടിക്കുന്നവന്നു) ചൂഷം, ഭയം വേണ്ടുന്നവന്നു ഭയം, മാനം വേണ്ടുന്നവന്നു മാനം തന്നെ. അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുന്നത് ഒഴികെ ആരോടും വൃക്കണം കടമ്പെടരുതു. അന്യനെ സ്നേഹിക്കുന്നവനല്ലൊ ധർമ്മത്തെ പുരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; കാരണം പ്രഭുവിചാരം ചെയ്യരുതു, കല ചെയ്യരുതു; മോഷ്ടിക്കരുതു, മോഹിക്കരുതു മുതലായിട്ടു യാതൊരു കല്പനയും, നിന്നെപ്പോലെ തന്നെ കൂട്ടുകാരനെ സ്നേഹിക്കുന്നുള്ള വചനത്തിൽ തന്നെ സംക്ഷേപിച്ചു കിടക്കുന്നു. സ്നേഹം എന്നതു കൂട്ടുകാരനു ദോഷം പ്രവൃത്തിക്കാത്തതാകയാൽ ധർമ്മനിവൃത്തി സ്നേഹം അത്രെ. അതൊ (ചെയ്യേണ്ടതു) സമയത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടു തന്നെ; നാം വിശ്വസിച്ച നേരത്തേക്കാൾ രക്ഷ ഇല്ലേപ്പോൾ, നമുക്ക് അധിപം അടുത്തതാകുകൊണ്ടു, നാം ഉറക്കത്തിൽനിന്നുണരവാൻ നാഴിക വന്നു എന്നറിയാമല്ലോ. രാവു ചെന്നു കഴിഞ്ഞു, പകൽ അടുത്തു; അതുകൊണ്ടു നാം-ഇരട്ടിൻ ക്രിയകളെ വീഴ്ത്തു, വെളിച്ചത്തിൻ ആയുധങ്ങളെ ധരിച്ചുകൊൾ്ക. പകൽക്കാലത്ത് എന്നപോലെ നാം മയ്യാദയായി നടക്കുക, കൂത്തു മദ്യപാനങ്ങളിലല്ല, ഭുക്തിമൈഥുനങ്ങളിലല്ല, എരിവു പിന്നെക്കങ്ങളിലല്ല; കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനെ അത്രെ ഉടുത്തുകൊൾവിൻ! പിന്നെ മോഹങ്ങൾ ജനിപ്പാൻ ജഡത്തിന്നായി കരുതികൊള്ളരുതു.

൧൪. അദ്ധ്യായം.

ഭക്ഷണാഭി ആചാരങ്ങളെ ചൊല്ലി ഇടഞ്ഞു പോകാതെ, (൭) താന്താൻ ക്രിസ്തുസാദൃശ്യം, (൧൨) സഭയുടെ കെട്ടുപണിയും വരരുതുവാൻ നോക്കേണം.

വിശ്വാസത്തിൽ ബലഹീനനായവനെ നിങ്ങൾ (അവരുടെ) വിചാരങ്ങൾക്കു വിധിക്കാതെ കണ്ടു ചേർത്തുകൊൾവിൻ.

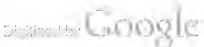
൨ ഒരുവൻ എല്ലാം തിന്നാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു; ചെലവീനൻ സ
 ൩ സ്വാദികളെ തിന്നുകെ ഉള്ളു. തിന്നുന്നവൻ തിന്നാത്തവനെ
 ധിക്കരിക്കരുതു, തിന്നാത്തവൻ തിന്നുന്നവനെ ന്യായം വിധി
 ൪ കരുത്, ദൈവമല്ലോ അവനെ ചേർത്തുകൊണ്ടു; അന്യന്റെ
 ഭൃത്യനു വിധിപ്പാൻ നീ ആർ? അവൻ നില്ക്കുന്നതൊ വിഴ്ചന
 തൊ തന്റെ കർത്താവിന്നത്രെ; അവൻ നിലനില്ക്കും രാജം;
 ൫ ദൈവം അവനെ നില്പിപ്പാൻ ശക്തനല്ലോ ആകുന്നു. ഒരുവ
 ന് ദിവസത്തേക്കാൾ ദിവസത്തെ മാനിക്കുന്നു, മറ്റവൻ എ
 6 ല്ലാദിവസങ്ങളെയും മാനിക്കുന്നു; അവനവൻ താന്താന്റെ മ
 7 ന് നസ്സിൽ നിറപടിയുള്ളവനാക. ദിവസത്തെ കരുതുന്നവൻ
 കർത്താവിനായി കരുതുന്നു; ദിവസത്തെ കരുതാത്തവൻ ക
 8 ര്ത്താവിനായി കരുതാത്തതു; പിന്നെ തിന്നുന്നവൻ ദൈവ
 തെ സ്മരിക്കയാൽ കർത്താവിനായി തിന്നുന്നു, തിന്നാത്തവൻ
 കർത്താവിനായി തിന്നാതെ ദൈവത്തെ സ്മരിക്കയും ചെയ്യുന്നു.
 9 എങ്ങിനെ എന്നാൽ നമ്മിൽ ആരും തനിക്കു ജീവിക്കുന്നില്ല,
 ആരും തനിക്കു ചാകുന്നതും ഇല്ല; നാം ജീവിച്ചാലും കർത്താവി
 10 ന്നു ജീവിക്കുന്നു; ചത്താലും കർത്താവിന്നു ചാകുന്നു. ആതുകൊ
 11 ണ്ടു ജീവിച്ചാലും ചത്താലും കർത്താവിന്നുള്ളവർ ആകുന്നു.
 12 ന് കാരണം മരിച്ചവർക്കു ജീവികൾക്കും ഉടയവൻ ആകേണ്ടതി
 13 ന്നു തന്നെ ക്രിസ്തുൻ മരിക്കയും ഉയിർക്കയും ചെയ്തു. നീയൊ
 14 നിന്റെ സഹോദരനു ന്യായം വിധിപ്പാൻ എന്തു? അല്ല. നീ
 15 യും നിന്റെ സഹോദരനെ ധിക്കരിപ്പാൻ എന്തു? നാം എല്ലാ
 16 വരും ദൈവത്തിന്റെ ന്യായാസനത്തിന്നു മുമ്പാകെ നില്ക്കും
 17 സത്യം (യശ. ൪൫, ൨൩.) എന്റെ ജീവനാണെ എല്ലാമുഴക്കാലും
 18 എനിക്കു വന്നുണ്ടു എല്ലാനാവും ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തുകയും ചെ
 19 യ്യും എന്ന് എഴുതി ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ. ആകയാൽ നമ്മിൽ ഒ
 20 രോരുവനും താന്താന്റെ കണക്കിനെ ദൈവത്തോടു വേറാധി
 21 പ്പിക്കും എന്നതുകൊണ്ടു നാം ഇനി അന്യോന്യം ന്യായം വിധി
 22 ക്കൊല്ല; സഹോദരൻ ഇടച്ചയൊ തടങ്ങലൊ വെക്കാതിരിപ്പാ
 23 ന് അത്രെ വിധിച്ചുകൊൾവിൻ. ഞാൻ കർത്താവായ യേശു
 24 വിൽ അറിഞ്ഞു തേറിയത് എന്തെന്നാൽ ഒന്നും തന്നാൽ തന്നെ
 25 രീണ്ടൽ ആകയില്ല; ഒരുവൻ അതു തീണ്ടൽ എന്ന് എണ്ണിയാ
 26 ൽ അവന്നത്രെ തീണ്ടൽ ആകുന്നു. ദക്ഷിണംനിമിത്തം നി
 27 ന്റെ സഹോദരൻ ദുഃഖിച്ചു പോയാലൊ, നീ സ്നേഹപ്രകാരം

നടക്കുന്നില്ല; ആർക്കു വേണ്ടി ക്രിസ്തുൻ മരിച്ചു, ആയവനെ നിന്റെ ഭക്ഷണംകൊണ്ടു നശിപ്പിക്കല്ലെ! ആകയാൽ നിന്നു ൧൩ ഉടെ നന്മയോടു ദൂഷണം പറ്റി വരരുതെ. ദേവരാജ്യം ഭക്ഷ്യ ൧൭ ന്നപാനവും അല്ലല്ലെ; നീതിയും സമാധാനവും വിശുദ്ധാത്മാവിൽ സന്തോഷവും അത്രെ ആകുന്നു. ഇവറ്റിൽ തന്നെ ക്രി ൧൮ സ്വനെ സേവിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവനും മനുഷ്യക്ക് കൊള്ളാകുന്നവനും ആകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ൧൯ നാം സമാധാനത്തിനും അന്യോന്യം വീടുവൾന്നെക്കും ഉള്ള വരറെ പിന്തുടരുക. ഭക്ഷണം നിമിത്തം ദേവനിഷ്ഠാണത്തെ ൨൦ കെട്ടഴിക്കല്ലെ! എന്നാൽ എല്ലാം ശുദ്ധം തന്നെ; തടങ്ങൽ തട്ടിയീട്ടും തിന്നുന്ന മനുഷ്യനൊ അതു വിടക്ക. ഇറച്ചി തിന്നായ്ക്കയും ൨൧ രസം കുടിക്കായ്ക്കയും സഹോദരന്മാർ ഇടച്ചയോ തടങ്ങലൊമ്പല ഹീനതയോ സംഭവിക്കുന്നത് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യായ്ക്കയും നല്ലതു തന്നെ. നിന്നെക്കു വിശ്വാസം ഉണ്ടോ? അതിനെ ദേവ ൨൨ മുന്പാകെ നിന്നെക്കായിട്ടു ധരിച്ചുകൊൾക; താൻ സമ്മതിക്കുന്ന ൨൩ തിൽ തന്നെക്കു താൻ വിധിക്കാത്തവൻ ധന്യൻ; സംശയിക്കുന്നവനൊ തിന്നു എങ്കിൽ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു വരായ്ക്കൊണ്ടു അവന്നു കുറം വിധിച്ചിട്ടുണ്ടു; വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു വരാത്തത് ഒക്കയും പാപം അത്രെ.

൧൫. അദ്ധ്യായം.

ബലഹീനരെ ചുമന്നുകൊണ്ടു, (൫) രണ്ടു വകക്കാരും ഐക്യപ്പെടുവാൻ പ്രബോധനം, (൧൭) അപേക്ഷകൾ, (൨൨) യാത്രാഭാഷണവും അപേക്ഷയും.

എന്നാൽ ശക്തരായ നാം അശക്തരുടെ ബലഹീനതകളെ ൧ ചുമക്കേണം, തങ്ങളെതന്നെ പ്രസാദിപ്പിക്കുകയും അരുത്. നമ്മി ൨ ൽ ഓരോരുവൻ ഗുണത്തിനായി വീടുവൾന്നെക്കായി തന്നെ കൂട്ടുകാരനെ പ്രസാദിപ്പിക്ക. കാരണം ക്രിസ്തുനും തന്നെ താൻ ൩ പ്രസാദിപ്പിച്ചില്ല. (സങ്കീ. ൩൯, ൧) നിന്നെ നിന്ദിക്കുന്നവരുടെ നിന്ദകൾ എന്റെ മേൽ വീണു എന്ന് എഴുതിയപ്രകാരമത്രെ (നടന്നു.) എങ്ങിനെ എന്നാൽ മുൻ എഴുതപ്പെട്ടവ ഒക്ക ൪ യും നമ്മുടെ ഉപദേശത്തിനായി എഴുതിയത് നാം എഴുത്തുകളുടെ ക്ഷാന്തിയാലും ആശ്വാസത്താലും ആശയെ ധരിച്ചു കൊള്ളേണ്ടതിന്നു തന്നെ. എന്നാൽ നിങ്ങളും ഐക്യമത്രപ്പെട്ടു, ന ൫ മ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ പിതാവായ ദൈവത്തെ

൩൩ ഒരു വായികൊണ്ടു മഹത്വീകരിക്കേണ്ടതിന്നു, ക്ഷ്യാന്തി ആശ്വാ
 സങ്ങളുടെ ദൈവം ക്രിസ്തുവേശ്വരനായി തക്കവണ്ണം അന്യോ
 ൩൪ ന്യം ഒന്നിനെ തന്നെ ചിന്തിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു നല്ലേണമെ
 ൩൫ റ്റേ ആതുകൊണ്ടു ക്രിസ്തുൻ ദൈവത്തേക്കു സ്തിന്നായികൊണ്ടു നിങ്ങൾ
 ൩൬ ളെ ചേർത്തുകൊണ്ടതു പോലെ അന്യോന്യം ചേർത്തു കൊടുപ്പിൻ.
 ൩൭ ഞാൻ പറയുന്നതൊ യേശുക്രിസ്തുൻ ദേവസ്വത്വത്തിൻനിമി
 ൩൮ ത്തം പരിചേരുന്നതുകൂടി ശ്രദ്ധിക്കുന്നവരായി ചമഞ്ഞതു പിതാ
 ൩൯ ന് കർമ്മങ്ങളെ വാഗ്ദത്തങ്ങളെ ഉറപ്പിക്കേണ്ടതിന്നും, ജാതികൾ ദൈ
 ൪൦ വത്തെ കനിവിൻനിമിത്തം മഹത്വീകരിക്കേണ്ടതിന്നും എന്ന
 ൪൧ റത്ര. (സങ്കീ. ൧൧, ൫൦.) ആകയാൽ ഞാൻ ജാതികളിൽ നിന്നെ
 ൪൨ വാഴ്ത്തി, നിൻ നാമത്തിന്നു സ്തുതി പാടും എന്ന് എഴുതിയപ്രകാ
 ൪൩ രം തന്നെ. പിന്നെ (൫ മോ. ൩൨, ൪൩.) ജാതികളെ അവന്റെ
 ൪൪ ജനത്തോട് ഒന്നിച്ചു ആനന്ദിപ്പിൻ എന്നും, സങ്കീ. ൧൧, ൧)
 ൪൫ എല്ലാജാതികളും കർത്താവെ സ്തുതിപ്പിൻ, എല്ലാവരങ്ങളും അവ
 ൪൬ നെ പുകഴ്ചിൻ എന്നും ഉണ്ടു. ജാതികളെ ഭരിപ്പാൻ എഴുന്നീല്ക്കു
 ൪൭ ന്ന ഇശ്ശായിദേവൻ ആയവനെ ജാതികൾ ആശിച്ചു തേടും
 ൪൮ എന്നു യശയ്യാവും (൧൧, ൧൦.) പറയുന്നു. എന്നാൽ ആശയുടെ
 ൪൯ ദൈവം വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ തന്നെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന
 ൫൦ വിൻ ശക്തികളും ആശയിൽ വഴിയുമാറു സകല സന്തോഷ
 ൫൧ ളും സമാധാനവും കൊണ്ടു നിങ്ങളെ നിറക്കുക.
 ൫൨ പിന്നെ പ്രിയ സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങൾ തന്നെയും സ
 ൫൩ ല്ലന്നസമ്പൂർണ്ണരും സകല ജ്ഞാനം നിറഞ്ഞവരും തങ്ങളിൽ
 ൫൪ തന്നെ വഴിക്കാക്കുവാൻ പ്രാപ്തരും ആകുന്നു എന്നു ഞാൻ ത
 ൫൫ ന്നെയും നിങ്ങളെ ചൊല്ലി തേറി ഇരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും സ
 ൫൬ ഹോദരന്മാരെ, ദൈവം എനിക്കു നല്കിയ കൃപനിമിത്തം നി
 ൫൭ ങ്ങളെ ഞാനും കൂടെ കാഴ്ചിക്കുന്നവനായി, ചിലതിൽ അതിയെ
 ൫൮ യ്മമായി നിങ്ങൾക്കു എഴുതി. ജാതികൾ ആകുന്നവരു ഖലി
 ൫൯ വിശ്വസിക്കുന്നവനാൽ വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടു, സുഗ്രാഹ്യമായി
 ൬൦ ചമയേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ദൈവത്തിൻ സുവിശേഷത്തെ പു
 ൬൧ രോഹിതനായി നടത്തികൊണ്ടു, ജാതികളിൽ യേശുക്രിസ്തുൻ
 ൬൨ സേവകനായിരിപ്പാനുതകവണ്ണമല്ലോ എനിക്കു കൃപ ലഭിച്ചു
 ൬൩ ത്തു. ആകയാൽ, എനിക്കു ദേവകാർയ്യാത്തിൽ ക്രിസ്തുവേശ്വരനായി
 ൬൪ ത് പ്രശംസ ഉണ്ടു. ക്രിസ്തുൻ എന്നുകൊണ്ടു ജാതികളുടെ അ
 ൬൫ ന്നസരണത്തിന്നു വേണ്ടി, വാക്കിനാലും ക്രിയയാലും അടയാ

ങ്ങളുടെയും അതുതങ്ങളുടെയും ശക്തികൊണ്ടു, വിശുദ്ധാത്മാവിൻ ശക്തിയിൽ തന്നെ പ്രവൃത്തിച്ചവ അല്ലാതെ, ഞാൻ ചൊല്ലുവാൻ തുനികയില്ലല്ലോ. അതിനാൽ ഞാൻ മുഖെ യരുശലേമിലും ചുഴലവും പിന്നെ ഇല്ലയുവരേയും ക്രിസ്തുന്റെ സുവിശേഷത്തെ പുരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ഞാൻ അന്ത്യം ൨൦ന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൻമേൽ പണി ചെയ്യാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു, ക്രിസ്തുന്റെ പേർ കേൾക്കായ ഇടത്തിലല്ല. (യശ. ൨൧൫, ൧൫.) അവനെകൊണ്ട് അറിയിക്കപ്പെടാത്തവർ കാണും കേൾക്കാത്തവർ ബോധിക്കും എന്ന് എഴുതിയ പ്രകാരമത്രെ സുവിശേഷിപ്പാൻ അഭിമാനിച്ചു നടക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ൨൨ത്രെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നതിന്നു മിക്കവാറും മുടക്കം വന്നു. ഇപ്പോഴൊ എനിക്ക് ഈ ദിക്കുകളിൽ ഇനി സ്ഥലം ശേഖരിക്കായ്കയാൽ അങ്ങു ചെല്ലുവാൻ പല ആണ്ടുകൾ തുടങ്ങി വാണു ഉണ്ടു. ഞാൻ സ്വന്തയിലേക്കു യാത്രയാകുവാൻ വോഴേക്കു നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വരും; ഞാൻ കടന്നു പോകുന്ന പന്തിയിലല്ലെ, നിങ്ങളെ ദർശിപ്പാനും മുഖെ തന്നെ നിങ്ങളിൽനിന്ന് ഏകദേശം തൃപ്തി വന്നശേഷം നിങ്ങളാൽ യാത്ര അയക്കപ്പെടുവാനും ആശ ഉണ്ടു. ഇപ്പോൾ തന്നെയൊ, ഞാൻ ൨൫ൻ യരുശലേമിലേക്കു വിശുദ്ധർക്ക് ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ യാത്ര പുറപ്പെടുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ യരുശലേമിലെ വിശുദ്ധ ൨൩രിൽ ദരിദ്രായവർക്ക് അല്പം കൂട്ടായ്മ കാട്ടുവാൻ മക്കദോന്യയും അഖായയും പ്രസാദിച്ചു. പ്രസാദം തോന്നി സത്യം ഇവർ ൨൭ അവർക്ക് കടമ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും ഉണ്ടു; ജാതികൾ അവരുടെ ആത്മീകവസ്തുക്കളിൽ കൂട്ടാളികൾ ആയെങ്കിൽ ജഡികങ്ങളിൽ അവരെ സേവിപ്പാനും കടം വന്നിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ആയതിനെ ൨൮ ഞാൻ സമാചിച്ച് അവർക്ക് ഈ ഫലത്തെ എത്തിച്ചു മുദ്രയിട്ടശേഷം നിങ്ങളിൽ കൂടി സ്വന്തയിലേക്കു ചെല്ലും. നിങ്ങളരി ൨൯കെ വന്നാലൊ, ക്രിസ്തുസുവിശേഷത്തിന്റെ അനുഗ്രഹനിരവോടെ വരും എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ൩൦ സഹോദരന്മാരെ, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനെയും ആത്മാവിൻസ്നേഹത്തെയും കാപ്പിച്ചു, നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നിതു: യഹൂദയിലെ അവിശ്വാസികളിൽ നിന്നു ഞാൻ ൩൧ൻ രക്ഷിക്കപ്പെടേണം എന്നും യരുശലേമിനായുള്ള എന്റെ ശുശ്രൂഷ വിശുദ്ധർക്കു സുഗ്രാഹ്യമാകേണം എന്നും ഇങ്ങിനെ ൩൨

ഞാൻ ദേവേഷ്ടത്താൽ സന്തോഷത്തോടെ അങ്ങു വന്നു, നിങ്ങളോടു കൂട മനം തണുക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ എനിക്കു വേണ്ടി ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥനകളിൽ കൂടെ പോരാടേണം എന്നു ര.൩ ന്ന. സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം നിങ്ങളെല്ലാവരോടും കൂടെ ഇരിപ്പതാക.

൧൬. അദ്ധ്യായം.

ശിഹാസ്തി, (൩) വന്ദനവാക്കുകളും, (൧൭) ഭേദിപ്പിക്കുന്നവരെ സൂക്ഷിക്കേണം, (൨൧) അന്യരുടെ വന്ദനങ്ങൾ, (൨൫) സമന്വി.

൧ **ന**മ്മുടെ സഹോദരിയും ക്രൈസ്തവസഭയിലെ ശുശ്രൂഷിക്കാരി
൨ യും ആയുള്ള ഫൊസ്തയെ. നിങ്ങൾ വിശുദ്ധർക്കു യോഗ്യമാവ
൩ ണ്ടും കർത്താവിൽ കൈക്കൊണ്ടു്, അവൾക്കു നിങ്ങളെ കൊണ്ടു്
ആവശ്യം തോന്നുന്ന യാതൊരു കാര്യത്തിലും സഹായിച്ചും വ
രേണ്ടതിന്നു, ഞാൻ നിങ്ങളിൽ ഭരമേല്പിക്കുന്നു; അവളും പല
൪ ക്കും വിശേഷാൽ എനിക്കും ആശ്രയമാക്കുന്നു സത്യം. ക്രിസ്തു
യേശുവിൽ എന്റെ കൂട്ടു വേലക്കാരാകുന്ന പ്രിസ്കയേയും അ
൫ രു കപിലാവെയും വന്ദിപ്പിൻ. ആയവർ എന്റെ പ്രാണനു വേ
ണ്ടി, തങ്ങളുടെ കഴുത്തിനെ നീട്ടിവെച്ചു; അവർക്കു കൃതജ്ഞ
പൊല്ലുന്നതു ഞാൻ മാത്രമല്ല; ജാതികളുടെ സകല സഭകളും കൂ
൬ ട്ടെ തന്നെ; അവരെ വീട്ടിലെ സഭയേയും വന്ദിപ്പിൻ. ആ
൭ സ്ത്രീയിൽനിന്നു ക്രിസ്തു, ആദ്യവിളവായി എനിക്കു പ്രിയമു
൮ ൽ ആഹ്ലാദത്തെ വന്ദിപ്പിൻ. ഞങ്ങൾക്കായി വളരെ അ
൯ ധ്യാനിച്ചുള്ള മയ്യമേ വന്ദിപ്പിൻ. എന്റെ ചേച്ചുക്കാരും സ
൧൦ ഹബശരുമായ അന്ത്രാനിക്കനേയും യൂനിയായെയും വന്ദി
പ്പിൻ; ആയവർ എന്റെ മുഖിലും ക്രിസ്തുനിൽ ആണ്ണു. അ
൧൧ വ്വ പോസ്തലരിൽ ചേർ കൊണ്ടുവർ ആകുന്നു. കർത്താവിൽ എ
൧൨ ന്നിന്നു പ്രിയമുള്ള അസ്തിയാതനെ വന്ദിപ്പിൻ. ക്രിസ്തുനിൽ
ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടുവേലക്കാരനായ ഉബ്ബാനനേയും എൻ പ്രിയ
൧൩ നായ സുകാവേയും വന്ദിപ്പിൻ. ക്രിസ്തുനിൽ കൊളോക്കുന്നവ
൧൪ നായ അപെല്ലാവെ വന്ദിപ്പിൻ. അരിസ്തബൂലന്റെ വീട്ടുകാ
൧൫ റിൽനിന്നുള്ളവരെ വന്ദിപ്പിൻ. എന്റെ ചേച്ചുക്കാരനായ ഹേ
൧൬ രോദിയോനെ വന്ദിപ്പിൻ. നക്കിസ്സന്റെ വീട്ടുകാരിൽനിന്നു
൧൭ കർത്താവിൽ ആയവരെ വന്ദിപ്പിൻ. കർത്താവിൽ അധ്യാനി
൧൮ ചുവരായ ത്രഫൈനയേയും ത്രഫോസയേയും വന്ദിപ്പിൻ

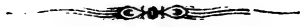
കർത്താവിൽ വളരെ അഡാനിച്ച പ്രിയ പെന്റിയെ വന്ദിപ്പിൻ. കർത്താവിൽ തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട രൂഢനയും അവർക്കു നേർത്തും എൻറയും അമ്മയെയും വന്ദിപ്പിൻ. അസുകൃതൻ, പരപ്പൊലൊൻ, ഹെമ്മാപ്, പത്രൊബാ, ഹെമ്മെ ഇവരേയും കൂടിയുള്ള സഹോദരരേയും വന്ദിപ്പിൻ. ഫിലൊലഗനെയും, യൂലിയയേയും, നേരയുവേയും, അവൻറ സഹോദരിയേയും, കല്യാവേയും, അവരോട കൂടിയുള്ള വിശുദ്ധരേയും വന്ദിപ്പിൻ. വിശുദ്ധ ചുബന്നംകൊണ്ട് അന്യോന്യം വന്ദിപ്പിൻ. ക്രിസ്തുൻറ സഭകൾ എല്ലാം നിങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു.

എന്നാൽ സഹോദരന്മാരെ നിങ്ങളുൾപറിച്ച ഉപദേശത്തോട ചേരാത്ത ദന്ദപക്ഷങ്ങളേയും ഇടച്ചുകളേയും ഉണ്ടാക്കുന്നവരെ സൂക്ഷിപ്പാൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ പ്രവോധിപ്പിക്കുന്നു. അവരോട് അകന്നു വാങ്ങുവിൻ. കാരണം അപ്രകാരമുള്ളവർ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനെ അല്ല, തങ്ങളുടെ വയറത്രെ സേവിച്ചുകൊണ്ടു ശുഭവാക്കിനാലും സുഭാഷണത്തിനാലും സാധുക്കളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ചതിച്ചുകളയുന്നു. നിങ്ങളുടെ അനുസരണം നീളെ എല്ലാവർക്കും കേൾക്കായ്ക്കുന്നു, അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളുൾനിമിത്തം സന്തോഷിക്കുന്നു; എങ്കിലും നമെക്കു നിങ്ങളുൾ ജീവാനികളും തിന്മെക്കു കൂട്ടില്ലാത്തവരും ആകേണം എന്ന് ഇച്ഛിക്കുന്നു. സമാധാനത്തിൻറ ദൈവമൊരവേഗത്തിൽ സാന്താനെ നിങ്ങളുടെ കാലുകളിൻകീഴെ ചത്തു കളയും. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുൻറ കരുണ നിങ്ങളോട കൂട ഇരിക്കു എൻറ കൂട്ടുവേലക്കാരനായ തിമോത്ത്യൻ, എൻറ ചേച്ചുക്കാരായ ലൂക്രൂസ്, യാസോൻ, സോസിപത്രൂസ് നിങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു. ലേഖനത്തെ എഴുതിയ തെർട്ടുൽ എന്നുള്ള ഞാൻ നിങ്ങളെ കർത്താവിൽ വന്ദിക്കുന്നു. എനിക്ക് സപ്പു സഭെക്കും ആതിത്ഥ്യം ചെയ്യുന്ന ഗായൻ നിങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു; നഗരദണ്ഡാരിയായ എരസ്തൂസ് സഹോദരനായ കപത്തൻ നിങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുൻറ കരുണ നിങ്ങളുൾ എല്ലാവരോടും കൂടെ ഇരിക്കു; ആമെൻ.

എന്നാൽ യുഗകാലങ്ങളിൽ മിണ്ടാതെ കിടന്നശേഷം ഇപ്പോൾ വിളങ്ങി വന്നും, നിത്യ ദൈവത്തിൻ നിരയാഗപ്രകാരം വിശ്വാസത്തിൻ അനുസരണത്തെ വരുത്തുവാൻ പ്രവാ

ROMANS XVI.

ചകരടെ എഴുത്തുകഴേകൊണ്ടു സകല ജാതികളിലും അറിയിക്ക
൨൩ പ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്ന മമ്മത്തിൻ വെളിപ്പാടിനാലുള്ള എന്റെ സു
വിശേഷത്തിലും യേശുക്രിസ്തുന്റെ ഘോഷണത്തിലും നിങ്ങള
൨൭ ൈ സ്ഥിരീകരിപ്പാൻ കഴിയുന്ന ഏകജ്ഞാനിയായ ദൈവത്തി
ന്നു യേശുക്രിസ്തുനൂലും യുഗാദികാലങ്ങളിലും തേജസ്സ് ഉണ്ടാ
വുതാക ആമേൻ.

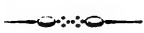
THE FIRST EPISTLE OF PAUL

The Apostle to the Corinthians

കൊരിന്ത്യക്കു്

എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

൧൦, (൪ അ.) സഭാഭിന്നതകളെ ആക്ഷേപിക്കയിൽ, (൧൭) ജ്ഞാനവാസന ഇല്ലാത്ത ഉപദേശത്തിനായി പ്രതിവാദം ചെയ്തിയതു, (൨, ൫.)

ദേവേഷ്ടത്താൽ യേശുക്രിസ്തുന്റെ അപോസ്തലനായി വി
 ഛിതപ്പെട്ട പൌലും സഹോദരനായ സോസ്തനാവും. കൊരി
 ന്തിലുള്ള ദേവസഭയ്ക്കു്, ക്രിസ്തുയേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുക
 ചെയ്തവരും ഇങ്ങും അങ്ങും എല്ലാവിടത്തും നമ്മുടെ കർത്താവായ
 യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചെടുക്കുന്ന സമുദായങ്ങളും
 കൂടെ വിളിക്കപ്പെട്ട വിശ്വസന്മാരും ആയവർക്കു് തന്നെ എഴുത
 ന്നതു. നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും കർത്താവായ
 യേശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും, നിങ്ങൾക്കു കരുണയും സമാധാന
 വും ഉണ്ടാവുതുക. നിങ്ങൾക്കു് ക്രിസ്തുയേശുവിൽ കൊടുക്കപ്പെ
 ത്ത ദേവകരുണനിമിത്തം ഞാൻ എന്റെ ദൈവത്തിന്നു നിങ്ങ
 ൾക്കു് വേണ്ടി എപ്പോഴും സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. ആയവനിൽ
 ൫ നിങ്ങൾ എല്ലാകൊണ്ടും (വിശേഷാൽ) സകല വചനത്തിലും
 എല്ലാ അറിവിലും സമ്പന്നരായി ചമഞ്ഞു. ഒരു കൃപാവരത്തിലും
 ൩ മുട്ടുവരാതെ, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ വെളിച്ചാ
 ടിനെ കാത്തുകൊള്ളുന്നവർ ആവാനു് നിങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുന്റെ
 ൭ സാക്ഷ്യം ഉറപ്പുവന്നു സ്തംഭം. അവൻ നിങ്ങളെ അവസാ
 ൧ ൩ വരെയും ഉറപ്പിച്ചു. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ
 നാളിൽ കുറവും ചുമത്തപ്പെടാത്തവരാക്കും. അവന്റെ പുത്രൻ

നമ്മുടെ കർത്താവും ആയ യേശുക്രിസ്തുന്റെ കൂട്ടായ്മയിലേക്കു നിങ്ങളെ വിളിച്ചു(ക്കിയ) ദൈവം വിശ്വസ്യൻ തന്നെ.

൧൦ എങ്കിലും സഹോദരന്മാരെ, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാമമൂലം ഞാൻ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നിതു: നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒന്നു തന്നെ പറകയും, നിങ്ങളിൽ ഭിന്നതകൾ ഭവിക്കായ്കയും, ഏക മനസ്സിലും ഏക അഭിപ്രായത്തിലും

൧൧ നിങ്ങൾ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുകയും ആക. കാരണം എൻ സഹോദരരെ, നിങ്ങളെ കുറിച്ച് എനിക്ക് ജ്യോവയുടെ ആളുകൾ

൧൨ നിങ്ങളിൽ പിന്നെക്കുടും ഉള്ളപ്രകാരം ബോധിപ്പിച്ചു. ആയ്ക്കു എന്തെന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തൻ ഞാൻ ചൊലുന്നതു വൻ എന്നും, ഞാൻ അപോല്ലോന്ന് എന്നും, ഞാൻ കേമാവിന്ന് എന്നും, ഞാൻ ക്രിസ്തുൻ(ജീവൻ) എന്നും, ചൊല്ലുന്നതു

൧൩ തന്നെ. ക്രിസ്തുൻ പക്കക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ? പക്ഷെ ചെറുത് നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ശ്രമിക്കപ്പെട്ടുവോ? അല്ല, ചെറുതിൻ ന

൧൪ മത്തിലേക്കു സ്താനം ഏറുമോ? ക്രിസ്തുനെയും ഗായനെയും ഒഴികെ, ഞാൻ നിങ്ങളിൽ ഒരവനെയും സ്താനപ്പെടുത്തായ്കയാൽ ൧൫ (എൻ) ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം! എന്നാമതിലേക്കു സ്താനം കഴിച്ചപ്രകാരം ആരും പറയാതിരിപ്പാൻ ഇങ്ങിനെ വന്നതു.

൧൬ പിന്നെ സൌഹൃദനാവിന്റെ കഡുംബത്തെയും ഞാൻ സ്താനപ്പെടുത്തി സത്യം; ശേഷം മറ്റ് ഒരത്തരെ സ്താനം ഏല്പിച്ചുവെ എന്നറിയുന്നില്ല.

൧൭ സ്താനത്തിനല്ലല്ലോ സുവിശേഷണത്തിനു തന്നെ ക്രിസ്തുൻ എന്നെ അയച്ചതു; അതൊ ക്രിസ്തുന്റെ ശ്രമം പഴുതിൽ

൧൮ ആകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു വചനജ്ഞാനത്തോടെ അരുതു. കാരണം ശ്രമിൻവചനം നശിച്ചുപോകുന്നവർക്കു ദോഷമേയും

൧൯ രക്ഷപ്പെടുന്ന നമുക്ക് ദൈവശക്തിയും ആകുന്നു. (യശ. ൨൯, ൧൪.) ജ്ഞാനികളുടെ ജ്ഞാനത്തെ ഞാൻ നശിപ്പിച്ചു, ബുദ്ധിമന്മാരുടെ ബോധത്തെ അകറ്റുകയും ചെയ്തും എന്ന് എഴുതികി

൨൦ ടക്കുന്നുവല്ലോ. ഈ യുഗത്തിൻ ജ്ഞാനി എവിടെ? ശാസ്ത്രി എവിടെ? താക്കിൻ എവിടെ? ഈ ലോകജ്ഞാനത്തെ ഞെ

൨൧ വം ദോഷമേയും ആക്കിയില്ലയൊ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദേവജ്ഞാനമുള്ളതിങ്കൽ ലോകം ജ്ഞാനത്താൽ ദൈവത്തെ അറിയായ്കൊണ്ടു, ദോഷണത്തിൻ ദോഷമേത്താൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ രക്ഷിപ്പാൻ ദൈവത്തിനു നന്ന് എന്ന് തോന്നി

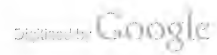
യഹൂദർ അടയാളം ചോദിക്കയും, യവനർ ജ്ഞാനത്തെ അ രഹസ്യം നേടിക്കൊണ്ടും, ചെയ്യുമ്പോൾ, ഞങ്ങൾ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തു രഹസ്യം നെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു, ആയതു യഹൂദന്മാർക്കു ഇടച്ചുയും, ജാതികൾക്കു ദോഷമല്ല, എങ്കിലും യഹൂദർ താൻ, യവനർ താൻ, രഹസ്യം വിളിക്കപ്പെട്ടവർ ഏവർക്കും തന്നെ ദേവശക്തിയും, ദേവജ്ഞാനവും, ആകുന്ന ക്രിസ്തുനെ അത്രെ, (പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു). ദൈവ രഹസ്യത്തിന്റെ പൊട്ടായുള്ളതു മനുഷ്യരേക്കാൾ ജ്ഞാനമുള്ളതും, ദൈവത്തിന്റെ ദുർബ്ബലമായതു മനുഷ്യരേക്കാൾ ഉറപ്പുള്ളതും ആകുന്നു സത്യം. എങ്ങിനെ എന്നാൽ സമോദരന്മാരെ, നിങ്ങളെ രഹസ്യം വിളിച്ചു (ചേർത്ത)വാരം നോക്കുവിൻ! അതിൽ ജഡപ്രകാരം ജ്ഞാനികൾ ഏറയില്ല; ശക്തന്മാർ ഏറയില്ല; കലീനർ ഏറയില്ലല്ലോ. ജ്ഞാനികളെ ലജ്ജിപ്പിപ്പാൻ ദൈവം ലോകത്തിൽ രഹസ്യം പൊട്ടായവരെ തന്നെ തെരിഞ്ഞെടുത്തു; ഉറപ്പുള്ളവരെ ലജ്ജിപ്പിപ്പാൻ ദൈവം ലോകത്തിൽ ദുർബ്ബലമായവരെ തെരിഞ്ഞെടുത്തു. ഉറപ്പുള്ളവരെ നീക്കുവാൻ ദൈവം ലോകത്തിൽ കലീനവും, നിശ്ചലവും, ആയവരെയും ഇല്ല എന്നുള്ളവരെയും തെരിഞ്ഞെടുത്തു. ദൈവത്തിൻ മുമ്പിൽ ഒരു ജഡവും രഹസ്യം പ്രശംസിച്ചു പോകാത്തവർ തന്നെ. നിങ്ങളെ അവർക്കുനിന്നു രഹസ്യം ഉണ്ടായി ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഇരിക്കുന്നു; ആയവൻ നമുക്കു ദൈവത്തിൽനിന്നു ജ്ഞാനവും, നീതിയും, വിശുദ്ധിയും, വിശ്വാസവും ആയുർവിച്ചു. (യിറ. ൯, ൨൪.) പ്രശംസിക്കുന്നവൻ രഹസ്യം കർത്താവിൽ പ്രശംസിക്കു എന്നെഴുതിയപ്രകാരം വരേണ്ടതിന്നത്രെ.

൨. അദ്ധ്യായം.

(൧) ക്രൂശിൻവചനത്തിൽ ആത്മികകർമ്മം എന്താകുന്ന ജ്ഞാനം അടങ്ങിയു.

ഞാനും സമോദരന്മാരെ, നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ, രഹസ്യം നിങ്ങൾക്കു വചനത്തിലൊ, ജ്ഞാനത്തിലൊ, വിശേഷമല്ലാത്ത കൂടാതെ, ദൈവത്തിൻ സാക്ഷ്യത്തെ പ്രസ്താപിപ്പാൻ വന്നതു. കാരണം യേശുക്രിസ്തുനെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനെ തന്നെ അല്ലാതെ, നിങ്ങളിൽ ഒന്നും അറിയരുത് എന്നു ഞാൻ നിർണ്ണയിച്ചു. ഞാനും ബലഹീനതയും ഭയവും വളരെ നടുക്കും പുണ്ടു, നിങ്ങളോടു ഇരുന്നു. എന്റെ വചനവും പ്രഖ്യാപനവും ജ്ഞാനത്തിൻ വശീകരവാക്കുകളിൽ അല്ല; ആത്മാവിന്റെയും ശക്തി

൫ യുടെയും പ്രാമാണ്യത്തിൽ അത്രെ ആയതു. നിങ്ങളുടെ വി
 ശ്വാസം മനുഷ്യാഭിമാനത്തിൽ അല്ല; ദേവശക്തിയിൽനിന്നു
 ഉണ്ടെന്നു തന്നെ.
 ൬ തികഞ്ഞവരിൽ ഞങ്ങൾക്കു ഭിന്നം ചെയ്യുന്നു താനും; ആയ
 തു ഈ യുഗത്തിന്റെയും നീക്കം വരുന്നവരായ ഈ യുഗപ്ര
 ദക്ഷയുടെ ഭിന്നവും അല്ല; ദൈവം യുഗങ്ങൾക്കു മുമ്പെ, നമ്മു
 ൭ ടെ തേജസ്സിന്നായി മുന്നിയമിച്ചും മറഞ്ഞു കിടന്നും ഉള്ള ദേവ
 ൮ ഭിന്നത്തെ ഞങ്ങൾ മർമ്മമായിട്ടു ചെയ്യുന്നു. അതും ഈ യു
 ഗപ്രദക്ഷയ്ക്കു ആർക്കും അറിയാത്ത ഭിന്നം തന്നെ; അറിഞ്ഞു
 എങ്കിൽ, അവർ തേജസ്സിൻ കർത്താവെ ശ്രദ്ധിക്കുകയല്ലയായിര
 ൯ ന്നുവല്ലോ. അല്ല എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം ദൈവം തന്നെ
 സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു ഒരുകിയവ കൺ കാണാത്തതും ചെവി
 കേൾക്കാത്തതും മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ ഏറാത്തതും ആയവയ
 ൧൦ റെത്ര (യശ. ൬൪, ൪. ൬൫, ൧൭.) ദൈവം തന്റെ ആത്മമൂല
 ൧൧ ഞങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തി ആത്മാവാകട്ടെ, സകലവും ദൈ
 ൧൨ വത്തിൻ ആഴങ്ങളേയും ആരാധിക്കുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ മ
 നുഷ്യന്റെതു അവനിലുള്ള മനുഷ്യാത്മാവിന്നു അല്ലാതെ, മനു
 ൧൩ ഷ്യർ ആർക്കു തിരിയുന്നു. അവർക്കു ദൈവത്തിന്റെവ ദേവാ
 ൧൪ ത്വാവ് അല്ലാതെ, ഒരവനും അറിയുന്നതും ഇല്ല. ഞങ്ങളോ
 ലോകത്തിൻ ആത്മാവെ അല്ല; ദൈവം നമുക്കു സമ്മാനിച്ച
 ൧൫ വ തിരിവാനായി ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ആത്മാവെ തന്നെ
 ൧൬ പ്രാപിച്ചു. അവയും ഞങ്ങൾക്കു മനുഷ്യാഭിമാനത്തിൻ പാമായ
 വചനങ്ങളാൽ അല്ല; ആത്മാവിൻ പാമായവരാൽ അത്രെ,
 ൧൭ ചെയ്തിരിക്കാതെ ആത്മീയപ്പെടുത്തുകയോടു ആത്മീയ വാക്കു
 ൧൮ ചേർത്തു പോരുന്നു. എന്നാൽ പ്രാണമയനായ മനുഷ്യൻ ദേ
 വാത്മാവിന്റെവ കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല; അത് അവന്നു ദോഷ
 ൧൯ ത്വമല്ലോ ആകുന്നത്; ആത്മീയമായി വിവേചിക്കേണ്ടതാകയാ
 ൨൦ ൽ, അത് അവന്നു തിരിവാൻ കഴികയും ഇല്ല. ആത്മീയനോ
 ൨൧ ഏല്ലാവരെയും വിവേചിക്കുന്നു; താൻ ആരാലും വിവേചി
 ൨൨ ക്കപ്പെടുകയും ഇല്ല. കർത്താവിന്റെ മനസ്സ് അറിഞ്ഞു അവ
 ൨൩ നെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നവൻ ആരു പോൽ (യശ. ൪൦, ൧൩.) എ
 ൨൪ ന്നാൽ ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തുന്റെ മനസ്സുള്ളവർ ആകുന്നു.

൩. അദ്ധ്യായം.

കൊരിന്തർ ജ്ഞാനപാത്രങ്ങൾ അല്ല, (൫) ഗുരുക്കളെ താരതമ്യം പോലെ മരിക്കുകയും, (൧൩) ചരിത്രപക്ഷം കൂടാതെ അനുഭവിക്കുകയും വേണം.

നിങ്ങളോടും സഹോദരന്മാരെ, എനിക്ക് ആത്മികരോട് ആ കൂവണ്ണം ചൊല്ലുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; ജഡമയരും ക്രിസ്തുനിൽ ശിശുക്കളും ആയവരോടത്രെ. നിങ്ങൾക്കു ഉണൊന്നല്ല; പാൽ കടിപ്പാൻ തന്നെ ഉള്ള; അതു നിങ്ങൾക്കു പ്രാപ്തി പോരാത്തതിനാൽ ചെയ്യരുതു; ഇപ്പോഴും പ്രാപ്തി വന്നതും ഇല്ല; ഇന്നും കൂടെ നിങ്ങൾ ജഡമയർ ആകുന്നുവല്ലോ. നിങ്ങളിൽ എന്തും പിന്നെക്കവും ദാദ്ര പക്ഷങ്ങളും ഇരിക്കെ, നിങ്ങൾ ജഡമയരല്ലോ ആകുന്നു; മാനുഷമായി നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരുത്തൻ ഞാൻ ചെയ്തിന്നുള്ളവൻ എന്നും മറ്റൊരാൾ ഞാൻ ചെയ്തിന്നുള്ളവൻ എന്നും ചൊല്ലുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ മാനുഷരല്ലോ ആകുന്നു.

എന്നിട്ട് അപൊസ്തോൻ എന്തു ചെയ്ത എന്തു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും സേവിച്ച ശുശ്രൂഷക്കാരൻ അത്രെ; സേവിച്ചതൊരുവനവന്നു കർത്താവ് കൊടുത്ത പോലെ ഞാൻ നട്ടു അപൊസ്തോൻ നന്നെച്ച ദൈവമത്രെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ആകയാൽ നട്ടന്നവനും നന്നെക്കുന്നവനും ഏതും ഇല്ല; വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ദൈവമത്രെ (സാരം) പിന്നെ നട്ടന്നവനും നന്നെക്കുന്നവനും ഒന്നാകുന്നു. അവനവന്നു സ്വപ്രയത്നത്തിന്നു തക്ക തന്റെ വൃത്തികളിലും കിടന്നു. ദൈവത്തിന്നല്ലാത്തതെല്ലാം കൂട്ടുവേലക്കാർ നിങ്ങൾ ദൈവത്തിൻ കൃഷി, ദൈവത്തിൻ വീട്ടുനിർമ്മാണം തന്നെ; എനിക്കു നല്കിയ ദേവകരുണയ്ക്ക് തക്കവണ്ണം ഞാൻ ജ്ഞാനമുള്ള ശിശുവായി അടിസ്ഥാനം ഇട്ടിരിക്കുന്നു; മറ്റൊരാൾ മീതെ കെട്ടുന്നു; എങ്ങിനെ കെട്ടി പോരുന്നു എന്ന് ഓരോരുത്തൻ നോക്കുക. കാരണം ക്രിസ്തുവേഴശു എന്നുള്ള അടിസ്ഥാനം ഇട്ടുകിടക്കുന്നത് എന്നിയെ, മറ്റൊന്നു വെപ്പാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല സത്യം. ആ അടിസ്ഥാനം മീതെ വല്ലവനും ചൊൻ, വെള്ളി, വിലക്കല്ല, മരങ്ങൾ, പല്ലുതണ്ടു ഇവ കെട്ടി പോരുകിൽ, അവനവന്റെ പണി സ്വപ്രയത്നം. ആ ദിവസമല്ലോ അതിനെ തെളിവാക്കും; അന്നിയിൽ അല്ലെ വെളിപ്പെടുന്നു. ഓരോരുത്തന്റെ പണി ഇന്നപ്രകാരം എന്നു തീർന്നു ശോധന

നമ്പൻ

൧൫ ചെയ്യും. വല്ലവനും കെട്ടിയോന്ന പണിനില്ക്കും എങ്കിൽ, കൂലികി
 ങ്കും വല്ലവന്റെ പണി വെന്തുപോയെങ്കിൽ (കൂലി) ചേരും വ
 രും; താൻ മാത്രം തീയുടെ തെറും പോലെ രക്ഷിക്കപ്പെടും.
 ൧൬ നിങ്ങളും ദേവമന്ദിരം എന്നും ദേവാത്മാവ് നിങ്ങളിൽ വ
 ൧൭ സിരിക്കുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ലയോ. ദേവമന്ദിരത്തെ ആർ
 എങ്കിലും കെട്ടത്താൽ അവനെ ദൈവം കെട്ടിക്കും; ദേവമന്ദി
 രം അല്ലെല്ലാ വിശുദ്ധം ആകുന്നു; നിങ്ങളും (വിശുദ്ധർ തന്നെ).
 ൧൮ ഒരുവനും തന്നെത്താൻ ചതിച്ചു പോകരുതെ! നിങ്ങളിൽ ആരാ
 നും ഈ യുഗത്തിൽ ~~ജ്ഞാനമുള്ളവൻ~~ എന്നു ഭാവിച്ചാൽ, അവ
 ൧൯ ന് ~~ജ്ഞാനിയായി~~ ചമവാൻ ഭോഷനായ്യാക. കാരണം ഈ
 ലോകത്തിൻ ~~ജ്ഞാനം~~ ദേവമുമ്പേന ഭോഷതപം ആകുന്നു (യോ
 ൧൦ ൧൨) ~~ജ്ഞാനികളെ~~ അവരുടെ കൌശലത്തിൽ പിടി
 ൨൦ പ്പെടുന്നവൻ എന്നും. (സങ്കീ. ന്ദ, ൧൧) കർത്താവ് ~~ജ്ഞാനി~~
 കളുടെ വിചാരങ്ങളെ മായയുള്ളവ എന്നറിയുന്നു എന്നും എഴു
 ൨൧ തിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആരും മനുഷ്യർ വിഷയമായി
 ൨൨ പ്രശംസിക്കരുതു; സകലവും അല്ലെല്ലാ നിങ്ങളുടെ ഉള്ളതു. പൌ
 രുക്കൾ ആകട്ടെ, അപൊല്ലൊൻ ആകട്ടെ, കേഡാ ആകട്ടെ, ലോകം
 ആകട്ടെ, ജീവനോ, മരണമോ, വർത്തമാനമോ, ഭാവിയൊ സക
 ൨൩ ലവും നിങ്ങളുടെ ആകുന്നു. നിങ്ങളോ ക്രിസ്തുനും, ക്രിസ്തുനോ
 ദൈവത്തിന് (ആകുന്നു).

൪. അദ്ധ്യായം.

ഗുരുകുളുടെ ഭോഷഭോഷകാലത്താൽ തെളിയും, (൬) അപൊസ്തലന്മാർ രക്ഷ
 ക്കെ തന്നെ എത്ര താഴ്മയും, (൧൪) പ്രബോധനം.

൧ നിങ്ങളെ ക്രിസ്തുന്റെ പണിക്കാരും ദേവമമ്മങ്ങളെ (പക
 ക്കുന്ന) വീട്ടുവിചാരകരും എന്നീവണ്ണം ഓരോരുവൻ എഴുതി
 ൨ കൊള്ളേണ്ടിയതു. ശേഷം ഈ വീട്ടുവിചാരകരിൽ അന്വേ
 ഷിക്കുന്നത് എന്തെന്നാൽ, താൻ വിശ്വസനായി കാണപ്പെ
 ൩ ടേണം എന്നത്രെ. നിങ്ങളാലൊ വല്ല മനുഷ്യ(വിസ്മാ)ദി
 വസത്താലൊ, ഞാൻ വിവേചിക്കപ്പെടുന്നത് എനിക്ക് എത്ര
 യും എളുപ്പം ആകുന്നു; എന്നെ ഞാൻ തന്നെ വിവേചിക്കുന്ന
 ൪ തും ഇല്ല. എനിക്ക് ഒന്നിന്നും മനോഭവോധം ഉണ്ടായില്ല സ
 ത്രം; ഇതിനാൽ ഞാൻ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവനല്ല താനും; എ
 ൫ ന്നെ വിവേചിച്ചുപിടിക്കുന്നത് കർത്താവത്രെ. ആകയാൽ

കർത്താവ് താൻ വരുവോളം സമയത്തിന്നു മുമ്പെ ഒന്നിന്നും ന്യായം വിധിക്കരുത്; അവൻ ഇരുട്ടിൽ മറഞ്ഞവരെ വെളിച്ചത്താക്കി, ഹൃദയങ്ങളുടെ ആലോചനകളെ വിളങ്ങിക്കും അന്ന് ഓരോരുത്തന്നു ദൈവപക്കൽനിന്നു തൻ പുകഴ്ച ഉണ്ടാകും.

ഇവരെ സഹോദരന്മാരെ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായിട്ടു ദുഷ്ടാനന്തമാക്കി, എന്നെയും അപൊല്ലൊനെയും ഉദ്ദേശിച്ചു ചൊല്ലിയതു എഴുതികിടക്കുന്നതിനുമീതെ ഭാവിക്കരുത് എന്നു നിങ്ങൾക്കെങ്ങളിൽ തന്നെ പഠിച്ചും ഒരുവനു വേണ്ടി ഒരുവൻ മറവന്റെ നേരെ ചീത്തു പോകാതെയും വരേണ്ടതിന്നത്രെ, നിന്നെ ആരുടപാൽ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. ലഭിച്ചതല്ലാതെ, നിന്നെക്കു എന്തുണ്ടു? ലഭിച്ചു എങ്കിലൊ ലഭിയാത്തവനെ പോലെ എന്തു പ്രശംസിക്കുന്നു? ഇത്ര ക്ഷണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു തൃപ്തനായി വേദകേവലം സ്വന്നരായി ഞങ്ങളെ കൂടാതെ, വാഴുന്നവരായി അയ്യോ ഞങ്ങളും കൂടെ വാഴുവാനായി നിങ്ങൾക്കു വാഴികളായെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ, ദൈവം അപൊസ്തലൻമാർക്കു ഞങ്ങളെ പ്രാണദണ്ഡന്മാരെ പോലെ എല്ലാറ്റിലും കിഴിഞ്ഞവരായി കാണിച്ചു, ദൂതരും മനുഷ്യരും ആകുന്ന ലോകത്തിന്നു ഞങ്ങൾക്കു കൂത്തുകാഴ്ചയായിത്തീർന്നവല്ലൊ എന്നു തോന്നുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു ക്രിസ്തുൻ നിമിത്തം ദോഷന്മാർ നിങ്ങൾക്കു ക്രിസ്തുനിൽ വിവേകികൾ, ഞങ്ങൾക്കു ബലഹീനർ, നിങ്ങൾക്കു ഊക്കന്മാർ നിങ്ങൾക്കു തേജസ്വികൾ, ഞങ്ങൾക്കു അപമാനികൾ അത്രെ. ഈ നാഴികവരെയും ഞങ്ങൾക്കു വിശന്നുദാമിച്ചും ഉടുപ്പാൻ കാണാതെയും കുത്തുകൊണ്ടും നിലയറക്കു നടക്കുന്നു; ഈ കൈകളാൽ വേല ചെയ്ത് അഡാനിക്കുന്നു. വാവിഷ്യാണം കൊണ്ടിട്ടു ആശീർവ്വിക്കുന്നു; ഫിസിക്കപ്പെട്ടു സഹിക്കുന്നു; ദുഷിക്കപ്പെട്ടു (അന്വോടെ) പ്രവോധിപ്പിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു ലോകത്തിന്റെ എച്ചിലും കുപ്പയും പോലെ ഇന്നെയോളം സകലത്തിന്റെ ചവറായും പോയതെ ഉള്ളു.

നിങ്ങളെ നാണിപ്പിപ്പാനല്ല; എന്റെ പ്രിയകുട്ടികളെ വഴിക്കാക്കിക്കൊണ്ടത്രെ ഇവ എഴുതുന്നു. ക്രിസ്തുനിൽ പത്തായിരം ഗുരുകന്മാർ ഉണ്ടായാലും നിങ്ങൾക്കു അജ്ഞന്മാർ ഏറയില്ല താനും; ക്രിസ്തുവേഗ്രഹിതർ തൊന്നല്ലൊ നിങ്ങളെ സുവിശേഷത്താൽ ജനിപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ടു എന്റെ അനുഭവങ്ങൾ ആകുവിൻ എന്നു നിങ്ങളെ പ്രവോധിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിൻനിമിത്തം

കർത്താവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവരായ തി
 മോശ്യനെ അങ്ങീ അയച്ചു, ഞാൻ എങ്ങും ഏതു സഭയിലും ഉ
 പദേശിക്കുംപ്രകാരം ക്രിസ്തുനിൽ ഉള്ള എന്റെ വഴികളെ അ
 ച്യ വൻ നിങ്ങളെ കാഴ്ചിക്കും. എങ്കിലും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
 ചൻ വരികയില്ല എന്നുവെച്ചു ചിലർ ചീത്തുവല്ലോ. കർത്താവിന്
 ഇപ്പോൾ എങ്കിൽ, ഞാൻ വേഗം നിങ്ങളുടെ അടുക്കെ വന്നു ചീത്തു
 ഉള്ളവരുടെ വചനം അല്ല; ശക്തിയെ അറിഞ്ഞു കൊള്ളുന്താനും.
 ൨൦ ദേവരാജ്യം വചനത്തിൽ അല്ല; ശക്തിയിൽ അല്ലോ ആകുന്നു.
 ൨൧ നിങ്ങൾക്കു് ഏതു വേണം ഞാൻ അങ്ങു വടിയോടെ വരികയൊ,
 സ്നേഹത്തിലും ശാന്തതാത്മാവിലും വരികയൊ (വേണ്ടതു).

൫. അദ്ധ്യായം.

പ്രത്യക്ഷവാതകന്റെ ആക്ഷേപണം, (ൻ) ഇന്നവരോടു സമ്പർക്കം അരുതു.

൧ നിങ്ങളിൽ കേവലം പുലയാട്ട് ഉള്ളപ്രകാരം കേൾക്കുന്നു,
 ഒരുത്തൻ അപ്പോസ്തലന്റെ ഭായ്യയെ വെച്ചുകൊള്ളുവണ്ണം ജാതികളി
 ൨ ൽ പോലും കേൾക്കാത്ത പുലയാട്ടു വക തന്നെ. എന്നിട്ടും നിങ്ങ
 ൾ ചീത്തിരിക്കുന്നുവൊ അല്ല; ഈ പണി ചെയ്യുവൻ നിങ്ങളു
 ൩ ടെ നടുവിൽനിന്നു നീങ്ങുവാനായി വേദിച്ചു പോകാതെയും ഇ
 രുന്നവൊ. ഞാനൊ ശരീരം കൊണ്ടു ദൂരസ്ഥൻ എങ്കിലും, ആത്മാ
 വുകൊണ്ടു കൂടുതലുവനായി, ഇപ്പോഴും ഇതു നടത്തിയവനെ
 നിങ്ങളും എൻ ആത്മാവുമായി നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രി
 ൪ സ്തുന്റെ ശക്തിയോടും, ഒന്നിച്ചു ചേർന്നിരിക്കെ ഞാൻ അരികി
 ൫ ലായതു പോലെ വിധിച്ചതാവിതു. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രി
 സ്തുന്റെ നാമത്തിൽ ആയവനെ ആത്മാവ് കർത്താവായ യെ
 ൬ ശുവിൻ നാളിൽ രക്ഷപ്പെടുത്തേണമെന്നു, ജഡസംഹാരത്തിന്നു
 ൭ യി സാത്താനിൽ ഏല്പിക്ക എന്നത്രെ. നിങ്ങളുടെ പ്രശംസനന്ന
 ൮ ല്ല; അസാരം പുളിമാവു പിണ്ഡത്തെ എല്ലാം പുളിപ്പിക്കുന്നു എ
 ൯ ന്നറിയുന്നില്ലയൊ. നിങ്ങൾ പുതിയ പിണ്ഡം ആകേണ്ടതിന്നു
 പഴയ പുളിമാവിനെ വാരി നീക്കുവിൻ; നിങ്ങളും പുളിപ്പില്ലാത്ത
 ൧൦ വരായല്ലോ; കാരണം നമ്മുടെ പെസഹയായി ക്രിസ്തുൻ മോശി
 ൧൧ ക്കപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ടു നാം ഉത്സവം മോശിച്ചു പോരുക, പഴ
 ൧൨ യ പുളിമാവിൽ അല്ല; ആകാശവും ഭൂതലവും ആകുന്ന പുളിമാ
 ൧൩ വിലും അല്ല; സ്വപുഷ്പതാസത്രങ്ങൾ ആകുന്ന പുളിപ്പില്ലായ്മയിൽ
 തന്നെ.

൧. കൊരിന്തർ ൫. ൬. അ.

പുലയാടികളോട് ഇടപാടരത് എന്നു ഞാൻ ആ ലേഖനൻ ത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് എഴുതി. അത് ഈ ലോകത്തിലെ പുലയാടി ൧൦ കളോടു താൻ, ലുസ്റ്റർ അപമാരികളോടു താൻ, വിഗ്രഹാരാധികളോടു താൻ എന്നു മുറുക്കം അല്ല; അങ്ങിനെ എങ്കിൽ ലോകത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടേണ്ടിവരമല്ലോ. ഞാനൊന്നിങ്ങൾക്ക് എഴുതിയ ൧൧ ത്ത് സഹോദരൻ എന്ന പേർപെട്ട ഒരുവൻ പുലയാടിയൊ, ലുസ്റ്ററൊ, വിഗ്രഹാരാധിയൊ, വാവിഷ്ണുണക്കാരണൊ, മദ്യപണൊ, അപമാരിയൊ ആകുന്നെങ്കിൽ ഇടപാടരത് ആയവനോടു കൂട ഭക്ഷിക്കുപോലും അരത് എന്നത്രെ. പുറത്തുള്ളവ ൧൨ ക്കു ന്യായം വിധിപ്പാൻ എനിക്ക് എന്തുപോൽ; അകത്തുള്ളവ ക്കു തന്നെ നിങ്ങൾ വിധിക്കുന്നല്ലയൊ? പുറത്തുള്ളവക്കൊ ൧൩ ദൈവം തന്നെ വിധിക്കുന്നു; നിങ്ങളിൽനിന്നു തന്നെ ആ ദൃഷ്ടി നെ നീക്കിക്കളവിൻ.

൬. അദ്ധ്യായം.

പ്രവചനങ്ങളും, (൧൨) കാമസേവയേയും ആക്ഷേപിച്ചു.

നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ മറ്റേവനോടു കാര്യം ഉണ്ടായാൽ, വിശു ൧ ഡരിൽ അല്ല; അനീതിമാന്മാരുടെ മുമ്പിൽ പ്രവഹിപ്പാൻ തു നിയുന്നുവൊ? വിശുഡർ ലോകത്തിന്നു ന്യായം വിധിക്കും എ ന്നറിയുന്നില്ലയൊ? ലോകത്തിന്നു നിങ്ങളിൽനിന്നു വിധി വര ന്നു എങ്കിൽ, ഏറു ചെറിയ സംഗതികൾക്കും നിങ്ങൾ അയോ ഗ്യർ എന്നു വരുന്നുവൊ? നാം ഭൂതക്കും, വിധിക്കും എന്നറിയ ന്നില്ലയൊ? പിന്നെ ഭൂപ്രകാശങ്ങൾക്കു പോരെ? എന്നാൽ ൪ നിങ്ങൾക്ക് ഭൂപ്രസംഗതികൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ സഭയിൽ നികൃഷ്ടർ എന്നു നടക്കുന്നവരെ തന്നെ ഇരുത്തുന്നുവൊ? നിങ്ങൾക്കു ൫ ലജ്ജയായി ഞാൻ പറയുന്നതു: ഇങ്ങിനെ തന്റെ സഹോ ദരന്നു നടു ചൊലാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള ജ്ഞാനി ഒരുവനും നിങ്ങ ളിൽ ഇല്ലയൊ? അല്ല സഹോദരൻ സഹോദരനോടു പ്രവഹ ന്നു രിച്ചു പോകുന്നു, അതും അവിശ്വാസികളുടെ മുമ്പിൽ തന്നെ. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ അന്യായങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു കൂ ൭ ടെ കേവലം നിങ്ങൾക്കു തോലപി അത്രെ; ന്യായക്കേടു സഹി പ്പാൻ എന്തു തോന്നാതു, ഹാനിപ്പെടുവാൻ എന്തു തൊന്നാതു? അല്ല നിങ്ങൾ ന്യായക്കേടു ചെയ്യുന്നു, ഹാനിപ്പെടുത്തുന്നു, അ ൮ തും സഹോദരരെ തന്നെ കഷ്ടം. അനീതിമാന്മാർ ദേവരാജ്യത്തെ ന്

- ൧൦ അവകാശമാക്കുകയില്ല എന്നറിയുന്നില്ലയോ? ഭ്രമപ്പെടാതിരിക്കുക! പുലയാടികൾ, വിഗ്രഹാരാധികൾ, വ്യഭിചാരികൾ, സ്ത്രീഭാവക്കാർ, പുരുഷകാമികൾ, കള്ളർ, ലുബ്ധർ, മദ്യപായികൾ, വാവിഷ്ണുണക്കാർ, അപഹാരികൾ എന്നിവർ ദൈവരാജ്യത്തെ അ
- ൧൧ വകാശമാക്കുകയില്ല. നിങ്ങളും ചിലർ ഈ വകയായിരുന്നവർല്ലോ; എങ്കിലും കർത്താവായ യേശുവിൻ നാമത്തിലും നമ്മുടെ ദൈവത്തിൻ ആത്മാവിനാലും നിങ്ങൾ കഴുകിക്കൊണ്ടു, നിങ്ങൾ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു, നിങ്ങൾ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടു സത്യം.
- ൧൨ എല്ലാവരിനും എനിക്ക് അധികാരം ഉണ്ടു എങ്കിലും എല്ലാം ഉപകരിക്കുന്നതല്ല; എല്ലാവരിനും എനിക്ക് അധികാരം ഉണ്ടു എങ്കിലും ഞാൻ ഏതിന്റെ അധികാരത്തിലും അകപ്പെടരുത്; ഭ്രമപ്പെടാതെ വയററിനും, വയറു ഭ്രമപ്പെടാതെ (ആകുന്നു) പി
- ൧൩ ന്ന ദൈവം ഇതും അതും നീക്കം ചെയ്യും. ശരീരമൊ പുലയാട്ടിനല്ല കർത്താവിന്നത്രെ; കർത്താവ് ശരീരത്തിനും തന്നെ.
- ൧൪ പിന്നെ ദൈവം കർത്താവെ ഉണർത്തിയിട്ടു നമ്മെയും സ്വശരീരത്തിൽ ഉണർത്തും. നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങൾ ക്രിസ്തുന്റെ അവയവങ്ങൾ എന്നറിയുന്നില്ലയോ? എന്നാൽ ക്രിസ്തുന്റെ അവയവങ്ങളെ ഞാൻ എടുത്തു വേശ്രയുടെ അവയവങ്ങൾ ആ
- ൧൫ ക്കുകയോ? അതരതെ വേശ്രയോടു പറന്നവൻ അവളോട് ഏകശരീരമായി എന്നറിയുന്നില്ലയോ? ഇരുവരും ഒരു ജഡമായി തീരും എന്ന് അവൻ മൊഴിയുന്നുണ്ടല്ലോ? കർത്താവോടു
- ൧൬ പറന്നവനോ (അവനോട്) ഏകാത്മാവായി. പുലയാട്ടിനെ വിട്ട് ഓടുവിൻ! മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന ഏതു പാപവും ശരീരത്തിന്നു പുറത്താകുന്നു; പുലയാട്ടുന്നവൻ സ്വശരീരത്തിലേക്ക് പാ
- ൧൭ പം ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിൽനിന്നു കിട്ടി, നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന വിശുദ്ധാത്മാവിന്നു നിങ്ങളുടെ ശരീരം മന്ദിരം എന്നും നിങ്ങൾ തന്നിരിക്കു ത്താൻ ഉടയവർ അല്ല എന്നും അറിയുന്നില്ലയോ?
- ൧൮ വില്പിക്കല്ലോ നിങ്ങൾ കൊള്ളപ്പെട്ടു, ആയതു കൊണ്ടു ദൈവത്തെ നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തിലും, (ആത്മാവിലും) മഹത്വീകരിപ്പിൻ.

൭. അദ്ധ്യായം.

(൧) വിവാഹം ആവശ്യം, (൨) ഇന്നവർ വിവാഹം തുടങ്ങുകയും ഒഴിക്കുകയും ചെയ്യാം, (൩) താൻ വിളിക്കപ്പെട്ടതിൽ നിലനില്ക്കുക, (൪) കന്യാമാർക്കും മറ്റു കല്പന അല്ല ബുദ്ധി ചൊല്ലിയതു.

നിങ്ങൾ എനിക്ക് ഏഴുതിയവ സംബന്ധിച്ചൊ (ഞാൻ ൧ ചൊല്ലുന്നിതു). സ്രീയെ തൊടാതിരിക്ക മനുഷ്യനു നല്ലത് എ ൨ ക്കിലും പുലയാട്ടുകൾ നിമിത്തം ഓരോരുത്തന്നു തന്റെ ഭാര്യയും ഓരോരുത്തർക്കു തന്റെ ഭർത്താവും ഉണ്ടായിരിക്കാവൂ. ഭാര്യയ്ക്കു ൩ പുരുഷൻ കടമുള്ളതിനെ ഒപ്പിക്കു; അപ്രകാരം പുരുഷനു ഭാര്യ യും ഭാര്യയുടെ ശരീരത്തിൽ അവളല്ല; പുരുഷനെത്ര അധിക ൪ റിക്കുന്നു; അപ്രകാരം പുരുഷശരീരത്തിൽ അവനല്ല ഭാര്യ അ ത്രെ അധികരിക്കുന്നു. തമ്മിൽ തമ്മിൽ മാനിപ്പെടുത്തരുതു, പ ൫ ക്കെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഒഴിവ് ഉണ്ടാവാൻ ഒരു സമയത്തേക്ക് ഒത്തുരുമ്പാൻ കൊള്ളൂ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ചാപല്യം നിമി ൪ തം സാത്താൻ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ വീണ്ടും ചേർന്നിരിപ്പിൻ. ആയു ത്താൻ നിയോഗമായിട്ടല്ല അനുവാദ ൩ മായത്രെ പറയുന്നു. എല്ലാ മനുഷ്യരും എന്നേപോലെ ആകേ ൭ ണും എന്ന് ഇച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിലും ഒരുവന് ഇപ്രകാരം ഒരുവ ന് അപ്രകാരം അവനവനു താനാന്റെ കൃപാപരം ദൈവ ത്തിൽനിന്നുണ്ടു. കെട്ടാത്തവർക്കും വിധവമാർക്കും ഞാൻ ചൊ ൩ പ്തുന്നു: എന്നേപോലെ പാർത്താൽ അവർക്കു കൊള്ളൂ. ഇന്ദ്രിയ ൩ ന്. ജയം ഇല്ലാത്താൽ അവർ കെട്ടുക താനും അഴലുന്നതിനേക്കാൾ വേൾക്കു തന്നെ നല്ല സത്യം. കെട്ടിട്ടുള്ളവർക്കു ഞാനല്ല; ക ൧ ൦ ര്ത്താവു തന്നെ ആജ്ഞാപിക്കുന്നിതു: ഭാര്യ പുരുഷനോടു വേ ൪ റ്റു പിരിയരുതു. (പിരിഞ്ഞു എങ്കിലൊ വേളാതെ നില്ക്കു താൻ ൩ ൧ ൧ ര്ത്താവോടു നിരന്നു വരിക താൻ വേണ്ടു) പുരുഷൻ ഭാര്യയെ വിടുകയും അരുതു. ശേഷമുള്ളവർക്കു കർത്താവല്ല ഞാനത്രെ ൧ ൨ പറയുന്നിതു: ഒരു സഹോദരന് അവിശ്വാസിനിയായ ഭാര്യ ഉണ്ടാകയും അവനോടു കൂട പാപ്പാൻ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യാൻ അവളെ വിടരുതു. അവിശ്വാസിനിയായ ഭർത്താവുളൊരു സ്രീ ൧ ൩ യും, ഇവൻ അവളോട് കൂട പാപ്പാൻ സമ്മതിക്കുന്നു എങ്കിൽ, ഭർത്താവിനെ വിടരുതു. കാരണം അവിശ്വാസിനിയായ ഭർത്താ ൧ ൪ വ് ഭാര്യയ്ക്കു വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടും അവിശ്വാസിനിയായ

ഭായ് ഭർത്താവിങ്കൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്നു; അല്ലായ്ക്കി
 ൧൫ ൽ നിങ്ങളുടെ മക്കൾ അശുദ്ധർ എന്നു വരും, അവർ വിശുദ്ധ
 ൧൫ രാകുന്നു താനും. അവിശ്വാസിയേർപിരികിലൊ പിരിയട്ടെ. ഈ
 വകയിൽ സഹോദരനോ സഹോദരിയോ അടിമപ്പെട്ടിരിക്ക
 ന്നില്ല; സമാധാനത്തിൽ (ആവാൻ) ദൈവം നമ്മെ വിളിച്ചത്
 ൧൬ എന്നെന്നാൽ സ്രീയെ, നീ ഭർത്താവെ രക്ഷിക്കമൊ എന്നും,
 പുരുഷൻ, നീ ഭായ്യയെ രക്ഷിക്കമൊ എന്നും എങ്ങിനെ അറിവതു.
 ൧൭ ശേഷം ഓരോരുത്തന്നു കർത്താവ് വിദാഗിച്ചു പോലെ ഓരോ
 രുത്തനെ ദൈവം വിളിച്ചതുപോലെ അറുത്തും നടപ്പു; സക
 ൧൮ ല സഭകളിലും ഞാൻ ഇങ്ങിനെ ആദേശിക്കുന്നു. വല്ലവൻ
 പരിശോധനയുള്ളവനായി വിളിക്കപ്പെട്ടു, ചർമ്മാക്ഷണം അരു
 ൧൯ തു. അഗ്രചർമ്മത്തോടെ വിളിക്കപ്പെട്ടു പരിശോധന അരുതു; പ
 റിശോധന ഒന്നും ഇല്ല; അഗ്രചർമ്മം ഒന്നും ഇല്ല; ദേവകല്പന
 ൨൦ കളെ സൂക്ഷിക്കുന്നതു കായും. ഓരോരുത്തൻ വിളിക്കപ്പെട്ട വി
 ൨൧ ളിയിൽ തന്നെ വസിക്കൂ. നീ ദാസനായി വിളിക്കപ്പെട്ടു വിചാ
 ൨൨ രം അരുതു; സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളവൻ ആവാൻ കഴിഞ്ഞാലും അതി
 നെ അത്ര ഉപയോഗിച്ചു കൊൾക. കാരണം ദാസനായി
 കർത്താവിങ്കൽ വിളിക്കപ്പെട്ടവൻ കർത്താവിന്റെ വിടുതൽ കിട്ടി
 യവനത്രെ; അപ്രകാരം സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളവനായി വിളിക്കപ്പെട്ട
 ൨൩ വൻ ക്രിസ്തുന്റെ ദാസൻ ആകുന്നു. നിങ്ങൾ വില്പെക്ക് കൊ
 ൨൪ ൻ്തപ്പെട്ടവർ തന്നെ മനുഷ്യർക്കു ദാസരാകരുതെ. സഹോദരന്മാ
 റെ, താന്താൻ ഏതിൽ വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നാലും ആയതിൽ ദേവ
 സമീപെ വസിക്കൂതുക.

൨൫ പിന്നെ കന്യകമാരെ തൊട്ട് എനിക്കു കർത്താവിന്റെ നിശ്ച
 ളം ഇല്ല എങ്കിലും വിശ്വാസ്യൻ ആവാൻ കഴിവുണ്ടാകാതെ കർത്താ
 വിൻ കനിവു ലഭിച്ചവനായി ഞാൻ അഭിപ്രായം തരുന്ന
 ൨൬ എന്നാൽ അടുത്തു വരുന്ന തൈദക്കംനിമിത്തം നല്ലത് ഇതാക
 ന്നു എന്നും അങ്ങിനെ തന്നെ ഇരിക്ക മനുഷ്യനു നല്ലത് എ
 ൨൭ ന്നും എനിക്കു തോന്നുന്നു. നീ ഭായ്യയോടു കെട്ടുപെട്ടിരിക്കുന്നു
 അഴിവാൻ തിരയല്ല; പെൺ കെട്ടറവൻ ആകുന്നു ഭായ്യയെ
 ൨൮ തിരയല്ല. നീ വേട്ടു എന്നാലും പിഴച്ചില്ല; കന്യയും വിവാഹം
 ചെയ്യാൽ, പിഴച്ചില്ല ഇപ്രകാരമുള്ളവർക്കു ജഡത്തിൽ പീഡ
 ൨൯ ഉണ്ടാകും താനും, ഞാനൊ നിങ്ങളെ ആദരിക്കുന്നു. എന്നാൽ
 സഹോദരന്മാരെ, ഞാൻ മൊഴിയുന്നിതു: ഇനി സമയം

സംക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നതെ ഉള്ളു; എങ്ങിനെ എന്നാൽ ദായ്മാർ ഉള്ളവർ ഇല്ലാത്തവരെ പോലെയും, കരയുന്നവർ കരയാത്ത ൩൦ വരെ പോലെയും സന്തോഷിക്കുന്നവർ സന്തോഷിക്കാത്തവരെ പോലെയും, വിലക്കു വാങ്ങുന്നവർ അടക്കാത്തവരെ പോലെയും. ഈ ലോകത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവർ അതിനെ ൩൧ മാത്രം അനുഭവം ആകാത്തവരെ പോലെയും ആകേണ്ടതിനെത്ര; ഈ ലോകത്തിൻ വേഷം ഒഴിഞ്ഞു പോകുന്നുവല്ലോ. നിങ്ങൾ ചിന്തയില്ലാത്തവർ ആയിരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ ൩൨ ഇച്ഛിക്കുന്നു. വേളാത്തവൻ കർത്താവിനെ എങ്ങിനെ പ്രസാദിപ്പിക്കും എന്നു വെച്ചു കർത്താവിന്റെവ ചിന്തിക്കുന്നു; വേട്ടവൻ ദായ്മയെ എങ്ങിനെ പ്രസാദിപ്പിക്കും എന്നു വെച്ചു ലോകത്തിന്റെവ ചിന്തിക്കുന്നു. അതു പോലെ കെട്ടിയവളും ക ൩൪ ന്യയും വേർതിരിക്കുവാൻ തന്നെ; വേളാത്തവൾ ശരീരത്തിലും ആത്മാവിലും വിശുദ്ധയാകേണ്ടതിന്നു കർത്താവിന്റെവ ചിന്തിക്കുന്നു; വേട്ടവൾ ഭർത്താവിനെ എങ്ങിനെ പ്രസാദിപ്പിക്കും എന്നു വെച്ചു ലോകത്തിന്റെവ ചിന്തിക്കുന്നു. ഇതിനെ ൩൫ നിങ്ങളുടെ ഉപകാരത്തിനായി ചൊല്ലുന്നു: നിങ്ങളുടെ മേൽ തളയിടുവാനല്ല; ഔചിത്രമായതിനേയും കഴക്ക് എന്നീ കർത്താവിങ്കലെ അവസരത്തേയും വിചാരിച്ചത്രെ (ചൊല്ലുന്നു).

പിന്നെ തന്റെ കണ്ണെക്ക് പ്രായം അധിഷം ചെന്നാൽ, അ ൩൬ വളിൽ പരിചര്യേടടു വരുത്തും എന്ന് ഒരുത്തൻ നിരൂപിക്കിലും അങ്ങിനെ ആകേണ്ടിവരികിലും, താൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതിനെ ചെയ്യും. അവൻ പിഴക്കുന്നില്ല; അവർ വിവാഹം ചെയ്യട്ടെ. എ ൩൭ കിലും മുട്ടുപാടില്ലാതെ തന്നിട്ടുതെ നടത്തുവാൻ അധികാരം ഉണ്ടായാൽ ഹൃദയത്തിങ്കൽ ദൃഢമായി നില്ക്കുന്ന ഒരുവൻ തന്റെ കന്യയെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവാൻ ഹൃദയത്തിൽ വിധിച്ചു എങ്കിൽ നല്ലവണ്ണം ചെയ്യുന്നു. ആകയാൽ വേൾവിരിക്കുന്നവ ൩൮ ന് നന്നായി ചെയ്യുന്നു. വേൾവികാത്തവൻ ഏറെ നന്നായി ചെയ്യുന്നു. സ്ത്രീ തന്റെ ഭർത്താവ് ജീവിപ്പോളും കെട്ടുപെ ൩൯ ട്ടിരിക്കുന്നു; ഭർത്താവ് നിദ്രിക്കാണ്ടു എങ്കിൽ, തോന്നുന്നവനെ കൊണ്ടു വേൾവിപ്പാൻ അവൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടു, കർത്താവിൽ മാത്രമെ ആവു. അവൾ അങ്ങിനെ തന്നെ പാർത്തു എ ൪൦ കിലൊ അതിധന്യ എന്ന് എന്റെ അഭിപ്രായം; ദേവാത്മാവ് എനിക്കും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു താനും.

൮. അദ്ധ്യായം.

൮-൧ വിഗ്രഹാർച്ചിതങ്ങൾ ബലിസമൃദ്ധകൾ ഇവരെ സംബന്ധിച്ചു ബലഹീനരെ വിചാരിച്ചു അറിവിനെയല്ല; സ്നേഹത്തെ മുന്നിട്ടു സൂക്ഷിച്ചു നടക്കണം.

൧ വിഗ്രഹാർച്ചിതങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലൊ നമുക്ക് എല്ലാവർക്കും അറിവുണ്ട് എന്നു ബോധിച്ചു; അറിവു ചീപ്പിക്കുന്നു സ്നേഹം

൨ വീട്ടുവധം ചെയ്യുന്നു. താൻ വല്ലതും അറിയുന്നു എന്ന് ഒരു തരണം തോന്നിയാൽ, അറിയേണ്ടപ്രകാരം അവൻ ഇന്നേവരെ ഒരു ഒന്നും അറിഞ്ഞവനല്ല. ഒരുത്തൻ ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചാൽ ആയവൻ അവനാൽ അറിയപ്പെട്ടവനത്രെ. വിഗ്രഹാർച്ചിതങ്ങളുടെ ഭക്ഷണകാര്യം എന്നാൽ (ഉള്ളവർക്കും) ഒരു വിഗ്രഹവും ലോകത്തിൽ ഇല്ല എന്നും ഒരുവൻ അല്ലാതെ, മറ്റൊരാൾ ദൈവവും ഇല്ല എന്നും നാം അറിയുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ പല ദേവകളും പല കർത്താക്കന്മാരും ഉണ്ടായിരിക്കെ വാനത്തിൽ ആകട്ടെ, ഭൂമിയിൽ ആകട്ടെ, ദേവകൾ എന്നു ചൊല്ലിയവർ ഉണ്ട് എങ്കിലും. പിതാവാകുന്ന ഏകദൈവമെ നമുക്കുള്ള ആയവനിൽനിന്നു സകലവും അവനിലേക്ക് നാമും ആകുന്നു; യേശുക്രിസ്തുൻ എന്ന ഏക കർത്താവും ഉണ്ടു; ആയവനാൽ സകലവും അവനാൽ തന്നെ നാമും ആകുന്നു. എന്നാലും എല്ലാവരിലും ആ അറിവ് ആകുന്നില്ല; ചിലർ ഇന്നേയോളം വിഗ്രഹം എന്നുള്ള മനോബോധത്താലെ വിഗ്രഹാർച്ചിതം എന്നുവെച്ചു ഭക്ഷിക്കുന്നു; അവരുടെ മനോബോധം ബലഹീനനും ആകയാൽ, മലിനപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ആഹാരം നമ്മെ ദൈവത്തോട് അടുപ്പിക്കുന്നില്ല; നാം ഉണ്ടാൽ വഴിൻ കയും ഉണ്ണാമ്പിൻ കുറുകയും ഇല്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഈ നിങ്ങളുടെ അധികാരം ബലഹീനർക്കു തടങ്ങാൻ ആയി വരാതിരിപ്പാൻ

൧൦ നോക്കുവിൻ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ അറിവുള്ള നീ വിഗ്രഹാലയത്തിൽ പന്തികൊള്ളുന്നത് ഒരുത്തൻ കണ്ടാൽ ബലഹീനനായവന്റെ മനസ്സാക്ഷിക്കു വിഗ്രഹാർച്ചിതങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കും

൧൧ ഉറപ്പു സംഭവിക്കയില്ലയോ? ആർക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തുൻ മരിച്ചു, ആ ബലഹീനസമുദായം ഇങ്ങിനെ നിന്റെ അറിവിനാൽ നശിച്ചുപോകുന്നു. ഇപ്രകാരം സമുദായത്തിൽ പാപം ചെയ്യു് അവരുടെ ബലഹീനമനസ്സാക്ഷിയെ തല്ലിക്കൊണ്ടു നി

൧൨ ങ്ങൾ ക്രിസ്തുനിൽ പാപം ചെയ്യുന്നു. ആകയാൽ ആഹാരം

൩൯൮

൧. കൊരിന്തർ ന്. അ.

എന്റെ സഹോദരനെ ഇടവിച്ചാൽ, എന്റെ സഹോദരനെ ഇടവിക്കാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ എന്നേക്കും ഇറച്ചി ഭക്ഷിക്കയില്ല.

൩. അദ്ധ്യായം.

അപോസ്തലൻ തന്റെ സ്വന്തം അല്ല സഭയുടെ വൃദ്ധിയെ ലക്ഷ്യമാക്കിയ ഉ, (൨൪) കാട്ടുന്ന ത്യാഗം അത്യാവശ്യം.

ഞാൻ സ്വന്തം അല്ലയോ, ഞാൻ അപോസ്തലൻ അല്ലയോ, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനെ കണ്ടിട്ടില്ലയോ. കർത്താവിൽ എന്റെ പണി നിങ്ങൾ അല്ലയോ. മറ്റുള്ളവർക്കു ഞാൻ അപോസ്തലൻ അല്ല എങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കു ആകുന്നു പോൽ; കർത്താവിൽ നിങ്ങൾ അല്ലെല്ലോ എന്റെ അപോസ്തലൻ പത്തെന്നു മുദ്ര ആകുന്നു. എന്നെ വിഭവചിഹ്നമാക്കുന്നവർക്കു എന്റെ പ്രതിവാദം ഇതത്രെ. (സഭാഭവ്യന്താൽ) ഉണ്ടാകും കുടിപ്പാനും ഞങ്ങൾക്കു അധികാരം ഇല്ലയോ? ശേഷം അപോസ്തലൻ, ഉപദേശം കർത്താവിൻ സഹോദരന്മാരും കേൾക്കും എന്നു പോലെ ഞങ്ങൾക്കു ഒരു സഹോദരിയെ ഭാര്യയായി കൂട്ടിക്കൊണ്ടു സഞ്ചരിക്കാൻ അധികാരം ഇല്ലയോ? അല്ല (പുത്തിൽ) അധ്വാനിക്കുന്നവർക്കു ഇല്ലെല്ലോ? എനിക്കും ബന്ധുബാവിനും മാത്രം അധികാരം ഇല്ല എന്നുണ്ടോ? സ്വന്തം ചെലവിട്ട് ആരു പോൽ ചെയ്യും ചെയ്യുന്നു? ആർ പറമ്പു നട്ടു അതിൻ ഫലം തിന്നാതിരിക്കുന്നു? അല്ല ആട്ടിത്തട്ടം ആർ മേച്ചു കൂട്ടത്തിൻ പാലിൽ ഉപജീവിക്കാതിരിക്കും: ഇവ മാനുഷപ്രകാരം ചൊല്ലുന്നുവോ? ധർമ്മവും അതിനെ തന്നെ പറയുന്നില്ലയോ? മെതിക്കുന്ന കാളൻക്കു വായ്ക്കുട്ടരത് എന്നു മോശധർമ്മത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവല്ലോ? ദൈവത്തിന്നു കാളകൾ തന്നെ വിചാരമോ? അല്ല കേൾക്കുന്നവർക്കു നമുക്കു വേണ്ടി പറയുന്നുവോ? അതെ ഊഴുന്നവൻ ആശയോടെ ഉഴുകയും മെതിക്കുന്നവൻ അംശം കിട്ടുവാനുള്ള ആശയോടെ മെതിക്കുകയും വേണം എന്നതു നമുക്കുവേണ്ടി എഴുതിയത്. ഞങ്ങൾ ആത്മികങ്ങളെ നിങ്ങൾക്കു വിതച്ചു എങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ജഡമയങ്ങളെ ഞങ്ങൾ കൊയ്യാൻ വഴായ്മമോ? മറെറവർ നിങ്ങളുടെ മേൽ ഈ അധികാരത്തെ കൈക്കൊണ്ടാൽ ഞങ്ങൾ വിശേഷാൽ അല്ലയോ? എങ്കിലും ഞങ്ങൾ ഈ അധികാരത്തെ പ്രയോഗിച്ചില്ല; ക്രിസ്തുന്റെ സുവിശേഷത്തിന്നു

മുൻപു

യാതൊരു വിപ്ലവവും വരുത്താതെ ഇരിപ്പാൻ സകലവും പൊ
൧൩ രക്ഷിക്കുന്നു. പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നവർ പുണ്യസ്ഥലത്തു
നിന്നു ഉപജീവിക്കുന്നു എന്നും ബലിപീഠം ഉപാസിക്കുന്ന
വർ ബലിപീഠത്തോട് അംശമാക്കിക്കൊള്ളുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ
൧൪ അറിയുന്നില്ലയോ? അപ്പോലെ കർത്താവും സുവിശേഷത്തെ
പ്രസ്താപിക്കുന്നവർക്കു സുവിശേഷത്താൽ ഉപജീവിക്കേണം
എന്ന് ആദേശിച്ചു.

൧൫ എങ്കിലും ഇവ ഒന്നും ഞാൻ പ്രയോഗിച്ചില്ല; ഇവയ്ക്കു എ
ന്നിൽ ഭവിക്കേണ്ടതിന്നും അല്ല ഇവ എഴുതിയതു; ആരും എ
൧൬ ന്റെ പ്രശംസയെ വ്യഥാവാക്കുന്നതിനേക്കാൾ മരിക്കു തന്നെ

൧൭ എനിക്കു നല്ലു; കാരണം ഞാൻ സുവിശേഷിക്കുന്നു എങ്കിൽ,
മുട്ടുപാട് എന്റെ മേൽ കിടക്കുകയാൽ എനിക്ക് പ്രശംസയില്ല;
അതെ ഞാൻ സുവിശേഷിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ, എനിക്ക് ഹൃ
൧൮ കഷ്ടം. എങ്ങിനെ എന്നാൽ മനഃപൂർവ്വമായി ഇതിനെ ചെയ്യു
കൊണ്ടാൽ എനിക്ക് കൂലി ഉണ്ടു; മനഃപൂർവ്വം അല്ലാത്താലും വീ
൧൯ ങ്ങുവിചാരണ എന്നിൽ ഭരമേല്പിച്ചു കിടക്കുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ
കൂലി എന്തു? സുവിശേഷിക്കുമ്പോൾ, എന്റെ അധികാരത്തെ

൨൦ മുറും അനുഭവമാക്കാതെപ്പറ്റും ഞാൻ ക്രിസ്തുന്റെ സുവിശേഷ
൨൧ ന്റെ പരത്തികൊണ്ടു, ചെലവില്ലാതെയൊക്കുക അത്രെ. ഇ
ങ്ങിനെ എല്ലാവരോടും ഞാൻ വിടുതലയുള്ളവൻ എങ്കിലും, അ
ധികം പേരെ നേടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ എന്നെ തന്നെ എല്ലാവ
൨൨ ക്കും ദാസനാക്കി. യഹൂദരെ നേടുവാൻ യഹൂദർക്ക് യഹൂദനെ

പോലെ ആയി, ധർമ്മത്തിൻ കീഴുള്ളവരെ നേടുവാൻ താൻ ധ
൨൩ മ്മത്തിൻ കീഴുള്ളവനെല്ലു എങ്കിലും, ഞാൻ ധർമ്മത്തിൻ കീഴുള്ളവ
൨൪ ക്കു ധർമ്മത്തിൻ കീഴുള്ളവനെ പോലെ ആയി. അധർമ്മത്തെ

നേടുവാൻ ഞാൻ ദൈവത്തിന്നു അധർമ്മി അല്ല, ക്രിസ്തുനു ധ
൨൫ മ്മസ്ഥൻ അത്രെ ആകുന്നു; എങ്കിലും അധർമ്മികൾക്കു അധർമ്മി
൨൬ യെ പോലെ ആയി. ബലഹീനരെ നേടുവാൻ ഞാൻ ബല
ഹീനർക്കു ബലഹീനനെ പോലെ ആയി; എല്ലാ പ്രകാരത്തി
൨൭ ലും ചിലരെ രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു, ഞാൻ എല്ലാവർക്കും എല്ലാം

൨൮ ആയുരമത്തു. സുവിശേഷത്തിൻനിമിത്തം ഞാനും അതിന്നു
കൂട്ടാളി ആകേണ്ടതിന്നു എല്ലാം ചെയ്യുന്നു.

൨൯ ഓട്ടക്കളത്തിൽ ഓടുന്നവർ എല്ലാം ഓടുന്നു എങ്കിലും, ഒരുവനെ
വിരതു പ്രാപിക്കുന്നുള്ളു എന്നറിയുന്നില്ലയോ? അതുപോലെ

൩൦

നിങ്ങളും പ്രാപിച്ചുകഴിവാൻ ഓടുവിൻ! പിന്നെ അങ്കം പൊതു ൨൫ നമ്പർ ഒക്കയും എല്ലാം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു; അതു വാഴുന്ന മാല കിട്ടുവാൻ അവരും വാടാത്തതിനായി നാളും (ചെയ്യൂ). ആകയാൽ ൨൬ ഞാൻ നിന്ദയം ഇല്ലാതാകാൻ അല്ല ഓടുന്നു; ആകാശത്തെ കത്തുന്നപ്രകാരം അല്ല മുട്ടി ചുരുട്ടുന്നു. എന്റെ ശരീരത്തെ ൨൭ കുമ്പട്ട് അടിമയാക്കുക അത്രെ ചെയ്യുന്നു; പക്ഷെ മററവരോടു ഘോഷിച്ച ശേഷം താൻ കൊള്ളുതാത്തവനായി പോകാൻ തന്നെ.

൧൦. അദ്ധ്യായം.

സഭക്കാർക്കും വിശ്വകർമ്മിയാത്തവർക്കും (൧൪) ദുർഭരണത്തെ മുറുപ്പും കഴിച്ചു. (൨൩) സകലത്തിലും പരോപകാരവും ഭേദത്തേജസ്സും ലാക്കാക്കേണ്ടിയതു.

എങ്ങിനെ എന്നാൽ സഹോദരന്മാരെ, നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ ൧ എല്ലാവരും മേഘത്തിൻ കീഴെ ആയിരുന്നു എന്നും, എല്ലാവരും സമുദ്രത്തുടെ കടന്നു എന്നും, എല്ലാവരും മേഘത്തിലും സമുദ്രത്തിലും മോശയിലേക്കു സ്നാനം ഏറ്റു എന്നും, എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ആത്മികമായ ആഹാരം ഭക്ഷിച്ചു എന്നും, എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ആത്മികമായ പാനീയം കുടിച്ചു എന്നും, ആത്മികമായ പാനീയം നിന്നല്ലെങ്കിൽ അവർ കുടിച്ചു; ആ കൂടിചെയ്യുന്ന പാനീയം ക്രിസ്തുനത്രെ. എന്നിട്ടും അവരിൽ മിക്കപേരിലും ൫ ദൈവം പ്രസാദിച്ചില്ല; അവർ മരുഭൂമിയിൽ വീഴിക്കുളയപ്പെട്ടു എന്നും, നിങ്ങൾ ഖോധിക്കാതെ ഇരിക്കരുത് എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇവ നമുക്കു ദുഷ്ടാന്തങ്ങളായി വന്നതു; ആയവർ മോശനായിച്ചപോലെ നാം തിന്മകളെ മോഹിപ്പവർ ആകാത്തു തന്നെ. അവരിൽ ചിലർ ആയ പോലെ നിങ്ങൾ വിഗ്രഹാരാധികൾ ൭ ആകയും അരുതു; ജനം ഭക്ഷിപ്പാനും കുടിപ്പാനും ഇരുന്നു, കളിപ്പാൻ എഴുന്നീറ്റു (൨മോ. ൩൨, ൩.) എന്ന് എഴുതിയപ്രകാരമത്രെ. അവരിൽ ചിലർ പുലയാടി, ഒരു ദിവസത്തിൽ ൨൩൦൦൦ പൂപേർ വീണ്ടുപോയ പോലെ നാം പുലയാടുകയും ഒല്ലാ. അവരിൽ ചിലർ പരീക്ഷിച്ചു സപ്പങ്ങളാൽ നശിച്ചു പോയപോലെ നാം ക്രിസ്തുനെ പരീക്ഷിക്കുകയും ഒല്ലാ. അവരിൽ ചിലർ പിറ ൧൦ പിറത്തു സംഹാരിയാൽ നശിച്ചു പോയപോലെ നിങ്ങൾ പിറപിറക്കുകയും അരുതു. ഇവ എല്ലാം ദുഷ്ടാന്തമായിട്ട് അവർക്കു ൧൧ സംഭവിച്ചു എങ്കിലും യുഗങ്ങളുടെ അന്തങ്ങൾ എത്തി വന്ന

൧൨ നമുക്കു ബുദ്ധി ഉപദേശിപ്പാൻ എഴുതിയതത്രെ. ആകയാൽ
താൻ നില്ക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നവൻ വീഴാതിരിപ്പാൻ നോ
൧൩ ക്കുക. മാനുഷമല്ലാത്ത പരീക്ഷ നിങ്ങളെ പിടിച്ചിട്ടില്ല; ദൈവം
വിശ്വസ്യൻതന്നെ അവൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതിൻ മീതെ
പരീക്ഷ പിന്നെവാൻ സമ്മതിയാതെ, സഹിച്ചു കൂടേണ്ടതിന്നു
പരീക്ഷയോട് ഒപ്പം പോക്കിനെയും ഉണ്ടാക്കും.

൧൪ ആകയാൽ എൻപ്രിയമുള്ളവരെ, വിഗ്രഹാരാധനയെ വി

൧൫ ട്രോടുവിൻ! വിവേകികളോട് എന്നു വെച്ചു ഞാൻ പറയുന്നു,

൧൬ ഞാൻ മൊഴിയുന്നതിനെ വിസ്മയിപ്പിൻ! നാം ആശീർവ്വദിക്ക
ന്ന അനുഗ്രഹപാത്രം ക്രിസ്തുശക്തത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ അല്ലയോ?

൧൭ നാം നരക്കുന്ന അപ്പം ക്രിസ്തുശരീരത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ അല്ല
൧൮ യോ? നാം എല്ലാവരും ആ ഒർ അപ്പത്താൽ അംശികൾ ആക
കൊണ്ട് ഒർ അപ്പം ഉള്ളതു നിമിത്തം പലരായ നാം ഒരു ശരീ

൧൯ രം ആകുന്നുവല്ലോ. ജഡപ്രകാരമുള്ള ഇസ്രായേലേ നോക്ക
വിൻ! ബലികളെ ഭക്ഷിക്കുന്നവർ ബലിപീഠത്തിന്നു കൂട്ടാളിക

൨൦ ൾ അല്ലയോ. എന്നാൽ ഞാൻ എന്തു മൊഴിയുന്നു വിഗ്രഹാ
പ്പിതം വല്ലതും ആകുന്നു എന്നോ? വിഗ്രഹം വല്ലതും എന്നോ?

൨൧ അല്ല, ജാതികൾ ബലികഴിക്കുന്നതു ദൈവത്തിന്നല്ല; ഭ്രതങ്ങൾ
ക്കായി കഴിക്കുന്നു എന്നത്രെ, നിങ്ങൾ ഭ്രതങ്ങളുടെ കൂട്ടാളികൾ

൨൨ ആവാൻ എനിക്ക് മനസ്സില്ല താനും. നിങ്ങൾക്കു കർത്താവിൻ
പാനപാത്രവും ഭ്രതങ്ങളുടെ പാനപാത്രവും കുടിപ്പാൻ കഴികയി

൨൩ ള്ള; കർത്താവിൻ മേശയിലും ഭ്രതങ്ങളെ മേശയിലും അംശികളാ
൨൪ വാൻ കഴികയില്ല. അല്ലായ്യിൽ നാം കർത്താവിന്നു ചൂടു പിടിച്ചി

൨൫ കുന്നുവോ, അവനേക്കാൾ ഉറക്കർ ആകുന്നുവോ?

൨൬ എല്ലാവരും അധികാരം ഉണ്ടു എങ്കിലും എല്ലാം ഉപകരിക്ക
ന്നതല്ല; എല്ലാവരും അധികാരം ഉണ്ടു എങ്കിലും എല്ലാം വീടു

൨൭ വർണ്ണചെയ്യുന്നതല്ല. ഏവനും തന്റെതല്ല മറ്റവന്റെതിനെ
൨൮ അന്വേഷിച്ചു. ഇറച്ചിയങ്ങാടിയിൽ വില്ക്കുന്നതു മനോഭവോ

൨൯ ധത്തിൻ നിമിത്തം ഒന്നും വിവേചിയാതെ എല്ലാം ഭക്ഷിച്ചി

൩൦ ന്. ഭ്രമിയും അതിന്റെ നിറവും കർത്താവിന്നല്ലെ ആകുന്നതു
൩൧ (സങ്കീ. ൨൪, ൧). പിന്നെ അവിശ്വാസികളിൽ ഒരുവൻ നി

൩൨ ങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചാൽ ചെല്ലുവാൻ! ഇച്ഛിക്കിൽ നിങ്ങൾക്കു വിളമ്പി
യതു മനോഭവോധം നിമിത്തം ഒന്നും വിവേചിയാതെ എല്ലാം

൩൩ ഭക്ഷിച്ചിൻ. എങ്കിലും ഒരുവൻ: ഇതു ബലിയപ്പിതം എന്നു

൧. കൊരിന്തർ ൧൦. ൧൧. അ.

നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാൽ അറിയിച്ചുവെൻറ നിമിത്തം മനോഭവോ ധം, വിചാരിച്ചിട്ടു തന്നെ തിന്നരുതു. മനോഭവോധം എങ്കിലൊ തൻെറതല്ല, മററവൻെറതിനെ അത്രെ, ഞാൻ പറയുന്നു. എ റൻെറ സപാതശ്രുതിന്നു അന്യ മനോഭവോധത്താൽ സ്രായവി സ്കാരം വരുവാൻ എന്തുപോൽ. കൃതജ്ഞതയോടെ അനുഭവി ന്നു ച്ചാൽ ഞാൻ സ്രോത്രം ചെയ്യുന്നതിനായിട്ടു ഭക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ എന്തു. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചാലും കുടിച്ചാലും എ ന്നു ചെയ്യാലും എല്ലാം ദേവതേജസ്സിന്നായി ചെയ്യിൻ. യഹൂദർക്കും യവനർക്കും ദേവസഭകൾക്കും തടങ്ങൾ ഇല്ലാത്തവർ ആകു വിൻ. ഞാനും എൻെറതല്ല അവർ രക്ഷപ്പെടുടണം എന്നു പ ന്നു ലഭ്യമെ ഉപകാരത്തെ തന്നെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു എല്ലാവരേയും എല്ലാകൊണ്ടും പ്രസാദിപ്പിക്കും കണക്കെ തന്നെ. ഞാൻ ക്രിസ്തുന്ന് എന്നപോലെ എനിക്ക് അനുകാരികൾ ആ ൧൧, ൧൨ കവിൻ.

൧൧. അദ്ധ്യായം.

സഭകൂടുന്നതിൽ സ്ത്രീകളുടെ വേഷത്തേയും, (൧൭) തിരുവത്താഴത്തിൻ ആചാരത്തേയും വഴിക്കാക്കുന്ന ഉപദേശം.

വിന്നെ സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങൾ എല്ലാകൊണ്ടും എന്നെ റാജാത്തും ഞാൻ നിങ്ങളിൽ എല്ലിച്ഛപ്രകാരം സമ്പ്രദായങ്ങളെ പ്രമാണിച്ചും കൊല്ലയാൽ നിങ്ങളെ പുകഴുന്നു. ഇനി നിങ്ങൾ ന്നു വോധിക്കണം എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നിതു: സകല പുരുഷന്മാരും തല ക്രിസ്തുൻ തന്നെ; സ്ത്രീകൾ തല പുരുഷൻ അത്രെ; ക്രിസ്തുൻെറ തല ദൈവം തന്നെ. തല മൂടിക്കൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്കയൊ പ്രവചിക്കയൊ ചെയ്യുന്ന പുരുഷൻ. എല്ലാം തൻെറ തലയെ അപമാനിക്കുന്നു. എന്നാൽ തല മൂടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കയൊ, പ്രവചിക്കയൊ ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീ എല്ലാം തൻെറ തലയെ അപമാനിക്കുന്നു; അവൾക്കും ചെയ്യുവതോടല്ലൊ മുററം ഒക്കുന്നു. സ്ത്രീ മൂടാതെ ഇരിക്കിൽ ചിരച്ചു കൊണ്ടെ ന്നു ആവു; ചിരക്കു താൻ, ക്ഷൗരം താൻ, സ്ത്രീകൾ ലജ്ജ എങ്കിലൊ മൂടിക്കൊള്ളട്ടെ. കാരണം പുരുഷൻ ദൈവത്തിൻെറ പ്രതിമയും തേജസ്സും ആകയാൽ, തല മൂടേണ്ടതല്ല സ്ത്രീയൊ പുരുഷൻെറ തേജസ്സ്. പുരുഷൻ സ്ത്രീയിൽനിന്നല്ലല്ലൊ, സ്ത്രീ പുരുഷനിൽനിന്നത്രെ ആകുന്നത്. പിന്നെ പുരുഷൻ സ്ത്രീക്കാൻ

൧൦ യിട്ടല്ല; സ്ത്രീ പുരുഷനായത്രെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. ആകയാൽ സ്ത്രീ
 ൧൧ ദൂതന്മാർനിമിത്തം തലമേൽ അധികാര(കേറി) പുണ്ടിരിക്കേണം
 ശേഷം കർത്താവിൽ പുരുഷൻ എന്നി, സ്ത്രീയും സ്ത്രീ എന്നി,
 ൧൨ പുരുഷനും ഇല്ല. സ്ത്രീ പുരുഷനിൽനിന്നുണ്ടായ പോലെ തന്നെ
 പുരുഷനും സ്ത്രീയാൽ ഉണ്ടല്ലോ, സകലവും ദൈവത്തിൽനിന്നു
 തന്നെ. നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ തന്നെ വിധിപ്പിൻ! സ്ത്രീ മുടിക്കൊള്ളാതെ
 ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു യോഗ്യമോ?
 ൧൪ പുരുഷൻ മുടി നീട്ടിയാൽ അത് അവനു മാനക്കുറവ് എന്നും
 ൧൫ സ്ത്രീ നീട്ടിയാൽ, കൂന്തൽ അവയ്ക്ക് മുട്ടപടത്തിന്നു വേണ്ടി നക്ഷ
 പ്പെട്ടതാൽ അവയ്ക്കു തേജസ്സ് ആകുന്നു എന്നും പ്രകൃതി തന്നെ
 ൧൬ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ലയോ? ഒരുത്തൻ രക്തപ്രിയനായി കാ
 ന്കിലൊ ഇങ്ങിനത്തെ മയ്യാദ ഞങ്ങളും ഇല്ല; ദേവസഭകളും ഇല്ല
 (എന്നറിക).
 ൧൭ ആയതു ഞാൻ ആജ്ഞാപിക്കുമ്പോൾ ഒന്നിനെ പുഴുങ്ങി
 ല്ല; നിങ്ങളും കൂടിവരുന്നത് ഏറ്റവും നന്മയല്ല; ഏറ്റവും തിന്മ ഉണ്ടാ
 ൧൮ കുംവണ്ണം എന്നുള്ളതത്രെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഒന്നാമത് നി
 ങ്ങൾ സഭയായി കൂടുമ്പോൾ, നിങ്ങളിൽ ഭിന്നതകൾ ഉണ്ടെന്നു
 ൧൯ ഞാൻ കേൾക്കുന്നു ഒട്ടേടം വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങളിൽ
 കൊള്ളാകുന്നവർ വെളിവാകേണ്ടതിന്നല്ലോ മതദോഷങ്ങളും
 ൨൦ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു. എന്നാൽ നിങ്ങളും ഒരേമത്തു
 കൂടിവരുമ്പോൾ ഉണ്ണുകയിൽ ഓരോരുത്തൻ തന്റെ അത്താഴം
 ൨൧ മുതി എടുക്കുന്നു. പിന്നെ ഒരുവൻ വിശന്നും ഒരുവൻ മദിച്ചും
 പോകുന്നതിനാൽ അതു കർത്താവിൻ അത്താഴം ഉണ്ണുക അല്ല
 ൨൨ ഭക്ഷിപ്പാനും കുടിപ്പാനും നിങ്ങളുടേ വീടുകൾ ഇല്ലയൊ, അല്ല ദേ
 വസഭയെ നിങ്ങളും തൃപ്തികരിച്ചിട്ട് ഇല്ലാത്തവരെ നാനിപ്പി
 ക്കുന്നുവൊ; ഞാൻ നിങ്ങളോട് എന്തു പറയേണ്ടു, നിങ്ങളെ പു
 ൨൩ കഴുകയൊ ഇതിൽ നിങ്ങളെ പുഴുങ്ങില്ല. തൊന്നാകട്ടെ കർത്താ
 വിൽ നിന്നു പരിഗ്രഹിച്ചു, നിങ്ങളും ഏല്പിച്ചത് എന്തെന്നാൽ:
 കർത്താവായ യേശു തന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നപോൾ രാത്രിയിൽ
 ൨൪ അപ്പത്തെ എടുത്തു സ്നേഹം ചൊല്ലി നരക്കി പഠത്തു (വേ
 ങ്കിടുകുടിപ്പിൻ) ഇതു നിങ്ങളുടേ വേണ്ടി (നരക്കപ്പെടുന്ന) എ
 ന്ൻറെ ശരീരം ആകുന്നു എന്റെ കാമുകിയായിട്ട് ഇതിനെ ചെയ്
 ൨൫ ത്തിൻ. അപ്രകാരം തന്നെ അത്താഴത്തിൽ പിന്നെ പാനപാ
 ത്രത്തേയും എടുത്തു പഠത്തു; ഇതു പാനപാത്രം എന്റെ രക്ത

൧. കൊരിന്തർ ൧൧. ൧൨. അ.

ത്തിൽ പുതിയ നിയമം ആകുന്നു ഇതിനെ കുടിക്കുന്നോടും എന്റെ ഓർമ്മയായിട്ടു ചെയ്തിൻ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ നിങ്ങൾ റു ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്കയും പാനപാത്രം കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നോടും കർത്താവു വരുവോളത്തിന്ന് അവന്റെ മരണത്തെ പ്രസ്താപിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആരാനും അപാത്രമായി ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്കു താൻ, കർത്താവിൻ പാനപാത്രം കുടിക്കു താൻ ചെയ്യാൽ, കർത്താവിൻ ശരീരത്തിനും രക്തത്തിനും കുറ്റമുള്ളവൻ ആകും. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ തന്നെത്താൻ ശോധന ചെയ്തിട്ടു വേണം ഈ അപ്പത്തിൽ ഭക്ഷിച്ചും പാനപാത്രത്തിൽ കുടിച്ചും കൊല്ലാൻ (അപാത്രമായി) ഭക്ഷിച്ചു കുടിക്കുന്നവൻ കർത്താവിൻ ശരീരത്തെ വിസ്മരിക്കാത്താൽ, തനിക്കു താൻ ന്യായവിസ്മാരത്തെ ഭക്ഷിച്ചു കുടിക്കുന്നു. ഇതു മേതുവായിട്ടു നിങ്ങളിൽ പലരും ബലഹീനരും രോഗികളും ആയി, ചിലർ നിദ്രകൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നമ്മെ നാം തന്നെ വിസ്മരിച്ചു എങ്കിൽ നമ്മു വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല. വിധിക്കപ്പെടുകിലൊ നാം ലോകത്തോടു കൂട ഭണ്ഡവിധിയിൽ അകപ്പെടാത്താൻ കർത്താവിനാൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ആകയാൽ എൻ സഹോദരരെ, നിങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചാൻ കൂടുമ്പോൾ, അന്വേഷം കാത്തു നില്പിൻ! ഒരുത്തന്നു വിശക്കിൽ ശിക്ഷാവിധി വരുമാറു കൂടുതൽ എന്നു വെച്ചു വീട്ടിൽ ഭക്ഷിക്കു; ശേഷം കായ്ക്കങ്ങളെ ഞാൻ വന്ന ഉടനെ ആഭേദിക്കും.

൧൨. അദ്ധ്യായം.

(൧൨-൧൪ അ.) ആത്മികവരങ്ങളുടെ താല്പര്യം.

വിന്നെ സഹോദരന്മാരെ, ആത്മികവരങ്ങളെ കുറിച്ചു നിങ്ങൾ വോധിക്കാതെ ഇരിക്കരുത് എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ജാതികളായി വസിക്കും കാലം നടത്തപ്പെടുന്നപ്രകാരം എല്ലാം ഉറമവിഗ്രഹങ്ങളുടെ അടുക്കെ കൊണ്ടുപോകപ്പെടുന്നവരായി എന്നറിയുന്നുവല്ലോ; ആകയാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നിതു: ദേവാത്മാവിൽനിന്ന് ഉരക്കുന്നവൻ ആരും യേശു ശാപഗ്രസ്തൻ എന്നു പറയുകയില്ല; വിശുദ്ധാത്മാവിൽ അല്ലാതെ, യേശു കർത്താവെന്ന് പറവാൻ ആർക്കും കഴിയും ഇല്ല. എന്നാൽ കൃപാവരങ്ങൾക്കു പകുപ്പുകൾ ഉണ്ടു, ഏകാത്മാവുതാനും ശുശ്രൂഷകൾക്കും പകുപ്പുകൾ ഉണ്ടു; കർത്താവ്

17 ഒരുവൻ. പ്രാപാരങ്ങൾക്കും പക്ഷപകൾ ഉണ്ടു, എല്ലാവരി
 18 ലും എല്ലാം പ്രാപരിക്കുന്ന ദൈവം ഒരുവൻ തന്നെ. എന്നാൽ
 ആത്മാവ് ഓരോരുത്തനിൽ വിളങ്ങുന്ന വിധം (സഭയുടെ) ഉ
 19 വ പകാരത്തിന്നത്രെ നക്ഷപ്പെടുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഒരുത്തന്നു
 ആത്മാവിനാൽ ജീവനവചനവും മറ്റൊന്നു ആ ആത്മാവി
 20 നു തോന്നുമ്പോലെ തന്നെ അറിവിന്റെ വചനവും നക്ഷ
 21 പ്പെടുന്നു. അന്യനു ആ ആത്മാവിൽ തന്നെ വിശ്വാസം മ
 22 റ്റൊവന്നു ആ ആത്മാവിൽ തന്നെ ചികിത്സകളുടെ വരങ്ങൾ
 23 മറ്റൊന്നു ശക്തിയുടെ പ്രാപാരങ്ങൾ മറ്റൊന്നു പ്രവച
 24 നും മറ്റൊന്നു ആത്മാക്കളെ വകതിരിവുകൾ അന്യനു ഭാഷക
 25 ളുടെ വിധങ്ങൾ മറ്റൊന്നു ഭാഷകളെ പ്രാപ്യാനും ഇവ എ
 26 ല്ലാം പ്രാപരിക്കുന്നതൊ താൻ ഇച്ഛിക്കും പോലെ അവനവ
 27 നു വെച്ചേറെ പക്ഷക്കുന്ന ആ ഒർ ആത്മാവു തന്നെ. എങ്ങി
 28 നെ എന്നാൽ ശരീരം ഒന്നെങ്കിലും പല അവയവങ്ങൾ ഉള്ള
 29 താകുന്നതല്ലാതെ, ശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങൾ പലതായിര
 30 നും എല്ലാം ഒരു ശരീരം ആകുന്നപ്രകാരം തന്നെ ക്രിസ്തുനും
 31 ആകുന്നു. കാരണം യഹൂദരൊ, യവനരൊ, അടിയാരൊ, സ്വ
 32 തന്ത്രരൊ നാം എല്ലാവരും ഏകശരീരം ആമാവ് ഒർ ആത്മാവി
 33 ൽ സ്നാനം ഏറ്റ, എല്ലാവരും ഒർ ആത്മാവെയും കുടിക്കുമാറാക്ക
 34 പ്പെട്ടു. ശരീരം കൂടെ ഒർ അവയവമല്ലല്ലോ പലവും അത്രെ
 35 കാലായ്ക്കു ഞാൻ കൈ അല്ലായ്ക്കയാൽ ശരീരത്തിൽ ചേരാ എ
 36 ന്നു ചൊല്ലുകിൽ അതിനാൽ ശരീരത്തിൽ ചേരാത് എന്നു വരി
 37 കയില്ല. ചെവി ആയാത് ഞാൻ കണ്ണു അല്ലായ്ക്കയാൽ ശരീര
 38 ത്തിൽ ചേരാ എന്നു ചൊല്ലുകിൽ അതിനാൽ ശരീരത്തിൽ ചേ
 39 രാത് എന്നു വരികയും ഇല്ല. ശരീരം മുഴുവൻ കണ്ണായാൽ ശ്ര
 40 വണം എവിടെ? മുഴുവൻ ശ്രവണം ആയാൽ ശ്രോണം എവി
 41 ടെ? ഇപ്പോഴൊ ദൈവം താൻ ഇച്ഛിച്ച പോലെ അവയവ
 42 ങ്ങളെ ശരീരത്തിൽ വെച്ചേറെ ആക്കിവെച്ചു. എല്ലാം ഒർ അ
 43 വയവം എങ്കിൽ, ശരീരം എവിടെ? ഇപ്പോഴൊ പല അവയ
 44 വങ്ങളും ഏക ശരീരവും ഉണ്ടു. കൺ കയ്യോടു നിന്നെകൊണ്ട്
 45 എനിക്ക് ആവശ്യം ഇല്ല എന്നും മറ്റു രല കാലുകളോടു നിങ്ങ
 46 ളെ കൊണ്ട് എനിക്ക് ആവശ്യം ഇല്ല എന്നും ചൊല്ലിക്കൂടാ. എ
 47 ന്തൊ ശരീരത്തിൽ ബലം കുറഞ്ഞ അവയവങ്ങൾ എന്നു തോ
 48 നുന്നവ വേണ്ടുന്നവ അത്രെ എന്നു വിശേഷാൽ ഉണ്ടല്ലോ

ശരീരത്തിൽ മാനം കുറഞ്ഞവ എന്നു തോന്നുന്നവരിൽ എത്ര ൨൩ യും അധികം മാനത്തെ അണിയുന്നു; നമ്മിൽ ഉചിതം കുറഞ്ഞ വറിന് അധികം ഔചിത്യവും വരുന്നു. നമ്മിൽ ഉചിതമായ ൨൪ വറിന്നു അത് ആവശ്യം അല്ലെല്ലോ. ദൈവം ആകട്ടെ ശരീ ൨൫ രത്തിൽ ദിനന്ത വരാതെ അവയവങ്ങൾക്കു തങ്ങളിൽ ഒരുപോലെ ചിന്ത വേണം എന്നുവെച്ചു കുറവുള്ളതിന് അധികം മാനത്തെ കൊടുത്തുകൊണ്ടു ശരീരത്തെ കലൻ ചേർത്തു. അ ൨൬ തിനാൽ ഒർ അവയവം പണിപ്പെട്ടാലും അവയവങ്ങൾക്കു ഒക്കെയും കൂടെ പെടുന്നു; ഒന്നിന്നു തേജസ്സ് വന്നാലും അവയവങ്ങൾക്കു കൂടെ സന്തോഷിക്കുന്നു. നിങ്ങളോ ക്രിസ്തുന്റെ ൨൭ ശരീരവും അംശംശമായിട്ട് അവയവങ്ങളും ആകുന്നു. ദൈവം ആകട്ടെ സഭയിൽ ചിലരെ ആക്കിവെച്ചു ഒന്നാമത് അപോസ്തലരെ, രണ്ടാമത് പ്രവാചകരെ, മൂന്നാമത് ഉപദേഷ്ടാക്കളെ. അനന്തരം ശക്തികളെ പിന്നെ ചികിത്സകളുടെ വരങ്ങളു വ്യപം തുണസേവകൾ പരിചാലനങ്ങൾ ഭാഷകളുടെ വിധങ്ങൾ. എല്ലാവരും അപോസ്തലരോ? എല്ലാവരും പ്രവാചകരോ? ൨൮ എല്ലാവരും ഉപദേഷ്ടാക്കളോ? എല്ലാവരും ശക്തികളോ? എല്ലാ ൨൯ വർക്കും ചികിത്സാവരങ്ങൾ ഉണ്ടോ? എല്ലാവരും ഭാഷകളാൽ ഉരെക്കുന്നുവോ? എല്ലാവരും പ്രാപ്യാനിക്കുന്നുവോ? എന്നാൽ ഗുണം ഏറിയവരങ്ങളെ തന്നെ കൊതിപ്പിൻ ഇനി അതിശ്രേഷ്ഠ വഴിയെ നിങ്ങൾക്കു കാണിക്കുന്നുണ്ടു.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

വരങ്ങളിൽ മികച്ചതു സ്നേഹം.

ഞാൻ മനുഷ്യരുടെയും ദൂതരുടെയും ഭാഷകളാൽ ഉരെച്ചാ ൧ ലും സ്നേഹം ഇല്ല എങ്കിൽ ഞാൻ മുഴങ്ങുന്ന ചെമ്പൊ, ചിലമ്പു ന്ന താളമൊ ആയ്യാമാത്തു. എനിക്ക് പ്രവചനം ഉണ്ടായിട്ടു ൨ സകല മർമ്മങ്ങളും എല്ലാ അറിവും ബോധിച്ചാലും മലകളെ അകറ്റമാറു സർപ്പവിശ്വാസവും ഉണ്ടായാലും സ്നേഹം ഇല്ല എങ്കിൽ ഞാൻ ഒന്നും ഇല്ല. എനിക്കുള്ളവ ഒക്കെയും കവെളികരിച്ചു ൩ കൊടുത്താലും എൻ ശരീരത്തെ ചുട്ടുവാൻ ഏല്പിച്ചാലും സ്നേഹം ഇല്ല എങ്കിൽ എനിക്കു പ്രയോജനവും ഇല്ല. സ്നേഹം ദീപ്തം ൪ ക്ഷമിക്കുന്നതും ദയ കോലുന്നതും ആകുന്നു, സ്നേഹം സ്പർശിക്കുന്നില്ല; സ്നേഹം പൊങ്ങച്ചം കാണിക്കുന്നില്ല ചീക്കുന്നില്ല. ൪൭

൫ ഉചിതം വീട്ടു നടക്കുന്നില്ല. തന്റെ വര അനേകപ്പിള്ളിയിൽ
 ടിക്കുന്നില്ല (പെട്ട) ദോഷത്തെ കണ്ടുകിട്ടുന്നില്ല, അനീതിയിൽ
 ൬ സന്തോഷിച്ചാതെ, സത്യത്തോടുകൂടി സന്തോഷിക്കുന്നു. എല്ലാം
 ൭ പൊരുകുന്നു, എല്ലാം വിശ്വസിക്കുന്നു, എല്ലാം പ്രത്യാശിക്കുന്നു,
 ൮ എല്ലാം സഹിക്കുന്നു. സ്നേഹം ഒരുനാളും ഉതിർന്നു പോകാ; പ്ര
 വചനങ്ങൾ ആയാലും അവർ നിന്നു നീക്കം വരും ഭാഷകൾ
 ൯ ആയാലും നിന്നുപോകും അറിയായാലും നീക്കിപ്പോകും കാര
 ൧൦ ന്നും അശ്രദ്ധമല്ലെന്നു നാം അറിയുന്നു അശ്രദ്ധമായി പ്രവചിക്ക
 ൧൧ ന്നും. തികച്ചു വന്ന നേരത്തിലൊ അശ്രദ്ധമല്ലെന്നു നീക്കം
 ൧൨ വരും. ഞാൻ ശിശുവകമ്പോൾ ശിശുവായി പറഞ്ഞു ശിശു
 ൧൩ വായി ഭാവിച്ചു ശിശുവായി എണ്ണിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പൂർണ്ണനാ
 ൧൪ യാറെ, ശിശുവിന്റെ വ നീക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നല്ലൊ നാം ക
 ൧൫ ണ്ണാടിയുടെ കടമൊഴിയായി കാണുന്നു അന്നു മുഖമുഖമായ
 ൧൬ ത്രെ; ഇന്ന് അശ്രദ്ധമായി അറിയുന്നു: അന്നു ഞാൻ അറിയാ
 ൧൭ ണ്ണെട്ടു പ്രകാരത്തിലും അറിഞ്ഞു കൊള്ളും. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ
 ൧൮ വിശ്വാസം, പ്രത്യാശ, സ്നേഹം ഈ മൂന്നും വസിക്കുന്നുണ്ടു, ഇ
 ൧൯ വറിൽ വലിയത് സ്നേഹം തന്നെ.

൧൪. അദ്ധ്യായം.

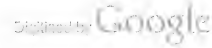
പ്രവാചകഭാഷാഭിവാദങ്ങളെ സഭയിൽ പ്രയോഗിക്കേണ്ടും പ്രകാരം.

൧ **സ്നേഹം**ത്തെ പിന്തുടന്നു കൊള്ളിൻ. ആത്മികവരങ്ങളേയും
 ൨ വിശേഷാൽ പ്രവചിക്കുന്ന വരത്തേയും കൊതിപ്പിൻ. എന്തു
 കൊണ്ടെന്നാൽ ഭാഷയാൽ ഉരെക്കുന്നവൻ ആരും വേദാധി
 ൩ ക്കാതെ, താൻ ആത്മാവിൽ മർമ്മങ്ങളെ ചൊല്ലുന്നതിനാൽ മനു
 ൪ ഷ്ട്രോടല്ല ദൈവത്തോട് അത്രെ പറയുന്നു. പ്രവചിക്കുന്ന
 ൫ വന്നൊ മനുഷ്യൻ വീട്ടുവർണ്ണ, പ്രവേശനം, സാന്ധ്യം
 ൬ എന്നിവ പറയുന്നു. ഭാഷയാൽ ഉരെക്കുന്നവൻ തന്നെത്താ
 ൭ ന്ൻ പണിയുന്നു, പ്രവചിക്കുന്നവൻ സഭയെ പണിയുന്നു.
 ൮ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഭാഷകളാൽ ഉരെക്കേണം എന്നും വിശേഷ
 ൯ യാൽ പ്രവചിക്കേ വേണ്ട എന്നും ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു; സഭയ്ക്കു
 ൧൦ ക്കു വീട്ടുവർണ്ണ ലഭിച്ചാൻ ഭാഷകളാൽ ഉരെക്കുന്നവൻ വ്യാ
 ൧൧ ഘ്യാനിക്കു അല്ലാതെ, പ്രവചിക്കുന്നവൻ അവനേക്കാൾ വ
 ൧൨ ഴിയവൻ തന്നെ. എന്നിയെ സഹോദരന്മാരെ, ഞാൻ വെളി
 ൧൩ പ്പാട് അറിവു പ്രവചനം ഉപദേശം ഇവ ഒന്നു കൊണ്ടും

൧. കൊരിന്തർ ൧൪. അ.

പറയാതെ ഭാഷകളാൽ ഉരെച്ചു കൊണ്ടത്രെ നിങ്ങളിൽ വന്നാൽ നിങ്ങളുടേതു എന്തു പ്രയോജനം വരുത്തും. കഴൽ വീണ മുതലാ യെ നാദം ഇടുന്ന നിങ്ങളീവങ്ങൾ പോലും ധ്വനികളിൽ വ്യത്യാസം വെക്കാഞ്ഞാൽ ഊതിയതു താൻ, മീട്ടിയതു താൻ എങ്ങിനെ തിരിഞ്ഞു വരും. കാര്യം തെളിവില്ലാത്ത നാദം ഇട്ടാൽ പടെക്കു വൃത്തരൂപോൽ ഒരുങ്ങും. അതു പോലെ നിങ്ങളും നാവുകൊണ്ടു ന്നു വ്യക്തമായ വചനം കൊടുത്താൽ ഉരെച്ചത് എങ്ങിനെ തിരിഞ്ഞുവരും. നിങ്ങൾ ആകാശത്തിലേക്ക് പറയുന്നവർ ആകുമല്ലോ. ലോകത്തിൽ ശബ്ദങ്ങളുടെ ജാതികൾ എത്ര ഉണ്ടുപോൾ ആയത് ഒന്നും അപ്രകൃതമല്ല. അതുകൊണ്ടു ശബ്ദത്തിൽ അർത്ഥത്തെ അറിയാഞ്ഞാൽ പറയുന്നവന്മാരെ ഞാൻ മൂർച്ഛനായിരിക്കും പറയുന്നവൻ എനിക്കും മൂർച്ഛനത്രെ. അപ്പോഴും നിങ്ങളും ആത്മാ(ശബ്ദം) തേടുന്നവർ ആകയാൽ സഭയുടെ വീട്ടുവരുംനേക്കായി വഴിയുവാൻ അന്വേഷിച്ചിപ്പിൻ. അതുകൊണ്ടു ഭാഷയാൽ ഉരെക്കുന്നവൻ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതു മനസ്സോടെ പ്രാർത്ഥിക്കാവൂ. ഞാൻ ഭാഷയാൽ അത്രെ പ്രാർത്ഥിക്കിൽ എന്റെ ആത്മാവു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു സത്യം; എൻ മനസ്സു ഫലം തരാതിരിക്കുന്നു താനും. എന്നാൽ എന്തു ഞാൻ ആത്മാവുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്ക, മനസ്സു കൊണ്ടും പ്രാർത്ഥിക്ക ആത്മാവുകൊണ്ടു പാടുക മനസ്സു കൊണ്ടും പാടുക. അല്ലാത്തു നീ ആത്മാവുകൊണ്ടു ആശീർവ്വിച്ചാൽ സാമാന്യന്മാരുടെ സ്ഥലത്തിരിക്കുന്നവൻ നീ പറയുന്നതു തിരിയാതിരിക്കെ നിന്റെ സ്ത്രീകളാൽ ആമെൻ എന്നത് എങ്ങിനെ ചൊല്ലും. നീ നന്നായി സ്ത്രീകളാൽ സത്യം അന്വേണ വീട്ടുവരും വരുന്നില്ല താനും. നിങ്ങൾ എല്ലാവരിലും അധികം ഞാൻ ഭാഷകളാൽ ഉരെക്കുകൊണ്ടു ദൈവത്തെ സ്മരിക്കുന്നു. എങ്കിലും സഭയിൽ വെച്ചു ഭാഷയാൽ ൧൦൦൦൦ വാക്കു ചൊല്ലുന്നതേക്കാളും മറ്റൊരേയും പഠിപ്പിച്ചാൻ എൻ മനസ്സുകൊണ്ടു അഞ്ചു വാക്കു പറയാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു.

സഹോദരരെ ബുദ്ധിയിൽ ബാലർ ആകൊല്ലാ; തിന്മസംബന്ധിച്ച ശിശുപ്രായരായി ബുദ്ധിയിൽ തികഞ്ഞവർ ആകവിൻ. ധർമ്മത്തിൽ എഴുതി ഇരിക്കുന്നതു: അന്വേണ ഭാഷകളാൽ കൊണ്ടും വേറെ അധരങ്ങളാലും ഞാൻ ഈ ജനത്തോടു ഉരെക്കും എന്നിടും അവർ എന്നെ കേൾക്കയില്ല എന്നു കർത്താവു

൨൨ പറയുന്നു. (യശ. ൨൮, ൧൧.) അപ്പൂർണ്ണം ഭാഷകൾ അടയാളമാ യിരിക്കുന്നു, വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു അല്ല അവിശ്വാസികൾക്കു രത്ര; പ്രവചനമൊ അവിശ്വാസികൾക്കു വിശ്വസിക്കുന്നവ ൨൩ ക്കു തന്നെ. എങ്കിൽ സഭ ഒക്കെയും ഒർ എടുത്തു കൂടി വരുമ്പോൾ എല്ലാവരും ഭാഷകളാൽ ഉരുകിൽ സാമാന്യരൊ അവിശ്വാസി കളൊ അകമ്പുക്കാൽ നിങ്ങളുടേ പ്രാർത്ഥനയൊ ചൊല്ലുകയില്ല ൨൪ യൊ? എല്ലാവരും പ്രവചിക്കിലൊ, അവിശ്വാസിയൊ, സാ മാന്യനൊ അകമ്പുക്കാൽ എല്ലാവരും ശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു എ ല്ലാവരും വിവേചിക്കപ്പെടുന്നു അവന്റെ ഹൃദയരഹസ്യ ൨൫ ണ്ടും വെളിവാകുന്നു. അങ്ങിനെ അവൻ മുഖം കവിഞ്ഞു വീ ണ്ടു ദൈവം ഉള്ളവർക്കു നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്ന് ഏറ്റു പറഞ്ഞു ദൈവത്തിന്നു നമസ്കരിക്കും.

൨൬ എന്നാൽ എന്തു സഹോദരന്മാരൊ, നിങ്ങളും കൂടിവരുമ്പോൾ നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തന്നു സങ്കീർത്തനം ഉണ്ടു, ഉപദേശം ഉണ്ടു; ഭാഷ ഉണ്ടു, വെളിപ്പാടുണ്ടു, പ്രാർത്ഥനം ഉണ്ടു, എല്ലാം വീടുവ ൨൭ ട്വണെക്കായി ഭവിക്ക. ഭാഷയാൽ ഉരുകിൽ ഇരുവർ താൻ പ ക്കെ മുവരോളം തൂൻ ഉരുക അതും മുറ മുറയെ ആക ഒരുവ ൨൮ ന് പ്രാർത്ഥനിച്ചു. പ്രാർത്ഥനിച്ചു ഇല്ലാത്താൽ (ഭാഷക്കാർ) സ ഭയിൽ മിണ്ടാതെ ഇരിക്ക തന്നോടും ദൈവത്തോടും മാത്രം ഉര ൨൯ ക്ക. പ്രവാചകന്മാർ ഇരുവരൊ മുവരൊ പറക മറ്റേവർ വ ൩൦ കതിരിക്കുക. ഇരിക്കുന്ന മറ്റൊരുവന്നു വെളിപ്പാടു വരികിലൊ ൩൧ ഒന്നാമൻ മിണ്ടാതെ ഇരിക്ക. എല്ലാവരും പഠിപ്പാനും എല്ലാവ രും പ്രബോധം കൊല്ലാനും താന്താനായിട്ടു നിങ്ങളും എല്ലാവരും ൩൨ പ്രവചിച്ചു കൂടുമല്ലൊ. പ്രവാചകന്മാർക്കും പ്രവാചകന്മാർക്കു ൩൩ കീഴടങ്ങുന്നു. ദൈവം ആകട്ടെ കലക്കത്തിന്റെ അല്ല, സമാ ധാനത്തിന്റെ (ദൈവം) ആകുന്നു.

൩൪ വിശുദ്ധരുടെ സർവ്വ സഭകളിലും ഉള്ള പ്രകാരം സ്ത്രീകൾ സ ഭകളിൽ മിണ്ടാതെ ഇരിക്ക, ധർമ്മവും ചൊല്ലുന്ന പ്രകാരം കീഴട ൩൫ ങ്കക അല്ലാതെ, ഉരുകാൻ അവർക്കു അനുവാദം ഇല്ല. സഭക ളിൽ ഉരുകുന്നവർ സ്ത്രീകൾക്കു ലജ്ജ ആകയാൽ അല്ലൊ അവ ൩൬ ൾ വല്ലതും പഠിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ വീട്ടിൽ തങ്ങളുടെ പുരുഷ ൩൭ ന്മാരോടു ചോദിച്ചു കൊൾ്ക. എന്തൊ ദേവവചനം നിങ്ങളിൽ നിന്നൊ പുറപ്പെട്ടു വന്നത്; നിങ്ങളോളം മാത്രമൊ എന്തിയ ൩൮ തു. ഒരുത്തൻ പ്രവാചകൻ എന്നൊ, ആത്മികൻ എന്നൊ

൧. കൊരിന്തർ ൧൫. അ.

തോന്നിയാൽ, ഞാൻ നിങ്ങളുടേക്ക് എഴുതുന്നവകുത്ത്യാവിൻ കല്പനകൾ എന്ന് അറിക. ഒരുവൻ അറിയാത്തതിലോ അറിയാത്തതു, അതു നവ്യം കൊണ്ടു സഹോദരന്മാരെ, പ്രവചിച്ചതിനെ കൊതിപ്പിൻ ഭാഗ്യമേകാതെ ഉരക്കുന്നതിനെ തടയുകയും അതതു; സകലവും ഒരു ചിത്രമായും ക്രമത്തിലും നടപ്പാക്കുക.

൧൫. അദ്ധ്യായം.

പുനരുത്ഥാനം ഉണ്ടെന്നും, (൩൫) ഉന്നതനും ഉപദേശിച്ചതു.

വിന്നെ സഹോദരന്മാരെ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിച്ച് എഴുതുന്നതിൽ പരിശ്രമിച്ചതും നിങ്ങളുടെയും രക്ഷപ്പെടുന്നതുമായ സുവിശേഷത്തെ നിങ്ങളുടെ അറിയിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ വ്യഥാവിശ്വസിച്ചു എന്നു വരാതെ, ഞാൻ ഇന്നു പ്രമാണത്താലേ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിച്ചു എന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടാലേ (രക്ഷപ്പെടുന്നുള്ളു). നിങ്ങളിൽ ഒന്നാമതല്ലെങ്കിൽ ഞാനും പരിശ്രമിച്ചതിനെ ഏല്പിച്ചതാവിത് ക്രിസ്തുൻ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തിരുവെഴുത്തുകളിൻപ്രകാരം മരിച്ചു എന്നും കഴിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ എഴുത്തുകളിൻപ്രകാരം മൂന്നാം നാൾ ഉണർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും കേൾക്കുന്നതിനും പിന്നെ പന്തിരവർഷം കാണാത്തു എന്നും തന്നെ. അനന്തരം അന്ത്യദിനം പരം സഹോദരന്മാർക്കു ഒരിക്കൽ കാണാതിരുന്നതു: അവർ മിക്കപേരും ഇന്നേവരെ വസിക്കുന്നു ചിലർ നിദ്രകൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നു. അനന്തരം യെക്കോബിനും പിന്നെ എല്ലാ അപോസ്തലർക്കും കാണാത്തു. എല്ലാവർക്കും ഒടുക്കം അലസിയ പിള്ള കണക്കനെ ഉള്ള എനിക്കും കാണാത്തു. (ഞാൻ അല്ലെങ്കിൽ അപോസ്തലരിൽ അതിവേഗം റിയവൻതന്നെ; ദേവസഭയെ ഹിംസിച്ചതിനാൽ അപോസ്തലൻ ആകുവാൻ യോഗ്യനല്ല. എങ്കിലും ദേവകൃപയാൽ ഞാൻ ആകുന്നതു ആകുന്നു എങ്കിലേക്കുള്ള അവന്റെ കൃപയുപയോഗിച്ചതും ഇല്ല; അവരെല്ലാവരേക്കാളും ഞാൻ അത്യന്തം അധ്വാനിച്ചു തന്നെല്ലെങ്കിൽ തന്നെ എന്നോടു കൂടിയുള്ള ദൈവകൃപയാൽ). ആയതുകൊണ്ടു ഞാൻ ആകട്ടെ അവർ ആകട്ടെ ഇവർക്കും ഞങ്ങൾക്കും ഘോഷിക്കുന്നു, ഇവർക്കും നിങ്ങളും വിശ്വസിച്ചു. ക്രിസ്തുൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർത്തപ്പെട്ടു എന്നു ഘോഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു നിങ്ങളിൽ ചിലർ പറയുന്നതു എങ്ങിനെ. മരിച്ചവരുടെ

പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എങ്കിൽ ക്രിസ്തുനും ഉണർത്തപ്പെട്ടില്ല ക്രി
 ൧൪ സ്കൻ ഉണർത്തപ്പെടാത്തവൻ എങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ വേഷം
 ൧൫ വൃദ്ധം നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും വൃദ്ധം അത്രെ. ഞങ്ങളു
 16 ദൈവം ഉണർത്താതെ ക്രിസ്തുനെ അവൻ ഉണർത്തി എന്നു ദൈ
 17 വത്തിന്നു എതിരെ സാക്ഷ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട്, ദൈവത്തിന്നു ക
 18 ജ്ഞാതാക്കിയായി കാണപ്പെടുന്നു; മരിച്ചവർ എഴുന്നീൽക്കുന്നില്ല
 ൧൯ എന്നു വരികിൽ തന്നെ. കാരണം മരിച്ചവർ ഉണരുന്നില്ല എ
 20 കിൽ ക്രിസ്തുനും ഉണർത്തപ്പെടാത്തവൻ; ക്രിസ്തുൻ ഉണർത്ത
 ൨൧ പ്പെടാത്തവൻ എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം പഴുതിൽ ആയി
 ൨൨ നിങ്ങളും ഇന്നും നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു
 ൨൩ നിൽ നിരുകൊണ്ടുവരും നശിച്ചുപോയി. നാം ഈ ജീവനുകൽ
 ൨൪ മാത്രമേ ക്രിസ്തുനിൽ ആശ വെച്ചുവരായി എങ്കിൽ, എല്ലാ മനു
 25 ഷ്ട്രിലും അരിച്ചു മുങ്ങുവരത്രെ. ഇപ്പോഴൊ ക്രിസ്തുൻ മരിച്ചുവ
 26 രിൽനിന്നു ഉണർത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു നിരുകൊണ്ടുവരട്ടെ ആദ്യവിള
 27 വായിട്ടത്രെ. എന്തെന്നാൽ മനുഷ്യനാൽ മരണം ഉണ്ടായിരി
 28 ക്കെ മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനവും മനുഷ്യനാൽ തന്നെ
 29 ആദാമിൽ എല്ലാവരും ചാകുന്നപ്രകാരം തന്നെ ക്രിസ്തുനിൽ എ
 30 ള്ളാവരും ഉയർപ്പിക്കപ്പെടും. എല്ലാവരും താന്താന്റെ നിരയിൽ
 31 താനും ആദ്യവിളവു ക്രിസ്തുൻ, അനന്തരം ക്രിസ്തുനുള്ളവർ അ
 32 വന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ, പിന്നെ അവസാനം അന്നു അവൻ
 33 എല്ലാ വാഴ്ചയേയും സകല അധികാരശക്തികളെയും നീ
 34 കും വരുത്തിയശേഷം പിതാവായ ദൈവത്തിന്നു രാജ്യത്തെ
 35 ഏല്പിക്കും. അവനാകട്ടെ, സകല ശത്രുക്കളെയും തന്റെ കാല
 36 കളിൽ കീഴിൽ ആക്കുവോളത്തിന്നു വാഴട്ടെ. ഒട്ടകത്തെ
 37 ശത്രുവായി മരണം തന്നെ നീക്കപ്പെടുന്നു; സകലത്തെയും
 38 അവന്റെ കാലുകളിൽ കീഴാക്കി എന്നുണ്ടല്ലോ (സങ്കീ. ൮, ൭.)
 39 സകലവും അവൻ കീഴാക്കപ്പെട്ടു എന്നു ചെയ്തുകഴിയിൽ സക
 40 ലവും കീഴാക്കി കൊടുത്തവൻ ഒഴികയത്രെ എന്നു സ്പഷ്ടം
 41 എങ്കിലും അവനും സകലവും കീഴെടുത്തവനപ്പോഴേക്കു പുത്രൻ
 42 താനും സകലവും കീഴാക്കി കൊടുത്തവന കീഴെട്ടിരിക്കും; ദൈ
 43 വൻ വം സകലത്തിലും സകലവും ആകേണ്ടതിന്നു തന്നെ. അല്ലാ
 44 യ്തിൽ മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടി സ്നാനം ഏല്ക്കുന്നവർ എന്തു ചെയ്യും
 45 മരിച്ചവർ കേവലം ഉണരുന്നില്ല എങ്കിൽ അവർക്കു വേണ്ടി
 46 സ്നാനം ഏല്ക്കുന്നതു എന്തു? ഞങ്ങളും നാഴികതോറും കുടക്കിൽ

൧. കൊരിന്തർ ൧൫. അ.

ആകുന്നത് എന്തു? സഭോദരന്മാരെ, നമ്മുടെ കർത്താവായ നമ്മുടെ യേശുക്രിസ്തുക്കൽ എനിക്കു നിങ്ങളാൽ ഉള്ള പ്രശംസ ആണെന്ന് ദിവസേന ചാകുന്നു. ഞാൻ എഫേസിൽ വെച്ചു ഗൂഹ നമുക്കു പേർ ഏറ്റവും മാനുഷഭാവത്തിൽ ആയെന്നാൽ എനിക്കു എന്തു പ്രയോജനം? മരിച്ചവർ ഉണരുന്നതിൽ നാം തിന്നും കുടിച്ചും കൊൾക നാളയല്ലോ ചാകും എന്നത്രെ. (യശ. ൨൨, ൧൩.) ദ്രമല്ലെ നമ്മുടെ ഞാൻ ഒർ ഉത്തമഭാവങ്ങളെ കെട്ടിക്കുന്നു ഒന്നുംഗങ്ങൾ. നീതി നമുക്കു നിർമ്മിച്ചു കൊൾവിൻ പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പിൻ! ചിലക്കു ദേവവിഷയത്തിൽ അറിയായു ഉണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുകയായി പറയുന്നു.

പക്ഷെ ഒരുവൻ മരിച്ചവർ എങ്ങിനെ ഉണരും എന്നും ഏതു വിധമുള്ള ശരീരത്തോടെ വരുന്നൂ എന്നും ചൊല്ലും. മൃഗം! നന്നു നീ വിതെക്കുന്നതു ചത്തില്ല എങ്കിൽ ഉയർപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ല. നീ വിതെക്കുന്നതൊ ഭവിപ്പാനുള്ള ശരീരമല്ല പക്ഷെ കോത നമ്പം മുതലായതിൽ ഒരു വെറുമണിയത്രെ വിതെക്കുന്നുള്ളു. ദൈവമൊ ഇപ്പോഴും അതിന്നു ശരീരത്തെയും വിത്തുകളി നമ്പൽ ഓരോന്നിന്നു അതതിന്റെ ശരീരത്തെയും കൊടുക്കുന്നത്. എല്ലാ മനുഷ്യം സമമാസം അല്ല; മനുഷ്യരുടെ വേറെ, കന്നു നൻ കാലികളുടെ മനുസം വേറെ, മീനുകളുടെ വേറെ, പക്ഷികളുടെ തും വേറെ. സ്വർഗ്ഗീയശരീരങ്ങളും ഭൗമശരീരങ്ങളും ഉണ്ടു; സ്വർഗ്ഗീയങ്ങളുടെ തേജസ്സു അന്യം ഭൗമങ്ങളുടെ തേജസ്സും അന്യം സൂര്യന്റെ തേജസ്സു വേറെ, ചന്ദ്രന്റെ തേജസ്സു വേറെ, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ തേജസ്സും വേറെ, നക്ഷത്രത്തിന്നു നക്ഷത്രത്തിൽ തേജസ്സുകൊണ്ടു ഭേദം ഉണ്ടല്ലോ. അതുണ്ണു തന്നെ മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനം കേട് വിതെക്കപ്പെടുന്നു കെടായായിൽ ഉണരുന്ന അപമാനത്തിൽ വിതെക്കപ്പെടുന്നു, തേജസ്സിൽ ഉണരുന്ന; ബലഹീനതയിൽ വിതെക്കപ്പെടുന്നു, ശക്തിയിൽ ഉണരുന്ന; പ്രാണമയശരീരം വിതെക്കപ്പെടുന്നു, ആത്മികശരീരം ഉണരുന്ന; പ്രാണമയശരീരവും ആത്മികശരീരവും ഉണ്ടു. അപ്രകാരം എഴുതിയതു; ആദാം എന്ന ഒന്നും മനുഷ്യൻ ജീവനുള്ള ദേഹിയായി ചമഞ്ഞു (൧ മോ. ൨, ൭.) ഒടുക്കത്തെ ആദാം ജീവിപ്പിക്കുന്ന ആത്മാവായത്രെ. ആത്മികമായതു മുന്നേതല്ല താനും അപ്രാണമയമായത് അത്രെ പിന്നെ ആത്മികം. ഒന്നും മനുഷ്യൻ അത്രെ ഭൂമിയിൽനിന്നു മണ്ണെൻ, രണ്ടാം മനുഷ്യൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ

൪൮ നിന്നു (കത്താവ)ത്രെ. മഞ്ചയൻ ഏതുപ്രകാരം മഞ്ചയരും അതു പ്രകാരം സ്വർഗ്ഗീയൻ ഏതുപ്രകാരം ഉള്ളവൻ സ്വർഗ്ഗീയരും രൻ അതുപ്രകാരം. നാം മഞ്ചയന്റെ പ്രതിമ പൂണ്ടു നടന്ന പോ ൨൦ ലെ സ്വർഗ്ഗീയന്റെ പ്രതിമയും പൂണ്ടു നടക്കും. സഹോദരന്മാരെ! ഞാൻ മൊഴിയുന്നിതു; മാംസരക്തങ്ങൾക്കു ഭവനാജ്യത്തെ അവകാശം ആക്കുവാൻ കഴികയില്ല കേടു കേടായ്ക്കയെ അവ ൨൧ കാശം ആക്കുകയും ഇല്ല എന്നത്രെ. ഇന്ദ്രാ മമ്മത്തെ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: നാം എല്ലാവരും അല്ല നിദ്രകൊള്ളും ക്ഷണം കൊണ്ടു കൺ ഇമെക്കുന്നിടയിൽ ഒടുക്കത്തെ കാമുള ൨൨ നാദത്തിങ്കൽ എല്ലാവരും മാറപ്പെടും താനും. കാമുളം നദിക്കും സ്വപ്നം ഉടനെ മരിച്ചവർ അക്ഷയമായി ഉണർത്തപ്പെടുകയും നാം ൨൩ മാറപ്പെടുകയും ചെയ്യും. എന്തിന്നെന്നാൽ: ഈ ക്ഷയമുള്ളതു അക്ഷയത്തെ ധരിക്കയും ഈ ചാകുന്നത് ചാകായ്ക്കയെ ധരിക്കയും വേണ്ടതു. എന്നാൽ ഈ ക്ഷയമുള്ളത് അക്ഷയത്തെയും ഈ ചാകുന്നത് ചാകായ്ക്കയെയും ധരിച്ചപ്പൊഴെക്കു തന്നെ മരണം ജയത്തിലേക്കു വിഴുങ്ങപ്പെട്ടു (യശ. ൨൫ പു.) എന്ന് ൨൪ എഴുതിയ വചനം ഉണ്ടാകും. ഘേ മരണമെ! നിൻ വിഷമുള്ള ൨൫ എവിടെ? പാതാളമെ നിൻ ജയം എവിടെ? (മൊശ. ൧൩. ൧൪) മരണത്തിൻ മുഖം പാപം തന്നെ; പാപത്തിൻ ശക്തിയൊ ധ ൨൬ മ്മത്രെ. എന്നാൽ നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനെ കൊ ൨൭ ണ്ടു നമുക്കു ജയത്തെ നല്കുന്ന ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം ആ കയാൽ എൻ പ്രിയ സഹോദരന്മാരെ! ഉറപ്പുള്ളവരും കലുഷാ ത്തവരും നിങ്ങളുടെ പ്രയത്നം കത്താവിൽ വ്യർത്ഥമല്ല എന്നറിയ കയാൽ, കത്താവിൻ വേലയിൽ എപ്പോഴും വഴിയുന്നവരും ആ കവിൻ!

൧൬. അദ്ധ്യായം.

യരശലേദ്യർക്കുള്ള ചേരമാനം മുതലായി നാനാ കാര്യാദികൾ.

൧ വിന്നെ വിശുദ്ധർക്കായുള്ള ചേരമാനത്തെ തൊട്ടു ഞാൻ ഗലാത്യ സഭകൾക്കു ആദേശിച്ചു പോലെ തന്നെ നിങ്ങളും ൨ ചെയ്തിൻ. ഞാൻ വന്നാൽ പിന്നെ മാത്രം ചേരമാനങ്ങൾ ഭവിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു, ആളുകളിൽ ഒന്നും നാൾതോറും നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തൻ തന്നിക്കു തപ്പെട്ടു സാധിച്ചത് ചരച്ചിട്ടു ൩ തന്റെ പക്കൽ വെക്കുക. ഞാൻ എത്തിയ ശേഷമെ,

നിങ്ങൾ സിദ്ധന്മാർ എന്നു കണ്ടുള്ളവരെ നിങ്ങളുടെ കൃപാഫലത്തെ യരുശലേമിൽ കൊണ്ടുപോവാൻ ഞാൻ ലേഖനങ്ങൾ മുഖാന്തരം അയച്ചു വിട്ടു. ഞാനും പ്രയാണം ആവാൻ മതി ര്യാസ്തന്നാൽ, അവർ എന്നോടു കൂടി പുറപ്പെടും. ഞാനൊ, മറ്റിടങ്ങളിലേക്കു കടന്നു ശേഷം നിങ്ങളുരികിൽ വരും; മക്കളോടു കൂടെ കടക്കുന്നുണ്ടു പോൽ. നിങ്ങളോട് എത്തിയിട്ടു ഞാനുൻ പക്ഷെ പുറപ്പെടേണ്ടുന്ന ദിക്കിലേക്ക് നിങ്ങൾ എന്നെ യാത്ര അയപ്പാൻ അവിടെ വസിക്കില്ലമാ; ഫിമൊലം കൂടെ കഴിക്കില്ലം ആം. കടന്നു വിടുന്ന പന്തിയിൽ അല്ലെല്ലാ നിങ്ങളെ ഈ കുറി കാണാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. കത്താവ് അനുവദിച്ചു പ്പൽ, ചില കാലം നിങ്ങളോട് കൂടെ വസിക്കാൻ ആശ ഉണ്ടു സത്യം. എഫേസിലൊ എനിക്ക് വലുതും സഫലവും ആയ വാൻതിൽ തുറന്നു എതിരികൾ പലർ ഉണ്ടായും ഇരിക്കയാൽ, ഞാൻ പെന്തകൊസ്തയോളം പാർക്കും. തിമോത്ത്യാൻ വന്നാൽ അ ൧൦ വൻ നിങ്ങളോടു നിർമ്മനായി ഭവിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ! എന്നെ കണക്കനെ അവൻ കത്താവിൻ വേല ചെയ്യുന്നു സത്യം; ആകയാൽ ആരും അവനെ കുറയക്കേക്കുള്ളതും. അവനെ സ ൧൧ മാധാനത്തിൽ എങ്ങോട് എന്തുവാൻ യാത്ര അയപ്പിൻ! സഹോദരരോടു കൂടെ അവനെ ഞാൻ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടു. പിന്നെ ൧൨ സഹോദരനായ അപൊല്ലോൻ വിഷയം എങ്കിൽ, അവൻ സഹോദരരായി നിങ്ങളുടെ കൈ ചെല്ലേണ്ടതിന്നു ഞാൻ പലവും ചെയ്തി, അവനെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു എങ്കിലും ഇപ്പോൾ വരുവാൻ കേവലം മനസ്സായില്ല. നല്ല അവസരം തോന്നിയാൽ അവൻ വരും താനും. ജാഗരിപ്പിൻ വിശ്വാസത്തിൽ നില ൧൩ നില്പിൻ ആണു കാട്ടുവിൻ വീഴും പ്രവൃത്തിപ്പിൻ. നിങ്ങളു ൧൪ ടേത് എല്ലാം സ്നേഹത്തിൽ നടപ്പുതാക. പിന്നെ സഹോദരന്മാ ൧൫രെ, ഞാൻ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു: സ്നേഹനാവിന്റെ ഗ്രഹം അവായയുടെ ആദ്യഫലം എന്നും അവർ വിശുദ്ധരുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് തങ്ങളെ തന്നെ ആക്കിത്തന്നു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. ഈ കൂട്ടക്കും കൂടെ പ്രവൃത്തിച്ചുപാനി ൧൬ ക്കുന്നവരും എല്ലാവരും നിങ്ങളും കീഴെടേണ്ടു. സ്നേഹനാവും ൧൭ ഫൊത്തുനാതനും അവായികനും വന്നതിനാൽ, ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇവരല്ലൊ എൻ ആത്മാവിനേയും നിങ്ങളു ൧൮ടെതിനേയും തന്നുപിച്ചു, നിങ്ങളുടെ അഭാവത്തിന്നു പകരം

I. CORINTHIANS XVI.

വരുത്തി; എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ ഉള്ളവരെ തിരിഞ്ഞു കൊൾ
വിൻ.

൧൯ ആസ്വസഭകൾ നിങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു, അകിലാവും പ്രി
സ്കിപ്പലും അവരുടെ ഭവനത്തിലെ സഭയും കൂടി കത്താവിൽ
൨൦ നിങ്ങളെ വളരെ വന്ദിക്കുന്നു. എല്ലാ സഹോദരരും നിങ്ങളെ
വന്ദിക്കുന്നു വിശുദ്ധ ചുംബനത്താൽ അന്ത്യോന്ത്യം വന്ദിപ്പിൻ
൨൧ പൌലാകുന്ന എന്റെ കയ്യാലെ വന്ദനം (ആവിതു) കത്താവ
യ യേശുക്രിസ്തുനിൽ വല്ലവനും പ്രേമം ഇല്ലാത്താൽ അവ
൨൨ ന് ശാപഗ്രസ്തനാക. മരാനു അഥാ നമ്മുടെ (കത്താവു വര
൨൩ ന്നു). കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ കരുണ നിങ്ങളോടു കൂട
൨൪ ഇരിപ്പതാക. ക്രിസ്തുയേശുവിൽ എന്റെ സ്നേഹം നിങ്ങൾ എ
ല്ലാവരോടും കൂട ഉണ്ടു ആമെൻ.

Corinthians

കൊരിന്ത്യക്കു

എഴുതിയ രണ്ടാം ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

പ്രാണഭയത്തിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചതിന്നു ന്യായം, (൧൨) താൻ മനസ്സാക്ഷിയുടെ ശുദ്ധിനിമിത്തം കൊരിന്ത്യക്കു സമ്മതനാകും എന്ന് ആശിക്കുന്നു.

ദേവേഷ്ടത്താൽ യേശുക്രിസ്തുന്റെ അപോസ്തലനായ പൌലും സഹോദരനായ തിമോത്ഥനും, കൊരിന്തിലുള്ള ദേവസഭയ്ക്കും അഖായയിൽ എങ്ങുമുള്ള സകല വിശുദ്ധന്മാർക്കും കൂടെ എഴുതുന്നത്. നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു കരുണയും സമാധാനവും ഉണ്ടാവൂതാക.

മനസ്സുലിപ്പുകളിൽ പിതാവും സഹോദരന്മാരുടെയും ദൈവവുമായി നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ പിതാവായ ദൈവം വാഴ്ന്നുപെട്ടവൻ ആക. അവനാകട്ടെ, യാതൊരു സങ്കടത്തിലും ഉള്ളവരെ ഞങ്ങൾ ദൈവത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന ആശ്വാസം കൊണ്ട് ആശ്വസിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങളെ എല്ലാ സങ്കടത്തിലും ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. എന്നെന്നാൽ ക്രിസ്തുന്റെ കഷ്ടങ്ങൾ ഞങ്ങളിൽ വഴിയുന്നതു പോലെ ക്രിസ്തുനാൽ ഞങ്ങളുടെ ആശ്വാസവും വഴിയുന്നു. ഞങ്ങൾ സങ്കടപ്പെട്ടാലും നിങ്ങളുടെ ആശ്വാസത്തിന്നും രക്ഷയ്ക്കും ആയിട്ടത്രെ; ആശ്വാസപ്പെട്ടാലും ഞങ്ങളും അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടങ്ങളെ നിങ്ങൾ സഹിപ്പതിനെ സാധിപ്പിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ആശ്വാസത്തിനായിട്ടത്രെ. നിങ്ങൾ കഷ്ടങ്ങൾക്കു കൂട്ടാളികൾ

II. CORINTHIANS I.

ആകുന്ന പ്രകാരം ആശ്വാസത്തിനും ആകുന്നു എന്നറിയ
 ത്, നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഞങ്ങളുടെ പ്രത്യാശ ഉറപ്പുള്ളതു തന്നെ.
 ൧൮ സഹോദരന്മാരെ, ആസ്പ്രയിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടായ സങ്കടത്തെ
 തൊട്ടു നിങ്ങൾക്കു ബോധിയാതെ ഇരിക്കരുത് എന്ന് ആഗ്ര
 ഹിക്കുന്നു സത്യം; അവിടെ ജീവിക്കുമൊ എന്നു അഴിവില്ലാ
 ൨൦ ന്നു ഭയവും ഞങ്ങൾ ശക്തിക്കു മീതെ അത്യന്തം ഭാരപ്പെട്ടു. അ
 തെ ഞങ്ങളിലല്ല മരിച്ചവരെ ഉണർത്തുന്ന ദൈവത്തിങ്കൽ ത
 ന്നെ വിശ്വസിച്ചവർ ആകുംവണ്ണം ഞങ്ങൾക്ക് ഉള്ളിൽ ത
 ൧൦ ന്നെ മരണം എന്ന പ്രത്യേകത ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു. ആയവൻ
 അത്ര വലിയ മരണത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ ഉദ്ധരിച്ചു, ഇന്നും
 ഉദ്ധരിക്കുന്നു ഇനിമേലും ഉദ്ധരിക്കും എന്നു അവനിൽ ആശി
 ൧൧ ക്കുന്നു. ആയതിന്നു നിങ്ങളും ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥ
 യാൽ കൂടി തുണെക്കുന്നുണ്ടല്ലോ പല ആളുകൾ മുഖാന്തരം ഞ
 ഞങ്ങൾക്ക് വന്ന കൃപാസമ്മാനത്തിന്നു പലരായും ഞങ്ങൾക്കു
 യിട്ടു സ്കന്ദം ഉണ്ടാവൻ തന്നെ.

൧൨ ഞങ്ങളുടെ പ്രശംസ അല്ലെല്ലാ ഇതാകുന്നു; ഞങ്ങൾ ജഡ
 ജീവനത്തിൽ അല്ല; ദേവകരുണയിൽ അത്രെ ഏകാഗ്രതയി
 ലും ദേവ സ്വപ്നത്തിലും തന്നെ ലോകത്തിങ്കൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ
 നിങ്ങളോടു നടന്നുകൊണ്ടു എന്നു ഞങ്ങളുടെ മനോബോധത്തി
 ൧൩ ന്റെ സാക്ഷ്യം തന്നെ. നിങ്ങൾ വായിച്ചും അറിഞ്ഞും കൊ
 ജ്ജുന്നവ എന്നി വിപരീതമായവ അല്ലെല്ലാ ഞങ്ങൾ നിങ്ങ
 ൧൪ ൾക്കു എഴുതുന്നു: അവസാനത്തോളവും നിങ്ങൾ അപ്പോൾ
 അറിഞ്ഞുകൊള്ളും എന്നു ഞാൻ പ്രത്യാശിക്കുന്നു. കർത്താവായ
 യേശുവിൻ നാളിൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് എന്ന പോലെ ഞ
 ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കും പ്രശംസ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ ഏക
 ൧൫ ദേശം അറിഞ്ഞു കൊണ്ടുപ്രകാരം തന്നെ. ആയത് ഉറപ്പിച്ചി
 ട്ടു തന്നെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് രണ്ടാമത് ഒരു കരുണ ഉണ്ടാക്ക
 ണം എന്നു വെച്ചു മുൻപു നിങ്ങളുടെ അടുക്കെ ചെല്ലുവാനും
 ൧൬ അങ്ങെ വഴിയായി മക്കദോന്ത്യയ്ക്കു പോയി പിന്നെയും മക്ക
 ദോന്ത്യയെ വിട്ടു, നിങ്ങളിൽ പോരുവാനും നിങ്ങളാൽ യഹൂദയി
 ൧൭ ലേക്ക് യാത്ര അയക്കപ്പെടുവാനും മനസ്സായിരുന്നു. ഇതു നി
 രൂപിക്കയിൽ ഞാൻ പക്ഷെ മനോലഘൂഠം കാട്ടിയൊ അ
 ള്ല, ഞാൻ നിരൂപിക്കുന്നവ ജഡപ്രകാരം നിരൂപിക്കുന്നുവൊ
 ൧൮ ഉച്ച ഉച്ച എന്നതും ഇല്ല ഇല്ല എന്നതും (രണ്ടും) എന്റെ

൨. കൊരിന്തർ ൧. ൨. അ.

പക്കൽ ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണമൊ; അല്ല ദൈവം വിശ്വസ്യനാകുന്നതിന്നു നിങ്ങളോടുള്ള ഞങ്ങളുടെ വചനം ഉച്ച എന്നും ഇല്ല എന്നും ആയില്ല. നിങ്ങളിൽ ഞാൻ സിലവാൻ തിമോത്ഥ്യൻ ഈ ൧൯ ഞങ്ങളാൽ അല്ലെല്ലാ ഘോഷിക്കപ്പെട്ട ദേവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുൻ ഉച്ച ഇല്ല എന്നു വരാതെ ഉച്ച എന്നത് അത്രെ അവനിൽ ഉണ്ടായി. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ദൈവത്തിൻ വാഗ്ദത്ത ൨൦ ഞങ്ങൾ എത്ര ആകിലും അവനിൽ ഉച്ച എന്നത് ഉണ്ടായ്വന്നു. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങളാൽ ദൈവത്തിന്നു തേജസ്സാമാമു ആമെൻ എന്നതും അവനാൽ ഉണ്ടായി. ഞങ്ങളെ നിങ്ങളോടു കൂടെ ൨൧ ക്രിസ്തുക്കുലേക്ക് ഉറപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നതും ഞങ്ങളെ അഭിഷേചിച്ചതും ദൈവമത്രെ ആകുന്നു. അവൻ ഞങ്ങളെ മുദ്രയിട്ടും ആ ൨൨ തമാവാകുന്ന അച്ചാരത്തെ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ആക്കി തന്നും ഉള്ളവൻ. ഞാനൊ ദൈവത്തെ എൻ ദേഹിക്കു സാക്ഷി ൨൩ യായി വിളിച്ചു (ചൊല്ലുന്നിതു): നിങ്ങളെ ആദരിച്ചിട്ടത്രെ ഞാൻ പിന്നെയും കൊരിന്തിൽ വരാഞ്ഞതു. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാ ൨൪ സത്തിന്നു ഞങ്ങൾ കർത്തൃത്വം ഉള്ളവർ എന്നല്ല താനും നിങ്ങളുടെ സന്തോഷത്തിന്നു ഞങ്ങൾ സഹായികൾ അത്രെ; വിശ്വാസത്തിൽ അല്ലെല്ലാ നിങ്ങൾ നില്ക്കുന്നു.

൨. അദ്ധ്യായം.

താൻ പാതകനോടു ക്ഷമിക്കുന്നു, (൧൨) യാത്രയിലും കൊരിന്തുവർത്തമാനന്മാരും അറുഭവിച്ചതു.

വിശേഷിച്ചു ഞാൻ പിന്നെയും ദുഃഖത്തോടെ നിങ്ങളിൽ ൧ വരരുത് എന്ന് എനിക്കായിട്ടും ഞാൻ വിധിച്ചു. എന്തിനെ ൨ ന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ ദുഃഖിപ്പിച്ചാൽ എന്നാൽ ദുഃഖിതൻ അല്ലാതെ എന്നെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നത് ആർ. എന്നാൽ ഞാൻ ൩ വന്നാൽ എന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കേണ്ടിയവരാൽ ദുഃഖം ഉണ്ടാകരുത് എന്നു വെച്ചും എന്റെ സന്തോഷം നിങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും സന്തോഷം എന്നു നിങ്ങളെ എല്ലാവരേയും നന്ദി കൊണ്ടും ഞാൻ അതിനെ തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് എഴുതിയത്. ൪ ഉറെ സങ്കടത്തിലും ഹൃദയത്തിൻ അടെപ്പിലും ഏറിയ കണ്ണീരോടും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എഴുതി സത്യം; നിങ്ങൾ ദുഃഖപ്പെടേണം എന്നല്ല എനിക്കു, നിങ്ങളിൽ ഉള്ള അത്യന്ത സ്നേഹത്തെ അറിവാനായത്രെ. ഒരുവൻ എന്നെ ദുഃഖിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെ ൫

II. CORINTHIANS II.

കിലോ, അവൻ എന്നെ അല്ല ഞാൻ അതിയായിട്ടു ചൊല്ലു
 ന്നത് ഏകദേശം നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരുന്നു. ആ
 യവൻ മിക്കവാറും വന്ന ഈ അധികേഷം മതി. ആക
 യാൽ അതിദുഃഖത്താൽ അവൻ വിഴുങ്ങപ്പെടാത്താൻ നിങ്ങൾ
 ചൊറുതി സമ്മാനിക്കുകയും ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും തന്നെ വേണ്ട
 വ്യക്തം. അതുകൊണ്ട് അവൻ സ്നേഹത്തെ നിർണ്ണയിച്ചു കൊടുപ്പാ
 ന്ൻ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എല്ലാകൊണ്ടും
 അധീനൻ ആകുന്നുവോ എന്നിങ്ങിനെ നിങ്ങളുടെ സിദ്ധത
 ൧൦ യെ അറിവേണ്ടതിന്നല്ല ഞാൻ എഴുതിയതു. നിങ്ങൾ ആ
 രോട് ഏതു കൊണ്ടും ചൊറുത്താലും അവനോടു ഞാനും; ഞാ
 നല്ലൊ വല്ലതും ചൊറുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ നിമിത്തം ക്രി
 സ്തുന്റെ സന്നിധാനത്തിൽ തന്നെ അതിനെ ചൊറുത്തിട്ടുണ്ടു
 ൧൧ സാത്താനാൽ നാം തോല്പിക്കപ്പെടാതെ ഇരിപ്പാൻ തന്നെ അ
 വന്റെ നിനവുകളെ അറിയാത്തവർ അല്ലല്ലോ.
 ൧൨ എന്നാൽ ഞാൻ ക്രിസ്തുന്റെ സുവിശേഷണത്തിനായി
 ത്രോവാസിൽ വന്നാറെ, കർത്താവിൽ എനിക്ക് ഒരു വാരിൽ തു
 റന്നപ്പോൾ, എന്റെ സഹോദരനായ തീതനെ കാണായ്കയാ
 ൧൩ ൽ എനിക്ക് ആത്മാവിൽ സ്വാസ്ഥ്യം ഉണ്ടായില്ല. ഞാനോ
 ൧൪ അവരോടു വിടവാങ്ങി, മക്കദോന്യെക്കു പുറപ്പെട്ടു. എങ്കിലും
 ക്രിസ്തുനിൽ ഞങ്ങളെ എപ്പോഴും ജയോത്സവം ചെയ്യിച്ചും എല്ലാ
 ൧൫ ടത്തും ഞങ്ങളെ കൊണ്ട് അവന്റെ അറിവിൻ വാസനയെ
 വിളങ്ങിച്ചും പോരുന്ന ദൈവത്തിൻ സുഹൃതം. എങ്ങിനെ എ
 ൧൬ ന്നാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരിലും നശിക്കുന്നവരിലും ഞങ്ങൾ
 ദൈവത്തിന്നു ക്രിസ്തുന്റെ സൗരഭ്യം ആകുന്നു. ഇവർക്കു മര
 ൧൭ ന്നത്തിൽനിന്നു മരണത്തിലേക്കുള്ള വാസന. അവർക്കു ജീ
 വനിൽനിന്നു ജീവകലേക്കുള്ള വാസന തന്നെ. എന്നവർ
 ൧൮ ന്നു ആർ പ്രാപ്തമാകുന്നു? ഞങ്ങളാകട്ടെ ദൈവവചനത്തെ
 കൂട്ടിപ്പിറക്കുന്ന അനേകരെ പോലെ അല്ല സ്വച്ഛതയിൽനിന്നു
 ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശം തന്നെ ഞങ്ങൾ ദേവ മുമ്പാ
 കെ ക്രിസ്തുനിൽ അത്രെ ഉരുകുന്നു.

൩. അദ്ധ്യായം.

(൩- ൬, ൧൦) അപോസ്തലൻ തൻ ശുശ്രൂഷയെ പ്രശംസിച്ച മോശെ ശുശ്രൂഷയോട് ഉപമിക്കുന്നു.

ഞങ്ങളെ തന്നെ പിന്നെയും രണ്ടിപ്പിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നുവോ? ൧ അല്ല നിങ്ങളോട് ആകട്ടെ, നിങ്ങളിൽനിന്ന് ആകട്ടെ, രണ്ടിപ്പിക്കുന്ന പത്രികകൾ ചിലരെ പോലെ ഞങ്ങൾക്കും തന്നെ വേണ്ടതൊ? ഞങ്ങളുടെ പത്രിക നിങ്ങൾ തന്നെ; അതു ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ എഴുതി കിടന്നു എല്ലാമനുഷ്യരും വായിച്ചറിയപ്പെടുന്നതു. ഞങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയാൽ ഉണ്ടായ ക്രിസ്തു ൩ന്റെ പത്രികയായല്ലോ നിങ്ങൾ വിളങ്ങി വരുന്നു; അതും മഷികൊണ്ടല്ല; ജീവനുള്ള ദൈവത്തിൻ ആത്മാവിനാലത്രെ കല്പകകളിൽ അല്ല ഹൃദയത്തിൻ മാംസപ്പലകകളിൽ അത്രെ എഴുതപ്പെട്ടതു.

ആവക ഉറപ്പു ഞങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തോടു ക്രിസ്തുനാൽ ഉൾപ്പെട്ടു; ഞങ്ങളിൽനിന്ന് വരുമ്പോലെ സ്വകീയമായി തന്നെ വല്ലതും സങ്കല്പിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ പ്രാപുർ ആകുന്നു എന്നല്ല ഞങ്ങളുടെ പ്രാപി ദൈവത്തിൽ നിന്നത്രെ. അവൻ ഞങ്ങളെ നൂപുതു നിയമത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാർ ആകുവാൻ പ്രാപുരാക്കി, അക്ഷരത്തിന്റെ അല്ല ആത്മാവിന്നത്രെ. അക്ഷരമല്ലൊ കൊല്ലുന്നു ആത്മാവത്രെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ കല്ലുകളിനേൽ വരേക്കപ്പെട്ട അക്ഷരത്തിലെ മരണ ശുശ്രൂഷ ആയതു നീക്കം വരുന്നൊരു മുഖതേജസ്സിൻ നിമിത്തം ഇസ്രായേൽ പുത്രന്മാർ മോശയുടെ മുഖത്തു നോക്കി കൂടാതെവണ്ണം തേജസ്സിലായി എങ്കിൽ, ആത്മാവിൻ ശുശ്രൂഷ ഏറും തേജസ്സിൽ ആകയില്ലയൊ? ദണ്ഡവിധിയുടെ ശുശ്രൂഷ തേജസ്സാൻകിൽ നീതിയുടെ ശുശ്രൂഷക്ക് തേജസ്സ് എത്ര അധികം വഴിയുന്നു. അതെ ഈ അതിമഹത്തായ തേജസ്സിൻ നിമിത്തം ആ ൧൦ന്റെ അംശത്തിൽ തേജസ്സായത് ഒട്ടും തേജസ്സുള്ളതല്ല. പിന്നെ ൧൧ നീക്കം വരുന്നതു തേജസ്സോടെ ആയെങ്കിൽ വസിക്കുന്നത് എത്ര അധികം തേജസ്സിൽ ഇരിപ്പു.

ആകയാൽ, ഇങ്ങിനത്തെ പ്രയാശ ഉള്ളവരായി ഞങ്ങൾ ൧൨ വളരെ പ്രാഗത്ഭ്യം പ്രയോഗിക്കുന്നു. ആ നീങ്ങുന്നതിന്റെ ൧൩ ലാക്കിനോളം ഇസ്രായേൽ പുത്രന്മാർ നോക്കാതെവണ്ണം മോശ

തൻ മുഖത്തിന്മേൽ മൂടി വെച്ചതുപോലെ അല്ല (ഞങ്ങൾ ചെ
 ൧൪ യുന്നു); എന്നാൽ അവരുടെ നിനവുകൾക്കു തടിച്ചവന്നു പോ
 യി. ഇന്നേവരെ അല്ലെ പഴയ നിയമത്തിൻ വായനയിൽ
 ൧൫ ആ മൂടി തന്നെ വസിക്കുന്നുണ്ടു. ആയതിന്നു ക്രിസ്തുനിൽ (മാ
 ത്രം) നീക്കം വരികയാൽ മൂടി അകലാതെ ഇന്നേവരെ മോശ
 വായിക്കപ്പെടുന്തോറും അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്മേൽ കിടക്കുന്നു.
 ൧൬ അതു കർത്താവിലേക്ക് തിരിഞ്ഞപ്പോഴെക്കു മൂടി എടുത്തു പോക്കു
 ൧൭ എന്നാൽ കർത്താവ് ആത്മാവു തന്നെ. കർത്താവിന്റെ ആത്മാ
 ൧൮ വ് എവിടെ അവിടെ സ്വാതന്ത്ര്യം. നാമൊ എല്ലാവരും മൂടൽ
 അകന്ന മുഖംകൊണ്ടു. കർത്താവിൻ തേജസ്സു കണ്ണാടിയിൽ
 നോക്കിക്കൊണ്ടു ആ പ്രതിമയായി തന്നെ മാറി ആത്മ കർത്താ
 വിൻ പോക്കൽനിന്ന് ആകമ്പോലെ തേജസ്സിൽനിന്നു തേജ
 സ്സിലേക്ക് തന്നെ രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു.

൪. അദ്ധ്യായം.

അപോസ്തലൻ വിരോധികളോടും യേശുവെ സൂക്ഷമായി അറിയിക്കുമ്പോൾ, (൭)
 പ്രത്യേകമായാൽ ഉള്ളപ്രാഗത്ഭ്യം.

൧ **അ**തുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്ക് കനിവു ലഭിച്ചപ്രകാരം ഈ ശു
 ൨ ശ്രദ്ധ തന്നെ ഉണ്ടാകയാൽ ഞങ്ങൾ മറിച്ചു പോകാതെ, അ
 വലക്ഷണത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങളെ തീരെ വെറുത്തിട്ടു കൌശ
 ലത്തിൽ നടക്കാനെയും ദൈവവചനത്തെ മിശ്രമാക്കാനെയും
 സ്വതന്ത്രത്തെ വിളങ്ങിക്കുന്നതിനാൽ ദേവമുമ്പാകെ മനുഷ്യരുടെ
 എല്ലാ മനസ്സാക്ഷിയോടും ഞങ്ങളെ തന്നെ രണ്ടിപ്പിക്കുന്നു.
 ൩ പിന്നെ ഞങ്ങളുടെ സുവിശേഷം മൂടിക്കിടക്കുന്നു എങ്കിലൊ ന
 ൪ ശിച്ചുപോകുന്നവരിലെ മൂടിക്കിടപ്പു. ദൈവപ്രതിമ ആകുന്ന
 ക്രിസ്തുന്റെ തേജസ്സുള്ള സുവിശേഷത്തിന്റെ വിളക്കും മിന്ന
 തെ ഇരിപ്പാൻ ഈ യുഗത്തിന്റെ ദേവനത്രെ ആ അവിശ്വ
 ൫ സികൾക്കു നിനവുകളെ കുടയാക്കി. ഞങ്ങളെ തന്നെ അല്ലെല്ലാ
 ക്രിസ്തുവേശ്ശുവെ കർത്താവ് എന്നും ഞങ്ങളെ യേശു നിമിത്തം
 ൬ നിങ്ങൾക്കു ദാസൻ എന്നും ചേലാക്കിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഇ
 രട്ടിൽനിന്നു വെളിച്ചം ഉജ്ജ്വലിപ്പാൻ ചൊന്ന ദൈവം യേശു
 ക്രിസ്തുന്റെ മുഖത്തിൽ ഉള്ള ദേവതേജസ്സിൻ അറിവിനെ
 പ്രകാശിപ്പിപ്പാൻ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ തിളങ്ങിയവൻ
 തന്നെ.

൨. കൊരിന്തർ ൪. ൫. അ.

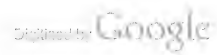
എങ്കിലും, അത്യന്തശക്തി ഞങ്ങളിൽ നിന്നല്ല ദൈവത്തിന് എ
ആകേണ്ടതിനായി ഈ നിരീക്ഷണം ഞങ്ങൾക്കു മൺപാത്ര
ങ്ങളിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാവിധത്തിലും സങ്കടപ്പെട്ടു കൂടു
ങ്ങി പോകുന്നവർ അല്ല താനും. ബുദ്ധിമുട്ടിയും അഴിനില വൻ
ന്നവരല്ല; ഹിംസിക്കപ്പെട്ടും കൈവിടപ്പെടുന്നവരല്ല തള്ളീട
പ്പെട്ടും നഷ്ടരായല്ല താനും. യേശുവിൻ ജീവനും ഞങ്ങളുടെ ൧൦
ശരീരത്തിൽ വിളങ്ങിവരേണ്ടതിന് എപ്പോഴും യേശുവിന്റെ
മരിപ്പിനെ ശരീരത്തിൽ വഹിച്ചു നടന്നും കൊണ്ടത്രെ. ഞങ്ങളുടെ ൧൧
ഉടെ മന്ത്രിജഡത്തിൽ യേശുവിൻ ജീവനും വിളങ്ങേണ്ടതിന്ന
ല്ലൊ ഞങ്ങൾ ജീവിപ്പോളും നേരം എല്ലാം യേശുവിൻ നിമി
ത്തം ചാവിയ്ക്കപ്പെടുന്നു. ആകയാൽ ഞങ്ങളിൽ മരണ ൧൨
വും നിങ്ങളിൽ ജീവനും വ്യാപരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും (സങ്കീ. ൧൧൬, ൧൩
൧൦.) ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു അതുകൊണ്ട് ഉരച്ചു എന്ന് എഴുതി
യതിന് ഒത്ത വിശ്വാസത്തിൻ ആത്മാവു തന്നെ ഞങ്ങൾക്കും
ഉണ്ടാകയാൽ ഞങ്ങളും വിശ്വസിക്കുന്നു അതുകൊണ്ട് ഉരക്ക
യും ചെയ്യുന്നു. കർത്താവായ യേശുവെ ഉണർത്തിയവൻ ഞ ൧൪
ങ്ങളെയും യേശുവോടെ ഉണർത്തി, നിങ്ങളോടു കൂടെ മുന്നിറങ്ങും
എന്നറിഞ്ഞിട്ടത്രെ. സകലവും നിങ്ങൾ നിമിത്തം അല്ലൊ ആ ൧൫
യതു; പലരായും പെരുകി വന്നൊരു കരുണ ദൈവതേജസ്സി
ന്നായി ന്യൂനത വഴിയുമാറാക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെ. അതുകൊ ൧൬
ണ്ടു ഞങ്ങൾ മന്ദിച്ചുപോകാതെ ഞങ്ങളുടെ പുറമനുഷ്ടിൻ കെ
ട്ടുപോയാലും അകത്തേവൻ നാളിൽ നാളിൽ പുതുക്കപ്പെടുന്നു.
കാരണം ഞങ്ങൾക്ക് ഈ നൊടി കൊണ്ടുള്ള ലക്ഷ്യസങ്കടം അ ൧൭
നവധി അതിയായിട്ട് നിത്യതേജസ്സിൻ ഘനത്തെ ഞങ്ങൾക്കു
സമ്പാദിക്കുന്നു. അതിനായും ഞങ്ങൾ കാണുന്നവ അല്ല കാ ൧൮
ണാത്തവ അത്രെ നോക്കി കൊള്ളുന്നു കാണുന്നത് അല്ലൊ
താച്ഛാലികം കാണാത്തത് നിത്യം തന്നെ.

൫. അദ്ധ്യായം.

അപോസ്തലനിൽ ഭാവി വിചാരങ്ങൾ നിയമവും സത്യേക്കും (൧൧) ഗ്രിസ്തു
ന്റെ ആത്മബലിയായ് ഒത്തപ്രാഗത്ഭ്യവും നിറഞ്ഞു.

൧) ഞങ്ങളിനെ എന്നാൽ കൂടാരമാകുന്ന ഞങ്ങളുടെ ദൈവമ ഭവനം ൧
അഴിഞ്ഞുപോയി എങ്കിൽ കൈപ്പണിയല്ലാത്ത നിത്യവീടായി
ദൈവത്തിങ്കൽനിന്ന് ഒരു കെട്ടു ഞങ്ങൾക്ക് സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ
൪൨൩

൨ ഉണ്ടെന്ന് അറിയുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള ഞങ്ങളുടെ ഭവനത്തെ മേൽധരിപ്പാൻ വാങ്ങിച്ചു കൊണ്ടല്ലോ ഞങ്ങൾ ഈ
 ൩ കൂടാരത്തിൽ ഞരങ്ങുന്നു. അതൊ ഞങ്ങൾ നഗ്നർ അല്ല ഉടുത്തവരായി കാണപ്പെടുകിൽ അത്രെ. ഞങ്ങൾ വീഴ്ചകളില്ലാ
 മറ്റ് മായതു ജീവനാൽ വിഴുങ്ങപ്പെടേണ്ടതിന്നു മേൽ ധരിപ്പാനത്രെ ഇച്ഛിക്കയാൽ കൂടാരത്തിൽ ഉള്ളന്നും ഭാരപ്പെട്ടു ഞരങ്ങുന്നു.
 ൫ അതിന്നായുണെ ഞങ്ങളെ ഒരുകിയതു ദൈവം ആകുന്നു, ആ
 ൬ ത്താവേയും അച്ചാരമായി ഞങ്ങൾക്കു തന്നവൻ. ആകയാൽ ഞങ്ങൾ എല്ലാദൃഷ്ടിയിലും ശരീരത്തിൽ നിവസിക്കു
 ൭ അറിഞ്ഞും കൊണ്ടു. കാഴ്ചകൊണ്ടല്ല സാക്ഷാൽ വിശ്വാസം കൊണ്ടു നടക്കുന്നവരായി. ഇങ്ങിനെ ഡെയ്യപ്പെട്ടു ഞങ്ങൾ ശരീരത്തിൽനിന്നു നിവൃത്തി കർത്താവോടു കൂടെ നിവസിക്കു
 ൮ പ്പാൻ അധികം രസിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടും നിവസിക്കിലും നിവൃത്തികിലും അവനെ പ്രശ്നമില്ലാത്തവർ ആവാൻ അ
 ൯ ദിമാനിക്കുന്നു. കാരണം അവനവൻ ശരീരംകൊണ്ടു നല്ലതാകിലും നീയതാകിലും ചെയ്യതിന്ന് അടുത്തതെ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു നാം എല്ലാവരും ക്രിസ്തുന്റെ ന്യായസനത്തിൻ മുമ്പാകെ പ്രത്യക്ഷമാകേണ്ടതു.
 ൧൧ അതുകൊണ്ടു കർത്താവിൻ ഭയത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടു ഞങ്ങൾ മനുഷ്യരെ സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു ദൈവത്തിന്നു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു നിങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷികളിലും ഞാൻ പ്രത്യക്ഷം ആകുന്നു എ
 ൧൨ ന്നും ആശിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെ തന്നെ പിന്നെയും നിങ്ങളോടു രഞ്ജിപ്പിച്ചല്ലല്ലോ ഞങ്ങൾ നിമിത്തം പ്രശംസിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഇട തന്നുകൊണ്ടത്രെ (ഇതു പറയുന്നു). ഹൃദയത്തിൽ അല്ല മുഖത്തിന്മേൽ അത്രെ; പ്രശംസയുള്ളവരോടു (പറവാൻ)
 ൧൩ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാവാൻ തന്നെ. ഞങ്ങൾ ഭ്രാന്തർ ആയാലും ദൈവത്തിന്നും സുഖോപകാരം ആയാലും നിങ്ങൾക്കും ആകുന്നു
 ൧൪ സത്യം. കാരണം എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ഒരവൻ മരിച്ചിരിക്കെ
 ൧൫ എല്ലാവരും മരിച്ചു എന്നും ജീവിക്കുന്നവർ ഇനി ഞങ്ങൾക്ക് എന്നല്ല ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മരിച്ചയിരുന്നവനായിക്കൊണ്ടു ജീവിക്കേണ്ടതിന്നത്രെ; എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി മരിച്ചത് എന്നും ഞങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചതിനാൽ ക്രിസ്തുന്റെ സ്നേഹം ഞങ്ങളെ
 ൧൬ ആവേശിക്കുന്നു. ആകയാൽ ഞങ്ങൾ ഇന്നു തൊട്ട് ആരേയും

൨. കൊരിന്തർ ൫. ൬. അ.

ജഡപ്രകാരം അറിയാ; ക്രിസ്തുനെ ജഡപ്രകാരം അറിഞ്ഞു എങ്കിലൊ ഇനിമേൽ അറിയുന്നില്ല താനും. അതുകൊണ്ട് ഒരുത്തൻ ക്രിസ്തുനിൽ ആയാൽ പുതിയ സൃഷ്ടിയത്രെ; പഴയവ കഴിഞ്ഞുപോയി ഇതാ എല്ലാം പുതുതായി വന്നു. എങ്കിലും ഇത് എല്ലാം ദൈവത്തിൽനിന്നു ആയവൻ അല്ലെങ്കിൽ നമ്മെ യേശു ക്രിസ്തുനൂൽ തന്നോടു നിരപ്പിച്ചു നിരപ്പിന്റെ ശുശ്രൂഷയെ ഞങ്ങൾക്കു തന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ദൈവം ലോകത്തിന്നു അവരുടെ പിഴകളെ കണക്കിടാതെ നിരപ്പിൻ വചനത്തെ ഞങ്ങളിൽ സമപ്പിച്ചു കൊണ്ടു ലോകത്തെ ക്രിസ്തുനിൽ തന്നോടു നിരപ്പിച്ചു. എന്നതിനാൽ ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തുവേണ്ടി മന്ത്രികൾ ആകുന്നു ദൈവം ഞങ്ങൾ മുഖേന പ്രബോധിപ്പിക്കും പോലെ ദൈവത്തോടു നിരന്നു വരുവിൻ എന്നു ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തു പകരം യാചിക്കുന്നു. പാപത്തെ അറിയാത്തവനെ മാനം അവനിൽ ദേവനീതി ആകേണ്ടതിന്നു അവൻ നമുക്കു വേണ്ടി പാപം ആക്കി.

൬. അദ്ധ്യായം.

തന്റെ മാതിരിപ്രകാരം പുതിയ മനുഷ്യനാവാൻ പ്രബോധിച്ചതു, (൧൧) അവിശ്വാസികളോടു സംഗതെ സൂക്ഷിക്കേണം.

അവനോടു കൂട്ടുപ്രവൃത്തിക്കാരായി ഞങ്ങൾ പ്രബോധിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നിതു: നിങ്ങൾ ദൈവകരുണയെ പഴുതിൽ അംഗീകരിച്ചു എന്നു വരരുതു. (യശ. ൪൯, ൧.) അംഗീകരണ കാലത്തിൽ ഞാൻ നിന്നെ ചെവികൊണ്ടു രക്ഷാദിവസത്തിൽ നിന്നെ തുണച്ചു എന്ന് അവൻ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ; ഇതാ സുപ്രസാദശാലം ഇതാ ഇന്നു രക്ഷാദിവസം. ശുശ്രൂഷിക്കുക പറയാത്താൻ ഞങ്ങളും ഒന്നിലും ഒരു തടങ്ങളും കൊടുക്കാതെ, സകലത്തിലും ഞങ്ങളെ തന്നെ ദേവശുശ്രൂഷക്കാർ എന്നു രജിപ്പിക്കുന്നു. ബഹുക്ഷാന്തിയിലും ഉപദ്രവങ്ങളിലും കെട്ടുപാടുകളിലും തല്ലുകൾ കാവലുകൾ കലഹങ്ങളിലും അധ്വാനങ്ങൾ ഉറക്കിളപ്പുകൾ പട്ടിണികളിലും. നിമ്ബതബുദ്ധി ദീവ്യ ക്ഷമ വാത്സല്യത്തിലും വിശുദ്ധാത്മാവിലും നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കുന്നതിലും സത്യവചനം ദേവശക്തി എന്നതിനാലും ഇടവലത്തും ഉള്ള നീതിയുടെ ആയുധങ്ങളാലും, മാനാപമാനങ്ങളുടെ സച്ചിന്തി വൃക്തിതന്തികളുടെയും; ചതിയർ എന്നിട്ടും സത്യവാന്മാർ. അറിയാൻ

പ്പെടാത്തവർ എന്നിടും അറിയാത്തവർ, ചാകുന്നവർ എന്നി
 ടും ഇതാ ഞങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നു ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ എന്നിടും മ
 ൧൦ റിപ്പിക്കപ്പെടാത്തവർ. ഭൂമിയിൽ എന്നിടും എപ്പോഴും സന്തോ
 ഷിപ്പവർ ദരിദ്രർ എന്നിടും പലരെ സമ്പന്നർ ആക്കുന്നവർ
 ഒന്നും ഇല്ലാത്തവർ എന്നിടും എല്ലാം അടക്കുന്നവർ ആയുരണ.
 ൧൧ അല്ലയോ കൊരിന്തരെ! ഞങ്ങളുടെ വായി നിങ്ങളോടു തുറ
 ൧൨ ന്നിരിക്കുന്നു, ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം ഇടവെട്ടിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളിൽ
 നിങ്ങൾക്ക് ഇടക്കും ഇല്ല; നിങ്ങളുടെ കരളിൽ അത്ര ഇടക്കും
 ൧൩ ഉണ്ടു. ഞാൻ മക്കളോട് എന്നപോലെ പറയുന്നു: പ്രതിഫല
 ൧൪ ത്തിനായി നിങ്ങളും ഇത്രോളം ഇടവെട്ടു വരുവിൻ. അവി
 ശ്വാസികളോടു നിങ്ങൾ ഇണയല്ലാത്ത പിന്നെയായി പോക
 ത്തെ; നീതിക്കും അധർമ്മത്തിനും എന്തൊരുചേച്ചു, വെളിച്ച
 ൧൫ ത്തിന്നും ഇരുളോട് എന്തു കൂട്ടു. ക്രിസ്തുൻ വെലിയാളോടും എന്തു
 മേൽനും അല്ല വിശ്വാസിക്ക് അവിശ്വാസിയാട് എന്ത് അ
 ൧൬ ശം. ദൈവാലയത്തിന്നു വിഗ്രഹങ്ങളോട് എന്തു സംസർ്ഗ്ഗം, നി
 ങ്ങൾ അല്ലെ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആലയം ആകുന്നു:
 (൩ മൊ. ൨൬, ൧൧.) ഞാൻ അവരിൽ കുടിയിരിക്കയും ഉള്ളിൽ
 നടക്കയും ആം അവർക്ക് ഞാൻ ദൈവവും അവർ എനിക്ക്
 ൧൭ ജനവും ആകും എന്നു ദൈവം പറഞ്ഞ പ്രകാരം തന്നെ. ആ
 കയാൽ അവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വേർപിട്ടു നിന്നു
 അശുദ്ധമായതെ തൊടാതിരിപ്പിൻ എന്നു കർത്താവ് പറയുന്നു
 (യശ. ൫൨; ൧൧.) എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടു
 ൧൮ നിങ്ങൾക്ക് പിതാവാകും. നിങ്ങൾ എനിക്ക് പുത്രപുത്രിമാരും
 ആരും എന്നു സർവ്വശക്തനായ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു
 ൧൯ (യിറ. ൩൧, ൯. ൩൩. ൩൨, ൩൮. ൨ ശെ. ൧, ൮.) അതു
 കൊണ്ടു പ്രിയമുള്ളവരെ! ഈ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ നമുക്കുണ്ടായിരി
 ക്കെ ജഡത്തിലേയും ആത്മാവിലേയും സകല കന്മയ്ക്കിടയിൽ
 നിന്നും നമ്മെ നാം വെടിപ്പാക്കി വിശുദ്ധിയെ ദേവദയത്തിൽ
 തന്നെ തിരുകച്ചു കൊൾക.

൭. അദ്ധ്യായം.

തീർത് കൊരിന്തരെകൊണ്ടു വോധിച്ചതിന്റെ അനുഭവം.

൨ **ഞങ്ങൾക്ക്** ഇടം തരുവിൻ ഞങ്ങൾ ആരോടും അന്യായം
 ചെയ്തില്ല, ആരെയും കെട്ടത്തില്ല, ആരെയും തോല്പിച്ചിട്ടു
 ൪൨൬

൨. കൊരിന്തർ ൭. അ.

കുറവിടിയായല്ല ഞാൻ പറയുന്നു കൂട മരിപ്പാനും കൂട ജീവി നു
 പ്പാനും നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നു ഞാ
 ന് മുൻ ചൊല്ലിയിട്ടുള്ളല്ലോ. നിങ്ങളോടു എനിക്കുള്ള പ്രാഗത്ഭ്യം റ
 പെരുതു ഞാൻ ആശ്വാസം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഞങ്ങ
 ുടെ എല്ലാ ഉപദേശത്തിനേയും സന്തോഷം അത്യന്തം വഴി
 ണ്തവന്നാകുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ മക്കെദോന്യയിൽ വന്ന ൫
 ശേഷവും ഞങ്ങളുടെ ജഡത്തിന്നു സൌഖ്യം ഒട്ടും ഇല്ലാത്തു,
 ഞങ്ങൾ എല്ലാവിധത്തിലും സങ്കടപ്പെടുന്നവർ അത്രെ; പുറ
 ത്തു യുദ്ധങ്ങൾ അകത്തു ഭയങ്ങൾ. എങ്കിലും എളിയവരെ ആ ന്ന
 ശ്വസിക്കുന്നവനായ ദൈവം തീരന്റെ വരവിനാൽ ഞ
 ങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. അവന്റെ വരവിനാൽ മാത്രമല്ല ൭
 അവന്നു നിങ്ങളെ ഞാൻ തണുപ്പിച്ചു വന്ന ആശ്വാസത്താലും
 കൂടെ നിങ്ങളുടെ വാണരയും നിങ്ങളുടെ പരിഭവനയും എനി
 ക്കായിക്കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ എരിച്ചിലും ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയിട്ടി
 ക്കയിൽ തന്നെ; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അധികവും സന്തോഷി
 ച്ചു. എന്തെന്നാൽ ഞാൻ ലേഖനത്താൽ നിങ്ങളെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു വ
 ച്ചു എങ്കിൽ (ആ ലേഖനം നിങ്ങളെ കുറയ നേരത്തേക്ക് ആ
 കട്ടെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു എന്നു കാരണമുള്ളല്ലോ) അതിന്നു ഞാൻ
 അനുതപിച്ചു പോയിട്ടും അനുതപിക്കുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ നിങ്ങ
 ുൾ ദുഃഖപ്പെട്ടു എന്നല്ല മാനസാന്തരത്തിനായത്രെ ദുഃഖപ്പെ
 ട്തിനാൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ഞങ്ങളാൽ ഒന്നി
 ലും ഹാനി വരാതെ വണ്ണം ദൈവപ്രകാരമായി അല്ലാ ദുഃഖപ്പെ
 ട്ടു. കാരണം ദേവപ്രകാരം ഉള്ള ദുഃഖം അനുതാപം വരാതെ ൧൦
 ര രക്ഷയിലേക്കുള്ള മാനസാന്തരത്തെ സമ്പാദിക്കുന്നു; ലോ
 കത്തിൻ ദുഃഖം മരണത്തെ സമ്പാദിക്കെ ഉള്ളു.

കണ്ടാലും ആ ദേവപ്രകാരം ദുഃഖപ്പെട്ടതു തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് ൧൧
 എത്ര ഉത്സാഹത്തെ സമ്പാദിച്ചു പോൽ! അല്ല പ്രതിവാദത്തെ
 യും രസക്കേടിനേയും അല്ല ഭയത്തേയും വാണരയേയും അല്ല,
 എരിച്ചിലേയും പ്രതിക്രിയയേയും കൂടെ (സമ്പാദിച്ചതു). ആ
 കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ നിർമ്മലന്മാർ എന്ന് എല്ലാ വിധത്തിലും
 നിങ്ങളെ തന്നെ രഞ്ജിപ്പിച്ചു കാട്ടി. ആകയാൽ ഞാൻ നിങ്ങ
 ുൾക്കു (അങ്ങിനെ) എഴുതിയതും അന്യായം ചെയ്യുവൻ നിമി
 ത്തമല്ല അന്യായം തട്ടിയവൻ നിമിത്തവും അല്ല; ഞങ്ങൾക്ക്
 വേണ്ടി അങ്ങുള്ള ഉത്സാഹം ദേവമുമ്പാകെ വിളക്കുകനിമിത്തം

൧൩ തന്നെ. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ആശ്വാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ഞങ്ങളുടെ ആശ്വാസത്തിനും മീതെ തീരന്റെ സന്തോഷത്താ
 ൧൪ ൽ എത്രയും അധികം സന്തോഷിച്ചു. അവന്റെ ആത്മാവിനും നിങ്ങൾ എല്ലാവരും തന്നെപ്പോലെയും വന്ന കാരണത്താലത്രെ; അവനോടല്ലാ ഞാൻ നിങ്ങളെ ഞാൻ വല്ലതും പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നാനിച്ചു പോയില്ല; ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് സകലവും സത്യത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ തന്നെ തീരൻ കേൾക്കട്ടെ
 ൧൫ ഞങ്ങൾ പ്രശംസിച്ചതും കൂടെ സത്യമാണ്. അവനെ ഭയത്തോടും വിറയലോടും കൈകൊണ്ടുള്ള നിങ്ങൾ എല്ലാവരുടെയും അനുസരണത്തെ ഓർമ്മപ്പെടുത്താൻ അവന്റെ കരൾ ഏറെ
 ൧൬ അധികം നിങ്ങളിലേക്കത്രെ ആകുന്നു. നിങ്ങൾ വിഷയമായി ഞാൻ എല്ലാവരിലും ഡെയ്യപ്പെടുന്നതിനാൽ സന്തോഷിക്കുന്നു.

൮. അദ്ധ്യായം. (൯-)

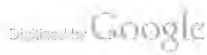
യേശുക്രീസ്തുവേണ്ടിയുള്ള ചെലവാനത്തിൻ അദ്ധ്യായം.

൧ **വി**ന്നെ സഹോദരന്മാരെ! മക്കദോന്യ സഭകളിൽ സ്കീട്ടുള്ള ദേവകരുണയെ നിങ്ങൾക്ക് അറിയിക്കുന്നു. ഉപദ്രവത്തിന്റെ വെള്ള ശോധനയിലും അവരുടെ സന്തോഷം അതിയായി നിറഞ്ഞും ആഴമുള്ള ദാരിദ്ര്യം ഏകാഗ്രതയുടെ സമ്പത്തോടും വഴിഞ്ഞും വന്നു എന്നത്രെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ വിശുദ്ധരുടെ സേവയിൽ തങ്ങളും കൂടേണം എന്നുള്ള കരുണയെ അവർ വളരെ പ്രബോധനപുരമായി ഞങ്ങളോടു യാചിച്ചു. സ്വയം കൃതമായി കഴിവു പോലെയും കഴിവിന്നു മീതെയും കൊടുത്തു എ
 ൨ ന്നതിന്നു ഞാൻ സാക്ഷി. അതും ഞങ്ങൾ ആശിച്ച പ്രകാരമല്ല തങ്ങളെ തന്നെ മുൻപെ കർത്താവിന്നു പിന്നെ ദേവേച്ഛത്താൽ ഞങ്ങൾക്കും തന്നെ. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ തീരനെ അവൻ ഈ കൃപയെ മുന്തൂങ്ങിയപ്രകാരം നിങ്ങളിൽ തിരക്കു
 ൩ യും വേണം എന്നു പ്രബോധിപ്പിച്ചു. എന്നാലൊ നിങ്ങൾ വിശ്വാസം, വചനം, അറിവു സകല ഉത്സാഹം ഞങ്ങളിലെ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹം ഇങ്ങിനെ എല്ലാവരിലും വഴിയുന്നതു
 ൪ പോലെ ഈ കൃപയിലും വഴിയുമാറുക. നിയോഗമായല്ല പറയുന്നു; മറ്റവരുടെ ഉത്സാഹം കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിൻ മാറിനെ ശോധന ചെയ്യാനത്രെ. നമ്മുടെ കർത്താവായ

അവ

൨. കൊരിന്തർ ൮. അ.

യേശുക്രിസ്തുൻ സമ്പന്നൻ എങ്കിലും അവന്റെ ദാരിദ്ര്യത്താൽ
 നിങ്ങൾ സമ്പന്നർ ആകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ നിമിത്തം ദരിദ്ര
 നായ്ക്കുന്ന കരണയെ നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ? ഇതിൽ ൧൦
 ഞാൻ അഭിപ്രായവും ചൊല്ലി രക്തം. നിങ്ങൾ കീഴാടികൾ
 ചെയ്യാൻ മാത്രമല്ല ഭാവിപ്പാനും കൂടെ (മക്കെദോന്യർ) മുഖ
 തുടങ്ങിയതിനാൽ ഇതു തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കുന്നു. ഭാ ൧൧
 വിപ്പാൻ മുതിച്ച കണ്ടപോലെ തന്നെ ഉള്ളതിന്നു തക്കൊരു
 സമാപിയും ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു ചെയ്യുന്നതും കൂടെ തിടപ്പെട്ടിൻ.
 എങ്ങിനെ എന്നാൽ മുതിച്ച ഉണ്ടാകിൽ ഇല്ലാത്തതിനല്ല ഉള്ള ൧൨
 തിന്നു തക്കവണ്ണം പ്രസാദം വരുത്തുന്നു. മറ്റവർക്ക് എഴുപ്പം ൧൩
 നിങ്ങൾക്ക് സങ്കടം എന്നു വരുവാൻ അല്ലല്ലോ സമതം പ്ര
 മാണം. ഇക്കാലം നിങ്ങളുടെ വഴിപ്പാത അവരുടെ കുറവിനെ തീ ൧൪
 ക്കുക പിന്നെ അവരുടെ വഴിപ്പാത നിങ്ങളുടെ കുറവിനേയും തീ
 ക്കുമാറു തന്നെ. വളരെ ചേർത്തവന്നു വഴിഞ്ഞില്ല കുറയ ചേ ൧൫
 ത്തവന്നു കുറഞ്ഞിട്ടും ഇല്ല എന്നു (൨മോ. ൧൩, ൧൮) എഴുതിയ
 പ്രകാരം ഒരു സമതം ഉണ്ടാകേണം എന്നത്രെ. ശേഷം (എ ൧൩
 നിക്ക് എന്ന പോലെ) തീർന്നെൻറ ഹൃദയത്തിലും നിങ്ങൾക്കു
 വേണ്ടിയുള്ള ഉത്സാഹത്തെ കൊടുക്കുന്ന ദൈവത്തിന്നു സ്വോ
 ത്രം അവൻ പ്രവേശനത്തെ കൈകൊണ്ടല്ലാതെ താൻ ൧൭
 അത്യുത്സാഹം പുണ്ടു സ്വയംകൃതമായി നിങ്ങളുടെ പുറപ്പെട്ടു
 വിശേഷിച്ച് എല്ലാ സഭകളിലും സുവിശേഷവിഷയമായി പു ൧൮
 കഴിയുള്ള സഹോദരനേയും ഞങ്ങൾ അവനോടു കൂട അയച്ചു.
 അവൻ അതു കൂടാതെ കർത്താവിൻ തേജസ്സിനായും നമ്മുടെ ൧൯
 മുതിച്ചയെ കാണിപ്പാനും ഞങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയാൽ നടക്കുന്ന
 ഈ കൃപയിൽ ഞങ്ങൾക്കു കൂട്ടുയാത്രക്കാരൻ എന്നു സഭകളാൽ
 വരിക്കപ്പെട്ടവൻ തന്നെ. ഞങ്ങളാൽ ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെടുന്ന ൨൦
 ഈ പുഷ്ടിയിൽ ആരും ഞങ്ങളെ കുസിച്ചു പോകാത്തവൻ തന്നെ
 ഇങ്ങിനെ കോപ്പിട്ടിരുന്നു. കർത്താവിൻ മുമ്പാകെ മാത്രമല്ലല്ലോ ൨൧
 മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെയും നല്ലവരെ തന്നെ ഞങ്ങൾ മുൻക
 രതുന്നു. ഞങ്ങൾ പലതിലും പലപ്പോഴും ശോധന ചെയ്ത് ൨൨
 ഉത്സാഹിയായികണ്ട ഞങ്ങളുടെ സഹോദരനേയും അവരോടു
 കൂട അയച്ചു, അവൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ തൊട്ടു ഉറപ്പു ചെയ്ത
 കയാൽ ഏറ്റവും അധികം ഉത്സാഹി തന്നെ. തീർന്നെൻറ ആകട്ടെ ൨൩
 എനിക്ക് കൂട്ടായി. നിങ്ങൾ വിഷയമായി കൂട്ടുവേലക്കാരനും

II. CORINTHIANS IX.

തന്നെ ഞങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാർ ആകട്ടെ സഭകളുടെ പ്രേമം രീതന്മാരും ക്രിസ്തുന്റെ തേജസ്സും അത്രെ. ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിനും നിങ്ങളെ തൊട്ടു ഞങ്ങൾ പ്രശംസിച്ചതിനും ഒത്ത ദൃഷ്ടാന്തം നിങ്ങൾ കാട്ടിയാൽ സഭകളുടെ സമക്ഷത്തിലേക്കു (കാട്ടുകയും ചെയ്യും).

൯. അദ്ധ്യായം.

ഓലയുമായി കൊടുപ്പാൻ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതു.

൧ വിശുദ്ധന്മാരുള്ള ശുശ്രൂഷയെ ചൊല്ലി, നിങ്ങൾക്കു എഴുതു
 ൨ വാൻ എനിക്ക് ആവശ്യം ഇല്ല സത്യം. അവയായ കീഴാണ്ടു മുതൽ ഒരങ്ങി നില്ക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മക്കെദോന്യരോടു പ്രശംസിച്ചുള്ള നിങ്ങളുടെ മുതിച്ചു എനിക്കല്ലെ വെറുപ്പിച്ചു; നിങ്ങളുടെ എരിച്ചത് മിക്കവരെയും മുതിർന്നു ഇരിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രശംസിച്ചതു വ്യക്തമാകാതെ ഞാൻ ചൊന്നപ്രകാരം നിങ്ങൾ ഒരങ്ങി നില്ക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെ ഞാൻ സഹോദരന്മാരെ അയച്ചു.
 ൪ അല്ലായ്യിൽ മക്കെദോന്യർ എന്നോടു കൂടെ വന്നു നിങ്ങളെ ഒരങ്ങാതെ കണ്ടാൽ നിങ്ങൾ എന്നു ചൊല്ലാനില്ല ഞങ്ങൾ തന്നെ ഈ അതിനിശ്ചയത്തിൽ നാനിച്ചു പോകിലുമാം. ആകയാൽ, സഹോദരന്മാർ അങ്ങോട്ടു മുൻപോകയും മുൻപൊല്ലി കൊടുത്ത നിങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹത്തെ മുക്കട്ടിവെക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു അവരെ പ്രവേശിപ്പിച്ചാൻ ആവശ്യം എന്നു തോന്നി; ആയതൊ പിശുക്കായിട്ടല്ല അനുഗ്രഹമായിട്ടു ഒരങ്ങി വന്നു. എങ്കിൽ ചെറുങ്ങനെ വിരക്കുന്നവൻ ചെറുങ്ങനെ കൊണ്ടും അനുഗ്രഹങ്ങളായി വിരക്കുന്നവൻ അനുഗ്രഹങ്ങളുമായി കൊണ്ടും എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. അവനവൻ ഹൃദയം മുട്ടുമ്പോലെ അത്രെ ദുഃഖേന അല്ല നിബ്ബന്ധത്താലും അല്ല പിരിഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നവനെ അല്ലെല്ലാ ദൈവം സ്നേഹിക്കുന്നു
 ൮ (സുഭ. ൨൨, ൮.) നിങ്ങൾ സകലത്തിലും എപ്പോഴും എല്ലാ മൂപ്പിയും ഉള്ളവരായി സകല സൽക്രിയയിലും വഴിഞ്ഞു വരമാറു നിങ്ങളിൽ എല്ലാ കരുണയെയും വഴിയിപ്പാൻ ദൈവം ശ്രമിക്കുന്നു. അവൻ തുകി എളിയവർക്കു കൊടുത്തു അവന്റെ നീതി എന്നേക്കും നില്ക്കുന്നു (സങ്കീ. ൧൧൨, ൯.) എന്നു എഴുതിയപ്രകാരം തന്നെ. എന്നാൽ വിരക്കുന്നവന്നു വിത്തും

൨. കൊരിന്തർ ന്. ൧൦. അ.

ഭക്ഷണത്തിന് അപ്പവും ഏകുന്നവൻ (യശ. ൫൫, ൧൦.) നിങ്ങളുടെ വിതരണലെയും ഏകി ചെയ്തുകൊടുക്കി നിങ്ങളുടെ നീതിയുടെ എടുപ്പിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കും. ഇങ്ങിനെ ദൈവത്തിന്നു നമ്മാൽ ൧൧ സ്തോത്രത്തെ സമ്പാദിക്കുന്ന എല്ലാ ഏകാഗ്രതയിലേക്കും നിങ്ങൾ സകലത്തിലും സമ്പന്നന്മാർ ആകമാറു തന്നെ. എങ്ങി ൧൨ നെ എന്നാൽ ഈ സേവയിലെ ശുശ്രൂഷ വിശുദ്ധരുടെ കറവുകളെ പൂരിച്ചു തീർക്കുന്നത് എന്നു വേണ്ടാ ദൈവത്തിന്നുള്ള പല സ്തോത്രങ്ങളാലും വഴിയുന്നതും ആകുന്നു. ഈ ശുശ്രൂഷ ൧൩ യിൽ കാട്ടുന്ന സിദ്ധതയോടുകൂടിയായിട്ടല്ലാ അവാർ ക്രിസ്തുസുവിശേഷത്തിനായി നിങ്ങളുടെ സ്വീകാരത്തിൻ അനുസരണത്തെയും അവരോടും എല്ലാവരോടും നിങ്ങൾക്കുള്ള കൂട്ടായ്മയുടെ ഏകാഗ്രതയെയും കണ്ടിട്ടു ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിക്കും. നിങ്ങളിൽ ൧൪ അതിമഹത്തായ ദേവകൃപനിമിത്തം അവർ നിങ്ങളെ വാണമിച്ചു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യും. ദൈവ ൧൫ ത്തിന് അവന്റെ കഥിച്ചു മുടിയായ്ത ദാനത്തിനായി സ്തോത്രം ഉണ്ടാവുതാക.

൧൦. അദ്ധ്യായം. (-൧൨)

സഭയെ യഥാസ്ഥാനത്തിൽ ആക്ഷോഭം മുതിരികളെ ശാസിച്ചു തന്റെ വേലയ്ക്ക് പ്രതിവാദം ചെയ്യുന്നതു.

വിന്നെ ചെയ്തുകൊള്ള എന്നുള്ള ഈ ഞാൻ ക്രിസ്തുന്റെ ശാന്തത ൧ യും സൌമ്യതയും കൊണ്ടു, നിങ്ങളെ പ്രഭുവാധിപ്പിക്കുന്നു; നിങ്ങളിൽ സമ്മുഖത്തു താഴ്മയുള്ളവൻ എന്നും അകലത്തു നിങ്ങളോടു ഡെയ്യുപ്പെടുന്നവൻ എന്നും കേൾക്കുന്ന ഞാൻ ആകട്ടെ (നിങ്ങളോട്) അരികുതത് ഇരിക്കുമ്പോൾ, ഞങ്ങൾ ജഡപ്രകാരം ൨ ന്നടക്കുന്നു എന്നു നിരൂപിക്കുന്ന ചിലരെക്കൊള്ളെ തുനിഞ്ഞുവരുവാൻ നിരൂപിക്കുന്ന ഉറപ്പിനാലെ ഡെയ്യും കാട്ടുവാൻ സംഗതിവരുതു എന്നു യാചിക്കുന്നു. കാരണം ഞങ്ങൾ ൩ ജഡത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവർ എങ്കിലും ജഡപ്രകാരം പോരുന്നവർ അല്ല. ഞങ്ങളുടെ പോരിൻ ആയുധങ്ങൾ അല്ലൊ ൪ ജഡമയങ്ങൾ അല്ല വാടികളെ ഇടിപ്പാൻ ദൈവത്തിന്നു ശക്തിയുള്ളവ അത്രെ. അവറ്റാൽ ഞങ്ങൾ സങ്കല്പങ്ങളേയും ൫ ദൈവത്തിൻ അറിവിനോട് അന്വർത്തിക്കുന്ന സകല ഉയച്ചുയേയും തച്ചിടിച്ചും എല്ലാ നിനവിനേയും ക്രിസ്തുന്റെ അനു

17 സരണത്തിലേക്ക് അടിമപ്പെടുത്തിയും നിങ്ങളുടെ അനുസരണം തികഞ്ഞു വന്ന ഉടനെ എല്ലാ അന്ധനെയും പ്രതി
 18 ക്രിയ ചെയ്യാൻ ഒരുങ്ങി നിന്നും കൊള്ളുന്നു. സമക്ഷത്തുളവറെ മാത്രം നോക്കുന്നുവോ? ഒരുത്തൻ താൻ ക്രിസ്തുനുള്ളവൻ എന്നു തങ്കൽ തന്നെ ഉറപ്പിച്ചു എങ്കിൽ അവൻ ക്രിസ്തുനുള്ളതു പോലെ തന്നെ ഞങ്ങളും കൂടെ എന്ന് അവൻ തന്നുവെ ലെ പിന്നെയും നിരൂപിക്ക. എങ്ങിനെ എന്നാൽ കർത്താവ് നിങ്ങളുടെ ഇടിവിനായിട്ടല്ല വീട്ടുവലംണക്കത്രെ ഞങ്ങൾക്കു തന്ന അധികാരത്തെ തൊട്ടു ഞാൻ ഒന്ന് അധികം പ്രശംസിക്കുൻ ചു എങ്കിലും നാണിച്ചു പോകയില്ല. ഞാൻ ലേഖനങ്ങളെ കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്ക് പേടി കാട്ടുവാനു ആയോന്നു മാത്രം ഇല്ല.

19 [അവന്റെ] ലേഖനങ്ങൾ ഘനവും ഊക്കും ഉള്ളവ സത്യം ശരീരത്തിന്റെ സന്നിധിയെ വെലഹീനം, വാക്കും നിസ്സാരം.

20 അവനെ എന്നു മൊഴിയുന്നു പോൽ. ഞങ്ങൾ അകലത്തുനിന്നു ലേഖനങ്ങൾമൂലം വാക്കിൽ ഏതുപ്രകാരം അരികത്തും ക്രിയയിൽ അതൈപ്രകാരം ആകുന്നു എന്ന് അങ്ങിനത്തവൻ നിരൂപിക്ക.

21 തങ്ങളെത്തന്നെ രണ്ടിപ്പിക്കുന്ന ചിലരോട് ഞങ്ങളെ തന്നെ ചേർത്താരുമിപ്പാനൊ ഉപമിപ്പാനൊ ഞങ്ങൾ തുനിയുന്നില്ല സത്യം. ആയവർ തങ്ങളെ തങ്ങളിൽ അളന്നും തങ്ങളെ തങ്ങളിൽ ഉപമിച്ചും കൊള്ളുന്നതിൽ അർജ്ജുനന്മാരെത്ര. ഞങ്ങളെ അളവില്ലാതോളം പ്രശംസിക്കയില്ല ദൈവം ഞങ്ങൾക്കു നിങ്ങൾ വരെയും എത്തുമാത്രം അളന്നു തന്ന നൂലിന്റെ അളവിൻ പ്രകാരം അത്രെ.

22 ആകയാൽ ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തുന്റെ സുവിശേഷം (പേലയിൽ)നിങ്ങൾ വരെയും മുൽപക്കുകൊണ്ടു നിങ്ങളിൽ എത്താത്തവർ എന്നു വരാതെ ഞങ്ങളെ തന്നെ അതിയായിട്ടു നീട്ടുന്നതും ഇല്ല. അന്യന്മാരുടെ പ്രയത്നങ്ങളിൽ അളവില്ലാതോളം പ്രശംസിക്കുന്നതും ഇല്ല. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം വലിച്ചാൽ ഞങ്ങളുടെ നൂലിൻപ്രകാരം നിങ്ങളിൽ അത്യന്തം.

23 മഹിമപ്പെടുവാനും പിന്നെയും അന്യന്മാരുടെ നൂലിനകത്തു (പണ്ടു) സാധിച്ചതിൽ പ്രശംസിക്കാതെ നിങ്ങൾക്ക് അപ്പുറത്തെ ദിക്കുകളോളം സുവിശേഷിപ്പാനും ആശ ഉള്ളവരായത്രെ.

24 പ്രശംസിക്കുന്നവനൊ കർത്താവിൽ പ്രശംസിക്ക. തന്നെത്താൻ രണ്ടിപ്പിക്കുന്നവൻ അല്ലെല്ലൊ കർത്താവ് രണ്ടിപ്പിക്കുന്നവൻ അത്രെ കൊള്ളാകുന്നവൻ.

൧൧. അദ്ധ്യായം.

കള്ള അപോസ്തലരോട് തന്നെ ഉപമിച്ച പ്രശംസിക്കുന്നതു

നിങ്ങൾ എന്നിൽ അസാരം ബുദ്ധിമതികത പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും; അതെ നിങ്ങൾ എന്നെ പൊറുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ചൂടിനാൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായി എറിയുന്നു; ഞാനല്ലാതെ ക്രിസ്തുനന്മകൾ കന്യാകയെ നിറുത്തുവാൻ നിങ്ങളെ ആഘോഷിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ സപ്പം തൻ ഉപായമെടുത്താലെ ഹൃദയം ചതിച്ചതു പോലെ നിങ്ങളുടെ നിന്ദകൾ ക്രിസ്തുക്കളെ ഏകാഗ്രതയെ വിട്ടു കെട്ടുപോകും എന്നു ഞാൻ ശങ്കിക്കുന്നു. കാരണം ഞങ്ങൾ ദേഹാടിഞ്ഞ മരണമേൽക്കേ പരമവെ വരുന്നവൻ തന്നെ ദേഹാടിക്കിലും നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കാത്ത വേറെ ആത്മാവെ കൈക്കൊള്ളാത്ത വേറെ സുവിശേഷം ലഭിക്കിലും നിങ്ങൾ നന്നായി പൊറുക്കുമായിരുന്നുവല്ലോ? എങ്ങിനെ എന്നാൽ ആ അതിദ്രോഹി അപോസ്തലൻ (൨) തന്നിന്നും ഞാൻ ഒന്നിലും കിഴിഞ്ഞവനല്ല എന്നു നിരൂപിക്കുന്നു. ഞാൻ പക്ഷെ വാക്കിൽ സാമാന്യൻ എങ്കിൽ അറിവിൽ അല്ല താനും; ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾ വിഷയമായി എല്ലാവിധത്തിലും എല്ലാവരിലും പ്രസിദ്ധത വന്നവർ അത്രെ. അല്ല ഞാൻ നിങ്ങളിൽ ദേവസുവിശേഷത്തെ സൗജന്യമായി പരത്തി കൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഉയരപ്പെടുണ്ടെന്നു എന്നെ തന്നെ താഴ്ന്നുകയാൽ പാപം ചെയ്യുവോ? ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധിക്കുകയായി ചെയ്യുന്ന വാങ്ങി മറ്റൊ സഭകളോടു കവന്നു നിങ്ങളിൽ ഉള്ളപ്പോൾ മുട്ടുണ്ടായാറേയും ഒരത്തരേയും ഉഴപ്പിച്ചില്ല. സഹോദരന്മാർ മക്കളോടൊന്നിയിൽനിന്നു വന്നിട്ടില്ലാ എന്റെ മുട്ടു തീർത്തു ഞാനും സകലത്തിലും എന്നെ നിങ്ങൾക്ക് ഭാരമില്ലാത്തവനായി കാത്തു ഇനിയും കാക്കും. ക്രിസ്തുന്റെ സത്വം എന്നിൽ ഉള്ളതാണെന്നു ഈ പ്രശംസിക്കുന്നതിന്നു എനിക്ക് അപായ പ്രദേശങ്ങളിൽ വായിമുട്ടിച്ചു പോകയില്ല. എന്തു നിമിത്തം നിങ്ങളെ ധർമ്മസ്സേവിക്കാത്തയൊ ദൈവം അറിയിക്കുന്നു. ഞാൻ ചെയ്യുന്നതൊന്നു ഇനി ചെയ്യുകയും (എന്റെ നേരെ) അവസരം ഇല്ലാത്തവർക്കു അവസരത്തെ അറുക്കേണ്ടതിന്നു അവർ പ്രശംസിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഒത്തവരായി കാണേണ്ടതിന്നു തന്നെ. കാരണം ഇങ്ങിനെ ഉള്ളവർ കള്ള അപോസ്തലർ കൂടില

വേലക്കാർ ക്രിസ്തുന്റെ അപോസ്തലരുടെ വേഷം ധരിക്കുന്നവർ അത്രെ. അതും ആശയമല്ല, സാത്താൻ താനും വെളിച്ചമുള്ളവന്റെ വേഷം ധരിക്കുന്നു പിന്നെ അവന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാർ നീതിശുശ്രൂഷക്കാരുടെ വേഷം ധരിച്ചാൽ അതിശയമല്ലല്ലോ. ആയവരുടെ അവസാനം അവരുടെ ക്രിയകളോടുകൂടെ.

൧൩ ഞാൻ പിന്നെയും പറയുന്നു ആരും എന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പിക്കാൻ എന്നു വിചാരിക്കരുതു; വിചാരിച്ചാലൊ ഞാനും അല്പം പ്രശംസിക്കേണ്ടതിന്നു ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പിക്കുന്നവനെന്നു പോലെയും എന്നെ കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതു കർത്താവെ മുന്നിട്ടല്ല; ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പിക്കുന്നവനെന്നു പോലെ പ്രശംസിക്കുന്നതിന്റെ ഈ നിശ്ചയത്തിൽ അത്രെ ചെയ്യുന്ന. പലരും ജഡപ്രകാരം പ്രശംസിച്ചു കൊൾകെ ഞാനും പ്രശംസിക്കും. നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പിക്കാൻ ആകയാലല്ലൊ ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പിക്കുന്നവനെ എടുപ്പത്തിൽ പൊറുക്കുന്നു. നിങ്ങളെ ഒരുവൻ ദാസീകരിച്ചാലും, ഒരുവൻ തിന്നുകുത്താലും, ഒരുവൻ പിടിച്ചുകൊണ്ടാലും, ഒരുവൻ അടങ്ങിച്ചാലും, ഒരുവൻ നിങ്ങളെ മുഖത്തു കമച്ചാലും നിങ്ങൾ പൊറുക്കുന്നുവല്ലോ. (ഇതിന്നു) ഞങ്ങൾ പ്രാപ്തി പോരാത്തവരായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ മാനം കെട്ടു പറയുന്നു; ശേഷം ഏതിങ്കൽ ആരും തുനിഞ്ഞു പോയാലും ഞാൻ ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പിക്കുന്നവനിൽ പറയുന്നു, ഞാനും തുനിയുന്നു. അവർ എബ്രായരൊ ഞാനും ആകുന്നു ഇസ്രായേലരൊ ഞാനും കൂടെ അബ്രാഹാം സന്തതിയൊ ഞാനും കൂടെ. ക്രിസ്തുന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാരൊ ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പിക്കാൻ ചെയ്യുന്നു; ഞാൻ അധികം പ്രയത്നങ്ങളിൽ ഏറ്റവും അധികം, അടികളിൽ അനവധി, തടവുകളിൽ അത്യന്തം, മരണങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും. യഹൂദന്മാർ ഒന്നു കുറയ്ക്കുന്ന അടി അമ്മൂടെ കൊണ്ടു മൂന്നു വട്ടം കോലിനാൽ തല്ല കൊണ്ടു, ഒരിക്കൽ കല്ലോ കൊണ്ടു, മൂന്നു വട്ടം കപ്പൽ ചേരം വന്നുപോയി; ഒരു രാപ്പകൽ ആഴിയിൽ കഴിച്ചിരിക്കുന്നു. പലപ്പോഴും യാത്രകളാലും, പുകളിലെ കുടുക്കുകളാലും, കള്ളരിലെ കുടുക്കുകളാലും, സ്വജനത്തിലെ കുടുക്കുകളാലും, ജാതികളിലെ കുടുക്കുകളാലും, നഗരത്തിലെ കുടുക്കുകളാലും, കാട്ടിലെ കുടുക്കുകളാലും, കടലിലെ കുടുക്കുകളാലും, കള്ള സഹോദരരിലെ കുടുക്കുകളാലും. അധ്വാനങ്ങളിലും കഷ്ടിയും പലവട്ടം ഉറക്കിപ്പുകളിലും പൈദാഹങ്ങളിലും പല കി

പട്ടിണികളിലും ശീത നഗ്നതകളിലും അതിൽ പരമുള്ള വഴിപ്പെട്ടവർക്കെ വെച്ചു ദിവസേന ഉള്ള മനോധാരണയും സർവ്വ സഭകളുടെ ചിന്താ ഭാരവും ഉണ്ടു. ആർ വെലഹീനനായ്ക്കിട്ടു ഞാൻ വെലഹീനൻ നാകയില്ലയോ? ആർക്കു ഇടച്ചു വന്നിട്ടു ഞാനെ അഴലുക ഇല്ലയോ? പ്രശംസിക്കേണ്ടതിൽ എൻ വെലഹീനനെക്കുടത്തുവ ൩൦ പ്രശംസിക്കും. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ ദൈവ ൩൧ വരായ പിതാവു യുഗാദികളിൽ അനുഗ്രഹപാത്രം ആയവൻ അറിയുന്നു; ഞാൻ ചെയ്യല്ല പറയുന്നു. ദമസ്കിൽ അരതാ ൨൩ ജാവിന്റെ നാടുവാഴി എന്നെ പിടികൂട്ടുവാൻ ഇച്ഛിച്ചു, ദമസ്കുരുടെ നഗരത്തെ കാവലാക്കി കാത്തു പിന്നെ ഞാൻ മതിലിൽ കൂടി ചാലകന്തുരുടെ കൊട്ടയിൽ ഇട്ടിറക്കി വിടപ്പെട്ടു, അവന്റെ കൈകളിൽനിന്നു ഓടിപ്പോകയും ചെയ്തു.

൧൨. അദ്ധ്യായം.

തന്റെ വെളിപ്പാടുകളെയും വെലഹീനതയെയും പ്രശംസിച്ചു, (൧൧) മാതിനിമിത്തം സഭയെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതു.

പ്രശംസിക്കുന്നതു ആവശ്യം അത് എനിക്ക് ഉപകരിക്കു ൧ ന്നില്ല; ഞാൻ ആകട്ടെ, കർത്താവു തന്ന ദർശന വെളിപ്പാടുകളിലേക്കും വരും. ക്രിസ്തുനിൽ ഉള്ളൊരു മനുഷ്യനെ ൧൪ വർഷം ൨ മുഖെ മൂന്നാം സ്വർഗ്ഗത്തോളം പിടിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. (അതു ശരീരത്തിലൊ എന്നറിയാ; ശരീരത്തിന്നു പുറത്തൊ എന്നറിയാ; ദൈവം അറിയുന്നു). ആ മനുഷ്യൻ ൩ തന്നെ (ശരീരത്തിലൊ ശരീരം കൂടാതെയൊ എന്നറിയാ ദൈവം അറിയുന്നു). പരദീസത്തോളം എടുക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ ഉരെ ൪ പ്പാൻ അധികാരമില്ലാത്ത അവാച്യവക്ത്രങ്ങളെ കേട്ടു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. ആയവനെ ചൊല്ലി ഞാൻ പ്രശംസിക്കും ൫ എന്നെ ചൊല്ലി എന്റെ വെലഹീനതകൾക്കെ ഞാൻ പ്രശംസിക്കയില്ല. ഞാൻ പ്രശംസിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാലും സത്യ ൩ തെ പറവാൻ പോകുന്നതു കൊണ്ടു മൂഢനാകയില്ലല്ലോ. എങ്കിലും എന്നെ കാണുന്നതിന്നും എങ്കൽനിന്നു കേൾക്കുന്നതിന്നും മീതെ ആരും എന്നെ ചൊല്ലി നിരൂപിക്കരുത് എന്നു വെച്ചു ഞാൻ അടങ്ങുന്നു. പിന്നെ വെളിപ്പാടുകളുടെ അതിപെരു ൭ മയാൽ ഞാൻ അതിയായി ഉയരാതെയിരിപ്പാൻ എനിക്കു ജഡത്തിൽ ഒരു ശ്രദ്ധം തരപ്പെട്ടു; ഞാൻ ഉയന്നു പോകാതിരിക്കേണ്ട ൯

പു തിന്നു എന്നെ കുത്തുവാൻ സാത്താന്റെ ദൂതൻ തന്നെ. അതിന്നായി ഞാൻ മൂന്നുവട്ടം അവൻ എന്നെ വിടേണ്ടതിന്നു കൻ ത്താവെ അപേക്ഷിച്ചു അവനും എനോട് എൻ കരുണ നിന്നെക്കു മതി; എന്റെ ശക്തി വെലഹീനതയിൽ തികഞ്ഞു വരുന്നവല്ലൊ എന്നു പറഞ്ഞു; അതുകൊണ്ടു ക്രിസ്തുന്റെ ശക്തി എന്മേൽ ആവസിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അതി കൌതുകമായി

൧൦ എൻ വെലഹീനതകളിൽ പ്രശംസിക്കും. ആകയാൽ ഞാൻ ക്രിസ്തുവേണ്ടി വെലഹീനതകൾ, സാഹസങ്ങൾ, കെട്ടുപാടുകൾ, ഹിംസകൾ, ഇടുക്കുകൾ ഇവറ്റിൽ രസിക്കുന്നു; കാരണം ഞാൻ വെലഹീനനാകുമ്പോഴേക്കു ശക്തനാകുന്നു.

൧൧ ഞാൻ ബുദ്ധിഹീനനായി പോയി, നിങ്ങൾ എന്നെ നിബൃന്ധിച്ചു; ഈ എന്നെ നിങ്ങൾ അല്ലൊ രഞ്ജിപ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്നെന്നാൽ ഞാൻ ഒന്നും ഇല്ല എങ്കിലും അതിശ്രേഷ്ഠ

൧൨ അപോസ്തലരിൽനിന്നും ഒന്നിലും കിഴിഞ്ഞവനല്ല. എങ്ങനെ എങ്കിലും അപോസ്തലന്റെ അടയാളങ്ങൾ സകല ക്ഷാന്തിയിലും അടയാളങ്ങളാലും അത്തൂതങ്ങളാലും ശക്തികളാലും നിങ്ങളിൽ നടത്തിക്കപ്പെട്ടു.

൧൩ ഞാൻ തന്നെ നിങ്ങളെ ഉഴപ്പിച്ചില്ല എന്നുള്ളതല്ലാതെ, ദേശം സഭകളേക്കാളും നിങ്ങൾക്കു ഏതൊന്നിൽ നഷ്ടിതന്നു? ഈ അനീതിയെ എനിക്കു സമ്മാനിച്ചു വിട്ടു

൧൪ വിൻ. കണ്ടാലും ഈ മൂന്നാമത് നിങ്ങളുടെയിൽ വരുവാൻ ഒരു വെട്ടു നില്ക്കുന്നു നിങ്ങളെ ഉഴപ്പിക്കയും ഇല്ല. നിങ്ങൾക്കുള്ളവ അല്ലല്ലൊ നിങ്ങളെ അത്രെ അനേപഷിക്കുന്നു; കാരണം മക്കൾ പെററവർക്കല്ല പെററവർ മക്കൾക്കായത്രെ ചരതിക്കേണ്ടതു.

൧൫ ഞാനൊ നിങ്ങളെ ഏറ സ്നേഹിക്കുന്നോടും കുറയ സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നു എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾക്കായി ചെലവിട്ടവ

൧൬ നും ചെലവായി പോവാനും അതികൌതുകപ്പെടുന്നു. എങ്കിൽ ആകട്ടെ, ഞാൻ നിങ്ങളെ ഭാരം ചുമത്തിട്ടില്ല; ഉപായി ആകയാൽ ചതികൊണ്ടു നിങ്ങളെ പിടുങ്ങി എന്നു വരും. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കെ അയച്ചവരിൽ ഒരുവനെക്കൊണ്ടും നിങ്ങളിൽ

൧൭ നിന്നു ഇഹറിച്ച് നേടിയൊ. ഞാൻ തീരനെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു ആ സഹോദരനേയും കൂട അയച്ചിരുന്നു; പക്ഷെ തീരൻ നിങ്ങളിൽ ഇഹറിച്ചുവൊ? ഞങ്ങൾ ഏകമായ ആത്മാവിൽ ന

൧൮ ന്നില്ലയൊ ഏകമായ കാൽ ചുവടുകളിൽ ഇല്ലയൊ? ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു പ്രതിവാദം ചെയ്യുന്നു എന്നു പിന്നെയും നിങ്ങളു

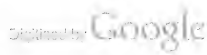
൨. കൊരിന്തർ ൧൨. ൧൩. അ.

തോന്നുന്നു. ദേവമുമ്പാകെ തന്നെ ക്രിസ്തുനിൽ ഞങ്ങൾ
ചൊല്ലുന്നു, സകലമൊ പ്രിയമുള്ളവരെ! നിങ്ങളുടെ വീട്ടുവൾ
നെക്കരത്രെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഞാൻ വന്നാൽ നിങ്ങളെ ഇ ൨ ൦
ഘൃക്കും പോലെ അല്ല കാരണം നിങ്ങൾ എന്നെ ഇഘൃക്കുമ്പോ
ലെ അല്ല കാരണം എന്നും പിന്നെക്കും, എരിവുകൾ, ദ്രോഹങ്ങൾ,
ശാസ്ത്രങ്ങൾ, കരളുകൾ, മുരളുകൾ, തെളിവുകൾ, കലഹങ്ങൾ ഇ
വ ഉണ്ടാകും എന്നും. ഞാൻ വീണ്ടും വന്നാൽ എൻ ദൈവം ൨ ൧
എന്നെ നിങ്ങളിൽ താഴ്ത്തുവാനും മുൻപിഴച്ചിട്ടും തങ്ങൾ നടന്ന
അശുദ്ധി പുലയാട്ടു ദുഷ്ടാമങ്ങളേയും വിചാരിച്ചു, മാനസാന്ത
രപ്പെടാത്ത പലരേയും (നീക്കി) വേദിപ്പാനും സംഗതി വരും
എന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

ഞാൻ അങ്ങ് എന്തിയാൽ ഇന്ന പ്രകാരം ആചരിക്കും എന്നുള്ളതു.

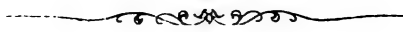
ഇതു മൂന്നാമത് ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വരുന്നണ്ടു രണ്ടു മൂന്നു ൧
സാക്ഷികളുടെ വായിനാൽ ഏതു സംഗതിയും സ്ഥിരപ്പെടും;
(൫ മോ. ൧൯, ൧൫). ആ മുൻ പിഴച്ചവരോടും മറെറല്ലാവരോടും ൨
ഞാൻ മുൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു; ഇപ്പോൾ ദൂരസ്ഥൻ എങ്കിലും ൪
ണ്ടാമത് അരികത്തുള്ളവനെ പോലെ മുൻ പറയുന്നതും ഉണ്ടു.
എന്നിൽ നിന്നുരേക്കുന്ന ക്രിസ്തുന്റെ പരീക്ഷയെ നിങ്ങൾ ൩
അന്വേഷിക്കുകൊണ്ടു ഞാൻ പിന്നെയും വന്നാൽ ആദരിച്ചുട
ങ്ങുകയില്ല. അവൻ നിങ്ങളോട് ബലഹീനനല്ല നിങ്ങളിൽ ൪
ശക്തനാകുന്നു സത്യം. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ബലഹീനതനി
മിത്തം അവൻ കൂശിക്കപ്പെട്ടിട്ടും ദൈവശക്തിനിമിത്തം ജീവി
ക്കുന്നു; ഞങ്ങളും അല്ലൊ അവനിൽ ബലഹീൻ എങ്കിലും ൪
വന്നോടു കൂടെ ദേവശക്തിനിമിത്തം ജീവിക്കുന്നവരായി നി
ങ്ങൾക്ക് വിളങ്ങും. നിങ്ങൾ വിശ്വാസത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുവോ ൫
എന്നു നിങ്ങളെ തന്നെ പരീക്ഷിപ്പിൻ. നിങ്ങളെ തന്നെ ശോ
ധന ചെയ്യിൻ! അല്ല നിങ്ങൾ കൊള്ളരുതാത്തവർ ആയാൽ, ഒ
ഴികെ യേശുക്രിസ്തുൻ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങളിൽ തന്നെ
അറിഞ്ഞു കൊള്ളുന്നില്ലയോ. ഞങ്ങളൊ കൊള്ളരുതാത്തവരല്ല ൩
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും എന്ന് ആശിക്കുന്നു. എങ്കിലും നിങ്ങ
ൾ ഒരു തിന്മയും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ദൈവത്തെ
നോക്കി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അതും ഞങ്ങൾ കൊളുക്കുന്നവരായി

II. CORINTHIANS XIII.

തോന്നേണം എന്നല്ല; നിങ്ങൾ നന്മയെ ചെയ്തിട്ടു ഞങ്ങൾ
 ൮ കൊള്ളരുതാത്തവർ എന്നു വരേണ്ടതിന്നു ഇച്ഛിച്ചത്രെ. ഞ
 ഞങ്ങൾക്കല്ലൊ സത്യത്തിന്നു എതിരെ ഒർ ആവതും ഇല്ല; സത്യ
 ൯ ന് ത്തിന്നു വേണ്ടിയെ ഉള്ളു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ഖ
 ലഹീനരും നിങ്ങൾ ശക്തരും എന്നു വരികിൽ ഞങ്ങൾ സ
 ൧൦ തോഷിക്കുന്നു; അതു തന്നെ അല്ലൊ ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന
 തു നിങ്ങളുടെ യഥാസ്ഥാനത്വം തന്നെ. അതുനിമിത്തം ഞ
 ൧൧ ന് എത്തിയാൽ കർത്താവ് ഇടിവിന്നായിട്ടല്ല വീടുവസ്ത്രംക
 ത്രെ; എനിക്കു തന്ന അധികാരത്തിന്നു തക്കവണ്ണം ഖണ്ഡിത
 ൧൨ ഭാവത്തെ പ്രയോഗിക്കാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു ദൂരത്തുനിന്ന്
 ഇവ എഴുതുന്നു.

൧൧ ഒടുക്കം സഹോദരന്മാരെ, സത്തോഷിപ്പിൻ! യഥാസ്ഥാന
 പ്പെടുവിൻ തങ്ങളിൽ പ്രബോധിപ്പിച്ചു കൊപ്പിൻ ഒന്നിനെ
 തന്നെ ഭാവിപ്പിൻ സമാധാനം കോലുവിൻ! എന്നാൽ സമാ
 ൧൨ ധാനങ്ങളുടെ ദൈവം നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരിക്കും. വിശുദ്ധ ച
 ൧൩ ഖനം കൊണ്ടു അന്വേഷണം വന്ദിപ്പിൻ. വിശുദ്ധൻ എല്ലാവ
 ൧൪ രും നിങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു. കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ ക
 രുണയും ദൈവത്തിൻ സ്നേഹവും വിശുദ്ധാത്മാവിൻ കൂട്ടായ്മ
 യും നിങ്ങൾ എല്ലാവരോടും കൂടെ ഇരിപ്പതാക.

THE EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO THE

Galatians

ഗ ലാ ത്യ ക്

എഴുതിയ ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

(൩) അധർ ദുരുപദേഷ്ടാക്കൾക്ക് ചെവികൊടുക്കുവാൻ ആയുഷ്യാ, (൧൧-൨, ൨൧) തന്റെ സുവിശേഷം മനുഷ്യരിൽനിന്നു കിട്ടിയതല്ല.

മനുഷ്യരിൽനിന്നല്ല മനുഷ്യനാലും അല്ല യേശുക്രിസ്തുനാലും ൧ അവനെ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർത്തിയ പിതാവായ ദൈവത്താലും അത്രെ അപോസ്തലനായ ചെറുലും. എന്റെ കൂടയു രള്ള എല്ലാസഹോദരന്മാരും ഗലാത്യസഭകൾക്ക് എഴുതുന്നതു: പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുനിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്ക് കരുണയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക. നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവുമായവന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഇ രപ്പോഴത്തെ ദുഷ്ടയുഗത്തിൽനിന്നു നമ്മെ എടുത്തു കൊള്ളേണ്ടതിന്നു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തന്നെത്താൻ കൊടുത്തു വെച്ചവനു യുഗാദികളോളം തേജസ്സ് ഉണ്ടാക ആമെൻ. ൫

ക്രിസ്തു കരുണയാൽ നിങ്ങളെ വിളിച്ചുവന്നെ വിട്ടു, നിങ്ങൾ ൩ ഇത്ര വേഗത്തിൽ വേറൊരു സുവിശേഷത്തിലേക്ക് മറിഞ്ഞു പോകുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. അതൊ മറ്റൊ ര സുവിശേഷമല്ല, ചിലർ നിങ്ങളെ കലക്കി ക്രിസ്തുന്റെ സുവിശേഷത്തെ മറിച്ചുകൂട്ടാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതെ ഉള്ളു. എങ്കിലും വൃത്തങ്ങൾ ആകട്ടെ, സ്വർഗ്ഗത്തിങ്കന്നു ഭൂതനാകട്ടെ, നിങ്ങൾക്കു ഞങ്ങൾ സുവിശേഷിച്ചതിനാടു വിപരീതമായി സുവിശേഷി രന്നൻ

ൻ ച്ചാലും അവൻ ശാപഗ്രസ്തനാക! ഞങ്ങൾ മുൻചൊല്ലിയപ്രകാരം ഇന്നു പിന്നെയും പറയുന്നു; നിങ്ങൾ പരിഗ്രഹിച്ചതിനോടു വിചരീതമായി ആരാണു നിങ്ങളിൽ സുവിശേഷിച്ചാൽ

൧൦ അവൻ ശാപഗ്രസ്തനാക. എന്തെന്നാൽ ഇന്നു ഞാൻ മനുഷ്യരെ സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു എന്നുണ്ടോ, ദൈവത്തെ അല്ലയോ അല്ല മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ അന്വേഷിക്കുന്നുവോ, ഇന്നു മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു എങ്കിൽ, ഞാൻ ക്രിസ്തുന ദാസനല്ല.

൧൧ എന്നാൽ സമോദരന്മാരെ! ഞാൻ പ്രസ്താപിച്ച സുവിശേഷം മനുഷ്യപ്രകാരമുള്ളതല്ല എന്നു നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നു.

൧൨ കാരണം ഞാനും അതിനെ മനുഷ്യനിൽനിന്നു പരിഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിടും ഇല്ല; യേശുക്രിസ്തുന്റെ വെളിച്ചാടിനാൽ അത്രെ (കിട്ടിയതു). എങ്ങിനെ എന്നാൽ പണ്ടു ഞാൻ യഹൂദചാരത്തിൽ നടന്നതിനെ കേട്ടുവല്ലോ? ദേവസഭയെ

൧൩ ഞാൻ അനവധി ഹിംസിച്ചു പാഴാക്കി. എന്റെ പൈതൃകസമ്പ്രദായങ്ങൾക്കായി അത്യന്തം എരിവേറി, എൻ വംശത്തിലുള്ള സമപ്രായസ്ഥർ പലരേക്കാളും യഹൂദചാരത്തിൽ അധികം മുഴുത്തു വന്നതു തന്നെ. എങ്കിലും എൻ അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽനിന്നു എന്നെ വേർതിരിച്ചു തന്റെ കരുണയാലെ വിളിച്ചുവൻ സ്വപത്രനെ ഞാൻ ജാതികളിൽ സുവിശേഷിക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ എന്നിൽ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രസാദിച്ചു

൧൩ പ്പോൾ, ഞാൻ മാംസരകരങ്ങളോടു ബോധിപ്പിച്ചില്ല. എനിക്കു മുഖെ അപോസ്തലരായവരുടെ അടുക്കൽ യരുശലേമിൽ കരേറിപോയതും ഇല്ല; ഉടനെ അറവിന്നാമാറു പുറപ്പെട്ടു

൧൪ സ്കിയിലേക്കും മടങ്ങി പോരുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ മൂവാണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു പേത്രനെ പരിചയിപ്പാൻ യരുശലേമിലേക്കു കരേറി,

൧൫ ൧൫ ദിവസം അവനോടു കൂടെ പാർത്തു. കർത്താവിൻ സമോദരനായ യാക്കോബെന്നിയെ അപോസ്തലരിൽ വേറെ

൧൬ രത്തനെ കണ്ടതും ഇല്ല. (ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നതൊ

൧൭ ഇതാ. ദേവമുമ്പാകെ ഞാൻ കളവു പറയുന്നില്ല). അനന്തരം

൧൮ ഞാൻ സുറിയ കിലിക്യ ദിക്കുകളിൽ ചെന്നു. ക്രിസ്തുനിലുള്ള യഹൂദ സഭകൾക്കൊ, ഞാൻ മുഖപരിചയം ഇല്ലാത്തവനായി പാർത്തു. പണ്ടു നമ്മെ ഹിംസിപ്പുവാൻ താൻ മുഖെ പാഴാക്കിയ വിശ്വാസത്തെ ഇപ്പോൾ സുവിശേഷിക്കുന്നു എന്ന് അവർ കേട്ടു; ദൈവത്തെ എന്നിൽ മഹത്വപ്പെടുത്തിയതെ ഉള്ളു.

ഗലാത്യർ ൨. അ.

൨. അദ്ധ്യായം.

താൻ ജാതികളുടെ അപോസ്തലൻ എന്നു മാനിക്കപ്പെട്ടു, (൧൧) പേത്രനെ കൂടെ ആരക്ഷിച്ചിരുന്നു.

വിന്നെ പതിനാലു ആണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ ബെർബാ ൧
 പുമായി തീരുന്നേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു യരുശലേമിലേക്കു കരേറി.
 അന്നു വെളിപ്പാടിനെ അനുസരിച്ചു ചെന്നതു. ഞാൻ ഓടു ൨
 ന്നതു താൻ, ഓടിയതു താൻ, പഴുതിലത്രെ എന്നു വരാതിരിപ്പാൻ
 ഞാൻ ജാതികളിൽ ലോഷിക്കുന്ന സുവിശേഷത്തെ അവർക്കും
 സ്വകാര്യമായി പ്രമാണികൾക്കും (വിവരിച്ചു) മുൻവെച്ചു. എ ൩
 ന്നാൽ എന്റെ കൂടെ ഉള്ള തീതൻ യവനൻ എങ്കിലും പരിശു
 ഭന ചെയ്യാൻ നിബ്ദന്ധിക്കപ്പെട്ടതും ഇല്ല. ആ നഷണു വ ൪
 ന്ന കള്ള സമോദൻനിമിത്തം അത്രെ; ആയവർ നമ്മെ ദാ
 സീകരിച്ചു കളയേണ്ടതിന്നു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നമുക്കുള്ള സ്വാ
 തന്ത്ര്യത്തെ ഒറ്റ നോക്കുവാൻ നഷണു വന്നവർ. അവർക്കു ൫
 ഞങ്ങൾ സുവിശേഷസത്യം നിങ്ങളോടു കൂടെ പാക്കേണ്ടതി
 ന്നു നാഴികപോലും കീഴ്പ്പെട്ടു വഴങ്ങിയില്ല. പ്രമാണികൾ എന്നു ൩
 തോന്നുന്നവരെ, (അവർ ഏതുപ്രകാരമുള്ളവരായി എന്ന് എ
 നിക്കു വേണ്ടുവതില്ല.) ദൈവത്തിന്നു മനുഷ്യനെ കുറിച്ചു മുഖ
 പക്ഷം ഇല്ല; എങ്ങിനെ എന്നാൽ പ്രമാണികൾ എനിക്ക് ഒ
 ന്നും വോധിപ്പിച്ചു തന്നില്ല. പിന്നെയൊ പരിശുഭനായോടു ൭
 ഉള്ള അപോസ്തലന്മാരിൽ പേത്രനു സാധ്യം വരുത്തിയവൻ
 എനിക്കും ജാതികളിൽ സാധ്യം വരുത്തിയതുകൊണ്ടു. പേത്ര ൮
 നു പരിശുഭനയിൽ എന്ന പോലെ എനിക്ക് അഗ്രചർമ്മത്തി
 ലെ സുവിശേഷം ഭരം ഏല്പിച്ചുവന്നപ്രകാരം കണ്ടും. എ ൯
 ന്നിക്ക് നഷ്ടിയ കരണയെ അറിഞ്ഞും കൊണ്ടു, യാക്കോബ്,
 കേഫാ, യോഹന്നാൻ എന്നിങ്ങിനെ തൂണുകൾ ആയി തോന്നു
 ന്നവർ എനിക്കും ബെർബാവിന്നും കൂട്ടായ്മയുടെ വലക്കൈക
 ഉള്ള തന്നു. ഞങ്ങൾ ജാതികളിലേക്കും അവർ പരിശുഭനയിൽ ൧൦
 ലേക്കും എന്നും, ദരിദ്രരെ മാത്രം ഞങ്ങൾ ഓക്കുകെ വേണ്ടു എന്നും
 വെച്ചത്രെ; ആയതും ഞാൻ ചെയ്യാൻ ഉത്സാഹിച്ചു സത്യം.

ശേഷം പേത്രൻ അന്ത്യോഹൃയിൽ വന്നാറെ, അവന്റെ ൧൧
 മേൽ കരം ചുമത്തപ്പെട്ടകയാൽ ഞാൻ അഭിമുഖമായി അവ
 നോട് എതിർത്തു നിന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ യാക്കോബിൽ ൧൨

നിന്നു ചിലർ വരുമുവെ അവൻ ജാതികളോട് കൂട ഭക്ഷിക്കും;
 വന്നപ്പോഴൊ, അവൻ പരിമേദനക്കാരെ ഭയപ്പെട്ടു പിൻവാ
 ൧൩ ണ്ടി, വേർപിരിഞ്ഞുകൊള്ളും. അവനോടു കൂട രോഷം യഹൂദ
 രും പ്യാജത്തിൽ കൂട്ടങ്ങുകയാൽ, ബെൻബാവയും അവരുടെ പ്യാ
 ൧൪ ജത്താൽ കൂട വലിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അവർ സുവിശേഷ
 സത്യത്തിൻപ്രകാരം കാൽ നേരെ വെക്കുന്നില്ല എന്നു കണ്ടിട്ടു,
 ഞാൻ എല്ലാവരും കാണുക പേത്രനോടു പറഞ്ഞിതു: യഹൂദ
 നായ നീ യഹൂദ്യമായല്ല, ജാതിപ്രായമായി ഉപജീവിക്കുന്നു എ
 ക്കിൽ, നീ ജാതികളെ യഹൂദപ്രായമാകുവാൻ നിബ്ബന്ധിക്കുന്ന
 ൧൫ ത് എങ്ങിനെ? നാം സ്വഭാവത്താൽ ജാതികളിൽനിന്നുള്ള പാ
 ൧൬ പിക്ഷയല്ല യഹൂദരത്രെ. യേശുക്രിസ്തുക്കലെ വിശ്വാസത്താൽ
 അല്ലാതെ, ധർമ്മക്രിയകളാൽ മനുഷ്യൻ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല
 എന്ന് അറിയുന്നു താനും; നാമും ധർമ്മക്രിയകളാൽ അല്ല, ക്രിസ്തു
 വിശ്വാസം മേതുവായി നീതീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു ക്രിസ്തു
 ൧൭ യെ ഒരു ജഡവും നീതീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല. എന്നാൽ ക്രിസ്തു
 നിൽ നീതീകരണത്തെ അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ, നാമും കൂട പാ
 പിക്ഷൾ ആയി എന്നുവരികിൽ ക്രിസ്തുൻ തന്നെ പാപത്തിൻ
 ൧൮ ശുശ്രൂഷക്കാരൻ എന്നൊ? അതത്രെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ
 ഞാൻ ഇടിച്ചുവെററ തന്നെ പിന്നെയും കെട്ടിയാൽ ഞാൻ
 ൧൯ ലംഘിച്ചവൻ എന്നു താൻ തെളിയിക്കുന്നു. ഞാനാകട്ടെ ദൈവ
 ത്തിന്നായി ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു ധർമ്മത്താൽ ധർമ്മത്തിന്നു മരി
 ൨൦ ചു; ഞാൻ ക്രിസ്തുനോടു കൂട ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇനി
 ജീവിക്കുന്നതു ഞാനല്ല; ക്രിസ്തുൻ എന്നിൽ അത്രെ ജീവിക്ക
 ന്നു; ഇന്നും ഞാൻ ജഡത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതൊ എന്നെ സ്നേ
 ഹിച്ചു എനിക്കു വേണ്ടി തന്നെത്താൻ ഏല്പിച്ചു തന്ന ദേവപു
 ൨൧ ത്രക്കലെ വിശ്വാസത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു. ദേവകരുണയെ ഞാ
 ന് തള്ളിക്കളയുന്നില്ല; എങ്ങിനെ എന്നാൽ ധർമ്മത്താൽ നീതി
 ഉണ്ടെങ്കിൽ ക്രിസ്തുൻ വെറുതെ മരിച്ചു എന്നത്രെ (പരാമു).

൩. അദ്ധ്യായം.

[(൧ - ൫, ൧൨) ധർമ്മസങ്കീർണ്ണങ്ങളുടെ ആക്ഷേപണം] ധർമ്മങ്ങൾ അല്ല ആത്മാവും, (൬) നീതിയും, (൧൦) ശാപമോക്ഷവും ലഭിച്ചതു, (൧൫) ധർമ്മം വാഗ്ദത്തത്തെ നീക്കം ചെയ്ത, (൧൯) ബാധശിക്ഷയ്ക്കായി വന്നതു, (൨൫) വിശ്വാസത്താലേ വാഗ്ദത്തം അനുഭവിക്കാൻ.

൨൦൦ ബുദ്ധിയില്ലാത്ത ഗലാത്യരെ! ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനായി ധർമ്മശൂക്രിസ്തുൻ കണ്ണുകൾക്കു മുമ്പാകെ നിങ്ങളിൽ വെച്ചു കിട്ടിയ ശേഷവും നിങ്ങൾക്കു് ആർ ഒടി വെച്ചു? ഇത് ഒന്നിനെ ൨ നിങ്ങളിൽനിന്നു ഗ്രഹിപ്പാൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കു് ആത്മാവു് ലഭിച്ചതു ധർമ്മക്രിയകളാലോ, വിശ്വാസത്തിൻ കേൾവിയിൽനിന്നോ? നിങ്ങൾ ഇത്ര ബുദ്ധി കെട്ടവരോ? ആത്മാവു് കൊണ്ടു് ആരംഭിച്ചു, ഇപ്പോൾ ജഡം കൊണ്ടോ, സമാപിച്ചു വരുന്നു. ഇത്ര എല്ലാം വെറുതെ അനുഭവിച്ചുവോ? വെറുതെ രഷണ വരികിലെ. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു് ആത്മാവിനെ ഏകീകരിക്കുകയുള്ള നിങ്ങളിൽ സാധിച്ചു തരുന്നവൻ ധർമ്മക്രിയകൾ വേദതുവായോ, വിശ്വാസത്തോടുകൂടി വേദതുവായോ, (തരുന്നതു)? (വിശ്വാസത്താലല്ലയോ (൧മോ. ൧൫, ൩) അബ്രാഹാം ൩ ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചു. അത് അവനു നീതിയായി എണ്ണപ്പെട്ടതു പോലെ തന്നെ. അതുകൊണ്ടു വിശ്വാസത്തിലുള്ളവർ അത്രെ; അബ്രാഹാം മക്കൾ ആകുന്നു എന്ന് അറിവിൻ. എന്നാൽ ദൈവം വിശ്വാസം വേദതുവായി ജാതികളെ നീതീകരിച്ചു തരുന്നതിനെ വേദം മുൻകണ്ടു് അബ്രാഹാമിന്നു മുന്നെ സുവിശേഷിച്ചു കൊടുത്തിതു: നിന്നിൽ സകല ജാതികളും കൂടെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും എന്നതത്രെ; (൧മോ ൧൨, ൩. ൧൮, ൧൮) ആകയാൽ വിശ്വാസത്തിൽ ഉള്ളവർ വിശ്വാസിയായ അബ്രാഹാമോടു കൂടെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നു. ധർമ്മക്രിയകളിൽ ഉള്ളവർ ഏവരും ആകട്ടെ, ശാപത്തിങ്കിഴ് ആകുന്നു; എങ്ങിനെ എന്നാൽ (൫മോ. ൨൭, ൨൩). ധർമ്മപുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയവയെല്ലാം ചെയ്യാൻ അവരിൽ വെച്ചു നില്ക്കുന്നവൻ എല്ലാം ശാപിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ധർമ്മത്തിൽ ആരും ദൈവമുമ്പാകെ നീതീകരിക്കപ്പെടാതു സുഷ്ടം വിശ്വാസത്താലേ നീതിമാനല്ലോ ജീവിക്കും (൧മോ. ൨, ൪.) ധർമ്മമോ വിശ്വാസത്തോടു ചേരുന്നതല്ല (൩മോ. ൧൮, ൫.) ൧൨

൧൩ അവനെ ചെയ്യുവൻ അവനാൽ ജീവിക്കും എന്നത്രെ.
 ൧൪ (൫മോ. ൨൧, ൨൩). മരത്തിന്മേൽ തൂങ്ങുന്നവൻ എല്ലാം ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്ന് എഴുതിയപ്രകാരം ക്രിസ്തുൻ നമുക്കുവേണ്ടി ശാപമായിത്തീർന്നു, ധർമ്മത്തിൻ ശാപത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ മോചിപ്പിച്ചു വിടുവിച്ചത്. അബ്രാഹാമിൻ അനുഗ്രഹം ക്രിസ്തുവേഴുന്ന വികൽ ജാതികൾക്കു സംഭവിക്കേണ്ടതിന്നു, നാം ആത്മാവാകുന്ന വാഗ്ദത്തത്തെ വിശ്വാസംകൊണ്ടു പ്രാപിപ്പാൻ തന്നെ.

൧൫ സഹോദരന്മാരെ, ഞാൻ മനുഷ്യപ്രകാരം പറയുന്നു: ഒരു മനുഷ്യന്റെ നിയമം നിർണ്ണയം വന്ന ശേഷം ആരും തള്ളുക

൧൬ യൊ, കൂട്ടിക്കല്ലിക്കയൊ ചെയ്യുന്നില്ല പോൽ. എന്നാൽ അബ്രാഹാമിന്നും അവന്റെ സന്തതിക്കും ആ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ ചൊല്ലപ്പെട്ടു; സന്തതികൾക്കും എന്നിങ്ങിനെ പലക്കായല്ല; ഏകനായിട്ടത്രെ, (൧ മോ. ൧൭, ൧൮) നിന്റെ സന്തതിക്കും എന്നു പറയുന്നു; ആയു ക്രിസ്തുൻ തന്നെ. ഞാൻ ഇതിനെ പറയുന്നു: (ക്രിസ്തുക്കുവേണ്ടി) ദൈവത്താൽ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട നിയമത്തെ രാജ്യം ആണ്ടു പിന്നെ ഉണ്ടായൊരു ധർമ്മം വാഗ്ദത്തത്തെ നീ

൧൭ ക്കുമാറു ഭംഗിച്ചുവെക്കുന്നില്ല. എങ്ങിനെ എന്നാൽ അവകാശം ധർമ്മം മൂലമായി എങ്കിൽ പിന്നെ വാഗ്ദത്തമൂലം ആകുന്നില്ല; അബ്രാഹാമിന്നൊ ദൈവം വാഗ്ദത്തംകൊണ്ടു സമ്മാനിച്ചിട്ടു

൧൮ ണ്ടു. എന്നാൽ ധർമ്മമായത് എത്ര വാഗ്ദത്തപാരമാകുന്ന സന്തതി വരുവോളം അതു ലംഘനങ്ങൾ വെച്ചിട്ടുണ്ടു വെക്കപ്പെട്ടതും ഭൂതർ മുഖേന മദ്ധ്യസ്ഥന്റെ കൈയിൽ ആദേശിക്കപ്പെട്ടതും തന്നെ. മദ്ധ്യസ്ഥൻ എന്നത് ഒരു പക്ഷാത്ക്കീ

൧൯ ണ്ടു. ദൈവമൊ ഒരുവൻ ആകുന്നു, എന്നാൽ ധർമ്മം ദേവവാഗ്ദത്തങ്ങൾക്കു വിരോധമൊ? അതതത; എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഉയിർപ്പിപ്പാൻ കഴിയുന്നോരു ധർമ്മം നല്ലപ്പെട്ടു എങ്കിൽ, ധർമ്മത്തിൽനിന്നു നീതി ഉണ്ടു സത്യം. എങ്കിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു തന്നെ വാഗ്ദത്തം വേണ്ടു ക്രിസ്തുക്കുവേണ്ടി വിശ്വാസത്താൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടേണ്ടതിന്നു വേദം എല്ലാവരെയും പാപത്തിങ്കി

൨൦ ൽ അടച്ചു കളഞ്ഞു. വിശ്വാസം വരും മുന്നമൊ, ഞങ്ങൾ പിന്നെ വെളിപ്പെട്ടേണ്ടുന്ന വിശ്വാസത്തിലാമാറു ധർമ്മത്തിങ്കി

൨൧ ൽ അടച്ചു വെച്ചു കാക്കപ്പെട്ടു. അതു കൊണ്ടു നാം വിശ്വാസം ഫലമായി നീതികരിക്കപ്പെട്ടേണ്ടതിന്നു ധർമ്മം എന്നതു ക്രിസ്തുക്കുവേണ്ടി (നടത്തുന്ന) ഞങ്ങളുടെ ഗുരുവായി ഭവിച്ചു.

വിശ്വാസം വന്ന ഉടനെ നാം പിന്നെ ഗുരുവിഷിയിൽ അല്ല. രക്തം കാരണം ക്രിസ്തുവേഴശ്ശിയിൽ വിശ്വാസത്താൽ നിങ്ങൾ എ രക്തം ല്ലാവരം ദേവപുത്രർ ആകുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ക്രിസ്തു രക്തം കലേക്ക് സ്നാനപ്പെട്ട നിങ്ങൾ എപ്പേരും ക്രിസ്തുനെ ഉടുത്തു. അതിൽ യഹൂദന്മാർ ഇല്ല, യവന്മാർ ഇല്ല, ദാസന്മാർ സ്വതന്ത്ര രക്തം എന്നില്ല, ആരെ ചെൺ എന്നും ഇല്ല; നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവേഴശ്ശിയിൽ ഏകനത്രെ. വിശേഷിച്ചു നിങ്ങൾ രക്തം ക്രിസ്തുനുള്ളവർ എങ്കിൽ അബ്രാഹാമിൻ സന്തതിയും വാട്രത്തപ്രകാരം അവകാശികളും ആകുന്നു സ്സഹൃദം.

൪. അദ്ധ്യായം.

പുത്രാവകാശം ക്രിസ്തുനാൽ വന്നിരിക്കെ, (൮) ധർമ്മത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞു ചെലവാൻ എന്തു? (൨.൧) ഹാഗാറെ ഉദ്ദേശിച്ച ഉപമ.

നോൻ ചൊല്ലുന്നതു: അവകാശി ശിശുവാകുംകാലം എ ഹൃദം സമൃത്തിനും കത്താവ് ആകിലും ദാസജനന് ഒട്ടും വിശേഷമുള്ളവനല്ല. അച്ഛൻ വെച്ച അവധിയോളം അവൻ കാര ണവകം വീട്ടുവിചാരകൾ കീഴെട്ടവനത്രെ. അതുപോലെ ന ന്നാളും ശിശുക്കൾ ആകുമ്പോൾ, ലോകത്തിൻ ആദിപാഠങ്ങളിൻ കീഴ് അടിമപ്പെട്ടിരുന്നു. പിന്നെ കാലസമ്പൂർണ്ണത വന്നുട രത്തു ദൈവം സ്വ പുത്രനെ സ്ത്രീയിൽനിന്നുണ്ടായവനും ധർമ്മത്തിങ്കീഴ് പിറന്നവനും ആയിട്ടയച്ചുവിട്ടു. അവൻ ധർമ്മം കീഴെട്ടവനെ മേടിച്ചു വിട്ടുവിട്ടു നാം പുത്രത്വം പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നത്രെ. നിങ്ങൾ പുത്രർ ആകുകൊണ്ട് അല്ലെ, അബ്രാഹാമിനു താവെ എന്നു വിളിക്കുന്ന സ്വപുത്രന്റെ ആത്മാവിനെ ദൈവം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അയച്ചു. അതുകൊണ്ടു നീ ഇനി ദൈവദാസനല്ല, പുത്രനത്രെ; പുത്രൻ എങ്കിലൊ ക്രിസ്തുനാൽ ദൈവത്തിൻ അവകാശിയും ആകുന്നു.

അന്നല്ലയോ നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ ബോധിക്കാതെ ഇര പ്പുന്നു; സ്വഭാവത്താൽ ദേവകൾ അല്ലാത്തവരെ സേവിച്ചു ഇ ന്നൊ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞു വിശേഷാൽ ദൈവത്താൽ അറിയപ്പെട്ടിട്ടു നിങ്ങൾ പിന്നെയും ബലഹീനവും ദരിദ്രവും ആയ ആദിപാഠങ്ങളിലേക്കു തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട് അവനെ വീണ്ടും സേവിച്ചു പോവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നത് എങ്ങിനെ? നിങ്ങൾ ദി ൧൦ വസങ്ങളേയും മാസങ്ങളേയും സമയങ്ങളേയും ആണ്ടുകളേയും

൧൧ ആചരിക്കുന്നുവോ? ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായി ഭയപ്പെടുന്നു; നി
 ൧൨ ങ്ങൾക്കായി വെറുതെ അഡാനിച്ചു എന്നു വരുമോ? എന്നെ
 പോലെ ആകുവിൻ! ഞാനും നിങ്ങളെ പോലെ ആയല്ലോ, സ
 ൧൩ മോദരന്മാരെ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു യാചിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എ
 നിക്ക് ഒരു ന്യായക്കുറവും ചെയ്തിട്ടില്ല; ജഡത്തിലെ ബലഹീ
 നതനിമിത്തം ഞാൻ ഒന്നാമത് നിങ്ങളിൽ സുവിശേഷിച്ചു
 ൧൪ പ്പോൾ, എന്റെ ജഡത്തിങ്കൽ നിങ്ങൾക്കു വന്ന പരീക്ഷയെ
 ധിക്കരിച്ചതും തൃപ്തിപ്പെടുത്തേതും ഇല്ല; ദേവദൂതനെ പോലെ ക്രി
 സ്തുവേഗ്നവെ കണക്കണെ എന്നെ കൈക്കൊണ്ടതെ ഉള്ളു എ
 ൧൫ ന്നറിയാമല്ലോ. നിങ്ങളുടെ ധന്യവാദം എന്താണു് ആയി?
 കഴിയും എങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകളെ ചൂണെടുത്ത് എനിക്ക്
 തരികയായിരുന്നു എന്നതിന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു സാക്ഷി.
 ൧൬ ആകയാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു സത്യം പറകകൊണ്ടു നിങ്ങളു
 ൧൭ ശ്രദ്ധയായി പോയോ? അവർ ശുഭമായല്ല നിങ്ങളെ എരിവോ
 ടെ തേടുന്നു; നിങ്ങളും അവരെ തന്നെ തേടേണ്ടതിലേക്കു അവ
 ൧൮ ൾ നിങ്ങളെ പുറത്തടച്ചു കളവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. നല്ലതിൽ (എ
 പ്പോഴും എരിവോടെ തേടുന്നതൊ ശുഭം തന്നെ; ഞാൻ നിങ്ങ
 ൧൯ ൾ ഉണ്ടാക്കി ഇരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല). എന്റെ പൈതൃകങ്ങളെ!
 ക്രിസ്തുൻ നിങ്ങളിൽ ഉരുവാകുമ്പോൾ ഞാൻ പിന്നെയും ഞാ
 ൨൦ ന്നു ചെറുപ്പവരെ നിങ്ങൾ നിമിത്തം ഞാൻ ബുദ്ധിമുട്ടി പോ
 കുന്നതാൽ ഇന്നു നിങ്ങളോട് എത്തി ഇരുന്നു, എന്റെ ഒച്ചയെ
 മാറിയൊരു കൊള്ളാം.
 ൨൧ എന്നോടു പറവിൻ! ധർമ്മത്തിൻകീഴെ ഇരിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്ക
 ൨൨ ന്നവരെ നിങ്ങൾ ധർമ്മത്തെ കേൾക്കുന്നില്ലയോ? അബ്രാഹാ
 ൨൩ മിന്നു രണ്ടു മക്കൾ, ഒരുവൻ ദാസിയീലും ഒരുവൻ സ്വതന്ത്ര
 ൨൪ യിലും ഉണ്ടായി എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. അതിൽ ദാ
 സിക്കളുവൻ ജഡപ്രകാരം പിറന്നവൻ; സ്വതന്ത്രക്കളുവ
 ൨൫ ന്നു വാഗ്ദത്തത്താൽ അത്രെ. ആയതു സാദൃശ്യവാക്ക് അ
 ത്രെ; ഈ സ്രീകൾ രണ്ടു നിയമങ്ങൾ ആകുന്നു; ഒന്നു സീനാ
 യ്ക്കലയിൽനിന്നു് ഉണ്ടായി, ദാസ്യത്തിനായി ചെറുപ്പതു ഹാഗാ
 ൨൬ ൾ തന്നെ. (ഹാഗാർ എന്നതൊ അറബിയിലെ സീനായ്ക്കല ത
 ന്നെ); ആ നിയമം ഇപ്പോഴത്തെ യരുശലേമിനോട് ഒക്കുന്നു;
 ൨൭ അതു തൻ മക്കളോടു കൂട ദാസ്യത്തിൽ ആകുന്നുവല്ലോ. മീത്ത
 ലെ യരുശലേമൊ സ്വതന്ത്രയായതു ഇവളത്രെ; നമ്മുടെ

അമ്മ എങ്ങിനെ എന്നാൽ (യശ. ൫൪, ൧) ചെറുത്ത മച്ചിയെ ൨൭ ആനന്ദിക്ക! ദാനവന്മാരെ ചൊട്ടി ആക്കുക; പുരുഷന്മാരുടെ വഴുക്കുളം തൃക്കിടപ്പുവേലകൾ ആനന്ദം ഏറിയ മക്കൾ ഉണ്ടല്ലോ എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. നാമൊ സഭോദരന്മാരെ! ഇ രച്യ മൂലക്കിന്നൊത്തവണ്ണം വാഗ്ദത്തത്താലെ മക്കൾ ആരത്ര. എ റൻ ന്നാൽ അന്നു ജഡപ്രകാരം പിറന്നവൻ ആത്മപ്രകാരം ആ യവനെ ഹിംസിച്ച പോലെ ഇന്നും നടക്കുന്നു. അതിനെ ൩൦ വേദം എന്തു ചൊല്ലുന്നു? (൧മോ. ൨൧, ൧൦.) ദാസിയേയും അ വളുടെ പുത്രനേയും പുറത്താക്കുക; കാരണം ദാസീപുത്രൻ സ്വതന്ത്രയുടെ പുത്രനോടു കൂട അവകാശി ആകരുത് എന്നത്രെ.

൫. അദ്ധ്യായം.

ദാസ്യത്തെ ഒഴിച്ചു നിന്നു, (൭) കലഹിപ്പിക്കുന്നവരെ വിടേണം, (൧൩) ആത്മാവിൽ നടപ്പാൻ പ്രബോധനം.

൫൦ തുകൊണ്ടു സഭോദരന്മാരെ! നാം ദാസിക്കല്ല, സ്വതന്ത്ര ൧ ക്ക മക്കൾ ആകുന്നു; സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി ക്രിസ്തുൻ നമ്മെ വിട്ടുതലയാക്കി, അതിൽ നിലനില്പിൻ; ദാസന്മാരുടെയിൽ പിന്നെയും കുടുങ്ങിപ്പോകരുതെ. ഇതാ ചെറുലായ ഞാൻ നിങ്ങളോടു ൨ പറയുന്നിതു: നിങ്ങൾ പരിശോദനയെ ഏറ്റാൽ ക്രിസ്തുൻ നിങ്ങൾക്കു ഏതും ഉപകരിക്കയില്ല. പരിശോദന ഏല്ക്കുന്ന സക ൩ ല മനുഷ്യനോടും ഞാൻ പിന്നെയും ആണയിടുന്നിതു: ധർമ്മത്തെ മൂഴവൻ ചെണ്ണാൻ അവൻ കടക്കാരൻ ആകുന്നു. ധർമ്മത്തിൽ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നവൻ ആകയാൽ നിങ്ങൾക്കു ക്രിസ്തു നിൽനിന്നു നീക്കം വന്നു നിങ്ങൾ കരുണയിൽനിന്നു വീണു പോയി. ഞങ്ങൾ ആകട്ടെ, നീതിയാകുന്ന ആശാർത്ഥത്തെ ആ ൫ തമാവിനാൽ വിശ്വാസമൂലം കാത്തിരിക്കുന്നു. എങ്ങിനെ എ ന്നാൽ ക്രിസ്തുവേദപ്രവികൽ സാരമുള്ളതു പരിശോദനയും അല്ല, അഗ്രഹർമ്മവും അല്ല; സ്നേഹത്താൽ വ്യാപരിക്കുന്ന വിശ്വാസമത്രെ.

നിങ്ങൾ നന്നായി ഓടി സത്യത്തെ സമ്മതിക്കാതെ ഇരിപ്പാ ൭ ന്ൻ നിങ്ങളെ ആർ ചെറുത്തു. ഈ സമ്മതിപ്പിക്കുന്നതു നിങ്ങളു വളെ വിളിച്ചവനിൽ നിന്നുള്ളതല്ല. അസാരം പുളിമാവു പിണ്ഡൻ തെ മൂഴവനും പൂളിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ മറ്റൊന്നും ഭാവിക്കയി ൧൦ ല്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾ വിഷയമായി കർത്താവിൽ ഉറപ്പിച്ചി

രിക്കുന്നു; നിങ്ങളെ കലക്കുന്നവൻ ആർ ആയാലും ന്യായ വി
൧൧ ധിയെ ചുമക്കും താനും. ഞാനൊ സഹോദരന്മാരെ, ഇപ്പോഴും
പരിവേഷനയെ ഘോഷിക്കുന്നു എന്നു വരികിൽ ധിസപ്പെട്ട
വാൻ എന്തു പോൽ? എന്നാൽ ക്രൂശിന്റെ ഇടച്ചെക്ക നീക്കം
൧൨ വന്നായിരിക്കും. നിങ്ങളെ കലഹിപ്പിക്കുന്നവർ ദേഹിച്ചുംകൊ
ണ്ടാൽ കൊള്ളായിരുന്നു.

൧൩ നിങ്ങൾക്കും അല്ലെല്ലാ സഹോദരന്മാരെ! സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി
വിളിക്കപ്പെട്ടു, സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ മാത്രം ജഡത്തിന് അവസരം
൧൪ ആക്കാതെ സ്നേഹത്താൽ അന്വേദനം സേവിപ്പിൻ. കാരണം
(൩ മൊ. ൧൯, ൧൮.) നിന്റെ കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെ പോലെ
തന്നെ സ്നേഹിക്കണം എന്നുള്ള ഏക വാക്യത്തിൽ ധർമ്മം എ
൧൫ ല്ലും പൂരിച്ചു വന്നു. നിങ്ങളിൽ തന്നെ കടിച്ചും തിന്നും കളഞ്ഞു
ലൊ, ഒരുവരാൽ ഒരുവർ ഒട്ടുങ്ങിപ്പൊകാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവി
൧൬ ന്. ഞാൻ പറയുന്നിതു: ആത്മാവിൽ നടന്നു കൊൾവിൻ!
൧൭ ജഡത്തിൻ മോഹത്തെ നിവൃത്തിക്കുമതു. ജഡമാകട്ടെ ആ
ത്മാവിനും ആത്മാവ് ജഡത്തിനും വിരോധമായി മോഹിക്ക
ന്നു; നിങ്ങൾക്കും ഇച്ഛിക്കുന്നവരെ ചെയ്യാതെവണ്ണം ഇവ രമ്മിൽ
൧൮ പ്രതികൂലമായി കിടക്കുന്നുവല്ലോ. എങ്കിലും ആത്മാവിനാൽ നട
൧൯ ത്തപ്പെട്ടാൽ നിങ്ങൾക്കും ധർമ്മത്തിനീഴുള്ള വരല്ല. ജഡത്തിൻ ക്രി
യകളൊ വെളിവാകുന്നിതു: വ്യഭിചാരം, പുലയാട്ട്, അശുദ്ധി, ദ
൨൦ ങ്ക്ലാമം, വിഗ്രഹാരാധന, ആഭിചാരം, പകകൾ, പിന്നെക്കങ്ങൾ,
എരിവുകൾ, ക്രോധങ്ങൾ, ശത്രുക്കൾ, ദാഹപക്ഷിങ്ങൾ, മര
൨൧ ദേഹങ്ങൾ, അസൂയകൾ, കുലകൾ, മദ്രപാനങ്ങൾ, കൂത്തുകൾ തു
ടങ്ങിയുള്ളവ; ഈ വക അറുക്കിക്കുന്നവർ ദേവരാജ്യത്തെ അ
വകാശമാക്കുകയില്ല എന്നു ഞാൻ മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം നി
൨൨ ങ്കൾക്കു മുൻചൊല്ലി തരുന്നു. ആത്മാവിൻ ഫലമൊ സ്നേ
ഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം, ദീപ്തമാനം, സാധുത, സ
൨൩ ല്ലിപ്പണം, വിശ്വസ്തത, സൌമ്യത, ഇന്ദ്രിയജയം ഈ വകെക്കു ധ
൨൪ മ്മം ഒട്ടും വിരോധമല്ല. ക്രിസ്തുനുള്ളവർ ജഡത്തെ അതിന്റെ
൨൫ രാഗമോഹങ്ങളോടും ക്രൂശിച്ചിരിക്കുന്നു. ആത്മാവിനാൽ നാം ജീ
൨൬ വിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആത്മാവിൽ പെരുമാറുകയും ചെയ്യും. നാം
അന്വേദനം പോക്കു വിളിച്ചും അന്വേദനം അസൂയപ്പെട്ടും
കൊണ്ടു പൂമാ അഭിമാനികൾ ആകരുതെ.

൩. ൫൦. അദ്ധ്യായം.

താഴെപ്പറയുന്നവർക്കും, (൩) ഉപദേശങ്ങളിലുള്ള നമ്മെ ചെയ്യാനും പ്രയോധനം, (൧൧) ആന്തരഭാവത്തെ ശോധന ചെയ്യുന്ന സമാധി.

സഹോദരന്മാരെ! ഒരു മനുഷ്യൻ വല്ല പിഴയിലും അകപ്പെട്ടു പട്ടുപോയി എങ്കിലും, ആത്മീകരായ നിങ്ങൾ താന്താൻ പരീക്ഷിക്കപ്പെടാത്തതും തന്നെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി സൈന്യമൃത്യയുടെ ആത്മാവിൽ ആയവനെ യഥാസ്ഥാനത്തിലാക്കുവിൻ. നിങ്ങളുടെ ഭാരങ്ങളെ തങ്ങളിൽ ചുമന്നുകൊണ്ടു, ക്രിസ്തുന്റെ ധർമ്മത്തെ ഇങ്ങിനെ തീരെ നിവൃത്തിപ്പിൻ. താൻ ഒന്നും ഇല്ല എന്നിട്ടും വല്ലതും ആകുന്നപ്രകാരം ഒരുത്തൻ നിരൂപിച്ചാൽ തന്നെ താന്താൻ വഞ്ചിക്കുന്നു. ഏവനും താന്താന്റെ പ്രവൃത്തിയെ ശോധനചെയ്യൂ; അപ്പോൾ വേറൊരുവനെ അല്ല, തന്നെത്താൻ വിചാരിച്ചത്രെ പ്രശംസ ഉള്ളവനാകും. ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ചുമട്ടു ചുമക്കുമല്ലോ. വചനത്തെ പഠിക്കുന്നവൻ പഠിപ്പിക്കുന്നവനോട് എല്ലാ നന്മയിലും കൂട്ടായ്മ ആചരിക്കു; ഭ്രമപ്പെടാതിൻ ദൈവത്തോട് ഇളിച്ചുപോയികൂടാ. കാരണം മനുഷ്യന്റെ എന്തു വിതച്ചാലും അതിനെ തന്നെ കൊയ്യും. തന്റെ ജഡത്തിന്മേൽ വിതെക്കുന്നവൻ ജഡത്തിൽനിന്നു കേടു കൊയ്യും; ആത്മാവിന്മേൽ വിതെക്കുന്നവൻ ആത്മാവിൽനിന്നു നിത്യജീവനെ കൊയ്യും. നമ്മെ ചെയ്തയിൽ നാം മറിച്ചുപോകാൻ പറ്റാ; തമ്മൻ പോകാത്താൽ സ്വസ്ഥമയത്തിൽ നാം കൊയ്യും. ആ പഠകയാൽ സമയം ഉണ്ടാകും പോലെ നാം എല്ലാവരിലും വിശേഷാൽ വിശ്വാസത്തിൻ ഭവനക്കാരിലും നല്ലതിനെ പ്രവൃത്തിക്ക.

കാബിൻ എത്ര വലിയ അക്ഷരങ്ങളാൽ ഞാൻ എൻ കൈകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്ക് എഴുതുന്നു. ജഡത്തിൽ സുമുഖം കാട്ടുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ ഒക്കെയും ക്രിസ്തുന്റെ ശ്രമനിമിത്തം ഹിംസപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു മാത്രം നിങ്ങളെ പരിചേരുന്ന ഏല്ലാ നിബ്ബന്ധിക്കുന്നതു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ആ പരിചേരുന്നവനാകാതെ കൂടെ ധർമ്മത്തെ കാക്കുന്നില്ല; നിങ്ങളുടെ ജഡത്തിൽ പ്രശംസിക്കേണം എന്നു വെച്ചു നിങ്ങൾ പരിചേരുന്ന ഏല്ലാൻ അവർ ഇച്ഛിക്കുന്നതെ ഉള്ളു. എനിക്കൊ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ ശ്രമിൽ അല്ലാതെ, പ്രശംസ അരുതു; അവനാൽ ലോകം എനിക്കും ഞാൻ ലോകത്തിന്നും ശ്രമി

൧൫ ക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽ) പരിഭ്രമനയും ആ
 ഗ്രഹമുപും ഏതും ഇല്ലല്ലൊ പുതിയ സൃഷ്ടിയത്രെ (കായ്ക).
 ൧൬ ഈ നൂലിൻ പ്രകാരം പെരുമാറുന്നവർ ഏവരുടെ മേലും ദൈ
 വത്തിൻ ഇസ്രായേലിന്മേൽ തന്നെ സമാധാനവും കനിവും ഉ
 ൧൭ ണ്ടാക. ഇനിമേൽ ആരും എനിക്ക് അധ്വാനങ്ങളും പിന്നെക്ക
 രത; ഞാനല്ലൊ കർത്താവായ യേശുവിൻ വടുക്കളെ എൻ ശ
 ൧൮ രീരത്തിൽ വഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ
 കരുണ സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനോടു കൂടെ
 ഇരിപ്പതാക ആമെൻ.

HEBREWS

എ ഹെ ബ്രൂ ക്സ്

എഴുതിയ ലേഖനം

പ. അദ്ധ്യായം.

(൧) തെരിഞ്ഞെടുത്തതലായ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കായി ന്യൂനം, (൧൫) ആശാധനവും ഏഴുനീലിൻ ശക്തിയും, (൨, ൧) തങ്ങളെ കൂട ജീവിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള, (൭) കരുണയും ബോധിപ്പൻ പ്രാർത്ഥിച്ചത്.

ദേവേഷ്വരന്മാർ യേശുക്രിസ്തുന്റെ അപോസ്തലനായ പെൺ എഫെസിലുള്ള വിശുദ്ധരും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ആയവർക്കു (എഴുതുന്നതു) നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു കരുണയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക.

സ്വപ്നോക്ങ്ങളിലെ സകല ആത്മിക അനുഗ്രഹത്താലും നമ്മെ ക്രിസ്തുക്കൽ അനുഗ്രഹിച്ച ദൈവവും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ പിതാവും ആയവൻ വാഴ്ന്നു പെട്ടവനാക. അനുഗ്രഹപ്രകാരം എങ്കിലൊ നാം അവനുമ്പിൽ വിശുദ്ധരും നിഷ്കളങ്കരും ആകേണ്ടതിന്നു്. അവൻ ലോകം പടെ ഉള്ള മുഖെ നമ്മെ ആയവർക്കു തെരിഞ്ഞെടുത്തു; തന്റെ ഇഷ്ടത്തിൻ പ്രസാദപ്രകാരം യേശുക്രിസ്തുനേകൊണ്ടു നമ്മെ അവർക്കു ദത്തിനായി സ്നേഹത്തിൽ മുന്നിയ്ക്കിച്ചു. (താൻ) ന്യായം നമ്മെ കടാക്ഷിച്ച കൃപാരജസ്സിൻ പുകഴ്ത്തായി തന്നെ. അവർക്കു സ്വരക്ഷയ്ക്കും നമുക്കു പിഴകളുടെ മോചനം ആകുന്ന വീണ്ടെടുപ്പുണ്ടു. അവൻ നമ്മിലേക്കു സകല ജീവനവിവേകങ്ങളിലും വഴിയുമാറാക്കിയ തൻ കൃപയുടെ

ൻ ധനപ്രകാരം തന്നെ. അവൻ തന്നിൽ താൻ മുനിഞ്ഞുപിടിച്ച സപ്രസാദത്തിന്നു തക്കവണ്ണം തന്റെ ഇഷ്ടത്തിൻ മർമ്മം ൧൦ നമ്മോട് അറിയിച്ചു. ആതു സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിമേലും ഉള്ളവ എല്ലാം പിന്നെയും ക്രിസ്തുനിൽ ഒരു തലയാക്കി ചേർക്കു എന്നിങ്ങിനെ സമയങ്ങളുടെ പുണ്യതയിൽ വീട്ടുമുറയെ വരുത്തുവാ ൧൧ നത്രെ. ആയവങ്കൽ നാം അവകാശവും പ്രാപിച്ചു, തന്റെ ഇഷ്ടത്തിൻ ആലോചന പോലെ സകലവും സാധിപ്പിക്കു ൧൨ നവന്റെ നിർണ്ണയപ്രകാരം മുനിയമിക്കപ്പെട്ടതു. മുഖിൽ കൂട്ടി ക്രിസ്തുനിൽ ആശ വെച്ചവരായ ഞങ്ങൾ അവന്റെ തേ ൧൩ ജസ്റ്റിൻ പുകഴ്ത്തുകയേണ്ടതിന്നു തന്നെ. ആയവങ്കൽ നിങ്ങളും ഇരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ രക്ഷാസുവിശേഷമാകുന്ന സത്യവ ൧൪ ചനത്തെ കേട്ടിട്ടു തന്നെ ആയ്ക്കു നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിട്ടു. നമ്മുടെ അവകാശത്തിൻ മുജുറായി വാഗ്ദത്തത്താൽ വരുന്ന വിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ സമ്പാദിതജനത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിന്നായി മുദ്രയിടപ്പെടുകയും ചെയ്തതു, അവന്റെ തേജസ്സിൻ പുകഴ്ത്തുകയായി തന്നെ.

൧൫ ആതു നിമിത്തവും നിങ്ങളുടെ പക്കൽ കർത്താവായ യേശുവിൽ ഉള്ള വിശ്വാസവും എല്ലാ വിശുദ്ധരിലും ഉള്ള സ്നേഹവും ൧൬ ഞാൻ കേട്ടിട്ടു; നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിടാതെ സ്നേഹം ചെയ്തും ൧൭ എൻ പ്രാർത്ഥനകളിൽ നിങ്ങളെ ഓർത്തുകൊണ്ടും പോരുന്നു. എന്തിന്നെന്നാൽ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ ദൈവവും തേജസ്സുടയ പിതാവും ആയവൻ നിങ്ങൾക്കു തന്റെ അറിവിൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും വെളിപ്പാടിന്റെയും ആത്മാവെ ൧൮ തരേണ്ടതിന്നും. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയക്കണ്ണുകളെ പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടു അവന്റെ വിളിയാലുള്ള ആശ ഇന്നത് എന്നും അവന്റെ അവകാശതേജസ്സിൻ ധനം വിശുദ്ധരിൽ ഇന്നത് എന്നും ൧൯ അവന്റെ ശക്തിയുടെ അത്യന്ത വലിപ്പമായത് വിശ്വസിക്കുന്നനമ്മിലേക്ക് ഇന്നത് എന്നും അവന്റെ ഊക്കിൻബലസി ൨൦ ഡിപ്രകാരം വോധിക്കേണ്ടതിന്നും തന്നെ. ആയ്കിനെ അവൻ ക്രിസ്തുനിൽ സാധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അവനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉണർത്തി, സ്വപ്നങ്ങളിൽ തന്റെ വലഭാഗത്ത് ഇ ൨൧ രത്തുകയിലത്രെ. എല്ലാവരെയും അധികാരത്തിന്നും ശക്തിക്കും കർത്തൃത്വത്തിന്നും ഈ യുഗത്തിൽ മാത്രമല്ല; ഭാവിയുഗത്തിലും കേൾക്കുന്ന സകല നാമത്തിന്നും അത്യന്തം മീതെ തന്നെ.

എഫെസ്യർ ൨. അ.

സർവ്വവും അവന്റെ കാല്പനീഴാക്കിവെച്ച് അവനെ സർവ്വത്തി ൨൨ നും മീതെ തലയാക്കി സഭയ്ക്കു കൊടുത്തു. സഭയല്ലെ അവ ൨൩ ന്റെ ശരീരം; എല്ലാവരിലും എല്ലാം നിറെക്കുന്നവന്റെ നിറവു തന്നെ.

൨. അദ്ധ്യായം.

കൃപയാലെ, (൧൧) ജാതികളായവരും, (൧൪) യേശുമരണമൂലം, (൧൯) ദേവഗൃഹത്തോടു ചേർന്നവനുമു.

വിപിഴകളാലും പാപങ്ങളാലും മരിച്ചവരായ നിങ്ങളെ അവൻ ൧ ഉയിർപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ആയവനിൽ നിങ്ങൾ പണ്ടു ഈ ൨ ലോകത്തിലെ യുഗത്തെയും ആകാശത്തിലെ അധികാരത്തിനും അനധീനതയുടെ മക്കളിൽ ഇപ്പോൾ പ്രാപരിക്കുന്ന ആത്മാവിനും പ്രഭുവായവനെയും അനുസരിച്ചു നടന്നു. അവ ൩ റിൽ ഞങ്ങളും എല്ലാവരും പണ്ടു ഞങ്ങളുടെ ജഡമോഹങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു, ജഡത്തിനും ഭാവങ്ങൾക്കും ഇഷ്ടം ആയവ ചെയ്തും കൊണ്ടു, മററുള്ളവരെ പോലെ സ്വഭാവത്താൽ കോപത്തിൻ മക്കളായിരുന്നു. കനിവിൽ ധനവാനായ ദൈവമൊ ര നമ്മെ സ്നേഹിച്ചുള്ള തന്റെ വെള്ള സ്നേഹത്തിൻ നിമിത്തം പിഴകളിൽ മരിച്ചവരായ നമ്മെ ക്രിസ്തുനോടു കൂടെ ജീവിപ്പി ൫ ും. (കരുണയാലത്രെ നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു) കൂടെ ഉണർത്തിയും സ്വപ്നോക്ങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽ തന്നെ കൂടെ ൩ ഇരുത്തുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നമ്മെ കുറിച്ചുള്ള ൭ വാത്സല്യത്തിൽ തന്റെ കരുണയുടെ അത്രാന്തധനത്തെ വരുന്ന യുഗങ്ങളിൽ കാണിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെ. കരുണയാൽ ൮ അല്ലെ നിങ്ങൾ വിശ്വാസംമൂലം രക്ഷിതർ ആകുന്നു. അതും ൯ നിങ്ങളിൽ നിന്നല്ല; ഈ ദാനം ദൈവത്തിന്റേതത്രെ ആരും പ്രശംസിച്ചു പോകാപ്പാൻ ക്രിയകളിൽനിന്നല്ല. ആയവന്റെ ൧൦ പണിയല്ലെ ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽ സൽക്രിയകൾക്കായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട നാം ആകുന്നു; നാം അവനിൽ നടക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം അവനെ മുമ്പിൽ ഒരുകിയതു.

ആകയാൽ ജഡത്തിൽ കയ്യാൽ തീർത്ത പരിമേദന എന്ന ൧൧ വരാൽ അഗ്രഹണം എന്ന പേർകൊണ്ടവരായി പണ്ടു ജഡത്താൽ ജാതികൾ ആയുരജ്ഞാനം! നിങ്ങൾ അക്കാലത്തിൽ ക്രി ൧൨ സ്മനെ കൂടാതെ ഇസ്രായേൽ പൌരതയോടു വേർപെട്ടവരും

വാദത്തിനിയമങ്ങളിൽനിന്ന് അന്യരും ആയി ആശ ഒന്നും ഇല്ലാതെ ലോകത്തിൽ നിർദ്ദേഹരായിരുന്നു എന്ന് ഓർത്തുകൊൾക
 ൧൩ വിൻ. ഇപ്പോഴൊ ക്രിസ്തുവേഴശുവിൽ ആകയാൽ പണ്ടു ദൂര
 ൧൪ തായ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുരക്തത്താൽ അടുക്കെ ആയു മഞ്ഞു. കാ
 രണം അവനെത്ര നമ്മുടെ സമാധാനം രണ്ടിനെയും ഒന്നാക്കി
 ശത്രുതപ ആകുന്ന വേലിയായുള്ള നടുച്ചവരിനെ ഇടിച്ചവൻ
 ൧൫ തന്നെ. വെപ്പുകളിലെ കല്ലുകൾക്കുടയ ധർമ്മത്തെ അവൻ ത
 ന്റെൻ ജഡത്താൽ നീക്കിയതു; ഇരുവരെയും തന്നിൽത്താൻ
 ഏകനായ പുത്രമനുഷ്ടിനാക്കി സൃഷ്ടിച്ചു സമാധാനം ഉണ്ടാക്കി
 ൧൬ വാനും ക്രൂശിന്മേൽ ശത്രുതത്തെ കൊന്ന്, അതിനാൽ ഇരു
 വർക്കും ഏകശരീരത്തിൽ ദൈവത്തോടു നിരപ്പു വരുത്തുവാനും
 ൧൭ തന്നെ. അവനും വന്നു ദൂരത്തായ നിങ്ങൾക്കു സമാധാനവും
 ൧൮ അടുക്കെയുള്ളവർക്കു (സമാധാനവും) സുവിശേഷിച്ചു. അവ
 നാൽ നമുക്കിരുവർക്കും ഏകാത്മാവിൽ തന്നെ; പിതാവിലേക്കു
 ൧൯ അടുപ്പിപ്പു ഉണ്ടു സ്നേഹം. എന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഇനി
 അന്യരും പരദേശികളും അല്ല, വിശുദ്ധരുടെ സഹചര്യരും
 ൨൦ ദൈവത്തിൻ ഭവനക്കാരും ആകുന്നു. ക്രിസ്തുൻ താൻ മൂലക്ക
 ല്ലായിരിക്കെ അപോസ്തലരും പ്രവാചകരും വെച്ച അടിസ്ഥാ
 ൨൧ നത്തിന്മേൽ നിങ്ങൾ പണിചെയ്യപ്പെട്ടവർ. ആയവനിൽ
 നിർമ്മാണം എല്ലാം യുക്തിയോടെ ചേർന്നുചേർന്നു കർത്താവിൽ
 ൨൨ വിശുദ്ധമന്ദിരമായിവളരുന്നു. അവനിൽ നിങ്ങളും ദൈവത്തി
 ന്റെൻ വാസമാവാൻ ആത്മാവിനാൽ ഒന്നിച്ചു കെട്ടപ്പെടുന്നു

൩. അദ്ധ്യായം.

ജാതികൾക്കു വേണ്ടി അപോസ്തലനായവൻ, (൧൪) അവരിൽ വിശ്വാസത്തോടു
 ജനാനങ്ങൾ തികഞ്ഞുവരവാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചതു.

൧ **ആ**തുനിമിത്തം ചെറുലായ ഞാൻ ജാതികളായ നിങ്ങൾക്കു
 ൨ വേണ്ടി, ക്രിസ്തുവേഴശുവിന്റെൻ ബദ്ധനായിരിക്കുന്നു. എനിക്കു
 നിങ്ങൾക്കായി നല്ലപ്പെട്ട ദൈവകരുണയുടെ വീടുറ്റുറയെ നി
 ൩ ങ്ങൾ കേട്ടുവല്ലോ. വെളിപ്പാടിനാൽ എനിക്കു് ഒരു മർമ്മം അറി
 യിക്കപ്പെട്ടതു തന്നെ; അതൊ ഞാൻ മീത്തൽ (൨, ൧൧) ചുരു
 ക്കരത്തിൽ എഴുതിയ പോലെ തന്നെ നിങ്ങൾ വായിച്ചാൽ ക്രിസ്തു
 ൪ മർമ്മത്തിൽ എന്റെൻ വേദാധം തിരിഞ്ഞു കൂടും. ആ മർമ്മം ഇപ്പോ
 ൧൦ ൽ അവന്റെൻ വിശുദ്ധ അപോസ്തലർക്കും പ്രവാചകന്മാർക്കും

ആത്മാവിനാൽ വെളിപ്പെട്ട പ്രകാരം. വേറെ തലമുറകളി
 ലെ മനുഷ്യപുത്രന്മാർ അറിയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും ഇല്ല. ജാതി ന്യ
 കൾ സുവിശേഷത്താൽ ക്രിസ്തുനിൽ കൂട്ടവകാശികളും ഏക ശ
 രീരസ്വരം അവന്റെ വാഗ്ദത്തത്തിൽ കൂട്ടംശികളും ആകുക എ
 ന്നതത്രെ. ആ സുവിശേഷത്തിന്നു ഞാൻ അവന്റെ സാ
 ധ്യശക്തിയുടെ ബലപ്രകാരം എനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ട ദേവകൃപാ
 ദാനത്താൽ ശുശ്രൂഷിക്കാനായ്മഞ്ഞു. എല്ലാവിശുദ്ധരിലും അ
 തി ചെറിയവനായ എനിക്കു. ജാതികളിൽ ക്രിസ്തുന്റെ അരാ
 ന്ണു കൂടാത്ത ധനത്തെ സുവിശേഷിക്കയും സകലവും സൃഷ്ടി
 ച്ച ദൈവത്തിൽ യുഗങ്ങൾ മുതൽ കൊണ്ടു മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന
 മർമ്മത്തിന്റെ വീട്ടു മുറ ഇന്നത് എന്ന് എല്ലാവരേയും പ്രകാശി
 പ്പിക്കയും വേണം എന്നുള്ള കരുണ നഷ്ടപ്പെട്ടതു. ഇപ്പോൾ
 ുൾ സപ്തലോകങ്ങളിൽ അധികാരവാല്യകൾക്കും ദൈവത്തിന്റെ
 ബഹുവിധമായ ജ്ഞാനം. അവൻ നമ്മുടെ കർത്താവായ ക്രി
 സ്തുയേശുവിൽ അനുഷ്ഠിച്ച യുഗാദി നിർണ്ണയപ്രകാരം സഭയാ
 ് അറിയാത്തുരണ്ടുതന്നെ തന്നെ. ഇവനിൽ ആശ്രയിച്ചിട്ടു
 തന്നെ നമുക്കു പ്രാഗത്ഭ്യവും അടുപ്പിപ്പും അവങ്കലെ വിശ്വാ
 സംമൂലം ഉണ്ടു. ആകയാൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള എന്റെ
 സങ്കടങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ തേജസ്സ് എന്നുവെച്ച് അവനിൽ മ
 ദിച്ചുപോകാത്താൻ ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. അതുനിമിത്തം
 ഞാൻ സ്വപ്നങ്ങളിലും ഭ്രമിയിലും ഉള്ള ഏതു ക്ലേശംബത്തിന്നും
 പേർ വരുവാൻ മേന്മയും. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു
 ന്റെ പിതാവും ആയവങ്കലേക്ക് എന്റെ മുഴക്കലുകളെ കർത്ത
 ന്നു. അവൻ തന്റെ തേജസ്സിൻ ധനപ്രകാരം നിങ്ങൾക്ക്
 അകത്തെ മനുഷ്യനിൽ തൻ ആത്മാവിനാൽ ശക്തിയോടെ
 ബലപ്പെടുമാറും ക്രിസ്തുൻ വിശ്വാസത്താൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയ
 ങ്ങളിൽ വസിച്ചു കൊള്ളുമാറും നല്ലേണം. നിങ്ങൾ സ്നേഹ
 ത്തിൽ വേരുന്നി അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടവരായി. വീതിയും നീളവും
 ആഴവും ഉയരവും (യോബ. ൧൧, ൮.) എന്നെന്ന് എല്ലാ വിശു
 ധരോടും കൂടെ ഗ്രഹിപ്പാനും. അറിവിനെ കടക്കുന്ന ക്രിസ്തു
 സ്നേഹത്തെ അറിവാനും പ്രാപ്തരായും, ഇങ്ങിനെ ദൈവത്തി
 ന്റെ സകല നിറവിനോളം നിറഞ്ഞു വരികയും വേണം എന്ന്
 (പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു). എന്നാൽ നാം ചോദിക്കുന്നതിലും നിന്നെക്കു
 ന്നതിലും അത്രയും പരമായി ചെയ്യാൻ നമ്മിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന

൨൧ ശക്തിപ്രകാരം കഴിയുന്നവന്നു. സഭയകത്തു യുഗാദികാലത്തിലെ സകല തലമുറകളോളവും ക്രിസ്തുവേദശ്രവിക്കൽ തേജസ്സു ഉണ്ടാവുതാക ആമെൻ.

൪. അദ്ധ്യായം.

ഐക്യമനുഷ്യൻ, (൭) പല വൃത്രാസങ്ങളിലും കാത്തു, (൧൩) വളരുന്നവനും, (൧൫) പഴയതിനെ നിന്നി പുതുതായവനും, (൨൫) വ്യാജാദി ഭൂമിനങ്ങളെ തള്ളുവാനും പ്രബോധനം.

൧ **(൫)** കയാൽ കർത്താവിൽ ബദ്ധനായ ഞാൻ പ്രബോധി
൨ പ്പിക്കുന്നതു: നിങ്ങളെ വിളിച്ചു വിളിക്കു യോഗ്യമാവണു സകല വിനയ സൌമ്യതകളോടും, ദീർഘശാന്തതയോടും നടന്നു
൩ സ്നേഹത്തിൽ അന്യോന്യം പൊരുത്തം ആത്മാവിൻ ഐക്യ
൪ ത്തെ സമാധാനപ്പെട്ടിൽ കാപ്പാൻ ശ്രമിച്ചും കൊൾവിൻ. നിങ്ങളുടെ വിളിയുടെ ഏകമായ ആശയിൽ നിങ്ങൾ വിളിക്കപ്പെട്ടു
൫ പ്രകാരമെ ഏക ശരീരവും ഏകാത്മാവും (ഉണ്ടു). കർത്താവിനു
൬ ഒരുവൻ, വിശ്വാസം ഒന്നു, സ്നാനം ഒന്നു. (നാം) എല്ലാവർക്കും
൭ മേലേറ്റും എല്ലാവരെകൊണ്ടും (പ്രവൃത്തിച്ചും) എല്ലാവരിലും ഇരു
൮ നും എല്ലാവർക്കും ഒരു ദൈവവും പിതാവും ആയവൻ ഉണ്ടു എ
൯ കിലും നമ്മിൽ ഓരോരുത്തന്നു കൃപ നല്കപ്പെട്ടതു ക്രിസ്തുദാന
൧൦ ത്തിന്റെ അളവിന്നു തക്കവണ്ണമെ. അതുകൊണ്ട് (സങ്കീ. ന്യൂ. ൧൩.)
൧൧ അവൻ ഉയരത്തിൽ കരേരി അടിമപ്പാടിനെ അടിമയാ
൧൨ ന് കി മനുഷ്യർക്കു കാഴ്ചകളെ കൊടുത്തു എന്നുണ്ടു. കരേരി എന്ന
൧൩ ത്തെ അവൻ മുമ്പെ ഭൂമിയിലും കീഴെവറിൽ ഇറങ്ങി എന്നല്ലാ
൧൪ തെ എന്ത് ആകുന്നു. ഇറങ്ങിയവൻ തന്നെ സകലത്തേയും
൧൫ നിറെക്കേണ്ടതിന്നു എല്ലാ സ്വർഗ്ഗങ്ങളുടെ മീതെയും കരേരിയ
൧൬ വന്നു ആകുന്നു. അവൻ ചിലരെ അപോസ്തലരായും ചില
൧൭ റെ പ്രവാചകരായും ചിലരെ സുവിദേശികരായും ചിലരെ
൧൮ ഇടയർ ഉപദേശാക്കളായും തന്നതു. ശ്രദ്ധയുടെ വേലക്കും
൧൯ ക്രിസ്തുശരീരത്തിന്റെ വീട്ടുവർഷനേക്കും വേണ്ടി ഇവ
൨൦ ണ്ണു വിശുദ്ധന്മാരുടെ യഥാസ്ഥാനത്വം വരുവാനായിട്ടത്രെ
൨൧ നും എല്ലാവരും ദേവപുത്രന്റെ വിശ്വാസത്തിലും പരിജ്ഞാന
൨൨ ത്തിലും ഉള്ളൊരു ഐക്യത്തോടും തികഞ്ഞ പുരുഷത്വത്തോടും
൨൩ ക്രിസ്തുന്റെ നിറവുള്ള പ്രായത്തിൻ അളവോടും തന്നെ എന്തു
൨൪ വോളമെ. നാം ഇനി മനുഷ്യരുടെ ചരിക്കുകൊണ്ടും ഭൂമിപ്പി

കുന്ന തന്ത്രത്തിലെ കൌശലം കൊണ്ടും ഉപദേശത്തിന്റെ
 ഓരോരോ കാറ്റിനാൽ അലഞ്ഞാടി ഉഴലുന്ന ശിശുക്കൾ ആ
 യിരിക്കാതെ; സത്യത്തെ പിടിച്ചു, തലയാകുന്ന ക്രിസ്തുക്കളേ ൧൫
 ക്ക് എല്ലാംകൊണ്ടും സ്നേഹത്തിൽ വളരുന്നവരാകേണ്ടതിന്നു ത
 ന്നു. ആയവനിൽനിന്നു ശരീരം ഒക്കയും യുക്തിയോടെ ചേ ൧൬
 ത്ത് ഏകീഭവിച്ചും പോന്ന് ഓരോരോ അംശത്തിന്റെ അഭൂവി
 ന് ഒത്ത പ്രാപാരപ്രകാരവും (ക്രിസ്തുൻ) സേവിച്ചു തരുന്ന
 തിന്റെ എല്ലാ ഉണർപ്പിനാലും സ്നേഹത്തിൽ തന്റെ നിർമ്മാണ
 ത്തിനായിട്ടു ദേവവളച്ചയെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ ൧൭
 കത്താവിൽ ആണയിട്ടും ചൊല്ലുന്നതു: ശേഷം ജാതികളും സ്വ
 മനസ്സിൻ മായയിൽ നടക്കുമ്പോലെ നിങ്ങൾ ഇനി നടക്കരു
 ത്തു. ആയവരല്ലോ വിചാരത്തിൽ ഇരുണ്ടു പോയി, അവരിൽ ൧൮
 ഉള്ള അറിയാത്തനിമിത്തം ഹൃദയത്തിൻ തടിപ്പിനിമിത്തം തന്നെ
 ദേവജീവനിൽനിന്ന് അന്യപ്പെട്ടവർ ആയതു. വേദന മറ് ൧൯
 ന്നും ലോഭത്തോടും കൂടെ എല്ലാ അശുഭിയേയും പ്രവൃത്തിപ്പാ
 ന് ഒഴുക്കുമത്തിൽ തങ്ങളെ തന്നെ ഏല്പിച്ചും കൊണ്ടുവരരുതു. നി ൨൦
 ങ്ങളോ യേശുവിൽ സത്യം ഉള്ളപ്രകാരം അവനെ കേട്ട് അവ
 നിൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടവർ എങ്കിൽ, ക്രിസ്തുനെ ഇപ്രകാരം പ ൨൧
 റിച്ചില്ല. മുന്പേ നടപ്പിനെ സംബന്ധിച്ച ചതിമോഹങ്ങളു ൨൨
 ളാൽ കെട്ടു പോകുന്ന പഴയ മനുഷ്യനെ വെച്ചു കളകയും. നി ൨൩
 ങ്ങളുടെ മനസ്സിൻ ആത്മാവിൽ പുതുക്കപ്പെട്ടും. സത്യത്തിന്റെ ൨൪
 നീതിയിലും പവിത്രതയിലും ദൈവത്തിന്ന് ഒത്തവണ്ണം സൃഷ്ട
 നായ പുതുമനുഷ്യനെ ധരിച്ചും കൊൾകയും വേണ്ടതെന്നത്രെ.
 ആകയാൽ കള്ളത്തെ കളഞ്ഞു നാം തങ്ങളിൽ അവയവങ്ങൾ ൨൫
 ആകകൊണ്ടു താന്താന്റെ അടുത്തവനോടു സത്യം ചൊല്ലുവി
 ന് (ജക. ൮, ൧൬). കോപിച്ചാലും പാപം ചെയ്യാതിൻ (സങ്കീ. ൨൬
 ൪, ൪). സൂയ്മൻ നിങ്ങളുടെ ചൊടിപ്പിന്മേൽ അസൂമിക്കരുതു, ൨൭
 പിശാചിന്ന് ഇടം കൊടുക്കാതെയും ഇരിപ്പിൻ. കള്ളൻ ഇനി ൨൮
 കക്കാതെ, വിശേഷാൽ മുട്ടുള്ളവന്നു വിദാഗിച്ചു കൊടുപ്പാൻ ഉ
 ണ്ടാകേണ്ടതിന്നു കൈകളെകൊണ്ടു നല്ലതിനെ പ്രവൃത്തിച്ച്
 അഡാനിച്ച്യാവൂ. കേൾക്കുന്നവർക്കു ഉപകരിക്കുമാറ് അ ൨൯
 വസ്ഥകൾ തക്ക വീട്ടുവടംഗ ചെയ്യാൻ നല്ല വാക്കായത് അ
 ല്ലാതെ, ആകാത്തത് ഒന്നും നിങ്ങളുടെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെ
 ടായ്തു. വീണ്ടെടുപ്പിൻ നാളിലേക്ക് നിങ്ങൾക്കു മുദ്രയാണെന്നുള്ള ൩൦

൩൧ വിശുദ്ധ ദേവാത്മാവിനെ ദുഃഖിപ്പിക്കയും ഒല്ലാ. സകല കൈപ്പും കോപം ക്രോധം കൂറാർ ഭ്രഷണങ്ങളും എല്ലാ വേണ്ടാത്ത ൩൨ വുമായി നിങ്ങളോടു വേറായ്യാക. അന്യോന്യം വസലരും കനിവുറവരും ദൈവം കൂടെ ക്രിസ്തുനിൽ നിങ്ങൾക്കു സമ്മാനിച്ചപ്രകാരം തമ്മിൽ സമ്മാനിച്ച വിട്ടന്നവരും ആയിചമവിൻ

൫. അദ്ധ്യായം.

(൪, ൩൨) സ്നേഹിപ്പാനും, (൩) ജാതികളുടെ ഭൃഷണങ്ങളെ വിട്ടു, (൭) വെളിച്ചത്തിൽ എന്നും, (൧൭) ക്രിസ്തുജാഗ്രമായി നടപ്പാനും, (൨൨-൩, ൯) സ്ത്രീപുരുഷാദികൾക്കും ഉള്ള പ്രബോധനം.

൧ **അ**തു കൊണ്ടു പ്രിയമക്കൾ എന്നിട്ടു ദൈവത്തിന്നു അനുവകാരികൾ ആകവിൻ ക്രിസ്തുനും നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു സൗന്ദര്യവാസനെന്നുകൊണ്ടു നമുക്കു വേണ്ടി തന്നെത്താൻ ദൈവത്തിന്നു കാഴ്ചയും ബലിയും ആക്കി അർപ്പിച്ചപ്രകാരം സ്നേഹത്തിൽ നടന്നും കൊല്ലിൻ. എന്നാൽ പുലയാട്ടും എല്ലാ അശുദ്ധിയും ലോഭവും ഇവ വിശുദ്ധർക്ക് ഉചിതമാവുന്നില്ലെന്നിരിക്കട്ടെ. നിങ്ങളിൽ നാം പോലും ഇരിക്കരുതു. ചീത്തത്തരം പൊട്ടിച്ചാൽ കളിവാക്ക് ഇങ്ങിനെ പറയാത്തവ ഒന്നും അരുതു; സ്വോക്രമെ ആവട്ടെ ൫ പുലയാടി, അശുദ്ധൻ, വിഗ്രഹാരാധി ആകുന്ന ലോഭി ഇവർ ആർക്കും ക്രിസ്തുന്റെയും ദൈവത്തിന്റെയും രാജ്യത്തിൽ അവന്നു കാൾ ഇല്ല എന്നു നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞു വേറായിച്ചുവല്ലോ. പൃഥ്വീവാക്കകളാൽ ആരും നിങ്ങളെ ചതിയായ്ക്കൂ! ഈ വക നിമിത്തം ദേവകോപം അനധീനതയുടെ പുത്രൻ മേൽ വരുന്ന സത്യം. ആകയാൽ അവരോടു കൂട്ടംശികൾ ആകരുതെ. പണ്ടു വല്ലൊ നിങ്ങൾ ഇതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ കർത്താവിൽ വെളിച്ചമകൽ ന്നു. കർത്താവിന്നു നല്ല സമ്മതമായ്ക്കൂ എന്തെന്നു ശോധന ൧൦ ചെയ്യുകൊണ്ടു, വെളിച്ചമകളായി നടന്നു കൊൾവിൻ. (വെളി ൧൧ ചുത്തിന്റെ ഫലം സകല നന്മയിലും നീതിയിലും സത്യത്തിലും കാണുമല്ലൊ). ഇരുട്ടിന്റെ നിസ്സുലക്രിയകളിൽ കൂട്ടാളികൾ ആകാതെ, അവനെ വിശേഷാൽ ശാസിക്കെ ആവു; അവരാൽ ഗ്രഹമായി നടക്കുന്നവ പറയുന്നതും കൂടെ ചീത്ത ആക ൧൩ ന്നു. അവയൊ എല്ലാം ശാസിക്കപ്പെടുകിൽ വെളിച്ചത്താൽ വിളങ്ങീവരുന്ന; വിളങ്ങി വരുന്നതെല്ലാം വെളിച്ചമകന്നവ ൧൪ ല്ലൊ. അതുകൊണ്ടു (യശ. ൩൦, ൧) ഉറങ്ങുന്നവനെ ഉണർ

എഫെസ്യർ ൫. അ.

മരിച്ചവരിൽനിന്ന് എഴുന്നീല്ക്കുന്ന എന്താൽ ക്രിസ്തുൻ നിന്നെക്ക് ഉള്ളപലിക്കും എന്നുണ്ടു. ആകയാൽ സുകൃഷ്ടത്തോടെ നടന്നു പഠിക്കാജ്ജപ്രകാരം നോക്കുവിൻ! അജ്ഞാനികൾ എന്നല്ല; ജ്ഞാനികളായത്രെ. നാളുകൾ വിടക്കുകയാൽ സമയത്തെ തക്കത്തിൽ വാങ്ങിക്കൊണ്ടും തന്നെ. അതുകൊണ്ടു ബുദ്ധിമുട്ടിനരാകാതെ, കർത്താവിൻ ഇഷ്ടം ഇന്നതെന്നു വോധിക്കുന്നവരാകുവിൻ. വിശേഷാൽ ദുർന്നടപ്പുണ്ടാകുന്ന മദ്യമത്തതയും അരുതു; പാവകേവലം ആത്മാവ്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞുവന്നു. സങ്കീർത്തനങ്ങളും സ്മൃതികളും ആത്മികപാട്ടുകളും തമ്മിൽ സംസാരിച്ചും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കർത്താവിന്നു പാടിയും കീർത്തിച്ചും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാമത്തിൽ ദൈവവും രാജാവും പരാമുഖമായവന് എല്ലാജ്യേഷും എല്ലാകൊണ്ടും സ്തോത്രം ചെയ്തുകൊണ്ടും ക്രിസ്തുന്റെ ദയത്തിൽ അന്യോന്യം കീഴ്ചെയ്തും പരസ്പരം ഇരിപ്പിൻ.

സ്ത്രീകളെ കർത്താവിന് എന്ന പോലെ സ്വഭർത്താക്കന്മാർക്കു രാജാക്കീഴടങ്ങുവിൻ. കാരണം ക്രിസ്തുൻ സഭയ്ക്ക് തല ആയുള്ള പ്രിയനാകാരം ഭർത്താവ് സ്ത്രീയുടെ തല ആകുന്നു (ക്രിസ്തുൻ) ആയവൻ തന്നെ ശരീരത്തിന്റെ രക്ഷിതാവ് എങ്കിലും, സഭ ക്രിസ്തുൻ രാജാക്കീഴടങ്ങും പോലെ ഭായ്മമാരും സ്വഭർത്താക്കന്മാർക്ക് സകലത്തിലും (കീഴടങ്ങുക). പുരുഷന്മാരായുള്ളോരെ, ക്രിസ്തുനും സഭയെ രാജാക്കീഴടങ്ങിപ്പ്രകാരം ഭായ്മമാരെ സ്നേഹിപ്പിൻ. അവനാകട്ടെ രാജാക്കീഴടങ്ങി നീക്കളിയാൽ വെടിപ്പാക്കിയ ശേഷം വചനംകൊണ്ടു വിശുദ്ധീകരിപ്പാൻ. കറ ഒട്ടൽ മുതലായത് ഒന്നും ഇല്ലാതെ പവിത്രയും നിഷ്കളങ്കയും ആയൊരു സഭയെ തേജസ്സോടെ തനിക്കു താൻ മുന്നിറുത്തേണ്ടതിന്നു, തന്നെത്താൻ അവർക്കു വേണ്ടി ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തു. അപ്പോഴും പുരുഷന്മാർ സ്വഭായ്മമാരെ തങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങൾ എന്നു വെച്ചു സ്നേഹിക്കുവേണ്ടു; സ്വഭായ്മയെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ തന്നെത്താൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. തന്റെ ജഡത്തോടല്ലൊ ഒരുവനും ഒരുനാളും പകെടുപ്പില്ല; ക്രിസ്തുൻ സഭയെ ചെയ്യും പോലെ അതിനെ പോറ്റി ഉടുപ്പിക്കു അത്രെ ചെയ്യുന്നു. കാരണം നാം അവന്റെ ശരീരത്തിൽ അറയവങ്ങളായി അവന്റെ ജഡത്തിൽനിന്നും അസ്ഥികളിൽനിന്നും ആകുന്നു. (൧ മോ. ൨, ൨൪.) അതുനിമിത്തം നമ്മുടെ മനുഷ്യൻ തന്റെ പിതാവെയും മാതാവെയും വിട്ടു, സ്വഭർത്താ

യുദ്ധോടു പറിയിരിക്കും; ഇരുവരും ഒരു ജഡമായ്യിരും ഈ മർമ്മം
൩൨ വലുതാകുന്നു. ഞാനൊ ക്രിസ്തുനേയും സഭയേയും ഉദ്ദേശിച്ചു
൩൩ പറയുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങളും അപ്രകാരം തന്നെ ഓരോരുവ
ൻ താന്താന്റെ ഭായ്യയെ തന്നെക്കണക്കെ സ്നേഹിക്ക; ഭായ്യ
യൊ ഭർത്താവെ ഭയപ്പെട്ടാപ്പ.

൬. അദ്ധ്യായം.

പുത്രാദി വകക്കാക്കും പ്രമോധനം, (൧൦) ആത്മികയുദ്ധത്തിൻ ഉപദേശം, (൨൧)
സമാപ്തി.

- ൧ മിക്കതെ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ കർത്താവിൽ അനുസരിപ്പിൻ!
- ൨ ഇതു ന്യായമല്ലൊ ആകുന്നു. (൨മോ. ൨൦, ൧൨-) നിന്റെ അച്ഛ
നേയും അമ്മയേയും ബഹുമാനിക്ക എന്നതു വാഗ്ദത്തം കൂടിയ
- ൩ ആദികല്പന ആകുന്നു. നിന്നെക്കു നല്ലതു ഭവിപ്പാനും നീ ഭൂമി
൪ യിൽ ദീപ്തായുസ്സാവാനും എന്നു തന്നെ. അച്ഛനാറെ നിങ്ങളു
ടെ മക്കളെ കോപിപ്പിക്കാതെ, കർത്താവിന്റെ ബാലശിക്ഷയി
- ൫ ലും പശ്ചാത്താപത്തിലും പോറി വളർത്തുവിൻ. ദാസന്മാരെ,
ക്രിസ്തുനെ പോലെ തന്നെ ജഡപ്രകാരം ഉടയവരെ ഹൃദയ
ത്തിൻ ഏകാഗ്രതയിൽ ഭയത്തോടും വിറയലോടും അനുസരിപ്പി
൬ ന്. മനുഷ്യരെ രസിപ്പിക്കുന്ന ദൃഷ്ടിസേവയാൽ അല്ല; ക്രിസ്തു
൭ ദാസരായി ദേവേഷ്ടത്തെ മനസ്സാലെ ചെയ്യും മനുഷ്യകൃപ;
കർത്താവിന്നു എന്നത്രെ അനുരാഗത്തോടെ സേവിച്ചും കൊണ്ടു
൮ തന്നെ. ദാസനൊ സ്വതന്ത്രനൊ താന്താൻ ഏതു നന്മ ചെ
യ്യാലും കർത്താവിൽ നിന്നു അതിനെ തന്നെ പ്രാപിക്കും എന്
൯ ന് റിത്തുവല്ലൊ. യജമാനന്മാരെ ഭീഷണിവാക്ക് ഒഴിച്ചു, അവ
രോട് അപ്രകാരങ്ങൾ തന്നെ ചെയ്യിൻ! അവർക്കും നിങ്ങൾക്കും
യജമാനനായവൻ വാനങ്ങളിൽ ഉണ്ടെന്നും അവൻ പക്കൽ
മുഖപക്ഷം ഇല്ല എന്നും അറിയാമല്ലൊ.
- ൧൦ ഒടുക്കം എൻ സഹോദരന്മാരെ കർത്താവിലും അവന്റെ ഊ
൧൧ ക്കിൻ ബലത്തിലും ശക്തിപ്പെടുവിൻ. പിശാചിന്റെ തന്ത്രങ്ങ
ളോടു ചെറുത്തു നില്പാൻ കഴിയേണ്ടതിന്നു ദൈവത്തിന്റെ സ
൧൨ ള്യായുധവസ്ത്രത്തെ ധരിച്ചുകൊൾവിൻ. നമുക്കല്ലൊ മല്ലുത്തു
ജഡരക്കങ്ങളോടല്ല വാളുകളോട് അധികാരങ്ങളോട് ഈ അ
ന്ധകാരത്തിലെ ലോകാധിപന്മാരോടു സ്വപ്നോക്തങ്ങളിൽ ഏറ്റു
൧൩ തമസേനയോടത്രെ. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ആ ദുർദ്ദിവസത്തിൽ

എഫെസ്യർ ൩. ൧൦.

എതിർപ്പാൻ സകലത്തെയും സമാപിച്ചിട്ടു നില്പാൻ കഴിയേണ്ടതിന്നു ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വായുധവർഗ്ഗത്തെ എടുത്തു കൊൾവിൻ. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ അരെക്ക് സ്തുതത്തെ കെട്ടി, മരണീതി എന്ന കവചത്തെ ധരിച്ചു. സമാധാനസുവിശേഷം മറ്റിത്തിന്റെ മുതിച്ചയെ കാലുകൾക്ക് ചെരിപ്പാക്കി. എല്ലാവർന്നിടേയും മറ്റുതെ ദുഷ്ടന്റെ തീയന്യകളെ ഒക്കയും കെട്ടുപ്പാൻ മതിയായ വിശ്വാസമാകുന്ന പലിശയെ എടുത്തുകൊണ്ടു നില്പിൻ. പിന്നെ രക്ഷയും ശിരസ്ത്രവും ദേവച്ചൊൽ ആകുന്ന ആത്മാവിൻ വാളേയും കൈക്കൊൾവിൻ. എല്ലാ പ്രാർത്ഥനയാലും യാചനയാലും എത്ര നേരത്തും ആത്മാവിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചും അതിനായുണന്ന ജാഗരിച്ചും കൊണ്ട്, എല്ലാ വിശുദ്ധർക്കും എനിക്കും വേണ്ടി യാചനയിൽ സകല അഭിനിവേശം പൂണ്ടും (നില്ക്കേണ്ടു). ഞാൻ ചങ്ങലയിൽ മന്ത്രിയായി സേവിക്കുന്ന സുവിശേഷം മറ്റിത്തിന്റെ മർദ്ദത്തെ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ അറിയിപ്പാൻ എന്റെ വായി തുറക്കുമ്പോൾ, എനിക്കു വചനം നല്ലപ്പെടേണം എന്നും മറ്റുഞാൻ പറയേണ്ടുവണ്ണം അതിൽ പ്രാഗത്ഭ്യം കാട്ടേണം എന്നും തന്നെ.

എന്റെ അവസ്ഥയും ഞാൻ നടക്കുന്നതും നിങ്ങളും അറിയാവേണ്ടതിന്നു പ്രിയ സഹോദരൻ കർത്താവിൽ വിശ്വസ്ത ശുശ്രൂഷിക്കാൻ ആയ തുകിക്കൻ നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാം അറിയിക്കും. അവനെ ഞാൻ നിങ്ങളുരുകൽ അയച്ചതു നിങ്ങൾക്കു മറ്റുങ്ങളുടെ വസ്തുതകളെ അറിയും അവൻ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കയും വേണം എന്നു വെച്ചത്രെ. പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും സഹോദരന്മാർക്കു സമാധാനവും വിശ്വാസത്തോടെ സ്നേഹവും (ഉണ്ടായിരിക്ക). നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനെ അറിയുകയുമായി സ്നേഹിക്കുന്നവരോട് ഒക്കയും കരുണ (ഉണ്ടാക) ആമെൻ.

THE EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO THE

Philippians

ഫിലിപ്പി

എഴുതിയ ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

(൩) സഭയിങ്കലെ സ്നേഹത്തെ സ്നേഹപ്രാർത്ഥനകളാൽ കാണിച്ചിട്ടു, (൧൨) തന്റെ അവസ്ഥയും, (൧൧) ആശയും ഗ്രഹിപ്പിച്ചു, (൨൭) കരുമിച്ചു നില്പാൻ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചതു.

- ൧ **യേശുക്രിസ്തു**ന്റെ ദാസരായ പൌലും തിമോത്ഥനും ഫിലിപ്പിയിൽ ഉള്ള അദ്ധ്യക്ഷന്മാരോടും ശുശ്രൂഷക്കാരോടും കൂടുകൂടിയപ്പോൾ വിശുദ്ധന്മാർക്കു എല്ലാവർക്കും എഴുതുന്നതു.
- ൨ നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു കരുണയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക.
- ൩ നിങ്ങളെ ഒക്കുന്നതിൽ ഒക്കയും എന്റെ ദൈവത്തിന്നു ര സ്നേഹം ചെയ്യുന്നതു. നിങ്ങൾ ഒന്നും നാൾ മുതൽ ഇതുവരെയും സുവിശേഷത്തിനായി കാണിച്ചു കൂട്ടായ്മനിമിത്തം തന്നെ.
- ൪ ഞാൻ ഏതു അപേക്ഷയിലും നിങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി എപ്പോഴും സന്തോഷത്തോടെ യാചന ചെയ്യും. നിങ്ങളിൽ നല്ല പ്രവൃത്തിയെ ആരംഭിച്ചവൻ യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാളോളം തികെക്കും എന്നു തന്നെ തേറിക്കൊണ്ടു മിരിക്കുന്നവല്ലൊ. ഇ
- ൫ ഞാനെ നിങ്ങളെ എല്ലാവരെകൊണ്ടും ഭാവിക്കുന്നതു എനിക്ക് സ്ത്രീയും ആവാൻ കാരണം കരുണെക്കു ഏന്റെ കൂട്ടാളികളായ നിങ്ങളെ ഒക്കയും എന്റെ വെന്ധനങ്ങളിലും സുവിശേഷത്തിൻ

ഫിലിപ്പ്സ് എ. അ.

പ്രതിവാദത്തിലും സ്ഥിരീകരണത്തിലും എന്റെ ഹൃദയത്തിനകം വഹിക്കുന്നതു തന്നെ. യേശുക്രിസ്തുന്റെ കരളിൽ ഞാൻ പൂർണ്ണമായി നിങ്ങളെ ഒക്കയും എങ്ങിനെ വാണരിക്കുന്നു എന്നതിന്നു ദൈവമല്ലെ എന്നിക്ക് സാക്ഷി. ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതൊന്നിങ്ങുളുടെ സ്നേഹം മേല്ക്കുമേൽ പരിജ്ഞാനത്തിലും എല്ലാ രചിസ്യക്ഷമതയിലും വഴിത്തു വന്നിട്ടു. നിങ്ങളും വിശിഷ്ടങ്ങളെ സമ്മതിപ്പാൻ ധൈര്യം ക്രിസ്തുന്റെ നാളിലേക്ക് സ്വച്ഛരം തടങ്ങലില്ലാത്തവരും. ദൈവത്തിൻ തേജസ്സിന്നും പുകപ്പെടുക്കുമായിട്ടു യേശുക്രിസ്തുനാൽ നീതിഫലം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നവരും ആവാൻ എന്നത്രെ.

എന്നാൽ നിങ്ങളുംക്ക് അറിയാത്തുറങ്ങി ഇരിക്കുന്നതു എന്റെ അവസ്ഥകൾ കേവലം സുവിശേഷത്തിന്റെ മുഴപ്പിന്നായി നടന്നു വന്നു. എന്റെ ബന്ധനങ്ങൾ അകമ്പടി മാത്രമായിട്ട് ഒക്കയും ശേഷം എല്ലാവർക്കും ക്രിസ്തുനിൽ തന്നെ വെളിവാചപ്രകാരവും സഹോദരർ മിക്കതും എന്റെ ബന്ധനങ്ങളാൽ കർത്താവിൽ തേറിക്കൊണ്ടു വചനത്തെ ഭയം കൂടാതെ ഉൾപ്പാൻ അതിയായി തുനിഞ്ഞുവാൻ തന്നെ. ചിലർ ക്രിസ്തുനെ ചേർന്നു ചേർന്നു കേവലം അസൂയ പിന്നെക്കുടും നിമിത്തവും അത്രെ; ചിലർ പ്രസാദം നിമിത്തം തന്നെ. ഇങ്ങിനെ സ്നേഹം പൂർണ്ണമാണ് ഞാൻ സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രതിവാദത്തിനായി കിടക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞിട്ടു തന്നെ. ശാസ്ത്രം പൂർണ്ണമാണ് ക്രിസ്തുനെ പ്രസ്താപിക്കുന്നതു നിമിത്തമായില്ല എന്റെ ബന്ധനങ്ങൾക്കു ക്ലേശം പിന്നെപ്പാൻ ഭാവിച്ചത്രെ. പിന്നെ എന്തു? ഉപായത്താൽ ആകട്ടെ സത്യത്താൽ ആകട്ടെ, ക്രിസ്തുനല്ലെ പ്രസ്താപിക്കപ്പെടുന്നു, ഇതിലും ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു; പിന്നെയും ഞാൻ സന്തോഷിപ്പാൻ കാരണമായിട്ടു: നിങ്ങളുടെ യാചനയാലും യേശുക്രിസ്തുന്റെ ആത്മാവ് ഏകുന്നതിനാലും ഇത് എനിക്ക് രക്ഷയാശ്ചര്യം എന്നറിയുന്നതു തന്നെ. എനിക്ക് ഒന്നിലും നാനും വരാതെ എല്ലാ പ്രാഗത്ഭ്യത്തിലും കൂടി ക്രിസ്തുൻ എന്റെ ശരീരത്തിങ്കൽ ജീവനാൽ താൻ, മരണത്താൽ താൻ, എപ്പോഴും ആയവണ്ണം ഇപ്പോഴും മമിമപ്പെടും എന്ന്. എനിക്ക് പ്രതീക്ഷയും ആശയും ഉള്ള പ്രകാരം തന്നെ. എനിക്ക് ഒന്നിലും ജീവിക്കുന്നതു ക്രിസ്തുനത്രെ മരിക്കുന്നതും ലാഭമെ. എന്നാൽ ജഡത്തിൽ ഈ ജീവിക്കുന്നത് എനിക്ക് വേലയിൽ

ഫലം എന്നു വന്നാൽ ഏതിനെ വരിപ്പു എന്ന് അറിയിക്ക
൨൩ ന്നില്ല. ആ രണ്ടിൽനിന്നും എനിക്ക് ആവേശം ഉണ്ടു, യാത്രയാ
യി ക്രിസ്തുനോടു കൂട ഇരിപ്പാൻ കാക്ഷിച്ചുപെടുന്നു; അത് എത്ര
൨൪ യും അധികം നല്ലതു സ്പഷ്ടം. ജഡത്തിൽ വസിച്ചിരിക്കുന്ന
൨൫ ഞാ, നിങ്ങൾ നിമിത്തം അത്യാവശ്യം. ആയതു തേടീട്ടു ഞാൻ
വസിക്കും എന്നും നിങ്ങളുടെ കൃപിന്നായും വിശ്വാസത്തിലെ
സന്തോഷത്തിനായും നിങ്ങൾ എല്ലാവരോടും കൂട പാർത്തിരി
൨൬ ക്കും എന്നും അറിയുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങി
വരികയാൽ നിങ്ങളുടെ പ്രശംസ ക്രിസ്തുവേശ്വരവിൽ എന്നാൽ
വഴിത്തു വരുമാറു തന്നെ.

൨൭ ക്രിസ്തുസുവിശേഷത്തിന്നു യോഗ്യമായി പെരുമാറുക മാത്രം
ചെയ്യിൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ വന്നു കണ്ടു താൻ, ദൂരത്തിരുന്നു നി
ങ്ങളുടെ പൂർത്താനം കേട്ടു താൻ, നിങ്ങൾ ഒൻ ആത്മാവിൽ നി
ന്നിട്ടു എതിരികളാൽ ഒന്നിലും കലുങ്ങി പോകാതെ, ഒരു മനസ്സാ
ടെ സുവിശേഷവിശ്വാസത്തിനായി ഒന്നിച്ചു് അങ്കം പൊ
൨൮ രുന്നപ്രകാരം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെ. (കലുങ്ങാത്തതൊ)
അവർക്കു നാശത്തെയും നിങ്ങൾക്കു രക്ഷയേയും സൂചിപ്പിക്ക
൨൯ ന്നു, അതും ദൈവത്തിൽനിന്നു തന്നെ. നിങ്ങൾക്കല്ലൊ ക്രിസ്തു
നിൽ വിശ്വസിക്കമാത്രമല്ല; അവനായിട്ടു ചുട്ടുപൊടുക എന്ന
൩൦ തു കൂടെ സമ്മാനിക്കപ്പെട്ടു. നിങ്ങൾ എങ്കൽ കണ്ടതും ഇപ്പോ
ൾ എങ്കൽ കേൾക്കുന്നതും ആയ അനന്യ പോരാട്ടം തന്നെ
നിങ്ങൾക്കും ഉണ്ടു.

൨. അദ്ധ്യായം.

ഐക്യമത്രയും, (൫) യേശുവിൽ കണ്ട താഴ്മയും പുഷ്ടി, (൧൨) രക്ഷയെ ഉറപ്പിച്ചു
ൻ പ്രബോധനം, (൧൭) താൻ മരണത്തിന്നും ഒരുങ്ങി, (൧൯) തിമോത്ത്യനേയും
(൨൫) എപിഭോദിതനേയും അയക്കുന്നതു.

൧ **൧൧**ന്നാൽ വല്ല പ്രബോധനവും വല്ല സ്തോമാശ്വാസന
വും ആത്മാവിൻ വല്ല കൂട്ടായ്മയും വല്ല കരളും അലിവും ക്രിസ്തു
൨ നിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ. നിങ്ങൾ ഒന്നിനെ കരുതി അനന്യ സ്തോ
ധം പുണ്ടു, ഐക്യമത്രപ്പെട്ടു, ഏകത്തെ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു ഇ
൩ ങ്ങിനെ എന്റെ സന്തോഷത്തെ പൂർണ്ണമാക്കുവിൻ. ശാന്തം താ
ൻ, ദൂരദിമാന്നു താൻ, ഒന്നിക്കലും മുന്നിടാതെ മനോവിനയത്താ
ൽ അവനവൻ മറെറവനെ തനിക്ക് മീതെ എന്ന് നിന്നെച്ചു:

ഫിലിപ്പ് ൨. അ.

താന്താൻറെവ അല്ല; ഓരോരുവൻ അന്യരുടെവറെ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടത്രെ. ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഉള്ള ഭാവമല്ലൊ നിങ്ങളുളിലും ഉണ്ടാവുതുക. ആയവൻ ദേവരൂപത്തിൽ ഭവിക്കുമ്പോൾ, ദൈവത്തോട് ഒത്തതായി ചമയുന്നതു പിടിച്ചു പറിപ്പാൻ തോന്നാതെ; ദാസരൂപം എടുത്തു, മനുഷ്യസാമ്രാജ്യത്തിൽ ആയ്തിന്നു വേഷത്തിലും മനുഷ്യൻ എന്നു കാണാത്തു; അവൻ തന്നെത്താൻ ഒഴിച്ചു. മരണത്തോളം ക്രൂശിലെ മരണത്തോളം തന്നെ അധീനനായ്തന്നു തന്നെത്താൻ താഴ്ന്നു. അതു കൊണ്ടത്രെ ദൈവം അവനെ ഏറെ ഉയർത്തി, സകല നാമത്തിന്നും മേലായ നാമവും സമ്മാനിച്ചു. സ്വർഗ്ഗസ്ഥർക്കും ഭൂമി സ്ഥർക്കും അധോലോകർക്കും ഉള്ള മുഴുക്കൽ ഒക്കെയും യേശുനാമത്തിൽ മടങ്ങുകയും. എല്ലാ നാവും യേശുക്രിസ്തുൻ കർത്താവ് എന്നു പിതാവായ ദൈവത്തിൻ തേജസ്സിന്നായി ഏറെ പരകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നത്രെ. എന്നതുകൊണ്ടു എൻ പ്രിയമുള്ളവരെ! നിങ്ങളും എപ്പോഴും അനുസരിച്ചതു പോലെ ഞാൻ അരികത്തിരിക്കുമ്പോൾ, കാട്ടിയപ്രകാരമാത്രമല്ല; ഇപ്പോൾ ദൂരത്താകും കാലം ഏറെ അധികം തന്നെ; ഭയത്തോടും വിറയലോടും നിങ്ങളുടെ രക്ഷയെ അനുഷ്ഠിച്ചിൻ. ഇഷ്ടിക്കുന്നതിനേയും സാധിപ്പിക്കുന്നതിനേയും നിങ്ങളിൽ ദൈവമല്ലൊ പ്രസാദം വേതുവായിട്ടു സാധിപ്പിക്കുന്നതു. സകലത്തേയും പിറപിറപ്പുകളും ദന്ദപദാവങ്ങളും കൂടാതെ ചെയ്യിൻ. വക്രയും കോട്ടവും ഉള്ള തലമുറയുടെ നടുവിൽ അനിവൃതം കൂട്ടില്ലാത്തവരും ദൈവത്തിൻ നിഷ്കളങ്കരകളും ആകുമാര തന്നെ. ആയവരിൽ നിങ്ങളും ജീവവചനത്തെ പഠിക്കിക്കൊണ്ടു ലോകത്തിൽ ജ്യോതിസ്സുകളായി മിന്നുന്നു; ഞാൻ ഓടിയതും അധ്വാനിച്ചതും പഴുതിലായില്ല എന്നു ക്രിസ്തുൻറെ നാളിൽ എനിക്ക് പ്രശംസ വരുവാൻ തന്നെ. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ആകുന്ന വെലിയേയും സേവയേയും നടത്തുമ്പോൾ, ഞാൻ ഉറക്കപ്പെട്ടാലും സന്തോഷിക്കുന്നു; നിങ്ങളും എല്ലാവരേയും സന്തോഷിപ്പാൻ നിമന്ത്രിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ നിങ്ങളും അതിൽ സന്തോഷിച്ചു, എന്നെയും സന്തോഷിപ്പാൻ നിമന്ത്രിപ്പിൻ.

എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ വസ്തുത കേട്ടു എനിക്കും മനം തണുക്കേണ്ടതിന്നു തിമോത്ഥുനെ വേഗത്തിൽ അങ്ങു് അയക്കും എന്നു കർത്താവിൽ ആശിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെവ നിജമായി കരുതി

കൊപ്പാൻ തുല്യചിത്തൻ ആയവൻ (മറ) ആരും എനിക്കി
 ൨൧ ല്ല; യേശുക്രിസ്തുന്റെവ അല്ല, തങ്ങൾക്കുള്ളവയത്രെ എല്ലാ
 ൨൨ വരും അന്വേഷിക്കുന്നു. അവനൊ അജ്ഞ മകൻ എന്ന
 പോലെ എന്നോടു കൂടി സുവിശേഷത്തിനായി സേവിച്ചു;
 ൨൩ അവന്റെ സിദ്ധതയെ നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. ആയവനെ
 ഞാൻ എന്റെ കാര്യത്തിന്നു തുച്ഛ കണ്ട ഉടനെ അയപ്പാൻ
 ൨൪ ആശിക്കുന്നു. ഞാനും വേഗം വരും എന്നു കർത്താവിൽ ആ
 ൨൫ ശ്രയിച്ചും ഇരിക്കുന്നു. അതിൻ നടെ എന്റെ സഹോദരൻ
 കൂട്ടുവേലക്കാരനും സഹഭടനും നിങ്ങളുടെ ഭൃതനും എന്റെ ഭി
 ൨൬ ന്നു (നിങ്ങളുടെ കാഴ്ചകൊണ്ടു) സേവിച്ചവനും ആയ എപ
 ഞ്ചാദിതനെ നിങ്ങളരികെ അയപ്പാൻ ആവശ്യം എന്നു തോന്നി.
 ൨൭ അവൻ നിങ്ങളെ ഒക്കെയും വാഞ്ചരിക്കയല്ലാതെ, താൻ രോഗിയായ
 യ്ക്കു നിങ്ങൾ കേട്ടത് നിമിത്തം വലത്തും പോയ ഹേതുവാൽ
 ൨൮ തന്നെ. ചാവിനോടനായമാറ് അവൻ രോഗിയായി സത്യം
 ദൈവം അവനെ കനിഞ്ഞു താനും; അവനെ മാത്രമല്ല എനി
 ൨൯ ക്ക് ദുഃഖത്തിന്മേൽ ദുഃഖം വരാതിരിപ്പാൻ എന്നെയും കൂടെ (ക
 ൩൦ ന്നു നിത്തേതു). ആകയാൽ നിങ്ങൾ അവനെ പിന്നെയും കണ്ടു
 സന്തോഷിപ്പാനും എനിക്കും ദുഃഖങ്ങൾ അല്ലു കുറവാനും ഞ
 ൩൧ ന്നു അവനെ അധികം വിരഞ്ഞ് അയച്ചിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ
 അവനെ കർത്താവിൽ എല്ലാ സന്തോഷത്തോടും കൂടെ ഏറ്റ
 ൩൨ കൊപ്പിൻ! ഇപ്രകാരമുള്ളവരെ ബഹുമാനിച്ചും ഇരിപ്പിൻ അ
 വനല്ലൊ നിങ്ങൾ എന്നെ സേവിക്കുന്നതിൽ കുറവു ശേഷിച്ച
 തിനെ തീർക്കണം എന്നു വെച്ചു പ്രാണശ്യാഗം തുടങ്ങി ക്രിസ്തു
 ന്റെ പ്രവൃത്തിനിമിത്തം ചാവിനോളം അടുത്തു കൂടിയവൻ.

൩. അദ്ധ്യായം.

യഹൂദന്മാരോടുകൂടെ ചെടിക്കും, (൨) താൻ നടക്കുംവണ്ണം, (൩) ക്രിസ്തുനേര
 ത്തം ലക്ഷിക്കി, (൪) ചൊല്ലിൽ മേലേറി നടപ്പാൻ പ്രബോധനം.

൧ ദൈവം എന്റെ സഹോദരനാറെ, കർത്താവിൽ സന്തോഷിപ്പി
 ന്നു! ഒന്നിനെ തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് പിന്നെയും എഴുന്നുന്നതിനാൽ
 ൨ എനിക്ക് മടുപ്പില്ല, നിങ്ങൾക്ക് കേമം ഉണ്ടു താനും നാസ്തു
 സൂക്ഷിപ്പിൻ ആകാത്ത വേലക്കാരെ സൂക്ഷിപ്പിൻ വിചേദന
 ൩ യെ സൂക്ഷിപ്പിൻ. പരിചേദന അല്ലൊ നാം ആകുന്നു; അ
 ത്താവകൊണ്ടു ദൈവത്തെ ഉപാസിച്ചും ക്രിസ്തുവേശ്വരിൽ

ഫിലിപ്പ്സ് ൩. അ.

പ്രശംസിച്ചും ജഡത്തിൽ ആശ്രയിക്കാനെയും ഇരിക്കുന്നവൻ
 തന്നെ. ഞാനൊ പക്ഷെ ജഡത്തിലും ആശ്രയമുള്ളവൻ തന്നെ;
 മററാർക്കും ജഡത്തിൽ ആശ്രയിക്കും എന്നു തോന്നുകിൽ
 എനിക്ക് അധികം. എട്ടാം നാൾ പരിചേരുന്ന ഇസ്രായേൽ
 ജാതി ബിസ്യമീൻഗോത്രം എബ്രായരിൽനിന്ന് എബ്രായൻ,
 ധർമ്മത്തെ തൊട്ടു പഠിക്കാൻ. എരിവിനെ തൊട്ടു സഭയെ വിശു
 സ്ഥിക്കുന്നവൻ, ധർമ്മത്തിലെ നീതിയെ തൊട്ടു അനിന്ദനമായി
 ചമഞ്ഞവൻ. എങ്കിലും എനിക്ക് ലാഭങ്ങൾ എന്നുള്ളവ ഒക്കെ
 വെ ഞാൻ ക്രിസ്തുൻ നിമിത്തം ചേരും എന്നു വെച്ചിരിക്കുന്നു.
 അത്രയല്ല; എൻ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുൻറെ അറിവിലെ
 വ്യതികൃതിനിമിത്തം ഞാൻ ഇപ്പോഴും എല്ലാം ചേരും എന്നു വെ
 കുന്നു. അവൻ നിമിത്തം എനിക്ക് അത് ഒക്കെയും ചേരും വ
 ന്നുപോയി, ചണ്ടി എന്നും തോന്നുന്നു. ഞാൻ ക്രിസ്തുനെ നേ
 ന്നിട്ടു, ധർമ്മത്തിൽനിന്നു എൻ നീതിയെ അല്ല; ക്രിസ്തുവിശ്വാസ
 ത്തിൽനിന്നുള്ളതായി ദൈവത്തിങ്കന്നു വരുന്ന നീതിയെ വി
 ശ്വാസത്തിൽ മെക്കെക്കൊണ്ടു, അവനിൽ കാണപ്പെട്ടവാനും.
 ഇങ്ങിനെ അവനെയും അവൻറെ പുനരുത്ഥാനശക്തിയേ പ
 ളയും മരിച്ചവരുടെ എഴുന്നീല്പിനോട് എത്തുമൊ എന്നിട്ട്. അവ
 ന്റെ മരണത്തോട് എന്നെ അനുരൂപനാക്കിക്കൊണ്ടു അവ
 ന്റെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളിലെ കൂട്ടായ്മയേയും അറിവാനും തന്നെ.
 അതു ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു എന്നൊ, തികവോടെത്തി പോയി എ
 ന്നൊ അല്ല; ഞാൻ ക്രിസ്തുനാൽ പിടിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു അതി
 നെ പിടിക്കുമൊ എന്നിട്ടു ഞാൻ പിന്തുടരുക ഉള്ളു. സഹോദര
 ന്മാരെ, ഞാൻ പിടിച്ചുകള്ളത്തു എന്നു താൻ എണ്ണുന്നില്ല. ഒന്നി
 നെ എണ്ണുന്നു പിന്നിട്ടവറെ മറന്നും മുമ്പിലെവ തേടി മുല്ലക്കും
 ദൈവം മുക്തിയിൽ വിളിച്ചു വിളിയുടെ വിരതിനെ ലാക്കാക്കി; ക്രി
 സ്തുയേശുവിൽ പിന്തുടരുന്നു. എന്നാൽ നമ്മിൽ തികഞ്ഞവരാ
 യവൻ എപ്പേരും ഇപ്രകാരം തന്നെ ചിന്തിച്ചു കൊല്ലും; വല്ലതും
 കൊണ്ടു നിങ്ങൾ വേറെ ഭാവിച്ചാലും ദൈവം അതിനേയും നി
 ങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തും. നാം മുന്നോട്ട് എത്തി പ്രാപിച്ചതിൻറെ
 നൂലിൽ തന്നെ മാത്രം സഞ്ചരിക്ക, ഒന്നിനെ തന്നെ ചിന്തിക്ക.
 സഹോദരന്മാരെ, എനിക്ക് ഒത്ത അനുഭവങ്ങൾ ആകവി
 ന്! അപ്രകാരം നടക്കുന്നവരേയും നോക്കുവിൻ! ഞങ്ങൾ നി
 ങ്ങൾക്കു മാതിരി ആയി കിട്ടിയല്ലോ. അനേകരുണ്ടല്ലോ, ഞാൻ

പലപ്പോഴും നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞ പോലെ ഇപ്പോൾ കരണം പറയുന്നു: ക്രിസ്തുന്റെ ക്രൂശിന്നു ശത്രുക്കളായി തന്നെ നടക്കുവാൻ നവർ. അവരുടെ അവസാനം നാശം, അവർക്കു ദൈവമാകുന്നതു വയറത്രെ; അവർക്കു ലജ്ജയായതിൽ മാനം ഉള്ളു; ഭൂമിമേലേ വേദം ചിന്തിക്കുന്നവർ. നമ്മുടെ രാജ്യകാര്യം ആകട്ടെ, വന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആകുന്നു; അവിടെനിന്നു നാം കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷിതാവെന്നു കാണുന്നില്ലെന്നു. ആയവൻ സകലവും കൂടെ തനിക്ക് കീഴെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്ന സാധ്യശക്തിയെകൊണ്ടു നമ്മുടെ രാജ്യയുടെ ശരീരത്തെ തന്റെ തേജസ്സിന്റെ ശരീരത്തോട് അനുരൂപമാകുവാൻ മറുവേഷമാക്കി തീർക്കും. ൪, ൧ എന്നതുകൊണ്ട് എനിക്കു പ്രിയതം വാണമിതരും ആയ സഹോദരന്മാരെ, എൻ സന്തോഷവും കിരീടവും ആയുരോജ്ഞം! ഇപ്രകാരം കർത്താവിൽ നിലനില്പിൻ സ്നേഹിതന്മാരെ!

൪. അദ്ധ്യായം.

(൨) ഇനിനവകും, (൪) സഭക്കും ഉള്ള പ്രബോധനം, (൧൦) സമ്മാനത്തിനായി ഉപചാരവാക്കു, (൨൧) സമാധി.

ഞാൻ എവൊട്ടെയെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു, സുന്ദര്യേയും പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നിതു: കർത്താവിൽ ഒന്നിനെ തന്നെ ചിന്തിക്കുന്നത്രെ; അതെ നിജ ഇണയാളിയായുരോജ്ഞം! അവർക്കു ഉതവി ചെയ്യും. ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേരുകൾ ഉള്ള ക്ലൈമാൻ തുടങ്ങിയ എന്റെ കൂട്ടുവേലക്കാരുമായി ആ സ്രീകൾ തന്നെ സുവിശേഷത്തിൽ എന്നോട് ഒത്തു പോരാടീട്ടുണ്ടല്ലോ. കർത്താവിൽ എപ്പോഴും സന്തോഷിപ്പിൻ പിന്നെയും ഞാൻ പറയുന്നു സന്തോഷിപ്പിൻ! നിങ്ങളുടെ സൌമ്യത എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും അറിയാത്തതല്ല. കർത്താവ് സമീപസ്ഥൻ, ഒന്നിന്നായും ചിന്തിച്ചപ്പോൾ എല്ലാവരിലും സ്നേഹം കൂടിയ പ്രാർത്ഥനയാചനകളിലെ നിങ്ങളുടെ ചോദ്യങ്ങൾ ദൈവത്തോട് അറിയിക്കപ്പെടുന്ന പിന്നെ എല്ലാ ബുദ്ധിയേയും കടക്കുന്ന ദേവസമാധാനം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളേയും നിനവുകളേയും ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽ കൊണ്ടും ശേഷം സഹോദരന്മാരെ! സത്യമായത് ഒക്കയും മേനമായത് ഒക്കയും, ന്യായമായത് ഒക്കയും, നിർമ്മലമായത് ഒക്കയും, പ്രേമമായത് ഒക്കയും, സച്ഛിത്തിയായത് ഒക്കയും സല്ലണമായി പുകഴ്ത്താ എന്നാകിലും അവ നന്നുവിൻ. എങ്കൽ കൂടെ പഠിച്ചു

൪൬൮

ഫിലിപ്പ് ര. അ.

പരിഗ്രഹിച്ചും കേട്ടും കണ്ടും കൊണ്ടുവരുന്ന പ്രവൃത്തിപ്പിൻ! പിന്നെ സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം നിങ്ങളോടു കൂടി ഇരിക്കും.

ഒടുവിൽ നിങ്ങൾ പിന്നെയും എനിക്കു വേണ്ടി, വിചാരിപ്പാൻ ഞെഴുത്തതിനാൽ ഞാൻ കർത്താവിൽ വളരെ സന്തോഷിച്ചു. ആയതു നിങ്ങൾ മുൻപു ഭാവിച്ചു പോന്നിടും തമ്മുകേടുണ്ടായി, ൧൦ മുട്ടുകൊണ്ടു അല്ല; ഞാൻ പറയുന്നതു ഉള്ള അവസ്ഥകളിൽ അലംഭാവം ആവാൻ ഞാൻ പഠിച്ചു സത്യം. താഴ്ന്നപ്പോഴുവാനും ൧൧ അറിയാം വഴിവാൻ അറിയാം. തൃപ്തിയും വിശപ്പും ഏറ്റവും ൧൨ കറവും അനുഭവിപ്പാൻ ഏതിലും എല്ലാവരിലും ഞാൻ ഭീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നെ ശങ്കരനാക്കുന്നവനിൽ ഞാൻ സകലത്തിൽ ൧൩ നും മതിയാകുന്നു. എങ്കിലും എന്റെ സങ്കടത്തിൽ നിങ്ങൾ കൂടി ൧൪ ങ്ങയ്യയെ കാട്ടുകയാൽ നന്നായി ചെയ്യൂ. പിന്നെ ഫിലിപ്പിയ ൧൫ റെ! സുവിശേഷത്തിന്റെ ആരംഭത്തിങ്കൽ ഞാൻ മക്കേദോന്യയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടാറെ, നിങ്ങൾ മാത്രമല്ലാതെ, ഒരു സഭയും എന്നോടു കൊള്ളിക്കൊടുക്കയുടെ കണക്കിൽ കൂട്ടായ്മ തുടങ്ങില്ല എന്നു നിങ്ങളും അറിയുന്നു. ഞെസ്സുലനീക്കയിലുള്ളപ്പോഴെക്കും ൧൬ എന്റെ ആവശ്യത്തിനായി നിങ്ങൾ ഒന്നു രണ്ടുവട്ടം അയച്ചുവല്ലോ. ഞാൻ കാഴ്ചയെ തിരയുന്നു എന്നല്ല; നിങ്ങളുടെ ക ൧൭ ണക്കിൽ വളരുന്ന ഫലത്തെ അത്രെ തിരയുന്നു. ഇപ്പോൾ ൧൮ ഞാൻ എല്ലാ കെട്ടി മേടിച്ചും വഴിഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിൽ ൧൯ ന്നു സൗരഭ്യവാസനയായി ഹിന്ദുവും ഗ്രാഹ്യവും ആയ ബലി എന്നു നിങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്നതിനെ എപ്പോഴിതന്നോടു ഞാൻ പരിഗ്രഹിച്ചിട്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ ൨൦ ദൈവം തേജസ്സിൽ തന്റെ ധനത്താൽ ആകുംവണ്ണം നിങ്ങളുടെ മുട്ടിനെ ഒക്കയും ക്രിസ്തുവേഴുവിൽ നിറച്ചു തീർക്കും. നമ്മു ൨൧ ടെ ദൈവവും പിതാവും ആയവന്നു യുഗാദിയുഗങ്ങളിലും തേജസ്സുണ്ടാക ആമെൻ.

ക്രിസ്തുവേഴുവിലെ എല്ലാ വിശുദ്ധനേയും വന്ദിപ്പിൻ; എ ൨൨ ന്നോടു കൂടിയുള്ള സഹോദരന്മാർ നിങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു. എല്ലാ ൨൩ വിശുദ്ധരും വിശേഷാൽ കൈസരയുടെ ഭവനത്തിലുള്ളവരും നിങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു; കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ കരുണ നിങ്ങൾ എല്ലാവരോടും ഉണ്ടാവുതാക.

Colossians

കൊലസ്സർക്കു

എഴുതിയ ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

(൩) ഉള്ളവിശ്വാസത്തിനായി സ്പോത്രം, (൯) തികവിനായി പ്രാർത്ഥന, (൧൧) സഭാശിരസ്സിൻ മഹത്വവണ്ണനം, (൨൧) നിലനില്പിൻ പ്രത്യേകം, (൨൪) സഭയ്ക്കു വേണ്ടി തന്റെ അദ്ധ്യാനം

- ൧ ദേവേഷ്ടത്താൽ യേശുക്രിസ്തുന്റെ അപോസ്തലനായ പൌലും സഹോദരനായ തിമോത്ഥ്യനും കൊലസ്സയിൽ ഉള്ള വിശുദ്ധരായി ക്രിസ്തുനിൽ വിശ്വസ്യ സഹോദരന്മാരായവർക്കു
- ൨ (എഴുതുന്നതു). നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും (കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും) നിങ്ങൾക്കു കരുണയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക.
- ൩ സുവിശേഷത്തിന്റെ സത്യവചനത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു മുൻകേട്ടതായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു എന്നു സംഗ്രഹിച്ചു കിടക്കുന്ന പ്രത്യാശാർത്ഥം നിമിത്തം. ക്രിസ്തുയേശുവിൽ വിശ്വാസവും എല്ലാ വിശുദ്ധരിലും സ്നേഹവും ഉള്ളതിനെ ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നോടും; നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ പിതാവും ദൈവവും ആയവനെ എപ്പോഴും സ്നോത്രം ചെയ്യുന്നു. ആ സുവിശേഷം ലോകത്തിൽ ഒക്കെയും ഉള്ളപോലെ നിങ്ങളിലും എത്തി, നിങ്ങൾക്കു ദേവകരുണയെ ഉണ്ടെയിൽ കേട്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടു നാൾ മുതൽ നിങ്ങളിൽ എന്നപോലെ ഫലം കാഴ്ചനതും വർദ്ധിക്കുന്നതും ആകുന്നു. ഉണ്ടെയിൽതന്നെ നിങ്ങൾക്കു അതിനെ നമ്മുടെ പ്രിയ സഹോദരനായ

കൊലസ്സർ ൧. ൫൦.

എപത്രാവിൽനിന്നു പഠിച്ചു. ആയവൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ക്രിസ്തുന്റെ വിശ്വസ്യ ശുശ്രൂഷിക്കാരനും നിങ്ങൾക്ക് ആത്മാവിലുള്ള സ്നേഹത്തെ ഞങ്ങളോട് ബോധിപ്പിച്ചവനും തന്നെ. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങളും കേട്ടനാൾ മുതൽ നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി വിടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ കർത്താവിന്നു യോഗ്യമായി നടന്നു, സകലത്തിലും പ്രസാദം വരുത്തേണ്ടതിന്നു എല്ലാ ആത്മികജ്ഞാനത്തിലും വിവേകത്തിലും ദേവവേഷ്ടത്തിന്റെ അറിവുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു വരേണം എന്നും, സകല സൽക്രിയയിലും ഫലം കായിച്ചും, ദൈവത്തിൻ പരിജ്ഞാനത്തിൽ വർദ്ധിച്ചും പോരേണം. എല്ലാ സഹിഷ്ണുതയും ഭീഷ്ശാന്തിയും വരുമാറു അവന്റെ തേജസ്സിന്റെ ഊക്കിൻപ്രകാരം എല്ലാ ശക്തിയാലും ബലപ്പെടുന്നവരായി. വിശുദ്ധൻ്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഉള്ള അവകാശപ്പെടുന്നായി നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കിയ പിതാവിന്നു സന്തോഷത്തോടെ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നവർ ആകേണം എന്നും വേണ്ടി കൊള്ളുന്നു. ആയവനല്ലോ നമ്മെ ഇരുട്ടിൻ അധികാരത്തിൽനിന്നു ഉദ്ധരിച്ചു തന്റെ സ്നേഹത്തിൻ പുത്രന്റെ രാജ്യത്തിൽ ആക്കിവെച്ചു. ഇവർക്കു നമുക്കു പാപമോചനം ആകുന്ന വീണ്ടെടുപ്പ് ഉണ്ടു. അവൻ കാണാത്ത ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിമയും സൃഷ്ടിക്ക് കൈക്കൽ ആദ്രജാതനും ആകുന്നു. എന്തെന്നാൽ സർപ്പവും അവനിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു, സ്വപ്നങ്ങളിലുള്ളവയും, ഭ്രമിമേൽ ഉള്ളവയും, കാണമവയും, കാണാത്തവയും, സിംഹാസനങ്ങൾ താൻ, കർത്തൃത്വങ്ങൾ താൻ, വാജ്യാകൾ താൻ, അധികാരങ്ങൾ താൻ സർപ്പവും അവനാലും അവർക്കുലേക്കും സൃഷ്ടമാകുന്നു. താൻ സർപ്പത്തിന്നു മുഖവയം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു; സർപ്പവും അവർക്കു കൂടിനില്ക്കുന്നു. അവൻ തന്നെ സഭയാകുന്ന ശരീരത്തിന്നു തലയും ആയതിന്നു കാരണം അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ആദ്രജാതനായി ഒർ ആരും ഭമാകുക തന്നെ; അത് അവന്നു സകലത്തിലും മുമ്പ് ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നായ്തു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ അവനിൽ എല്ലാ നിറവും വസിക്കു എന്നും. അവന്റെ ശൂശിലെ രക്തംകൊണ്ടു അവന്നാൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കി, ഭ്രമിമേലുള്ളവയും സ്വപ്നത്തിലുള്ളവയും സർപ്പം അവനെകൊണ്ടു അവർക്കുലേക്ക് നിരപ്പിക്കു എന്നും റല്ലിഷ്ടം തോന്നി. പണ്ടു കൂട്ടുകൂടിയകളിൽ ആയി, വിചാരത്തിൽ അന്വർണ്ണവരും പകയരും ആയ നിങ്ങൾ

൨൨ ഉെയും; അവൻ ഇപ്പോൾ തന്റെ ജഡശരീരത്തിൽ മരണം
 മൂലം നിരപ്പിച്ചതു, നിങ്ങളെ അവന്റെ മുമ്പിൽ വിശുദ്ധരും
 ൨൩ നിഷ്കളങ്കരും അനിന്ദ്രതം ആയി നിറഞ്ഞുവാൻ തന്നെ. വാ
 നിഷിഷെ സകല സൃഷ്ടിയിലും ഘോഷിക്കപ്പെട്ടും പൌലായ
 ഞാൻ ശുശ്രൂഷിക്കാനായ്ക്കുന്നു, നിങ്ങൾ കേട്ടും ഉള്ള സുവിശേഷ
 ഷത്തിന്റെ പ്രത്യാശയിൽനിന്നും, നിങ്ങൾ ഇളകാതെ അടി
 സ്ഥാനപ്പെട്ടവരും നിഷ്കളങ്കരും ആയി വിശ്വാസത്തിൽ
 ൨൪ പാർത്തു കൊണ്ടാലത്രെ. ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
 യുള്ള കഷ്ടാനുഭവങ്ങളിൽ സന്തോഷിച്ചു, ക്രിസ്തുന്റെ സങ്കട
 ങ്ങളിൽ കുറവായുള്ളവന്റെ എന്റെ ജഡത്തിൽ സദയാകുന്ന
 ൨൫ അവന്റെ ശരീരത്തിന്നു വേണ്ടി പൂരിപ്പിക്കുന്നു. ആയതിന്നു
 ഞാൻ നിങ്ങളിലേക്ക് എനിക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ട ദൈവത്തിൻ വീട്ടു
 വിചാരണപ്രകാരം ശുശ്രൂഷിക്കാൻ ആയതു ദേവവചന
 ൨൬ ഞെ നിവൃത്തിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെ. ആ (വചനം) യുഗാദി
 തലമുറകളിൽനിന്നും മറഞ്ഞു കിടന്ന മർമ്മം എങ്കിലും ഇപ്പോൾ,
 ൨൭ അവന്റെ വിശുദ്ധർക്കു പ്രത്യക്ഷമായി. അവർക്കു ദൈവം ജാ
 തികളിൽ ഈ മർമ്മത്തിലെ തേജസ്സിൻ സമൃദ്ധി എന്തെന്നു
 ബോധിപ്പിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചതു; ആയത് തേജസ്സിൻ പ്രത്യാശ
 ൨൮ യായി നിങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുൻ എന്നുള്ളതത്രെ. അവനെ ഞങ്ങൾ
 പ്രസ്താപിക്കുന്നതിൽ ഏതു മനുഷ്യനേയും ക്രിസ്തുനിൽ തിക
 ഞ്ഞവനായി നിറുത്തേണ്ടതിന്നു, ഏതു മനുഷ്യനേയും വഴിക്കാ
 ക്കിയും എല്ലാ ജീവനത്തോടും ഏതു മനുഷ്യനേയും ഉപദേശി
 ൨൯ ച്ചും കൊള്ളുന്നു. അതിനായും ഞാൻ എന്നിൽ ബലത്താലെ
 വ്യാപരിക്കുന്ന അവന്റെ സാധ്യശക്തിയിൻ പ്രകാരം പെ
 രുതുംകൊണ്ട് അഡ്വാനിക്കുന്നു.

൨. അദ്ധ്യായം.

സഭയുടെ ഉറപ്പിനായി ചിന്ത, (൧) ലോകജ്ഞാനത്തിൻ മായ, (൨) ക്രിസ്തുനിഷ
 പൂർണ്ണത, (൩) കള്ള മതഭേദത്തിൻ അതൃപ്തവണ്ണം.

൧ **൨൧**) ഞെന്തെന്നാൽ നിങ്ങളേയും ലുപ്തമാക്കിയതിൽ ഉള്ളവരേയും ജ
 ഡത്തിൽ എന്റെ മുഖത്തെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത എല്ലാവരേയും
 ചൊല്ലി, എനിക്ക് എത്ര വലിയ പോരാട്ടം ഉണ്ട് എന്നു നിങ്ങ
 ൨ ൾക്ക് ബോധിക്കേണ്ടതിന്നു ഇച്ഛിക്കുന്നു. അവൻ സ്നേഹത്തി
 ൽ ഏകീഭവിച്ചു വിവേകത്തിൻ നിറപടിയുടെ സകല സമ്പ

കൊലസ്സർ ൨. അ.

ത്തിലേക്കും ദൈവമായ (പിതാവിന്റെയും) ക്രിസ്തുന്റെയും മ
 മ്മത്തിൻ പരിജ്ഞാനത്തിലേക്കും ഒരുമിച്ചിട്ടും അവരുടെ ഹൃദ
 യങ്ങൾ ആശ്വസിച്ച് വരേണം എന്നത്രെ. ആ മമ്മത്തിൽ ൩
 ജ്ഞാനത്തിന്റെയും അറിവിന്റെയും നിക്ഷേപങ്ങൾ ഒക്ക
 യും മറഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. ഒരുത്തനും നിങ്ങളെ രസിപ്പിക്കുന്ന ര
 ഭാഷണത്താൽ ചരിക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ ഇതിനെ പറയുന്നു.
 എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഞാൻ ജഡംകൊണ്ടു ഭൂതത്ത് എങ്കിലും ൫
 ആത്മാവ്കൊണ്ടു നിങ്ങളോടു കൂടയുള്ളവനായി നിങ്ങളുടെ
 ക്രമത്തേയും ക്രിസ്തുനിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള വിശ്വാസത്തിൻ മതി
 ലിനെയും സന്തോഷിച്ചു കാണുന്നു. ആകയാൽ നിങ്ങൾ യേ ൩
 ശ്രക്രിസ്തുനെ കർത്താവായിട്ട് പരിഗ്രഹിച്ചപ്രകാരം തന്നെ അ
 വനിൽ നടപ്പിൻ. അവനിൽ വേർ ഉന്നിരിക്കാണ്ടും (വീടായി) ൭
 കെട്ടപ്പെട്ടു പോന്നും ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടതിന്ന് ഒത്തവണ്ണം വി
 ശ്വാസത്താൽ ഉറെച്ചും അതിൽ സ്വോത്രത്തോടെ കവിഞ്ഞും
 വരുന്നവരായി തന്നെ. മനുഷ്യരുടെ സമ്പ്രദായപ്രകാരവും ൮
 ക്രിസ്തുനോടു; ലോകത്തിൻ ആദ്യപാഠങ്ങളോട് ഒത്തവണ്ണവും
 ആത്മജ്ഞാനം എന്ന വെറും വഞ്ചനയാൽ ഒരുവനും നി
 ങ്ങളെ കവന്നുകൊണ്ടു പോകാത്താൻ നോക്കവിൻ. ക്രിസ്തുനി
 ൽ അത്രെ ദേവത്വത്തിൻ നിറവ് ഒക്കയും മെയ്യിയി വസിക്ക
 ന്നു. സകല വാഞ്ചനകൾ അധികാരത്തിന്നും തലയായ ഇവനി ൧൦
 ൽ നിങ്ങളും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു സത്യം. അവനിൽ ക്രിസ്തുന്റെ ൧൧
 പരിമേദനയാൽ തന്നെ; ജഡദേഹത്തെ വീഴ്ചയിൽ അവ
 നോടു കൂടെ സ്നാനത്തിങ്കൽ കുഴിച്ചിടപ്പെട്ടപ്പോൾ, കൈപ്പണി
 യല്ലാത്ത പരിമേദനയും നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചു. അവനിൽ കൂ ൧൨
 ടെ നിങ്ങൾ അവനെ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർത്തിയ ദൈവ
 ത്തിന്റെ സാധ്യശക്തിയിലെ വിശ്വാസത്താൽ ഒന്നിച്ചു
 ഉണർത്തപ്പെട്ടു. പിഴകളിലും നിങ്ങളുടെ ജഡത്തിൻ അഗ്ര ൧൩
 മ്മത്തിലും മരിച്ചവരായ നിങ്ങളേയും അവൻ നമുക്കു സകല
 പിഴകളേയും സമ്മാനിച്ചു വിട്ടുന്നു അവനോടു കൂടെ ഉയിർപ്പിച്ചു.
 വെപ്പുകളാൽ നമുക്കു വിരോധവും നേരെ എതിരമായ കൈ ൧൪
 റിയെ അവൻ കത്തിക്കളഞ്ഞു; അതിനെ ക്രൂശിൽ തറച്ചിട്ടു
 വഴിയിൽനിന്ന് എടുത്തു കളഞ്ഞിട്ടത്രെ. വാഴ്ചകളേയും അധിക ൧൫
 രങ്ങളേയും (ആയുധവർഗ്ഗം) കഴിച്ചെടുത്തു; അവരെ ക്രൂശിൽ ജ
 യോത്സവം കൊണ്ടാടി പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ കാഴ്ച വേലയാക്കി

൧൬ കാണിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ഊണിലും കുടിയിലും ചെറുനാൾ വാ
 ൧൭ വ്യ ശബ്ദമേ എന്തിനാലും ആരും നിങ്ങളോടുകൂടി വിധി
 ൧൮ സൂക്ഷിക്കരുത്. ഇവ വരേണ്ടുന്നവരിൽനിന്നു നിങ്ങളെ, മെച്ചപ്പെടു
 ൧൯ ന്നു സൂക്ഷിക്കരുത്. താഴെ നട്ടിട്ടുള്ളവർക്കു ഭയപ്പെടേണ്ടതും, താ
 ൨൦ ന്നു ഭയപ്പെടേണ്ടതും പ്രവേശിക്കരുത്; തന്റെ ജഡത്തിൽ മനുഷ്യനാൽ
 ൨൧ വെറുതെ ചീത്തു പോയി തലയെ മുറുകു പിടിക്കാത്തവൻ ആ
 ൨൨ രും എത്ര ഇഴുപ്പിച്ചാലും നിങ്ങളോട് അങ്കവിരുതിനെ ചതിച്ചുടു
 ൨൩ പൻ കരുതരുത്. തലയായവനിൽനിന്നല്ലെങ്കിൽ ശരീരം മുഴുവൻ അർപ്പ
 ൨൪ നാഡികളാലും ചൈതന്യം ലഭിച്ചു ഏകീഭവിച്ചു പോന്നു; ഞെ
 ൨൫ റു വഹിതമായ വസ്ത്രം കൊള്ളുന്നു. നിങ്ങളും ക്രിസ്തുനോട് കൂട
 ൨൬ ലോകത്തിൽ ആദ്യപാഠങ്ങൾക്ക് മരിച്ചു എങ്കിൽ, ലോകത്തിൽ
 ൨൭ ജീവിക്കുന്ന പ്രകാരം മനുഷ്യരുടെ കല്പിതങ്ങൾക്കും ഉപദേശ
 ൨൮ ൾക്കും തക്കവണ്ണമെ നിങ്ങളോടുകൂടി വെറുതെ ഉണ്ടാവാനു
 ൨൯ എന്തു? പിടിക്കല്ല, തച്ചിനോക്കല്ല, തൊടുകയും അരുതു; എന്നുള്ള
 ൩൦ വ എല്ലാം അനുഭവത്താൽ കേട്ട വരുന്നതത്രെ. ഈ കല്പിത
 ൩൧ ൾക്കും ഒക്കയും സ്വപ്നാശയങ്ങളിലും താഴ്മയാലും ശരീര
 ൩൨ ത്തിന്റെ ഉപേക്ഷയിലും ജീവനത്തിന്റെ പേരു മാത്രം ഉള്ളതു
 ൩൩ മാനമായത് ഒന്നിനാലും അല്ല; ജഡത്തിന്റെ തൃപ്തിക്കായിട്ടത്രെ.

൩. അദ്ധ്യായം.

മേലേവ തിരിഞ്ഞു, (൫) പഴയ മനുഷ്യനെ വീഴ്ത്തു, (൧൨) പുതിയവനെ ധരിപ്പാ
 ൩൪ നും, (൧൧-൧൪, ൩) വെച്ചേറെ വകകൊണ്ടും ഉള്ള പ്രവേശനങ്ങൾ.

൧ **൧൧** ന്നാൽ നിങ്ങളും ക്രിസ്തുനോടു കൂടെ ഉണർത്തപ്പെട്ടു എങ്കി
 ൨ ൾ, ക്രിസ്തുൻ ദൈവത്തിൻ വലഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നേടത്തു മേ
 ൩ ലേവ അന്വേഷിപ്പിൻ! ഭ്രമിയിലുള്ളവ അല്ല; മേലേവ തന്നെ
 ൪ വിചാരിപ്പിൻ. കാരണം നിങ്ങളും മരിച്ചു നിങ്ങളുടെ ജീവൻ
 ൫ ക്രിസ്തുനോടു കൂടെ ദൈവത്തിൽ ഒളിച്ചു വെച്ചു ഇരിക്കുന്നു; ന
 ൬ മുണ്ടെ ജീവനാകുന്ന ക്രിസ്തുൻ വിളങ്ങി വരുമ്പോഴൊക്കെ, നി
 ൭ ങ്ങളും അവനോടു കൂടെ ദൈവത്തിൽ വിളങ്ങും. ആകയാൽ പു
 ൮ ളിയോടുകൂടി, അശുദ്ധി, അതിരാഗം, ദുർമ്മോഹം, വിഗ്രഹാരാധന ആ
 ൯ കുന്ന ലോഭം ഇങ്ങിനെ ഭ്രമിമേലുള്ള നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങ
 ൧൦ ൾ ഉൾക്കൊണ്ടു മരിപ്പിച്ചു കൊൾവിൻ. ആ വക നിമിത്തം ദേവകോപ
 ൧൧ ൾ അനുഭവിക്കുന്നവരുടെ മക്കൾ മേൽ വരുന്നു. ഇവരിൽ നിങ്ങളും
 ൧൨ വ അന്വേഷിപ്പിൻ. ഇപ്പോഴൊന്നിടത്തും

കൊലസ്സർ ൩. ൯.

അവ ഒക്കെയും കോപം, ക്രോധം, വേണ്ടാത്തവയും നിങ്ങളുടെ വായിൽനിന്നു ദൂഷണമുദാഹരണങ്ങളും ഇട്ടുകളവിൻ. അന്യോന്യം കളവു പറയാതിൻ. നിങ്ങൾ പഴയ മനുഷ്യനെ അവർക്കു ഹൃദയം പ്രവൃത്തികളോട് കൂടെ വീഴ്ത്തുകയും തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചവന്റെ പ്രതിമപ്രകാരം പരിജ്ഞാനത്തിലേക്കു പുതുക്കപ്പെടുന്ന നൂതന മനുഷ്യനെ ധരിച്ചു കൊണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിൽ യവന യഹൂദന്മാരും പരിഷേദന അഗ്രചർമ്മവും ദ്രോഹവും ദാസസ്വതന്ത്രരും എന്നില്ല; ക്രിസ്തുനത്രെ എല്ലാവരിലും എല്ലാം ആകുന്നു.

അതുകൊണ്ടു ദൈവത്താൽ തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും വിശുദ്ധരും പ്രിയതമായി അലിവുള്ള കരൾ, ദയ, താഴ്മ, സൗമ്യത, ദീപ്തചിന്തയോടുകൂടിയവരെ ധരിച്ചുകൊണ്ടു. അന്യോന്യം പൊറുത്തും ഒരുവനോട് ഒരുവനു വഴക്കുവാൻ, തമ്മിൽ സമ്മാനിച്ചും വിട്ടുവിൻ! ക്രിസ്തുൻ നിങ്ങൾക്കു സമ്മാനിച്ചതു പോലെ തന്നെ നിങ്ങളും (ചെയ്യിൻ). ഈ സകലത്തിന്നും മീതെ സ്നേഹം ആകുന്ന തികവിൻ കെട്ടിനെ അണിവിൻ! ക്രിസ്തുന്റെ സമാധാനം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വാഴുകയും വേണം; ആയതിനായി നിങ്ങൾ ഏകദേശരീതിയിൽ (ആവാൻ) വിളിക്കപ്പെട്ടവല്ലോ, കൃതജ്ഞരായും ഭവിപ്പിൻ. ക്രിസ്തുന്റെ വചനം എത്രയും മനോഹരമായി നിങ്ങളിൽ വസിക്കയും നിങ്ങൾ എല്ലാ ജ്ഞാനത്തിലും അന്യോന്യം പഠിപ്പിച്ചും സങ്കീർത്തനങ്ങളാലും സ്മൃതികളാലും ആത്മിക പാട്ടുകളാലും ബുദ്ധി ഉപദേശിച്ചും കരുണയാലെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്നു പാടി കൊൾകയും ആവൂ. വാക്കിലൊ, ക്രിയയിലൊ എന്തു ചെയ്യാലും സകലവും കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ ചെയ്യും ദൈവവും പിതാവും ആയവൻ അവന്മാരും സ്കാരം കഴിച്ചും കൊണ്ടിരിപ്പിൻ.

സ്ത്രീകളെ, കർത്താവിൽ ഉചിതമാകുവണ്ണം പുരുഷന്മാർക്കു കീഴടങ്ങുവിൻ. പുരുഷന്മാരെ! സ്ത്രീകളെ സ്നേഹിച്ചും അവരോടു കൈപ്പിച്ചു പോകാതെയും ഇരിപ്പിൻ. മക്കളെ, പിതാക്കളെ എല്ലാംകൊണ്ടും അനുസരിപ്പിൻ! ഇതത്രെ കർത്താവിങ്കൽ നിന്ന സമ്മതം ആകുന്നു. പിതാക്കന്മാരെ, നിങ്ങളുടെ മക്കൾ ബുദ്ധിമുട്ടി പോകരുത് എന്നു വെച്ചു അവരെ (കോപത്തിനായി) ഇളക്കാതെ ഇരിപ്പിൻ. ദാസരെ ജഡപ്രകാരം ഉടയവരെ എല്ലാംകൊണ്ടും അനുസരിപ്പിൻ! മനുഷ്യരെ രസിപ്പിക്കുന്ന ദൃഷ്ടി

സേവകളാൽ അല്ല; കർത്താവെ ഭയപ്പെട്ട ഹൃദയത്തിൻ ഏക
 ൨൩ ഗ്രന്ഥിലത്രെ. നിങ്ങൾ ചെയ്തത് ഒക്കയും പരമാവകാശം എ
 ൨൪ ന്ന പ്രതിഫലം കർത്താവോട് ലഭിക്കും എന്നറിഞ്ഞു. മനുഷ്യ
 ക്ഷേണല്ല; കർത്താവിന്റേ എന്നു മനസ്സോടെ പ്രവൃത്തിപ്പിൻ,
 ൨൫ കർത്താവായ ക്രിസ്തുനെ അത്രെ സേവിപ്പിൻ. അന്തീതിയെ
 ചെയ്യുന്നവൻ ചെയ്യുതിനെ തന്നെ പ്രാപിക്കുമല്ലോ; മുഖപ
 ൪, ൧ ക്ഷം എന്നതും ഇല്ല. യജമാനന്മാരെ, നിങ്ങൾക്കും വാനങ്ങളി
 ൽ യജമാനൻ ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞു, ദാസർക്കു ന്യായവും സാമ്യവും
 ആയതിനെ കാട്ടുവിൻ.

൪. അദ്ധ്യായം..

(൨) കാരാ പ്രബോധനങ്ങൾ, (൭) വർത്തമാനങ്ങൾ, (൧൫) സമാപ്തി.

൨ പ്രിയനായിൽ അഭിനിവേശിച്ചും സ്നേഹാത്രത്തോടെ അതി
 ൩ ൽ ജാഗ്രിച്ചും കൊൾവിൻ. എനിക്കു ബന്ധനത്തിൻ കാര
 നമായ ക്രിസ്തു മർദ്ദത്തെ പറവാൻ ദൈവം ഞങ്ങൾക്കു വച
 നത്തിൻ വാതിലെ തുറക്കയും ഞാൻ പറയേണ്ടുന്നപ്രകാരം;
 ൪ അതിനെ വിളങ്ങിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾക്കായികൊ
 ൫ ണ്ടും പ്രാർത്ഥിച്ചിൻ. പുറത്തുള്ളവരോടു സമയത്തെ തക്കത്തിൽ
 ൬ വാങ്ങിക്കൊണ്ടും ജീവനത്തിൽ നടന്നു വരുവിൻ. ഓരോരുത്ത
 നോട് ഉത്തരം പറവാൻ നിങ്ങൾക്കു ബോധിക്കുംവണ്ണം നി
 ങ്ങളുടെ വാക്കു എപ്പോഴും ലാവണ്യത്തോടും ഉപ്പിനാൽ രചിത
 രവും ആകുക.

൭ എന്റെ അവസ്ഥകൾ ഒക്കയും പ്രിയസഹോദരന്മാരേ കർത്താ
 വിൽ വിശ്വസ്യ ശുശ്രൂഷിക്കാരനും സഹദാസനും ആയ തുടി
 ൮ കൻ നിങ്ങളോട് അറിയിക്കും. അവൻ അങ്ങേ അവസ്ഥക
 ളെ അറിഞ്ഞും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചും കൊ
 ൯ ന്നുണ്ടേതിന്നു തന്നെ. ഞാൻ അവനെ അങ്ങു നിന്നുള്ള ഒന്നെ
 സിമൻ എന്ന വിശ്വസ്യനും പ്രിയനും ആയ സഹോദരനോ
 ൧൦ ടു കൂടെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കെ അയച്ചു; ഇവിടത്തേവ എല്ലാ
 ൧൧ അവർ നിങ്ങളെ അറിയിക്കും. എന്റെ കൂടെ പടകാവലിൽ ഉ
 ൻതു അരിസ്തുഹനും ബെൻബാവിൻ മച്ചുന്നായ മാർക്കും (അ
 വനെ കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു കല്പന വന്നുവല്ലോ, അവൻ അ
 ൧൨ ങ്ങു വന്നാൽ അവനെ കൈക്കൊൾവിൻ. യൂസ്തുൻ എന്നു
 പറയുന്ന യേശുവും നിങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു; പരിശുദ്ധനായിൽ

കൊലസ്സർ ൪. അ.

നിന്നു ഇവർ മാത്രം ദേവരാജ്യത്തിന്നു കൂട്ടുവേലക്കാർ ആയിട്ട് എനിക്കു സാന്ത്വനമായി ഭവിച്ചു. അങ്ങനെയുള്ള എപ്പോഴും ചെറു വന്ന ക്രിസ്തുദാസൻ നിങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ സകല ഇഷ്ടത്തിലും തികഞ്ഞവരും നിറുപടി വന്നവരും ആയിനില്ക്കേണ്ടതിന്നു, അവൻ പ്രാർത്ഥനകളിൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കു ലവുദിത്യം ചെറുയിലും ഹിയരപൊലിയിലും ഉള്ളവർക്കു വേണ്ടി, അവന്നു വളരെ പ്രാർത്ഥന ഉണ്ടു എന്നുള്ളതിന്നു ഞാനും അവന്നു സാക്ഷി. പ്രിയ വൈദ്യനായ ലൂക്കാവും ദേമാവും നിങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു. ചെറുലവുദിത്യയിലെ സഹോദരന്മാരെയും വിദേശക്കാർക്കു നമ്മുടെ ചെറുതും അവന്റെ വീട്ടിലെ സഭയെയും വന്ദിപ്പിൻ. നിങ്ങളിൽ ചെറുതും ഈ ലേഖനം വായിച്ചു തീർന്ന ശേഷം ലവുദിത്യരുടെ സഭയിൽ കൂടെ വായിപ്പിക്കയും ലവുദിത്യയിൽ നിന്നുള്ളതിനെ നിങ്ങൾക്കു വായിക്കയും ചെയ്യിൻ. അഹിപ്പനോടു നീ കത്താവിൽ ചെറുതും റിഗ്രഹിച്ച ശുശ്രൂഷയെ നിവൃത്തിപ്പാൻ അതിനെ നോക്കുക എന്നും ചൊല്ലിയിൻ. ചെറുതും ഈ എന്റെ കൈയാലെ വെച്ചു വെക്കും; എന്റെ ബന്ധനങ്ങളെ ഓർത്തുകൊൾവിൻ; കരണനിങ്ങളോട് ഇരിപ്പുതാക.

THE FIRST EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO THE

Thessalonians

തെസ്സലോനീകർ

എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

അപോസ്തലൻറെ പ്രാർത്ഥനയും സഭയിൽ ഫലിച്ചതിനാൽ സന്തോഷം.

- ൧ **വെ**യും സിലവാനും തിമോത്ത്യനും പിതാവായ ദൈവത്തിലും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിലും (ഇരിക്കുന്ന) തെസ്സലോനീകൃസഭയ്ക്ക് (എഴുതുന്നത്). നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു കരുണയും സമാധാനവും (ഉണ്ടാക).
- ൨ ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ നിങ്ങളെ ഓർത്തുകൊണ്ടു, നിങ്ങളിലെ വിശ്വാസവേലയേയും സ്നേഹ പ്രയത്നത്തെയും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനെ ചൊല്ലി, പ്രത്യാശാക്ഷാന്തിയേയും ഇടവിടാതെ നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവുമായവൻറെ തിരുമുമ്പിൽ സ്തുരിച്ചിട്ടു തന്നെ, ഞങ്ങൾ എപ്പോഴും നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവർക്കായികൊണ്ടും ദൈവത്തെ സ്മരിക്കുന്നു. ആയതു നിങ്ങളുടെ തെരിഞ്ഞെടുപ്പിനെ അറിഞ്ഞിട്ടു ചെയ്യുന്നു; ദൈവത്താൽ
- ൩ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടുള്ള സഹോദരന്മാരെ! കാരണം ഞങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ സുവിശേഷിച്ചതു വെറും വചനത്താലല്ല, ശക്തിയിലും വിശുദ്ധാത്മാവിലും ഏറിയ നിറപടിയിലും ആയു. നിങ്ങളുടെ നിമിത്തം ഞങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ ഇന്നവരായി തീർന്നു എന്നതും
- ൪ അറിയാമല്ലോ. നിങ്ങളും ബഹു സങ്കടത്തിൽ (എങ്കിലും) വിശുദ്ധാത്മാസന്തോഷത്തോടെ വചനത്തെ കൈക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കും കർത്താവിന്നും അനുകാരികളായി ചമഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു

൪൭൮

൧. തെസ്സലനീക്യർ ൧. ൨. അ.

മക്കേദോന്യയിലും അകായകയിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് എല്ലാ വർഷം നിങ്ങൾക്കു തന്നെ മാതൃകയായിത്തീർന്നു. നിങ്ങളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു, കർത്താവിന്റെ വചനം മുഴങ്ങി ചെന്നിരിക്കുന്നു; മക്കേദോന്യയിലും അകായകയിലും തന്നെ അല്ല; സകല സ്ഥലത്തിലും നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിങ്കലേക്കുള്ള വിശ്വാസം (ശ്രുതി) പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്ക് ഒന്നും പറയാൻ ആവശ്യമില്ല. നിങ്ങളിൽ വെച്ചു ഇന്നു പ്രവേശം ഞങ്ങൾക്കു സാധിച്ചു എന്നും ജീവനുള്ള സത്യദൈവത്തെ സേവിച്ചാണെന്നും അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉണർത്തിയ സ്വപുത്രനും വരുന്ന കോപത്തിൽനിന്നു നമ്മെ വിട്ടുവിക്കുന്നവനും ആകുന്ന യേശു വാനങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്നതു പാർത്തിരിപ്പാനും നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു വിട്ടു, ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് ഇന്നുപ്രകാരം തിരിഞ്ഞു എന്നും അവൻ തന്നെ നമ്മെ കുറിച്ചു അറിയിക്കുന്നുവല്ലോ.

൨. അദ്ധ്യായം.

അപോസ്തലൻ തന്റെ നടപ്പും ഉപദേശവും സഭയെ കാഴ്ചിച്ചു; (൧൩) സമീപം തനിമിത്തം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.

സഹോദരന്മാരെ! നിങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായ പ്രവേശം വ്യക്തമായിട്ടില്ല എന്നു നിങ്ങൾക്കു തന്നെ ബോധിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഞങ്ങൾ മുൻപെ, ഫിലിപ്പിയിൽ നിങ്ങൾ അറിയുന്ന കഷ്ടസാഹസങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തു ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷത്തെ പെരുത്തു പോരാട്ടത്തിൽ എങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു ചൊല്ലുവാൻ ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിൽ പ്രാഗത്ഭ്യം ധരിച്ചിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പ്രവേശം ബുദ്ധിമുട്ടിൽ നിന്നു അശ്രദ്ധിയായിലൊഴുത്തു; പ്രാർത്ഥനയുള്ളതും അല്ല. ഞങ്ങളെ സുവിശേഷരചനകൾ ഏല്പിച്ചാൻ ദൈവത്തിന്നു കൊള്ളാകുന്നവരായി തെളിഞ്ഞു പ്രകാരം തന്നെ; ഞങ്ങൾക്കു മനുഷ്യർക്കു എന്തെല്ലാം; ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ശോധന ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിന്നു പ്രസാദം വരുത്തിക്കൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നതെ ഉള്ളു. മുൻപുതന്നെ വാചകം ഞങ്ങൾക്കു ഒരിക്കലും ആചരിക്കാത്ത പ്രകാരം നിങ്ങൾക്കുറിയാമല്ലോ; ലോകത്തിൽ ഉപായം ഇല്ല ദൈവം സാക്ഷി; പിന്നെ ക്രിസ്തുന്റെ അപോസ്തലൻ എന്നു വെച്ചു ചെന്നത്തോടെ ഇരിപ്പാൻ കഴിയുമ്പോഴും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് എങ്കിലും മറ്റുള്ളവരോടു ന

രന്റെ

I. THESSALONIANS II.

എങ്കിലും മനുഷ്യരുടെ പക്കൽനിന്നും, മാനത്തെ അന്വേഷിച്ചു
 ൭ തും ഇല്ല. നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വത്സലന്മാർ ആയ്ക്കുന്നതെ ഉള്ള.
 പോറ്റുന്നവർ തന്റെ മക്കളെ ലാളിക്കുംപോലെ ഞങ്ങൾ നി
 ൮ ങ്ങളെ ഓമനിച്ചുകൊണ്ടു. നിങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തിന്റെ സുവി
 ശേഷം മാത്രമല്ല; ഞങ്ങൾക്കു പ്രിയരാകയാൽ ഈ പ്രാണങ്ങ
 ൯ ൻ ശ്ലേഷം തന്നു വെപ്പാൻ പ്രസാദിച്ചിരുന്നു. സഹോദരന്മാരെ!
 ഞങ്ങളുടെ അധ്വാനവും കഴക്കും ഓർത്തുകൊള്ളു ന്നുവല്ലോ; നി
 ങ്ങളിൽ ആരേയും ഭാരം ചുമത്തരുത് എന്നുവെച്ചു, ഞങ്ങൾ രാവും
 പകലും വേല ചെയ്തുകൊണ്ടു, നിങ്ങളോടു ദൈവത്തിൻ സു
 ൧൦ വിശേഷത്തെ പ്രാർത്ഥിച്ചുവല്ലോ. വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങളി
 ൽ ഞങ്ങൾ എത്ര പവിത്രമായും നീതിയായും അനിന്ദ്രമായും
 ൧൧ നടന്നു എന്നതിന്നു നിങ്ങളും ദൈവവും സാക്ഷികൾ. തന്റെ
 രാജ്യത്തിലും തേജസ്സിലും നിങ്ങളെ വിളിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദൈവത്തി
 ൧൨ ന്നു യോഗ്യമാണ്യപ്പാൻ തക്കവണ്ണം. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ ഭ
 രോരുത്തനെ അച്ഛൻ മക്കളെ എന്നപോലെ പ്രവേശിപ്പി
 ച്ചും സമ്മതിപ്പിച്ചും ആണെയിട്ടും ചൊല്ലിവന്നപ്രകാരവും എ
 ൧൩ ല്ലാം നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. ആയ്ക്കു നിമിത്തം ഞങ്ങളും ദൈവ
 ത്തെ ഇടവിടാതെ സ്തുതിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ച ദേവവച
 നത്തെ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളിൽനിന്നു പരിഗ്രഹിച്ചു. മനുഷ്യവാക്കു
 യിട്ടല്ല; ഉള്ളപ്രകാരം ദൈവവചനമായിട്ടു തന്നെ കൈക്കൊൾ
 ൧൪ യാൽ എന്നത്രെ. സഹോദരന്മാരെ! യഹൂദയിൽ ക്രിസ്തുയേശു
 വിങ്കലുള്ള ദേവസഭകൾക്കു നിങ്ങളല്ലോ അനുഭവിക്കുകയായി ച
 മഞ്ഞത് അവർ യഹൂദരാൽ അനുഭവിച്ചു തരങ്ങൾ എല്ലാം നി
 ൧൫ ങ്ങളും സ്വജാതിക്കാരാൽ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ. ആ
 യവർ കർത്താവായ യേശുവേയും പ്രവാചകന്മാരേയും കൊ
 ന്നവരും ഞങ്ങളെ ഹിംസിച്ചുകുത്തേവരും ദൈവത്തിന്നു തെളി
 യാത്തവരും ഞങ്ങൾ ജാതികളോട് ഇവർ രക്ഷപ്പെടുവാൻ
 സംസാരിക്കുന്നതു മുടക്കുകകൊണ്ട് എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും വിശ്വാ
 ൧൬ ധികളും ആകുന്നു. അത് അവരുടെ പാപങ്ങൾ കേവലം പ
 റിപ്പാറു തന്നെ; ക്രോധമൊ അവർ മേൽ അവസാനത്തെക്ക്
 എത്തിയിരിക്കുന്നു.

൧. തെസ്സലനീകൃർ ൩. അ.

൩. അദ്ധ്യായം.

അവരെ കാണാൻ ആഗ്രഹവും തിമോത്ഥ്യനെ അയക്കയാൽ വന്ന ആശ്ചര്യവും.

ഞങ്ങളെ സഹോദരന്മാരെ, ഒരു നാഴിക നേരത്തോളം ഹൃദയം കൊണ്ടല്ല; മുഖംകൊണ്ടത്രെ, നിങ്ങളെ പിരിഞ്ഞു മക്കളില്ലാത്തപോലെ ആയുശേഷം പെരുത്ത കാഷ്ടയോടു നിങ്ങളുടെ മുഖം കാണാൻ ഏറ്റവും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു, നിങ്ങളുടെ വരവ് വാൻ; പൗൽ ആകുന്ന എനിക്ക് ഒരിക്കലല്ല; രണ്ടുവട്ടം തന്നെ ഹൃദയം മനസ്സായിരുന്നു. സാത്താൻ ഞങ്ങളെ തടുത്തു താനും, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിൻ പ്രത്യക്ഷതയിൽ അവന്റെ മുമ്പിൽ ഞങ്ങളുടെ ആശയം സന്തോഷമൊ പ്രശംസാകീർതിമൊ ആരുപോൽ നിങ്ങളും അല്ലയോ; ഞങ്ങളുടെ തേജസ്സും സന്തോഷവും നിങ്ങൾ ആകുന്നു സത്യം. ആകയാൽ പിന്നെ പൊതുവെ, പക്ഷാത്കൃതരായിട്ട് തന്നിട്ടു വിടപ്പെടുക നല്ലൂ എന്നു തോന്നി, നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ ക്രിസ്തുസുവിശേഷത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ കൂട്ടവേലക്കാരന്മാർ ആയ തിമോത്ഥ്യനെ അയച്ചു. ഈ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ആരും കല്പിക്കാൻ പോകരുത് എന്നു നിങ്ങളെ സ്ഥിരീകരിപ്പാനും നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്നു വേണ്ടി പ്രബോധിപ്പിപ്പാനും ആയിട്ടത്രെ, നാം ഇതിന്നായി കിടക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾക്ക് ബോധിച്ചുവല്ലോ. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരിക്കുന്ന സമയം ഇനി ക്രൈസ്തവങ്ങളിലേക്കു എന്നു മുമ്പറഞ്ഞു തന്നുവല്ലോ? അപ്പോഴും സംഭവിച്ച പ്രകാരം നിങ്ങൾ ഇന്ന് അറിയുന്നതും ഉണ്ടു. ഇതിന്നിമിത്തം ഞാനും ഒട്ടും പൊതുവെ, പരീക്ഷകൻ പക്ഷെ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിച്ചുവെങ്കിലും, ഞങ്ങളുടെ പ്രയത്നം പഴുതിലാകുമൊ എന്നു നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ അറിവാൻ അയച്ചു. ഇപ്പോഴൊ തിമോത്ഥ്യൻ നിങ്ങളിൽ നിന്നും ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും സ്നേഹവും ഞങ്ങളെ കുറിച്ചു നിത്യം നല്ല ഓർമ്മ ഉണ്ടെന്നും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ എന്നപോലെ ഞങ്ങളെ കാണാൻ അങ്ങു വാണു ഉണ്ടെന്നും ഉള്ള സുവാർത്ത ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു കാരണത്താൽ. സഹോദരന്മാരെ, ഞങ്ങളുടെ സകല മുട്ടു സന്ദർഭത്തിലും നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ഘോരമായി നിങ്ങളിൽ ആശ്ചര്യമായിട്ടു. ഇപ്പോഴല്ലോ നിങ്ങൾ കർത്താവിൽ നിലനിന്നാൽ ഞങ്ങളും ജീവിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്മുമ്പാകെ

നിങ്ങളെ ചൊല്ലി സന്തോഷിക്കുന്ന സകല സന്തോഷത്തിനായിട്ടും നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ദൈവത്തിനു എന്തൊരു മറ്റൊരു പ്രാർത്ഥനയും ഇല്ല. ഇനി നിങ്ങളുടെ മുമ്പെ കണ്ടു, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കറവുകളെ തീർക്കുമാറുകേണ്ടതിന്നു രാപ്പകലും ഭയം ഇല്ലാതെ യാചിച്ചു പോരുന്ന സത്യം. എന്നാൽ നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവും ആയവൻ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുനുമായി തന്നെ നിങ്ങളിലേക്ക് ഞങ്ങളുടെ വഴിയെ നിർത്തിയതിനാൽ നിങ്ങൾക്കൊക്കെ കർത്താവ് തങ്ങളിലും എല്ലാവരിലും ഉള്ള സ്നേഹത്തെ ഞങ്ങളുടേത് നിങ്ങളിലായതു പോലെ മൂത്തു വഴിയുമാറാക്കുകയും ഇങ്ങിനെ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു തന്റെ സകല വിശുദ്ധരുമായി വരുന്ന പ്രത്യക്ഷതയിൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവും ആയവന്റെ മുമ്പിൽ വിശുദ്ധീകരണത്തിൽ അനിവൃതമാക്കുവണ്ണം സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക.

൪. അദ്ധ്യായം.

വിശുദ്ധീകരണത്തിനും മറ്റും പ്രബോധനം, (൧൩) കർത്താവിൻ വരവിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നീല്പിൻ വിവരം.

൧ ശ്രേഷ്ഠം സഹോദരന്മാരെ! നിങ്ങൾ ഇന്നു പ്രകാരം നടന്നു, ദേവപ്രസാദം വരുത്തേണം എന്നു ഞങ്ങളിൽനിന്നു പരിഗ്രഹിച്ച പ്രകാരം തന്നെ (ഇന്നും നിങ്ങൾ നടക്കുന്നതു പോലെ) മേലാൽ അധികം വഴിത്തു വരേണ്ടതിന്ന് ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് ചോദിച്ചു, കർത്താവായ യേശുവിൽ പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞങ്ങൾ കർത്താവായ യേശുമൂലം നിങ്ങൾക്ക് ഇന്നു ന്ന് ആജ്ഞകളെ തന്നു എന്നറിയുന്നുവല്ലോ. എങ്കിലൊ ദൈവത്തിന്നു ഇഷ്ടമാകുന്നതു നിങ്ങളുടെ വിശുദ്ധീകരണം തന്നെ.

൨ നിങ്ങൾ പുലയാട്ടു വിട്ടൊഴിക. അവനവൻ തന്റെ പാത്രത്തെ വിശുദ്ധീകരണത്തിലും മാനത്തിലും അടക്കുവാൻ പഠിക്കുക; ദൈവത്തെ അറിയാത്ത ജാതികൾക്ക് ഒത്ത കാര്യത്തിൽ അരുതു. പിന്നെ പ്രവൃത്തിയിൽ അതിക്രമിക്കാതെയും തന്റെ സഹോദരനെ തോല്പിക്കാതെയും ഇരിക്ക. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് ആണായിട്ടുംകൊണ്ടു, മുൻ ചൊല്ലിയ പ്രകാരം ഈ വരികൾ വെക്കുകയും കർത്താവ് ഉത്തരം ചോദിക്കുന്നവൻ സത്യം അശുദ്ധീകരണമായിട്ടല്ലല്ലൊ വിശുദ്ധീകരണത്തിലത്രെ; ദൈവം നമ്മെ

പ. തൈസ്സലനീക്യർ ര. അ.

വിളിച്ചതു; ആകയാൽ തള്ളുന്നവൻ മനുഷ്യനെ അല്ല തള്ളുന്ന
ത് തന്റെ വിശുദ്ധാത്മാവെ കൂടെ നിങ്ങളിൽ തന്ന ദൈവത്തെ
അത്രെ. പിന്നെ സഹോദരപ്രീതിയെ കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു് ന്
എഴുതുവാൻ ആവശ്യമില്ല; അന്യോന്യം സ്നേഹിപ്പാൻ നിങ്ങ
ൾ തന്നെ ദേവോപദിഷ്ടർ ആകുന്നതുമൂലംതെ, മക്കെദോന്യയി
ൽ ഒക്കെയും സകല സഹോദരന്മാരോടും അതിനെ ആചരിച്ചു
പോരുന്നവല്ലൊ. എങ്കിലും സഹോദരന്മാരെ! അധികം വഴി ൧൦
ഞ്ഞുവരേണം എന്നും, പുറത്തുള്ളവരേയും ബോധ്യം വരുത്തു ൧൧
ന്ന സുശീലത്തോടെ നടന്നും ഒന്നിന്നും ഒർ ആവശ്യമില്ലാതെ
കഴിച്ചും വരേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ ആജ്ഞാപിച്ചു തന്നപ്രകാരം.
നിങ്ങൾ അടങ്ങി പാത്തും താന്താന്റെ കാര്യം നടത്തിയും ത ൧൨
ന്റെ കൈകളാൽ വേല ചെയ്യും കൊൾകയിൽ അഭിമാനിച്ചി
രിക്കേണം എന്നും പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു.

പിന്നെ നിദ്രകൊണ്ടവരെ തൊട്ടു നിങ്ങൾ പ്രത്യാശയില്ലാ ൧൩
ത്ത മറ്റുള്ളവരെന്നപോലെ ദുഃഖിക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ
ബോധിക്കാതിരിക്കരുത് എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കാരണം യേശു ൧൪
ശ്രീ മരിക്കയും എഴുന്നീല്ക്കയും ചെയ്തതു നാം വിശ്വസിച്ചാൽ
മൈവം നിദ്രകൊണ്ടവരേയും യേശുവെക്കൊണ്ട് അപ്രകാരം
തന്നെ അവനോടു കൂടെ വരുത്തും. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ക ൧൫
ർത്താവിൻ വചനത്താൽ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: കർത്താവി
ന്റെ പ്രത്യക്ഷതവരെ ജീവനോടെ ശേഷിക്കുന്ന നാം നിദ്ര
കൊണ്ടവരിൽ മുല്ലക്കെത്തുകയില്ല. കർത്താവ് താൻ അല്ലൊ ൧൬
ഒരു ചൊല്ലിയിയോടെ പ്രധാനദൂതന്റെ ശബ്ദവും ദേവ കാഹ
ളവും മുഴങ്ങവെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങും; ക്രിസ്തുനിൽ മരി
ച്ചവർ മുന്പെ തന്നെ എഴുന്നീല്ക്കയും ചെയ്യും. പിന്നെ ജീവനോ ൧൭
ടെ ശേഷിക്കുന്ന നാം അവരോട് ഒക്കത്തക്ക മേഘങ്ങളിൽ
(ഏറി) ആകാശത്തിൽ കർത്താവെ എതിരേല്പാൻ പഠിച്ചെടുക്ക
പ്പെടും; ഇങ്ങിനെ നാം എപ്പോഴും കർത്താവോട് കൂടെ ഇരിക്കയും
ചെയ്യും. ആകയാൽ ഈ വചനങ്ങളെക്കൊണ്ട് അന്യോന്യം ൧൮
ആശ്വസിപ്പിച്ചു കൊൾവിൻ.

൧. തെസ്സലനീക്യർ ൫. അ.

എല്ലാവരോടും എപ്പോഴും നന്മയെ പിന്തുടന്നു കൊൾവിൻ. എപ്പോഴും സന്തോഷിപ്പിൻ! (൧൬) ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. ൧൭ എല്ലാവരിലും സ്നേഹം ചെയ്യിൻ എന്നതു ക്രിസ്തുവേദത്തിൽ ൧൮ നിങ്ങളോടു ദേവേട്ടമാമല്ലൊ ആകുന്നു. ആത്മാവെ പൊലിയാ ൧൯ യിൻ, (൨൦) പ്രവചനങ്ങളെ ധിക്കരിയായില്ല. സകലത്തെയും ൨൧ ശോധന ചെയ്യിൻ! നല്ലതിനെ മുറുക പിടിച്ചിൻ. ദോഷമര ൨൨ ണ്ടും എല്ലാം വിട്ടൊഴിവിൻ. എങ്കിലും സമാധാനത്തിൻ ദൈ ൨൩ വമായവൻ തന്നെ നിങ്ങളെ അശേഷം വിശുദ്ധീകരിക്കും; നിങ്ങളുടെ ആത്മാവും ദേഹിയും ദേഹവും സമസ്തം നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ അനിവൃതമായി കാണപ്പെടാക. നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നവൻ വിശ്വസ്തൻ ആക ൨൪ ന്നു; ഇതിനേയും അവൻ ചെയ്യും. സഹോദരന്മാരെ! ഞങ്ങളെ ൨൫ ട്ടുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചിൻ. എല്ലാ സഹോദരന്മാരും വിശു ൨൬ ഡ ചുംബനത്താൽ വന്ദിച്ചിൻ. (വിശുദ്ധ) സഹോദരന്മാർ ൨൭ ഒക്കെയും കേൾക്കെ ഈ ലേഖനം വായിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ കർത്താവാനെ നിങ്ങളെ അപേക്ഷിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവ ൨൮ യ യേശുക്രിസ്തുന്റെ കരുണ നിങ്ങളോടു കൂടെ (ഇരിപ്പതാക) ആമെൻ.

THE SECOND EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO THE

Corinthians

തെസ്സലനീകൃക്ക്

എഴുതിയ രണ്ടാം ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

ഹിംസയില്ലാത്ത വിശ്വാസവുമായി സുഖത്തോടും, (൫) ഫലസുഖത്തോടും, (൧൧) തികവിനായി അപേക്ഷയും.

൧ **വെ**യും സിലവാനും തിമോത്ത്യനും നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിലും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിലും ഉള്ള ഞങ്ങളുടേ നീക്കത്തിന്റെ സന്ദർഭം എഴുതുന്നത്: (നമ്മുടെ) പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു കരുണയും സമാധാനവും (ഉണ്ടാക).

൨ സഹോദരന്മാരെ! നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ഏതൊരു വലിച്ചു നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവരിലും ഓരോരുത്തന്നു അന്യോന്യസ്പ്രേമം ഉണ്ടാകുവാൻ വരികയാൽ, ഞങ്ങൾ യോഗ്യമാവുന്ന ദൈവത്തിന് എപ്പോഴും നിങ്ങൾക്കായി സുഖത്തോടും ചെയ്യാൻ കടക്കാൻ ആകുന്നു. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു സഹിക്കുന്ന എല്ലാ ഹിംസകളിലും സങ്കടങ്ങളിലും ഉള്ള നിങ്ങളുടെ ക്ഷാന്തി വിശ്വാസങ്ങൾ നിമിത്തം ഞങ്ങൾ തന്നെ ദേവസഭകളിൽ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ആയതു ദൈവത്തിന്റെ ന്യായമായുള്ള വിധിക്കു ലക്ഷണം തന്നെ; നിങ്ങൾ (അടി) കഴിഞ്ഞുപോയ ദൈവരാജ്യത്തിന്നു യോഗ്യന്മാരായി തോന്നുവാനുവേണ്ടുന്നവർ. നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നവർക്കു ഉപദേശം ഉപദേശിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളോടുകൂടെ തന്നെപ്പോലും പകരം നല്ലവതു ദൈവത്തിന്നു ന്യായ

രവ്യത

൨. തെസ്സലനീകൃർ ൧. ൨. അ.

മായിരുന്നാൽ തന്നെ. കർത്താവായ യേശു തന്റെ ശക്തിയുണ്ടെ
 ടെ ഭൂതരുമായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ജ്യാലാഗ്നിയിൽ വെളിപ്പെ
 ട്ടു വന്നു, ദൈവത്തെ അറിയാത്തവർക്കും നമ്മുടെ കർത്താവായ യ
 യേശുവിൻ സുവിശേഷത്തെ അനുസരിക്കാത്തവർക്കും പ്രതി
 കാരം കൊടുക്കയിൽ തന്നെ; ആയവർ കർത്താവിൻ മുമ്പിൽ നി
 നിന്നും അവന്റെ ഊക്കിൻ തേജസ്സിൽനിന്നും (നീങ്ങി) നിത്യ
 സംഹാരം ആകുന്ന ദണ്ഡത്തെ അനുഭവിക്കും. അന്ന് അവ ൧൦
 ന് തന്റെ വിശുദ്ധരിൽ മഹത്വപ്പെടുവാനും, നിങ്ങളോടുള്ള ഞ
 ഞുടെ സാക്ഷ്യത്തിന്നു വിശ്വാസം ഉണ്ടായതു പോലെ വിശ്വ
 സിച്ചവർ എല്ലാവരിലും താൻ ആശ്ചര്യപാത്രം ആകുവാനും
 വന്നെത്തിയപ്പോഴേക്കു തന്നെ. ഇതിനായി ഞങ്ങളും നമ്മു ൧൧
 ടെ ദൈവത്തിന്റെയും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെയും ക
 രുണെക്കു തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിൻ നാമം
 നിങ്ങളിലും നിങ്ങൾക്കും ആയതിലും മഹത്വപ്പെടുണ്ടേണിക്കുന്നു. ന ൧൨
 മ്മുടെ ദൈവം നിങ്ങളെ വിളിക്കു യോഗ്യൻ എന്ന് എണ്ണി, സ
 ല്ലന്നത്തിൽ ഉള്ള എല്ലാ പ്രസന്നതയേയും വിശ്വാസക്രിയ
 യേയും ശക്തിയോടെ പൂരിപ്പിച്ചു തരേണം എന്നു നിങ്ങൾക്കു
 വേണ്ടി എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

൨. അദ്ധ്യായം.

കർത്താവിൻ നാൾ വരും മുൻപേ അന്തിക്രിസ്തുൻ വെളിപ്പെടുത്തുകയാൽ, (൧൨)
 നിവെക്കു നില്പാൻ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു.

ഇനി സഹോദരന്മാരെ! നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു ൧
 ന്റെ പ്രത്യക്ഷതയും നാം അവനോടു കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടുണ്ടേതും
 സംബന്ധിച്ചു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു. കർത്താ ൨
 വിൻ നാൾ അടുത്തത് എന്നു (തോന്നുവാനായി) നിങ്ങൾ വ
 ല്ല ആത്മാവൊ ഞങ്ങളുടെത് എന്നു കേൾക്കുന്ന വചനമൊ
 ലേഖനമൊ മേതുവായിട്ടു സുബോധം വിട്ടു, വേഗം കലുങ്ങി
 ചാടുകയും ഞെട്ടിപ്പോകയും അരുത്. ആരും ഏതു വിധേന ൩
 എങ്കിലും നിങ്ങളെ ചരിക്കരുതെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ മുൻപേ ൪
 തന്നെ വിശ്വാസശ്യാഗം വരികയും പാപമനുഷ്യൻ വെളിപ്പെ
 ട്ടുകയും വേണം. ദേവാലയത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു ദൈവം
 ആകുന്നു എന്നു കാണിച്ചു ദൈവമൊ ആരാധ്യമൊ എന്നു
 ചൊല്ലിയതിന് എപ്പേക്കും മീതെ താൻ ഉയർന്നുകൊള്ളുന്ന

രവ്യ

II. THESSALONIANS II.

എതിരാളിയും (ദാനി. ൧൧, ൩൩.) നാശപുത്രനും ആയവൻ തന്നെ.

൫ നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, ഇവ നിങ്ങളോടും പ
 ൬ റത്തു എന്നു ഓർക്കുന്നില്ലയൊ. അവൻ സ്വസ്ഥയത്തിൽ
 വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു, ഇപ്പോൾ തടുത്തു നില്ക്കുന്നത് ഇന്നത്
 ൭ എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ അധർമ്മ
 ത്തിന്റെ രഹസ്യം ഇന്നു കൂടെ പ്രാപരിക്കുന്നു ഇന്നെയോളം
 തടുത്തു നില്ക്കുന്നവൻ വഴിയിൽനിന്നു നീങ്ങുവരെ തന്നെ.

൮ അപ്പോൾ അധർമ്മിയായവൻ വെളിപ്പെടും (അവനെ കർത്താ
 വായ യേശു തൻ വായിൽ ആത്മാവെ കൊണ്ടു ഒടുക്കി (യശ.
 ൧൧, ൪.) സ്വപ്രത്യക്ഷതയുടെ പ്രകാശനത്താൽ നീക്കം വരു
 ത്തും) ആയവന്റെ പ്രത്യക്ഷത സാത്താന്റെ പ്രാപാരത്താൽ
 ൯ കളവിന്റെ എല്ലാ ശക്തിയോടും അടയാളങ്ങൾ അർത്ഥങ്ങളോ
 ൧൦ ടും. അനീതിയുടെ എല്ലാ വഞ്ചനയോടും നശിച്ചു പോകുന്നവ
 ക്കു തന്നെ ഉണ്ടാകുന്നു. അവർ രക്ഷപ്പെടുവാനായി സത്യത്തി
 ൧൧ ന്റെ സ്നേഹത്തെ കൈക്കൊള്ളാത്തവരായ ആരെ. അതിനിമി
 ത്തം ദൈവം അവർക്കു കളവു വിശ്വസിക്കുമാറു ഭ്രമത്തിൻ പ്രാ
 ൧൨ പാരശക്തിയെ അയക്കുന്നു. സത്യത്തെ വിശ്വസിക്കാതെ അ
 നീതിയിൽ രസിച്ചു പോയവർക്കു എല്ലാവർക്കും ന്യായവിധി
 ൧൩ വരേണ്ടതിന്നത്രെ. നിങ്ങളെയൊ കർത്താവിനാൽ സ്നേഹിക്ക
 പ്പെട്ട സഹോദരന്മാരെ, ദൈവം ആദിമുതൽ ആത്മാവിൻ വി
 ശുദ്ധീകരണത്തിലും സത്യത്തിൻ വിശ്വാസത്തിലും രക്ഷിക്കാ
 യി വരിച്ചുകൊണ്ടു, ഞങ്ങൾ ദൈവത്തെ നിങ്ങൾ നിമിത്തം
 ൧൪ എപ്പോഴും സ്മരിപ്പാൻ കടക്കാൻ ആകുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവായ
 യേശുക്രിസ്തുന്റെ തേജസ്സെ സമ്പാദിപ്പാൻ അല്ലെല്ലാ അവ
 ന് ഞങ്ങളുടെ സുവിശേഷത്തെ കൊണ്ട് ആ രക്ഷിക്ക നിങ്ങളെ
 ൧൫ വിളിച്ചത്. ആകയാൽ സഹോദരന്മാരെ, ഞങ്ങളുടെ വാക്കി
 ന്നാൽ ആകട്ടെ, ലേഖനത്താൽ ആകട്ടെ, നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശിച്ചുള്ള
 സമ്പ്രദായങ്ങളെ മുറുകു പിടിച്ചും നിന്നുകൊൾവിൻ
 ൧൬ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുൻ തന്നും നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു
 നിത്യ ആശ്വാസവും നല്ല പ്രയാശയും കരുണയാലെ തന്നും
 ൧൭ നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവും ആയവനും. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയ
 ങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിച്ച് എല്ലാ നല്ല ക്രിയയിലും വാക്കിലും സ്ഥി
 രീകരിപ്പതാക.

൨. തെസ്സലനീകൃർ ൩. അ.

൩. അദ്ധ്യായം.

അന്യോന്യസിദ്ധികായി പ്രാർത്ഥനയും പ്രത്യാശയും, (൩) ക്രമം കെട്ടു നടക്കുന്ന മടിയന്മാരെ തൊട്ട് ആജ്ഞാപിക്കുന്നതു.

ഒടുക്കം സഹോദരന്മാരെ! കർത്താവിൻ വചനം നിങ്ങളിൽ ഉള്ള പ
പോലെ (ഇങ്ങും) കാടി മഹത്വപ്പെടുവാനും; പറ്റാത്ത ഒട്ടു മനു
ഷ്യരിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുവാനും ഞങ്ങൾക്ക് വേ
ണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ! വിശ്വാസം എല്ലാവർക്കും ഉള്ളതല്ലല്ലോ, എ
ങ്കിലും കർത്താവ് വിശ്വസ്യൻ അവൻ നിങ്ങളെ സ്ഥിരീകരി
ച്ചു ഒട്ടുനിൽനിന്നു കാത്തുചൊള്ളും. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് ആ ര
ജ്യാപിക്കുന്നവ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു എന്നും, ചെയ്യും എന്നും,
നിങ്ങളുടെ മേൽ കർത്താവിൽ ഉറപ്പിച്ചും ഇരിക്കുന്നു. കർത്താവ് ൫
താൻ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ദേവദൂതന്മാരിലേക്കും ക്രിസ്തു
ന്റെ ക്ഷാന്തിയിലേക്കും നിരന്തരമാറാക. സഹോദരന്മാരെ! ൩ ൩
മുണ്ടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ ആ
ജ്ഞാപിക്കുന്നതു: ഞങ്ങളിൽനിന്നു പരിഗ്രഹിച്ച സമ്പ്രദായ
ത്തെ വിട്ടു ക്രമം കെട്ടു നടക്കുന്ന എല്ലാ സഹോദരന്മാരും അറക
ന്നു കൊള്ളേണം എന്നത്രെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്ക് ൭
അനുഭവിച്ചു പോരുന്നതൊക്കെയും വിധത്തെ നിങ്ങൾ തന്നെ അറി
യുന്നു. നിങ്ങളിലല്ലാ ഞങ്ങൾ ക്രമം കെട്ടു നടന്നില്ല; ആരോടും വ്യ
വേദത്തെ അപ്പം വാങ്ങിപ്പും ഇല്ല; നിങ്ങളിൽ ആർക്കും ഭാരം വരു
ത്തരുത് എന്നിട്ടു രാപ്പകൽ വേല ചെയ്തു അദ്ധ്വാനത്തിലും
കഴക്കിലും ഉപജീവിച്ചതെ ഉള്ളു. അതും അധികാരം ഇല്ലാത്തതി
നും ഇല്ല; ഞങ്ങൾക്ക് അനുഭവിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളെ തന്നെ
മാതൃകയാക്കി തരേണ്ടതിന്നത്രെ. വേല ചെയ്യാൻ മനസ്സില്ലാ ൧ ൦
ത്താൽ താൻ ഭക്ഷിക്കയും അരുത് എന്നു നിങ്ങളോട് ഇരിക്കും
കാലത്തിൽ കൂടെ ചട്ടമാക്കിയല്ലോ. നിങ്ങളിൽ ചിലർ ഒട്ടും വേ ൧ ൧
ല ചെയ്യാതെ, പരകാര്യം നോക്കി ക്രമം കെട്ടു നടക്കുന്നപ്രകാ
രം കേൾക്കുന്നുണ്ടു. ഇങ്ങിനെത്തവരോടു ഞങ്ങൾ സാവധാ ൧ ൨
നത്തോടെ വേല ചെയ്തു താന്താന്റെ അപ്പം ഭക്ഷിക്കേണം
എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവുൾ ആജ്ഞാപിച്ചു
പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങളെ സഹോദരന്മാരെ! നന്മ ചെ ൧ ൩
യ്ക്കയിൽ മന്ദിച്ചു പോകരുതെ. ലേഖനത്താലുള്ള ഞങ്ങളുടെ ൧ ൪
വാക്കിനെ വല്ലവനും അനുസരിക്കാത്താൽ അവനെ കുറിപ്പിൻ!

രവ്യൻ

II. THESSALONIANS III.

അവൻ നാണിക്കേണ്ടതിന്നു അവനോടു ഇടപാടും അരുതു;
൧൫ ശത്രുവെന്നു വിചാരിയാതെ സഹോദരൻ എന്നു വെച്ചു വഴി
൧൬ ക്ഷാക്കുക വേണ്ടു താനും സമാധാനത്തിൻ കർത്താവായവൻ
താൻ നിങ്ങൾക്കു നിത്യം എല്ലാ വിധത്തിലും സമാധാനത്തെ
നല്കുക; കർത്താവ് നിങ്ങൾ എല്ലാവരോടും കൂടെ ഇരിക്കുക.
൧൭ പൗലായ എൻറെ കൈയാലെ വന്ദനം എല്ലാ ലേഖന
൧൮ ത്തിലും ഇതു തന്നെ അടയാളം ഇങ്ങിനെ എഴുതുന്നു. നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുൻറെ കരുണ നിങ്ങൾ എല്ലാവരോ
ടും കൂടെ (ഇരിപ്പുക).

Timothy

തിമോത്ഥ്യൻ

എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

തിമോത്ഥ്യൻ നിയോഗപ്രകാരം അയക്കുവിക്കയും, (൧൨) പൌലിന്റെ വിളിയെ കാത്തു, (൧൮) പോരാടുകയും വേണ്ടതു.

നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവവും നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയാകുന്ന ക്രിസ്തുവേഴും നിയോഗിച്ചപ്രകാരം യേശുക്രിസ്തുന്റെ അപോസ്തലനായ പൌൽ വിശ്വാസത്തിൽ നിജപുത്രനായ തിമോത്ഥ്യൻ എഴുതുന്നതു: പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും കരുണ, കനിവു, സമാധാനവും ഉണ്ടാവുതാക.

ഇന്ന കാഴ്ചത്തിനായി നീ എഫെസിൽ പാർത്തുകൊള്ളേണമെന്നു എന്നു ഞാൻ മക്കദോന്യക്കു യാത്രയായി അപേക്ഷിച്ചു പ്രകാരം നീ ചിലരോട് അന്യഥാ ഉപദേശിക്കരുതെന്നും വിശ്വാസത്തിലെ ദേവവീട്ടുവിചാരണയെ അല്ല; തക്കങ്ങളെ മാത്രം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന കഥകളേയും അനന്ത വംശാവലികളേയും ശ്രദ്ധിക്കരുത് എന്നും ആജ്ഞാപിക്കേണ്ടതിന് (ഇന്നും അപേക്ഷിക്കുന്നു). ആജ്ഞാപനത്തിന്റെ ലാക്കോ ശുദ്ധമൃദലം, നല്ല മനോബോധം, നിർപ്രാജവിശ്വാസം എന്നിവരിൽനിന്നുള്ളവായ സ്നേഹം അത്രെ. അവരിൽനിന്നു ചിലർ പിന്തുടർന്നു പൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾ പറയുന്നത് ഇന്നത് എന്നും പ്രമാണിപ്പിക്കുന്നത് ഇന്നത് എന്നും ബോധിക്കുന്നില്ല

൪൯൧

൧൮ താനും ധർമ്മമാകട്ടെ, ഒരുവൻ അതിനെ ധർമ്മമായി ഉച
 ൧൯ ന് യോഗിച്ചാൽ നല്ലതു തന്നെ എന്നു നാം അറിയുന്നു. (അപ്ര
 ൨൦ കാരം ആർ ചെയ്യും) നീതിമാനായി ധർമ്മം വെച്ചു കിടക്കുന്ന
 ൨൧ ൽ; അധർമ്മികൾ, അനധീനർ, അഭക്തർ, പാപികളും, അപവി
 ൨൨ ത്രർ, ബാഹ്യന്മാരും, പിതൃഹന്താക്കൾ, മാതൃഹന്താക്കൾ, നരഹ
 ൨൩ ന്താക്കൾ, പുലയാടികൾ, പുരുഷകാമികൾ, ആൾപിടിക്കാൻ,
 ൨൪ പൊളിക്കാൻ, കള്ളസ്സത്രക്കാർ എന്നീവകക്കാർക്കും ധന്യരായ
 ൨൫ രതിന്റെ തേജസ്സാകുന്ന സുവിശേഷപ്രകാരം സൌഖ്യോപ
 ൨൬ ദേശത്തോടു വിപരീതമായ മറ്റു വല്ലതിന്നും അത്രെ ധർമ്മവെ
 ൨൭ പ്പുള്ളു എന്നറിയുന്നവനത്രെ. ആ സുവിശേഷം എന്നിൽ
 ൨൮ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നെ ശക്തികരിച്ച ക്രിസ്തുയേശു എ
 ൨൯ ന്ന നമ്മുടെ കർത്താവ് എന്നെ വിശ്വസ്യൻ എന്ന് എണ്ണി,
 ൩൦ സേവെക്ക് ആക്കിയതുകൊണ്ടു, ഞാൻ അവനെ സ്തുതിക്കുന്നു.
 ൩൧ മുൻപെ ഓടിക്കാരനും ഹിംസകനും നിഷ്ഠൂരനും ആയല്ലോ, എങ്കി
 ൩൨ ലും അവിശ്വാസത്തിൽ അറിയാതെ ചെയ്യുതാകുകൊണ്ട് എ
 ൩൩ ന്നിക്ക് കനിവു ലഭിച്ചു. എന്നു വേണ്ടാ നമ്മുടെ കർത്താവിൻ
 ൩൪ കൃപ ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള വിശ്വാസസ്തോത്രങ്ങളുമായി അത്യാ
 ൩൫ ന്തം നിറഞ്ഞു വഴിഞ്ഞു എല്ലാവരായും കൈക്കൊള്ളപ്പെടത്തക്ക
 ൩൬ പ്രമാണവചനം ആവിതു. ക്രിസ്തുയേശു പാപികളെ രക്ഷി
 ൩൭ പ്പാൻ ലോകത്തിൽ വന്നു എന്നുള്ളതു. അവരിൽ ഞാൻ ഒന്നാ
 ൩൮ മൻ എങ്കിലും യേശുക്രിസ്തുൻ നിത്യജീവനായൊണ്ടു തന്മേൽ
 ൩൯ വിശ്വസിച്ചാണുള്ളവർക്കു ഓടാനും വേണും എന്നിട്ട് ഒന്നാ
 ൪൦ നായ എങ്കൽ സർവ്വ ഭീഷണന്തതയും കാട്ടുവാനുതകവണ്ണം ക
 ൪൧ നിവു ലഭിച്ചതു. യുഗങ്ങളുടെ രാജാവായി അക്ഷയനും അദൃ
 ൪൨ ശ്യനും ആകുന്ന ഏക (ജീവാനി) ദൈവത്തിന്നു ബഹുമാനവും
 ൪൩ തേജസ്സും യുഗയുഗാന്തരങ്ങളോളം ഉണ്ടാവുതാക ആമെൻ.
 ൪൪ മകനായ തിമോത്ഥ്യനെ നിന്നെ കുറിച്ചു, മൂന്നടന്ന പ്രമാ
 ൪൫ ചകങ്ങളിൻപ്രകാരം ഞാൻ ഈ ആജ്ഞയെ നിന്നെക്ക് ഏല്പി
 ൪൬ ന്നുകുന്നു. നീ അവനിൽ (ഉന്നി) നല്ല പടച്ചെടും ചെയ്യു, വി
 ൪൭ ശ്വാസവും നല്ല മനോബോധവും കാത്തു കൊള്ളേണ്ടു എന്ന
 ൪൮ ത്രെ; ആയതു ചിലർ തള്ളിക്കളഞ്ഞു, വിശ്വാസകല്പവും തകന്നു
 ൪൯ പോയി; ആയവരിൽ ഹുമനയനും അലക്സാന്ദ്രനും ആകുന്നു.
 ൫൦ ഓടിച്ചു പറയാതെ ഇരിപ്പാൻ പഠിക്കേണ്ടതിന്ന് അവരെ
 ൫൧ ഞാൻ സാത്താനിൽ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

൧. തിമോത്ത്യൻ ൨. അ.

൨. അദ്ധ്യായം.

സഭാപ്രായ്ക്കനയിൽ പുരുഷന്മാരും, (൯) സ്ത്രീകളും ആചരിക്കേണ്ടതു.

ഇനി ഞാൻ സകലത്തിന്നും മുഖെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നി **൧**
തു: എല്ലാ മനുഷ്യക്കായികൊണ്ടും യാചനകൾ, പ്രാർത്ഥനകൾ,
പക്ഷവാദങ്ങൾ, സ്പോത്രങ്ങളും ചെയ്യേണ്ട. നാം സർവ്വ ഭക്തി **൨**
യോടും ഘനത്തോടും സാവധാനവും സ്വസ്ഥതയും ഉള്ള ജീവ
നം കഴിക്കേണ്ടതിന്നു വിരോധാൽ രാജാക്കന്മാർക്കും സകല അ
ധികാരസ്ഥന്മാർക്കും വേണ്ടി ചെയ്യേണ്ടു. ഇതു നമ്മുടെ രക്ഷി **൩**
താവായ ദൈവത്തിന്നു മുമ്പിൽ നല്ലതും ഗ്രാഹ്യവും ആകുന്നു.
ആയവൻ എല്ലാ മനുഷ്യരും രക്ഷപ്രാപിപ്പാനും സത്യത്തി **൪**
ന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിൽ എത്തുവാനും ഇച്ഛിക്കുന്നു. ദൈവം **൫**
ഒരുവനല്ലൊ ദൈവത്തിന്നും മനുഷ്യർക്കും ഏക മദ്ധ്യസ്ഥനും
ഉള്ളു. എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി വീണ്ടെടുപ്പിൻ വിലയായി തന്നെ **൬**
ത്താൻ കൊടുത്ത മനുഷ്യനായ ക്രിസ്തുവേഴശു അത്രെ. സ്വസ **൭**
മയങ്ങളിൽ (അറിയിക്കേണ്ടിയ) ഈ സാക്ഷ്യത്തിന്നായി, ഞാ
ൻ ഘോഷിക്കുന്നു അപോസ്തലനും (ഞാൻ ദോഷമില്ല പരമാർത്ഥം
പറയുന്നു) വിശ്വാസത്തിലും സത്യത്തിലും ജാതികളുടെ ഉപദേ
ഷ്ടാവും ആയി വെക്കപ്പെട്ടു. ആകയാൽ പുരുഷന്മാർ എല്ലാ **൮**
സ്ഥലത്തും കോപവും സന്ദേഹവും കൂടാതെ, പവിത്രകൈകളെ
ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്കണം എന്നത് എന്റെ ഇഷ്ടം.

അപ്രകാരം സ്ത്രീകളും ലജ്ജാശീലത്തോടും സുബോധത്തോ **൯**
ടും യോഗ്യമായി ഉടുത്തുകൊണ്ടു (കൂടിവരണം). പിരികൂന്തലും
പൊന്നും മുത്തും വിലയേറിയ വസ്ത്രവും കൊണ്ടല്ല; ദൈവഭ **൧൦**
ക്തിയെ സൽക്രിയകളെകൊണ്ട് അവലംബിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ **൧൦**
ക്ക് ഉചിതമായിട്ടത്രെ അലങ്കരിച്ചോളുക. സ്ത്രീ മിണ്ടാതെ, സക **൧൧**
ല അനുസരണത്തിലും പഠിക്കട്ടെ സ്വസ്ഥയായിരിപ്പാനല്ലാ **൧൨**
തെ, ഉപദേശിപ്പാനെങ്കിലും പുരുഷനിൽ അധികരിപ്പാൻ എ
ങ്കിലും ഞാൻ സ്ത്രീക്ക് അനുവദിക്കുന്നില്ല. ആദാമല്ലൊ മുഖെ **൧൩**
മനിയപ്പെട്ടു, പിന്നെ ഹവ്വ. ശേഷം ആദാമല്ല വഞ്ചിക്കപ്പെ **൧൪**
ട്ടതു, സ്ത്രീ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു (൧മോ. ൩, ൧൩.) ലംഘനത്തിൽ അ
കപ്പെട്ടു; എങ്കിലും വിശ്വാസസ്നേഹങ്ങളിലും സുബോധം കൂടി
യ വിശുദ്ധീകരണത്തിലും പാർക്കുന്നാകിൽ അവൾ ശിശുപ്ര
സവത്താൽ രക്ഷിക്കപ്പെടും.

൩. അദ്ധ്യായം.

അദ്ധ്യക്ഷൻ, (൮) ശുശ്രൂഷക്കാരൻ, (൧൧) ശുശ്രൂഷക്കാരന്മാർക്കു ഇവർ വിഷയമായി, (൧൪) ദൈവഭവനത്തിൽ ആചരിക്കേണ്ടതു.

൧ **ഇ** വാക്കു പ്രമാണം, ഒരുവൻ അദ്ധ്യക്ഷനായെ വാണമിടുന്ന എങ്കിൽ നല്ല വേലയെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അദ്ധ്യക്ഷനായെ കളെ നിരപവാദ്യൻ, ഏകകളത്രവാൻ, നിർമ്മദൻ, സുബുദ്ധിമാൻ, സുശീലൻ, അതിഥിപ്രിയനും ഉപദേശിക്കുന്നു ആക. പാനസൗകര്യം അടിക്കാരനും അരുതു. ശാന്തൻ, പിന്നെങ്ങാത്തവൻ, അലോഭി, സ്വഭവനത്തെ നന്നായി ഭരിക്കുന്നവനും സകല ഘനത്തോടും കൂടെ കുട്ടികളെ അടയ്ക്കുന്നവനും (വേണം). സ്വഭവനത്തെ ഭരിപ്പാൻ അറിയാത്തവൻ ആയാൽ ദേവസഭയെ എങ്ങിനെ വിചാരിക്കും. ചീത്തു പോയിട്ടു പിശാചിന്റെ വ്യവഹാരത്തിൽ അകപ്പെടാതെ ഇരിപ്പാൻ പുതുശിഷ്യനും അരുതു. നിന്ദയിലും പിശാചിന്റെ കണ്ണിയിലും വീഴാത്താൻ പുറത്തുള്ളവരിൽ നല്ല സാക്ഷ്യമുള്ളവനും ആകേണ്ട.

൨ **വ** അദ്ധ്യക്ഷനും ശുശ്രൂഷക്കാരൻ ഘനമുള്ളവൻ ആകേണം ഇവൻ വാക്കുകാരനും മദ്യസൗകര്യം ഉല്ലാസികളും അരുതു. വിശ്വാസത്തിന്റെ മർമ്മം ശുദ്ധ മനസ്സാക്കിയിൽ വെച്ചുകൊള്ളുന്നവൻ ൧൦ റെ വേണ്ടു. ഇവൻ മുഖപരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടെ, പിന്നെ അനിപ്രദമായി കണ്ടാൽ ശുശ്രൂഷിക്കട്ടെ. അദ്ധ്യക്ഷനും സ്ത്രീകളും ഘനമുള്ളവരായി ഏഷണി പറയാതെ നിർമ്മദനും എല്ലാറ്റിലും ൧൨ വിശ്വസ്തനും ആക. ശുശ്രൂഷക്കാരൻ ഏകകളത്രവാൻ കൂട്ടികളേയും സ്വഭവനങ്ങളേയും നന്നായി ഭരിക്കുന്നവനും ആകേണം. നന്നായി ശുശ്രൂഷിച്ചിട്ടുള്ളവൻ തങ്ങൾക്കു നല്ല നിലയും ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കലെ. വിശ്വാസത്തിൽ വളരെ പ്രാഗത്ഭ്യവും സമ്പാദിക്കുന്നു.

൧൪ **ഞാൻ** നിന്റെ അടുക്കൽ അതിവേഗത്തിൽ വരും എന്നു ഭാവിക്കുന്നു എങ്കിലും ഞാൻ താമസിച്ച്യാൽ സത്യത്തിന്റെ രൂണം തറക്കട്ടെയായി ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സഭയാകുന്ന ദേവഭവനത്തിൽ നടക്കേണ്ടും പ്രകാരം അറിവാനായി ഞാൻ ൧൬ ഇവ എഴുതുന്നു. ഭക്തിയുടെ മർമ്മം സമ്മതമാവുന്ന വലുതാകുന്നുവല്ലോ; (ദൈവം) ആയവൻ ജഡത്തിൽ വിളങ്ങിയവൻ ആത്മാവിൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവൻ ഉത്തമാക്ക് കാണായവൻ

രൻ

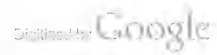
പ. തിമോത്ത്യൻ പ. അ.

ജാതികളിൽ ഘോഷിതൻ ലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടവൻ
തേജസ്സിൽ എടുത്തുകൊള്ളപ്പെട്ടവൻ എന്നത്രെ.

പ. അദ്ധ്യായം.

കള്ളബോധകർ ഉണ്ടാകുന്നതിലും, (പ) തന്റെ വർണ്ണത്തിനായും ചെയ്യേണ്ടതു.

വിന്നെ ആത്മാവ് (വായവൻ) സ്പഷ്ടമായി പറയുന്നിതു: ശേ ൧
ഷ കാലങ്ങളിൽ ചിലർ തെറ്റിക്കുന്ന ആത്മാക്കളേയും ഭൂതങ്ങളു
ടെ ഉപദേശങ്ങളേയും ആശ്രയിച്ചു; വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു
പൊളിവാക്കുകാരുടെ വ്യാജത്തിൽ ഭ്രംശിച്ചുപോകും. ഇവർ സ്വ ൨
ന്ത മനോബോധത്തിൽ ചൂടു വെച്ചിട്ടുള്ളവരായി വിവാഹം
നിഷേധിക്കയും. സത്യത്തെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള വിശ്വാസികൾ ൩
സ്യോത്രത്തോടെ അനുഭവിപ്പാൻവേണ്ടി, ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച
ദോഷങ്ങളെ വജ്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദേവസൃഷ്ടി ആകട്ടെ, ൪
എല്ലാം നല്ലതു തന്നെ; സ്യോത്രത്തോടെ കൈക്കൊള്ളുന്നത് ഒ
ന്നും ത്യാജ്യവും അല്ല. ദേവവചനത്താലും പ്രാർത്ഥനയാലും വി ൫
ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നുവല്ലോ. ഇതു നീ സഹോദരന്മാരെ ഗ ൩
ഹിപ്പിച്ചാൽ നീ അനുസരിച്ചിട്ടുള്ള സദുപദേശവിശ്വാസത്തി
ന്റെ വചനങ്ങളാൽ പോയിച്ചു വളർന്നുകൊണ്ടു യേശുക്രി
സ്തുന നല്ല ശുശ്രൂഷിക്കാരനാകും. കിഴവികൾക്കു പറന്ന ൭
ബാഹ്യകഥകളെ ഒഴിച്ചു, ദൈവദക്ഷിണയെ കുറിച്ച് ആഭ്യസിച്ച്
കൊൾക. ശരീരാദ്രാസം അല്ല ചിലതിന്നു പ്രയോജനമാകും ൮
ദൈവദക്ഷിണയാ ഇപ്പോഴും എപ്പോഴുമുള്ള ജീവന്റെ വാഗ്ദത്തം
പ്രാപിച്ചിട്ടു, സകലത്തിന്നും പ്രയോജനമാകുന്നു. ഇത് എല്ലാ ൯
വരാലും കൈക്കൊള്ളപ്പെടത്തക്ക പ്രമാണവാക്കു. അതിനായി ൧൦
ട്ട് തന്നെ ഞങ്ങൾ സകല മനുഷ്യർക്കും പ്രത്യേകം വിശ്വാസി
കൾക്കും രക്ഷിതാവകന്ന ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്മേൽ ആശ
വെച്ചു പ്രയാസപ്പെട്ടു നിന്ദ അനുഭവിച്ചു നടക്കുന്നു. ഈ ൧൧
വക നീ ആജ്ഞാപിച്ചുപദേശിച്ചു കൊൾക. ആരും ബാല്യം ൧൨
നിമിത്തം നിന്നെ തൃപ്തികരിക്കരുതു; എന്നാൽ വാക്കിലും നടപ്പി
ലും സ്നേഹവിശ്വാസങ്ങളിലും നിർമ്മലതയിലും വിശ്വാസികൾ
ക്കു മാതൃകയായുമാ. ഞാൻ വരുവോളം അദ്ധ്യയനം പ്രബോ ൧൩
ധനം ഉപദേശം ഇവറ്റിൽ ഉത്സാഹിക്ക. മൂപ്പന്മാരുടെ ഹസ്യാ ൧൪
പ്പണം കൂടിയ പ്രവചനത്താൽ നിന്നെക്കു കിട്ടിയ കൃപാവര
ത്തിൽ ഉപേക്ഷ തോന്നാതെ; നിന്റെ മുഴപ്പ് എല്ലാവർക്കും ൧൫

I. TIMOTHY V.

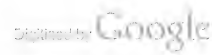
പ്രസിദ്ധമായി രീരേണ്ടതിന്ന് ഇവ കരുതുക; ഇവനിൽ നന്നായൊന്നു ഇരുന്നുകൊൾക. ഇതിൽ ഉറച്ചുകൊണ്ടു നികലും ഉപദേശത്തിലും ജാഗ്രതയായിരിക്ക; അങ്ങിനെ ചെയ്യാൽ നിന്നെയും നിന്നെ കേൾക്കുന്നവരെയും നീ രക്ഷിക്കും.

3. അദ്ധ്യായം.

വിശേഷാൽ, (൩) വിധവമാരെ പോറ്റി, (൯) പണിക്കാക്കി, (൧൭) മൂപ്പരെയും, (൨൨) ഹസ്യാപ്തങ്ങളെയും, (൨൩) തന്നെയും നടത്തിക്കൊള്ളേണ്ടതു.

൧ മുത്തവനെ ഭരണിക്കരുത് അച്ഛനെ പോലെ പ്രബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ആവു; ഇളയവരെ സഹോദരരെ പോലെയും മുത്തശ്ശികളെ അമ്മമാരെ പോലെയും യുവതികളെ സഹോദരികൾ എന്നും സകല നിമ്ബലതയോടും (പ്രബോധിപ്പിക്ക). വിധവമാരെ ഉള്ളവണ്ണം വിധവമാരായാൽ ആദരിക്ക. വല്ലവർക്കും പുത്രപൗത്രന്മാർ ഉണ്ടായാൽ അവർ മുഖ്യ സ്വഭവനത്തിൽ ഭക്തിയെ കാണിച്ചു പിതാക്കൾക്ക് പകരം ചെയ്യൂ കൊടുപ്പാൻ പഠിക്കട്ടെ, ഇതു ദൈവത്തിന്നു ഗ്രാഹ്യം തന്നെ. ഉള്ളവണ്ണം വിധവയായി ആരും ഇല്ലാതെകണ്ടു വന്നവൾ ദൈവത്തിന്മേൽ ആശ വെച്ചു രാപ്പകൽ യാചനാപ്രാർത്ഥനകളിലും ഉറച്ചു പാർക്കുന്നു. കാമുകിയായവളോ ജീവിച്ചിട്ടുള്ളവളോ അവർ നിരപവാദമാരായിരിപ്പാൻ നീ ഇവ ആജ്ഞാപിക്ക. വല്ലവനും തനിക്കുള്ളവർക്കും പ്രത്യേകം ഭവനക്കാക്കും വേണ്ടി കരുതുന്നില്ല എങ്കിൽ അവൻ വിശ്വാസത്തെ തള്ളിക്കഴിഞ്ഞു. അവിശ്വാസിയെല്ലാം അധമനാകുന്നു.

൯ ഏക ഭർത്താവെ പരിഗ്രഹിച്ചിരുന്ന അപമാന വയസ്സിന്നു ൧൦ താഴെയാളാത്ത വിധവ. മക്കളെ വളർത്തുക, അതിഥികളെ സഹായിക്കുക, വിശുദ്ധന്മാരുടെ കാൽ കഴുകുക, സങ്കടപ്പെടുന്നവർക്ക് മുട്ടുതീർക്കുക, സർവ്വ സൽക്രിയയും പിന്തുടരുക എന്നിപ്രകാരം നല്ല പ്രവൃത്തികളെകൊണ്ടു ശ്രമിച്ചുവെച്ചാൽ, തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെടട്ടെ, ഇളയ വിധവമാരെ ഒഴിക്ക. അവർ ക്രിസ്തുന നേരെ പുറപ്പെട്ടു മരിച്ചു എങ്കിൽ, വിവാഹം ചെയ്യാൻ ഇച്ഛിക്കും എന്നാൽ മുഖിലത്തെ പ്രതിജ്ഞയുടെ ഭംഗം എന്നൊരു ന്യായ വിധിക്ക് മേന്മയായി വരുന്നു. അത്രയുമല്ല, പ്രവൃത്തിയിൽ മടിയും ഭവനംതോറും സഞ്ചാരവും ശീലിക്കും; മടി വല്ലാതെ വായാട്ടവും പരകായ്യാനേപഷണവും അരുതാത്ത വാക്കും സംഭവിക്കും

൧. തിമോത്യൻ ൫. ൬. അ.

ആകയാൽ ഇളയവർ വിവാഹം ചെയ്തു, പുത്രസമ്പത്തുണ്ടാക്ക, ൧൪
 ഭവനം രക്ഷിക്ക; വിദേശാധിക്ക് അപവാദത്തിന് അപസരം
 ഒന്നും കൊടുക്കാതെ ഇരിക്ക എന്ന് എന്റെ ഇഷ്ടം. ഇപ്പോൾ ൧൫
 തന്നെ ചിലർ സാന്താന്റെ വഴിയായിരിക്കുന്നുപോയല്ലോ. വി ൧൬
 ശ്യാസിക്കൊ, വിശ്യാസിനിക്കൊ, വിധവമാർ ഉണ്ടെങ്കിൽ അ
 വർ തന്നെ ഇവരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുതീർക്കട്ടെ; സഭയൊ ഉള്ളവണ്ണം
 വിധവമാരായവർക്ക് അപ്രകാരം തീർക്കേണ്ടതിന് ആ ഭാരം
 ഏല്ക്കരുതെ.

നന്നായി വാഴുന്ന മൂപ്പന്മാരെ പ്രത്യേകം വചനത്തിലും ഉ ൧൭
 പദേശത്തിലും അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരെ തന്നെ ഇരട്ടി മാനത്തി
 ന്നു പാരമായി എണ്ണുക. (൫മോ. ൨൫, ൪.) മെതിക്കുന്ന കാള ൧൮
 യുടെ വായി കെട്ടരുത് എന്നു വേദവാക്കുണ്ടല്ലോ, വേലക്കാര
 ന് തന്റെ കൂലിക്ക് യോഗ്യൻ ആകുന്നു പോൽ (ലൂ. ൧൦, ൭.)
 രണ്ടു മൂന്നു സാക്ഷികൾ മുഖാന്തരമല്ലാതെ, മൂപ്പന്റെ നേരെ ൧൯
 അന്വായം എടുക്കരുതു. പാപം ചെയ്യുന്നവരെ ശേഷമുള്ളവ ൨൦
 ക്കു ഭയത്തിനായി എല്ലാവരുടെ മുഖാകെയും ശാസിക്ക. ഇവ ൨൧
 നീ പക്ഷമായി ഒന്നും ചെയ്യാതെ, മുൻവിധി കൂടാതെ പ്രമാണി
 ച്ചു കൊള്ളേണം എന്നു ഞാൻ ദൈവത്തേയും യേശുക്രിസ്തു
 നേയും തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ദൂതന്മാരേയും സാക്ഷി ആക്കി വെ
 ച്ചു, നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു. വേഗത്തിൽ കൈകളെ ഒരുത്തനി ൨൨
 ലും വെക്കരുത് അന്വന്മാരുടെ പാപങ്ങളിൽ അംശക്കാരനാക
 യും അരുത്; നിന്നെ തന്നെ നിർമ്മലനായ്കാണുകൊൾക. ഇനി ൨൩
 യും കേവലം വെള്ളം കുടിക്കൊല്ലാ; നിന്റെ വയറും കൂടക്കൂടയ
 ൂ ക്ഷീണതകളും വിചാരിച്ച് അല്പം വീഞ്ഞും സേവിക്ക.

ചില മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങൾ വെളിവാക്കിയിട്ടുണ്ടു, ന്യായ ൨൪
 വിധിക്കു മുഖിടുന്നു ചിലർക്ക് അവ പിഞ്ചെല്ലുന്നു; അപ്രകാരം
 സൽക്രിയകളും (ചിലരിൽ) വെളിവാകുന്നു; വെളിപ്പെടാത്തവ
 യും ഒളിച്ചിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല.

൬. അദ്ധ്യായം.

ലാസരെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു, (൩) ദൂതപദേശവും, (൬. ൧൭) ദയ്യഗ്രഹവും വെണ്ണി
 ചു, (൧൧) നിത്യജീവനെ തേടേണ്ടതു.

നരകത്തിങ്കിഴിൽ ദാസന്മാരായിരിക്കുന്നവർ ഒക്കെയും ദേവനാമ ൧
 ത്തിന്നും ഉപദേശത്തിന്നും ള്ഷണം പരാതിരിപ്പാൻ ഉടയവരെ
 രൻറെ

൨ സകല മാനത്തിനും യോഗ്യന്മാർ എന്ന് എഴുത്തുണ്ടു. വിശ്വാസികളായ യജമാനന്മാരുള്ളവർ അവരെ സഹോദരന്മാർ എന്നു വെച്ചു തൃപ്തികരിക്കരുത് അവരുടെ ഗുണമുള്ള സേവയെ അനുഭവിക്കുന്നവർ വിശ്വാസികളും ഇഷ്ടന്മാരും ആകുകൊണ്ട് അവരെ വിദേശക്കാർ സേവിച്ചു കൊല്ലൂ; ഇവ ഉപദേശിക്കയും പ്രബോധിപ്പിക്കയും ചെയ്യൂ.

൩ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ സൌഖ്യവചനങ്ങളേയും ഭക്തിക്കൊത്ത ഉപദേശത്തേയും വല്ലവനും അനുസരിയാതെ, അഗ്രഥാ ഉപദേശിച്ചാൽ അവൻ ഒന്നും അറിയാതെ ചത്തുപോയി; തർക്കങ്ങളും വാഗ്വാദങ്ങളും ആകുന്ന വ്യധി പിടിച്ചും ഇരിക്കുന്നു.

൪ അവനിൽ അസൂയാ, ശത്രുത, ദുഷ്ടതകൾ, ദുസ്സംശയങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടും സത്യഭ്രാന്തയും ആയമനുഷ്യരുടെ നിത്യ ഉരുസലും ഉത്ഭവിക്കുന്നു [അവരോട് അകന്നു നില്ക്കൂ] ആയവർ ഭക്തി അഹോവൃത്തി എന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

൫ അലംഭാവത്തോട് കൂടിയ ഭക്തി വലുതായ അഹോവൃത്തി ആകുന്നുതാനും. ഇഹലോകത്തിലേക്ക് നാം ഒന്നും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ലല്ലോ, എന്താനും കൊണ്ടുപോവാനും കഴികയില്ല സ്പഷ്ടം ഉണ്മയനും ഉടുപ്പാനും സാധിച്ചാൽ മതി എന്നു നാം വിചാരിച്ചു.

൬ ധനം വേണം എന്നുള്ളവരോ പരീക്ഷയിലും കണ്ണിയിലും മനുഷ്യരെ സംഹാരനാശങ്ങളിൽ മുക്കിക്കളയുന്ന പല നിസ്സാരദുഷ്ടമാഹങ്ങളിലും വീഴുന്നു. ഭൂപ്രാഗ്രഹം സകല ദോഷത്തിനും മൂലമായിരിക്കുന്നുവല്ലോ, ഈ വാണരകൊണ്ടു ചിലർ വിശ്വാസത്തെ വിട്ടുപറഞ്ഞു വെച്ചു ദുഃഖങ്ങളാൽ തങ്ങളെ തന്നെ തൂങ്ങിച്ചിരിക്കുന്നു.

൭ എന്നാൽ ദൈവമനുഷ്യനായുള്ളോവെ! ഇവന്റെ വിദ്വേഷിനീതി, ഭക്തി, വിശ്വാസം, സ്നേഹം, ക്ഷാന്തി, സൌമ്യത എന്നിവ

൮ പിന്തുടന്നുകൊൾക. വിശ്വാസത്തിന്റെ നല്ല പോർ ചൊരുക; നിത്യജീവനെ പിടിച്ചു കൊൾക; അതിനായി നീ വിളിക്കപ്പെട്ട് അനേകം സാക്ഷികളുടെ മുമ്പാകെ ആ നല്ല സ്വീകാരം പഠാത്തുവല്ലോ.

൯ സമൃത്തിനും ജീവനെ ജനിപ്പിക്കുന്ന ദൈവത്തിനും പൊന്തൃപിലാതൻ മുഖേന ആ നല്ല സ്വീകാരത്തെ സാക്ഷീകരിച്ച ക്രിസ്തുയേശുവിനും മുമ്പാകെ ഞാൻ നിന്നെ ആജ്ഞാപിക്കുന്നത് എന്തെന്നാൽ: നീ നിഷ്കളങ്കനും നിരപവാദനും ആയി നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ

രൻവ

൧. തിമോത്ത്യൻ ൬. അ.

പ്രത്യക്ഷതവരെ കല്പനയെ കാത്തു കൊള്ളേണം. ആ (പ്രത്യക്ഷതയെ) സ്വസമയങ്ങളിൽ കാണിക്കും ധന്യനായ ഏകാധിപതിയും രാജാധിരാജാവും കർത്താധികർത്താവും; ചാകായ്യാ താനെ ഉള്ളവനും അടുത്തു കൂടാത്ത വെളിച്ചത്തിൽ വസിക്കുന്നവനും മനുഷ്യർ ആരും കാണാത്തവനും കാണാൻ കഴിയാത്തവനും ആയവനും വെള്ളമാനവും നിത്യ വെലവും ഉള്ള; ആ മെൻ.

ഈ യുഗത്തിലെ ധനവാന്മാരോട് ആജ്ഞാപിക്ക; ഞെളിഞ്ഞു പോകാതെ നിശ്ചയമില്ലാത്ത ധനത്തിൽ അല്ല, നമുക്കു സകലവും ധാരാളമായി അനുഭവിപ്പാൻ തരുന്ന ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്മേൽ ആശ വെച്ചു. നന്മ ചെയ്യു സൽക്രിയകൾ എന്ന സമ്പത്തുണ്ടാക്കി, ദാനശീലവും കൂറായ്മയും പൂണ്ടുംകൊണ്ടു സത്യജീവനെ പിടിപ്പാൻവേണ്ടി ഭാവിയിങ്കലേക്ക് തങ്ങളുടെ നല്ല അടിസ്ഥാനത്തെ നിക്ഷേപിച്ചു പോരേണം എന്നത്രെ.

അല്ലയോ തിമോത്ത്യനെ! കള്ള നാമമുള്ള (അധ്യാത്മ)ജ്ഞാനത്തിന്റെ ബാഹ്യമായ പൃഥ്വലാപങ്ങളേയും തർക്കസൂത്രങ്ങളേയും അകറ്റിനിന്ന് ഉപനിധിയെ കാത്തുകൊൾക. ആ ജ്ഞാനം ചിലർ അവലംബിച്ചു വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു പിഴുകി പോയി.

കരുണ നിന്നോടുകൂട ഇരിക്ക.

Ti m o t h y

തി മോത്യൻ

എഴുതിയ രണ്ടാം ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

പുഷ്പസ്നേഹസ്മരണം, (൩) ദേവവേലയിൽ, (൮) കഷ്ടപ്പെട്ടും ഉത്സാഹിക്കേണ്ടതും, (൧൫) നാനാ വർത്തമാനങ്ങൾ

- ൧ ദേവേഷ്ടത്താലും ക്രിസ്തുവേശ്ശുവിലുള്ള ജീവന്റെ വാദത്തെ നിമിത്തവും യേശു ക്രിസ്തുന്റെ അപോസ്തലനായ പൌൽ,
- ൨ പ്രിയപുത്രനായ തിമോത്യൻ (എഴുതുന്നത്) പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും കരുണ, കനിവു, സമാധാനവും ഉണ്ടാവുതാക.
- ൩ എന്റെ അപേക്ഷകളിൽ രാവും പകലും ഇടവിടാതെ, നിന്നെ നല്ലി, നിന്റെ കണ്ണുനീരുകളെ ഓർത്തും ഞാൻ നിന്നെ (പിന്നെയും) കണ്ടു സന്തോഷപൂർണ്ണനാവാൻ വാഞ്ചിച്ചും
- ൪ കൊണ്ടിട്ടു. (ഞാൻ) പുപ്പന്മാർ മുതൽ ശുദ്ധ മനസ്സാക്കിയിൽ
- ൫ ഉപാസിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്നു സ്പ്രോത്രം ചെയ്യുന്നു. നിന്നിലുള്ള നിവൃ്യാജ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഓർമ്മയെകൊണ്ടു (ഞാൻ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നു;) ആയത് ആദ്യം നിന്റെ മുത്തച്ഛിയായ ലോയിസിലും അമ്മയായ യൂനിക്കയിലും അധിവസിച്ചു; നി
- ൬ ന്നിലും ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ തേറിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എന്റെ ഹസ്യാപ്പണത്താൽ നിന്നിൽ ഉണ്ടായ ദേവവരത്തെ (പുതുതായി) ജപിപ്പിക്കേണം എന്നു നിന്നെ ഓപ്പിക്കുന്നു. ഭീ
- ൭ രതയുള്ള ആത്മാവെ അല്ലല്ലൊ ശക്തിസ്നേഹസുബോധങ്ങളുള്ള ആത്മാവെ ദൈവം നമുക്ക് തന്നതു.

൨. തിമോത്ത്യൻ ൧. ൨. അ.

അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിലും അ വ്യ വന്റെ ബദ്ധനായ ഈ എന്നിലും നാണിക്കാതെ, നീയും സു വിദേശാത്തിനായി ദേവശക്തിയാൽ ആകുംവണ്ണം കൂടെ ക ഷ്ടങ്ങളെ സഹിക്ക. അവൻ നമ്മെ രക്ഷിച്ചു, വിശുദ്ധ വിളി ന് കൊണ്ടു വിളിച്ചത് നമ്മുടെ ക്രിയകളിൻപ്രകാരമല്ല; യുഗാദി കാലങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ക്രിസ്തുവേശുവിൽ (കല്പിച്ചു)കൊടുത്തതും ഇപ്പോൾ മരണത്തെ നീക്കി, സുവിദേശംകൊണ്ടു ജീവനേ ൧൦ യും കേടായുടേയും വിളങ്ങിച്ചുള്ള നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ യേശു ക്രിസ്തുന്റെ പ്രത്യക്ഷതയാൽ വെളിവന്നതും ആയ സ്വകരണാനിർണ്ണയപ്രകാരം ആകുന്നു. ആ (സുവിദേശാത്തിന്നു) ൧൧ ഞാൻ ഘോഷകനും അപോസ്തലനും ജാതികളുടെ ഉപദേഷ്ടാ വും ആക്കപ്പെട്ടതിനാൽ ഈ (കഷ്ടത) അനുഭവിക്കുന്നു ലജ്ജി ക്കുന്നില്ല താനും. ഞാൻ ഇന്നവനെ വിശ്വസിച്ചു എന്നറി ൧൨ ണ്തും അവൻ എന്റെ ഉപനിധിയെ ആ ദിവസംവരെ സൂ ക്ഷിപ്പാൻ ശക്തനാകുന്നു എന്നു തേറിയും ഇരിക്കുന്നു.

എങ്കൽനിന്നു കേട്ട സൌഖ്യവചനങ്ങളുടെ മാതിരിയെ നീ ൧൩ ക്രിസ്തുവേശുവിങ്കലുള്ള വിശ്വാസസ്നേഹങ്ങളിലും ധരിച്ചുകൊ ുക. നമ്മിൽ അധിവസിക്കുന്ന വിശുദ്ധാത്മാവ്കൊണ്ട് ൧൪ ആ നല്ല ഉപനിധിയെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. ഘഗല്ലൻ ഫ ൧൫ മൊഗന്നാ മുതലായ ആസ്പ്രക്കാർ എല്ലാം എണ്ണെ വിട്ടു തിരിഞ്ഞു എന്നു നിന്നെക്ക് അറിയാമല്ലോ. പലപ്പോഴും എണ്ണെ തണുപ്പി ൧൬ ചു ഒന്നെസിദരന്റെ കൂടുംബത്തിന്നു കർത്താവ് കനിവു കൊ ട്ടുകൊടുത്താക. അവൻ എന്റെ ചങ്ങലയിൽ നാണിക്കാതെ, രോ ൧൭ മയിലായ ഉടനെ താല്പര്യത്തോടെ എണ്ണെ തിരാഞ്ഞു കണ്ടെത്തു കയും ചെയ്തു. (കർത്താവ് ആ ദിവസത്തിൽ അവന്നു കർത്താ ൧൮ വിൻപക്കൽ കനിവു കണ്ടെത്തുമാറാക്കേണമെ); ദേശം എ ഘേസിൽ വെച്ച് അവൻ എത്ര ശുശ്രൂഷിച്ചു എന്നു നിന്നെ ക്ക്ക് അധികം നല്ലവണ്ണം അറിയാം.

൨. അദ്ധ്യായം.

ദേവവേലയിൽ ഉറെച്ചും, (൩) പോരാടികൊണ്ടും, (൧൪) വായ്പട്ട ള്ളവദേശവും നീക്കി പോരേണ്ടതു.

൨൬) ന്നാൽ എന്റെ പുത്ര ക്രിസ്തുവേശുവിങ്കലുള്ള കൃപയിൽ ശ ൧ കരനായ്തുളരുക. നീ പല സാക്ഷിമുഖാന്തരം എന്നിൽനിന്ന് ൨

കേട്ടത് എല്ലാം മറയ്ക്കുവകുന്ന് ഉപദേശിപ്പാൻ സമർത്ഥനായി വിശ്വസ്യ മനുഷ്യരിൽ നിക്ഷേപിക്കുക.

൩ യേശുക്രിസ്തുന്റെ നല്ല ഭടനായിട്ടു നീ കൂട കഴുപ്പെടുക്കുവാൻ പട ചേർത്തവന്റെ പ്രസാദത്തിനായി പടയാളികൾ ആരും ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയാതെ കടുങ്ങി പോകുന്നില്ല (ഒല്ലാ). പിന്നെ ഒരു തരത്തിൽ മല്ലു കെട്ടിയാലും ധർമ്മപ്രകാരം പോരാട്ടത്തിൽ കീഴടങ്ങാൻ അണിയുന്നില്ല. അധ്വാനിച്ചിട്ടു തന്നെ കൃഷിക്കാരൻ മുഖേന ഹലങ്ങളെ അനുഭവിക്കുന്നത് ന്യായം. ഞാൻ പറയുന്നതു വേദപ്രകാരം കൊൾക, കർത്താവ് സകലത്തിലും നിന്നെക്ക് ബുദ്ധി നല്കുമല്ലോ. ദാവീദിൻ സന്തതിയിൽനിന്നുള്ള യേശുക്രിസ്തുൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നുണർന്നത് എന്റെ സുവിശേഷപ്രസംഗം കാര്യം ഓർത്തുകൊൾക. ആയത് അറിയിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ ദൃഢപുരുഷനായിട്ടു എന്നപോലെ ബന്ധനത്തോളവും കഴുപ്പെടുക്കുന്നു; ദേവവചനത്തിന് ബന്ധനം ഇല്ല താനും. ആകയാൽ തെരിഞ്ഞെടുത്തവർക്കു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഉള്ള രക്ഷ നിത്യ രക്ഷ സ്റ്റോടും കൂട കിട്ടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവർക്കായി സകലവും സഹിക്കുന്നു. ഈ വാക്കു പ്രമാണം നാം കൂടെ മരിച്ചു എങ്കിൽ കൂടെ ജീവിക്കും സഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ കൂടെ വാഴും. തള്ളിപ്പറയുന്ന എങ്കിൽ നമ്മെ അവനും തള്ളിപ്പറയും. വിശ്വസിക്കാതെ പോയെങ്കിൽ, അവൻ വിശ്വസ്യനാണുവെന്നു തന്നെത്താൻ തള്ളിപ്പറവാൻ കഴിയുന്നില്ലല്ലോ. ഇവ നീ കർത്താവെ സാക്ഷി ആക്കി ഓപ്പിക്ക, ഒന്നിന്നും കൊള്ളാത്തതല്ലാതെ, കേൾക്കുന്നവരെ മരിപ്പാൻ മതിയായ വാങ്ങിയ ചെച്ചൊല്ലു. സത്യവചനത്തെ നേരെ വിദഗ്ദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു ലജ്ജ വരാത്ത പ്രവൃത്തിക്കാരനായി നിന്നു തന്നെ ദൈവത്തിന്നു കൊള്ളാകുന്നവനാക്കി നിർമ്മാണവാൻ ശ്രമിക്ക. ബാഹ്യമായ പൂമാലാപങ്ങളെ ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുക, ആ വകക്കാർ ഭക്തികേടിൽ അധികം മുതിന്നു വരും. അവരുടെ വാക്ക് അബ്ബദവ്യാധി പോലെ തിന്നു തിന്നുമിരിക്കും. അവരിൽ ഇമ്മനയനും ഫിലെത്തനും സത്യത്തിൽ നിന്നു പിഴുകി പോയിട്ടു പുനരത്ഥാനം ആയ്ക്കിടത്തു എന്നു ചൊല്ലി ചിലരുടെ വിശ്വാസത്തെ കമിപ്പിക്കുക കഴിയുന്നു.

൧൩ എങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥിരമായ അടിസ്ഥാനം നിലനില്ക്കുന്നു; കർത്താവ് തനിക്കുള്ളവരെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും കർത്താവിൻ നാമത്തെ ഉച്ചരിക്കുന്നവൻ എല്ലാം അന്വീതിയെ

൨. തിമോത്യൻ ൨. ൩. അ.

വെള്ളിച്ചുകൊൾക എന്നും ഉള്ളതു തന്നെ അതിന്നു മുദ്ര ആകുന്നു. വലിയ ഭവനത്തിലൊ, ചൊൻ വെള്ളികൊണ്ടുള്ള സാമാ ൨൦ നങ്ങൾ മാത്രമല്ല, മരവും മണ്ണുംകൊണ്ടുള്ളവയും ഉണ്ടു; ചിലതു മാനത്തിന്നും ചിലത് അപമാനത്തിന്നും തന്നെ. ഈ (അപ. ൨൧ മാനപാത്രങ്ങളോട്) ഒരുവൻ അകന്നു തന്നെത്താൻ വെടിപ്പാക്കിക്കൊണ്ടാൽ അവൻ ഉടയവന്നു വിശുദ്ധവും ഉപയോഗപുമായി നല്ലവേലക്ക് ഒക്കയും ഒരുങ്ങിയ മാനപാത്രമാകും.

യൗവനാദിലാഷ്ടങ്ങളെ വിട്ടോടി നീതി വിശ്വാസ സ്നേഹ ൨൨ ങ്ങളേയും ശുദ്ധഹൃദയത്തിൽനിന്നു കർത്താവെവിളിക്കുന്നവർ എല്ലാവരോടും സമാധാനത്തെയും പിന്തുടന്നു കൊൾക. സാരമി ൨൩ ല്ലാത്ത മൌഢ്യതകളുടെ വെറുക്കു; അവ ശത്രുക്കളെ ജനിപ്പിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നുവല്ലോ. കർത്താവിൻ ദാസൻ ശത്രു ചെ ൨൪ യ്യേണ്ടതല്ല; എല്ലാവരോടും മെരുക്കമുള്ളവനും ഉപദേശശീലനും ദോഷസമീപ്തവും ആയി വിപരീതക്കാരെയും സൗമ്യതയോടെ പഠിപ്പിച്ചു പോരേണ്ടു. പക്ഷെ ദൈവം സത്യപരിജ്ഞാ ൨൫ നത്തിനായി അവർക്കു മാനസാന്തരം നല്ലൊരു അവന്റെ ഇഷ്ടത്തിനായി അവർ പിടിപെട്ടു കടുങ്ങിയ പിശാചിൻ ക ൨൬ ണ്ണിയിൽനിന്നു വേച്ചിട്ടുണർന്നു വരുമൊ എന്നു വെച്ചുതത്രെ.

൩. അദ്ധ്യായം.

ഒന്നുമേ വരുന്നതിനെ വണ്ണിച്ചു. (൧൦) വിശ്വാസത്തെ മുദ്രകുപിടിപ്പാൻ, (൧൫) വേദപ്രാമാണ്യത്താലും പ്രബോധിപ്പിച്ചതു.

അവസാന ദിവസങ്ങളിൽ ദുഷ്ടസമയങ്ങൾ വന്നെന്നയും ൧ എന്നറിക. മനുഷ്യർ തന്നിട്ടുക്കാർ, ലോഭികൾ, ചൊങ്ങച്ചക്കാ ൨ ൾ, ഗവ്വീകൾ, ദുഷ്ടണക്കാർ, പിതാക്കൾക്ക് അവശർ, കൃതമല്ലർ, അപവിത്രർ, അവസലർ, നിയമലംഘികൾ, നണയർ, അജി ൩ തേന്ദ്രിയർ, മെരുങ്ങാത്തവർ, ഗുണദോഷികൾ, ദ്രോഹികൾ, രധാഷ്ട്രമുള്ളവർ, ഡംഭികളുമായി ദേവപ്രിയത്തെക്കാൾ ദോഹപ്രിയമേറി. ഭക്തിയുടെ സാരം തള്ളി അതിന്റെ വേഷം ധരി ൫ ക്കുന്നവരായും ഇരിക്കും ഇവരെ വിട്ടൊഴിയുക. ഭവനങ്ങളിൽ നൃണു കടക്കയും പാപങ്ങളെ ചുമന്നു നാനാമോഹങ്ങളാൽ നടത്തപ്പെട്ട് എപ്പോഴും പഠിച്ചിട്ടും ഒരിക്കലും സത്യത്തിൻ പരിജ്ഞാനത്തിൽ ൨൨വാൻ കഴിയാത്ത, ചപല സ്ത്രീകളെ അടി ൭ മയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ഇപ്രകാരമുള്ളവരിൽ ആകുന്നു.

വൃ യന്നാവും യന്ത്രിയും മോശയോട് എതിർത്തു നിന്നപ്രകാരം തന്നെ ഇവരും സത്യത്തോടു മടുത്തു നില്ക്കുന്നു; ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ വിശ്വാസത്തെ തൊട്ടു കൊള്ളാകാത്തവരമത്രെ. അവർ അധികം മുഴുത്തു വരികയില്ല; മേല്പറഞ്ഞവരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ എല്ലാവർക്കും വെളിപ്പെട്ടതുപോലെ ഇവരുടേതും ആകും.

- ൧൦ നീയോ എന്റെ ഉപദേശവും നടപ്പും അഭിപ്രായം, വിശ്വാസം, ഭീഷ്മക്ഷമ, സ്നേഹം, ക്ഷാന്തിയും അന്ത്യോക്യം, ഇക്കോക്യം, ലുസ്ട്രാദികളിലുള്ള ഉപദ്രവകഷ്ടാനുഭവങ്ങളും പിടിച്ചെടുത്തു വന്നിരിക്കുന്നു; ഓരോ വിധേന സമിച്ച സകല ഹിംസകളിൽ
- ൧൧ നിന്നും കർത്താവ് എന്നെ ഉദ്ധരിച്ചു പോൽ. എന്നാൽ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഭക്തിയോടെ ജീവിപ്പാൻ മനസ്സുള്ളവർക്കു എല്ലാ ഹിംസയും വരും. ഓജ്ജ്വലങ്ങളും മായാപികളും ഭ്രമിച്ചും ഭ്രമിപ്പിച്ചും കൊണ്ട് അധികം ദോഷത്തിലേക്ക് മാത്രം മുതിരും നീയോ ഇന്നവരോടു പഠിച്ചു എന്നു വിചാരിച്ചും ബാല്യം മുതൽ വിശുദ്ധ ഘോരങ്ങളെ അറികകൊണ്ടും പഠിച്ചു ബോധിച്ചതിൽ നിലനില്ക്കും
- ൧൨ ആയവ ക്രിസ്തുയേശുവിലെ വിശ്വാസത്താൽ നിന്നെ രക്ഷിക്കുകയും ജീവിക്കുവാൻ മതിയാകുന്നു. സകല വേദവാക്യം ദേവശ്വാസീയം ആകയാൽ ഉപദേശത്തിന്നും പ്രാമാണ്യത്തിന്നും ശാസനത്തിന്നും നീതിയിലെ അത്യാസത്തിന്നും ദേവമനുഷ്യൻ സകല നല്ല പ്രവൃത്തിക്കും കോപ്പുണ്ടായി തികഞ്ഞവനാകുവാനും പ്രയോജനമാകുന്നു.

൪. അദ്ധ്യായം.

ഏഷ്യാമൈനർ പ്രവിശ്യയിൽ, (൩) പൊൽ മരിക്കും മുമ്പെ, (൩) താൻ ൧ ന്നു കാണണം.

- ൧ ഞാൻ ദൈവത്തെയും ജീവിക്കുന്നവർക്കും മരിച്ചവർക്കും ന്യായം വിധിപ്പാനുള്ള യേശുക്രിസ്തുനേയും അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയേയും രാജ്യത്തേയും ആണെയിട്ട് കല്പിക്കുന്നിതു: വചനത്തെ ഘോഷിക്കു സമയത്തിലും അസമയത്തിലും അഭിമുഖീകരിക്ക, എല്ലാ ഭീഷ്മക്ഷമയോടും ഉപദേശത്തോടും ശാസിക്ക; ഭക്തിയോടും പ്രബോധിപ്പിക്ക. കാരണം അവർ സൌഖ്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതെല്ലാം പൊറുക്കാതെ ചെവിക്ക് ചൊരിച്ചു ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതോടെ അഭിലാഷപ്രകാരം ഉപദേശിക്കുന്നവരെ കന്നിച്ചു
- ൪ ചേർത്തു. ശ്രവണത്തെ സത്യത്തിൽനിന്നു തെറ്റിച്ചു കവി

൨. തിമോത്ഥ്യൻ ൪. അ.

സകലിതങ്ങളിൽ സഞ്ജിച്ചുപോകുന്ന കാലംവരും. എന്നാൽ നീ ൫ സകലത്തിലും നിമ്നഭന്നാക, കഷ്ടങ്ങളെ അനുഭവിക്ക, സുവിശേഷകന്റെ പ്രവൃത്തിയെ ചെയ്യ; നിന്റെ ശുശ്രൂഷയെ നിറപടിയായി ഒപ്പിക്ക.

ഞാനാകട്ടെ ഇപ്പോൾ തന്നെ (ബലിയായി) ഉറക്കപ്പെടുന്നു, ന നിർമ്മാണകാലവും അന്നോത്തു. ആ നല്ല അക്കം ഞാൻ ചെയ്തത് കട്ടത്തെ തികച്ചു, വിശ്വാസത്തെ കാത്തിരിക്കുന്നു. ഇനി വനിതിയാകുന്ന കിരീടം എനിക്കായി വെച്ചു കിടക്കുന്നു; ആയതു നീതിയുള്ള ന്യായാധിപതിയായ കർത്താവ് ആ ദിവസത്തിൽ എനിക്ക് നല്കും; എനിക്ക് മാത്രമല്ല; അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയെ സ്നേഹിച്ചിട്ടുള്ള ഏവർക്കും കൂടെ.

വേഗം ഇങ്ങുവരുവാൻ ഉത്സാഹിക്ക; കാരണം ദേമാ ഐഹിൻ കം സ്നേഹിച്ചിട്ട് എന്നെ കൈവിട്ടു തെസ്സലനീക്കയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടുപോയി. ക്രൈസ്താൻ ഗലാത്യയിലും രീതൻ ദല്യാത്യയിലും (പോയി) ലൂക്ക മാത്രം എന്റെ കൂടെ ഉണ്ടു; മാർക്ക് ശുശ്രൂഷക്ക് എനിക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നവൻ ആകയാൽ അവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരിക. തൂക്കിക്കൊണ്ടു ഞാൻ എഫേസിലേക്ക് അയച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ത്രോവാസിൽ കപ്പന്റെ പക്കൽ വെച്ചിട്ടു പോന്ന പുതെപ്പിനേയും പുസ്തകങ്ങളേയും വിശേഷാൽ പർവ്വതങ്ങളേയും നീ വരുമ്പോൾ കൊണ്ടുവരിക. കൊല്ലനായ അലക്സന്ദർ എനിക്ക് വളരെ ദോഷം ചെയ്യു; കർത്താവ് അവന്നു ക്രിയകൾക്ക് തക്കവണ്ണം പകരം ചെയ്യും. അവൻ നമ്മുടെ വചനങ്ങൾക്ക് അത്രയും മടുത്തു നിന്നത് കൊണ്ടു നീയും അവനെ സൂക്ഷിക്ക.

എന്റെ ഒന്നാം പ്രത്യുത്തരത്തിൽ ഒരുവനും തൂണ നിന്നില്ല; എല്ലാവരും എന്നെ കൈവിട്ടു (അത് അവർക്ക് എണ്ണപ്പെടരുതെ). കർത്താവ് മാത്രം എനിക്ക് തൂണനെന്നു ഭവേഷണം എന്നെ കൊണ്ടു നിറപടിയായി ഒപ്പിപ്പാനും സകല ജാതികളും കേൾപ്പാനും എന്നെ ശക്തികരിച്ചു; ഞാൻ സിംഹത്തിന്റെ വായിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യു. സകല ദുഷ്ടായ്ത്തിൽനിന്നും കർത്താവ് എന്നെ ഉദ്ധരിച്ചു, തന്റെ സ്വർഗീയരാജ്യത്തിൽ ആക്കി രക്ഷിക്കും അവന്നു യുഗയുഗാന്തരങ്ങളോളം തേജസ്സുണ്ടാവുതാക ആമെൻ.

പ്രിസ്തയേയും അകപിലാവെയും ഒന്നേസിയർന്റെ കൂടുംബ

II. TIMOTHY IV.

൨൦ ഭേദം വെക്ക. എരപ്പൻ കൊരിന്തിൽ തന്നെ ചാർത്തു;
 ൨൧ ശീതകാലത്തിന്നു മുഖെ വരുവാൻ ശ്രമിക്ക; യൂബുലൻ പുല
 ൨൨ ന്ന വെക്കുന്നു. കർത്താവായ യേശു നിന്റെ ആത്മാവേ
 ടു കൂട ഇരിക്കേണമെ.

കൃപ നിങ്ങളോടു കൂട ഉണ്ടാവൂതാക.

Tim

തീ ത ന്

എഴുതിയ ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

(൫) മൂപ്പന്മാരെ വെക്കേണ്ടുന്ന ക്രമം, (൧൦) എതിരികളെ ക്രോധിച്ച് അമർക്കേണ്ടുന്ന വിധം.

ദൈവത്തിൽനിന്നു നൽകിയ വിശ്വാസം നിത്യജീവനെ യുഗകാലങ്ങൾക്കു മുൻപു വെ വാശത്തോ ചെയ്തിട്ടു, സ്വസ്ഥതയിൽ തന്റെ വചനത്തെ പ്രസിദ്ധമാക്കിയ ശേഷം നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ നിയോഗത്താൽ സമർപ്പിച്ചു കിട്ടിയ ദേവദാസനും ദൈവം തെരിഞ്ഞെടുത്തവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്നും നമുക്കു പ്രകാരമുള്ള സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിന്നും നിത്യജീവന്റെ ആശയിൽ യേശുക്രിസ്തുന്റെ അപോസ്തലനുമായ പേരുകാരനും സമവിശ്വാസത്തിൽ നിജ പുത്രനായ തീത്ത് (എഴുത്തുന്നിതു): പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ യേശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും കരുണ, കനിവു, സമാധാനവും ഉണ്ടാവുതുക.

ഞാൻ ക്രോധിച്ച് നിന്നു വെച്ചു വിട്ടത് നീ ശേഷിച്ചവ റെ ക്രമത്തിൽ ആക്കി തീർത്തു, ഞാൻ ആദേശിച്ചു പോലെ പട്ടണം തോറും മൂപ്പന്മാരെ വെച്ചുകൊള്ളേണ്ടതിന്നു ആകുന്നതു. (അതിന്നു) അനിവൃത്തം ഏകകളത്രവാനുമായി ഭിന്നപ്പെട്ടിട്ടു നിത്യവും അവിധേയതയും ഇല്ലാത്ത വിശ്വാസികളായ മക്കളുള്ളവനും കൊള്ളാം. അദ്ധ്യക്ഷനാകട്ടെ, ദൈവത്തിന്റെ വീട്ടുവിചാരകനായാൽ അനിവൃത്തനായിരിക്കേണ്ടു. തന്റേടുകാരൻ, പു

കോപി, മദ്യപാനസൗകര്യം, അടിക്കാരൻ ഉദ്യോഗാദിയും അരുതു; അതിഥിപ്രിയൻ, ഗുണകാരി, സുബോധശീലൻ, നീതി, പവി
 ൩൦ ന് രൂത, ഇന്ദ്രിയജയവും ഉള്ളവൻ എന്നു വേണ്ടോ. (തക്കവരെ)
 സൌഖ്യോപദേശത്തിൽ പ്രബോധിപ്പിച്ചും എതിർപ്പുകളെ
 ൩൧ വണ്ഡിച്ചും പറവാൻ ശക്തനാകേണ്ടതിന്നു ഗൃഹീതത്തിന്നു
 തക്ക പ്രമാണമായ വചനത്തെ മുറുക പിടിക്കുന്നവനും ആ
 ൩൨ കേണ്ടു. വായി അടച്ചു വെക്കേണ്ടുന്നവൃഥാവാക്കുകാരും മനോ
 വഞ്ചകരും ആയ അനധീനർ പലരും ഉണ്ടല്ലോ, വിശേഷാൽ
 ൩൩ പരിചരണക്കാരിൽനിന്നു തന്നെ. ആയവർ ദുരാദായം വിചാ
 ൩൪ റിച്ച് അരുതാത്തവ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു ഗൃഹങ്ങളെ അശേഷം
 ൩൫ കമിഴ്ത്തിക്കളയുന്നു. ക്രൈസ്തവർ സർവ്വദാ കള്ളരും ഉഷ്ണജന്തുക്ക
 ൩൬ ളും മന്ദകക്ഷികളും അത്രെ എന്ന് അവരിൽ ഒരുവൻ അവര
 ൩൭ ടെ പ്രവാചകൻ തന്നെ ചൊല്ലി ഇരിക്കുന്നു. ഈ സാക്ഷ്യം
 സത്യമത്രെ; അതുനിമിത്തം അവർ യഹൂദകഥകളേയും സത്യ
 ൩൮ ണ്ണെ അകറ്റുന്ന മനുഷ്യരുടെ വെപ്പുകളേയും ശ്രദ്ധിക്കാതെ;
 ൩൯ വിശ്വാസത്തിൽ സൌഖ്യമുള്ളവരായി ചമവാൻ അവരെ നി
 ൪൦ ഷ്ടിപ്പിച്ചോടെ ശാസിക്ക. ശുദ്ധന്മാർക്കു എല്ലാം ശുദ്ധം തന്നെ;
 ൪൧ മലിനന്മാർക്കും അവിശ്വാസികൾക്കും ഒന്നും ശുദ്ധമല്ല; അവര
 ൪൨ ടെ മനസ്സും ആത്മബോധവും മലിനമായുതീർന്നവയത്രെ. പി
 ൪൩ ന്ന നല്ല കായ്ത്തിന്ന് ഒക്കെക്കും കൊള്ളരുതാതെ ത്രാജ്യന്മാ
 ൪൪ രും അനധീനരും ആകയാൽ, ദൈവത്തെ അറിയുന്നു എന്നു
 സമ്മതിച്ചിട്ടും ക്രിയകളാൽ തള്ളിപ്പറയുന്നു.

൨. അദ്ധ്യായം.

അതാത് വകക്കാരെ, (൧൧) സുവിശേഷകരുണെക്ക് തക്കവണ്ണം പ്രബോധിപ്പിക്കേണ്ടതു.

൧ **നീ**യൊ സൌഖ്യോപദേശത്തിന്നു പറയുന്നവരെ ചൊല്ല
 ൨ ക. പൂർവ്വന്മാർ നിർമ്മൂഢരായി ഘനവും സുബോധവും പൂണ്ടു, വി
 ൩ ശ്വാസസ്തോമകുഷ്ഠാനിയികളിൽ സൌഖ്യമുള്ളവരുക. പൂർവ്വന്മാർ
 ൪ അപ്രകാരം ഏഷണി പറയാതെയും മദ്യസേവയിൽ ഉൾപ്പെ
 ൫ ടാതെയും ഭാവത്തിൽ പവിത്രയോഗ്യമായി നല്ലത് ഉപദേശി
 ൬ പ്പാൻ ശീലിച്ചിട്ടു. ദൈവവചനത്തിന്നു ഭൂഷണം വരാതിരി
 ൭ പ്പാൻ യുവതികളോടു ഭർത്തൃപ്രിയരും പുത്രപ്രിയരും ആയി. സു
 ൮ ബോധവും പാതിപ്രത്യവും പൂണ്ടു, ഭവനം രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു

൨൦൮

തീതൻ ൨. ൩. അ.

ഗുണമുള്ളവരും ഭർത്തവശമാതമായിരിക്കേണ്ടതിന്നും, പത്നം പറഞ്ഞു കൊൾക. അപ്പൂണ്ണും യുവാക്കളേയും സുബോധത്തോടെ നൃ ഇരിപ്പാൻ പ്രബോധിപ്പിക്ക. മരപക്ഷക്കാരൻ നമ്മെകൊണ്ടെ ഒര തിന്മയും പറവാൻ സംഗതി വരാതെ, നാനിച്ചുപോകുവണ്ണം സകലത്തിലും നിന്നെ തന്നെ സൽക്രിയകൾക്ക് മാതൃക എന്നു കാട്ടുക. ഉപദേശത്തിൽ കേടില്ലായ്മയും ഘനവും വൃത്തരക്ഷേപിച്ചു കൂടാത്ത സൗഖ്യവാക്കും (കാനേണം).

അടിമകൾ ഉടയവക്ക് കീഴടങ്ങി, എല്ലാ (വിധത്തിലും) പ്രസാദം വരുത്തിക്കൊണ്ടും എതിർ പറവാൻ വർത്തിപ്പാനും പോകാതെ; നല്ല വിശ്വാസം എല്ലാം കാണിച്ചിട്ടു സർവ്വത്തിലും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ ഉപദേശത്തെ അലങ്കരിക്കുക. കാരണം എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും രക്ഷാകരമായ ദൈവകൃപ ഉദിച്ചു, എന്നാൽ ഭക്തികേടും പ്രപഞ്ചമോഹങ്ങളും വെട്ടിയിട്ടു. നമ്മെ സകല അധർമ്മത്തിൽനിന്നും വീണ്ടെടുത്തു, സൽക്രിയകളിൽ എരിവേറിയൊരു സ്വന്ത ജനത്തെ തന്നിച്ച് തിരിച്ച ശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെത്താൻ നമുക്കുവേണ്ടി കൊടുത്തിട്ടുള്ള, മഹാദൈവവും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവുമായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ ജന്മിൻ പ്രത്യക്ഷതയാകുന്ന ധന്യമായ ആശാർമ്മത്തെ കാത്തും കൊണ്ട്, ഈ യുഗത്തിൽ സുബുദ്ധി നീതി ഭക്തികളോടും കൂട ജീവിച്ചു പോരേണ്ടതിന്നു നമ്മെ (ശിക്ഷിച്ചു) വളർത്തുന്നു. ഈ വക നീ എല്ലാ അമച്ചുയോടും കൂടെ പറക; പ്രബോധിപ്പിച്ചും ഖണ്ഡിച്ചും പ്രമാണിപ്പിക്ക, ആരും നിന്നെ ധിക്കരിക്കയും അരുതെ.

൩. അദ്ധ്യായം.

ബഹിസ്ഥരോടുള്ള നടപ്പിനായി പ്രബോധനം, (൧) തീതൻ താൻ ചെയ്യേണ്ടതു.

സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും അധികാരങ്ങൾക്കും കീഴടങ്ങി വഴിപ്പെട്ടു, സകല സൽക്രിയയേക്കും ഒരുമ്പെട്ടിരിപ്പാനും. ആരെ കൊണ്ടും ദുഷ്ടണം പറയാതെ, പിണങ്ങാതെ ശാന്തരായി എല്ലാ മനുഷ്യരോടും സകല സൗമ്യതയും കാട്ടുവാനും അവർക്ക് ഓർമ്മ ഉണ്ടാക്ക. ഒരുക്കാൽ നാമും അജ്ഞാതരും, അനധീനരും, വഴി പിഴച്ചു നടപ്പവരും, നാനാമോഹദോഗങ്ങൾക്ക് ദാസ്യം ഞ്യാസ്യയകളിൽ കാലം കഴിക്കുന്നവരും കുത്സിതരും അന്യോന്യം

൪ ദേവജ്ഞാനവരുമായിരുന്നുവല്ലോ. പിന്നെ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ വാസല്യവും മനുഷ്യരജനയും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടു, പ്രത്യാശപ്രകാരം നിത്യജീവന്റെ അവകാശികളായി നീരോണ്ടേതിന്നു. നാം ചെയ്യേ നീതിക്രിയകളെ വിചാരിച്ചല്ല; തന്റെ കനിവിലത്രെ നമ്മെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതു. നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ യേശുക്രിസ്തുനൂലും നമ്മുടെ മേൽ ധാരാളമായി പകർന്നു, വിശുദ്ധാത്മാവിലെ നവീകരണവും പുനജന്മവും ആവുന്ന കളികൊണ്ടു തന്നെ ഈ വചനം പ്രമാണം. ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവർ സൽക്രിയകൾക്ക് മുതിർന്നിരിപ്പാൻ ചിന്തിക്കേണ്ടതിന്നു നീ ഇവരെ ഉറപ്പിച്ചു കൊടുക്കേണം എന്നു ഞാൻ ഇല്ലിക്കുന്നു. ഇതു ശ്രദ്ധയും മനുഷ്യക്ക് ഉപകാരവും ആകുന്നു. മൌഢ്യമുള്ള അന്വേഷണങ്ങളെയും വംശാവലികളെയും വിവാദങ്ങളേയും ധർമ്മം കൊണ്ടുള്ള കലഹങ്ങളേയും വിട്ടുനില്ക്കൂ; ഇവ പ്രയോജനം ഇല്ലാതെ വ്യർത്ഥമുള്ളവ ആകുന്നു.

൧൦ മതഭേദക്കാരനായ മനുഷ്യനോടു ഒന്നു രണ്ടു വട്ടം ബുദ്ധി പാഞ്ഞതിൽ പിന്നെ. ഇപ്രകാരം ഉള്ളവൻ മറിഞ്ഞുപോയി, തന്നാലെ തന്നെ കുറവിധി വന്നവനായി പാപം ചെയ്യുന്നു എന്നറിഞ്ഞ് ഉദ്ദേഹിക്കുക.

൧൧ ഞാൻ അർത്ഥമാവെ താൻ, തൃക്കിണെ താൻ, അങ്ങോട്ട് അയക്കുമ്പോൾ, നിന്നുപോലിയിൽ വന്ന് എന്നോടു ചേരുവാൻ ശ്രമിക്കൂ; അവിടെ ഞാൻ ശീതകാലം കഴിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. പണ്ഡിതനായ ജെന്നാവെയും അപോല്ലൊനെയും ഒരു മുട്ടം വരാതെ കണ്ട് ഉത്സാഹിച്ചു, വഴിയത്ര അയക്കുക.

൧൨ നമുക്കുള്ളവരും ഫലമില്ലാത്തവരായി ചമയാതവണ്ണം (ഈ വക) ആവശ്യസംഗതികൾക്കായിട്ടു സൽക്രിയകളെ അനുഷ്ഠിച്ചുനിൽക്കേണ്ടതു. കൂടയുള്ളവർ എല്ലാം നിന്നെ വന്ദിക്കുന്നു: ഞങ്ങളെ വിശ്വാസത്തിൽ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ വന്ദിക്കൂ.

നിങ്ങൾ എല്ലാവരോടും കൂട കരുണ ഉണ്ടാവുതാക ആമൻ.

Philimon

ഫിലിമോൻ

എഴുതിയ ലേഖനം

(൪) ക്രിസ്തീയസ്നേഹംനിമിത്തം, (൮) കന്നെസിമനെ നന്നായി കൈകൊള്ളേണ്ടതിനും അപേക്ഷിച്ചതു, (൨൨) സമാപ്തി.

ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ബദ്ധനായ പെരലും സഹോദരനായ തിമോത്ത്യനും ഞങ്ങളുടെ പ്രിയ കൂട്ടുവേലക്കാരനായ ഫിലെമോനും. (പ്രിയ)സഹോദരിയായ അപ്പിയെക്കും ഞങ്ങളുടെ സഹഭടനായ അഹ്നീപ്പനും നിന്റെ ഭവനത്തിലെ സഭക്കും (എഴുതുന്നിതു): നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുനിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്ക് കരുണയും സമാധാനവും ഉണ്ടാവൂതാക.

നിന്റെ സ്നേഹത്തെയും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിലും രസകല വിശുദ്ധന്മാരിലും നിന്നെക്കുള്ള വിശ്വാസത്തെയും ഞാൻ കേട്ടു. എന്റെ പ്രാർത്ഥനകളിൽനിന്നെ ഓർത്തുകൊണ്ട് എല്ലാപ്പോഴും എൻ ദൈവത്തിന്നു സ്കോത്രം ചെയ്യുന്നു. നിന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ നമ്മിൽ ഉള്ള സകല നന്മകളുടെ പരിഷ്കാരത്താൽ ക്രിസ്തുയേശുവിനായി സാധ്യകരമാകേണം എന്നതല്ലെല്ലാ നിന്റെ അഭിപ്രായം. ഹെ സഹോദര! വിശുദ്ധരുടെ ഉൾക്കരൾ നീ തണുപ്പിച്ചതുനിമിത്തം നിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ ഞങ്ങൾക്ക് വളരെ സന്തോഷവും ആശ്വാസവും ഉണ്ടായി. ആകയാൽ പററുന്നതു നിന്നെക്ക് കല്പിച്ചാൻ ക്രിസ്തുവനിൽ പ്രാഗത്ഭ്യം ഏറുന്നു; എങ്കിലും ഞാൻ സ്നേഹംനിമിത്തം പ്രബോധിപ്പിക്കു അത്രെ ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനത്തവനാകയാൽ

ഞാൻ മുത്ത പൌലും യേശുക്രിസ്തുന്റെ വെഡനമായിട്ട്,
 ൧൦ എന്റെ വെഡനങ്ങളിൽ ജനിപ്പിച്ച എൻ മകനായ ഒന്നെസി
 ൧൧ മനെ ചൊല്ലി, നിന്നെ പ്രവോധിപ്പിക്കുന്നു. പണ്ടു നിന്നെ
 ക്ക് ഉപയോഗമില്ലാത്തവനും ഇപ്പോഴൊ, നിന്നെക്കും എനിക്കും
 ൧൨ നന്ന ഉപയോഗിക്കുന്നവനും. ആയവനെ ഞാൻ മടക്കി അ
 യച്ചു നീയും അവനെ എന്റെ കരൾ എന്നു വെച്ചു കൈ
 ൧൩ കൊൾക. സുവിശേഷത്തിന്റെ വെഡനങ്ങളിൽ അവൻ നി
 നെക്കുവേണ്ടി എനിക്കു ശുശ്രൂഷിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇവി
 ൧൪ ടെ തന്നെ അവനെ പാപ്പിപ്പാൻ ഭാവിച്ചാറെയും. നിന്റെ
 ഗുണം നിർവ്വന്ധത്താൽ എന്ന പോലെ അല്ല; മനഃപൂർവ്വത്താ
 ൧൫ ൽ ആകേണ്ടതിന്നു നിന്റെ അഭിപ്രായം കൂടാതെ ഒന്നും ചെയ്
 ന്യാൻ എനിക്ക് മനസ്സായില്ല. പക്ഷെ അവൻ അല്പകാലം
 വേർപിട്ടു പോയ്ക്ക് അവൻ നിത്യനായി നിന്നെക്ക് ലഭിക്കേണ്ടതി
 ൧൬ ന്നത്രെ ആകുന്നു. ഇനി ദാസനായിട്ടല്ല, ദാസനും മീതെ പ്രി
 യസുവോദരനായിട്ടു വിശേഷാൽ എനിക്കും ജഡത്തിലും ക
 ൧൭ ര്ത്താവിലും നിന്നെക്കും എത്ര അധികം. അതുകൊണ്ടു നീ എ
 ന്നെ കൂട്ടാളി എന്നു വെച്ചാൽ അവനെ എന്നെപോലെ യേ
 ൧൮ രുതുകൊൾക. അവൻ നിന്നെക്ക് വല്ല കുറ്റം ചെയ്യുവൻ എങ്കി
 ലും കടം പെട്ടവൻ എങ്കിലും ആയത് എന്റെ പേരിൽ കണ്ടു
 കൊൾക; ഞാൻ തീർത്തതരം എന്നിങ്ങിനെ പൌലായ എന്റെ
 ൧൯ കയ്യെഴുത്തു. നീ തന്നെ എനിക്ക് കടമാണ്ണിരിക്കുന്നു എന്നു
 ൨൦ പറയേണം. എന്നില്ലല്ലോ. അതെ സഹോദര! നിന്നാൽ കർത്ത
 വിൽ ഒർ അനുഭവം എനിക്ക് വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; ക്രിസ്തുനിൽ
 ൨൧ എന്റെ കരളെ തണുപ്പിക്ക. നിന്റെ അനുസരണത്തിങ്കൽ അ
 റി, എന്റെ വാക്കിൽ അധികവും നീ ചെയ്യും എന്നറിഞ്ഞുകൊ
 ണ്ടു ഞാൻ എഴുതിയതു.
 ൨൨ ഇതല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ പ്രായ്ക്കകളാൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
 സമ്മാനിക്കപ്പെടും എന്നു പ്രത്യാശ ഉണ്ടാകകൊണ്ടു് എനിക്കു
 ൨൩ പാപ്പിടം ഒരുക്കുക. ക്രിസ്തുയേശുവിൽ എന്റെ കൂട തടവുകാ
 ൨൪ നായ എപ്രദാവും. എന്റെ കൂട്ടുവേലക്കാരായ മാക്കനും, അരി
 ൨൫ സ്കന്ദനും, ദേമാവും, ലൂക്കാവും നിന്നെ വന്ദിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ക
 ര്ത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ കൃപ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവു
 കൂട ഇരിക്കണമെ.

THE EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO THE

Hebrews

എബ്രിയർക്കു്

എഴുതിയ ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

ദൈവത്തെതിരെ വെളിപ്പെടുത്തിയ പുത്രൻ, (൫-൨, ൪) ധർമ്മത്തിൻ മദ്ധ്യസ്ഥനായ കൂതരിലും ശ്രേഷ്ഠൻ.

വെണ്ടു ദൈവം പലപ്പോഴും പല വിധത്തിലും പ്രവാചകന്മാരെകൊണ്ടു പിതാക്കന്മാരോട് അരുളിച്ചെയ്തിട്ട് ഈ നാളുകളുടെ മുകുളത്തിൽ താൻ സകലത്തിനും അവകാശിയാക്കി വെച്ചു പുത്രനെകൊണ്ടു നമ്മോടു ഉരച്ചു; ആയവനെകൊണ്ട് ഉലകുഴപ്പമുള്ളതും ഉണ്ടാക്കി. ആയവൻ (ദേവ)തേജസ്സിന്റെ പ്രതിരൂപമായും അവന്റെ തത്വത്തിന്റെ മൂലയും സകലത്തെയും തന്റെ ശക്തിയുടെ മൊഴിയാൽ വഹിച്ചിരിക്കുന്നവനും ആകുകൊണ്ടു, (നമ്മുടെ) പാപങ്ങൾക്കു തന്നാൽ തന്നെ ശുദ്ധി നിർമ്മിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഉയരത്തിൽ മഹിമയുടെ വലഭാഗത്തിൽ നുകരുകൊണ്ടു. കൂതരിലും എത്ര വിശിഷ്ട നാമമുള്ളവൻ എന്നാൽ അത്രയും അവരേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനായിട്ടവിച്ചു.

നീ എന്റെ പുത്രൻ ഞാൻ ഇന്നു നിന്നെ ജനിച്ചിട്ടു (സങ്കീ. ൫, ൨, ൧) എന്നും ഞാൻ അവന്നു പിതാവും അവൻ എനിക്കു പുത്രനും ആയിരിക്കും (൨ ശമു. ൧, ൧൪) എന്നും ഒരുക്കാൽ കൂതന്മാരിൽ ആരോട് എങ്കിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ആദ്യജാതനെ പിന്നെയും പ്രപഞ്ചത്തിൽ വരുത്തി ഇരിക്കുമ്പോൾ ദൈവകൂതന്മാർ എല്ലാവരും ഇവനെ കമ്പിടേണ്ടു (സങ്കീ. ൩, ൧) എന്നരുളിച്ചെയ്യുന്നു. കൂതരെകൊണ്ടു പറഞ്ഞത്, തന്റെ കൂതരെ

കാറുകൾ ശുശ്രൂഷക്കാരെ അഗ്നിജ്വാലയും ആക്കുന്നു (സങ്കീ. ൧൧൪, ൪.) എന്നത്രെ. പുത്രനോടൊ ധാ ദൈവമെ നിന്റെ സിംഹാസനം എന്നെന്നേക്കും ഉള്ളതു; നിന്റെ രാജ്യഭസ്മൻ നേരയുള്ള ചെങ്കോൽ. നീ നീതിയെ സ്നേഹിച്ചു, ദോഷത്തെ പകെക്കുന്നവൻ ആകയാൽ, ദൈവമെ നിൻ ദൈവം നിന്റെ കൂട്ടക്കാരേക്കാൾ അധികം നിന്നെ ആനന്ദത്തെലംകൊണ്ട് അ ൧൦ ദിയേകം ചെയ്യൂ; (സങ്കീ. ൪൫, ൭.) എന്നും കർത്താവെ നീ പു ൧൧ വൃത്തിൽ ഭൂമിയെ സ്ഥാപിച്ചു, വാനങ്ങൾ നിന്റെ കൈകിയ ൧൨ യും ആകുന്നു. അവ കെട്ടുപോകും നീ നില്ക്കും അവ എല്ലാം ൧൨ വസ്ത്രം പോലെ പഴകും ഉടുപ്പുകളെ നീ അവറെ ചുറ്റും ഉടനെ അവ മാറുകയും ചെയ്യും; നീയൊ അവൻ തന്നെ നി ൧൩ ന്റെ ആണ്ടുകൾ ഒടുക്കുകയും ഇല്ല (സങ്കീ. ൧൦൨, ൨൩.) എ ൧൪ ന്നും പറയുന്നു. പിന്നെ ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്നെക്കു പാദപീഠമാക്കുവോളത്തിന്നു, നീ എന്റെ വലഭാഗത്തിരിക്കു; ൧൪ (സങ്കീ. ൧൧൦, ൧.) എന്നു ഭൂതരിൽ ആരോടും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? അവർ ഒക്കെയും രക്ഷയെ പ്രാപിപ്പാനിരിക്കുന്നവൻ നിമിത്തം ശുശ്രൂഷിക്ക് അയക്കപ്പെട്ട സേവകന്മാക്കുളാകുന്നില്ലയോ?

൨. അദ്ധ്യായം.

. (൫) ഭാവിലോകത്തിനും കർത്താവായ ക്രിസ്തുൻ, (൮) നമ്മുടെ രക്ഷക്കായി ഭൂതരിലും കിഴിഞ്ഞു ചമഞ്ഞു.

൧ **അ**തു കൊണ്ടു നാം വല്ലപ്പോഴും വെറുതെ ഒഴുകി പോകാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു കേട്ടവറെ അത്യന്തം ചരതിച്ചു കൊൾവാ ൨ ന് ആവശ്യമാകുന്നു. ഭൂതരാൽ ചൊല്ലിയ വചനം ഓരോരോ ലംഘനത്തിന്നും അനധീനതെക്കും ന്യായമായ പ്രതിഫലം ല ൩ ഭിച്ചിട്ടു സ്ഥിരമായു മഞ്ഞിരിക്കെ, നാം ഇത്ര വലിയ രക്ഷയെ വിചാരിയാതെ പോയാൽ എങ്ങിനെ തെറ്റി പാകും? ആയതു ൪ കർത്താവ് (താൻ) പറവാൻ തുടങ്ങിയതും. ദൈവം അടയാളങ്ങ ൪ ഉാലും അതുതങ്ങളാലും നാനാ ശക്തികളാലും തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം വിശുദ്ധന്മാവിൻ വരഭാഗങ്ങളാലും കൂടി സാക്ഷി നില്ക്കുവെ, കേട്ടവർ നമുക്കു സ്ഥിരമാക്കി തന്നതും ആകുന്നുവല്ലോ.

൫ ഞങ്ങൾ പറയുന്ന ഭാവിലോകത്തെ അവൻ സാക്ഷാൽ ഭൂതന്മാക്കു കീഴെടുത്തീട്ടില്ല. എന്നാൽ ഒരുവൻ ഒരു ദിക്കിൽ സാക്ഷ്യം പറയുന്നിതു: നീ മന്ത്രനെ ഓപ്പാനും മനുഷ്യപുത്രനെ

എബ്രായർ ൨. അ.

ഭരിപ്പാനും അവൻ എന്തു? നീ അവനെ ദേവദൂതരിൽ അല്പം മറ്റൊരു താഴ്ന്നിട്ടുവെച്ചു, തേജസ്സും മാനവും അവനെ അണിയിച്ചു [നിന്ദൻ ക്രിയകളിൽ അവനെ വാഴിച്ചു] സകലവും അവന്റെ വഴി കാല്ക്കീഴാക്കി വെച്ചു. ഇരിക്കുന്നു (സങ്കീ. ൮. ൫.) എന്നത്രെ; സകലവും അവന്നു കീഴാക്കിയതിൽ ഒന്നും അന്യധീനമാക്കി വിട്ടിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴൊ അവന്നു സകലവും അധീനമാക്കിയെന്നു നീ നല്ല; ദൂതരിൽ അല്പം താഴ്ന്നിട്ടു വെക്കപ്പെട്ടവനായ യേശുവെ ദേവകരുണയാൽ ഏവനും വേണ്ടി ചാവെ ആസ്വദിപ്പാനായിട്ടു മരണകഷ്ടതനിമിത്തം തേജസ്സും മാനവും അണിഞ്ഞവൻ എന്നു നാം കാണുന്നു. കാരണം സകലവും ആക്കായിട്ടും ആ ൧൦ രാജ്യം ഉണ്ടായൊ, ആയവൻ അനേകം പുത്രന്മാരെ തേജസ്സി ലേക്ക് നടത്തുമ്പോൾ അവരുടെ രക്ഷാനായകനെ കഷ്ടവഴിയായി തിരയെടുത്തു യുക്തമായിരുന്നു. വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ൧൧ വന്നു വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നവരും ഒക്കെയും ഒരുവനിൽനിന്നു ആകുന്നുവല്ലോ? അതിനുമേൽ അവരെ സഹോദരൻ എന്നു വിളിപ്പാൻ ലജ്ജിക്കാതെ, ഞാൻ നിന്റെ നാമം എൻ സഹോദര ൧൨ ന്നാരോട് അറിയിക്കും സഭാമധ്യത്തിൽ നിന്നെ വാഴ്ത്തും (സങ്കീ. ൨൨, ൨൩.) എന്നും ഞാൻ അവനിൽ തേറി നില്ക്കും (യശ. ൮, ൧൭. ൨ ശമ. ൨൨, ൩.) എന്നും ഇതാ ഞാനും യഹോവ എന്നി ൧൩ ക്ക് തന്ന കുട്ടികളും (യശ. ൮, ൧൮) എന്നും ചൊല്ലുന്നു. ആക ൧൪ യാൽ കുട്ടികൾ ജഡരക്തങ്ങൾ കൂടിയുള്ളവരാകകൊണ്ട് അവനും ഒരുവണ്ണം അവന്റെ എടുത്തതു മരണത്തിന്റെ അധി ൧൫ കാരിയാകുന്ന പിശാചിനെ (സ്വ)മരണത്താൽ നീക്കേണ്ടതിന്നും മരണഭീതിയാൽ ജീവപയ്യന്തും ദാസ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ൧൫ വരെ ഉഡരിക്കേണ്ടതിന്നും ആകുന്നു. ദൂതന്മാരെ അവൻ ഒരി ൧൬ ക്കലും) പിടിച്ചു ചേർക്കുന്നില്ലല്ലോ? അബ്രാഹാംസന്തതിയെ പി ൧൭ ടിച്ചു ചേർക്കുക ഉള്ളൂ. (യശ. ൪൧, ൮. ൯). അതുകൊണ്ടു ജ ൧൭ നത്തിന്റെ പാപങ്ങൾക്കു പ്രായശ്ചിത്തം ഉണ്ടാവാനുതകാവ ൧൮ ണ്ണം അവൻ കനിവുള്ളവനും ദൈവവിഷയം വിശ്വസ്യമ ൧൯ യാപുരോഹിതനും ആകേണ്ടതിന്നു സകലത്തിലും സഹോദര ൨൦ ന്നാരോടു സമുദനായ്മക ആവശ്യമായിരുന്നു. താൻ തന്നെ ൨൧ പരീക്ഷിതനായി കഷ്ടം അനുഭവിച്ചിരിക്കയാൽ, പരീക്ഷിക്ക ൨൨ പ്പെടുന്നവർക്കു സഹായിപ്പാൻ മതിയാകുന്നു.

൩. അദ്ധ്യായം.

മോശയെക്കാളും ക്രിസ്തുൻ ശ്രേഷ്ഠൻ, (൭-൪, ൧൦) ഇതുവേലരെ പോലെ ഞാൻ
ശ്വാസത്തിൽ വീഴരുതു.

൧ **അ**തു കൊണ്ടു വിശുദ്ധസഭയാദരന്മാരെ! സ്വർഗീയവളി
കൾ അംശക്കാരായുള്ളവരെ, നമ്മുടെ സ്വീകാരത്തിലെ അപോ
സ്തലന്മാരും മഹാപുരോഹിതന്മാരും ആകിയ യേശുവെ കരുതി നോ
൨ ക്കവിൻ. മോശെ അവന്റെ ഭവനത്തിൽ ഒക്കയും വിശ്വസ്ത
നായതു പോലെ ഇവൻ തന്നെ (വേലകൾ) ആക്കിയവനും
൩ വിശ്വസ്തൻ ആകുന്നു. ഭവനത്തേക്കാളും ഭവനം ചമച്ചവ
ൻ അധികം മാനം ഉള്ളതുപോലെ ഇവനും മോശയേക്കാൾ
൪ അധികം തേജസ്സിന്നു പാരമാണ്. ഏതു ഭവനം എങ്കിലും ച
മച്ചാൻ ആർ വേണം; ദൈവമൊ സർവ്വവും ചമച്ചവൻ.
൫ അവന്റെ ഭവനത്തിൽ ഒക്കയും മോശെ വിശ്വസ്തനായി സ
ത്വം ഇനി അരുളിച്ചെയ്യാനുള്ള വിശേഷങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യത്തി
൬ ന്നായി സേവിക്കുന്നവൻ ആയിട്ടത്രെ. ക്രിസ്തുനൊ തൻ ഭവ
നത്തിനീതെ ഉള്ളപുത്രനായിട്ടു തന്നെ അവന്റെ ഭവനം നാം
ആകുന്നു; ആശയുടെ പ്രാഗത്ഭ്യവും പ്രശംസയും നാം അവ
സാനത്തോളം മുറുക പിടിച്ചു എങ്കിൽ തന്നെ.

൭ ആകയാൽ വിശുദ്ധാത്മാവ് കല്പിക്കുന്നതുപോലെ, ഇന്നു
൮ നിങ്ങൾ അവന്റെ ശബ്ദത്തെ കേട്ടാൽ (മറീബെ എന്ന) മ
ത്സരത്തിലും (മസ്സെ എന്ന) പരീക്ഷാദിവസത്തും എന്ന പോ
൯ ലെ ഹൃദയത്തെ കഠിനമാക്കരുതു. ആ മരുഭൂമിയിൽ നിങ്ങളുടെ
അച്ഛന്മാർ എന്നെ പരീക്ഷിച്ചു ശോധന ചെയ്തിട്ട് രം ആ
൧൦ ണ്ടു എന്റെ ക്രിയകളെ കൂടെ കണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ തലമുറയോ
ടു ഞാൻ ക്രൂഡിച്ചു, അവർ എപ്പോഴും ഞെററി പോകുന്ന ഹൃ
ദയമുള്ള ജാതി എൻ വഴികളെ അറിയാത്തവർ എന്നു ചൊല്ലി;
൧൧ അവർ എന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിക്കയില്ല എന്ന് എ
൧൨ ന് കോപത്തിൽ ആണയിടുകയും ചെയ്തു. (സങ്കീ. ൯൫, ൭.)
സഭയാദരന്മാരെ, നിങ്ങളിൽ വല്ലവനും അവിശ്വാസത്താലെ
ഒഴിച്ചു ഹൃദയം ഉണ്ടായിട്ടു ജീവനുള്ള ദൈവത്തോടു ദോഷി
൧൩ ക്കാതെ പോവാൻ നോക്കുവിൻ അല്ല നിങ്ങൾ ആരും പാപ
ചതിയാൽ കഠിനപ്പെടാതെ ഇരിപ്പാൻ ഇന്ന് എന്നത് പരത്തു
കേൾക്കുവോളം നാൾത്തോറും അന്വേഷണം പ്രവേശിപ്പിച്ചു

എബ്രായർ ൩. ൪. അ.

കൊലംവിൻ. ആശ്രയത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ അവസാന പര
 തോളും മുറുക പിടിച്ചാലത്രെ; നാം ക്രിസ്തുന്റെ അംശക്കാരാ
 യ്തിന്നുവല്ലോ. ഇന്നു നിങ്ങൾ അവന്റെ ശബ്ദത്തെ കേട്ടാ പത്ര
 ൽ മത്സരത്തിൽ എന്ന പോലെ ഹൃദയത്തെ കഠിനമാക്കരുത്
 എന്ന വചനത്തിൽ ആർ ആകുന്നു കേട്ടിട്ടും മത്സരിച്ചവർ മി പന്ത്ര
 സ്രയിൽനിന്നു മോശെയുടെ പുറപ്പെട്ടവന്നവർ എല്ലാമല്ലോ.
 ൪൦ ആണ്ടു ആരോടു കൂടിയിട്ടുകൊണ്ടത്ര, പിഴച്ചിട്ടു ശവങ്ങൾ പത്ര
 മരുഭൂമിയിൽ പട്ടുപോയവരിൽ അല്ലോ. എന്റെ സ്വസ്ഥത പത്ര
 യിൽ പ്രവേശിക്കയില്ല എന്ന് ആണയിട്ടത് അവിശ്വാസി
 കളോട് അല്ലാതെ പിന്നെ ഏവരോട് ആകുന്നു; ഇങ്ങിനെ അ
 വിശ്വാസംനിമിത്തം പ്രവേശിച്ചു കൂടാത്തത് എന്നു നാം കാ
 ണുന്നു.

൪. അദ്ധ്യായം.

സ്വാസ്ഥ്യവാദത്തം ചെയ്യിക്കൊണ്ടു, (൧൪) നമ്മുടെ മോപുരോഹിതനെ ആ
 ശ്രയിക്കുക.

൫൦ കയാൽ അവന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിപ്പാനുള്ള പ
 വാദത്തം ശേഷിച്ചിരിക്കെ നിങ്ങൾ ആരും കാലം വൈകി എ
 ന്നു കാണാതിരിപ്പാൻ നാം ഭയപ്പെട്ടിരിക്ക. അവർ എന്ന പോ
 ലെ നാമും ഒരു സുവിശേഷം കേട്ടവരാകുന്നു എങ്കിലും കേട്ടവ
 റിൽ വിശ്വാസത്തോടു കലരാജ്യംകൊണ്ട് കേട്ട വചനം അവ
 ക്ക് ഉപകാരമാണ്ണില്ല. വിശ്വസിച്ചിട്ടു തന്നെ നാം സ്വസ്ഥ ത
 തയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു; എന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ അവർ പ്ര
 വേശിക്കയില്ല എന്ന് എൻ കോപത്തിൽ ആണയിട്ടു എന്നു
 ചൊന്നപ്രകാരം തന്നെ; ലോകസൃഷ്ടിയിൽ ക്രിയകൾ ഉണ്ടാവി
 ച്ചു രീന്ന് നാൾമുതൽ (ദേവസ്വസ്ഥത) ഉണ്ടു തന്നെ. ഏഴാം ൪
 നാളിൽ ദൈവം തന്റെ സകല ക്രിയകളിൽനിന്നും സ്വസ്ഥ
 നായിരുന്നു (൧ മോ. ൨, ൨-) എന്ന് ഏഴാമത്തെ കുറിച്ചു ചൊല്ലി
 കിടക്കുന്നുവല്ലോ. എന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ അവർ പ്രവേശി
 ക്കയില്ല എന്നു പിന്നത്തേതിൽ ചൊല്ലുന്നു തന്നെ. അതുകൊ
 ന്നു മറ്റു വല്ലവരും അതിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ ഇട ശേഷിച്ചി
 റിക്കയാലും മുഖ്യ സുവിശേഷം കേട്ടവർ അവിശ്വാസത്താ
 ലെ പ്രവേശിക്കാതെ പോകയാലും ഇത്ര കാലത്തിന്റെ ശേഷ
 യും ദാവിദ് പ്രവന്ധത്തിൽ പിന്നെയും ഇന്ന് എന്നൊരു

ദിവസത്തെ നിയമിക്കുന്നു; ഇന്ന് അവന്റെ ശബ്ദത്തെ കേട്ടാൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ കഠിനമാക്കരുതു എന്നു മുൻപൊപ്പം പ്രിയപ്രകാരം തന്നെ. യേശുവ് അവർക്കു സ്വസ്ഥത വരുത്തി എങ്കിൽ സാക്ഷാൽ മറ്റൊരു ദിവസം പിന്നെ കല്പിക്കുൻ ഇല്ലയായിരുന്നു. ആകയാൽ ദൈവജനത്തിന് ഒരു ശബ്ദം ഞങ്ങളുടെ ശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിച്ചവനോ ദൈവം സ്വക്രിയകളിൽനിന്ന് എന്ന പോലെ താനും തന്റെ ക്രിയകളിൽനിന്നു സ്വസ്ഥനായി സത്യം

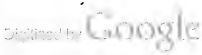
൧൧ അതുകൊണ്ട് ഏവനും അവിശ്വാസത്തിന്റെ സമമുഖ്യം നശിപ്പിച്ചാൽ ഇരിക്കേണ്ടതിന് ആ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ നാം ശ്രമിച്ചിരിക്കും. ദേവവചനം എന്നൊരു ജീവനും ചൈതന്യവും ഉള്ളതായി ഇരുമുനയുള്ള ഏതു വാളിനെക്കാളും മൂർത്തതും ആത്മാവെയും ദേഹിയെയും സന്ധിമജ്ജകളെയും വേർതിരിക്കുവരെ കൂടി ചെയ്യുന്നതും ഹൃദയത്തിലെ ചിന്തകളെയും നശിപ്പിക്കുന്നതും വക തിരിക്കുന്നതും ആകുന്നു. അവന്റെ മുമ്പാകെ മറഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന സൃഷ്ടിയും ഇല്ല; സകലവും അവന്റെ കണ്ണുകൾക്കു നഗ്നവും മലർന്നതും ആയിരിക്കുന്നു ആയവനായി നമുക്കു കാര്യം ഉണ്ടു.

൧൨ ആകയാൽ യേശു എന്ന ദേവപുത്രൻ വാനങ്ങളെ കടന്നു പോയാൽ ശ്രേഷ്ഠമഹാപുരോഹിതനായി നമുക്കുണ്ടാകുകൊണ്ടു നാം സ്വീകാരത്തെ പിടിച്ചു കൊള്ളേണ്ടു. നമ്മുടെ ബലഹീനതകളിൽ കൂറായുഭാവം തോന്നാത്ത മഹാപുരോഹിതനല്ലല്ലോ, പാപം ഒഴികെ സർവ്വത്തിലും സമൃദ്ധമായിട്ടു പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനത്രെ നമുക്കുള്ളു. അതുകൊണ്ടു കനിവു ലഭിക്കുകയും തൽകാലത്തിലെ സഹായത്തിന്നു കൃപ കണ്ടെത്തുകയും വേണം എന്നു വെച്ചു നാം പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ കൃപാസന്നത്തിന്നുണ്ടു ചെയ്യുക.

3. അദ്ധ്യായം.

ക്രിസ്തുൻ മഹാപുരോഹിതൻ എന്നു കാട്ടുകയിൽ, (൧൧. ൩, ൨൦) കേൾക്കുന്നവരുടെ മാതൃത്തെ ആക്ഷേപിക്കുന്നു.

൧ മനുഷ്യരിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന മഹാപുരോഹിതൻ ഒക്കയും താനും ബലഹീനത പുണ്ടവനാകയാൽ. തെറ്റുന്നവരിലും ദിക്ഷു

എബ്രായർ ൫. അ.

മുളുവരിലും സമബുദ്ധി ഭാവിപ്പാൻ കഴിയുന്നവനായി മനുഷ്യർക്ക് വേണ്ടി ദൈവത്തെ കുറിച്ചുള്ളതിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു; പാപങ്ങൾക്കായി കാഴ്ചകളെയും ബലികളെയും കഴിപ്പാനായി തന്നെ. ആ ബലഹീനതനിമിത്തം ജനത്തിനുവേണ്ടി എന്ന പോലെ തനിക്കും വേണ്ടി പാപബലികൾ കഴിക്കേണ്ടിയവനും ആകുന്നു. വിശേഷിച്ച് ആ മാനത്തെ ആരും തനിക്കു് അടുക്കുന്നില്ല; അഥരോനെ പോലെ ദൈവവിളിയാൽ അത്രെ. അപ്പോഴും ക്രിസ്തുനും മഹാപുരോഹിതനാവാനും തേജസ്സു താൻ എടുത്തല്ല; നീ എന്റെ പുത്രൻ ഞാൻ ഇന്നു നിന്നെ ജനിച്ചിട്ടു (സങ്കീ. ൨, ൭) എന്ന് അവനോട് അരുളിച്ചെയ്യുന്നത്രെ (തേജസ്സു കൊടുത്തതു). അപ്രകാരം മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു, നീ മക്കിചെദക്കിൻക്രമപ്രകാരം എന്നേക്കും പുരോഹിതൻ (സങ്കീ. ൧൧൦, ൪) എന്നു പറയുന്നു. ഇവൻതന്റെ ജഡഭിവസങ്ങളിൽ തന്നെ മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയുന്നവനു ഉറത്ത മുറവിളിയോടും കണ്ണീരോടും കൂടെ അപേക്ഷകളേയും അഭയയാചനകളേയും കഴിച്ചുകൊണ്ടു, പേടിയിൽനിന്നു രക്ഷസാധിച്ചിട്ടു. പുത്രൻ എങ്കിലും അനുഭവിച്ച കഷ്ടങ്ങളാൽ വ്യഅനുസരണം പഠിച്ചു. തികഞ്ഞു ചമഞ്ഞു തന്നെ അനുസരിൻ ക്കുന്നവൻ് എല്ലാവർക്കും നിത്യരക്ഷയുടെ കാരണമായി തീർന്നു. ആയ്കുന്നു മെക്കിചെദക്കിൻ ക്രമപ്രകാരം മഹാപുരോഹിതൻ ൧൦ എന്നുള്ള നാമം ദൈവമുഖേന ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

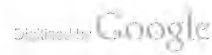
ആയവനെ കുറിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു വളരെ പറയാനുണ്ടു, നിങ്ങൾക്കു് ശ്രവണത്തിൽ മാന്ദ്ര്യം പിടിച്ചതുകൊണ്ടു തെളിയിപ്പാൻ വിഷമമുള്ളവരത്രെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ കാലം നോക്കിയാൽ ഇപ്പോൾ ഉപദേശിക്കുതൊഴിയുന്നിരിക്കേണ്ടുന്ന നിങ്ങൾക്കു് പിന്നെയും ചിലത് ഉപദേശിപ്പാൻ ആവശ്യമുണ്ടു, ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുകളുടെ ആദ്യപാഠങ്ങളെ തന്നെ; പരത്ത ആധാരത്തിന്നല്ല; പാലിനു തന്നെ നിങ്ങൾക്കു മുട്ടുവന്നു പോയിരിക്കുന്നു. പാൽ കുടിക്കുന്നവൻ എല്ലാം നീതിവചനത്തെ പരിചയിക്കാത്തവനത്രെ; ശിശു ആകുന്നു പോൽ പരത്ത ആധാരം തികഞ്ഞവൻ ഉള്ളു. ഗുണഭോഷങ്ങളെ തിരിച്ചറിവാൻ തഴക്കത്താൽ അഭ്യസിച്ച ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ ഉള്ളവർക്കു തന്നെ.

൬. അദ്ധ്യായം.

ഓഹിച്ചു പോയവരെ പുനർജന്മം, (൯) എത്രയും നിലനിന്നു വളരും എന്ന്
ആശിച്ചു, (൧൦) അബ്രാഹാമോടു ചെയ്ത സത്യത്താൽ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു.

൧ **ആ**തു കൊണ്ടു ചത്ത ക്രിയകളിൽ നിന്നുള്ള മാനസാന്തരം
 ൨ ദൈവത്തിങ്കലെ വിശ്വാസവും സ്നാനങ്ങളുടെയും ഹസ്താപ്പ
 ൩ ന്നത്തിന്റെയും ഉപദേശവും മരിച്ചവരുടെ എഴുന്നീല്പു, നിത്യ
 ൪ വിസ്മയം (ഇവന്റെ ഉപദേശവും) എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ള അടി
 ൫ സ്ഥാനത്തെ വീണ്ടും വെക്കാനെ, ക്രിസ്തുനെ കൊണ്ടുള്ള ആദ്യ
 ൬ വചനത്തെ വിട്ടേച്ചു, നാം തികവിങ്കലേക്ക് (വിരഞ്ഞു) ചെല്ല
 ൭ ക. ദൈവം അനുവദിച്ചു എങ്കിലെ നാം അതു ചെയ്തു. ഒരിക്ക
 ൮ ൽ പ്രകാശിക്കപ്പെട്ടു സ്വർഗ്ഗീയസമ്മാനത്തെ ആസ്വദിക്കയും
 ൯ വിശുദ്ധാത്മാവിന് അശിങ്കളായ്കുകയും അഴകിയ ദൈവ
 ൧൦ ചൊല്ലിനേയും ഭാവിലോകത്തിന്റെ ശക്തികളേയും ആസ്വദി
 ൧൧ കയും ചെയ്തവർ പിഴുകി പോയാൽ. തങ്ങൾക്കു തന്നെ ദൈ
 ൧൨ വ പുത്രനെ വീണ്ടും ക്രൂശിക്കുന്നവരും ലോകാപവാദമാക്കുന്ന
 ൧൩ വരും ആകയാൽ അവരെ പിന്നെയും മാനസാന്തരത്തിലേക്കു
 ൧൪ പുനർജന്മം കഴിയേണ്ട സത്യം. പലപ്പോഴും ചെയ്ത മഴയെ
 ൧൫ കുടിച്ചിട്ടുള്ള നിലമാകട്ടെ, കൃഷി നടത്തുന്നവർക്കു ഹിതമായ സ
 ൧൬ സ്യാദികളെ ജനിപ്പിച്ചാൽ ദൈവത്തിൽനിന്ന് അനുഗ്രഹത്തെ
 ൧൭ പ്രാപിക്കുന്നു. മുളും ഈടും മുളെപ്പിച്ചാലോ കൊള്ളരുത്
 ൧൮ തതും ശാപത്തിന്നടുത്തതും ആയ്കിന്നു അതിന്റെ അവസ
 ൧൯ ന്നം ചുട്ടുക തന്നെ. എങ്കിലും പ്രിയമുള്ളവരെ ഞങ്ങൾ ഇപ്ര
 ൨൦ കാരം പറഞ്ഞാലും നിങ്ങളെ കുറിച്ച് അതിശൂദ്രവും രക്ഷിക്ക
 ൨൧ ചേരുന്നതും തേറിയിരിക്കുന്നു. ദൈവം നിങ്ങളുടെ പ്രാപ്തി
 ൨൨ യേയും വിശുദ്ധന്മാർക്കു ശുശ്രൂഷിച്ചതിനാലും ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന
 ൨൩ തിനാലും തന്നാമതിൽ കാട്ടിയ സ്നേഹത്തേയും മറപ്പാക്കു നീ
 ൨൪ തികെട്ടവർ അല്ലല്ലോ. ഇനി നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ അവ
 ൨൫ സാനത്തോളം പ്രയാശയുടെ നിറപ്പിയെ കുറിച്ചു ഒരുകാ
 ൨൬ ലെ ഉള്ള ഉത്സാഹത്തെ കാട്ടുവാൻ ഞങ്ങൾ വാഞ്ചരിക്കെ ഉള്ള
 ൨൭ നിങ്ങൾ മാത്രം പിടിക്കാതെ, വിശ്വാസത്താലും ദീപ്തകുസുമയാ
 ൨൮ ലും വാഗ്ദത്തങ്ങളെ അവകാശമാക്കുന്നവരുടെ അനുസ്മരിക്കു
 ൨൯ യി തീരേണം എന്നു വെച്ചത്രെ.

൩൦ അബ്രാഹാമിനെല്ലോ ദൈവം വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു ശേഷം

എബ്രായർ ന്ന. ൭. അ.

അതിമഹാനെ ആണയിട്ടുവാൻ വഹിയാത്തു. ഞാൻ നിന്നെ പര
 അനുഗ്രഹിക്കയും നിന്നെ വധിപ്പിക്കയും ചെയ്യും സത്യം (൧൧മോ.
 ൨൨, ൧൩) എന്നു തന്നാണു കല്പിച്ചു. അവനും അപ്രകാരം ഭീഷ്ടം ൧൫
 മായി ക്ഷമിച്ചു, വാദത്ത(പ്പൊരളെ) കൈക്കലാക്കി. മനുഷ്യർ ൧൩
 മാത്രം അതിമഹാനെ ആണയിട്ടുന്നു, ആണു അവർക്കു സകല
 വാദത്തിന്റെയും തീപ്പായി ഉറപ്പിന്നു മതിയാകുന്നു. അതുകൊ ൧൭
 ണ്ടു ദൈവം വാദത്തത്തിന്റെ അവകാശികൾക്കു തന്റെ ആ
 ലോചന മാറാത്തത് എന്നു പുണ്യതരമായി കാണിപ്പാൻ ഇച്ഛി
 ച്ചുകൊണ്ടു ആണയാലും കൈയേറു അഭയം പൂർണ്ണമായി നാം
 മുൻകിടക്കുന്ന പ്രത്യാശയെ പിടിച്ചു നില്പാൻ തക്കവണ്ണം മാറും
 വരുവാനും ദൈവത്തിന്നു വഞ്ചിപ്പാനും കഴിയാത്ത രണ്ടുപ്രമാ ൧൮
 ണങ്ങളാൽ കേമമായ പ്രഭവോധനം ലഭിപ്പാനാക്കി. ആ പ്രത്യാ ൧൯
 ശ ദേവിക്കു നിശ്ചയവും സ്ഥിരവും തിരുശ്ശീലെക്ക് അകത്തേക്കു
 കടക്കുന്നതുമായ നങ്കൂരം പോലെ നമുക്കുണ്ടു. അവിടേക്കു യേ ൨൦
 ശു മുന്നോട്ടുവന്നുവന്നായി നമുക്കു വേണ്ടി കടന്നു മെല്ലെചെദക്കി
 ന്ൻ ക്രമപ്രകാരം എന്തേക്കും മഹാപുരോഹിതനായവൻ തന്നെ.

൭. അദ്ധ്യായം.

(൧൦, ൧൧) മെല്ലെചെദക്കിൻ പൊരോഹിത്യം ശ്രേഷ്ഠം, (൧൧) ചേവ്യരുടെ ഉദ്ദേശ്യ
 ലം, (൧൨) നീക്കിയതിന്നും നിലതിന്നും ഉള്ള കേദം.

ശലേമിൽ രാജാവും അത്യുന്നതദൈവത്തിന്റെ പുരോഹി ൧
 തനുമായ ഈ മെല്ലെചെദക്കല്ലോ നിത്യം പുരോഹിതനായ്യാക്കി
 ന്നു. രാജാക്കളെ വെട്ടി ജയിച്ചു, മടങ്ങി വരുന്ന അബ്രഹാമെ ൨
 എതിരേറത് അനുഗ്രഹിച്ചവനും അബ്രഹാം സകലത്തിലും കൊ
 ടുത്ത പതാരം വാങ്ങിയവനും നീതിരാജാവെന്നും ശലേം എന്ന
 ചൊല്ലാൽ സമാധാനരാജാവ് എന്നും ഭാഷാന്തരനാമങ്ങളുള്ള
 വനും അശ്ശൂരില്ല, അമ്മയില്ല, വംശാവലി ഇല്ല; ദിവസാരംഭവും ൩
 ജീവാവസാനവും ഇല്ലാത്തവനും ആയി, ദേവപുത്രനും തുല്യ
 നാക്കുപ്പെട്ടവനത്രെ. വംശപിതാവായ അബ്രഹാം കൂടെ കൊ ൪
 ജയുടെ മീത്തിൽ ദശാംശം കൊടുത്തു വാങ്ങിച്ചവൻ എത്ര വ
 ലിയവൻ എന്നു നോക്കുവിൻ. ലേവിപുത്രന്മാരിൽ പെരോ ൫
 ഹിത്യം ലഭിക്കുന്നവർക്കു ജനത്തോടു പതാരം വാങ്ങുവാൻ ധ
 മ്കല്ലന ഉണ്ടു, അത് അബ്രഹാമിൻ കടിപ്രദേശത്തിൽനി
 ന്ൻ ഉണ്ടുവിട്ടു സഹോദരന്മാരോട് ആകുന്നുവല്ലോ. അവരിൽ ൩

൨൦ വംശ്യനല്ലാതെ കാണുന്നവനോ അബ്രാഹാമോടു തന്നെ പ
 താരം വാങ്ങിയും വാശത്തങ്ങും ഉള്ളവനെ അനുഗ്രഹിച്ചും ഇ
 ൧ റിക്കുന്നു. ചെറിയതു തന്നെ വലിയതിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെ
 ൨ ടുന്നു എന്നതിന്നു തക്കം ഏതുമില്ലല്ലോ. ഇങ്ങ് ആകട്ടെ ചാക്ര
 ന്ന മനുഷ്യർ പതാരം വാങ്ങുന്നു; അങ്ങോ ജീവിക്കുന്നു എന്
 ൩ ന് സാക്ഷ്യം പ്രാപിച്ചവൻ. പിന്നെ പതാരം വാങ്ങുന്ന ലേവി
 ൪ യും ഒരു വിധമായി അബ്രാഹാം മൂലമായി പതാരം കൊടുത്തിരി
 ൫ കുന്നു. പിതാവിന്നു മെല്ക്കിചെദക് എതിരെ ചെന്നന്നു ലേവി
 ൬ അവന്റെ കടിപ്രദേശത്തിൽ തന്നെ ആയല്ലോ. ആകയാൽ,
 ൭ ജനത്തിന്നു കല്പിച്ചു വെച്ച ധർമ്മത്തിന്നു മൂലമായ ലേവ്യപൌ
 ൮ രോഹിത്യത്താൽ തികവു വന്നു എങ്കിൽ, അഹരോൻ ക്രമപ്രകാ
 ൯ രം ചൊല്ലാതെ, മെല്ക്കിചെദകിൻ ക്രമപ്രകാരം വേറ്റ് ഒരു പുരോ
 ൧൦ ഹിതൻ ഉദിച്ചാൻ എന്തൊരു സംഗതി. പൌരോഹിത്യത്തിന്നു
 ൧൧ മാറ്റം വരികിൽ ധർമ്മത്തിന്നും കൂടെ വരുന്നത് ആവശ്യം ത
 ൧൨ ന്ന അല്ലോ. സാക്ഷാൽ ഈ പറഞ്ഞതു പറയുന്ന ആൾ
 ൧൩ മുമ്പെ ഒരുത്തരും ബലിപീഠത്തെ കരുതാത്ത വേറെ ഗോത്ര
 ൧൪ ത്തിൽ ആകുന്നു. യഹൂദയിൽനിന്നല്ലോ നമ്മുടെ കർത്താവ് ഉ
 ൧൫ ദിച്ചതു സ്പഷ്ടം; മോശെ പൌരോഹിത്യത്തെ സംബന്ധിച്ച്
 ൧൬ ഒന്നും ഉറെക്കാത്ത ഗോത്രത്തിൽനിന്നു തന്നെ. മെല്ക്കിചെദകി
 ൧൭ ന് വിധത്തിൽ വേറൊരുത്തൻ ഉദിച്ചു, ജഡികകല്പനയുടെ
 ൧൮ ധർമ്മത്താൽ അല്ല. അഴിയാത്ത ജീവന്റെ ശക്തിയാൽ പുരോ
 ൧൯ ഹിതനായ്കുന്നതിനാൽ ആയത് അധികം തെളിവാപ്പാറുന്നു
 ൨൦ എന്നെന്നേക്കുമല്ലോ നീ മെല്ക്കിചെദകിൻ ക്രമപ്രകാരം പുരോ
 ൨൧ ഹിതൻ ആകുന്നു എന്ന് അവൻ സാക്ഷ്യം ഉണ്ടു. മുമ്പില
 ൨൨ ത്തെ കല്പനകൾ ദൈവ്യാലും നിശ്ചിതയോജനവും ഉണ്ടു; (ധ
 ൨൩ മ്മം ഒന്നിനേയും തികച്ചില്ലല്ലോ). ആകയാൽ അതിന്നു നീ
 ൨൪ ക്കവും നാം ദൈവത്തെ അടുക്കുന്ന അധികം നല്ല പ്രത്യംശ
 ൨൫ ക്ക സ്ഥാപനവും വരുന്നതു. പിന്നെ അവർ ആണെ കൂടാതെ
 ൨൬ പുരോഹിതരായ്കുന്നവർ അത്രെ. ഇവനോ നീ മെല്ക്കിചെദകി
 ൨൭ ന് ക്രമപ്രകാരം എന്നേക്കും പുരോഹിതൻ എന്നു കർത്താവ് ആ
 ൨൮ ണയിട്ടു അനുതപിക്കയുമില്ല എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞവനു
 ൨൯ ൽ ആണയോടു കൂട തന്നെ. ആണ എന്നിയെ പുരോഹിത
 ൩൦ നായ്കിരാത്തതിനെ വിചാരിച്ചാൽ അത്രെക്ക് അധികം വി
 ൩൧ ശേഷമുള്ള നിയമത്തിന്നു യേശു ജാഗ്രതയായി വന്നിരിക്കുന്നു

എബ്രായർ ൭. ൮. അ.

പിന്നെ അവർ പാപ്പാൻ മരണത്താൽ മുടക്കം വരികകൊണ്ടു രണ്ടു പല പുരോഹിതരായ്കീൻ. ഇവനൊ എന്നേക്കും പാക്കുകകൊ രണ്ടു ഞട്ടു ചെറുരോഹിത,ത്തെ മാനാത്തതായി കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നതു കൊണ്ടു തന്മൂലമായി ദൈവത്തോട് അണയുന്നവരെ രണ്ടു അവർക്കുവേണ്ടി പക്ഷവാദം ചെയ്യാൻ സദാ ജീവിക്കുന്നവനായി അവൻ മുറും രക്ഷിച്ചു കൂടും. ഇങ്ങിനെ ഉള്ള പുരോഹിതനല്ലൊ നമുക്കു പററി പവിത്രൻ, നിദ്രോഷൻ, നിമ്ലൻ, പാപികളോടു വേർച്ചിട്ടവൻ, വാനങ്ങളെക്കാൾ ഉയന്നു ചമഞ്ഞവനും മഹാപുരോഹിതരെ പോലെ മുഖെ സപാപങ്ങൾക്കു രണ്ടു യും പിന്നെ ജനപാപങ്ങൾക്കായും ദിവസസ്രുതി ബലി കഴിപ്പാൻ ആവശ്യമില്ലാത്തവനും അത്രെ; ഇത് അവൻ തന്നെത്താൻ കഴിച്ചുകൊണ്ട് ഒരിക്കൽ ചെയ്തു തീർത്തുവല്ലോ. ബല രവകുടയം ഉള്ള മനുഷ്യരെ ധർമ്മം മഹാപുരോഹിതരാക്കുന്നു; ധർമ്മത്തിൽ പിന്നെ ആണയിട്ട വചനമൊ എന്നേക്കും തികഞ്ഞു ചമഞ്ഞ പുത്രനെ തന്നെ.

൮. അദ്ധ്യായം.

ക്രിസ്തുൻ സ്വർഗ്ഗീയപുരോഹിതൻ, (൭) പുതുനിയമത്തെ മുൻ അറിയിച്ചു വാക്യം.

ഇ പറയുന്നതിന്റെ സാരം എന്തെന്നാൽ വാനങ്ങളിൽ പവിത്രരസ്ഥലത്തിനും മനുഷ്യനല്ല; കുത്താവ് നിമ്ലിച്ച സത്യകൂടാരത്തിനും സേവകനായി, മഹിമാസനത്തിന്റെ വല രഭാഗത്തിരുന്നുകൊണ്ട് മഹാപുരോഹിതൻ നമുക്കുണ്ടു. എല്ലാ മഹാപുരോഹിതനും കാങ്കുകളേയും ബലികളേയും കഴിപ്പാൻ ആക്കപ്പെടുകയാൽ (കഴിപ്പാൻ) ഇവനും വല്ലതും ഉണ്ടാകേണ്ടതു. അവൻ ഭൂമിയിൽ ഇരിക്കുന്നു എങ്കിൽ, ധർമ്മപ്രകാരം കാങ്കുകളെ രക്ഷിക്കുന്നവർ ഉണ്ടാകുകൊണ്ട് അവൻ ഒട്ടും പുരോഹിതനാകയില്ല. മോശെ കൂടാരത്തെ തീപ്പാൻ ആരുംദിച്ചപ്പോൾ പച്ചത ത്തിൽ, നിന്നെക്ക് കാണിച്ച മാതൃകപ്രകാരം നീ സകലവും ചെയ്യാൻ നോക്കുക (൨ മോ. ൨൫, ൪൦.) എന്ന് അവനോട് അരുളിയപ്രകാരം അവർ സ്വർഗ്ഗീയത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തവും നിഴലും ആയതിനെ ഉപാസിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴൊ അവൻ ഏറ്റവും നല്ല വാദങ്ങളിനേൽ സ്ഥാപിച്ച നിയമത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനാകയാൽ അത് എത്ര ഗുണം ഏറിയത് എന്നാൽ അത്ര വിശേഷമുള്ള സേവയേയും പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

൭ ആദ്യനിയമം ആക്ഷേപം വരാത്തതായെങ്കിൽ രണ്ടാമതിന്
 ൮ ഇടം അന്വേഷിക്കയില്ല ആയിരുന്നു. ആക്ഷേപിച്ചല്ലോ അ
 വരോടു പറയുന്നിതു : യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടാവിതു : ഞാൻ
 ഇസ്രായേൽ ഗൃഹത്തോടും യഹൂദഗൃഹത്തോടും പുതുനിയമത്തെ
 ൧൦ ന്റെ ചെയ്തു രീക്ഷിക്കുന്ന ദിവസങ്ങൾ വരും. ഞാൻ പിതാക്കന്മാരെ
 കൈപിടിച്ചു മിസ്രയേഴത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടിട്ടു നാളിൽ ചെ
 യ്ത നിയമം പോലെ അല്ല, ആയത് അവർ ഭജിച്ചു ഞാനും
 ൧൧ അവരെ തള്ളി വിട്ടു എന്നു യഹോവകല്പിതം. ഈ ദിവസങ്ങ
 ളുടെ ശേഷം, ഞാൻ ഇസ്രായേൽ ഗൃഹത്തോടു ഉറപ്പിക്കും നി
 യമം ഇതു തന്നെ; എന്റെ ധർമ്മവെപ്പുകളെ ഞാൻ അവരുടെ
 ഉള്ളിലാക്കി, അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ എഴുതും; ഇപ്രകാരം ഞാൻ
 ൧൨ അവർക്കു ദൈവവും അവർ എന്റെ ജനവും ആകും. ഇനി
 ആരും ഊക്കാരനേയും സഹോദരനേയും യഹോവയെ അറി
 ണ്തു കൊൾവിൻ എന്നു പറിപ്പിക്കയില്ല; അവർ ആബാലവു
 ൧൩ ഡം എല്ലാവരും എന്നെ അറിയും. കാരണം ഞാൻ അവരുടെ
 വാക്കുതടങ്ങിയ മോചിപ്പിക്കും; അവരുടെ അധർമ്മപാപങ്ങളെ
 ൧൪ യും ഇനി ഓക്കെയും ഇല്ല (യിറ. ൩൧, ൩൧-൩൪.) ഇതിൽ പു
 തുനിയമം എന്നു ചൊല്ലുന്നതിനാൽ, ആദ്യത്തെ പഴതാക്കി കു
 ഉത്തു എന്നാൽ പഴക്കുന്നതും ജരിക്കുന്നതും എല്ലാം അന്തരിപ്പാ
 ന്ൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു.

൯. അദ്ധ്യായം.

പുഴ്വ് കൂടാരത്തിലെ സേവയെ പോലെല്ല, (൧൫) ക്രിസ്തുന്റെ മരണപത്രികയാക
 ന്ന പുതുനിയമത്തെ പ്രായശ്ചിത്തം.

൧ (൫) ആദ്യനിയമത്തിന്നു ലൌകികമായ വിശുദ്ധസ്ഥലം മുതലാ
 ൨ യ ഉപാസനാനുയങ്ങൾ ഉണ്ടായി സത്വം. ഒരു കൂടാരമല്ലോ
 പുഴ്വ്ദാഗത്തു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു, അതിൽ വിളക്കുതണ്ടും മേശയും
 അപ്പക്കുഴിയും ഉണ്ടു; അതിനെ വിശുദ്ധസ്ഥലം എന്നു പറയ
 ൩ ന്നു. രണ്ടാം തിരശ്ശീലകൾ പിന്നിലൊ അതിവിശുദ്ധം എന്നൊ
 ൪ ര കൂടാരം ഉണ്ടു. അതിന്നുള്ളവ സ്വപ്നം കൊണ്ടുള്ള ധൂപപീ
 ൫ റവും മുച്ചുടും ചൊന്നു ചൊതിഞ്ഞ നിയമപ്പെട്ടടവും ആം; ഇ
 തിക്കൽ മന്ന ഇട്ട ചൊൻപത്രവും അഹരോന്റെ തളിത്ത ദ
 ൬ ണ്യം നിയമത്തിന്റെ (കൽ)പലകകളും. മീത്തൽ പരിയാ
 ട്ടിയെ ആശ്ശാദിക്കുന്ന തേജസ്സിന്റെ കറുപ്പുകളും ഉണ്ടു;

എബ്രായർ ന്. അ.

ആയത് ഇപ്പോൾ വെറേറെ വിവരിപ്പാൻ പാടില്ല. ഇങ്ങിനെ ന എല്ലാം രീന് ശേഷം പുരോഹിതർ ഉപാസനകളെ കഴിച്ചു നി ത്രം മുക്കുടാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കും. രണ്ടാമതിലൊ വഷ്ത്താലെ ഞ ഒരിക്കൽ മഹാപുരോഹിതൻ മാത്രം ചെല്ലും; രക്തം കൂടാതെ അ ള്ല, ആയതു തനിക്കും ജനത്തിന്റെ തൊറകൾക്കും വേണ്ടി ക ഴിക്കുന്നു. അതിനാൽ വിശുദ്ധാത്മാവ് സൂചിപ്പിക്കുന്നിതു: മുക്കു വ ളാരത്തിന്നു നില ഉള്ള കാലം വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിലെ വഴി വെ ളിപ്പെട്ടതല്ല. ഉപാസിക്കുന്നവനെ മനോവോധത്തിൽ തിരക്കു ന് പ്പാൻ കഴിയാത്ത കാഴ്ചകളും ബലികളും കഴിച്ചും. ദോഷ്യപാനീ മ ൦ യങ്ങളും നാനാസ്നാനാദികളുമായി ഗുണീകരണകാലത്തോളം കഴിച്ചുകിടക്കുന്ന ജഡന്ത്രായങ്ങളും നടന്നും കൊള്ളുന്ന ആ മു ക്കുടാരം തന്നെ വർത്തമാനകാലത്തിന് ഉപമ എന്നത്രെ. എ ൧൧ ക്കിലും ക്രിസ്തുൻ കൈപ്പണിയൊ ഈ സൂചിപ്പിക്കുള്ളതൊ അല്ല; അതിമഹത്വവും തിഷവും ഉള്ള ഒരു കൂടാരത്തുടെ. ആടു കന്നുക ൧൨ ളികളുടെ അല്ല, സ്വന്തരക്തത്താൽ തന്നെ; ദാവിനന്മകളെ വ രുത്തുന്നൊരു മഹാപുരോഹിതനാസ്തിനിട്ട് ഒരുവട്ടം വിശുദ്ധസ്ഥ ലത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ഇപ്രകാരം നിത്യവീണ്ടെടുപ്പിനെ സാ ഡിപ്പിച്ചു. ആടു കാഴ്ചകളുടെ രക്തവും പുലയുള്ളവരിൽ തളിച്ച ൧൩ പശുഭസ്മവും ജഡശുദ്ധിയെ വരുത്തി, പുണ്യീകരിക്കുന്നു എ ക്കിൽ. നിഷ്കളങ്കനായി തന്നെത്താൻ ദൈവത്തിന്നു നിത്യായമാ ൧൪ വിനാൽ കഴിച്ചു തന്ന ക്രിസ്തുന്റെ രക്തം എത്ര അധിഷം; നമ്മു ടെ മനോവോധത്തെ ചത്തക്രിയകളിൽനിന്നു ശുദ്ധീകരിച്ചു, ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ ഉപാസിപ്പാറാക്കും.

അതിന്നിമിത്തം അവൻ പുത്രനിയമത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥ ൧൫ നാകുന്നു; ആദ്യനിയമത്തിലെ ലംഘനങ്ങളുടെ വീണ്ടെടുപ്പി ന്നായി ഒരു മരണം ഉണ്ടായിട്ടു നിത്യോപകാശമാകുന്ന വാഗ്ദത്ത പ്പൊരൾ വിളിക്കപ്പെട്ടവർക്ക് ലഭിപ്പാൻ തന്നെ. എവിടെ (അ ൧൩ വകാശ)നിയമം അവിടെ നിയമിച്ചവന്റെ മരണം തെളിഞ്ഞു വരികന്ത്രായം. നിയമിച്ചവന്റെ ജീവകാലത്തോളം അതിന് ൧൭ ഒരുനാളും ഉറപ്പില്ലല്ലോ; ചത്തൊടുത്ത മാത്രം നിയമം പ്രബലമാം. അതുകൊണ്ട് ആദ്യനിയമവും രക്തം കൂടാതെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതല്ല; ൧൮ മോശെ ആകട്ടെ, സകല ജനത്തോടും ധർമ്മപുന ക്കെയും അ ൧൯ തളിച്ചെഴു ശേഷം, ആടു കന്നുകൾകളുടെ രക്തത്തിൽ വെള്ള ളും ചുവന്ന ആടുരോമവും ഈസൊപ്പം കലക്കി എടുത്തു, പുസ്ത

൨൦ കത്തിലും സകല ജനത്തിനേയും തളിച്ചു. ഇതു ദൈവം നിങ്ങളെ
 ൨൧ ശോഭ കല്പിച്ച നിയമത്തിന്റെ രക്തം എന്നു പറഞ്ഞു. (൨൧
 ൨൪, ൨൮) കൂടാതെ ഇലും ഉപാസനാസാധനങ്ങളിലും എല്ലാം
 ൨൨ കർമ്മം തളിക്കയും ചെയ്തു. പിന്നെ ധർമ്മപ്രകാരം മിക്കതും രക്ത
 ത്താലെ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; രക്തപകച്ച കൂടാതെ വിജ്യാ
 ൨൩ നവും ഇല്ല. ഈ വകകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗങ്ങളിലുള്ളവരിന്റെ
 ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കു ശുദ്ധിവരുത്തേണ്ടതു സത്യം; സ്വർഗ്ഗീയമായ
 ൨൪ പറ്റിന്നൊരു അധികം നല്ല ബലികളെ കൊണ്ടത്രെ. സത്യ
 (സ്ഥാനത്തി)ന്റെ പ്രതിബിംബവും കൈപ്പണിയും ആയ
 വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ അല്ലല്ലോ; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെ ക്രിസ്തു
 ന് പ്രവേശിച്ചു, ദൈവസന്നിധിയിൽ ഇപ്പോൾ നമുക്കു വേ
 ൨൫ ണ്ടി പ്രത്യക്ഷനാവാനായിട്ടത്രെ. പിന്നെ മഹാപുരുഷന്റെ
 കാലത്താലെ അന്യരക്തത്തോടും കൂടെ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ
 പ്രവേശിക്കുന്നതു പോലെ, അവൻ പലപ്പോഴും തന്നെത്താ
 ൨൬ ന് കഴിക്കണം എന്നു വെച്ചു മല്ല. അല്ലാത്തതിൽ ലോകസ്ഥാപ
 നം മുതൽക്കു പലപ്പോഴും കഷ്ടം അനുഭവിക്കേണ്ടതായിരുന്നു:
 ഇപ്പോഴൊരു അവൻ യുഗസമാപ്തിയിൽ സ്വബലിയെകൊ
 ണ്ടു പാപത്തെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ ഒരിക്കൽ പ്രത്യക്ഷനായി
 ൨൭ വിശേഷിച്ച് ഒരിക്കൽ മരിക്കയും പിന്നെ ന്യായവിധിയും മ
 ൨൮ നഷ്ടം വെച്ചുകിടക്കയാൽ, ക്രിസ്തുനും അപ്രകാരം അനേക
 ത്തെ പാപങ്ങളെ എടുപ്പാൻ ഒരിക്കൽ കഴിക്കപ്പെട്ടു, അവനെ
 കാത്തു നില്ക്കുന്നവരാൽ പാപം കൂടാതെ രക്ഷിക്കായി രണ്ടാമ
 ത് കാനപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

൧൦. അദ്ധ്യായം.

ക്രിസ്തുന്റെ ഏകബലിമാത്രം ദേവപ്രസാദവും, (൧൧) തികവും വരുത്തുന്നു, (൧൨)
 ഇതിൽ നിലനില്പാൻ, (൨൬) ന്യായവിധിയേയും, (൨൭) നല്ല ആരംഭത്തോടും
 കൂടിച്ചു പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു.

൧ **W**ർമ്മം ആകട്ടെ, വരുവാനുള്ള നന്മകളുടെ നിഴലല്ലാതെ, കായ്
 ണ്ടുകളുടെ സത്യസ്വരൂപമില്ലാത്തതാകകൊണ്ട്, ആണ്ടുതോറും
 വിടാതെ, അനന്യബലികളെ തന്നെ കഴിച്ചു പോന്നിട്ട് അ
 ൨ ക്കുന്നവരെ ഒരനാളം തികപ്പാൻ വഹിയാ. അല്ലാത്താൽ ആ
 രാധനക്കാർ ഒരിക്കൽ ശുദ്ധിവരുത്തി എങ്കിൽ പാപബോധം
 ഇല്ലാത്തവരായിരുകയാൽ ബലി കഴിക്കുന്നതു നിന്നുപോകും

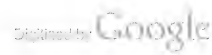

എബ്രായർ ൧൦. അ.

യിരുന്നവല്ലോ. അല്ല, ആണ്ടുതോറും അവരിൽ പാപസ്തുര നൂ
 ണം പിന്നെയും ഉണ്ടാകുന്നു. ആടുകാളകളുടെ രക്തം പാപങ്ങളെ
 ര
 ണെ നീക്കുവാൻ കഴിയാത്തതത്രെ. ആകയാൽ ക്രിസ്തുൻ ലോക
 ൫
 ണ്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ പറയുന്നിതു: ബലിയും വഴിപാടും
 നീ ഇച്ഛിക്കാതെ, എനിക്ക് ദേഹത്തെ ഒരുക്കി; ഹോമത്തിലും ന
 പാപബലിയിലും നിന്നെക്ക് രസം ഇല്ല. അപ്പോൾ ഞാൻ
 ൭
 പറഞ്ഞു: ഇതാ ഞാൻ വരുന്നു (പുസ്തകച്ചുരുളിൽ എന്നെ കുറി
 ചെഴുതിയിരിക്കുന്നു;) ദൈവമെ, നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാൻ വ
 രുന്നു എന്നത്രെ; (സങ്കീ. ൪൦, ൭.) ധർമ്മപ്രകാരം കഴിക്കുന്ന ബ
 ൮
 ലി, വഴിപാട്, ഹോമ, പാപബലികളെയും നീ ഇച്ഛിച്ചില്ല. ര
 സിച്ചതും ഇല്ല എന്നു മേൽ പറഞ്ഞ ഉടനെ, ഇതാ ഞാൻ നി
 ൯
 ന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാൻ വരുന്നു എന്നു ചൊല്ലിയിൽ രണ്ടാമതി
 നെ സ്ഥാപിപ്പാനായി ഒന്നാമത്തെ നീക്കുന്നു. ആ ഇഷ്ടത്തിൽ ൧൦
 ക്കൽ യേശുക്രിസ്തുന്റെ ശരീരകാഴ്ചയാൽ നാം ഒരിക്കൽ എന്നും
 വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാ (മഹാ) പുരോഹിതന്മാരും ൧൧
 വസേന ഉപാസിച്ചും പാപപരിഹാരത്തിന് ഒരു നാളും പോ
 രാത്ത നാനാബലികളെ പലപ്പോഴും കഴിച്ചും കൊണ്ടു നില്ക്ക
 ൧൨
 നു. ഇവനൊ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഒരു ബലിയെ കഴിച്ചിട്ട് ൧൨
 എന്നും ദൈവത്തിൻ വലഭാഗത്ത് ഇരുന്നുകൊണ്ട്. ഇനി ൧൩
 രൂക്കൾ പാദപീഠമാകുവോളവും കാത്തിരിക്കുന്നു. ഒരു കാഴ്ചകൊ
 ൧൪
 ണ്തെല്ലൊ അവൻ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നവരെ എന്നേക്കും തി
 കെച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്നു വിശുദ്ധാത്മാവും നമുക്കു സാക്ഷി ൧൫
 ചൊല്ലുന്നു (യിറ. ൩൧, ൩൧) ഈ ദിവസങ്ങളുടെ ശേഷം ഞാൻ ൧൬
 അവരോട് ഉറപ്പിക്കും നിയമം ഇതു തന്നെ എന്ന് ഉറച്ചെഴു
 ശേഷം എന്റെ ധർമ്മവെപ്പുകളെ അവരുടെ ഉള്ളിലാക്കി അ
 ൧൭
 വരുടെ ഹൃദയത്തിൽ എഴുതും. അവരുടെ അധർമ്മങ്ങളെയും ൧൭
 പാപങ്ങളെയും ഇനി ഓക്കും ഇല്ല എന്നു കർത്താവ് പറയ
 നു. എന്നാൽ ഇവരിൻ മോചനം എവിടെ, അവിടെ പാ ൧൮
 പബലി ഇനിമേൽ ഇല്ല.

അതുകൊണ്ടു സഹോദരന്മാരെ! യേശു തന്റെ ജഡമാ ൧൯
 കുന്ന തിരശ്ശീലയുടെ (പുക്ക) നമുക്കു പ്രതിഷ്ഠിച്ച ജീവനുള്ള
 പുതുവഴിയായി. സ്വരക്തത്താൽ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തേക്കുള്ള ൨൦
 പ്രവേശനത്തിന്നു പ്രാഗത്ഭ്യവും, ദൈവഭവനത്തിന്മേൽ ൩ ൨൧
 രു മഹാപുരോഹിതന്മാരും കിട്ടുകകൊണ്ടു. നാം ഭൂമിനസ്സാക്ഷി ൨൨

വേർപിടിച്ചുമാറ്റം ഹൃദയങ്ങളിൽ തളിക്കപ്പെട്ടും ശുദ്ധവെള്ളത്താൽ ശരീരം കഴുകിയവരായും വിശ്വാസത്തിൻ നിറപടിയിൽ നേരത്തു
 ൨൩ ഹൃദയത്തോടെ അടുക്കുമാറാക. പ്രത്യാശയുടെ സ്വീകാരത്തെ ഇളകാതെ പിടിച്ചു കൊള്ളുകയും ചെയ്യൂ; വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുവ
 ൨൪ ന് വിശ്വസിക്കണമല്ലോ. പിന്നെ നാം സഭയായി കൂട്ടുന്നതിനെ ചിലരുടെ മയ്യാദ പോലെ ഉപേക്ഷിയാതെ, നമ്മിൽ പ്രബോ
 ൨൫ ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു, സ്നേഹത്തിന്നും സൽക്രിയകൾക്കും ഉത്സാഹം വർദ്ധിപ്പിപ്പാൻ അന്യോന്യം സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുക. അതും നാം
 ൨൬ ൾ സമീപിക്കുന്നതു കാണുന്നതാക അധികമധികം ചെയ്യുകൊ
 ൨൭ ൽ ണ്ടു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സത്യത്തിൻ പരിജ്ഞാനം ലഭിച്ച ശേഷം നാം മനുഷ്യവുമായി പിഴച്ചാൽ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
 ൨൮ ഇനി ബലി ശേഖിക്കാതെ, ന്യായവിധിയുടെ എന്തൊരു ഭയങ്കരപ്രതീക്ഷയും എതിരിടാതെ ഭക്തിപ്പാനുള്ള അഗ്നിശുഷ്കാ
 ൨൯ വും അത്രെ ഉള്ളു. വല്ലവനും മോശധർമ്മത്തെ തള്ളിയാൽ അയ്യോയാവം കൂടാതെ, രണ്ടു മൂന്നു സാക്ഷിമുഖേന മരിക്കുന്നവ
 ൩൦ ൾ ൾല്ലോ (൫ മോ. ൧൭, ൩) ദൈവപുത്രനെ ചവിട്ടിക്കളയുകയും തന്നെ; വിശുദ്ധനാക്കിയ നിയമരക്തത്തെ തീണ്ടൽ എന്നു നിരൂപിക്കുകയും കരുണാത്മാവെ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്തു പോയവൻ എത്ര
 ൩൧ ൾ ൾഘോരദണ്ഡനത്തിന്നു പാത്രമാകും എന്നു വിചാരിപ്പിൻ. പ്രതിക്രിയ എൻറത്ര, ഞാൻ പകരം വീട്ടും എന്നും കർത്താവ് സ്വജനത്തിന്നു ന്യായംവിധിക്കും എന്നും (൫ മോ. ൩൨, ൩൫-൩൮)
 ൩൨ ൾ ൾ ഉരച്ചുവന്നെ നാം അറിയുന്നവല്ലോ; ജീവനുള്ള ദൈവത്തിൻറ കൈകളിൽ വീഴുന്നതു ഭയങ്കരം തന്നെ. എങ്കിലും നിങ്ങൾ
 ൩൩ ൾ ൾ പ്രകാശിക്കപ്പെട്ട ഉടനെ നിന്ദാപീഡകളാൽ കൂത്തുകാട്ടിയ ശ്ലാഘാത്തു താൻ. ആ വകയിൽ പെരുമാറുന്നവർക്കു കൂട്ടാളികളായിത്തീർന്നു താൻ; കഷ്ടങ്ങളാൽ വളരെ അങ്കുപ്പോൻ സഹിച്ചു പാ
 ൩൪ ൾ ൾ ത്ത പുപ്പു ദിവസങ്ങളെ ഓർത്തു കൊൾവിൻ. അന്നു തടവുകാരിൽ നിങ്ങൾക്കു കൂറായുദാവം തോന്നിയതും അല്ലാതെ, വാനങ്ങളിൽ നീലനില്ലെരു അത്യന്തമസ്വന്തു നിങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു, സമ്പത്തുകളുടെ അപഹാരത്തെയും സന്തോഷ
 ൩൫ ൾ ൾത്തോടെ ഏറ്റുവല്ലോ. അതുകൊണ്ടു മഹാപ്രതിഫലമുള്ള നിങ്ങളുടെ പ്രാഗത്ഭ്യത്തെ ചാടിക്കളയരുതെ. ദൈവമുട്ടുതെ ചെയ്യൂ, വാഗ്ദത്തത്തെ കൈക്കലാക്കുവാൻ സഹിക്കുന്നതൊരും നി
 ൩൬ ൾ ൾങ്ങൾക്കു ആവശ്യം. എത്രയും അല്പമായൊരിട ഉള്ളതിൽ പിന്നെ

എബ്രായർ ൧൧. അ.

വരുന്നവൻ വരും താമസിക്കുകയും ഇല്ല. വിശ്വാസത്താലെ നവ്യ നീതിമാനായവൻ ജീവിക്കും പിൻവാങ്ങുന്നവനിൽ എന്റെ ഉള്ളത്തിനു പ്രസാദം ഇല്ല. (ഫബെ ൨, ൩) നാമൊ നാശം നൽകുന്നതിനായി പിൻവാങ്ങുന്നവരിൽ അല്ലെല്ലോ; ജീവസമ്പാദനത്തിനായി വിശ്വസിക്കുന്നവരിൽ അത്രെ ആകുന്നതു.

൧൧. അദ്ധ്യായം.

വിശ്വാസചിന്താഭാസം മോഹം.

വിശ്വാസം ആകട്ടെ ആശിച്ചവരിൽ ആശ്രയവും കാണപ്പെടാത്ത കാര്യങ്ങളുടെ പ്രാമാണ്യവും ആകുന്നു. ഇതു രതിൽ അല്ലെല്ലോ മൂപ്പന്മാർക്ക് (ദേവ)സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചു. ദൃശ്യത്തിൽ നിന്നല്ല, ഈ കാണുന്നവ ഉണ്ടാകുവാനായി, ദൈവത്തിൻ ചൊല്ലാൽ ഉലകങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു കിടക്കുന്നു എന്നു വിശ്വാസത്താൽ നാം അറിയുന്നു. വിശ്വാസത്താൽ ഹാവേൽ ദൈവത്തിനു കയ്യിനേക്കാളും ഉത്തമ ബലിയെ കഴിച്ചു; അതിനാൽ ദൈവം അവന്റെ കാഴ്ചക്കു സാക്ഷിനിന്നു നീതിമാൻ എന്നുള്ള സാക്ഷ്യം കൊടുത്തു; അതിനാൽ അവൻ മരിച്ചശേഷവും പഠയുന്നുണ്ടു. വിശ്വാസത്താൽ ഹനോക് മരണം കാണാതെ എടുക്കപ്പെട്ടു “ദൈവം എടുക്കയാൽ കാണാതെ ഇരുന്നു” എന്നുണ്ടല്ലോ (൧ മോ. ൫, ൨൪.) കാരണം ആ മാറ്റത്തിനുമുമ്പെ ദൈവപ്രസാദം വരുത്തി എന്നുള്ള സാക്ഷ്യം പ്രാപിച്ചു. എന്നാൽ വിശ്വാസം കൂടാതെ പ്രസാദം വരുത്തുവാൻ കഴികയില്ല; ദൈവം ഉണ്ടെന്നും തന്നെ തിരയുന്നവൻ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നവൻ എന്നും വിശ്വസിച്ചിട്ടു വേണമല്ലോ ദൈവത്തെ അന്വേഷിച്ചവൻ. വിശ്വാസത്താൽ നോഹ അന്നു കാണാതെ തിന്നെ ദൈവം കേൾപ്പിച്ചതിന് അഞ്ചിക്കൊണ്ടു കസ്യൂബര കെട്ടുകൊണ്ടി ഒരു പെട്ടകം തീർത്തു, അതിനാൽ അവൻ ലോകത്തിന്നു കുറും വിധിച്ചു, വിശ്വാസ പ്രകാരമുള്ള നീതിക്ക് അവകാശിയായി. വിശ്വാസത്താൽ അബ്രാഹാം അവകാശമാർമ്മിട്ടേണ്ടുന്ന ദേശത്തേക്കു യാത്രയാവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടു അനുസരിച്ച് ഇന്നേടത്തു പോകും എന്നറിയാതെ പുറപ്പെട്ടു. വിശ്വാസത്താൽ അവൻ വാഗ്ദത്തം ദേശം അന്വേഷിച്ചു എന്നു വെച്ച് ആ വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ കൂട്ടവകാശികളായ ഇസ്രായേൽ യാക്കോബ് എന്നവരോടു കൂടെ പരദേശിയായി കൂടാരങ്ങളിൽ പാർത്തു.

൧൦ ദൈവം നിർമ്മാതാവും ശില്പിയും ആയിട്ട്, അടിസ്ഥാനങ്ങളുള്ളൊ
 ൧൧ ര പട്ടണത്തെ അവൻ കാത്തിരുന്നു സ്തുഷ്ടം. വിശ്വാസത്താ
 ൽ സാരവും വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുവനെ വിശ്വസ്യൻ എന്നു വെ
 ചു, നല്ല പ്രായം കഴിഞ്ഞാറെയും പുത്രോല്പാദനത്തിന്നു ശക്തി
 ൧൨ യെ പ്രാപിച്ചു. അതുകൊണ്ടു മൃതപ്രായനായ ഒരുത്തങ്കൽനി
 ന്നു തന്നെ പെരുകത്തിൽ വാനത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ കണ
 ക്കെയും കടല്പുറത്തു മണലെ പോലെ എണ്ണിക്കൂടാതെയും (സ
 ൧൩ ന്നതി) ജനിച്ചു. വിശ്വാസ പ്രകാരം ഇവർ എല്ലാവരും വാഗ്
 ദത്തങ്ങളെ പ്രാപിച്ചാതെ മരിച്ചു; ദൂരത്തുനിന്ന് അവരെ കണ്ട്
 ആശ്ശൂര്യർക്കിട്ടു, ഭൂമിയിൽ അന്ത്യം പരദേശികളും എന്ന് ഏറെ
 ൧൪ കൊണ്ടത്രെ. ഈ വക പറയുന്നവർ ഒരു ജനഭൂമിയെ നോ
 ൧൫ ക്കി നടക്കുന്നു എന്നുദ്ദേശിക്കുന്നു. അവർ വിട്ടതിനെ ഓർത്തു എ
 ക്കിൽ മടങ്ങി പോവാൻ അവസരമായിരുന്നുവല്ലോ; അല്ല, അ
 ധികം നല്ലതിനെ സ്വപ്നീയമായതിനെ തന്നെ അവർ കഷ്ടി
 ൧൬ ക്കുന്നു സ്തുഷ്ടം. ആകയാൽ ദൈവം അവർക്കായി ഒരു പട്ടണം
 ഒരുക്കി, അവരുടെ ദൈവം എന്ന പേർ ധരിപ്പാൻ ലജ്ജിക്ക
 ൧൭ ന്നില്ല. വിശ്വാസത്താൽ അബ്രാഹാം പരീക്ഷിതനായാറെ, ഇ
 ൧൮ മ്ലാക്കെ ബലികഴിച്ചു. വാഗ്ദത്തങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ട് ഇമ്മൂക്കി
 ൽ നിന്നു സന്തതി വിളിക്കപ്പെട്ടും (൧ മോ. ൨൧, ൧൨) എന്നു
 ൧൯ ചൊല്ലി കേട്ടവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നും ഉണർത്തുവാൻ ദൈവം
 ശക്തൻ എന്നെണ്ണി, ഏകജാതനെ നഷ്ടി ഇരിക്കുന്നു; അവരി
 ൽനിന്നു ഉപമയായി അവനെ പ്രാപിച്ചു കിട്ടുകയും ചെയ്തു.
 ൨൦ വിശ്വാസത്താൽ ഇമ്മൂക്ക യാക്കോബെയും ഏസാവെയും ഭ
 ൨൧ വിയെ കുറിച്ചുനഗ്രഹിച്ചു. വിശ്വാസത്താൽ യാക്കോബ് മര
 നകാലത്തിങ്കൽ യോസേഫിൻ മക്കൾ ഇരുവരേയും അനു
 ഗ്രഹിച്ചു, സ്വദണ്ഡാഗ്രത്തിനേമൽ ചാരി വണങ്ങുകയും ചെ
 ൨൨ യ്തു. വിശ്വാസത്താൽ യോസേഫ് അത്യാസന്നത്തിൽ ഇസ്ര
 യേൽ പുത്രന്മാരുടെ പുറപ്പാടിനെ ഓർമ്മ വരുത്തി, തന്റെ അ
 ൨൩ സ്ഥികളെകൊണ്ടു നിയോഗിച്ചു. വിശ്വാസത്താൽ മോശെ
 ജനിച്ച ഉടനെ ശിശു, സുന്ദരൻ എന്ന് അമ്മയച്ഛന്മാർ കണ്ടു,
 ൨൪ രാജാജനയെ ഭയപ്പെടാതെ, മൂന്നു മാസം ഒളിപ്പിച്ചു. വിശ്വാ
 സത്താൽ മോശെ വലുതായപ്പോൾ പാപത്തിന്റെ തൽക്കാല
 ദോഹത്തേക്കാളും ദേവജനത്തോട് ഒന്നിച്ചു ക്ലേശിച്ചു നടക്ക
 ൨൫ ന്നതിനെ വരിച്ചുകൊണ്ടു. ഫറവോവിൻ പുത്രിയുടെ മകൻ

എബ്രായർ ൧൧. അ.

എന്നു ചൊല്ലുന്നതിനെ നിരസിച്ചു. പ്രതിഫലത്തെ നോക്കി മനസ്സിലാക്കുകയാൽ മിസ്രയീമിലേക്കുപോകുന്നതിലും കൂടുതൽ നന്മ കിട്ടുമെന്നു ധനം എന്നു ഞ്ഞിടയതു. വിശ്വാസത്താൽ അവൻ രാജകോപത്തെ ഭയപ്പെടാതെ അട്ടമനെ കാണുന്നവൻ എന്നപോലെ ഉറച്ചുനിന്നു, മിസ്രയീമിലേക്കുപോന്നു. വിശ്വാസത്താൽ അവൻ മുങ്ങിക്കൊല്ലപ്പെടാതെ സംഹാരകൻ അവനെ തൊടാതെ ഇരിപ്പാൻ പെസെമയും രക്തത്തുളിയേയും കഴിച്ചു. വിശ്വാസത്താൽ അവൻ കരയിൽ എന്ന പോലെ ചെങ്കടലിൽ കൂടിക്കടന്നു ആയതു മിസ്രയീമിലേക്കുപോയി. വിശ്വാസത്താൽ യരിഖൊ മതിലുകൾ ഏഴു ദിവസം ചുറ്റിസഞ്ചരിക്കുകയാൽ ഇടിഞ്ഞു വീണു. വിശ്വാസത്താൽ രാഹാബ് എന്ന പേരിൽ വെള്ളം ഒഴുക്കുന്ന സമാധാനത്തോടെ കൈക്കൊണ്ട് അവിശ്വാസികളോടു കൂടുന്നതിനെ പാർത്തു.

ഇനി എന്തു പറയാൻ ഗിദ്ദോൻ ബോരാക്ക് ശിശോൻ യഹൂദന്മാർ എന്നവരെയും ദാവീദ് ശമുവേൽ മുതലായ പ്രവാചകന്മാരെയും വിവരിച്ചു ചൊല്ലാൻ കാലം പോരാ. വിശ്വാസത്താൽ അവർ രാജ്യങ്ങളെ അടക്കി, നീതിയെ നടത്തി, വാഗ്ദത്തങ്ങളെ കൈക്കലാക്കി, സിംഹമുഖങ്ങളെ അടച്ചു. അഗ്നിബലത്തെ കെട്ടി, വാളിൻ വായിൽനിന്നു തെറ്റി, ബലഹീനരായിത്തീർന്നു ആശ്വസിച്ച്, യുദ്ധത്തിൽ ഉറക്കരായ്മത്തോടു, അന്ത്യനാളുടെ പാപങ്ങളെ നീക്കി. സ്രീകൾ തങ്ങളുടെ മൂതന്മാരെ ഉയിർത്തുനീല്പിനാൽ പ്രാപിച്ചു. മറ്റു ചിലർ അധികം നല്ല എഴുനീല്പു കിട്ടേണ്ടതിന്നു വീണ്ടെടുപ്പിനെ കൈക്കൊള്ളാതെ ഭയപ്പെട്ടു ഏറ്റു വെറു നിന്ദയും ചമ്മട്ടിയും പിന്നെ ചങ്ങലകളും തടവുകൾക്കും അനുഭവിച്ചു. കല്ലെറിയും ഇരകളും പരീക്ഷിക്കുകയും വാളാൽ കൊല്ലുകയും ചെയ്തിട്ടു മരിച്ചു; ജടയാടുകോലാടുകൾക്കും തോലുകൾക്കും പുറത്തു ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പിടിച്ചും ക്ലേശിച്ചും നടന്നു. കാടുകളിലും മലകളിലും ഭൂമിപിളർപ്പുകളിലും ഇഹകളിലും വലഞ്ഞുപോകും അവർക്കു ലോകം അപാരമത്രെ. ഇവർക്കു എല്ലാവരും വിശ്വാസത്താൽ (ദേവ)സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചിട്ടും വാഗ്ദത്തത്തെ കൈക്കലാക്കിയില്ല. കാരണം അവർ നമ്മെ കൂടാതെ രംഗത്തിൽനിന്നു തിരഞ്ഞുപോയി ഇരിപ്പാനായി ദൈവം നമുക്കു വേണ്ടി ഏറ്റവും നല്ലതൊന്നു മുൻകരുതി ഇരുന്നതു.

൧൨. അദ്ധ്യായം.

അപ്പോലെ പോരാടിയും, (൪) ശിക്ഷ ഏറ്റവും കഠിനം, (൧൩) ഉണർച്ചയോടെ, (൧൪) പുതുനിയമത്തെ പിടിച്ചു കൊള്ളണം.

൧ **എന്നതുകൊണ്ടു** നാമും സാക്ഷികളുടെ ഇത്രവലിയ മേഘം ചുറ്റും നിൽക്കുന്നതു കണ്ടിട്ട് എല്ലാ തടച്ചുപോയും മുറുകെ പറ്റുന്ന പാപത്തെയും വെച്ചുപോച്ചു, നമുക്കു മുൻകിടക്കുന്ന പോർപാപ്പുലലെ ക്ഷാന്തിയോടെ കഴിച്ചോടുക. വിശേഷാൽ തനിക്കു മുൻകിടക്കുന്ന സന്തോഷത്തിനായി അപമാനത്തെ തൃശ്ശികരിച്ചു, ക്രൂരരെ സഹിച്ചു, ദൈവാസനത്തിന്റെ വലദാഗത്തിരുന്നുകൊണ്ടു, വിശ്വാസത്തിന്റെ നായകനും തികവു വരുത്തുന്നവനുമായ യേശുവെ നോക്കിക്കൊണ്ടു് (ഓടുക). നിങ്ങൾ ഉള്ളങ്ങളിൽ തളന്നു മടക്കത്തെ പോരുവാനല്ലൊ; പാപികളിൽനിന്നു തന്റെ നേരെ ഇത്ര വൈപരീത്യം സഹിച്ചു പാർത്തവനെ ധ്യാനം നിർമ്മിച്ചുക. നിങ്ങൾ ഇതുവരയും പാപത്തോട് എതിർ പൊതുതുകൊണ്ടു, രക്തപയ്യന്തം വിരോധിച്ചു നിന്നില്ല. എൻപത്ര! കർത്താവിന്റെ ശിക്ഷയെ ലഘുവാക്കുകയും അവൻ ശാസിക്കുമ്പോൾ മടുത്തു പോകയും അരുതെ. കർത്താവ് സ്നേഹിക്കുന്നവനെ അല്ലൊ ശിക്ഷിക്കുന്നതു, താൻ കൈക്കൊള്ളുന്ന ഏതു മകനേയും തല്ലുന്നു; (സുഭ. ൩, ൧൧.) എന്നിങ്ങിനെ കട്ടികളോട് എന്ന പോലെ നിങ്ങളോടു സംഭാഷിക്കുന്ന പ്രബോധനത്തെ കൂടെ മറന്നിരിക്കുന്നുവോ? ബാലശിക്ഷയെ സഹിച്ചു പാർത്താൽ ദൈവം നിങ്ങളോടു മക്കളോട് എന്നപോലെ പെരുമാറുന്നു. അച്ഛൻ ശിക്ഷിക്കാത്ത പുത്രൻ ഏവൻ ഉള്ളപേർ? എല്ലാവരും അനുഭവിച്ചു ബാലശിക്ഷ കൂടാത്തവർ എങ്കിൽ നിങ്ങൾ മക്കൾ അല്ല, കൌലടയന്മാരത്രെ. പിന്നെ ജഡപിതാക്കന്മാർ നമുക്കു ശിക്ഷകരാകുമ്പോൾ, നാം വന്നങ്ങി പോന്നുവല്ലൊ ആത്മാക്കളുടെ പിതാവിന്നു് ഏറ്റവും കീഴടങ്ങുകയും

൧൦ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതില്ലയോ? അവർ ശിക്ഷിച്ചതു കറുത്ത ദിവസങ്ങൾക്കായും തങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിച്ചപ്രകാരവും അത്രെ; ഇവനെ ഗുണത്തിനായി അവന്റെ വിശുദ്ധിക്ക് അശി

൧൧ കളവാൻ തന്നെ. ഏതു ശിക്ഷയും തൽകാലത്തേക്ക് സന്തോഷകരമല്ല; ദുഃഖകരമത്രെ എന്നു കാണുന്നു; പിന്നെ മാത്രം അതിനാൽ അദ്വൈതം തികഞ്ഞവർക്കു നീതിയാകുന്ന സമാധാനം

എബ്രായർ ൧൨. അ.

ഫലത്തെ എത്തിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു തളന്ന് കൈകളേയും ൧൨ കഴഞ്ഞുപോയ മുഴക്കാലുകളേയും ഉറപ്പിപ്പിൻ (യശ. ൩൫, ൩-) മുടവുള്ളത് ഉളുക്കിപ്പോകാതെ ഭദ്രമാകേണം എന്നു വെച്ചു പാ ദങ്ങൾ നേരെയുള്ള ചാലിൽ കൂടി നടക്കുക (സുഭ. ൪, ൨൩).

എല്ലാവരോടും സമാധാനത്തേയും വിശുദ്ധീകരണത്തേയും ൧൩ പിന്തുടരുവിൻ; അതു കൂടാതെ ആരും കർത്താവെ കാണുകയില്ലല്ലോ. (കാലം വൈകി) ദേവകരുണയോട് എത്താത്തവൻ ആ ൧൪ റൊ വല്ല കൈപ്പുള്ള വേറെ കലക്കം ഉണ്ടാക്കി, അനേകരെ ൧൫ തീണ്ടിക്കയും (൫മോ. ൨൯, ൧൮). വല്ലവനും പുലയാടിയൊ ൧൩ ഒരുന്നിന്നു ജ്യേഷ്ഠാവകാശത്തെ വിഹരിച്ചുള്ള ഏസാവിന്നു ഒത്ത ബാഹ്യനോ ആയുക്തികയും ചെയ്യാതവണ്ണം വിചാരണ നടത്തുവിൻ. ആയവൻ പിന്നത്തേതിൽ അനുഗ്രഹത്തെ അന്നു ൧൭ ഭവിപ്പാൻ മനസ്സായിട്ടും തള്ളപ്പെട്ടു എന്നും കണ്ണുനീരോടു കൂട അന്വേഷിച്ചാറെയും (അമ്മൂന്നിൽ) മാനസാന്തരത്തിന് ഇട കണ്ടില്ല എന്നും അറിയുന്നുവല്ലോ. തൊടാകുന്നതും അഗ്നിക ൧൮ തുന്നതും ആയ മലയും മേഘതമസ്സും ഇരട്ടും കൊടുങ്കാറ്റും, കാ ൧൯ ഫലപ്രദനിയും കേട്ടവർ മതിയാക്കേണം. എന്ന് അപേക്ഷിച്ചു വചനശബ്ദവും അല്ലല്ലോ; നിങ്ങൾ അടുത്തു വന്നതു. (ഒരു ൨൦ മൂലം എങ്കിലും മലയെ തൊട്ടാൽ കല്ലെറിഞ്ഞു മരിക്കേണം എന്ന നിയോഗം അവർക്കു സഹിച്ചു കൂടാതെ ആയി. ഞാൻ ഭയപ ൨൧ രവശനും കമ്പിതനും ആകുന്നു എന്നു മോശെയും പറയത്തക്ക വണ്ണം ആ കാഴ്ച ഭയങ്കരമായതു). അല്ല ചിയോൻ മലയും ജീ ൨൨ വനങ്ങളു ദൈവത്തിന്റെ പട്ടണമായ സ്വർഗ്ഗീയ യന്ത്രശാലയും ദൂതസംഘമാകുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പേർ എഴുതി കിട ൨൩ ക്കുന്ന ആദ്യജാതന്മാരുടെ സഭയും എല്ലാവർക്കും ദൈവമാകുന്ന ന്യായാധിപതിയും തികഞ്ഞു ചമഞ്ഞു നീതിമാന്മാരുടെ ആത്മാക്കളും. പുത്രനിയമത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ യേശുവും ഫറേവ ൨൪ ലെക്കാലം ഏറ്റവും നന്നായി പറയുന്ന തളിപ്പരക്കവും ആകുന്നു; നിങ്ങൾ അടുത്തു വന്നിരിക്കുന്നത്. പറയുന്നവനെ നി ൨൫ ങ്ങൾ മതിയാക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ; ഭൂമിമേൽ കേട്ടിരിക്കുന്നവനെ മതിയാക്കിയവർ തെറ്റിപ്പോകാതെ ഇരിക്കെ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു കേൾപ്പിക്കുന്നവനെ നാം വിട്ടൊഴിഞ്ഞാൽ എത്ര അധികം (ശിക്ഷ). അവന്റെ ശബ്ദം അന്നു ഭൂമിയെ ഇ ൨൩ ഉക്കി, ഇപ്പോഴൊ ഞാൻ ഇനി ഒരിക്കൽ ഭൂമിയെ മാത്രമല്ല;

വാനത്തെയും ഇളക്കും എന്നു (മഗ്ഗ. ൨, ൩.) വാഗ്ദത്തം ചെയ്യു.
൨൭ ഇനിക്കരിക്കൽ എന്നാൽ ഇളകുന്നവ പടപ്പ് ആകയാൽ അവനി
ന്നു മാറവും ഇളകാത്തവനിന്നു നിലനില്പും വരും എന്നു സൂ
൨൮ ചിപ്പിക്കുന്നു. ആകയാൽ നാം ഇളകാത്ത രാജ്യത്തെ പ്രാപിക്ക
ന്നതു കൊണ്ടു നാം ദൈവത്തിന്നു പ്രസാദം വരുമാമു ശങ്കയോ
ടും അച്ചടക്കത്തോടും ഉപാസിക്കത്തക്ക കൃതജ്ഞത ഉണ്ടാകേ
൨൯ ണ്ടു. നമ്മുടെ ദൈവം ദധിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നിയും ആകുന്നു സത്യം.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

സമാഹൃത്തിനും, (൭) ക്രിസ്താരാധനനിഷേധം ഉള്ള പ്രബോധനം, (൧൮) സമാപ്തി.
൧൨ **സ**ഹോദരസ്നേഹം നിലനില്ക്കൂ. അതിഥിസേവയെ മറക്കരു
തു; അതിനാൽ ചിലർ അറിയാതെകണ്ടു, ഭൂതന്മാരെ സല്ക്കരിച്ചി
൩ രിക്കുന്നുവല്ലോ. തടവുകാരെ കൂടെ തടവിലുള്ളവരായും ശ്ലേശി
ക്കുന്നവരെ കൂടെ ശരീരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവരായും ഓർത്തുകൊ
൪ ഡംവിൻ. വിവാഹം എല്ലാവരിലും മാനമുള്ളതും കിടക്ക നിർമ്മല
വും ആക; പുലയാടികളോടും വൃദ്ധിചാരികളോടും ദൈവം തന്നെ
൫ ന്നായം വിസ്മരിക്കൂ. നടപ്പു ദ്രോഹമില്ലാത്തതാക ഉള്ളതു
കൊണ്ടു് അലംഭാവികളാക; ഞാൻ നിന്നെ വിട്ടുകയില്ല, ഒരുനാ
൭ ഉപേക്ഷിക്കയും ഇല്ല; (യൊശു. ൧, ൫.) എന്നു ഞാൻ അരു
൮ ഉിച്ചെയ്യയാൽ. കർത്താവ് എനിക്ക് തന്നെ, ഞാൻ പേടിക്കയില്ല;
മനുഷ്യൻ എന്നോട് എന്തുചെയ്യും എന്നു (സങ്കീ. ൧൧൮, ൩)
൯ നാം ധൈര്യത്തോടെ പറയാം. നിങ്ങളുടെ ദൈവവചനത്തെ
പഠനത്തുകൊണ്ടു നിങ്ങളെ നടത്തിയവരെ ഓർമ്മയിലാക്കി അ
വരുടെ നടപ്പുരതിയെ നോക്കി ധ്യാനിച്ചു, വിശ്വാസത്തെ അ
൧൦ വ്വനകരിപ്പിൻ. യേശുക്രിസ്തുൻ ഇന്നലെയും ഇന്നും എന്നെ
൧൧ ന്നേക്കും അവൻ തന്നെ. പലവിധമായ ഉപദേശപുതുമകളാ
ൽ വലിച്ചുകൊണ്ടു പോകപ്പെടരുതെ; ആചരിച്ചു പോന്നവ
൧൨ ക്കു പ്രയോജനം ഇല്ലാത്ത ഭക്ഷണങ്ങളാൽ അല്ല; കൃപയാൽ
൧൩ തന്നെ ഹൃദയം ഉറപ്പിക്ക നല്ലു. നമുക്ക് ഒരു ബലിപീഠം ഉണ്ടു;
അതിൽനിന്നു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൂടാരത്തിൽ ഉപാസിക്കുന്നവർക്ക്
൧൪ അവകാശം ഇല്ല. മഹാപുരോഹിതനല്ലോ പാപബലിയുടെ
൧൫ രക്തം വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്നകത്തു കൊണ്ടുപോകുന്ന ദൂഗന്ധ
൧൬ ഉടെ ഉടലുകൾ പാളയത്തിന്നു പുറത്തു ചൂടപ്പെടുന്നു. അതു കൊ
ണ്ടു യേശുവും സ്വരക്തത്താൽ ജനത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കേണ്ട

തിന്ന് വാതിൽക്കു പുറത്തു വെച്ചു കയ്യിട്ടുപെട്ടു. ആകയാൽ നാം ൧൩
 അവന്റെ ധിക്കാരത്തെ ചുമന്നുകൊണ്ടു, പാപ്യത്തിൽനിന്നു
 പുറപ്പെട്ട് അവന്റെ അടുക്കൽ പോക. ഇവിടെ നമുക്കു നി ൧൪
 ലനിൽനിന്നു നഗരം ഇല്ലല്ലോ, വരുവാനുള്ളതിനെ അത്രെ അ
 നേപടിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവൻ മൂലം നാം ദൈവത്തിന്നു ൧൫
 നിരന്തരം സൂതിവെലികളെ കഴിക്കുക അതു തന്നാമത്തെ ഏറ്റവും
 പറയുന്ന അധരങ്ങളുടെ ഫലം തന്നെ. നന്മ ചെയ്യയും കൂറാ ൧൩
 യ്ക്കു കാട്ടുകയും മറക്കല്ലോ; ഈ വക വെലികളിൽ അല്ലോ ദൈവ
 പ്രസാദം ഉണ്ടാകുന്നു. നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവരെ അനുസരി ൧൫
 ച്ച് അടങ്ങി ഇരിപ്പിൻ; അവർ കണക്കു വോധിപ്പിക്കേണ്ട
 നവരായി, നിങ്ങളുടെ ദേഹികൾക്കുവേണ്ടി ജാഗരിച്ചിരിക്കു
 നുവല്ലോ; ആയത് അവർ ഞരങ്ങിട്ടല്ല, സന്തോഷിച്ചു ചെ
 സ്സാൻ നോക്കുവിൻ; അല്ലാത്തതാൽ നിങ്ങൾക്കു നന്നല്ല.

ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചിൻ സകലത്തിലും നല്ലവണ്ണം ൧൪
 നടപ്പാൻ ഇഷ്ടിക്കുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു നല്ല മനോഭാവം ഉ
 ണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ അറിയിരിക്കുന്നു സത്യം. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ൧൩
 അതിവേഗത്തിൽ തിരികെ കിട്ടേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ ഇതു ചെ
 യ്യേണം എന്നു ഞാൻ വിശേഷാൽ പ്രവോധിച്ചിരിക്കുന്നു.
 നിത്യ നിയമത്തിന്റെ രക്ഷത്താൽ ആടുകളുടെ വലിയ ഇടയ ൨൦
 നാകുന്ന നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവെ മരിച്ചവരിൽനിന്നു
 മടക്കി വരുത്തിയ സാധനത്തിന്റെ ദൈവം നിങ്ങളെ അ ൨൧
 വന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാനക്കവണ്ണം സകല സൽക്രിയയിലും
 യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തി, നിങ്ങളിൽതനിക്ക് പ്രസാദം ഉള്ളതിനെ
 യേശുക്രിസ്തുനൂലം നടത്തിക്കേണമെ! ഇവന്നു എന്നെന്നേ
 ക്കും തേജസ്സ് ഉണ്ടാവൂതാക ആമെൻ.

അല്ലയോ സഹോദരന്മാരെ, ഈ പ്രവോധന വാക്യത്തെ ൨൨
 പൊറുത്തു കൊൾവിൻ എന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു ഞാൻ സം
 ക്ഷേപിച്ചല്ലോ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. സഹോദരനായ തിമോത്ഥു ൨൩
 ന് കെട്ടിടിച്ചു വന്ന പ്രകാരം അറിവിൻ! അവൻ വേഗത്തി
 ൽ വന്നാൽ ഞാൻ അവനുമായി നിങ്ങളെ വന്നു കാണും. ൨൪
 നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവരെ എല്ലാവരെയും സകല വിശുദ്ധന്മാരെ
 യും വന്ദിച്ചിൻ; ഇതല്ലയിൽനിന്നുള്ളവർ നിങ്ങളെ വന്ദിക്കു
 നു; കൃപ നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവരോടും ഉണ്ടാവൂതാക ആമെൻ. ൨൫

കീർത്തിപ്പേഴ്വര

യാക്കോബിന്റെ

ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

(൨) പരീക്ഷകളിൽ സഹിഷ്ണുവായി പ്രാർത്ഥിച്ചു നില്ക്കുന്നവരേ, (൧൩) പരീക്ഷാ ഫലവും, (൧൯) സുവിശേഷവാർത്താസന്ദേശം നല്ലനടപ്പും ജനിക്കേണ്ടതു്.

൧ ദൈവത്തിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുക്കും ഭാഗ്യസന്ദേശം ഉള്ള യാക്കോബ് ചിതറി പാർക്കുന്ന ഗോത്രങ്ങൾക്കും വന്ദനം ചെയ്യുന്നു.

൨ എന്റെ സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങൾ പലവിധ പരീക്ഷകളിൽ കടുങ്ങി വീഴുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിശോധന സഹിഷ്ണുതയെ ഉളവാക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞു ആയത്

൩ അശേഷം സന്തോഷം എന്ന് എണ്ണുവിൻ. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒന്നിലും കുറവു വരാതെ തികഞ്ഞവരും മുഴുക്കൂട്ടരും ആകേ

൪ ള്ളതിന്നു സഹിഷ്ണുതയെക്കുറിച്ചു തിടുത്തു ക്രിയ ഉണ്ടാകുക. നിങ്ങളിൽ ഒരത്തന്നു ജ്ഞാനം കുറവായാൽ ഭസ്മമാക്കി, എല്ലാവർക്കും ഒരായ്മയായി കൊടുക്കുന്ന ദൈവത്തോടു യാചിക്ക; അപ്പോൾ

൫ അവന്നു കൊടുക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഒന്നും സംശയിക്കാതെ വിശ്വാസത്തോടെ യാചിക്കേണ്ടു; സംശയിക്കുന്നവൻ കാര്യം

൬ ചു് അലയുന്ന കടൽത്തീരത്തെ സമനത്രെ. ഇങ്ങിനെ ഉള്ള മനുഷ്യൻ കർത്താവിനോടു വല്ലതും ലഭിക്കും എന്നു നിരൂപിക്ക

൭ വരുത്. ഇത്ര മനസ്സുള്ള ആൾ തന്റെ വഴികളിൽ ഒക്കെയും ചലൻ ലൻ തന്നെ. എന്നാൽ എളിയ സഹോദരൻ തന്റെ ഉയച്ച

൮ യിലും ധനവാനായവൻ പുല്ലിൻ പുപോലെ കഴിഞ്ഞുപോക

എന്ന് ഓർത്തു; തന്റെ എളിയയിലും പ്രശംസിച്ചുകൊടുത്തു. സൂ ൧൧
യ്ക്കുണ്ടല്ലോ വിഷ്ണുക്കാരാടു കൂടെ ഉദിച്ചു വന്നിട്ടു, പുൽ ഉണക്കി
പുവുതിന്നു അതിന്റെ മുഖശോഭയും കെടുന്നു; ഇപ്രകാരം ധന
വാനും തന്റെ നടപ്പുകളിൽ വാടിപ്പോകും. പരീക്ഷ സഹിക്ക ൧൨
ന്ന ആൾ ധന്യൻ; അവൻ കൊള്ളാകുന്നവനായി തെളിഞ്ഞ
ശേഷം കർത്താവ് തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ്റെ വാഗ്ദത്തം ചെയ്യ
യ്ക്കു ജീവകിരീടത്തെ പ്രാപിക്കും സത്യം.

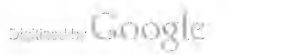
പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഈ പരീക്ഷ ദൈവത്തിൽനിന്ന് ൧൩
ആകുന്നു എന്ന് ആരും പറയരുതു; ദൈവം ദോഷങ്ങളാൽ പ
രീക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവനായി താൻ ഒരുത്തനേയും പരീക്ഷിക്ക
ന്നില്ല. ഓരോരുത്തൻ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് സ്വന്ത മോഹ ൧൪
ത്താൽ ആകെച്ചു വശീകരിക്കപ്പെടുകയാൽ ആകുന്നു. പി ൧൫
ന്നെ മോഹം ഗർഭം ധരിച്ചു പാപത്തെ പ്രസവിക്കുന്നു, പാപം
മുഴുത്തു ചമർത്തു മരണത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നു. എൻ്റെ പ്രിയ സ ൧൬
ഹോദരരെ! ഭൂമിച്ചു പോകരുതെ. ഉയരത്തിൽനിന്നുണ്ടായി അ ൧൭
ശേഷം നല്ല ദാനവും തികഞ്ഞ വരവും വെളിച്ചങ്ങളുടെ പിതാ
വിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി വരുന്നുള്ളു. ആയവനിൽ വികാരവും ഗ
തി ഭേദത്താലുള്ള ആശ്ചര്യവും ഒട്ടും ഇല്ല. താൻ ഇച്ഛിച്ചിട്ടു ൧൮
ന്നും അവന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ ഒരു വിധം ആദ്യവിളവുകേണ്ട
തിന്നു സത്യവചനത്താൽ നമ്മെ ജനിപ്പിച്ചു. എന്നതുകൊണ്ടു ൧൯
പ്രിയസഹോദരന്മാരെ, ഓരോരൊ മനുഷ്യൻ കേൾക്കുന്നതി
ന്നു വേഗതയും പറയുന്നതിന്നു താമസവും കോപത്തിന്നു താ
മസവും ഉള്ളവനാക. പുരുഷന്റെ കോപം ദൈവനീതിയെ ൨൦
നടത്തുന്നില്ലല്ലോ. ആകയാൽ സകല അഴക്കിനേയും വേണ്ടാ ൨൧
തനത്തിന്റെ ആധിക്യത്തേയും വിട്ടേച്ചു. നിങ്ങളുടെ ദേഹിക
ളെ രക്ഷിപ്പാൻ ശക്തവും ഉപേക്ഷിച്ചു. ആയ വചനത്തെ സൌ
മ്യതയോടെ കൈക്കൊൾവിൻ. എങ്കിലും തങ്ങളെ തന്നെ ചതി ൨൨
ച്ചുകൊണ്ടു കേൾക്കുന്നവരായിരിക്ക മാത്രമല്ല; അതിനെ ചെയ്യ
ുന്നവരായും ഇരിപ്പിൻ. ഒരുത്തൻ വചനത്തെ കേൾക്കയല്ലാ ൨൩
തെ അതിനെ ചെയ്യാത്തവനായാൽ, അവൻ സ്വഭാവമുഖ
ത്തെ കണ്ണാടിയിൽ നോക്കിക്കൊള്ളുന്ന പുരുഷനോട് ഒക്കും.
ആയവൻ തന്നെ കണ്ടറിഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു ഉടനെ ഇന്നരൂപ ൨൪
മായി എന്നു മറന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ തികഞ്ഞ ധർമ്മത്തി ൨൫
ലേക്ക് കുനിഞ്ഞു നോക്കിട്ടു പാർത്തുകൊണ്ടുവന്നു കേട്ടു മറക്ക

നവനല്ല; ക്രിയ ചെയ്യുന്നവനായി തീർന്നു, താൻ ചെയ്യുന്നതി
൨൩ ൽ ധന്യനാകും. നാവിന്നു കടിയേറ്റാണിടാതെ വല്ലവനും സ്വ
ഘോഷത്തെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ട് ആരാധനക്കാരനാകുന്നു എന്നു
൨൭ നിരൂപിച്ചാൽ ഇവന്റെ ആരാധന വ്യർത്ഥം പിതാവായ ദൈ
വത്തിനുമ്പാകെ ശ്രദ്ധയും നിർമ്മലതയും ഉള്ള ആരാധനയോ
അനാഥരേയും വിധവമാദരയും അവരുടെ സങ്കടത്തിൽ ചെ
ന്നു കാണുന്നതും തന്നെത്താൻ ലോകത്തിൽനിന്നു കളങ്കമില്ലാ
ത്തവനായി കാത്തിരിക്കുന്നതും അത്രെ.

൨. അദ്ധ്യായം.

പക്ഷവാതം കൂടാത്ത, (൮) സ്നേഹത്താലെ വിശ്വാസം വിളങ്ങുന്നുള്ള; (൧൪) ക്രി
യകൾ കൂടാത്ത വിശ്വാസം ചത്തതു.

൧ എൻ സഹോദരന്മാരെ! തേജസ്സിലായ നമ്മുടെ കർത്താവാ
കുന്ന യേശുക്രിസ്തുന്റെ വിശ്വാസത്തെ നിങ്ങൾ മുഖപക്ഷ
൨ ണ്ടോടു ചേർത്തുകൊള്ളരുതെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ
പള്ളിയിൽ രാജസവസ്രം ഉടുത്ത പൊന്മോതിരക്കാരൻ വരിക
യും മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രമുള്ള ദരിദ്രനും പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോ
൩ ൽ, നിങ്ങൾ രാജസവസ്രമുള്ളവനെ നോക്കി, തങ്ങൾ ഇവി
ടെ ഇരുന്നു കൊണ്ടാലും എന്നും ദരിദ്രനോടു നീ അവിടെ നില്ക്ക
അല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ എൻ പാദപീഠത്തിങ്കീഴിൽ ഇരിക്ക എന്നു
൪ പറഞ്ഞാൽ; നിങ്ങളുടെ ഉള്ളം തന്നെ ഇടഞ്ഞുപോയി, നിങ്ങ
൫ ൽ ദുഃഖിചാരങ്ങളിൻപ്രകാരം ന്യായകർത്താക്കന്മാരായി തീർന്നി
ല്ലയോ? എൻ സഹോദരന്മാരെ കേൾപ്പിൻ! ദൈവം ലോകത്തി
ന്നു ദരിദ്രന്മാരായവരെ വിശ്വാസത്തിൽ സമ്പന്നരും തന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. രാജ്യത്തിന്റെ അവകാ
൭ ശികളും ആക്കേണ്ടതിന്നു തെരിഞ്ഞെടുത്തില്ലയോ? നിങ്ങളോ
ദരിദ്രനെ അപമാനിച്ചു, ധനവാന്മാർ നിങ്ങളെ ഹേമിച്ചു നടു
൯ ള്ളെടുത്തുവേക്ക് ഇഴെക്കുന്നില്ലയോ? നിങ്ങളുടെ മേൽ വിളിച്ച
൧൦ നല്ല നാമത്തെ അവർ തന്നെ ഓടിച്ചു പറയുന്നില്ലയോ? എ
ന്നാൽ കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെ പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്കേണം
എന്ന വാക്യപ്രകാരം രാജകീയ ധർമ്മത്തെ നിങ്ങൾ നിവൃത്തി
ൻ കുന്നു എങ്കിൽ നന്നായി ചെയ്യുന്നു. മുഖപക്ഷം കാട്ടുകിലൊ
൧൧ പാപം ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾ ലംഘനക്കാർ എന്നു ധർമ്മത്താൽ
൧൨ തന്നെ തെളിഞ്ഞു വരുന്നുവല്ലോ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ യാതൊ

രത്തൻ ധർമ്മത്തെ മൂലവനും പ്രമാണിച്ചു നടന്നു ഒന്നിക്കൽ എങ്കിലും തെറ്റിയാൽ അവൻ സകലത്തിനും കുറ്റമുള്ളവനായി ന്നു. വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുത് എന്നു പറഞ്ഞവൻ കല ചെയ്യു ൧൧ രുത് എന്നും പറഞ്ഞു; നീ വ്യഭിചാരം അല്ല, കല ചെയ്യും എങ്കിൽ ധർമ്മലഘിയായി ന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യ ധർമ്മത്താൽ വിസ്മാരം ൧൨ വരേണ്ടുന്നവർ എന്നുവെച്ച് അങ്ങിനെ പറവിൻ അങ്ങിനെ ചെയ്യിൻ. കനിവു ചെയ്യാത്തവന്നു ന്യായവിസ്മാരം കനിവി ൧൩ ല്ലാത്തതത്രെ; വിസ്മാരത്തിലും കനിവു പ്രശംസിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

എന്റെ സഹോദരന്മാരെ! ഒരത്തൻ വിശ്വാസം ഉണ്ടെ ൧൪ ന്നു പറഞ്ഞു ക്രിയകൾ ഇല്ലാത്തവൻ ആയാൽ, ഉപകാരം എന്തു? ആ വിശ്വാസത്തിന് അവനെ രക്ഷിച്ചു കൂട്ടുമോ? എന്തൊ സഹോദരനൊ, സഹോദരിയൊ, നഗ്നരും ദിവസവും ൧൫ ത്തി ഇല്ലാത്തവരും ആകും കാലം. നിങ്ങളിൽ ഒരത്തൻ അവ ൧൬ രോടു സമാധാനത്തോടെ പോവിൻ; ഉണ്ണുവാനും തൃപ്തിയും വരട്ടെ എന്നു ചൊല്ലുക അല്ലാതെ, ദേഹത്തിന്നു മുട്ടുള്ളതു കൊടാതെ ഇരുന്നാൽ ഉപകാരം എന്തു? ഇപ്രകാരം ക്രിയയില്ലാത്തതായാൽ ൧൭ വെറും വിശ്വാസം ചത്തതത്രെ. അതിന് ഒരത്തൻ നിന്നെ ൧൮ ക്ക വിശ്വാസവും എനിക്കു ക്രിയയും ഉണ്ടു, നിന്റെ വിശ്വാസത്തെ ക്രിയകൾ കൂടാതെ കാണിക്ക എന്നാൽ എന്റെ വിശ്വാസത്തെ ഞാൻ ക്രിയകളാൽ കാട്ടിത്തരാം എന്നു പറയും. ൧൯ ദൈവം ഏകൻ എന്നു നീ വിശ്വസിക്കുന്നു നല്ലതു; ദുർഭൂതങ്ങളും വിശ്വസിച്ചു വിരേക്കുന്നു. പിന്നെ വ്യർത്ഥം മനുഷ്യനായു ൨൦ ജോവെ! ക്രിയകൾ ഇല്ലാത്ത വിശ്വാസം നിസ്സാരം എന്നു അവൻ പറയുമല്ലോ? നമ്മുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാം സ്വ ൨൧ പുത്രനായ ഇശ്ശാക്കെ പീഠത്തിന്മേൽ വെലികഴിച്ചിട്ടു, ക്രിയകളാൽ നീതിമാനായല്ലോ? അവന്റെ ക്രിയകൾക്കായി വിശ്വാസം ൨൨ കൂടെ വ്യാപരിച്ചു എന്നും ക്രിയകളാൽ വിശ്വാസം തികഞ്ഞുചമഞ്ഞു എന്നും അബ്രാഹാം ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചു, അത് ൨൩ അവന്നു നീതിയായി എണ്ണപ്പെട്ടു (൧മോ. ൧൫, ൬.) എന്നുള്ള വാക്യം പൂരിച്ചു വന്നു, അവൻ (യശ. ൪൨, ൮) ദൈവസ്നേഹിതൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു എന്നും കാണാം അല്ലോ. മനുഷ്യ ൨൪ ന് വിശ്വാസത്താൽ മാത്രമല്ല; ക്രിയകളാലും നീതികരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ കാണുന്നു. അപ്പോസ്തോലന്മാരായ രാഫാബും ൨൫

മൃതരെ കൈക്കൊണ്ടു വേറൊരു വഴിക്കു പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു, ക്രിയ
൨൬ കളാൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടില്ലയൊ? ഇങ്ങിനെ ആത്മാവില്ലാത്ത
ശരീരം ചത്തതാകും പോലെ ക്രിയകളില്ലാത്ത വിശ്വാസവും
ചത്തതത്രെ.

൩. അദ്ധ്യായം.

വിശ്വാസയാജത്തിൽ പ്രത്യേകം നാവിനെ സൂക്ഷിച്ചു, (൧൩) സൊമ്യതയ്ക്ക്
ജ്ഞാനത്തെ കാണിക്കേണം.

൧ **൨൧**)ന്റെ സഹോദരരെ! നമുക്ക് അധികം ന്യായവിസ്വാസം
വരും എന്നറിഞ്ഞു, അറേകർ ഉപദേശിക്കുന്നവർ ആകരുതെ
൨ നാം എല്ലാവരും പലതിലും തെറ്റുന്നവല്ലെ. ഒരുത്തൻ വാക്കി
ൽ തെറ്റാതെ ഇരുന്നാൽ, അവൻ ശരീരത്തെ മൂഴവനും കടി
ഞ്ഞാണിട്ടു നടത്തുവാൻ ശക്തനായി തിരഞ്ഞ പുരുഷൻ ത
൩ ന്ന. കുതിരകളെ നമുക്ക് അധീനമാക്കുവാൻ വായ്പയിൽ നാം
കടിഞ്ഞാൺ ഇട്ടാൽ അവന്റെ ദേഹത്തെ എല്ലാം തിരിക്കയും
൪ ചെയ്യുന്നു. കണ്ടാലും കപ്പലുകളും എത്ര വലിയവ ആയാലും
കൊടുക്കാറുണ്ടാൽ കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടാലും ഏറ്റവും ചെറിയ
ചുക്കാനാൽ നടത്തുന്നവനും വേറാധിച്ച ദിക്കിലേക്ക് തിരിക
൫ പ്പെടുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ നാവും ചെറിയ അവയവം എ
൬ ന്നിലും വമ്പു കാട്ടുന്നതു. ഇതാ കുറഞ്ഞ തീ എത്ര വലിയ വന
ത്തെ കത്തിക്കുന്നു, നാവും തീ തന്നെ; അനീതിലോകമായിട്ടു
നാവും നമ്മുടെ അവയവമദ്ധ്യത്തിൽനിന്നുകൊണ്ടു, സർവ്വദേ
൭ ഹത്തെയും മലിനമാക്കുകയും നരകത്താൽ ജ്വലിക്കപ്പെട്ടു ആ
൮ യുസ്സിന്റെ ചക്രത്തെ ജ്വലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉഗ്രപക്ഷി
കൾ ഇഴജാതി ജലജന്തുക്കൾ ഈ ജാതിയെല്ലാം മനുഷ്യ ജാതി
൯ ക്ക്ക് അടങ്ങുന്നു, അടങ്ങീട്ടും ഇരിക്കുന്നു സത്യം. നാവിനെ മാത്രം
മനുഷ്യർക്ക് ആർക്കും അടക്കിക്കൂടാ; അതു ചപലമായ ദോഷം
൧൦ ന് മരണപ്രദമായ വിഷത്താൽ പൂർണ്ണം. അതിനാൽ നാം ദൈവ
൧൧ വും പിതാവുമായവനെ വാഴ്ത്തുന്നു, ദൈവസാമ്രാജ്യത്തിൽ ഉ
൧൨ ണ്ടായ മനുഷ്യരെ അതിനാൽ ശപിച്ചും കളയുന്നു. ഒരു വായി
ൽനിന്നു തന്നെ സൂതിയും ശാപവും പുറപ്പെടുന്നു; എൻ സ
൧൩ ഹോദരന്മാരെ! ഇപ്രകാരം ആകേണ്ടതല്ല. ഉറപ്പു ഒരു ദ്വാരത്തി
ൽനിന്നു തന്നെ മധുരവും കൈപ്പും ഉള്ള (വെള്ളത്തെ) ചുര
൧൪ ത്തുന്നുവോ? അത്തിമരം ഒലിവക്കായ്ക്കുള്ളയും മുന്തിരിവള്ളി

അത്തിപ്പുഴങ്ങളെയും ഉണ്ടാക്കുമൊ, ഉപ്പുവെള്ളം നല്ല വെള്ളത്തെ ജ
നിപ്പിക്കുകയും ഇല്ല. നിങ്ങളിൽ ജീവനും മേധാവിയും ആയവ ഹ
ൻ ആർ ഉള്ളു? അവൻ നല്ല നടപ്പിനാൽ സ്വക്രിയകളെ
ജീവനസ്മൃതയിൽ കാണിക്കട്ടെ, എങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് കൈ
പ്പള്ളി എരിവും ശാഗ്ഗവും ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ, സത്യത്തി ഹ
ന്റെ നേരെ പ്രശംസിച്ചു ദോഷം പറയരുതെ. ഇത് ഉയര ഹ
ത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുന്ന ജീവനുമല്ല; ദൈവവും പ്രാണമായവും
പൈശാചികവും ആയുള്ള ജീവനമത്രെ. എരിവും ശാഗ്ഗവും ഹ
എവിടെ അവിടെ കലക്കവും സകല ഭ്രാന്തപ്പത്തിയും ഉണ്ടു
ഉയരത്തിൽ നിന്നുള്ള ജീവനമൊ മുമ്പിൽ നിർമ്മലമായി പിന്നെ ഹ
സമാധാനവും ശാന്തതയും ഉള്ളതു, വഴിപ്പെടുന്നതും കനിവും
സൽഫലങ്ങളും നിറഞ്ഞതും പക്ഷിപാതവും വൃജവും ഇല്ലാത്ത
തും ആകുന്നു. എന്നാൽ സമാധാനത്തിലെ നീതിഫലം സമാ ഹ
ധാനത്തെ നടത്തുന്നവരാൽ വിതരിക്കപ്പെടുന്നു.

ര. അദ്ധ്യായം.

കലഹങ്ങൾക്ക് സേപമൂർത്തിയെ വേരുകയാൽ, (9) ദൈവത്തോടു ചേർന്നു പിശാ
ചെ വെറുത്തും താങ്ങും കൊണ്ടു, (ഹ) പ്രശംസയെ കഴിക്കണം.

നിങ്ങളിൽ യുദ്ധകലഹങ്ങൾ എവിടെനിന്നു? ഇതിൽനിന്ന ഹ
ല്ലൊ നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളിൽ പടകൂടുന്ന ദോഷഗുണങ്ങളിൽ
നിന്നു തന്നെ. നിങ്ങൾ കൊതിക്കുന്നു സാധിക്കുന്നതും ഇല്ല; ഹ
നിങ്ങൾ കൊല്ലുകയും മത്സരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, പ്രാപിപ്പാൻ ക
ഴിയുന്നതും ഇല്ല; നിങ്ങൾ കലഹിച്ചു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു, യാചി
ക്കായ്കൊണ്ടു കിട്ടുന്നതും ഇല്ല. നിങ്ങൾ യാചിക്കുന്നു എങ്കി ഹ
ലും നിങ്ങളുടെ ദോഷങ്ങളിൽ ചെലവിടേണ്ടതിന്നു വല്ലാതെ യാ
ചിക്കുകൊണ്ടു ലഭിക്കുന്നതും ഇല്ല. വൃദിച്ചാരികളും വൃദിച്ചാരി ഹ
ണികളും ആയുള്ളോരെ! ലോകസ്നേഹം ദേവശത്രുതം ആകു
ന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയൊ? എന്നാൽ ലോകസ്നേ
ഹിതനാകുവാൻ ഇഴുതിക്കുന്നവനെല്ലാം ദേവശത്രുവായ്കീരുന്നു.
അല്ലെങ്കിൽ അവൻ നമ്മിൽ വസിച്ചിട്ടു ആത്മാവെ അസൂ ഹ
യയോടെ കഷ്ടിക്കുന്നു എന്നു വേദം വെറുതെ പറയുന്നപ്ര
കാരം തോന്നുന്നുവൊ? എങ്കിലും അവൻ അധികം കരുണയും ഹ
നല്ലന്നു; ആകയാൽ ദൈവം ഗവ്വീകളോടു എതിരിടുന്നു താഴ്മയു
ള്ളവർക്ക് കരുണയെ കൊടുക്കുന്നു എന്നുണ്ടല്ലോ (സുഭ. ൩, ൩൪.)

൭ ആകയാൽ നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്നു കീഴടങ്ങി കൊൾവിൻ, പി
 ശാചൊടു മരത്തുനില്പിൻ എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളേ വിട്ട് ഓ
 വ്വ ടിപോക്കു. ദൈവത്തോടണഞ്ഞു കൊൾവിൻ, എന്നാൽ അവ
 ന്ൻ നിങ്ങളോടണയും; ഘേ പാപികളെ! കൈകളെ വെടിപ്പാക്കു
 വിൻ, ഇരുമനസ്സുള്ളവരെ! ഹൃദയങ്ങളെ നിർമ്മലീകരിപ്പിൻ
 ൧൦ സങ്കടപ്പെട്ടു തൊഴിച്ചു കരവിൻ, നിങ്ങളുടെ ചിരി വേദമായും
 ൧൧ താണിരിപ്പിൻ എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളെ ഉയർത്തും. സമോ
 ദരന്മാരെ, തമ്മിൽ തമ്മിൽ താഴ്ന്നി പഠയരുതെ, തന്റെ സമോദ
 രനെ താഴ്ന്നി പഠകയും ന്യായം വിധിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ ധ
 മ്മത്തെ താഴ്ന്നി പഠത്തു, ധമ്മത്തെ വിധിക്കയും ചെയ്യുന്ന എ
 ക്കിലും ധമ്മത്തെ വിധിക്കുന്നു എങ്കിൽ നീ ധമ്മത്തെ അനുകൂലിക്ക
 ൧൨ ന്നവനല്ല; വിധിക്കുന്നവനെത്ര ആകുന്നു. ധമ്മകർത്താവും ന്യായ
 യാധിപതിയും ഒരവനെ ഉള്ളു; രക്ഷിപ്പാനും നശിപ്പിപ്പാനും
 ശക്തനായവൻ തന്നെ; അന്യനെ വിധിക്കുന്ന നീ ആ
 രാകുന്നു?

൧൩ അല്ലയോ ഇന്നും നാളയും ഇന്നിന്ന പട്ടണത്തിൽ പോയി
 അതിൽ ഒരാണ്ടു കഴിച്ചു, വ്യാപാരം ചെയ്തു ലാഭം ഉണ്ടാക്കും എ
 ൧൪ ന്നു ചൊല്ലുന്നോരെ കേൾപ്പിൻ! നാളത്തേതു നിങ്ങൾ അറി
 യുന്നില്ലല്ലോ? (നിങ്ങളുടെ ജീവൻ എന്തുപോൽ? നിങ്ങൾ കുറ
 ണ്ണെ നേരത്തെക്കു കണ്ടും പിന്നെ മരത്തും പോകുന്ന ആവി
 ൧൫ യല്ലോ). കർത്താവിന്നിടും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ജീവിക്കും;
 ഇതും അതും ചെയ്യയും ചെയ്യും എന്നു പറയേണ്ടതല്ലയോ?
 ൧൬ അല്ല, നിങ്ങളുടെ വമ്പുകളിൽ നിങ്ങൾ പ്രശംസിക്കെ ഉള്ളു.
 ൧൭ ഈ വക പ്രശംസ എല്ലാം ദോഷം; അതുകൊണ്ടു നല്ലതു ചെ
 യ്യാൻ അറിഞ്ഞിട്ടും ചെയ്യാത്തവൻ അതു പാപം ആകുന്നു

3. അദ്ധ്യായം.

ധനവാന്മാർക്കു ന്യായവിധിയേയും, (൭) സഹോദരർക്കു ക്ഷാന്തിയേയും പേഷി
 ചതു, (൧൨) ആണയെ കഴിച്ചു, (൧൩) പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉത്സാഹിപ്പാനും, (൧൪)
 സഹോദരനെ രക്ഷിപ്പാനും പ്രബോധനം.

൧ **അല്ലയോ** ധനവാന്മാരായുള്ളോരെ! നിങ്ങളുടെ ദമൽ വരുന്ന
 ൨ സങ്കടങ്ങൾ നിമിത്തം അലറി കരവിൻ. നിങ്ങളുടെ ധനം ൭
 ൩ വിട്ടും ഉടുപ്പുകൾ പുഴുവരിച്ചും പോയി. നിങ്ങളുടെ പൊന്നും

വെള്ളിയും കുറു പിടിച്ചു, ആ കുറു നിങ്ങളുടെ നേരെ സാക്ഷിയാകും അഗ്നിയോലെ നിങ്ങളുടെ ജഡത്തെ തിന്നുകയും ചെയ്യും; അവസാനദിവസങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ നിക്ഷേപങ്ങളെ ശോചിച്ചുതു. കണ്ടാലും നിങ്ങളുടെ നിലങ്ങളെ കെയ്യിട്ടുള്ള പണി രക്ഷാരുടെ കൂലിയെ നിങ്ങൾ പിടിച്ചു കളഞ്ഞത് അങ്ങുനിന്നു നിലവിളിക്കുന്നു; മൂന്നുവരുടെ മുറവിളികളും സൈന്യങ്ങളുടെയകത്തുവിന്റെ ചെയ്തികളിൽ എത്തി; നിങ്ങൾ ഭ്രമിമേൽ ആ ഡംബരത്തോടെ പുളച്ചു മദിച്ചു കലദിവസത്തിൽ എന്ന ൫ പോലെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ പോഷിപ്പിച്ചു. നീതിമാനെ നുകരും വിധിച്ചു കൊന്നു, അവൻ നിങ്ങളോടു വിരോധിക്കുന്നതും ഇല്ല. എന്നാൽ സഹോദരന്മാരെ! കത്താവിന്റെ വരവു വരെ ദീപ്തമയോടിരിപ്പിൻ; കണ്ടാലും കൃഷിക്കാരൻ ഭ്രമിയുടെ മന്ത്രമായ ഫലത്തിന്നു കാത്തു കൊണ്ടു, മുന്മുഖം പിന്മുഖം അതിന്നു കിട്ടുവോളം ദീപ്തമയോടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളും വൃദ്ധമയോടിരിപ്പിൻ, ഹൃദയങ്ങളെ സ്ഥിരീകരിപ്പിൻ; കത്താവിൻ വരവു സമീപിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ? സഹോദരന്മാരെ, കുറുവിധിയിൽ ഉൾപെടാതെ ഇരിപ്പാൻ; അന്യോന്യം ഞരങ്ങി പോകരുതെ; ഇതാ ന്യായാധിപതി വാതിൽക്ക് മുന്പാകെ നില്ക്കുന്നു. എൻ സഹോദരന്മാരെ, കത്താവിൻ നാമത്തിൽ ഉരച്ചെഴുതുക പ്രവാചകന്മാരെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന്നും ദീപ്തമയമേക്കും ദീപ്തമയമായി വിചാരിച്ചു കൊൾവിൻ. ഇതാ സമീപിക്കുന്നവരെന്നു ധന്യൻ എന്നു വാഴ്ത്തുന്നു; യോബിന്റെ സമീപിക്കുതയെ നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുന്നു; കത്താവിന്റെ അവസാനത്തെയും കണ്ടു കൊൾവിൻ; കത്താവ് കനിവും അയ്യോഭാവവും പെരുകിയവൻ സത്യം.

വിശേഷിച്ച് സഹോദരന്മാരെ! സ്വർഗ്ഗത്തെ എങ്കിലും ഭ്രമിയെ എങ്കിലും മറ്റൊന്ന് എങ്കിലും ചൊല്ലി ആണയിടരുത്; നിങ്ങൾ ശിക്ഷാവിധിയിൽ വീഴാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങളുടെ (മനസ്സിൽ) അതെ എന്നുള്ളത് അതെ എന്നും ഇല്ല എന്നുള്ളത് ഇല്ല എന്നും ഇരിക്കട്ടെ.

നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ കഷ്ടാനുഭവിക്കുന്നുവൊ, അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുക; സുഖമനസ്സായാൽ സൂതിചാടുക. നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ രോഗി ആയാൽ അവൻ സഭയിലെ മൂപ്പന്മാരെ വരുത്തട്ടെ; അവരും കത്താവിൻ നാമത്തിൽ അവനെ എണ്ണു തേച്ചും കൊണ്ടു

൧൫ അവനേൽ പ്രാർത്ഥിക്ക. എന്നാൽ വിശ്വാസപ്രാർത്ഥന വ
 ലത്തവനെ രക്ഷിക്കും; കർത്താവ് അവനെ എഴുന്നീല്പിക്കയും
 ചെയ്യും; അവൻ പാപങ്ങൾ ചെയ്തവൻ ആകിലും അവനോ
 ൧൬ ടു ക്ഷമിക്കപ്പെടും. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു രോഗശാന്തി വര
 ണ്ങതിന്നു പിഴകളെ തമ്മിൽ തമ്മിൽ ഏറ്റു പറഞ്ഞു, അന്യോ
 ന്യം പകർന്നു പ്രാർത്ഥിക്കിൻ! നീതിമാന്റെ ചെയ്തതുമുള്ള പ്രാ
 ൧൭ ുന വളരെ ഫലിക്കുന്നു. എലിയാ നമുക്കു സമാദാനമുള്ള മനു
 ഷ്യനായിരുന്നു; മഴ പെയ്യാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ പ്രാ
 ത്നയിൽ അപേക്ഷിച്ചു, മൂന്നു സംവത്സരവും ആരു മാസവും
 ൧൮ ദേശത്തിൽ പെയ്യാതെ ഇല്ല. പിന്നെ പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ ആ
 കാശം മഴ തന്നു, ഭൂമി തന്റെ ഫലത്തെ മുളെപ്പിക്കയും ചെയ്തു.
 ൧൯ സഹോദരന്മാരെ! നിങ്ങളിൽ ഒരത്തൻ സത്യത്തെ വിട്ടു. ഭൂമിക്കു
 ൨൦ യും ആയവനെ ഒരുവൻ വഴിക്കലാക്കുകയും ചെയ്യാൻ, പാ
 പിന്റെ മാർഗ്ഗമേന്മയിൽനിന്നു തിരിക്കുന്നവൻ ഒരു ദേഹിയെ
 മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കയും പാപസംഖ്യയെ മറക്കയും
 ചെയ്യും എന്ന് അവൻ അറിക.

THE FIRST EPISTLE OF

PEIER

പേത്രൻറെ

ഒന്നാം ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

(൩) ദേവകരുണയാൽ പുതുതായി ജനിച്ചവർ, (൧൦) ജീവനുള്ള പ്രത്യാശയിൽ വേരൂന്നി, (൧൩) വിശ്വാസഫലങ്ങളെ കൊടുത്തു, (൨൨-൨, ൧൦) ശുദ്ധാഹാരങ്ങൾ സ്നേഹിച്ചും ദൈവാചാര്യമായി വർദ്ധിച്ചും പ്രബോധനം.

യേശുക്രിസ്തുന്റെ അപോസ്തലനായ പേത്രൻ പൊന്ത ഗലാത്യ കപ്പദോക്യ, ആസ്യ, ബിഥൂനുകളിലും ചിതറി പാർക്കുന്ന പരദേശികളായി. പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ മൂന്നറിവിൽ പ്രകാരം ആത്മാവിൻ വിശുദ്ധീകരണത്തിൽ തന്നെ അന്നു സരണത്തിന്നും യേശുക്രിസ്തുന്റെ രക്ഷതളിക്കും ആയിട്ടു തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർക്ക് എഴുതുന്നതു: നിങ്ങൾക്കു കരുണയും സമാധാനവും വർദ്ധിക്കമാറാക.

നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ പിതാവായ ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം; അവൻ തന്റെ കനിവിന്റെ ആധിക്യ പ്രകാരം യേശുക്രിസ്തുൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് എഴുന്നീറ്റതിനാൽ, നമ്മെ വീണ്ടും ജനിപ്പിച്ചതു. ജീവനുള്ള പ്രത്യാശയ്ക്കും വിശ്വാസത്താൽ ദേവശക്തിയിൽ കാക്കപ്പെടുന്ന നിങ്ങൾക്കായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചതും കേടും, മാലിന്യവും, വാട്ടും എന്നിവ ഇല്ലാത്തതുമായ അവകാശത്തിന്നും. അന്ത്യകാലത്തിൽ വെളിപ്പെടുവാൻ ഒരുങ്ങിയ രക്ഷയ്ക്കും തന്നെ. ആയതിൽ നിങ്ങൾ ആനന്ദിക്കുന്നുണ്ടു, വേണ്ടുകിൽ നാനാ പരീക്ഷകളാൽ ഇപ്പോൾ അല്പം ഓടിതരായിട്ടും (ആനന്ദിക്കുന്നു). അഴി

പുള്ളു പൊന്ന് അഗ്നിയായ് ശോധന ചെയ്യുന്നതേക്കാളും നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ശോധനാസിദ്ധത വിലയേറുന്നതു എന്നു കണ്ടു വരേണ്ടതിന്നു യേശുക്രിസ്തുൻ വെളിപ്പെടുക്കയിൽ സൂതിമാനതേജസ്സുകൾക്കായി (പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതു) വ്യത്യസ്തവനെ നിങ്ങൾ കണ്ടറിയാതെ സ്നേഹിച്ചും ഇപ്പോൾ കാണാതെ വിശ്വസിച്ചും കൊണ്ടു്. ദേഹികളുടെ രക്ഷ ആകുന്ന വിശ്വാസത്തിൻ അന്ത്യത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതു കൊണ്ടു, ചൊല്ലിത്തീരുന്നതേജോമയ സന്തോഷത്തോടെ ആനന്ദിക്കുന്നു.

൧൦ നിങ്ങളിലേക്കുള്ള കരുണയെകൊണ്ടു് പ്രവചിച്ച പ്രവാചകന്മാർ ഈ രക്ഷയെ കുറിച്ച് ആരാഞ്ഞു് അന്വേഷിച്ചിരുന്നു.

൧൧ ആയവരിൽ ഉള്ള ക്രിസ്താത്മാവാകട്ടെ, ക്രിസ്തുനും വരേണ്ടുന്ന കഷ്ടങ്ങളെയും വഴിയേയുള്ള തേജസ്സുകളേയും മുപ്പിൽ കൂട്ടി സാക്ഷ്യം പറയുമ്പോൾ, സൂചിപ്പിക്കുന്ന സമയം ഏതൊ എങ്ങിനെ ഉള്ളതൊ എന്ന് അവർ ആരാഞ്ഞു നോക്കിയതും അല്ലാതെ, തങ്ങൾക്കായല്ല നമുക്കായിട്ടു ശ്രദ്ധിച്ചിച്ച് അവരെ എത്തിക്കുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു് അയക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധാത്മാവിനുമേൽ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിച്ചവർ നിങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിച്ച വിശേഷങ്ങൾ അവർക്കു് വെളിപ്പെടുവന്നതു് ആയവർക്കുതന്നെ കുനിഞ്ഞു നോക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

൧൨ ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിന്റെ അര കെട്ടികൊണ്ടു നിർമ്മൂലമായി യേശുക്രിസ്തുൻ വെളിപ്പെടുക്കയിൽ നിങ്ങൾക്കു് നേരിടുന്ന കരുണയെ മുറുപ്പു ആശിച്ചു കാത്തു നില്പിൻ. പണ്ടു നിങ്ങളുടെ അജ്ഞാനത്തിൽ ഉള്ള മോഹങ്ങളെ മാതിരി ആക്കാതെ,

൧൩ നിങ്ങളെ വിളിച്ചു വിശുദ്ധനും തക്കവണ്ണം അനുസരണമുള്ള

൧൪ പൈതങ്ങളായി എല്ലാ നടപ്പിലും വിശുദ്ധരാകവിൻ. ഞാൻ വിശുദ്ധനാകയാൽ വിശുദ്ധരാകവിൻ എന്ന് (൩ മോ. ൧൧, ൧൪.)

൧൫ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ? പിന്നെ മുപചക്ഷം കൂടാതെ ഓരോരതത്തിന്റെ ക്രിയക്കു തക്കവണ്ണം ന്യായം വിധിക്കുന്നവനെ നിങ്ങൾ അച്ഛൻ എന്നു വിളിച്ചിരിക്കെ; നിങ്ങളുടെ പരദേശത്വ

൧൬ കാലം ഭയത്തോടെ നടന്നു കഴിപ്പിൻ. പിതൃപാരമ്പര്യത്താലെ നിസ്സാരമായ നടപ്പിൽനിന്നു നിങ്ങളെ മേടിച്ചു വിടുവിച്ചതു

൧൭ പൊൻ വെള്ളി മുതലായ അനിത്യ വസ്തുക്കളെ കൊണ്ടല്ല. നിങ്ങളോടും നിഷ്കളങ്കവുമായ കത്തോടുന്നൊത്ത ക്രിസ്തുന്റെ വി

൧൮ ലയേറിയ രക്ഷം കൊണ്ടത്രെ എന്നറിയുന്നുവല്ലോ. അവൻ

൧. വേത്രൻ ൧. ൨. അ.

ലോകസ്ഥാപനത്തിൻ മുൻപെ മുന്നറിയപ്പെട്ട ഈ അവസാനകാലങ്ങളിൽ വെളിപ്പെടുവന്നത്. അവന്മാൾ ദൈവത്തിൽ ൨൧ വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങളും നിമിത്തമായിട്ടു തന്നെ; അവനെ അല്ലെ ദൈവം മരിച്ചവരിൽനിന്ന് എഴുന്നീല്പിച്ചു, തേജസ്സ് കൊടുത്തതിനാൽ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ദൈവത്തിങ്കലെ പ്രത്യാശയായിട്ടും ഇരിക്കുന്നു. എന്നാൽ (ആത്മമൂലം) സത്യത്തെ ൨൨ അനുസരിക്കയിൽ നിങ്ങളുടെ ദേഹികളെ നിർപ്പാജമായ സഹോദരപ്രീതിക്കായി നിർമ്മലീകരിച്ചിട്ടു, ശുദ്ധഹൃദയത്തോടെ അന്വേഷം ഉററു സ്നേഹിപ്പിൻ. കെടുന്ന വെീജത്തിൽനിന്ന ൨൩ ല്ല, കെടാത്തതിൽനിന്നത്രെ (എന്നേക്കും) ജീവിച്ചു നിലനില്ക്കുന്ന ദൈവവചനത്താൽ തന്നെ; നിങ്ങളും വീണ്ടും ജനിച്ചവർ അല്ലെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ സകല ജഡവും പുല്ലു പോലെയും അതിൻ തേജസ്സ് എല്ലും പുല്ലിൻ പൂ പോലെയും ആകുന്നു; പുല്ലു വാടി പൂവുതിരുകയും ചെയ്യുന്നു. കർത്താവിൻ വ ൨൪ ചനം എന്നേക്കും നിലനില്ക്കുന്നു. (യശ. ൪൦, ൩-൮) എന്നുള്ളതു നിങ്ങളോട് അറിയിച്ചു സുവിശേഷവചനം തന്നെ.

൨. അദ്ധ്യായം.

(൧൧) ഇഹത്തിൽ പരമേശിക്തായി നടക്കേണ്ടുംപ്രകാരം, (൧൩) പ്രജകൾക്കും, (൧൮) ദാസ്യം, (൩. ൧, ൭) സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കും കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതു.

ഒരുതുകൊണ്ടു സകല വേണ്ടാതനവും എല്ലാ ചതിയും വ്യാ ൧ ജഭാവങ്ങളും അസൂയയും നൺകളെയും ഒക്കവെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ ജനിച്ച ശിശുക്കളായി രക്ഷയോളം വളരുവാനായി ൨ ടു കൂട്ടില്ലാത്ത ബുദ്ധിമയപാലിനെ ആഗ്രഹിപ്പിൻ. (സങ്കീ. ൩ ൩൪, ൯) കർത്താവ് വത്സലൻ എന്നു നിങ്ങളും ആസ്വദിച്ചവരല്ലെ. ആയവനെ മനുഷ്യർ ആകാ എന്നു തള്ളിട്ടും ദൈവം ൪ തെരിഞ്ഞെടുത്തതും മാന്യവും ജീവനുള്ളതും ആയ കല്ല് എന്നറിഞ്ഞ് അന്നേത്തു ചേർന്നു നിങ്ങളും. ജീവനുള്ള കല്ലുകൾ എന്ന ൫ പോലെ ആത്മികഗ്രഹവും യേശുക്രിസ്തുന്മാൾ ദൈവത്തിന്നു സുഗ്രാഹ്യമായ ആത്മികവെലികളെ കഴിപ്പാനുതക വിശുദ്ധ പുരോഹിതകലവുമായി പണിയിക്കപ്പെട്ടു കൊൾവിൻ. ഇതാ ൩ തെരിഞ്ഞെടുത്തതും മാന്യവും ആയ മൂലക്കല്ലിനെ ഞാൻ ചിയോഴ്ചിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നു; അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ൩ ന്നാണിച്ചുപോകയില്ല എന്നു (യശ. ൨൮, ൧൩) വേദത്തിൻ

I. PETER II.

9 അടക്കം അല്ലോ. അതുകൊണ്ടു വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്ക് ആ മാനം ഉണ്ടു, അനുസരിക്കാത്തവർക്കു വീടുപണിയുന്നവർ ആകാ എന്നു തള്ളിയ ആ കല്ലുതന്നെ കോണിൻ തലയായി. 10 ഇടുന്ന കല്ലും വിരുദ്ധ പാറയും ആയ്യിൻ; (സങ്കീ. 22, 23, 24) അവർ വചനത്തെ അനുസരിയായ്യാൽ ഇടുന്നു; ആയതിന്നു അവർ വെക്കപ്പെട്ടു ഇരിക്കുന്നു. നിങ്ങളോ അന്ധകാരത്തിൽനിന്നു തന്റെ അത്തുത പ്രകാശത്തിലേക്കു നിങ്ങളെ വിളിച്ചവന്റെ സല്ലണങ്ങളെ വണ്ണിപ്പാനുക്കവണ്ണം തെരിഞ്ഞെടുത്തൊരു ജാതിയും രാജകീയപുരോഹിതകലവും വിശുദ്ധ വംശവും പ്രത്യേകം സ്ഥാപിച്ച പ്രജയും 10 ആകുന്നു. പണ്ടു പ്രജയല്ല, ഇപ്പോൾ ദേവപ്രജ, മുഖിതകനിവു ലഭിക്കാത്തവർ ഇപ്പോൾ കനിവു ലഭിച്ചവർ തന്നെ (മൊശ. 2, 23).

11 പ്രിയമുള്ളവരെ, ഞാൻ നിങ്ങളെ പരദേശികളും പരവാസികളും എന്നു വെച്ചു പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു: ദേഹിയോടു പോ

12 രാടുന്ന ജഡമോഹങ്ങളെ വിട്ടകുന്നു. ജാതികളുടെ ഇടയിൽ നിങ്ങളുടെ നല്ല നടപ്പിനെ കാട്ടേണം അവർ നിങ്ങളെ ദുഷ്ടതതിക്കാൻ എന്നു ഭയിച്ചു പറയുന്ന അവസ്ഥയ്ക്കു നല്ല ക്രിയകളെ കണ്ടു കായ്സൂക്ഷ്മം അറിഞ്ഞു, ദർശനദിവസത്തിൽ ഞെ

13 വത്തെ മഹത്പീകരിപ്പാനായിട്ടു തന്നെ. എങ്കിലൊ മനുഷ്യപ്പിടിക്കു കൈക്കൽ കർത്താവിന്നിമിത്തമായി കീഴടങ്ങുവിൻ.

14 ശ്രേഷ്ഠാധികാരി എന്നു വെച്ചു രാജാവിനും ആയവൻ ദുഷ്ടപുത്തിക്കാരുടെ ദണ്ഡനത്തിനും സൽപ്രവൃത്തിക്കാരുടെ മാന

15 തിനും അയച്ചിട്ടുള്ളവർ എ:ന്നിട്ടു നാടുവാഴികൾക്കും (മറു) സപതന്ത്രരായും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ വേണ്ടാതനത്തിന്നു പുറപ്പെ

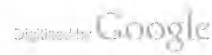
16 ഞ്ഞാതെ, ദേവദാസരായിട്ടു തന്നെ (കീഴടങ്ങുവിൻ). ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മനുഷ്യരുടെ അജ്ഞാനത്തെ ഗുണം ചെയ്യുകൊണ്ടു മി

17 ഞ്ഞാതെ ആക്കിവെക്കുക തന്നെ ദേവേപ്പും അല്ലോ ആകുന്നു.

18 എല്ലാവരെയും ബഹുമാനിപ്പിൻ, സഹോദരതയെ സ്നേഹിപ്പിൻ, ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുവിൻ, രാജാവെ മാനിപ്പിൻ.

19 വേലക്കാരെ സകല ഭയത്തോടും യജമാനന്മാർക്കു കീഴടങ്ങി ഇരിപ്പിൻ; നല്ലവരിലും ശാന്തന്മാരിലും മാത്രമല്ല, മൂഖന്മാരിലും അ

20 തുപോലെ തന്നെ. കാരണം ഒരത്തൻ ദൈവം അറിയുന്നു എന്നു വെച്ചു ഭുഖങ്ങളെ സഹിച്ചു പാർത്ത അപന്ത്രായമായി

൧. പേരൻ ൨. അ.

കഷ്ടപ്പെട്ടാൽ അതു തന്നെ കരുണയാകുന്നു. നിങ്ങൾ പാപം ൨൦ ചെയ്തു കമകൊണ്ടു സഹിച്ചാൽ, എന്തു കീർത്തി ഉണ്ടു? അല്ല, ഗുണംചെയ്തു കഷ്ടപ്പെട്ടു സഹിച്ചാൽ, അതു ദൈവമുന്മാകെ കരുണ ആകുന്നു. ഇതിന്നായിട്ടു നിങ്ങൾ വിളിക്കപ്പെട്ടവല്ലോ; ൨൧ കാരണം ക്രിസ്തുനും നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി കഷ്ടപ്പെട്ടു, നിങ്ങൾ അവന്റെ കാൽ വടുക്കളിൽ പിൻചെല്ലുവാനായി, ഒരു പ്രമാണം വെച്ചു വിട്ടിരിക്കുന്നു. അവൻ പാപം ചെയ്തില്ല; അവൻ ൨൨ന്റെ വായിൽ ചതി കാണപ്പെട്ടതും ഇല്ല; (യശ. ൫൩, ൯.) ശകാരിക്കപ്പെട്ടു ശകാരിക്കാതെയും കഷ്ടമനുഭവിച്ചും ഭീഷണം ൨൩ ചൊല്ലാതെയും പാത്തു, നേരായി വിധിക്കുന്നവനിൽ തന്നെ ഏല്പിച്ചു. നാം പാപങ്ങൾക്കു മരിച്ചു, നീതിക്കായി ജീവിക്കേ ൨൪ണ്ടതിന്നു നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ തന്റെ ശരീരത്തിങ്കൽ ആക്കി താൻ മരത്തിന്മേൽ കരേറി അവന്റെ അടിപ്പിണരായ് നിങ്ങൾ ൨൫ സൌഖ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ തെറ്റി ഉഴന്ന ആടുകൾ ൨൫ പോലെ ആയിരുന്നു സത്യം; ഇപ്പോഴൊ നിങ്ങളുടെ ദേഹികളുടെ ഇടയനും അധ്യക്ഷനും ആയവരുലേക്ക് തിരിഞ്ഞു ചേർന്നുവല്ലോ. അപ്രകാരം തന്നെ ദായ്മമാരെ! സ്വഭർത്താക്കന്മാർക്കു ൨൬ കീഴടങ്ങി (ഇരിപ്പിൻ). വല്ല (പുരുഷന്മാരും) വചനത്തെ അനുസരിക്കുന്നു ഇല്ല എങ്കിൽ ദയത്തോടു കൂടിയ നിങ്ങളുടെ നിർമ്മല ചാരിത്രത്തെ കണ്ടറിഞ്ഞു. വചനം കൂടാതെ ദായ്മന്മാരുടെ ൨൭ നടപ്പിനായ് നേടപ്പെടേണ്ടതിന്നു തന്നെ. നിങ്ങൾക്ക് അല ൨൮ ജ്ഞാനമൊ പുരികുന്തൽ സ്വർ്നാഭരണം വസ്രധാരണം ഇത്രാദി പുറമെ ഉള്ളതല്ല. ദൈവത്തിന്നു വിലയേറിയതായി സൌ ൨൯ മൃതയും സാവധാനവും ഉള്ള ഒരർ ആത്മാവിന്റെ കേടായ്മയിൽ ഹൃദയത്തിന്റെ ഗ്രഹമനുഷ്ടനത്രെ (അലജ്ഞാനം). ഇ ൩൦ പ്രകാരം അല്ലെ പണ്ടു ദൈവത്തിൽ ആശ വെച്ചു സ്വഭർത്താക്കന്മാർക്ക് അടങ്ങിയ വിശുദ്ധസ്രീകൾ തങ്ങളെ തന്നെ അലങ്കരിച്ചുകൊള്ളും. സാറ (൧മോ. ൧൮, ൧൨) അബ്രഹാമെ കർത്താ ൩൧ വെ എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് അനുസരിച്ചപ്രകാരം തന്നെ നിങ്ങളും ഗുണം ചെയ്തു യാതൊരു ഭീഷണിയും പേടിക്കാതെ ഇ ൩൨രുന്നാൽ ആയവൾക്കു മക്കളായ്യാണു. പുരുഷന്മാരെ നിങ്ങളും ൩൩ അപ്രകാരം തന്നെ (അടങ്ങുവിൻ) നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകൾക്കു മുടക്കം വരാതെ ഇരിപ്പാൻ സ്രീകൾ വെലം കുറഞ്ഞ പാത്രം എന്നുവെച്ച് അവരോടു ജ്ഞാനപ്രകാരം സഹവാസം

ചെയ്യൂ, ജീവതപത്രപെക്ക് അവാർ കൂട്ടവകാശികൾ എന്ന് ഓർത്തു, വെള്ളമാനു ഒപ്പിച്ചുകൊടുപ്പിൻ.

൩. അദ്ധ്യായം.

(൮) സമാധാനത്തോടെ തമ്മിൽ സുഖിപ്പാനും, (൧൩) ഉപദ്രവങ്ങളിലും ക്രൂരതയും, (൧൮) യേശുവെ പിഞ്ചെന്നു ജയം കൊൾവാനും പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു.

൮ തിടക്കം എല്ലാവരും ഐക്യമുണ്ടാകട്ടെയും കൂറായ്മയും സമോദര്യപ്രീതിയും കനിയും വിനയബുദ്ധിയും ഉള്ളവരായി. ദോഷത്തിന്നു ദോഷത്തേയും ശകാരത്തിന്നു ശകാരത്തേയും പകരം ചെയ്യാത്തവർ എന്നു തന്നെ അല്ല; ഇതിന്നായിട്ടു വിളിക്കപ്പെട്ടവർ എന്നറിഞ്ഞ് അനുഗ്രഹിക്കുന്നവരായും ഇരിപ്പിൻ! എന്നാൽ അനുഗ്രഹത്തെ അനുഭവിപ്പാറാകും. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ജീവനെ സ്നേഹിപ്പാനും നല്ല ദിവസങ്ങളെ കാണാനും ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ ദോഷത്തിൽനിന്നു തന്റെ നാവിനേയും ചതിപറയാതെത്തന്നെ അധരങ്ങളേയും അടക്കിവെക്കുക. ദോഷത്തോട് അകന്നു ഗുണം ചെയ്യൂ, സമാധാനത്തെ തിരഞ്ഞു പിന്തുടരുക. കർത്താവിന്റെ കണ്ണുകൾ നീതിമാന്മാരിലും അവന്റെ ചെയ്തികൾ അവരുടെ അപേക്ഷയിലും ആകുന്നു; ദോഷം ചെയ്യുന്നവരോടൊ കർത്താവിൻ മുഖം എതിരിടുന്നു (സങ്കീ. ൩൪, ൧൩-൧൫). പിന്നെ നിങ്ങൾ നല്ലതിനെ പിന്തെരുന്നവർ ആകുന്നു എങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കു ദോഷം ചെയ്യുന്നവൻ ആർ? എങ്കിലും നീതിനിമിത്തം കഷ്ടപ്പെടേണ്ടി വന്നാലും നിങ്ങൾ ധന്യന്മാർ; അവരുടെ ഭീമതയിൽ മാത്രം അഞ്ചുകയും കലങ്ങളുകയും അരുൺ കർത്താവായ ദൈവത്തെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വിശുദ്ധീകരിപ്പിൻ (യശ. ൮, ൧൨).

൧൫ നിങ്ങളിലുള്ള പ്രയാശയെ കൊണ്ടു ന്യായം ചോദിക്കുന്ന ഏവനോടും സൌമ്യതയും ഭയവും കലന്ന് പ്രതിവാദം ചെയ്യാവാനു നിത്യം ഒരുവെട്ടു നിന്നു. ക്രിസ്തുനിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള നല്ല നടപ്പിനെ പ്രാവുന്നവർ നിങ്ങളെ ഒഴുപ്പുത്തരിക്കാൻ എന്നു പഴിച്ചു പറയുന്നതിൽ ലജ്ജിപ്പാനായിട്ടു, നല്ല മനസ്സാക്ഷിയെ വിടാതെ ഇരിപ്പിൻ. ദൈവേഷ്ടത്തിന്നു വേണ്ടി വന്നാൽ നിങ്ങൾ ദോഷം ചെയ്തിട്ടല്ല, ഗുണം ചെയ്തിട്ടു തന്നെ; കഷ്ടപ്പെടുക ഏറവും നല്ലു. ഒരിക്കൽ ആകട്ടെ നീതികെട്ടവർക്കു പകരം ക്രിസ്തുൻ എന്നനീതിമാനു നമ്മെ ദൈവത്തോട് അടുപ്പിപ്പാൻ

൧. പേരൻ ന. ര. അ.

പാപങ്ങൾ നിമിത്തം കഷ്ടപ്പെട്ടു, ജഡപ്രകാരം മരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടും ആത്മപ്രകാരം ജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ആത്മാവിൽ തന്നെ ൧൯ യാത്രയായി പണ്ടു നോഹയുടെ ദിവസങ്ങളിൽ പെട്ടകം ഒരു ക്കന്ന സമയം ദൈവത്തിന്റെ ദീപ്തകാമ കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ, അനുസരിക്കാത്തുകൊണ്ടു, തടവിൽ ആക്കിയ ആത്മാക്കളോടും ചോദിച്ചറിയിച്ചു. ആ പെട്ടകത്തിൽ അല്ല ജനം എട്ടു ൨൦ പേർ വെള്ളത്തുടെ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. ആ വെള്ളം മുഖെ സൂചി ൨൧ പിിച്ച സ്നാനമായത് ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെയും രക്ഷിക്കുന്നു. (സ്നാനമെ ജഡത്തിന്റെ അഴക്കിനെ കളയുന്നത് എന്നല്ല; യേശു ക്രിസ്തുന്റെ പുനരുത്ഥാനത്താൽ നല്ല മനോഭാവോധത്തിനായി ദൈവത്തോടു ചോദിച്ചിണങ്ങുന്നത്രെ ആകുന്നു). അവ ൨൨ ന് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ചെന്നു, ഭൂതർ അധികാരികൾ ശക്തികളും കീഴടങ്ങുവണ്ണം ദൈവത്തിന്റെ വലത്തിരിക്കുന്നു.

൪. അദ്ധ്യായം.

പാപത്തിന്നു മരിച്ചു, (൭) ന്യായവിധിക്ക് ഒരുങ്ങുവാനും, (൧൨) ക്രിസ്ത്യാനരായി കഴുപ്പെടുവാനും വഴികാട്ടുന്നതു.

(൫) കയാൽ ക്രിസ്തുൻ (നമുക്കു വേണ്ടി) ജഡത്തിൽ കഷ്ട ൧ പ്പെട്ടിരിക്കെ നിങ്ങളും ജഡത്തിൽ കഷ്ടപ്പെട്ടവൻ പാപം ശമിച്ചു കിട്ടിയവൻ എന്നുള്ള ആ ഭാവനയെ തന്നെ ആയുധമാക്കി; ജഡത്തിൽ ഇരിപ്പാനുള്ള കാല ശേഷിപ്പെ ഇനി മനുഷ്യ ൨ തുടെ മോഹങ്ങൾക്കല്ല; ദൈവവെട്ടുത്തിന്നായത്രെ കഴിച്ചുകൊല്ലാൻ മുതിരുവിൻ. കാമാർത്തി മോഹങ്ങളിലും മദ്യാസക്തി, കൂത്തു, ൩ രീൻ, കുടികളിലും അധർമ്മ ബിംബാരാധനകളിലും നടന്നു, ജാതികളുടെ ഇഷ്ടത്തെ ആചരിച്ചുകൊണ്ട് ആയുഷ്കാലം പോക്കിയതു (നമുക്കു) മതിയാകുന്നുവല്ലോ. ആ ദുർന്നടപ്പിന്റെ കവിച്ച ൪ ലോളം തന്നെ നിങ്ങൾ കൂട ഓടാത്തത് അവർ അപൂർവ്വം എന്നു വെച്ചു ഭൂഷണം പറയുന്നു. ജീവികൾക്കും മരിച്ചവർക്കും ന്യാ ൫ യം വിസ്മയിപ്പാൻ ഒരുങ്ങി നില്ക്കുന്നവന് അവർ കണക്കു വേറാധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. മരിച്ചവർക്കും സുവിശേഷം അറിയി ന്ന ക്കപ്പെട്ടത് അവർ മനുഷ്യപ്രകാരം ജഡത്തിൽ വിധി പ്രാപിച്ചു ആത്മാവിൽ ദൈവപ്രകാരം ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെ.

എന്നാൽ എല്ലാവരിന്റെ അവസാനം സമീചിച്ചിരിക്കുന്നു. ൭ ആകയാൽ നിർമ്മമരാരായി പ്രാർത്ഥനകളു വേണ്ടി സുബോധം വ്യ

പുണ്ടു ചമവിൻ; സകലത്തിന്നു മുഖെ തമ്മിൽ തമ്മിൽ ഉററ സ്നേഹമുള്ളവരായിരിപ്പിൻ; സ്നേഹമാകട്ടെ പാപങ്ങളുടെ ന് സമുഹത്തെ മറെക്കുന്നു; (സൂഭ. ൧൦, ൧൧). പിറുപിറുപ്പു കൂടാ ൧൦ തെ, അന്യോന്യം അതിഥിസല്ക്കാരം ആചരിപ്പിൻ. ഓരോരുത്തൻ വരും പ്രാപിച്ചു പ്രകാരമെ നാനാവിധമുള്ള ദേവകൃപയുടെ നല്ല വീട്ടുവിചാരകരായിട്ട് അതിനെ തങ്ങളിൽ ശുശ്രൂ ൧൧ ഷിച്ചു നടത്തുവിൻ. ഒരുത്തൻ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാൽ ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുകൾ എന്നു (വെച്ചിട്ടു) ആകു; ഒരുത്തൻ ശുശ്രൂഷിച്ചാൽ ദൈവം എത്തിക്കുന്ന പ്രാപുവായാൽ ആകുമ്പോലെ എല്ലാറ്റിലും ദൈവം യേശുക്രിസ്തുനൂലും മഹത്വപ്പെടുവാനായിട്ടത്രെ; ആയവന്നു യുഗാദി യുഗങ്ങളിലും തേജസ്സും ബലവും ഉണ്ടാവുതാക ആമെൻ.

൧൨ പ്രിയമുള്ളവരെ, നിങ്ങൾക്ക് പരീക്ഷിക്കുകയായി അകപ്പെടുന്ന ഉലത്തിയിൽ അപൂർവ്വമായതൊന്നു സംഭവിച്ചു എന്ന് അതിശയിച്ചു പോകരുത്. ക്രിസ്തുന്റെ കഷ്ടങ്ങൾക്കു പങ്കുള്ളവരാകുതോറും അവന്റെ തേജസ്സു വെളിവാകുമ്പോൾ ഉല്ലസിച്ച് നന്ദിപ്പാനായി (ഇന്നും) സന്തോഷിച്ചു കൊൾകെ വേണ്ടു; നി ൧൪ ങ്ങൾ ക്രിസ്തുനാമത്തിൽ നിദിക്കപ്പെട്ടാൽ ധന്യരത്രെ. തേജസ്സിന്റെയും (ശക്തിയുടെയും) ആത്മാവായ ദൈവാത്മാവ് നിങ്ങളുടെ മേൽ ആവസിക്കുവാൻ തന്നെ അത് അവരിൽ ദുഷ ൧൫ ണപ്പെട്ടും നിങ്ങളിൽ മഹത്വപ്പെട്ടും വരുന്നു. നിങ്ങൾ ആരും കലപാതകനൊ, കള്ളനൊ, ദുഷ്ടവൃത്തിക്കാരനൊ ആയിട്ടു കഷ്ടപ്പെടരുതെ; പരകായ്യാനേപഷിയായുമരുതു. ക്രിസ്തുനനായിട്ടു ൧൬ എന്നു വരികിലൊ ലജ്ജയരുത്; ഇറുകായ് ചൊല്ലി. ദൈവത്തെ ൧൭ മഹത്വീകരിച്ചു കൊൾക. കാരണം ന്യായവിധി ദൈവഗൃഹത്തിൽ(നിന്ന്) ആരംഭിപ്പാൻ സമയമായി. അതു മുഖെ നമ്മിൽ എന്നു വന്നാൽ ദേവസുവിശേഷത്തെ അനുസരിക്കാ ൧൮ ത്തവരുടെ ഒടുവ് എന്തു? പിന്നെ നീതിമാൻ ദുഃഖെന രക്ഷപ്പെടുന്നു എങ്കിൽ അദകതനും പാപിയും എവിടെ കാണപ്പെടും? ൧൯ (സൂഭ. ൧൧, ൩൧). അതുകൊണ്ടു ദേവേന്ദ്രപ്രകാരം കഷ്ടപ്പെടുന്നവരും ഗുണങ്ങൾ ചെയ്തു നടന്നു, തങ്ങളുടെ ദേഹികളെ വിശേഷനായ സ്രഷ്ടാവിൽ എന്നു വെച്ചു ഭരമേല്പിപ്പുതാക

൫. അദ്ധ്യായം.

മുപ്പനാക്കം, (൫) ഇളയവക്കം മാറ്റം പ്രബോധനം, (൧൦) അനുഗ്രഹം.

നിങ്ങളിലുള്ള മുപ്പനാറെ കൂടെ മുപ്പനും ക്രിസ്തുന്റെ കഷ്ടങ്ങൾ പ
 ുക്ക് സാക്ഷിയും വിശേഷാൽ വെളിവാചനങ്ങളു തേജസ്സിന്നു
 കൂട്ടാലിയും ആയ ഞാൻ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നത്. നിങ്ങളിലു റ
 ജ്ജ ദൈവത്തിൻ കൂട്ടത്തെ മേയിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ധ്യക്ഷ ചെ
 യ്യിൻ; നിബ്ബന്ധത്താലല്ല മനഃപൂർവ്വമായി തന്നെ ദുല്ലോഭത്താ
 ലല്ല, മുതിച്ചയോടത്രെ സമ്പാദിതരിൽ കർത്തൃപം നടത്തുന്നവ ന
 രായമല്ല, കൂട്ടത്തിന്നു മാത്രം കൈയായി തീർന്നത്രെ (അദ്ധ്യക്ഷ ചെ
 യ്യേണ്ട). എന്നാൽ ഇടയശ്ലോകൻ പ്രത്യക്ഷനാകുമ്പോൾ, തേ ര
 ജസ്സിന്റെ വാടാത്തൊരു കിരീടം പ്രാപിക്കും. അപ്രകാരം ഇ ൫
 ഉയവരെ മുപ്പനാക്കം കീഴടങ്ങുവിൻ; എല്ലാവരും തങ്ങളിൽ കീ
 ഴടങ്ങി മനത്താഴ്വയെ പുറത്തെച്ച കൊൾവിൻ; ദൈവം ഡംഭിക
 ളോട് എതിർത്തു നിന്നു, താഴ്മയുള്ളവർക്കല്ലൊ കരുണ നല്കുന്നു
 (സുഭ. ൩, ൩൪). അതുകൊണ്ട് അവൻ തക്കത്തിൽ നിങ്ങളെ ന്ന
 ഉയർത്തുവാനായിട്ടു ദൈവത്തിന്റെ വെലമുള്ള കൈകളീഴ് താണു
 കൊണ്ടു; നിങ്ങളുടെ സകല ചിന്തയും അവൻ നിങ്ങളോടുകൂടി ക
 കരുതുന്നവനാകയാൽ അവന്റെ മേൽ ചാടീട്ടുവിൻ. നിമ്മദ വ്യ
 രാകുവിൻ, ഉണർന്നു കൊൾവിൻ; നിങ്ങളുടെ പ്രതിയോഗിയായാക
 ന്ന പിശാച് അവരുന്ന സിംഹം പോലെ ആരെ വിഴുങ്ങേ
 ണ്ടു എന്നു തിരഞ്ഞു ചുറ്റി നടക്കുന്നു. അവനോട് എതിരിട്ടു ന്
 ലോകത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരേ വക കഷ്ടപ്പാടുക
 ളെ തന്നെ നിവൃത്തിച്ചു വരുന്നു എന്നറിഞ്ഞു, വിശ്വാസത്തിൽ
 സ്ഥിരരായും നില്പിൻ. എന്നാൽ നമ്മെ കറയ കഷ്ടപ്പെട്ടു എ ൧൦
 ക്കിൽ, യേശുക്രിസ്തുനിൽ തന്റെ നിത്യ തേജസ്സിലേക്ക് വിളി
 ച്ചവനായി സർവ്വ കൃപാവരമുടയ ദൈവം താൻ നിങ്ങളെ യ
 ഗ്യാസ്ഥാനത്തിലാക്കി ഉറപ്പിച്ചു ശക്തികരിച്ചു അടിസ്ഥാനപ്പെ
 ട്തുകയുമാം. അവന്നു തേജസ്സും വെലവും യുഗാദിയുഗങ്ങളിൽ ൧൧
 ൽ ഉണ്ടാവുതാക ആമെൻ.

നിങ്ങളോട് പണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു വിശ്വസ്യ സഹോദര ൧൨
 നായ സിലാനെകൊണ്ടു ഞാൻ ചുരുക്കത്തിൽ നിങ്ങളോട്
 (ഇത്) എഴുതിയെഴുതിനാൽ പ്രബോധിപ്പിച്ചും നിങ്ങളോ ഈ
 നിന്നുകൊണ്ടതു ദൈവത്തിന്റെ സത്യകരുണ തന്നെ എന്നു

I. PETER V.

മനുസാക്ഷ്യം കൂട്ടി തന്നു ഇരിക്കുന്നു. ബാബെലിൽ കൂട റെരിഞ്ഞ
ഴക്കപ്പെട്ട (സഭയ്) വളം എൻ പുത്രനായ മക്കും നിങ്ങളെ വ
മര നിക്കുന്നു. സ്റ്റേഫചുംബനത്താൽ അക്രോസ്തം വന്ദിപ്പിൻ; ക്രി
സ്തയേശുവില്ലുള്ള നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാവർക്കും സമാധാനം ഉണ്ടാ
ക (ആമെൻ).

THE SECOND EPISTLE OF

Peter

പേത്രന്റെ

രണ്ടാം ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

തെരിഞ്ഞെടുപ്പിന്നു സ്ഥിരത വരുത്തി വളരുകയാൻ, (൧൨) അപോസ്തലൻ മരണത്തിൻ മുമ്പെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു, (൧൩) യേശുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയെ ഉറപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നു.

യേശുക്രിസ്തുന്റെ ദാസനും അപോസ്തലനുമായ ശിശ്യോ ൧ ന് പേത്രൻ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്നും യേശുക്രിസ്തുൻ എന്ന ര ക്ഷിതാവിന്നും ഉള്ള നീതിയിൽ ഞങ്ങളോടു സമമാനമുള്ള വി ശ്വാസം കിട്ടിയവർക്കു (എഴുതുന്നതു്). ദൈവത്തിന്റെയും ന മ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെയും പരിജ്ഞാനത്തിൽ നിങ്ങളു ള്ക്കു കരുണയും സമാധാനവും വർഷിക്കുമാറാക.

തേജസ്സിനാലും വീര്യത്താലും നമ്മെ വിളിച്ചവന്റെ പരി ന ജ്ഞാനംമൂലം അവന്റെ ദിവ്യ ശക്തി നമുക്കും ജീവനോടും ദേവദക്ഷിയോടും ചേരുന്നവ ഒക്കെയും സമ്മാനിച്ചിരിക്കുന്നുവ ണ്ണു. അവറാൽ നിങ്ങൾ ലോകത്തിൽ മോഹത്താലുള്ള കേ ര ടിന്നു തെറ്റി പോയിട്ടു, ദിവ്യസ്വഭാവത്തിന്നും കൂട്ടാളികൾ ആ കമാറ് ആ (വീര്യത്തേജസ്സു)കളാലും അവൻ അതിമഹത്തും വി ലയേറിയതുമായ വാഗ്ദത്തങ്ങളെ നമുക്കു സമ്മാനിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിനിമിത്തം തന്നെ നിങ്ങൾ എല്ലാ പ്രയത്നവും മ കഴിച്ചു നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിൽ വീര്യവും, വീര്യത്തിൽ ജ്ഞാനവും, ജ്ഞാനത്തിൽ ഇന്ദ്രിയജയവും, ഇന്ദ്രിയജയത്തിൽ ന ങ്കയാന്തിയും, ക്ഷാന്തിയിൽ ദൈവദക്ഷിയും, ദൈവദക്ഷിയിൽ

II. PETER I.

സഹോദരപ്രീതിയും, സഹോദരപ്രീതിയിൽ സ്നേഹവും നല്ല
 ൧൮ വിൻ. കാരണം ഇവ നിങ്ങൾക്കുണ്ടായി വെച്ചാൽ നമ്മുടെ ക
 ത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിനായി മടിച്ചു
 ൧൯ ന് വരും അഥലം ആക്കി വെക്കുകയില്ല. ഇവ കൂടാതെ ഉള്ളവ
 ൨൦ ന്റെ ശുദ്ധീകരണത്തെ മറന്നവരും ആകുന്നു. അതുകൊണ്ടു സ
 ഹോദരന്മാരെ, എത്രയും അധികമായി നിങ്ങളുടെ വിളിയേയും
 തെരിഞ്ഞെടുപ്പിനേയും സ്ഥിരമാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊൾവിൻ:
 ൨൧ ഇവ ചെയ്യു വന്നാൽ ഒരനാളം ഇടകയില്ല. നമ്മുടെ കത്താ
 ൨൨ വും രക്ഷിതാവുമായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ നിത്യ രാജ്യത്തിലെ പ്ര
 വേശം ഇപ്പോഴും നിങ്ങൾക്കു സമൃദ്ധിയായി നല്കപ്പെടും.
 ൨൩ അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞവരും കിട്ടിയ സത്യത്തിൽ
 ൨൪ ഉറന്നിടവരും ആയിട്ടും ഇവ തൊട്ട് എപ്പോഴും കാഴ്ചിപ്പാൻ ഞാ
 ൨൫ ന് കരുതിക്കൊള്ളും. ഈ കുടിലിൽ ഇരിപ്പോളം നേരം നിങ്ങ
 ൨൬ ളെ കാഴ്ചിപ്പുന്നതുക ന്നായം എന്നു തോന്നുന്നു. നമ്മുടെ ക
 ത്താവായ യേശുക്രിസ്തുൻ എന്നിക്ക് സൂചിപ്പിച്ച പ്രകാരം എ
 ൨൭ ന്റെ കുടിൽ ഇട്ടു കളവാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാനറി
 ൨൮ ണ്ടുവെല്ലോ. എന്റെ നിയ്യാണത്തിന്റെ ശേഷവും നിങ്ങൾ
 ൨൯ അവറ്റിന്റെ കാഴ്ച തന്നെ പിന്നെയും പിന്നെയും ചെയ്യു
 ൩൦ കൂടേണ്ടതിന്നും ഞാൻ ശ്രമിക്കും. ഞങ്ങൾ ആകട്ടെ നമ്മുടെ
 ൩൧ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ ശക്തിയേയും വരവിനേയും
 നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചത്, കുറുണ്ടാക്കിയ കഥകളെ പ്രമാണി
 ൩൨ ചിട്ടല്ല, അവന്റെ മഹിമയുടെ കാണികളായ്കൊണ്ടിട്ടത്രെ (ആ
 ൩൩ യതു). എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഇവൻ എന്റെ ഇഷ്ടപുത്രൻ ആ
 ൩൪ കുന്നു, അവർക്കു ഞാൻ പ്രസാദിച്ചു എന്നുള്ള ശബ്ദം പ്രാ
 ൩൫ പതേജസ്സിനാൽ അവൻ സാധിച്ചപ്പോൾ പിതാവായ ദൈ
 ൩൬ വത്തിൽനിന്നു മാനവും തേജസ്സും ലഭിച്ചു. ആ ശബ്ദം തന്നെ
 ൩൭ ഞങ്ങൾ അവനോടു കൂട വിശുദ്ധ മലമേൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
 ൩൮ വാനത്തിൽനിന്നു വന്നു കേട്ടു. പിന്നെ പ്രവാചകവാക്യം
 ൩൯ നമുക്ക് അധികം സ്ഥിരമായിട്ടുണ്ടു. ഇതൊരു സ്ഥലത്തു പ്രകാ
 ൪൦ ശിക്കുന്ന വിളക്ക് എന്ന പോലെ ആയതിനെ നിങ്ങൾ ഹൃദയ
 ൪൧ ളിൽ നേരം പുലർന്നു വെള്ളി ഉദിച്ചപ്പോൾ കരുതി കൊണ്ടാൽ
 ൪൨ നല്ലവണ്ണം ചെയ്യുന്നു. തിരുവെഴുത്തിലെ പ്രവാചകൻ ഒന്നു
 സ്വയമായ പ്രാപ്താനത്താൽ ഉള്ളതല്ല എന്നു മുൻപെ അറിഞ്ഞി

൨. ചേരൻ ൨. അ.

രിക്ക (നല്ല). പ്രവാചകൻ ആകട്ടെ ഒരിക്കലും മനുഷ്യന്റെ ഇ ൨൧ ഏതാൽ സാധിച്ചിട്ടില്ല; വിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ വഹിക്കപ്പെട്ട ഒരു, വിശുദ്ധനായ ദേവമനുഷ്യൻ ചൊല്ലിയതുളള.

൨. അദ്ധ്യായം.

സഭയിലെ കള്ള ഉപദേശക്കാരുടെ വണ്ണം-

ഒരുതയല്ല, കള്ള പ്രവാചകൻ ജനത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; അ ൧ പ്രകാരം നിങ്ങളിലും കള്ള ഉപദേശക്കാരുമാർ ഉണ്ടായി, നാശമുള്ള മതദേവങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചു തങ്ങളെ വിലെക്ക് വാങ്ങിയ നാഥനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞും കൊണ്ടു, തങ്ങൾക്ക് തന്നെ വിരത്ത നാശത്തെ വരുത്തും. ഇങ്ങിനെ സത്യത്തിന്റെ വഴിക്കു ഭൂഷണം വരുവാൻ ഘേതുവാകുന്നവരുടെ കാമദോഗങ്ങളെ പലരും പിന്തുടന്നു; ലോഭത്തിൽ ചിത്രവാക്കുകളെ കൊണ്ടു, നിങ്ങളെ വാണിജ്യം ആക്കും; ആയവർക്ക് പണ്ടുതന്നെ സ്രായവിധി താമസിയാതെയും നാശം നിശ്ചയിച്ചുതെയും ഇരിക്കുന്നു. എങ്ങിനെ ര എന്നാൽ പിഴച്ചു ഭൂതരെ ദൈവം ആദരിയാതെ അന്ധകാരത്തിൽ ചങ്ങലകളാൽ നരകത്തിൽ ആക്കി, സ്രായവിധിക്കായി കാപ്പാൻ ഏല്പിക്കയും, പഴയ ലോകത്തെപ്പോലും ആദരിയാതെ, അഭക്തരുടെ ഉലകിൽ ജലപ്രളയം വരുത്തിക്കൊണ്ടു, നീതിപോഷകനായ നോവെ എഴുവരോടെ പാലിക്കയും, സദാമൃഗലമോറ പട്ടണങ്ങളെ ഭസ്മീകരിച്ചു, (നില) മറിവിനാൽ ശിക്ഷിച്ചും കൊണ്ടു, ദാവീഡിലെ ഭക്തിവീനർക്കു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കി വെക്കുകയും, ആ അധർമ്മികളിൽ വസിക്കുമ്പോൾ, നാൾതോറും അക്രമ ക്രിയകളെ കണ്ടും കേട്ടും കൊണ്ടു, നീതിയുള്ള ദേഹിയിൽ പീഡ നിറച്ചു. കാമദോഗങ്ങളിലുള്ള അവരുടെ നടപ്പിനാൽ വലുത്തു പോയ നീതിമാനായ ലോത്തെ ഉദ്ധരിക്കയും ചെയ്തിരിക്കെ, കർത്താവ് ഭക്തരെ പരീക്ഷയിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിപ്പാനും അൻ നീതിക്കാരെ സ്രായവിധിനാളിലെ ദണ്ഡത്തിന്നു കാപ്പാനും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു (സ്പഷ്ടം); വിശേഷാൽ മാലിന്യം മോഹിച്ചു, ജന്മത്തിൻ പിന്നാലെ നടന്നു കർത്തൃപത്തെ നിദിച്ചും പോകുന്നവരെ തന്നെ. ആ ധാർമ്മ്യമുള്ള തന്റേടക്കാർ തേജസ്സുകൾ ഉള്ള ഭൂഷിപ്പാൻ അഞ്ചുനീല്ലു. ഉറക്കിലും ശക്തിയിലും ഏറെ വിശേഷമുള്ള ഭൂതന്മാർ അവരിൽ ഭൂഷണമുള്ള വിധിയെ (കർത്താ

൧൨ വിൻ മുഖിൽ) ഉച്ചരിക്കാതെ, നിലുണന്നടത്തിൽ. ഇവർ ബു
 ഡിയില്ലാതെ പിടിക്കും. ഇരേക്കും ആയിട്ടു പിന്നെ പ്രാകൃത മൃ
 ഗങ്ങളെ പോലെ തങ്ങും അറിയാത്തവനെ ടുഷ്ടിച്ചുകൊൾക
 യാൽ ഭരണീതിയുടെ കൂലി ലഭിച്ചു, തങ്ങളുടെ ക്ഷയത്തിൽ കെ
 ൧൩ ട്ടുപോകും പകലിലെ ദോഗതൃപ്പിയെ സുഖം എന്നുവെച്ചു ത
 ങ്ങളുടെ ചതി (സദ്യ)കളിൽ പുളച്ചു, നിങ്ങളോടു കൂട വിരുന്നി
 ൧൪ റിക്കുന്ന കറകളും കളങ്കങ്ങളും. പാപതൃപ്പി കാണാതെ വൃദിച്ചാ
 റിന്നി(നോക്ക) നിറഞ്ഞ കണ്ണുള്ളവരും സ്ഥിരത പോരാത്ത ദേ
 ഹികളെ ഇരകാട്ടി കുടുക്കുന്നവരും, ഹൃദയം ലോഭത്തിൻ അഭ്യാ
 ൧൫ സം തികഞ്ഞവരും ആയ ശാപമക്കൾ. നേർവഴിയെ വിട്ടു,
 ബയോയ്നായ ബിലാമിന്റെ വഴിയെ ചെന്നു ഭ്രമിച്ചു പോ
 ൧൬ യി. ആയവൻ ഭരണീതിയുടെ കൂലിയെ സ്നേഹിച്ചു, തന്റെ
 അതിക്രമത്തിൻ വേദം വരുവാൻ ശാസിക്കപ്പെട്ടു, വാക്കി
 ൧൭ ല്ലാത്ത വാഹനം മനുഷ്യശബ്ദത്താൽ ഉരിയാടി, പ്രവാചക
 എന്റെ മൌഢ്യത്തെ തടുത്തു. ഇവർ നീരില്ലാത്ത ഉറവുകൾ,
 കൊടുങ്കാറ്റു, തെളിക്കുന്ന മഞ്ഞു, മേഘങ്ങൾ, കൂരിരിട്ട് അവർക്കു
 ൧൮ എന്നെന്നേക്കും കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കാരണം ഭ്രമത്തിൽ നട
 കുന്നവരോട് അല്പം വേർപിട്ട് ഓടുന്നവരെ ഇവർ മായം ചീ
 ര്ത്തുള്ളവ ഉരിയാടിക്കൊണ്ടു, ജഡമോഹങ്ങളിലും കാമദോഗങ്ങളി
 ൧൯ ലും കുടുക്കുന്നു. അവർക്കു സപാതന്ത്ര്യത്തെ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നു;
 ൨൦ തങ്ങളോ കേടിന്റെ മാസരാജ്യിടക്കുന്നു. താന്താൻ തോറതി
 ന് അടിമപ്പെട്ടു പുക്കുവല്ലോ; കർത്താവും രക്ഷിതാവും ആയ
 യേശുക്രിസ്തുന്റെ പരിജ്ഞാനത്താൽ ലോകത്തിൻ മലിനതക
 ൨൧ ളെ വിട്ടോടിയവർ അവന്റെ വീണ്ടും കടുങ്ങി തോററുപോയാ
 ത് അവർക്കു മുഖിനേക്കാൾ പിമ്പ് അധികം വഷളായ്ക്കൊയി.
 ൨൨ നീതിമാർ അറിഞ്ഞ ശേഷം ഏല്പിച്ചുകിട്ടിയ വിശുദ്ധ നിയോഗ
 ഗത്തിൽനിന്നു മാറിപ്പോകുന്നതിനേക്കാൾ ആ പരിജ്ഞാനം
 ൨൩ വരാത്തു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്ന. അവർക്കു സംഭവിച്ചുണ്ടാ
 താൻ മട്ടിച്ചതിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ നായി എന്നും പന്നി കളിച്ചിട്ടു
 ചളിയിൽ ഉരുളുവാൻ എന്നും മെയ്യുള്ള പഴയൊല്ലിന്റെ ഞെ
 യം തന്നെ.

൨. പേരൻ ൩. അ.

൩. അദ്ധ്യായം.

ക്രിസ്തുന്റെ വരവു നിശ്ചയവും, (൧൦) വചിയ മാറും വരുന്നതും ആകയാൽ,
(൧൧) ഒരുങ്ങുവാനുള്ള പ്രയോധനം.

പ്രിയമുള്ളവരെ, നിങ്ങളുടെ ഞാൻ ഇന്ന് എഴുന്നേൽപ്പുന്നത് ൧൦ രണ്ടാം ലേഖനം ആകുന്നുവല്ലോ! രണ്ടിനാലും ഞാൻ കാമം വരുത്തിക്കൊണ്ടു. നിങ്ങളുടെ സ്വപ്ന മനസ്സിനെ ഉണർത്തുന്നിത്. വിശുദ്ധ പ്രവാചകന്മാർ മുൻചൊല്ലപ്പെട്ട വചനങ്ങളെയും ൨ നിങ്ങളുടെ അപോസ്തലന്മാർ (കിട്ടിയ) കർത്താവും രക്ഷിതാവും ആയവന്റെ കല്പനയേയും ഓർത്തുകൊൾകയും. ദിവസങ്ങളു ൩ ടെ അന്ത്യത്തിൽ സ്വന്ത മോഹങ്ങളിൻ പ്രകാരം നടക്കുന്ന പരിഹാസങ്ങൾ അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയുടെ വാഗ്ദത്തം എവിടെ? പിതാക്കന്മാർ നിശ്ചയിച്ച നാൾമുതൽ സകലവും സൃഷ്ടി രചനയുടെ ആരംഭം തൊട്ട് ഒരുപോലെ പാർത്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു ചൊല്ലി, പരിഹാസത്തോടെ വരും എന്നു വിശ്വസിച്ചാൽ അവികാരം ചെയ്യും. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ വചനം ൫ ത്താൽ പണ്ടു വാനങ്ങളും വെള്ളത്തിൽനിന്നും വെള്ളത്തുടെയും ഉണ്ടായി ചമഞ്ഞ ഭൂമിയും ആയ ശേഷം. അന്നുള്ള ലോകം ൩ അന്വർത്തം ജലപ്രളയത്തിൽ മുക്കി നശിച്ചു എന്നും. ഇപ്പോഴത്തെ വാനങ്ങളും ഭൂമിയും ആ വചനത്താൽ തന്നെ നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടു, ന്യായവിധിയും ഭക്തിമീനമനുഷ്ടിയുടെ നാശവും സംഭവിക്കുന്ന ദിവസത്തിലേക്കു തീക്കായിട്ടു കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും അവർക്കു തോന്നാത്തതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ആത്ര ആകുന്നു. നിങ്ങളുടെ പ്രിയമുള്ളവരെ, കർത്താവിനുമുമ്പിൽ ഒരു നാൾ ആയിരം വർഷം പോലെയും ആയിരം വർഷം ഒരു നാൾ പോലെയും (സങ്കീ. ൯൦, ൪.) എന്ന് ഇത് ഒന്നു തോന്നാതിരിക്കരുതു. ചിലർ ഇതു താമസം എന്നു വിചാരിക്കുന്ന പ്രകാരം കർത്താവ് വാഗ്ദത്തത്തെ കുറിച്ചു താമസിക്കുന്നില്ല; ഒരുത്തരും നശിച്ചുപോകാതെ, എല്ലാവരും മാനസാന്തരത്തിലേക്കു പോരുവാൻ അവൻ ഇച്ഛിച്ചു. നമ്മോടു ഭീഷണിമാവാൻ ആകുക ഉള്ളു. കർത്താവിൻ ദിവസമൊ (രാത്രിയിൽ) കള്ളനെ ൧൦ പോലെ വരും; ആയതിൽ വാനങ്ങൾ മുഴങ്ങി ഒഴിഞ്ഞും (ആദി) ഭൂതങ്ങൾ കത്തിച്ചിടത്തും ഭൂമിയും അതിലുള്ള പണികളും വെള്ളംപോകും; ഇങ്ങിനെ ഇവയൊക്കെയും അഴിയേണ്ടിയിരിക്കും ൧൧

II. PETER III.

നിങ്ങൾ വിശുദ്ധ നടപ്പുകളിലും ഭക്തികളിലും എത്ര മുതിർന്നിരിക്കുന്നു. വാനങ്ങൾ ചുട്ടുപിടിച്ചു ആദിഭൂതങ്ങൾ വെന്തുകുന്ന ദേവദിവസത്തിന്റെ വരവിനെ പാത്രം ഉഴുരിച്ചു കൊണ്ടു

പ്രതികരണം. അവന്റെ വാഗ്ദത്തപ്രകാരമൊ നീതി വസിക്കുന്ന പുതുവാനങ്ങളും പുതു ഭൂമിയും നാം പാർത്തിരിക്കുന്നു.

പ്രതികരണം അതുകൊണ്ടു പ്രിയമുള്ളവരെ, നിങ്ങൾ ഇവരെ കാത്തിരിക്കേ സമയാനത്തിനായി അവനുമുമ്പിൽ കറയും കളങ്കവും ഇല്ലാതെ കാണപ്പെടുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ദീപ്തകൃപയെ രക്ഷിക്കേണമെന്നു വിചാരിപ്പിൻ; അപ്രകാരം നമ്മുടെ പ്രിയസഹോദരനായ പൗലും തനിക്കു നല്ല

പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കും പിന്നെ ഇവരെ കൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന സകല ലേഖനങ്ങളിലും എഴുതിയല്ലോ അവന്റെ അറിവാൻ പ്രയാസം ഉള്ളവ ചിലതുണ്ടു; ആയവ ശീലിക്കാത്തവരും ഉന്നിനില്ലാത്തവരും ശേഷം തിരുവെഴുത്തുകളെ എന്ന പോലെ തങ്ങളുടെ നാശത്തിനായി കോട്ടിക്കളയുന്നു.

ആകയാൽ പ്രിയമുള്ളവരെ, മുൻബോധം ഉണ്ടായിട്ടു നിങ്ങൾ അധർമ്മങ്ങളുടെ ഭ്രമത്താൽ കൂട വലിക്കപ്പെട്ടിട്ടു ഉന്നിനില്ലാത്തവർക്കു പിഴുതി പൊകാതിരിപ്പാൻ കാത്തുകൊണ്ടു, കർമ്മങ്ങളിലും നമ്മുടെ കർത്താവും രക്ഷിതാവും യേശുക്രിസ്തുന്റെ അറിവിലും വളർന്നു വരുവിൻ; അവന്നു ഇപ്പോഴും യുഗാന്തദിവസത്തിലേക്കും തേജസ്സു ഉണ്ടാവുക.

THE FIRST EPISTLE OF

John

യോഹന്നാന്റെ

ഒന്നാം ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

ദൈവത്തോടെ കൂട്ടായ്, (൨) വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുന്ന, (൩) സത്യതാഴ്ചയും, (൪, ൫) യേശുവിങ്കലെ ആശ്രയവും തന്നെ.

ആദിമതൽ ഉള്ളതു ഞങ്ങൾ കേട്ടും ഇക്കണ്ണുകളാൽ കണ്ടും ൧ പാർത്തും ഈ കൈകൾ തൊട്ടും ഉള്ളതിനെ തന്നെ (അറിയിക്കുന്നു) ജീവന്റെ വചനം സംബന്ധിച്ചിട്ടു തന്നെ. ജീവനല്ലെ ൨ പ്രത്യക്ഷമായി ഞങ്ങളും കണ്ടു സാക്ഷ്യം ചെയ്തുന്നു; പിതാവോ ടിരുന്ന ഞങ്ങൾക്ക് പ്രത്യക്ഷമായ നിത്യജീവനെ നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ കണ്ടും കേട്ടും ഉള്ളതിനെ നിങ്ങൾക്കും ൩ ഞങ്ങളോടു കൂട്ടായ് ഉണ്ടാകേണ്ടതിനായി നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയോ പിതാവിനോടും അവന്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുനോടും ആകുന്നു. നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം ൪ പുണ്യമാവാൻ ഞങ്ങൾ തന്നെ ഇവ നിങ്ങൾക്ക് എഴുതുന്നതു. അവസരത്തിന്നു ഞങ്ങൾ കേട്ടു നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്ന ൫ താവിത്: ദൈവം വെളിച്ചം ആകുന്നു, അവനിൽ ഇരുട്ട് ഒട്ടും ഇല്ല എന്നത്രെ. അവനോടു കൂട്ടായ് ഉണ്ട് എന്നു ചെയ്തി, നാം ൩ ഇരുട്ടിൽ നടന്നാൽ കളവു പറയുന്നു, സത്യം ചെയ്യുന്നതുമില്ല. അവൻ വെളിച്ചത്തിൽ ഇരിക്കുംപോലെ നാം വെളിച്ചത്തിൽ ൭ നടക്കിലോ അന്വേഷം കൂട്ടായ് ഉണ്ടു; അവന്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ രക്ഷം നമ്മെ സകല പാപത്തിൽനിന്നും ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു പാപം ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ, ൮

നമ്മെ നാം തെറ്റിക്കുന്നു; നമ്മിൽ സത്യവും ഇല്ല (ആയുസ്സ്) ന്ൻ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റവും പറ്റാത്തത് അവൻ പാപങ്ങളെ നമുക്കു ക്ഷമിച്ചു വിട്ടു, സകല അനീതിയിൽനിന്നും നമ്മെ ശുദ്ധമാക്കി. നാം വിശ്വസിക്കുന്ന വിശ്വാസം നീതിമാനും ആകുന്നു. നാം പാപം ചെയ്തില്ല എന്നു പറകിൽ അവനെ കള്ളനാക്കുന്നു, പിന്നെ അവന്റെ വചനം നമ്മിൽ ഇല്ല.

൨, ൧ എൻ പൈതളങ്ങളെ, നിങ്ങൾ പാപം ചെയ്യാത്താൻ ഞാൻ ഇവരെ നിങ്ങൾക്ക് എഴുതുന്നു: ഒരുത്തൻ പാപം ചെയ്തു എങ്കിലോ, നീതിമാനാകുന്ന യേശുക്രിസ്തുൻ എന്നൊരു കാര്യം നമുക്കു പിതാവിൻ സന്നിധിയിൽ ഉണ്ടു. അവൻ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു പ്രായശ്ചിത്തമാകുന്നു; നമ്മുടെയവറ്റിന്നു മാത്രമല്ല, സർവ്വലോകത്തിൻ (പാപങ്ങൾക്കായ്ക്കു) തന്നെ.

൨. അദ്ധ്യായം.

(൩) വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുന്നവർ ദോഷകല്പനകളെ പ്രമാണിക്കുന്നു, (൧൨) അന്ധകാരത്തിൽ നിന്നുള്ള ലോകസ്നേഹത്തെയും, (൧൩) ദുരുപദേശത്തെയും ഒഴിവാക്കേണ്ടിയതു.

൩ നാം അവനെ അറിഞ്ഞു എന്നത് അവന്റെ കല്പനകളെ നാം സൂക്ഷിച്ചാലെ തിരിയുന്നു. അവനെ അറിഞ്ഞു എന്നു ചെയ്താൽ പലനകളെ സൂക്ഷിക്കാത്തവൻ കള്ളനാകുന്നു; അവനിൽ സത്യവും ഇല്ല. അവന്റെ വചനം സൂക്ഷിക്കുന്നവനിൽ എല്ലാം ദൈവദേഹം ഉള്ളവണ്ണം തിരഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നാം അവനിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നു ഇതിനാലെ അറിയുന്നു. അവനിൽ വസിക്കുന്നു എന്നു ചെയ്യുന്നവൻ ആയവൻ നടന്നപ്രകാരം തന്നെ നടക്കേണ്ടിയതു. പ്രിയമുള്ളവരെ, പുതിയ കല്പന അല്ല ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നത്: ആദിമുതൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള പഴയ കല്പന അത്രെ; പഴയ കല്പനയൊ നിങ്ങൾ (ആദിമുതൽ) കേട്ട വചനം തന്നെ. പിന്നെയും ഞാൻ പുതിയ കല്പനയെ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു എന്നത് അവനിലും നിങ്ങളിലും സത്യമായി (വന്നു) ഇരുട്ടല്ലൊ കഴിഞ്ഞു പോകുന്നു; സത്യവെളിയിൽ ഇതാ പ്രകാശിക്കുന്നു. വെളിച്ചത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നു ചെയ്തിട്ടും തൻ സഹോദരനെ പങ്കെടുക്കുന്നവൻ ഇന്നേവരെ ഇരുട്ടിൽ ആകുന്നു. തൻ സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ വെളിച്ചത്തിൽ വസിക്കുന്നു, അവനിൽ ഇടച്ചയും ഇല്ല

൧. യോഹന്നാൻ ൨. അ.

സമോദരനെ പകെക്കുന്നവൻ ഇരട്ടിൽ ആകുന്നു, ഇരട്ടിൽ ൧൧
നടക്കുന്നു; ഇരട്ട് അവന്റെ കണ്ണുകളെ കുടാക്കുകയാൽ എ
വിടെക്കു ചെല്ലുന്നു എന്ന് അറിയുന്നതും ഇല്ല.

പൈതങ്ങളെ, നിങ്ങൾക്കു് അവന്റെ നാമം നിമിത്തം പാപ ൧൨
ങ്ങൾ മോചിച്ചിരിക്കുയാൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു് എഴുതുന്നു: പി ൧൩
താക്കളെ, ആദിമുതൽ ഉള്ളവനെ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുയാൽ,

നിങ്ങൾക്കു് എഴുതുന്നു: ബാല്യക്കാരെ, നിങ്ങൾ ഓട്ടുന്നെ ജയി
ച്ചിരിക്കുയാൽ നിങ്ങൾക്കു് എഴുതുന്നു: കുഞ്ഞുങ്ങളെ, നിങ്ങൾ പി
താവെ അറിഞ്ഞിരിക്കുയാൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു് എഴുതി. പിതാ ൧൪
ക്കളെ, ആദിമുതൽ ഉള്ളവനെ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുയാൽ ഞാ

ൻ നിങ്ങൾക്കു് എഴുതി; ബാല്യക്കാരെ, ദേവവചനം നിങ്ങളിൽ
വസിക്കുയാലും നിങ്ങൾ ഊക്കരായി ഓട്ടുന്നെ ജയിച്ചിരിക്കുയാ
ലും നിങ്ങൾക്കു് എഴുതി: ലോകത്തേയും ലോകത്തിലുള്ളവരെ ൧൫

യും സ്നേഹിക്കാല്ലാ; ഒരുവൻ ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചാൽ, അവ
നിൽ പിതാവിങ്കലെ സ്നേഹം ഇല്ല. ജഡമോഹം, കൺമോഹം, ൧൬
സംസാരത്തിൻവന്യ ഇങ്ങിനെ ലോകത്തിൽ ഉള്ളത് എല്ലാം

പിതാവിൽ നിന്നല്ല, ലോകത്തിൽനിന്നു് ആകുന്നു. ലോകവും ൧൭
അതിൻ മോഹവും കഴിഞ്ഞുപോകുന്നു; ദേവേച്ഛത്തെ ചെയ്യുന്ന
വന്നോ എന്നേക്കും വസിക്കുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങളെ, ഒടുക്കത്തെ നാ ൧൮

ഴിക ആകുന്നു; എതിർക്രിസ്തുൻ വരും എന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടപ്ര
കാരം ഇപ്പോൾ കൂടെ അനേകം എതിർക്രിസ്തുന്മാർ ഉളവായ
തിനാൽ, ഒടുക്കത്തെ നാഴിക ആകുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നു.

അവർ നമ്മിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടിട്ടും നമ്മിലുള്ളവരായില്ല; നമ്മി ൧൯
ലുള്ളവരായി എങ്കിൽ നമ്മോടു കൂടെ വസിക്കുമായിരുന്നുവല്ലോ;

എല്ലാവരും നമ്മിൽ നിന്നുള്ളവരല്ല എന്നു ഇവരാൽ പ്രസിദ്ധ
മാകേണ്ടി വന്നു പോൽ. നിങ്ങളെ വിശുദ്ധനിൽനിന്നു അഭി ൨൦
ഷേകമുള്ളവരായി സകലവും അറിയുന്നു. നിങ്ങൾ സത്യത്തെ ൨൧

അറിയാത്തവർ എന്നു വെച്ചല്ല; നിങ്ങൾ അതിനെ അറികയാ
ലും സത്യത്തിൽനിന്നു ഒരു കളവും ഉണ്ടാകായ്മയാലും ഞാൻ നി
ങ്ങൾക്കു് എഴുതിയത്. യേശു തന്നെ ക്രിസ്തുനല്ല എന്നു തള്ള ൨൨

ന്നവനല്ലാതെ, കള്ളൻ ആരാകുന്നു? ഇവൻ തന്നെ പിതാവെ
യും പുത്രനെയും തള്ളിപ്പറയുന്ന എതിർക്രിസ്തുനാകുന്നു. പുത്ര ൨൩
നെ തള്ളുന്നവൻ പിതാവും ഇല്ല, പുത്രനെ സ്വീകരിക്കുന്ന
വന്നു പിതാവും ഉണ്ടു്. നിങ്ങളെ ആദിമുതൽ കേട്ടതു നിങ്ങളിൽ ൨൪

വസിക്കുക, ആദിമുതൽ കേട്ടതു നിങ്ങളിൽ വസിച്ചാൽ നി
 ൨൫ ണ്ടും പുത്രനിലും പിതാവിലും വസിക്കും. നിത്യജീവൻ എന്നു
 ൨൬ ജ്ഞതു അവൻ നമുക്കു പറഞ്ഞു തന്ന വാഗ്ദത്തം ആകുന്നു നി
 ണ്ടുളെ തെറ്റിക്കുന്നവരെ കുറിച്ചു ഞാൻ ഇവ നിങ്ങളുടേക്ക് എ
 ൨൭ ശ്ലീ. പിന്നെ അവനിൽനിന്നു പ്രാപിച്ച അഭിഷേകം നിങ്ങ
 ളിൽ തന്നെ വസിക്കുന്നു; ആരും നിങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചാൻ ഒർ
 ആവശ്യവും ഇല്ല; ആ അഭിഷേകം തന്നെ നിങ്ങളെ സകല
 തെയ്യം കുറിച്ചുപദേശിക്കയും കളവല്ല, സത്യം ആകയും ചെയ്യും
 പ്രകാരമത്രെ; അതു നിങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചതുപോലെതന്നെ
 ൨൮ അവനിൽ വസിച്ചിൻ. ഇനിയും പൈതങ്ങളെ, അവൻ പ്ര
 തൃക്ഷണാകമ്പോൾ, നാം അവങ്കൽനിന്നു നാണിച്ചുപോകാ
 തെ, അവന്റെ വരവിൽ പ്രാഗത്ഭ്യം പൂണ്ടിരിപ്പാൻ തന്നെ
 അവനിൽ വസിച്ചിൻ.

൩. അദ്ധ്യായം.

നീതിമാന്റെ മക്കളായവർ, (൪) നീതിയെ പിന്തുടന്നും, (൧൧) മോചിക്കപ്പെട്ടി
 ട്ടും സ്നേഹിച്ചും പോന്നു, (൧൯) പ്രാഗത്ഭ്യം ലഭിക്കുന്നവർ.

൨൯ **അ**വൻ നീതിമാൻ എന്നു തിരിയുന്നു എങ്കിൽ, നീതിയെ ചെയ്യുന്നവൻ ഒക്കയും അവനിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന്
 ൩൦ നിങ്ങളും അറിയുന്നു. കാണിൻ! നാം ദേവമക്കൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു പിതാവ് നമുക്കു എത്ര വലിയ സ്നേഹത്തെ നല്കി, നാം ആകയും ചെയ്യുന്നു; ആയതുകൊണ്ടു ലോകം നമ്മെ അറിയുന്നില്ല; അത് അവനേയും അറിയാതെ ഇരുന്നുവല്ലോ
 ൩൧ പ്രിയമുള്ളവരെ, നാം ഇപ്പോൾ ദേവമക്കൾ ആകുന്നു; ഇന്നത് ആകും എന്ന് ഇതുവരെ പ്രസിദ്ധമായതും ഇല്ല; പ്രസിദ്ധമായാലൊ, നാം അവനെ ഉള്ളവണ്ണം കാണേതിനാൽ അ
 ൩൨ വനോടു സമുദാനന്ദം എന്ന് അറിയുന്നു. അവനിൽ ഈ പ്രത്യാശ ഉള്ളവനെല്ലാം ആയവൻ നിമ്മുഖൻ ആകുമ്പോലെ
 ൩൩ തന്നെയും നിമ്മുഖീകരിക്കുന്നു. പാപം ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം
 ൩൪ അധർമ്മത്തെയും ചെയ്യുന്നു. പാപം അധർമ്മം തന്നെ; പാപങ്ങളെ എടുത്തുകൊൾവാൻ അവൻ പ്രത്യക്ഷമായി എന്നും പാ
 ൩൫ പം അവനിൽ ഇല്ല എന്നും നിങ്ങളും അറിയുന്നു. അവനിൽ വസിക്കുന്നവൻ എല്ലാം പാപം ചെയ്യുന്നില്ല, പാപം ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം അവനെ കണ്ടതും ഇല്ല; അവനെ അറിഞ്ഞു

൫൬൪

തും ഇല്ല. പൈതങ്ങളെ, ആരും നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കരുതു; നീതി യെ ചെയ്യുന്നവൻ ആയവൻ, നീതിമാനാകുമ്പോലെ നീതി മാറാകുന്നു. പാപത്തെ ചെയ്യുന്നവൻ പിശാചിന്തിന്നാകുന്നു; ആദിമുതൽ അല്ലാ പിശാചു പാപം ചെയ്യുന്നു; പിശാചിന്റെ ക്രിയകളെ അഴിപ്പാനായി തന്നെ ദേവപുത്രൻ പ്രത്യക്ഷനായി. ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവൻ എല്ലാം അവന്റെ വിത്തു ഉള്ളിൽ വസിക്കയാൽ പാപം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നു; ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചതാൽ പാപം ചെയ്യാൻ കഴികയും ഇല്ല. ദേവമക്കളും പിശാച് മക്കളും ഇതിൽ തന്നെ വെളിവാകുന്നു. ൧൦

നീതിയെ ചെയ്യാത്തവൻ ഏവനും തന്റെ സമോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവനും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവനല്ല. നിങ്ങൾ ആദിമുതൽ കേട്ട ദൂതു നാം അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കേണം എന്നല്ലാ ആകുന്നു. കായിൻ ദൂഷ്യനിൽനിന്നുള്ളവനായി തൻ സമോദരനെ കൊന്നതു പോലെ അല്ല; അവനെ കൊന്നതു എന്തു നിമിത്തം? അവന്റെ ക്രിയകൾ ദോഷവും സമോദരന്റേവ

നീതിയും ഉള്ളവ ആകുകൊണ്ടത്രെ. എന്റെ സമോദരന്മാരെ, ലോകം നിങ്ങളെ പകെക്കയിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടരുതെ. നാം മരണത്തെ വിട്ടു, ജീവനിൽ കടന്നിരിക്കുന്നു എന്നു സമോദരരെ സ്നേഹിക്കുന്നതു കൊണ്ടത്രെ നാം അറിയുന്നു; സമോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ മരണത്തിൽ വസിക്കുന്നു. തൻസമോദരനെ പകെക്കുന്നവൻ എല്ലാം ആളക്കൊല്ലി ആകുന്നു; ആളക്കൊല്ലിക്ക് ആർക്കും നീത്രജീവൻ ഉള്ളിൽ വസിച്ചിരിക്കുന്നതും ഇല്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. ആയവൻ നമുക്കു വേണ്ടി, തന്റെ പ്രാണനെ വെച്ചു കളഞ്ഞതിനാൽ അത്രെ, നാം സ്നേഹത്തെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നാമും സമോദരന്മാർക്കു വേണ്ടി പ്രാണങ്ങളെ വെച്ചുകഴിയേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ ലോകത്തെ ജീവനും ഉള്ളവൻ ആരും തൻ സമോദരനും മുട്ടുള്ള പ്രകാരം കണ്ടു, അവനിൽനിന്നു തന്റെ ഉൾക്കരളെ അടച്ചു വെച്ചാ

ലൊ, ദൈവസ്നേഹം അവനിൽ എങ്ങിനെ വസിക്കും? എൻ പൈതങ്ങളെ, നാം വാക്കിനാലും നാവിനാലും അല്ല, ക്രിയയിലും സത്യത്തിലും സ്നേഹിക്കാക.

നാം സത്യത്തിൽനിന്ന് ആകുന്നു എന്നതു ആയതിനാൽ അറിയും; നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അവന്മാനുകെ തേരുമാറാക്കുകയും ആരും കാരണം ഹൃദയം തന്നെ നമുക്കു കുറം വിധിച്ചാൽ

നമ്മുടെ ഹൃദയത്തേക്കാൾ ദൈവം വലിയവൻ ആകുന്നു; എ
 ൨൧ ല്ലാം അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രിയമുള്ളവരെ, നമ്മുടെ ഹൃദയം
 നമുക്കു കുറവു വിധിക്കാഞ്ഞാൽ ദൈവത്തോടു നമുക്കു പ്രാഗ
 ൨൨ മ്യം ഉണ്ടു. പിന്നെ അവന്റെ കല്പനകളെ നാം സൂക്ഷിച്ചു,
 അവന്നു പ്രസാദമുള്ളവ ചെയ്യുവാൻ, എന്തു യാചിച്ചാലും അ
 ൨൩ വനിൽനിന്നു ലഭിക്കും. അവന്റെ കല്പനയോ അവന്റെ പു
 ത്രനായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ആ
 യവൻ നമുക്കു കല്പന തന്ന പോലെ അന്യോന്യം സ്നേഹി
 ൨൪ കയും വേണം എന്നത്രെ. അവന്റെ കല്പനകളെ സൂക്ഷിക്കു
 നവൻ അവനിൽ വസിക്കുന്നു; ഇവനും അവനിൽ (വസി
 ക്കുന്നു) അവൻ നമ്മിൽ വസിക്കുന്നു എന്നത് അവൻ നമു
 ക്കു തന്ന ആത്മാവിനാലെ അറിയുന്നു.

൪. അദ്ധ്യായം.

കള്ള ആത്മാക്കളും സത്യാത്മാവും, (൭) ദേവസ്നേഹത്തെ അറിഞ്ഞും, (൧൩) താനും സ്നേഹത്തിൽ വർദ്ധിച്ചു വരേണം.

൧ പ്രിയമുള്ളവരെ, എല്ലാ ആത്മാവിനും വിശ്വസിക്കാതെ,
 ആത്മാക്കൾ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവയോ എന്നു ശോധനചെ
 യ്യിൻ! കള്ള പ്രവാചകർ പലരും ലോകത്തിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടിട്ടു
 ൨ ണ്ടല്ലെ. ദേവാത്മാവെ ഇതിനാൽ അറിവിൻ! ജഡത്തിൽ വ
 നവൻ എന്നു യേശുക്രിസ്തുനെ സ്വീകരിക്കുന്ന ആത്മാവെ
 ൩ ല്ലാം ദൈവത്തിൽനിന്നാകുന്നു. (ജഡത്തിൽ വന്നവൻ എന്നു)
 യേശുക്രിസ്തുനെ സ്വീകരിക്കാത്ത ആത്മാവെല്ലാം ദൈവത്തി
 ൽനിന്നുള്ളതല്ല; വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുന്ന എതിർ
 ക്രിസ്തുന്റെ ആത്മാവ് ഇതു തന്നെ; ആയത് ഇപ്പോൾ കൂടെ
 ൪ ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. ചൈതന്യങ്ങളെ, നിങ്ങൾ ദൈവത്തിൽ
 നിന്നുള്ളവരാകുന്നു, അവരെ ജയിച്ചും ഇരിക്കുന്നു; ലോകത്തി
 ൽ ഇരിക്കുന്നവനേക്കാൾ നിങ്ങളിൽ ഉള്ളവൻ വലിയവന
 ൫ ള്ലൊ ആകുന്നു. അവർ ലോകത്തിൽനിന്ന് ആകയാൽ, ലോ
 കത്തിൽനിന്നു (ഉള്ളതു) പറയുന്നു; ലോകം അവരെ കേൾക്കു
 ൬ യും ചെയ്യുന്നു. ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിൽനിന്ന് ആകുന്നു, ദൈ
 വത്തെ അറിയുന്നവൻ ഞങ്ങളെ കേൾക്കുന്നു; ദൈവത്തിൽ
 നിന്നല്ലാത്തവൻ ഞങ്ങളെ കേൾക്കുന്നില്ല; സത്യത്തിന്റെ

ആത്മാവെയും ഭ്രമത്തിന്റെ ആത്മാവെയും ഇതിനാൽ നാം അറിയുന്നു.

പ്രിയമുള്ളവരെ, നാം അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കു; കാരണം സ്നേഹം ധൈര്യത്തിൽ നിന്നാകുന്നു, സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എല്ലാം ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവനായി ദൈവത്തെ അറിയുന്നു. ദൈവം സ്നേഹം തന്നെ; ആകയാൽ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ദൈവം തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനെ നാം അവനാൽ ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു ലോകത്തിൽ അയച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു. ദൈവസ്നേഹം നമ്മിൽ പ്രസിദ്ധമായി. നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചു എന്നല്ല, അവൻ നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു, തന്റെ പുത്രനെ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്ക് പ്രായശ്ചിത്തമാവാൻ അയച്ചു എന്നതിൽ തന്നെ സ്നേഹം (കാണാൻ) ഉണ്ടു. പ്രിയമുള്ളവരെ, ദൈവം നമ്മെ ഇപ്രകാരം സ്നേഹിച്ചു എന്നാൽ നാമും അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കേണ്ടതു. ദൈവത്തെ ഒരുത്തരും ഒരു നാളും കണ്ടിട്ടില്ല; നാം അന്യോന്യം സ്നേഹിച്ചാൽ ദൈവം നമ്മിൽ വസിക്കുന്നു; അവന്റെ സ്നേഹം നമ്മിൽ തികഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു. നാം അവനിലും അവൻ നമ്മിലും വസിക്കുന്നു എന്നതിനെ അവൻ തന്റെ ആത്മാവിൽനിന്നു നമുക്കു തന്നതിനാൽ അറിയുന്നു. പിതാവു തന്റെ പുത്രനെ ലോകരക്ഷിതാവുവാൻ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ കണ്ടിട്ടു സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്നു. യേശു ദൈവപുത്രൻ എന്ന് ആരാണു സാക്ഷിപ്പിച്ചാൽ, ദൈവം അവനിലും അവൻ ദൈവത്തിലും വസിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ദൈവത്തിന്നു നമ്മിലുള്ള സ്നേഹത്തെ നാം അറിഞ്ഞും വിശ്വസിച്ചും ഇരിക്കുന്നു; ദൈവം സ്നേഹം തന്നെ ആകുന്നു; സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തിലും ദൈവം അവനിലും വസിക്കുന്നു. സ്നേഹം നമ്മോടു തികഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നമുക്കു വിധിദിവസത്തിൽ പ്രാഗത്ഭ്യം ഉണ്ടാകുന്നതിനാൽ തന്നെ; അതൊ ആയവൻ ഇരിക്കുമ്പോലെ നാമും ഈ ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടത്രെ. സ്നേഹത്തിൽ ഭയം ഇല്ല. ഭയത്തിന്നു സ്നേഹം ഉണ്ടാകയാൽ തികഞ്ഞ സ്നേഹം ഭയത്തെ പുറത്താക്കി കളയുന്നു; ഭയപ്പെടുന്നവൻ സ്നേഹത്തിൽ തികവു വന്നവനല്ല. അവൻ മുഖനമ്മെ സ്നേഹിച്ചത് കൊണ്ടു, നാം സ്നേഹിക്കാക ഒരുവൻ ഞാൻ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു ചൊല്ലി, തന്റെ സഹോദരനെ പകെച്ചാൽ, അവൻ കള്ളനാ

കുന്നു; താൻ കണ്ട സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ കാനൂ
൨൧ ഠ്ത ദൈവത്തെ എങ്ങിനെ സ്നേഹിച്ചു കൂടും? ദൈവത്തെ സ്നേ
ഹിക്കുന്നവൻ തന്റെ സഹോദരനെയും സ്നേഹിക്ക എന്തിക
ല്പന നമുക്ക് അവർക്കുതന്നിന്നു ഉണ്ടു.

൫. അദ്ധ്യായം.

വിശ്വാസത്താലെ ജയം, (൬) വിശ്വാസികൾക്കു കിട്ടിയ ദൈവസാക്ഷ്യം; (൧൭)
അവർക്കു പ്രാർത്ഥനയിലും മറ്റും നിശ്ചയം വരുന്നതു.

൧ **യേശു** തന്നെ ക്രിസ്തുൻ എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എല്ലാം
ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു; ജനിച്ചിട്ടുവന്നെ സ്നേഹി
ക്കുന്നവൻ എല്ലാം അവനിൽനിന്നു ജനിച്ചവനെയും സ്നേ
൨ ഹിക്കുന്നു. നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചു അവന്റെ കല്പനക
ളെ ചെയ്യുമ്പോൾ, ദൈവമക്കളെ നാം സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നറി
൩ യുന്നു. അവന്റെ കല്പനകളെ സൂക്ഷിക്കുന്നതല്ലൊ ദൈവ
സ്നേഹം ആകുന്നു; അവന്റെ കല്പനകൾ ദാരം ഉള്ളതും അല്ല.
൪ കാരണം ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചത് ഒക്കെയും ലോകത്തെ
ജയിക്കുന്നു, ലോകത്തെ ജയിച്ചു ജയമൊ നമ്മുടെ വിശ്വാസ
൫ മത്രെ. യേശു ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവനല്ലാ
തെ, പിന്നെ ആരാകുന്നു ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നവൻ.

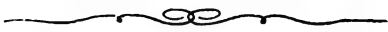
൬ ആയവൻ ജലത്താലും രക്തത്താലും വന്നവനത്രെ, ക്രിസ്തു
നാകുന്ന യേശു തന്നെ; ജലത്താൽ മാത്രമല്ല, ജലത്താലും രക്ത
ത്താലും അത്രെ; ആത്മാവ് തന്നെ സത്യം ആകയാൽ, സാ
൭ ക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്നത് ആത്മാവ് തന്നെ. (സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സാ
ക്ഷ്യം പറയുന്നവർ മൂവർ ഉണ്ടല്ലോ! പിതാവു, വചനം, വിശു
൮ ഡാത്മാവ് എന്നിവർ മൂവരും ഒന്നു തന്നെ. ഭൂമിയിലും) സാ
ക്ഷ്യം പറയുന്നവർ മൂവർ ഉണ്ടല്ലോ! ആത്മാവു, ജലം, രക്തം
൯ എന്നിവർ തന്നെ; മൂവരും ഒന്നിലേക്ക് ആകുന്നു. നാം മനുഷ്യ
രുടെ സാക്ഷ്യത്തെ കൈക്കൊണ്ടാൽ, ദൈവത്തിൻ സാക്ഷ്യം
ഏറെ വലുതാകുന്നു; അവൻ തന്റെ പുത്രനെ കുറിച്ചു ചൊല്ലി
൧൦ യതു, ദൈവസാക്ഷ്യം ആകുന്നുണ്ടല്ലോ. ദേവപുത്രനിൽ വി
ശ്വസിക്കുന്നവന്നു ദൈവസാക്ഷ്യം ഉള്ളിൽ ഉണ്ടു, ദൈവത്തി
ന്നു വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ദൈവം സ്വപുത്രനെ കുറിച്ചു ചൊ
ല്ലിയ സാക്ഷ്യത്തെ വിശ്വസിക്കാത്തതിനാൽ, അവനെ കള്ള
൧൧ നാക്കുന്നു. ആ സാക്ഷ്യമാവിത്: ദൈവം നമുക്കു നിത്യജീവനെ

൫൬൮

൧. യോഹന്നാൻ ൫. അ.

തന്നു എന്നും, ആ ജീവൻ അവന്റെ പുത്രനിൽ ആകുന്നു എ
ന്നും ഉള്ളതത്രെ. പുത്രനുള്ളവന്നു ജീവൻ ഉണ്ടു, ദേവപുത്രൻ ൧൨
ഇല്ലാത്തവന്നു ജീവനും ഇല്ല. ദേവപുത്രന്റെ നാമത്തിൽ വി ൧൩
ശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ ഇവ എഴുതിയതു: നിങ്ങൾ
നിത്യജീവനുള്ളവർ എന്നറിഞ്ഞു, ദൈവപുത്രന്റെ നാമത്തിൽ
(ഇനിയും) വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നത്രെ.

നമുക്കു അവനോടുള്ള പ്രാഗത്ഭ്യമാവിത്: നാം അവന്റെ ൧൪
ഇഷ്ടപ്രകാരം വല്ലതും യാചിച്ചാൽ, അവൻ നമ്മെ കേൾക്ക
ന്നു എന്നത്രെ. എന്തു യാചിച്ചാലും അവൻ നമ്മെ കേൾക്ക ൧൫
ന്നു എന്നറിയിൽ നാം അവനോടു യാചിച്ച യാചനകൾ ലഭി
ച്ചു എന്നും അറിയുന്നു. ആരാനും തന്റെ സമോദരൻ മരണ ൧൬
ത്തിലേക്കല്ലാത്ത പാപം ചെയ്തു പിഴെക്കുന്നതു കണ്ടാൽ, യാ
ചിക്കും; അവനും ജീവനെ കൊടുക്കയും ആം; മരണത്തിലേക്കു
ല്ലാത്ത പാപം ചെയ്യുന്നവർക്കു തന്നെ മരണത്തിനുള്ള പാപം
ഉണ്ടു; അതിനായി ചോദിക്കേണം എന്നു ഞാൻ ചൊല്ലുന്നില്ല.
എല്ലാ അനീതിയും പാപമാകുന്നു, മരണത്തിനല്ലാത്ത പാപ ൧൭
വും ഉണ്ടു. ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവൻ ആരും പാപം ൧൮
ചെയ്യാ എന്നും അറിയുന്നു; അല്ല, ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനി
ച്ചവൻ തന്നെത്താൻ സൂക്ഷിക്കുന്നു; ഓട്ടൻ അവനെ തൊട
ുന്നതും ഇല്ല. നാം ദൈവത്തിൽനിന്നു ആകുന്നു എന്നു നാം ൧൯
അറിയുന്നു; സർവ്വലോകവും ഓട്ടനിൽ കിടക്കുന്നു. ദൈവപുത്ര ൨൦
ൻ വന്നു നാം സത്യമുള്ളവനെ അറിവാനായി നമുക്കു വിവേ
കം തന്നു എന്നും അറിയുന്നു, അതിനാൽ നാം സത്യമുള്ളവനി
ൽ അവന്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുനിൽ തന്നെ ആകുന്നു;
ഇവൻ സത്യദൈവവും നിത്യജീവനും ആകുന്നു. പൈതൃക്കു ൨൧
ളെ, വിഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്നു നിങ്ങളെ കാത്തുകൊൾവിൻ.

THE SECOND EPISTLE OF

St. John

യോഹന്നാന്റെ

രണ്ടാം ലേഖനം

ഒരു സഭയെ, (൪) വിചാസന്യേഹങ്ങളിൽ നിലനില്പാൻ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു
 ൧ തിരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട കർത്താക്കൾക്കും ഞാൻ സത്യത്തിൽ സ്നേ
 ൨ ഹിക്കുന്ന അവരുടെ മക്കൾക്കും മൂപ്പൻ (എഴുതുന്നത്). ഞാൻ
 മാത്രമല്ല, സത്യത്തെ അറിഞ്ഞവർ എല്ലാവരും നമ്മിൽ വസിക്കുന്നതും നമ്മോട്
 ൩ എനേക്കും നില്പതും ആകുന്ന സത്യത്തിൻ നിമിത്തം (നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു). പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും പിതാവിൻ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുൻ എന്ന കർത്താവിൽനിന്നും സത്യത്തിലും സ്നേഹത്തിലും നിങ്ങളോടു കരുണ,
 ൪ കനിവു, സമാധാനവും ഉണ്ടാവുക. നമുക്കു പിതാവിൽനിന്നു കല്പന വന്നതു പോലെ നിന്റെ മക്കളിൽ ചിലർ സത്യത്തിൽ നടക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടെത്തുകയാൽ, അത്രയും സ
 ൫ നോക്കിപ്പോയി. ഇനി കർത്താ നിന്നെക്ക് പുതിയ കല്പന അല്ല, ആദിമുതൽ നമുക്ക് ഉണ്ടായതത്രെ; ഞാൻ എഴുതിക്കൊണ്ടു, നാം
 ൬ അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുക എന്നു നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു. നാം അവന്റെ കല്പനകളിൽ പ്രകാരം നടക്കുക എന്നത് സ്നേഹമെന്ന ആകുന്നു; ആയതിൽ നടക്കേണം എന്നത് നാം ആദി
 ൭ മുതൽ കേട്ട പ്രകാരം കല്പന ആകുന്നതു: ജഡത്തിൽ വരുന്നവൻ എന്നു യേശുക്രിസ്തുനെ സ്വീകരിക്കാത്തവർ പലരും ലോകത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടവല്ല, വഞ്ചകനും എതിർക്രിസ്തു
 ൮ നും ഇപ്രകാരമുള്ളവനത്രെ. നാം അധ്വാനിച്ച് ഉണ്ടാക്കിയതു കഴിയാതെ, പുണ്യ കൂലിയെ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളെ

൨. യോഹന്നാൻ.

രന്നെ നോക്കുവിൻ. ക്രിസ്തുന്റെ ഉപദേശത്തിൽ വസിക്കാൻ
തെ, മുന്നോട്ടുവന്നവൻ ആർക്കും ദൈവം ഇല്ല; ക്രിസ്തുന്റെ ഉ
പദേശത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ പിതാവും പുത്രനും ഉണ്ടു. ഒരു പ
ത്തൻ ഈ ഉപദേശം ധരിക്കാതെ, നിങ്ങളുടെ അടുക്കെ വരികി
ൽ അവനെ വീട്ടിൽ ചേർത്തുകൊൾകയും കുശലം പറകയും അ
രതു. അവനോടു കുശലം പറയുന്നവൻ അവന്റെ ദുഷ്ടിയ പ
കൾക്ക് കൂട്ടാളി ആകുന്നു സത്യം. നിങ്ങൾക്ക് എഴുതുവാൻ പ
ലവും ഉണ്ടായിട്ടും കടലാസ്സും മഷിയും കൊണ്ടു ചെയ്യാൻ മന
സ്സില്ലാത്തു; കാരണം നമ്മുടെ സന്തോഷം പുഴുറ്റുമാകേണ്ടതി
ന്നു നിങ്ങളരികെ വന്നു മുഖാമുഖമായി ചൊല്ലാൻ ആശിക്ക
ന്നു. നിന്റെ തെരിഞ്ഞെടുത്ത സഹോദരിയുടെ മക്കൾ നിന്നെ പ
വന്ദിക്കുന്നു.

3o 3u

യോഹന്നാന്റെ

മൂന്നാം ലേഖനം

ഗായനെ സഹോദരപ്രീതി നിമിത്തം പുകഞ്ഞു, (ൻ) ദ്രോഹമാവിന്റെ കറ
വും മറ്റും ചൊല്ലി എഴുതുന്നതു.

൧ മൂപ്പനായ ഞാൻ സത്യത്തിൽ സ്നേഹിക്കുന്ന പ്രിയ ഗായ
 ൨ ന് (എഴുതുന്നതു.) ഹേ പ്രിയ! നിന്റെ ദേഹി സുഖിക്കുമ്പോ
 ലെ നീ തഴെച്ചും സുഖിച്ചും വരേണം എന്നു ഞാൻ എല്ലാം
 ൩ കൊണ്ടും അപേക്ഷിക്കുന്നു. സഹോദരന്മാർ വന്നു നീ സത്യ
 ത്തിൽ നടക്കുന്ന പ്രകാരം നിന്റെ സത്യത്തിന്നു സാക്ഷ്യം
 ൪ ചൊല്ലുകയാൽ ഞാൻ അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു. എന്റെ മക്ക
 ൭ സത്യത്തിൽ നടക്കുന്നു എന്നു കേൾക്കയിൽ അധികം വ
 ൫ ലിയൊരു സന്തോഷവും എനിക്കില്ല. പ്രിയ! നീ സഹോദര
 റിലും വിശേഷാൽ അതിഥികളിലും അഡ്വാനിക്കുന്നത് ഒക്ക
 ൬ യും വിശ്വസ്യമായി ചെയ്യുന്നു. അവർ സഭയുടെ മുമ്പാകെ
 നിന്റെ സ്നേഹത്തിന്നു സാക്ഷ്യം ചൊല്ലി, ഇവരെ നീ ഞെ
 ൭ വത്തിന്നു യോഗ്യമാകുംവണ്ണം യാത്ര അയച്ചു എങ്കിൽ, നന്നാ
 ൮ യി ചെയ്യും. അവർ ആ നാമത്തിന്നു വേണ്ടി പുറപ്പെട്ടവല്ലോ!
 ൯ ജാതികളോട് ഒന്നും മേടിക്കാതെ നടക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്രകാ
 ൧൦ രമുള്ളവരെ നാം സത്യത്തിന്നു കൂട്ടപണിക്കാർ ആകുവാൻ തു
 ന്നെച്ചുകൊള്ളേണ്ടതു. (അങ്ങു) സഭയ്ക്കു ഞാൻ എഴുതി എ
 ക്കിലും അവരിൽ മുതലാളിയായി നടിക്കുന്ന ദ്രോഹമാ ഞങ്ങ
 ൧൦ ഉള്ള കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല. ആകയാൽ ഞാൻ വന്നാൽ ഞങ്ങളെ
 ്പാക്കുകയാൽ ശകാരിച്ചുകൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന ക്രിയകളെ അവനെ

൩. യോഹന്നാൻ.

ഓർമ്മ വരുത്തും; ആയവ പോരാ എന്നു വെച്ചും സഹോദരരെ
താൻ ഏറ്റകൊള്ളാത്തത് എന്നിയെ മനസ്സുള്ളവരെ വിരോ
ധിക്കയും സഭയിൽനിന്ന് അട്ടിക്കളകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രിയ **൧൧**
നെ, നല്ലതല്ലാതെ രീയതിനെ അനുസരിക്കാല്ലാ; നന്മ ചെയ്യ
ന്നവൻ ദൈവത്തിൽനിന്ന് ആകുന്നു, തിന്മ ചെയ്യുന്നവൻ
ദൈവത്തെ കണ്ടില്ല. ദൈവമേത്രിയന് എല്ലാവരും സത്യം എ **൧൨**
ന്നതിനാലും തന്നെ സാക്ഷ്യം വന്നിട്ടുണ്ടു; ഞങ്ങളും സാക്ഷ്യം
ചൊല്ലുന്നു, ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം സത്യമുള്ളത് എന്നു നീ അറി
കയും ചെയ്യുന്നു. എഴുതുവാൻ പലവും ഉണ്ടായിട്ടും മഝിയും **൧൩**
രൂവലും കൊണ്ടു നിന്നെക്ക് എഴുതുവാൻ മനസ്സില്ല. വേഗം നി **൧൪**
ന്നെ കാണാൻ ആശിക്കുന്നു താനും; എന്നാൽ നാം മുഖാമുഖമാ
യി ചൊല്ലാം നിന്നെക്കു സമാധാനം. സ്നേഹിതന്മാർ നിന്നെ **൧൫**
വന്ദിക്കുന്നു, സ്നേഹിതന്മാരെ പേർപേരായിട്ടു വന്ദിക്ക.

THE EPISTLE OF

Paul

യൂദാവിന്റെ

ലേഖനം

പേത്രൻ, (൨. പെ. ൨.) മുന്നറിയിച്ച ഉപദേശങ്ങളുടെ വ്യഖ്യാനങ്ങൾ സൗ
തി വന്ന ഉപദേശപ്രബോധനങ്ങൾ.

- ൧ യേശുക്രിസ്തുന്റെ ദാസനും യാക്കോബിന്റെ സഹോദരനുമായ യൂദാ, വിളിക്കപ്പെട്ടു പിതാവായ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടു യേശുക്രിസ്തുനായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടു ഇരിക്കുന്നവർക്ക് (എഴുത്തുനത്ത്). നിങ്ങൾക്ക് കനിവും സമാധാനസ്പന്ദങ്ങളും പെരുകിവരുവുതാക.
- ൨ പ്രിയമുള്ളവരെ, സാധാരണ രക്ഷയെക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്ക് എഴുതുവാൻ എല്ലാ പ്രയത്നവും ചെയ്തിരിക്കും കാലം വിശുദ്ധർക്ക് ഒരിക്കൽ ഭരമേല്ക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസത്തിനായി പോരാടേണ്ടതിന്നു പ്രബോധിപ്പിച്ചെഴുതുവാൻ ഒൻ ആവശ്യം തോന്നി.
- ൩ എങ്ങിനെ എന്നാൽ നമ്മുടെ ദൈവത്തിൻ കരുണയെ കാമദോഹത്തിലേക്ക് മറിച്ചുവെച്ച് ഏക നാഥനും നമ്മുടെ കർത്തവ്യമായ യേശുക്രിസ്തുനെ തള്ളിപ്പറയുന്ന അടക്കർ ചിലരും നഷ്ടം വന്നു; അവർ പണ്ടെ ഈ ന്യായവിധിയിലേക്ക് മൂൻ
- ൪ എഴുതപ്പെട്ടവർ തന്നെ. ഇത് എല്ലാം ഒരിക്കൽ അറിഞ്ഞവർ എങ്കിലും നിങ്ങളെ ഞാൻ കാഴ്ചിപ്പാൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നിതു: കർത്തവ്യ മിസ്രയീൽനിന്നു സ്വജനത്തെ രക്ഷിച്ചിട്ടും വിശ്വസിക്കാത്തവരെ രണ്ടാമതും നശിപ്പിച്ചു എന്നും, തങ്ങളുടെ വാക്കുയെ കാത്തുകൊള്ളാതെ സ്വവാസത്തെ വിട്ടുപോയ ഒട്ടനവധി എനേക്കുമുള്ള കെട്ടുകൊണ്ട് അന്ധകാരത്തിങ്കിലെ ഇട്ടു, മഹാ ദിവസത്തിൻ വിധിക്കായി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും; അതുപോലെ

സഭാം ഘമോരയും അറവറിൻ ചുറ്റുമുള്ള പട്ടണങ്ങളും അ
വക്ക് ഒത്തവണ്ണം പുലയാടി, അന്യജഡത്തിൻ പിന്നാലെ ന
ന്നു പോയതിനാൽ, നിത്യംഗിവിധിയെ സഹിച്ചു, ദൃഷ്ടാന്ത
മായിക്കിടക്കുന്നു എന്നും ഉള്ളവ തന്നെ. എങ്കിലും സമപ്രകാ
വത്തിൽ ഇവരും സപ്താവസ്ഥയിലായി, ജഡത്തെ മലിനമാ
ക്കുന്നു; കർത്തവത്തെ നിരസിക്കുന്നു, തേജസ്സുകളെ ഭ്രഷ്ടിച്ചു
ചൊല്ലുന്നു. എന്നാൽ പ്രധാനദൂതനായ മികയെൽ കൂടെ പി
ൻ ശാചോട് ഇടത്തു, മോശയുടെ ഉടൽ ചൊല്ലി വാദിക്കുമ്പോൾ,
ദൃഷ്ടനേവിധിയെ ഉച്ചരിപ്പാൻ തുനിയാതെ, കർത്താവ് നിന്നെ
ശാസിക്ക എന്നു പറഞ്ഞതെ ഉള്ളു. ഇവരെ തങ്ങൾ അറിയാ
ത്തവയെല്ലാം ഭ്രഷ്ടിച്ചു പറയുന്നു; ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മൃഗങ്ങളെ
പോലെ എന്തെല്ലാം പ്രാകൃതമായി ബോധിക്കുന്നു; അറവറിൽ
കെട്ടുപോകുന്നു. അവർക്ക് ഹാ കഷ്ടം! കായിൻ വഴിയൽ നട
ന്നു, കൂലിക്കായി ബിലാമിൻ ഭ്രമത്താൽ ഒഴുകിക്കൊണ്ടു കൊ
യിൻ കലഹവാക്കിനാൽ നശിച്ചു പോയവരല്ലോ. ഇവർ നി
ങ്ങളുടെ സ്നേഹസമൃദ്ധിയിൽ അഞ്ചാതെ കൂടി, (യഥേഷ്ടം) നക
ന്നു തങ്ങളെ തന്നെ മേക്കുകകൊണ്ടു കടലുറകൾ ആകുന്നു;
കാറ്റുകൾ അടിച്ചു, നീർ ചൊരിയാതെ കടക്കുന്ന മേഘങ്ങൾ,
കായ്ക്കും കാലം കഴിഞ്ഞ അഫലമരങ്ങൾ രണ്ടുരു ചത്തവയും
വേരററു പോയവയും തന്നെ. തങ്ങളുടെ നാണക്കേടുകളെ ന
രെയ്ക്കു തള്ളുന്ന കടലിലെ കൊടുന്തിരകൾ; അന്ധതമസ്സു നി
ത്യതക്കായി കാക്കപ്പെട്ടുള്ള ഭ്രമനക്ഷത്രങ്ങൾ തന്നെ. ഇവരെ
ഉദ്ദേശിച്ചിട്ട് ആദാമിൻനിന്ന് ഏഴാമനായ ഹനോക് കൂടെ
പ്രവചിച്ചിതു: ഇതാ കർത്താവ് തന്റെ വിശുദ്ധ ലക്ഷ്യങ്ങളോ
ടു കൂടെ വന്നതു. എല്ലാവർക്കായും ന്യായം വി.സുരിപ്പാനും ഭക്തി
കേടായി ചെയ്തു സകല അധർമ്മക്രിയകൾ നിമിത്തവും പാപി
കൾ തനിക്ക് ചൊന്ന സകല നിഷ്ഠൂരങ്ങൾ നിമിത്തവും [അവ
രുടെ] അഭക്തരെ ഒക്കയും ബോധം വരുത്തി ശാസിക്കാനും എ
ന്നത്രെ. ഇവർ തങ്ങളുടെ മോഹങ്ങളെ അനുസരിച്ചു നടക്ക
കൊണ്ടു, പിറുപിറുപ്പുകാരും ആവലാധിക്കാരും ആകുന്നു; പ്ര
യോജനം വിചാരിച്ചു മുഖസ്തുതി ആചരിച്ചും കൊണ്ട് അവരു
ടെ വായി അതിമാനഷം ചൊല്ലുന്നു. നിങ്ങളോ പ്രിയമുള്ളവ
രെ! നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ അപോസ്തലർ മുൻ
ചൊന്ന വാക്കുകളെ ഓപ്പിൻ. അന്ത്യകാലത്തിൽ തങ്ങളുടെ

ഭക്തിമീനമോഹങ്ങളിൽ പ്രകാരം നടക്കുന്ന പരിയാസകാലം
 ൧൯ ഉണ്ടാകുമെന്ന് അവർ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആയവർ
 വേർ പിരിഞ്ഞുകൊണ്ട് ആത്മാവില്ലാത്ത പ്രാണമയന്മാർ അ
 ൨൦ ഞെ. നിങ്ങളോ പ്രിയമുള്ളവരെ! നിങ്ങളുടെ അതിവിശുദ്ധ വി
 ശ്വാസത്തിന്മേൽ വിശുദ്ധാത്മമൂലം നിങ്ങളെ തന്നെ പണി
 ൨൧ ചെയ്യും, പ്രാർത്ഥിച്ചു നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ ക
 നിവെ നിത്യജീവനായിട്ടു പാർത്തും കൊണ്ടു, ദൈവസ്നേഹത്തി
 ൨൨ ൽ നിങ്ങളെ തന്നെ കാത്തുകൊൾവിൻ. പിന്നെ അതിൽ സ
 ൨൩ ശയിക്കുന്നവരെ ബോധം വരുത്തുവിൻ. ചിലരെ രീയിൽനി
 ന്നു പഠിക്കുവണ്ണം ഉദ്ധരിപ്പിൻ! ജഡത്താൽ കറ വന്ന അജി
 യേയും ദേഹപ്പിച്ഛു ചിലരെ ഭയത്തോടെ കനിഞ്ഞും കൊൾ
 വിൻ.

൨൪ നിങ്ങളെ പിഴകാതെ സൂക്ഷിച്ചു, തന്റെ തേജസ്സിൻ മുഖി
 ൽകറ കൂടാതെ ഉല്ലാസത്തോടെ നിറഞ്ഞുവാൻ ശക്തിയുള്ള ഏ
 ൨൫ കദൈവവും (നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനൂലും) നമ്മുടെ
 രക്ഷിതാവും ആയവന്നു തേജസ്സും മഹിമയും ബലവും അധി
 കാരവും സർവ്വയുഗത്തിനുമെമ്പെയും ഇപ്പോഴും എല്ലായുഗങ്ങളിലും
 ഇരിപ്പതാക ആമെൻ.

The Revelation

OF

ST. JOHN THE DIVINE

യോഹന്നാന്റെ

വെളിച്ചം

എ. അദ്ധ്യായം.

(൧) ചങ്ങനം, (൯) യോഹന്നാന്റെ ഭർത്താവിനോട്.

യേശുക്രിസ്തുന്റെ വെളിച്ചം, ആയതിനെ വേഗത്തിൽ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർ സ്വദേശത്തോടുകൂടി കാണിക്കേണ്ടതിന്നും; ദൈവം അവൻ കൊടുത്തു, അവൻ സ്വദേശത്തെക്കൊണ്ടു നിയോഗിച്ചു, തന്റെ ദാസനായ യോഹന്നാനെ അറിയിച്ചു. ഇവർ ദൈവവചനവും യേശുക്രിസ്തുന്റെ സാക്ഷ്യവും ആയി താൻ കണ്ടവർക്കും സാക്ഷിപ്പെടുത്തി. (ഇതു) പ്രവാചകന്മാർക്കു വായിക്കുന്നവനും കേൾക്കുന്നവനും അതിൽ എഴുതിയവനെ സൂക്ഷിക്കുന്നവനും ധന്യന്മാർ; സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു സത്യം.

ആസ്പയിലുള്ള ക്ഷേത്രം സഭകൾക്കും യോഹന്നാൻ (എഴുതുന്ന രീതി): ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനും വരുന്നവനും ആയവനിൽനിന്നും അവന്റെ സിംഹാസനത്തിനുമുമ്പിലുള്ള ക്ഷേത്രം അന്തർഭാഗത്തുനിന്നും വിശ്വസ്യസാക്ഷിയും മരിച്ചവരിൽ ആദ്യം ജ്ഞാനം ഭൂമിരാജാക്കന്മാരെ വാഴുന്നവനും ആയ യേശുക്രിസ്തു നിൽനിന്നും നിങ്ങളുടെ കരുണയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക. നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നവനും നമ്മെ പാപങ്ങളിൽനിന്നും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കഴുകി, നമ്മെ സ്വപിതാവായ ദൈവത്തിന്നു രാജ്യവും

REVELATION I

പുരോഹിതരും ആക്കി തീർത്തവനും ആയവനും യുഗാദിയു
9 ഗങ്ങളോളം തേജസ്സും ബലവും (ഉണ്ടു) ആമെൻ. കണ്ടാലും അ
വൻ മേഘങ്ങളുമായി വരുന്ന; എല്ലാ കണ്ണും (ജക. ൧൨. ൧൦.) അ
വനെ കുത്തി തുളച്ചുവരും അവനെ കാണും, ഭൂമിയിലെ ഗോ
൧൮ വൃത്രങ്ങൾക്കെയും അവനെ ചൊല്ലി തൊഴിക്കെയും ചെയ്യും. അ
തെ ആമെൻ; ഞാൻ അകാരവും ഓകാരവും (ആദിയും അന്ത
൧൦) ആകുന്നു എന്ന് ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനും വരുന്ന
വനും ആയ കർത്താവായ സർവ്വശക്തൻ പറയുന്നു.

൧൧ നിങ്ങളുടെ സഹോദരരും കഷ്ടതയിലും രാജ്യത്തിലും യേശു
വിങ്കലെ ക്ഷാന്തിയിലും കൂട്ടാലിയുമായ യോഹന്നാൻ എന്നുള്ള
൧൦ ഞാൻ ദൈവവചനവും യേശുസാക്ഷ്യവും നിമിത്തമായി പ
൧൧ രന്നാമമുള്ള ദീപിൽ ആയി. കർത്താവിൻ വാരത്തിൽ ആത്മാ
വിലായി, എന്റെ പിറകിൽ കാമമുത്തിന്നൊത്ത മഹാശബ്ദം
൧൨ കേട്ടു. ഞാൻ അകാരവും ഓകാരവും ഒന്നാമനും ഒട്ടകത്തവനും
തന്നെ; നീ ഭവിക്കുന്നത് പുസ്തകത്തിൽ എഴുതി, എഫെസ്യൂ,
സ്മർന, പെർഗ, പുയത്തൈര, സദ്യ, ഫിലാദല്ഫിയ, ലഡ്യദിക്യ
എന്ന ഏഴു സഭകൾക്കും അയക്കുക എന്ന് എനോട് ഉറെ
൧൩ ക്കുന്ന ശബ്ദത്തെ കാണാൻ തിരിഞ്ഞു. തിരിഞ്ഞപ്പോൾ, ഏഴു
൧൪ പൊൻ നിലവിളക്കുകളെയും നിലവിളക്കുകളുടെ നടുവിൽ മ
നുഷ്യപുത്രനോടു സമുദാനായവനെയും കണ്ടു; അവൻ നില
യങ്കി ധരിച്ചു. മുകൾക്കോട്ടു പൊൻ കച്ച പുണ്ടും ഉള്ളവൻ.
൧൫ അവന്റെ തലയും മുടിയും വെളുത്ത പഞ്ഞി പോലെ ഹിമ
൧൬ തോളും വെള്ളയും കണ്ണുകൾ അഗ്നിജ്വാലകൾ ഒത്തതും. അ
വന്റെ കാലുകൾ ഉലയിൽ ചുട്ടു പഴുപ്പിച്ച അവൻ ലോഹത്തി
ന്നു സമുദ്രവും, അവന്റെ ശബ്ദം ബഹു ജലങ്ങളുടെ ശബ്ദം
൧൭ പോലെയും തന്നെ. അവന്റെ വലക്കയിൽ ഏഴു നക്ഷത്രങ്ങൾ
ഉണ്ടു; അവന്റെ വായിൽനിന്നു മൂച്ചുയുള്ള ഇരുമുനവാൾ പു
റപ്പെടുന്നു; അവന്റെ മുമ്പം ആദിത്യൻ തന്റെ ശക്തിയിൽ
൧൮ പ്രകാശിക്കും പോലെ തന്നെ. ആയവനെ ഞാൻ കണ്ടപ്പോ
ൾ ചത്തവനെ പോലെ അവന്റെ കാൽക്കൽ വീണു; അവ
നും തൻ വലക്കെ എന്മൽ വെച്ചു, ഭയപ്പെടല്ല, ഞാൻ ആദ്യ
൧൯ നും അന്ത്യനും ജീവനുള്ളവനും ആകുന്നു. ഞാൻ മരിച്ചവനു
യി ഇതാ യുഗാദിയുഗങ്ങളോളം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനും ആക
ുന്നു; പാതാമുത്തിനും മരണത്തിനും ഉള്ള താക്കോലുകളും എനി

വെളിപ്പാടു ൨. അ.

ക്കണ്ടു. എങ്കിലൊ നീ കണ്ടവയും ഇരിക്കുന്നവയും ഇതിൽ ഹൻ പിന്നെ സംഭവിപ്പാനുള്ളവയും എഴുതുക. നീ എന്റെ വല ൨൦ കൈയിമേൽ കണ്ട ഏഴു നക്ഷത്രങ്ങളുടെ മർമ്മത്തെയും ആ ഏഴു പൊൻ നിലവിളക്കുകളെയും (എഴുതുക.) ആ ഏഴു നക്ഷത്രങ്ങൾ ഏഴു സഭകളുടെ ഭൂതരാകുന്നു; ആ ഏഴു നിലവിളക്കുകൾ ഏഴു സഭകളുമാകുന്നു.

൨. അദ്ധ്യായം.

(൧) എഫേസു, (൨) സ്മർന, (൩) പെർഗേ, (൪) ധൂയന്തര ഈ സഭകൾക്കുള്ള ലേഖനങ്ങൾ.

൧ എഫേസുസഭയുടെ ഭൂതൻ എഴുതുക: ഏഴു നക്ഷത്രങ്ങൾ ഹമളയും തന്റെ വലകൈയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഏഴു പൊന്നിലവിളക്കുകളുടെ നടുവിലും നടക്കുന്നവൻ പറയുന്നിതു: ഞാൻ നിന്റെ ക്രിയകളേയും നിന്റെ പ്രയത്നക്ഷാന്തികളേയും ആകാശവരെ പൊറുത്തു കൂടാതെ അപോസ്തലരല്ലാതിരിക്കെ തങ്ങൾ അപോസ്തലർ എന്നു ചൊല്ലുന്നവരെ പരീക്ഷിച്ചു കള്ളന്മാർ എന്നു കണ്ടതും. നീ ക്ഷാന്തിയുള്ളവനായി തളച്ചു വന്നുരാതെ എൻ നാമം നിമിത്തം പൊറുത്തുകൊണ്ടതും ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും നിന്റെ ആദ്യസ്നേഹത്തെ കൈവിട്ടു ര എന്നുള്ളതു നിന്റെ നേരെ എനിക്കുണ്ടു. ആകയാൽ നീ ഏതിങ്കൽനിന്നു വീണിരിക്കുന്നു എന്ന് ഓത്തു മനന്തിരിഞ്ഞു, ആദ്യക്രിയകളെ ചെയ്തുകൊൾക; അല്ലാത്താൽ ഞാൻ വേഗത്തിൽ നിന്നുക്കായി വന്നു, നിന്റെ നിലവിളക്കിനെ സ്വസ്ഥലത്തിൽനിന്നു നീക്കും; മാനസാന്തരപ്പെടാത്താലത്രെ. എങ്കിലും ഞാനും പകെക്കുന്ന നിന്നൊലാവ്യയുടെ ക്രിയകളെ നീ പകെക്കുന്നതു തന്നെ നിന്നുക്കുണ്ടു. ആരമാവ് സഭകളോടു പറയുന്നതു എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കുക; ജയിക്കുന്നവൻ ഞാൻ ദൈവത്തിൻ പരദീസയിൽ ഇരിക്കുന്ന ജീവവൃക്ഷത്തിൽനിന്നു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുക്കും.

സ്മർനയിലെ സഭയുടെ ഭൂതൻ എഴുതുക; ആദ്യനും അന്ത, വന്നും ആയി മരിച്ചശേഷം ജീവിച്ചുകൊണ്ടവൻ പറയുന്നിതു: ഞാൻ നിന്റെ ക്രിയകളേയും കഷ്ടതയേയും ദാരിദ്ര്യത്തേയും ന് (നീ ധനവാന്മാകുന്നു താനും) തങ്ങൾ യഹൂദർ എന്നു ചൊല്ലിയും യഹൂദരല്ല, സാത്താന്റെ പള്ളിയാകുന്നവരുടെ ഭൂഷണ

REVELATION II.

൧൦ ഭയത്തെയും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നീ സഹിപ്പാനുള്ളവ ഒന്നും ഭയപ്പെടായ്ക; കണ്ടാലും നിങ്ങളുടേ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവൻ പിശാച് നിങ്ങളിൽ ചിലരെ തടവിൽ ആക്കിക്കളയും; പത്തു ദിവസംകൊണ്ടു നിങ്ങളുടേക്ക് ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകും; മരണപയ്യന്തം വിശ്വസ്യ

൧൧ നാക എന്നാൽ ഞാൻ ജീവകിരീടത്തെ നിന്നെക്ക് തരും. ആത്മാവ് സഭകളോടു പറയുന്നത് എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കുക; ജയിക്കുന്നവനു രണ്ടാം മരണത്താൽ മോചനം വരികയില്ല.

൧൨ പെട്രോമിലെ സഭയുടെ ദൂതന് എഴുതുക; മൂപ്പയുള്ള ഇരുമനവാളുള്ളവൻ പറയുന്നതു: ഞാൻ നിന്റെ ക്രിയകളേയും നീ പാർക്കുന്നതു സാത്താന്റെ സിംഹാസനം ഉള്ളേടം എന്നും, നീ എന്റെ നാമത്തെ പിടിച്ചിരിക്കുന്നതും അന്തിപാ എന്നിക്ക് വിശ്വസ്യ സാക്ഷിയായ നാളുകളിലും എന്റെ വിശ്വാസത്തെ രജിപ്പറയാത്തതും ഞാനറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവനല്ലൊ നിങ്ങളുടെ

൧൩ യിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു, സാത്താൻ പാർക്കുന്നതടയിൽ തന്നെ. എങ്കിലും നിന്റെ നേരെ എന്നിക്ക് അല്പം ചിലതുണ്ടു; ഇസ്രായേൽ പുത്രൻ വിഗ്രഹാർപ്പിതങ്ങളെ തിന്നും പുലയാട്ടു ചെയ്യും പോകേണ്ടതിന്ന് അവർക്ക് ഇടച്ചു വെപ്പാൻ ബാലാക്കിന്ന് ഉപദേശിച്ചുള്ള ബിലാമിന്റെ ഉപദേശത്തെ പിടിക്കുന്നവർ അവിടെ

൧൪ നിന്നു കളഞ്ഞു. അപ്രകാരം ഞാൻ പകെക്കുന്ന നിന്നെക്കാലാവൃതടെ ഉപദേശത്തെ പിടിച്ചുകൊള്ളുന്നവർ നിന്നെക്കും ഉണ്ടു

൧൫ ആകയാൽ മനന്തിരിയുക; അല്ലാത്താൽ ഞാൻ വേഗം നിന്നെക്കായ്ക്കുന്നു, എന്റെ വായിലെ വാളുകൊണ്ടു അവരോടു പോരാടും

൧൬ ആത്മാവ് സഭകളോടു പറയുന്നത് എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കുക; ജയിക്കുന്നവനു ഞാൻ മറഞ്ഞിട്ടുള്ള മന്നയിൽ നിന്നു കൊടുക്കും; അവനു വെള്ളവിധിക്കല്ലും ലഭിക്കുന്നവനല്ലാതെ ആർക്കും തിരിയാത പുതുചേർ ആ കല്ലിനേമൽ എഴുതിട്ടുള്ള തിനേയും കൊടുക്കും.

൧൭ ധൂയന്തെയിലെ സഭയുടെ ദൂതന് എഴുതുക; അഗ്നിജ്വാലകൾക്കു ഭയപ്പെടാതെ കണ്ണുകളും അവർ ലോഹഭയത്തോടു സമുദായമായ കാലുക

൧൮ കളും ഉള്ള ദൈവപുത്രൻ പറയുന്നതു: ഞാൻ നിന്റെ ക്രിയകളേയും നിന്റെ സ്നേഹം, വിശ്വാസം, ശുശ്രൂഷ, ക്ഷ്യാന്തി എന്നിവയും ഒടുക്കത്തെ ക്രിയകൾ മുമ്പിലെവറ്റിൽ ഏറയുള്ളതും അ

൧൯ റിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും നിന്റെ നേരെ എന്നിങ്ങുള്ളതു താൻ

വെളിപ്പാടു ൨. ൩. അ.

പ്രവാചകി എന്നു ചൊല്ലി, എന്റെ ദാസരെ പുലയാട്ടുവാന്നു വിഗ്രഹാപ്പിതങ്ങളെ ഭക്ഷിപ്പാനും ഉപദേശിച്ചും ഭ്രമിപ്പിച്ചും കൊള്ളുന്ന ഇജബേൽ എന്ന സ്ത്രീയെ നീ (തടുക്കാതെ) വിട്ടു തര. അവൾക്കു മനന്തിരിവാൻ ഞാൻ ഇട കൊടുത്തിട്ടും ത ൨൧ ന്റെ പുലയാട്ടു വിട്ടു മനന്തിരിഞ്ഞില്ല. കണ്ടാലും ഞാൻ അ ൨൨ വളെ കിടക്കുമേലും അവളോടു വ്യഭിചരിക്കുന്നവരെ വലിയ കഷ്ടതയിലും ആക്കിക്കളയും; അവളുടെ ക്രിയകളിൽനിന്ന് അവർ മനന്തിരിയാതെ പാത്താലത്തെ. അവളുടെ മക്കളെയും ചാ ൨൩ ക്കിനാൽ കൊല്ലും; ഞാൻ ഉപപുവകളേയും ഹൃദയങ്ങളേയും ആരായുന്നവൻ എന്ന് എല്ലാ സഭകളും അറിയും; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഏവർക്കു ക്രിയകൾക്കു അടുത്തത് കൊടുക്കയും ചെയ്യും. പിന്നെ ഈ ഉപദേശത്തെ എടുക്കാതെ കണ്ടു അവർ പറയും ൨൪ പോലെ സാത്താന്റെ ആഴങ്ങൾ തിരിയാതെ ധൂയന്തെയിൽ ശേഷിച്ചുള്ള നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ പറയുന്നു: അന്യഭാരത്തെ നിങ്ങളിൽ ചുമത്തുകയില്ല. എങ്കിലും നിങ്ങൾക്കുള്ളതിനെ ഞാൻ ൨൫ വരും വരെ പിടിച്ചു നില്പിൻ. ജയിച്ചും എന്റെ ക്രിയകളെ ഒടു ൨൬ കും വരെ സൂക്ഷിച്ചും കൊള്ളുന്നവൻ ഞാൻ എന്റെ പിതാവിൽനിന്നു ലഭിച്ച പ്രകാരം ജാതികളിന്മേൽ അധികാരം കൊടുക്കും. കുശവപാത്രങ്ങൾ നറുങ്ങിപോകും പോലെ അവൻ ഇ ൨൭ റിന്മുകോൽകൊണ്ട് അവരെ മേയ്ക്കും. ഞാൻ ഉദയ നക്ഷത്ര ൨൮ തേതയും അവനു കൊടുക്കും; ആത്മാവ് സഭകളോടു പറയുന്നതു എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കുക.

൩. അദ്ധ്യായം.

(൧) സഭി, (൨) ഫിലിപ്പിയ, (൩) ലൂക്യ ഈ സഭകൾക്കുള്ള വേചനങ്ങൾ.

സഭിയിലെ സഭയുടെ ഭൂതന് എഴുതുക; ദൈവത്തിന്റെ ഏ ൧ ഷാത്മാക്കളും ഏഴു നക്ഷത്രങ്ങളും ഉള്ളവൻ പറയുന്നതു: ഞാൻ നിന്റെ ക്രിയകളെ ജീവനുള്ളവൻ എന്നു പേരുണ്ടായിട്ടും ചത്തവനായിരിക്കുന്നതു തന്നെ അറിയുന്നു. ജാഗരിച്ചുവരിക ൨ ചാവാരായ ശേഷിപ്പുകളെ സ്ഥിരീകരിക്കയും ചെയ്യും; നിന്റെ ക്രിയകളാകട്ടെ എൻ ദൈവത്തിന്മുമ്പാകെ പുണ്യതയുള്ളവ അല്ല എന്നു ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ നീ ഏതുപ്രകാരം ൩ ലഭിച്ചും കേട്ടും ഇരിക്കുന്നു എന്ന് ഓർത്തും സൂക്ഷിച്ചും കൊണ്ടു മനന്തിരിയുക; നീ ജാഗരിക്കുന്നില്ല എങ്കിലൊ, ഞാൻ കള്ളനെ

REVELATION III.

പോലെ വരും; ഏതു നാഴികെക്ക് നിന്റെ മേൽ വരും എന്നു നീ അറിയും ഇല്ല. തങ്ങളുടെ ഉടുപ്പുകളെ മലിനമാക്കാത്ത ക്രമമായാൽ വെള്ള ധരിച്ചും കൊണ്ട് എന്നോടു കൂടെ നടക്കും; ജയിക്കുന്നവൻ വെള്ള ഉടുപ്പുകൾ ധരിക്കും; അവന്റെ നാമത്തെ ഞാൻ ജീവപുസ്തകത്തിൽനിന്നു മാച്ചുകളയാതെ എൻ പിതാവിന്നു അവന്റെ ദൂതന്മാർക്കും മുമ്പാകെ അവന്റെ നാമത്തെ ഏറ്റുപറകയും ചെയ്യും. ആത്മാവ് സഭകളോടു പറയുന്നത് എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കുക.

൭ ഫിലദല്ല്യീയ സഭയുടെ ദൂതന് എഴുതുക; വിശുദ്ധനും സത്യവാനും ദാവീദിൻ താക്കോലുള്ളവനും ആയി ആരും അടക്കം തവണ്ണം തുറക്കയും, ആരും തുറക്കാതെ അടക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ പറയുന്നതു: ഞാൻ നിന്റെ ക്രിയകളെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, ഇതാ ഞാൻ നിന്റെ മുമ്പാകെ തുറന്ന വാതിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു, ആയത് ആർക്കും അടച്ചു കൂടാ; കാരണം നീ അല്പ ശക്തിയുള്ളവൻ എങ്കിലും എന്റെ വചനത്തെ കാത്ത് എൻ നാമത്തെ തള്ളിപ്പറയാതെ നിന്നു. കണ്ടാലും യഹൂദർക്കു, കളവു പറയുന്നവരായിട്ടത്രെ തങ്ങൾ യഹൂദർ എന്നു ചൊല്ലുന്ന സാത്താൻ പള്ളിയിൽനിന്നു ചിലരെ ഞാൻ തരുന്നും; ഇതാ അവർ നിൻ പാദങ്ങളിൽ വന്നു കുന്തിട്ടു ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചു എന്നു ബോധിപ്പാറമാക്കും. എന്റെ ക്ഷാന്തിയുടെ വചനത്തെ നീ കാത്തു കൊണ്ടുതാൽ ദ്രവാസികളെ പരീക്ഷിപ്പാൻ പ്രപഞ്ചം എങ്ങും വരേണ്ടുന്ന പരീക്ഷു നാഴികയിൽനിന്നു ഞാനും നിന്നെ കാക്കും. കണ്ടാലും ഞാൻ വേഗം വരും നിന്റെ കിരീടത്തെ ആരും എടുക്കാത്താൻ നിന്നെക്കുള്ളതിനെ പിടിച്ചു കൊൾ. ജയിക്കുന്നവനെ എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ തൂണാക്കി വെച്ചു, ഇനി പുറത്തു പോകാതാക്കും; എൻ ദൈവത്തിൻ നാമവും എൻ ദൈവത്തിൻ പോക്കൽ സ്വർഗ്ഗത്തിന്നു ഇറങ്ങുന്ന പുതു യരുശലേം എന്നു എൻ ദൈവത്തിൻ പട്ടണത്തിന്റെ നാമവും എന്റെ പുതിയ നാമവും ഞാൻ അവന്റെ മേൽ എഴുതും. ആത്മാവ് സഭകളോടു പറയുന്നത് എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കുക.

൮ ലവുദിക്രയിലെ സഭയുടെ ദൂതന് എഴുതുക; വിശ്വസ്തരയും സത്യവും ഉള്ള സാക്ഷിയായി ദേവസൃഷ്ടിയുടെ ആദിയാകുന്ന

വെളിപ്പാടു ൩. ൪. അ.

ആമെൻ എന്നവൻ പറയുന്നതു: ഞാൻ നിന്റെ ക്രിയകളെ ൧൫
 നീ ശീതവാനുമല്ല, ഉഷ്ണവാനുമല്ല എന്നു തന്നെ അറിയുന്നു; ശീ
 തവാനൊ ഉഷ്ണവാനൊ ആയാൽ കൊള്ളായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ൧൬
 ശീതവാനുമല്ല, ഉഷ്ണവാനുമല്ല, ശീതോഷ്ണവാനാകയാൽ നിന്നെ
 എൻ വായിൽനിന്ന് ഉമിത്തൂകളുവാൻ ഇരിക്കുന്നു. ഞാൻ ധ ൧൭
 നവാൻ തന്നെ; സമ്പന്നനായി ഒന്നിന്നും മുട്ടില്ല എന്നു ചൊ
 ല്ലിക്കൊണ്ടു നീ ആ നിർാഗ്രഹം, അരിഷ്ടനും, ദരിദ്രനും, കരുടനും,
 നഗ്നനും എന്നു തിരിയാത്തുയാൽ. സമ്പന്നനാവാൻ തീയിൽ ൧൮
 ചുട്ടു കഴിച്ചു ചൊന്നും, നിന്റെ നഗ്നതയുടെ ലജ്ജ വിളങ്ങി
 വരാതവണ്ണം ധരിക്കേണ്ടും വെള്ള ഉടുപ്പുകളും എന്നോടു മേടി
 ക്കയും, നീ കാണാനായി കണ്ണുകളിൽ ലേപം എഴുതുകയും വേ
 ണം എന്നു നിന്നോടു മന്ത്രിക്കുന്നു. ഞാനോ പ്രിയം ഭാവിക ൧൯
 നവരെ ഒക്കെയും ആകേടപിച്ചു ശിക്ഷിക്കുന്നു; ആകയാൽ
 എരിവുണ്ടായി മനന്തിരിയുക. ഇതാ ഞാൻ വാതുക്കൽ നിന്നു ൨൦
 മുട്ടുന്നു; ആരും എന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു വാതിലെ തുറന്നാൽ, അ
 വന്റെ അടുക്കെ ഞാൻ പുക്ക് അവനോടും അവൻ എന്നോ
 ടും കൂടെ അത്താഴം കഴിക്കും. ജയിക്കുന്നവനു ഞാൻ എന്നോടു ൨൧
 കൂടെ എന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിപ്പാൻ നല്കും; ഞാനും
 ജയിച്ച് എൻ പിതാവിനോടു കൂടി അവന്റെ സിംഹാസന
 ത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടുപ്രകാരം തന്നെ. ആത്മാവ് സഭകളോടു ൨൨
 പറയുന്നത് എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കുക.

൪. അദ്ധ്യായം.

സിംഹാസനസ്ഥനായ ദൈവത്തെ, (൪) സഭയിലും സൂക്തിയിലും സാരാംശമേയ
 വർ ചുറ്റി സൂതിച്ചു നില്ക്കുന്നതിനെ ലംഘിച്ചതു.

അനന്തരം ഞാൻ കണ്ടതു; ഇതാ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു വാതി ൧
 ൽ തുറന്നിട്ട് ആദിയിൽ കാഹളം പോലെ എന്നോടു പറഞ്ഞു
 കേട്ട ശബ്ദം ഇവിടെ കരേറി വാ, ഇതിൽ പിന്നെ ഉണ്ടാകേണ്ട
 നവ ഞാൻ നിന്നെക്ക് കാണിക്കും എന്നു ചൊല്ലിയ ഉടനെ.
 ഞാൻ ആത്മാവിലായി ചമഞ്ഞു. ഇതാ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇരിക്ക ൨
 ന ഒരു സിംഹാസനവും സിംഹാസനത്തിന്മേൽ ഇരിക്കുന്ന
 വനും (കാണായി). ഇരിക്കുന്നവൻ കാഞ്ചെക്ക് യസ്സി സർവ്വ ൩
 കല്ലുകളോടു സദൃശനും മരതകത്തിന്നു സമമായ പച്ച വില്ലും
 സിംഹാസനത്തിന്റെ ചുറ്റും (ആകുന്നു). സിംഹാസനത്തെ ൪

ചുറ്റി നില്ക്കുന്നത് ഇരുപത്തുനാലു സിംഹാസനങ്ങൾ തന്നെ; ആസനങ്ങളിന്മേൽ വെള്ളയുടുപ്പുകൾ ധരിച്ചും തലകളിൽ പൊൻകിരീടങ്ങൾ അണിഞ്ഞും ഉള്ള മൂപ്പന്മാർ ഇരുപത്തുനാലു
 ൫ രും ഇരുന്നു കണ്ടു. സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു മിന്നലുകളും ഒലികളും മുഴക്കങ്ങളും പുറപ്പെട്ടുകയും ദൈവത്തിന്റെ ഏഴു ആ
 ൬ രുമാക്കളുമാകുന്ന ഏഴു അംഗീദീപങ്ങൾ സിംഹാസനത്തിന്മുമ്പിൽ ജ്വലിക്കയും സിംഹാസനത്തിന്മുമ്പാകെ പള്ളിക്കിണത്തക
 ണ്ണാടിക്കടലും സിംഹാസനത്തിന്റെ നടുവിലും ചുറ്റിലും നാല് ജീവികൾ കണ്ണുകളാൽ മുമ്പുവും പിമ്പുവും നിറഞ്ഞുള്ളവ
 ൭ യും (ഉണ്ടു). ഒന്നാം ജീവി സിംഹസമുദ്രം, രണ്ടാം ജീവി കഴു
 യോടു സമുദ്രം, മൂന്നാം ജീവി മനുഷ്യനെ പോലെ മുഖമുള്ളതു
 ൮ നാലാം ജീവി പറക്കുന്ന കഴുചിന്നു തുല്യം. നാലു ജീവികളും ഓരോന്ന് ആറാമു ചിറകുള്ളവയായി നാലു പുറവും അകത്തും കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞും നിന്നു; ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനും വരുന്നവനുമായ (യശ. ൬, ൩) സർവ്വശക്തനായ യേശുവെന്ന ദൈവം വിശുദ്ധൻ വിശുദ്ധൻ വിശുദ്ധൻ എന്നു രാപ്പ
 ൯ ന് കൽ വിശ്രമം വരാതെ പറഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സിംഹാസനത്തിലിരുന്ന, യുഗാദിയുഗങ്ങളോളം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവന് ആ ജീവികൾ തേജസ്സും ബഹുമാനവും സ്രോത്രവും കൊടുക്കുന്നോ
 ൧൦ മും ഇരുപത്തുനാലു മൂപ്പന്മാരും സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവന്റെ മുമ്പിൽ വീണു കൊണ്ടു യുഗാദിയുഗങ്ങളോളം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനെ കുന്തിട്ടു, തങ്ങളുടെ കിരീടങ്ങളെ സിംഹാസന
 ൧൧ ത്തിന്മുമ്പിൽ ഇട്ടു കളഞ്ഞു. ഞങ്ങളുടെ കർത്താവും ദൈവവും ആയുള്ളോവെ! നീ സർവ്വവും സൃഷ്ടിച്ചു നിന്റെ ഇഷ്ടംമേതുവായി എല്ലാം ഉണ്ടായി, പടെക്കപ്പെട്ടതാകകൊണ്ടു തേജസ്സിനേയും ബഹുമാനത്തേയും ശക്തിയേയും കൈക്കൊൾമാൻ നീ പാത്രമാകുന്നു എന്നു പറയും.

൫. അദ്ധ്യായം.

മുദ്രിതമായ മേഖലോപനാപുസ്തകത്തെ, (൬)കഞ്ഞാടായവൻ എടുത്തുകൊൾകയാൽ, (൮) ജീവികൾ മൂപ്പന്മാരും, (൧൧) ഭൂതാദികളും സ്മരിക്കുന്നു.

൧ വിന്നെ ഞാൻ സിംഹാസനസ്ഥന്റെ വലക്കൈമേൽ ഒരു പുസ്തകം കണ്ടു; അത് അകവും പുറവും എഴുത്തുള്ളതും ഏഴു മുദ്രകളാൽ മുദ്ര ഇട്ടതും തന്നെ. ഈ പുസ്തകത്തെ വിടർത്തുവാൻ

വെളിപ്പാട് ൫. അ.

അതിൻ മുദ്രകളെ അഴിപ്പാനും ആർ പാത്രമാകുന്നു എന്നു മഹാ ശബ്ദത്തോടെ ചോദിക്കുന്ന ഊക്കനായ ഭൂതനെയും കണ്ടു. പുസ്തകത്തെ വിടർത്തുവാനോ നോക്കിക്കൊൾവാനോ സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും ഭൂമിക്കീഴിലും ആർക്കും കഴിഞ്ഞതും ഇല്ല. പുസ്തകത്തെ വിടർത്തുവാനോ നോക്കുവാനോ ആരും പാത്രമായി കാണായ്കൊണ്ടു ഞാൻ ഏറ്റവും കരഞ്ഞാറെ, മൂപ്പന്മാരിൽ ഒരാളുടെ അടുത്തു എണേറ്റു പറയുന്നു. കരയല്ല, ഇതായശ്ശൂദ ഗോത്രത്തിലെ സിംഹവും ദാവീദ് വേദ(ത്ത്രി)തമായവൻ പുസ്തകത്തെയും അതിന്റെ ഏഴു മുദ്രകളെയും തുറപ്പാനുതകവണ്ണം ജയം കൊണ്ടു. ഉടനെ ഞാൻ സിംഹാസനത്തിനും നാലു ജീവികൾക്കും മൂപ്പന്മാർക്കും മദ്ധ്യത്തിൽ അടുക്കപ്പെടുത്തുതു പോലെ ഒരു കുഞ്ഞാടു നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു. ഏഴു കൊമ്പുകളും സർപ്പലോകത്തെക്കും അയക്കപ്പെടുത്തുതു ദൈവാരാധനക്കും ഏഴു ആകുന്ന ഏഴു കണ്ണുകളും അതിനുണ്ടു; അതും വന്നു പുസ്തകത്തെ സിംഹാസനസ്ഥന്റെ വലക്കയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങി. പുസ്തകം വാങ്ങിയവനെ, നാലു ജീവികളും ഇരുപത്തുനാലു മൂപ്പന്മാരും അവനവൻ വീണകളും വിശുദ്ധരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ ആകുന്ന ധൂപവർഗ്ഗങ്ങൾ നിറഞ്ഞുള്ള പൊൻകലശങ്ങളും പിടിച്ചു കൊണ്ടു, കുഞ്ഞാടി നൂമ്പാകെ വീണു. പുസ്തകത്തെ വാങ്ങുവാനും അതിൻ മുദ്രകളെ തുറപ്പാനും നീ പാത്രം; നീയല്ലോ അടുക്കപ്പെട്ടു, തിരുരക്തം കൊണ്ടു സർപ്പഗോത്രത്തിലും ഭാഷയിലും വംശത്തിലും ജാതിയിലും നിന്നു ഉള്ളവരെ ദൈവത്തിനായി മേടിച്ചു കൊണ്ടു. ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്നു രാജ്യവും പുരോഹിതരും ആക്കി വെച്ചു, അവർ ഭൂമിമേൽ വാഴുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നൊരു പുതിയ പാട്ടു പാടുന്നു. പിന്നെ ഞാൻ സിംഹാസനത്തിനും ജീവികൾക്കും മൂപ്പന്മാർക്കും ചുഴലവും കണ്ടു ഏറിയ ഭൂതന്മാരുടെ ശബ്ദം കേട്ടു, അവരുടെ എണ്ണം ലക്ഷം ലക്ഷങ്ങളും ആയിരായിരങ്ങളും തന്നെ. ആയവർ മഹാ ശബ്ദത്തോടെ പറഞ്ഞു: അടുക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാടായവൻ ശക്തി, ധനം, ജ്ഞാനം, ഊക്കു, ബഹുമാനം, തേജസ്സു, സൂതികളും ലഭിച്ചവൻ പാത്രമാകുന്നു. എന്നാറെ, സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിമേലും ഭൂമിക്കു കീഴും സമുദ്രത്തിലും ഉള്ള സകല സൃഷ്ടിയും അവറിലുള്ളത് എപ്പേരും സിംഹാസനസ്ഥനും കുഞ്ഞാടിനും സൂതിയും ബഹുമാനവും തേജസ്സും ബലവും യുഗാദിയുഗങ്ങളിലും (ഉണ്ടാക) എന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടു. നാലു ജീവികളും ആമെൻ

എന്നു പറഞ്ഞു ഇരുപത്തുനാലു മൂപ്പന്മാരും (യുഗാദിയുഗങ്ങളിലും ജീവിക്കുന്നവനെ) വീണ്ടു കമ്പിടുകയും ചെയ്തു.

൬. അദ്ധ്യായം.

ആറു മുദ്രകളെ തുറക്കുകയാൽ ഞാനറുന്നോടുകഴിഞ്ഞു ആരുംഭയത്തു കാട്ടുന്നത.

൧ **വി**ന്നെ ഞാൻ കണ്ടു, കുഞ്ഞൊഴയവൻ ഏഴു മുദ്രകളിൽ ഒന്നിനെ തുറന്നപ്പോൾ നാലു ജീവികളിൽ ഒന്നു നീ വന്നു നോക്കുക എന്ന് ഇടിയൊലിയോടെ പറഞ്ഞു കേട്ടു. ഉടനെ ഞാൻ കണ്ടതിതാ: ഒരു വെള്ളക്കുതിര അതിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവനു വില്ലുണ്ടു, കിരീടവും നല്ലപ്പെട്ടു; അവൻ ജയിക്കുന്നവനായി ജയം കൊൾവാനും പുറപ്പെട്ടു. അവൻ രണ്ടാം മുദ്രയെ തുറന്നാറെ,

൨ **വ**രിക എന്നു രണ്ടാം ജീവി പറഞ്ഞു കേട്ടു. ചുവന്നതായ മറൊരു കുതിര പുറപ്പെട്ടു, അതിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവനു ഭ്രമിയിൽനിന്നു സമാധാനത്തെ എടുപ്പാനും തങ്ങളിൽ അറുക്കുമാറാക്കുവാനും അനുജനും ഉണ്ടായി വലിയ വാളും കൊടുക്കപ്പെട്ടു. മൂന്നാം മുദ്രയെ തുറന്നാറെ, ഞാൻ മൂന്നാം ജീവി വരിക എന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടു നോക്കി, ഇതാ കറുത്ത കുതിര അതിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ കയ്യിൽ തുലാസ് പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. നാലു ജീവികളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽനിന്ന് ഒരു ശബ്ദം, ഇടങ്ങഴി കോതമ്പ് ഒരു പണത്തിന്നും മൂന്നിടങ്ങഴി യവം ഒരു പണത്തിന്നും (ആക) എണ്ണയും മധുരസവും നഷ്ടം ചെയ്യല്ലു താനും എന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടു.

൩ **നാ**ലാം മുദ്രയെ തുറന്നാറെ, ഞാൻ നാലാം ജീവിയുടെ ശബ്ദം വരിക എന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടു നോക്കി. ഇതാ മഞ്ഞളിച്ച കുതിരയും അതിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവനു മരണം എന്നു പേരുള്ളതുപാതാളം പിഞ്ചെല്ലുന്നതും (കണ്ടു): അവർക്കു വാളും ക്ഷാമവും ചാക്കും കൊണ്ടും ഭ്രമിയിലെ ഗുഹങ്ങളാലും ഭ്രമിയുടെ കാലംശത്തോളം കൊന്നു കളവാൻ അധികാരം നല്ലപ്പെട്ടു.

൪ **അ**വൻ അഞ്ചാം മുദ്രയെ തുറന്നാറെ, ദൈവവചനവും അവർക്കുള്ള സാക്ഷ്യവും നിമിത്തമായി അറുക്കപ്പെട്ടവരുടെ ദേഹികളെ വെലിപീഠത്തിങ്കീഴിൽ ഞാൻ കണ്ടു. അല്ലയോ വിശുദ്ധനും സത്യവാനുമായ ഉടയവനെ ഭൂവാസികളിൽ ഞങ്ങളുടെ രക്ഷം (ചൊല്ലി) നീ വിസ്മാരവും പ്രതികാരവും നടത്താത്തത് എത്രത്തോളം? എന്നു മറ്റൊ ശബ്ദത്തോടെ വിളിച്ചാറെ, അവർക്കുവന്നു വെള്ള അങ്കി നല്ലപ്പെട്ടു; അവർ എന്ന പോലെ

കുല പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്ന അവരുടെ കൂട്ടുദാസരും സഹോദരരും നിറവാപ്പുരുവോളത്തേക്കു ഇനി ചെറു കാലം സ്വസ്ഥമാപ്പാക്കേണം എന്നു പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

ആറാം മുദ്രയെ തുറന്നാറെ, ഞാൻ കണ്ടതു: വലിയ ഭൂകമ്പം മറുണ്ടായി, സൂര്യൻ കരിമ്പടം പോലെ കറുത്തും ചന്ദ്രൻ രക്തതുല്യമായും ചമഞ്ഞു. അത്തിമരം പെരുങ്കാരകളാൽ കുലുങ്ങിട്ട് അകാലക്കായ്മയ്ക്കു ഉതിക്കും പോലെ വാനത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളും ഭൂമിമേൽ വീണു. ചുരുട്ടുന്ന പുസുകച്ചുരുൾ പോലെ വാനവും വാങ്ങി, എല്ലാ മലയും ദ്വീപും സ്വസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു ഇളകി പോകയും ചെയ്തു. ഭൂമിയിലെ രാജാക്കൾ മരഞ്ഞു കൾ സഹസ്രാധിപരും ധനവാന്മാരും ഉറക്കരും സകല ദാസന്മാരും സകല സ്വന്തന്മാരും ഗൃഹകളിലും മലപ്പാറകളിലും ഒളിച്ചുകൊണ്ടു, മലകളോടും പാറകളോടും പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾമേൽ വീഴുവിൻ, സിംഹാസനസ്ഥന്റെ മുഖത്തിൽനിന്നും കുത്താടിൻ കോപത്തിൽനിന്നും ഞങ്ങളെ മറക്കയും ചെയ്യിൻ. അവന്റെ മഹാ കോപദിവസം വന്നു സ്വത്രം: പിന്നെ നിലെപ്പാൻ ആർക്കു കഴിയും?

൭. അദ്ധ്യായം.

വിശ്വാസികളായ ഇസ്രായേലുകൾ മുദ്രയും, (൯) സകല ജാതികളിലുമുള്ള ദേവകൂട്ടത്തിന്നു നിയമ്യ രക്ഷയും.

൫൦)തിന്റെ ശേഷം ഭൂമിമേലും കടലിനേലും യാതൊരു മരത്തിനുമേലും കാറ്റ് ഉന്താപ്പാൻ നാലു ദൂതന്മാർ ഭൂമിയിലെ നാലു കാരുകൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഭൂമിയുടെ നാലു കോണുകളിലും നില്ക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. മറ്റൊരു ദൂതൻ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മുദ്രയുമായി സൂര്യോദയത്തിങ്കന്നു കരേറുന്നതും കണ്ടു; അവൻ ഭൂമിയേയും സമുദ്രത്തേയും ചേരും വരുത്തുവാൻ വരും ലഭിച്ചുള്ള നാലു ദൂതന്മാർക്കു മഹാ ശബ്ദമുത്തോടെ ആത്തു പറഞ്ഞു; നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ ദാസരെ അവരുടെ നെറികിളിയിൽ ഞങ്ങൾ മുദ്രയിട്ടു കഴിവോളം ഭൂമിയേയും കടലിനേയും മരങ്ങളേയും ചേരും വരുത്താല്ല എന്നത്രെ. പിന്നെ മുദ്രയിപ്പെട്ടവരുടെ എണ്ണം ഇസ്രായേൽ പുത്രരുടെ സകല ഗോത്രത്തിൽനിന്നും നൂററിനാല്പത്തുനാലായിരം പേർ മുദ്രയിട്ടവർ എന്നു ഞാൻ കേട്ടു. യഹൂദഗോത്രത്തിൽ മുദ്രിതർ പന്ത്രണ്ടായിരം; രൂബൻ ഗോത്രം ൫

ത്തിൽ മുദ്രിതർ പന്ത്രണ്ടായിരം; ഗാദ് ഗോത്രത്തിൽ മുദ്രിതർ പന്ത്രണ്ടായിരം; അശേർ ഗോത്രത്തിൽ മുദ്രിതർ പന്ത്രണ്ടായിരം നപുലി ഗോത്രത്തിൽ മുദ്രിതർ പന്ത്രണ്ടായിരം; മനശ്ശേ ഗോത്രത്തിൽ മുദ്രിതർ പന്ത്രണ്ടായിരം. ശിമ്യോൻ ഗോത്രത്തിൽ മുദ്രിതർ പന്ത്രണ്ടായിരം; ലേവി ഗോത്രത്തിൽ മുദ്രിതർ പന്ത്രണ്ടായിരം; ഇസന്ധാർ ഗോത്രത്തിൽ മുദ്രിതർ പന്ത്രണ്ടായിരം. ജബൂലൂൻ ഗോത്രത്തിൽ മുദ്രിതർ പന്ത്രണ്ടായിരം; യോസേഫ് ഗോത്രത്തിൽ മുദ്രിതർ പന്ത്രണ്ടായിരം; ബിന്യാമീൻ ഗോത്രത്തിൽ മുദ്രിതർ പന്ത്രണ്ടായിരം പേർ എന്നത്രെ.

൯ അതിൽ പിന്നെ ഞാൻ കണ്ടതിതാ: സകല ജാതിയിലും ഗോത്രത്തിലും വംശത്തിലും ഭാഷയിലും നിന്നു (ചേന്നു) ആർക്കും എണ്ണിക്കൂടാതൊരു മഹാപുരുഷാരം വെള്ള അങ്കികളും കൈകളിൽ കുരുത്തോലകളും പൂണ്ടു, സിംഹാസനത്തിന്നും കുഞ്ഞാടിന്നും
൧൦ മുന്പാകെ നിന്നു. സിംഹാസനസ്ഥനായ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്നും കുഞ്ഞാടിന്നും തന്നെ രക്ഷിയുള്ളു എന്നു, മഹാ ശബ്ദത്തോടെ വിളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാ ഭൂതന്മാരും സിംഹാസനത്തിന്നും മൂപ്പന്മാർക്കും നാലു ജീവികൾക്കും ചൂഴ്ചവും നിന്നു സിംഹാസനത്തിന്മുമ്പിൽ മുഖങ്ങൾ കവിഞ്ഞു വീണു ആമെൻ സൂരിയും, തേജസ്സും, ജ്ഞാനവും, സ്മൃതവും, ബഹുമാനവും, ശക്തിയും, ഊർക്കും നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്നു യുഗാദിയുഗങ്ങളിലും
൧൧ (ഉണ്ടു) എന്നു ദൈവത്തെ കുവിടുകയും ചെയ്തു. മൂപ്പരിൽ ഒരുത്തൻ ഉരിയാടി: ഈ വെള്ള അങ്കികളെ ഉടുത്തവർ ആരാകുന്നു എവിടെനിന്നു വന്നു എന്ന് എന്നോടു പറഞ്ഞതിന്നു, കർത്താവെ, നീ അറിയുമല്ലോ എന്നു ഞാൻ ചൊല്ലിയപ്പോൾ, അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞിതു: ഇവർ മഹാക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു വരുന്നവർ തങ്ങളുടെ അങ്കികളെ കുഞ്ഞാടിൻ രക്തത്തിൽ അലക്കി വെള്ളപ്പിച്ചുകൊണ്ടവർ. ആകയാൽ ദേവസിംഹാസനത്തിന്മുമ്പിൽ ഇരുന്ന അവന്റെ ആലയത്തിൽ രാപ്പകൽ അവനെ ഉപാസിക്കുന്നു, സിംഹാസനസ്ഥൻ അവരുടെ മേൽ
൧൩ കുടിപാർക്കും. ഇനി വിശക്കയും ഇല്ല, ദാഹിക്കയും ഇല്ല, വെയിലും യാതൊരു ചൂടും അവർക്ക് തട്ടുകയും ഇല്ല. കാരണം സിംഹാസനത്തിൻ മദ്ധ്യേ ഉള്ള കുഞ്ഞാടു അവരെ മേച്ചു ജീവനീരുവകളിലേക്ക് വഴി നടത്തുകയും ദൈവം താൻ(യശ.൨൫,൮) അവരുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്ന് അശ്രുക്കളെല്ലാം തുടച്ചു കളകയും ചെയ്യും

വ. അദ്ധ്യായം.

(— ൧൧ അ.) ഏഴാം മുദ്രയെ തുറന്നിട്ടു ഏഴു കാഹളധ്വാനികൾ വരുന്നതിൽ,
(൭) ഒന്നാമത്തെ കാഹളധ്വാനികൾ നാലു.

(൧൩ത്തോട്) ആയവൻ ഏഴാം മുദ്രയെ തുറന്നാറെ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഏകദേശം അര മുഹൂർത്തം മൌനത ഉണ്ടായി. അപ്പോൾ വൈവത്തിന്മുമ്പാകെ നില്ക്കുന്ന ഭൂതന്മാർ എഴുവരേയും ഞാൻ കണ്ടു; അവർക്കു ഏഴു കാഹളങ്ങളും നല്കപ്പെട്ടു. മറ്റൊരു ഭൂതൻ ന്യായാനിൻ തീക്കലശപുമായി വന്നു, ബലിപീഠത്തോട് അടുത്തുനിന്നു സിംഹാസനത്തിൻ മുമ്പിലുള്ള സ്വർഗ്ഗപീഠത്തിന്മേൽ സകല വിശുദ്ധരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾക്കായിക്കൊണ്ടും അപ്പിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു് അനേക ധൂപവർഗ്ഗങ്ങളും അവന്നു നല്കപ്പെട്ടു. ആ ധൂപങ്ങളുടെ പുക വിശുദ്ധരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾക്കായിട്ടു ഭൂതന്റെ കൈയിൽനിന്നു വൈവമുമ്പിലേക്കു കരേറി. ഭൂതൻ തീക്കലശത്തെ എടുത്തു ബലിപീഠത്തിലെ കന്നൽ കൊണ്ടു നിറച്ചു ഭൂമിമേൽ തുകികളുത്തു; ഉടനെ ഒലികളും മുഴക്കങ്ങളും മിന്നലുകളും ഭൂതന്മാരും ഉണ്ടായി. ഏഴു കാഹളങ്ങളുള്ള ൩ ഭൂതൻ എഴുവരും കാഹളം ഊതുവാൻ ഒരുങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഒന്നാമൻ ഊതിയാറെ, ചോര ഇടകലനുള്ള ആലിപ്പഴവും അഗ്നിയും ഉണ്ടായി. ഭൂമിമേൽ ചൊരിഞ്ഞിട്ടു ഭൂമിയിൽ മൂന്നു ഹലോന്നു വെന്തു, മരങ്ങളും മൂന്നാലൊന്നു വെന്തു, എല്ലാ പച്ചപ്പല്ലും വെന്തുപോയി. രണ്ടാം ഭൂതൻ ഊതിയാറെ, അഗ്നി എരിയുവുന്ന വനമെക്കു് ഒത്തതു കടലിൽ തള്ളപ്പെട്ടിട്ടു കടലിൽ മൂന്നാലൊന്നു ചോരയായ്യിന്നു. കടലിലെ സൃഷ്ടികൾ പ്രാണങ്ങളുൾക്കൂവറിൽ മൂന്നാലൊന്നു ചത്തു, കപ്പലിലും മൂന്നാലൊന്നു ചേതം വന്നുപോയി. മൂന്നാം ഭൂതൻ ഊതിയാറെ, ദീപം പോലെ കടലിൽത്തന്ന മഹാനക്ഷത്രം വാനത്തിൽനിന്നു വീണു; പുഴകളിൽ മൂന്നാന്നിദന്മലും നീരുറവുകളിലും തട്ടി; നക്ഷത്രത്തിന്നു കാഞ്ഞിരം എന്ന പേർ ചൊല്ലുന്നു. വെള്ളങ്ങളിൽ മൂന്നാന്നു കാഞ്ഞിരമായ്യാകുന്നു; കൈപ്പായതിനാൽ വെള്ളങ്ങളുംകൊണ്ടു മനുഷ്യരിൽ പലരും മരിച്ചുപോയി. നാലാം ഭൂതൻ ഊതിയാറെ, സൂര്യനിൽ മൂന്നാന്നും ചന്ദ്രനിൽ മൂന്നാന്നും നക്ഷത്രങ്ങളിൽ മൂന്നാന്നും അടിക്കപ്പെട്ടതു; അതിൽ മൂന്നാന്നു് ഇരുണ്ടു

ദിവൻ

REVELATION IX.

പോകയും പകലിലും രാത്രിയിലും മൂന്നൊന്നു വെളിച്ചമില്ലാത്ത
൧൩ ഇരിക്കയും ആകേണ്ടതിന്നത്രെ. പിന്നെ ഞാൻ കണ്ടത് ഒരു
കഴുക നടുവാനത്തുടെ പറന്നു; അല്ലയോ ഭൂതൻ മൂവരും ഊതേ
ണ്ടുന്ന ശേഷം കാഹളധ്വനികൾ മേതുവായിട്ടു ഭൂവാസികൾ
ക്ക് ഹാ കഷ്ടം കഷ്ടം കഷ്ടം എന്നു മഹാ ശബ്ദത്തോടെ പറ
ഞ്ഞു കേട്ടു.

൯. അദ്ധ്യായം.

അഞ്ചാമതും, (൧൩) ആറാമതുമായ കാഹളധ്വനികളാലെ ഹാ കഷ്ടങ്ങൾ രണ്ടും.

൧ **അ**ഞ്ചാം ഭൂതൻ ഊതിയാറെ, വാനത്തിൽനിന്നു ഭൂമിയിൽ ചാ
ടിയിരിക്കുന്ന ഒരു നക്ഷത്രത്തെ ഞാൻ കണ്ടു; ആയവൻ അ
൨ ഗ്രാധ കിണറ്റിനുള്ള താക്കോൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടു. അഗ്രാധ കി
ണറ്റിനെ തുറന്നാറെ, വലിയ ഉലയുടെ പുകപോലെ കിണ
റ്റിൽനിന്നു പുകപൊങ്ങി, കിണറ്റിൻ പുകയാൽ സൂര്യൻ ആ
൩ കാശവും ഇരുണ്ടുപോയി. പുകയിൽനിന്നു തുള്ളൻ കൂട്ടം ഭൂമി
മേൽ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവറിന്നു ഭൂമിയിലെ തേളുക
൪ ൾക്കുള്ള അധികാരം പോലെ അധികാരം നല്കപ്പെട്ടു. ഞാൻ
കളിൽ ദേവമുദ്ര ഇല്ലാത്ത മനുഷ്യരെ മാത്രമല്ലാതെ, ഭൂമിയുടെ പ
ല്ലം പച്ച ഒന്നും ഒരു മരവും ചേരും വരത്തരത് എന്നു പറയ
൫ പ്പെട്ടു. ആയവനെ കൊല്ലുക അല്ല താനും; അഞ്ചു മാസം പീഡി
൬ പ്പിക്കേണം എന്നത്രെ അവറിന്ന് അനുജ്ഞ ആയി. അവ
രുടെ പീഡയൊ തേൾ മനുഷ്യനെ കുത്തുന്ന പീഡ പോലെ,
ആ ദിവസങ്ങളിൽ മനുഷ്യർ മരണത്തെ അന്വേഷിക്കും, കാ
൭ കെയില്ല താനും; ചാവാനു കൊതിക്കും, മരണം അവരെ വിട്ടു
൮ ഓടുകയും ചെയ്യും. തുള്ളന്മാരുടെ രൂപങ്ങൾ യുദ്ധത്തിന്നു ചമ
യിച്ച കുതിരകൾക്കു ഒത്തത്; തലകളിന്മേൽ ചൊൻ കിരീടങ്ങ
൯ ൾപോലെയും മുഖങ്ങൾ മനുഷ്യ മുഖങ്ങൾ പോലെയും (കണ്ടു)
൧൦ സ്രീകൃന്തൽ പോലെ മുടിയും സിംഹങ്ങൾക്ക് ഒത്ത പല്ലുകളും ഉ
ന്നുണ്ടു. ഇരിമ്പു ചട്ടകൾ പോലെ കവചങ്ങൾ ഉണ്ടു; ചിറകുക
ളുടെ ശബ്ദം ഏറിയ കുതിരത്തരകൾ പടയിൽ ഓടുന്നതിന്റെ
൧൧ നാദം പോലെ. തേളുകൾക്ക് ഒത്ത വാലുകളും വാലുകളിൽ വി
ഷമുള്ളുകളും ഉണ്ടു; മനുഷ്യരെ അഞ്ചു മാസം ചേരും വരത്ത
൧൨ വാൻ അധികാരവും ഉണ്ടു. രാജാവായി അവറിന്നു മീനെ
അഗ്രാധത്തിൻ ഭൂതൻ ഉണ്ടു; അവൻ എബ്രായഭാഷയിൽ

വെളിപ്പാട് നം. ൧൦. അ.

അബദ്ദോൻ (കേടിടം) എന്നും യവനത്തിൽ അപൊല്ലയോൻ (സംഹാരി) എന്നും പേരാകുന്നു. ധാ കഷ്ടം ഒന്നു കഴിഞ്ഞു; ക ൧൨ ഞാലും ഇനി ധാ കഷ്ടങ്ങൾ രണ്ടും ഇതില്ലെന്നു വരുന്നു.

ആറാം ഭൂതൻ ഉന്തിയാറെ, ദൈവമുമ്പിലെ സ്വർണ്ണപ്പീഠത്തി ൧൩ ന്റെ നാലു കൊമ്പുകളിൽനിന്നും ഒരു ശബ്ദം വന്നു. ക്രമമുള്ള ൧൪ ആറാം ഭൂതനോടു ഞാൻ എന്ന മഹാ നദിവക്കത്തു കെട്ടു പെട്ടുള്ള നാലു ഭൂതരെ അഴിച്ചു വിട്ടുക എന്നു പറയുന്നതു: ഞാൻ കേട്ടു. ഉടനെ മനുഷ്യരിൽ മൂന്നൊന്നിനെ കൊല്ലുവാൻ ൧൫ നാഴികകെങ്കും നാഴികകെങ്കും മാസത്തിന്നും ആണ്ടിന്നും ഒരുങ്ങി നി ക്കുന്ന ഭൂതന്മാർ നാലപരും കെട്ടഴിക്കപ്പെട്ടു. കുതിരപ്പടകളുടെ ൧൩ സംഖ്യ ഇരുപതിനായിരത്തിൽ പെരുകിയ പതിനായിരം ത ന്നെ എന്നു ഞാൻ അവരിൽ എണ്ണത്തെ കേട്ടു. ദർശനത്തി ൧൭ ൽ ഞാൻ കുതിരകളെയും പുറത്തു കരേറിയവരെയും കണ്ടതിപ്ര കാരം, തീ നിറവും രക്തനീലവും ഗന്ധകവർണ്ണവുമുള്ള കവച ങ്ങൾ ഉണ്ടു; കുതിരത്തലകൾ സിംഹശിരസ്സുകൾ പോലെയും വായ്ക്കളിൽനിന്നു തീ പുക, ഗന്ധകങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടും (കണ്ടു). ഈ ൧൮ മൂന്നു ബാധകളാൽ മനുഷ്യരിൽ മൂന്നൊന്നു മരിച്ചുപോയി; അ വരിൻ വായ്ക്കളിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന തീ പുക, ഗന്ധകങ്ങളാ ലത്രെ. അവരിന്റെ അധികാരം എങ്കിലൊ അവരിൻ വാ ൧൯ യിലും വാലുകളിലും ആകുന്നു; വാലുകളല്ലാ സ്വപ്നങ്ങൾ പോ ലെ തലകൾ ഉള്ളവ തന്നെ; ഇവ കൊണ്ടത്രെ നഷ്ടം വരത്തു ന്നു. ഈ ബാധകളാൽ കൊല്ലപ്പെടാത്ത ശേഷം മനുഷ്യരോ ൨൦ ള്ളതങ്ങളെയും കണ്ടും കേട്ടും നടന്നും കൂടാത്ത പൊൻ, വെള്ളി, ചെമ്പു, കല്ലു, മരം ഇവറ്റാലുള്ള ബിംബങ്ങളെയും കമ്പിടാത വണ്ണം തങ്ങളുടെ കൈകളിൽ കെട്ടിയുകയെ വിട്ടു, മനത്തിരിഞ്ഞിട്ടില്ല. തങ്ങളുടെ കലകളെയും ഒടികളെയും പുലയാട്ടിനെയും കളവുക ൨൧ ളെയും വിട്ടു, മനം തിരിഞ്ഞതും ഇല്ല.

൧൦. അദ്ധ്യായം.

ദൈവമർമ്മം വൈകാതെ നിവൃത്തിയാകും എന്നു, (൮) ദർശനക്കാരൻ മധുരകൈപ്പു ജ്ജ പുസ്തകം വിഴങ്ങിക്കൊണ്ട് അറിയിക്കേണ്ടതു.

ഞാൻ ഉറക്കനായ മറ്റൊരു ഭൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ൧ ഇറങ്ങുന്നത് കണ്ടു, അവൻ മേഘം ഉടുത്തും തലമേൽ പച്ചുവി ള്ള പുണ്ടും മുഖം സൂര്യനെ പോലെയും കാലുകൾ തീരത്തുണുകൾ ൨൨ ഉൾപ.

൨ പോലെയും ഉള്ളവൻ. അവന്റെ കയ്യിൽ തുറന്നിട്ടുള്ള ചെ
 ൩ റ പുസ്തകം ഉണ്ടു, വലത്തെക്കാലെ കടലിനേലും ഇടത്തെ
 ൩ കാലെ ഭൂമിനേലും വെച്ചു. സിംഹം അലരും പോലെ അവൻ
 ൪ മഹാശബ്ദത്തോടെ കൂക്കി കൂക്കിയ ഉടനെ ഏഴു ഇടിമുഴക്കങ്ങ
 ൪ ും തങ്ങളുടെ ഒലികളെ കേൾപ്പിച്ചു. ഏഴിടികളും കേൾപ്പിച്ചാ
 ൪ റെ, ഞാൻ എഴുതുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ, ഏഴിടികളും കേൾപ്പിച്ച
 ൪ ത് എഴുതാതെ മുദ്രയിട്ടേക്ക എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നൊരു ശ
 ൫ ബ്ദം പറഞ്ഞു കേട്ടു. പിന്നെ സമുദ്രഭൂമികളിനേൽ നിന്നു കണ്ട
 ൩ ള്ളതൻ തന്റെ വലക്കയ്യെ വാനത്തെക്കയർത്തി. വാനത്തെയും
 ൪ അതിലുള്ളവയും, ഭൂമിയെയും അതിലുള്ളവയും, സമുദ്രവും അതി
 ൪ ലുള്ളവയും സൃഷ്ടിച്ചും യുഗാദിയുഗങ്ങളിൽ ജീവിച്ചും ഇരിക്ക
 ൪ ന്നവൻ ആണു സത്യം ചെയ്തിതു: ഇനി കാലമാകയില്ല, ഏഴും
 ൪ ഒഴുതൻ കാമളും ഊതുവാനിരിക്കുന്ന നാദത്തിൻ ദിവസങ്ങളിൽ
 ൪ ദൈവത്തിന്റെ മർമ്മം അവൻ സ്വഭാസരായ പ്രവാചകർക്ക്
 ൪ സുവിശേഷിച്ചു കൊടുത്ത പ്രകാരം (ദാനി. ൧൨, ൭.) നിവൃത്തി
 ൪ യായി കഴിഞ്ഞു എന്നത്രെ.

൧൮ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു കേട്ട ശബ്ദം പിന്നെയും എന്നോ
 ൪ ട്തിയാടി, നീ ചെന്നു സമുദ്രഭൂമികളിനേൽ നില്ക്കുന്ന ഒഴുതന്റെ
 ൪ കയ്യിൽനിന്ന് ആ തുറന്ന പുസ്തകത്തെ വാങ്ങുക എന്നു പറ
 ൪ ന്നു. ഞാൻ ഒഴുതനെ ചെന്നു നോക്കി, എനിക്ക് പുസ്തകം തര
 ൪ വാൻ ചോദിച്ചാറെ, അതിനെ വാങ്ങി ഭക്ഷിക്ക നിന്റെ വയ
 ൪ റിനെ കൈപ്പിക്കും എങ്കിലും വായിൽ തേനു പോലെ മധുരിക്കും
 ൧൦ ഞാൻ ഒഴുതന്റെ കയ്യിൽനിന്നു പുസ്തകത്തെ വാങ്ങി ഭക്ഷിച്ചു, അ
 ൪ ത് എന്റെ വായിൽ തേനു പോലെ മധുരമായി, (മജ. ൩, ൩) തി
 ൧൧ ന്നുകളുണ്ടാറെ, എന്റെ വയറു കച്ചുപോയി. അവനും എന്നോ
 ൪ ട് പറഞ്ഞു, നീ ഇനിയും അനേകം പംശങ്ങളേയും ജാതികളേയും
 ൪ ഭാഷകളേയും രാജാക്കന്മാരെയും കൊണ്ടു പ്രവചിക്കണം.

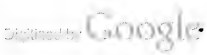
൧൧. അദ്ധ്യായം.

ഒടുക്കം യശശലേമിൽ ജാതികളാലെ പീഡയും, (൩) രണ്ടു സാക്ഷികളാൽ അര
 താപചോഷണവും, (൧൨) ശിക്ഷയാൽ മാനസാന്തരവും വരേണ്ടതു, (൧൫) ഷ
 ഴാം കാഹളത്താലെ മുഖെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിവൃത്തി വരുന്നത്.

൧ പിന്നെ കോലിന്റെ പ്രായത്തിൽ ഒൻഓട എനിക്ക് തരപ്പെ
 ൪ ട്ടു വാക്കണ്ടായിതു: അല്ലയൊ ദൈവത്തിൻ ആലയത്തേയും
 ൪ ൩൯

വെളിപ്പാടു ൧൧. അ.

വെളിപ്പിറങ്ങേയും അതിൽ കമ്പിടുന്നവരേയും അതന്നു കൊ
 ൧൦൧. ആലയത്തിന്നു പുറത്തുള്ള പ്രാകാരത്തെ അതുകൊണ്ടു പു
 ൧൦൨. രമെവിട്ടേക്കു; അതല്ലൊ ജാതികൾക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ടു, അവർ വി
 ൧൦൩. ശുദ്ധ നഗരത്തെ നാലുത്തൂരണ്ടു മാസം ചവിട്ടി. നടക്കും. അ
 ൧൦൪. ന്നു ഞാൻ എന്റെ സാക്ഷികൾക്കു ഇരുവർക്കും (അധികാരം)
 ൧൦൫. കൊടുക്കും; അവർ രട്ടുത്തും കൊണ്ടു ആയിരത്തിരണ്ടുപതു
 ൧൦൬. ദിവസം പ്രവചിക്കും. ആയവർ ഭൂമിയുടെ കർത്താവിനുമ്പാ
 ൧൦൭. കെ നില്ക്കുന്ന (ജ. ക. ൪, ൨. ൩. ൧൪.) ആ രണ്ടു ഒലിവ മരങ്ങ
 ൧൦൮. ഉം രണ്ടു നിലവിളക്കുകളും ആകുന്നു. ആരും അവരെ ചേരും ൨
 ൧൦൯. വരുത്തുവാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ, അവരുടെ വായിൽനിന്നു അഗ്നി
 ൧൧൦. പുറപ്പെട്ടു അവരുടെ ശത്രുക്കളെ തിന്നു കളയും. അവരെ ആരും
 ൧൧൧. കൊല്ലുവാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ അവൻ അങ്ങിനെ കൊല്ലപ്പെടേ
 ൧൧൨. ന്നും. അവരുടെ പ്രവാചകദിവസങ്ങളിൽ മഴ പെയ്യാതെ വന്നു
 ൧൧൩. വാനത്തെ അടപ്പാൻ അധികാരം ഉണ്ടു; വെള്ളങ്ങളെ രക്ത
 ൧൧൪. മാക്കി മാറുവാനും തോന്നും തോറും സകല ബാധകൊണ്ടും ഭൂ
 ൧൧൫. മിയെ തല്ലുവാനും അധികാരം ഉണ്ടു. അവരുടെ സാക്ഷ്യത്തെ
 ൧൧൬. തികച്ചപ്പോൾ അഗാധത്തിൽനിന്നു കരേറിവരുന്ന മൂഗം അ
 ൧൧൭. വരോടു പട കൂടി, അവരെ ജയിച്ചു കൊന്നു കളയും. അവരുടെ
 ൧൧൮. വൃകർത്താവും ശ്രീശിക്ഷപ്പെട്ട മഹാ നഗരത്തിന്റെ വീഥിയിൽ അ
 ൧൧൯. വരുടെ ശവങ്ങളും കിടക്കും; അതിന്നു ആത്മീകമായി (യശ. ൩,
 ൧൨൦. ൩.) സദോം എന്നും മിസ്ര എന്നും പേരുണ്ടു. വംശഗോത്രങ്ങ
 ൧൨൧. ന്നിലും ഭാഷാജാതികളിലും പലരും അവരുടെ ശവങ്ങൾ മൂന്നു
 ൧൨൨. ദിവസം കണ്ടു, ശവങ്ങളെ തറകളിൽ വെപ്പാൻ സമ്മതിക്കാതെ
 ൧൨൩. ഇരിക്കുന്നു. ഭൂവാസികളും അവർ നിമിത്തം സന്തോഷിച്ചും ൧൦
 ൧൨൪. കളിച്ചും കൊള്ളുന്നു; പ്രവാചകന്മാർ ഇരുവരും ഭൂവാസികളെ
 ൧൨൫. പീഡിപ്പിച്ചവരായാൽ അന്ത്യോന്ത്യം കാങ്കുകൾ കൊടുത്തയ
 ൧൨൬. ക്കും മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ദൈവത്തിൽനിന്നു ൧൧
 ൧൨൭. ജീവന്റെ ആത്മാവ് അവരിൽ പുകു, അവർ കാലുകൾ ഉറ
 ൧൨൮. ന്നി നിന്നു; അവരെ നോക്കി കാണുന്നവർക്കു മഹാ ഭയം തട്ടുക
 ൧൨൯. യും ചെയ്യും. എന്നാറെ, ഇവിടെ കരേറി വരുവിൻ എന്നു സ്വ ൧൨
 ൧൩൦. ഗ്ഗ്ത്തിൽനിന്നു മഹാശബ്ദം അവരോടു പറയുന്നതു കേട്ടു; അ
 ൧൩൧. വരും ശത്രുക്കൾ അവരെ കണ്ടിരിക്കവെ മേഘത്തിലായി സ്വ
 ൧൩൨. ഗ്ഗ്ത്തേക്കു കരേറി പോയി. ആ നാഴികയിൽ വലിയ ഭൂകമ്പം ൧൩
 ൧൩൩. ഉണ്ടായി; പട്ടണത്തിൽ പത്തൊന്നു ഇടിഞ്ഞു വീണു, ഭൂകമ്പ

ത്തിൽ മനുഷ്യൻ ഏഴായിരം പേർ കൊല്ലപ്പെട്ടു, ശേഷിച്ചവർ ഭയപരശ്വരനും; സ്വർഗ്ഗത്തിൻ ദൈവത്തിന്നു തേജസ്സു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. രണ്ടാമത്തെ ഹാ കപ്പും കഴിഞ്ഞു, കണ്ടാലും മൂന്നാമത്തെ ഹാ കപ്പും വേഗം വരുന്ന.

൧൫ ശേഷം ഏഴാം ദൂതൻ കാമളം ഉറുതിയാറെ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മഹാശബ്ദങ്ങൾ ഉണ്ടായി; ലോകരാജ്യം നമ്മുടെ കർത്താവിന്നു അവന്റെ അഭിഷിക്തനും ആയിരുന്നു; അവൻ യുഗാദിയുഗങ്ങളിൽ വാഴുകയും ചെയ്യും എന്നത്രെ. ദേവമുന്മാരെ സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന ഇരുപത്തുനാലു മൂപ്പന്മാരും മുഖങ്ങളിൽ വീണു, ദൈവത്തെ കമ്പിട്ടു പരാത്തു: സർവ്വശക്തിയുള്ള കർത്താവായ ദൈവമേ, ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനും (വരുന്നവനും) ആയുജ്ജോവെ! നിന്റെ മഹാ ശക്തിയെ നീ കൈക്കൊണ്ടു വാഴുകയാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നു. ജാതികൾ കോപിച്ചു (സങ്കീ. ൯൯, ൧.) നിന്റെ കോപവും വന്നു, മരിച്ചവർക്കു ന്യായവിധി ചെയ്യാനും പ്രവാചകർ വിശുദ്ധർ തിരുനാമത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവർ ചെയ്തവരും വലിയവരുമായി നിന്റെ ദാസന്മാർക്ക് (എല്ലാം) കൂലിയെ കൊടുപ്പാനും ഭൂമിയെ കെട്ടുക്കുന്നവൻ വരെ കെട്ടുപ്പാനും കാലവും വന്നു. എന്നാറെ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദൈവാലയം തുറന്നു, അവന്റെ നിയമപ്പെട്ടുകും അവന്റെ ആലയത്തിൽ കാണാത്ത മിന്നലുകളും ശബ്ദങ്ങളും മുഴക്കങ്ങളും ഭൂകമ്പവും വലിയ കമ്പഴയും ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു.

൧൨. അദ്ധ്യായം.

കിസുശത്രുക്കളിൽ അട്ടനായ മഹാസപ്പം, (൭) സ്വർഗ്ഗത്തിൽ തോരം, (൧൨) സഭയെ ഹിംസിക്കുന്നു.

൧ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വലിയൊരു ലക്ഷ്യം കാണായിതു; സൂര്യനെ ധരിച്ചുള്ള സൂര്യയും അവളുടെ കാഴ്ചപ്പാട് ചന്ദ്രനും അവളുടെ രഥമേൽ ൧൨ നക്ഷത്രങ്ങളാലുള്ള കിരീടവും തന്നെ അവൾ ഗഭിണിയായി ഞാനോവുണ്ടായി പ്രസവിപ്പാൻ പീഡിച്ചു നില്പിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മറ്റൊരു ലക്ഷ്യം കാണായി: ഇതാ തീനിറമുള്ള മഹാ സപ്പം ഏഴു തലയും പത്തു കൊമ്പുകളും തലകളിന്മേൽ ഏഴ് രാജമുടികളും ഉള്ളതു. അതിൻ വാൽ വന്നത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളിൽ മൂന്നൊന്നിനെ വാരിക്കൊണ്ടു ഭൂമിയിലേക്ക് എറിഞ്ഞു കളഞ്ഞു, പ്രസവിപ്പാറാകുന്ന സൂര്യന്റെ

൫൯൪

വെളിപ്പാടു ൧൨. അ.

മുമ്പിൽ സപ്പും നിന്നു കൊണ്ടു പ്രസവിച്ചാലുടനെ അവളുടെ കട്ടിയെ തിന്നുകൂവാൻ ഭാവിച്ചു. അവളോ (സങ്കീ. ൨, ൧൦.) ൫
 ഇരിമ്പ്കോൽ കൊണ്ട് എല്ലാ ജാതികളേയും മെഴുക്കുണ്ടുന്ന ആ
 ണ് പൈതലിനെ പ്രസവിച്ചു: അവളുടെ കട്ടി ദൈവത്തോടും
 അവന്റെ സിംഹാസനത്തിലും ആമാറു പഠിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നെ
 ന്ന സ്രീ മരുഭൂമിയിലേക്ക് മണ്ടി, അവിടെ അവളെ ആയി
 രത്തിരുന്താർ അറുപതു ദിവസം പോറ്റിക്കൊള്ളേണ്ടതിന്നു
 ദൈവം ഒരുക്കീട്ടുള്ള സ്ഥലം അവൾക്കുണ്ടു. പിന്നെ സ്വർഗ്ഗ
 ത്തിൽ യുദ്ധം ഉണ്ടായി, മികയേലും അവന്റെ ഭൂതന്മാരും സ
 പ്തത്തോടു പട കൂടി. സപ്പും തന്റെ ഭൂതന്മാരായി പട കൂടി ആ
 വതില്ല താനും; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇനി അവരുടെ സ്ഥലം കാണ
 പ്പെട്ടതും ഇല്ല. പ്രപഞ്ചത്തെ മുഴുവൻ ഭൂമിപ്പിക്കുന്ന പിശാ
 ന് ചും സാത്താനും എന്നുള്ള മഹാ സപ്പമാക്കുന്ന പഴയ പാമ്പ്
 ഭൂമിയിലേക്ക് തള്ളിക്കളയപ്പെട്ടു; അവന്റെ ഭൂതരും കൂടെ തള്ള
 പ്പെട്ടു. എന്നാറെ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മഹാ ശബ്ദം പറഞ്ഞു ൧൦
 കേട്ടിതു: ഇപ്പോൾ രക്ഷയും ശക്തിയും രാജ്യവും നമ്മുടെ ദൈ
 വത്തിന്നും അധികാരം അവന്റെ അഭിഷിക്തനും ആയ്ക്കുന്നു;
 കാരണം നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരെ, രാപ്പകൽ ദൈവമുമ്പിൽ ക
 റം ചുമത്തുന്ന അവരുടെ അപവാദി തള്ളിക്കളയപ്പെട്ടു. അ ൧൧
 വരൊ കത്തോടിന്റെ രക്ഷം മൂലവും തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യവചനം
 മൂലവും സ്വപ്രാണനെ മരണപയ്യ്നും സ്നേഹിക്കാതെ കണ്ടും
 അവനെ ജയിച്ചതു. ആകയാൽ സ്വർഗ്ഗങ്ങളും അതിൽ കൂടിയി ൧൨
 റിക്കുന്നവരുമായുള്ളോരെ, ആനന്ദിപ്പിൻ; ഭൂമിക്കും സമുദ്രത്തി
 ന്നും ധാ കണ്ഠം; നിങ്ങളിലെക്കല്ലൊ പിശാച് തനിക്ക് അല്ലകാ
 ലമെ (ദേശപ്പിപ്പ്) ഉള്ളു എന്നറിഞ്ഞു, മഹാ ക്രോധത്തോടെ ഇ
 റങ്ങി പോയി എന്നത്രെ. സപ്പും താൻ ഭൂമിയിൽ തള്ളപ്പെട്ടതു ൧൩
 കണ്ടു, മകനെ പ്രസവിച്ച സ്രീയെ ഹിംസിച്ചു തുടങ്ങി. സ്രീ ൧൪
 ക്കു മരുഭൂമിയിൽ സ്വസ്ഥലത്തേക്ക് പറന്നു പോകേണ്ടതിന്നു
 വലിയ കഴുകിന്റെ രണ്ടു ചിറകുകളും നഷ്ടപ്പെട്ടു; അവിടെ അ
 വൾ പാമ്പിൽനിന്നു (നിർഭയമായി) കാലവും (ഇരു)കാലങ്ങളും
 അരക്കാലവും (ദാനി. ൭, ൨൫.) പോറ്റപ്പെടുന്നു. സ്രീയുടെ ൧൫
 വഴിയെ പാമ്പു തന്റെ വായിൽനിന്നു പുഴ പോലെ വെള്ള
 തെന്ത ചാടി, അവളെ പുഴ കൊണ്ട് ഒഴുക്കിക്കളവാൻ ഭാവിച്ചാ
 റെ, ഭൂമി സ്രീക്ക് തുണ നിന്നു. സപ്പും തന്റെ വായിൽനിന്നു ൧൬

൧൭ ചാടിയ പുഴയെ ഭൂമി വായ്ക്കുന്നു മിഴങ്ങുകയും ചെയ്യൂ. സപ്തം സ്രീയിൽ കോപം ഭാവിച്ചു അവളുടെ സന്തതിയായി ദൈവകല്പനകളെ കാത്തും യേശുസാക്ഷ്യത്തെ പിടിച്ചും കൊള്ളുന്ന ശേഷിപ്പുള്ളവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യൂ.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

ശേഷം ക്രിസ്തുശത്രുക്കളായ, (ദാനി. ൭, ൭-) ചോകസാമ്രാജ്യവും, (൧൧) കള്ളവചകരനും കാണായതു.

൧ **ഞാൻ** കടൽ മണലിന്മേൽ നിന്നുകൊണ്ടു, ഏഴു തലയും പത്തു കൊമ്പുകളും കൊമ്പുകളിന്മേൽ പത്തു രാജ്യമുടികളും തലകളിന്മേൽ ഓരോ ഭൂഷണനാമവും ഉള്ളോരു മൃഗം സമുദ്രത്തിൽ
൨ നിന്നു കരേറുന്നത് കണ്ടു. ഞാൻ കണ്ട മൃഗം പുളിപ്പിലിരിക്കു സദൃശവും (ദാനി. ൭, ൩) കാലുകൾ കരടിക്കൊത്തതും (൭, ൫) വായി സിംഹമുഖം പോലെയും ആയി; (൭, ൪) അതിന്നു സപ്തം തന്റെ ശക്തിയെയും സ്വസിംഹാസനത്തെയും വലിയ
൩ അധികാരവും കൊടുത്തു. അതിൻ തലകളിൽ ഒന്നു മരണത്തിനായി അടക്കപ്പെട്ടതും (കണ്ടു); അതിന്റെ മരണമുറിച്ചു പൊറുത്തുപോയി; സർപ്പ ഭൂമിയും മൃഗത്തെ അതുതപ്പെട്ടു പി
൪ ണ്ണെന്നു. മൃഗത്തിന്ന് അധികാരം കൊടുക്കയാൽ സപ്തത്തെ കുന്ദിപ്പി, മൃഗത്തിന്ന് ആർ തുല്യൻ അതിനോടു പോരാടുവാൻ ആർക്കു കഴിയും എന്നു ചൊല്ലി, മൃഗത്തെയും കുന്ദിപ്പുകയും ചെയ്തു. വമ്പുകളും ഭൂഷണങ്ങളും ഉരയുന്നവരായി അതിന്നു കൊടുക്കപ്പെട്ടു; നാല്പത്തുരണ്ടു മാസം വരെ പ്രവൃത്തിപ്പാൻ അധി
൫ കാരവും നല്കപ്പെട്ടു. അതു ദൈവത്തിൻ നാമത്തെയും കൂടാതെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കുടിയിരിക്കുന്നവരെയും ഭൂഷിപ്പാൻ
൬ ദൈവഭൂഷണങ്ങൾക്കായി തന്റെ വായ്ക്കുന്നു. വിശുദ്ധരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു, അവരെ ജയിപ്പാനും നല്കപ്പെട്ടു, സകല ഗോ
൭ വൃത്രദാഷാജാതികളിന്മേലും അധികാരവും കൊടുക്കപ്പെട്ടു. അടക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാടിന്റെ ജീവപുസ്തകത്തിൽ ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ പേർ എഴുതിക്കിടക്കാത്ത ഭൂവാസികൾ ഒക്കെയും അതിനെ
൮ അടിമയാക്കി കൊണ്ടു പോയാൽ, താൻ അടിമയായി നടന്നു പോകും; വാൾകൊണ്ടു കൊന്നാൽ, താൻ വാളാൽ കൊല്ലപ്പെടും

വെളിപ്പാടു ൧൩. ൧൪. അ.

ണ്ടതു, വിശുദ്ധരുടെ ക്ഷാന്തിയും വിശ്വാസവും ഇവിടെ (കാണാൻ) ഉണ്ടു.

മറെറാരു മൃഗം ഭൂമിയിൽനിന്നു കരേറുന്നതും (ഞാൻ) കണ്ടു; ൧൧
 അതിന്നു കഞ്ഞിയില്ലെന്നാത്ത രണ്ടു കൊമ്പുകളുണ്ടു, സപ്പും പോലേ ൧൨
 ഉരെക്കുന്നതും ആകുന്നു. അത് ഒന്നാം മൃഗം കാണുക അതിന്റെ ൧൨
 അധികാരത്തെ എല്ലാം നടത്തി, ഭൂമിയെയും അതിൽ വസിക്കുന്നവരെയും ൧൩
 മരണമുറിച്ചു പൊറുത്തു പോയ ഒന്നാം മൃഗത്തെ കമ്പിട്ടുമാറാക്കുന്നു. അതു വലിയ അടയാളങ്ങളെ ൧൪
 ചെയ്തതും മനുഷ്യർ കാണുക അഗ്നിയെ വാനിൽനിന്നു ഭൂമിയിൽ ൧൪
 ഇറക്കുകയും. മൃഗത്തിന്മേൽ ചെയ്യാൻ വരും കിട്ടിയ അടയാളങ്ങളെക്കൊണ്ടു ൧൫
 ഭൂവാസികളെ ഭൂമിപ്പിക്കയും വാളാലെ മുറിച്ചുണ്ടായിട്ടും ജീവിച്ചുള്ള മൃഗത്തിന്നു പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ൧൫
 ഭൂവാസികളോടു പറയും ചെയ്യുന്നു. മൃഗത്തിൻ പ്രതിമെക്ക് ആത്മാവ് ൧൬
 കൊടുപ്പാനും മൃഗപ്രതിമ ഉരിയാടി ആ പ്രതിമയെ കമ്പിടാതവരെ ൧൭
 ഒക്കയും കൊല്ലുവാനും (അധികാരം) നല്കപ്പെട്ടു. ചെറിയവരും ൧൭
 വലിയവരും സമ്പന്നരും ദരിദ്രരും സ്വതന്ത്രരും ദാസരും ൧൮
 എല്ലാവരും വലക്കൈമേലൊ നെററിയമേലൊ കുറി ഇട്ടുകൊൾവാറും, ൧൯
 മൃഗത്തിന്റെ നാമം എങ്കിലും നാമസംഖ്യ എങ്കിലും അതിന്റെ കുറിയുള്ളവനല്ലാതെ വാങ്ങുക താൻ, വി. ൧൯
 ല്ലക താൻ, അരുതാതവാറും വരുത്തുന്നു. ഇവിടെ ഞാനും കാണാൻ ൧൯
 ഉണ്ടു; ബുദ്ധിയുള്ളവൻ മൃഗത്തിന്റെ (നാമ)സംഖ്യയെ എണ്ണിക്കൊൾവു; ൨൦
 ആയതല്ലൊ മനുഷ്യസംഖ്യ ആകുന്നു, അതിന്റെ സംഖ്യ അറുനൂറ്റാറുപത്താറ് എന്നത്രെ.

൧൪. അദ്ധ്യായം.

നിവൃത്തിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നും, (൬) രക്ഷാക്രായവിധികളുടെ പ്രചലനം, (൧൪) ദൈവത്തിൻ കൈയ്യന്തും ചക്കാട്ടവും.

ഞാൻ കണ്ടതിതാ! ചിന്യാൻ മലമേൽ കഞ്ഞിയില്ലെന്നാത്തവനും ൧
 അവന്റെ നാമവും പിതാവിൻ നാമവും നെററികളിൽ എഴുതി കിടക്കുന്ന ൨
 നൂറ്റിനാല്പത്തുനാലായിരവും ഒന്നിച്ചു നില്ക്കുന്നു. വളരെ വെള്ളങ്ങളുടെ ഒലി പോലെയും തകരേത്താൻ ഇടിമുഴക്കം ൩
 പോലെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഒരു ശബ്ദവും കേട്ടു, ഞാൻ കേട്ട ൪
 ശബ്ദം തങ്ങളുടെ വീണകളെ മീട്ടുന്ന വൈണികരുടേതു പോലെയത്രെ. ൫
 അവർ സിംഹാസനത്തിന്നും നാലു ജീവികൾ

ഒൻ

൧൭ ചാടിയ പുഴയെ ഭ്രമി വായ്ക്കുന്നു മിഴിക്കുകയും ചെയ്തു. സപ്തം സ്ത്രീയിൽ കോപം ഭാവിച്ചു അവളുടെ സന്തതിയായി ദൈവകല്പനകളെ കാത്തും യേശുസാക്ഷ്യത്തെ പിടിച്ചും കൊള്ളുന്ന ശേഷിപ്പുള്ളവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

ശേഷം ക്രിസ്തുശ്രേഷ്ഠനായ, (ദാനി. ൭, ൭.) ലോകസാമ്രാജ്യവും, (൧൧) കള്ളപ്രവാചകനും കാണായതു.

൧ ഞാൻ കടൽ മണലിന്മേൽ നിന്നുകൊണ്ടു, ഏഴു തലയും പത്തു കൊമ്പുകളും കൊമ്പുകളിന്മേൽ പത്തു രാജ്യമുടികളും തലകളിന്മേൽ ഓരോ ഭൂഷണനാമവും ഉള്ളോരു മൃഗം സമുദ്രത്തിൽ
൨ നിന്നു കരേറുന്നത് കണ്ടു. ഞാൻ കണ്ട മൃഗം പുള്ളിപ്പിരിക്കു സദൃശവും (ദാനി. ൭, ൩) കാലുകൾ കരടിക്കൊത്തതും (൭, ൫) വായി സിംഹമുഖം പോലെയും ആയി; (൭, ൯) അതിന്നു സപ്തം തന്റെ ശക്തിയെയും സ്വസിംഹാസനത്തെയും വലിയ
൩ അധികാരവും കൊടുത്തു. അതിൻ തലകളിൽ ഒന്നു മരണത്തിന്നായി അറക്കപ്പെട്ടതും (കണ്ടു); അതിന്റെ മരണമുറിച്ചു പൊറുത്തുപോയി; സപ്ത ഭ്രമിയും മൃഗത്തെ അത്തുരപ്പെട്ടു പി
൪ ഞെണു. മൃഗത്തിന്ന് അധികാരം കൊടുക്കയാൽ സപ്തത്തെ കുന്ദിപ്പി, മൃഗത്തിന്ന് ആർ തുല്യൻ അതിനോടു പോരാടുവാൻ ആർക്കു കഴിയും എന്നു ചൊല്ലി, മൃഗത്തെയും കുന്ദിപ്പുകയും ചെയ്തു.
൫ വമ്പുകളും ഭൂഷണങ്ങളും ഉരക്കുന്ന വായി അതിന്നു കൊടുക്കപ്പെട്ടു; നാലുത്തരണ്ടു മാസം വരെ പ്രവൃത്തിപ്പാൻ അധി
൬ കാരവും നല്കപ്പെട്ടു. അതു ദൈവത്തിൻ നാമത്തെയും കൂടാതെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കുടിയിരിക്കുന്നവരെയും ഭൂമിപ്പാൻ
൭ ദൈവഭൂഷണങ്ങൾക്കായി തന്റെ വായ്ക്കുന്നു. വിശുദ്ധരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു അവരെ ജയിപ്പാനും നല്കപ്പെട്ടു, സകല ഗോ
൮ ത്രഭാഷാജാതികളിന്മേലും അധികാരവും കൊടുക്കപ്പെട്ടു. അറക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാടിന്റെ ജീവപുസ്തകത്തിൽ ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ പേർ എഴുതിക്കിടക്കാത്ത ഭൂവാസികൾ ഒക്കെയും അതിന്നു
൯ കുന്ദിപ്പു. ഒരുത്തന്നു ചെവി ഉണ്ടെങ്കിൽ അവൻ കേൾക്കുക.
൧൦ അടിമയാക്കി കൊണ്ടു പോയാൽ, താൻ അടിമയായി നടന്നു പോകും; വാൾകൊണ്ടു കൊന്നാൽ, താൻ വാളാൽ കൊല്ലപ്പെടും

വെളിപ്പാടു ൧൩. ൧൪. അ.

ണ്ടതു, വിശുദ്ധരുടെ ക്ഷാന്തിയും വിശ്വാസവും ഇവിടെ (കാണാൻ) ഉണ്ടു.

മറ്റൊരു മൃഗം ഭൂമിയിൽനിന്നു കരേറുന്നതും (ഞാൻ) കണ്ടു; ൧൧ അതിന്നു കണ്ടുതിന്നൊത്ത രണ്ടു കൊമ്പുകളുണ്ടു, സപ്പം പോലെ ഉരുകുന്നതും ആകുന്നു. അത് ഒന്നാം മൃഗം കാണുക അ ൧൨ തിന്റെ അധികാരത്തെ എല്ലാം നടത്തി, ഭൂമിയെയും അതിൽ വസിക്കുന്നവരെയും മുരണമുറിവു പൊറുത്തു പോയ ഒന്നാം മൃഗത്തെ കമ്പിടമാറാക്കുന്നു. അതു വലിയ അടയാളങ്ങളെ ൧൩ ചെയ്തയും മനുഷ്യർ കാണുക അഗ്നിയെ വാനിൽനിന്നു ഭൂമിയിൽ ഇറക്കുകയും. മൃഗത്തിനുപിൻ ചെയ്യാൻ വര കിട്ടിയ ൧൪ അടയാളങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഭൂവാസികളെ ഭൂമിപ്പിക്കയും വാളാലെ മുറിവുണ്ടായിട്ടും ജീവിച്ചുള്ള മൃഗത്തിന്നു പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഭൂവാസികളോടു പറയും ചെയ്യുന്നു. മൃഗത്തിൻ പ്രതിമെക്ക് ൧൫ ആത്മാവ് കൊടുപ്പാനും മൃഗപ്രതിമ ഉരിയാടി ആ പ്രതിമയെ കമ്പിടാതവരെ ഒക്കയും കൊല്ലുവാനും (അധികാരം) നല്ലപ്പെട്ടു ചെറിയവരും വലിയവരും സമ്പന്നരും ദരിദ്രരും സ്വതന്ത്ര ൧൬ രും ദാസരും എല്ലാവരും വലക്കൈമേലൊ നെററിമേലൊ കുറി ഇട്ടുകൊൾവാറും, മൃഗത്തിന്റെ നാമം എങ്കിലും നാമസംഖ്യ ൧൭ എങ്കിലും അതിന്റെ കുറിയുള്ളവനല്ലാതെ വാങ്ങുക താൻ, വി. പ്ലൂക താൻ, അതതാതവാറും വരുന്നൂ. ഇവിടെ ജ്ഞാനം കാ ൧൮ ണ്ണാൻ ഉണ്ടു; ബുദ്ധിയുള്ളവൻ മൃഗത്തിന്റെ (നാമ)സംഖ്യയെ എണ്ണിക്കൊൾവു; ആയതല്ലൊ മനുഷ്യസംഖ്യ ആകുന്നു, അതിന്റെ സംഖ്യ അറന്ദൂററുപത്താറ് എന്നത്രെ.

൧൪. അദ്ധ്യായം.

നിവൃത്തിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ദർശനം, (൬) രക്ഷാന്ത്രായവിധികളുടെ പ്രവചനം, (൧൪) ദൈവത്തിൻ കൈയ്യത്തും ചക്കാട്ടുവും.

ഞാൻ കണ്ടതിതാ! ചിത്രയാൻ മലമേൽ കണ്ടതായവനും ൧ അവന്റെ നാമവും പിതാവിൻ നാമവും നെററികളിൽ എഴുതിക്കിടക്കുന്ന നൂററിനാല്പത്തുനാലായിരവും ഒന്നിച്ചു നില്ക്കുന്നു. വ ൨ ഉരെ വെള്ളങ്ങളുടെ ഒലി പോലെയും തകരേത്താറ് ഇടിമുഴക്കം പോലെയും സ്വഗ്നത്തിൽനിന്ന് ഒരു ശബ്ദവും കേട്ടു, ഞാൻ കേട്ട ശബ്ദം തങ്ങളുടെ വീണകളെ മീട്ടുന്ന വൈണികരുടേതു പോലെയത്രെ. അവർ സിംഹാസനത്തിന്നും നാലു ജീവി ൩

കുറേയും മൂപ്പന്മാർക്കും മുമ്പാകെ പുതിയ പാട്ടു പാടുന്നു; ഭൂമിയിൽ നിന്നു വീണ്ടുകൊള്ളപ്പെടുള്ള നൂറ്റിനാലുത്തൂണാലായിരവും ഒഴികെ ആ പാട്ടു പഠിപ്പാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞതുമില്ല; ഇവർ കന്യാകുമാരിയായ സ്രീകൃഷ്ണാദി മാലിന്യപ്പെടാത്തവർ. ഇവർ കണ്ണട ചെയ്യുന്നതോടുകൂടി പിഞ്ചെല്ലുന്നവർ, ഇവർ ദൈവത്തിനും കണ്ണടാടുന്നതോടുകൂടി ആശ്ചര്യമായി മനുഷ്യരിൽനിന്നു മേടിക്കപ്പെട്ടവർ. അവരുടെ വായിൽ കളവു കാണപ്പെട്ടതും ഇല്ല; അവർ നിശ്ചലരും.

൩൩ വേറൊരു ദൂതൻ നടുവാനത്തുണ്ടെ പഠിക്കുന്നതും കണ്ടു, അവൻ സകല ജാതിഗോത്രഭാഷാഭേദങ്ങളിലും ഭൂമിസ്ഥാനത്തോടുകൂടെയും സുവിശേഷിപ്പാൻ നിത്യ സുവിശേഷം ഉള്ളവനായി. ൧ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ട് അവനെ ഭയപ്പെട്ട് കൊടുപ്പിൻ! അവന്റെ ന്യായവിധിയുടെ നാശിക വന്നുവല്ലോ, വന്നതെയും ഭൂമിയെയും കടലെയും നീരുറവുകളെയും ഉണ്ടാക്കിയവനെ കമ്പിടുകയും ചെയ്യിൻ! എന്നു മഹാ ശബ്ദത്തോടെ പറഞ്ഞും കൊണ്ടിരുന്നു.

൨൪ വേറൊരു ദൂതൻ വഴിയെ വന്നു പറഞ്ഞു: മഹതിയായ ബാബൽവീണ വീണ (യശ. ൨൧, ൩.); തന്റെ പുലയാട്ടിന്റെ ക്രോധമൂർത്തിനിന്നു സകല ജാതികളെയും കുടിപ്പിച്ചവൾ തന്നെ (യിറ. ൫൧, ൧൦.)

൨൫ അവരുടെ പിന്നിൽ മൂന്നാമത്തെ ദൂതൻ വന്നു, മഹാശബ്ദത്തോടെ പറഞ്ഞു, യാതൊരുതൻ മൂലത്തെയും തൽപ്രതിമയെയും കമ്പിട്ടും നെറ്റിമേലോ കൈമേലോ കറിയെ ഇട്ടും കൊണ്ടാൽ, അവനും കൂടെ ദൈവഭോജത്തിൻ പാത്രത്തിൽ ഇടകലരാതെ പങ്കുനീട്ടുള്ള ദൈവക്രോധമൂർത്തിനിന്നു കടിക്കും; വിശുദ്ധ ദൂതന്മാർക്കും കണ്ണടാടുന്നതും മുമ്പാകെ ഭരണിക സകലങ്ങളിൽ പീഡിച്ചു പോകയും ചെയ്യും. അവരുടെ പീഡയുടെ പുക യുഗാദിയുഗങ്ങളിലും പൊങ്ങുന്നു (യശ. ൩൪, ൧൦.) മൂലത്തെയും തൽപ്രതിമയെയും കമ്പിട്ടും അതിന്റെ നാമക്കറിയെ ഇട്ടും കൊള്ളുന്നവർക്കു എല്ലാം രാപ്പകലും തണുപ്പു വരും. ൨൬ ദൈവകല്പനകളെയും യേശുവിശ്വാസത്തെയും കാത്തുകൊള്ളുന്ന വിശുദ്ധരുടെ ക്ഷാന്തി ഇവിടെ (കാണാൻ) ഉണ്ടു.

൨൭ ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽനിന്നു ഒരു ശബ്ദം പറഞ്ഞു കേട്ടു് എന്തെന്നാൽ: കർത്താവിൽ ചാകുന്ന ദൂതന്മാർ ഇന്നു മുതൽ

വെളിപ്പാടു ൧൪. ൧൫. അ.

ധന്യൻ എന്നെഴുതുക; അതെ അവർ തങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു തന്നെക്കണ്ടത് അവരുടെ ക്രിയകൾ അവർക്കു പിഞ്ചെല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന് ആത്മാവ് പറയുന്നു.

പിന്നെ ഞാൻ കണ്ടതിന്! വെളുത്ത മേഘവും മേഘത്തി ൧൪ നേൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു, മനുഷ്യപുത്രൻ സദൃശനായവനും തന്നെ; അവൻ തലമേൽ പൊൻ കിരീടവും കയ്യിൽ മൂച്ചുയുള്ള അരിവാളും ഉണ്ടു. മറ്റൊരു ദൂതൻ ദൈവാലയത്തിന്നു പുറ ൧൫ പ്പെട്ടു മേഘത്തിനേൽ ഇരിക്കുന്നവനോടു ഭൂമിയിലെ വിളവു ഉണക്കിയതിനാൽ കോയിത്തിന്നു നാഴിക വന്നുകൊണ്ടു, നിന്റെ അരിവാളെ കടത്തി കൊയ്തു, എന്നു മഹാ ശബ്ദത്തോടെ കൂക്കി. മേഘത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ തന്റെ അരിവാളെ ഭൂമി ൧൬ യിൽ കടത്തി, ഭൂമി കൊയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മറ്റൊരു ദൂതൻ ൧൭ ന്നും മൂത്തുള്ളോർ അരിവാൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ആലയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. അഗ്നിമേൽ അധികാരമുള്ള ൧൮ അന്യദൂതൻ വെലിപീഠത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, മൂത്തരിവാളുള്ള വനോടു ഭൂമിയിലെ മുതിരിങ്ങുകൾ പഴുക്കയാൽ, നിന്റെ മൂത്തരിവാൾ കടത്തി ആ വള്ളിയുടെ കലകളെ മൂന്നുടക്ക എന്നുറക്കെ ആത്തു മൊഴിഞ്ഞു. ദൂതനും തന്റെ അരിവാളെ ഭൂമിയിൽ ൧൯ കടത്തി ഭൂമിയിലെ മുതിരിവള്ളിയിൽനിന്നു മൂന്നുടത്തു, ദൈവദേവത്തിന്റെ വലിയ ചക്കിൽ ചാടിയിട്ടു. ചക്ക നഗര ൨൦ ത്തിന്നു പുറത്തു മെതിച്ചു പിഴിഞ്ഞ രക്തം ചക്കിൽനിന്ന് ഒഴുകി കുതിരകളുടെ കടിവാളങ്ങളോളം ആയിരത്തരുന്നൂറ് സൂര്യ വഴി ദൂരം (പരക്കയും ചെയ്തു).

൧൫. അദ്ധ്യായം.

ജയിക്കുന്നവരുടെ സന്തോഷത്തോടെ, (൫) ൭ ക്രോധകലശങ്ങളെയും നിറച്ചു കൊടുത്തു.

ഞാൻ വലുതും അതുതപുമായ മറ്റൊരു ലക്ഷ്യത്തെ സ്വ ൧ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കണ്ടു; ഒട്ടക്കത്തെ ബാധകൾ ഏഴുമുള്ള ഏഴു ദൂതന്മാരെ തന്നെ; അവരാൽ ദേവദക്രോധം തികഞ്ഞു വന്നു സത്യം. അഗ്നി കലർന്നുള്ള പള്ളിക്കടലു് ഒത്തതും ഗൃഹത്തോടും തൽപ്ര ൨ തിമയോടും നാമസംഖ്യയോടും (വെറായി) ജയിക്കുന്നവർ ദേവവീണകൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടു, പള്ളിക്കടൽ പുറത്തു നില്ക്കുന്നതും കണ്ടു. ആയവർ ദേവദാസനായ മോശയുടെ പാട്ടും ന്

മഹാ നഗരം മൂന്നുശതമായി തിരിഞ്ഞു ജാതികളുടെ പട്ടണങ്ങളും വീണു, ദേവകോപത്തിന്റെ ക്രോധമൂലമുള്ള പാത്രം അവയ്ക്കു കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു മഹതിയായ ബാബെലിന്റെ കാമം ദൈവ ൨൦ ത്തിനുമുമ്പിൽ വരികയും ചെയ്തു. സകല ദീപും മണ്ടിപ്പോയി, ൨൧ മലകൾ ഇനി കാണാതെ ഇല്ല. താലന്തോളം കനത്തിൽ വലിയ കന്മഴ വാനത്തിൽനിന്നു മനുഷ്യരുടെ മേൽ ഇറങ്ങുന്നു, മനുഷ്യരും കന്മഴയുടെ ബാധ ഏറ്റവും വലുതാകുകൊണ്ട് ആ ബാധ നിമിത്തം ദൈവത്തെ ഭൂഷിക്കയും ചെയ്തു.

൧൭. അദ്ധ്യായം.

ബാബേൽ എന്നപേരും ആട്ടമൃഗത്തെയും, (൧൩, ൨-) വണ്ണിച്ചത്.

൧ **൨൨** കലശങ്ങളുള്ള ഭൂതന്മാർ എഴുവരിലും ഒരുവൻ വന്ന് എന്നോടു ഉരിയാടി: വാ ഏറിയ വെള്ളങ്ങളുടെ മീതെ ഇരിക്കുന്ന മഹാ വേദ്രയുടെ ന്യായവിധിയെ ഞാൻ നിന്നെക്കു കാണിക്കും. യാതൊരുത്തിയോടു ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ പുലയാടിയതും യാതൊരുത്തിയുടെ പുലയാട്ടിന്റെ മറ്റുത്താൽ ഭൂവാസികൾ മത്തരായുമത്തതും ആയവൾ തന്നെ. എന്നു പറഞ്ഞ് ആത്മാവിൽ എന്നെ മരുഭൂമിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, ഉടനെ ഏഴു തലയും പത്തു കൊമ്പും ഉള്ളതും ആ ഭൂഷണനാമങ്ങൾ നിറഞ്ഞതുമായി അരക്കു നിറമുള്ള മൃഗത്തിനുമേൽ ഒരു സ്ത്രീ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. സ്ത്രീ ധൂമ്രവണ്ണവും അരക്കു നിറവും ഉള്ളതു ധരിച്ചും പൊന്നു രത്നം മുത്തുകളും അണിഞ്ഞും വെറുപ്പുകളാലും തന്റെ പുലയാട്ടിൻ അശുഭലിങ്കളാലും നിറഞ്ഞുള്ള പൊൻപാത്രം കയ്യിൽ പിടിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മമ്മം വേദ്രമാക്കും ഭൂമിയുടെ വെറുപ്പുകൾക്കും മാതാവായ മഹാ ബാബേൽ എന്ന നാമം അവളുടെ നെററിമേൽ എഴുതിട്ടും ഉണ്ടു. വിശുദ്ധരുടെ രക്തം കൊണ്ടും യേശു സാക്ഷികളുടെ രക്തം കൊണ്ടും സ്ത്രീ മത്തയായതും കണ്ടു, അവളെ കണ്ടിട്ടു മഹാശയ്യുത്താൽ അതിശയിക്കയും ചെയ്തു.

൭ പിന്നെ ഭൂതൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു, നീ അതിശയിച്ചത് എന്തു ഈ സ്ത്രീയുടെയും അവളെ ചുമന്നു കൊണ്ടു ഏഴു തലയും പത്തു കൊമ്പും ഉള്ള മൃഗത്തിന്റെയും മമ്മത്തെ ഞാൻ കേൾപ്പിച്ചു തരാം. നീ കണ്ട മൃഗം ഉണ്ടായിരുന്നതും (ഇപ്പോൾ) ഇല്ലാ

വെളിപ്പാട് ൧൭. ൧൮. അ.

ത്തും ഇനി അഗാധത്തിൽനിന്നു കരേറി, നാശത്തിലേക്ക് പോകേണ്ടതും ആകുന്നു; ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേർ എഴുതാതെ ഉള്ള ഭൂവാസിപ്പം മൂലം ഇരുന്നതും (പിന്നെ) ഇല്ലാത്തതും ഇനി വരുന്നതും കണ്ടിട്ട് അതിശയിക്കും. ജനാനുമുള്ള ബുദ്ധി ഇവിടെ (കാണാൻ) ഉണ്ടു, ഏഴു തലൻ കഴും സ്രീ ഇരുന്ന കൊള്ളുന്ന ഏഴു മലകൾ ആകുന്നു. ഏഴു ൧൦ രാജാക്കളും ആകുന്നു. (അതിൽ) ഐവർ പട്ടുപോയി, ഒരുത്തൻ ഉണ്ടു, മറവൻ ഇതുവരെ വന്നില്ല; വന്നാൽ പിന്നെക്കായമാത്രം വസിക്കേണ്ടതു: ഇരുന്നതും ഇല്ലാത്തതും ആയ മൂലം താ ൧൧ൻ എട്ടാമരം ആകുന്നു, എഴുവരിൽനിന്നു ആകുന്നു, നാശത്തിലേക്കു പോകയും ചെയ്യും. നീ കണ്ട പത്തു കൊമ്പുകളെ പ ൧൨ത്തു രാജാക്കൾ ആകുന്നു; അവർ രാജ്യം പ്രാപിച്ചില്ല, മൂലത്തോട് ഒന്നിച്ചു ഒരു നാഴികെക്ക് അധികാരം ലഭിക്കും താനും. അവർ ൧൩ ഐഴമതു മുളുവർ തങ്ങളുടെ ശക്തിയേയും അധികാരത്തേയും മൂലത്തിന്നു കൊടുക്കുന്നു. ഇവർ കുഞ്ഞാടിനോടു പോരാടും ൧൪ കർത്താധികർത്താവും രാജാധിരാജാവും ആകുകൊണ്ടു, കുഞ്ഞാടായവൻ (താൻ) വിളിച്ചും തെരിഞ്ഞെടുത്തും ഉള്ള വിശ്വസ്തമായ അവരെ ജയിക്കും.

പിന്നെ അവൻ എന്നോടു പറയുന്നു: വേദ്രു കുത്തിയിരി ൧൫ക്കുന്ന വെള്ളങ്ങൾ നീ കണ്ടതു വംശസമൃദ്ധങ്ങളും ജാതിഭാഷകളും ആകുന്നു. പിന്നെ നീ കണ്ട പത്തു കൊമ്പുകളും മൂലവും ൧൬ ആയവർ വേദ്രുയെ ദേവപ്പിള്ളയും പാഴാക്കി നഗ്നത വരുത്തുകയും അവളുടെ മാംസങ്ങളെ തിന്നുകയും അവളെ തീ കൊടുത്തു ദഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. ദൈവമല്ലെ അതിന്റെ അഭിപ്രായം ൧൭ ചെയ്യാനും ഏകമായ അഭിപ്രായം നടത്തുവാനും ദേവമൊഴികൾ നിവൃത്തിയാകുവോളത്തേക്ക് തങ്ങളുടെ രാജത്വത്തെ മൂലത്തിന്നു കൊടുപ്പാനും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ തോന്നിച്ചതു. നീ കണ്ട സ്രീയൊ ഭൂമിയുടെ രാജാക്കളിൽ രാജത്വമുള്ള മഹാ ൧൮ നഗരമത്രെ.

൧൮. അദ്ധ്യായം.

ബാബേലിന്റെ നാശത്തെ അറിയിക്കുന്നതു.

അനന്തരം ഞാൻ വലിയ അധികാരമുള്ള മഹൊരു ദൂതൻ ൧ സ്വപ്നത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, അവന്റെ തേജസ്സി

൨ നാൽ ഭൂമി പ്രകാശിക്കയും ചെയ്യും. അവൻ മഹാശബ്ദത്തോടെ ഉറക്കെ ആർത്തു പറഞ്ഞു: മഹാ ബാബേൽ വീണു വീണു (൧൪, ൮.) ഭൂതങ്ങളുടെ പാപ്പിടവും എല്ലാ അശുഭാത്മാവിൻ കാവലും അറക്കത്തക്ക അശുഭ പക്ഷികൾക്ക് ഒക്കവെ നടപ്പുമായ്ക്കിൻ. കാരണം അവരുടെ പുലയാട്ടിൻ ക്രോധമൃഗത്തിൽനിന്നു സകല ജാതികളും കടിച്ച ഭൂമിയിലെ രാജാക്കൾ അവളോടു പുലയാടി ഭൂമിയിലെ വ്യാപാരികൾ അവരുടെ പുഴുപ്പിന്റെ വന്ദിനാൽ സമ്പത്തുണ്ടാക്കി.

൪ ഞാൻ വേറൊരു ശബ്ദം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടിതു: (യിര. ൫൧, ൪൫.) എൻ ജനമായുള്ളോരെ! അവളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോരുവിൻ; അവരുടെ പാപങ്ങളിൽ കൂട്ടാളികളായിട്ടു തൽവ്യാധികളിൽ (ചിലതു) കൊള്ളാത്താൻ തന്നെ അവരുടെ പാപങ്ങളെല്ലാ വാനോളം കുന്നിച്ച് എത്തി അവരുടെ അതിക്രമങ്ങളെ ദൈവം ഓർത്തും ഇരിക്കുന്നു. അവൾ ആചരിച്ച പ്രകാരം അവളോടു പ്രതിയായിട്ട് ആചരിപ്പിൻ (യിര. ൫൧, ൧൫.) അവരുടെ ക്രിയകൾക്കുതത്ത് ഇരട്ടിച്ചു കൊടുപ്പിൻ; അവൾ കലക്കിയ പാനപാത്രത്തിൽ അവൾക്ക് ഇരട്ടി പകരുവിൻ; അവൾ തന്നിക്ക് തേജസ്സു കൂട്ടി പുളച്ചെടുത്തോളം അവൾക്കു പീഡയും വേദവും കൊടുപ്പിൻ. ഞാൻ രാജകിയായി അമർന്നിരിക്കുന്നു വിധവയാകയില്ല, വേദം കാണുകയില്ല എന്നവൾ ഹൃദയം കൊണ്ടു പറയുന്നതു നിമിത്തം, ഒരു നാളിൽ മരണം, വേദം, ക്ഷാമം ഈ ബാധകൾ അവൾക്ക് വരും; അവൾ നീയിൽ ചുട്ടുപോകയുമാം; അവൾക്കു ന്യായം വിധിച്ചു കർത്താവ് ഉറക്കൻ നാക്കുന്നു സത്യം. അവളോടു പുലയാടി പുളച്ചുള്ള രാജാക്കൾ അവരുടെ പീഡനിമിത്തം ഭയപ്പെട്ടു, ദൂരവെ നിന്നു അവരുടെ ദമനത്തിൻ പുകയെ കാണുമ്പോൾ, അവളെ ചൊല്ലികരഞ്ഞും

൫ യിട്ടു തൽവ്യാധികളിൽ (ചിലതു) കൊള്ളാത്താൻ തന്നെ അവരുടെ പാപങ്ങളെല്ലാ വാനോളം കുന്നിച്ച് എത്തി അവരുടെ അതിക്രമങ്ങളെ ദൈവം ഓർത്തും ഇരിക്കുന്നു. അവൾ ആചരിച്ച പ്രകാരം അവളോടു പ്രതിയായിട്ട് ആചരിപ്പിൻ (യിര. ൫൧, ൧൫.) അവരുടെ ക്രിയകൾക്കുതത്ത് ഇരട്ടിച്ചു കൊടുപ്പിൻ; അവൾ കലക്കിയ പാനപാത്രത്തിൽ അവൾക്ക് ഇരട്ടി പകരുവിൻ; അവൾ തന്നിക്ക് തേജസ്സു കൂട്ടി പുളച്ചെടുത്തോളം അവൾക്കു പീഡയും വേദവും കൊടുപ്പിൻ. ഞാൻ രാജകിയായി അമർന്നിരിക്കുന്നു വിധവയാകയില്ല, വേദം കാണുകയില്ല എന്നവൾ ഹൃദയം കൊണ്ടു പറയുന്നതു നിമിത്തം, ഒരു നാളിൽ മരണം, വേദം, ക്ഷാമം ഈ ബാധകൾ അവൾക്ക് വരും; അവൾ നീയിൽ ചുട്ടുപോകയുമാം; അവൾക്കു ന്യായം വിധിച്ചു കർത്താവ് ഉറക്കൻ നാക്കുന്നു സത്യം. അവളോടു പുലയാടി പുളച്ചുള്ള രാജാക്കൾ അവരുടെ പീഡനിമിത്തം ഭയപ്പെട്ടു, ദൂരവെ നിന്നു അവരുടെ ദമനത്തിൻ പുകയെ കാണുമ്പോൾ, അവളെ ചൊല്ലികരഞ്ഞും

൬ പീഡയും വേദവും കൊടുപ്പിൻ. ഞാൻ രാജകിയായി അമർന്നിരിക്കുന്നു വിധവയാകയില്ല, വേദം കാണുകയില്ല എന്നവൾ ഹൃദയം കൊണ്ടു പറയുന്നതു നിമിത്തം, ഒരു നാളിൽ മരണം, വേദം, ക്ഷാമം ഈ ബാധകൾ അവൾക്ക് വരും; അവൾ നീയിൽ ചുട്ടുപോകയുമാം; അവൾക്കു ന്യായം വിധിച്ചു കർത്താവ് ഉറക്കൻ നാക്കുന്നു സത്യം. അവളോടു പുലയാടി പുളച്ചുള്ള രാജാക്കൾ അവരുടെ പീഡനിമിത്തം ഭയപ്പെട്ടു, ദൂരവെ നിന്നു അവരുടെ ദമനത്തിൻ പുകയെ കാണുമ്പോൾ, അവളെ ചൊല്ലികരഞ്ഞും

൭ പീഡയും വേദവും കൊടുപ്പിൻ. ഞാൻ രാജകിയായി അമർന്നിരിക്കുന്നു വിധവയാകയില്ല, വേദം കാണുകയില്ല എന്നവൾ ഹൃദയം കൊണ്ടു പറയുന്നതു നിമിത്തം, ഒരു നാളിൽ മരണം, വേദം, ക്ഷാമം ഈ ബാധകൾ അവൾക്ക് വരും; അവൾ നീയിൽ ചുട്ടുപോകയുമാം; അവൾക്കു ന്യായം വിധിച്ചു കർത്താവ് ഉറക്കൻ നാക്കുന്നു സത്യം. അവളോടു പുലയാടി പുളച്ചുള്ള രാജാക്കൾ അവരുടെ പീഡനിമിത്തം ഭയപ്പെട്ടു, ദൂരവെ നിന്നു അവരുടെ ദമനത്തിൻ പുകയെ കാണുമ്പോൾ, അവളെ ചൊല്ലികരഞ്ഞും

൮ പീഡയും വേദവും കൊടുപ്പിൻ. ഞാൻ രാജകിയായി അമർന്നിരിക്കുന്നു വിധവയാകയില്ല, വേദം കാണുകയില്ല എന്നവൾ ഹൃദയം കൊണ്ടു പറയുന്നതു നിമിത്തം, ഒരു നാളിൽ മരണം, വേദം, ക്ഷാമം ഈ ബാധകൾ അവൾക്ക് വരും; അവൾ നീയിൽ ചുട്ടുപോകയുമാം; അവൾക്കു ന്യായം വിധിച്ചു കർത്താവ് ഉറക്കൻ നാക്കുന്നു സത്യം. അവളോടു പുലയാടി പുളച്ചുള്ള രാജാക്കൾ അവരുടെ പീഡനിമിത്തം ഭയപ്പെട്ടു, ദൂരവെ നിന്നു അവരുടെ ദമനത്തിൻ പുകയെ കാണുമ്പോൾ, അവളെ ചൊല്ലികരഞ്ഞും

൯ പീഡയും വേദവും കൊടുപ്പിൻ. ഞാൻ രാജകിയായി അമർന്നിരിക്കുന്നു വിധവയാകയില്ല, വേദം കാണുകയില്ല എന്നവൾ ഹൃദയം കൊണ്ടു പറയുന്നതു നിമിത്തം, ഒരു നാളിൽ മരണം, വേദം, ക്ഷാമം ഈ ബാധകൾ അവൾക്ക് വരും; അവൾ നീയിൽ ചുട്ടുപോകയുമാം; അവൾക്കു ന്യായം വിധിച്ചു കർത്താവ് ഉറക്കൻ നാക്കുന്നു സത്യം. അവളോടു പുലയാടി പുളച്ചുള്ള രാജാക്കൾ അവരുടെ പീഡനിമിത്തം ഭയപ്പെട്ടു, ദൂരവെ നിന്നു അവരുടെ ദമനത്തിൻ പുകയെ കാണുമ്പോൾ, അവളെ ചൊല്ലികരഞ്ഞും

൧൦ ഞൊഴിച്ചും കൊണ്ടു, അയ്യോ അയ്യോ ബാബേൽ എന്ന മഹാനഗരം ഉറപ്പേറിയ പട്ടണം ഒരു നാഴികയിൽ നിന്റെ ന്യായവിധി വന്നുവല്ലോ എന്നു പറയും. ഭൂമിയിലെ വ്യാപാരികൾ തങ്ങളുടെ ചരക്ക് ഇനി ആരും വാങ്ങുന്നില്ല എന്നിട്ട് അവളെ ചൊല്ലി കരഞ്ഞു വേദിക്കുന്നു. പൊൻ, വെള്ളി, രത്നം, മുത്തു, നേരിയ തൂണി, ധൂമ്രചന്ദ്രം, പട്ട്, അരക്കുമ്പല തുടങ്ങിയ ചരക്കുചന്ദനത്തരങ്ങൾ എല്ലാം ആനക്കൊമ്പിൻ പണി വിലയേറിയ മരം ചെമ്പ്, ഇരിമ്പ്, കമ്മായക്കല്ലു ഇവറ്റാലെ ഒരോരൊ

വെളിപ്പാടു ഹൃദയം അ.

പണിയും ലവംഗം, ഏലം, ധൂപവർഗ്ഗങ്ങൾ, കണ്ടിവെണ്ണ, കണ്ടു ഹൃദയം, മദ്യം, തൈലം, മേത്തരമാവു, കോതമ്പം, ആടുമാടുകൾ, കുതിരപ്പാലം, അടിമദേഹങ്ങൾ, മനുഷ്യദേഹികൾ എന്നുള്ള (ചരക്ക്) എല്ലാം നിന്റെ ഉള്ളം മോഹിച്ച കായ്കനിയും നിന്നെ വിട്ടു മാറി, മുഴുപ്പും മിനുക്കവും ഉള്ളത് എല്ലാം നിന്നെക്ക് ഒടുങ്ങിപ്പോയി, ഇനി കാണാനാകയും ഇല്ല. ഈ വക കൊണ്ടു പ്രാപാരം ചെയ്ത് അവളിൽ സമ്പത്തുണ്ടാക്കിയവർ അവളുടെ പീഡയെ ഭയപ്പെട്ടു. ദൂരവെ നിന്നു കരഞ്ഞും വേദിച്ചും പറയും: അവളെ അയ്യോ മഹാനഗരം നേരിയതും ധൂമ്രവർണ്ണവും അരക്കു നിറവും ഉടുത്തും ചൊൻ രത്നമുത്തകൾ അണിഞ്ഞും ഉള്ളവളെ! ഇത്ര സമ്പത്ത് എല്ലാം ഒരു നാഴികയിൽ പാഴായി പോയല്ലോ എല്ലാ മാലുമിയും ഓരോ തീരസ്ഥലത്തേക്ക് ഓടുന്നവനും കപ്പൽക്കാരും കടലിൽ ജീവിതം ഉണ്ടാക്കുന്നവരും ഒക്കവെ അവളുടെ ദഹനത്തിൻ പുഴയെ കണ്ടു. ദൂരവെ നിന്നു മഹാനഗരത്തോടടുത്ത് ഒത്തവൾ ആൾ എന്ന് ആത്മപരാഞ്ഞു. തലകളിന്മേൽ പൂഴി വാരിട്ടും കരഞ്ഞും വേദിച്ചും മുറയിട്ടും പറഞ്ഞു: അയ്യോ അവളെ തന്റെ നിക്ഷേപങ്ങളാൽ കടലിൽ പടകുകൾ ഉള്ളവക്ക് എല്ലാം സമ്പത്തു വെടിപ്പിച്ച മഹാനഗരം ഒരു നാഴികയിൽ പാഴായി പോയല്ലോ. സ്വർഗ്ഗവും വിശുദ്ധ അപോസ്തലരും പ്രവാചകരുമായുള്ളോരെ! ദൈവം അവളിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രവഹാരത്തെ നടത്തി തീർത്തതു കൊണ്ട് അവളെ ചൊല്ലി ആനന്ദിക്ക.

പിന്നെ ഉറക്കനായൊരു ദൂതൻ തിരിക്കല്ലോളം വലുതായ കല്ലിനെ എടുത്തു സമുദ്രത്തിൽ എറിഞ്ഞു പറഞ്ഞു: ഇപ്രകാരം ആഞ്ഞു തള്ളിട്ടു ബാബെൽ എന്ന മഹാനഗരം എറിഞ്ഞുപോകും, ഇനി കാണാനാകയും ഇല്ല. വൈണികർ, വാദ്യക്കാർ, കഴച്ചുതിരുകൾ, കാഹളക്കാർ ഇവരുടെ നാദം നിന്നിൽ ഇനി കേൾക്കപ്പെടുകയും ഇല്ല; (യെ. ൨൭, ൧൩) യാതൊരു തൊഴിലുള്ള ശില്പി ഇനി നിന്നിൽ എത്തപ്പെടുകയും ഇല്ല; തിരിക്കല്ലിന്റെ ഒച്ച ഇനി നിന്നിൽ കേൾക്കപ്പെടുകയും ഇല്ല. വിളക്കിന്റെ വെളിച്ചം ഇനി നിന്നിൽ മിന്നുകയും ഇല്ല; (യെ. ൨൫, ൧൦) മണവാളന്റെയും കാന്തയുടെയും ശബ്ദം ഇനി നിന്നിൽ കേൾക്കുകയും ഇല്ല; നിൻ ഒടിയാൽ സകല ജാതികളും വശീകരിക്കപ്പെടുക കൊണ്ടു നിന്റെ പ്രാപാരികൾ ഭൂമിയിലെ മഹത്തുക്കൾ

ആയിരുന്നു സത്യം; പ്രവാചകൻ വിശുദ്ധൻ മുതലായി ഭൂമിയിൽ അറുക്കപ്പെട്ട സകലരുടെ ചോരകളും അവളിൽ അത്രൈകാണപ്പെട്ടതു.

൧൯. അദ്ധ്യായം.

ബാബെൽ വിനാശത്തെ സ്വപ്നത്തിൽ കൊണ്ടുടിയതും, (൧൧) ദേവപുത്രൻ ജയം കൊണ്ടു, (൧൭) രണ്ടു മൃഗങ്ങളെയും നിഗ്രഹിക്കുന്നതും.

൧ **അ**വന്റെ ശേഷം ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ ഏറിയ കൂട്ടത്തിന്റെ മഹാശബ്ദം പോലെ പറഞ്ഞു കേട്ടിതു: ഹല്ലലൂയാ രക്ഷയും തേജസ്സും ശക്തിയും നമ്മുടെ (കർത്താവായ) ദൈവത്തിന്നത്രെ. തൻ പുലയാട്ടുകൊണ്ടു ഭൂമിയെ കെട്ടത്ത മഹാവേശ്ശെക്ക് അവൻ ശിക്ഷ വിധിച്ചു, സ്വദാസരുടെ രക്തത്തെ അവളുടെ കൈയിൽനിന്നു (ചോദിച്ചു) പ്രതികൂല ചെയ്തുകൊണ്ട് അവന്റെ ന്യായവിധികൾ സത്യവും നീതിയും ഉള്ളവ

൨ (൧൩, ൭). പിന്നെയും അവൻ പറഞ്ഞു: ഹല്ലലൂയാ അവളുടെ പുക യുഗാദിയുഗങ്ങളിലും പൊങ്ങുന്നു (യശ. ൩൪, ൧൦.) ഇരുപത്തുനാലു മൂപ്പന്മാരും നാലു ജീവികളും വീണ് ആമെൻ ഹല്ലലൂയാ എന്നു സിംഹാസനസ്ഥനായ ദൈവത്തിന്നു കുന്ദിതകയും ചെയ്തു. സിംഹാസനത്തിങ്കന്ന് ഒരു ശബ്ദം പുറപ്പെട്ടു പറഞ്ഞിതു: നമ്മുടെ ദൈവത്തെ പുകഴ്ചവിൻ! അവന്റെ സകല ദാസരും, (സങ്കീ. ൧൩൪, ൧) അവനെ ഭയപ്പെടുന്ന ചെറിയവരും വലിയവരും ഉള്ളോരെ: (സങ്കീ. ൧൧൫, ൧൩.) എന്നാറെ, ഏറിയ കൂട്ടത്തിന്റെ ശബ്ദവും വളരെ വെള്ളങ്ങളുടെ ഒലിയും തകർത്ത ഇടികളുടെ മുഴക്കവും പോലെ ഞാൻ കേൾക്കെ പറയുന്നിതു: ഹല്ലലൂയാ സർവ്വശക്തദൈവമായ കർത്താവ് വാണുകൊണ്ടു സത്യം നാം സന്തോഷിച്ചുല്ലസിച്ച് അവനു തേജസ്സു കൊടുപ്പുക! കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണം വന്നുവല്ലോ

൩ അവന്റെ കാന്ത തന്നെത്താൻ ഒരുക്കി: അവൾക്കു ശുദ്ധവും ശുദ്ധമായ നേരിയ ശീല ഉടുപ്പാൻ വരും ലഭിക്കയും ചെയ്തു എന്നത്രെ; (നേരിയ തൂണി എങ്കിലൊ വിശുദ്ധരുടെ നീതികൾ ആകുന്നു.) പിന്നെ (മൂതൻ) എന്തൊടു പറയുന്നു: കുഞ്ഞാടിൻ കല്യാണത്തിലെ അത്താഴത്തിനായി ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ ധന്യൻ എന്ന് എഴുതുക; ഇവ ഉള്ളവണ്ണം ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ ആകുന്നു എന്നും പറഞ്ഞാറെ: അവനെ കുന്ദിതങ്ങളെ

വെളിപ്പാടു ൧൯. അ.

തിന്ന് അവന്റെ കാലുകളിൽ വീണു, അത്ര സൂക്ഷിച്ചുകൊ
ൾ ഞാൻ നിന്നെക്കും യേശുസാക്ഷ്യത്തെ പിടിച്ചുള്ള നിന്റെ
സഹോദരന്മാർക്കും കൂട്ടദാസനാകുന്നു, ദൈവത്തെ കുന്ദിടുക,
യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യമല്ലെ പ്രവാചകത്തിന്റെ ആത്മാവു
തന്നെ എന്ന് അവൻ എന്നോടു പറയുന്നു.

സ്വപ്നം തുറന്നതും ഇതാ വെള്ളക്കുതിര (ഇറങ്ങുന്നതും) ഞാ ൧൧
ൻ കണ്ടു, അതിനുമേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ വിശ്വസ്തനും സത്യവാ
നും (൩, ൧൪.) എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നവൻ. നീതിയിൽ വിധി ൧൨
ച്ചു പോരാടുന്നവനും തന്നെ; അവന്റെ കണ്ണുകൾ അഗ്നിജ്വാ
ലകൾ ഒത്തതു, തലമേൽ അനേകം രാജമുടികളും ഉണ്ടു; അവ
ൻ ഒഴികെ ആരും അറിയാത്തൊരു നാമം എഴുതീട്ടും ഉണ്ടു.
ചോരയിൽ മുക്കിയ ഉടുപ്പു ധരിച്ചിരിക്കുന്നു, അവന്റെ പേർ ൧൩
ദേവവചനം എന്നു തന്നെ. സ്വപ്നത്തിലെ സൈന്യങ്ങൾ ൧൪
വെള്ളക്കുതിരകൾപുറത്തും ശുദ്ധമുള്ള നേരിയ വെള്ളത്തുണിക
ൾ ധരിച്ചും പിഞ്ചെല്ലുന്നു. ജാതികളെ വെട്ടുവാൻ മൂച്ചയുള്ള ൧൫
വാൾ അവന്റെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നു, അവൻ ഇരി
പ്പുകോൽ കൊണ്ടു അവരെ മേയ്ക്കും; സ്പർശക്കിയുള്ള ദൈവ
കോപത്തിൻ ക്രോധമൂർത്തിന്റെ ചക്കിനെ അവൻ മെതിക്ക
ുന്നു (൧൪, ൨൦). രാജാധിരാജാവും കർത്താധികർത്താവും എന്നൊ ൧൬
രു നാമം അവൻ ഉടുപ്പിൽ തുടമേൽ തന്നെ എഴുതീട്ടും ഉണ്ടു.

ഒരു ദൂതൻ സൂര്യനിൽ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു, അവൻ നടുവാന ൧൭
ത്തൂടെ പറക്കുന്ന സകല പക്ഷികൾക്കും മഹാശബ്ദത്തോടെ
കൂക്കി പറഞ്ഞു, മഹാദൈവത്തിന്റെ അത്താഴത്തിനായി വ
ന്നുകൂട്ടവിൻ (൧൫, ൨൩, ൧൭.) രാജാക്കളുടെ മാംസവും സഹ ൧൮
സ്രാധിപമാംസവും, വീരമാംസവും, കുതിരമാംസവും, കുതിരപ്പു
റത്തുള്ളവരുടെ മാംസവും സ്വതന്ത്രർ ദാസരും ചെറിയവർ
വലിയവരും, എല്ലാവരുടെ മാംസങ്ങളും തിന്നാൻ എന്നു തന്നെ.
കുതിരപ്പുറത്തിരിക്കുന്നവനോടും അവന്റെ സൈന്യത്തോടും ൧൯
ആ യുദ്ധത്തെ ചെയ്യാൻ മൃഗവും ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരും
അവരുടെ സൈന്യങ്ങളും ഒന്നിച്ചു കൂടി നില്ക്കതും ഞാൻ കണ്ടു.
മൃഗവും അതിനുമുമ്പെ അതിശയങ്ങളെ ചെയ്തു, മൃഗക്കുറിയെ ൨൦
കൈക്കൊണ്ടുവരെയും തൽപ്രതിമയെ കുന്ദിട്ടവരെയും അവ
റാൽ ഭൂമിപ്പിച്ചു കളി പ്രവാചകനും കൂടെ പിടിക്കപ്പെട്ടു; ഗ
ന്ധകത്തിൽ കത്തുന്ന തീപ്പൊയ്ക്കയിൽ ഇരുവരും ജീവനോടെ

൨൧ തള്ളപ്പെട്ടു. ശേഷിച്ചവർ കുതിരപ്പറത്തിരിക്കുന്നവന്റെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വാഗ് കൊണ്ടു കൊല്ലപ്പെട്ടു; അവരുടെ മൗസങ്ങളാൽ സകല പക്ഷികൾക്കും തൃപ്തിവന്നു.

൨൦. അദ്ധ്യായം.

സാത്താനെ ജയിക്കുവാൻ, (൪) ആയിരത്തൊണ്ടു വാഴ്ചയെ വരുത്തുവാൻ, (൫) അന്ത്യയുദ്ധവും ന്യായവിധിയും.

൧ പിന്നെ അഗാധത്തിന്റെ താക്കോലും വലിയ ചങ്ങലയും കയ്യിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുന്ന ൨ തൂ കണ്ടു. പിശാചും സാത്താനും എന്നുള്ള പഴയ പാമ്പാകുന്ന സപ്പത്തെ അവൻ പിടിച്ചു ആയിരത്തൊണ്ടു വരെ കെട്ടിട്ടു ൩ അവനെ അഗാധത്തിൽ എറിഞ്ഞു പുട്ടിവെച്ചു ആയിരത്തൊണ്ടും രീരുവോളം ജാതികളെ ഇനി ഭ്രമിപ്പിക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ അവന്മേൽ മുദ്ര ഇടുകയും ചെയ്തു; അതിൽ പിന്നെ അവനെ അല്ല കാലത്തേക്ക് കെട്ടിച്ചു വിടേണ്ടിയതു.

൪ ഞാൻ ന്യായാസനങ്ങളെ കണ്ടു (ദാനി. ൭. ൯.) അവരിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു ന്യായം വിധിപ്പാൻ വരും ലഭിച്ചവരത്രെ: യേശു സാക്ഷ്യവും ദൈവവചനവും നിമിത്തമായി ശിരഃമേഘം വന്നവരുടെ ദേഹികളെയും മൃഗത്തെയൊ തൽപ്രതിമയെയൊ കുന്ദിപ്പാതെയും നെഹിമേലും കൈമേലും അതിന്റെ കുറിയെ കൈക്കൊള്ളാതെയും ഉള്ളവരുടെ (ദേഹികളെയും) കണ്ടു. അവർ ഉയിർത്തു ക്രിസ്തുനോടു കൂടി ആയിരത്തൊണ്ടും വാണു. ശേഷം മരിച്ചവരൊ ആയിരം ആണ്ടും രീരുവോളം വീണ്ടും ഉയിർത്തുവന്നില്ല, ഇത് ഒന്നാം പുനരുത്ഥാനം. ഒന്നാം പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അശമുള്ളവൻ ധന്യനും വിശുദ്ധനും തന്നെ; ഇവരുടെ മേൽ രണ്ടാം മരണത്തിന് ഒരധികാരമില്ല; ദൈവത്തിനും ക്രിസ്തുനും പുരോഹിതരാകയും അവനോടു കൂടെ ആയിരത്തൊണ്ടും വാഴുകയും ചെയ്യും. ആയിരത്തൊണ്ടും കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ സാത്താൻ തന്റെ തടവിൽനിന്ന് അഴിച്ചു വിടപ്പെട്ടു. വ്യക്തിയുടെ നാലു കോണുകളിലും ഉള്ള ജാതികളായ ഗോൾ മാഗൊൾ എന്നവരെ കടൽമണലോളം സംഖ്യയിൽ ആ യുദ്ധത്തിനായി കൂട്ടിച്ചു കൊള്ളാനുണ്ടതിന് അവരെ ഭ്രമിപ്പിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു. അവരും ഭ്രമിയുടെ പരപ്പിൽ കരേറി ചെന്നു വിശുദ്ധരുടെ പാശയത്തെയും സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടുള്ള നഗരത്തെയും

വെളിപ്പാടു ൨൦. ൨൧. അ.

വളഞ്ഞു കൊണ്ടാറെ, (ദൈവത്തിൻ പോക്കൽ) വാനിൽനിന്നു അഗ്നി ഇറങ്ങി, അവരെ തിന്നുകളഞ്ഞു (൨൫. ൩൮, ൨൨.) അ ൧൦ വരെ ഭൂമിപ്പിടുന്ന പിശാചൊ മൃഗവും കള്ളപ്രവാചകനും ഉള്ള ഗന്ധകത്തിപ്പൊയ്ക്കയിൽ തള്ളപ്പെട്ടു, അവർ യുഗാദിയുഗങ്ങളിലും രാപ്പകൽ പീഡപ്പെട്ടു പോകും.

പിന്നെ ഞാൻ വലുതായ വെള്ളസിംഹാസനത്തേയും അ ൧൧ തിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവനെയും കണ്ടു; അവന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു ഭൂമിയും വാനവും മങ്ങിപ്പോയി, അവറിന്നു സ്ഥലം കാണായതും ഇല്ല. ചെറിയവരും വലിയവരും മരിച്ചവർ ആ ൧൨ കെ ദൈവത്തിന്മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നതും കണ്ടു, പുസ്തകങ്ങൾ തുറക്കപ്പെട്ടു, (ദാനി. ൭, ൧൦.) ജീവന്റെ പുസ്തകമാകുന്ന മരൊന്നു തുറക്കപ്പെട്ടു; പുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിക്കിടക്കുന്നവറിൽനിന്നു മരിച്ചവർക്ക് അവരുടെ ക്രിയകൾക്കടുത്തവണ്ണം ന്യായവിധി ഉണ്ടാകയും ചെയ്യൂ. സമുദ്രം തന്നിലെ മരിച്ചവരെ (൨൫. ൧൩) കൊടുത്തു, മരണവും പാതാളവും തങ്ങളിലെ മരിച്ചവരെ കൊടുത്തു, അവനവനു താന്താന്റെ ക്രിയകൾക്കടുത്ത ന്യായവിധി ഉണ്ടായി. മരണവും പാതാളവും ആയവ തീപ്പൊയ്ക്കയിൽ ൧൪ ത്തള്ളപ്പെട്ടു, ഈ തീപ്പൊയ്ക്കയത്രെ രണ്ടാം മരണം ആകുന്നതു: യാവനും ജീവപുസ്തകത്തിൽ (പേർ) എഴുതി കാണാത്തവർ തീപ്പൊയ്ക്കയിൽ തള്ളപ്പെട്ടു.

൨൧. അദ്ധ്യായം.

ലോകപ്പുതുമ്പും, (൯) പുതിയ യരുശലേമിലെ, (൨൪) നിവാസികളുടെ നടപ്പും, (൨൨, ൧) സൈപരവാസവും.

ഞാൻ പുതിയ വാനവും പുതിയ ഭൂമിയും കണ്ടു (യശ. ൧ ൩൫, ൧൭.) ഒന്നാം വാനവും ഒന്നാം ഭൂമിയും കഴിഞ്ഞു പോയല്ലോ സമുദ്രം ഇനി ഇല്ല. പുതിയ യരുശലേം ആകുന്ന വിശുദ്ധ ൨ ഡനഗരം തന്റെ ഭൺതാവിനായി അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള കാന്തയെ പോലെ ദൈവത്തിൻ പോക്കൽ വാനത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുന്നതും കണ്ടു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു മഹാ ശബ്ദം പറയുന്ന നൂതും കേട്ടു, ഇതാ മനുഷ്യരോടു കൂടിയ ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരം ആയതു: അവൻ അവരോടു കൂടി പാർക്കും അവർ അവന്നു ജനമാകയും ദൈവം താൻ അവരുടെ ദൈവമായി അവരോടു കൂടി ഇരിക്കയും ചെയ്യും (൩൫. ൨൩, ൧൨.) അവൻ അവരുടെ ര

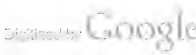
കുറേക്കും മൂപ്പന്മാർക്കും മുമ്പാകെ പുതിയ പാട്ടു പാടുന്നു; ഭൂമിയിൽ നിന്നു വീണ്ടുകൊള്ളപ്പെടുള്ള നൂറ്റിനാല്പത്തുനാലായിരവും ഒഴികെ ആ പാട്ടു പഠിപ്പാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞതുമില്ല; ഇവർ കന്യാകളായാൽ സ്ത്രീകളോടു മാലിന്യപ്പെടാത്തവർ. ഇവർ കഞ്ഞിപ്പാട്ടു ചെയ്യുന്നതോടും പിഞ്ചെല്ലുന്നവർ, ഇവർ ദൈവത്തിനും കഞ്ഞിപ്പാട്ടിനും ആശ്രയമായി മനുഷ്യരിൽനിന്നു മേടിക്കപ്പെട്ടവർ. അവരുടെ വായിൽ കഴുപ്പു കാണപ്പെടാത്തതും ഇല്ല; അവർ നിഷ്കളങ്കരത്രെ.

൩൩ വേറൊരു ഭൂതൻ നടുവാനത്തൂടെ പറക്കുന്നതും കണ്ടു, അവൻ സകല ജാതിഗോത്രഭാഷാവാംശങ്ങളിലും ഭൂമിസ്ഥനാരോട് ഒക്കെയും സുവിശേഷിപ്പാൻ നിത്യ സുവിശേഷം ഉള്ളവനായി. ൩൪ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ട് അവനു തേജസ്സ് കൊടുപ്പിൻ! അവന്റെ ന്യായവിധിയുടെ നാഴിക വന്നുവല്ലോ, വന്നതെയും ഭൂമിയെയും കടലെയും നീരുറവുകളെയും ഉണ്ടാക്കിയവനെ കുമ്പിടുകയും ചെയ്തിൻ! എന്നു മഹാ ശബ്ദത്തോടെ പറഞ്ഞും കൊണ്ടിരുന്നു.

൩൫ വേറൊരു ഭൂതൻ വഴിയെ വന്നു പറഞ്ഞു: മഹതിയായ ബാബൽവീണു വീണു (യശ. ൨൧, ൯.); തന്റെ പുലയാട്ടിന്റെ ക്രോധമദ്യത്തിൽനിന്നു സകല ജാതികളെയും കുടിപ്പിച്ചവർ തന്നെ (യിറ. ൫൧, ൭.)

൩൬ അവരുടെ പിന്നിൽ മൂന്നാമതൊരു ഭൂതൻ വന്നു, മഹാശബ്ദത്തോടെ പറഞ്ഞു, യാതൊരുതൻ മൃഗത്തെയും തൽപ്രതിമയെയും കുമ്പിട്ടും നെറ്റിമേലോ കൈമേലോ കുറിയെ ഇട്ടും കൊണ്ടാൽ, അവനും കൂടെ ദൈവഭോജത്തിൻ പാത്രത്തിൽ ഇടകലരാതെ പങ്കുനീട്ടുള്ള ദൈവക്രോധമദ്യത്തിൽനിന്നു കുമ്പിടുകയും വിശുദ്ധ ഭൂതന്മാർക്കും കഞ്ഞിപ്പാട്ടിനും മുമ്പാകെ അഗ്നിഗന്ധകങ്ങളിൽ പീഡിച്ചു പോകയും ചെയ്യും. അവരുടെ പീഡയുടെ പുക യുഗാദിയുഗങ്ങളിലും പൊങ്ങുന്നു (യശ. ൩൪, ൧൦.) മൃഗത്തെയും തൽപ്രതിമയെയും കുമ്പിട്ടും അതിന്റെ നാമക്കുറിയെ ഇട്ടും കൊള്ളുന്നവർക്കു എല്ലാം രാപ്പകലും തണുപ്പു വരും. ൩൭ ദൈവകല്പനകളെയും യേശുവിശ്വാസത്തെയും കാത്തുകൊള്ളുന്ന വിശുദ്ധരുടെ ക്ഷാന്തി ഇവിടെ (കാണാൻ) ഉണ്ടു.

൩൮ ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽനിന്നു ഒരു ശബ്ദം പറഞ്ഞു കേട്ടു: എന്തെന്നാൽ: കർത്താവിൽ ചാകുന്ന ഭൂതന്മാർ ഇന്നു മുതൽ

വെളിപ്പാടു ൧൪. ൧൫. അ.

ധന്യൻ എന്നെഴുതുക; അതെ അവർ തങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു തന്നെക്കൊണ്ടത് അവരുടെ ക്രിയകൾ അവർക്കു പിഞ്ചെല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന് ആത്മാവ് പറയുന്നു.

പിന്നെ ഞാൻ കണ്ടതിന്താ! വെളുത്ത മേഘവും മേഘത്തി ൧൪ നേൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു, മനുഷ്യപുത്രൻ സദൃശനായവനും തന്നെ; അവൻ തലമേൽ പൊൻ കിരീടവും കയ്യിൽ മുച്ചുയുള്ള അരിവാളും ഉണ്ടു. മറ്റൊരു ദൂതൻ ദൈവാലയത്തിങ്കന്നു പുറ ൧൫ പ്പെട്ടു മേഘത്തിനേൽ ഇരിക്കുന്നവനോടു ഭൂമിയിലെ വിളവു ഉണ്ടെങ്ങിയതിനാൽ കോയിത്തിന്നു നാഴിക വന്നുകൊണ്ടു, നിന്റെ അരിവാളെ കടത്തി കൊയ്തു, എന്നു മറ്റൊരു ശബ്ദത്തോടെ കൂക്കി. മേഘത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ തന്റെ അരിവാളെ ഭൂമി ൧൬ യിൽ കടത്തി, ഭൂമി കൊയ്തുപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മറ്റൊരു ദൂതൻ ൧൭ ന്നാനും മുത്തുള്ളോർ അരിവാൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ആലയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. അഗ്നിമൽ അധികാരമുള്ള ൧൮ അന്യദൂതൻ വെലിപീഠത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, മുത്തരിവാളുള്ള വനോടു ഭൂമിയിലെ മുതിരിങ്ങുകൾ പഴക്കയാൽ, നിന്റെ മുത്തരിവാൾ കടത്തി ആ വള്ളിയുടെ കലകളെ മുറുന്ന്ടക്ക എന്നൊക്കെ ആത്മ മൊഴിഞ്ഞു. ദൂതനും തന്റെ അരിവാളെ ഭൂമിയിൽ ൧൯ കടത്തി ഭൂമിയിലെ മുതിരിവള്ളിയിൽനിന്നു മുറുന്ന്ടത്തു, ദൈവദോഷത്തിന്റെ വലിയ ചക്കിൽ ചാടിയിട്ടു. ചക്ക നഗര ൨൦ ത്തിന്നു പുറത്തു മെതിച്ചു പിഴിഞ്ഞ രക്തം ചക്കിൽനിന്ന് ഒഴുകി കുതിരകളുടെ കടിവാളങ്ങളോളം ആയിരത്തരുന്നൂറ് സ്വർഗ്ഗ വഴി ദൂരം (പരക്കയും ചെയ്തു).

൧൫. അദ്ധ്യായം.

ജയിക്കുന്നവരുടെ സന്തോഷത്തോടെ, (൫) ൭ ക്രോധകലശങ്ങളെയും നിറച്ചു കൊടുത്തതു.

ഞാൻ വെളുത്തും അതുതപുമായ മറ്റൊരു ലക്ഷ്യത്തെ സ്വ ൧ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കണ്ടു; ഒട്ടക്കത്തെ ബാധകൾ ഏഴുമുള്ള ഏഴു ദൂതന്മാരെ തന്നെ; അവരാൽ ദേവദ്രോഹം തികഞ്ഞു വന്നു സത്യം അഗ്നി കലർന്നുള്ള പള്ളിക്കടലുക്ക് ഒത്തതും മൃഗത്തോടും തൽപ്ര ൨ തിമയോടും നാമസംബ്രയോടും (വെറായി) ജയിക്കുന്നവർ ദേവവീണകൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടു, പള്ളിക്കടൽ പുറത്തു നില്ക്കുന്നതും കണ്ടു. ആയവർ ദേവദാസനായ മോശയുടെ പാട്ടും ന്

കുഞ്ഞാടിന്റെ പാട്ടും പാടിക്കൊള്ളുന്നതിങ്ങിനെ: സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവമായ കർത്താവേ, നിന്റെ ക്രിയകൾ വലുതും അത്ഭുതവുമായവ (സങ്കീ. ൧൧൧, ൨) നിന്റെ വഴികൾ നീതിയും സർവ്വവ്യക്തികളുടെ (൨മോ. ൩൨, ൪) ജാതികളുടെ രാജാവായുള്ളോവെ! നിന്നെ ഭയപ്പെടാത്തതാരായേ? (യിറ. ൧൦, ൭) കർത്താവേ തിരുന്നാമത്തെ വാഴ്ത്താത്തതും ആർ? നീയല്ലോ ഏക പവിത്രൻ നിന്റെ നീതിന്യായങ്ങൾ വിളങ്ങി വന്നതിനാൽ, സകല ജാതികളും വന്നു, തിരുമുമ്പിൽ കുന്ദിതകയും ചെയ്തും (സങ്കീ. ൧൮, ൩) ൫ അതിൽ പിന്നെ ഞാൻ കണ്ടതൊ: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സാക്ഷികളായ നാമകുന്ന ദേവാലയം തുറന്നു. ഏഴു ബാധകളുള്ള ഏഴു ദൂതരും ശുദ്ധ ശുഭ്രമായ ശബ്ദവസ്ത്രം ധരിച്ചും മാടകളിൽ പൊൻ കച്ചകൾ പുണ്ടുകൊണ്ടു, ദേവാലയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടാറെ, ൭ നാലു ജീവികളിൽ ഒന്നു യുഗയുഗങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന ദൈവത്തിൻ കോപം നിറഞ്ഞുള്ള പൊൻ കലശങ്ങൾ ഏഴും ആ ഏഴു ദൂതന്മാർക്കു കൊടുത്തു. ദേവതേജസ്സും അവന്റെ ശക്തിയും ഘോരവായിട്ടു, ദേവാലയത്തിൽ പുക നിറഞ്ഞു, ഏഴു ദൂതരുടെ ബാധകൾ ഏഴും തികവോളത്തിന്ന് ആലയത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞതും ഇല്ല.

൧൬. അദ്ധ്യായം.

ഏഴു ക്രോധകലശങ്ങളും.

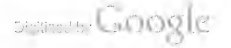
൧ നിങ്ങൾ പോയി ക്രോധത്തിൻ കലശങ്ങൾ ഏഴും ഭൂമിയിൽ ഒഴിച്ചു കളവിൻ എന്ന് ഒരു മഹാ ശബ്ദം ദേവാലയത്തിൽ നിന്ന് ഏഴു ദൂതന്മാരോടും പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു.

൨ ഒന്നാമൻ പോയി തന്റെ കലശത്തെ ഭൂമിയിൽ ഒഴിച്ചു കളഞ്ഞാറെ, മൃഗത്തിന്റെ കുറിയെ ഇടുംകൊണ്ടു തൽപ്രതിമയെ കുന്ദിതകുന്ന മനുഷ്യരിൽ വല്ലാത്ത ഒരു ദുർപ്രഭം ഉണ്ടായി. രണ്ടാമത്തെ ദൂതൻ തന്റെ കലശത്തെ സമുദ്രത്തിൽ ഒഴിച്ചപ്പോൾ അതു പട്ടു പോയവനിൽനിന്ന് എന്ന പോലെ ചോരയായി തീർന്നു; കടലിൽ ജീവനുള്ള പ്രാണി ഒക്കയും ചാകയും ചെയ്തു. മൂന്നാമൻ നദികളിലും നീരുറവുകളിലും തന്റെ കലശത്തെ ഒഴിച്ചാറെ രക്തം ഉണ്ടായി. അപ്പോൾ ഞാൻ വെള്ളങ്ങളുടെ ദൂതൻ പറഞ്ഞു കേട്ടതിവൃണ്ണം: ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനും (വരുന്നവനും) ആയുള്ളോവെ! നീ ഇപ്രകാരം ന്യായം വിധി

വെളിപ്പാടു ൧൬. അ.

ക്കയാൽ നീതിമാൻ പവിത്രൻ തന്നെ. വിശുദ്ധരുടെയും പ്രവാചകരുടെയും രക്തത്തെ അവർ ചിനിച്ചതു കൊണ്ടല്ലൊ നീ അവർക്കു രക്തം കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു; (അതിന്നു്) അവർ പത്രം അവത്ര. എന്നാറെ, വെളിപീഠവും അതെ സർവ്വശക്തന്റെ വരായ കർത്താവേ! നിന്റെ ന്യായവിധികൾ സത്യവും നീതിയുമുള്ളവ എന്നു പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. നാലും ദൂതൻ തന്റെ വക്തൃകലശത്തെ സൂര്യനിൽ ഒഴിച്ചു, അതിന്നു മനുഷ്യരെ തീകൊണ്ടു ചൂടുവാൻ അനുജ്ഞ ഉണ്ടായി. മനുഷ്യരും അത്യർദ്ധത്താൽ വെൻ ന്നു് ഈ ബാധകളിൽ അധികാരമുള്ള ദൈവത്തിൻ നാമത്തെ ഓർമ്മിച്ചതല്ലാതെ, അവന്നു തേജസ്സു് കൊടുപ്പാൻ മനന്തിരിഞ്ഞിട്ടില്ല. അഞ്ചാമൻ തന്റെ കലശത്തെ മൃഗത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ ഒഴിച്ചാറെ, അതിന്റെ രാജ്യം ഇരുണ്ടു പോയി (പ്രജകൾ) പാടു നിമിത്തം നാവുകളെ കുടിച്ചുകൊണ്ടു, പാടു കഴിയും പ്രണങ്ങിയും ചൊല്ലി, സ്വർഗ്ഗത്തിൻ ദൈവത്തെ ഓർമ്മിച്ചതല്ലാതെ, സ്വക്രിയകളെ വിട്ടു മനന്തിരിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ആറാം (ദൂതൻ) തന്റെ കലശത്തെ ഘ്രാത്ത് എന്ന മഹാന ദിമേൽ ഒഴിച്ചു, സൂര്യോദയത്തിൽനിന്നു (വരുന്ന) രാജാക്കന്മാർക്കു വഴി ഒരുങ്ങുകത്തക്കവണ്ണം അതിന്റെ വെള്ളം വറ്റിക്കൊടുക്കയും ചെയ്തു. സപ്തത്തിൻ വായിലും മൃഗത്തിൻ വായിലും കള്ള പ്രവാചകന്റെ വായിലും നിന്നു തവളകൾ എന്ന പോലെ അശുഭാത്മാക്കൾ മൂന്നും പുറപ്പെട്ടു കണ്ടു. സമസ്ത പ്രപഞ്ചത്തിലും ഉള്ള രാജാക്കന്മാരെ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാ ദിവസത്തിലെ യുദ്ധത്തിനായിട്ടു കൂട്ടി ചേർപ്പാൻ അതിശയങ്ങൾ ചെയ്യുകൊണ്ടു, അവരടുക്കലേക്കു പുറപ്പെടുന്ന ഭൂതാത്മാക്കൾ ഇവ ആകുന്നതു്. ഇതാ! ഞാൻ കള്ളനെ പോലെ വരുന്ന, തന്റെ ലജ്ജയെ കാണുമാറു നഗ്നനായി നടക്കാതെ ഉടുപ്പുകളെ സൂക്ഷിച്ചും ജാഗരിച്ചും കൊള്ളുന്നവൻ ധന്യൻ. ആയവരെ അവ കൂട്ടിച്ചേർത്തതു് എബ്രായത്തിൽ ഹമ്മഗദോൻ എന്നു പേരുള്ള സ്ഥലത്തിൽ തന്നെ. (ന്യായ. ൨, ൧൯.) ഏഴാം (ദൂതൻ) തന്റെ കലശത്തെ ആകാശത്തിൽ ഒഴിച്ചാറെ, ചെയ്തു തീർന്നു എന്ന് ഒരു മഹാശബ്ദം സ്വർഗ്ഗാലയത്തിൻ പോക്കൽ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു വന്നു. മിന്നലുകളും ഒലികളും മുഴക്കങ്ങളും സംഭവിച്ചു, ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യർ ഉള്ളനാൾ മുതൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത വലിപ്പത്തിൽ മഹാ ഭൂകമ്പം ജനിക്കയും ചെയ്തു.

മഹാ നഗരം മൂന്നുശതമായി തിരിഞ്ഞു ജാതികളുടെ പട്ടണങ്ങളും വീണ്ടും, ദേവകോപത്തിന്റെ ക്രോധമൂലമുള്ള പാത്രം അവർക്കു കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു മഹതിയായ ബാബെലിന്റെ ഓർമ്മ ദൈവത്തിന്മുമ്പിൽ വരികയും ചെയ്തു. സകല ദീപും മണ്ടിപ്പോയി, മലകൾ ഇനി കാണാൻ ഇല്ല. താലന്തോളം കനത്തിൽ വലിയ കന്മഴ വന്നതിൽനിന്നു മനുഷ്യരുടെ മേൽ ഇറങ്ങുന്നു, മനുഷ്യരും കന്മഴയുടെ ബാധ ഏറ്റവും വലുതാകുകൊണ്ട് ആ ബാധ നിമിത്തം ദൈവത്തെ ദൂഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

൧൭. അദ്ധ്യായം.

ബാബേൽ എന്നപേരും ആട്ടമൃഗത്തെയും, (൧൩, ൨-) വണ്ണിച്ചത്.

൧ **വ**ളരെ കലശങ്ങളുള്ള ദൂതന്മാർ എഴുവരിലും ഒരുവൻ വന്ന് എന്നോടു ഉരിയാടി: വാ ഏറിയ വെള്ളങ്ങളുടെ മീതെ ഇരിക്കുന്ന മഹാ വേദ്രയുടെ ന്യായവിധിയെ ഞാൻ നിന്നെക്ക് കാണിക്കും. യാതൊരുത്തിയോടു ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ പുലയാടിയതും യാതൊരുത്തിയുടെ പുലയാട്ടിന്റെ മദ്യത്താൽ ഭൂവാസികൾ മത്തരായമത്തേതും ആയവൾ തന്നെ. എന്നു പറഞ്ഞ് ആത്മാവിൽ എന്നെ മരുഭൂമിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, ഉടനെ ഏഴു തലയും പത്തു കൊമ്പും ഉള്ളതും ആ ദൂഷണനാമങ്ങൾ നിറഞ്ഞുമായി അരക്കു നിറമുള്ള മൃഗത്തിന്മേൽ ഒരു സ്ത്രീ കത്തിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. സ്ത്രീ ധൂമ്രവർണ്ണവും അരക്കു നിറവും ഉള്ളതു ധരിച്ചും പൊന്നു രത്നം മുത്തുകളും അണിഞ്ഞും വെറുപ്പുകളാലും തന്റെ പുലയാട്ടിൻ അശ്രുധികളാലും നിറഞ്ഞുള്ള പൊൻപാത്രം കയ്യിൽ പിടിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മമ്മം വേദ്രമാക്കും ഭൂമിയുടെ വെറുപ്പുകൾക്കും മാതാവായ മഹാ ബാബേൽ എന്ന നാമം അവളുടെ നെററിമേൽ എഴുതിട്ടും ഉണ്ടു. വിശുദ്ധരുടെ രക്തം കൊണ്ടും യേശു സാക്ഷികളുടെ രക്തം കൊണ്ടും സ്ത്രീ മത്തയായതും കണ്ടു, അവളെ കണ്ടിട്ടു മഹാശ്ചയ്യത്താൽ അതിശയിക്കുകയും ചെയ്തു.

൭ പിന്നെ ദൂതൻ എഴുന്നോടു പറഞ്ഞു, നീ അതിശയിച്ചത് എന്തു ഈ സ്ത്രീയുടെയും അവളെ ചുമന്നു കൊണ്ടു ഏഴു തലയും പത്തു കൊമ്പും ഉള്ള മൃഗത്തിന്റെയും മമ്മത്തെ ഞാൻ കേൾപ്പിച്ചു തരാം. നീ കണ്ട മൃഗം ഉണ്ടായിരുന്നതും (ഇപ്പോൾ) ഇല്ലാ

വെളിപ്പാടു ൧൭. ൧൮. അ.

ത്തരം ഇനി അഗാധത്തിൽനിന്നു കരേറി, നാശത്തിലേക്ക് പോകേണ്ടതും ആകുന്നു; ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേർ എഴുതാതെ ഉള്ള ഭൂവാസിപ്പടം മൂഗം ഇരുന്നതും (പിന്നെ) ഇല്ലാത്തതും ഇനി വരുന്നതും കണ്ടിട്ട് അതിശയിക്കും. ജനാനുമുള്ള ബുദ്ധി ഇവിടെ (കാണാൻ) ഉണ്ടു, ഏഴു തലൻകളും സ്രീ ഇരുന്നു കൊള്ളുന്ന ഏഴു മലകൾ ആകുന്നു. ഏഴു ൧൦ രാജാക്കളും ആകുന്നു. (അതിൽ) ഐവർ പട്ടുപോയി, ഒരുത്തൻ ഉണ്ടു, മറാവൻ ഇതുവരെ വന്നില്ല; വന്നാൽ പിന്നെ കുറയമാത്രം വസിക്കേണ്ടതു: ഇരുന്നതും ഇല്ലാത്തതും ആയ മൂഗം താ ൧൧ൻ എട്ടാമനും ആകുന്നു, എഴുവരിൽനിന്നു ആകുന്നു, നാശത്തിലേക്കു പോകയും ചെയ്യും. നീ കണ്ട പത്തു കൊമ്പുകളെ പ ൧൨ത്തു രാജാക്കൾ ആകുന്നു; അവർ രാജ്യം പ്രാപിച്ചില്ല, മൃഗത്തോട് ഒന്നിച്ചു ഒരു നാഴികെക്ക് അധികാരം ലഭിക്കും താനും അവർ ൧൩ ഐക്യമുള്ളവർ തങ്ങളുടെ ശക്തിയേയും അധികാരത്തേയും മൃഗത്തിന്നു കൊടുക്കുന്നു. ഇവർ കുഞ്ഞാടിനോടു പോരാട്ടം ൧൪ കർത്താധികർത്താവും രാജാധിരാജാവും ആകുകൊണ്ടു, കുഞ്ഞാടായവൻ (താൻ) വിളിച്ചു തെരിഞ്ഞെടുത്തും ഉള്ള വിശ്വസ്തരായി അവരെ ജയിക്കും.

പിന്നെ അവൻ എന്നോടു പറയുന്നു: വേശ്ര കത്തിയിരി ൧൫ക്കുന്ന വെള്ളങ്ങൾ നീ കണ്ടതു വംശസമൂഹങ്ങളും ജാതിഭാഷകളും ആകുന്നു. പിന്നെ നീ കണ്ട പത്തു കൊമ്പുകളും മൃഗവും ൧൬ ആയവർ വേശ്രയെ ദേവിക്കയും പാഴാക്കി നഗ്നത വരുത്തുകയും അവളുടെ മാംസങ്ങളെ തിന്നുകയും അവളെ തീ കൊടുത്തു ദഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ദൈവമല്ലെ അതിന്റെ അഭിപ്രായം ൧൭ ചെയ്യാനും ഏകമായ അഭിപ്രായം നടത്തുവാനും ദേവമൊഴികൾ നിപുത്തിയാകുവോളത്തേക്ക് തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തെ മൃഗത്തിന്നു കൊടുപ്പാനും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ തോന്നിച്ചതു. നീ കണ്ട സ്രീയൊ ഭൂമിയുടെ രാജാക്കളിൽ രാജ്യമുള്ള മഹാ ൧൮ നഗരമത്രെ.

൧൮. അദ്ധ്യായം.

ബാബേലിന്റെ നാശത്തെ അറിയിക്കുന്നതു.

അനന്തരം ഞാൻ വലിയ അധികാരമുള്ള മഹൊരു ഭൂതൻ ൧ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, അവന്റെ തേജസ്സി

൨ ന്നാൽ ഭൂമി പ്രകാശിക്കയും ചെയ്യും. അവൻ മഹാശബ്ദത്തോ
 ടെ ഉറക്കെ ആർത്തു പറഞ്ഞു: മഹാ ബാബേൽ വീണ്ടു വീണ്ടു
 (൧൪, ൮.) ഭൂതങ്ങളുടെ പാപിടവും എല്ലാ അശ്രദ്ധാത്മാവിൻ
 കാവലും അറക്കത്തക്ക അശ്രദ്ധ പക്ഷികൾക്ക് ഒക്കവെ നട
 ൩ വുമായിന്നു. കാരണം അവളുടെ പുലയാട്ടിൻ ക്രോധമൂലത്തി
 ത്തിന്നു സകല ജാതികളും കടിച്ചു ഭൂമിയിലെ രാജാക്കൾ അവ
 ളോടു പുലയാടി ഭൂമിയിലെ വ്യാപാരികൾ അവളുടെ പുഴുപ്പി
 ന്റെ വമ്പിനാൽ സമ്പത്തുണ്ടാക്കി.
 ൪ ഞാൻ വേറൊരു ശബ്ദം സ്വഗ്ദത്തിൽനിന്നു പറഞ്ഞു കേ
 ങ്കിതു: (യിറ. ൫൧, ൪൫.) എൻ ജനമായുള്ളോരെ! അവളിൽനി
 ന്നു പുറപ്പെട്ടു പോരുവിൻ; അവളുടെ പാപങ്ങളിൽ കൂട്ടാളികളാ
 ൫ യിട്ടു തൽബാധകളിൽ (ചിലതു) കൊള്ളായ്യാൻ തന്നെ. അവളു
 ടെ പാപങ്ങളെല്ലാ വാനോളം കുന്നിച്ച് എത്തി അവളുടെ അ
 ൬ തികൃമങ്ങളെ ദൈവം ഓർത്തും ഇരിക്കുന്നു. അവൾ ആചരിച്ച
 പ്രകാരം അവളോടു പ്രതിയായിട്ട് ആചരിപ്പിൻ (യിറ. ൫൧,
 ൧൫.) അവളുടെ ക്രിയകൾക്കുതത്ത് ഇരട്ടിച്ചു കൊടുപ്പിൻ; അ
 വൾ കലക്കിയ പാനപാത്രത്തിൽ അവൾക്ക് ഇരട്ടി പകരുവി
 ൭ ന്; അവൾ തനിക്ക് തേജസ്സു കൂട്ടി പുളച്ചെടുത്തോളം അവൾക്കു
 പീഡയും വേദവും കൊടുപ്പിൻ. ഞാൻ രാജകിയായി അമർന്നി
 ൮ റിക്കുന്നു വിധവയാകയില്ല, വേദം കാണുകയില്ല എന്നവൾ ഹൃ
 ൯ ദയം കൊണ്ടു പറയുന്നതു നിമിത്തം, ഒരു നാളിൽ മരണം, വേ
 ദം, ക്ഷാമം ഈ ബാധകൾ അവൾക്ക് വരും; അവൾ തീയിൽ
 ചുട്ടുപോകയുമം; അവൾക്കു ന്യായം വിധിച്ചു കർത്താവ് ഉറക്ക
 ൧൦ ന് നാകുന്നു സത്യം. അവളോടു പുലയാടി പുളച്ചുള്ള രാജാക്കൾ
 അവളുടെ പീഡനിമിത്തം ദയപ്പെട്ടു, ദൂരവെ നിന്നു അവളുടെ
 ൧൧ ദമനത്തിൻ പുകയെ കാണുമ്പോൾ, അവളെ ചൊല്ലികരഞ്ഞും
 ൧൨ ഞൊഴിച്ചും കൊണ്ടു, അയ്യോ അയ്യോ ബാബേൽ എന്ന മഹാ
 നഗരം ഉറപ്പേറിയ പട്ടണം ഒരു നാഴികയിൽ നിന്റെ ന്യായ
 ൧൩ വിധി വന്നുവല്ലോ എന്നു പറയും. ഭൂമിയിലെ വ്യാപാരികൾ
 തങ്ങളുടെ ചരക്ക് ഇനി ആരും വാങ്ങുന്നില്ല എന്നിട്ട് അവളെ
 ൧൪ ചൊല്ലി കരഞ്ഞു വേദിക്കുന്നു. പൊൻ, വെള്ളി, രത്നം, മുത്തു, നേ
 റിയ തൂണി, ധൂമ്രചന്ദ്രം, പട്ട്, അരക്കുമ്പേല തുടങ്ങിയ ചരക്കും
 ചന്ദനത്തരങ്ങൾ എല്ലാം ആനക്കൊമ്പിൻ പണി വിലയേറിയ
 മരം ചെമ്പ്, ഇരിമ്പ്, കുമ്പായക്കല്ലു ഇവറ്റാലെ ഒരോരെ

വെളിപ്പാടു മദ്ധ്യ അ.

പണിയും ലവംഗം, ഏലം, ധൂപവർഗ്ഗങ്ങൾ, കണ്ടിവെണ്ണ, കുന്തു ൧൩
 രുക്കും, മദ്യം, തൈലം, മേത്തരമാവു, കോതമ്പം, ആടുമാടുകളും, കുതി
 രരഥങ്ങളും, അടിമദേവങ്ങൾ, മനുഷ്യദേവികളും എന്നുള്ള (ചര ൧൪
 ക്) എല്ലാം നിന്റെ ഉള്ളം മോഹിച്ച കായ്ക്കനിയും നിന്നെ വി ൧൪
 ട്ടു മാറി, മുഴപ്പം മിനുക്കവും ഉള്ളത് എല്ലാം നിന്നെക്ക് ഒടുങ്ങിപ്പോ
 യി, ഇനി കാണാറാകയും ഇല്ല. ഈ വക കൊണ്ടു പ്രാപാരം ൧൫
 ചെയ്ത് അവളിൽ സമ്പത്തുണ്ടാക്കിയവർ അവളുടെ പീഡ
 യെ ഭയപ്പെട്ടു. ദൂരവെ നിന്നു കരഞ്ഞും വേദിച്ചും പറയും: അ ൧൬
 യ്യോ അയ്യോ മഹാനഗരം നേരിയതും ധൂപവർഗ്ഗവും അരക്ക
 നിറവും ഉടുത്തും പൊൻ രത്നമുത്തകൾ അണിഞ്ഞും ഉള്ളവളെ!
 ഇത്ര സമ്പത്ത് എല്ലാം ഒരു നാഴികയിൽ പാഴായി പോയല്ലോ ൧൭
 എല്ലാ മാലുമിയും ഓരൊ തീരസ്ഥലത്തേക്ക് ഓടുന്നവനും കപ്പ ൧൭
 ക്കാരും കടലിൽ ജീവിതം ഉണ്ടാക്കുന്നവരും ഒക്കവെ അവളുടെ
 ദഹനത്തിൻ പുഴയെ കണ്ടു. ദൂരവെ നിന്നു മഹാ നഗരത്തോ ൧൮
 ട് ഒത്തവൾ ആർ എന്ന് ആത്മു പറഞ്ഞു. തലകളിന്മേൽ പൂ ൧൯
 ഴി വാരിട്ടും കരഞ്ഞും വേദിച്ചും മുറയിട്ടും പറഞ്ഞു: അയ്യോ അ
 യ്യോ തന്റെ നിക്ഷേപങ്ങളാൽ കടലിൽ പടകകൾ ഉള്ളവക്ക്
 എല്ലാം സമ്പത്തു വഡ്ഢിച്ചു മഹാ നഗരം ഒരു നാഴികയിൽ
 പാഴായി പോയല്ലോ. സ്വർഗ്ഗവും വിശുദ്ധ അപോസ്തലരും ൨൦
 പ്രവാചകരുമായുള്ളോരെ! ദൈവം അവളിൽ നിങ്ങളുടെ വ്യവ
 ധാരത്തെ നടത്തി തീർത്തതു കൊണ്ട് അവളെ ചൊല്ലി ആന
 റിക്ക.

പിന്നെ ഉറക്കനായൊരു ദൂതൻ തിരിക്കല്ലോളം വലുതായ കല്ലി ൨൧
 നെ എടുത്തു സമുദ്രത്തിൽ എറിഞ്ഞു പറഞ്ഞു: ഇപ്രകാരം ആ
 ന്തു തള്ളീട്ടു ബാബെൽ എന്ന മഹാനഗരം എറിഞ്ഞുപോകും,
 ഇനി കാണാറാകയും ഇല്ല. വൈണികർ, വാദ്യക്കാർ, കുഴലുതി ൨൨
 കൾ, കാമളക്കാർ ഇവരുടെ നാദം നിന്നിൽ ഇനി കേൾക്കപ്പെ
 ടുകയും ഇല്ല; (മജ. ൨൭, ൧൩.) യാതൊരു ഞാഴിലുള്ള ശിഥി
 ഇനി നിന്നിൽ എത്തപ്പെടുകയും ഇല്ല; തിരിക്കല്ലിന്റെ ഒച്ച
 ഇനി നിന്നിൽ കേൾക്കപ്പെടുകയും ഇല്ല. വിളക്കിന്റെ വെളി ൨൩
 ചും ഇനി നിന്നിൽ മിന്നുകയും ഇല്ല; (യീ. ൨൫, ൧൦.) മനോ
 ഉന്റെയും കാന്തയുടെയും ശബ്ദം ഇനി നിന്നിൽ കേൾക്കാക
 യും ഇല്ല; നിൻ ഒടിയൽ സകല ജാതികളും വശീകരിക്കപ്പെട്ട
 കകൊണ്ടു നിന്റെ പ്രാപാരികൾ ഭൂമിയിലെ മഹത്തുക്കൾ

ആയിരുന്നു സത്യം; പ്രവാചകൻ വിശുദ്ധൻ മുതലായി ഭൂമിയിൽ അറക്കപ്പെട്ട സകലരുടെ ചോരകളും അവളിൽ അത്രൈകാണപ്പെട്ടതു.

൧൯. അദ്ധ്യായം.

ബാബെൽ വിനാശത്തെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കൊണ്ടാടിയതും, (൧൧) ദേവപുത്രൻ ജയം കൊണ്ടു, (൧൭) രണ്ടു ഗുണങ്ങളെയും നിഗ്രഹിക്കുന്നതും.

൧ **ദി**വനറിന്റെ ശേഷം ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഏറിയ കൂട്ടത്തിന്റെ മഹാശബ്ദം പോലെ പറഞ്ഞു കേട്ടിതു: ഹല്ലലൂയാ രക്ഷയും തേജസ്സും ശക്തിയും നമ്മുടെ (കർത്താവായ) ദൈവത്തിന്നത്രെ. തൻ പുലയാട്ടുകൊണ്ടു ഭൂമിയെ കെട്ടത്ത മഹാവേഗ്രെക്ക് അവൻ ശിക്ഷ വിധിച്ചു, സ്വദാസരുടെ രക്തത്തെ അവളുടെ കൈയിൽനിന്നു (ചോദിച്ചു) പ്രതിക്രിയ ചെയ്തുകൊണ്ട് അവന്റെ ന്യായവിധികൾ സത്യവും നീതിയും ഉള്ളവൻ (൧൬, ൭). പിന്നെയും അവൻ പറഞ്ഞു: ഹല്ലലൂയാ അവളുടെ പുക യുഗാദിയുഗങ്ങളിലും പൊങ്ങുന്നു (യശ. ൩൪, ൧൦). ഇരുപത്തനാലു മൂപ്പന്മാരും നാലു ജീവികളും വീണ് ആമെൻ ഹല്ലലൂയാ എന്നു സിംഹാസനസ്ഥനായ ദൈവത്തിന്നു കമ്പിടുകയും ചെയ്തു. സിംഹാസനത്തിങ്കന്ന് ഒരു ശബ്ദം പുറപ്പെട്ടു പറഞ്ഞിതു: നമ്മുടെ ദൈവത്തെ പുകഴ്ചവിൻ! അവന്റെ സകല ദാസരും, (സങ്കീ. ൧൩൪, ൧) അവനെ ഭയപ്പെടുന്ന ചെറിയവരും വലിയവരും യുദ്ധങ്ങളോരും: (സങ്കീ. ൧൧൫, ൧൩.) എന്നുവെ, ഏറിയ കൂട്ടത്തിന്റെ ശബ്ദവും വളരെ വെള്ളങ്ങളുടെ ഒലിയും തകർത്ത ഇടികളുടെ മുഴക്കവും പോലെ ഞാൻ കേൾക്കെ പറയുന്നിതു: ഹല്ലലൂയാ സർവ്വശക്തദൈവമായ കർത്താവ് വാണുകൊണ്ടു സത്യം നാം സന്തോഷിച്ചുല്ലസിച്ച് അവനു തേജസ്സു കൊടുപ്പുക! കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണം വന്നുവല്ലോ അവന്റെ കാന്ത തന്നെത്താൻ ഒരുക്കി. അവൾക്കു ശുദ്ധവും ശുഭ്രവുമായ നേരിയ ശീല ഉടുപ്പാൻ വരും ലഭിക്കയും ചെയ്തു എന്നത്രെ; (നേരിയ തുണി എങ്കിലൊ വിശുദ്ധരുടെ നീതികൾ ആകുന്നു.) പിന്നെ (ദൂതൻ) എന്നോടു പറയുന്നു: കുഞ്ഞാടിൻ കല്യാണത്തിലെ അത്താഴത്തിനായി ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ ധന്വൻ എന്ന് എഴുതുക; ഇവ ഉള്ളവണ്ണം ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ ആകുന്നു എന്നും പറഞ്ഞാറെ: അവനെ കമ്പിടാണ്ടു

വെളിപ്പാടു ൧൯. അ.

തിന്ന് അവന്റെ കാലുകളിൽ വീണു, അത്ര സൂക്ഷിച്ചുകൊൾ
 ഞാൻ നിന്നെക്കും യേശുസാക്ഷ്യത്തെ പിടിച്ചുള്ള നിന്റെ
 സഹോദരന്മാർക്കും കൂട്ടദാസനാകുന്നു, ദൈവത്തെ കുന്ദിടുക,
 യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യമല്ലൊ പ്രവാചകന്തിന്റെ ആത്മാവു
 തന്നെ എന്ന് അവൻ എന്നോടു പറയുന്നു.

സ്വർഗ്ഗം തുറന്നതും ഇതാ വെള്ളക്കുതിര (ഇറങ്ങുന്നതും) ഞാ ൧൧
 ന് കണ്ടു. അതിനുമേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ വിരചസ്വരൂപ സത്യവാ
 നും (൩, ൧൪.) എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നവൻ. നീതിയിൽ വിധി ൧൨
 ച്ചു ചോദിക്കുന്നവനും തന്നെ; അവന്റെ കണ്ണുകൾ അഗ്നിജവാ
 ലെക്ക് ഒത്തതു, തലമേൽ അനേകം രാജമുടികളും ഉണ്ടു; അവ
 ന് ഒഴികെ ആരും അറിയാത്തൊരു നാമം എഴുതീട്ടും ഉണ്ടു.
 ചോരയിൽ മുക്കിയ ഉടുപ്പു ധരിച്ചിരിക്കുന്നു, അവന്റെ പേർ ൧൩
 ദേവവചനം എന്നു തന്നെ. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സൈന്യങ്ങൾ ൧൪
 വെള്ളക്കുതിരകൾപുറത്തും ശ്രദ്ധമുള്ള നേരിയ വെള്ളത്തുണിക
 ൾ ധരിച്ചും പിഞ്ചെല്ലുന്നു. ജാതികളെ വെട്ടുവാൻ മുച്ചയുള്ള ൧൫
 വാൾ അവന്റെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നു, അവൻ ഇരി
 ന്ചുകോൽ കൊണ്ടു അവരെ മേയ്ക്കും; സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവ
 കോപത്തിൻ ക്രോധമദ്യത്തിന്റെ ചക്കിനെ അവൻ മെതിക്ക
 ന്നു (൧൪, ൨൦). രാജാധിരാജാവും കർത്താധികർത്താവും എന്നൊ ൧൬
 രു നാമം അവൻ ഉടുപ്പിൽ തുടമേൽ തന്നെ എഴുതീട്ടും ഉണ്ടു.

ഒരു ദൂതൻ സൂര്യനിൽ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു, അവൻ നടുവാന ൧൭
 ത്തൂടെ പറക്കുന്ന സകല പക്ഷികൾക്കും മഹാശബ്ദത്തോടെ
 കൂക്കി പറഞ്ഞു, മഹാദൈവത്തിന്റെ അത്താഴത്തിനായി വ
 നുകൂട്ടവിൻ (൧൫, ൨൩, ൧൭.) രാജാക്കളുടെ മാംസവും സമ ൧൮
 സ്രാധിപമാംസവും, വീരമാംസവും, കുതിരമാംസവും, കുതിരപ്പു
 റത്തുള്ളവരുടെ മാംസവും സ്വതന്ത്രർ ദാസരും ചെറിയവർ
 വലിയവരും, എല്ലാവരുടെ മാംസങ്ങളും തിന്നാൻ എന്നു തന്നെ.
 കുതിരപ്പുറത്തിരിക്കുന്നവനോടും അവന്റെ സൈന്യത്തോടും ൧൯
 ആ യുദ്ധത്തെ ചെയ്യാൻ ഉഗ്രവും ഭ്രമിയിലെ രാജാക്കന്മാരും
 അവരുടെ സൈന്യങ്ങളും ഒന്നിച്ചു കൂടി നില്പതും ഞാൻ കണ്ടു.
 ഉഗ്രവും അതിന്മുമ്പാകെ അതിശയങ്ങളെ ചെയ്തു, ഉഗ്രക്കുറിയെ ൨൦
 കൈക്കൊണ്ടുവരെയും തൽപ്രതിമയെ കുന്ദിട്ടവരെയും അവ
 റാൽ ഭ്രമിപ്പിച്ചു കള്ള പ്രവാചകനും കൂടെ പിടിക്കപ്പെട്ടു; ഗ
 ഡകത്തിൽ കത്തുന്ന തീപ്പൊയ്ക്കയിൽ ഇരുവരും ജീവനോടെ

൨൧ തള്ളപ്പെട്ടു. ശേഷിച്ചവർ കുതിരപ്പറത്തിരിക്കുന്നവന്റെ വയലിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വാൾ കൊണ്ടു കൊല്ലപ്പെട്ടു; അവരുടെ മംസങ്ങളാൽ സകല പക്ഷികൾക്കും തൃപ്തിവന്നു.

൨൦. അദ്ധ്യായം.

സാന്താനെ ജയിക്കയാൽ, (൪) ആയിരത്തൊണ്ടു വാഴ്ത്തയെ വരുത്തുന്നത്, (൭) അന്ത്യയുദ്ധവും ന്യായവിധിയും.

൧ പിന്നെ അഗാധത്തിന്റെ താക്കോലും വലിയ ചങ്ങലയും കയ്യിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുന്ന ൨ തു കണ്ടു. പിശാചും സാന്താനും എന്നുള്ള പഴയ പാമ്പാകുന്ന സപ്പന്തെ അവൻ പിടിച്ചു ആയിരത്തൊണ്ടു വരെ കെട്ടിട്ടു ൩ അവനെ അഗാധത്തിൽ എറിഞ്ഞു പുട്ടിവെച്ചു ആയിരത്തൊണ്ടും തീരുവോളം ജാതികളെ ഇനി ഭ്രമിപ്പിക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ അവന്മേൽ മൂറു ഇടകയും ചെയ്തു; അതിൽ പിന്നെ അവനെ അല്ല കാലത്തേക്ക് കെട്ടഴിച്ചു വിടേണ്ടിയതു.

൪ ഞാൻ ന്യായാസനങ്ങളെ കണ്ടു (ദാനി. ൭. ൯.) അവനിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടതു ന്യായം വിധിപ്പാൻ വരും ലഭിച്ചവരത്രെ: യേശു സാക്ഷ്യവും ദൈവവചനവും നിമിത്തമായി ശിരഃമേ ൫ ക്കു വന്നവരുടെ ദേഹികളെയും മൃഗത്തെയൊ തൽപ്രതിമയെ യൊ കുന്തിടാതെയും നെന്റിയുമേലും കൈമേലും അതിന്റെ കുറിയെ കൈക്കൊള്ളാതെയും ഉള്ളവരുടെ (ദേഹികളെയും) കണ്ടു. അ

6 വർ ഉയിർത്തു ക്രിസ്തുനോടു കൂടി ആയിരത്തൊണ്ടും വാണു. ശേഷം മരിച്ചവരൊ ആയിരം ആണ്ടും തീരുവോളം വീണ്ടും ഉയിർത്തുവന്നില്ല, ഇത് ഒന്നാം പുനരുത്ഥാനം. ഒന്നാം പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അംശമുള്ളവൻ ധന്യനും വിശുദ്ധനും തന്നെ; ഇവരുടെ മേൽ രണ്ടാം മരണത്തിന് ഒരധികാരമില്ല; ദൈവത്തിനും ക്രിസ്തുനും പുരോഹിതരാകയും അവനോടു കൂടെ ആയിരത്തൊണ്ടും വാഴുകയും ചെയ്യും. ആയിരത്തൊണ്ടും കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ സാന്താൻ തന്റെ തടവിൽനിന്ന് അഴിച്ചു വിടപ്പെട്ടുവെട്ടു ഭ്രമിയുടെ നാലു കോണുകളിലും ഉള്ള ജാതികളായ ഗോൾ മാഗോൾ എന്നവരെ കടൽമണലോളം സഖ്യയിൽ ആ യുദ്ധത്തിനായി കൂട്ടിച്ചു കൊള്ളേണ്ടതിന്ന് അവരെ ഭ്രമിപ്പിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു. അവരും ഭ്രമിയുടെ പരപ്പിൽ കരേറി ചെന്നു വിശുദ്ധരുടെ പാളയത്തെയും സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടുള്ള നഗരത്തെയും

വെളിപ്പാടു ൨൦. ൨൧ അ.

വഴുത്തു കൊണ്ടാറെ, (ദൈവത്തിൻ പോക്കൽ) വാനിൽനിന്നു അഗ്നി ഇറങ്ങി, അവരെ തിന്നുകൂത്തു (൨ജ. ൩൮, ൨൨.) അ ൧൦ വരെ ഭൂമിപ്പിക്കുന്ന പിശാചൊ മൃഗവും കള്ളപ്രവാചകനും ഉള്ള ഗന്ധകത്തിപ്പൊയ്ക്കയിൽ തള്ളപ്പെട്ടു, അവർ യുഗാദിയുഗങ്ങളിലും രാപ്പകൽ പീഡപ്പെട്ടു പോകും.

പിന്നെ ഞാൻ വലുതായ വെള്ളസിംഹാസനത്തേയും അ ൧൧ തിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവനെയും കണ്ടു; അവന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു ഭൂമിയും വാനവും മങ്ങിപ്പോയി, അവറിന്നു സ്ഥലം കാണായതും ഇല്ല. ചെറിയവരും വലിയവരും മരിച്ചവർ ആ ൧൨ കെ ദൈവത്തിന്മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നതും കണ്ടു, പുസ്തകങ്ങൾ തുറക്കപ്പെട്ടു, (ദാനി. ൭, ൧൦.) ജീവന്റെ പുസ്തകമാകുന്ന മരൊന്നു തുറക്കപ്പെട്ടു; പുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിക്കിടക്കുന്നവരിൽനിന്നു മരിച്ചവർക്കു അവരുടെ ക്രിയകൾക്കടുത്തവണ്ണം ന്യായവിധി ഉണ്ടാകയും ചെയ്യൂ. സമുദ്രം തന്നിലെ മരിച്ചവരെ (ഏല്പി ൧൩ ചു) കൊടുത്തു, മരണവും പാതാളവും തങ്ങളിലെ മരിച്ചവരെ കൊടുത്തു, അവനവനു താന്താന്റെ ക്രിയകൾക്കടുത്ത ന്യായവിധി ഉണ്ടായി. മരണവും പാതാളവും ആയവ തീപ്പൊയ്ക്കയി ൧൪ ൽ തള്ളപ്പെട്ടു, ഈ തീപ്പൊയ്ക്കയത്രെ രണ്ടും മരണം ആകുന്നതു: യാവനും ജീവപുസ്തകത്തിൽ (പേർ) എഴുതി കാണാത്തൊരു തീപ്പൊയ്ക്കയിൽ തള്ളപ്പെട്ടു.

൨൧. അദ്ധ്യായം.

പോകപ്പതുക്കവും, (൯) പുതിയ യരുശലേമിലെ, (൨൪) നിവാസികളുടെ നടപ്പും, (൨൨, ൧) സൈപരവാസവും.

൩൦ാൻ പുതിയ വാനവും പുതിയ ഭൂമിയും കണ്ടു (യശ. ൧ ൩൫, ൧൭.) ഒന്നാം വാനവും ഒന്നാം ഭൂമിയും കഴിഞ്ഞു പോയല്ലോ സമുദ്രം ഇനി ഇല്ല. പുതിയ യരുശലേം ആകുന്ന വിശുദ്ധനഗരം തന്റെ ഭക്തന്മാരിനായി അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള കാന്തയെ പോലെ ദൈവത്തിൻ പോക്കൽ വാനത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങുന്നതും കണ്ടു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു മഹാ ശബ്ദം പറയുന്നതും കേട്ടു, ഇതാ മനുഷ്യരോടു കൂടിയ ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരം ആയതു: അവൻ അവരോടു കൂടി പാക്കും അവർ അവന്നു ജനമാകയും ദൈവം താൻ അവരുടെ ദൈവമായി അവരോടു കൂടി ഇരിക്കയും ചെയ്യും (൩മോ. ൨൩, ൧൨.) അവൻ അവരുടെ ര

കണ്ണുകളിൽനിന്ന് അശ്രുക്കളെല്ലാം തുടച്ചു കളയും (൭, ൧൭.)

- ൫ ഇനി മരണം ഇല്ല. വേദവും മുറിവിലും പ്രയാസവും ഇനി ഇല്ല; ഒന്നാമത്തെവ കഴിഞ്ഞു പോയല്ലോ സിംഹാസന സ്ഥാനം പറഞ്ഞു: കണ്ടാലും ഞാൻ സകലവും പുതുതാക്കുന്നു, പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞു: എഴുതുക ഈ വചനങ്ങളെല്ലാ സ
- ൬ ത്രവും വിശ്വസ്യതയും ഉള്ളവ. അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞിതു: ചെയ്യുതീൻ (൧൬, ൧൭.) ഞാൻ അകാരവും ഒകാരവും (൧, ൮) ആദിയും അന്തവും തന്നെ, ദാമിക്കുന്നവൻ ഞാൻ ജീവനീരവിൽനിന്നു സൌജന്യമായി കൊടുക്കും (യശ. ൫൫, ൧.)
- ൭ ജയിക്കുന്നവൻ ഇവ (എല്ലാം) അവകാശമായി പ്രാപിക്കും; ഞാൻ അവനു ദൈവവും അവൻ എനിക്കു പുത്രനുമായിരിക്കും (൨ശമു. ൭, ൧൪.) എന്നാൽ ഭീരുക്കൾ അവിശ്വാസികൾ വെറുപ്പുള്ളവർ, കലപാതകർ, പുലയാടികൾ, ഒടിക്കാർ, ബിംബാരാധികൾ ഇവർക്കും എല്ലാ കള്ളന്മാർക്കും, ഗന്ധകാഗ്നികൾ കത്തുന്ന പൊയ്ക്കയായ രണ്ടാം മരണത്തിലെ പങ്കുള്ള.

൯ അന്ത്യബാധകൾ ഏഴും നിറഞ്ഞ കലശങ്ങൾ ഉള്ള ദൂതന്മാർ എഴുവരിലും ഒരുവൻ വന്ന് എന്നോടു പറഞ്ഞിതു: വാ ക

൧൦ ഞ്ഞാടിന്റെ ഭായ്യയായ കാന്തയെ നിന്നുകൊണ്ടു കാണിക്കും. എ

ന്നിട്ട് ഉയർന്നു വന്നവരോട് എന്നെ ആത്മാവിൽ കൊണ്ടുപോ

യി (ഘജ. ൪൦, ൨.) ദൈവത്തിൻ പോക്കൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്

ഇറങ്ങുന്ന വിശുദ്ധ യരുശലേം നഗരത്തെ എനിക്കു കാണി

൧൧ ചു; അവൾക്കു ദൈവത്തിൻ അരുണമുണ്ടു. അവളുടെ ജ്യോതി

സ്സ് വിലയേറിയ രത്നത്തിന്ന് ഒത്തതു, സ്തുതികമ്പഴുതയു

൧൨ ജ്ജ വജ്രക്കല്ലുപോലെ. ഉയർന്നു വന്നതിലും അതിന്നു പന്ത്രണ്ടു

ഗോപുരങ്ങളും ഗോപുരങ്ങളിൽ പന്ത്രണ്ടു ദൂതന്മാരും (യശ. ൬൨,

൬.) ഇസ്രായേൽ പുത്രരുടെ ഗോത്രങ്ങൾ പന്ത്രണ്ടിന്നും ഉള്ള

൧൩ നാമങ്ങൾ കൊത്തിവരെയും ഉണ്ടു (ഘജ. ൪൮, ൩൧.) കിഴക്ക്

മൂന്നു ഗോപുരം, വടക്കു മൂന്നു ഗോപുരം തെക്കു മൂന്നു ഗോപുരം

൧൪ പടിഞ്ഞാറു മൂന്നു ഗോപുരം. പട്ടണത്തിന്റെ മതിലിന്നു പ

ന്ത്രണ്ടു അടിസ്ഥാനങ്ങളും, അവറ്റിൽ കത്താടിന്റെ പന്ത്രണ്ടു

൧൫ അപോസ്തലന്മാരുടെ പേരുകളും ഉണ്ടു. എന്നോടു ഉരിയാടുന്ന

വനു പട്ടണത്തെയും, അതിൻ ഗോപുരങ്ങളെയും, മതിലിനെ

൧൬ യും, അളക്കേണ്ടതിന്നു പൊന്നുളയായൊരു കോൽ ഉണ്ടു. പട്ട

ണം സമചതുരമായി കിടക്കുന്നു, വീതിയുള്ളതിനോളം നീളവും

ഒട്ടും ഉണ്ടാകയില്ല; ദൈവത്തിന്റെയും കൺയാടിന്റെയും സിംഹാസനം അതിൽ ഇരിക്കും; അവന്റെ ദാസന്മാർ അവനെ രൂപം ഉപാസിക്കയും അവന്റെ മുഖത്തെ കാണുകയും ചെയ്യും. അവന്റെ നാമം അവരുടെ നെറികളിൽ തന്നെ; അവുടെ രാത്രി ൫ ആകയില്ല. ദൈവമായ കർത്താവ് അവരുടെ മേൽ പ്രകാശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വിളക്കിന്നും വെയിലിന്നും ആവശ്യവും ഇല്ല. അവർ യുഗാദി യുഗങ്ങളിലും വാഴുകയും ചെയ്യും.

൨൨. അദ്ധ്യായം.

(൬) ഭർഗ്ഗത്തിന്റെ പരമാർത്ഥത്തെ ദൃശ്യം, (൧൨) യേശു താനും, (൧൮) ഭർഗ്ഗക്കാരനും ഉറപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നു.

൬ **വി**ന്നെ (ദൂതൻ) എന്നോടു പറഞ്ഞു, ഈ വചനങ്ങൾ സത്യവും വിശ്വസ്യതയും ഉള്ളവ; പ്രവാചകന്മാക്കളുടെ ദൈവമായ കർത്താവ് വേഗത്തിൽ സംഭവിക്കേണ്ടുന്നവ തന്റെ ദാസ്യം സർവ്വ കാണിപ്പാൻ സ്വദൂതനെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. കണ്ടാലും ഞാൻ വേഗം വരുന്നു; ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവാചനവാചകങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ ധന്യൻ. ഇവ കേട്ടതും ദർശിച്ചതും യോഗ്യനായ ഞാൻ ആകുന്നു; കേട്ടു കണ്ടശേഷം അവ കാണിച്ചു തന്ന ദൂതന്റെ കാലുകളിൽ കുന്തിപ്പാൻ വീണു. അവനോ എന്നോടു പറയുന്നു: അതതു സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവാനിരിക്ക. നിന്റെ സഹോദരരായ പ്രവാചകർക്കും ഈ പുസ്തകത്തിലെ വാക്കുകളെ കാത്തുകൊള്ളുന്നവർക്കും ഞാൻ കൂട്ടദാസനത്രെ.

൧൦ ദൈവത്തെ കുന്തിപ്പുക (൧൯, ൧൦.) വിന്നെ എന്നോടു പറഞ്ഞിതു: ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവാചനവാചകങ്ങളെ മുദ്രയിട്ടു കളയ

൧൧ ല്ല സമയം സമീപം തന്നെ; അനീതി ചെയ്യുന്നവൻ ഇനിയും അനീതി ചെയ്യും; അഴുക്കുള്ളവൻ ഇനിയും അഴുക്കാടുക; നീതിമാൻ ഇനിയും നീതിമാനായി കാട്ടുക; വിശുദ്ധൻ ഇനിയും തന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്ക (ദാനി. ൧൨, ൧൦.)

൧൨ കണ്ടാലും ഞാൻ വേഗം വരുന്നു, അവനവന തന്റെ ക്രിയ ആകുംപ്രകാരം കൊടുത്തു തീർപ്പാൻ എന്റെ കൂലിയും എന്നോടു കൂടെ (യശ. ൪൦, ൧൦.) ഞാൻ അകാരവും ഓങ്കാരവും ആദിയും അന്തവും ഒന്നാമനും ഒടുക്കത്തവനും തന്നെ. അവന്റെ കല്പനകളെ ചെയ്യുന്നവൻ ധന്യൻ; അവർക്കു ജീവപക്ഷാത്തിന്മേൽ അധികാരം ഉണ്ടാക; അവർ ഗോപുരങ്ങളുടെ പട്ടണത്തിൽ

വെളിപ്പാടു ൨൨. അ.

കടക്കയും ചെയ്യും. നായ്മയും ഒടിക്കാരും പുലയാടികളും കലപാത μ ൫
കരും ബിംബാരാധികളും ദോഷിനെ കൂറുള്ളവനും ചെയ്യുന്നവ
നും ഒക്കയും പുറത്തു തന്നെ. യേശു എന്ന ഞാൻ സഭകളായ μ ൬
നിക്കുൾക്ക് ഇവ സാക്ഷിപ്പെടുത്തുവാൻ എന്റെ ദൂതനെ അ
യച്ചു; ഞാൻ ദാവീദിന്റെ വേ(ത്തളി)രും വംശവും ആയവൻ
ശ്രദ്ധമായ ഉദയ നക്ഷത്രം തന്നെ. ആത്മാവും കാന്തയും (യേശു μ ൭
ശ്രവ) വരിക എന്നു പറയുന്നു കേൾക്കുന്നവനും വരിക എ
ന്നു പറയുതാക; ദാഹിക്കുന്നവൻ വരികയും ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ
ജീവനീരെ സൌജന്യമായി വാങ്ങുകയും ചെയ്യും.

ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനവാക്കുകളെ കേൾക്കുന്ന ഏ μ ൮
വരോടും ഞാൻ (ആണയിട്ടു) സാക്ഷി ചെയ്യാനീതു: അവ
രോട് ആരാനും കൂട്ടിവെച്ചാൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയ
ബാധകളെ ദൈവം അവനോട് കൂട്ടിവെക്കും. ഈ പുസ്തക μ ൯
ത്തിലെ പ്രവചനവാക്കുകളിൽനിന്ന് ആരാനും അപഹരിച്ചാ
ൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയ ജീവവൃക്ഷത്തിലും വിശുദ്ധ
നഗരത്തിലും അവനുള്ള അംശത്തെ അപഹരിക്കുകയും ചെയ്യും.
ഇവരെ സാക്ഷിപ്പെടുത്തുന്നവൻ പറയുന്നു: അതെ ഞാൻ μ ൧൦
വേഗം വരുന്നു, എന്നാൽ ആമെൻ കർത്താവായ യേശുവെ വ
രണമെ.

(നമ്മുടെ) കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ കരണ എല്ലാ
വരോടും കൂട (ഇരിക്ക) ആമെൻ.

